

PRESS CLIPPING

Понедељак 04.01.2010. год.

ЦИЉ - ПОВРАТАК ПРОГНАНИХ

Глас Јавности, Датум : 4.1.2010, Страна : 2

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је да би ово Министарство морало више да се бави проблемима повратка и економског јачања српског становништва на Косову и Метохији у 2010. години.

Ивановић је рекао да протекле године, због економске кризе, „али и сопствених слабости, нисмо успели да остваримо значајнији повратак на Косово и Метохију“. Коментаришући примедбе Срба са Косова и Метохије да не могу да дођу до запослених Министарству за Косово и Метохију како би им помагали да реше проблема на терену, Ивановић је нагласио да се ради „о објективној и оправданој примедби“. „Чињеница је да су ти људи премало на терену и мислим да би бар половина Министарства требало већ у овој години да се под хитно пребаца на Косово и Метохију“, истакао је Ивановић.

САБИРНИ ЦЕНТАР НЕСРЕЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 4.1.2010, Страна : 13

ПОТРЕСНЕ СУДБИНЕ српских ИЗБЕГЛИЦА У КОЛЕКТИВНОМ СМЕШТАЈУ
МАТАРУШКА БАЊА, КОД КРАЉЕВА

У некадашњем туристичком комплексу прогнаници из Хрватске, Босне, са Космета...

МИРИС буђи, одеће која испарава после кише, топлоте из зарђалих радијатора и тањира после управо завршеног ручка - ударају у ноздрве. Ово је ресторан некадашњег хотела „Жича“ у Матарушкој бањи, у коме избеглички хлеб годинама деле прогнаници из Босне, Хрватске, са Косова и Метохије.

- Драго Вељковић, задња пошта Горажде, избеглички стаж 18 година и више - представља се, спуштајући кашику крај тањира своје избегличке порције, човек шездесетих година.

Драго је сам у огромном холу, некадашњем ресторану у коме је и монотона музика са радија из кухиње, у потпуном сагласју са сликом таме и чамотиње, пред нама.

- Где ми је кућа? У Федерацији БиХ. И шта ће ми, кад немам више ни живаца ни снаге да о томе мислим. Ја овде чекам да умрем. За мене нико више и не пита. И коме сам, овакав, потребан?

Дуге године избеглиштва, овим људима у хотелу „Жича“ Матарушке бање, највећем избегличком центру у краљевачком региону, исцрпили су и потрошиле људе. У овом некадашњем хотелу, а некадашњи је јер је од њега остала руина, сада је стотињак невољника на заједничком, избегличком казану.

- Сабирни центар несреће - каже Драго. - Донедавно, када смо се пребројавали, било нас је око 150. Неки су се удали, неки појенили, неки умрли. Хотел „Жича“, пењемо се на први спрат, опет мирис мемле. Кроз дуге ходнике промичу углавном повијени старци, између

рубља на конопцима, осушених мушкатли, трулих судопера и обуће, које им је Црвени крст - ко зна када поделио.

- Од „Олује“ сам на овој адреси. И не знам колико су ме пута до данас новинари питали како ми је. А шта се од тада променило? Ништа! - огорчена је жена, која замиче иза врата собе у којој, кажу њене комшије, троши деценију и по избегличког живота.

У соби 102 Миомир Вучковић из Истока у Метохији. Био је, пре лета 1999. године наставник математике у Основној школи „Бора Милутиновић“, Злокуће код Клине.

Узнемирила га је посета новинара.

- Мислио сам да су нас сви заборавили - каже. - Мене само поштар, једном месечно, посети. Донесе минималац од осам и по хиљада динара. И то је добро! Не бих се ја после свега и после времена које је протекло, могао вратити у школу, па и да ми кажу: „Мићо, добио си посао“. Шта бих ја, данас, могао да кажем ђацима, изневерен од свих. Нису деца за такву горчину и тугу.

Други спрат хотела „Жича“. Нигде деце... Само несрећни, усамљени људи. Двадесет и осморо њих, толико је на сваком спрату, а само једно купатило. Све је у њему зарђало и ко све ово да поправља. Савета Стојковић из Качаника, једанаест година у истој соби на крају ходника, прича нам:

- Деца су ми отишла, надниче по Београду. Мене нико одавде не тера. Имам хлеб, какав да је. Имам кревет. Али, раздире патња за нашом недоступном кућом на Косову. Деца ме зову, а ја мислим - што да им стајем на муку, па нека овде трајем док трајем.

Бака Велика Воштић слуша ову причу и додаје:

- И ја сам моје синове отпустила за Београд. Али ми их отуда мртве вратише. Иво и Негован... Не знам ко их је убио, а знам да су покушали да се снађу у новом животу.

Мук покри ходник, а онда опет причају људи да су недавно расељене виле „Морава“ и „Маричић“, у којима је било неколико десетина прогнаника. Добили су станове, ново уточиште. А колико ће, још, они овде да обитавају, то нико не зна. У међувремену Матарушка бања пропада. Некадашњи туристички капацитети данас су руина.

Драган Вукшић каже:

- И кад би ми сутра рекли - добио си стан, душа је моја руина. То је највећи проблем.

Антрфиле : Подстанари

Матарушка бања је, на подручју Краљева, један од највећих колективних центара у Србији. Избеглица има колико и мештана - око 4.000! Већина их је смештена у својим давно започетим кућама, или код раније досељених рођака. Многи су подстанари, а још је више од стотину у хотелу „Жича“, који је после свих ових година постао права руина. Због тога ово природно лечилиште нема значајнији туристички промет. Нити лако може да се приватизује. Од септембра прошле године аукцијска продаја се одлаже. А цена - све више пада.

РАЧУН СТИЖЕ ТЕК НА КРАЈУ

Вечерње Новости, Датум : 4.1.2010, Страна : 3

ТУЖБА ПРЕД МЕЂУНАРОДНИМ СУДОМ ПРАВДЕ

Накнада штете и по оцени Суда

КАО што хрватска тужба Србије за геноцид не наводи конкретну суму која се од Београда тражи као обештећење, ни српска контратужба неће прецизирати новчане своте. Делови контратужбе још се не откривају, а Саво Штрбац, директор Документацијског центра

“Веритас”, који је асистирао у њеном прављењу, каже да се верзија у коју је имао увид није бавила висином одштета појединцима и држави.

- Верујем да ће тако остати и да ће се накнада штете оставити оцени Суда. Расправа би могла да почне за годину-две, а до тада Београд може да срачуна износе. То је лако завршити - каже Штрбац.

Уколико би Суд оценио да је геноцид почињен, на једној или другој страни, директор “Веритаса” наводи да би то могла бити међупресуда. После ње уследило би изјашњавање о накнадама, да би Суд, затим, донео допунску, главну пресуду, која укључује новчане обавезе.

Мада се лицитирало чак милијардама евра које би Загреб потраживао у случају успеха у судници, у хрватској тужби, према речима Штрбца, захтева се обавезивање Србије да исплати обештећења појединцима и држави Хрватској “по утврђењу Суда” и да врати културно благо однето с подручја Хрватске. Суд би Србији, по том захтеву, требало да нареди да казни све починиоце ратних злочина који живе у Србији и објави све податке о несталима. Накнаду штете за појединце, несумњиво, тражиће и Београд у контратужби, уз захтев да Суд утврди да је геноцид почињен над Србима из Хрватске, да се казне починиоци ратних злочина и објаве спискови несталих Срба.

Антрфиле : ЗЛОЧИНЕ НА ВИДЕЛО

ПОСТУПАК пред Судом у Хагу биће прилика да се покаже који су све злочини чињени против Срба - изјавио је јуче Вељко Џакула, председник Српског демократског форума. - Хрватска је Србима узела станове, имовину, посао, протерала их је. Није им омогућила да се врате и да живе у држави из које су протерани.

С друге стране, Џакула сматра да је Србија дуго ћутала о проблемима Срба у Хрватској. Односи у регији, напоменуо је, не могу се поправити уколико се не побољша статус Срба у Хрватској.

ШТА СВЕ ЧЕКА НАРОДНЕ ПОСЛАНИКЕ

Дневник, Датум : 4.1.2010, Страна : 2

Посланике Скупштине Србије на почетку 2010. године у процедури чека више од 100 владиних законских предлога, међу којима је и тридесетак међународних конвенција, споразума, финансијских уговора и протокола. Парламентарце у процедури чекају и Предлог закона о заштити становништва од изложености дуванском диму, који је Влада Србије усвојила на последњој седници у 2009. години, као и предлози закона о амнестији, о завршном рачуну буџета за 2008, о пиву... Међу законима који чекају на усвајање у 2010. години су и предлози закона о изменама и допунама Закона о обележавању дана жалости на територији Републике Србије, о волонтирању, о ученичком и студентском стандарду, о предшколском васпитању и образовању, као и Предлог царинског закона. Ту је још и неколико законских предлога који се односе на сарадњу Србије и других држава у области одбране, полиције, визне либерализације.

Тако посланике у 2010. години чекају и предлози закона о потврђивању споразума Србије и Норвешке, као и Србије и Швајцарске о олакшаној процедури за издавање виза и споразум Србије и Норвешке о реадмисији особа које незаконито бораве.

Када је реч о међународној сарадњи у области одбране и полиције, парламентарце чекају споразуми Србије са Великом Британијом и Ирском о сарадњи у области одбране, као и споразуми Србије с Португалијом, Македонијом, Словенијом, Норвешком, Шпанијом, али и Предлог закона о потврђивању меморандума о разумевању између Владе Србије и Владе

Ирака о сарадњи и војној обуци за ирачке оружане снаге. У процедури је и Предлог закона о потврђивању споразума између Србије и Швајцарске о полицијској сарадњи у борби против криминала, затим споразум Србије и Хрватске о полицијској сарадњи, споразум Србије и Израела о сарадњи у борби против илегалне трговине и злоупотребе наркотика... Међу законима који су више од годину дана у скупштинској процедури су и предлози закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма, као и о изменама и допунама Закона о објављивању закона и других прописа и општих аката и издавању “Службеног гласника”. Посланици би у скупштинске клупе могли да се врате и раније од 1. марта, када би требало да почне пролећно заседање и да у периоду ванредног заседања расправљају о новом закону о Скупштини Србије. Ванредно заседање, према Уставу Србије, може бити сазвано на захтев најмање трећине народних посланика или на захтев Владе Србије, са унапред утврђеним дневним редом.

СРПСКИ МАЛИШАНИ У ГРЧКИМ ПОРОДИЦАМА

Курир, Датум : 4.1.2010, Страна : 8

БЕОГРАД - Црвени крст Србије (СКС) и грчки Црвени крст организовали су и ове зиме боравак деце из Србије у грчким породицама, саопштио је ЦКС. Одмором и опоравком за време божићних и новогодишњих празника обухваћено је 130 деце. У питању су деца која су изгубила родитеље, деца расељена с Косова и Метохије, избегла деца и деца из социјално најугроженијих породица узраста од осам до 16 година, а у групи је било и 30 деце која су први пут обухваћена овим програмом.

Група се враћа из Атине у Београд у среду, наведено је у саопштењу. Сарадња ЦКС и грчког Црвеног крста на овом програму траје од 1993. и до сада је опоравком и одмором у грчким породицама било обухваћено више од 17.000 деце из Србије и Републике Српске.

PRESS CLIPPING

Уторак 05.01.2010. год.

КАЈИН: ОБЕ ТУЖБЕ ПРОПАДАЈУ!

Курир, Датум : 5.1.2010, Страна : 2

Истарски политичар Дамир Кајин отворено за Курир о судбини хрватске тужбе за геноцид против Србије и наше контратужбе, као и о скором повратку Срба

ДАМИР КАЈИН, ПОТПРЕДСЕДНИК ИСТАРСКОГ ДЕМОКРАТСКОГ САВЕЗА

БЕОГРАД - Дамир Кајин, потпредседник Истарског демократског савеза и један од кандидата за председника Хрватске који је испао у првом кругу, у интервјуу за Курир каже да би за Србију и Хрватску било најпапетније да повуку међусобне тужбе за геноцид.

- Нико у Хрватској неће рећи да ми нисмо били жртве агресије. Али, нико не може сакрити да је било злочина и са хрватске стране. Систематски се палила Крајина, 20.000 стамбених објеката је запаљено, све с циљем да се онемогући повратак Срба.

- Каква је судбина тих тужби?

- Ако Босна због Сребренице није успела с тужбом, сумњам да Хрватска може било шта учинити.

- А Србија?

- И ваш председник, господин Борис Тадић, зна да српска контратужба нема ништа светлију будућност.

Ако су тужбе унапред осуђене на пропаст, шта је решење?

- Хрватски и српски политичари треба да седну, а то ће се десити за неколико година, и да се подвуче црта. Да себе и друге не оптерећујемо тужбама због геноцида већ да покушамо да разрешимо питања повратка, ратног злочина, обнове државе...

- Подржали сте Ива Јосиповића у трци за председника Хрватске, а управо је он један од аутора тужбе против Србије.

- Питање је колико је он аутор, пустимо то.

- Ви сте један од ретких политичара у Хрватској који отворено говори о проблемима повратка Срба у Хрватску.

- Повратак је насушна потреба и Хрватске и избеглог становништва. Ту ће се тестирати поверење и манифестовати нова толерантна политика Хрватске. Простор без народа је безвредан. Људи који су данас у Србији овде су рођени. Ту су њихови стари покопани, велики број њих није окрвавио руке и зашто се они не би вратили и живели своје животе? Злочинце у затвор, али пустите нормалне људе да живе!

ДЕЧЈИ БОЖИЋ У БЕЛОМ ДВОРУ

Пресс, Датум : 5.1.2010, Страна : 23

Принц Александар Карађорђевић и принцеза Катарина приредили су јуче у Белом двору традиционалне божићне пријеме за више од 1.200 деце без родитељског

старања, ромску и децу са посебним потребама, као и децу из избегличких и интерно расељених породица, узраста од три до 12 година.

Принц Александар и принцеза Катарина су честитали деци Нову годину и Божић и уручили поклоне, а владика шабачки Лаврентије је делио иконице. Принц Александар је казао да су се и ове године из целе Србије окупила деца која имају тежак живот и изразио очекивање да ће ова година за њих бити боља.

Владика Лаврентије захвалио је породици Карађорђевић што су окупили децу којој је најпотребнија родитељска љубав и помоћ да са њима поделе радост великог празника Божића. Епископ је истакао да су деца наша будућност, нада и радост и пожелео им леп боравак у Белом двору.

За децу из целе Србије приређен је програм са забављачем Пеђолином и аниматорима, а поклони су обезбеђени захваљујући великом броју донатора из Србије и Грчке.

После пријема у Белом двору, у Центру „Сава“, у сарадњи са Народним позориштем у Београду одржана је и балетска представа „Дон Кихот“, у оквиру пројекта Фондације принцезе Катарине „Деца деци“. У знак подршке акцији Фондације принцезе Катарине балет Народног позоришта извео је, као прву представу у 2010, „Дон Кихота“ у поставци чувеног руског играча и кореографа Владимира Васиљева из Москве. Деци и свим присутнима су се по завршетку представе обратити принц Александар и принцеза Катарина, као и митрополит црногорско-приморски Амфилохије, који је благословио децу и честитао им Божић.

МУЧЕНИЦА

Куир, Датум : 5.1.2010, Страна : 15

Инвалид Слађана Мољевић, мајка три ћерке, остала без супруга, који је издржавао породицу и био јој једини ослонац

ВИШЕГРАД - Толико муке и јада колико је за само 31 годину преко главе претурила Слађана Мољевић из Вишеграда много је и за пола града, а камоли за беспомоћну и болесну жену!

Неколико месеци после смрти мужа Недељка, јединог ослонаца у животу, Слађана и њено троје деце живе у собици аутобуске станице у Вишеграду. Бригу о малој Славици (5), Александри (7) и Софији (8), али и о Слађани, преузео је девер Мирослав Мољевић и тако, барем мало, Слађани умањио бриге и муке. Мирослав, и сам подстанар, има незапослену супругу и двоје деце.

- Имаш децу, због њих мораш живети, њих гледати како расту! - говори он Слађани.

- Остала сам без оца, без мајке, сад и без мог Неђа. Не могу више ни о себи да се старам, а камоли о деци. Шта ће мени живот - једино је што Слађана после тешког губитка понавља.

Недаће Слађану сустижу откад се родила. Са седам година, у родном Сарајеву преживела је тешку саобраћајну несрећу и после ње остала трајни инвалид, одузета јој је десна страна тела. Усред босанског рата, у експлозији гранате на Илици, поново је тешко повређена. Који месец касније до темеља је изгорео дом породице Таминцић у Сарајеву. Слађана, отац Александар, мајка Гојка и старији брат кренули су у избеглиштво, у Вишеград...

Онда се у њеном претешком животу десио тренутак среће. Срела је Недељка, који је после рата без успеха тражио посао, мучио се и преживљавао како је знао и умео. Узели су се 2000, а годину дана касније родила се Софија, онда Александра, па Славица. Недељко је радио, успевао је да прехрани породицу.

- Мој брат је био невиђени борац. Радио је у фабрици, док је било плата и пара и по две смене, само да може Слађани да купи лекове, деци оно што је потребно. И кад је остао без посла, сналазио се, радио је разне послове, само да прехрани децу. Слађану је прихватио онакву каква је, чинио за њу све што човек може да чини за жену, за своју породицу - прича Недељков брат Мирослав.

После братовљеве смрти, Мирослав је три девојчице довео код себе, у подстанарску собицу од двадесетак квадрата, где их је сада, уз његову породицу, укупно седморо.

- Узео сам децу да буду код мене свестан да Слађана сама не може да се стара о девојчицама. А код мене, кад има за четири тањира, биће и за још три. Помажем Слађани колико год могу. Кад је потребно, одем до ње, однесем јој намирница, обезбедим нешто и новца, колико имам. И девојчице оду до ње, обиђу је. И ми сиромашно живимо, од моје полицијске плате, али поделићемо ово што имамо. Плашим се за Слађану, њој је Недељко био све на свету, давао је и последњу марку да њој купи лек, за себе никад није бринуо. И кад је у болницу требало

да иде, било га је страх да Слађану и девојчице остави саме - каже Мирослав.

Антрфиле : Пет девојчица око врата

У општој невољи и јаду, Мирослав, коме су прошле године за шест месеци умрла двојица браће, прво старији Мирко, а онда и Недељко, понеки тренутак радости доживи тек кад му се пет девојчица окачи око врата, па почну, онако детињи, да цвркућу, да га зачикавају...

- Прирасле су ми за срце... А једино од чега страхујем јесте да ли ћу моћи да им обезбедим све што је потребно, да деца расту онако како су заслужила, безбрижно, у радости - признаје Мирослав.

ПОРАЖАВАЈУЋИ БРОЈ ПОВРАТНИКА НА КОСМЕТ

Блиц, Датум : 5.1.2010, Страна : 4

Оливер Ивановић, државни секретар у Министарству за Косово и Метохију

Не могу да кажем колико се људи у 2009. години вратило на Косово и Метохију, јер је тај број поражавајућа, каже за „Блиц” Оливер Ивановић, државни секретар у Министарству за Косово и Метохију.

Основни разлог је то што се нисмо добро снашли након нелегалног проглашења косовске независности. Нисмо знали шта тим људима сугерисати, како их подстаћи на повратак. Такође, нисмо имали ни са ким да преговарамо. **Отцепљењем Косова УНХЦР и Уједињене нације нису играле тако важну улогу, а одмах смо искључили могућност сарадње са косовским институцијама. На слаб повратак Срба утицала је и економска криза. Премало је новца у буџету издвојено за то. Надам се да ћемо ове године добити више средстава и потрудићемо се да та сума буде што пристојнија. Тешко је проценити колико се Срба до данас вратило на Косово и Метохију. Говорило се да их је око 6.000. Међутим, реалан повратак је знатно мањи.**

ЗОРИЦИ ГОСТИ НИКАД НЕ ДОЛАЗЕ!

Вечерње Новости, Датум : 5.1.2010, Страна : 36

Четворочлана породица Милатовић, ИЗБЕГЛИЦЕ у Чаглавици надомак Приштине, преживљава у адаптираној штали.

Лети је загушљиво а зими хладно, шпорет не сме да се јако ложи због запушеног, урушеног димњака

ЧАГЛАВИЦА - Хоћете ли да вам прочитам једну своју песму? - стидљиво, готово полушапатом, пита дванаестогодишња Зорица Милатовић из Чаглавице код Приштине. Као да жели да ублажи стид због нужног смештаја у коме проводи своје детињство, девојчица узима свеску са исписаним стиховима и почиње да чита..."Песма другу", "Приштина", "Косово", ређају се песме ове девојчице које је, каже, писала душом. Руке су јој саме летеле по папиру, иако су мисли биле далеко од скучене собице у којој је затичемо са баком Зорицом. После скоро полусатног читања стихова, девојчица, ипак, открива своју највећу бол.

Каже да никада не доводи другарице у свој стан. Признаје да се стиди, јер са мајком Тањом (43), баком Горданом (70) и дедом Бориславом (74) живи у адаптираној штали. Нужни смештај у просторијама некадашње земљорадничке задруге, наследили су од избегличке породице из Хрватске, када су јуна 1999. године били приморани да напусте свој стан у Ајвалији надомак Грачанице.

- Једанаеста је година како живимо у две скучене собице, без воде, купатила, али и прозора да удахнемо свежи ваздух. Лети нам је загушљиво, а зими хладно, јер не смемо много да ложимо шпорет због лошег димњака - почиње причу бака Гордана седећи на столици поред дотрајалог шпорета. Док се присећа како су морали да напусте свој стан који је њен супруг добио као радник у руднику Кишница, посматра унуку која седећи на узаном кревету учи географију.

- У слободно време највише волим да пишем песме. Тада као да бежим из реалности. Замишљам како путујем, али највише како шетам својом родном Приштином, која нам је тако близу а ипак недостижна - прича девојчица...

- Осим скученог постора, најтеже нам је што немамо воде у кући. Тоалет је далеко, а ја једва ходам - наставља причу бака Гордана и замишљено додаје: - Жао ми је кћерке и унуке. Да барем оне добију кров над главом и почну да живе достојнијим животом. Ипак, Милатовићи кажу да о страху више и не размишљају. Прижељкују кров над главом и боље улове живота. А до тада, Зорица наставља да пише своје песме којима призива другачију стварност.

Антрфиле : ПЕСМА ДРУГУ

"ДРАГИ мој непознати друже, да ли ти тамо цветају руже,
моје Косово је равно али путо, тужно и тамно,
ту сам се родила и живим, али немам чему да се дивим.
Ту су само јад, бол и сузе, да ли си за то знао
мој непознати друже"
Стихови Зорице Милатовић

ЧЕКАЈУ КОНКУРС

МАДА сам причу о Милатовићима испричао колегама како би путем телевизијских прилога или новинских репортажа пренели тужну истину о овој породици, још нема конкретне помоћи, а они живе у заиста тешким условима - сведочи Будимир Ничић, директор прес-центра у Чаглавици, који је као доскорашњи представник месне заједнице, у више наврата помагао овој породици. **Подсећа да су Милатовићи конкурисали за један од станова које је Министарство за заједнице и повратак у косовској влади саградило у суседном Лапљем Селу, али да још чекају резултате конкурса.**

Никаква тужба нам неће помоћи уколико се у српској јавности ништа не промени у односу према националном интересу и државним питањима

Није лако објаснити како је то Стјепан Месић постао херој грађанске Србије и њених медија. А Месић је, заправо, само на свој шеретско-народњачки начин спроводио хрватски национални програм и при томе, понегде и у понечему, заправо био гори од Туђмана. А од отвореног усташлука се ограђивао – и тиме зарађивао аплаузе српске јавности – само у оној мери у којој му је то било потребно због хрватског имиџа у свету и одбране сопствене комунистичке биографије. Али је зато приликом бројних „обљетница“ домовинског рата по малигности и малициозности често надмашивао своје ХДЗ-овске такмаце.

Годинама му је омиљена тема била Република Српска. За чије укидање се залаже непрестано, с тим да је, зарад тог узвишеног циља био спреман делимично жртвовати чак и интересе босанско-херцеговачких Хрвата. Исто тако, чини се, животно је заинтересован за опстанак косовске државности, као и за питања лустрације (у Србији), те истине и (српске) одговорности за злочине на простору бивше Југославије. Неке од Месићевих изјава зацело ће ући у антологије политичког цинизма и бешчашћа. Почев од најчувеније, по повратку са дужности председника председништва СФРЈ: „Задатак је обављен – Југославије више нема”, преко оне да су Хрвати у Другом светском рату два пута победили: једном априла 1941, а други пут у мају 1945.

Али шта очекивати од Месића, када најграђанскију од свих грађанских организација у Хрватској, Хрватски хелсиншки одбор (ХХО), води Иван Звонимир Чичак, један симпатични, али пунокрвни, помало ексцентрични хрватски националиста, маспоковске провенијенције. Поучно је било искуство од пре неколико година када је писац ових редова имао прилику да у оквиру неког ТВ панела у Бањалуци учествује у разговору са поменутиим председником ХХО и Славеном Летицом, прононсираним десничарем, некадашњим Туђмановим саветником и у то време актуелним лидером једне мале проушашке странке. Што ће рећи, отприлике као да су се срели Соња Бисерко (или Чедомир Јовановић), са једне, и (рани) Војислав Шешел, са друге стране.

И шта мислите да се догодило? И шта мислите да би се догодило да су се, на пример, у Загребу срели и копља укрстили поменути српски пандани? А овде, зна се. Мили боже те хармоније, те слоге и тог консензуса. Као Бим и Бум. Станлио и Олио. Пат и Паташон. Не зна се ту ко је левица, а ко десница, ко екстремни националиста, а ко представник грађанске Хрватске. Као на спортским ТВ шпицама.

Један набацује, други закуцава. Па онда мало обрнуто.

Хоћу рећи да је, уз частан изузетак последњег Мохиканца хрватског југословенства и антифашизма, покојног Стипе Шувара (чије се име код нас помало неправедно везује само за „бијелу књигу” и једну неуспешну школску реформу), хрватска политика била апсолутно монолитна у погледу „српског питања” у Хрватској: почетком деведесетих Хрватска је била жртва бруталне великосрпске агресије, од које се сопственим снагама ослободила након четири херојске године домовинског рата у бриљантним војно-редарственим акцијама „Бљесак” и „Олуја”, током којих је дошло и до нежељених инцидената и спорадичних злочина. Тачка.

Ко год има претензију да нешто представља у хрватском политичком и јавном животу мора се ултимативно држати ове догме, а о осталом се може расправљати. Другим речима, у Хрватској нема странке која би била пандан ЛДП-у, нема невладине организације која би, чак и када се исто зове, била слична „нашем“ Хелсиншком одбору или Фонду за хуманитарно право, нема новина које садржински подсећају на „Блиц” и „Борбу”

(сплитски „Ферал” то уопште није био) и ни у сну нема телевизије која би личила на Б92. (И уопште нисам сигуран да је то наша „компаративна предност” и наше демократско „богатство”, као што ће вероватно рећи моји критичари.)

Из свега што је речено, потпуно је јасно како је најава српске противтужбе дочекана у Хрватској. И потпуно је јасно зашто је овако дочекана у Србији. Не рачунајући неколико удружења прогнаника из Хрватске – а ја бих рекао, и већине тзв. обичног света – српској противтужби се нико званично није обрадовао. Од опозиције се то у Србији напросто не може очекивати. Део власти као да се стиди што је уопште морао да се бакће с тим „остацама прошлости” уместо да се, као што је ред, посвети регионалној сарадњи и евроинтеграцијама. Милорад Пуповац каже да ће српска контратужба погоршати положај Срба у Хрватској. Српски правни стручњаци по српским медијима изјављују да је српска тужба неоснована – и да је није требало ни подносити. И ако се заврши споразумним повлачењем и нагодбом, само подношење контратужбе против Хрватске јесте свакако корисна мада прилично закаснела ствар. Али нам никаква тужба неће помоћи, па све и када би – као што неће – наша аргументација којим чудом и превагнула на сумњивим теразијама међународне правде, уколико се у Србији, тј. у српској јавности, ништа не промени у односу према националном интересу и државним питањима. Е, али ту нам већ Месић и Хрватска заиста ништа нису криви.

НАРОДНА КУХИЊА ПРЕД ЗАТВАРАЊЕМ

Политика, Датум : 5.1.2010, Страна : А8

У Удружењу жена „Сабор” тврде да више немају средстава, а надлежни у општини истичу да им се нико није обраћао за помоћ

Косовска Митровица – Уколико се ускоро не појави више донатора, или у помоћ не притекне држава Србија, Народна кухиња у Косовској Митровици, у којој се дневно спрема 60 obroka за најугроженије из општина Северна Митровица и Звечан, биће затворена. Како за „Политику” наглашава председница Удружења жена „Сабор” Миланка Ордић, корисници Народне кухиње моћи ће да добију по један оброк можда још само неколико дана, и то од пара које је ово удружење обезбедило продајом рукотворина. Удружење жена „Сабор” из сопствених средстава финансира рад Народне кухиње, уз помоћ италијанске хуманитарне организације КАВ која је до 2004. године обезбеђивала средства како би се најугроженија лица у ове две општине прехранила.

– Кухиња је почела са радом 1999. године и донедавно је имала више од 100 корисника, а сада по један оброк добија 60 особа које потичу из јако сиромашних породица, самохране мајке и избегла и разбегла лица. Иако нам новчаним средствима помаже и италијанска организација, а до пре шест година смо имали буџет у износу 1.600 евра месечно, сада нам прети затварање. Никада, иако смо се обраћали општини, Центру за социјални рад, републичком министарству за рад и социјална питања, ниједан динар није дошао за ове гладне људе – наводи Миланка Ордић, истичући да избеглим лицима из Хрватске која су смештена на Малом Звечану свакодневно храну шаљу таксијем, за који се такође издваја новац.

Председница удружења апелује на све људе добре воље да „колико-толико новчано или у храни омогуће рад кухиње” али и јавно позива органе Републике Србије да нађу средства како би ова једина народна кухиња на територије северног Косова опстала.

У Центру за социјални рад у Косовској Митровици негирају „да нису вољни да помогну”, али и кажу да им се никада из Удружења жена „Сабор” нико писмено није обратио.

– Ми хоћемо да помогнемо, али никада нам се нико није званично обратио. У Центру немамо тачну евиденцију колико је људи на казану Народне кухиње, не знамо по којим критеријумима они добијају оброк, али је суштина у томе да нам се нико са озбиљним захтевом није обратио. Једино што могу да кажем јесте да сам се као директор Центра са људима из општине и надлежнима у Црвеном крсту залагао да се у Косовској Митровици отвори кухиња где би најугроженији дневно добијали бар један кувани оброк, али и где би било прихватилиште за њих – каже Миладин Ђуровић, директор Центра за социјални рад у Косовској Митровици.

У догледно време, можда најкасније до пролећа, у Косовској Митровици, у већ саграђеном објекту површине 120 квадратних метара у Бошњачкој махали, биће отворена народна кухиња, потврдио је за „Политику” Љубиша Јакшић, начелник одељења за друштвене делатности у СО Косовска Митровица, додавши да ће ускоро стићи опрема у вредности од 50.000 евра, донација хуманитарног друштва „Космит” са седиштем у Минхену. Јакшић истиче да ће ова народна кухиња бити у мрежи кухиња Републике Србије, а дневно ће се спремати топли оброк за 100 корисника.

– Тек отварањем ове народне кухиње у Бошњачкој махали тачно ћемо знати колика ће средства бити издвајана, без обзира на то о којој је националности реч – истиче Јакшић.

PRESS CLIPPING

Среда 06.01.2010. год.

ОГЊИШТА ЈОШ У КОРОВУ

Вечерње Новости, Датум : 6.1.2010, Страна : 36

У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ УНИШТЕНО 125.000 СРПСКИХ КУЋА

ПРЕМА подацима Удружења расељених и избеглих из Федерације БиХ савњено је са земљом 125.000 српских кућа, и то углавном после потписивања Дејтонског мировног споразума. Том рушилачком чину треба додати на хиљаде помоћних зграда, радњи, хала, пољоприврних објеката уништених до темеља... Укупна вредност имовине, која је Србима уништена у Федерацији БиХ, процењује се на око милијарду конвертибилних марака.

- Само вредност уништене имовине 163 српске породице, које пред Основним судом у Сарајеву воде спор за надокнаду, износи око 25 милиона конвертибилних марака - каже Вељко Стевановић, председник Удружења расељених и избеглих из Федерације БиХ, чије је седиште у Бијељини.

- Број тужби, које су упућене сарајевском суду, смањен је са 455 на 163, јер су у међувремену многи умрли, а нису дочекали ни "п" од правде, неки су продали имовину у бесцење. Велики је број оних, који нису успели, после смрти родитеља, да благовремено доставе документацију, утолико пре што суд у Сарајеву тражи "длаку у јајету".

У многим местима у Федерацији БиХ одавно нема ни трага о томе да су ту вековима живели Срби. У међувремену, поднето је нових 3.500 тужби судовима у том ентитету, али правда иде сувише споро, оцењују у овом Удружењу. **У сарајевском суду је окончано геодетско вештачење, а сада следи грађевинско, за које је потребно 85.000 КМ. Осиромашене породице, које до сад нису одустале од покушаја да дођу до правде, ипак, не могу да обезбеде тај новац, па су њихове очи упрте у власти РС. И суђења у Сарајеву, каже Вељко Стевановић, нису се померила с мртве тачке две, три године, док се нису огласили одговорни људи из Европског суда за људска права у Стразбуру.**

- Уздамо се, ипак, у оснивање фонда за правичну надокнаду на нивоу Босне и Херцеговине, што је и обавеза БХ власти према Анексу 7 Дејтонског мировног споразума - каже Стевановић.

Антрфиле : ЛОША ПОНУДА

Било је покушаја да оживи само фонд за повратнике, где би се "сливао" новац са ентитетског и БХ нивоа. Сећом, српски парламентарци одбили су предлог ревидиране стратегије, која регулише питања невољника у БиХ, из оба ентитета.

Судови из Федерације више не прихватају да ми, као невладина организација, заступамо оштећене српске породице, па је то разлог више за песимизам.

ХРВАТСКУ ТРЕБАЛО ТУЖИТИ ЈОШ 1995. ГОДИНЕ

Правда, Датум : 6.1.2010, Страна : 8

ИНТЕРВЈУ МИЛОЈКО БУДИМИР

Професор Милојко Будимир, генерални секретар Удружења Срба из Хрватске, у интервјуу за Правду говори о противтужби коју је Србија поднела против Хрватске због геноцида почињеног од 1991. до 1995. године, као и о процесу повратка прогнаних Срба на огњишта и о будућим односима две државе.

- Као удружење подржавамо контратужбу коју је држава Србија поднела против Републике Хрватске, али очекивали смо да ће таква тужба бити и раније поднета, јер у грађанском рату, који је вођен од 1991. до 1995. у Хрватској, највише су страдали Срби који су били држављани те државе и конститутивни народ све до 1990. године, када су доласком ХДЗа на власт били избачени из Устава Хрватске - каже професор Будимир.

Злочинци морају да одговарају

• Због чега је било потребно да Хрватска тужи Србију, па да тек тада уследи контратужба са наше стране?

- То се и ми Срби из Хрватске питамо, јер наша је страна имала и има кудикамо јаче аргументе за тужбу за ратне злочине. А, ето, уместо тужбе, ми подносимо контратужбу. Од пада Републике Српске Крајине нисмо имали никога ко би заступао интересе Срба из Хрватске осим Србије, као земље матице, која је на неки начин била гарант Венсовог плана, донетог 1992. године. Тим планом је простор где су Срби живели стављен под заштиту Уједињених нација. Нападом на РСК у акцијама "Бљесак" и „Олуја" Хрватска је заправо напала територију која је била под заштитом УНа, и нико на то није реаговао, па, нажалост, ни Србија, која је већ тада требало да поднесе тужбу против Хрватске. Морам да констатујем да се политика званичног Београда према Србима у Хрватској није много мењала у протеклих деценију и по. Вероватно се делом и због тога, тек после хрватске тужбе, одговара контратужбом.

• Како оцењујете коментаре председника Бориса Тадића, који је и пре подношења коншратужбе рекао да је тај акт преурањен и да би требало добро размислити, и лидера ЛДПа Чедомира овановића, који тврди да то води лошим односима између две државе?

- Уз сво дужно поштовање, али ни председник Тадић, а ни господин Јовановић не могу осећати оно што осећају прогнани Срби из Хрватске, и дај Боже да тако нешто никада не осете, нити доживе. Стотине хиљада Срба је само током „Олује" и „Бљеска" остало без својих најмилијих и својих домова, а да не говорим о периоду пре тог погрома, од 1991. Колико је породица нестало и колико се огњишта заувек затрло? Нисмо ми ниједног тренутка били за лоше односе између Србије и Хрватске, напротив. Па, и нама је у најдиректнијем интересу да ти односи иду узлазном путањом и да се у потпуности нормализују, али овде се ради о индивидуалној одговорности, за коју неко мора да сноси последице. Желимо чисте односе и рачуне, да свако ко је чинио злочине одговара за то. Нормализација односа Србије и Хрватске мора бити заснована на јасним чињеницама и на истинитим подацима.

Срби у Хрватској грађани другог реда

• Зашто српска контратужба не садржи и оптужбе за ратне злочине усташких бојовника током Другог светског рата? Имате ли неке информације о томе?

- Колико смо, као удружење, упознати, мислим да се у контратужби налазе и злочини од 1941. године. Наравно да се ниједног јединог тренутка не смеју заборавити жртве из Јадовна, Јасеновца и других страстишта по Хрватској, јер ратни злочин не застарева, и

управо због тога наша контратужба мора садржавати све оно што се дешавало за време НДХ.

- Да ли тужба Хрватске може представљати покушај спречавања повратка Срба и уливање нове несигурности потенцијалним повратницима?

- Наравно да се то може и тако гледати. Хрватска је донела низ дискриминаторских закона, који су од Срба направили грађане другог реда. Хрватска не може у Европу, односно Европску унију, док се Србима, као равноправним грађанима Хрватске, не омогући повратак у своје домове из који су прогнани пре скоро две деценије. Очекујемо од ЕУ и од међународне заједнице да јасно и гласно кажу Хрватској да се, све док не изграде стандарде какви постоје и у осталим државама ЕУ, и док се не реши питање повратка српског живља, не може очекивати пријем у Европску унију.

- Каква је ситуација тренутно са повратницима у Хрватску, колико се уопште Срба вратило у своје домове?

- Ситуација је врло поразна, јер за протеклих 15 година у Хрватску се вратило свега 52.000 Срба, а до сада је од тог броја преминуло њих 15.000. Прошле, 2009. године, више је Срба дошло из Хрватске у Србију, него обрнуто. Људи се тешко одлучују на повратак јер немају где да се врате, њихови су станови узурпирани, више од 40.000 станова у Хрватској је бесправно уселено, људима се не гарантује посао и, што је најважније, нико им не може гарантовати безбедност. Навешћу вам још један нонсенс званичне хрватске политике. Хрватска, по њиховом мишљењу, с пуним правом тражи од Србије да им се врате иконе и богослужбене књиге, иако је то све у поседу СПЦ. Значи, званични Загреб признаје да је културно благо „њихово“, али народ није! Србе они не признају као део своје државе, и то је просто чињеница.

Прећуткивање штети добрим односима

- Делите ли мишљење га је, ипак, министар Јеремић уложио пуно енергије и напора око ове контратужбе и да је један од званичника власти који стално шири истину о страдању Срба у Хрватској?

- Да, једина светла тачка у нашој дипломатији је управо министар спољних послова, господин Вук Јеремић. Високо ценимо и никада нећемо заборавити његову изјаву дату у Загребу, да су „Олуја“ и „Бљесак“ биле акције етничког чишћења, после чега је постао "персона нон грата" у Хрватској. Подржавамо као удружење његов рад по питању Срба у Хрватској и надамо се да ће се ускоро отворити конзулат у Книну. Чињеница је и да у домаћим медијима нема много простора где би Срби из Хрватске могли да изнесу своје ставове и мишљења. Све се то ради због тобожњих добросуседских односа, али односи две државе не могу бити добри ако се прећуткује српска мука.

- Кандидат СДПа за председника Хрватске у другом кругу избора, Иво Јосиповић, један је од аутора хрватске тужбе против Србије, а ипак га наша власт на неки начин подржава у односу на противкандидата Милана Бандића. Како то објашњавају?

- Наша власт је, очигледно, у прилици да од два зла бира мање. Јосиповић је изјавио, мада је нагласио да се не одриче тужбе, да се ситуација ипак умногоме променила у међувремену, и ја верујем да ће, уколико кандидат СДПа буде изабран за председника Хрватске, учинити да се тужба повуче.

- Да ли би, у случају да Хрватска повуче тужбу, и Србија требало да учини исто?

- Могу само да кажем шта би ми као Удружење Срба из Хрватске желели, а ми желимо да та наша контратужба у сваком случају остане, јер на тај начин ће се свет упознати са хрватским злочинима над Србима, који не смеју остати заборављени, а од жртава се не смеју правити целати.

Антрфиле : Хрватска премијерка живи у српском стану

• Како коментаришете изјаву хрватске премијерке Јадранке Косор да српска противтужба неће угрозити односе две државе?

- Нека госпођа Косор, ако жели добре односе Србије и Хрватске, најпре напусти стан у који се бесправно уселила, а који је припадао српској породици, и нека тако да свој лични пример за нормализацију односа! Што се њене изјаве тиче, то посматрам као класичну политичку изјаву, дату највероватније под изнудом међународне заједнице.

Злочин и даље без казне

У селу Кравица код Братунца обележена је 17. годишњица злочина над Србима, када су муслиманске снаге из Сребренице убиле 49 мештана и запалиле српске куће. За овај злочин, који се догодио на православни Божић 1993. године, још нико није одговарао! **Према подацима Владе Републике Српске, снаге под командом Насера Орића на подручју Сребренице, Братунца и Зворника у првој години рата убиле су више од 1.200 српских цивила и запалиле 688 српских кућа и око 2.000 помоћних објеката.** Према обавештајним подацима ВРС, Орић је руководио нападом на село Кравице. Хашки Трибунал ослободио је 3. јула 2008. године Насера Орића кривице за злочине над Србима 1992. и 1993. године. Парастос је служен у цркви Светих апостола Петра и Павла, а затим су паљене свеће и положено цвеће на централно спомен-обележје настрадалим Србима регије Бинач. Парастосу су присуствовали челници Републике Српске, представници борацких категорија становништва и локалних органа власти Братунца и других општина регије Бинач.

ТУЖБА ЈЕ НЕБИТНА

Вечерње Новости, Датум : 6.1.2010, Страна : 18

ИВО ЈОСИПОВИЋ Победник првог круга председничких избора

Промениле су се околности откада смо тужили Србију

Односи између Србије и Хрватске бољи су него што су били, али још увек нису довољно добри. Можемо рећи да, на неки начин, варирају и да је потребно уложити одређени напор како би се побољшали. Ти односи су, пре свега, оптерећени догађајима који вуку корене из рата.

Ово је у интервјуу за "Новости" рекао Иво Јосиповић, кандидат Социјалдемократске партије и победник првог круга председничких избора у Хрватској. Он наглашава да ће односи са Србијом бити један од његових спољнополитичких приоритета.

- Шта би требало учинити да се односи Хрватске и Србије поправе?

- Развијање и продубљивање добрих односа између наше две земље важно је за очување мира и развој привреде у региону. **И на глобалном плану циљеви наше две земље се подударају, а то је улазак у европске интеграције, као и претварање региона у зону мира и просперитета. Главне претпоставке за успешну сарадњу су суочавање с прошлошћу, одговорношћу за рат и страдања, али и спремност на санирање последица рата.** Хрватска је у рату претрпела страшне жртве и разарања за које нема никаквог политичког, ни другог оправдања. Одговорност за те злочине важно је питање. Но, и Срби у Хрватској су страдалници који траже поштовање и помоћ у решавању проблема, посебно повратка.

- Србија је поднела контратужбу за геноцид. Може ли се очекивати вансудски договор и повлачење тужби?

- Тужба није сама себи сврха, битно је да се остваре праведни захтеви из хрватске тужбе - проналажење несталих особа, враћање великог културног блага које је за време рата

изнесено из Хрватске у Србију и кажњавање свих ратних злочина. Тужба је поднесена у време када ништа од наведеног није било остварено. Али, отада су учињени бројни помаци. Србија је вратила део отетог културног блага, Специјални суд за ратне злочине у Београду врло добро ради, а и две државе све боље сарађују у кажњавању ратних злочина. Исто тако, ради се на проналажењу несталих. Али, проблема још има.

- Хоћете ли пружити помоћ за повратак избеглих Срба у Хрватску и враћање одузете имовине?

- Положај хрватске мањине у Србији и српске у Хрватској углавном су слични, иако је у степену остваривања мањинских права или, чак законским решењима, Хрватска у великој мери испред Србије. Највећи проблем повратка Срба у Хрватску више није физичка несигурност и несношљивост, већ је то економска несигурност, незапосленост и недостатак перспективе. Због тога би Влада требало да донесе пакет мера како би помогла у решавању тих отворених питања.

PRESS CLIPPING

Петак 08.01.2010. год.

КУЋЕ И ГРАЂА ЗА 13 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Грађански лист, Датум : 5.1.2010, Страна : 16

По две породице у Црвенки и Сивцу и једна у Крушчићу добиле су помоћ за откуп кућа, а за осам породица обезбеђен је грађевински материјал.

КУЛА - Општина Кула је добила 4.875.000 динара на конкурс Комесаријата за избеглице Србије и УНХЦР-а. Новац је наменио за куповину кућа с окућницама и набавку грађевинског материјала за довршетак започете градње или побољшање услова становања. Још 500.000 динара за реализацију тог пројекта обезбедила је општина Кула.

На измаку 2009. године потписани су уговори са 13 избегличких породица којима је додељена помоћ за стамбено збрињавање. По две породице у Црвенки и Сивцу и једна у Крушчићу добиле су помоћ за откуп кућа, а за три породице у Сивцу, две у Кули и по једну у Црвенки, Руском Крстуру и Крушчићу биће обезбеђен грађевински материјал.

Процењује се да у кулској општини живи око 3.500 избеглих и прогнаних, а највише их је у Сивцу, Кули и Липару. У Липару је подигнуто избегличко насеље у којем у 34 двојна објекта станује 68 породица.

Повереница Комесаријата за избеглице у Кули Милева Ковач каже да више од триста избегличких породица у тој општини нема решено стамбено питање, било да су подстанари или да живе у безусловним кућама у сопственом власништву. Она каже да је прошлог месеца општина Кула од потпредседника Владе Србије Јована Крkobабића и комесара за избеглице Владимира Цуцића добила решење о исплати 1.125.000 динара за наставак акције стамбеног збрињавања избеглих и прогнаних из Хрватске и БиХ, као и интерно расељених с Космета.

ПОВРАТНИЦИМА У ОСОЈАНУ УРУЧЕНИ КЉУЧЕВИ ОД ТРАКТОРА

Политика, Датум : 8.1.2010, Страна : А5

Осојане – Државни секретар у Министарству за КиМ Оливер Ивановић уручио је на Бадњи дан домаћинима у повратничком селу Осојане кључеве за пет трактора. У куповини возила 50 одсто учествовала је Влада Републике Србије (Министарство за КиМ), а 50 одсто житељи села, уз уговор да се трактори не могу отуђити у року од пет година. Оливер Ивановић је рекао да је „држава решена да помаже народу на Косову и Метохији мада запошљавања у институцијама које су на буџету државе Србије више неће бити”. Ово је први део помоћи Министарства за КиМ, а до почетка фебруара домаћинствима у овом селу уручиће кључеве за још 12 трактора.

– Ви ћете држави помоћи, ако будете радили и производили. Потребни су донатори, за прикључне машине, за сејалице, дрљаче, тањираче– казао је Оливер Ивановић истичући да је село Осојане једна од стратешких тачака на територији КиМ и пример успешног повратка.

– Пројекат повратка у Осојане је рађен систематично, а прва група која се вратила пре девет година упорно је градила услове за опстанак. Таквим људима није тешко да држава помогне. За ово време откако су се вратили на своја огњишта, где сада живи око 500 особа, уз помоћ државе успели смо да обновимо школу, амбуланту, Дом културе, земљорадничку задругу – истакао је Ивановић.

У разговору са житељима, који су се окупили у центру села Осојане чуло се и то да сваки долазак представника државе Србије охрабрује српски живаљ на КиМ и да их посебно радује то што је Борис Тадић боравио у Дечанима.

ПОВЕЋАЋЕМО ПОМОЋ ЗА БЕБЕ И ОЛАКШАТИ УПИС У ВРТИЋЕ

Данас, Датум : 8.1.2010, Страна : 2

Интервју са Вукицом Васић, заменицом градоначелника Пожареваца

Вукица Васић је била на челу тимова за решавање проблема водоснабдевања и топлификације за села Дрмно, Кленовник, Петка, Острово, Кличевац, Село Костолац, као и за новоформирану Градску општину Костолац. Као заменица градоначелника, а у оквиру својих надлежности, усредредила је свој рад на област економије и социјалне политике

Вукица Васић, заменица градоначелника Пожареваца, по образовању дипломирани економиста, је релативно нова личност у јавном животу и на политичкој сцени овога краја. Одмах по прихватању ове одговорности, пре нешто више од годину дана, као прва жена на тој значајној функцији, својом марљивошћу, одговорношћу и истрајношћу, стекла је велико поверење међу својим сарадницима у коалиционој власти на локалном нивоу као и, што јој највише импонује, људи из свих слојева грађанстава којима је посвећено њено предано ангажовање.

Шта је, по вашем мишљењу, обележило претходну годину у функционисању и активности локалне самоуправе и шта би издвојили од активности у којима сте Ви као заменица градоначелника непосредно учествовали?

Борба за статус

Добијањем статуса града били смо обавезни да ускладимо бројне одлуке са Статутом града. Одржано је 30 редовних и 40 ванредних седница Градског већа, на којима су усвојени бројни значајни предлози и одлуке упућивани Скупштини града на даље разматрање и усвајање. Одржано је и безброј других, конструктивних и значајних, састанака. Најпре бих желела да истакнем да сам била на челу тимова за решавање проблема водоснабдевања и топлификације за села Дрмно, Кленовник, Петка, Острово, Кличевац, Село Костолац, као и за новоформирану Градску општину Костолац.

Као заменица градоначелника, а у оквиру својих надлежности и референци, усредредила сам свој рад на области економије и социјалне политике. Тако је град Пожаревац постао члан НАЛЕД-а (Националне асоцијације за локални економски развој), чиме је направљен корак ка стварању позитивне инвестиционе климе за привлачење домаћег и страног капитала.

Веома је активно и учешће града у раду Сталне конференције градова и општина - асоцијације која ради на јачању капацитета локалних самоуправа. Град Пожаревац је представио своје потенцијале и на првом Сајму локалне самоуправе, који је одржан почетком новембра на Новом Београду, а посебно нам је задовољство што је наш стандард, међу првима, посетио и сам Премијер републичке Владе, господин Мирко Цветковић...

Као члан Савета за миграције, активно сам учествовала у релаизацији Акционог плана за избегла и интерно расељена лица који је проистекао из Стратегије

социјалне заштите града Пожаревца. Од 1.јула прошле године ради и Канцеларија за пружање правне помоћи мигрантима, избеглим и интерно расељеним лицима.

Потписан је и Меморандум о изградњи стамбеног објекта за ову категорију становништва преко средстава НИП-а. Исто тако, потписан је и Меморандум за изградњу монтажних објеката за становнике такозваног картон насеља.

Заједно са општином Бор, интензивирали смо и прекограничну сарадњу са Румунијом, од које очекујемо јачање разноврсних веза у области привреде са акцентом на пољопривреду и туризам.

Као заменица градоначелника, члан сам и Управног одбора Фондације “Пожаревачки мир” који је био веома активан. У прилог томе говори и постављање табле са натписом “Пожаревац -град мира, Србија - земља мира”, на самом улазу у град. Започета је и изградња објекта Царског шатора на потезу Тулба-Табана. Наш циљ је да објекат буде завршен следеће године, и да то место постане зелена оаза и једна од туристичких атракција нашег града.

Поменула бих и веома успешну организацију 46. Љубичевских коњичких игара са свим пратећим манифестацијама а нарочито Пожаревачки Карневал као потпуно нову манифестацију у нашем граду. Планирамо да ове године Пожаревачки Карневал обогатимо бројним атрактивним сарцајима и оправдамо чињеницу да смо почаствовани пријемом у угледну породицу карневалских градова света.

Најважније за град

Које бисте инвестиције издвојили као најзначајније за наш град?

Свакако су најзначајније инвестиције у граду Пожаревцу у 2009.години биле, пре свега, велики пројекат који финансира Европска Унија а који подразумева реконструкцију система водоснабдевања у Пожаревцу, затим замену азбесних цеви која је у току, као и заштиту водоизворишта “Кључ”. Вредност читаве инвестиције је преко 3 милиона евра а учешће града Пожаревца је око пола милиона евра.

Поменула бих и изградњу источне трибуне на Градском стадиону која је коштала преко 24 милиона динара, па тако сада напоскон имамо један модеран и леп градски стадион, какав наш град и заслужује.

Од инвестиција бих још издвојила и оне пројекте који су упућени ка Министарству за национални инвестициони план...

Шта грађани могу очекивати у овој 2010. години од локалне самоуправе?

Грађани у наредној години, пре свега, могу очекивати већу ефикасност у раду локалне самоуправе која због њих и постоји. Што се тиче планова за 2010.годину и новина које бих издвојила, ту су, поред осталог, знатно већа средства која су буџетом за 2010. годину предвиђена за социјална давања. У питању су средства од око 7 милиона динара што је скоро два пута више него у буџету за ову годину. Велику пажњу смо усмерили на посебне категорије становништва, па тако имамо и програме запошљавања инвалида и самозапошљавања, затим стипендирање студената са посебним потребама, финансирање вантелесне оплодње... Повећана је и накнада за прворођено дете која сада износи 30.000 динара, уместо досадашњих 20.000. Субвенционисаћемо и вртиће за за боравак трећег детета...Поред већих давања за социјалне потребе, максимално ћемо радити на решавању имовинско-правних односа, решавању проблема индустријске зоне а све у циљу даљег привлачења домаћих и страних инвеститора, као и на повећавању запослености, онолико колико је то могуће у овом тренутку.

Антрфиле : Једна од ретких жена међу руководиоцима

Жена као функционер је још ретка појава бар у локалним приликама - како усклађујете те обавезе са онима у породици?

Искрено речено, није лако али успевам при чему ми веома помаже претходно радно искуство, као економисте у електродистрибуцији и на банкарским пословима, које ме је научило максималној дисциплинованости и и одговорности у раду.

Ја овај посао и не схватам као функцију са неким бенефитима већ превасходно као радно место са пуно ангажованости и одговорности само што овде резултат није концентрисан на пословни успех и профит већ на задовољење потреба грађана који су нас бирали. Морам признати да то није лако, ма колико се трудили, али сам ја оптимиста и убеђена сам да ћемо, у суштини, успети.

Да би жена била успешан функционер а, притом, права мајка и супруга, подршка породице је неопходна и ја је имам у пуном смислу те речи. Кад се некада учини да нема излаза из одређене ситуације, управо је породица та која ти пружи додатну снагу и енергију.

Поред супруга, имам две ћерке па је потребна фантастична организација и жеља како би се ускладиле све њихове потребе, везане за школу и додатне активности, а да ништа не трпи.

Наравно, циљ ми је да максимално допринесем њиховом образовању и васпитању како би постале поштене и вредне личности са сопственим ставовима које ће умети да поштују себе и друге јер им само то може обезбедити да буду цењени и корисни чланови друштвене заједнице.

Има разлога за оптимизам

Грађанима у 2010. години желим, пре свега, пуно здравља, личне и породичне среће. Искрено се надам да ће ова година бити много боља и успешнија за све нас од претходне. Поручила бих нашим суграђанима и да буду оптимисти јер само на тај начин можемо успешно да пребродимо све проблеме, да успемо и да живимо боље, што је наш заједнички циљ.

PRESS CLIPPING

Субота 09.01.2010. год.

УЗАЈАМНОСТ ДОБРОСУСЕДСТВА

Блиц, Датум : 9.1.2010, Страна : 4

На први поглед се може чинити да је једна реч сувишна јер би добросуседство морало да буде узајамно. Уверавамо се, нажалост, да у животу, и у политици нарочито, није тако јер се добросуседство често једнострано и произвољно тумачи. Суседи Србије, према сопственим изјавама, чине оно што сматрају да је најкорисније и најцелисходније за њихове државне интересе, не хајући ни најмање да ли су тиме повређени интереси или макар само осећања суседне државе.

Погледајмо у прилог тога однос према Косову. Ако је то за Србију најважније државотворно питање, тада је савршено јасно да признање независности Косова, успостављање дипломатских односа и, најзад, председничке посете Приштини или Призрену не може да доживљава као чин који доприноси добросуседским односима. Као што се као пријатељски гест не може доживети ни сведочење Хрватске у Хагу, у коме је Загреб отишао корак даље доводећи у питање суверенитет Србије и ван подручја Косова. **Добросуседским односима свакако не доприноси ни остајање при тужби за геноцид пред Међународним судом правде и, најзад, још увек нерешено питање избеглица.**

На приговоре те врсте Хрватска одговара да води рачуна о својим интересима и о реалности у региону. На сличне приговоре истоветне одговоре дају и други суседи Србије: Црна Гора, Босна и Македонија. Сведоци смо тако неприродне асиметрије која никако не пристаје самом појму добросуседства. Као што не пристаје циничност тобожњег „реализма”. Ма колико неугодно, такво понашање би се некако и могло разумети али само под условом да се прихвати да и Србија има право да штити своје интересе, као што има право да реципрочно реагује на потезе који их нарушавају.

Није, нажалост, тако јер је створен стереотип да је за добросуседске односе одговорна једино Србија. Њени суседи су, другим речима, слободни да предузимају све што сматрају да је за њих „корисно” и „реалистично”, али када се Србија послужи истим атрибутима, тада је она - као и увек - кривац за регионалну нестабилност. Е па, тако не иде. За неговање добросуседских односа потребне су, ипак, две стране.

ЧЕМУ СЕ НАДАТЕ?

Правда, Датум : 9.1.2010, Страна : 3

СНАГА ИСТИНЕ

Празници су прошли. Задовољни што сте преживели 2009, и последњи динар кредита на мобилном потрошили сте на сладуњаве стихове у којима у помоћ призивате Бога, анђеле, звезде, срећу...

Шта очекујете да Ве вам донети ова година, чему се надате?

Чему се, чемерници, надате у држави чији владар је зарад јединства своје странке пристао да војвођанским Статутом поцепи Србију; који има времена да иде на снимање кичсерије „Село гори, баба се чешља”, а не пада му на памет да сврати у било који избеглички камп да види реални хорор у коме изгара крајишка и косовска

беда; који је експресно потписао закон против медија...Ви, мудри, колико глупо се осећате кад видите да је ваш министар полиције открио брда и планине на Калемегдану? За једну ноћ је ухапсио 500 наркодилера али две године не може да нађе полицајце који су пред тв камерама цокулама на смрт угазили Ранка Панића?

Због навијачких претњи, група омладинаца је формирала покрет „Сви смо ми Бранкица“. Учланите се, хитно. Ви, револуционари, који сте некад с поносом рецитовали „Сви смо ми Тито“, сад, по својој мери, уместо маршала-бравара за идола имате хероину таблоидног новинарства.

Ако мислите да сте храбри, обуците навијачки дукс са неподобним стиховима, видећете какву ће хајку покренути државни тужилац, исти онај који не примећује фашистичке паролe неких милион пута већим словима написане на истој утакмици.

Да ли вас, правдољубиве, интересује како је Ната Месаровић (која је личну стручност и достојност доказала још 1999, пресудом на казну затвора Славку Ђурувији у време његовог прогона, окончаног са 17 метака у леђа и главу) изабрала судије које ће вам судити? Да ли знате ко су и како суде Јелена Килибарда, Милош Лабудовић или Мирослава Вучинић? Ако не знате, погледајте неки филм о инквизицији. Додајте мало демократски жуте боје, и то је то.

Како, ви транспарентни, прихватате чињеницу да је државни буџет изгласан тек кад је један посластичар добио нову опрему за баклаве и тулумбе?

Да ли ћете, ви образовани, своју децу школовати на факултетима сведока-сарадника Чумета? Ако вам треба веза за упис, потражите је у СПС-у, тамо има министара који се одлично сналазе у Сурчину, уз Коридор 10. Пензионери, српски лавови, док ричете поред контејнера, да ли чујете ћутање вашег представника у власти, који испуњава укрштене речи док „опозициони лидер“ тражи да вам се примања додатно смање. Нисте заслужили ни 12.000 динара, рекао је „либерални демократа“ одмах по повратку с Миконоса, где је ноћење у вили плаћао више од 2.000 евра.

Да ли сте, алави, наплатили 1.000 евра бесплатних акција које вам је обећао највећи лажов на српској политичкој сцени? Са њима можете да купите оштрији нож кад одлучите да у очајању себи одсечете прст. Иако је поскупео, можете да повољно купите и бензин, ако изаберете самоспаљивање. Или, ипак, платите претплату РТС-у, захвалиће вам се Робин Худ који у интервјуима кука због вашег једног стања и, истовремено, заврће рукав да се на фотографији боље види сат од више десетина хиљада евра.

Ви, опрезни, немојте да изневерите вечитог министра здравља, не дозволите да се у ђубре баци два милиона вакцина против новог грипа. Узмите по неколико доза, можда помогне, иако су шансе мизерне, да се уништи и вирус поданичког политичког слепила. Онда, тако здрави, продајте бубрег и платите туристички аранжман, искористите шенгенске подобности, немојте да испадне да се онај патуљак из Дизниленда цабе мучио кад је с теткиног кауча, преко виле на Сењаку, појурио, наравно о вашем трошку, у обилазак Европе.

Да, имате разлога да се надате срећи и успеху. Довољно је да редовно гледате Дневник, да се дивите лепоти госпође министарке и успесима њеног мужа, па да онда, растерећени, навијате за владара који хрче у „Великом брату“ или за примитивног локалпатриоту који на „Фарми“ глуми сељобера.

И, пазите како гласате. За Арсу и Топалка.

Политика није битна. Нека вашу судбину одређују идоли, шилеровци, вакцинисани експертски тамбураши, хашке вештице, пензионерски принчеви, жирафе, калемегдански планинари...

Ако мислите, препаметни, да поред свих њих имате право на наду, онда ништа. Опустите се и уживајте.

БРАНИСЛАВ ПРОСТРАН ДАРИВАО ПРОГНАНУ ДЕЦУ

Правда, Датум : 9.1.2010, Страна : 38

У сусрет највећем православном празнику Божићу, на Бадњи дан, делегација градске општине Земун, предвођена председником Браниславом Пространом, посетила је Центар за привремено расељене са Косова и Метохије у Земуну. Том приликом, први човек земунске општине уручио је пакетиће најмлађим станарима центра. У Центру за расељена лица „7. јули“ привремени смештај су нашле 32 породице и неколико самаца.

Далеко од свога дома, у овом објекту одраста више од 20-оро деце, а неколико њих је рођено у њему. Градска општина Земун је у протеклој години у инфраструктуру овог објекта уложила средства, којима је комплетно промењена електро инсталациона мрежа и урађено грејање. **Ново руководство општине Земун посебну пажњу посвећује потребама деце, и то највише оне која су прогнана са Косова и Метохије и из других крајева бивше државе. Ми ћемо у овој години учинити све да решимо што више проблема и вршити притисак на надлежне да решавају ваше проблеме. Шта значи бити прогнаник, знам из личног искуства, и нико вас боље не може разумети и настојати да се ваши проблеми решавају - рекао је Бранислав Простран.** После посете колективном центру, традиционално је наложен бадњак на тргу испред општинског здања, уз присуство свештенства и неколико стотина Земунаца, којима је председник Простран честитао божићње и новогодишње празнике и унео бадњак у здање свих Земунаца.

ИЗВИНИТЕ СЕ ЗА ВУКОВАР

Вечерње Новости, Датум : 9.1.2010, Страна : 15

МИЛАН БАНДИЋ ПРЕДСЕДНИЧКИ КАНДИДАТ У ХРВАТСКОЈ, О ОДНОСИМА С НАШОМ ЗЕМЉОМ

Председник Србије треба да се јавно извини и поклони невиним жртвама

ВЕРУЈЕМ да Хрватска и Србија могу бити пријатељске земље. Република Хрватска постаће чланица ЕУ, а већ смо чланица НАТО. То је искуство од којег и наши суседи могу имати користи. Рат је одавно завршен и сарадња је једино решење.

Уосталом, на то смо присиљени и географијом.

Ово је за "Новости" рекао кандидат за председника Хрватске и градоначелник Загребачки Милан Бандић, уочи сутрашњих избора у Хрватској, где ће око 4,5 милиона гласача бирати између кандидата Социјалдемократске партије Иве Јосиповића и независног кандидата, нашег саговорника:

- Лично ћу се залагати за јачање односа и за редефинисање присуства Хрватске у земљама региона.

- Имате ли план како развијати односе са Србијом?

- Највећу пажњу морамо поклонити привредној сарадњи, то је кључно за обе државе. Иста је ствар је са културом и туризмом, који су наша дугогодишња веза. Такође, Хрватска ће као будућа чланица ЕУ и као сусед понудити Србији своју помоћ на путу у ЕУ како бисте избегли неке замке и грешке које су се нама догодиле.

- Да ли ће међусобне тужбе, које су сада актуелизоване, погоршати односе Хрватске и Србије?

- Надам се да то неће имати утицаја на односе двеју земаља. Све је ствар процедуре, у коју се лично нећу мешати. Хрватска тужба за геноцид против Србије подигнута је пре десет

година. То смо морали да урадимо због хиљада жртава и милионске штете коју је Хрватска претрпела. Запитајмо се на чијем тлу је вођен рат, чија је уништена имовина, привреда, побијене хиљаде недужних цивила... Не кажем да није било злочина на обе стране, али Хрватска је жртва агресије. Прихватањем хрватске тужбе српска ће бити неутрализована.

- Да ли је могуће постићи вансудски договор и повлачење тужби?

- Тужбу коју смо примили из Београда за Нову годину сматрам својеврсном провокацијом без правог оправдања и такав потез сигурно није улог за компромис. Уколико би се српски председник јавно извинио за агресију и дошао да се поклати невиним жртвама у Вуковару, то би био улог искрених разговора. Треба истини погледати у очи. Знам да је то болно и да то део бирача можда неће добро прихватити. Али лидери који су то спремни да направе остају записани у историји. Верујем да у Србији има таквог потенцијала. То је прави залог за будућност.

- Хоћете ли охрабрити повратак Срба у Хрватску?

- Апсолутно да. Свако има неотуђиво право на дом и завичај. Хрватска је прихватила своје обавезе и јако пуно смо учинили на обнови порушених кућа, враћању поверења, као и другим правима повратника, тако већ годинама грађани српске националности имају могућност повратка и сва друга права као равноправни хрватски грађани. Ја ћу наставити да подржавам и подстичем тај тренд јер Хрватска је њихова домовина. Од колега у Србији ћу тражити да искористе свој утицај у РС како би се што више тамошњих Хрвата вратило на своја огњишта.

Српска мањина у Хрватској има сва права, попут било које друге мањинске заједнице у Европи. Представници те мањинске заједнице учествују у власти на државном нивоу. Па, Слободан Узелац, угледни српски интелектуалац потпредседник је Владе. У разговору са српским колегама борићу се да Хрвати у Србији имају иста права.

Антрфиле : И СРБИЈА И СЛОВЕНИЈА

- За кога ћете навијати на Светском првенству у фудбалу у Јужној Африци, за Србију или Словенију?

- Покушаћу да пратим што више утакмица репрезентација и Србије и Словеније, а с обзиром на то да Хрватска није успела да се квалификује, навијаћу да стигну што даље у такмичењу.

PRESS CLIPPING

Недеља 10.01.2010. год.

КРЕНУЛО ГА

Курир, Датум : 10.1.2010, Страна : 14

Никола Гајић се пре десет година питао да ли ће остати жив, а данас размишља о професорској каријери и будућности својих сестара и мајке

КУРШУМЛИЈА - Никола Гајић (22) из Куршумлије је одличан студент завршне године психологије на Филозофском факултету у Косовској Митровици и планира научну каријеру. Пре десет година није размишљао о будућности, већ о томе да ли ће доживети сутрашњи дан.

Никола је 1999. године имао дванаест година кад је његова породица из родног Лебана код Приштине морала да бежи из своје куће и пронађе уточиште у Куршумлији. Да невоља не долази сама, показало се врло брзо. Избеглиштво није могао да поднесе Валентије, отац и глава породице. Његово срце није издржало.

Умро је у 39. години, само 40 дана после доласка у Куршумлију.

Његова супруга Радојка је остала сама с петоро деце од четири до 12 година! Данас је Никола поносан на своје сестре Наташу (21), студента треће године енглеског језика с просеком девет, Милену (20), свршеног средњошколца, која је одустала од студија док старији не дипломирају. Поноси се и Миљаном (17) и Горданом (14), које су одлични ђаци. Ипак, највише је поносан на своју мајку, која је невероватним напором успела да очува породицу и усмери своју децу на прави пут.

- Кад ми је умро отац, цео мој свет се срушио. Тада уопште нисам размишљао о будућности, већ само да ли ћу доживети сутрашњи дан. Међутим, брзо сам схватио да мајка може само на мене да се ослони, иако сам имао само дванаест година, и тада сам за трен одрастао - прича Никола, који је из Косовске Митровице, где студира, дошао у Куршумлију да проведе празнике с породицом.

Невоља породице Гајић није остала без одјека. Хуманитарна организација „Божур“ из Чикага им је у насељу Пантићи у Куршумлији купила кућу у изградњи, а захваљујући донаторима успели су да заврше купатило.

Петоро Гајића су били одлични ђаци, а преко лета су сви радили разне сезонске послове како би спремили зимницу и дрва за огрев. Мајка Радојка је оболела од системског лупуса, тако да није способна за рад, али има много мајчинске љубави, која је деци најпотребнија.

- Сестра Наташа, која је бољи студент од мене, и ја, станујемо у студентском дому, и веома ми је жао што је Милена морала да одустане од студија економије у Нишу, али се сви надамо да ће бити новца да на лето факултет упише Миљана, која ове године завршава средњу школу - каже Никола. Додаје да планира да упише постдипломске студије и нада се научној каријери. Гајићи живе од социјалне помоћи и студентских кредита, а током летње сезоне неколико месеци раде сезонске послове како би обезбедили новац за зиму.

Антрфиле : Гутао Канта, Хегела и Фројда

Никола Гајић објашњава да га је као средњошколаца много занимала античка филозофија, а касније је гутао Канта, Хегела и Фројда. Сазнања која је стекао читајући дела ових научника навела су га да упише психологију.

- Желео сам да проширим знање о томе шта све покреће људе на њихово свакодневно деловање. Шта су покретачи - појашњава Никола разлог због чега је уписао баш психологију, коју би, по плану, до краја ове године требало да заврши.

ПУТ ОД „ПРЉАВОГ СТРАНЦА” ДО МИЛИОНЕРА

Политика, Датум : 10.1.2010, Страна : А16

ВИШЕ ОД СПОРТА: МИРКО ВУЧУРЕВИЋ

Један од најбогатијих Срба и велики добротвор прича о свом кретању кроз животни лавиринт, игрању фудбала, разочарењу у Француској, срећи у Швајцарској, шамару који му је донео отказ, па срећу, плакању у синагоги...

Ово је интервју са Мирком Вучуревићем, човеком чији животни пут личи на бајку. Он је од сељачета из Банатског Двора, фудбалера локалног клуба Будућност, стигао, захваљујући фудбалу, али и једном шамару, до власника фабрике сатова „Нивада” у Швајцарској.

Мирко је сад, вероватно, један од сто најбогатијих Срба, али сигурно је највећи добротвор. Пореклом је Херцеговац и у свој Банатски двор је, после ових ратова, довео и обезбедио око три стотине избеглица из Босне и Херцеговине. Сазидео је цркву, школу, асфалтирао путеве, направио фудбалски стадион и оформио свој фудбалски клуб Будућност коме је, због пресељења у Зрењанин, дао име Банат...

Рођен је 12. фебруара 1937. године у Банатском двору у браку Митра, земљорадника и Вукосаве, домаћице, који су, сем њега, подигли још петорицу синова: Војислава, Љубомира, Данила, Обрада и Бранка. Његова највећа школа живота је била фудбалска игра у клубовима средње категорије у Србији, Хрватској и Швајцарској, а уз пут је завршио и средњу економску.

Живи у браку са Радмилом. Имају кћерку јединицу Вукосаву, која, иако једна од најлепших Српкиња, још чека свог принца...

Како сте кренули у живот?

Са специјалном дозволом. У први тим Будућности сам ушао годину дана пре дозвољеног рока, са седамнаест година. Али, брзо су ме позвали у Нови Сад, у Војводину. Али, ту нисам успео да уђем у први тим, па сам прешао у Железничар из Зрењанина, а после војске, у Русанду, па у Јединство из Параћина, где сам се заљубио у садашњу жену Радмилу. Ипак, отишао сам у Вараждин, у екипу Вартекса. И ту сам одлично играо. Али, из Вараждина су ме, после шест месеци, у Србију вратиле Радмилине сузе.

А после суза?

Нисам могао лако да нађем нови клуб. Али, једног дана ми се јавио Лука Малешев, мој цимер из Војводине, а тада играч Црвене звезде. Лука ми је предложио да се јавим Лази Тасићу, фудбалеру из Звезде, који је играо за француски Булоњ из истоименог град на мору, на Ламаншу. Али, на тој проби нисам успео, па сам био јако тужан. Ипак, Тасић ме, у току шетње уз обалу, тешио. Рекао ми је: „Једног дана ти ћеш доћи по мене својим мерцедесом”, а ја нисам могао да купим ни лутку тек рођеној кћерки.

И у ком смеру сте кренули?

Другу француску адресу имао сам у Сошоу, граду фабрике аутомобила „Пежо”. Ту је играо Добросав Крстић, некада члан Војводине. Крле ми је одмах рекао да за мене нема места у Сошоу, али да он зна где има. И упутио ме у суседни Швајцарски град Гранж и у

истоимени друголигашки клуб, који је припадао фабрици сатова „Нивада”. За почетак сам, за потпис уговора, добио петнаест хиљада долара! Што је у оно време била велика сума. У том клубу сам био стални члан прве екипе. Ипак...

Зашто „ипак”?

Па брзо сам схватио да само од фудбала не могу да живим и одлучио сам да уђем у фабрику. Прво сам био само физички радник, а врло брзо и реглер. То је посао онога који регулише рад свих машина. А кад се разболео шеф мог одељења директор ме унапредио. Прихватио сам улогу шефа уз један услов. Услов је био да ја одлучујем ко ће да буде отпуштен из тог одељења. Директору је то било мало чудно, али прихватио је тај мој став. Све сам тада знао да радим, па сам доживљавао себе као незамењивог. Али, дошао је један црни „петак”...

Шта се догодило?

Пришао ми је газдин зет Анри, муж његове братанице и питао ме: „Где Маноло”. А Маноло је био млади Шпанац коме сам дао десетак слободних дана јер се женио. А нисам знао да немам то право. Кад је Анри то чуо окренуо се и гласно рекао: „Прљави странци”. Питао сам га шта је рекао. И он је то поновио. А ја сам га онако, мушки, ошамарио! Тада сам добио моментални отказ. И то је за мене била катастрофа. Крај света. Изашао сам одмах из фабрика, али тражио сам да ме у понедељак прими газда.

И шта је било?

Макс Шнајдер, власник „Ниваде” ме прими. Све сам му објаснио. Анри је све то слушао. Макс га је питао да ли је тако било. Одговорио је потврдно. Потом је Макс тражио од мене да се извиним Анрију, а од њега да прими извињење. Ја сам рекао да то нећу да учиним. Макс је бацио наочаре на сто и рекао: „Нећеш да се извиниш”... А ја сам то поновио уз објашњење: „Не. Ја нисам разбојник. Он је мене повредио као човека пред тридесет пет људи који ме воле као свог оца”. Газда је, потом, питао Анрија шта он мисли. А Анријев одговор је био: „Он или ја”. И газда ми је тада рекао: „Иди у производњу”, а Анрију је казао: „Како хоћете”. И Анри је, ипак, остао у „Нивади”.

Шта је уследило?

Ново изненађење. Газда Макс ми се пожалио да продаја иде јако лоше, па ми је понудио да будем трговачки путник. Прихватио сам то тешка срца. Тај посао нисам знао. Мислио сам да хоће да ме склони. Он то, наравно, није хтео, али хтео је то директор продаје, Анријев пријатељ. И намештао ме да идем на најгора места.

И једног дана газда је питао ко хоће да иде у „Митрос”, која има шест стотина продавница, да обезбеди продају. И ја сам се јавио. То је за мене значило само једно: Бићу „пуковник или покојник”. У том смеру, на све или ништа кренуо сам на ове преговоре, као на руски рулет. Наравно, није ми у питању био живот, али јесте новац, углед и опстанак у Швајцарској. И уговорио сам продају три стотине хиљада сатова! И проглашен сам за најбољег менаџера у Швајцарској!

Како је то доживео газда Шнајдер?

Довео ме на састанак са акционарима и, уз све честитке и лепе речи, питао: „Господо како ми да се захвалимо Мирку”. Сви су ћутали, а ја сам дигао руку и рекао: „Од како су Феничани измислили новац речи захвалности могу да се изразе и на тај начин”. „Добро, нема проблема. Кажу”, рекао је газда Шнајдер. И ја сам, на листу папира, написао цифру од 250.000 франака! Газди је мало задрхтала рука у којој је држао извештај о раду, али тај новац ми је исплаћен уз плаћен порез. Истога дана сам именован за главног менаџера, а после извесног времена и за директора продаје.

Како сте трговали?

Божанствено. Обишао сам цео свет. Мој најдужи лет авионом трајао је чак седамдесет четири часа. Кренуо сам из Пекинга преко Хонгконга, Цириха, Лондона и Отаве до Буенос Ајреса! Али, у том трговачком послу основна упутства добио сам од људи из „Генекса” и „Инекса”, некад наших најбољих трговачких фирми преко које сам прошао једну нову животну школу. Сви ти људи су ми отворили сва врата и у „Југи” и у свету. Са њима сам врло брзо схватио да нема трговине без бартера, без трампе, трампе у сваком смислу, по принципу ја њима сатове, они мени свилу, патике, жито...

А кад сте направили најбољи посао?

Кад сам купио „Ниваду”, која више није била само фабрика сатова већ, пре свега, због начина моје трговине, много више од тога; велико извозно-увозно предузеће. И почетком деведесетих газда Макс Шнајдер ми је рекао да двојица његових синови нису спремни да преузму „Ниваду”, па он моли мене да ја то учиним на било који начин, уз само један услов. Желео је да остане у раду док може да хода. И тако сам ја од 1991. године власник „Ниваде”, а газда Макс је остао уз мене још четири године, до своје смрти, кад ме поново дирнуо у срце.

Чиме вас је изненадио?

Последњим писмом које је читао рабин у синагоги уочи његове сахране. У том писму је поменуо само мене. Написао је: „У својим позним годинама упознао сам, и ангажовао, човека, кога сам заволео као свог трећег сина и који је два пута спасао „Ниваду” од банкрота. Његово име је Мирко Вучуревић. Њему сам захвалан до данашњег дана”... А и ја сам њему захвалан. Још више. Као и мом Митру који ми је дао живот. И док је рабин читао то Максово писмо нисам могао, без обзира на сав мој херцеговачки понос, да задржим сузе. Плакао сам, што кажу Војвођани, као киша...

Како себе доживљавате?

Као човека који је знао у животу за поштен однос према раду. И то од првих дана, од окопавања њиве са оцем, мајком и браћом, до дизања на ноге „Ниваде” која је имала посртања и у време туђег, а, Бога ми, и мог газдовања. Али, чињеница је да нисам све могао учинити сам. То нико не може. Ко тврди супротно не говори истину. Веома сам слушао људе који су ми били наклоњени. Наравно, јако је важно и препознати срећу, у свим односима, чувати је и неговати.

БИРОКРАТСКА НЕЧОВЕЧНОСТ

Вечерње Новости, Датум : 11.1.2010, Страна : 32

Повезивање стажа

ОВИМ путем желим да изнесем нечовечно поступање Завода за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Краљеву према мојој породици. Живео сам до 1989. у Приштини, са супругом и двоје деце, и радио као професор књижевности и библиотекар. Следи избеглиштво у Беране, а затим у Пријепоље. После неколико година умире ми супруга.

Уплашен за опстанак двојице малолетних синова, пожурио сам да повежем стаж преминуле супруге, да би деца бар нешто примала. У то време, 2006, у заводима ПИО масовно се обавља повезивање стажа. Али, ја о томе нисам био довољно информисан јер сам се борио за живот болесне супруге, на онколошким одељењима од Ужица до Београда. Када сам коначно поднео захтев за повезивање мог стажа са Косова, моје захтеве су одбили јер су „прошли утврђени рокови“. Предложили су ми да поднесем тужбу суду, али сам то одбио.

Не могу да прихватим да институције ове државе које брину о избеглицама својим бедним протоколима не само крше хумано поступање, већ и спречавају остваривање права која су лично и законски стечена током живота. Готово цео радни век уплаћивали смо доприносе за пензије на Косову, а сада нам је бирократским „роком“ све то избрисано.

Светислав Влаховић, Пријепоље

ТАШТА НОЖЕМ ИЗБОЛА ЗЕТА!

Пресс, Датум : 11.1.2010, Страна : 10

Зорка К. из Параћина ухапшена је због сумње да је палицом ударала бившег зета Николу Г. (26), а потом га убола ножем у леђа. Никола пребачен у параћинску болницу, налази се ван животне опасности

ПАРАЋИН - Зорка К. из Параћина ухапшена је због сумње да је ножем избола бившег зета Николу Г. (26)! Младић је са повредама на леђима пребачен у болницу и налази се ван животне опасности. Како Пресс сазнаје, Никола Г. је развалио врата стана у којем живи Зорка јер је хтео да види своје двоје деце, али га је бивша ташта најпре ударала палицом, а потом убола ножем!

Породична драма одиграла се у суботу око 13 часова у избегличком насељу у Синђелићевој улици у Параћину. Никола Г. који се недавно развео од супруге Наталије (28), намеравао је да посети своје двоје деце. Иначе, породица његове бивше жене живи у приземљу, а Никола са мајком на првом спрату у истој згради коју користе избеглице из Хрватске.

Развод после четири године

Никола Г. који се опоравља у параћинској болници каже за Пресс да је само тражио од бивше таште да посети децу, јер их није видео три дана иако живе у истој згради.

- Најпре сам бившу жену звао телефоном, али ми се није јавила. Онда сам сишао сам у приземље, до њиховог стана и позвонио. Бивша супруга и ташта нису хтеле да ми отворе врата. Ташта ми је рекла да неће да ми дозволи да икад више видим децу! Иза врата сам чуо да ми син плаче - прича Никола и додаје:

- Рекао сам ташти да ћу да развалим врата, и то сам и урадио. Чим сам ушао унутра, палицом сам ударен три пута, иза леђа по глави. Убод ножем нисам ни осетио! Оteo сам ташти нож и палицу. Нож сам бацио и кренуо према њој, а она је потрчала у кухињу по други нож! Онда је наишао комшија и раздвојио нас. Комшија је позвао хитну помоћ и полицију. Ташта је и њему претила да ће да га убије.

Наш саговорник наглашава да није имао намери да развали врата.

- Хтео сам само да видим своју децу. Када сам чуо сина да плаче, пао ми је мрак на очи. Одмах сам развалио врата. Међутим Зорка ме је дочекала са палицом и ножем - прича Никола.

Никола Г. и његова мајка дошли су деведесетих година прошлог века у Параћин из Хрватске, из Оточца, док је породица његове бивше жене из околине Шибеника. У Параћину су се и упознали, а обе породице добиле су станове у првој згради која је саграђена у избегличком насељу. Живели су у ванбрачној заједници четири године, а онда су се разишли, јер се, наводно, његова ташта мешала у њихову заједницу. Деца су остала да живе са мајком, а отац их је виђао повремено.

Станарија зграде у којој живе избеглице нису били расположен за причу о овом породичном сукобу.

Чести сукоби у породици

Једна од комшиница, коју смо затекли у ходнику, испричала је да је чула лупњаву и ударање о врата и да се одмах закључала.

- Зоркин бивши зет је преке нарави. Полиција је раније већ долазила због породичних сукоба. У суботу сам чула лупњаву. Било је страшно, претпоставила сам да се нешто страшно дешава у Зоркином стану. Према незваничним сазнањима из истраге, Зорка К. ће у понедељак приведена истражном судији Вишег суда у Јагодини са кривичном пријавом због покушаја убиства.

Никола Г. опоравља се на хируршком одељењу Опште болнице у Параћину. Према речима дежурних лекара, његове повреде нису опасне по живот.

Антрфиле : Жртве породичног насиља

МАРТ 2009 У кући Загорке Матић у селу Текије код Крушевца убијен је њен син Игор (32). Њега је убио из пиштоља шурак Милош Видаковић (21), брат његове супруге Татјане МАЈ 2008. Нишка полиција ухапсила је Мирослава Р. (26) из Ниша због сумње да је пијан покушао да убије бившег шурака. Мирослав је после свађе у кући своје бивше супруге у Нишу убо ножем у руку и стомак њеног брата Слободана М. (31).

Трагедију је спречила бивша ташта Зорица Т., која је заједно са сином успела да савлада насилника

ЈУЛ 2008. Бранко О. (80) из Београда ухапшен је због сумње да је у кући у Старим Бановцима хицима из дамског пиштоља убио зета Радета Крњају (44)

ЈАНУАР 2003. Зорана П. (43) из Великог Мокрог Луга убио је зет Дејан М. (32) из Калуђерице, испаливши на њега осам хитаца из пиштоља. Трагедија се догодила испред кафане „Шумадија“ у улици Милана Грегоријевића у Великом Мокром Лугу, где је настрадали био запослен.

ИНЦКО ИЗАСАО ИЗ ОКВИРА ДЕЈТОНА

Политика, Датум : 11.1.2010, Страна : А18

Сарајево – Шеф Клуба делегата српског народа у Већу народа Републике Српске Сташа Кошарац сматра да су потпуно неосноване и неприхватљиве изјаве високог представника Валентина Инцка да је „референдум који је предложила Влада РС

предвођена СНСД-ом у супротности са Уставом и Дејтоном“, и да „СНСД, организовањем референдума, манипулише гласачима у РС како би скренуо пажњу са стварних економских проблема са којима се они суочавају”.

„Високи представник Валентин Инцко је још једном изашао из оквира Дејтонског споразума и показао да нема добре намере према Републици Српској, као ни према јасним ставовима њених институција о отвореним питањима у БиХ. Са оваквом праксом, коју су упражњавали и Инцкови претходници, мора се престати”, изјавио је Кошарац за „Политику”, додавши да се ОХР као и високи представник стављају на страну оних који не желе добро БиХ, јер не уважавају ставове институција ентитета и грађана који у њима живе. Он напомиње да, упркос чињеници да закључком Народне скупштине РС о референдуму није угрожен витални интерес ниједног од конститутивних народа, „бошњачке политичке партије, предвођене Инцком желе извршити притисак и одузети грађанима РС право да се на најдемократскији начин изјасне о одређеним проблемима и питањима”. Високи представник, додаје Кошарац, „нема право да говори о економским и социјалним питањима грађана Републике Српске, јер су то питања из надлежности Владе РС које она, на срећу, решава успешно, управо зато што има конкретна решења”.

Кошарац истовремено упозорава да опозиционе политичке странке, заједно са бошњачким политичким странкама и ОХР-ом покушавају створити одређени блок против РС и да постоји једна синхронизација активности о питањима референдума и пописа становништва у БиХ.

„Попис становништва би показао да је ФБиХ етнички очишћена од Срба, а добрим делом и од Хрвата, и то је разлог што попис неким не одговара. Иначе, у ФБиХ и дан-данас је на сцени политика деведесетих, није променила ни смер ни интензитет, и све док је тако, док снажан ’политички курс’ држе СДА, СДП-а и Странка за БиХ – за српски народ нема тамо места, категоричан је Кошарац.

СРБИМА ОТИМАЈУ ЗЕМЉУ УЗ ПОМОЋ ЛАЖНИХ СВЕДОКА

Блиц, Датум : 11.1.2010, Страна : 15

Спорна одлука суда у Урошевцу

Вукоти Лечићу, пензионисаном новинару из Урошевца Албанац Барјам Ћороли отео очевину

Крагујевац

Пензионисани новинар Вукота Лечић из Урошевца, са привременим боравком у Горњем Милановцу, био је шокиран када је од Косовске агенције за имовину (КПА) добио писмо с обавештењем да му извесни Бајрам Ћороли оспорава право на земљиште од око једног хектара.

- Мој отац Бранко је 1962. године ову земљу у селу Рушинце купио од Николе Видачића, тадашњег председника Скупштине општине Урошевац, а затим превео на мене. О томе сведочи поседовни лист број 188, од 17. јула 1995. године. Извесни Барјам Ћороли, Албанац из Рашинца, доставио је КПА „доказе” којима тврди да је наводно он власник њиве. Уз допис је приложио фотокопије две личне карте, скицу и жалбу из 1900. године, административну одлуку из 1955, поседовни лист из 2006. и изјаве два сведока из 2008. године. Општински суд у Урошевцу је недавно на основу два лажна сведока моју земљу превео у власништво Бајрама Ћоролија - прича за „Блиц” Лечић, показујући „честитку” КПА у којој, између осталог, стоји „да у року од 30 дана треба да одговори и достави документацију за коју сматра да је релевантна”.

- Уколико не одговорим у одређеном року, КПА ће захтев, ипак, процесуирати. Али у том писму се наводи да постоји опасност да изгубим право на имовину, уз савет да могу да се јавим било којој регионалној агенцији КПА, приложим додатну документацију и „добијем информације о поступку који ће се надаље одвијати” - додаје наш саговорник.

Драгана Ристић, задужена за пружање правне помоћи интерно расељеним лицима са Космета, поднела је поднесак КПА у ком се, поред осталог, наводи да је Вукоти Лечићу „неосновано оспорено право на имовину од стране Бајрама Ђоролија, јер није наведен ниједан правни основ”. Према њеним речима, КПА се није држала ни Закона о управном поступку, који предвиђа да поднесак упућен преко поште мора да има и повратницу.

- Вукоти је писмо остављено у поштанском сандучету без формалног уручења, тако да се не може утврдити од ког датума тече рок жалбе - каже Ристићева и наглашава да овакав случај до сада није имала.

Лечић вели да суд у Урошевцу Србима одузима земљу на основу изјава лажних сведока, уз благонаклоност Унмика.

- У складу с европском конвенцијом, захтевају правично суђење и јавност поступка, као и да као странка у том предмету имам потпуни увид у списе. У противном, правду ћу потражити у Стразбуру - поручује Лечић.

НАПАД НА САРАЈЕВСКУ ЦРКВУ СВЕТОГ ПРЕОБРАЖЕЊА

Дневник, Датум : 11.1.2010, Страна : 23

САРАЈЕВО: У цркву Светог преображења у сарајевском насељу Пофалићи, провалили су непознати починилац или више њих, пошто су претходно разбили стакло. “На источном дијелу цркве разбијен је прозор и оштећена врата, а на западном је разбијен прозор кроз који је непознати поцинилац или више њих ушао у црквену канцеларију”, изјавио је Срни протојереј Јадран Даниловић.

У црквеној канцеларији налази се гардероба намењена српским повратницима у Сарајево, али је она остала нетакнута. У Министарству унутрашњих послова Кантона Сарајево Срни је речено да је обављен увидај и да се интензивно трага за извршиоцима овог кривичног дела. **Митрополија дабробосанска изразила је јуче забринутост због напада на цркву Светог преображења и позвала надлежне органе у Кантону Сарајево и Федерацији БиХ да спрече нападе на објекте Српске православне цркве у ФБиХ. Секретар Митрополије дабробосанске протојереј Митар Танасић подсетио је да јучерашњ инцидент није први напад на ову цркву, нити на православне верске објекте у ФБиХ током божићних празника.**

PRESS CLIPPING

Субота 16.01.2010. год.

ВУЈАНОВИЋ: НЕМА РАЗМЕНЕ АМБАСАДОРА

Политика, Датум : 16.1.2010, Страна : А4

Подгорица, 15. јануара – **Нећу потписивати акте размене амбасадора док црногорска национална заједница нормативно јасно не буде призната за мањину и не буде јој обезбеђено аутентично представљање у власти Косова**, поручио је јуче председник Црне Горе Филип Вујановић. Он је поновио да је значај „тог имплементационог чина укупно пренаглашен, јер он представља само дипломатско спровођење већ донете одлуке”. Вујановић је јуче поручио да пре размене амбасадора са Косовом треба са њим решити отворена питања.

„То доживљавам као услов за ту важну дипломатску одлуку у којој надлежност припада, поред владе, и председнику државе, који даје агреман и прима акредитивна писма страних амбасадора, а нашим амбасадорима потписује указ о постављењу”, навео је у саопштењу за јавност Вујановић. **Црногорски председник је раније истицао да су обезбеђење повратка на Косово избеглица из Црне Горе и признања Црногораца као мањине, уз њихово представљање у власти Косова, отворена питања између две државе.**

„На косовској власти је да покаже да је посвећена поштовању сопствене одлуке о повратку избеглица, а на нашој држави да на томе интензивно и упорно инсистира”, истакао је председник Црне Горе. Осврнувши се на признање Црногораца за мањину и обезбеђење њиховог представљања у власти Косова, он је казао да „осим обећања и вербално исказаног позитивног расположења, за сада, није учињено ништа”.

СРПСКА ТУЖБА ЛАКШЕ ДОКАЗИВА

Правда, Датум : 16.1.2010, Страна : 4

Србија ће пред МСП много лакше доказати геноцидну намеру хрватске државе, јер је њена контратужба боље аргументована. Темелј српске контратужбе чини архивска грађа Документационо-информативног центра „Веритас” од 240 страница, са списком убијених и несталих Срба у рату 1991/95. године.

Према приложеној документацији, убијено је више од 7.000, нестало 2.200, а прогнано и избегло више од 400.000 Срба из Хрватске, а уништаване су њихове куће и објекти, стока, механизација, културна добра и гробља. Хрватска држава је по окончању ратних сукоба донела око 20 закона који отежавају повратак Срба, истиче директор „Веритаса” Саво Штрбац.

СРБИ НЕСТАЈУ СА КОСМЕТА

Правда, Датум : 16.1.2010, Страна : 20

Милан Ивановић, председник Српског националног већа северног Косова, сматра да је протеривање министра КИМ Горана Богдановића још један корак ка исељавању

Срба са тог простора. Он у разговору за Правду каже да је положај Срба на Косову гори него икада. Чињеница да је функционер Србије, који живи на Косову и Метохији, протеран са те територије, наглашава Ивановић, симболизује читав процес иселјавања Срба који су изложени разним притисцима.

- **Етничком чишћењем покушавају да дођу до државе. Они не желе друге националности на Косову, забрањују слободу кретања, отпуштају Србе са посла, истерују их из станова и ускраћују основна људска права. Трагично је да се све то ради у присуству ЕУЛЕКС-а, кога је Београд довео овде, а они не раде у духу Резолуције 1244, већ спроводе Ахтисаријев план, који није признат од стране УН и наше државе. Та институција асистира Шиптарима у стварању независне државе, што је искорачивање из оквира њеног мандата. Сада ЕУЛЕКС тврди да је министар Богдановић погрешно јер је пре посете требало да се обрати косовским институцијама за дозволу.**

Да ли се слажете са том тврдњом?

- Београд не може да разговара са Приштином, јер би то значило индиректно признавање те квази државе, коју УН нису признале. Не може бити никаквих контаката са такозваном владом Косова. Та творевина је противправна, а ЕУЛЕКС је подржан од стране албанских лобиста. Преговарајући са њима, ми бисмо себи дали аутогол.

Да ли сте задовољни реакцијом власти у Београду поводом Богдановићевог удаљавања?

- Не могу да будем задовољан ни после овог догађаја, ни после изјава у току Месићеве посете. То су само декларативно оштре изјаве, које немају реалну снагу. Такве осуде немају никакву правну, економску ни дипломатску вредност. У суштини, на провокације наша власт не реагује, ако изузмемо изјаве. Нама никакве акције, никаквих конкретних дела. Држава само прича, али мало тога стоји иза те приче. Овде се дешава озбиљан покушај укидања српских институција. Речи то неће спречити. Ситуација на Косову никада није била тежа. У наредним данима упутићемо позиве релевантним политичким странкама у Србији на разговор о проблемима на Косову. Видећемо да ли ће неко одговорити - када смо прошли пут упутили такве позиве неки нису хтели да разговарају.

Можете ли рећи ко није хтео да разговара?

- Представници власти. Нико осим Драгана Марковића из ЈС-а није хтео да разговара са нама. Нису сматрали да има потребе да се договарају о јединственој политици према Косову, иако ми имамо податке са терена и најбоље знамо шта се овде дешава. Ми смо сматрали да се проблем може решавати боље. Нажалост, одговора није било.

Да ли се третман српског становништва на Косову погоршао у последње време?

- Кад видимо како се људи који држе нелегалну власт овде односе према нашим званичницима, и то пред камерама и очима међународних институција, лако је замислити шта се дешава кад се угасе камере и када медији нису присутни. Степен притисака, понижења, насиља и дискриминације у сталном је порасту. Ова мафијашка држава, нажалост, има подршку међународних званичника. Али, сваком објективном посматрачу кристално је јасно да овде нема владавине права, него отвореног насиља и репресије, коју помажу ЕУЛЕКС и КФОР. Они чак јавно говоре о укидању српских институција, које једине одржавају Србе овде. То је директна претња и отворен притисак на српски народ, који живи у изузетно тешким условима, а који се и даље погоршавају. Најжалосније је што власт у Србији те услове отежава непромишљеним потезима.

Како изгледа живот обичних људи, имају ли они основних средстава да нормално функционишу?

- Пет месеци наше верске институције немају струју. Ништа није урађено да наша свештена лица добију минималне услове за живот. Срби уселени у енклавама принуђени су да потпишу посебне уговоре са овдашњим институцијама да би добили струју. Министарство је остало по страни, уместо да разговара са међународном заједницом. Овдашњим Србима препуштено је да сами преговарају са албанском владом и институцијама и њиховим страним менторима. Тако смо стављени у неравноправан и тежак положај. Несташице струје су и даље честе, а и та пуштена струја је малог напона. Исто је и са несташицом воде. У северном делу ноћу нема воде, јер се искључује из јужног дела. Осим што нема слободе кретања и гарантовања елементарне безбедности, постоје претње да ће српске институције бити потпуно укинуте.

Шта би се, у том случају, десило са косметским Србима?

- Уколико дође до тога, Срби неће имати ни образовни систем, ни здравствену заштиту, ни право на рад, што је сигнал Србима да напусте ове просторе. Срби живе у средњовековним условима, али хоће да остану у свом селу и у својој држави. Међутим, осетан је изостанак расправе у Скупштини о косовском проблему. Превише се даје важности уласку у ЕУ на уштрб Срба на Косову.

Да ли има неких конкретних примера насиља у последње време?

- У северном делу се демонстрира албанским заставама да би се Срби застрашили. Читав низ насилних аката свакодневно се спроводи да би људи напустили своје огњиште. Убице двоје Срба, страдалих пре неколико месеци, нису пронађене, једном нашем човеку је недавно разбијена лобања, а починилац опет није нађен. Каменовани су српски аутобуси у Митровици и Ораховцу и нико није ухапшен. Исто се десило и свештеним лицима, и опет нико није одговарао за то. Да не говорим о свакодневним пребијањима, притисцима и осталим облицима насиља над Србима, који нису санкционисани. Постоји тренд наставка терора и насиља које је етнички мотивисано. Можда се сада мање говори о томе, али притисак се наставља несмањеном жестином. Малтретирају људе са возилима без косовских таблица и оне који немају косовска документа. На тај начин нам се отежава живот и онемогућава сигурно кретање.

Какав је свакодневни живот тих људи у таквим условима?

Ужасан! Срби не могу да се запосле, немају перспективу за остваривање минималних економских претпоставки за преживљавање. Ових дана је само у судству отпуштено 50 људи, значи педесет породица остаје без плате и, самим тим, егзистенције. То држави отежава задржавање КИМ. Реч је о томе да ће отпуштени људи можда бити принуђени да се укључују у косовске институције, што ће водити њиховом признавању. Ако постоји државна политика према Косову, онда се овакве ствари не смеју дешавати.

Како је у таквим условима заштитити људска права Срба?

- Тако што ћемо јачати наше институције, омогућити повратак људи, стварати економске претпоставке, изградити стамбени простор угроженима. Мора постојати стална политичка акција, међународне институције морају свакодневно бити обавештаване о стварима које се овде дешавају. Такође, потребно је правним средствима омогућити поштовање

Резолуције 1244, коју ЕУЛЕКС крши. На крају крајева, уколико понестане дипломатских средстава, треба отказати гостопримство ЕУЛЕКСу. Потребна је синхронизована акција свих српских релевантних институција, од председника и Скупштине, до локалних самоуправа. У овом тренутку најважнија нам је јединствена политика на Косову. Али, то се не ради отказивањем инвестиција и смањивањем рата за помоћ.

Какве би последице имала Србија кад би се ЕУЛЕКС-у отказало гостопримство?

- Та институција фаворизује Албанце. Она је камен око нашег врата. Београд их је довео тиме што је прихватио реконфигурацију УНМИК-а, који је донекле и радио у оквирима Резолуције 1244. ЕУЛЕКС нема обавезу да ради по тој резолуцији, већ само у интересу земаља из које долазе. Највише чланица те институције је из држава које су читав сценарио на Косову и организовале. Тако се не води искрена и одговорна национална политика.

Да ли се лидери косовских Срба слажу у погледу стратегија које треба следити?

- Последњи избори су показали да огромна већина Срба на КИМ подржава одговорну и јединствену политику према покрајини. Наравно, страначки утицаји и калкулације понекад однесу превагу. Политика коју ми водимо на Косову добила је легитимитет народа. Без неких случајева странчарења резултати би били још опипљивији.

Шта се десило са тужбом ЕУЛЕКС-а против вас? Зашто није покренут поступак?

- Покушали су да ме омаловаже и дискредитују, и то не само ЕУЛЕКС, него и неке струје из Београда. Институције Косова покушале су да нас прогласе класичним криминалцима, што је и смешно и тужно. Испао сам терориста и мафијаш, онај који угрожава међународне снаге на Косову. Те конструкције биле су толико несувисле, и ЕУЛЕКС их је одложио у фиоку, али не би ме изненадило да покушају поново да их искористе када им буде затребало. На тај начин, они не застрашују само мене, већ и друге Србе, који сада знају да сличне неосноване оптужбе могу и њих да снађу.

Да ли ће људи издржати и остати на Косову?

- **Мислим да је очигледно да је одлазак са Косова већи него повратак. То одливање Срба показује да је ситуација изузетно тешка, што се у Србији не приказује, јер би онда било јасно да политика према Косову не даје жељени резултат.** Људи су овде збуњени и застрашени, а поруке државе им не помажу. Недостатак озбиљне реакције Београда појачава такве емоције.

Антрфиле : Славље за дочек

Како је прошла прослава Српске нове године у покрајини?

- Српска нова година овде се масовно славила, за разлику од Београда, где није био организован дочек на трговима. Овде је било доста живо, али није било већих инцидената, барем не у северном делу. Народ је у страху да ствари не ескалирају, али и даље држи до традиције. Нико нам то не може одузети.

Тачију је место у Хагу

Како коментаришете изјаву Хашима Тачија да је Косово земља толеранције и разумевања?

- Он води своју политику под будним оком страних ментора, који имају своје интересе на Косову. Због тога су те изјаве ирелевантне. Он је био у организацији ОВК, коју је у једном тренутку чак и Стејт Департмент прогласио терористичком, и нема морални легитимитет да говори о толеранцији и владавини права. Познато је да овде цвета организовани криминал и да је право само лепа прича за замазивање очију. Човек се на такву изјаву може горко осмехнути и зачудити да такву личност међународна заједница признаје за легитимног лидера. Са друге стране, уместо њега, Срби ће завршити у Хагу и у затворима, а имају много мање кривице него заштићени Хашим Тачи.

PRESS CLIPPING

Понедељак 18.01.2010. год.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 18.1.2010, Страна : 5

НЕГОТИН - Помоћ од 12.000 динара Комесаријат за избеглице доделио је у Неготину за 32 породице са статусом избеглих и расељених. Реч је о социјално угроженим породицама са минималним или скоро никаквим приходима, којима је ова помоћ више него добродошла. Прошле године је 12 породица добило помоћ у грађевинском материјалу, у вредности од 1,6 милиона динара.

СРБИ ПОНОВО НАПУШТАЈУ ТУЗЛУ

Политика, Датум : 17.1.2010, Страна : А28

Тузла – Члан Главног одбора Савеза независних социјалдемократа за Тузлански кантон Јован Цвјетковић оценио је да је поразан податак да на подручју Тузле живи само 3.000 Срба од 30.000, колико је живело пре рата. „Још је поразнији податак да и они Срби који сада овде живе због дискриминаторског односа бошњачких власти продају своју имовину и трајно се исељавају”, рекао је Цвјетковић медијима Републике Српске, а преноси Тањуг. Он је навео да су повратници у најтежем положају у месној заједници **Пожарница, где се свих 60 породица спрема за исељавање.**

У том српском селу пре рата живело је око 4.000 особа. „Када је реч о повратку Срба у Тузлу, за последњих 15 година откад је Социјалдемократска партија на власти, немамо никакву сарадњу”, истакао је Цвјетковић.

Он је казао да у скупштини Тузланског кантона нема ко да заступа српске интересе јер су од 35 посланика 34 Бошњака и један Хрват. „То је доказ да су Бошњаци извршили етничко чишћење ових простора”, закључио је он. На подручју 13 општина Тузланског кантона пре рата је живело око 100.000 Срба, а сада их је око 8.600.

ИВО ЈОСИПОВИЋ: РС ЈЕ ЛЕГАЛНА И ЛЕГИТИМНА

Политика, Датум : 18.1.2010, Страна : А2

Бањалука, 17. јануара – Када је у питању унутрашње уређење Босне и Херцеговине „апсолутно сам на истом фону као и председник Србије Борис Тадић”, изјавио је за данашње бањалучке „Независне новине” новоизабрани председник Хрватске Иво Јосиповић. Он је истакао да „службени Загреб, као и Београд, жели да подржи договор три народа у БиХ”.

Јосиповић је оценио да није мудро „извана форсирати формулу за БиХ”, већ „формулу морају наћи три конститутивна народа заједно и сами”. „Све што је би се извана наметнуло било би кратког века”, казао је председник Хрватске.

Говорећи о Републици Српској, Јосиповић је казао да она за њега није спорна. Он је објаснио да је Република Српска за њега у садашњој организацији БиХ „легална и легитимна”.

Одговарајући на питање да ли би подржао БиХ уређену са три федералне јединице, од којих би једна била са хрватском већином, Јосиповић је казао „да ће апсолутно и то подржати, ако се о томе договоре три народа”. Председник Хрватске истакао је да и са политичког и са људског аспекта жели да БиХ нађе кључ своје организације, да три конститутивна народа нађу формулу о којој ће се сложити, која ће бити праведна за све.

Када је реч о односима Хрватске и Србије, Јосиповић је рекао да верује у искрено помирење и бољу сарадњу две земље. „Верујем у помирење, али помирење може бити онда када се успостави правда. За правду и за повлачење тужбе (за геноцид против Србије) треба још, чини ми се, доста тога направити. Оставимо то времену. Мислим да су то све опције које су могуће и које су за добробит свих народа”, став је председника Хрватске.

О повратку Срба у Хрватску и остваривању њихових права, Иво Јосиповић је рекао: „Свако мора знати да има право на повратак, да има право на поврат имовине. Међутим, постоје други озбиљни проблеми који су питање економског опстанка оних који би желели да се врате. Рецимо, данас у околини Бенковца ни Хрвати ни Срби немају перспективу. Према томе, кључно је питање како људима отворити могућност запослења, могућност да опстану са својим породицама у економском смислу”.

МУДРО - ДВЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 18.1.2010, Страна : 2

МИНИСТАР ЗА ЉУДСКА ПРАВА И МАЊИНЕ О ОСУДИ ЗЛОЧИНА НА БАЛКАНУ, СТРАХУ ОД СЕПАРАТИЗМА И ИЗБОРИМА

И Хрватска треба да донесе резолуцију о "Олуји". Довршити државну структуру

ПОЛИТИЧКИ је много мудрије донети две декларације, а не једну декларацију, о злочинима на простору бивше Југославије. На тај начин Србија ће осудити дешавања у Сребреници, али и јасно поручити да су постојале и друге жртве које се не смеју заборавити - каже, у интервјуу за "Новости", Светозар Чиплић, министар за људска права и мањине.

Он сматра да је у јавности непотребно покренута полемика о овом питању, јер је од "броја резолуција много важнија садржина текста".

- Ви, ипак, подржавате идеју о доношењу двеју декларација. Зашто?

- Зато што бисмо у супротном дошли у ситуацију да нам замере да смо неискрени, да покушавамо да дешавања у Сребреници прикријемо подсећањем на српске жртве.

- Има приговора да та два текста раздвајају жртве и праве поделе међу њима?

- Нема раздвајања жртава. Након што је председник Тадић одао почаст жртвама у Сребреници, усвајањем скупштинске декларације више неће бити никакве дилеме шта Србија мисли о том злочину. А посебном декларацијом опоменућемо све оне, па и делове међународне заједнице, који заборављају да постоје и друге жртве чији се целати и даље не процесуирају.

- Зашто је ово питање баш сада актуелизовано? Да ли је то наша обавеза у процесу европских интеграција?

- Не, то је само једна од ствари којом Србија треба да покаже колико је реформисана изнутра, колико је одмакла у ЕУ интеграцијама и поштовању људских права. И да је спремна да до краја отвори сва питања која оптерећују земље на Балкану. То ће бити још један доказ да се Србија најзрелије понаша у региону.

- Очекујете ли да и Хрватска усвоји декларацију о "Олуји"?

- Било би политички зрело и мудро да Хрватска прихвати да је 200.000 Срба исељено и страдало током "Олује". И то би био сигнал да се Хрватска мења и еволуира на путу према ЕУ.

- Може ли декларација о Сребреници бити тест на којем ће пасти владајућа коалиција?

- Не. Подела има, али оне нису дубинске. Мислим да сви у владајућој коалицији схватају да се не може водити држава уколико се не отварају и не решавају и тешка питања. Сада је битно обезбедити подршку и оних партија које нису на власти, јер ће то допринети снази декларација.

- У врху власти постоје различити ставови о још једном проблему

- захтеву Бошњака да све санџачке општине уђу у један регион...

- Статистичка подела Србије нема никакве везе с политичком децентрализацијом, што многи не схватају. Према мом мишљењу, захтеве Бошњака треба уважити.

- Неће ли то изазвати талас нових захтева осталих мањинских заједница за територијално груписање по етничком принципу?

- Многи од тих захтева у старту су неутемељени. На пример, Мађари су већ сви заједно у једном региону - Војводини. Убеђен сам да ће врло брзо након што ти региони профункционишу све несугласице пасти у заборав, јер ће нас они одвести корак ближе ка европским фондовима и добијању статуса кандидата за ЕУ.

- Колико су основане стрепње о "буђењу сепаратизма" после усвајања Статута Војводине и захтева за прекрајање мапе региона?

- Ти страхови су апсолутно неутемељени. Па, оно на шта је опозиција највише имала замерки у Статуту већ постоји у надлежности покрајине према Уставу из 1990, а Војводина је и после две деценије у саставу Србије. Поготово нема разлога да статистички региони буде страхове о сепаратизму. Сада су позиције и јачина Србије толики да не постоји сепаратизам који би могао да је заљуља.

- Може ли се то догодити када се приступи политичкој децентрализацији?

- Србија мора да доврши државну структуру. У Европи нема земље која није премрежена тзв. другим нивоом децентрализације, аутономним покрајинама. Устав је то дозволио, али, нажалост, неки то двојачко тумаче - да покрајина може, а и не мора да буде. Војводина и Шумадија су кичма српске државе и сигурно се неће отцепити од себе саме.

- Тврдите ли и даље да је ово најстабилнија влада у региону?

- Да. Не само у региону, већ у целој југоисточној Европи. Ову владу нису уздрмали велики удари којима је била изложена, а верујем да ће тако остати и током ове године. Иако опозиција позива на расписивање ванредних избора, убеђен сам да их неће бити у скорије време.

Антрфиле : У МАЈУ ИЗБОРИ ЗА САВЕТЕ

- Када ће бити спроведени избори за 19 националних савета мањина?

- Крајем маја или почетком јуна. У буџету је планиран новац за то. И они неће, као што неки тврде, прерасти ни у какве политичке партије или изоловане мањинске самоуправе. Само ће преузети део остваривања мањинских права, гарантованих Уставом, који је до сада био у надлежности републичке или локалне власти.

ОВЕ ГОДИНЕ ПОВОРКА ПОНОСА

- Да ли ће ове године бити одржана "поворка поноса"?

- Да. Већ смо имали састанак са представницима геј удружења и план је да се на време припреме и јавност и сами организатори. Прошле године организатори су направили грешку јер нису пристали да одрже скуп пред Палатом Србије. Тада би поражени били једино насилници.

Ђорђе Бакић, самоуки резбар овим занатом је почео да се бави у Славонији, израђујући прве сувенире који су се продавали на Јадрану: дрвене фигурице рода, чапљи и магараца

Зрењанин – Од овог посла не може човек да се обогати, али може да преживи и у најтежим временима. У то се у практичном животу уверила моја породица – каже за наш лист Ђорђе Бакић, самоуки резбар. У крају у коме је живео, резбарење је било читава индустрија, а онда је ратни вихор Бакиће из Славоније донео у Зрењанин, где су наставили да се баве занатом који је и вештина и уметност. Бакићи су пореклом из села Жуберковац, одакле су се крајем шездесетих преселили у општинско средиште Нову Градишку. Ђорђу је тада било 13 година, а брату Стевану 16, и обојица су почели да се баве резбарењем дрвета. Тада је југословенски туризам још био у повоју, али су се на јадранској обали већ појавили први сувенири – дрвене фигурице рода, чапљи и магараца, а све то је било „мејд ин” Нова Градишка и околина, подручје у којем је резбарење дрвета у то време било развијено. У том делу Славоније је и смишљен сувенир који је масовно продаван – она дрвена птичица која дугим кљуном подиже цигарете из кутије.

Међу неколико дуборезаца који су широко развили посао у Новој Градишки били су и браћа Бакић.

– Радило се читаве године, а могло је и лепо да се заради. Дуборези су годинама били тражена роба, с тим што се и понуда прилагођавала времену. Крајем осамдесетих, када је национализам добијао на замаху, изузетно су били тражени дуборези са ликовима светаца и јунака националних историја, као и мотиви који су величали значајне бојеве из прошлости – каже Ђорђе.

Међутим, бизнис са сувенирима није потрајао. Махање симболима је прерасло у звецкање оружјем а затим и у ратне сукобе, а први на удару су се нашли Срби у Славонији. Тако су и Бакићи избегли из Градишке, заменили кућу коју су тамо имали за једну у Бањалуци, затим су и њу продали и настанили се у Зрењанину.

Наставили су да се баве резбарењем и брзо се прочули по том умећу. Ђорђев брат Стеван је преминуо 2001. године, али је породична мануфактура опстала. Ђорђе резбари, а Стеванова супруга и деца бојадичу и лакирају дуборезе.

– У Славонији је било лакше доћи до материјала за обраду, јер је тамо било више подесног дрвета. Али и овде стижу употребљиви комади са Фрушке горе, из Ваљева... За резбарење је најпогоднија липа, лака је за обраду, а има хомоген састав и не пуца – закључује Ђорђе, кога све чешће ангажују и приликом компликованих рестаурација иконостаса.

PRESS CLIPPING

Уторак 19.01.2010. год.

МАРКА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 19.1.2010, Страна : 9

АКЦИЈА

БЕОГРАД - Влада Србије донела је уредбу о доплатној поштанској марки „крив“ у вредности 10 динара, која ће се, од 1. до 6. фебруара, плаћати на пошиљке у унутрашњем поштанском саобраћају, осим на пошиљке новина и часописа, док ће средства ићи Комесаријату за избеглице Србије.

Марка се издаје у тиражу од 750.000 комада, а њеном продајом могао би се остварити приход од 7,5 милиона динара. На тај начин би се обезбедила куповина још око 10 сеоских кућа са окућницом за избеглице и интерно расељена лица, наводи се у Уредби објављеној на интернет-сајту Владе.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц – Србија, Датум : 19.1.2010, Страна : 7

НЕГОТИН

Тридесет две породице са статусом избеглих и расељених лица смештених у приватном смештају у Неготину добиле су једнократну новчану помоћ Комесаријата за избеглице од по 12.000 динара. Реч је о социјално угроженим породицама са минималним или скоро никаквим приходима. У општини Неготин у приватном и колективном смештају живи око 680 избеглих и расељених.

ЖУБОРЕ ПО БАЧКОЈ ЧЕСМЕ ПРОДАВЦА НАМЕШТАЈА

Дневник, Датум : 19.1.2010, Страна : 14

ИЗБЕГЛИЧКА МУКА НАТЕРАЛА БАНИЈЦА СТАНКА МИЛИЋА ДА ПОСТАНЕ УМЕТНИК

До доласка у Пригевицу пре готово две деценије као избеглица из Хрватске, Станко Милић, звани Тхане, није ни сањао да ће се бавити садашњим послом – уметничким. У Петрињи је био пословођа у салону намештаја, а у Бачкој постао градитељ уникатних чесми, камина, роштиља и још којечега. – Мука човека натера да нешто ради. Становали смо на почетку у трошној кући покојне тетке.

Туга у срцу за родним крајем, јад и чемер, а посла нигде. Ништа не радим, а пред очима ми стално пропала чесма у дворишту. Скупио сам стару швапску циглу и кренуо у реновирање – сећа се Станко. Настала је тако чесма лепезастог облика с цветним орнаментима, којој су се дивили сви који би навратили, и не само то, него хтели и они такву испред своје куће. Убрзо се „реклама“ прочула и до Апатина, Сомбора, Стапара,

Бездана... Пре пет година Милићи су продали породичну кућу на Банији и кренули да граде нови дом у Пригревици. – Све сам сам испројектовао и урадио. Јесте подуже трајало, али исплатило се – не крије понос Станко.

У кући Милићевих све је ручни рад осим, наравно, неизбежне беле технике и телевизора. Брадвом, макљом и теслом, створен је уникатни ентеријер. Од орахових и храстових фосни направио је Ђане масивни трпезаријски сто и столице, кауч, кревете на спрат и полице, а од старе швапске цигле и бибер црепа уредио и мини-шанк. И простор за кухињу га подсећа на родни село код Двора на Уни. Од топових кладница, чулавих и никаквих, како каже Станко, тесао је и паркет.

Многи су га питали где је купио паркет због чворова у њему. На све то Станко се само смешка и каже да докле год тако нешто ради – има наде да ће учини и нешто лепо. – Станко је одувек нешто измишљао и радио, а ми смо га подржавали. Најважније је да смо опстали заједно и сачували породични мир – говори супруга Драгица, и додаје да су из свег зла и тешкоћа изашли чвршћи и да их мука избегличка није дотукла.

На зидовима висе слике, дуборези, које, кад има времена, осликава кћерка Ирена, која ради као фризерка у Сомбору. Син Синиша је специјализирао патологију и ради у сомборском Ветеринарском институту. Жели Станко још да на тераси куће изгради паорску пећ а у двориш ту фонтану и мост. Неће испод њега тећи Купа, али ће га подсећати на крај у којем је младост провео.

PRESS CLIPPING

Среда 20.01.2010. год.

ГРАЂА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 20.1.2010, Страна : 10

ВРБАС: Комесаријат за избеглице Републике Србије доделио је општини Врбас грађевински материјал вредан око 28.000 евра. Донација ће, након успостављања критеријума и расписивања конкурса, бити додељена избеглима и расељенима који живе на територији општине Врбас. Грађевински материјал намењен је за адаптацију кућа и објеката у домаћинству.

У ХЛАДНИМ ПРОСТОРИЈАМА ОСТАЛО ОСАМ ПОРОДИЦА

Блиц, Датум : 20.1.2010, Страна : 5

Избеглицама у колективном центру у Петровцу искључена струја

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У касарни бивше ЈНА, где живи 19 избеглица из Хрватске и 15 социјално угрожених особа из општине Петровац на Млави, 18. јануара искључена је струја.

У "Електроморави" Пожаревац кажу да је струја искључена на основу захтева Општинске организације Црвеног крста у Петровцу. Повереник Републичког комесаријата за избеглице Драган Благојевић каже да је одлуком Комесаријата за избеглице колективни центар у Петровцу затворен 10. децембра прошле године.

- Нас је у породици петоро. Из Карловца смо и ту живимо од 1995. Овде ми је и мајка која је непокретна већ 11 година. Како на овој хладноћи да је оперемо и пресвучемо јер нема где да се стави пећ. Поред нас ту живи седам породица са 19 чланова. То мало хране што смо чували по фрижидерима сада ће да се поквари јер нема струје - каже Сава Маринковић и додаје да је струја искључена без најаве и да би они желели да плаћају рачуне.

Највећи проблем имају породице које имају малу децу и болесне. Маша Муждало каже да чува двоје унучади, једно од седам месеци а друго од четири година.

- Наложила сам мало дрва које само раније уштедели. Петоро нас је, а једино син нешто ради. Стан смо тражили два пута и нисмо добили, и немамо куд да идемо одавде - истиче Маша, а Милић Кривокућа додаје да нико од руководилица из општине Петровац није дошао да види у каквим условима живе и да би сви радо купили струјомере и плаћали струју.

ГОДИНА ОДНОСА СА СРБИЈОМ

Преглед, Датум : 20.1.2010, Страна : 2

Пуповац: Без хрватско-српског партнерства нема стабилности у региону

Посланик у хрватском Сабору и потпредседник Самосталне демократске српске странке (СДСС) Милорад Пуповац очекује од новоизабраног председника Хрватске Иве Јосиповића да прихвати став да без хрватско-српског партнерства нема стабилности у региону. У интервјуу агенцији Бета Пуповац је оценио да ће 2010. бити година хрватско-српских односа и да нови хрватски председник треба да „помогне да хрватска спољна политика третира регију као приоритетан спољно-политички интерес, равноправан с питањем европских интеграција“.

„Изузетно је важно да се прихвати стајалиште да нема стабилности у регији без хрватско-српског партнерства. То претпоставља да се старе политике по којима је стабилност у регији могућа тако да приоритет буде Косово или питање шта урадити са Републиком Српском, замене политиком дугорочног, сусптанцијалног дијалога са Србијом“, рекао је Пуповац.

Он је позвао председника Хрватске да у осетљивим питањима, као што су Косово или евентуално преуређење односа у БиХ, „поступа обзирно“, наводећи да треба напустити „политику гурања прста у око, која се у последње време прилично практиковала“. „То је оно што очекујем и то је оно што ћу као коалициони партнер у влади тражити од владе да прихвати као начела спољне политике за регију“, рекао је. Пуповац је казао да би Србија требало да одговори на ту промену у политици и да „одради свој део посла“, уколико до такве промене дође, а „сви су изгледи да хоће и да ће 2010. бити година хрватско-српских односа и за председника и за владу“.

„Србе у Хрватској и избегличку тематику треба користити као политику унапређења односа са Хрватском, а не за заоштравање односа“, нагласио је Пуповац. Говорећи о погоршању односа између Загреба и Београда, Пуповац је оценио да се „покренула једна спирала заоштравања која за сада не ремети међуетничке односе у Хрватској, али непрекидно ставља на кушњу наше учешће у власти, као Срба, и наше странке“. Истакао је да „одсуство озбиљног политичког дијалога“ у протеклих годину или две представља озбиљан проблем, јер се због тога озбиљна политичка питања не решавају.

КАРДИНАЛ ПУЉИЋ: ХРВАТИ ЋЕ ОПСТАТИ У БИХ

Политика, Датум : 20.1.2010, Страна : А19

Ако би предлог новог закона о пребивалишту био усвојен, онда би Хрвати морали да се одреде да ли ће за пребивалиште изабрати Хрватску или БиХ

Бањалука, 19. јануара – Потпредседник Републике Српске Давор Чордаш и кардинал врхбосански Винко Пуљић сагласили су се да би усвајање новог закона о пребивалишту у Републици Хрватској могло довести до трајног исељавања великог броја Хрвата из Босне и Херцеговине, наведено је у данашњем саопштењу из Чордашевог кабинета. Ако би предлог новог закона о пребивалишту био усвојен, онда би Хрвати морали да се одреде да ли ће за пребивалиште изабрати Хрватску или БиХ.

Чордаш је, осим тога, оценио да би такве измене закона могле довести до тога да потенцијални повратници одустану од повратка и обнове својих имања у БиХ. Он је, наведено је у саопштењу, казао да би Хрвати, који су прогнани из БиХ, могли да донесу одлуку о трајном исељавању из ове земље.

„Већ имамо слично искуство из 2001. године када су се повратници због здравственог осигурања масовно одјављивали са својих адреса у БиХ и поново враћали у Хрватску“, подсетио је Чордаш и додао да би доношењем таквог закона такође били створени проблеми прогнаним Хрватима у процесу регистрација и самом гласању на овогодишњим изборима у БиХ на државном и ентитетском нивоу. Кардинал Винко Пуљић је за наведени закон рекао да је „влада Републике Хрватске очито заборавила на своју уставну обавезу“ да брине о Хрватима изван њених граница. Кардинал Пуљић, пише у саопштењу, сматра да је „необходно отворити дијалог са Владом Републике Хрватске, и то са свих нивоа и институција из БиХ, јер је то једини начин како се не би донело решење које би могло имати несагледиве последице за положај и опстанак Хрвата у БиХ“. Кардинал Винко Пуљић је, упркос свему, уверен да ће „Хрвати у БиХ знати да носе свој крст и да ће у њој опстати“.

ВРАТИЛО СЕ САМО ЈЕДАН ОДСТО ПРАВОСЛАВНИХ ВЕРНИКА

Политика, Датум : 20.1.2010, Страна : А19

Сарајево – На своја огњишта у Федерацији БиХ вратило се само један одсто од броја православног становништва које је пре рата живело на том простору, наведено је у извештају Митрополије дабробосанске за 2009. годину.

„Уместо повратка који је занемарљиво мали, наставља се исељавање, јер православни верници продају своју имовину и трајно се исељавају из Федерације БиХ у Републику Српску и Србију“, додаје се у извештају који преноси Тањуг.

Да се број Срба у Федерацији БиХ стално смањује показује и податак да је број умрлих знатно већи од броја рођених и да је мали број крштења деце, а венчања готово и нема.

У извештају се упозорава да се настављају напади и скрнављења православних храмова и гробаља и да власти у Федерацији БиХ врше опструкцију у враћању имовине Српској православној цркви.

РЕШАВАЊЕ ЖИВОТНИХ ПИТАЊА

Дневник, Датум : 20.1.2010, Страна : 23

ЛОНДОН: Одустајање од међусобних тужби Србије и Хрватске пред Међународним судом правде створило би политички и дипломатски простор за бављење питањима избеглица, повратку расељених особа, суђењима за ратне злочине, решавању питања станарских права и неисплаћених пензија, пише лондонски "Гардијан". Дневник наводи да новоизабрани хрватски председник Иво Јосиповић међу своје приоритете, поред борбе против корупције и организованог криминала, ставља и побољшање односа Хрватске и Србије.

"Док ће питање Косова остати извор дуготрајног неслагања, рани знакови указују на то да ће Јосиповић допринети јако потребном побољшању односа између Србије и Хрватске", наводи се у тексту. Додаје се да прве Јосиповићеве изјаве показују "конструктиван и прагматичан приступ питањима која су стварала тешкоће у односима међу два земљама, посебно када се упореде са изјавама Стјепана Месића а". "Гардијан" истиче да део прагматизма новоизабраног председника Хрватске проистиче из погоршања економског положаја Хрватске, па се Јосиповић ослања на "сарадњу у са суседима у привредном смислу, као и у долазак туриста из Србије".

PRESS CLIPPING

Четвртак 21.01.2010. год.

ЦРВЕНИ КРСТ НИЈЕ ТРАЖИО ИСКЉУЧЕЊЕ

Блиц – Србија, Датум : 21.1.2010, Страна : 3

ПЕТРОВАЦ

Црвени крст из Петровца на Млави није тражио искључење струје бившем колективном центру у некадашњој касарни, тврде у овој организацији. Они кажу да је за решавање питања струје надлежан Комесаријат за избеглице и Центар за социјални рад, а да је Црвени крст само пружао помоћ породицама смештеним у бившој касарни.

СМРКЛО ИМ СЕ!

Курир, Датум : 21.1.2010, Страна : 15

Званично затвореном избегличком центру искључена струја иако у њему живе 22 сиромашне породице, међу којима су болесни људи и самохране мајке

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У објектима старе касарне у Петровцу на Млави, некадашњем колективном центру за смештај избеглица, у понедељак у подне искључена је струја, због чега су у мраку остале 22 социјално угрожене и избегличке породице.

- Овде живе угрожени људи, који су сада у још тежој ситуацији јер су остали без струје. Болесни смо и немоћни. И до сада смо се једва сналазили за грејање и храну, али сада нам је живот постао немогућ без струје - прича Небојша Коцић из Петровца на Млави, коме је у новембру 2008. године непажњом комшије запаљена и уништена кућа, па је своју другу „кућу“ добио у априлу прошле године у оронилом објекту старе касарне.

- Овде има и самохраних мајки, и особа с посебним потребама, које се тешко сналазе без електричне енергије. После овог искључења, страхујемо да ћемо наредних дана остати и без воде - истиче Небојша.

У петровачком колективном центру „Касарна“, отвореном 1995. године, некад је боравило око 500 избеглица, највише из Хрватске, које су у Србију пристигле после „Олује“. Већина избегличких породица успела је да реши своје стамбено питање, било тако што су добиле стан у једној од две зграде које су подигнуте у близини центра, било налажењем приватног смештаја или одласком у иностранство. У објектима старе касарне данас је остало још само седам избегличких породица, којима се, у међувремену, придружило и 15 социјално угрожених породица с територије петровачке општине.

- Колективни центар затворен је 10. децембра прошле године, по плану који је направљен две године раније. До његовог затварања о плаћању комуналних рачуна бринуо је УНХЦР. Међутим, пошто ове рачуне више нема ко да плаћа, дуг је само за претходних месец дана нарастао на 220.000 динара и „Електроморава“ је искључила струју - каже повереник за избеглице у општини Петровац Драган Благојевић.

Он је навео да су, и поред затварања центра, у њему својеволно остале 22 породице, које до сада нису прихватиле ниједно од предложених решења за други смештај.

- Иако су до сада одбијали понуђена пресељења, ми ћемо опет покушати да изнађемо неко решење за њихов будући смештај - најављује Благојевић.

Антрфиле : Две зграде за избеглице

У претходне две године стамбено питање решиле су 32 породице избеглица из колективног центра „Касарна“. Они су се уселили у две зграде. Прву, која је коштала 630.000 долара подигла је немачка хуманитарна организација Хелп, док је другу, вредну 700.000 долара, донирао Биро владе САД за популацију, избеглице и миграције.

УМЕСТО ДЕЦЕ, ИЗБЕГЛИЦЕ У ОБЈЕКТУ ВРТИЋА

Данас, Датум : 21.1.2010, Страна : 17

Бујановцу потребна још једна предшколска установа

Бујановац - Уколико се из објекта намењеног смештају деце у бујановачком насељу Каракачка у догледно време не измисте привремено расељена лица са Косова и Метохије, биће неопходна изградња још једног вртића, наводи директор Предшколске установе „Наше дете“ Ненад Ташковић.

- У 25 сеоских насеља постоје васпитне групе у којима борави свакодневно преко 400 малишана, а у самом Бујановцу имамо објекат где борави 190 предшколараца у 12 васпитних група - прецизирао је Ташковић.

Проблема са смештајним капацитетима не би било у Бујановцу да нови објекат дечјег вртића, који располаже са око 900 квадратних метара корисне површине, у насељу Каракачка, није уступљен за смештај привремено расељених лица са КиМ.

Проблем са интерно расељеним лицима не може да реши сама бујановачка општина без помоћи надлежних министарстава и Координационог тела, јер расељени за сада немају услова за повратак у своје домове у јужној покрајни.

Овако ће локална самоуправа бити суочена са неопходношћу да се у бујановачкој општини, у којој живи око 55.000 становника, изгради нови објекат дечјег вртића што је инвестиција за коју у локалном буџету нема довољно средстава.

У ХРВАТСКОЈ СЕ СУДИ САМО СРБИМА

Политика, Датум : 21.1.2010, Страна : А2

Америчка невладина организација за заштиту људских права Хјумен рајтс воч у годишњем извештају о стању људских права у Хрватској упозорила је да су већина оптужених пред хрватским судовима у процесима за ратне злочине и даље Срби.

У првих осам месеци 2009. хрватске власти подигле су осам нових оптужница против 16 особа од којих су 14 били Срби. У истом периоду завршено је 20 суђења, а од 61 оптуженог тим процесима 37 су били Срби, наглашава се у документу и додаје да су српске избеглице суочене са бројним препрекама.

PRESS CLIPPING

Петак 22.01.2010. год.

ЦЕНТАР

Вечерње Новости, Датум : 22.1.2010, Страна : 6

КОМЕСАРИЈАТ за избеглице саопштио је јуче да је предузео све неопходне мере за затварање центра "Касарна" који се налази у општини Петровац на Млави. Ради обезбеђивања стамбеног решења, изграђен је објекат намењен социјалном становању и одабраним корисницима колективног центра "Касарна" додељени су станови у том објекту.

ХОД ДОНИРА ИЗБЕГЛИЦЕ

Преглед, Датум : 22.1.2010, Страна : 5

Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) је за две године рада збринуо 202 породице које су протекле две деценије живе у колективним центрима за избегле и расељене широм Србије, саопштила је јуче председница тог фонда Ана Дивац. Упркос економској кризи, фонд је само у 2009. години успео да прикупи средства за смештај 102 породице, а циљ је да ове године стамбено обезбеди душло више породица, изјавила је она на конференцији за новинаре. За породице које су смештене у куће, фонд је обезбедио и по 2.000 евра помоћи, како би на откупљеним сеоским домаћинствима могле да започну неки посао, објаснила је она.

Крајњи циљ фонда је да, како је казала, решавањем стамбеног проблема, што је пре могуће, знатно смањи број од око 1.000 породица које тренутно живе у 62 колективних центара. Подсетивши да је фонд у септембру 2007. године покренуо пројекат под називом „Можеш и ти“, Ана Дивац је истакла да је успех остварен у партнерству са српским Комесаријатом за избеглице, УНХЦР-ом, Међународном организацијом за миграције и Интерсосом.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Зрењанин, Датум : 5.1.2010, Страна : 8

РЕПУБЛИЧКИ комесаријат за избеглице одобрио је 480 хиљада динара, а средства ће бити одобрена за 40 најугроженијих породица, у износу од по 12.000 динара. Од ових средстава за шест породица средства су одобрена због угроженог здравственог стања, а 34 породице су добиле средства за куповину огревног материјала. Та средства могле су да добију само породице које имају важећи избеглички статус.

Према речима комесара за избеглице Николе Штуле, Комесаријат је у протеклој години одобрио средства у висини од 1.875.000 динара за избеглице у житиштанској општини за побољшавање услова становања у 29 породица.

НИСУ ЗАБОРАВЉЕНИ

Чачански глас, Датум : 6.1.2010, Страна : 7

У посети материјално угроженим породицама

Породица Зимоњић, самохрана мајка Зорица са пет синова и две ћерке, живи углавном захваљујући помоћи Центра за социјални рад и града Чачка, али та средства нису довољна да задовоље основне 'потребе деце. Зорица је захвална на помоћи коју њена породица добија, али пошто живе као подстанари, моли руководство града да им обезбеде неко сеоско домаћинство, да деца не би била под сталним стресом од могућег отказа.

- Волела бих и да се запослим, да бих могла више да пружим деци и плаћам дажбине. У тешкој смо материјалној ситуацији, живимо као подстанари, незапослена сам. Лети је лакше, има више сезонских послова, радим по њивама, чистим станове... Као и сва деца, и седмогодишња Кристијана воли да добија поклоне. Каже да никада ништа није желела, задовољна је и са оним што има. Обична породична кућа за њу је сан који не може ни да замисли да би се могао остварити. Њен старији брат Александар каже да нема жеља:

- Није моја жеља да имам кров над главом, то је нешто што је неопходно, што треба да има свака породица. То није жеља, то је потреба. Волео бих да имам само најнеопходније ствари. Свима желим да увек буде среће и љубави, а никада свађе.

Наша екипа је посетила и Рашковиће, седмочлану породицу која је избегла са Косова пре десет година. Рашковићи живе у старој, оронулој кући са две собе, без купатила.

Не само деца, већ и мајка Душица се веома обрадовала, јер, како каже, сада зна да нису потпуно заборављени. Сестре четворогодишња Маја и осмогодишња Живана маштају о сасвим обичним стварима. Хвалећи се да је од тате добила розе панталоне и мајицу, Маја показује колико воли да добија поклоне и раширених руку каже "оволико". Волела би да добије, мајице, панталоне, чарапе, чизме, папуче и патике. Али, и нешто од "јела", највише колаче. Живана се много обрадовала новогодишњем пакетићу, али волела би да добије јакницу, чизме и патике, а "највише на свету" жели да има кућу, своју собу и купатило; јер сада у једној соби спава њих седморо.

Као подстанари у Чачку живимо од 1999. године. Само кирију плаћамо 20 евра, супруг ради у "Комуналцу" и од његове плате од 20.000 динара дешава се да немамо новца ни за храну, а камоли да плаћамо струју, воду... Сви су нас заборавили, а не можемо да се вратимо на Косово и Метохију. Преко ноћи смо остали без крова над главом, без игде ичега, дошли смо буквално у папучама... Живели смо у богатству, изобиљу, а сада у немаштини. На Косову смо имали кућу од 400 квадрата и четири хектара обрадиве земље са шумом. Деца највише траже своју кућу - са очима пуним суза прича тридсетчетворогодишња Душица Рашковић.

У материјално угроженој породици Жуњић са једанаесторо деце, пакетићи су изазвали велику радост. Неколико малишана је поклоне добило још у дворишту, а четворогодишњи Вељо је свој пакетић радознано изручио на тепих. Једино је десетомесечна Бојана безбрижно уживала у наручју шеснаестогодишње Јоване, која је свима пожелела успех и све најлепше, а вршњацима да буду добри ђаци и поштују своје родитеље.

- У Трнави живимо од 2000. године, у врло тешким условима, кућа је стара и прокишњава. Деца живе у влази, највише бринемо због бебе. Многи су обећавали да ће нам помоћи да се запослим. Али, десило се нешто непредвиђено, разболео сам се и скоро сав новац који имамо дајемо за лекове. Супруга Славица је такође незапослена, а дневно нам треба само седам - осам векни хлеба. Моја највећа радост би била када би нам неко помогао да добијемо кров над главом, да обезбедим децу, јер они у овим условима не могу ни да уче каже Жељко Жуњић.

Избеглице из Хрватске, њих шесторо, некако су успели да за 14 година изграде своју кућу. Троје деце са родитељима и болесном баком живе од скромних примања. Још једна

породица коју смо посетили. "Мама и тата немају пара за оволико поклона", кажу малишани, не скривајући велику радост. Пакете је добило и двоје деце чија је мајка незапослена и који, такође, живе као подстанари. Малишани који су се макар на трен обрадовали захваљујући новогодишњим пакетићима, желе исто што је прошле године и једанасетогодишњи Никола Катић из Пријевора кров над главом. Захваљујући хуманим људима Никола је пакетић добио у својој новоизграђеној кући и то баш у тренутку када је китио јелку.

Сутра је Божић, породични празник, који доноси радост души и дому. Надамо се да ће ови малишани већ наредне божићне празнике дочекати у својим кућама. Покушајмо сви заједно да њихове снове о топлем дому претворимо у јаву.

НЕЛАГОДНОСТ ЗБОГ ЗЛОЧИНА КОЈИ ДЕЛЕ ЈАВНОСТ

Данас, Датум : 22.1.2010, Страна : 6

Поводом иницијативе о доношењу резолуције о Сребреници у Скупштини Србије

Борис Делић
Директор Избегличког сервиса из Београда

ЛИЧНИ СТАВ

У процесу суочавања са прошлости бар су основни принципи јасни: истину треба утврдити, жртвама пружити сатисфакцију, починиоце казнити а народе суочити са сопственом прошлости. Испитивање прошлости треба спровести без попустљивости, али и без самодопадљивог мазохизма којима се велича признање кривице. Ствари, једноставно, треба извести на чистац.

Без сувишних калкулација се према прошлости односи и председник Србије Борис Тадић. Првенствено зато што без устручавања говори о злочинима Срба и онима који су почињени над Србима, не устручава се са извињењима, одлази на јавне манифестације посвећене жртвама. И, сада, предлаже усвајање резолуције о Сребреници. Да не учинимо корак сувише у похвали власти задржимо се на констатацији да Борис Тадић има вјеродостојност у осуди злочина и да су његови гестови добар пут ка изградњи културе јавног говора о злочинима и одговорности. Друге јавне личности које траже осуду туђих злочина а преvide злочине из редова свог народа, па макар се радило само о томе да је неко бацио камен на колону невиних, напосто немају увјерљивост. Они су наслијеђени дио интелектуалне организације политичке мржње.

Предлог резолуције о Сребреници наишао је на узбуркану реакцију у дијелу јавности што није чудно ако се има у виду да је суочавање са прошлости тежак и мукотрпан процес који углавном не добија аплауз на јавној сцени. Постоји, ипак, разлика у мотивима и ставовима око резолуције и геноцида у Сребреници.

Разумљива је реакција жртва рата, инвалида, логораша или избјеглица који сматрају да су издвајањем Сребренице њихова страдања занемарена. Гестови суочавања са прошлости изазивају код њих потребу да се проговори и о њиховом страдању, подсјећање на прошлост оживљава и њихове ране што психолошки доводи до одређене неосјетљивости над несрећом других.

Предвидљива је и реакција дијела политичке јавности која се бори за статус заштитника нације и популарност. Саосјећање и хуманизам су помало досадни за јавност, а прича о неправди према властитој нацији изазива снажне емоције, могућност узбуђења и политичког надахнућа. Вреднујући ове реалистичке страсти политичари се према прошлости односе у складу са политичким и личним интересима. Прошлост тада не само

да конструише нашу личност већ на дјелу је конструкција прошлости према нашим жељама.

„Учинио сам то, вели моје памћење. То нисам могао ја учинити, каже мој понос и остаде неумољив. Најзад памћење попусти“, говорио је Ниче. Поједностављено, пред српском јавности сада стоји избор између два концепта суочавања: оног првог њемачког и оног другог, изворно хрватског, сада и доминантно српског а све више карактеристичног и за друге источноевропске народе.

Подсејетимо, у Њемачкој нацизам је постао тема о којој се од краја 60-их прошлог столећа отворено а често и немилосрдно расправља. Суочавање са дешавањима из нацистичког периода присутно је у школама, на телевизији, у политици и књижевности. Кроз суочавање Њемачка је прошла тежак период, али се садашње генерације више не препознају у сјенци националсоцијалистичке прошлости.

У јавности Хрватске је већ деценијама на дјелу интелектуална парализа на тему ратних злочина уз некритичко прешуткивање прошлости. Успостављене су строге дефиниције ратних збивања, изграђена је рафинирана рефлексивност у правдању злочина, механизми обмане, умањивања, поређења и тек понеко признање уз оно обавезно „али“. Суочавање се свело на маркетинг са правилом „најприје поједностави а затим бесконачно понављај“. Успут се игра на карту побједника у свим ратовима, а однос према фашизму се подешава према тренутној користи уз избјегавање отворене провокације на међународној сцени.

Српска јавност је покушала преузети овај рецепт „заборављања“, али им је у томе недостајала подршка великих сила или бар њихова незаинтересованост. Сада имамо с једне стране либералну интелектуалну елиту спремну да викне „фашизам“ на појаву сваког пијаног навијача а која страдање Срба опрезно квалификује тек као повијесну ружну згуду и дио примитивне прошлости наших народа. С друге стране имамо националну острашћену фронту која се противи свакој резолуцији или гесту суочавања наводно чувајући понос нације. Они се служе углавном општим мјестима, парохијски су усмјерени и баратају са поједностављеним фразама и аргументима усмјереним за домаћу јавност. Њихов однос према жртвама илуструје довољно чињеница да нису збројили српске жртве још из оног рата. Да није Мирсада Токаче (ИДЦ Сарајево) ни ови садашњи погинули и страдали Срби у БиХ не би били пописани са пуним именом и презименом већ би се са њиховим бројем и даље „онако“ лицитирало.

Али зато им се згодније чини откривати најневјероватније шпијунске конструкције, завјере и енигме око почињених злочина. Конструишу се заплети слично радњама из амбициознијих детективских романа гдје се претпоставља да је злочинац неморалан, а жртва невина, али се компликованом истрагом све више утврђује да је жртва добрим дијелом и кривац и узрок злочина.

Филозоф Хелмут Дубил, ваљда огорчен, својевремено је предложио необичну дефиницију нације рекавши да нације не настају само из неких заједничких система вриједности, осјећаја колективитета... „Лешеви у подрумима њихове историје стварају код људи егзистенцијални осјећај заједништва... тајна њихова јединства крије се и у прећутном саучесништву у колективном злочину.“ А можда у основи колективног порицања прошлости не лежи само наводно заједништво и добробит своје нације него и страх од суочавања са људским лицем другог као жртве.

PRESS CLIPPING

Субота 23.01.2010. год.

ЗАТВАРА СЕ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТАР „КАСАРНА“

Данас, Датум : 23.1.2010, Страна : 15

Београд, Петровац на Млави - Комесаријат за избеглице саопштио је да је предузео све неопходне мере за затварање центра „Касарна“ који се налази у општини Петровац на Млави. Затварање центра обавља се у складу са Националном стратегијом за решавање питања избеглих и интерно расељених, у којој је као приоритет означено затварање колективних центара на територији Републике Србије. Ради обезбеђивања стамбеног решења, изграђен је објекат намењен социјалном становању и одабраним корисницима колективног центра „Касарна“ додељени су станови у том објекту.

Од седам породица које према ранг листи нису оствариле право на коришћење тих станова, три породице су добиле грађевински материјал намењен завршетку започетог стамбеног објекта, али су оне и даље, самоиницијативно, наставиле да бораве у колективном центру. Преостале четири породице нису се определиле ни за један од понуђених програма - пресељење у други колективни центар, откуп домаћинства са окућницом и програм доделе једнократне робно-новчане помоћи.

Комесаријат за избеглице је 10. децембра 2009. године обавестио кориснике центра „Касарна“ и представнике општине Петровац на Млави да закључно са тим датумом прекида да сноси трошкове боравка ових породица. Поред ових седам породица, у просторијама колективног центра борави још 15 социјално угрожених породица са територије општине Петровац на Млави, које нису у надлежности Комесаријата за избеглице, наводи се у саопштењу.

ВРТИЋ У БУЈАНОВЦУ

Вечерње Новости, Датум : 23.1.2010, Страна : 36

БУЈАНОВАЦ - У вртић у бујановачком насељу „Каракачка“ уместо деце годинама већ живе избеглице са Косова. Директор Предшколске установе у Бујановцу, Ненад Ташковић, каже да уколико се ови људи не иселе одатле у најскорије време, мораће да се изгради нови вртић.

Објекат у ком су избеглице је био потпуно нов од 900 квадрата, али деца тамо никад нису боравила. Ми имамо проблем са капацитетима, јер у 25 околних села у вртић иде преко 400 деце, а у Бујановцу 190 - наводи Ташковић.

Бујановачка општина, која спада у ред 40 најнеразвијенијих у Србији, не може, међутим, сама да реши проблем, па се очекује помоћ надлежних министарстава и Координационог тела.

МЕСИЋ: СРБИ ИЗ ХРВАТСКЕ СУ НАЈВЕЋЕ ЖРТВЕ

Блиц, Датум : 23.1.2010, Страна : 2

Срби из Хрватске су највеће жртве протеклог рата јер су отишли из Хрватске и оставили све што су имали - изјавио је Стјепан Месић, председник Хрватске.

Месић каже да не говори о броју жртава, већ о томе да су Срби жртве као један корпус.

- Повлачили су се заједно с војском и оставили све што су имали у Хрватској, а сам Милошевић томе није приговарао, њему је то одговарало - рекао је Месић у интервјуу за нови број недељника Српског националног већа „Новости“.

Осврћући се на коментаре његове изјаве да би послао војску на коридор кад би премијер Републике Српске Милорад Додик расписао референдум о отцепљењу од БиХ, Месић је навео да је то рекао у неформалном разговору који није био за објављивање.

- То није никаква изјава, то није никакав став Хрватске. Разговарало се о томе што би било ако би неко разбијао Босну и Херцеговину... Ја сам им само рекао шта бих ја направио, а хоће ли неко ко буде надлежан пресећи коридор или не, у то не улазим, само кажем да би се морало нешто предузети ако би неко разбијао БиХ - појаснио је Месић. На питање о помиловању Синише Римца, он је подсетио да је помиловао и седам Срба осуђених за ратни злочин, а да нико није протествовао.

- Римац није помилован због злочина, него због промењених околности: једини је признао дело, покајао се, показао где су закопани убијени - каже Месић и додаје да су многи отишли на издржавање казне само зато јер је Римац омогућио да се до њих дође. Премијерка Хрватске Јадранка Косор оценила је јуче да није добро да Србија и Хрватска наставе препуцавање, већ да треба да граде добросуседске односе.

То води дизању тензија - изјавила је Косор.

ТАДИЋ: ПРИШТИНА ПРЕТИ СРБИМА НА СЕВЕРУ КОСОВА

Пресс, Датум : 23.1.2010, Страна : 5

ЊУЈОРК - Председник Србије Борис Тадић на седници Савета безбедности УН посвећеној Косову оценио је да би 2010. могла да буде година решења за Косово!

Он је оштро критиковао план „коначног решења“ за север Косова, оценивши га као „непотребну провокацију која угрожава ионако крхку стабилност Косова“. Према извештајима агенција, Тадић у говору у УН није поменуо изјаву Стјепана Месића о могућности употребе војске против Републике Српске, иако је то најавио.

Председник Србије говор је почео саучешћем властима и становницима Хаитија, као и генералном секретару УН, и најавио да ће Србија наставити да помаже у напорима да помогне и обнови те земље након разорног земљотреса.

Ахтисари, и то насилно

Председник Тадић рекао је да план „коначног решења“ за северни део Косова, који је предложила такозвана Међународна цивилна канцеларија, предвиђа више координисаних акција чији је циљ да се српска већина на северу Косова примора да прихвати једнострано проглашену независност. Он је додао да се наметањем такозваног „коначног решења“ на северу Косова насилно жели спровести „такозвани Ахтисаријев план“.

- Та стратегија може бити примењена само уз употребу драконских и недемократских мера према српској заједници на северу Косова. Они који најављују такве планове носе

искључиву одговорност за дестабилизацију ситуације, коју овакав конфликтни сценарио и има за циљ. Такве намере одговарају само екстремистима, а од Кфора и Еулекса очекујем да ће заштитити српско становништво на северу Косова - рекао је председник.

Он је додао да оштра реторика Приштине према легитимним српским институцијама на северу Косова не доприноси одржавању стабилности у том делу Србије.

- Истинске паралелне институције на Косову јесу оне које су створене на основу једностраног проглашења независности - рекао је Тадић, и поновио да Србија „никад ни под којим условима, имплицитно или експлицитно, неће признати једнострано проглашену независност Косова, која је поделила свет и Балкан“.

Умереност, храброст и мостови

Председник Тадић је протествовао и због спречавања посета државних званичника Србије Косову, истичући да се власти у Београду придржавају договорених процедура. Он је изнео и пример задржавања министра за Косово и Метохију Горана Богдановића, кога је „насилно депортовала“ косовска полиција.

Тадић је додао и да се показало да је самопроглашена независности Косова била само још један од неуспешних покушаја да се наметну једнострана решења. Он је додао да нас „једнострано проглашена независност није приближила, већ нас је још више удаљила и због тога је неодржива“. Тадић је додао и да се мора пронаћи храброст да се подстакну умерене снаге и поново изграде мостови, да се превазиђу предрасуде и различитости и да се укроте страсти.

Тадић је затражио и да се до тренутка изношења мишљења Међународног суда правде на судије не врши притисак новим признавањима независности Косова. Поред Тадића, седници Савета безбедности УН присуствовао је и министар спољних послова Србије Вук Јеремић.

Антрфиле : Шта је са шест тачака

Председник Србије је оценио да УН морају остати незаобилазни фактор мира и стабилности на Косову и Метохији, али је затражио да се обавезе које је на себе преузео СБ УН по питању Косова доследно испуне и спроведу, од Резолуције 1244 до плана у шест тачака генералног секретара УН.

- Конструктивни приступ, који је прихваћен у УН и у организацијама које раде под супервизијом УН, створио је услове да одговорни учесници у процесима на КиМ делују заједнички на побољшању живота свих житеља покрајине. То је учињено тако што су пред све бројнијим конкретним проблемима статусна питања остављена по страни. Србија подржава такав приступ, што је довело и до конкретних резултата, попут потписивања Протокола о сарадњи Еулекса и Министарства унутрашњих послова Србије - навео је Тадић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 25.01.2010. год.

ЗА ИЗБЕГЛЕ

Вечерње Новости, Датум : 25.1.2010, Страна : 10

У испостави Националне службе за запошљавање у Владичином Хану у току је конкурс за запошљавање избеглих и расељених.

- Послодавац који ангажује избеглу или расељену особу од државе ће добити субвенције од 160.000 динара за опремање радног места. У обавези је да запосленом уплаћује осигурање две године - објашњава Слађан Михајловић, координатор испоставе НЗС у Владичином Хану.

У тој служби у току је и пријављивање кандидата за стручно оспособљавање незапослених за обављање послова куvara, конобара, бурек мајстора и месара. Услов је да имају завршену најмање основну школу.

СТИПЕНДИЈЕ ФАРМАЦЕУТИМА

Вечерње Новости, Датум : 25.1.2010, Страна : 11

АПOTEКА Врање расписала је конкурс за стипендирање три студента фармације. Услови су четврти и пети степен фармације, смер дипломирани фармацеут, да је кандидат држављанин Србије или да има статус избеглице са пребивалиштем на територији Пчињског управног округа. Студенти не смеју бити старији од 24 године, потребно је да им је просечна оцена током студирања најмање 7,5 и да нису изгубили ниједну годину студија.

Стипендисти имају обавезу да након завршетка студија обаве волонтерски приправнички стаж у трајању од 12 месеци и проведу у радном односу у апотекама Врање двоструко дуже време од периода у коме су примали стипендију. Конкурс траје до 28. јануара.

ПОПИС СМАЊИО ВОЈВОДИНУ ЗА 67.000 ДУША

Дневник, Датум : 25.1.2010, Страна : 12

У ПОЛИТИЧКИМ ТУРБУЛЕНЦИЈАМА И СТАНОВНИШТВО ЈЕ ТЕШКО ПРОУЧАВАТИ

Модернизација и развој статистике допринели су знатно поузданијем истраживању становништва Војводине, али су политичке промене у последњој декади 20. века створиле и нове проблеме у томе.

Седам је актуелних проблема који отежавају проучавање становништва Војводине на почетку 21. века: померање датума пописа 2002, промене дефиниције сталног становништва, различите дефиниције у расположивим подацима текуће статистике, недостатак билтена, недостатак регистра становништва као и регионалне институције за популационе студије - указује проф. др Бранислав С. Ђурђевић, са новосадског Природно-математичког факултета, који је о савременим проблемима проучавања становништва

Војводине недавно говорио на научном скупу у Матици српској поводом стогодишњице рођења великог српског географа и академика Бранислава Букурова.

Иако је у свих седам послератних пописа становништво „пребројано“ по концепцији сталног становништва, због одређених методолошких измена у појединим пописима подаци нису у потпуности упоредиви, указује др Ђурђев. Од 1961. прихваћена је међународна препорука да се пописи обављају на сваких десет година и то у првој години декаде, али је због изненадног одлагања пописа у Црној Гори 2001, а затим и у наредној години, Завод за статистику Србије одлучио је да се спроведе попис становништва, домаћинства и станова 2002. Црна Гора је попис обавила у новембру 2003, па тако нема података за „исти временски пресек“ о становништву Државне заједнице СЦГ па је и њихова упоредивост озбиљно нарушена.

У попису 2002, на основу међународних препорука, извршене су измене дефиниције сталног становништва - објашњава проф. Ђурђев. - За разлику од пописа 1991, када су у стално становништво, поред оног у земљи, били укључени и сви југословенски грађани који су, као чланови породице, радили или боравили у иностранству, 2002. су у стално становништво укључена само лица на раду или боравку у иностранству краћем од једне године. Такође су и страни држављани који су радили или боравили у Србији годину и дуже укључени у стално становништво, што у попису 1991. није био случај. При поређењу броја становника појединих насеља, треба имати у виду да су 2002. избеглице из бивших република СФРЈ које су стекле држављанство Србије пописане као њени стални становници и сврстани су у насеља у којима су се настанили. Расељена лица с Косова и Метохије, међутим, нису исказана као стални становници насеља на подручју централне Србије и Војводине, већ су пописана као привремено присутна у месту пописа. Како би било олакшано поређење података, број становника у пописима 1991. и 2002. израчунат је и по „новој“ и по „старој“ методологији.

Тако је нпр. по методологији пописа 1991. у Војводини живело 2.013.889, а 2002. године чак 2.098.779 становника. По методологији 2002, која је од тада једино важећа, у Војводини је 1991. живело 1.970.195, што је у односу на претходну методологију мањак од 43.694 лица или 2,2 одсто, а 2002. само 2.031.992 становника, што је мање за 66.787 или 3,2 одсто укупног становништва.

Док је за 1991. прерачунавање на нову методологију могуће, за пописе 1971. и 1981. то није, па у поређењу података треба рачунати да ова два пописа прецењују број становника за најмање пет посто, јер је управо међупописна декада 1971-1981. време када је највећ и број наших грађана боравио на привременом раду у иностранству дуже од годину дана - констатује др Ђурђев.

- Није само мењан обухват становништва у пописима, често се јављају разлике и у дефиницијама појединих категорија становништва у расположивим подацима текуће статистике. На пример, код података о броју запослених и незапослених у Анкети о радној снази, која користи дефиниције и препоруке Еуростата, дефиниције тих категорија битно се разликују од публикација националних служби за запошљавање и Покрајинског секретаријата за рад, запошљавање и равноправност полова. Према Анкети, запосленима се сматрају сви који су у посматраној седмици обављали неки плаћени посао, у новцу или натури, индивидуални пољопривредници, помажући чланови у домаћинству, они који су обављали посао који су сами пронашли, без заснивања радног односа и којима је тај рад представљао једини извор средстава за живот... Насупрот томе надлежне службе и органи за евиденцију на тржишту рада у обзир узимају само формални статус лица.

Као резултат тих разлика у 2008. стопа запослености у Србији по Анкети је била 53,7 процената и била је за 6,3 посто већа него што су показивали подаци Националне службе за запошљавање.

Проучавање становништва нарочито погађа недостатак регистра становништва, сматра др Ђурђев и истиче да се најкомплекснији показатељи добијају формирањем таквог

јединственог регистра, када се укрштањем виталних и миграционих обележја омогућује статистичко праћење све четири компоненте демографског развоја становништва. Регистри имају административну и статистичку улогу: администрација их користи за идентификацију особа, прављење спискова ђака за обавезно школовање, војних обвезника, припрему пореских листа, док је за научна истраживања важнија њихова статистичка грађа.

У разматрању алтернатива будућ их пописа становништва нужно је следити модерни свет и комбиновати потпуни обухват и пописивање на узорку - наглашава др Ђурђев. - Следећа етапа је увођење јединственог регистра становништва на нивоу региона и Републике, а то ће омогућити поузданије комбиновање података из регистра с подацима добијеним пописивањем на узорку.

Антрфиле : Новосађани се уредно региструју

Општина Нови Сад је добар пример развоја регистра становништва, јер је још 90-тих година прошлог века овде почело ЈП „Информатика“. Већ 2002. у регистру је забележено 322.840 становника, а у попису их је само 299.294. Прошле године регистар бележи 367.887, а процене Завода за статистику износе 323.708, чак 44.179 мање. **Овако велике разлике последица су тога што попис и процене на основу њега нису узимали у обзир избеглице које нису стекле држављанство и расељене с КиМ, док су у регистру они евидентирани. За очекивати је да ће следећи попис мање заостајати за регистром јер ће гро избеглица стећи држављанство Србије и 2011. бити пописан.**

УХАПШЕНО ДВАДЕСЕТ СРБА

Вечерње Новости, Датум : 24.1.2010, Страна : 6

У ПОДУЈЕВСКОМ СЕЛУ МЕДРАГОВАЦ ЈУЧЕ ПО ПОДНЕ

КУРШУМЛИЈА - Припадници косовске полиције ухапсили су јуче по подне двадесетак Срба у селу Медраговац, једином српском селу у подујевској општини. По сведочењу мештана, реч је о расељеним Србима који су у Медраговац дошли како би присуствовали полугодишњем помену Госпави Цицмил.

Ухапшене Србе, које терете за илегалан прелазак административне линије, припадници косовске полиције привели су у полицијску станицу Лужани и за њихово ослобађање траже кауцију од по 250 евра по особи. У Медраговцу је остало свега десетак, углавном старијих мештана.

Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић синоћ је тражио од Еулекса да из притвора буду пуштени јуче приведени Срби. Ивановић је осудио привођење Срба у селу Лужане и рекао да то показује да је потребна сарадња Еулекса са властима у Србији да се такве ствари не би дешавале.

ПОГЛАВАР ИЗ КОНСТАНТИНОВОГ ГРАДА

Политика, Датум : 25.1.2010, Страна : А7

Нови патријарх СПЦ деценијама је једна од најцењенијих и најпоштованијих личности у Нишу и на југу Србије

Ниш – На сваком кораку Нишлије изражавају задовољство што је управо њихов владика, епископ нишки Иринеј, изабран за 45. архиепископа пећког, митрополита београдско-карловачког и патријарха српског. Нису криле ни одушевљење што је то човек, који је неколико деценија живео и деловао у њиховом граду, свакодневно био с њима, у њиховим домовима, на свечаностима и манифестацијама, у школама и на факултетима, кога су могли да сретну и с којим су могли да разговарају током шетњи нишким улицама. Због тога су сва реаговања веома искрена и, како се то у Нишу каже, од срца.

Градоначелник Ниша, Милош Симоновић, рекао је „да је долазак владике Иринеја на трон Светога Саве најбоље решење и за Српску православну цркву и за Србију”, а председник нишке скупштине Миле Илић да је „избор епископа нишког за новог патријарха велико признање и за све у Нишу, будући да је владика Иринеј имао изванредну сарадњу с грађанима и локалном самоуправом, о чему говори и највише градско признање које је добио – Награда 11. јануар”.

Протојереј Милутин Тимотијевић, ректор Призренске богословије, на чијем су челу у прошлости били и недавно преминули патријарх Павле, али и новоизабрани Иринеј, истакао је да је „избор владике Иринеја за српског патријарха избор правог човека на право место у право време, и да ће на прави начин бити настављено велико и незаборавно дело патријарха Павла”.

Нови патријарх СПЦ, владика нишки Иринеј, деценијама је једна од најцењенијих и најпоштованијих личности у Нишу и на југу Србије. Још првих година свог столовања у Нишу стекао је велику наклоност верника и свештенства. Град Ниш и владика Иринеј, говорило се увек, а данас још више, било су једно. Народ се управо захваљујући деловању нишког владике и стварању присних односа са свештенством поново масовно вратио Цркви.

Разумевање за свакога и изузетна доза толеранције, коју је исказивао на сваком кораку, донеле су владици Иринеју и СПЦ наклоност верника, а он је на то узвратио несебичним ангажовањем да се свакоме помогне, изградњом нових цркава у Нишу и околини, афирмисањем сарадње и са обичним људима и свим институцијама система.

Владика нишки Иринеј био је иницијатор почетка градње Храма светога цара Константина и царице Јелене у парку Светога Саве у Нишу, као почетак припрема за обележавање 1.700 година Миланског едикта. А Ниш ће, као родни град римског императора, уз Трир из којег је Константин управљао Римским царством, Милана, где је потписао едикт, и Јорка у Енглеској, у којем је умро, бити један од централних градова обележавања јубилеја. Јер, 2013. године ће бити обележено 17 векова од дана када је цар Константин потписао одлуку којом се укида прогон хришћана и с којим је и започела нова хришћанска култура.

Нови патријарх је заједно с патријархом Павлом водио изградњу Призренске богословије у Нишу која је, са српским живљем и свештенством, 1999. морала да се сели с Косова. Исто тако, господин Иринеј је учествовао у обнови и реконструкцији манастира на југу Србије. Када је изабран за владикау нишког у овом делу наше земље монаштва је било у само шест манастира док их данас има у 25.

Нови српски патријарх, у склопу припрема за обележавање 1.700 година Миланског едикта, потписао је и декларацију о изградњу посебног обележја – 80 метара високог Константиновог крста на брду Виник, изнад Ниша.

Делио је, у правом смислу речи, владика нишки Иринеј добро и зло са својим народом. Нишлије, поред свега другог, никада неће заборавити његову тугу и сузе на згаришту Саборног храма, изгорелог у катастрофалном пожару у зору 12. октобра 2001. године.

PRESS CLIPPING

Уторак 26.01.2010. год.

ЗАТВАРАЊЕ ЦЕНТРА У ПЕТРОВЦУ

Правда, Датум : 26.1.2010, Страна : 7

Комесаријат за избеглице ускоро ће затворити колективни центар „Касарна“ у Петровцу на Млави. За смештене у овом центру изграђен је објекат намењен социјалном становању у заштићеним условима.

Корисницима који нису остварили право првенства на ранглисти приоритета за коришћење станова, понуђено је пресељење у други колективни центар, откуп домаћинства са окућницом и програм доделе једнократне робно-новчане помоћи, наводи се у саопштењу.

ЦИХАД НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Политика, Датум : 26.1.2010, Страна : А8

Говорећи на предавању у Школи националне одбране Ивица Дачић, министар полиције, оценио да је „стварање нелегалне државе Косово у служби етничког чишћења и остваривања циљева исламског екстремизма”

Нелегално проглашење независности Косова и Метохије, супротно међународном праву, представља главну претњу безбедности и стабилности у Србији и региону југоисточне Европе, изјавио је јуче Ивица Дачић, министар унутрашњих послова Србије. Говорећи на предавању у Школи националне одбране о унутрашњој безбедности Србије, Дачић је оценио да је „стварање нелегалне државе Косово у служби етничког чишћења и остваривања циљева исламског екстремизма”.

– Албански тероризам је у функцији глобалног исламског тероризма, али је и етнички мотивисан. Албански сепаратизам јавно избегава било какво повезивање са глобалним тероризмом и декларише се као покрет за ослобођење. То значи да је албански тероризам у функцији стварања такозване велике Албаније и истовремено у функцији реализације геостратешких позиција исламског екстремизма на балканском полуострву – напоменуо је Дачић. У прилог томе, како је рекао Дачић, говори и чињеница да је албански сепаратизам на територији КиМ, на 18. исламској конференцији у Пакистану, окарактерисан као „цихад”.

– **На простору српске покрајине присутне су организоване терористичке групе, организовани криминал. Међународна заједница није успела да обезбеди одрживи повратак прогнаних, заштиту имовине и безбедност људи. У Копненој зони безбедности, уз административну линију са Косовом и Метохијом, перманентно прете терористички акти – рекао је Дачић.**

Министар полиције нагласио је да је на Косову и Метохији присутан и екстремни верски тероризам, који се „скрива иза вехабијског покрета и повезан је са албанском терористичком организацијом АНА”.

Дачић је нагласио да је апсолутни приоритет МУП-а борба против организованог криминала, а посебно трговине наркотицима, који представљају озбиљну претњу

стабилности и безбедности у држави. Према његовим речима, у очувању опште безбедности и стабилности, значајна је сарадња војске и полиције, која је, како је навео, на изузетно високом нивоу. На предавању, Дачић је говорио и о штетном утицају верских секти и неопходности координиране акције свих државних органа у борби против њих.

– Деструктивно деловање верских секти и култова присутно је у Србији и то се штетно одражава на општу безбедност и стабилност. Секте у свом деловању имају различите циљне групе, у зависности од свог опредељења, у које спадају деца и омладина, старије и усамљене особе, психички лабилне особе, а у неким случајевима и студенти, интелектуалци, жене – објаснио је министар.

Дачић је подсетио да је српска полиција, у сарадњи са румунским колегама, пре неколико месеци спречила самоубиство младе особе које је претходно било договорено путем Интернета. Он је овом приликом упозорио и на деловање сатанистичких секти, чија су циљна група често млади људи, особе са криминогеним досијеима и они који конзумирају наркотице.

Антрфиле : Милијарду евра од криминалаца

– Јединица за финансијске истраге МУП-а Србије завршила је десетак истрага о имовини осуђених за организовани криминал. Тридесетак истрага се још води, а вредност заплењене имовине ће на крају тог процеса можда бити већа од милијарду евра – рекао је на предавању Ивица Дачић.

PRESS CLIPPING

Среда 27.01.2010. год.

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ШЕСТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 27.1.2010, Страна : 14

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У Петровцу на Млави потписан је уговор о изградњи шест монтажних кућа, намењених смештају породица избеглих и расељених са подручја бивше Југославије.

Изградњу ових кућа, које ће бити усељене до краја августа, финансира невладина хуманитарна организације из Италије, Интер СОС. Реализацијом овог пројекта биће решено стамбено питање шест избегличких породица које тренутно бораве у приватном смештају.

УТВРЂУЈЕМО ДА ЛИ СУ ПРИМЕДБЕ СУДИЈА ОПРАВДАНЕ

Данас, Датум : 27.1.2010 Страна : 4

Димитриос Кипреос, шеф Мисије Организације за европску безбедност и сарадњу у Србији

- Никад не бисмо подржали или на било који начин бранили неумерене казне за новинаре

Београд - Србија треба још да ради на пољу борбе против корупције, јачању економске транспарентности и решавању питања избеглица. С друге стране, у складу са чврстом политиком приближавања ЕУ, Србија је у 2009. остварила значајне резултате - истиче у разговору за Данас Димитриос Кипреос, шеф Мисије ОЕБС-а у Србији.

Како објашњава, Србија је постигла много на пољу реформе полиције, рада парламента, реформе правосуђа, као и медија, док је у 2009. остварена визна либерализација, деблокиран Прелазни трговински споразум, а и извештај главног тужиоца Хашког трибунала пред СБ УН о сарадњи Србије имао је позитиван тон.

- Уз то је поднета и званична кандидатура за приступање Србије ЕУ. Међутим, има још тога да се уради - истиче Кипреос.

- Како оцењујете сарадњу земаља у региону, посебно са Хрватском, како у светлу значаја регионалне сарадње за приступање Србије ЕУ тако и многих нерешених проблема (тужби пред Међународним судом правде, питања Косова, Хага, избеглица)? Какве су могућности унапређења регионалне сарадње?

- На дужност сам ступио 21. септембра прошле године и недуго након тога примио сам позивницу за регионалну министарску конференцију о борби против организованог криминала на којој је учествовао и председник Србије Борис Тадић. Таква конференција земаља југоисточне Европе, посебно у Београду, пре 10 година је била незамислива. Сама чињеница да је оваква конференција одржана у Београду на министарском нивоу је мера напретка који је остварен. Са друге стране, такав напредак захтева да се уради више, јер проблем организованог криминала није решен. **Не само Србија, него све земље југоисточне Европе се суочавају са овом болешћу друштва. Када је реч о регионалној сарадњи, а по питању избеглица, ОЕБС жели да види сарадњу свих земаља у овом процесу. Мислим на потписнице Сарајевске декларације, Србију, Хрватску, БиХ и**

Црну Гору. У Србији се налази највише избеглица и ми бисмо снажно поздравили интензивну и блиску сарадњу свих земаља.

- Земље региона остварују позитивне резултате на пољу економске сарадње и у борби против организованог криминала, али и даље постоје политички проблеми.

Како превазићи проблеме?

- Проблеми постоје, али постоје и охрабрујући знаци. Треба споменути иницијативу председника Тадића и Декларацију о Сребреници пред Скупштином Србије који би могли да имају значајан утицај на процес помирења у региону. Такође, новоизабрани председник Хрватске Иво Јосиповић дао је охрабрујуће изјаве у вези са будућим односима са Србијом.

- Како видите улогу ОЕБС-а у регионалној сарадњи?

- Мисија ОЕБС је активно укључена у тај процес, на пример када је реч о избеглицама заједно са ЕУ, УНХЦР, Саветом Европе. Сви смо ми активно укључени и подстичемо овај процес и надамо се да ћемо ускоро направити значајан продор, ако не и коначно решење.

- Верујем да сте упознати са изменама и допунама Закона о јавном информисању. На овај закон изнете су бројне примедбе, као што су високе казне, аутоцензура и цензура у медијима. Мислите ли да ће ове измене закона повећати аутоцензуру медија?

- На пољу медија је постигнуто много, јер данас у Србији постоје штампани и електронски медији који заслужују да се означе као озбиљни. У исто време, неопходно је да се уради још много тога. Увек је тешко помирити слободу медија и заштиту појединачних права, а како би се то реализовало, треба избегавати крајности. Мисија ОЕБС-а никад не би подржала или на било који начин бранила неумерене казне за новинаре или друге одредбе које би на крају могле да постану препрека слободи новинарске професије, тако да не треба посебно наглашавати да Мисија ОЕБС-а посебно подржава слободну медијску активност.

- Нова мрежа судова у Србији почела је да функционише у јануару, а имена нових судија и тужилаца објављена су нешто раније. Било је много примедби да је током избора било утицаја политике, да судије нису довољно независне. Како видите процес реформе правосуђа у Србији?

- Морам да кажем да мисија ОЕБС-а не располаже конкретним подацима о усвојеним критеријумима за избор носилаца правосудне и тужилачке функције. Ми покушавамо да прикупимо информације о модалитетима овог избора. Не бих желео да коментаришем процес избора без прецизних података. С друге стране, мисија ОЕБС-а охрабрује тела која су спровела овај избор да изабраним и неизабраним људима пруже јасну слику како су те одлуке донете, као и о критеријумима према којима су одлуке донете. Мислим да би то био веома позитиван корак према транспарентности, према јачању ауторитета тела која су спровела изборе.

- Да ли је ОЕБС имао притужбе неизабраних судија?

- У тако великом процесу избора увек постоје жалбе. Ми покушавамо да утврдимо да ли су те жалбе оправдане и зато понављам да бисмо снажно поздравили ако би два тела која су спровела избор судија и тужилаца представили податке о томе људима који су заинтересовани. Не нама, јер је реч о процедурама које се највише тичу српског друштва.

Антрфиле : Приоритети

- Шта ће бити приоритети Мисије ОЕБС-а током вашег мандата?

- Желим да нагласим да је кључна реч партнерство са Србијом, сарадња, заједнички рад да се постигну најбољи стандарди ОЕБС-а, који су и стандарди ЕУ. Чланство у ЕУ је, како схватам, главни циљ Владе, а који прихватају и главне опозиционе партије. Наш циљ је да помажемо Влади Србије, друштву, цивилном сектору да достигну што је пре могуће

међународне стандарде на пољу демократизације, владавине права, примене закона, медија и људских права, који су, као што сам навео, такође стандарди ЕУ.

СРБИ УЈЕДИЊЕНИ ПРОТИВ ФЕЈТА

Пресс, Датум : 27.1.2010, Страна : 2

Све српске странке оштро осудиле намеру шефа Међународне канцеларије Питера Фејта и владе у Приштини да север покрајине интегришу у албански систем

БЕОГРАД - Срби са севера Косова огорчени су „стратегијом“ шефа Међународне цивилне канцеларије Питера Фејта и привремене косовске владе, којом се од међународне заједнице тражи да уцени Србију да се одрекне севера Косова ако жели даље европске интеграције. Срби поручују да никада неће прихватити да се одрекну веза са Београдом и да се интегришу са онима који су прогласили лажну државу.

Фејтова стратегија потпуно је ујединила Србе са севера Косова, тако да су се јуче састали представници 10 политичких партија које делују у Косовској Митровици и договорили да неће прихватити укидање својих институција и интегрисање у албански систем.

Фејт неће проћи ни у сну

Драгиша Ђоковић, посланик ДС-а из Звечана, каже за Пресс да је Фејтова стратегија неприхватљива за демократе.

- Срби са севера Косова неће прихватити укидање институција и интеграцију. То мора свима да буде јасно - каже Ђоковић. На питање како доживљава Фејтов захтев да ЕУ услови Београд даљим европским интеграцијама, он је рекао:

- Уверен сам да о даљим европским интеграцијама Србије одлучују много озбиљнији европски званичници и да то што Фејт прича нико не уважава! Стојанка Петковић, посланик Г17 Плус из Звечана, каже да је и та странка против „Фејтове стратегије“.

- Српски народ неће прихватити ту стратегију и неће пристати на интеграцију са Албанцима. Прихватање би значило укидање наших институција, а без институција нема Срба на Косову. А без Срба нема територије, јер територију једино чува српски народ. А то што Питер Фејт хоће насилно да нас интегрише, то неће проћи ни у сну - категорична је Петковићка. **Она каже да Београд мора економски да ојача Србе на Косову како би остали и како би се обезбедио повратак.**

- **Овде се морају стварати и побољшавати услови за живот, како бисмо живели од свог рада, а не од социјалне помоћи. Албанци су протерали Србе из наших фабрика, са радних места. Старт-ап кредитима је покренуто доста тога, али су нам потребни још јаче везе и помоћ како бисмо опстали - казала је Петковићка.**

Откуп српских кућа

Један од лидера Срба са севера Марко Јакшић (ДСС) такође сматра да је стратегија срамна.

- У ову ситуацију се дошло због неодређеног става власти у Београду око изласка на локалне изборе, као и због тога што није прихваћена прва препорука косовских Срба да се Еулекс не прихвата, као ни друга да им се откаже гостопримство. Сада имамо ситуацију да Еулекс жели да преузме контролу над севером Косова јер им још то фали да имају праву државу. Драго нам је да је наш председник то схватио и у Њујорку рекао да Еулекс није статусно неутралан - истиче Јакшић. Он упозорава да влада у Приштини плански откупљује куће породица на северу Косова како би се променила етничка слика у овој општини.

Антрфиле : Јеремић: Фејтова стратегија није план ЕУ

Министар Вук Јеремић изјавио је јуче у Бриселу да ЕУ не стоји иза стратегије за север Косова, коју су заједнички направили шеф Међународне цивилне канцеларије Питер Фејт и косовске власти.

- Ти планови нису добили подршку ЕУ и то је за нас од изузетно велике важности, јер је тај план за Србију неприхватљив - рекао је Јеремић.

БЕКСТВО ОД ИСТИНЕ, АЛИ ЧИЈЕ
Политика, Датум : 27.1.2010, Страна : А14

Текстом Бошка Јакшића у „Политици” од 17. јануара 2010. „Сребреница: златна прилика српске катарзе или оловни повод бекства од истине” износи се у јавност више неистина: да је Босна била фокусна амбиција годинама пажљиво припреманог великосрпског пројекта; да је етничко чишћење Муслимана био циљ, а не последица рата; да су Муслимани у Сребреници били невини и ненаоружани сиц, ете.

Пошто Бошко Јакшић ничим не потврђује своје хипотезе, неминовно се намеће питање да ли су то Турци били у праву што су 1804–1815. вршили погроме над Србима у источној Босни, више хиљада људи побили, одвели у Турску, или протерали у Аустрију, чак и слепог Филипа Вишњића и хуманисту Ивана Кнежевића?

Да ли су Французи били у праву што су Турцима послали 3.000 артиљераца 1813. да угуше Први српски устанак, и што су Турцима помогли да угуше устанак Срба у БиХ 1878? Да ли је Аустроугарска била у праву што је 1878. окупирала БиХ супротно вољи већинског српског народа? Да ли је Аустроугарска била у праву што је 1914–1918. ставила Србе ван закона, отерала 700.000 Срба у 350 логора и уморила 170.000 Срба глађу, болестима и тортуром, од Маутхаузена до Арада? Да ли су Анте Павелић и Алија Изетбеговић хероји 20. века што су побили и протерали милион Срба? Да ли је НАТО у праву што је бомбардовао Србе у САО Крајини, Републици Српској и у Србији 1994–1999. Петар Јакшић, Зрењанин

PRESS CLIPPING

Четвртак 28.01.2010. год.

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ОСАМ ПОРОДИЦА

Куир, Датум : 28.1.2010, Страна : 14

Збрињавање избеглица

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Шест монтажних кућа за породице избеглих и расељених биће изграђене у Петровцу на Млави до краја августа. Пројекат финансира Интер СОС, невладина хуманитарна организације из Италије. На овај начин биће решено стамбено питање шест избегличких породица које тренутно живе приватно.

- Предстојећом изградњом монтажних кућа у Петровцу неће се окончати збрињавање избеглица у нашој општини, јер ћемо наставити да решавамо стамбена питања и осталих породица које се тренутно налазе у приватном смештају - најавио је Драган Благојевић, општински повереник за избеглице у Петровцу. У претходне три године у Петровцу су стамбено питање решиле 32 породице избеглица.

ХРВАТЕ ПЛАШЕ И СРПСКЕ РУШЕВИНЕ

Вечерње Новости, Датум : 28.1.2010, Страна : 13

СРБИ У ЗАДРУ И ДАЉЕ ЖИВЕ У СТРАХУ, А ИЗБЕГЛИ СТРЕПЕ ДА ЋЕ ИМ ПОРУШЕНЕ КУЋЕ БИТИ ОДУЗЕТЕ

Градоначелник донео одлуку да почисти српске срушене куће, јер „представљају опасност по јавно здравље“

СТОТИНАК руина расутих по Задру подсећа да се ближи двадесета година откако се у овом граду српске куће не обнављају, а одлука градоначелника да их почисти, јер „представљају опасност по јавно здравље“, избегли власници виде као још један сигнал да Срби овде нису добродошли. А они малобројни, у Задру преостали - да још дуго неће бити равноправни са осталим мештанима Залеђа.

Ни репортери „Новости“ нису се уверили да, у некада најекстремнији град хрватског приморја, за њих стижу много бољи дани. **Од 26.000 Срба, колико их је Задар имао пре рата, остало је тек нешто више од три хиљаде. Углавном преплашених, уморних и тихих.** Избегавају да се гласно представе, да под именом и презименом причају о суживоту с мештанима, да се сликају, јер ће их видети да су са „Србијанцима“. Гласнији су само они који су - отишли.

У Србији, далеко од својих домова, брину да би могли заувек да остану без својих имања, чија вредност није занемарљива, па није мало ни оних који сматрају да је управо то мотив одлуке коју су донеле хрватске власти. Без обзира на то што у Задру

уверавају своје бивше суграђане да је „имовина светиња“, расељени Срби им - не верују.

- Наша кућа се налази на Јадранској магистралаи - прича Ђока Шуша, власник големог здања од 1.700 квадратних метара, које је до 1991. било подељено на две виле, са базеном, а данас је свима познато као „ругло Задра“. - Добили смо „обавијест“ пре пет година да ће нам обновити кућу, али не више од 150 квадрата, што је за нас неприхватљиво. Истовремено нас зову с разних страна и уцењују да је продамо - будзашто, наравно.

Из ове куће све што је могло бити однето, однесено је - плочице, штокови, каблови... Два пута је паљена, минирана, а не зна се у колико је наврата пљачкана.

Слично су прошли и Ковачевићи, уз Шуше једна од најбогатијих задарских породица. Њихова некада надалеко чувена кафана „Сложна браћа“ данас је застрашујућа рушевина у Улици Франка Лисице. Ту су некада били велика кућа од 1.500 квадрата, пекара од 400, још већи ресторан... На овим просторима Ковачевићеви су живели шест векова. А данас су избеглице. О њиховом случају сада расправљају судије у Стразбуру. И док у овим и многим другим српским породицама, чије су куће махом остале у некада српском Буковачком насељу, провејава сумња у добре намере хрватске државе, локална власт у Задру смирује страсти.

- Не намеравамо да угрозио ичије приватно власништво, али морамо да уклонимо све оно што представља опасност по јавно здравље - објашњава Дражен Гргуровић, заменик градоначелника Задра. - Није реч само о српским кућама, има и напуштених имања још из Другог светског рата. Покушаћемо да пронађемо власнике и да добијемо њихову сагласност, али ћемо почети рачишћавање без обзира на то да ли ћемо их наћи или не.

Гргуровић објашњава да је овај потез градоначелника, донет након што је на једном од имања погинуо дечак, заправо користан за све.

- Унајмили смо вештаке који ће проценити које су зграде, или њени делови, за рушење, а које је довољно очистити од штеточина - тврди Гргуровић. Он уверава одбегле Србе да ова чишћења не значе да им куће неће бити обновљене.

- Сваком власнику ће се финансирати обнова 35 квадратних метара, и још по десет квадрата за сваког члана породице - објашњава заменик градоначелника. Срби, међутим, ову понуду сматрају увредљивом.

- Они који су имали мале куће а много деце сматрају да су добро прошли, а неки, поготово они с великим имањима, мисле да су закинути - јасно је и Гргуровићу, али се о промени формуле не размишља.

Српске куће, по хрватском законодавству, нису похаране у ратним погромима, већ у терористичким нападима - појашњавају и у Српском народном већу. - У време када су паљене, махом од августа 1991. до маја 1992. године, Задром су харале хрватске паравојне формације, које су протеривале становништво и уништавале њихове радње, куће, имања... Зато ни обнова ових кућа није потпадала под први Закон о обнови кућа уништених услед рата, већ под Закон о државном тероризму. На основу тога, Срби су тражили одштету, а не обнову. У међувремену, то је промењено, па се обнова у Залеђу спроводи као и у другим местима широм Хрватске. А власници су изгубили све судске спорове.

Антрфиле : БЕЗ ПЕРСПЕКТИВЕ

Нема младих, а ни деце у српским породицама које су овде остале - прича нам Веселко Ђакић, потпредседник Српског народног већа у Хрватској и председник градске

организације Самосталне демократске српске странке. - И они који су рођени овде, одлазе, јер не могу да нађу посао и да зараде довољно за живот.

У граду који има више од 80.000 становника, ниједан Србин не држи радњу, не бави се приватним послом, а на прсте једне руке могу се побројати они који раде у јавним предузећима, државној управи и полицији.

СРБЕ ЗАСТУПА ХДЗ

Жељу да им крене боље имају сви Срби у Задру, али не и одлучност да нешто промене.

- Тек смо пре месец дана успели да региструјемо Самосталну демократску српску странку и у Задру, иако је то највећа српска странка у Хрватској - објашњава Ћакић, председник градске организације СДСС. - Било нам је потребно само двадесет потписа, али ни то нисмо могли са сакупимо јер се људи и даље плаше. Тако интересе овдашњих Срба тренутно заступа човек из ХДЗ, пошто Срби нису имали своју листу. А у СДСС, чије канцеларије још миришу на свеж намештај, промене тек очекују.

СРЕБРЕНИЦА И КАТАРЗА

Политика, Датум : 28.1.2010, Страна : А15

„Justice must be seen to be done” (из англосаксонског права). Другим речима речено, не ради се о томе да ли је један суд потпуно независан и да ли државноправно поступа, већ пре свега да суд улива поверење и да народ (становништво) или оптужени верују да суд државноправно поступа (суди). А Ричард Голдстон, јужноафрички судија, први главни тужилац Хашког трибунала, рекао је: „Ако српски народ не схвати да трибунал није антисрпски, онда ће трибунал промашити свој циљ. То је велики изазов за трибунал” („Без правде нема мира“, интервју, „Време”, 29. 8. 1998).

Да би се некоме веровало неопходно је да нас убеди у веродостојност свог излагања. У наведеном чланку Бошка Јакшића „Сребреница: Златна прилика српске катарзе или оловни повод бекства од истине” (17. 1), има свега, али најмање веродостојности. Размотримо само неке од тих натегнутих убеђивања.

„Срби, народ чији су припадници побили седам, осам, девет хиљада ненаоружаних муслиманских мушкараца, не правећи разлику у годинама, махом су ћутали” (о Сребреници), пише новинар. А све је нетачно: свеједно колико хиљада, али су то „нестали, погинули и убијени”, а не сви само побијени; нису сви били ненаоружани, пошто се из Сребренице повлачило, према Тузли, скоро 6.000 наоружаних војника 28. дивизије Армије БиХ, при чему је изгубила 2.806 људи (подаци Армије БиХ); жене, старци и деца су одвојени од војно способних мушкараца и спроведени у Тузлу већим делом аутобусима), где је, до 4. августа 1995. стигло 33.362 избеглица, од којих 800–1.000 војника (према подацима УН, у холандском извештају, Асен, 4. 10. 1995).

„Влада Републике српске се касније”, стоји даље у чланку, „под постдејтонским притиском, извинила и признала број убијених, али Србија је дуго настављала да негира број жртава. Говор мржње замењен је ћутањем мржње.” И ово није тачно: у извештају Комисије Владе РС говори се о списку од 7.806 имена, лица која су пријављена као нестала – а не убијена(!) – од 10. до 19. јула 1995. године („Нисмо судски истражитељи”, „Новости”, 20. 6. 2005); Комисија је радила Одлуком Дома за људска права БиХ од 3. 3. 2003; број жртава у бошњачким верзијама (прихваћен и од нашег новинара), негира се и данас, не само у Србији и Републици Српској, већ и од

многих страних аутора. (Александар Павић: „Забрањена истина о Сребреници”, Чачак, 2006). Последња реченица је нонсенс: негирање броја жртава (а не и самог догађаја!) не може да буде „говор мржње”, а акција, „дуго настављање негирања”, не може се назвати ћутањем, и то још „ћутањем мржње”.

Комисија РС (пет Срба, један Бошњак, један странац) анализира је 35 разних спискова и одатле скрпила листу од 7.806 уопштено несталих лица. Та листа се разликује од других, и по броју, а и по именима, тако да се на основу таквих података не може говорити ко је све, када и како, нестао (погинуо/убијен). Зато је и парламент Европске уније уздржан: „упркос огромним напорима... досадашње истраге не дозвољавају потпуну реконструкцију догађаја у Сребреници и око ње” (Резолуција од 15. 1. 2009). У спорном чланку очигледан је једностран и ангажован приступ: много демагогије, произвољности и деформација, а практично никаквих доказа. То није пут који води ка катарзи. Све док се Сребреница не разматра комплексно (а не само и искључиво „Сребреница јула 1995.”), укључујући и српске жртве, убијене, нестале и прогане, пресуде трибунала неће моћи бити – код Срба (и не само код Срба) – прихваћене као праведне. Јован Ненадов,
Лозана, Швајцарска

МОГУЋЕ ПОМЕРАЊЕ РОКА ЗА УЛАЗАК У ЕУ

Данас, Датум : 28.1.2010, Страна : 13

Одбор Европског парламента прихватио документ о Хрватској

Брисел - **Одбор за спољне послове Европског парламента прихватио је јуче предлог Резолуције о напретку Хрватске. У њему се каже да преговори могу бити завршени у 2010. ако Хрватска предузме напоре на јачању јавне управе, одлучније спроводи реформе правосуђа, снажно се бори против корупције и организованог криминала, обезбеди одрживост повратка избеглица, у потпуности сарађује с Међународним кривичним судом за бившу Југославију (ИЦТЈУ)“, те „испуни сва мерила за отварање и затварање“ преговарачких поглавља.**

- Ако се преговори не заврше у 2010., рок за улазак Хрватске у Европску унију био би померен на средину 2012. или чак на 2013. - упозорио је Ханес Свобода, информативац Европског парламента за Хрватску.

Једним од прихваћених амандмана из предлога резолуције је избрисан текст „нови подстицај Хрватској да појача напоре на проналажењу и достављању кључних списа“ ИЦТЈУ-ју, и замењен позивом Савету ЕУ да „што је могуће пре одлучи о отварању поглавља Правосуђе и основна права“.

Одбачен је амандман зелених који се могао схватити као позив на увођење српско-хрватског уместо хрватског као службеног језика ЕУ пошто у чланство уђу и остале земље из региона. Свобода је, међутим, закључио да би „ЕК требало да успостави радну групу језичких стручњака који би нашли не прескупо решење које ће поштовати језичке разноликости, а с друге стране не треба претеривати и дати свакој земљи посебне преводиоце“, известио је Вечерњи лист.

ВЕЛИКА ГУЖВА НА БАЛКАНУ

Време, Датум : 28.1.2010, Страна : 12

Кроз димну завесу обновљених спорења види се да је светска криза прошле године ипак више успоравала регионалну сарадњу него статусни спорови и локалне зајевнице

После Нове године имали смо: једну контратужбу, једну "кондиционалну" ратну претњу, једну најаву референдума, једну поновљену демаркацију граница, један бојкот инаугурације, два успостављања дипломатских односа, једно повлачење амбасадора на консултације, једну неуспешну наплату кирије, један тајни план у "радној верзији"...

Као да је неко отворио прозор у Вашингтону, па овде сви кијају, као да је нека рука завртела рингишпил с марионетама, тек протеклих недеља овде су се ређале вести о потезима и контрапотезима, изјавама и демантијима, провокацијама и демаршима, такорећи нова какофонија на Балкану.

КОНТРАТУЖБА: Пред Нову годину из изјава званичника у Београду произлазило је да Србија чека да Хрватска повуче тужбу за геноцид коју је поднела 1999. године, када је Србија била у веома тешком положају. Пошто из Хрватске није долазио одговор, из Београда је у Хаг послата обимна контратужба против Хрватске, у чијем се анексу говори и о геноциду у НДХ и о Јасеновцу. Онда је у Хрватској почело да се мало више говори и о томе да тужбе можда треба да буду повучене: запажене су изјаве Весне Пусић, Дамира Кајина, али је и новоизабрани председник Републике Хрватске Иво Јосиповић у временском размаку од неколико дана дао две различите изјаве. Истичући да је и сам један од аутора хрватске тужбе, он је рекао да повлачење тужбе не долази у обзир. После је истакао да су добри односи са суседима битни и да би због тога можда био спреман и да одустане од тужбе против Србије за геноцид, јер је боље проблем решити договором него се годинама повлачити по суду. Каже да је хрватска тужба настала када се у Србији водила друга политика, а да су данас дошла друга времена и да тужба није сама себи сврха.

Паралелно с тим збивањима у Србији је оживела иницијатива да се донесе скупштинска резолуција о осуди злочина у Сребреници, што је разгорело старе полемике које ће се по свој прилици примирити доношењем две резолуције, једне у којој се говори о Сребреници и друге у којој се говори о злочинима над Србима. Тадић је о томе говорио и током своје посете Бањалуци поводом обележавања Дана Републике Српске.

Како су на то варничење између Београда и Загреба реаговали Срби из Хрватске чији је положај најосетљивији и још увек незавидан?

Милорад Пуповац изјављује да ће његов напор бити сконцентрисан на то да шансе за одступање од тужбе постану реалне, да је дошло време отрежњења, да се у отвореном дијалогу о битним питањима отвори нова страница, а да одустајање од тужбе буде основ споразума који ће и Хрватску и Србију водити ка ЕУ. Следи усвајање Изјаве Велике скупштине Српског народног вијећа у којој су у пет тачака утврђене смернице будућег деловања српске заједнице у Хрватској с најбољом вером да ће тиме унапредити свој положај, допринети општем бољитку Републике Хрватске и њеним бољим односима с Републиком Србијом те њиховој заједничкој перспективи. У Изјави се истиче да је прва обавеза отклањање последица рата, која се не сме преносити ни на кога другога, посебно не на оне који долазе после нас. **Посебно се указује на стварање услова за одржив повратак избеглих, да се настави с програмом обнове, убрза стамбено збрињавање повратника којима су одузети станови, решавање статусних**

права попут признавања остварених пензија, радног стажа, запошљавања итд. Указује се да су и поред законских решења још увек затворена врата за запошљавање Срба у правосуђу и државној управи, полицији, у школама, дечјим вртићима и другим јавним институцијама, подржава се захтев за реформу изборног закона итд.

Припадници избегличких удружења у Србији дају подршку Влади Србије због контрапужбе.

Око 200.000 избеглих из Хрватске и Босне и Херцеговине узело је држављанство Србије. Око 90.000 некадашњих становника Хрватске и Босне и Херцеговине живи у Србији у избегличком статусу. Од 30.000 бивших становника Хрватске, углавном Срба, који потражују своја станарска права, око 19.000 живи у Србији. Има проблема и око повезивања радног стажа, с обзиром на то да Хрватска не признаје доприносе који су уплаћивани за време РСК. Не иде лако ни повраћај имовине, зато што постоји стална правна опструкција. Проблем су и такозване тајне оптужнице итд.

У изјави представљеној у новембру 2001. године земље потписнице Дејтонског споразума су на састанку Сталног савета ОЕБС-а подржале повратак избеглица и расељених лица, а мисије ОЕБС-а у Београду, Загребу и Сарајеву разрадиле су принципе за повратак: да је право власника увек у предности над интересом оног ко је у тренутном поседу некретнине; да се станарско право изједначи са правом својине; да се власнику осигура повратак или надокнада имовине. Једно време говорило се о оживљавању Сарајевског споразума који су потписале Србија, Хрватска и Босна и Херцеговина ради решавања преосталих питања избеглица, јер то више није питање хуманитарне помоћи, већ људских права, која морају да буду враћена. То су успориле инерција и опструкција.

КОРИДОРСКА: Толико о рату, оном прошлом, који неки називају југословенским ратовима, а Миша Глени га назива Трећим балканским. Појавила се и асоцијација на онај стари наслов Витомила Зупана: "Довиђења у следећем рату!"

Одлазећи хрватски председник Стипе Месић је, наиме, изјавио да Загреб, према Дејтонском споразуму, има обавезу да гарантује јединство Босне, те да би у случају расписивања референдума о самосталности Републике Српске одмах војно интервенисао, како би хрватска војска прекидањем коридора у босанској Посавини онеспособила РС, која би "одмах морала да нестане".

Огорчење у Републици Српској и у Београду било је велико... Прво је Месићу одговорио Милорад Додик. Председник Србије Тадић је уочи седнице СБ-а обавестио генералног секретара Бан Ки Муна и да опасне речи и изјаве нису добродошле у регионалном политичком говору. То је рекао и на седници СБ-а. Месић је најавио циркуларни одговор на то, дајући додатно објашњење да је говорио у кондиционалу, да је хтео да упозори на то да међународни фактори не реагују на Додикову политику.

Месић је од неких кругова у Београду, сада се види, неоправдано био проглашаван за човека који може да служи као пример како политичар треба да се односи према прошлости. На крају мандата он је повукао неколико потеза за које је као искусан политичар морао знати да ће ражестити Београд – у то спадају и његова божићна посета

Косову (био је тамо и словеначки председник Туск, али се Београд некако мање љутио) и његова одлука о помиловању Синише Римца, осуђеног за ликвидацију Срба у Пакрачкој Пољани, а ослобођеног за брутално убиство породице Зеџ у Загребу 1991. Месић је то помиловање објашњавао примењеним околностима и чињеницом да се Римац покајао, да је показао где су закопани убијени. Подсетио је и на то да је помиловао и седам Срба осуђених за ратни злочин, а да нико није протествовао итд.

Вероватно да он то није урадио из старачке пизме. Изостанак реакције европских фактора на његову изјаву можда може да значи и да је Месићу неко можда и намигнуо да каже то што је казао да би плашио Додика и нервирао Београд пред наредне преговоре. Видећемо да су и други ових недеља повлачили потезе који се морају повезати или с Босном или с Косовом.

Љутња најчешће одмаже у таквим околностима и није препоручљива. Оно о чему се ипак мора размишљати јесте та Месићева ратна изјава, макар она била приватна и кондиционална. Он је то ипак изјавио као функционишући председник, и изгледа да није изјавио само једном.

Председник Владе РС Милорад Додик каже да је од Месићеве изјаве о могућој употреби силе против Републике Српске још опаснија изјава хрватског члана Председништва БиХ Жељка Комшића да је о могућности хрватске интервенције у БиХ са Месићем разговарао пре две године...

Боље од љутње, коју увек законито прати медијско успаљивање, биће то да надлежне институције у Београду мало пажљивије погледају да ли постоје могућности да се тако нешто деси, какве последице, политичке, демографске, могу настати и да ли такозвана регионална архитектура безбедности може то да предупреди. Боље је бринути пре него се секирати после. На Балкану су иначе већ испробавани нови оперативни механизми ОЕБС-а, па је ова организација можда боља адреса за сталожен разговор о томе.

НОВИ ТОН: Нови председник Хрватске Иво Јосиповић је вадио кестење из ватре, рекавши да неће коментарисати приватне изјаве свог претходника, али да војна интервенција није опција. Нагласио је да Хрватска има уставну обавезу да брани интересе свог народа изван државе, али само док не задире у унутрашње послове БиХ и да је Загребу најбитније да сва три народа у БиХ постигну споразум, без обзира значи ли то три, пет или седам ентитета, те да ће тај споразум и за Загреб бити прихватљив док год буде гарантовао равноправност хрватског народа у БиХ.

Та формула личи на оно што су понављали Тадић и Јеремић, очигледно гурани од међународних фактора да умире Додика.

Није јасно како надлежне институције у Србији процењују Јосиповића, али по првим тактовима може се закључити да ће српско-хрватска спорења за Јосиповићевог мандата бити мало пријатнија уху, а и то је нешто. С Хрватском предстоје преговори о разграничењу на Дунаву око Шаренградске аде. Надајмо се да ће они бити мање напети од хрватско-словеначких преговора о Пиранском заливу. Јосиповић је иначе био против тог пиранског споразума из неких начелних разлога. Генерално гледано, С-Х-С односи требало би да напредују јер су напредовали и у претходном, знатно тежем периоду (видети текст у оквиру "Билатерални економски односи").

Председник Тадић на инаугурацију Иве Јосиповића за председника Хрватске неће ићи зато што је на ту промоцију позван председник Косова Фатмир Сејдију. Председник државне заједнице Србије и Црне Горе Светозар Маровић и председници Србије и Црне Горе, Борис Тадић и Филип Вујановић, присуствовали су инаугурацији председника Републике Хрватске Стјепана Месића 18. фебруара 2005. Јосиповић је изјавио да Тадићев недолазак разуме.

БОСАНСКА КАРТА: Притискан с разних страна, премијер РС Додик стоји на становишту да је Република Српска довољно попуштала и настоји да свој положај ојача – изјавио је 22. јануара у Београду да би референдум у Републици Српској, о томе да ли грађани подржавају Дејтонски споразум, могао да буде одржан већ половином фебруара, ако не буде уложен вето на предложени закон о референдуму. Нагласио је да то неће бити никакав сецесионистички референдум.

Било је у Београду разних покушаја да се утиче на смиривање босанског уставног спора – у сарадњи с председником Турске. Председници Турске и Србије Абдулах Гул и Борис Тадић изјавили су 25. октобра у Београду да две земље имају најбоље односе у досадашњој историји и оценили да су односи достигли ниво стратешког партнерства. Представници влада Србије и Турске тада су потписали пет међудржавних споразума, међу њима и споразуме о економској и сарадњи у области инфраструктурних пројеката и споразум о сарадњи у области развоја саобраћајне и друге инфраструктуре на локалном, регионалном и националном нивоу. Турци су, наравно, заинтересовани за коридор 10. Кредит од 30 милиона долара за изградњу путева треба да обезбеди турска Ексим банка, а 15 одсто вредности пројекта биће финансиран из буџета Србије.

У Београду је, међутим, накратко завладала ледена тишина када је Гул после посете Београду отишао у Сарајево и тамо мало величао отоманску прошлост. Онда су се појавила и толерантнија тумачења о томе да муслиманско становништво вероватно осећа извесну блискост с Турском, слично као православно с Русијом.

Уз ширење уверења да су се времена заиста изменила, министри спољних послова Србије, Босне и Херцеговине и Турске, након јануарског трилатералног састанка у Београду, оцењују да су добри односи у региону западног Балкана најзначајнији за напредак ових држава ка Европској унији. Председник Тадић прима три министра и по ко зна који пут истиче да Србија принципијелно и недвосмислено подржава територијални интегритет и суверенитет Босне и Херцеговине и залаже се за стабилност БиХ и њен напредак у европским и евроатлантским интеграцијама.

ЦРНОГОРСКЕ СЕРПЕНТИНЕ: Удаљеност Србије и Црне Горе сада је већа бар за два нова слова црногорске азбуке и за два дипломатска конфликта. Српско-црногорски односи су били почели да се поправљају након кризе после црногорског признавања независности Косова. Председник Црне Горе Филип Вујановић је 18. јуна учествовао на ХВИ самиту председника земаља централне Европе у Новом Саду; премијер Србије Цветковић је 15. октобра посетио Црну Гору.

Амбасадор Србије у Подгорици Зоран Лутовац затражио је да се црногорска влада уздржи од успостављања дипломатских односа с Косовом до завршетка процеса пред Судом у Хагу. Изгледа да је било неких уверавања да ће тако бити, али Подгорица и Приштина су размениле писма о успостављању дипломатске мисије. Председник Црне Горе Филип Вујановић тај потез мало ублажава изјавом да ће потписати акредитиве

новог амбасадора када на Косову буде решен статус црногорске мањине. Лутовца позивају на консултације у Београд, а црногорској амбасади у Београду испоставља се рачун за плаћање закупа у износу од 1,5 милиона евра (35.000 месечно), пошто Влада Србије плаћа ренту од 11.500 евра за амбасаду у Подгорици. Неки од медија јављају да црногорска влада неће да плати кирију зато што је Црна Гора улагала у ту зграду и зато што јој је вила дата на бесплатно коришћење. Вероватно је да је неко тако нешто и обећао у наступу широкогрудости која је требало да прикрије љутњу због одласка Црне Горе из заједничке државе.

Непосредно после тога црногорски премијер Мило Ђукановић путује у Вашингтон, прима га Хилари Клинтон и Џо Бајден је у кадру, помиње се реч партнерство и Ђукановић захваљује на изузетној подршци Црној Гори у остваривању њеног циља, а то је чланство у акционом плану у оквиру НАТО интеграције и истовремено испољава спремност да веома одговорно испуни све обавезе и да најави да ће Црна Гора сигурно бити прва следећа чланица НАТО-а. Обећава да ће наставити сарадњу и да ће пружати помоћ у решавању преосталих отворених питања, пре свега у Босни и Херцеговини. Чини се да помену и Авганистан. На предавању на Универзитету "Џон Хопкинс" у Вашингтону наглашава да БиХ мора опстати и да треба подржати све напоре који воде ка успостављању једне одрживе државне целине...

И политички односи Србије и Македоније су у протеклом периоду стагнирали због македонске политике према КиМ и македонске одлуке о признању Косова 8. октобра 2008. године. Уследили су деблокада односа и политички дијалог, започет на иницијативу Србије. Влада Македоније, међутим, 17. октобра 2009. успоставља дипломатске односа са Приштином и то одмах по ратификацији Споразума о утврђивању границе између Скопља и Приштине. Споразум о утврђивању и протезању граничне линије између Македоније и СРЈ закључен је иначе 2001. године.

КОСОВСКИ РАДНИ ПАПИР: Тадић је у Њујорку тражио да се до тренутка изношења мишљења Међународног суда правде на судије не врши притисак новим признавањима независности Косова. Искористио је прилику да упутити захвалност на адресу 127 земаља које поштују принципе Повеље УН-а тиме што не признају Косово.

На притисак да Србија не омета интеграцију Косова у међународне организације, Тадић наглашава да је за Србију једини прихватљив начин да се глас администрације у Приштини чује на мултилатералним скуповима тај да се то одвија уз посредовање УНМИК-а. УНМИК Косово је помоћу те формуле укључено у споразум ЦЕФТА (видети прилог "У којим регионалним иницијативама учествује Србија").

ФЕЈТ: Један од разлога што је Тадић био на седници Савета безбедности јесу потези Питера Фејта из цивилне канцеларије на Косову.

Фејт, 63-годишњи холандски дипломата, иначе је експерт за такозвани кризни менаџмент. Одавно је присутан на Балкану, био је саветник команданта ИФОР-а у Босни, посредовао је током албанске побуне у Македонији, неки га сматрају и архитектом Охридског споразума којим је конфликт окончан ("На нас Македонците Питер Фејт ни е во добро сеќавање", гласи један македонски наслов). Посредовао је 2001. током гушења албанске побуне у Прешеву и Бујановцу. Био је у мисији у

Дарфуру, у Конгу, затим као ЕУ експерт у Ираку, шеф мисије у Аџеу, где је у конфликту посредовао Ахтисари, чији план покушава да прогура на Косову...

Априла 2008. Фејт је предводио тим европских званичника који су одобрили косовски устав и неки га сматрају лобистом косовске независности. Он је европски експерт и повереник који говори супротно од онога што званично говоре европски функционери – они говоре да су европске интеграције Србије одвојене од косовског питања, а он је и раније давао изјаве о томе да Србију треба уценити да попусти око Косова зарад Европске уније.

У радној верзију документа чији је аутор Фејт поред осталог пише да треба створити динамику по којој ће Београд имати решење које ћу му сачувати образ, па најављује формирање општине Северна Митровица, после избора који ће се одржати средином ове године, као и организовање локалних избора у три општине на северу Косова – Звечан, Лепосавић и Зубин Поток. Тражи да Београд смањи и обустави подршку "паралелним структурама". Хоће да каже Србима да се од конституције статуса не живи, али они знају да се без конституције статуса прилично масовно страда. Председник Тадић је у говору у Савету безбедности упозорио и на то да све оштрија реторика којом Еулекс описује легитимне српске институције, називајући их "паралелним", ни на који начин не доприноси стабилности. Ако Еулекс, Кфор, или било ко други, жели да критикује неку власт на Косову, нека почне од власти коју су унилатерално образовали Албанци у Приштини без сагласности Савета безбедности УН-а, и уз јасно кршење принципа међународног поретка.

Фејт је у том радном папиру предлагао да се власти у Београду принуде да престану да обесхрабрују Србе на Косову да гласају на изборима које расписује Приштина. Од 100.000 Срба, на последњим локалним изборима које је организовала Приштина гласало је само 6000. После су се две гарнитуре српских представника сукобљавале око преузимања општине Штрпце, а министра за КиМ Богдановића косовска полиција је спречила да тамо оде да посредује.

Фејт је после дао изјаву у којој се каже да неће прихватити уцењивање, условљавање или гашење српских институција не само на северу Косова него на читавом делу Косова где живе Срби, да ништа неће бити наметано силом. После додаје и да признавање Косова није формални услов за улазак Србије у ЕУ, али да ће регионална сарадња бити један од услова.

Е сад, шта је то регионална сарадња?

Ми смо мислили да је то оно кад у компликованој мрежи организација, иницијатива, асоцијација и координација (видети прилог; "У којим регионалним иницијативама учествује Србија") министарства привреде и финансија хармонизују своје трговинске, финансијске и инвестиционе регулативе и политике, када министарства науке развијају заједничку истраживачку стратегију, када сарађују градови у пограничним зонама, када се изводе стратешки инвестициони пројекти. Неки од њих као што су коридори 7 и 10, гасовод, Банатски Двор, развој дунавског басена, Ђердап ИИИ, хидроелектране на Дрини су за Србију од дугорочне стратешке важности. Изгледа да су њени стратешки циљеви некако више распоређени на истоку и северу, а проблеми више на југу и западу Балкана...

Регионалну сарадњу прошле године много је више успорила светска криза него статусни и конституционални спорови и старе зађевице на Балкану. Сем у случају Црне Горе, али то је, као и увек, изузетак који потврђује правило.

Антрфиле : У којим регионалним иницијативама учествује Србија

Република Србија је у Процесу сарадње у југоисточној Европи (ПрС ЈИЕ), Регионалном савету за сарадњу (РСС), Централноевропској иницијативи (ЦЕИ); потписала је Споразум о слободној трговини ЦЕФТА (2006; сада председава), Уговор о енергетској заједници, Споразум о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја, као и Меморандум о развоју основне саобраћајне мреже у региону који треба да прерасте у Споразум о транспортној заједници, а преговора се и о стварању Транспортне заједнице Југоисточне Европе. У Србији је центар Транспортне опсерваторије (СЕЕТО). Србија је чланица Организације за црноморску економску сарадњу (БСЕЦ), Јадранско-јонске иницијативе (ЈИ), Процеса сарадње на Дунаву, Међународне комисије за заштиту реке Дунав (ИЦПДР), Дунавске комисије, Међународне комисије за слив реке Саве... **Регионалне иницијативе за миграције, азил и избегла лица (МАРРИ).**

Савет за регионалну сарадњу чине Албанија, БиХ, Бугарска, Грчка, Хрватска, Македонија, Молдавија, Румунија, Србија, Турска и Црна Гора, УНМИК "у име Косова у складу са резолуцијом 1244 СБУН", Европска унија, као и одређен број земаља и институција које ће и даље активно подржавати регионалну сарадњу у Југоисточној Европи.

У оквиру њега координише се рад следећих институција: Регионалног центра за борбу против прекограничног криминала (СЕЦИ центар, у Букурешту); Регионалне антикорупцијске иницијативе (РАИ, у Сарајеву), Удружења шефова полиције Југоисточне Европе (СЕПЦА, у Софији); Регионалне иницијативе за миграције, азил и избеглице (МАРРИ, у Скопљу) и Саветодавне групе тужилаца из Југоисточне Европе (СЕЕПАГ, у Београду); Центар за сарадњу у области безбедности (РАЦВИАЦ, у Загребу); Центар за контролу малог оружја и лаког наоружања у Југоисточној Европи (СЕЕСАЦ) чије је седиште у Београду и Иницијатива за превенцију и спремност у случају катастрофа (ДППИ).

Централноевропска иницијатива (ЦЕИ) настала је као резултат "четворне сарадње", коју су 1989. године покренуле Италија, Аустрија, Југославија и Мађарска, а у њој учествује укупно 18 земаља: Албанија, Аустрија, Белорусија, Босна и Херцеговина, Бугарска, Хрватска, Чешка Република, Мађарска, Италија, Македонија, Црна Гора, Пољска, Румунија, Србија, Словачка, Словенија и Украјина.

Централноевропска зона слободне трговине (ЦЕФТА) у којој су пре уласка у ЕУ биле чланице: Бугарска (1999–2007), Мађарска (1994–2004), Пољска (1994–2004), Румунија (1997–2007), Словачка (1994–2004), Словенија (1996–2004), Чешка (1994–2004), сада има нови састав: Албанија (2007), Босна и Херцеговина (2007), Македонија (2006), Молдавија (2007), Србија (2007), Хрватска (2003), Црна Гора (2007) и, под патронатом Уједињених нација, Косово (2007).

Црноморска економска сарадња (БСЕЦ) основана је 1992. године, на иницијативу Турске. Чланице: Азербејџан, Албанија, Бугарска, Грузија, Грчка, Јерменија,

Молдавија, Румунија, Русија, Србија, Турска и Украјина. Статус посматрача имају: Аустрија, СР Немачка, Француска, Италија, Пољска, Словачка, Египат, Тунис и Израел.

Јадранско-јонска иницијатива развила се из раније Јадранске иницијативе коју је лансирала Италија 1998. године у циљу бржег развоја и координације сарадње приобалних земаља (Италија, Словенија, Хрватска, БиХ и Албанија). На иницијативу Грчке Јадранска иницијатива је 2000. године прерасла у Јадранско-јонску. Чланице: Албанија, Босна и Херцеговина, Грчка, Италија, Хрватска, Србија, Словенија и Црна Гора.

Иницијатива за сарадњу у Југоисточној Европи (СЕЦИ) основана је децембра 1996. године као подршка имплементацији Дејтонског споразума. Земље чланице СЕЦИ су: Албанија, БиХ, Бугарска, Хрватска, Грчка, Мађарска, Молдавија, Македонија, Румунија, Словенија, Србија, Турска и Црна Гора.

У оквиру СЕЦИ-ја делује Регионални центар за спречавање и борбу против прекограничног криминала са седиштем у Букурешту. Мађарска је задужена за проблематику крађе кола, Албанија за праћење рада царина, а Србија води Регионалну радну групу тужилаца земаља ЈИЕ.

Процес сарадње на Дунаву без стварања нових институција у оквиру шест "области", а то су економска, пловидбена, еколошка, културна, субрегионална сарадња и сарадња у области туризма за коју је Србија одређена да буде носилац радне групе. Процес су иницирали у јуну 2001. године Аустрија, Румунија, Европска комисија и Пакт за стабилност ЈИЕ, а званично је успостављен на првој Министарској конференцији одржаној у Бечу 27. маја 2002, а једна је одржана 18. априла 2007. године у Београду.

Учеснице процеса су 13 земаља подунавског базена: СР Немачка, Аустрија, Чешка, Словенија, Словачка, Мађарска, Хрватска, Босна и Херцеговина, Србија, Румунија, Бугарска, Молдавија и Украјина, Европска комисија и Регионални савет за сарадњу.

Ту дипломатско-пословну иницијативу не треба мешати с Дунавском комисијом, створеном Париским мировним споразумом 1856. године, којим је окончан Кримски рат. Дунавска комисија трајала је до 1938, а у садашњем облику основана је конференцијом у Београду 1948. године. Она регулише правила за пловидбу унутрашњим водама.

Иницијативу за рехабилитацију базена реке Саве чине прибрежне земље. Словенија, Хрватска, Босна и Херцеговина и СР Југославија су 3. децембра 2002. године потписале Оквирни споразум за слив реке Саве и Протокол о навигацији. Споразум је ступио на снагу 29. децембра 2004. године. Србија, као најнизводнија земља у сливу реке Саве посебно је заинтересована за убрзање процеса израде протокола о прекограничном загађењу, превенцији загађења са пловних објеката, о ванредним ситуацијама и о заштити од поплава, површинских вода, леда, суше и недостатка воде. Билатерални економски односи – Граничне земље чланице ЕУ

Бугарска

Бугарска спада међу 10 најважнијих спољнотрговинских партнера Србије, с трендом раста робне размене, али и с израженим дефицитом на српској страни. Вредност робне

размене у 2008. износила је 674,48 милиона евра. За осам месеци ове године размена је износила 235,5 милиона евра.

Између две земље забележене су и узајамне инвестиције (приватизација фабрика "Трајал" и "Жупа" са бугарске стране и куповина ланца робних кућа "Пикадили" од стране Делте са српске). Бугарске инвестиције у Србији износе око 44 милиона евра. Постоји обостран интерес за изградњу аутопута Ниш–Софија, а вредност те инвестиције износи око 537 милиона евра (око 80 км аутопута). У перспективи најважнија је реализација гасовода Јужни ток који у Србију треба да уђе из Бугарске.

Румунија

У последњих пет година билатерална робна размена бележи константан раст, уз недовољно искоришћене могућности за даље унапређење економске сарадње – заједнички пројекти за побољшање друмске и железничке инфраструктуре, узајамно инвестирање и сл. Вредност робне размене 2008. године износила је 702 милиона евра. За осам месеци ове године обим размене био је 441,3 милиона америчких долара.

Саобраћајне везе са Румунијом су на веома ниском нивоу (осим железничке везе Београд–Букурешт). Постоји могућност договора у вези са бољим коришћењем Дунава, коридора 7 и луке Констанца за извоз–увоз из Србије. О томе је постигнута начелна сагласност два председника (постоји могућност уступања дела луке Србији).

Реализација пројекта нафтовода Констанца–Панчево–Омишаљ–Трст од стратешког је интереса за све земље учеснице (Србија, Румунија, Хрватска и Италија). На састанку Међудржавног комитета за Паневропски нафтовод 22. априла 2008. у Букурешту је потписан споразум о удруживању националних компанија за реализацију овог пројекта.

Мађарска

По обиму размене, Мађарска је у првих десет најзначајнијих трговинских партнера Србије (у 2007. на осмом, а у 2008. на седмом месту), уз стални тренд увећања обима, али и дефицит на српској страни. Од земаља ЕУ, у 2008. је била на трећем месту (иза Немачке и Италије). Извоз у Мађарску чини три одсто укупног извоза Србије, а увоз из Мађарске представља 3,5 одсто укупног увоза у Србију. Од 2006. до 2008. бележи се раст увоза из Мађарске, чему је највише допринео повећан увоз енергената и електричне енергије.

Укупна робна размена у 2008. износила је 1,140 милиона америчких долара. Као директна последица глобалне економске кризе, односно пада производње и тражње у обе земље, у 2009. је забележен драстичан пад увоза од 84,8 одсто и извоза од 51,6 одсто у односу на исти период прошле године.

Од значаја је постојање Међувладине мешовите комисије (ММК) за трговинску и економску сарадњу; копредседник српског дела ММК-а је Бојан Пајтић, председник Извршног већа АП Војводине. Основана је Мађарско-српска привредна комора (28. мај 2009), као и Мађарско-српски пословни савет (2006), а меморандумом о разумевању

између министарстава економије у мају 2007. формиран је у Новом Саду и Мађарско-војвођански економски савет.

Извини

Времена се мењају, мада то не иде без страха да ће се мржње опет распламсати, али ни без подозрења да се на Балкану обнављају неке старе империјалне аспирације и обављају историјске ревизије – неки на западу зазиру од присуства Русије, а некима, овде, на пример, смета то што баш Аустрија опет има високог представника који умирује Босну...

Француски и немачки амбасадор у Београду показују заједничке уџбенике историје из којих уче млади Французи и Немци. Имали смо овде једном такве уџбенике, а њихов слаб домет је описан у драми Голубњача, а потом и у неким много драматичнијим формама. Матија Бећковић објављује сатиричну песму на те теме и под насловом Извини обраћа се између осталих Падишаху ("Извини, Падишаху, што оволико касним/ Ко ће ме разумети ако ти нећеш..."), и надвојводи Фердинанду ("Извини, царски сине и унуче/ Ако икако можеш/ Сад је касно за све осим за извињење...").

Окружење: Југосферични послови

Да није било вести од пре неки дан да је, по подацима за новембар 2009. године, просечна плата у Србији најнижа у региону, нижа чак и од традиционално ниских зарада у Македонији, не би се можда чуо ни глас "економског патриотизма" који би могао бити важан ради подстицања промишљања колико нове економске политике, за шта се залажу најзначајнији српски привредници, толико и за буђење општенородне свести да није лепо бити најгори.

То с платама има директну везу с депресацијом динара, али шта год да је у питању, подаци су следећи: Србија има просечну плату од 329,05 евра, Македонија 330,83 евра, БиХ 394,5, Црна Гора 456, Хрватска 724,13 и Словенија 935,11 евра.

Српски привредници склони су да за своје и радничке невоље оптуже превише пливајућу политику Народне банке Србије. Указују, као што су то урадили пре неки дан у Привредној комори Србије, на околност да је вредност динара према еврџ од октобра 2008. до краја децембра прошле године пала за 20,1 одсто, а, рецимо, у Хрватској куна је депресирала за само 2,7 одсто.

Томе придодају и превише рестриктивну политику централне новчане установе када је реч о обавезним депозитима на банкарске пласмане и мисле да укупна економска политика није довољно подстицајна да би Србија збиља била лидер у региону.

С друге стране, Србија у односима са земљама ЦЕФТА бележи знатан суфицит у спољнотрговинској размени, осим са Хрватском и Молдавијом, али обим послова с Молдавцима је толико мали да је готово занемарљив.

За 11 месеци 2009. године у земље ЦЕФТА извезли смо робе и услуга у вредности од око 2,430 милијарди долара, а увезли за око 1,110 милијарди долара. То представља, у години изражене кризе, пад скоро за трећину и извоза и увоза, у односу на колико-толико берићетну 2008. годину. Податак би могао да сведочи о некаквом лидерству,

док се на чело не стави хладан облог чији су састојци прости чињенице: наш извоз у земље ЦЕФТА је чак 30,5 одсто од укупног српског извоза (око осам милијарди долара), а увоз је тек 7,9 процената од укупне вредности увоза, нешто преко 14 милијарди долара. У глобалу, дакле, бележимо озбиљан дефицит.

Осим Албаније и Молдавије, све друге чланице ЦЕФТА су земље бивше Југославије, без Словеније, наравно.

А како стојимо у "југосфери"?

У БиХ смо за 11 месеци прошле године, по подацима Привредне коморе Србије, остварили суфицит од 552 милиона долара, с тим да је извоз у односу на 2008. годину пао за 24,6 одсто, а увоз за 35,5 одсто. Са Црном Гором биланс је следећи: извезли смо за 11 месеци 2009. године у укупној вредности од 773,2 милиона долара а увоз је био 147,6 милиона долара. Суфицит – 625,6 милиона, а укупан пад промета у кризној години био је око 30 одсто. У трговини с Македонијом суфицит је око 181 милион долара, а за четвртину је смањен обим трговине. Дефицит бележимо у трговини с Хрватском (63,14 милиона долара) и Словенијом (119,1 милион долара), с тим да је пад нашег извоза у 2009. у односу на 2008. годину с Хрватском био 40,05 одсто, а са Словенијом 34,7 одсто.

На шта упућују ове статистике, осим на чињеницу да је криза успорила раст привредне сарадње?

Најпре на чињеницу да се у дужем статистичком низу односи не мењају. Слична је статистика од 2002. године. Србија још није направила преломни искорак ка најближим, најјефтинијим и најприступачнијим тржиштима.

И друго, можда и значајније да сваки покушај српске пенетрације капитала има политички призвук и када га објективно нема. Последњи пример је стварање конзорцијума јавног и приватног капитала око учешћа на тендеру за куповину дела Луке Бар, што се, барем на црногорској страни, процењује као политички а не као пословни потез.

Успешна политика мора да отклања овакву врсту баријера, што до сада није успела ни у Словенији ни у Хрватској.

Р. В.

Робна размена Србије и Хрватске за период 2002–2009/10.

Укупна робна размена Србије и Хрватске у 2008. години износила је 988,4 милиона америчких долара, што је за 15,1 одсто више у односу на исти период 2007. године. Извоз у Хрватску износио је 439,2 милиона америчких долара и бележи пораст од 32,6 одсто у односу на исти период 2007. године. Увоз из Хрватске повећао се за 4,1 одсто у односу на исти период 2007. године и износио је 549,1 милион долара. Дефицит у робној размени износио је 109,9 милиона долара.

Укупна робна размена Србије и Хрватске за десет месеци 2009. године износила је 536,92 милиона америчких долара, што је за 37,85 одсто мање у односу на исти период

2008. године. Извоз у Хрватску износио је 236,89 милиона долара и бележи смањење од 40,05 одсто у односу на исти период прошле године. Увоз из Хрватске се смањило за 35,6 одсто у односу на исти период 2008. године и износио је 300,03 милиона долара. Дефицит у робној размени износио је 63,14 милиона долара.

Робна размена Србије и Црне Горе

Укупна робна размена Србије и Црне Горе у 2008. години износила је 1476,1 милион америчких долара, што је за 35,1 одсто више у односу на исти период 2007. године. Извоз у Црну Гору износио је 1279,6 милиона долара и бележи пораст од 34,6 одсто у односу на исти период претходне године. Увоз из Црне Горе повећао се 55,7 одсто у односу на исти период 2007. године и износи 196,5 милиона долара. Суфицит у робној размени износи 1083,1 милион долара.

Укупна робна размена Србије и Црне Горе за једанаест месеци 2009. године износила је 920,8 милиона америчких долара, што је за 34,7 одсто мање у односу на исти период 2008. године. Извоз у Црну Гору износио је 773,2 милиона долара и бележи смањење од 36,7 одсто у односу на исти период 2008. године. Увоз из Црне Горе у овом периоду 2009. године се смањило за 21,7 одсто у односу на исти период 2008. године и износио је 147,6 милиона долара. Суфицит у робној размени за десет месеци 2009. године износио је 625,6 милиона долара.

Робна размена Србије и Македоније

Укупна робна размена Србије и Македоније у 2008. години износила је 865,8 милиона америчких долара, што је за 14,8 одсто више у односу на исти период 2007. године. Извоз у Македонију износио је 496,3 милиона долара и бележи пораст од 13 одсто у односу на исти период 2007. године. Увоз из Македоније повећао се за 23,9 одсто у односу на исти период претходне године и износио је 369,5 милиона долара. Суфицит у робној размени износио је 126,8 милиона долара.

Укупна робна размена Србије и Македоније за једанаест месеци 2009. године износила је 602,91 милиона америчких долара, што је за 25,2 одсто мање у односу на исти период 2008. године. Извоз у Македонију износио је 391,80 милиона долара и бележи смањење од 14,1 одсто у односу на исти период 2008. године. Увоз из Македоније се смањило за 39,7 одсто у односу на исти период претходне године и износио је 211,11 милиона долара. Суфицит у робној размени износио је 180,69 милиона долара.

ДЕМОГРАФИЈА СА ДНА БОСАНСКОГ ЛОНЦА

НИН, Датум : 28.1.2010, Страна : 28

Истраживачи очекују да ће се до 2011. године дефинитивно скрасити сви који су током деведесетих година присилно или својом вољом напустили пређашња огњишта

Мало је рећи да су пописи становништва у нашем региону политичко питање. Кључно. И експлозивно. Зато постоји још само теоретска вероватноћа да ће Босна и Херцеговина (најзад) пописати своје становништво 2011. године за кад пописе

припремају и све остале државе настале на простору бивше СФРЈ. И саме пописне припреме не изазивају тензије само у БиХ. Демографи очекују да ће се до 2011. године дефинитивно скрасити сви који су током деведесетих година присилно или својом вољом напустили пређашња огњишта, па да ће и они имати какав-такав ред у демографском материјалу. Али, како каже др Нада Радушки из београдског Центра за демографска истраживања, чак 2,3 милиона становника БиХ учествовало је у миграцијама деведесетих година прошлог века, с једне стране, а БиХ је досад била кључно демографско врело за обнову становништва и Хрватске и Србије, каже др Дражен Живић из хрватског Института за знанствена истраживања. Иво Пилар, с друге стране, каже да без пописа у БиХ целовиту демографску слику неће имати ни Хрватска ни Србија. "Тачни досадашњи губици БиХ у становништву непознати су, али су свакако огромни, а питање је колико ће воде протећи Врбасом и Уном док се у БиХ не организира попис становништва", каже др Живић. Према попису из 1991. године БиХ је имала 4.377.033 становника. Према процени Агенције за статистику БиХ средином 2008. године у БиХ је живело 3.842.942 становника. Према процени Федералног завода за статистику у ФБиХ живело је око 2.327.000 становника, а у Републици Српској 1.437.477. У дистрикту Брчко живи око 80.000 људи.

Сем што је сама дала свој допринос етничкој хомогенизацији и Србије, а нарочито Хрватске, БиХ је и сама при крају етничке хомогенизације „ако не у ентитетима, а онда у дијеловима ентитета”.

Регионални демографи, па и НИН-ови саговорници, подвлаче да су подаци о регионалним миграцијама непоуздани, а подаци о миграцијама становништва БиХ поготово. Зато је демографија БиХ предмет великог интереса и спекулација од ватрених форумаша до острашћених академица свих струка. О политичарима да се и не говори.

Пошто у БиХ није било пописа од 1991. године, расправе и спекулације заснивају се на, такође, бројним и занимљивим подацима и проценама три службе за статистику, од којих се не верује ниједној, али још више на бирачким списковима, евиденцијама рођених и умрлих, броју ђака првака, и можда највише на подацима црквених заједница. Али, чим се један метод утврди, нађе му се сијасет сувислих мана. Бирачки спискови су, рецимо, непоуздани због учешћа на изборима не баш занемаривог броја оних којима стално место пребивалишта више никада неће бити место на коме имају право гласа.

Ако је судити по националности родитеља новорођене деце у Федерацији БиХ, тамо је извршена етничка хомогенизација само нешто нижег нивоа него у Хрватској и Србији, па 82,1 одсто становника чине Бошњаци. У ФБиХ је 2008. године рођено 20.967 беба од чега у једнонационалним бошњачким, српским и хрватским браковима 20.474. Према овом методу рачунања, у Федерацији је 2008. године живело нешто испод 15 одсто или око 350.000 Хрвата и 0,6 одсто или око 14.000 Срба. Овде нису узети у обзир мешовити бракови, старосна структура нити репродуктивне навике појединих етничких група, што би у случају Хрвата и Срба, нарочито кад је старосна структура у питању, прилично кориговало крајњи резултат. Да је тако потврђује и податак да је учешће Хрвата и Срба у броју умрлих процентуално знатно веће од њиховог учешћа у броју живорођене деце. Тако су 2008. године у ФБиХ 66,7 одсто умрлих били Бошњаци, 25 одсто Хрвати и 6 одсто Срби.

Према попису из 1991. године национални распоред у данашњој ФБиХ био је следећи: 52,3 одсто Муслимани, 21,9 одсто Хрвати, 17,6 одсто Срби, 5,9 одсто Југословени.

Подаци о живорођеној деци, али само по националности мајке, уредно се воде и у Републици Српској. Према тој статистици, у РС је 2008. године рођено 10.198 беба, Српкиње су родиле 87,4, Бошњакиње 7,3, а Хрватице 0,46 одсто. Ако се посматра

учешће у броју умрлих распоред је следећи: 84 одсто Срби, 7,3 одсто Бошњаци и 1,9 одсто Хрвати.

Према попису из 1991. године на територији данашње РС живело је 55,4 одсто Срба, 28,1 одсто Муслимана, 9,2 одсто Хрвата и 4,8 одсто Југословена. Сем што им је укупан број (1991: 760.852) у БиХ смањен за више од 40 одсто непрекинутим физичким одливом у Хрватску, Хрвати довршавају своју и раније значајну етничку хомогенизацију на територији Херцеговине уз константно цурење из средње Босне, па и Посавине. Као што се Срби и Хрвати споре око тога да ли је Туђман протерао хрватске Србе или их је Милошевић за иселење организовао, а Туђману баш није било жао, тако се и Хрвати међу собом споре да ли је Хрвате из средње Босне иселила неодговорна Туђманова политика или Армија БиХ, тек Хрвати су изгубили већину у Варешу, а уз Вареш и у Босанском Броду, Босанском Шамцу, а нису више баш сигурни ни за Нови Травник и Бусовачу. Хрвати се у средњој Босни држе у Крешеву, Кисељаку и Витезу, али и у Витезу посустају: тек 134 хрватске према 127 бошњачких беба. Овакав развој догађаја љути хрватске националисте нарочито због, наводно, значајних резерви воде у средњој Босни. Не теши их ни то што су Хрвати стекли већину тамо где је нису имали: у Мостару, Стоцу, Купресу и Жепчу. Јачање хрватске већине у Херцеговини приписује се како избегличком таласу тако и високом природном прираштају у западној Херцеговини, али статистички подаци то не потврђују. И поред значајног доприноса Широког Бријега, Западнохерцеговачки кантон од 2005. године има негативан природни прираштај, а Посавски већ од 2001.

И то се може књижити као последица рата, па се становништво БиХ смањује и по основу мршаваг природног прираштаја. И за даље етничке распоред у БиХ значајно је да је природни прираштај у Републици Српској од 2004. године константно негативан, а у ФБиХ константно позитиван, али све мањи. Само четири од 63 општине у РС имале су 2008. године позитиван природни прираштај: Бања Лука, Зворник, Милићи и Берковићи.

„Знанствена литература је доказала да је БиХ била, како за Хрватску тако и за Србију, демографско врело, које је успијевало, поготово након неких кризних ситуација, демографски освјежавати популације тих држава, али то је врело, бар кад је Хрватска у питању, пресушило”, каже др Дражен Живић.

Етничке хомогенизације у Хрватској, Србији и Босни и Херцеговини неће се праволинијски, а нарочито не у кратком року, прелити на Македонију и Црну Гору, у потпуности су сагласни сви НИН-ови саговорници. Да ли се процентуално учешће Срба у укупном становништву Црне Горе, после проглашења њене независности, одржало, порасло или смањило? Пробни попис, који су црногорски статистичари (Монстат) обавили средином јуна прошле године изазвао је кратка варничења око овог питања. Неке просрпске невладине организације пожуриле су да оптуже црногорску власт да ту пробу користи као вид притиска на српски народ у Црној Гори, а амбасада Србије у Подгорици, јако се чувајући неизбежног политичког контекста, наводно је дискретно упозорила неке политичке актере да се уздрже од даљег понављања јавних процена да ће попис показати да се број Срба смањило. Мада је пробни попис обављен на „добром узорку од 20.000 људи”, а „могућност статистичке грешке на тако великом узорку је мала” (др Милош Бешић, Цедем, Подгорица), нестрпљива очекивања су била узалудна, НИН-у је у Монстату речено да резултати пробног пописа неће бити објављивани.

НИН-ови саговорници о теми етничких хомогенизација држава у региону, сматрају да ће Црногорци и Срби у Црној Гори још дуго остати где јесу.” У Црној Гори, заправо, имате двије политичке елите од којих је једна црногорска, а друга сматра да уз црногорски има и српски идентитет и на власти ће бити или једна или друга. Ту је

стање мало другачије јер су бројеви пуно мањи и Црна Гора као микроскопска држава неке од тих процеса може избјећи. Не видим да постоје други. Хрвати у Црној Гори су у постотку небитан фактор, а ја мислим да утјецај Албанаца у том смислу неће више драматично расти, да неће бити толико битан”, каже др Твртко Јаковина, са Филозофског факултета из Загреба. „Црна Гора ће објективно имати модел који неко зове мултиетничност, неко коегзистенција. Нема друге”, каже Душан Јањић. Ниједан од НИИ-ових саговорника не гаји нимало оптимизма у погледу изгледа садашње македонске већине, не само да се прошири него да се уопште одржи. Садашња македонска већина је двотрећинска, каква је почетком XX века била и хрватска већина, каже др Живић, али Хрвати су имали много већу демографску виталност плус иселјавање Италијана и Срба, док је у Македонији албански народ много виталнији од македонског. Душан Јањић сматра да ће Македонија прво имати проблем да уопште опстане као држава. „Она тренутно функционише формално као једна држава са два политички и етнички јасно конституисана ентитета, функционише као бинационална и биполарна друштва. Тешко бисмо могли рећи да је то држава“. И др Твртко Јаковина сматра да ће Македонија још неко време егзистирати располућена између два дела. „ Питање је да ли ће Македонија у неком тренутку кренути ка федерализацији, можда конфедерализацији. Без обзира на то како то буде било, у Македонији ће утјецај албански у суставној политици и даље јачати.

А Словенија и Косово? Словенија је високо словеначка била и пре 90-тих, а Косово „политички шта ће бити за десет година, то никад не можете рећи, али демографски то је за Србију изгубљен простор”, каже др Живић, „па српски демографи су јасно упозоравали шта се на Косову догађа”.

PRESS CLIPPING

Петак 29.01.2010. год.

ВРАТИЛО СЕ МАЊЕ ОД ПЕТ ОДСТО СРБА

Данас, Датум : 29.1.2010, Страна : 13

За обнову кућа избеглих из ФБиХ потребно више од 800 милиона КМ

Бањалука, Сарајево - Председник Асоцијације удружења расељених лица, избеглица и повратника у РС Војилсав Милишић тврди да се у Федерацију БиХ, ако се изузму општине Гламоч, Петровац и Грахово, до сада вратило мање од пет одсто Срба. Коментаришући саопштење федералне владе у којем се наводи да је до сада право на повратак у ФБиХ остварило 139.000 грађана српске националности, док их је још 180.000 исказало интересовање за то, Милишић је рекао да су право на повратак остварили сви у БиХ, те да бројка од 180.000 заинтересованих Срба за повратак у Федерацију не представља стварне повратнике.

Милишић је истакао да је реч о људима који су се само пријавили за повратак како би добили донацију у грађевинском материјалу за обнову својих кућа. Позивајући се на податке Министарства за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, Милишић је рекао да су се тренутно за повратак на целом простору БиХ пријавиле 47.243 породице, а за обнову њихових кућа је неопходно обезбедити више од 800 милиона конвертибилних марака, известила је Срна.

Српско грађанско вијеће саопштило је претходно да је право на повратак на територију ФБиХ до сада остварило 139.000 грађана српске националности, а интерес је показало још 180.000 особа. Премијер ФБиХ Мустафа Муџезиновић и министар за расељене особе и избеглице Един Мушић разговарали су у седишту Владе са представницима Српског грађанског вијећа - Покрет за равноправност Босне и Херцеговине, које је предводио председник Мирко Пејановић, известила је Радио-телевизија ФБиХ.

Размењена су мишљења о досадашњим резултатима и планираним активностима и мерама за повратак избеглих и расељених особа српске националности на територију Федерације и стварању услова за одрживост тог повратка. Према оцени представника Српског грађанског вијећа, до сада је остварена успешна сарадња са Министарством за расељене особе и избеглице.

СРБИМА УСКРАЂЕНА ПРАВА

Вечерње Новости, Датум : 29.1.2010, Страна : 4

У СЕ Резолуција о имовини избеглица

САВЕТ Европе усвојио је јуче Резолуцију у којој је земље чланице позвао да обезбеде повратак станова и остале имовине избеглим и расељеним лицима. Резолуција је изгласана на основу извештаја Данца Јергена Поулсена који је истакао да је у БиХ, до 2003. године, процес повратка имовине или станарског права добрим делом био завршен, али да и даље многе препреке коче потпуно спровођење процеса реституције. У Хрватској, Срби се још увек сусрећу с озбиљним препрекама које им онемогућавају повратак имовине. У документу се изражава забринутост за трајни

повратак већине од 300.000 расељених Срба, док су, с друге стране, унутрашње расељени Хрвати (260.000) и Хрвати из БиХ (120.000), одавно збринути.

НОВИ УСТАВ, ВЈЕЧНИ ШЕКС
Данас, Датум : 29.1.2010, Страна : 6

КИОСК

ВЕЧЕРЊИ ЛИСТ

Уставне промјене што их спрема ревно уставотворац, политички вјечни Владимир Шекс засад можда највећма побуђују занимање гледе укидања уставне одредбе којом се пријечило удруживање у неку нову Југославију. Као и хоће ли, и ако, како, убудуће на хрватским изборима гласовати Хрвати из БиХ. О томе хоће ли то чинити и Срби избјегли из Хрватске, а који такођер имају држављанство неке друге државе, мање се говори. Јер након што су одласком већине из Хрватске постали маргиналном мањином, престали су бити и важним политичким фактором.

С тврдњом да су хрватски Срби „највеће жртве рата“ многи се неће сложити. Једни јер држе да је посриједи намјерна „семантичка збрка“, да то није истина јер да „Срби нису жртве, него агресори“. А други, јер је то рекао Стипе Месић. Сви који је сматрају кривом и неточном можда су сугласни да је та Месићева изјава, недавно речена Новостима, загребачком тједнику Српског националног вијећа, покушај ублажавања напетости коју је узроковао најавом да би у случају референдума у Србима даној половици Босне и Херцеговине требало пресјећи коридор код Брчког. Но, била Месићева тврдња покушај ублажавања реченога и опће фрке коју је изазвао или покушај неког његова особног резимеа ратних посљедица, опаска је већ сама по себи интригантна. Ако су Хрвати били жртвама рата, а јесу - јер су претрпјели вањску (србијанску) и унутарњу (српску) агресију, хрватски су Срби пак, дугорочно гледајући, највећи ратни губитници, слиједећи једну сулуду политику, заправо су се искоријенили с простора на којима су стољећима живјели. Бројчано, тј. статистички и демографски, постали су биолошки маргиналнима: прије рата чинили су дванаест посто пучанства Хрватске, а послије рата тек четири посто, с великим удјелом времешних и старих.

Хрватски су Срби постали жртве рата смишљеног у Београду, у којем су судјеловали и који су изгубили. Заведени Слободаном Милошевићем и његовим увјеравањима да ће Југославију преуредити у државу која ће срушити све наводне неправде које да су за Титове власти намјерно почињене Србима, хрватски су Срби увелике постали милошевићевцима, присташама погубне политике коју су навелико и здушно слиједили. Опчињеност Милошевићем и великосрпским тлапњама велики је опсјенар др Јован Рашковић, својим масовним психолошким сеансама, то расположење претворио у колективно стање, а некоћ обичне људе у „луди народ“.

Масовном психологијом и хистеричном београдском медијском пропагандом Срби су у „Крајини“ претворени у политичке зомбије који беспоговорно слиједе чак и једног приглупог милицајца. Народ је претворен у масу. Свакодневно му се испирао мозак да „нема живота изван Југославије“, а да је „свака Хрватска, усташка Хрватска“. Како су хрватски букачи забадали „хрватски барјак на Романији“, понављали да су овдашњи Срби одвајкада „реметилачки фактор“, халабучили да „Срби у Хрватској жито сију, а Бога моле да у Србији киша пада“..., побуђивали су српске страхове од самосталне Хрватске. Српски су пропагандисти те страхове још потенцирали и будили архетипске страхове из Другог свјетског рата. Посљедица је те шовенске пропаганде била опћа хистеризација, остварење марксистичке доктрине о „наоружаном народу“, побуна против Хрватске, а након пораза и колективни одлазак. Догодила се „психологија птичјег јата“, из „Крајине“ су отишли малне сви; једино су остали они који нису могли „летјети“, тј. махом остарјели.

Такви су се углавном последице рата и вратили. Млади и млади су највећма остали тамо камо су избјегли. Ако су се снашли, прилагодили и почели нови живот, тамо највјеројатније кане и остати. А ако имају и тамошње држављанство, њих Хрватска и хрватски избори вјеројатно и не занимају. А и они у Хрватској мало кога занимају, осим можда овдашње српске политичаре, којима требају њихови гласови.

НОВИ ПРОГРАМ ЗАПОШЉАВАЊА МЛАДИХ

Данас, Датум : 29.1.2010, Страна : 16

Национална служба за запошљавање у сарадњи са програмом „Запошљавање и миграције младих“ расписала је позив за подношење пријава за реализацију програма „Запошљавања младих“. За учешће у програму могу конкурисати особе које у моменту подношења пријаве имају навршених 15, а мање од 30 година старости и која се налазе минимум три месеца на евиденцији незапослених лица у новосадској филијали.

Циљ програма је да помогне младим незапосленим лицима, кроз програме обуке, да се припреме за запошљавање, самозапошљавање и тражење запослења. Програм финансира Фонда за запошљавање младих, који су заједнички основали Влада Републике Србије и шпански Фонд за остваривање миленијумских циљева, у оквиру заједничког програма агенција Уједињених нација „Подршка националним напорима за промовисање запошљавања младих и управљање миграцијама“.

Програм је усмерен на незапослена лица до II степена стручне спреме, са радним искуством или без њега. Приоритет за укључивање у програм имају особе са инвалидитетом, Роми, избегла и интерно расељена лица, повратници у поступку реадмисије и корисници услуга центара за социјални рад.

Сви млади који испуњавају услове за учешће у Програму могу се пријавити попуњавањем обрасца који је доступан у филијали и на сајту НСЗ www.nsz.gov.rs. Информације о програму могуће је добити и на телефонски број 0901 300 301 за послодавце и 0800 300 301 за незапослене.

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ПЕТ ФАМИЛИЈА

Дневник, Датум : 1.2.2010, Страна : 11

НОВА ШАНСА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ПЕЋИНСИМА

ПЕЋИНСИ: У Пећиначкој општини отворен је конкурс за избегла и интерно расељена лица која до сада нису решила стамбено питање, а који им даје нову шансу да дођу до крова над главом. Конкурс траје до 9. фебруара, а овога пута реч је о помоћи у грађевинском материјалу, за коју је општина добила новац од Комесаријата за избеглице Републике Србије, у износу од 1.875.000 динара, који ће бити распоређен по завршетку конкурса. Правилник о условима и критеријумима за доделу помоћи налази се на сајту Општине Пећинци www.pesinci.org, у секцији „инфо”, подсекција „конкурси”.

Како објашњава општински повереник за избеглице Драгица Петковић, овај конкурс се од претходног разликује по томе што, поред избеглих, могу да учествују и интерно расељена лица.

- Корисницима, који буду изабрани на конкурс, појединачно ће бити додељена помоћ у грађевинском материјалу, у вредности до 375.000 динара, што значи да ћемо бити у могућности да збринемо пет породица избеглих или интерно расељених лица. То, посматрано појединачно, није много, али узимајући у обзир све што је до сада урађено, важно је да се указују нове шансе и да свакодневно решавамо све више потреба наших нових суграђана, како би их брже интегрисали - истакла је Драгица Петковић.

ТЕК НАКОН ПРАКСЕ СТИЖЕ ПЛАТА

Вечерње Новости, Датум : 1.2.2010, Страна : 10

У ТОКУ ОБУКА ЗА МЛАДЕ БЕЗ ИСКУСТВА КОЈА ЋЕ ИМ ОТВОРИТИ ПУТ ДО НОВИХ РАДНИХ МЕСТА

Првенство имају они са слабијим образовањем, Роми, особе са инвалидитетом

На евиденцији Националне службе за запошљавање пријављено је скоро 200.000 младих од 25 до 30 година, што представља више од четвртине укупног броја незапослених у Србији. Зато се у НСЗ управо спровode два програма за подстицање запошљавања младих, а посебно оних који су „најтеже упошљиви”.

Оба се пројекта баве младим људима са првим и другим степеном стручне спреме, а за њих се издвајају средства из Фонда за запошљавање младих.

- Највећи проблем младих на тржишту рада је недостатак праксе за рад у занимањима за која су се школовали јер савремени послодавци траже практична знања - објашњава Даница Васиљевић, директор Фонда за запошљавање младих и заменик директора НСЗ.

Према подацима из децембра, од укупно 194.000 незапослених младих до 30 година, више од 45.000 има само основну школу, или чак ни то!

- А они са дипломом средње или високе школу не поседују специфична знања за рад на новим технологијама, па морају да се преквалификују или доквалификују јер њихова занимања нису тражена на тржишту рада - додаје директорка.

Фонд за запошљавање младих заједнички су основали Влада Републике Србије и шпански Фонд за остварење миленијумских циљева. **Средства из Фонда за запошљавање младих износе 3,8 милиона долара, и она ће се искористити за обуке, запошљавање и започињање сопственог посла.** Средства ће се конкретно искористити за обуке у институцији, обуке на радном месту, обуке код послодавца, за субвенције доприноса за обавезно социјално осигурање, пробни рад и samozapošljavanje. Сличне је пројекте већ организовала НСЗ, али тек сада, први пут, једна особа може проћи кроз више програма.

За младе који учествују у овим програмима предвиђена је и финансијска подршка која се односи на плаћање превоза, односно за чување деце ако корисници испуњавају одређене услове. За оба су пројекта објављени јавни позиви, а сви млади који желе да се у њих и укључе, могу да се информишу у филијали НСЗ у свом месту.

Право да учествују у овим пројектима, иначе, имају незапослени млади (до 30 година) који имају само први или други степен стручне спреме или они који припадају теже улошљивим групама - Роми, повратници из иностранства у поступку реадмисије, особе за инвалидитетом... Сви они могу конкурисати за различите врсте обука - у институцији, на радном месту, код послодавца... а по завршетку тренинга добиће сертификате да су оспособљени за рад у одређеном занимању.

Антрфиле : ОТВОРЕН КОНКУРС

Кроз посебан Фонд за запошљавање финансираће се запошљавање 3.000 припадника најостљивијих категорија незапослених лица од 15 до 30 година. Уколико задовољавају услове конкурса, пријаве за учешће могу поднети послодавци, а програм је намењен корисницима услуга са подручја филијала НСЗ у Београду, Врању и Новом Саду.

ПРОДАО КОМШИЈИНУ КУЋУ

Политика, Датум : 1.2.2010, Страна : А16

Како је Ратомир Маунага на непоштен начин остао без дома у Семизовцу код Вогишће

Вишеград – Када је Ратомир Маунага крајем 1995. године, заједно са већином Срба око Сарајева, одлучио да крене у избеглиштво, кључеве старе породичне куће и нове троспратнице, покривене 1991. године, предао је сада већ покојном рођаку Милу Маунаги. – Зауоставим се у Вишеграду, где и данас станује заједно са супругом Надом – прича Маунага, ратни војни инвалид и отац погинулог борца. Но, како је у стару и нову кућу већ почетком 1996. године ушао комшија Мехдија Шкриељ, позвао га је телефоном и замолио да посредством адвоката сачине уговор о њиховом чувању.

– Уговором смо јасно прецизирали да се две куће са земљиштем и пратећим објектима предају на чување Мехдији Шкриељу до мог повратка, уз посебну клаузулу да он нема право да је отуђи, прода или уништи – прича Ратомир Маунага, показујући нам оригинал уговора од 17. марта 1996. године. Мислио је, каже, да је то био добар потез да заштити своју имовину, ни у сну не слутећи да ће Шкриељ ускоро окренути лист и на волшебан начин његову нову кућу, већ 12. фебруара 1997. године, продати за свој рачун, извесном Суљу Пузу!

– Без сумње да је он поменути уговор о чувању морао фалсификовати и злоупотребити без мог знања, дописујући нове клаузуле, јер напосто не могу да верујем на основу чега је 12. фебруара 1997. године адвокат Бориша Станић из Сарајева могао да сачини уговор о

купопродаји нове куће и земљишта од преко једног дунума, наводно између мене и Суља Пуза. На основу тих лажних папира Шкриељ је чак успео моју кућу, без мог знања и сагласности, и да укњижи у надлежним службама општине Вогошћа, жали се Маунага. Показује нам и анекс купопродајног уговора који је 22. априла 1999. године сачинио адвокат Атиф Џафо из Вогошће. Сазнавши за те мутне радње, Маунага је још 1997. године надлежном суду у Сарајеву поднео тужбу, тражећи да му се врати поменута имовина коју је без његовог знања продао Мехдија Шкриељ за суму од 30.000 марака.

– Он је у неким папирима навео како ми је, наводно, „већ дао 5.000 марака, а да ће остатак дати кад буде имао пара”, што наравно није истина – тврди Маунага, подсећајући да су га за протеклих 12 година, откако је поднео тужбу суду у Сарајеву, звали само једном, да утврде веродостојност његовог потписа на тужби, и никад више!

Разочарани Маунага додаје да је у више наврата добијао позитивна судска решења, али да се Шкриељ увек на њих жалио, тако да се судска рашомонијада отегла у недоглед. У међувремену је нови власник на основу лажних папира потпуно уредио кућу, а имање оградио високом белом оградом, која је тонирана са истом бојом фасаде.

– Кућа је на атрактивној локацији, уз фреквентни магистрални пут Сарајево–Олово, одмах уз бензинску пумпу. Али шта вреди кад за мене, попут бројних избеглих Срба са подручја Вогошће, очигледно нема правде – закључује Маунага, најављујући наставак правне борбе за враћање отете имовине.

PRESS CLIPPING

Уторак 02.02.2010. год.

ИСТО КАО У “ЛИМЕНЦИ“

Вечерње Новости, Датум : 2.2.2010, Страна : 37

НЕИЗВЕСНА СУДБИНА 200 РОМА У ЛЕПОСАВИЋУ

ЛЕПОСАВИЋ - Око 200 Рома из јужног дела Косовске Митровице и других делова Косова и Метохије и ову (једанаесту) зиму проводи у напуштеном металном хангару Војске Југославије у центру Лепосавића где су услови за живот најблаже речено - ужасни. О прогнаним Ромима скоро да више нико не брине, а сви апели домаћој и светској јавности да им се обезбеди неки смештај до сада су остали без резултата.

Пресушиле су и донације хуманитарних организација, па многи од ових несрећних људи, осим што се смрзавају, често и данима гладују. Становници овог „лименог кампа“ у коме је пуно мале деце не знају да ли ће сви на броју дочекати пролеће и још једном апелују на Владу у Београду да уз помоћ међународне заједнице за њих нађе неко решење. О повратку међу Албанце не размишљају, јер би им, како кажу, у јужној Косовској Митровици, Вучитрну или Србици били угрожени животи.

СУБВЕНЦИЈЕ ЗА МАЛИШАНЕ

Преглед, Датум : 2.2.2010, Страна : 4

Олакшице за децу која иду у обданишта се крећу од 35 до 89 одсто

У београдским вртићима тренутно борави 43.861 дете. По старој регресној скали, највишу цену вртића плаћало је 35 одсто родитеља, а најнижу 11 одсто родитеља

У целодневном боравку у београдским вртићима тренутно борави 43.861 дете, различитим облицима рада обухваћено је њих још 12.000, као и 1.100 малишана која се налазе на болничком лечењу. Свако дете које иде у вртић град субвенционише у просеку од 35 до 89 процената.

По старој регресној скали, највишу цену вртића плаћало је 35 одсто родитеља, а најнижу 11 одсто родитеља, рекла је секретарка за децју заштиту Љиљана Јовчић, на данашњој конференцији за новинаре одржаној на Тргу Николе Пашића 6, поводом измена цене услуга боравка деце у предшколским установама.

– Град са 89 одсто субвенционише петочлане породице чији је укупан приход преко 33.000 динара, а са 35 одсто она петочлана домаћинства чији је укупан приход преко 87.000 динара. Оно што је веома битно јесте и то да свако дете које одређени број дана у месецу не долази у вртић не плаћа пуну цену него само режијске трошкове који износе 50 одсто укупне дневне цене вртића.

На све ово остварују се и додатни попусти које смо предвидели Правилником о регресирању трошкова боравка деце у предшколским установама. Тако, уколико породица има двоје деце у вртићу, она ће остварити попуст од двадесет процената за свако дете, уколико има троје, за прво двоје оствариће попуст по двадесет процената, а за треће,

четврто и дупле близанце по 50 процената. Самохрани родитељ моћи ће да оствари попуст од 25 процената, они који отплаћују стамбени кредит или су подстанари десет процената.

Бесплатно ће у вртићима боравити деца корисници права на материјално обезбеђење, деца ратних војних инвалида, она без родитељског старања, деца са сметњама у психофизичком развоју, деца избеглица који нису у радном односу, као и деца из Сигурне куће. Са повећањем цена услуге од 16,64 процента свако дете ће вртић плаћати просечно 4.500 динара месечно. У исто време приватна обданишта родитељи плаћају у просеку од 200 до 300 евра и та цена је фиксна, без обзира на то да ли деца долазе у вртић или не – рекла је Љиљана Јовчић.

Према њеним речима, до сада је поднето око 17.500 захтева за остваривање бар једног права на субвенционисање боравка детета у предшколској установи по новом правилнику. Иначе, последња корекција цена услуга у предшколским установама извршена је 1. јула 2007. године.

Тада је економска цена боравка у вртићу износила 11.430 динара, а данас је она 13.332 динара месечно. Од 1. фебруара најнижа цена за боравак детета у вртићу биће 1.466, а највиша 8.665 динара.

Љиљана Јовчић истакла је да у априлу више неће постојати листе чекања за децу чија су оба родитеља запослена. После тога, стратегија града је да се иде на проширење капацитета за децу чији је један родитељ запослен, а њих је око 1.700.

СРБИМА УГРОЖЕНО ПРАВО НА ЖИВОТ

Правда, Датум : 2.2.2010, Страна : 7

ВЕЋИНА ГРАЂАНА КОСОВА ПОДРЖАВА СТВАРАЊЕ ВЕЛИКЕ АЛБАНИЈЕ

Србе на Косову нису изненадили резултати „Галуповог“ истраживања, по којем већина грађана Косова подржава стварање Велике Албаније. Они кажу да је јасно да је независност Косова само прелазна фаза ка остварењу тог циља, а да власт не предузима конкретне и довољне кораке да сачува суверенитет Србије и заштити Србе на Космету. Наиме, по „Галуповом“ истраживању убедљива већина грађана Косова и Албаније подржава стварање Велике Албаније, док готово сваки други испитаник сматра да је то и вероватно у блиској будућности.

На питање да ли подржавају формирање Велике Албаније, потврдно је одговорило 74,2 одсто испитаника на Косову и 70,5 одсто у Албанији. Председник Српског националног већа северног Косова, Милан Ивановић, каже да је невероватно да је у модерном добу могуће стварање једне такве парламентарне државе, и да уколико би се то десило, последице би биле погубне по цео Балкан.

Није угрожен територијални интегритет само Србије већ и западне Македоније, Грчке и Црне Горе. Стварањем Велике Албаније дошло би до шире дестабилизације. Мере које предузима Београд да то спречи су неозбиљне. Њихова стратегија је само декларативна. Осим вербалне осуде, не раде ништа да заштите Косово, чак напротив – каже Ивановић. **Он наглашава да је Србима на Косову угрожено право на живот.**

– Они страхују за своју безбедност, држи их само нада и ишчекивање да ће се став српске Владе променити јер овакав пасиван, неозбиљан и неодговоран иде на руку Питеру Фејту и његовим плановима о стварању Велике Албаније. Власт треба да ради по Уставу и закону, како су већ обећали народу – закључује Ивановић. Потпредседник Скупштине заједница општина КиМ, Марко Јакшић, каже да до независности Косова и стварања Велике Албаније не може да дође без помоћи Београда, а да је власт саучесник Албанцима и интересима страних сила.

– У јавним наступима Влада се бори против независности Косова, а ради нешто сасвим друго. Запад има јаке интересе да дође до стварања Велике Албаније. **У време светске економске кризе ЕУ и Америка дају заједно милијарду и по евра годишње** Косову. Будућност преосталих Срба тамо зависи од Запада. Ако они дају такав миг, Албанци ће без размишљања напасти Србе. Да ли ће се Срби и даље расељавати, зависи од политике председника Бориса Тадића, који је дао заклетву да ће штити сваког грађанина Србије – сматра Јакшић.

МЕСИЋ ОДЛИКОВАО СОЊУ БИСЕРКО

24 сата, Датум : 2.2.2010, Страна : 5

Бисерко се захвалила Месићу на одликовању...

Месић је касније увече одликовао и Бранислава Мићуновића, министра културе, спорта и медија Црне Горе...

ПРИЗНАЊЕ - Одлазећи председник Хрватске Стјепан Месић одликовао је данас председницу Хелсиншког одбора за људска права Србије Соњу Бисерко. Бисерко је одликована због „особитог доприноса у борби за људска и грађанска права хрватске и осталих националних мањина у Србији, као и за изградњу темеља за нормализацију односа између Хрватске и Србије”. Уручивши јој Ред кнеза Трпимира с огрлицом и Даницом, Месић је нагласио да је Бисерко била „међу првима који су јавно и јасно осудили ултранационалистичку политику режима Слободана Милошевића”.

Бисерко се захвалила Месићу на одликовању, наводећи да је поносна и на то што је Хелсиншки одбор био једна од првих организација која се бавила повратком и реинтеграцијом Срба у Хрватској.

Месић је данас одликовао и директора Јерусалемског центра „Симон Визентал” Ефраима Зурофа за „особит допринос борби против историјског ревизионизма и реafirмисања антифашистичких темеља Хрватске и успостављању добрих односа Хрватске и Израела”. Захваливши се Месићу на одликовању, Зуроф је, између осталог, казао да је суђење бившем команданту логора Јасеновац Динку Шакићу „био најважнији правни поступак икада покренут против локалног сарадника нациста у посткомунистичкој Европи”. Месић је касније увече одликовао и Бранислава Мићуновића, министра културе, спорта и медија Црне Горе.

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.02.2010. год.

ЛОНЧАРЕВИЋИ ПОНОВО ИМАЈУ СТАЛНУ АДРЕСУ

Дневник, Датум : 4.2.2010, Страна : 11

НОВА КУЋА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ У БУЋАНОВЦИМА

БУЋАНОВЦИ: Породица Борислава Лончаревића, супруга Снежана, кћерке Дајана, Данијела и Драгана, после петнаест година, поново имају кућну адресу, овог пута у селу Буђановци код Руме. Борислав и Снежана Лончаревић стигли су у Срем после „олује” у Книнској крајини. Прихватили су их добри људи, а њих двоје су радили и сањали свој кров над главом. У Доњој Постуши код Петриње остала им је кућа, имање домаћинско, а они са торбама у рукама кренули у непознато.

Петнаест година смо провели без игде ичега, радили код добрих људи, становали, плаћали кирју. Стекли смо овде у Срему и три дивне девојчице - Сремице. И ево, ову петнаесту зиму у Срему провешћу у својој кући, на своме. **Имам кућни број и адресу, поново, као да сам се овог трена родио** – прича нам Борислав Лончаревић, испред нове кућице, док снег веје и хладноћа стеже.

Лончаревићи су од Комесаријата за избеглице добили 6.200 евра да купе кућу у селу. Стару, готово рушевну кућу, са баштом купили су у Буђановцима за 7.500 евра. На оних 6.200 од државе, Борислав је додао још 1.800 евра, зарадили он и Снежана, чували да се једног дана скуће овде у Срему.

Кућу је Борислав одмах порушио и на истом темељу сазидао нову, омалтерисао унутра и уселио. Планава је на претек, али, мораће да сачека пролеће. Ово је за мене дворац. Имаће на банији још нисам решио, тешко се то продаје, нас уцењују, па чекам, можда се у Хрватској нешто и промени набоље. Сада нам је много лакше, имамо свој дом, свој кров над главом, мало окућнице. Али, двориште ми празно, ни коке, ни кучета, али полако, све ће на пролеће већ изгледати другачије, лепше него данас. Имам и добре комшије, а то је веома важно - објашњава Борислав.

Девојчице су очигледно задовољне. Свих ових година, док су се Лончаревићи селили под изнајмљени кров над главом, деца су мајку питала хоће ли они икад имати своју кућу.

-Највише ме болело кад ме деца питају када ћемо једном и ми имати своју кућу, да не мењају школу скоро сваке године. И ево наша кућица, јесте мала, али је наша и уз то још нова. Четрнаест зима смо провели у туђим кућама, а ове петнаесте ложићу пећ у својој кући, ко је срећнији од нас - говори Снежана Лончаревић и нуди нас ракијом и шунком.

На растанку Борислав Лончаревић нас моли да запишемо да се захваљује људима из комесаријата за избеглице, али првенствено својим – румским општинарима, председнику Горану Вуковићу, његовом заменику Драгану Кардашу и председнику Скупштине Ненаду Боровићу. Записујемо, а Борислав додаје: - Да њих није било још би ја и моја породица били без сталне кућне адресе!

БЕЗ СТРУЈЕ 22 ПОРОДИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 4.2.2010, Страна : 34

Остало 15 домаћих и седам избегличких. Рачуне раније плаћао УНХЦР

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У објектима старе касарне у Петровцу на Млави, некадашњем колективном центру за смештај избеглица, још живе 22 породице које одбијају да се иселе. Реч је о 15 социјално угрожених локалних породица и седам избегличких, које су прошлог месеца остале у мраку, јер им је искључена струја због неплаћених рачуна. Нашој редакцији јавили су се неки од станара, наводећи да међу њима има болесних и деце.

- Једва смо и до сада преживљавали, сналазећи се за новац и храну. Сада нам је још теже, јер смо остали у мраку. Нити имамо новац да платимо заостале рачуне, нити где да се одселимо - рекли су нам ови станари.

Иако је реч о породицама које су лошег материјалног стања, локална самоуправа не може да им обезбеди плаћање комуналних рачуна из буџета. Кажу да тих средстава нема, нити им је то обавеза.

- Колективни центар “Касарна” званично је затворен 10. децембра прошле године и од тада је престала обавеза УНХЦР да плаћа рачуне. До тада су све породице из овог центра збринуте кроз различите пројекте, што су неке од њих одбиле и на своју руку остале у згради. У међувремену, њима су се придружиле и социјално угрожене породице из Петровца. Иако су оне до сада одбијале свако понуђено пресељење, покушаћемо да пронађемо неко решење за њихов проблем - каже Драган Благојевић, повереник за избеглице у општини Петровац.

У колективном центру “Касарна”, отвореном 1995. године, у почетку је боравило око 400 избеглица из свих крајева бивше Југославије, највише из Хрватске. Неке су успеле да се саме изборе за егзистенцију одласком у иностранство или повратком у завичај, док су некима додељени станови у зградама које су за њих подигнуте у Петровцу, уз помоћ донација немачке и америчке хуманитарне организације. Стамбено питање неке избеглице решиле су и кроз пројекат доделе грађевинског материјала за подизање кућа. **За породице које су још у приватном смештају, на пролеће почиње подизање шест монтажних кућа, захваљујући помоћи италијанске невладине организације Интер СОС. Њихова градња почеће у априлу, а усељење се планира за крај августа.**

Антрфиле : ДОБИЛИ ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ

ОД седам избегличких породица из “Касарне”, које према ранг- листи нису оствариле право на коришћење раније додељених станова, три су добиле грађевински материјал за завршетак започетог стамбеног објекта, али су и даље, самоиницијативно, наставиле да живе у колективном центру. Преостале четири породице нису се определиле ни за један од понуђених програма, као што су пресељење у други колективни центар, откуп домаћинства са окућницом или програм доделе једнократне робно-новчане помоћи.

PRESS CLIPPING

Петак 05.02.2010. год.

ПРО ПРОГРАМ ПОМАЖЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ УГРОЖЕНИХ ЛИЦА

Данас – Санџак, Датум : 5.2.2010, Страна : 6

Нови Пазар - Програм „Укључивање угрожених група на тржиште рада“ Национална служба за запошљавање уз финансијску помоћ ПРО програма реализоваће у наредним месецима у општинама југозападне Србије. Незапослени са територије Новог Пазара, Тутина, Сјенице, Нове Вароши, Прибоја и Пријепоља, који се налазе на евиденцији незапослених, треба да поднесу захтеве за коришћење активних мера запошљавања. Активне мере обухватају обуку у институцијама, на радном месту, код послодаваца, пробни рад и субвенције за доприносе и самозапошљавање. Субвенције су намењене за новоотворене делатности и такви кандидати добијаће одједном 160 хиљада динара.

Приоритет у овом програму имају интерно расељена лица, повратници на основу Споразума о реадмисији, избеглице и Роми. Активне мере запошљавања су дефинисане након разговора са представницима Националне службе за запошљавање, локалних самоуправа, развојних агенција и других заинтересованих страна. „Кључни партнер у овом послу нам је Национална служба за запошљавање и заједнички циљ нам је да у ових шест локалних самоуправа отворимо 60 радних места“, наводи Грем Тиндал, менаџер ПРО програма.

Овај пројекат са 145.000 долара финансирају владе Швајцарске и Лихтештајна. Подстицање запошљавања је једна од активности Пројекта о миграцијама чији је циљ побољшање приступа услугама социјалне заштите, интеграције миграната у систем образовања и управљања миграцијама. То је посебна активност ПРО програма, чије све програме финансирају Европска унија и Влада Швајцарске.

НЕТАЧАН БРОЈ СРБА ПОВРАТНИКА

Дневник, Датум : 5.2.2010, Страна : 25

САРАЈЕВО: Секретар Министарства за људска права и избеглице БиХ Драго Ковач демантовао је извештај Владе БиХ, према којем се из избеглиштва вратило 139.000 Срба. Према истом извештају а интерес за повратак исказало још 180.000 људи српске националности.

„Ради се о очитој манипулацији Владе Федерације БиХ, јер, према подацима релевантних међународних институција, у том ентитету живи мање од четири одсто Срба у односу на предратни број становника српске националности“, рекао је Ковач медијима Републике Српске. Он је додао да је Сарајево најбољи пример стварног повратка, где се од предратних 150.000 Срба, у тај град вратило њих 8.000, од којих ни један одсто није запослено.

Председник Удружења расељених лица из Федерације БиХ Вељко Стевановић каже да на подручју целе Федерације БиХ живи мање од три одсто Срба, а да је највеће етничко чишћење извршено у средњој Босни, где Срба више уопште нема.

НА ПРАВОМ СТЕ ПУТУ КА ЕУ
Политика, Датум : 5.2.2010, Страна : А2

ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДАР СТУБ, министар иностраних послова Финске

Посета финског шефа дипломатије Београду искоришћена за размену мишљења о питањима чланства Србије у ЕУ, проблему Косова и Метохије и приликама на Балкану Србија је на правом путу ка Европској унији,, изјавио је јуче за „Политику” министар иностраних послова Финске Александер Стуб. Фински дипломата је, такође, нагласио задовољство због либерализације визног режима, као и чињенице да ствари напредују и када је реч о примени Споразума о стабилизацији и придруживању. Али, господин Стуб, истовремено, није крио да решавање проблема Косова и Метохије игра значајну улогу на путу Србије ка ЕУ.

Министар иностраних послова Финске није човек који губи време. У протекла четири дана посетио је чак пет држава у региону. Боравак у Београду искоришћен је за сусрете са српским колегом Вуком Јеремићем и премијером Мирком Цветковићем. Како каже министар Стуб, тема за разговор је било и те како много: од политичке ситуације на Балкану, са посебним освртом на косметски проблем, па преко билатералних српско-финских односа, до размене искустава у превазилажењу финансијске кризе која је захватила већи део света. Нашло се времена и за интервјуу „Политици”. Тема која се природно наметала јесте – ситуација у јужној српској покрајини.

Финска је једна од земаља ЕУ које су признале независност Косова. Који су били ваши мотиви за то признање, и шта сте тиме желели да постигнете?

Косово су признале 22 државе чланице Европске уније. Пре свега, ми верујемо у суверенитет и територијални интегритет националних држава. Било је покушаја да се посредује између Србије и Косова неких отприлике осам година. Имали смо и план Мартија Ахтисарија. Створен је јак осећај да Албанци са Косова желе да буду јединствен идентитет и независна држава, и ми смо у консултацијама у оквиру ЕУ дошли до закључка да је то добар пут напред. Не треба сметнути с ума да се ми у ЕУ трудимо да створимо простор без граница, а не свет граница. Али, постоје и индивидуалности и стога смо и дошли до оваквог закључка.

Велики број Срба и припадника осталих етничких група више од десет година након сукоба у јужној покрајини не може да се врати у своје домове. Тако гледајући, да ли мислите да сте током свих ових година учинили довољно на Косову?

Прво и основно, постигли смо мир.

Да, али мир је обезбеђен пре признавања независности?

То је веома нестабилан мир. Не заборавите да је све почело ратом. Суровим ратом. Наравно, много је нерешених проблема. Нису успостављене многе институције, владавина права, и даље постоји око 40.000 нерешених имовинских случајева, безброј је ратних и других злочина који нису решени, много је корупције... Дакле, остало је још много посла да се уради.

Јуче сте разговарали са косовским премијером Хашимом Тачијем. Да ли је Косово, по Вашем мишљењу, постигло ниво суверенитета који би му омогућио да функционише самостално, без помоћи међународне заједнице?

За то је потребно време. Политичка ситуација је, наравно, и даље нестабилна. Али, мислим да је рад Кфора, пре свега, у успостављању стабилности био успешан. Мислим и

да Питер Фејт, цивилни администратор ЕУ на Косову, добро ради свој посао као и да је мисија Еулекс успешна. Наравно, не бисмо смели да се опуштамо у том мишљењу, свашта још може да се догоди. Али то је већ природа Балкана. Фински војници су у оквиру међународних снага распоређени на Косову. Каква су њихова искуства?

Да, њих је тренутно 250, и према ономе што су нам рекли, мисија им није тако компликована. Они нису имали никаквих већих инцидената, и то би требало да значи да се ситуација ипак креће у добром правцу.

Финска је једна од 35 земаља које су укључене у расправу о правној утемељености косовске независности, а која се води при Међународном суду правде у Хагу. Шта мислите, без обзира на то каква ће бити коначна одлука судија, како ће тај процес утицати на могуће сличне процесе у будућности?

То је доста хипотетичко питање и више је за стручњаке из света политике, него из области права. Мислим да ће одлука бити релативно двосмислена, али до тада, сачекајмо. Суштина је у томе што Србија жели и треба да буде на путу ка ЕУ. Али, исто тако, мислим да пре но што се проблем Косова разреши у самој Србији чланство у ЕУ није могуће. Србија мора да се погледа у огледало и упита се – шта жели.

У последње време има ставова да главни проблем Балкана није Косово него Босна и Херцеговина.

Главни проблем Балкана је национализам. И то се односи на све државе. Национализам и емоције. Видели смо шта је та комбинација могла да уради у Првом и Другом светском рату, као и у ратовима на Балкану. Мислим да људи на западни Балкан гледају са пажњом. То је још увек нестабилан простор. А најнестабилнија је, вероватно, управо Босна и Херцеговина. Ту је, потом, проблем имена Македоније, које још није разрешено. Треће је питање Косова и Србије које носи много напетости. Има и других мањих проблема као што су гранични спор између Хрватске и Словеније... Другим речима, постоји много малих, пригушених ватри и свашта би могло те ватре да уједини у већи пламен. Управо стога морамо о западном Балкану да размишљамо озбиљно. И што га ближе будемо држали уз пут ка ЕУ, то боље.

Шта Србија може да понуди Финској, а шта Финска Србији када је реч о економској сарадњи?

Мислим да на те ствари треба гледати шире. Финска је чланица Европске уније, као и чланица еврозоне. Наравно, Финска има своју економију, али је, истовремено, део највеће економије у свету. Оно што ми (Финска и Србија) можемо једни другима да понудимо јесте интеграција у Европску унију. Наравно, билатерални односи су и даље веома важни, али они данас имају и ширу позадину, а то је сарадња са Европском унијом. То је најважније. Оно што Финска може да понуди Србији јесте помоћ на путу ка ЕУ. А ја се надам да Србија Финској, заузврат, може да понуди све мере које су неопходне за чланство у ЕУ.

На крају, каква би била Ваша порука Србији?

Мислим да је Србија велика земља, и то не говорим само зато што сам велики љубитељ спорта. Такође, мислим да је једини пут Србије напред, пут у ЕУ. Морате чврсто да верујете у европске интеграције. То није једносмеран пут. Али је важно истаћи да Србија треба да постане чланица ЕУ, а не ЕУ чланица Србије. Пут неће бити лак. Национализми морају да буду угашени. Много где ћете морати да попустите. Али чланство вам је као награда на крају тешког дана. Ја Србију, свакако, видим у ЕУ. У том смислу можете да рачунате на нашу помоћ.

PRESS CLIPPING

Субота 06.02.2010. год.

НА КРШУ ВРЕМЕ СТОЈИ

Вечерње Новости, Датум : 6.2.2010, Страна : 13

НИ ПОЛА ГОДИНЕ ОД ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА У КНИНСКУ КРАЈИНУ НИСУ СТИГЛИ БОЉИ ДАНИ

У опустелим селима куће обновљене, али нема свадби, рођења, посла...

ХЛАДАН ваздух и бура струје опустелим селима надомак Книна. Куће су обновљене, али улице - и даље празне. Мало ко овамо свраћа, нарочито зими.

Шест месеци раније, пролеће је у подножју Динаре било у знаку изборне кампање - обећања велика, наде расле. Нова радна места, нови путеви...

- Ништа се од онда није променило. И време стоји у овом кршу - причају у кући Јоветића, село Нунић. Само су псовке гласније. Нижу се на рачун „вијећника“, „политичара“, „начелника опћина“...

- Све њих за нас баш брига - окупљени су за истим столом и Срби и Хрвати.

- Ето, рат је прошао, и сад смо сви на истој страни. Гласно „додају“ шале и вино. Један поред другог седе Бранко Кардум звани „усташа“, Радован Зорица „четник“ и Миле „комуњара“.

- Нема посла. Само да нам је да нешто радимо, свима би лакше било - закључују синхронизовано док им чаше пуни снајка Данијела. Она, више себи у браду, изговара:

- Само да ми је да школујем ово двоје деце. Срећом, добри су и хоће да уче. Док одрасли поново хабају исте теме, деца су у старој, летњој кухињи. Баба Бисерка кува им јагњетину на „смедеревцу“. А ови „маћи“, како их баба зове од милоште, забављају се својим пословима. Сава зуре у монитор, а сестрица пуни флашицу млеком. Иде да нахрани јагње. То је њено задужење за данас.

У овим селима сви живе од оваца. Свака кућа има по стадо.

- Ма и око њих се Срби посваде. Ко има више оваца, више га мрзе - причају и у комшилику, код газда Нине. - А шта ћеш друго да радиш. Нема овде ни земље ни травке. Највећа њива ко београдски базен.

Камењар делује сурово. Сунце вара. Близанци Зеџ слажу дрва. Браћа, промрзлим прстима и у уједначеном ритму набацују цепанице на колица.

- Највише нас овај пас радује, са њим се најбоље испричам - шали се Здравко док милује младог вучјака.

У селима око Книна данас је мало људи. Вратило се свега неколико хиљада после „Олује“. Лети неко и дође, углавном родбина из „града“. Чекају их са нестрпљењем „локалци“, да баце нешто на ражањ и одиграју партију „беле“.

Пролеће овде, осим гостију, најављује и посао.

- Ето чекам мај, јун па да кренем у бербу смиља - прича о свом новом послу Радован Зорица. - Литар уља кошта 1.800 евра. Увозе га Енглези. Ми им овде све припремимо, а они тамо ваде етерична уља, а ваљда праве и неке лекове, ко ће га знати.

За ову боцу потребно је убрати - тону.

- Плаћамо радницима три куне по кили. Они до подне могу да уберу и до 200 кила, а то је сто евра на руке. Упртимо те жбунове на колица па право у задругу. Тада почиње одбројавање. До пара, до богаијег лета. До нових обећања и нових избора.

Антрфиле : ГОСПОЋА КОЗА

МОМЦИ су на овом кршу у већини. Свадба се ретко овде прави, а ни љубави не цветају.

- Неће даме у овај камењар - причају, кроз шалу. - Све би оне у град, на готово. Овде је нежнији пол само - коза.

БЕЛИ БАРЈАК

Правда, Датум : 6.2.2010, Страна : 20

Стјуарт Цонс, један од микрофона Хилари Клинтон, каже: „Независност Косова је неповратна, земље у региону су то признале и желимо да се Србија придружи“.

Кад САД нешто кажу, то је казано! Неће се повући, шта год суд у Хагу мислио. Њима је важнији имиц но животи милиона људи у свету које убијају ради својих себичних интереса. Наша Влада и даље гаји наду да ће суд у Хагу стати на нашу страну! Време је да схватимо суровост данашњег доба и супротставимо се опасностима које нас угрожавају новом стратегијом и облицима борбе за опстанак.

Ако Влада то не може, ако није спремна на жртве за слободу – сретан јој пут! Политичар у Србији, који није и ратник, слаб је политичар.

Успаничила се војска, министар, Влада – што се КФОР смањује. Као, „ко ће да штити Србе“? Нарочито је узнемирен Оливер Ивановић и остали који су отписали КиМ. Радујте се, бре, биће четири-пет хиљада непријатељских војника мање на КиМ, што повећава наше шансе да га одбранимо. А што се тиче заштите од балиста, ствар стоји овако: ако сами не чувамо своју гузицу – КФОР то сигурно неће!

НАТО шеф А. Ф. Расмунсен „снажно подржава“ план П. Фејта за проширење власти Приштине на север Косова. А владајућа коалиција и „пета колона“ интензивирају напоре да се укључимо у НАТО?! Буди бог с нама. Уместо мржње према непријатељу војно-полицијски врх инсистира на љубави с њим. То је као кад би пољубио змију звечарку! Најпре нас је Шутановац „обрадовао“ похвалом од САД за војну сарадњу, а сада и Дачић тврди да су САД задовољне сарадњом са МУПом Србије и високо цене допринос СПС-а формирању и раду садашње „демократске“ владе!? Пошто су нам САД и НАТО непријатељи, што је и званично оверено бомбардовањем Србије и окупацијом КиМ 1999, човек здравог разума се пита шта ово значи? Неће проћи! Лично бих се више радовао и осећао сигурније да САД и НАТО куде и псују нашу војску и полицију, а и они њих! Владици службеници при обиласку КиМ и сусрету са КПС дижу бели барјак и беже за Београд главом без обзира. Боље да и не иду тамо, јер брукају земљу славну по добрим радницима и храбрим ратницима. МИП Вук Јеремић промовише овакав став: „најважније је сачувати присебност и не реаговати непромишљено на покушаје провокације, ма колико она за нас била болна“ – што је у духу пацифистичког и дефетистичког става Владе када је у питању одбрана Косова.

Ипак, не машу сви белим барјаком. Срби на КиМ десет година стоички подносе шиканирање балиста и храбро бране породице и родно огњиште. Србија не цени довољно своје једине јунаке. О њима се не пишу романи, ни драме, не снимају филмови и ТВ серије. Филмска трака се немилице троши на екранизацију безвредних и сладуњавих прича Мир Јам и Ненада Чанка, или за наручене филмове из иностранства. Мала смо земља и без јаким савезника рањива. Савезници постоје, али наше руководство од „дрвећа не види шуму“. Стотине несврстаних држава, укључујући и велесиле, попут Русије, Кине,

Индије, наши су пријатељи, спремни да помогну. То је Титова заслуга. Од нас све зависи. Да би они подржали нашу борбу за КиМ – почнимо да се стварно боримо за њега. Нисмо угледна земља, а још мање лидер региона са овако кукавном политиком одбране КиМ, са стално незадовољним сељацима и радницима, који нон-стоп штрајкују. Југославија је била лидер Балкана и несврстаних захваљујући победоносној НОБ, фантастичним резултатима у изградњи земље (од 1947. до 1980, годишњи раст друштвеног производа био је 5,9 одсто) и самосталном и независном спољном политиком. **Повратак избеглица на КиМ је најважнији задатак Владе. Не очекујмо да ће то да обезбеди међународна заједница. Тим очекивањем Влада крије неспособност и лош рад. Повратак је наша битка за КиМ и њен успех раван је победи у рату.**

Генерал Стеван Мирковић

PRESS CLIPPING

Понедељак 08.02.2010. год.

НЕ ДАЈУ МИРА МРТВИМА

Вечерње Новости, Датум : 7.2.2010, Страна : 4

СРБИ НА КиМ ЗА ВЕЛИКЕ ЗАДУШНИЦЕ ОБИШЛИ ГРОБОВЕ НАЈМИЛИЈИХ

Обистиниле се црне слутње, скрнављење српских гробова не престаје

Зимске или Велике задушнице биле су јуче прилика Србима из северне Косовске Митровице да, уз обезбеђење Косовске полицијске службе, обиђу гробове својих најмилијих на гробљу у јужном, албанском делу града. Масовније него икада, аутобусима “Космет превоза”, неколико стотина Срба кренуло је у осам сати пут јужног дела града. Страх и неизвесност шта ће их дочекати на гробљу, које је до сада више пута уништавано, били су приметни у сваком аутобусу. **Црне слутње о новим рушењима и скрнављењима српских гробова, најалост, обистиниле су се.**

- Поново су рушили. Ено, гробови Кисића су порушени, а у новембру су били читави. Однели су и ограду, иако је била трула и није вредела ништа. Шта им ово значи. Само да нам наносе бол и патњу - каже средовечни човек, док по веома хладном времену покушава да запали свећу својој супрузи. Тихим гласом, као да тражи помоћ од Бога. - Кад би бар наше мртве оставили на миру, да их не дирају и не руше им вечну кућу.

Срби су се на гробљу у јужном делу града сахрањивали до јуна 1999. године, а у последњих десет година то чине на гробљу у селу Рударе надомак Звечана. У северном делу града, на улазу у Косовску Митровицу, налази се муслиманско гробље, које посећују Албанци и на којем ниједан надгробни споменик није порушен и оскрнављен. Насупрот томе, српско гробље у јужном делу града уништено је готово 90 одсто.

У организацији Министарства за Косово и Метохију и Удружења расељених, неколико стотина Срба обишло је гробове својих најмилијих у Гњилану, Муштутишту, Дечанима, Пећи, Обилићу и Ђаковици. Није било инцидената.

Антрфиле : БОШЊАЦИ ИЗАЗВАЛИ КОЛАПС

НА граничном прелазу између Склана у Републици Српској и Бајине Баште у Србији дошло је до великог застоја у саобраћају јер су припадници граничне полиције Босне и Херцеговине вршили ригорозну и непотребну контролу грађана који су из Србије кренули да запале свеће на гробљима у скеланском подручју.

- Припадници граничне полиције из реда Бошњака намерно су изазвали колапс у саобраћају тако да више стотина Срба неће моћи данас на Задушнице да благовремено обиђу гробове својих најмилијих - рекао је председник СО Сребреница Радомир Павловић.

PRESS CLIPPING

Уторак 09.02.2010. год.

НАСЕЉЕ ОГРАЂЕНО КАО ЛОГОР

Пресс, Датум : 9.2.2010, Страна : 16

Плацеви на којима су изграђене куће у Зеленгори продати као њиве. Купац је оградио имање жицом, а власници кућа су се за помоћ обратили председнику Тадићу

КУЛА - Насеље Зеленгора између Црвенке и Крушчића, у општини Кула, ограђено је жицом као логор. Плацеви на којима су подигнуте куће продати су као пољопривредно земљиште. Купац Никола Џомба је делове насеља оградио, а Зеленгорци се жале да су изложени претњама госпде у циповима и да пси чувари газдиног имања слободно шетају насељем.

Представници општине Кула истичу да житељима Зеленгоре не могу да пруже никакву другу подршку осим моралне, и препоручују им да право на нормалан живот остваре судским путем. Огорчени Зеленгорци за помоћ су се обратили председнику Борису Тадићу, Скупштини и Извршном већу Војводине, као и свим парламентарним странкама у Скупштини Србије.

Насеље Зеленгора, које има четири улице и 25 кућа са 51 станом, изграђено је четрдесетих година прошлог века на економији државног пољопривредног предузећа „7. јул“ у Црвенки. Радници „7. јула“ су станове на Зеленгори откупили 1992. године и уговоре оверили у суду. У насељу, које има 142 становника, од чега је 34 деце и младих, дом је нашло и доста избеглица. Они су летос, ради добијања кредита за реновирање стамбених објеката, морали да приложе потврде о власништву над становима, али су тада сазнали да су плацеви кућа у којима живе укњижени на приватника Николу Џомбу из Куле.

- Испоставило се да живимо на туђој земљи, о чему нисмо имали појма. Не можемо да схватимо како је општина допустила да буде продата земља на којој живе људи. Да није одузето земљиште у насељу, ми бисмо се обрадовали што неко обрађује околне њиве, јер је то шанса да неко од млађих добије посао. **На Зеленгори живе претежно пензионери и избеглице, па нисмо у могућности да водимо судске спорове који трају унедоглед, а нама гори под ногама јер се, према закону, станови морају легализовати до марта - каже становница Зеленгоре Милица Лугоња.**

Председник општине Кула Светозар Буквић каже да је, у склопу издавања у закуп државних ораница, Министарство пољопривреде 2007. године одобрило да приватно предузеће „Пермарк“ из Куле замени парцеле на Телечкој висоравни у црвеначком атару за земљу на Зеленгори. Он наглашава да од општине није тражена сагласност за ту замену, а да је касније власник „Пермарка“ оранице на Зеленгори продао Николи Џомби. Општина је на Зеленгори уредила дечје игралиште, које је Џомба, као своје власништво, оградио жицом. Херцен Радоњић, председник Савета месне заједнице Црвенка, којој Зеленгора припада, истиче да игралиште не сме да буде ограђено јер према просторном плану општине Кула та локација представља јавну површину.

- Месна заједница Црвенка указивала је на то да је замена државне земље на Зеленгори супротна Закону о пољопривредном земљишту. Невероватно је да општинска власт у Кули није учинила ништа да заштити житеље Зеленгоре. И Народна канцеларија председника републике, где сам се интересовао шта је са њиховом жалбом, изјаснила се

као ненадлежна за њихов случај. Ти људи су у логору, па ако државни органи не помогну, жалићемо се Црвеном крсту - каже Радоњић. Жицом је на Зеленгори ограђена и кућа Илије Лакића, у којој он живи са мајком, супругом и троје деце од 14, 11 и 4 године.

- Нисам веровао да ћу у 21. веку живети окован жицом. Морам да прођем две капије док не уђем у кућу. Газда ми је забранио да прилазим кући колима, па сам морао да их паркирам сто метара даље, изван жице. Нису могли да прилазе ни камиони с огревом ни кола Хитне помоћи, због чега сам поднео тужбу - каже Лакић.

Адвокат Радослав Паповић, који заступа Лакића, каже да је Окружни суд у Сомбору донео привремену меру да се до окончања поступка Лакићу омогући прилаз кући запрежним и путничким возилима у ширини од четири метра. **Паповић истиче да се проблеми житеља Зеленгоре морају решити, напомињући да они, као власници грађевинских објеката, имају право на коришћење земљишта на којем су њихови станови, јер, како каже, не могу улазити у куће кроз димњаке.**

Антрфиле : Џомба: Не може више као кад је било државно

Никола Џомба каже да га на Зеленгори не интересује земљиште на којем су станови, и да му сметају само бесправно изграђени помоћни објекти уз једну кућу. Он каже да је власник те куће нелегално користио и два хектара ораница и посекао 200-300 стабала шуме.

- Док је земљиште било државно, није никог интересовало шта он ради, али сад више не може тако. Поднео сам захтев да се уз његову кућу сруше „дивље“ грађевине. Општинска инспекција не реагује на захтев, па ћу је тужити - каже Џомба.

УСВАЈАЊЕ ЧЕКА ВИШЕ ОД 120 ЗАКОНА

Грађански лист, Датум : 8.2.2010, Страна : 3

Пред посланицима радно пролеће

Међу законима који су више од годину дана у скупштинској процедури јесу и предлози закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма

БЕОГРАД - Посланике Скупштине Србије после зимске паузе у процедури чека око 120 владиних законских предлога, међу којима је и висице од 30 међународних конвенција, споразума, финансијских уговора и протокола.

Према Пословнику о раду највишег законодавног тела, пролећно заседање парламента почеће првог радног дана у марту.

Но, Скупштина Србије би, према најавама руководства, могла и раније, у периоду ванредног заседања, да одржи седницу на којој би требало да разматра закон о Народној скупштини.

Ванредна седница, према Уставу Србије, може бити сазвана на захтев најмање трећине народних посланика или Владе Србије, уз унапред утврђен дневни ред. Парламентарце у процедури чекају Предлог закона о заштити становништва од изложености дуванском диму који је Влада Србије усвојила на последњој седници у 2009, као и предлози закона о амрестији, о завршном рачуну буџета за 2008, о пиву, о Српској академији наука и уметности, о признавању сорти пољопривредног биља.

Међу законима који чекају на усвајање јесу и предлози закона о изменама и допунама Закона о обележавању дана жалости у Србији, о волонтирању, ученичком и студентском стандарду, предшколском васпитању и образовању, као и Предлог царинског закона. Ту су

још и законски предлози који се односе на сарадњу Србије с другим државама у области одбране, полиције, визне либерализације.

Тако посланике чекају и предлози закона о потврђивању споразума Србије са Швајцарском о олакшаној процедури за издавање виза и с Норвешком о реадмисији особа које незаконито бораве на територијама двеју држава.

Парламентарце чекају споразуми Србије с Великом Британијом и Ирском о сарадњи у области одбране, као и споразуми с Португалом, Македонијом, Словенијом, Норвешком, Шпанијом, Француском.

Ту је Предлог закона о потврђивању меморандума о разумевању између Владе Србије и Владе Ирака о сарадњи и војној обуци за ирачке оружане снаге.

У процедури је и Предлог закона о потврђивању споразума између Србије и Швајцарске о полицијској сарадњи у борби против криминала, затим споразум с Хрватском о полицијској сарадњи и с Израелом о сарадњи у борби против илегалне трговине излоупотребе наркотика...

Влада је последњих дана јануара у скупштинску процедуру упутила и предлоге закона о потврђивању уговора Србије и Црне Горе о изручењу, као и потврђивању уговора двеју земаља о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима.

Међу законским предлозима који најдуже чекају на разматрање и усвајање јесу Предлог закона о завршном рачуну буџета Србије за 2007, који је у процедури од августа 2008, Предлог закона о изменама и допунама закона о поштанским услугама из септембра 2008. и Предлог закона о изменама и допунама Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената из септембра 2008.

У процедури је и Предлог закона о заштитнику права детета из октобра 2008. Међу законима који су више од годину дана у скупштинској процедури јесу и предлози закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма, као и о изменама и допунама Закона о објављивању закона и других прописа и општих аката и издавању „Службеног гласника“.

Парламент је у 2009. одржао два редовна заседања - пролећно, у оквира њега шест седница, и јесење, у оквиру кога је одржано седам седница. У првој половини прошле године посланици су заседали и на 11 ванредних седница. Током 2009. парламент је донео 265 закона и 65 одлука.

БАЈАТОВИЋЕВ ГЕСТ

Политика, Датум : 9.2.2010, Страна : А15

Бошко Јакшић

Социјалиста Душан Бајатовић одлучио се за сасвим редак гест за ово време и ову земљу. Генерални директор Јавног предузећа „Србијагас“ поклатио је 6,5 милиона динара, добијених по основу чланства у Управном одбору руско-српске фирме „Југоросгас“, социјално угроженим породицама, здравственим установама и талентованој деци. Претпостављам да нико Бајатовића није терао да се одрекне позамашне суме од око 185 просечних српских плата. Свестан је да се у Управном одбору богате фирме нашао као делегирани политичар, а не као успешан брокер.

Ако су га другови из Социјалистичке партије саветовали да свој хонорар поклати онда похвале иду и странци. Како год било, Бајатовић је повукао потез на који овдашња јавност није навикла – јер су је одвикли. Халапљиви тајкуни не базиру се на српску традицију која се у најширем значењу те речи зове задужбинарство.

Сасвим су ретки они који су мимо раскошних седишта својих група или холдинга подигли неку школу, здравствени центар, вртић, основали хуманитарни фонд, некоме платили

лечење, делили стипендије. Истовремено, сви знамо да је у земљи Србији бављење политиком једна од најлукративнијих делатности. И сви знамо да је новац овдашњих финансијских или каквих других велможа прво прошао кроз политичке скенере. Бајатовић је тајкунима одржао лекцију. Истовремено је поделио пацке колегама политичарима откривајући да су, барем неки од њих, у прилици да сем посланичких или министарских плата згрну озбиљне паре на побочне начине.

У недостатку информација о донацијама странака, навикли смо на иностране донације. Јапанске аутобусе по Београду, словачке евре Неготинској Крајини, норвешки поклон криминалистичкој техници Србије, америчке, немачке или италијанске донације за смештај расељених лица, донације ЕУ, ОЕБС-а... Где се дедоше наши донатори? Сасвим су ретки лични примери, попут Филипа Цептера и његовог „Мадленијанума”, Фонда браће Карић или власника ужичког предузећа „Путеви” Василија Мићића који је три возила поклонио за превоз ђака-пешака у Чајетини. Одвикнути од задужбинарства готово се зачудимо када прочитамо да су Београђанин Петар Срњић и једна наша суграђанка која је желела да остане анонимна своју имовину завештали Универзитету у Београду и његовим студентима.

Да подсетим, некада је Београд имао више од 400 задужбинара.

Бајатовић није задужбинар, али је на свој начин „повукао ногу”. Волео бих чешће да прочитам да су се дела профита одрекли Милорад Мишковић, Милан Беко, Данко Ђунић, Вук Хамовић, Војин Лазаревић... Лепо би било да се сете да део свог иметка – стеченог у Србији – претворе у неку задужбину или да помогну угроженима. Уопште ми не смета ако неко тврди да је све то политичка, партијска, социјална или каква друга демагогија. Уопште ми не би сметало и да нови задужбинари тако проперу мутне делове својих биографија.

PRESS CLIPPING

Среда 10.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 10.2.2010, Страна : 26

Градска општина Звездара и Комесаријат за избеглице помажу суграђане.

Градска општина Звездара у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и расељена лица обезбедила је средства за помоћ у грађевинском материјалу за побољшање основних услова становања избеглих и интерно расељених лица на својој територији.

Комисија за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу ГО Звездара упутила је избеглим и расељеним лицима јавни позив за учешће у додели пакета грађевинског материјала.

Право на помоћ могу да остваре породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица смештена у неадекватном смештају на територији ГО Звездара.

Јавни позив са прецизним условима и доказима које треба да поднесу налази се на званичном сајту Градске општине Звездара (у рубрици Новости-Огласи, тендери и конкурси), као и на огласној табли у Управној згради Општине, Булевар краља Александра 77. Информације се могу добити и путем телефона број 3405-681, као и путем електронске поште на адресу.

Захтев за доделу грађевинског материјала са потребном документацијом, подноси се на адресу: Градска општина Звездара, Повереник за избеглице, 11050 Београд, Булевар Краља Александра бр.77, преко писарнице или поште. Уз Захтев је неопходно доставити контакт телефон.

Рок за подношење Захтева је 15 дана почев од 05. фебруара, који се рачуна као дан објављивања јавног позива.

АКЦИЈА ЗАПОШЉАВАЊА МЛАДИХ

Политика, Датум : 10.2.2010, Страна : А21

Национална служба за запошљавање расписала је позив за подношење пријава за реализацију програма „Запошљавање и миграције младих“. Могу да конкуришу особе које у моменту пријављивања имају од 15 до 30 година и које су најмање три месеца на евиденцији Националне службе за запошљавање у филијалама у Београду, Новом Саду и Врању. Предност имају Роми, особе са инвалидитетом, избегла и интерно расељена лица, повратници у поступку реадмисије и корисници услуга центара за социјални рад.

Програм је предвиђен за незапослене до другог степена стручне спреме, са радним искуством или без њега. Предвиђено је укључивање 3.000 младих незапослених људи у мере активне политике запошљавања и обуке. За програм је издвојено 3,8 милиона долара из Фонда за запошљавање младих, који су заједнички основали Влада Републике Србије и

шпански Фонд за остваривање миленијумских циљева развоја - истичу у Националној служби. **За учешће у реализацији програма могу да се пријаве и привредни субјекти и организације, попуњавањем обрасца пријаве које су доступне у филијалама Националне службе, на интернет адреси www.ncz.gov.rs или позивом на бројеве телефона 0800/300301 (за незапослене особе) и 0901/300301 (за послодавце).**

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 11.2.2010, Страна : А20,

Избеглима и интерно расељенима на подручју општине Земун биће уручена помоћ у грађевинском материјалу. Право на ову донацију могу да остваре породице избеглица, али и особе које сада нису у том статусу а живе у неадекватном смештају. О условима конкурса заинтересовани могу да се информишу у општинском Повереништву за збрињавање избеглих и прогааних лица, на званичном порталу градске општине Земун, као и у месним заједницама Батајница, Земунпоље, Галеника и Угриновци. Заинтересовани могу да поднесу пријаве са документацијом до 25. фебруара.

ОБУКОМ ДО ПОСЛА

Правда, Датум : 11.2.2010, Страна : 26

ПРОКУПЉЕ – Бизнис инкубатор центар у Прокупљу, Национална службе за запошљавање, Министарство иностраних послова Холандије и невладина организација „Спарк“, реализују у општинама Топличког округа пројекат „Послови“, који ће обучити око 600 лица са евиденције НСЗ.

Циљ пројекта је смањење сиромаштва и незапослености кроз обуку незапослених лица, посебно жена, Рома и расељених и избеглих лица. Током обуке они ће се упознати са документацијом за оснивање предузећа, израду бизнис плана, информацијама о фондовима и зајмовима.

УСВОЈЕН ПРОГРАМ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ СТАТУСА РОМСКЕ И ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОПУЛАЦИЈЕ

Данас, Датум : 11.2.2010, Страна : 17

Крагујевац - Градска управа у Крагујевцу сачинила је локални акциони програм за Роме и избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине и расељене са Косова који су уточиште нашли у центру Шумадије. Приоритетни циљ програма, за чију је реализацију у градском буџету обезбеђено више од 1,6 милиона динара, јесте унапређење социјалног, образовног и здравственог статуса ромске и избегличке популације. Реализација овог програма треба да обезбеди боље услове живота ромских и избегличких породица, али и да допринесе очувању културног идентитета, обичаја и традиције како Рома, тако и избеглих и расељених лица.

У Крагујевцу живи око 15.000 избеглица и расељених лица, махом ових других, као и неколико хиљада Рома.

ЗАВОЛЕЛИ БАРАКУ БЕЗ ВОДЕ

Курир, Датум : 11.2.2010, Страна : 15

Витомирка Гајић ће изгледа одбити понуду добротинитеља да са децом бесплатно станује у његовој кући код Новог Сада

КУРШУМЛИЈСКА БАЊА - Новосађанин, који жели да остане анониман, понудио је Витомирки Гајић (52), избеглици из Лебана код Приштине, да живи у његовој кући у околини Новог Сада без икакве надокнаде.

Понуда је стигла преко Кола српских сестара, а Гајићи, иако живе у дрвеној бараци од неколико квадрата без воде и купатила у Куршумлијској Бањи, још нису прихватили ову великодушну понуду.

- Одлучиће деца, навикли су да живе овде - каже с уздахом Витомирка и додаје да би овакву понуду пре десет година прихватила оберучке.

Присећајући се времена када је остала без мужа, кога су убили Шиптари, и кад је морала да побегне без ичега, само да спасе децу, Витомирка каже да је после свега што их је снашло пресрећна јер је успела да одгаји добру децу. Спасевајући голе животе, она је са Бранком, који је тада имао 15 година, Милошем, који је имао осам, и трогодишњом ћерком Маријом доспела у Куршумлију.

Иако без воде, барака у Куршумлијској Бањи њихов је топли дом. Није Витомирки тешко да пере веш у реци, али јој је тешко што не може да школује децу. Гајићи живе од пензије оца Грујице. Најстарији Бранко одселио се са својом породицом у колективни центар „Селова“. Милош је завршио електротехничку школу. Марија, иако сваког дана прелази по 20 километара до школе, одлична је ученица осмог разреда и планира да упише медицинску школу. Гајићи ће ипак посетити Нови Сад и обићи понуђену кућу, па ће онда коначно одлучити о пресељењу.

НЕ ДАЈУ НИ У УСТАВ

Вечерње Новости, Датум : 11.2.2010, Страна : 14

ЦРНА ГОРА Косово неће ускоро испунити два захтева ВУЈАНОВИЋА

Размена амбасадора ипак неће бити завршена у марту

Црна Гора и Косово неће разменити амбасадоре већ у марту ове године, како је то раније незванично најављивано, сазнају "Новости". Разлог је што косовске власти, осим декларативне, не показују стварну намеру да Црногорце признају као националну мањину, нити да реше проблем расељених. На Косову тренутно живи око две хиљаде Црногораца, док је оних који су избегли у Црну Гору око 11.000.

Црногорски председник Филип Вујановић поновио је свој ранији став да неће ставити потпис на именовање црногорског амбасадора у Приштини све док тамошње власти не реше статус црногорске мањине на Косову. У међувремену, Влада је са Косовом успоставила дипломатске односе, али, засад, без амбасадора. Предраг Деспотовић, потпредседник Црногорске демократске странке на Косову, не верује да ће црногорско питање на Косову бити скоро решено:

- Мислим да нема ништа од тога, а кључни аргумент косовских власти је да се Устав, по Ахтисаријевом плану, не може мењати до 2011. године. Вршимо политичке притиске и нудимо решења, али она "ударају о зид", а наводна "добра воља" косовских власти остаје само на речима.

Слично мисле и Црногорци расељени са Косова који тренутно живе у Црној Гори.

- Очекујемо да Вујановић остане доследан, и, чак, да не стави потпис на именовање амбасадора у Приштини док суд у Хагу не одлучи о косовском питању - каже Миленко Јовановић, председник Удружења расељених са Косова у Црној Гори. Према речима Мехмета Бардхија, председника Демократског савеза Албанаца, косовске власти имају искрену намеру да реше црногорско питање, али то Црногорци "треба тамо да реше":

- Они треба да се преброје и виде колико их је у односу на укупан број становника. Не знам где су били раније, и како су се изјашњавали.

Антрфиле : Династија Петровић
НИКОЛИ СВА ПРАВА

Црногорска влада спремна је да и убудуће принцу Николи Петровићу обезбеди ниво права како би се у Црној Гори осећао као достојанствен потомак династије, саопштено је из црногорске владе.

Принцу је, подсећа се, додељена на коришћење кућа на Његушима, са припадајућом парцелом земљишта и обезбеђена су средства за њену адаптацију. Истом одлуком принцу Петровићу обезбеђено је коришћење Плавог дворца на Цетињу и аутомобила са шофером, како би, током боравка у Црној Гори, могао обављати своје репрезентативне послове.

ХРВАТСКА У ЕУ КАД СРЕДИ ПРАВОСУЂЕ И СУЗБИЈЕ КОРУПЦИЈУ

Блиц, Датум : 11.2.2010, Страна : 6

Штефан Филе, нови комесар за проширење ЕУ, послао поруку Загребу

Штефан Филе, нови европски комесар за проширење, оценио је да би Хрватска могла ове године да заврши преговоре о приступању Европској унији и у року од две до три године постане 28. чланица ЕУ, ако регулише нерешена питања. Он је прецизирао да Загреб треба још да ради на реформи судства и борби против корупције и организованог криминала и настави сарадњу са Хашким судом.

Филе је током расправе у Европском парламенту о резолуцији о преговорима Хрватске с ЕУ оценио да власти у Загребу још могу до краја ове године да заврше преговоре о чланству с ЕУ, али је предочио да то потпуно зависи од Хрватске која мора ојачати и битку против организованог криминала, поспешити повратак избеглица и показати повољне резултате у суђењима за ратне злочине. Филе је указао да је тужилац Хашког суда Серж Брамерц ставио до знања да власти у Загребу још нису достигле пуну сарадњу с Трибуналом у Хагу.

Европски комесар је посебно истакао да су, за сваку земљу која тежи чланству у ЕУ, кључни услови испуњавање мерила о политичкој демократији и строго преузимање обавезе о темељним слободама, укључујући верска и мањинска права. Ти услови су „за обе стране поштен приступни процес за чланство у ЕУ и оно што никад не смемо заборавити, а то је способност уграђивања нових чланица у структуре ЕУ“, рекао је он. Посланици Европског парламента усвојили су резолуције о европским реформама у Хрватској, Македонији и Турској. Аутор извештаја о Хрватској, аустријски посланик Ханес Свобода, казао је да само од власти у Загребу зависи хоће ли испунити све услове за довршетак преговора с ЕУ до краја године. Свобода је истакао да је нова хрватска влада предузела мере које сведоче да „сада нико није заштићен у борби против корупције, нико није изнад закона и то је добар знак“. Известилац ЕП је приметио да је у сарадњи Хрватске с Хашким судом и даље спорно питање „артиљеријских дневника“ хрватске војске из операције „Олуја“.

PRESS CLIPPING

Субота 13.02.2010. год.

НЕПЛАЋАЈУ КИРИЈЕ, ПРЕТИ ИМ ИСЕЉЕЊЕ

Блиц – Србија, Датум : 13.2.2010, Страна : 12

Проблеми избегличких породица

У Градској стамбеној агенцији кажу да ако дуг за кирију не измире морају да се иселе до 1. јуна

Половина од 200 грађана из такозваног социјалног насеља у Паси пољани где живи 60 избегличких и 15 социјално угрожених нишких породица, каже да ће телима бранити своје кућне прагове ако градска власт покуша да их исели из станова у којима живе. Око 50 одсто породица из ове зграде добиле су опомене пред исељење од Градске стамбене агенције (ГСА) јер сваки стан дугује за кирију од 30.000 до 100.000 динара. Они кажу да нису у могућности да плаћају закуп јер у супротном не би имали за храну.

Градњу социјалног насеља финансирала је Влада Италије, а породице из Книна, Шибеника, Западне Славоније, Чапљине, Горажда и других места у Хрватској и Босни и Херцеговини, којима су станови намењени, били су дужни да плаћају кирију по цени од 1,6 евра по квадрату. Како редовно нису измиривали ове рачуне ГСА проследило је опомене „да ако све рачуне за кирију не плате у року од осам дана морају да се иселе до 1. јуна ове године“.

Дубравко Чеко, председник скупштине станара, каже да су станови величине од 25 до 50 квадрата и да је њихов предлог да им се омогући плаћање упола мање кирије.

- Многи од нас су већ једном бранили своје прагове и остали без својих имања. Тужно је што смо дошли у ситауцију да то поново чинимо јер нама сем радикалних мера у борби за своју егзистенцију ништа друго није остало. **Ми од града Ниша тражимо да плаћамо упола мању кирију односно 0,80 центи, као и да са том ценом на више година покушамо да откупимо станове.** Тражили смо састанак са градоначелником Ниша, Симоновићем како би решили наше егзистенцијалне проблеме - каже Чеко.

Он и његов комшија Милош истичу „да има двадесетак најугроженијих породица које једва спајају крај с крајем као што је домаћинство Карапанцића, где петоро чланова породице живи без примања или Лолића који имају тешко болесно дете“.

Миомир Пешић, директор Градске стамбене агенције каже да би ово предузеће прекршило закон уколико би усвојило захтеве мештана социјалног насеља.

- Свака појединост у процедури око градње и одржавања ових станова прописана је међународним уговором између организације „Хабитат“, италијанске владе, надлежног министарства и града Ниша. **Ми не можемо да кршимо тај уговор јер би закон прекршили, а и све су обавезе јасне.**

Станари те зграде су се обавезали да имају примања којима ће плаћати кирију. Град Ниш је дао земљиште, накнаду за уређивање грађевинске парцеле, комунално опремање, а месечно и плаћамо „Ниш стану“ одржавање зграде. Уколико би снизили кирију, зауставио би се одрживи систем којим се планира градња још сличних станова истог типа. За те захтеве је потребно променити комплетан међудржавни уговор - каже Пешић.

СПОРОСТИ И ОДЛАГАЊА

Данас – Викенд, Датум : 13.2.2010, Страна : 8

Извештаји Европске комисије за државе западног Балкана о њиховом напретку на путу ка уласку у ЕУ /3/

Зоран М. Цвијић

ДОКУМЕНТИ

Средином октобра прошле године Европска комисија (ЕК) објавила је, за државе западног Балкана и Турску, извештаје о њиховом напретку на путу ка уласку у Европску унију.

Објављени извештаји обухватају период од почетка октобра 2008. до средине септембра 2009. године. Напредак је оцењиван на основу предузетих одлука, усвојених закона и њихове примене. У извештају је наглашено да се „по правилу не узимају у обзир мере које су у припреми или чекају усвајање у скупштини. На овај начин омогућен је једнак третман и објективна процена напретка у свим земљама“.

Данас ће на Плавим странама, у неколико наставака, објавити извештај за Србију, са поређењима према осталим земљама западног Балкана, када је то потребно, како би заинтересован могли да се увере како у напоре Србије на путу ка Европи, тако и у њен напредак од објављивања овог извештаја.

Правни систем

У извештају ЕК, у делу који се бави напретком правног система Србије, указује се и на то да нови систем, који је у међувремену ушао у примену, има „велике слабости“. Читамо: „Направљен је изузетак од општег правила, те су нове чланове Високог савета правосуђа номинирали чланови претходног Високог савета правосуђа који није био обавезан да води рачуна о предлозима судова. Процес именовања не пружа довољан простор гласу судија, па тако оставља могућност за политичке утицаје. Ово посебно забрињава, јер ће нови Високи савет правосуђа бити задужен за реименовање свих судија... Усвојени услови за реименовање судија и тужилаца нису у потпуности сагласни предлозима Венецијанске комисије Савета Европе. Поступак реименовања оставља простор за политички утицај...“

У извештају се, такође, замера што се реименовање обавља у временски кратком року чиме се „доводи у питање објективност“, те на дужи рок постоји „ризик дугорочне политизације судства“. Констатује се, са жаљењем, да је поред свих ових мањкавости Уставни суд Србије посредно потврдио ове одлуке, прогласивши се јула 2009. ненадлежним да разматра уставност именовања Високог савета правосуђа по захтеву Друштва судија Србије.

У извештају се изражава и „забринутост за аутономију јавног тужилаштва, јер без обзира на одређена побољшања, процедура избора јавних тужилаца и њихових заменика остаје изложена утицају Скупштине“. Констатује се да је и „Уставни суд наставио да ради у ограниченом саставу од 10 судија, јер именовање преосталих пет тек треба да се изврши“ (данас, три и по месеца након објављивања овог извештаја, стање је неизмењено што указује још једном на спорост Србије на путу ка Европи - прим. ЗМЦ).

На крају се примећује значајно загушење у процесуирању предмета што „остаје разлог за бригу“. И извршење пресуда је и даље неефикасно. Постоји значајна потреба, по мишљењу ЕК, да се „поједностави и побољша управљање судовима“. Европска комисија у свим деловима извештаја примећује спорост Србије. У овом делу се запажа да се „Посебно споро процесуирају случајеви ратних злочина“, а свакако једна од најтежих

примедби је што је „примена Кривичног закона, који је требало да ступи на снагу 2006, по други пут одложена до краја 2010“.

Део извештаја о Правном систему за друге земље западног Балкана у начелу је повољнији него за Србију. Тако се, на пример, констатује да је Македонија у погледу независности судског система направила додатни напредак у односу на претходне године. Такође је повећала ефикасност судства, а упркос економској кризи, увећан је део буџета намењен судству за осам одсто. Једино је извештај за Црну Гору попут овог за Србију. За обе земље се примећује да су направили „осредњи напредак правног система“.

Борба са корупцијом

Мада је учињен извесан напредак у борби са корупцијом, једним од кључних приоритета ЕУ, резултати Србије су и даље мали, закључује се у извештају. Између осталог запажа се да акциони план, донет 2007, још није примењен. Нема јасног плана о примени већ ратификованих интернационалних конвенција. Очекује се да ће Агенција за борбу са корупцијом постати оперативна тек у 2010, мада се тај процес успорава. Посебан проблем је недостатак стварне контроле финансирања политичких партија. Засад финансирање странака врши Изборна комисија која нема ни снаге ни могућности. Конфликт интереса је такође широко присутан.

За разлику од извештаја за Србију, за Македонију се констатује да је начињен „добар напредак у јачању правних мера и њиховој примени у борби са корупцијом“. Амандманима на изборне законе финансирање изборне кампање је постало транспарентно, а амандманима на закон о финансирању странака „омогућена је транспарентност донација“, чиме је „ојачано спречавање илегалних прилога“. Закони о конфликту интереса су такође употпуњени амандманима који уводе транспарентност. Уведени су надзорни органи који имају значајну улогу у примени усвојених закона. За разлику од Македоније, за Црну Гору се као и за Србију, констатује да „тек треба да се спроведе“ контрола финансирања странака и изборних кампања. Извештај за Босну и Херцеговину указује да је и она „учинила мали напредак у спречавању корупције“. У Бриселу се сваком приликом указује да неконтролисано финансирање странака и изборних кампања оставља „отворена врата за све друге видове корупција“.

Људска, грађанска и политичка

права и заштита мањина

Извештај ЕК констатује да је Србија прихватила и ратификовала највећи део декларација о људским правима. Међутим, Европски суд за људска права (ЕЦтХР) примио је, од октобра 2008. до септембра 2009, 1.361 нови предмет и донео 17 пресуда којим се констатује да је Србија кршила Европску конвенцију о људским правима и основним слободама (ЕЦХР). Пресуде се односе на „кршење права на фер суђења“. Извештај закључује да је „септембра 2009. било скоро 3.000 поднетих предмета против Србије који чекају пресуду“.

Извештај указује на то да је неопходан додатни напор како би се спречиле тортуре и реформисало издржавање затворских казни. У најосетљивије групе спадају Роми, посебно жене и деца. Указује се да је неопходно више учинити за „осетљиве групе деце“. Врло мали број, посебно женске деце Рома похађа школе, а због слабог знања српског језика многа ромска деца су упућена у специјалне школе.

Иако је Србија прихватила законе о праву власништва над некретнинама и градским земљиштем, приватизација неких некретнина „подлеже ризику од будућих одлука о реституцији некадашњих власничких права“. Процес реституције се „сусреће са многим неизвесностима због економске кризе и ограничених буџетских средстава намењених у ту сврху“.

Положај појединих мањина се разликује од регије до регије. Положај и статус Влаха и Буњеваца је неизвесан, указано је у препорукама Комитета министара Савета Европе у

мају 2009. Национална мањина Бугара има тешкоће при коришћењу свог језика у локалној администрацији.

Према УНХЦР у Србији има око „86.000 избеглица и 205.000 интерно расељених лица. Иако број особа у колективним центрима опада, још у њима живи 5.500 особа у врло тешким условима... Сиромаштво је посебно раширено међу избеглицама“.

Слобода изражавања

Иако се Уставом и законима забрањује говор мржне, у Србији нису вршене истраге и нису приведене правди особе које су шириле „говор мржне, које су претиле и физички нападале новинаре, заступнике људских права и лезбејке, хомосексуалце, бисексуалце и трансвестите (ЛГБТ). Нема никаквог напретка у истрази поводом убиства новинара далеких 1990, 2001. и покушаја убиства новинара 2007“, читамо у извештају.

Критиковани су и Влада и Скупштина Србије у извештају, јер су по хитном поступку, у августу 2009, „без консултација са домаћим и међународним професионалним удружењима“ усвојени амандмани на Закон о медијима и информисању. Констатује се да усвојени амандмани уводе драконске казне које могу да утичу на „слободу медија“.

Извештаји, пак, за Хрватску и Македонију практично не садрже ниједну озбиљну примедбу о положају медија и слободи изражавања, док се за Црну Гору примећује да постоје „разлози за забринутост“, јер су забележени нови инциденти. Указује се на „клеветање новинара како би се вршио притисак“. И у извештају за БиХ се указује да „уставна права у погледу слобода изражавања нису потпуно поштована“. У свим институцијама ЕУ стално се указује да су „слобода изражавања и слободни медији“ основа демократије и Уније. Без њиховог пуног поштовања није, без сумње, могуће приступање Европи.

Регионални односи и међународне обавезе

Анализирајући сарадњу са Међународним судом за бившу Југославију у Хагу (ИЦТЈ), извештај ЕК констатује да су још увек на слободи Ратко Младић и Горан Хаџић. Још једном се у извештају подвлачи да је „пуна сарадња са судом међународна обавеза Србије и кључни приоритет за европско партнерство“.

Потписник ових редова често је у Бриселу слушао људе који су се чудили што Србија касни са усвајањем и применом неопходних услова за прикључење ЕУ, као да чека да прво ухапси и преда Хагу Младића и Хаџића па да тек онда прионе на те послове. Тако се губи драгоцене време. „Неупоредиво боље би било“, примећују посматрачи, „да Србија убрза паралелно оба процеса“.

Извештај се бави и „одбијањем српске владе, правним и дипломатским средствима, да призна косовску декларацију о независности“. Указује се да српска влада „нема званичне контакте са косовским властима, инсистирајући да општи једино са УНМИК и ЕУЛЕЦ. Указује се и на одбијање Србије да призна косовска царинска документа инсистирајући на документима издатим од „УМНИК царине“ или „ЕУЛЕЦ царине“, што прави озбиљне проблеме регионалној економској сарадњи.

Констатује се да нема напретка у разграничењу Србије са Хрватском, БиХ и Црном Гором. У извештају нема посебних примедби на сарадњу са Македонијом, БиХ, Хрватском и Албанијом. Примећује се да су односи са Црном Гором „оптерећени признањем независности Косова“. Мали напредак учињен је на пољу двојног држављанства. Ипак, „на основу билатералних споразума, српске дипломатске и конзуларне службе пружају услуге грађанима Македоније“. Сарадња Србије са Румунијом, Бугарском и Мађарском добро је оцењена.

PRESS CLIPPING

Недеља 15.02.2010. год.

НАСЕЛИТИ 200.000 ИЗБЕГЛИХ СРБА

Данас, Датум : 15.2.2010, Страна : 2

Професор Радослав Стојановић предлаже решење за север Косова

- **СТОЈАНОВИЋ:** То није ни правни ни дипломатски, већ политички аргумент за који сам уверен да би челници ЕУ имали слуша

Београд - У противљењу намерама Међународне управљачке групе за Косово, за интеграцију северног дела Косова са осталим институцијама, које су под ингеренцијом власти у Приштини, Србија би могла да се позове на хуманитарни проблем, односно 200.000 избеглих Срба са Косова, оцењује у разговору за Данас Радослав Стојановић, професор међународног права и бивши заступник Србије у спору поводом тужбе коју је против ње поднела Босна и Херцеговина Међународном суду правде у Хагу.

Саговорник Данаса наглашава да се званичници Србије, у преговорима са међународном заједницом о косовском проблему, до сада ниједном нису позвали на аргументе хуманитарне природе, као и да је неслагање са реализацијом мисије шефа Међународне цивилне канцеларије и изасланика ЕУ на Косову Питера Фејта, права прилика за то.

- **То није ни правни ни дипломатски, већ политички аргумент за који сам уверен да би челници ЕУ имали слуша. Неопходно је указати на опасност од хуманитарног проблема који би могао настати као последица чињенице да у централној Србији живи 200.000 расељених Срба са Косова** - истиче Радослав Стојановић.

С обзиром на непријатно искуство које су западне земље имале након стварања државе Израел и 700.000 палестинских избеглица које су напустиле ту територију, Стојановић указује на осетљивост и могућност разумевања за такву врсту упозорења, односно испостављања аргумената који би ишли у прилог тези да би се такав исход могао поновити и у случају избеглица са Косова.

- **У односу на број становника у Србији, 200.000 избеглих Срба са Косова су још већи проблем у поређењу са 700.000 избеглих Палестинаца. Зато сам сигуран да би земље Европске уније и Америка и те како биле осетљиве на питање српских званичника шта радити са толиким бројем расељених који се због специфичности ситуације на Косову, не могу вратити својим кућама** - наглашава Стојановић.

Упитан да ли је могуће да представници ЕУ и САД о томе нису већ мислили, односно да би српска страна повлачећи тај аргумент, пред западне земље испоставила заиста нешто ново, Стојановић понавља да Србија никада до сада није изашла са таквим предлогом.

- **Званични Београд би морао да изрази намеру да 200.000 расељених с Косова насели на територији северног Косова јер они, због објективних околности, нису у стању да се врате својим кућама које су напустили током бомбардовања 1999. године.** Европа и Америка извесно не би желеле да им се поново догоди хуманитарна катастрофа, попут оне која је настала након стварања државе Израел - објашњава Стојановић.

ЗАТВОРЕНА НАРОДНА КУХИЊА У БУЈАНОВЦУ

Данас, Датум : 15.2.2010, Страна : 15

Бујановац - **Због недостатка донација, у Бујановцу затворена је народна кухиња у којој се дневно спремало око 900 оброка за најсиромашнија али и расељена лица, у првом реду са Косова и Метохије, потврдио је за Данас председник овдашњег Црвеног крста у овој општини Братислав Лазаревић.**

„Највећи део средстава за рад кухиње обезбеђивали смо преко међународних хуманитарних организација, али оне су престале да раде на овом подручју па сада више нисмо у стању да финансирамо из сопствених прихода рад кухиње - прецизирао је Лазаревић“. Народна кухиња у бујановачкој општини могла би поново да почне да ради под условом да се средства обезбеде преко Министарства за рад и социјална питања.

СА БИРОА У ПЕНЗИЈУ

Вечерње Новости, Датум : 15.2.2010, Страна : 32

РАСЕЉЕН сам са Косова и Метохије, имам 35 година радног стажа и 58 година живота, и налазим се на евиденцији незапослених. Због година старости, не постоји могућност да се запослим, па ме интересује да ли могу у пензију?

- За осигураника мушкарца у 2010. години потребно је 64 године старости и 17 година пензијског стажа. Како немате ни 40 година стажа осигурања, ви немате услов за остваривање права на старосну пензију. Уколико на Бироу остварујете право на стаж и накнаду, за пет година, када навршите 40 година стажа осигурања, моћи ћете да остварите право на старосну пензију, уколико не, мораћете да сачекате 65 година старости. Пре тога могуће је остварити само право на инвалидску пензију, за случај потпуног губитка радне способности.

PRESS CLIPPING

Уторак 16.02.2010. год.

НЕМА МЕСТА ЗА СВЕ СРБЕ НА КИМ

Курир, Датум : 16.2.2010, Страна : 4

Министарство за Косово не прихвата идеју о насељавању 200.000 прогнаника на северу покрајине као аргумент против плана Питера Фејта

БЕОГРАД - Насељавање 200.000 избеглих Срба на северу Космета као контрааргумент Међународној управљачкој групи за Косово није прихватљив за Министарство за КиМ!

Ову идеју у јавности заступа Радослав Стојановић, професор међународног права и бивши заступник Србије у спору са БиХ пред Међународним судом правде у Хагу.

- То није ни правни ни дипломатски аргумент, већ политички, за који сам уверен да би челници Европске уније имали слуха. Званични Београд би морао да изрази намеру да те Србе насели на територији северног Косова јер они, због објективних околности, нису у стању да се врате својим кућама, које су напустили током бомбардовања 1999. године - рекао је Стојановић.

Министар за КиМ Горан Богдановић сматра да се намерама и идејама МУГ за Косово уопште не треба бавити, па самим тим ни аргументима против њихових намера.

- Ми смо план те групе и Питера Фејта одбацили и нећемо допустити да се наше институције мењају албанским. Познато је да је МУГ потпуно нелегитимна, нема подршку Савета безбедности и УН, а и ЕУ се оградиле и рекле да нема никакве везе са том групом и њиховим одлукама - каже Богдановић.

ПОДРШКА ФОНДА ОД 3,8 МИЛИОНА ДОЛАРА

Преглед, Датум : 16.2.2010, Страна : 5

Национална служба запошљавања почела реализацију програма „Запошљавање младих и миграције“

Предвиђене обуке и укључивање 3.000 младих без занимања и из најугроженијих група: инвалида, Рома, избеглих и социјално угрожених лица

Програм „Запошљавање младих и миграције“ реализује Национална служба запошљавања од 3. фебруара, када је и званично објављен јавни позив младима и незапосленима, као и послодавцима и установама које су спремне да организују обуке за најугроженију категорију младих од 15 до 30 година.

Предвиђено је финансирање обука, припрема за запошљавање, самозапошљавање и запошљавање 3.000 младих из најугроженијих и најтеже запошљивих група међу којима су инвалиди, Роми, избегле и расељене особе, повратници у поступку реадмисије и социјални случајеви. У циљу реализације основан је и посебан фонд са расположивих 3,8 милиона долара, а цео пројект спроводи су у оквиру подршке Међународне организације рада (МОП), Програма уједињених нација за развој

(УНДП), Програма уједињених нација за развој (УНДП) и Међународне организације за миграције (ИОМ).

Помоћница министра економије и регионалног развоја Љиљана Ђувер објашњава да је основни циљ да се пружи подршка младима без занимања, до другог степена стручне спреме, као и да се детаљно информишу која су занимања тражена на тржишту. **Предвиђено је да се пројектом обухвате млади у Београду, Врању, као и на подручју општина Нови Пазар, Тутин, Пријеполје, Прибој, Сјеница и Нова Варош. Све прецизније информације о укључивању заинтересованих могу да се добију у надлежним филијалама НС у Београду, Новом Саду, Врању и Новом Пазару.** Минекс из Врања је прво предузеће које је потписало уговор о обуци и стручном усавршавању девет младих, а финансијска помоћ износи 14.000 динара по особи за фирму, док полазници имају 9.360 динара месечне накнаде.

Подстицај радном ангажовању младима који немају адекватно образовање заснива се на чињеницама да већина Рома, посебно девојака рано напушта школовање, а у средњу школу се уписује њих свега 14 одсто. Око две трећине укупне ромске популације никада није имало посао. Процењује се да је само 13 одсто инвалида запослено, а приликом покушаја проналажења посла наилазе на низ препрека.

Из реадмисије се, према подацима Савета Европе, у Србију враћа од 100 до 150 хиљада лица. Многи од њих не знају чак ни српски језик, а омладини је због недостатка докумената онемогућен упис у средње школе. Међу корисницима социјалне заштите налази се више од пет хиљада малолетних особа ометених у развоју, од којих њих око четири хиљаде има физичке, а две хиљаде је оних с комбинованим сметњама. Основна је сврха различитих врста тренинга и обучавања да млади укључени у разне врсте пројеката стекну потребна знања и вештине за занимања која се траже на тржишту рада. Након обучавања стиче се сертификат, а успешни могу да очекују и бржи долазак до посла и решавања највећег егзистенцијалног проблема.

ЦЕЛА ПОРОДИЦА ЈЕДЕ ИЗ ЈЕДНОГ ТАЊИРА

Ало!, Датум : 16.2.2010, Страна : 4

Девет чланова ромске породице Бериша у Сјеници спава на једном кревету и једе из једног тањира. Ајдар и Дрита Бериша са седморо деце живе у хладној дашчари чије су шупљине затворене најлоном. Родитељи, који су пре десет година избегли са Косова, до данас немају запослење, а сваки дан им представља борбу да прехране децу.

„Имамо шпорет „смедеревац“ и палимо крпе и комаде намештаја које нађемо бачене. Просимо да бисмо се прехранили“, каже Ајдар Бериша. Дрита истиче да сва деца немају обућу ни јакне. „Деца су често гладна, а мени је најважније да има хлеба“, каже забринута мајка.

КУЋЕ ЗА ПОВРАТАК

Вечерње Новости, Датум : 16.2.2010, Страна : 37

ХРВАТИ У БРОДУ

БРОД - Давор Чордаш, потпредседник Републике Српске, и Славко Марин, заменик министра за људска права и избеглице БиХ, јуче су уручили кључеве девет породичних кућа за Хрвате повратнике на подручју општине Брод. Пројекат изградње кућа коштао је 250.000 марака, а средства је обезбедило Министарство за људска права и избеглице БиХ.

На састанку са руководством општине Брод за 2010. најављен је пројекат вредан 560.000 марака за Бошњаке повратнике и расељене Србе у овој општини. На повратак чека 45.000 породица у БиХ.

**ДА ЛИ БИ СЕВЕРНО КОСОВО ОСТАЛО „СРПСКО“
НАСЕЉАВАЊЕМ 200.000 РАСЕЉЕНИХ СРБА?**

Данас, Датум : 16.2.2010, Страна : 2

Оливер Ивановић
државни секретар у Министарству за Косово и Метохију

То је теоретски гледано лако, али практично би било немогуће јер не постоје ни инфраструктурни, али ни други услови за насељавање тако великог броја људи. Осим тога, нема ни потребе да предузимамо такве акције, осим ако неко жели да се врати на север јер му није могуће да се врати тамо одакле је протеран.

Бојан Стојановић
градоначелник Грачанице

Баш ме занима где мислимо да нађемо 200.000 расељених. Неко је тога можда требало да се сети пре десет година. Сада, када је дошло до интеграције расељених с Косова у централну Србију, мислим да та прича не пије воду. То говорим поучен искуством са централног Косова где људима омогућавамо усељење у велелепне станове, чак им нудимо и радна места, али они не желе да се врате.

Александар Мартиновић
функционер СРС

Према Уставу, Косово и Метохија су српски и дужност је и обавеза државних органа да воде државну политику тако да оно то и остане. Неприхватљива је и супротна Уставу било каква идеја о подели Косова, а тај предлог Радослава Стојановића иде управо у том смеру.

Бранко Ружић
функционер СПС

Сматрам да је повратак свих расељених који желе да се врате у надлежности међународне заједнице и њена је обавеза да то спроведе у дело, док је обавеза Србије да на томе инсистира. То је једна од битних тачака Резолуције 1244 СБ УН. План о насељавању 200.000 Срба није реалан, јер је то инфраструктурно и популационо немогуће. Не ради се само о повратку Срба на север Косова и Метохије, јер се тиме занемарују велики урбани центри, као што су Приштина и Пећ.

PRESS CLIPPING

Среда 17.02.2010. год.

ПРОЈЕКТОМ ДО ПОСЛА

Вечерње Новости, Датум : 17.2.2010, Страна : 5

АКЦИЈА У ПРОКУПЉУ

У САРАДЊИ са филијалом Националне службе за запошљавање, Министарством иностраних послова Владе Холандије и невладином организацијом "Спарк", прокупачки инкубатор центар реализује у општинама Топличког округа пројекат "Послови", који подразумева едукацију око 600 особа са евиденције Националне службе.

По речима представника бизнис центра, циљ овог пројекта је смањење општег сиромаштва и стопе незапослености промоцијом предузетништва, односно помоћ незапосленим лицима да започну сопствени посао.

Циљна група пројекта су незапослене особе са евиденције Националне службе, посебно жене, Роми и расељена и избегла лица. Полазници ће се током семинара упознати са документацијом за оснивање предузећа, израду бизнис плана, информације о фондовима, кредитима и зајмовима.

ГАЗДА ПЛАЋА СВАКУ ТРЕЋУ ТУРУ ПИЋА

Дневник, Датум : 17.2.2010, Страна : 14

ПОРОДИЦА КУЗМАН У ИЗБЕГЛИЧКОМ ТОВАРУ ПОНЕЛА И РЕЦЕПТЕ ИЗ ЗАВИЧАЈНОГ МОСТАРА

Влатка и Тихомир Кузман једни су од оних који су с децом по распаду бивше Југославије морали да напусте завичај. Прво су 1992. дошли у Гајдобру, а пре четири године купили и средили кућу у Бачкој Паланци, па ту отворили ресторан у којем сада ради цела породица. – По струци сам угоститељ, школу сам завршио у Чапљини 1977, наставио у Сплиту и дипломирао Вишу угоститељску 1981. – прича Тихомир. – До рата сам радио за мостарско угоститељско предузеће „Пепос” у најчувенијем ресторану „Рондо”. У улици Маршала Тита 276 сам купио кућу, а у њој је била трговина и пекара. У рату је запаљена и готово срушена, а кад сам је продао, од тих пара сам купио стару кућу у Паланци, реновирао је, доградио и отворио поред Градског гробља ресторан.

Херцеговци не би било то што јесу да га ресторан нису назвали „Неретва”. На зидовима слике старог краја, порушен стари мост преко Неретве, породична кућа и друга сећања. Нашло се ту места и за народну ношњу, кубуре, делове разбоја...

– Ја сам баш Мостарка, а моји су из Баћевиха – каже Влатка. – Срби су се тамо готово сви вратили на своје. Тихомир је из Пјести и тамо су се вратили само стари. Ми смо одлучили да живимо овде, а један син завршио је за куvara и сад је у војсци. Кад се врати, бићемо комплетни у угоститељству. Кузманови стално улажу у породични посао, а негују и старе обичаје и посебно гостима понуде гратис нешто од специјалитета из старог краја. – Приметио сам да Паланци фали смештај за оне који не могу да плате скупо преноћиште у

хотелима и мотелима – истиче Тихомир. – Долазе овде, нпр. монтери из разних крајева Србије, па и иностранства, траже кревет и домаћу храну, а много им је преноћиште и доручак за 3.500 динара. Градим осам соба где ће смештај бити много јефтинији. Пушница је пуна кобасица, пршуте и димљеног меса, а знамо спремити и народну храну која је јака и потребна човеку за ове хладне дане. Долазе код нас људи пореклом из Херцеговине, али има и мештана, Босанаца. Седнем са свима, попричам и поштујем обичај да је свака трећа рунда газдина. Мало ми је чудно што су неки разумели да они туру треба да плате сваке три године – шали се Кузман.

Домаћин открива и неке кулинарске тајне, као и да је јунећи језик једино месо које кувањем повећа своју запремину. Само се цигерице не соли приликом спремања, већ тек кад су готове, а бели се бубрези морају спремити у два тигања. У првом се пеку на 220 степени док не почну да цврче, а потом се премештају у други тигањ. Код Кузманових има и сира из мјешине као мезе сваком госту и подсећање на Херцеговину.

Антрфиле : Пријеснац као афродизијак

Паланачки Мостарци упозоравају на то да се сир из мјешине мора јести као деликатес, помало, јер је јака храна, а има и ђаконија које су права холестеролска бомба.

– Спремимо некад гостима и пријеснац – додаје Тихомир. – Прави се од димљеног овчијег или козјег лоја, бјелог и кукурузног брашна, али и још неких ситница. Кад се човек тога наједе, чини му се да је јео афродизијак, а с тако јаком храном можеш у кошуљи и бос ићи на мраз.

С ПРЕДУМИШЉАЈЕМ ИЛИ БЕЗ ЊЕГА?

Политика, Датум : 17.2.2010, Страна : А14

Због чега толика релативизација злочина у Сребреници

Миленко Марковић*

Расправа о томе да ли треба једна или две декларације о злочинима у последњим ратовима на тлу бивше Југославије, да ли у декларацији о Сребреници употребити термин „геноцид“ итд., води се као неки вид надмудривања о нечему тривијалном, што није представљало највећу трагедију југословенских народа при крају 20. века. Што се више временски удаљавамо од тог великог злочина, стиче се утисак да се у Србији смањује жеља да се он означи на прави начин, да расте потреба да се разним „заскакивањима“ умањи његова страва, скрије његова суштина и заклоне његови кривци.

Предлагано је да се донесе декларација којом би били осуђени сви злочини, без обзира на етничке разлике. Јер, наводно, не треба етнички раздвајати мртве. То јест, једанпут су убијани зато што су етнички различити, а сада нека влада етничко „братство и јединство“ међу жртвама! Очигледно, идејним сродницима скупине којој није одговарало да се живи у мултикултурализму и у заједничкој држави, која није зазирала од броја побијених и протераних да би се створила етнички чиста подручја, сада је одједном стало до надетничке ширине у обележавању дана мртвих.

Да ли је неко покушао да након Другог светског рата утаничи дан мртвих који би избрисао границе између агресора и жртава агресије?

Свакако није. Догађало се, истина, да агресор, задивљен херојском одбраном нападнуте државе, подигне споменик њеним изгинулим браниоцима (случај генерала Макензена из Првог светског рата), али није било заједничког дана мртвих. Догодило се да представник демократске Немачке присуствује годишњици победе над фашизмом или Дану

холокауста, или да председник Тадић присуствује помену у Сребреници, потом и у Братунцу, али опет није било јединственог дана сећања на жртве. Ђорђе Вукадиновић указује да нема смисла говорити о размерама југословенских злочина јер су они, у поређењу са злочиним у Другом светском рату (холокаусту, пре свега), незнатних размера. („Политика“, 2. фебруара). Тачно. Али њихова суштина се не разликује. Па и број погинулих и расељених је за нас, мале народе, огroman. А о последицама, економским, политичким, духовним, да и не говоримо.

Због чега толика релативизација и отпори да се дође до истине о протеклој историји?

Неизбежан је утисак да се хоће један свеопшти „налетнички помен“ са циљем да се скрије одговорност за велики злочин геноцида, највећи етнички масакр у Европи после Другог светског рата. И да се сакрије карактер рата који је произвео сребренички злочин. Ђорђе Вукадиновић види чин „самостигматизације“ и „самоубиства с предумишљајем“ у нечему што је чин самоослобођења од једног тешког наслеђа из прошлости. То јесу два опречна становишта у нашој средини, али крајње је време да се са имена српског народа коначно скину оптерећења прошлости.

Не мислим да осуда геноцида треба да пренебрегне злочине над српским народом. Правили су их и Бошњаци и Хрвати. И то захтева безрезервну осуду. Али не на начин којим се преправља историја.

Не мислим да ми треба да сачекамо са осудама злочина почињеним у име Србије док владе суседних земаља не почну осуђивати своје злочине. Ми то морамо чинити ради нас, а не у вези са поступцима других. Све до последњих међуетничких ратова српски народ није имао чега да се стиди у својој историји. Напротив. Али прикривањем злочина у његово име само се продужава нанета му срамота. Само чиста и једноставна осуда тог монструозног злочина, који је признат у Републици Српској и којег се са тугом сећа читава Европа, може повратити част и углед српског народа.

*Потпредседник Савеза антифашиста Србије

СВЕ ДУЖИ ПУТ ДО КУЋЕ

Вечерње Новости - специјални додатак, Датум : 17.2.2010, Страна : 7

СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ РАСЕЉЕНО 200.000 ГРАЂАНА НЕАЛБАНСКЕ НАЦИОНАЛНОСТИ, А ТАЈ БРОЈ СЕ СТАЛНО УВЕЋАВА

ПРОЦЕС повратка више од 200.000 расељених са Космета одвија се отежано, а ова бројка се, чак, благо увећава. Без етнички мотивисаних напада у Покрајини не прође ниједан месец. Према речима помоћника министра за Косово и Метохију Бранислава Ристића, враћају се само најугроженији јер постоји очигледна опструкција - локална самоуправа је непријатељски настројена и пројекти повратка предуго трају.

Не рачунајући претње и провокације са којима се, према извештајима МУП, Срби и неалбанци најчешће суочавају, пљачки и уништавања имовине прошле године било је готово свакодневно. Као предуслов за одржив повратак и опстанак повратницима, који се углавном враћају у руралне средине, каже Ристић, неопходно је обезбедити да живе од пољопривреде и продаје пољопривредних производа, а не од краткорочне помоћи.

ДЕВЕТ ГОДИНА ОД СТРАДАЊА СРБА

Преглед, Датум : 17.2.2010, Страна : 5

Јуче је навршено девет година од напада на аутобус „Ниш Експреса“ у селу Ливадице, код Подујева, када је 12 Срба погинуло, а 43 повређено.

У експлозији мине, постављене испод моста на магистралном путу Ниш-Приштина, дигнут је у ваздух први од шест аутобуса којима су расељени Срби са Косова и Метохије ишли на задушнице у Грачаницу, у пратњи војника Кфора. Врховни суд Косова је у другостепеном поступку у марту прошле године ослободио Фљорима Ејупија, јединог осумњиченог за „случај Ливадице“, због, како је тада наведено, недостатка доказа. Еулекс је покренуо нову истрагу, а шеф тима Еулексових тужилаца Тео Јакобс је у јуну прошле године изјавио да тај случај воде људи из канцеларије специјалног тужиоца који су задужени за случајеве ратних злочина и да они немају јасне осумњичене, али да знају да иза оног што се догодило у Ливадицама није могла стајати само једна особа.

Пре девет година у нападу на аутобус „Ниш експреса“ живот су изгубили Ненад Стојановић, Милинко Краговић, Лазар Милкић, Драган Вукотић, Сунчица Пејчић, Живана Токић, Слободан Стојановић, Мирјана Драговић, Небојша Цокић, Снежана Цокић, Данило Цокић и Вељко Стакић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 18.02.2010. год.

ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ 119 МИЛИОНА ДИНАРА

Политика, Датум : 18.2.2010, Страна : А19

Нови Сад – Покрајински секретаријат за социјалну политику и демографију обезбедио је 119 милиона динара за програме куповине кућа, помоћ у грађевинском материјалу, једнократну помоћ за огрев и опремање ђака.

Ова средства биће реализована током године преко Фонда за пружање помоћи породицама избеглих, прогнаних и расељених у АПВ, како би се проблеми у овој области успешно решавали, саопштено је јуче на седници војвођанске владе.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 18.2.2010, Страна : 14

Породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица која су смештена у неадекватном смештају на територији Вождовца могу да се јаве на јавни позив за доделу помоћи у грађевинском материјалу.

Све информације о конкурс за доделу помоћи заинтересовани грађани могу добити на

интернет адреси општине www.vozdovac.rs. Захтеви са документацијом се подносе на адресу: Градска општина Вождовац, Повереник за избеглице" 11000 Београд, Устаничка бр. 53, преко писарнице или поште.

ДОДЕЛА ПАКЕТА ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА

Данас, Датум : 18.2.2010, Страна : 17

Звездара наставља да помаже избеглицама

ГО Звездара, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и расељена лица, обезбедила је средства за помоћ у грађевинском материјалу за побољшање основних услова становања избеглих и интерно расељених лица на својој територији. Комисија за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу упутила је избеглим и расељеним лицима јавни позив за учешће у додели пакета грађевинског материјала.

Право на помоћ могу да остваре породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица смештена у неадекватном смештају на територији ГО Звездара. Подносиоци захтева и чланови породичног домаћинства треба да испуњавају следеће услове: да имају избеглички статус, решење о укидању избегличког статуса, или да су регистровани као интерно расељена лица, да су смештени у неадекватном смештају, да су држављани Србије (или су поднели Захтев за пријем), да не поседују другу непокретност у Србији, да нису укључени у неки други пројекат за решавање стамбених проблема, да нису повратници из миграције у треће земље, да нису ушли у посед своје

обновљене или неоштећене имовине, да исту нису отуђили или заменили у држави порекла или у другој држави, а којом су могли да реше стамбене потребе, да поседују плац са започетом градњом и да поседују дозволу или је непокретност у процесу легализације.

Јавни позив са прецизним условима и доказима које треба да поднесу налази се на званичном сајту Градске општине Звездара www.zvezdara.org.rs.

Антрфиле : Захтеви у општини

Захтев за доделу грађевинског материјала са потребном документацијом, подноси се на адресу Градске општине Звездара, Повереник за избеглице, 11050 Београд, Булевар Краља Александра бр.77. Уз Захтев је неопходно доставити контакт телефон, а рок за подношење захтева је 15 дана, почев од 5. фебруара.

ПЛАСТЕНИЦИ НА АДМИНИСТРАТИВНОЈ ЛИНИЈИ

Правда, Датум : 18.2.2010, Страна : 26

НЕМАЧКА НЕВЛАДИНА ОРГАНИЗАЦИЈА ПОМАЖЕ РАСЕЉЕНА ЛИЦА СА КОСМЕТА

МЕДВЕЂА/ЛЕСКОВАЦ – Посредством немачке невладине организације АСБ, једанаест сеоских домаћинства из околине Медвеђе, на самој административној линији раздвајања са Косметом, добиће новчану помоћ за подизање пластеника обрадиве површине до 100 метара квадратних.

Посредством ове НВО, током 2010. године, по речима Радомира Влаховића, одговорног за расељена лица у Медвеђи, осам породица уселиће се у стамбене јединице до 60 квадрата. Од тог броја, шест породица су интерно расељене са територије севера Космета. Такође, за шест породица из категорије породица са потребама социјалног давања биће изграђено шест монтажних стамбених јединица до 30 квадрата, за које се ових дана траже одговарајуће локације.

Слободан Драшковић, председник општине Медвеђа, каже да ће поновним активирањем копа рудника олова и цинка „Леце“ у овој сиромашној општини на југу Србије бити упуслено око 300 радника.

У Медвеђи су недавно отворена истурена одељења Правног и Економског факултета из Ниша, па је за стотинак студената оба одељења настава започела двојезично, на српском и албанском језику. Биће то прилика, истичу у локалној самоуправи у Медвеђи, да се заустави константно исељавање млађих породица са ових простора. Иначе, у самој Медвеђи уточиште је пронашло 450 лица са статусом интерно расељених и 38 избеглих лица из бивших југословенских република.

НЕЋЕМО ДАТИ КОСМЕТ

Правда, Датум : 18.2.2010, Страна : 7

ПОВОДОМ ДВОГОДИШЊИЦЕ НЕЗАВИСНОСТИ ТАКОЗВАНЕ ДРЖАВЕ КОСОВО

Председник Србије Борис Тадић и највиши функционери Србије поновили су да не признају самопроглашену независност Косова и остали при ставу да се јужна територија може бранити само мирним путем. Они кажу да је држава у протеклом

периоду успела да активном дипломатијом сачува мир и стабилност у региону, задржавајући број признања самопроглашене државе на минимуму.

– **Србија никада неће признати нелегалну независност КиМ, а свој интегритет ће бранити мирним, дипломатским и правним средствима у међународним институцијама. Од УН очекујемо да испуне свој мандат управљања у јужној српској покрајини – рекао је председник Тадић, и додао да је положај Срба на Косову и даље тежак.**

– После погрома Срба 17. марта 2004. године, на КиМ још нема безбедности, слободе кретања, правде, струје, воде, нити поштовања основних цивилизацијских норми. Премијер Србије Мирко Цветковић рекао је да Србија настоји да покрене истински процес повратка расељених Срба у јужну покрајину и да им створи услове за нормалан живот.

– Будућност се не гради сукобима, већ договорима, а грађани на овим просторима су упућени једни на друге и због тога се Србија залаже за озбиљне разговоре, који ће бити основа за здрав процес помирења на Балкану. Желимо да сви грађани Косова и Метохије живе у миру, да им се обезбеде сва права и могућност да раде и зарађују – казао је премијер И Вук Јеремић, министар спољних послова, сматра да се територијални интегритет Србије мора бранити „на миран начин и без дизања тензија“. Он такође верује да је Србија у протекле две године доста урадила на јачању својих позиција у јужној републици.

– **Успели смо да сачувамо мир и стабилност у региону, задржали смо број признања самопроглашеног Косова на минимуму.** То је добар резултат када се осврнемо на ситуацију од пре две године, када смо били суочени са неким од најмоћнијих држава света које су признале Косово, а и са проблемима блокаде европских интеграција – рекао је Јеремић.

Министар за Косово и Метохију, Горан Богдановић, каже да Србија неће одустати од чувања интегритета и суверенитета своје територије.

– **План Питера Фејта за север Косова није прихватљив и не може бити успешан. Срби не верују такозваним косовским институцијама на Косову, јер им на тој територији није омогућен одржив повратак, правна заштита и слобода кретања. Наша дипломатија је била успешна на Косову, јер је само трећина држава у свету признала њену независност – казао је Богдановић.**

Милан Ивановић, председник СНВ северног Косова, оцењује да у покрајини живот никад није био тежи, а услови се из дана у дан погоршавају.

– Од пре две године смањују се плате, људи се отпуштају са посла, нема готово никаквих економских претпоставки за досељавање Срба. Народ у неким деловима нема струју, воду, морају да преговарају са косовским институцијама и на тај начин бивају увучени у систем. А сви знамо да Србије на Косову нема без народа – рекао је Ивановић.

Председник покрајинског одбора Јединствене Србије, Небојша Јовић, каже да му је прослава независности Косова „комична“ и да представља албанско самозаваравање. – Независност Косова је призната само од неких земаља. Ни међународни суд у Хагу још није донео своје мишљење о томе. Што се Срба тамо тиче, они Косово никад неће доживети независно од Србије. Иако је ситуација нешто боља, што се тиче безбедности тамошњих Срба, притисак да они напусте територију се врши искључивањем струје, воде, телекомуникација и иницирањем повремених напада – сматра Јовић.

Антрфиле : Оливер Ивановић: БСК су творевина Ахтисаријевог плана

Државни секретар Министарства за Косово и Метохију, Оливер Ивановић, изјавио је да је Србија сугерисала КФОР-у да њихови представници не обилазе општине на северу Косова и не позивају Србе да се пријаве за Безбедносне снаге Косова.

– Сугерисали смо им да то не раде из више разлога: први је то што је јасна генерална позиција српске владе према БСК, као и локалног становништва, а други да ће свако ко је

евентуално заинтересован за БСК сам отићи у јужни део града, па и у Приштину да се пријави – изјавио је Ивановић за агенцију Бета и оценио да се, ако КФОР настави врбовање за БСК, њихово понашање не може схватити другачије него као провокација. Србија је протестовала због оснивања БСК, јер су те снаге основане по Ахтисаријевом плану, који Србија не признаје и који није усвојен у Савету безбедности УН.

Та формација треба да има 2.500 редовних и 800 резервних припадника, а наредних дана припадници БСК ће добити оружје дугих цеви – „Г36” немачког произвођача „Хеклер и Кох“.

„СИГУРНА КУЋА” КАО ТРАЈНА АДРЕСА

Политика, Датум : 18.2.2010, Страна : А8

Кроз уточиште за жртве породичног насиља до сада прошло 1.059 жена и деце. – Засебне собе, заједничка трпезарија и купатила

Након једне од милион супружничких „свађа” Катарина В. (30) доведена је у Ургентни центар са неколико убодних рана, девет прелома костију и изгубљене три литре крви. Насиље њеног супруга квалификовано је као „убиство у покушају”, а судија која јој је била додељена у овом предмету саветовала јој је да се од даљег насиља склони у „Сигурну женску кућу”. Испијеног лица и тела унакаженог од убодних рана, за које сказала на ваги тврди да има само 40 килограма, Катарина каже да је у њој остало снаге само за још један судски процес – добијање старатељства над две девојчице са којима сада живи у овом сигурном уточишту.

Њену „сустанарку Гордану (41) у „Сигурну женску кућу” пре годину дана тешко испребијану довео је њен отац. **Гордана каже да је то њена трећа животна адреса – након избеглиштва из родног Гњилана, она је низ година живела у избегличком кампу у Смедереву, у коме је трпела најсуровије облике насиља од стране мужа – ратнога ветерана који је своје трауматичне успомене покушавао да утопи у алкохолном виру.** У насиљу њеног супруга је, како каже Гордана, учествовала цела његова породица, а када је на њу насрнула и њена свекрва, Гордана је схватила да јој је живот угрожен. **У кампу је оставила две девојчице за чије старатељство тек креће у борбу.**

Катарина и Гордана су две од 22 станарке „Сигурне женске куће” у Београду, која је саграђена као уточиште жена убијеног тела и духа које су преживеле најдрастичније облике насиља, за чије животе су се неретко борили лекари и које су биле свесне да би повратак у топло породично гнездо значио – сигурну смрт. Иако је „Сигурна женска кућа” замишљена као привремена животна адреса жена које траже склониште од насиља, неке од њених „станарки” у кући живе од њеног оснивања, јер немају од чега да хране себе и своју децу, а када илуструје распрострањеност породичног насиља, координаторка Саветовалишта против насиља у породици и „Сигурне женске куће” Весна Станојевић истиче да је од њеног оснивања у новембру 2008. године до данас кроз њу прошло 1.059 жена и деце.

– У овом моменту у „Сигурној женској кући” налазе се 22 жене и 30 деце – неке су овде годину и по дана, а неке само неколико месеци, иако у кући у просеку проведу између три и пет месеци. Наше штићенице су углавном младе жене, на прагу треће деценије, које су неколико година живеле у тамном вилајету насиља и рађале децу са идејом да „спасу” брак или да промене агресивног супружника.

Највећи број жена биле су економске „ропкиње” агресивних бракова и савета „покупљених” из примарне породице типа „срамота је развести се”, „задатак жене је да чува брак”, „и ја сам трпела агресију да бих тебе извела на прави пут”. Уз то, оне су

најчешће и нискоквалификована радна снага, што додатно отежава њихово животно осамостаљење – објашњава Весна Станојевић.

Наша саговорница истиче да ниједна жена није отишла из „Сигурне женске куће” а да претходно није запослена.

– Ми им помажемо у запошљавању у оквиру њихових квалификација – имамо сарадњу са народним универзитетима који нам помажу у њиховој преквалификацију и мрежу приватника који запошљавају ове жене. Другим речима, оне не напуштају „Сигурну женску кућу” док не приме другу или трећу плату, односно ако их не прихвати породица порекла. Нажалост, плата коју они добијају најчешће није довољна за живот – и износи око 20.000 динара, а за тај новац оне могу да изнајме једну собицу у неком насељу на периферији града и једва прехране себе и децу. Због свега тога, један број њих се нажалост враћа насилнику, а наше искуство говори да насиље постаје још драстичније након повратка жене у дом.

Тако је, примера ради, једна наша штићеница на саму Нову годину изашла из „Сигурне женске куће” и вратила се насилнику, а два дана касније комшије су нас обавестиле да ју је он брутално претукао – прича Весна Станојевић. Свака жртва насиља у сигурној женској кући има своју приватност у виду сопствене собе која је опремљена неопходним намештајем – креветом на спрат и орманом у коме се неретко налази само она гардероба коју је успела да изнесе из куће. Купатила су заједничка, а све станарке ове куће са својим малишанима ручају у заједничкој трпезарији и време проводе у дневном боравку, библиотеци или у разговору са психологом. Весна Станојевић истиче да жене имају недељни распоред по коме кувају, пеглају и чисте заједничке просторије, а постоји и кућни ред кога морају да се придржавају све укућанке. Због озбиљности ситуације у којој се ове жене налазе, „Сигурна женска кућа” има приватно обезбеђење и видео-надзор 24 часа дневно.

Иако је за свакодневну исхрану жена и њихове деце дневно потребно најмање десет килограма хлеба, меса, воћа и поврћа, Весна Станојевић истиче да кућа нема сталних донатора намирница и да им Министарство за рад и социјалну политику, Дирекција за робне резерве и Скупштина града повремено донирају животне намирнице, а највећи појединачни донатори хране су „Соко Штарк”, „Моцарт кладионице” и „Јапан табак интернешенел”. Наша саговорница примећује да би доследним спровођењем Закона о одузимању имовине стечене кривичним делом, продајом само једног заплетењеног ципа могла да се обезбеди једногодишња исхрана штићеница „Сигурне женске куће”.

Антрфиле : Министарство се не изјашњава о финансијској подршци

Весна Станојевић каже да је пре годину и по дана упућена иницијатива Министарству за рад и социјалну политику да се женама које напуштају „Сигурну женску кућу” пружи финансијска подршка – идентична оној коју хранитељи добијају за одгајање малишана. До данас није стигао никакав одговор из овог министарства.

Насилници остају у својој кући

На питање да ли је доношење новог породичног закона, по коме је суд дужан да насилника исели из куће, донело неке промене у правној заштити жртава насиља, Весна Станојевић каже да се у пракси најчешће дешава да жене заврше у „Сигурној”, а насилници остану у властитој кући. Тек свака шеста жена поднесе захтев за иселење насилника, а само у два од педесет покренутих случајева насилник је иселењен из стана, истиче Весна Станојевић.

PRESS CLIPPING

Петак 19.02.2010. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Куир, Датум : 19.2.2010, Страна : 15

КУРШУМЛИЈА - Комесаријат за избеглице, општина Куршумлија и немачка хуманитарна организација АСБ потписали су уговор о изградњи зграде са 12 станова, у које ће бити смештена избегла и расељена лица која се тренутно налазе у Колективном центру "Селова". Вредност пројекта износи око 300.000 евра, а зграда би према плану требало да се заврши у августу.

- Општина је обезбедила плац, а пројекат финансира АСБ. У зграду ће се уселити десет породица из Колективног центра "Селова" према критеријумима које је прописао Комесаријат, а два стана добиће општине за решавање стамбених проблема социјално угрожених лица - каже повереник за избеглице Славко Милојковић.

У колективном центру "Селова" тренутно борави 19 расељених и 18 избегличких породица и до сада се на конкурс пријавило шеснаест.

ДАНАС ИСПЛАТА НАКНАДА ЗА ОКТОБАР

Куир, Датум : 19.2.2010, Страна : 15

БЕОГРАД - Исплата накнада незапосленим лицима за октобар почиње данас на шалтерима свих пошта у Србији, саопштила је Национална служба за запошљавање.

Исплата новчаних накнада расељеним лицима са подручја Косова и Метохије за септембар такође ће почети данас, наведено је у саопштењу.

ИВО БИ ДА САРАЂУЈЕ СА СРБИЈОМ

Куир, Датум : 19.2.2010, Страна : 4

У инаугурационом говору нови председник Хрватске као приоритет истакао развој односа у региону. Церемонији присуствовало око хиљаду званица

ЗАГРЕБ - Нови председник Хрватске Иво Јосиповић истакао је јуче у инаугурационом говору да је за Хрватску од стратешког значаја развој добросуседских односа са државама региона!

- **Мирољубива политика нема алтернативу, а садашња генерација политичара нема право да проблеме оставља генерацијама које долазе - изјавио је Јосиповић пред страним представницима, државним врхом Хрватске и бројним грађанима који су пратили церемонију полагања председничке заклетве на Тргу светог Марка у Загребу.**

Јосиповић је нагласио да ће добра сарадња са суседима бити приоритет његове спољне политике. Истакао је да је потребно решити сва спорна питања са суседима, наводећи да је неопходно откривање судбине несталих, повратак културног блага отетог у протеклом рату, али и повратак свих избеглих и расељених особа.

Јосиповић је указао и на важност националних мањина, које су, како је рекао, спона између Хрватске и њихових матичних држава. Навео је да Хрватска мора да буде дом демократије и људских права, али и земља верских слобода.

- Веровање или неверовање право је сваког грађанина. Свака дискриминација је недопустива и лично ћу јој као председник Републике бити препрека - изјавио је Јосиповић.

Инаугурацији је присуствовало око 1.000 званица из Хрватске и иностранства, међу којима су били председници десет држава, укључујући све из региона. На церемонији, међутим, није било представника Србије због доласка председника Косова Фатмира Сејдијуа.

ИЗБЕГЛИЦАМА КУЋЕ, ОГРЕВ И ОПРЕМА ЗА БАКЕ

Дневник, Датум : 19.2.2010, Страна : 14

Покрајински секретаријат за социјалну политику и демографију, преко Покрајинског фонда за пружање помоћ породицама избеглих, прогнаних и расељених у Војводини, за ову годину обезбедио је 119 милиона динара. Паре су намењене куповини кућа и грађевинског материјала, те као једнократна помоћ за огрев, опремање ђака и друге потребе.

ОПШТИНА ВОЖДОВАЦ ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛЕ

Правда, Датум : 19.2.2010, Страна : 22

Општина Вождовац позива породице избеглица, лица која су укинула избеглички статус и интерно расељена лица, која су смештена у неадекватном смештају на територији ГО Вождовац, да се јаве на јавни позив за доделу помоћи у грађевинском материјалу.

Све информације о конкурс за доделу помоћи у грађевинском материјалу заинтересовани грађани могу добити у Повереништву за избеглице и расељена лица општине Вождовац, соба 39, телефон: 244-0071/ локал 139 или путем сајта ГО Вождовац. Рок за подношење захтева је 15 дана по објављивању јавног позива.

PRESS CLIPPING

Петак 19.02.2010. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 20.2.2010, Страна : 39

КУРШУМЛИЈА – Комесаријат за избеглице, општина Куршумлија и немачка хуманитарна организација „АСБ“, потписали су уговор о изградњи зграде са 12 станова за избегла и расељена лица која се тренутно налазе у Колективном центру „Селова“.

Вредност пројекта је око 300.000 евра, а зграда би требало да се заврши у августу. Општина је обезбедила плац, а пројекат финансира „АСБ“. У зграду ће се уселити десет породица из колективног центра, према критеријумима које је прописао Комесаријат, а два стана добиће општине за решавање стамбених проблема социјално угрожених лица.

ПРОГРАМ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ МЛАДИХ

Пресс, Датум : 20.2.2010, Страна : 6

БЕОГРАД - Национална служба за запошљавање (НСЗ) позвала је јуче незапослене особе, млађе од 30 година, да се укључе у „Програм запошљавања младих“.

Позив важи за незапослене са другим степеном стручне спреме, а предност имају особе са ивалидитетом, Роми, избегли и расељени, повратници у поступку реадмисије и корисници социјалних услуга, наведено је у саопштењу.

ЉАЈИЋ ОТВОРИО НЕЗАВРШЕН ДОМ ЗА СТАРЕ

Пресс, Датум : 20.2.2010, Страна : 14

Стари Ужичани се још нису уселили у Дом за старе у Ужицу иако је свечано отворен још 10. децембра. Усељено је тридесетак избеглица, али они више времена проводе у старим баракама поред дома, јер у новом дому нема грејања

УЖИЦЕ - Дом за старе у Ужицу који је 10. децембра прошле године свечано отворио министар за рад и социјална питања Расим Љајић, још се не користи за смештај старих јер још није завршен. Пре двадесетак дана усељено је тридесетак избеглих и расељених лица, али они више времена проводе у старим баракама поред дома, јер у новом дому нема грејања.

Све собе у дому нису потпуно опремљене, а просторије које су потпуно опремљене још пре три године, пропадају!

Усељене избеглице

Када је министар Љајић заједно са градоначелником Ужица Јованом Марковићем уз присуство многих званица свечано отворио Дом за стара лица на брду Забучју у Ужицу,

очекивало се да ће се први станари убрзо уселити. Али, тек после два месеца први станари су била избегла и расељена лица, која су живела у баракама поред новог дома, док правих корисника још нема. У Ужицу се годинама осећа велика потреба за домом за старе и многи старији Ужичани су били принуђени да оду у домове у другим градовима.

У дугим ходницима новоотвореног дома све мирише на ново. Али, модерна кухиња не ради, у трпезарији само столови, велики ходници празни, две велике просторије празне... Тек у једном делу зграде нови станари у зимским јакнама и са капама шетају ходником.

- Све је лепо, ново и чисто. Кључеве смо добили пре двадесетак дана. Неки су преселили ствари и сместили се, а неки се још враћају у бараке, јер је овде хладно. Грејање не ради. Овде уђем да мало проветрим собу, али се вратим у бараку. Обећали су да ће нам сутра донети грејалице - каже Станислава Опачић (80), избеглица из Задра.

Зорка Јововић из Горажда је незадовољна што у новој згради нема грејања.

- Мој супруг и ја смо већ 20 година у избеглиштву, он је болестан и лежи у бараци. Јесте лепо у новом дому, али шта вреди када кухиња још не ради, па не могу да скувам ни чај, а камоли да спремим нешто за мог болесног мужа. Нема ни грејања, па још боравимо у баракама - каже Зорка.

Не исплати е да ради кухиња

Али оних којима је дом намењен, још нема. Директор ужичког Центра за социјални рад Заим Рамовић каже да је Дом отворен превасходно да би се избегла и расељена лица сместила у хуманије услове.

- Дом још није потпуно завршен, али оно што недостаје одрађујемо успут. Отварање Дома је уследило да бисмо избегла и расељена лица из барака у којима су услови за живот на ниском нивоу, преместили у хуманије услове. Тренутно нема грејања, па ћемо дотерати грејалице. Грејање 1.600 квадрата је много скупо. Дом није у потпуности опремљен, а просторије које су опремљене почеле су да пропадају и зато смо отворили дом иако није завршен. Другачије је када неко живи ту и одржава то место. Поред тога, у децембру нисмо могли да пресељавамо кориснике који већ живе у другим домовима, а заинтересовани су да дођу у Ужице - објаснио је Рамовић.

Он каже да је Дом капацитета за 80 особа, али да није у потпуности опремљен део за још 30 особа.

- Министарство је већ издвојило још два милиона динара за опремање тих соба, дневног боравка, ТВ сале и просторије где ће стари моћи да се друже. Кухиња и вешерница још не раде, јер немамо рачуна да раде док не буде станара у њој. Избегла и расељена лица још користе стару трпезарију. Након отварања извршили смо дезинфекцију дома, сервисирали противпожарне апарате, спремна је медицинска опрема и за непокретна лица, а била је екипа из Завода за јавно здравље да узме узорке воде. Полако све приводимо крају, тако да се надам да ће први станари моћи да се уселе на пролеће - рекао је Рамовић.

Антрфиле : Дом се гради већ седам година

Изградња Дома за старе на Забучју почела је 2003. године, на месту где се налазио Прихватни центар за избеглице. Прву фазу дома за 80 старих лица финансирао је УНХЦР са 400.000 евра. Друга фаза изградње дома која је обухватала изградњу кухиње, трпезарије, вишенаменске сале, вешернице и друго, почела је 2006. године и завршена у новембру те године, а радове је финансирало Министарство за рад и социјална питања са 48 милиона динара. После две године радови су настављени изградњом споне између два објекта лифтом и делимичним уређењем партера, за које је исто министарство издвојило 15 милиона динара. Министарство је у 2009. години дало још 15 милиона динара за набавку опреме за 50 корисника дома.

ИНСПЕКТОРИ „КРЧЕ" ТРАСУ КА БУДУЋЕМ МОСТУ

Политика, Датум : 20.2.2010, Страна : A19

Попис бесправних објеката дуж новобеоградске пруге претходи Акционом плану за расељавање породица са локације на којој ће бити саобраћајница. - Већина становника нема пријаву у Београду, истичу житељи дивљих насеља

Градски инспектори наставили су јуче попис бесправних објеката и породица које живе у нехигијенским новобеоградским насељима, дуж трасе будућег приступног пута мосту преко Аде Циганлије. Нова саобраћајница дужине три километра биће изграђена непосредно уз железничку пругу, са јужне стране, а повезиваће Улицу Тошин бунар са петљом за мост у близини Отвореног тржног центра. Решавање имовинскоправних односа на траси приступнице је при крају, истичу у Дирекцији за грађевинско земљиште и изградњу Београда, и завршава се попис становника у нехигијенским насељима.

- После евидентирања породица следи доношење Акционог плана за стварање услова за изградњу северне приступне саобраћајнице мосту. Питање имовине већ је решено, а када секретаријати за инспекцијске послове и социјалну заштиту заврше свој посао почеће уклањање бесправних објеката. То је уобичајена процедура која се примењује на свим трасама инфраструктуре - рекао је Ненад Бајић, портпарол Дирекције.

Репортери „Политике" обишли су јуче трасу будуће саобраћајнице на којој се налазе најмање три велика нехигијенска насеља и неколико других бесправних објеката. У највећем од њих, насеобини у 42. блоку која се протеже до 67. блока и комплекса „Белвил", становници тврде да постоји око 300 учерица, у којима живи и по пет-шест чланова породице. У оближњем насељу у 66. блоку становници су избројали педесетак импровизованих домова, а неколико стотина метара североза-падно, уз пругу код гараже ГСП-а, налази се још око 35 барака. У овом насељу, у домовима површине између 15 и 20 квадрата, живи по девет и 11 људи.

Надлежни за израду и примену Акционог плана расељавања у кабинету заменика градоначелника кажу да ће се по завршетку пописа знати прецизне бројке, као и ко од житеља „дивљих" насеља поседује пребивалиште на територији Београда. То ће бити један од кључних критеријума приликом спровођења плана.

- Акциони план биће сличан стратегији расељавања Рома који су живели испод „Газеле". **Становници дивљих насеобина биће размештени по рубним деловима престонице у које ће се, поштовањем принципа негруписања сиромаштва, доселити највише 20 породица.** Поучен искуством са учерицама, никлим на градском земљишту под „Газелом", код „Белвила" и дорћолске пруге, град ће настојати да проблем заиста и реши, а не само да пресели породице на рубне локације - рекао је Милан Кркобабић, заменик градоначелника.

Са по 20 породица у насељу, истиче Кркобабић, социјални радници ће подробније радити јер ће, као и до сада, децу уписати у школе и вртиће, а радно способне обучити и припремити за запослење. Добиће здравствену заштиту и учествоваће у комплетном социјалном програму, што ће и бити најважније ставке Акционог плана, истакао је заменик градоначелника.

Сценарио „Газела", међутим, предвидео је да смештај у лимене контејнере добију само породице са регистрованим пребивалиштем у Београду. Становници барака на траси нове саобраћајнице, међутим, истичу да велика већина њих нема документа са престоничком адресом. Према њиховој причи, дуж пруге су махом насељена лица расељена са Космета и пореклом из јужних крајева Србије.

Иако ће датум рушења барака бити познат тек по завршетку пописа и израде акционог плана, становници потврђују да би багери, према незваничним информацијама које имају, пред њихове домове могли да стигну већ у наредна два месеца, односно до маја.

Антрфиле : Већина Рома са Космета

У бесправном насељу код депоа ГСП-а, које је „процветало“ приликом изградње стамбеног комплекса „Белвил“, живе становници претежно ромске националности. Пронашли су уточиште у картонским кућама чији су подови од блата, а кроз које продиру ветар и киша.

- Већина нас нема где да се врати и нећемо напуштати домове док се не нађе неко решење - поручио је Мујо Захировић.

У близини су још два нехигијенска насеља, која су се проширила после „рашчишћавања“ „Газеле“. Роми са Космета првобитно су подигли бараке код „Делта ситија“, по чијој су изградњи побегли уз пругу у 66. блоку.

- Доселио сам се у Београд крајем 1998. године са Косова где сам имао шталу са 50 коња. Наша деца не иду у школу, а седмочлане породице издржавају се продајом картона и пластичних чаша - рекао је Ифран Шерифовић.

PRESS CLIPPING

Недеља 21.02.2010. год.

“ВУЧЈЕ СРЦЕ“ У ПАРИЗУ

Вечерње Новости, Датум : 21.2.2010, Страна : 5

КЊИГА МАРИЈЕ ЛИНЕ ВЕКЕ

У Културном центру Србије у Паризу представљена је књига италијанске новинарке Марије Лине Веке „Вучје срце“, која говори о судбини несталих и отетих Срба и трговини органима на Косову и Метохији.

У присуству амбасадора Републике Србије Душана Т. Батаковића и великог броја посетилаца Културног центра, о књизи су говорили новинар и публициста Коста Христић и ауторка Марија Лина Века.

Марија Лина Века упознала је чланове породица несталих и отетих из Обилића, Урошевца, Гњилана и пратила их у њиховом бескрајном чекању и патњи. Призори отмица Срба у роману се укрштају са сценама чекања младог болесника који се на другом крају Европе, у Француској, припрема за операцију пресађивања срца. Марија Лина Века пре „Вучјег срца“ написала је „Изгубљено Косово“ и „Косово и Метохија - немогућ повратак“.

ЗАСИЈАЋЕ РИЗНИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 21.2.2010, Страна : 22

Убрзава се враћање културног блага у православна светилишта Широм Хрватске

На рестаурацију чека око 250 икона, десетине јеванђеља...

ПУСТОШ на српским имањима, пустош и у добром делу некада раскошних православних храмова широм Хрватске. То је још суморна слика некадашње југословенске републике, у којој, према последњем попису, живи једва 200.000 Срба. Пре само 20 година било их је чак три пута више. Једнако лагано као људи, у српска светилишта враћа се и културно, махом црквено благо, које је, да би било спасено од уништавања и развлачења, евакуисано у првој половини ратних 90-их година.

Тај процес, по речима Зорана Вапе, генералног директора Покрајинског завода за заштиту споменика културе Војводине и стручног консултанта мешовите српско-хрватске комисије за враћање блага, добија убрзање. Поменути завод је, у име Србије, носилац целокупног посла, а враћање иде на два начина - обновом реликвија и самих храмова у оним местима где још има Срба да их посећују и чувају, и формирањем посебних ризница за сачуване и рестауриране реликвије из храмова у чијим седиштима се српски језик више не чује.

- У овом тренутку су у току или се приводе крају радови на ризницама при Саборној цркви у Шибенику, цркви Светог Илије у Задру и манастирима Крки и Крупи за Далматинску, у манастиру Гомирје и при цркви Светог Николе у Ријечи за Горњокарловачку, и, најзад, у Вуковару и Даљу за Епархију осјечко-барањску и пољску - прецизира саговорник "Новости".

Хрватска је, додаје Вапа, преузела обавезу да грађевински уреди простор у којем ће ризнице бити смештене, за шта ће, према проценама, издвојити око пола милиона евра. До сада је потпуно сређена будућа ризница у конаку Крупе, а сличан посао ће до краја ове или до почетка наредне године бити урађен и у Крки. До завршетка 2011. биће припремљен и простор у оквиру цркве у Задру, а следи исто и у Гомирју, Ријеци, Вуковару и Даљу.

- Цео посао ће бити готов у наредних пет година највише - прецизира Вапа. - У Вуковару и Даљу ризнице би требало да буду смештене у некадашњој Српској веронауковној школи, односно у Српском дому. Њихова здања су после Другог светског рата национализована, али је СПЦ већ затражила да јој буду враћена. Очекује се да ће то сигурно бити учињено.

Што се самог блага тиче, само у депоу војвођанског завода у Сремским Карловцима рестаурацију, конзервацију и враћање на места на којима су храбриле свој народ, чека више од 250 икона насталих махом између 15. и 18. века, десетине јеванђеља изузетне вредности и низ скупочених реликвија сличне старости, а бар два пута више их је привремено смештено у Музеју СПЦ у Београду. Већину ће за повратак припремити управо стручњаци из Новог Сада.

- Овог тренутка радимо на враћању сјаја раскошном иконостасу цркве Светог великомученика Георгија у Боботи код Вуковара, који је, пет година пошто је храм никао, 1778. осликао Јован Исаиловић старији - каже Вапа. - Саборну цркву у Шибенику смо завршили, слично је и са манастиром Крка, као и црквом у Задру или прелепим храмом у Ријеци, наслоњеним на саму обалу, подно старог града...У свим црквама које је обнављао или обнавља војвођански завод, богослужења се редовно одвијају и она, заједно са поменути манастирима, као некада, постају српска сабиралишта и национална спасилишта. Користи, разуме се, има и хрватска држава, јер јој управо она туристичку понуду чине знатно богатијом. Тако је током прошле године само цркве у Шибенику и Задру посетило више од 120.000 страних туриста.

Антрфиле : БРЖЕ СА ЈОСИПОВИЋЕМ?

БЕЗ обзира на све сенке које лебде над односима Србије и Хрватске, сарадња самих стручњака за рестаурацију културног блага је, вели Зоран Вапа, до сада била коректна. Очекује се да ће процес враћања не само културног блага већ, пре свега, прогнаних Срба, убрзати избор Иве Јосиповића за новог председника Хрватске.

НИШТА БЕЗ БЛАГОСЛОВА

НИЈЕДНА реликвија ни у једно српско светилиште у Хрватској не може да буде враћена без посебног одобрења Светог архијерејског синода СПЦ. У априлу би тако благослов за повратак на место на којем су стајале готово четири века требало да добију и четири последње иконе тамошњег иконостаса, чиме ће он, и дефинитивно, бити обновљен.

PRESS CLIPPING

Понедељак 22.02.2010. год.

ПОПУСТ И ЗА РАСЕЉЕНЕ

Вечерње Новости, Датум : 22.2.2010, Страна : 38

ПРОШИРЕН КРУГ БЕНЕФИЦИРАНИХ У ГРАДСКОМ ПРЕВОЗУ У НИШУ

НИШ - После најновије одлуке Градског већа, ускоро ће и избеглице и интерно расељена лица моћи да остваре право на бенефициран градски превоз и то по истим критеријумима који важе и за остале житеље Ниша.

Уз одговарајућу легитимацију, право на бесплатан превоз имају старији од 70 година и инвалиди, док се по повлашћеним ценама за сада могу превозити ученици и студенти.

Према неким проценама, од укупно 10.350 избеглих и интерно расељених, колико их има у граду на Нишави, рачуна се да би повластице у градском превозу могло да оствари њих око 1.000.

Скупштина града је раније донела одговарајућу одлуку, али пет превозника који обављају ту делатност на нишким улицама нису могли да је спроведу у дело, а сада је то већ могуће, пошто им је Градско веће дало сагласност на цене превоза и начин финансирања.

Сада је све и формално регулисано, истиче начелник градске Управе за комуналне делатности, енергетику и саобраћај, Дејан Јовановић. Превозници су спремни да омогуће повластице уз једини услов да грађани легитимацијом докажу статус.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 22.2.2010, Страна : 3

КУРШУМЛИЈА

Општина Куршумлија, Комесаријат за избеглице и Немачка хуманитарна организација „АСБ“ потписали су уговор о изградњи 12 станова у којима ће бити смештена избегла и расељена лица која тренутно бораве у Колективном центру „Селова“. Вредност пројекта је 300.000 евра.

СА СРБИМА ЛАКШЕ!

Вечерње Новости, Датум : 22.2.2010, Страна : 16

ХРВАТСКА И СУСЕДИ

ЗАГРЕБ - Хрватски председник Иво Јосиповић изјавио је јуче загребачком “Јутарњем листу” да су у српско-хрватским односима најспорније тачке - граница и проблеми везани уз рат и поратно време. Прецизирао је да се, пре свега, морају решити проблеми хрватских грађана који су избегли у Србију.

Јосиповић је нагласио да је “проблем границе са Србијом, за разлику од оног са Словенијом, далеко мањи и лакше решив”. **Хрватски председник је признао да “постоји евидентан проблем хрватских грађана српске националности, који су услед ратних прилика избегли у Србију”, наглашавајући да се “њихов статус мора решити”. Они (Срби), рекао је Јосиповић, имају право на повратак, као што имају право на своју имовину.**

Друго је питање, нагласио је председник Хрватске, да ли и које политике штите стварне интересе тих људи или само - експлоатишу њихову патњу. Јосиповић је закључио да су добри односи са суседима важан услов безбедности, али и да омогућавају отварање нових тржишта, комплементарних са хрватским - српског, босанскохерцеговачког, црногорског...

РОМИ НЕЋЕ ДА СЕ СЕЛЕ, А СРБИ НЕЋЕ ДА ИХ ТЕРАЈУ

Политика, Датум : 22.2.2010, Страна : А1

Ја не смем да причам на свом ромском језику у Приштини или јужној Митровици, него искључиво на албанском, каже Скендер Гушани

„Свој матерњи језик, ромски, у којем има много српских речи, ја не могу да говорим у јужној Митровици или када идем по Косову. Зашто? Зато што нисам безбедан. Када одем у Приштину, Урошевац или Призрен морам искључиво да говорим албански језик, осим са оно мало Рома које сретнем, с којима могу кришом да причам на свом језику”, објашњава за „Политику” расељени Ром Скендер Гушани, који је с породицом 1999. године избегао из јужног дела Косовске Митровице у Лепосавић.

Гушани, који је председник ромске заједнице за Косовско-митровачки округ, с још око 300 Рома и неколико породица Египћана и Ашкалија живи у „хангару”, на месту где је некада била стационирана Војска Југославије.

Он каже да оно мало Рома што их има по Косову нема елементарне услове за живот, а првенствено нема сигурност. „Стално страхују од Албанаца, не иду у школе, тешко долазе до личних докумената, а лече се уколико имају пара да плате”, прича Гушани и објашњава да су се до рата Ашкалије и Египћани изјашњавали као Роми, а да су се сада силом прилика интегрисали у албанско друштво. „Они сада говоре албанским језиком, а старији Египћани и Ашкалије међу собом говоре ромски, али када су на улици, то себи не смеју да дозволе јер се плаше да неће осванути”, каже Гушани.

Овај Ром прича да је некада живео у насељу Расадник, у јужном делу Митровице, које је важило за једно од највећих ромских насеља на Балкану. Сада тамо у новоизграђеним објектима има нешто више од 70 ромских породица које су се у последње две године вратиле.

–„Поједина наша деца из јужног дела града иду у северни део Косовске Митровице, где похађају наставу. Довозе их и одвозе комбијем”, прича Гушани.

На северу Косова, поред кампа у Лепосавићу, постоје још два: Чесмин луг и Остероде, и то су једини ромски кампови на целој територији Космета у којима борави већ десету годину око хиљаду Рома и нешто мање Египћана и Ашкалија.

Због контаминираниости оловом воде и земљишта у последња два кампа, комесар за људска права у Савету Европе (СЕ) Томас Хамарберг у свом извештају је затражио обуставу насилног повратка Рома из европских земља на Косово због тога што „не постоје услови за повратак”.

У канцеларији комесара за људска права СЕ у Стразбуру, јуче је „Политици” појашњено да је, поред лоших услова живота, који су одређени непостојањем адекватне

инфраструктуре и смештаја, и безбедносна несигурност одлучујући фактор који отежава и одлаже повратак избеглица на Косово.

„Постоји страх да би они поново могли бити принуђени да оду, уколико опет буду изложени притиску и застрашени претњама. Такође, 50 одсто косовске популације је незапослено, што даје веома мало наде повратницима да ће негде радити”, навео је Стефано Монтарио, шеф кабинета комесара за људска права и објаснио да су то све разлози због којих смо позвали државе ЕУ да одложе повратак Рома. Он је додао да је у извештају затражено да се људи који живе у постојећим камповима хитно евакуишу и сместе у одговарајуће услове.

Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију објаснио је да се на северу Космета Унхцр све мање бави овим проблемом, а да је један од разлога вероватно и то што је њихов буџет све мањи. Што се тиче остатка територије КиМ УН администрација је те надлежности пребацила на Министарство за повратак и заједнице владе у Приштини. Јуче је у надлежном министарству у Приштини било немогуће добити податке о томе какве услове обезбеђују за Роме повратнике, пошто се спремају за обележавање годишњице проглашења независности.

Што се тиче кампова на северу Митровице, државни секретар каже да „Роми неће да се селе, а Срби неће да примењују силу”. „Ја сам више пута разговарао с Ромима у тим насељима, али они неће да се селе у јужни део Митровице зато што се тамо не осећају сигурно. Осим тога, они у северном делу примају социјалну и хуманитарну помоћ, дечије додатке и поред тога што смо им гарантовали да неће изгубити те приходе, они нису желели да оду”, каже Ивановић за „Политику”.

Комесар за људска права СЕ тражио је да се за око 600 становника ових кампова хитно нађе нов, безбедан смештај и медицинска нега, како би кампови могли да се затворе. „Чињеница да су ти кампови били насељени читаву деценију прави је скандал. Међународна заједница сноси део одговорности за ту ситуацију”, нагласио је Хамарберг и упозорио да контаминација оловом озбиљно угрожава становнике, посебно децу.

Председник ромске заједнице за косовско-митровачки округ подсећа да су Роми недавно имали разговоре са амбасадорима европских канцеларија у Приштини и да је немачки амбасадор тражио да се годишње око 5.000 Рома врати из Немачке. „Ми смо и тада рекли да нема услова да Роми поново буду на својим огњиштима, јер су им куће попаљене”, каже Гушани и набраја да данас у Пећи и Урошевцу више нема Рома, осим оних који се изјашњавају као Ашкалије. Најбезбеднији су они који живе Племетини, где је већински српски живаљ, као и у једној од највећих српских енклава у Прилужју. У Приштини у Моравском насељу живи седам породица, док у Вучитрну нема ни једне.

СРЕЂУЈУ НАЈПРЕ СВОЈЕ ДВОРИШТЕ

Вечерње Новости, Датум : 22.2.2010, Страна : 3

ПОСЛЕ ПАУЗЕ, КОЈА ЈЕ ТРАЈАЛА ЧИТАВА ДВА МЕСЕЦА, НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СЕ СУТРА ВРАЋАЈУ У КЛУПЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ

Уз закон о скупштини још 120 аката

РАСПРАВОМ о закону о Народној скупштини, посланици се после два месеца паузе сутра враћају у парламентарне клупе.

На ванредном заседању уредиће своје двориште документом који уводи какву-такву финансијску самосталност законодавном дому. Скупштина ће Влади слати рачуницу својих трошкова, како би била уврштена у буџет. Новина у закону је и свечани почетак

пролећног и јесењег заседања, уз химну и гарду Војске Србије, као и то да ће неки нови посланици полагати заклетву почетком мандата.

Током редовног заседања, које почиње у марту, посланике чека око 120 закона. Међу њима су документи о заштити од изложености дуванском диму, амнестији, завршном рачуну буџета за 2008. годину, пиву, САНУ... Скупштина ће разматрати и законе о обележавању дана жалости, као и образовне акте о ученичком и студентском стандарду и предшколском образовању.

Парламент треба да потврди и бројне споразуме попут оног са Швајцарском о визној либерализацији, реадмисији са Норвешком, сарадњи у области одбране са Великом Британијом и Ирском, Португалом, Македонијом, Словенијом, Норвешком, Шпанијом, Француском, Ираком, и полиције са Хрватском и Израелом. Током марта расправљаће се и о Закону о изручењу између Србије и Црне Горе.

Антрфиле : СРЕБРЕНИЦА ОВЕ НЕДЕЉЕ

ШЕФОВИ посланичких клубова очекују да ове недеље буде формирана радна група за израду текста резолуције о Сребреници. Како нам је речено у Скупштини, њу ће чинити представници свих партија које седе у парламенту. Поред документа о осуди злочина у босанском граду, они ће написати и текст о страдању Срба.

PRESS CLIPPING

Уторак 23.02.2010. год.

ПОВЕРЕНИШТВО ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У КАРЛОВЦИМА ПОМАЖЕ РАСЕЉЕНИМ ПОРОДИЦАМА

Дневник, Датум : 23.2.2010, Страна : 8

Комесаријат за избеглице Републике Србије додељује пакете хране најугроженијим избеглицама и расељеним са Косова и Метохије у општинама, међу којима и карловачка, које су усвојиле локалне акционе планове за унапређење положаја те популације на својим територијама.

Како сазнајемо од повереника за избеглице у карловачкој општини Наде Остојић-Агбабе, избегличке и интерно расељене породице, уколико су заинтересоване за овај вид помоћи, треба до 5. марта да попуне обрасце. Основни услов за добијање помоћи је да немају приходе веће од новембарског износа материјалног обезбеђења породице. Поред тога, право на помоћ имају породице са троје и више деце до 15 година, самохрани родитељи који имају децу до 15 година, пензионери са инвалидитетом, домаћинства са болесним чланом, стара лица - жене преко 60 а мушкарци изнад 65 година и једночлана домаћинства. Пријавне обрасце могу да добију на портирници Магистрата и у канцеларији повереништва. Када их попуне, треба да их предају поверенику, који је дужан да их до 10. марта проследи Комесаријату за избеглице.

ОСУДА

Вечерње Новости, Датум : 23.2.2010, Страна : 5

МИСИЈА Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) на Косову осудила је јуче скрнављење гроба Живке Јовановић, на православном гробљу у Гњилану.

- Ово је неприхватљив и нехуман чин. Такви акти поништавају напоре локалних и међународних институција како би се обезбедио повратак расељених и функционисање мултиетничког Косова - изјавио је в.д. шефа Мисије ОЕБС Марк Ламанен.

КОМШИЈЕ МОРАЈУ САРАЂИВАТИ

Дневник, Датум : 23.2.2010, Страна : 2

СРПСКИ ПОСЛАНИЦИ ДАНАС С НОВИМ ХРВАТСКИМ ПРЕДСЕДНИКОМ

Чланови Групе пријатељства с Хрватском Скупштине Србије разговараћ е данас у Загребу с новим хрватским председником Ивом Јосиповић ем, шефом дипломатије Гораном Јандрковићем, а примиће их и председник Сабора Лука Бебић.

Иначе, делегација српског парламента, у којој су потпредседник Народне скупштине Никола Новаковић, те посланици др Јанко Веселиновић, Петар Кунтић, Радован Радовановић, Момо Чолаковић и Небојша Ранђеловић, јуче се срела с представницима

Групе пријатељства са Србијом хрватског Сабора, као и с члановима Одбора за међупарламентарну сарадњу, који води Милорад Пуповац.

– Током ових сусрета исказана је потреба за успостављањем боље сарадње међу парламентима, и то не само кроз чешће контакте група пријатељства већ и кроз интензивирање комуникације надлежних одбора Сабора и Народне скупштине, који би сарађивали на питањима европских интеграција, права националних мањина, борбе против криминала... Јачање те међупарламентарне сарадње могло би дати нови импулс укупној бољој сарадњи двеју држава – изјавио је за „Дневник” др Јанко Веселиновић.

Он је потврдио да би ускоро требало да буде уприличен и сусрет председника Сабора Луке Бебића и председнице Скупштине Србије Славице Ђукић-Дејановић, а циљ је стварање услова за решавање бројних отворених питања.

При томе је, каже саговорник „Дневника”, констатовано да та чињеница – да постоје питања о којима се две државе не слажу – не би смела бити сметња за разговоре о оним темама за које постоји сагласност да се морају решавати, попут повратка избеглица, положаја мањина, привредне сарадње...

Уочи разговора с новим шефом хрватске државе, др Јанко Веселиновић је објаснио да је овај сусрет уговорен знатно раније и да није у циљу припреме евентуалног састанка двају председника – Бориса Тадића и Иве Јосиповића.

– Централна тема биће билатерални односи двеју држава. Пренећемо му нашу жељу за добром сарадњом Србије и Хрватске и вољу за решавање отворених питања. И пренећемо му наша очекивања да ће код реализације његових председничких приоритета, где је у први план ставио развој добросуседских односа с државама региона, бити активности на свим нивоима – најављује Веселиновић.

ПРЕВОЗ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 23.2.2010, Страна : 36

ПРЕМА Кркобабићевим речима, засад избеглице на територији Београда, иако имају више од 65 година, не могу да се возе бесплатно градским превозом.

- Одлука је таква да бесплатан превоз имају само они који су стално пријављени на територији Београда и имају београдску личну карту - каже Кркобабић. - Да ли она треба да се разматра, друго је питање.

PRESS CLIPPING

Четвртак 25.02.2010. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Блиц – Србија, Датум : 25.2.2010, Страна : 8

Град Ниш добио је 1,5 милиона динара од Комесаријата за избеглице Републике Србије на име помоћи у грађевинском материјалу ради побољшања услова становања избеглих и интерно расељених особа на територији града.

У циљу реализације наведене помоћи, градоначелник Ниша је образовао комисију за избор корисника помоћи, која је одабрала четири породице којима је додељена једнократна бесповратна помоћ у грађевинском материјалу потребном за доградњу и адаптацију њихових стамбених објеката, у вредности од по 375.000 динара.

Ниш је први град у Србији који је у циљу подршке имплементације локалног акционог плана за унапређење положаја избеглих и интерно расељених, добио новчана средства за побољшање услова становања избеглих. Са одабраним корисницима помоћи, град је закључио уговоре о додели помоћи у грађевинском материјалу којима се корисници обавезују да примљени материјал, о свом трошку, уграде у свој стамбени објекат у року од шест месеци.

ПРОЈЕКТОМ ДО ПОСЛА

Правда, Датум : 25.2.2010, Страна : 26

ПРОКУПЉЕ – Прокупачки Бизнис инкубатор центар и филијала Националне службе за запошљавање, Министарство иностраних послова Владе Холандије и НВО Спарк, реализују у општинама Топличког округа пројекат „Послови“, који ће обухватити обуку око 600 лица са евиденције НСЗ.

Пројекат има за циљ смањење општег сиромаштва и стопу незапослености. **Циљна група пројекта су незапослена лица, посебно жене, Роми и расељена и избегла лица.** Током обуке полазници ће се упознати са документацијом за оснивање предузећа, израдом бизнис плана, фондовима и кредитима.

ЗАТВОРЕНИ ИЗБЕГЛИЧКИ ЦЕНТРИ

Дневник, Датум : 25.2.2010, Страна : 14

У ВОЈВОДИНИ

– Од 85 некадашњих избегличких центара у Војводини остала су још само два, а уз помоћ Светске банке биће изграђени станови за 150 избегличких породица – рекао је републички комесар за избеглице Владимир Цуцић током сусрета с покрајинским премијером Бојаном Пајтићем. Цуцић је подсетио на то да је у Војводину, већим делом у Нови Сад, где су углавном и остали, дошло више од 250.000 избеглица.

Зато је важно да им се максимално помогне, од решавања статуса до сарадње с локалним самоуправама, казао је он, напомињући да су бројне војвођанске општине, попут Бачке Паланке, Вршца и Сремске Митровице, увек спремне на сарадњу, док има и оних које нису. **Нагласио је да је лањски буџет за помоћ избеглицама био 220 милиона динара, а био би знатно већи да су неке општине хтеле да се укључе.**

Др Пајтић је истакао да је Влада Војводине много урадила да би помогла овим људима иако формално није имала толико надлежности.

– Суфинансирали смо куповину сеоских кућа и пољопривредне механизације, давали избеглицама грађевински материјал, помагали и повратницима, а намера нам је да их још више подржимо у образовном, културном и финансијском смислу, јер смо преузели кораке и за формирање српске банке у Хрватској – нагласио је војвођански премијер.

МЕДВЕЂА ПОМАЖЕ РАСЕЉЕНЕ

Данас, Датум : 25.2.2010, Страна : 17

Медвеђа - У Медвеђи на југу Србије, у којој живе Срби, Албанци, Црногорци и припадници других националности, биће подигнуто 11 пластеника у чију се градњу улаже око 1,5 милиона динара, а средства је обезбедио УХЦР.

У овој вишенационалној, сиромашној општини, биће завршена градња стамбене зграде од осам станова која је намењена интерно расељеним лицима, сазнали смо у Комесаријату за избегла лица, а до краја године у овом крају ће бити подигнуто и шест монтажних кућа за социјално угрожене породице.

- За градњу монтажних кућа наша самоуправа је обезбедила инфраструктуру и локацију - истиче Слободан Драшковић, председник Општине Медвеђа. Драшковић посебно наглашава да је намера Медвеђе да буду створени услови за нормалан живот свих расељених и избеглих лица, али и грађана који овде вековима живе.

- Ускоро ће почети да ради рудник Леце, жила куцавица читавог нашег краја - најављује Драшковић.

МНОГО СМО ГРЕШИЛИ

Правда, Датум : 25.2.2010, Страна : 6

ХРВАТИ ПРИЗНАЛИ

ХАГ – Председник Врховног суда Хрватске Бранко Хрватин и државни тужилац Младен Бајић оценили су јуче у Хагу да је Хрватска деведесетих година „погрешно“, суђењима у одсуству, „прешироко“ спровела „поступке за кажњавање ратних злочина“.

На конференцији о наслеђу Хашког трибунала, њих двојица су нагласили да је Хрватска те грешке исправила ревизијом свих поступака, од којих су многи, како су рекли, обустављени.

– Сада се у Хрватској суди независно, непристрасно, али и стручно – казао је председник Врховног суда. Бајић је прецизирао да је после ревизије којом је обухваћено око 3.900 особа против којих су тада покренути поступци остало 1.100 „у различитим фазама поступка“, као и да тужилаштво предлаже обнову поступака који су вођени у одсуству оптужених.

Судија Хрватин нагласио је да је Хрватска „платила велику цену због тих грешака“, али да се оне исправљају после усвајања новог Закона о кривичном поступку. Он је као грешку навео и првостепену пресуду за злочине над припадницима ЈНА и другим особама у сплитској касарни Лора, као и да је судија поступак водио на незаконит начин, али да је то исправљено у жалбеном поступку.

Документарно–информациони центар „Веритас“ и удружења Срба из Хрватске годинама су упозоравали да су судски поступци у одсуству, један од најважнијих разлога што се избегли Срби не враћају у завичај. Они су упозоравали да су у страху од тајних оптужница за наводне ратне злочине десетине хиљада Срба.

„ОЛУЈА“ ОДУВАЛА ПОМИРЕЊЕ СРБА И ХРВАТА

Куир, Датум : 25.2.2010, Страна : 3

Док је српска делегација разговарала с Јосиповићем, у Хрватском сабору пљуштале увреде на рачун Србије

БЕОГРАД - Историјског помирења Србије и Хрватске тешко да ће бити у скорије време!

Док је делегација српске „групе пријатељства“ разговарала с хрватским председником Ивом Јосиповићем о поправљању односа две земље, у тамошњем Сабору пљуштале су увреде на рачун Србије и контратужбе за почињен геноцид током акције „Олуја“, као и захтеви да се укине празник који велича ову акцију.

Саво Штрбац, директор Веритаса, каже да би укидање овог празника било симболично за Србе у Хрватској и подстицајно за њихово враћање у своје домове.

- Замислите само како се сваког 5. августа осећају Срби, којих у Хрватској има 200.000, а још 400.000 је у избеглиштву - питао је Штрбац.

С друге стране, Војислав Станимировић, председник СДСС, каже за Куир да је реч о коинциденцији.

- Не верујем да је то била смишљена намера, као што не верујем да ће то утицати на односе Србије и Хрватске - уверен је Станимировић.

Подсетимо, потпредседник Сабора Владимир Шекс прокоментарисао је српски захтев речима: „То је ступидна глупост!“, док је председница Националног одбора за праћење преговора с ЕУ Весна Пусић рекла да „Хрватска може да слави шта год жели, то је њена унутрашња ствар“ те да „Србију нико не тера да слави ‘Олују’“.

У ОДНОСИМА СРБИЈЕ И СУСЕДА ВЛАДАЈУ ЦИНИЗАМ И НЕПОВЕРЕЊЕ

Блиц, Датум : 25.2.2010, Страна : 4

Званични Београд на ратној ноzi са свима у региону

„Чим падне брзина европских интеграција, проблеми у региону избију у први план“, образлаже Вук Јеремић. „Штета је што овде на Балкану немамо политичаре са визијом“, сматра професор Енес Османчевић

Србија врати свог амбасадора у Подгорицу, а министар спољних послова Црне Горе погрдно закључи да „није морао ни одлазити“. Хрватски председник не стигне ни да заврши реченицу о ирационалности србијанског председника, а на сто стигне демарш из Београда брже него што је прихваћена нетом пружена рука пријатељства из Загреба.

Београд би усвојио декларацију о Сребреници, али бројни политичари брзо у јавности почну да негирају почињени геноцид. И кад крену напоље, односи држава у региону потону још брже, у још дубљу јаму из које лове туђе грешке и доказе мржње.

Иако су бољи односи са суседима међу прва три места на агенди свих држава у региону, овај циљ делује недостижно захваљујући томе што ниједан од бројних проблема није решен, а сваки покушај решавања заглиби се у међусобном неповерењу и неизбегним увредама.

Да су регионална сарадња и добросуседски односи један од приоритета у Србији, потврђује за „Блиц” и Вук Јеремић, министар спољних послова:

- Чим падне брзина европских интеграција, проблеми у региону избију у први план зато што је ситуација веома крхка. Управо зато ми инсистирамо на брзим европским интеграцијама. Србија више не пристаје на понижења и инсистираће на коректном и равноправном третману у складу са међународним правом и раније преузетим обавезама. Вероватно ће бити потребно још неко време, надам се не превише дуго, да се сви суседи навикну на ту чињеницу - каже Јеремић.

Најдрастичнији сукоб је тренутно са Црном Гором, која је пружила уточиште криминалцима, вођама кокаинског клана.

- Кокаинска афера која је сада распламсана само је један од примера лоших односа између две државе, а не памтим када су били добри. То је пример недостатка међусобног поверења и искрености, којих да има, не би ни било афере. Ниједна тврдња о томе чији су главни актери мафијашких кланова није тачна. Србија пребацује одговорност на Црну Гору и тиме покушава да прикрије да без везе са појединцима из институција или чак политичким врхом не би ти криминалци успели да покупују виле, пољопривредна добра, предузећа у Србији. С друге стране, они су сви рођени и расли у Црној Гори и ово све што се догађа не би могло без њихове везе у политичком естаблишменту - каже за „Блиц” угледни црногорски професор Светозар Јовићевић.

Бројни познаваоци прилика решење односа у региону виде у европским интеграцијама, које су готово једини заједнички циљ свих држава.

- Само уз помоћ ЕУ можемо да их решимо јер из перспективе европских интеграција они изгледају мекше и мање болни. Што се тиче проблема на релацији Македонија-Србија, они се углавном тичу само македонске цркве, коју СПЦ не признаје. Тај проблем неће бити решен јер је ЕУ незаинтересована за њега - каже за „Блиц” Љубомир Фрчковски, професор на Правном факултету.

Као дежурна тема између Хрватске и Србије, чији однос највиши званичници ЕУ истичу као окосницу за регион, испоставља се тужба за геноцид.

- Оптужнице служе за интерну употребу и једне и друге стране. И Хрватска и Србија су у очекивању правде, али она не може доћи док се свака држава не суочи са својим злочинима. У Србији још није ухапшен Ратко Младић, а у Хрватској се Томислав Мерчеп, као угледни грађанин, појављује чак и у изборним кампањама - објашњава за „Блиц” Тања Тагиров, новинарка недељника „Време”.

- Највећи проблем између Србије и БиХ јесте однос према злочинима и жртвама рата, неспособност суочавања са прошлошћу и суђења одговорнима за злочине.

Највећи број људи у Босни обрадовао се када је најављено усвајање декларације о Сребреници, али касније изјаве да неће бити употребљен термин „геноцид” унеле су сумњу у искреност. Штета је што овде на Балкану немамо политичаре са визијом. Фали нам балкански Вили Брант - каже Енес Османчевић, професор на Филозофском факултету у Тузли за „Блиц”.

Антрфиле : Сустрет на дугом штапу

Најаве о скором сусрету са председником Хрватске Ивом Јосиповићем, од кога се у јавности очекује побољшање односа две државе, нису биле сасвим реалне. У кабинету председника Србије кажу за „Блиц” да тај сусрет треба добро припремити. „Сусрет са хрватским председником имаће смисла уколико будемо могли да нешто испоставимо као резултат грађанима и у Србији и у Хрватској. Тај сусрет треба да буде озбиљно припремљен, а не да буде део политичког декора”, рекли су јуче за „Блиц” у кабинету председника Србије Бориса Тадића.

ОТВОРЕНА ПИТАЊА ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И СУСЕДА

ХРВАТСКА

МЕЂУСОБНЕ ТУЖБЕ - Пред Међународним судом правде налазе се две тужбе - хрватска из 1999, која Србију оптужује за геноцид а коју је писао садашњи председник Хрватске Иво Јосиповић; и српска која Хрватску оптужује такође за геноцид. Последњи окршај између званичног Београда и Загреба изазвао је српски захтев из тужбе да се у Хрватској годишњица “Олује” више не слави као празник, што су у Загребу с гнушањем одбацили.

ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА - Србија стално понавља како у Хрватској није учињено довољно да се омогући повратак избеглица, од којих већина и даље живи у Србији, а посебно није учињено довољно на враћању станарских права Србима у Хрватској. Српски председник Борис Тадић рекао је прошле године да је “повратак свих избеглица у своје домове на тлу бивше СФРЈ предуслов помирења свих народа на тим просторима”.

ЛИДЕРСТВО У РЕГИОНУ - Обе земље претендују да буду политички лидери у региону и са обе стране се од државног врха могу чути такви коментари. Тако је премијер Мирко Цветковић недавно утврдио да је Србија лидер у региону јер је све ближа чланству у ЕУ и уводи европске и цивилизацијске стандарде. Са друге стране често смо могли чути бившег председник Хрватске да је Загреб “лидер регије, свиђало се то некоме или не”. Хрватска на ту “титулу” претендује из позиције земље која је на свега годину-две од чланства у ЕУ, док је Србија заснива на величини, позицији и чињеници да се у Бриселу, као и Вашингтону, верује да без стабилне Србије нема стабилног Балкана.

ЦРНА ГОРА

СЛУЧАЈ ШАРИЋ - Директор црногорске полиције Веселин Вељовић и главна тужитељка ЦГ Ранка Чарапић оптужили су српске органе да су пропустили да ухапсе Дарка Шарића, осумњиченог за шверц 2,7 тона кокаина. Србија пак стално замера властима у Црној Гори да скривају и подржавају криминалце за којима је Београд расписао потерницу.

ПРИЗНАЊЕ КОСОВА - Црна Гора је признала Косово 9. октобра 2008, само дан након што је Генерална скупштина УН изгласала предлог Србије да се самопроглашена независност Косова и Метохије ставља у надлежност Међународног суда правде у Хагу. На то је Србија реаговала ускраћивањем гостопримства црногорској амбасадорки у Београду. Подгорица је после тога успоставила и званичне дипломатске односе с Приштином.

ПИТАЊЕ СРПСКЕ МАЊИНЕ У ЦРНОЈ ГОРИ - Борис Тадић је недавно поновио да је за Србију неприхватљиво да Срби у Црној Гори добију статус мањине. Црна Гора је претходно одбила захтев Србије да отвори три конзулата у тој земљи и поручила Београду да му је довољан један конзулат.

МАКЕДОНИЈА

ПРОБЛЕМ КОСОВА - Македонија је, исто као и Црна Гора, признала Косово као државу 9. октобра 2008, на шта је званични Београд реаговао тако што је македонског амбасадора прогласио персоном нон грата. Још један проблем је изазвала и чињеница да је Македонија недавно потписала споразум о разграничењу с Косовом, у коме Србија није учествовала, па је министар спољних послова Вук Јеремић уложио протест Скопљу.

МАКЕДОНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА - Тек са доласком патријарха српског Иринеја почео је да се решава проблем између СПЦ и непризнате Македонске православне цркве, због чега архиепископ охридски Јован две године није живео у Македонији, а вратио се тек недавно. Међутим, његов долазак су наставиле да прате тензије, па тако и најава да ће на традиционалној вечери “Срби и пријатељи” бити бачена бомба ако се појави архиепископ.

БИХ

РАТНО НАСЛЕЂЕ - Декларација о злочину у Сребреници, коју би српски парламент требало да усвоји у марту, могла би мало да залечи рану ратних злочина, што је и даље главни камен спотицања између БиХ и Србије. Чињеница да главнооптужени за злочин у Сребреници Ратко Младић још није ухапшен, не улива поверење званичном Сарајеву у поштене намере Србије, бар по ранијим изјавама босанских лидера.

РЕФЕРЕНДУМ У РС - Скупштина Републике Српске усвојила је 12. фебруара закон којим се том ентитету БиХ омогућава одржавање референдума о националним питањима, упркос упозорењима међународне заједнице. Београд се званично није мешао, уз оцену да се ради о унутрашњем питању БиХ, али знајући за одличан однос српских власти и премијера РС Милорада Додика у Вашингтону, али и Сарајеву, верује се да Србија може да утиче на одлуке Владе РС.

PRESS CLIPPING

Петак 26.02.2010. год.

ХРАНА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 26.2.2010, Страна : 11

ЗРЕЊАНИН: Повереништво Комесаријата за избеглице у Градској управи Зрењанина позвало је најугроженија домаћинства у статусу избеглих и интерно расељених лица, чији месечни приходи нису већи од износа материјалног обезбеђења породице за новембар 2009. године, да поднесу захтев за доделу пакета помоћи у храни. Захтеви се подносе повереништву Комесаријата до 8. марта.

Уз захтев, који се добија у Градској управи, од документације је потребно приложити и фотокопије плавих избегличких или легитимација расељених лица, као и личних карата. Пунолетни морају донети и потврду Националне службе за запошљавање, чек од пензије, потврду Центра за социјални рад за кориснике материјалног обезбеђења породица и потврду о висини плате. За болесне потребно је приложити лекарски налаз из 2009. односно решење о телесном инвалидитету или категоризацији.

ПРОЈЕКТИ ПОМОЋИ РАСЕЉЕНИМА

Преглед, Датум : 26.2.2010, Страна : 5

Рашић: Током 2009. на Косово се вратило 1.553 људи

Министар за повратак и заједнице у Влади Косова Саша Рашић изјавио је јуче да се у 2009. години на Косово вратило 1.553 расељених. На конференцији за новинаре, Рашић је рекао да ће се активности на повратку расељених наставити и ове године и да за то постоје конкретни планови.

„У заједничким пројектима са нашим локалним партнерима ће се омогућити повратак 50 до 60 породица у општине Вучитрн, Призрен и Клина. Другим пројектима који имају подршку УНХЦР-а ће се у првој половини године омогућити повратак још 140 породица у тим општинама и 150 породица у другој половини године“, рекао је Рашић.

Министар је позвао све расељене да се врате кућама. Шеф Мисије УНХЦР-а на Косову Херман Стуролд је рекао да ће та организација наставити да подржава повратак на Косово. „Ни у каквим околностима није лако питати људе да се врате у место порекла. То захтева додатно ангажовање да би се обезбедила сигурна средина за људе који се враћају кућама“, рекао је он. Рашић је осудио последње инциденте у Гњилану и Истоку у којима су мете напада биле српске националности. Бета

ХРВАТСКИ МИНИСТАР: НИСМО ХТЕЛИ ДА СЕ СРБИ ВРАТЕ

Пресс, Датум : 26.2.2010, Страна : 4

ХАГ - Бивши потпредседник владе Хрватске Јуре Радић потврдио је пред Хашким трибуналом да хрватске власти после операције „Олуја“ нису желеле да се сви избегли Срби врате у Хрватску, зато што су „бар половина... били агресори“. Радић, који је био и министар за обнову и повратак избеглица, сведочи на суђењу хрватским генералима Анту Готовини, Ивану Чермаку и Младену Маркачу, оптуженим за прогон Срба из крајине и злочине над цивилима.

- Председник Туђман каже да се до тада вратило 14.500 Срба и да ће се вратити још, али да нема изгледа да се врате сви и да ми не желимо да се агресори врате зато што би то угрозило Хрватску - протумачио је Радић снимак једног Туђмановог говора, који му је пустило тужилаштво.

НАКНАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 26.2.2010, Страна : 5

ИСПЛАТА новчане накнаде расељеним с Косова и Метохије за октобар прошле године почиње данас, саопштила је Национална служба за запошљавање. Исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта.

PRESS CLIPPING

Субота 27.02.2010. год.

ПЕТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 27.2.2010, Страна : 1

ЛОЗНИЦА

У Лозници је потписан уговор између Међународне организације за миграције (ИОМ) и пет изабраних избегличких породица о изградњи монтажних кућа. Градња почиње крајем марта, а пет породица са укупно 17 чланова требало би да добију кров над главом најкасније до августа ове године.

Лица, потписници овог уговора, су власници парцела, а донатор МОМ обавезао се да ће урадити темељ и комплетну кућу по систему кључ у руке, док локална самоуправа учествује у финансирању ослобађањем од разних локалних такси. Куће ће имати 30 до 45 квадрата.

ЈУРИНЕ БАЈКЕ ЗА ХАШКИ СУД

Политика, Датум : 27.2.2010, Страна : А4

Туђманов министар обнове тврди да је Хрватска све чинила да се врате избегли Срби и да у томе није било никакве дискриминације

Загреб, 26. фебруара – Судаћи према тврдњама Туђмановог потпредседника владе и тадашњег министра обнове Јуре Радића, који је протекла два дана као сведок давао исказ пред хашким судом на суђењу тројници хрватских генерала оптужених за ратне злочине почињене над српским становништвом током војне акције „Олуја” и одмах после ње, хрватске власти су све чиниле како би се што више избеглих Срба вратило својим кућама.

„Бит је била створити услове да се врате и Срби и Хрвати, сви који желе хрватско држављанство”, тврдио је Радић, а доказе које му је предочавало тужилаштво које терети генерале за планирано етничко чишћење Срба покушао је да максимално релативизује и протумачи на свој начин.

Тако је Радић тврдио да приликом повратка избеглих „није било дискриминације по националној основи”, али и да је међу тадашњим хрватским функционерима било различитих идеја како да се реши повратак Срба. **Према транскриптима, који су у вези са овим били прочитани на суђењу, видљиво је да су неки хрватски политичари, међу којима и сам председник Фрањо Туђман, предлагали да се избеглим Србима исплати накнада за куће и земљу ако потпишу обавезу да одустају од повратка у Хрватску.**

„То је била једна од идеја, али она није прихваћена као закључак. Идеја о накнади била је у другом плану, јер напосто нисмо имали новаца”, рекао је на то Радић. О својој у јавности већ познатој изјави с тих састанака код Туђмана да „више никада не би требало допустити да Срба овде буде више од 10 одсто”, на шта је Туђман додао „ма ни десет одсто”, Радић је рекао да се „то односи на стратешки важно подручје између Купе и Уне, где је Хрватска најтања”.

„Хтели смо да се сви Срби врате, али ајмо ту населити десет пута више других грађана”, покушао је да то оправда Радић, а посебно је „одлутао” када је судијама покушао да објасни шта је у тим изјавама мислио под којим појмом: под Србима је, каже, подразумевао оне који су нападали Хрватску, а под другим грађанима Хрвате и све остале који прихватају Хрватску као своју домовину.

У наставку сведочења тужилаштво је на ту тему предочило Радићу његову изјаву:

„Дуго нисам видио лепшу слику него кад су Вараждинци и Сплићани ушли у Книн. На зиду сам видио натпис ’Чедо, не буш се врнул’. Треба народу дати што жели”, што је тужитељка овако прокоментарисала: „Чедо је често српско име, ви сте хтели рећи да се Срби не требају вратити!?”

„Ма не, Чедо је колоквијалан назив за четника. То је била порука окупатору да се неће вратити. Бит није Чедо, нагласак је на ’буш’, ја ту говорим о јединству Хрвата. И овде је један оптуженик из Загорја, а други из Далмације”, покушао је Радић да разувери тужитељку и објасни јој „финесе” хрватског језика.

Одмах после сведочења Јуре Радића забележене су и прве реакције у домаћој јавности. Председник СНВ Милорад Пуповац и председник Грађанског одбора за људска права Зоран Пусић посебно су незадовољни Радићевом тврдњом да су у куће српских избеглица насељавани Хрвати „како оне не би пропале, јер се знало да ће повратак Срба бити дуготрајан процес”.

„Свашта. Господин Радић јако добро зна који је био смисао исељавања Срба, јер је један од главних актера политике тог времена. Босански Хрвати нису доведени као чувари имовине, него су доведени да те куће чувају од Срба и спрече њихов повратак, а када су одлазили неретко су те куће биле потпуно девестиране”, каже о томе Пуповац.

„Јуре Радић прича бајке за малу децу! Сећам се као данас и могао бих цитирати Радића када се обраћао избеглицама из Босне. Казао је: ’Ви сте овде дошли да останете, ово ће бити ваше куће.’ Влада се тада поиграла избеглицама и уместо да је искористила међународну помоћ и осигурала им властите домове, она их је поразмештала по туђим кућама с намером етничког чишћења”, напомиње Пусић.

Какву је, иначе, улогу у свему томе имао сам Радић најбоље илуструје надимак који су му тих година дали сами хрватски новинари назвавши га „министром етничког чишћења”. Уосталом, Радић је још приликом свечаног почетка градње новог Масленичког моста у марту 1995. године, значи неколико месеци уочи војне акције „Олуја”, јасно рекао, што су тада пренели медији: „Зашто и ово не рећи јавно: Книн неће дуго бити већински српски град!”

СЛИКЕ ЖИВОТА: ДОМ У РАЧИ

Данас, Датум : 27.2.2010, Страна : 18

Рача, срце Шумадије, место богате историје које је ново време некако заобишло, слично као и путеви. Био је то типчно пољопривредни крај, а сама варошица центар у који се сливао народ из многобројних села. Тако је било док су људи до варошице долазили због великог броја занатлија и трговаца. Онда, кад је у Рачу стигла савремена индустрија, села више нису била занимљива, па је пољопривредни крај постао нешто друго. У једном тренутку у Рачи је било више запослених него становника. И то је прошло. Индустрија је замрла, а села су остала пушта. Но, у малој Рачи још као тврђава стоји зграда из времена Карађорђевића. Никакво време као да није могло да науди дому који је првобитно био намењен за оне који су после Првог светског рата остали без родитеља.

Попут замака из средњег века, огромних димензија, усред мале вароши још одолева велико здање. Без обзира што је од подизања великог дома прошло много времена, стиче се утисак да му је намена остала слична Данас у њему живе избегла и расељена лица.

Прича о великој згради заправо је прерасла у запис о људима и њиховим судбинама.
Аутор је Дејан Радуловић.

PRESS CLIPPING

Недеља 28.02.2010. год.

ОТИМАЈУ И ИМОВИНУ

Вечерње Новости, Датум : 28.2.2010, Страна : 4

УЧЕСТАЛИ НАПАДИ НА СРБЕ ПОВРАТНИКЕ У КЛИНИ

Да Албанци не бирају средства како би се домогли српске имовине најдрастичније се види у општини Клина на Космету, где су малобројни повратници изложени све учесталијим нападима.

Недавно каменовање куће Радосављевића у центру Клине представља само један у низу напада на Србе повратнике у овој метохијској општини. Мада су током последњег напада, трећег за десет дана, Владимир (72) и његова болесна супруга Босиљка (74) остали неповређени, представници Срба сматрају да је и овај напад на повратнике смишљен како би им се одузела имовина.

- Иако су сви напади на Србе пријављени косовској полицији, починиоци су и даље, наводно, непознати, а ми живимо у страху - истиче Свето Дабижљевић, председник општине Клина.

СРБИ ОБЕСПРАВЉЕНИ

Вечерње Новости, Датум : 28.2.2010, Страна : 4

МИНИСТАРСТВО ДИЈАСПОРЕ О ФЕДЕРАЦИЈИ БИХ

Српски народ који живи у Федерацији Босне и Херцеговине није у равноправном положају са друга два народа - хрватским и бошњачким, иако у правном смислу ужива конститутивност у оба ентитета у БиХ, закључак је анализе коју је спровело српско министарство за дијаспору.

У анализи, која је урађена у склопу припреме Стратегије очувања и јачања односа матичне државе са Србима у региону, истиче се да посебан проблем представља повратак избеглих и расељених Срба у Федерацију БиХ, као и повратак њихових имовинских и других права. То се негативно рефлектује и на остваривање других права, као што су право на рад или права у култури и просвети.

Приоритет министарства биће повратак протераних у своје домове, кроз доследно поштовање њихових грађанских права и слобода.

СРБИ У ГОРАЖДЕВЦУ НЕ ПРИМАЈУ ПОМОЋ

Политика, Датум : 28.2.2010, Страна : А5

Биће им исплаћена надокнада за јануар, кажу у Канцеларији министарства за Косово и Метохију

Косовска Митровица – **Корисници социјалне помоћи у Гораждевцу примиће надокнаду за јануар у износу од 4.000 до 9.000 динара. Али породице из једне од највећих српских енклава на Космету заостале надокнаде, изгледа, неће добити.**

Зато је Министарству за Косово и Метохију прослеђена петиција српских домаћинстава (201) из Гораждевца који су тражили од Министарства за Косово и Метохију, односно Центра за социјалну рад, да се њиховим угроженим сународницима исплати социјална помоћ и то за период од јуна до марта ове године.

Како је за изјавио Миломир Портић, житељ Гораждевца, људи су огорчени, немају чак ни за хлеб, со и шећер, а како им је речено – новац нису могли да добију јер нису обновили документа.

„Јануарска новчана надокнада за кориснике из Гораждевца биће исплаћена, али по свој прилици неће добити новац за период од шест месеци прошле године. У том периоду стриктно смо се придржавали уредбе Владе Републике Србије“, каже за „Политику“ Владимир Продовић, шеф Канцеларије министарства за Косово и Метохију у Косовској Митровици.

Како је за „Политику“ јуче објаснио Продовић, због ранијих злоупотреба око исплате новчане надокнаде Влада Србије је још у јуну прошле године донела одлуку по којој само повратници који су раздужили своје повратничке легитимације у месту у којем су били привремено расељени могу да конкуришу за социјалну помоћ.

Након ревизије испоставило се да у многим местима Метохије има оних лица која и даље живе у централној Србији, а социјалну помоћ примају на Косову и Метохији. Случај са корисницима надокнаде у Гораждевцу је специфичан, јер су они врло кратко били расељени из свог места, након 1999. године. Продовић истиче да многи од њих нису имало потребу да узимају избегличке легитимације, па је направљено „компромисно решење. **Договорено је да сви они који живе у Гораждевцу, без обзира на то да ли имају избегличку легитимацију, да ли су је вратили Комесаријату или нису, приме социјалну помоћ, под условом да испуњавају и остале услове.**

И у Центру за социјални рад у Косовској Митровици, потврдили су да је у поступку решавања документација коју су Гораждевчани проследили овом центру, али, како за „Политику“ каже Миладин Ђуровић, директор центра, с обзиром на то да је „буџетска година завршена, питање је како ће се решити период од јуна до децембра прошле године“.

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.03.2010. год.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Правда, Датум : 1.3.2010, Страна : 26

ЛОЗНИЦА – За пет избегличких породица, које укупно имају 17 чланова, ове године у Лозници биће изграђено пет монтажних кућа уз помоћ донатора. Уговорена вредност кућа је 60.000 евра, а њихова градња, која ускоро почиње, требало би да буде завршена до краја августа. Збрињавање избегличких породица у Лозници део је пројекта „Подршка избеглицама и расељеним лицима у Србији“ вредног више од милион евра, који финансира ЕУ преко међународне организације за миграције.

ИЗБЕГЛИЦАМА ОТВОРЕНА ВРАТА ЛЕГАЛИЗАЦИЈЕ

Дневник, Датум : 1.3.2010, Страна : 9

У КАРЛОВЦИМА ПОДСЕЋАЈУ

Рок за легализацију објеката изграђених, реконструисаних или дограђених без грађевинске дозволе истиче 11. марта, подсећају из канцеларије повереника за избеглице у Сремским Карловцима и додају да се одредбе Закона о планирању и изградњи без разлике односе на све грађане, па тако и избеглице и интерно расељена лица.

- По препоруци Комесаријата за избеглице Републике Србије дужни смо да позовемо избеглице и интерно расељена лица с Косова и Метохије да поднесу захтев за накнадно издавање грађевинске дозволе уколико су у сопственој режији бесправно саградили куће – напомиње повереник за избеглице у карловач кој општини Нада ОстојићАгбаба.

– Исто важи и за оне који живе у избегличком насељу на Доки, без обзира што су станови у којима живе укњижени на Комесаријат за избеглице. За све објекте које су самоиницијативно саградили или доградили они треба да поднесу захтеве за легализацију иако немају сву документацију. У Сремским Карловцима живи 253 избеглих и интерно расељених што је 2,23 одсто становника.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 1.3.2010, Страна : 37

АПАТИН - Избегле и прогнане особе на подручју апатинске општине могу да конкуришу за сеоске куће са окућницама из програма Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице. Заинтересоване особе све неопходне информације могу да добију у Општинској управи Апатина, или на телефон Центра за обавештавање 985. Конкурс је отворен до 22. марта.

МИЛИОНИ ЗА БУДУЋЕ БИЗНИСМЕНЕ

Курир, Датум : 1.3.2010, Страна : 14

Поклон

КРАГУЈЕВАЦ - Локална самоуправа и немачка невладина организација Хелп доделиће ове године 58 грантова почетницима у бизнису у укупној вредности од 8,3 милиона динара, речено је у управи Крагујевца. Реч је о бесповратним средствима која се додељују почетницима у малом бизнису за куповину опреме. Начелник градске управе за привреду Зоран Кузмановић рекао је да ће град Крагујевац учествовати у суфинансирању пројекта са 3,5 милиона динара, а немачки НВО Хелп издвојиће 4,5 милиона динара.

- Грантови су намењени локалном становништву у Крагујевцу и избеглим и расељеним лицима која почињу сопствени посао - рекао је Кузмановић.

ПОЧЕТНИЦИМА 8,3 МИЛИОНА

Преглед, Датум : 1.3.2010, Страна : 11

Крагујевац и немачка невладина организација „Хелп“ сарађују

Локална самоуправа и немачка невладина организација „Хелп“ доделиће ове године 58 грантова почетницима у бизнису у укупној вредности од 8,3 милиона динара, речено је агенцији Бета у управи Крагујевца. Реч је о бесповратним средствима која се додељују почетницима у малом бизнису за куповину опреме.

Начелник градске управе за привреду Зоран Кузмановић рекао је агенцији Бета да ће град Крагујевац учествовати у суфинансирању пројекта са 3,5 милиона динара, а немачка НВО „Хелп“ ће издвојити 4,5 милиона динара. „Грантови су намењени локалном становништву у Крагујевцу и избеглим и расељеним лицима која почињу сопствени посао“, рекао је Кузмановић.

За нове предузетнике из Крагујевца предвиђено је 17 од укупно 58 грантова у појединачном износу до 200.000 динара.

Преостали грантови су намењени избеглим и расељеним лицима и она ће моћи да конкуришу за средства до 150.000 динара.

У првој половини марта биће организована два инфо дана у Скупштини града Крагујевца, а затим ће бити расписан конкурс са критеријумима за рангирање пријављених кандидата.

Град Крагујевац учествује у суфинансирању пројекта „Хелп“ за почетнике у бизнису од 2006. године и до сада су додељена 152 гранта у укупној вредности од 21,7 милиона динара.

Независно од сарадње с немачком НВО, локална самоуправа је почела да издваја од 2006. године и посебна буџетска средства за подршку почетницима у бизнису у појединачном износу до 200.000 динара.

Међутим, према речима Кузмановића, због светске економске кризе која се одразила и на локалне приходе, град није могао да исплати у 2009. години планираних 14 милиона бесповратних средстава за 39 предузетника који су изабрани на јавном конкурс.

АЛКАЛАЈ О ГРАНИЦИ БИХ СА СРБИЈОМ И ХРВАТСКОМ

Правда, Датум : 1.3.2010, Страна : 11

САРАЈЕВСКА ВЛАСТ ПРИПРЕМА СЕ ЗА ПРИСТУП ШЕНГЕНСКОЈ ВИЗНОЈ ЛИБЕРАЛИЗАЦИЈИ

БРИСЕЛ – Министар спољних послова Босне и Херцеговине Свен Алкалај је изјавио у Бриселу да БиХ треба да са Србијом и Хрватском реши отворена гранична питања да она не би ометала њене будуће преговоре о приступању Европској унији. Он је, после састанка са комесаром за ширење ЕУ Штефаном Филеом, истакао да је БиХ са Црном Гором већ парафирала споразум о демаркацији државне границе.

Замољен да објасни своју опаску да БиХ очекује побољшање сарадње, посебно са Србијом, Алкалај је најпре указао да БиХ није имала амбасадора у Београду. Сада је постигнут договор Београда и Сарајева о „нормализацији дипломатских односа“ и од 2. марта ће, по његовим речима, амбасадор БиХ бити у Београду. Алкалај је изразио наду да ће ускоро бити напретка у томе, какав је већ потписани споразум БиХ и Црне Горе о демаркацији границе.

– Желимо да се то постигне и са Србијом и Хрватском, да на нашем путу ка ЕУ не би било неких застоја када се буде преговарало о граничним питањима – рекао је министар. Алкалај је навео да није довољно само да се избеглице врате у своје домове, већ им треба обезбедити посао и школовање за децу. – Морам рећи да у томе још нисмо постигли велике успехе, али то остаје обавеза, јер је то један од анекса Дејтонског споразума – закључио је шеф дипломатије БиХ.

PRESS CLIPPING

Среда 03.03.2010. год.

СА РОБИНСОНОМ О ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц, Датум : 3.3.2010, Страна : 3

О проблему избеглих и интерно расељених лица разговараће Јован Кркобабић, потпредседник Владе, и Дејвид Робинсон, помоћник америчког државног секретара. Кркобабић ће Робинсона упознати са припремама регионалне конференције с темом конструктивног приступа избегличкој проблематици у светлу евроинтеграција.

ЈЕРЕМИЋ: КОСОВО ЈЕ НАЈМРАЧНИЈИ КУТАК ЕВРОПЕ

Политика, Датум : 3.3.2010, Страна : А6

Женева – Србија је лидер у заштити људских и мањинских права на подручју југоисточне Европе, изјавио је јуче министар спољних послова Србије Вук Јеремић у Палати нација у Женеви, на заседању Комитета Уједињених нација за људска права, указујући да је Косово у том погледу „најмрачнији кутак Европе”.

Јеремић је подсетио да у Србији живи заједно готово 30 етничких заједница и оценио да су на Косову, „које се налази у оквиру уставних граница Србије”, стандарди поштовања људских права „далеко испод прихватљивог минимума”.

„У протеклој деценији је преполовљено српско, ромско и бошњачко становништво Косова”, указао је Јеремић напомињући да је, према подацима Високог комесаријата УН за избеглице, у том раздобљу више од 210.000 особа интерно расељено. Истовремено, додао је Јеремић, „стотине људи су убијене, хиљаде су нестале без трага, укључујући многе чији су органи одстрањени у логорима у североисточној Албанији”.

Позивајући се на податке организације Транспаренси интернешенел, Јеремић је нагласио да је економија Косова међу четири најкорумпираније на свету, при чему је трговина наркотицима један од најзначајнијих извора прихода на том подручју. Јеремић је указао да је на Косову од 1999. уништено више од 150 манастира и храмова Српске православне цркве, укључујући 35 који су уништени у таласу насиља у марту 2004. године. Мада су неке светиње обновљене, укупна ситуација је далеко од нормалне. Ретки учесници погрома из 2004. године који су осуђени нису били оптужени за злочине мржње, већ за нарушавање реда или сличне прекршаје, рекао је Јеремић.

ДАЧИЋ: БЕЗВИЗНИ РЕЖИМ НЕЋЕ БИТИ УГРОЖЕН

Политика, Датум : 3.3.2010, Страна : А5

МУП Србије испитује да ли се иза повећаног броја азиланата у Белгију заправо крије организовани криминал, јер према појединим информацијама неке од агенција на југу Србије и из Македоније за одређену новчану надокнаду обезбеђују њихов организовани превоз.

Према речима Ивице Дачића, министра полиције, око 300 Албанаца са југа Србије и из Македоније прешло је границу са биометријским пасошем. Они по доласку у Белгију кажу да немају документа и позивајући се на политички прогон затраже азил, што практично значи да је реч о лажним азилантима.

Дачић је напоменуо да безвизни режим за грађане Србије неће бити угрожен због примедбе Белгије да је у тој држави повећан број азиланата са југа Србије и нагласио да ће лажни азиланти бити враћени на основу споразума о реадмисији.

Поред тога, како нам је речено у полицији, МУП контролише и промену пребивалишта Албанаца са Косова и Метохије на југ Србије, јер они на тај начин долазе до биометријских пасоша.

ЛАЖНЕ АЗИЛАНТЕ ВРАЋАЈУ ИЗ БЕЛГИЈЕ

Политика, Датум : 3.3.2010, Страна : А1

Реч је о грађанима Србије и Македоније који говоре албански и нису обавештени о могућностима коришћења визне либерализације

Брисел, 2. марта – Азиланти нам и даље долазе са захтевима, јуче их је било 16 из Србије и 29 из Македоније. Сви причају албански језик. Немамо више места и могућности да их примимо, тако да су они практично на улици. Иако је јасно да ће вероватно сви њихови захтеви бити одбијени, ипак морамо индивидуално да обрадимо сваки захтев. Не можемо одмах да их одбијемо – казао је за „Политику” Фреди Роземон, директор бироа за странце при белгијском министарству унутрашњих послова поводом навале Албанаца из Македоније и са југа Србије који су стотинама захтева затрпали шалтере белгијских служби.

Грађани са новим биометријским пасошима издатим у Србији поднели су према Роземоновим речима од јануара више од 360 захтева, док су особе са пасошима Македоније поднеле око 400 захтева. „Процедура одговарања на захтев за добијање азила траје око шест месеци, али ми ћемо на ове захтеве одговорити убрзо, за две три недеље. Ово није редовна ситуација”, објаснио је директор белгијског федералног бироа за странце.

Он је додао да „поздравља одлуку о укидању виза за грађане Србије, Македоније и Црне Горе и да је она корисна”, али сматра да се морају спречити њене злоупотребе. О томе је белгијски премијер Ив Летерм обавестио Европску комисију прошле недеље тражећи да реагује и спречи „погубне последице визне либерализације”.

ЕК је данас потврдила пријем поруке белгијског премијера и оценила да је јасно да су емигранти вођени економским мотивима дошли у Белгију. ЕК је подсетила да су власти у Србији, Македонији и Црној Гори обавезне да информишу грађане о правима која су проистекла из недавне визне либерализације, али истовремено и о њеним ограничењима.

И Роземон сматра да је реч о „грађанима Србије и Македоније који говоре албански језик” који су лоше обавештени о могућностима коришћења права визне либерализације. „Очигледно је да је ове људе неко слагао да ће овде добити азил, новац и смештај. Ми знамо да је њихов проблем економске, а не политичке природе, па су изгледни да ће неко од њих добити азил веома слаби. Требало би их упознати са тим пре него што дођу овде”, казао је Роземон.

Када се затворе шалтери, они који немају родбину и пријатеље у Бриселу остаће на улици. Ту ће јести и спавати док буду чекали на одговор. Азиланти из Македоније, од којих су неки са децом, нису били расположени за фотографисање, али кажу да су дошли у Брисел, јер су чули да могу да добију социјалну помоћ.

„У Скопљу не може да се живи. Без посла смо и жена и ја. Чули смо да ћемо овде добити смештај и новац, али за сада ништа”, објаснио је средовечни Албанац из групе која је чекала ред за подношење захтева испред зграде министарства. Млађа жена тврди да је дошла због болесног детета, јер се нада да ће овде бити излечено.

Сви негирају да им је неко организовао путовање, већ кажу да су дошли у сопственој режији – аутобусима за које су плаћали карту од 100 до 150 евра.

Према незваничним информацијама, аутобуси који их довозе су у власништву две, три скопске туристичке агенције. Према такође непотврђеним сазнањима, неки од азиланата продали су своју имовину у Македонији и Србији пре него што су дошли у Белгију, а неки су по доласку уништили своје пасоше. Међутим, губитак пасоша или његово отуђивање нису препрека за повратак оних којима буде негативно одговорено на захтев. Њима ће амбасада државе чији су грађани издати путни лист за повратак кући и они ће бити враћени натраг авионом према уговору о реадмисији. Основ за одбијање њихових захтева за азил и враћање кући јесте чињеница да Србија и Македонија нису на листи земаља које угрожавају слободе грађана.

Премијер Србије Мирко Цветковић посетиће у петак Брисел, где ће поред састанака са европским званичницима имати сусрет и са Летермом, а једна од тема њиховог разговора свакако ће бити изненадни проблем албанских азиланата. Уколико проблем буде ускоро решен, не постоји никаква опасност да ће ЕУ преиспитивати одлуку о укидању виза нашим грађанима због неколико стотина досад поднетих захтева за азил, уверили су нас саговорници у Бриселу. Али ако овај рекордни прилив азиланата буде настављен, веома је тешко предвидети његове последице.

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.03.2010. год.

РОБИНСОН КОД КРКОБАБИЋА

Правда, Датум : 4.3.2010, Страна : 8

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић нагласио је у разговору са замеником помоћника државног секретара Сједињених Америчких Држава, Дејвидом Робинсоном, да Србија проблем великог броја избеглих и расељених лица не може да реши без међународне помоћи.

Србија је држава са највећим бројем избеглих и интерно расељених лица у Европи, једна од пет у свету са статусом дуготрајног избеглиштва, које траје дуже од 17 година, наводи се у саопштењу из кабинета потпредседника Владе.

ХЛЕБА МАЛО, А СТУДИ МНОГО

Вечерње Новости, Датум : 4.3.2010, Страна : 10

Роми прогнани са Косова и Метохије живе код Сјенице у изузетно тешким условима

Десеточлана породица Бериша спава у једном кревету и једе из једног тањира

ОКО две стотине Рома својевремено прогнаних са Косова и Метохије, и ову зиму, сурову пештерску, проводи на Факовића брду изнад Сјенице, у „кућама од дасака и картона“ где температура често зна да падне и до 30. подеока испод нуле. У „кампу“ је пуно малолетне деце, слабо обувене и одевене која, осим што се смрзавају, често болују и најчешће - гладују.

Станар овог необичног „насеља“ је и деветочлана породица Ајдара Берише која се, бежећи испред албанских екстремиста, овамо доселила из јужне Косовске Митровице. Веровали су да ће се у избеглиштву задржати кратко, можда само једно лето, и да ће се потом вратити на своје огњиште, али прошло је од тада десет година, а они су још у Сјеници, на Факовића брду, изложени сибирским мразевима, глади, студи и разним болештинама... Да се врате на Косово не смеју, да оду из Сјенице немају куд.

- У дашчари, изолованој најлоном, кроз коју по сву ноћ „свира“ паклени пештерски северац, подижемо седморо малолетне деце којима се и ове зиме, мраз увлачи у кости и душу. Да би се некако згрејали, сви спавамо у једном кревету, јер другог и немамо и сви се грејемо поред дотрајалог „смедеревца“ који најчешће немамо чиме да наложимо. Сналазимо се како знамо и унемо: најчешће се грејемо картонима и отпадом који покупимо по сјеничким контејнерима, за дрва немамо новца, јер нико из наше породице не ради - истиче Ајдар Бериша.

За Ајдарову супругу Дриту, као и за друге ромске породице на Факовића брду, основно питање је: како прехранити децу.

- Кад се некако дограбимо хлеба или скувамо неку чорбу или пасуљ, сви једемо из једног тањира. Често имамо велики проблем да напунимо и тај једини тањир, јер хране немамо, па морамо да просимо по Сјеници или да је тражимо по контејнерима, забринута сам за децу - каже Дрита и моли Бога да што пре стигне пролеће.

Антрфиле : ПАЗАР РЕШИО ПРОБЛЕМ

ОКО 300 Рома са Косова и Метохије „скрасило“ се 1999. године у насељу Батњик код Новог Пазара. Након десет година смрзавања и патње, уз помоћ међународне заједнице и општине Нови Пазар, прогнани Роми смештени су у насељу Постоње где су добили плац на коме су изградили куће и бараке од тврдог материјала. Мада су услови у овом насељу врло лоши, они се бар не смрзавају.

НАДЕ МАЛО

ВИШЕ хуманитарних организација, Црвени крст и општина Сјеница покушавају да помогну прогнаним Ромима, набављено је неколико контејнера, више пута уручивана им је скромна помоћ у одећи и храни, али све је то премало да би се пристојно преживело и опстало у хладној Сјеници. Само запошљавањем бар мушких чланова породице и сталним примањима, уз обезбеђење неког пристојнијег смештаја, ови људи, а посебно њихова деца, могу имати перспективу.

„ЈУРА“ ЗА РАЧУ ШАНСА ВЕКА

Пресс, Датум : 4.3.2010, Страна : 14

Најавом доласка корејске компаније у Рачу, млади појурили на биро рада како би конкурисали у „Јури“. НИП развезује кесу за изградњу неопходне инфраструктуре

КРАГУЈЕВАЦ - Најављени долазак корејске компаније „Јура“ у Рачу крај Крагујевца и обећање 1.000 радних места у малој општини крај Крагујевца изазвали су пометњу. Многи прикупљају документацију и пријављују се Националној служби за запошљавање јер желе да раде у корејској фирми.

Разни министри најављују посете општини како би се одрешила државна кеса за изградњу инфраструктуре, неопходне новом улагачу. У општини празног буџета тврде да су опште ставили испред страначких интереса и да су пред министра Динкића сви бацили црвени тепих у нади да ће се Рача избавити из чланства у 40 најнеразвијенијих општина. Страни инвеститор је у вароши постао тема број један. „Јура“ значи излаз

Заменик председника општине Бранислав Милутиновић оцењује долазак „Јуре“ као излаз из безизлаза и шансу која се јавља једном у пола века.

- Тендер за „Заставу електро“ требало би да се оконча до средине марта, па да се потпише уговор. „Јура“ је заинтересована за хале и раднике, опрема их не занима јер ће већ у априлу инсталирати своју. По потписивању уговора радници ће бирати хоће ли да остану у новој фирми или отићи уз 300 евра по години стажа, што је отпремнина коју нико из Раче није добио. У априлу 200 радника иде на обуке у Словачку, где „Јура“ има своје погоне. Долази нам фирма која не тражи повластице, која је произвођач, не трговински ланац - објашњава Милутиновић.

Он каже да су Корејци тражили од општине једино квалификоване раднике и аутобуске линије које ће их довозити на посао у три смене.

- **Од 1.400 људи из Раче који су до сада били на бироу рада, 900 одговара захтевима „Јуре“.** Још око 250 грађана се за неколико дана пријавило Националној служби за запошљавање. Реч је о младима са села који нису били на бироу јер ниједна фирма не ради. Ту су и грађани Велике Планае који почињу да пријављују боравиште овде да би променили личну карту и конкурисали за посао. Има младих са села који су регистровани

газдинства надајући се субвенцијама, а сада одустају и земљу поклањају само да би били кандидати за „Јуру“. Шансу ће имати и бивши радници „Заставе електро“ - каже Милутиновић.

Корејци као замајац привреде

Развој догађаја у Рачи утицао је и на промене планова у Министарству за НИП, које је већ завршио избор пројеката које ће финансирати. Средином марта министарка за НИП Верица Калановић посетиће Рачу због додатних пројеката везаних за стратешког партнера.

Долазак „Јуре“ утицаће и на развој сада десетковане индустријске зоне.

- Тамо су сада пропале фирме и оне у стечају, „Технорад“, МДД „Милан Живић“, „11. октобар“, „Изолма“, „Шумадија“... Треба натерати власнике земље да је или продају или почну да раде. Власник „11. октобра“ продаће погоне можда и „Јури“. Долазак Корејаца замајац је за развој наше привреде - каже Милутиновић.

Антрфиле : Раде само млин и пекара

Пре деведесетих година у вароши Рача и околини радило је око 5.000 људи, а сада их ради око 1.800, од чега су две трећине буџетски корисници. Једина производња је у локалном млину и пекари. Пољопривреда је неразвијена, и они што живе на селу деценијама су запослени у вароши. У општини кажу да има око три хиљаде сеоских газдинстава, већином пред пропашћу, и да некада најбољи земљорадници и домаћини данас шверцују кобасице.

Рача кроз бројке

становника вароши 2.165

становника општине 15.157

расељених и избеглих 760

незапослених 1.503

запослених 1.864

просечна плата (јануар) 16.166

БОЉА БУДУЋНОСТ

Политика - специјални додатак, Датум : 4.3.2010, Страна : 1

У оквиру Пројекта „Подршка националним напорима за промовисање запошљавања младих и управљање миграцијама“ установљен је посебан Фонд за запошљавање младих. Његов буџет је 3, 8 милиона долара а подједнаким средствима учествују фонд шпанске владе и Влада Републике Србије. Сарадњом Фонда и Националне службе за запошљавање, чак три хиљаде незапослених младих људи са нижим степеном образовања, добиће помоћ у проналажењу новог или у започињању сопственог посла.

Геролд Шварц, менаџер Пројекта, објаснио је да се цео програм бави побољшањем положаја младих људи у Србији. Целину чине истраживања везана за могуће запошљавање, као и то шта би Влада могла да учини како би генерално поправила њихов положај.

Важну улогу имају и невладине организације које се такође баве питањима младих. Кроз информативне кампање млади ће моћи директно да кажу шта им је потребно. Други део односи се на кориснике социјалних услуга и побољшање њиховог положаја уз помоћ

центра за социјални рад. Трећа активност је сарадња са канцеларијама за младе, у њиховим општинама.

Наташа Ивановић, саветник за запошљавање на Пројекту, каже да за овај програм могу да конкуришу ниско образовани од 15 до 30 година, до ИИ степена стручне спреме, пријављени на евиденцију НСЗ бар три месеца и то у 36 општина на подручју Јужнобачког, Београдског и Пчињског округа. **Приоритет имају Роми, особе са посебним потребама, повратници по споразуму реадмисије, избегли и интерно расељени и корисници услуга центра за социјални рад, као они који се теже запошљавају.**

На пет запослених послодавац може да узме једног полазника за обучавања да процес рада не би трпео а новозапослени имао и ментора. Када је реч о самозапошљавању приоритет ће имати они између 25 и 30 година.

ОБЕЋАЛИ РАДНА МЕСТА И ПУТЕВЕ, АЛИ НЕ И КАКО ДОЋИ ДО ЊИХ

Блиц – Србија, Датум : 4.3.2010, Страна : 6

Како су странке водиле предизборну кампању у Неготину

Политичари тврде и да ће се борити против криминала, привући инвестиције, али кажу и да кампања никад није била прљавија

Неготин

Нова радна места, инвестиције, отварање фабрика, обнова путева, борба против криминала и наркоманије само су нека од обећања девет изборних листа које ће учествовати на ванредним локалним изборима у Неготину заказаним за 7. март. Иако обећања политичара Неготинцима лепо звуче, нико не говори о томе како ће она бити испуњена у граду где је готово 3.000 незапослених, а привреда је годинама у лошем стању.

Демократе, које на изборе излазе у коалицију са СПО, кажу да ће, ако победе, довести инвеститоре из иностранства и изградити производне погоне, али и да ће уз помоћ републичке владе искористити европске фондове за пограничну сарадњу и отворити бизнис инкубатор и азил за псе.

- Неготинци су могли да се увере до какве их је ситуације довела претходна власт. Нама је потребна сарадња са републичким властима без чије помоћи нема напретка - каже др Драган Шујерановић, носилац листе ДС-СПО.

Листа ЛДП-Радмила Геров обећава да ће сви грађани имати прикључак на канализацију, да ће реконструисати улице, наставити изградњу дечјих игралишта, градити водоводе, завршити зграду за избегле и расељене.

- Ово је до сада најпрљавија предизборна кампања у нашој општини. Износе се разне прљавштине и лажи. Садашња коалиција ДС-СПС у Неготину, плашећи се пораза, није прихватила ниједан предлог за округлим столом на некој телевизији - истиче Радмила Геров.

Коалиција СПС-ПУПС-ЈС обећава и улагања у инфраструктуру, образовање индустријску зону, уређење приобаља, решавање питања централне депоније.

- Не обећавамо немо-гуће, већ обећања већ реализујемо. Пројекат реконструкције магистралног пута до граничног прелаза Мокрање, вредан 35 милиона динара, већ је започет. За изградњу сале ОШ „Бранко Радичевић” већ је издвојено 23 милиона из НИП - каже мр Милан Уруковић, председник неготинских социјалиста. Жестоку кампању у Неготину води и коалиција Живим за Неготин - Г17 плус - Бошко Ничић која обећава

отварање 1.000 радних места за четири године, али и изградњу бољих саобраћајница, а слична обећања нуде и остале странке и коалиције.

- Неготину требају и способни људи који ће грађанима повратити достојанство, оживети привреду, протерати криминал и показати да се у Неготину може много лепше и боље живети - каже Слободан Видановић, председник СНС у Неготину.

Представници Влашке демократске странке, поред поштовања мултиетничности на принципима ЕУ, залажу се и за развој села и равномернији регионални развој. Коалиција ДСС - Влашка демократска странка Србије - Нова Србија заговара постепени излазак из кризе као реалнију варијанту уз залагање за повећање наталитета и борбу против наркоманије и криминала.

Антрфиле : Пола Владе долазило у Неготин

Колико су неготински избори значајни за странке говоре и бројне посете високих функционера из Београда. Тако су последњих недеља у Неготину боравили потпредседници владе Ивица Дачић, Млађан Динкић и Божидар Ђелић, министри Верица Калановић, Милан Марковић, Петар Шкундрић, Вук Јеремић, Жарко Обрадовић, Снежана Самарџић-Марковић, Расим Љајић, Срђан Срећковић, Саша Драгин, Милутин Мркоњић, Слободан Милосављевић. Неготин је посетила и председница српског парламента Славица Ђукић-Дејановић, као и државни секретари из неколико министарстава. Осим државних, у Неготину су боравили и функционери других странака, међу којима и Александар Вучић, заменик председника СНС-а, Милан Поповић, потпредседник ДСС, али и напредњаци Борислав Пелевић, Божидар Делић и Јоргованка Табаковић, радикалка Вјерица Радета, Зоран Остојић из ЛДП-а и многи други.

Прљава кампања стигла до Скупштине Србије

Да у кампањи ништа није свето потврђује и посланичко питање које је у републичком парламенту упутио Чедомир Јовановић, лидер ЛДП. Он је прозвао министра полиције да утврди позадину смрти мајке Радмиле Геров, која је преминула пре недељу дана „након што је видела памфлет на којем је њена кћер приказана у компромитујућој фотомонтажи”.

PRESS CLIPPING

Петак 05.03.2010. год.

“ХЕЛП” ГРАДИ КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 5.3.2010, Страна : 27

НЕМАЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА ПОТПИСАЛА УГОВОР СА ГРАДОНАЧЕЛНИКОМ

Пројекат вредан 250.000 евра, намењен расељенима

СМЕДЕРЕВО - Представници немачке невладине организације “Хелп” и града Смедерева јуче су потписали уговор о реализацији пројекта вредног 250.000 евра намењеног збрињавању расељених и избеглих и развоју малог бизниса.

- У Смедереву се реализује један од највећих пројеката Европске комисије. Од укупног износа, 74 одсто обезбеђује “Хелп” преко Европске комисије. Веома смо задовољни досадашњом ефикасном и поузданом сарадњом коју имамо са партнерима у Смедереву - оценио је Тимо Стегелман, регионални представник “Хелпа” за југоисточну Европу, након потписивања уговора са градоначелником Предрагом Умичевићем. Немачка НВО “Хелп” обезбедиће 180.000 евра, а преостала средства биће издвојена из буџета града.

- У првој фази пројекта, 90.000 евра намењено је за набавку грађевинског материјала, а 92.500 евра за изградњу монтажних кућа за избегле и расељене и социјално угрожена локална домаћинства. Такође, 61.000 евра је економска подршка за отварање радних места - објаснио је градоначелник Умичевић.

“Хелп” је за протеклих десет година у Србији реализовао 50 пројеката у вредности од 18 милиона евра, и изградио око 250 стамбених објеката за расељене и социјално угрожено становништво.

ТРАЖЕ АЗИЛ И У ШВЕДСКОЈ

Данас, Датум : 5.3.2010, Страна : 2

МУП Србије до сада примио 3.713 захтева за реадмисију, сазнаје Данас

Режим „белог шенгена“ још није угрожен, али могу се очекивати строже контроле на границама

Београд, Брисел - Од почетка примене Споразума о реадмисији Србије и Европске уније, односно од јануара 2008. до данас, МУП Србије примио је 3.713 захтева држава чланица ЕУ за преузимање српских држављана који су у њима нелегално боравили. Највећи број захтева за реадмисију стигао је из Немачке, сазнаје Данас у Министарству унутрашњих послова Србије. Како нам је речено, „није примећено повећање броја захтева у односу на период пре почетка примене Споразума“.

Ипак, судећи према најновијим информацијама, може се очекивати да ће поменута двогодишња цифра само у току 2010, након ступања на снагу „белог шенгена“, бити премашена. Након што је Белгија саопштила да је за последња три месеца око 500 српских држављана затражило у тој земљи азил, огласила се и Шведска.

- Само у фебруару више од 300 српских држављана који су дошли у Шведску поднело је захтев за азил, док их је од почетка године било 580 укупно - изјавио је Нил Кристер Брингеус, шведски амбасадор у Београду, и прецизирао да је углавном реч о Ромима.

Брингеус је казао да је Шведска „веома забринута због овако драстичног повећања броја захтева, који су уследили тако брзо по ступању на снагу визне либерализације. Такође смо веома забринути због чињенице да су ти људи преварени јер су наведени да мисле да могу да добију азил у Шведској, што није тачно“, рекао је амбасадор. Према шведским законима, азил се не може добити из економских или социјалних, већ само из политичких разлога, а нема разлога да се то примењује у случају грађана Србије, објаснио је Брингеус у изјави за Тањуг.

Ипак, како је истакао, Шведска и даље у потпуности подржава визну либерализацију и има потпуно поверење у мере које влада у Београду намерава да предузме.

- Повећани број захтева за азил које су поднели углавном Албанци с југа Србије и из Македоније, као и Роми, неће непосредно угрозити безвизни режим који је одобрен Србији. Иако ЕУ може да измени сваку своју одлуку, то би био дуготрајан процес, какав се не покреће без крупних разлога – оцењује за Данас Маја Ковачевић, предавач на Факултету политичких наука и некадашња директорка савезне Канцеларије за придруживање ЕУ.

Она подсећа да је Србија потписала споразум о реадмисији, којим се обавезала да прихвати повратак свих својих грађана који илегално бораве у земљама ЕУ.

- Тај споразум је био један од предуслова за визну либерализацију управо стога што се могло очекивати да ће бити повећан број лица која ће покушавати да се и без правног основа настане у некој од земаља ЕУ. На тај начин су се земље Уније заштитиле и то је један од битних разлога зашто не треба очекивати промене у безвизном режиму - сматра Ковачевићева.

Према њеним речима, случајеви с Белгијом и Шведском су последица чињенице да је безвизни режим тек почео да се примењује и да су „лаковерни помислили да тражењем азила могу себи да обезбеде бољи живот у иностранству“.

Директор белгијске Федералне канцеларије за странце Фреди Розмонт рекао је јуче да се на подносиоце захтева за азил из Србије не може применити процедура азила, јер захтеви због којих они траже азил нису адекватни за ту врсту заштите.

- У разговорима, они кажу да долазе због бољег живота, тешке економске ситуације код куће, помињу и проблеме у породици, што нема никакве везе са Женевском конвенцијом - казао је Розмонт.

Известилац Европског парламента за визну либерализацију Тања Фајон позвала је власти у Македонији и Србији да поведу информативне кампање и обавесте своје грађане о постојању агенција које им лажним обећањима о бољем животу на Западу само узимају новац. Фајонова је рекла да још није било речи о могућим мерама, али да је потребно да се уведу јаче контроле на границама и строжи услови уласка, који се односе на новчано осигурање пута и слично.

ЦВЕТКОВИЋ У БРИСЕЛУ О АЗИЛАНТИМА

Блиц, Датум : 5.3.2010, Страна : 16

БРИСЕЛ - Проблем наглог прилива азиланата из Србије у Белгију биће једна од тема разговора председника Владе Србије Мирка Цветковића и премијера Белгије Ива Летермона, потврђено је у кабинету српског премијера.

Због повећања броја захтева за азил са југа Србије и Косова и Метохије у Београд ће у понедељак допутовати и директор за западни Балкан у Европској комисији Пјер

Мирел. Број азиланта из Србије у Белгији је са 514 у 2009. скочио на 347 само у прва два месеца ове године.

Амбасадор Шведске у Београду Кристер Брингеус у разговору за ТВ Б92 потврдио је да је интересовање азиланата драстично повећано и за ову земљу. Он је навео да је та земља током целе протекле године примила 580 захтева за азил, а само у фебруару ове године чак 300 захтева.

- Азиланти ће, по споразуму о реадмисији, бити депортовани из Шведске назад у Србију - каже Брингеус.

Македонска полиција испитује сазнања да је нагли раст броја њених држављана који су затражили азил у Белгији након визне либерализације дело организоване криминалне мреже. Портпарол македонског Министарства унутрашњих послова Иво Котески каже за „Блиц“ да има индиција да су у преваре са азилантима умешани и белгијски држављани албанске националности и да се води истрага поводом тога. Македонски медији тврде да је једна од туристичких агенција која се бави овим сумњивим пословима у власништву Амдија Бајрама, посланика у македонском Собрању.

PRESS CLIPPING

Понедељак 08.03.2010. год.

ХОЋЕ ДА ОТКУПЕ ЦЕЛУ ЗГРАДУ

Курир, Датум : 7.3.2010, Страна : 14

Станари зграде у Кошутњаку који су деведесетих избегли из Босне и Херцеговине и Хрватске хоће да се коначно скрасе у граду крај Мораве

ЧАЧАК - Хоћемо да се скрасимо у граду крај Мораве, поручују станари зграде намењене лицима из Босне и Хрватске у чачанском насељу Кошутњак.

Они траже да им се дозволи откуп станова које су добили на коришћење. Станове су, тврде они, добили ради трајне интеграције, а начин на који је њихов смештај решен, закупом на три године и станарином од 1,59 евра по квадратном метру, не може се сматрати трајним.

- Радовали смо се прилици да коначно изађемо из колективног центра и добијемо простор у којем ћемо се коначно бити своји на своме. Једино и право решење за нас је да нам се дозволи да ове станове и откупимо - каже Душан Рашковић, који је са породицом дошао у Чачак из Книна.

Бивша Сарајка Нада Глишић каже да одредбе из уговора нису испоштоване, јер се на њиховом и осталих десетак објеката из овог програма у Чачку, за разлику од других градова, максимално штедело.

- Осећамо се преварено и због тога што нам је у уговору писало да ћемо добити станове са терасама и заједничком просторијом, као што су у Крагујевцу, Панчеву и другим градовима где се радило по овом програму - каже Нада.

Директорка Градске стамбене агенције Бранкица Јелић каже да су станари добили одговор од организације УН Хабитат, пре које је влада Италије дала новац за ово насеље.

- Они су их јасно упутили на уговор о закупу јер је програм тако конципиран. Ово је решење стамбеног питања за оне који су заиста угрожени, а не за оне који имају новца па желе да откупе стан. За такве постоји слободно тржиште - каже Јелићева.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 8.3.2010, Страна : 35

СОМБОР - УНХЦР и Фонд за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним особама Војводине расписали су јавни позив за пружање помоћи за стамбено збрињавање избеглица на територији неколико општина Војводине, међу којима је и Сомбор.

Право пријаве имају грађани са статусом избеглог или прогнаног, пребивалиште у Војводини, под условом да намеравају да остану у покрајини, а смештени су у колективним центрима или у безусловном приватном смештају. Домаћинства добијају помоћ до 100.000 динара у грађевинском материјалу, пољопривредним алаткама, намештају, апаратима за домаћинства. Јавни позив је отворен до 22. марта.

БЕТОЧИ ПОСЕТИО ИЗБЕГЛИЦЕ
Блиц – Србија, Датум : 8.3.2010, Страна : 1

СМЕДЕРЕВО

Гиљермо Беточи, заменик комесара Европске комисије, посетио је Смедерево и обишао избеглички камп у Радинцу. Након сусрета са корисницима помоћи Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице у Смедереву, Беточију је представљена и изградња нове стамбене зграде за социјално угрожене категорије на Ковачићеву.

**НА ПОДРУЧЈУ ЛОЗНИЦЕ ЖИВИ ОКО 4.600
ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА**
Данас, Датум : 8.3.2010, Страна : 15

Лозница - Комесаријат за избеглице уз помоћ донатора током прошле године обезбедио је различите програме помоћи за трајно збрињавање избеглица у Лозници. Заменик градоначелника Лознице Петар Екмешчић изјавио је да је у сарадњи са УНХЦР-ом 18 социјално најугроженијих избегличких породица добило шпорете и пећи на чврсто гориво, хигијенске пакете, ћебад и душеке, као и појединачне донације од 120.000 динара за 17 породица за пројекте из области пољопривреде. Програми помоћи наставиће се и ове године.

УЛЕПШАВАЊЕ СТВАРНОСТИ ИЗБЕГЛИЦА?
Дневник, Датум : 8.3.2010, Страна : 12

Регионални одбор за помоћ избеглицама Војводине оптужио је јуче београдску канцеларију Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) да је одбио да дозволи увид у поједине начине финансирања партнера тог комесаријата.

У саопштењу за јавност то избегличко удружење је навело да је београдска канцеларија УНХЦР-а одила да дозволи увид у средства која преко покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим и прогнаним и расељеним лицима уплаћује приватној агенцији „Каришик и Каришик“ из Новог Сада.

Регионални одбор је навео да је дошао до незваничних података да производња и емитовање полчасовне ТВ емисије „Путеви наде“ на Радиотелевизији Војводине, која је намењена информисању избеглица, а коју реализује наведена агенција, кошта 155.000 динара што је, како се оцењује, енормно висок износ. „Та емисија скрива истину и улепшава стварност, а кроз њу углавном дефиљују поједници из органа власти и међународне заједнице, који су и највећи кривци што повратак избеглица и одузете имовине у Хрватској и БиХ, или њихова интеграција у Србији траје пуних 15 година“, пише у саопштењу.

ОДМОР ЗА 40.000 ДЕЦЕ
Данас, Датум : 8.3.2010, Страна : 14

Црвени крст већ пола века организује летовање за 500 најсиромашнијих малишана

Кроз програм организованог боравка за социјално најугроженије основце, Црвени крст Београда је у последњих 50 година упутио преко 40 хиљада деце у одмаралиште

„Боговађа“, седамдесетак километара од главног града. То је само део напора ове организације у процесу интеграције маргинализованих група у друштво.

Годишње око 500 ђака из породица са најтежим социјално-материјалним положајем (без прихода, избегли и расељени, Роми) одлази у Боговађу. Током седмодневног боравка волонтери београдског Црвеног крста припремају за децу бројне активности кроз уметничке радионице, обуку из пружања прве помоћи, друге спортске и едукативне садржаје.

Годишњи трошкови овог програма већи су од четири милиона динара. Како се неопходна средства обезбеђују искључиво захваљујући добротворним прилозима, у Црвеном крсту Београда наглашавају значај заједничке кампање са „Инфостаном“, који је омогућио да се активности ове хуманитарне организације приближе грађанима са идејом хуманости и социјалне одговорности. „Наша је дужност да створимо друштво са бољим условима за живот који ће овој деци омогућити да проведу летњи распуст далеко од тешких услова свакодневног живота“, кажу у Црвеном крсту Београда.

Селекција за ову годину почиње у априлу у сарадњи са школама и социјалним установама. Посебна пажња ће се обратити на ментално недовољно развијену децу и становнике нехигијенских насеља.

СРПСКА ТРОБОЈКА ПОРЕД ШАХОВНИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 8.3.2010, Страна : 13

ПОНАЈМАЊЕ се од Борова Села, надомак Вуковара, очекивало да у послератном периоду постане најразвијенија од свих 30 српских општина у источној Славонији и Барањи.

А, управо се то догодило - месна заједница у којој је 2. маја 1991. године започео рат, брже од свих осталих српских средина у северној Хрватској прилагодила се мирнодопским условима и израсла у - најразвијенију општину.

- Годинама смо носили печат ратне прошлости и заиста је било тешко сачувати идентитет а, истовремено, уверити хрватску државу да ми не желимо да будемо гето, већ отворена средина - каже Радо Босић, начелник општине Борово, једине у којој се, поред шаховнице вијори и српска застава, а уз латиничне живе и ћирилични натписи.

Уочи ратних сукоба 90-их Борово Село имало је 6.400 житеља, од којих су 99 одсто Срби. У послератном периоду, уочи повратка хрватских власти, одавде се самоиницијативно иселило 400 српских породица. Већином оних чији су очеви учествовали у крвавим окршајима.

Зато општина Борово данас има за 1.000 житеља мање него истоимена месна заједница. Њихове куће купили су расељени сународници из других делова Хрватске - са Баније, Кордуна, из Лике...

Од 1997. када се по Ердутском споразуму вратила хрватска власт, страх је био обостран. Прибојавали су се Боровчани одмазде, а ни Хрватима није било свеједно, знајући да са мештанима нема шале.

- Нашу децу у школе, и запослене у околним местима, првих година развозиле су мировне снаге. У вечерњим сатима,

Хрвати нису залазили овамо, а ми нисмо смели главу да помолимо из Борова. Онда смо обострано схватили да морамо дати шансу животу, а он и после најкрвавије прошлости иде даље - каже Босић, коме је ово већ трећи мандат начелника Борова, чији се мештани махом баве сточарством.

Босић поносно показује новоизграђени парохијски дом, нову зграду Радио Борова, шеталиште крај фудбалског стадиона кога у шали Боровчани зову „кнез Михаиловом улицом“...

Млади људи нису препуштени досади и кафанама. Окупљени су у 13 културно-спортских удружења, па се овде од априла до октобра сваког викенда нешто дешава.

- Знаш ли ти ко је оно у рату певао „Кад загрми из Борова Села“? - пита своју другарицу Сенку Ромић истински замишљен Мирослав Радивојевић (22), председник Удружења младих у Борову.

- Ау, нисам ту песму одавно чула, а и не знам. Питај ме који је нови хит „Колоније“. То сигурно знам - каже Сенка (22), апсолвент економије у Вуковару, која своју будућност не види ни у Загребу ни у Београду већ у свом родном Борову.

Антрфиле : ДОШЛИ ПРЕ ЧАРНОЈЕВИЋА

НАГЛАШАВАЈУЋИ своје дубоке корене, Боровчани најчешће кажу: „Када је Чарнојевић пролазио источном Славонијом, ми смо већ били овде“.

И заиста, књиге кажу да су се 1540. године овде населили Срби горњег Подриња и Полимља, а први записи сежу у 1231. годину када се први пут помиње место. У првој половини 20. века Борово су населиле бројне српске породице из околине планине Озрен у БиХ.

PRESS CLIPPING

Среда 10.03.2010. год.

НАПОКОН ДА СЕ СКУЋЕ И РАДЕ

Курир, Датум : 10.3.2010, Страна : 15

Највећи број избегличких породица заинтересован да им се купе куће, али желе да отпочну и сопствени бизнис, уколико добију помоћ у новцу

КИКИНДА - Људима који су на север Баната стигли после хрватске „Олује“ и косовског „Милосрдног анђела“ коначно се смеши боља судбина.

Кикиндска општина намерава да коначно скући преостале избеглице и расељена лица која немају сопствени кров над главом. Први конкретан потез повучен је усвајањем Локалног акционог плана, који предвиђа унапређење њиховог положаја, интеграцију и, што је најважније, стамбено збрињавање. Овај план биће реализован до 2014. и омогућиће приступ разним донацијама, фондовима и средствима републичког Комесаријата за избеглице.

- Програми предвиђају откуп кућа са окућницом и доделу грађевинског материјала онима који имају недовршен стамбени објекат. Помоћ ће се пружати и кроз програме отпочињања бизниса. Преквалификацијом и доквалификацијом биће им омогућено запошљавање. Анкета којом је било обухваћено око 230 избегличких породица показала је да је више од стотину заинтересовано да им се купи кућа. Њих 80 жели грађевински материјал. За програме самозапошљавања у пољопривреди интересовање је показало око 30, а за преквалификацију 60 особа - наводи Гордана Пажин из општинског Секретаријата за друштвене делатности.

У општини Кикинда живи око 1.100 избеглих на сталној евиденцији који су интегрисани, односно имају наше држављанство, док нешто више од стотину има статус избеглица.

Највредније донације до сада су зграда у којој су станове добиле 24 избегличке породице, чију је изградњу финансирала немачка организација „Хелп“ са 350.000 евра, као и куповина 13 кућа захваљујући италијанској хуманитарној организацији „Интерсос“.

ВРАЋАЊЕ ВИЗА НИЈЕ ОПЦИЈА

Правда, Датум : 10.3.2010, Страна : 7

Уколико власти у Београду буду ефикасно спроводиле споразум о реадмисији, нема могућности да Србији буду поново уведене визе, изјавио је белгијски државни секретар за европска питања Оливије Шастел.

– Србија је брзо и одговорно реаговала на проблем такозваних азиланата, па не постоји опасност да њеним грађанима поново буду уведене визе за путовање по земљама Европске уније, али Београд мора предано и у континуитету да ради на спречавању њиховог доласка – рекао је Шастел за новосадски Дневник.

САВЕТОМ ДО ДОБРОГ ЗДРАВЉА

Данас, Датум : 10.3.2010, Страна : 19

У насељу Борча отворено ново одељење Превентивног центра ДЗ „Милутин Ивковић“

У насељу Борча - Центар ИИИ, у Улици братства и јединства 115, јуче је отворено ново одељење Превентивног центра палилулског дома здравља „др Милутин Ивковић“, а његова улога биће промовисање и превенција здравља.

- Едукација и превенција, као саставни део примарне здравствене заштите, кроз активности Превентивног центра од сада су доступне и свим грађанима овог дела Београда. У овом центру радиће лекари свих специјалности, медицинске сестре и нутрициониста - рекла је директорка ДЗ „Милутин Ивковић“, др Славица Калезић Милошевић на јучерашњем отварању којем је присуствовао и председник општине Палилула Данило Башић, као и велики број мештана.

Руководилац Превентивног центра др Драган Кнежевић подсетио је да месна заједница Дунавски Венац, на левој обали Дунава, броји око 150.000 становника, међу којима је најмање 25.000 избеглица и интерно расељених лица.

- Насеља Котеж, Крњача, Овча, Борча, Падинска скела, Ковилово, Јабучки и Глогоњски рит, Дунавац и Бесни Фок, последњих година брзо су се ширила и увећавала, а самим тим и њихове потребе за здравственом заштитом. Грађани ће моћи и путем интернета да комуницирају са лекарима и особљем, да поставе питање и добију савете и корисне информације - нагласио је др Кнежевић. Он је најавио да ће у четвртак, када се обележава Светски дан бубрега, у сарадњи са Удружењем за борбу против дијабета, бити организована прва бесплатна акција - контрола шећера у урину и позвао грађане да дођу и преконтролишу рад својих бубрега.

Превентивни центар у Борчи, уз своје редовне активности, примарну и секундарну превенцију, између осталог, бринуће и о менталном здрављу угроженог дела популације овог дела Београда.

СВЕ ВИШЕ ГЛАДНИХ

Вечерње Новости, Датум : 10.3.2010, Страна : 38

НАРОДНА КУХИЊА

СМЕДЕРЕВО - Црвени крст Смедерево повећаће број корисника Народне кухиње и отворити нове пунктове за расподелу obroка у селима, најављују из ове организације.

Прошле године право на бесплатни оброк имало је више од 900 најсиромашнијих Смедереваца, иако се процењује да има око 1.500 грађана на ивици егзистенције.

Подељено је 245.000 obroка, и по први пут почела је расподела obroка у селима. И ове године старима који нису у могућности да дођу у град, волонтери Црвеног крста носиће храну у неколико најугроженијих сеоских средина.

Већину намирница за Народну кухињу Црвени крст производи на сопственим плантажама. Овог пролећа биће подигнут нови пластеник од 300 квадрата за производњу поврћа и биће повећани капацитети фарме.

У Смедереву има око 5.000 пензионера са најнижим пензијама, око 10.000 избеглица и 7.000 незапослених.

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.03.2010. год.

И НЕМЦИ ЋЕ ОКУЋИТИ ПАЛАНАЧКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 11.3.2010, Страна : 14

За избеглице у Бачкој Паланци помоћ, већа него раније, ове године је обезбеђена с више страна: од неколико страних невладиних организација, домаћег комесаријата, али и општинског буџета.

– У општини је било око 8.500 избеглица, али су се определили за држављанство Србије, 750 има привремени статус, док је 150 расељених с Космета – објашњава општински повереник за избеглице Радослав Милошевић. – На прагу смо решења за социјално, али и стамбено угрожене. Два пут је Комесаријат избеглицама обезбедио за грађевински материјала по 200.000 динара. Први пут укупно 1,875 милиона динара, други пут 2,625, а из општинског буџета ове године још 600.000. Ускоро треба да почне и реализација највеће помоћи – нова „кућа“ од 1.000 квадрата.

– За зграду с 15 станова локална самоуправа већ је обезбедила плац од 7,5 ари у насељу „Синај“, крај православне цркве која се гради – каже Милошевић.

– Осим расељених с Космета, два стана биће уступљена Центру за социјални рад, који ће их дати на коришћење угроженима. Немачка хуманитарна организације АСБ спремна је да помогне избеглима с 32.000 евра вредним грађевинским материјалом, а још 12.000 ће дати за економске пројекте.

ЕВРОПСКА ПОМОЋ ЗА ЖЕЖЕЉЕВ МОСТ

Политика, Датум : 11.3.2010, Страна : А1

Из буџета ЕУ Србија за 2009. добија 70 милиона евра за девет пројеката

Влада Србије потписаће до краја марта са Европском комисијом финансијски споразум о коришћењу средстава из Инструмента за претприступну помоћ Европске уније за 2009. На основу тог споразума који треба да буде потписан у Новом Саду, Србија ће добити 70 милиона евра за девет пројеката, сазнаје „Политика“ од Огњена Мирића, координатора фондова ЕУ у Влади Србије.

За јачање капацитета Дирекције за управљање одузетом имовином и за унапређење система за одузимање имовине проистекле из кривичног дела биће одвојено 2,5 милиона евра. За решавање питања избеглица и интерно расељених особа предвиђено је 12,6 милиона евра. На подршку цивилном друштву отићи ће два милиона евра.

Европске паре помоћи ће и реконструкцију Жежељевог моста. Из ИПА је 2009. за ту намену одвојено 30 милиона евра. Толико новца биће издвојено за Жежељев мост и из буџета Војводине и града Новог Сада.

– Пети пројекат који ће бити финансиран из европске касе односи се на спровођење националног програма за борбу против рака (карцином грлића материце и карцином дојке), а његова вредност је 6,6 милиона евра, затим за унапређење предшколског образовања планирано је 3,7 милиона евра. На израду пројектне документације за изградњу фабрике за прераду опасног отпада отићи ће три милиона евра. Заштита

потрошача биће подржана са 2,5 милиона евра. И на крају, за контролу и искорењивање свињске грознице и беснила предвиђено је шест милиона евра.

ЕУ је Србији за 2009. из својих фондова одвојила укупно 194 милиона евра. Поред ових 70 милиона евра за које ускоро треба да буде потписан споразум, 100 милиона је дато као помоћ буџету Србије, а остатак од око 20 милиона евра планиран је за сарадњу између земаља региона. „Пројекти за средства ИПА за 2010. годину су већ припремљени и очекујемо да они буду потписани у априлу или најкасније у мају”, каже Мирић.

Да би Србија самостално управљала средствима која стижу из Брисела она мора да пређе на такозвани децентрализовани систем управљања.

„Завршили смо две од шест потребних фаза”, објашњава Мирић и додаје: „Иако је реч о изузетно стручном послу у најкраће прелазак на самостално управљање средствима из фондова ЕУ значи да Србија треба да преузима надлежности у расписивању тендера, спровођењу тендерских процедура, закључивању уговора, плаћања и контроле трошка”.

Србија већ сада одлучује где јој је помоћ најпотребнија. Али када њене институције преузму поменуте надлежности од Европске комисије оне ће, како објашњава наш саговорник, моћи да самостално спроводе пројекте и да самостално баратају новцем који долази из европских фондова. То самостално управљање фондовима ЕУ је услов за коришћење средстава намењених регионалном развоју, развоју људских ресурса и руралном развоју.

Да би Србија прешла на самостално управљање фондовима потребне су две године, тако да се Мирић нада да ће земља пре завршетка тог посла постати кандидат за чланство у ЕУ.

БЕЗВИЗНИ РЕЖИМ НИЈЕ РАЈ ЗА СИРОТИЊУ

Дневник, Датум : 11.3.2010, Страна : 2

ИЗ БРИСЕЛА КРЕНУЛА КУЋИ ПРВА ГРУПА ЛАЖНИХ АЗИЛАНАТА

Аутобус са двадесетак Албанаца с југа Србије који нису добили тражени азил у Белгији и које тамошње власти враћају на основу споразума о реадмисији с Београдом, кренуо је јуче из Брисела ка Прешеву. У питању су држављани Србије који имају биометријске пасоше и добровољно су прихватили да се врате у своја места боравка. У аутобусу су и 23 држављана Македоније, а сви су они, на основу лажних информација, допутовали у Белгију током фебруара, очекујућ и да добију политички азил, а заправо рачунајући на смештај и новчану надокнаду.

– Повећање броја наших држављана који су поднели захтев за азил у Краљевини Белгији није вест која охрабрује и ствара позитивну атмосферу у примени безвизног режима. Напротив, таква ситуација упозорава, али као изолован случај сигурно неће довести до тога да за Србију безвизни режим буде суспендован – изјавио је за “Дневник” координатор “Групе 484” Владимир Петронијевић.

– **Негативно би могло бити ако би се успоставио такав тренд да људи с нашим пасошем одлазе у земље Западне Европе користећи безвизни режим, и тамо онда подносе захтеве за азил без било каквог основа. То је опасно, али верујем да се то неће десити.**

Срећом, о томе да је негативан тренд заустављен сведочи и изјава белгијског премијера Ива Летерма, који је саопштио да последњих дана готово да и није било захтева држављана Србије и Македоније за добијање политичког азила у Белгији. Подсетимо, недавно су, осим Белгије, упозорење на то да се повећава број „азиланата” послали и Шведска, али и Европска комисија, из које је саопштено да Србија, Македонија и Црна Гора морају да објасне грађанима да не смеју да злоупотребљавају безвизни режим. Петронијевић каже да је ово био сигнал који је указао на то да је постојао озбиљан

проблем с информисањем јавности о томе шта, заправо, значи безвизни режим, те шта је то систем азила и ко су азиланти.

– Људи који живе у тешкој материјалној ситуацији, а немају праве информације о овим питањима, могу лако бити изманипулисани од мешетара који чак за потенцијалне азиланте организују и аутобуски превоз у земље ЕУ. Тиме су на штети и изиграни грађани, али и наша држава, која на тај начин губи поверење и углед у Европској унији. При томе, наравно, зарађују само манипуланти – рекао је Петронијевић.

Наш саговорник тврди да је уговор о реадмисији, који Србија има с низом европских држава, важан у овој причи јер омогућава ефикасно враћање наших држављана који немају било какав правни основ за останак у ЕУ. Извештаји кажу, тврди наш саговорник, да се процес реадмисије спроводи на задовољавајућ и начин, али указује и на то да је реч о процесу који долази тек на крају проблема.

– Треба знати и да систем азила функционише тако да сви који га траже морају имати одговарајућ и смештај, храну и све животне потрепштине док држава не одлучи о њиховом захтеву. То много кошта и један је од разлога зашто се европске државе толико буне – образложио је Петронијевић.

Антрфиле : Азиланти хоће и у Србију

– Последњу годину прилив миграната који азил траже у Србији нешто је повећан, али то нема никакве везе с безвизним режимом – објашњава Петронијевић. – Ми никада нисмо имали, нити ћемо имати, азиланте који користе безвизни режим који важи за Србију да би се домогли западних земаља. Јер, то је напросто немогуће.

БОЈКОВИЋИ ДИЖУ СПРАТ!

Народне новине – Ниш, Датум : 24.2.2010, Страна : 4

- Град Ниш је уз помоћ УНХЦР-а и Комесаријата за избеглице породици Бојковић, која се пре десет година доселила из Обилића, јуче уручио помоћ у грађевинском материјалу у вредности од 375.000 динара за завршетак породичне куће.

- Осмочлана породица живи у приземљу незавршене куће, а до данас нисмо ни помишљали да можемо да завршимо још један спрат, каже глава породице Цветко Бојковић.

Осмочлана породица Бојковић је само једна од многих породица које су пре 11 година, 1999. године напустиле своје домове на Косову и нови живот наставиле у неком од градова Србије. Бојковићи су се тада одлучили за Ниш, а сада кажу да се ниједног тренутка нису покајали због тога. Да сигурно нису погрешили, уверили су се и јуче када им је у посету стигао **градоначелник Ниша мр Милош Симоновић са својим сарадницима и том приликом им уручио грађевински материјал за завршетак породичне куће у вредности од 375.000 динара.** Град је помоћ обезбедио уз помоћ **УНХЦР-а и Комесаријата за избеглице, а овим гестом је само потврђено да Ниш води бригу о интерно расељеним лицима са Косова и покушава на сваки начин да им олакша живот не би ли се ови што боље уклопили у нову средину.**

Породицу Бојковић смо јуче затекли на окупу у дневној соби породичне куће коју су започели у новом делу насеља Бранко Бјеговић. У тој соби углавном и проводе дане, јер кућа још није завршена па је осам чланова породице приморано да се смести у стотинак квадрата у приземљу.

Када смо пре 11 година стигли у Ниш, имали смо само 11.000 евра од продате кућеу Обилићу каже Миланка Бојковић. Са тим парама нисмо могли да купимо стан, а и да смо могли, не бисмо имали где сви да се сместимо. Велика смо породица и тадасмо били

супруг и ја са троје деце, два сина и ћерка. Тако смо се одлучили за плац и породичну кући коју смо почели да градимо из темеља. Градили смо док је било пара, а онда смо стали. Ни помишљали нисмо да у неко догледно време наставимо са градњом.

Трачак наде за породицу Бојковић се појавио када су у "Народним новинама" видели конкурс за доделу грађевинског материјала.

Пријавили смо се, поднели сву тражену документацију и нашли се међу четири породице које су добиле помоћ - каже Цветко Бојковић. Не постоје речи којима бисмо описали колико смо срећни због тога и много више нам значи материјал и од самих пара. Сада можемо да завршимо спрат јер је стигао и тишљерај, бродски под, плочице за купатило и кухињу, изолациони материјал и све што нам је потребно за унутрашње малтерисање. Почећемо да радимо одмах јер је то једини начин да свима живот учинимо бољим.

У приземном делу куће Бојковић сада живе осам чланова породице и три генерације. Миланка Бојковић каже да је свакој генерацији припала по једна соба три са три, а она и супруг су у најмањој. Тако се мора.

Породица се од доласка до данас и проширила на нашу велику радост каже Миланка. Синови Александар и Андреја су се оженили и сада су са нама и снахе Слађана и Ирена, а онда су дошли и унучићи. За сада два, унук Вељко и унука Валентина, али их очекујемо још јер се старији син оженио пре годину дана. Мада се ми држимо оне "када чељад није бесна, кућа није тесна", не знам како бисмо се сви сместили на садашњем простору који имамо. Одахнућемо када завршимо спрат и један од синова се одвоји од нас, а онда ћемо, полако, то учинити и са другим сином. Важно је да се кренуло.

Бојковићи су задовољни животом у Нишу и насељу Бранко Бјеговић. Све је ишло постепено, али све је ту. Када су стигли, није било ничега, а сада имају и водовод, и канализацију, струју, телефон. У њиховој близини почиње и изградња нове основне школе за њихове унуке. А није било разлога ни за њихов највећи страх, да ли ће и како да се уклопе у нову средину.

Комшије су нас прихватили добро да боље не може бити, а ми смо се највише плашили како ћемо, после толико година да се уклопимо у нову средину и са новим комшијама - каже Миланка Бојковић.

Антрфиле : Помоћ вредна 15.000 евра

Према речима градоначелника мр Милоша Симоновића, помоћ у грађевинском материјалу су добиле четири породице које су интрено расељене са Косова, а укупна вредност помоћи је 15.000 евра. То је, додао је он, само један од начина на који град Ниш покушава да помогне овим људима да наставе живот у што нормалнијим условима.

Не постоји ниједан град у Србији који у тој мери као Ниш помаже интерно расељена лица са Косова рекао је градоначелник мр Милош Симоновић. И до сада смо и надаље ћемо на различите начине покушавати да поправимо етатус ових људи. Омогућили смо им све бенифиције, почев од градског превоза, које имају и остали грађани и тако их изједначили у свему са Нишлијама.

СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ КОНАЧНО

Панчевац, Датум : 5.3.2010, Страна : 9

ЈАВНИ ЛОЗИВ ЗА ИЗБЕГЛА И ПРОГНАНАЛИЦА

Поверенкштво за избеглице града Панчева обавештава избегла и расељена лица да су покрајински Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима

и Високи комесаријат за избеглице Уједињених нација расписали јавни позив за пружање помоћи у стамбеном збрињавању избеглих и прогнаних лица, и то уз откуп кућа с окућницом у 2010. години на територији АП Војводине.

Јавни позив се односи на лица која, у складу са законом, имају статус избеглих и прогнаних лица с пребивалиштем, односно боравиштем на територији АП Војводине дан ступања на снагу Одлуке о оснивању наведеног фонда (21. децембар 2006), а која су смештена у колективним центрима или у безусловном приватном смештају и имају намеру да остану да живе на територији АП Војводине.

Крајањи рок за пријаву избеглих и прогнаних лица из Апатина, Новог Сада, Сомбора, Суботице, Шида и Панчева јесте 22. март 2010. године.

Образац пријаве и додатне информације могу се добити у Повереништву за избеглице града Панчева сваког радног дана 8 до 15 сати на телефон 308818.

PRESS CLIPPING

Субота 13.03.2010. год.

МЕЂУНАРОДНА ПОМОЋ ЗА РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 13.3.2010, Страна : А7

У Београду ће се одржати регионална конференција о избеглицама на којој би све стране из региона требало да траже трајна и конкретна решења проблема

Дејвид Робинсон, заменик помоћника државног секретара у Бироу за становништво, избеглице и миграције Стејт департмента (БПРМ), посетио је регион и разговарао у Београду са представницима владе, међународних и невладиних организација. У фокусу његове посете била је припрема за предстојећу регионалну конференцију о избеглицама која ће се одржати у Београду на пролеће, на којој би све стране из региона требало да се упусте у искрену дискусију и траже трајна и конкретна решења проблема.

– Ишли смо у Загреб, Сарајево и Београд из неколико разлога. Веома нас занимају изгледи за успех конференције. Надамо се да ће она довести до веће сарадње широм региона и мислимо да је право време за проналазак заједничког решења проблема избеглица. Надамо се да ћете осмислити такву конференцију која ће довести до конкретних резултата. Овде смо да оценимо како влада САД и наши програми за избеглице могу да помогну у овом процесу – каже Робинсон за „Политику“.

Он напомиње да је високи комесар Уједињених нација за избеглице недавно наговестио могућност оснивања међународног донаторског фонда, тако да финансијски терет решавања дуготрајног проблема избеглица у региону не падне само на овдашње земље ако међународна заједница може да помогне.

– То је једна од конкретних области за које мислимо да можемо да будемо од користи. Иначе, стекао сам утисак да се представници српске владе веома озбиљно труде око конференције – каже Робинсон, који се састао и са Борком Стефановићем, политичким директором Министарства спољних послова, Јованом Кркобабићем, потпредседником Владе Србије, Милицом Делевић, директорском Канцеларије Владе Србије за европске интеграције, Владимиром Цуцићем, републичким комесаром за избеглице, као и с представницима међународне заједнице који се баве питањима избеглица.

– Три трајна решења би била: безбедан и достојанствен повратак избеглица у домовину, интеграција у земљи у коју су избегли (тако да нађу посао, кров над главом, да им деца иду у школу) или њихово настањивање у некој трећој земљи. Сједињене Државе сваке године прихвате одређени број избеглица, при чему Конгрес одређује „плафон“. Прошле године, прихватили смо око 95.000 избеглица из свих крајева света. Доведемо их у САД и помогнемо им да тамо изграде нови живот, у било којој од 50 држава – објашњава Робинсон.

Биро у којем Робинсон ради је током последње деценије за заштиту избеглица на територији Балкана издвојио око 100 милиона долара. Новац долази из разних америчких фондова. Дејвид Робинсон оцењује да су средства која је Стејт департмент потрошио у региону веома добро искоришћена.

Међутим, како каже наш саговорник, БПРМ није само организација која даје новац, већ се бави и контролом и вредновањем начина његовог коришћења. Тако се Ен Мари Мур, регионални координатор за избеглице у америчкој амбасади у Београду, стара да активности које Одељење плаћа заиста и функционишу, односно да избеглице којима САД покушава да помогне добију помоћ коју заслужују.

Према речима Ен Мари Мур, у претходној фискалној години, Биро за становништво, избеглице и миграције дао је Високом комесаријату Уједињених нација за избеглице 7.8 милиона долара за територију југоисточне Европе. Ту су и споразуми о сарадњи с невладиним организацијама вредни 2.2 милиона.

ИЗВЕШТАЈ САД О ЉУДСКИМ ПРАВИМА У СРБИЈИ, ХРВАТСКОЈ И НА КОСОВУ

Пресс, Датум : 13.3.2010, Страна : 5,

ВАШИНГТОН - Србија је по поштовању људских права испред Хрватске и Косова, произилази из извештаја Стејт департамента за 2009. годину.

Поред хомофобије, која је карактеристична за све три земље, Србији се замера на корупцији и политичким утицајима на праводуђе. Србија се критикује и због тога што Влада није начинила никакав помак у усвајању закона о реституцији и повраћају одузете имовине грађанима.

За разлику од претходних година, када су наше власти углавном критиковане јер нису ухапсиле Младића и Хацића, у ове године се о сарадњи са Хагом говори се у позитивном тону.

С друге стране, Хрватска је углавном критикована због кршења људских права Срба.

- Заостаци у решавању судских предмета, неефикасно процесуирање ратних злочина, кашњење у повратку имовине верских заједница, проблеми српских повратника и дискриминација Срба и Рома највећи су проблеми Хрватске - истичу САД.

Стрејт департамент наводи проблеме са пребивалиштем српских избеглица које немају држављанство, спорост у решавању захтева Срба за регулисање станарских права, као и дискриминацију Срба приликом извршења правде, запошљавања и становања. Наводи се да су Срби у ратом погођеним подручјима и даље субјект узнемиравања и дискриминације, при чему власти често одбијају да запосле квалификоване Србе, чак и ако се ниједан Хрват не јави на конкурс.

Што се тиче суђења за ратне злочине, САД апострофирају случај Главаша, који је осуђен на 10 година затвора због убиства српских цивила у Осијеку, али је побегао у БиХ.

- Главаш истовремено службено остаје посланик, прима плату и има друге бенефиције све док пресуда не буде правоснажна. Није нам јасно како то да осуђени злочинац Бранимир Главаш још увек живи слободно у БиХ - пита се влада САД.

У извештају се наводи и да је певач Марко Перковић Томпсон навео публику да узвикује профашистичке слогане у Биограду, као и да полиција никада против њега није подигла оптужницу.

Косову се замерају „политички и етнички мотивисано насиље, неефикасно правосуђе и велики број интерно расељених, као и бројни случајеви насиља и дискриминације жена, трговине људима, пре свега жена и деце који се одвође у сексуално робље“.

ПРАВА СРБА СУ ПРОБЛЕМ ХРВАТСКЕ

Правда, Датум : 13.3.2010, Страна : 7

Застој у решавању судских предмета, неефикасно процесуирање ратних злочина, оклевање са враћањем имовине верских заједница, проблеми српских повратника и дискриминација Срба и Рома највећи су проблеми Хрватске – истиче се у годишњем извештају Стејт департамента о стању људских права у свету.

У извештају за 2009. годину, истиче се споро решавање захтева Срба који су имали станарско право у друштвеним становима пре рата, али су га изгубили током рата, за шта се наводе подаци о 13.695 тих захтева, од чега 4.576 у градовима.

СМАЊЕНЕ БОРАЧКЕ ПЕНЗИЈЕ ИЗ РС

Правда, Датум : 13.3.2010, Страна : 10

Борци последњег рата на простору БиХ, али и борци Другог светског рата, који живе у избеглиштву, с огорчењем су примили решења из Републике Српске (РС) о смањењу пензија и до 50 одсто.

Фонд ПИО РС ревидирао је решења о пензијама око 40.000 учесника рата и породица погинулих и несталих бораца, а пре два дана су почеле исплате по новим решењима.

Ревизија је извршена на иницијативу Министарства за рад и борачко-инвалидска питања РС, које је проценило да је било великих неправилности у стицању борачких привилегија.

ОД 1990. ГОДИНЕ У САД СЕ УСЕЛИЛО 22.104 СРБА

Политика, Датум : 13.3.2010, Страна : А7

САД су поносне што су нација имиграната и усељеници су у САД добродошли, каже Робинсон.

– Усељеници из вашег дела света су добродошли. Људи који желе нови живот у САД, а спремни су да вредно раде и повинују се владавини права изузетно добро пролазе. Људи који су дошли из Србије и овог региона нису апсолутно никакав изузетак – истиче Робинсон. Он каже да усељенички режим не фаворизује ниједно занимање.

Када избеглице уђу у САД, каже Робинсон, они тамо бораве легално и врло брзо добијају зелену карту. Практично чим напусте авион добијају радне дозволе. **Сви имају прилику да постану пуноправни грађани након што испуне услове, а то је око пет година. У периоду од 1990. до сада БПРМ је помогао да се 22.104 Срба из региона усели у САД.**

ДАЧИЋ: ЕВРОПА НЕ СМЕ ДА СЕ УПЛАШИ ЗАПАДНОГ БАЛКАНА

Политика, Датум : 13.3.2010, Страна : А9

Морамо учинити све да се Европа не уплаши западног Балкана због илегалних миграција и лажних азиланата, јер то може угрозити европску будућност региона, оценио је јуче у Скопљу министар унутрашњих послова Србије Ивица Дачић после састанка са македонском колегиницом Горданом Јанкуловском. На састанку је разматран начин боље контроле и већег превентивног рада како би се спречило да појава

лажних азиланата и илегалних миграција нанесе штету обема државама и њиховом европском путу. Дачић је напоменуо да је реч о око 400 људи у Белгији и нешто више од 500-600 људи у Шведској, највећим делом албанске и ромске националности, држављана Србије.

Он је најавио заједничку истрагу да ли је било подстицања и организовања од стране неких људи и агенција. Дачић је оценио да је сарадња српског и македонског министарства као и полиција веома добра. „Македонија је једина држава, на простору претходне Југославије, са којом и после распада те државе никада нисмо прекидали наше добре политичке односе“, казао је Дачић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 15.03.2010. год.

УСКОРО 15 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Курир, Датум : 14.3.2010, Страна : 14

УЖИЦЕ - Град Ужице и немачка невладина организација АЦБ потписаће ускоро уговор о изградњи 15 станова у Севојну за потребе избеглица, интерно расељених лица и сиромашних породица, најавила је помоћница градо начелника за социјална питања Бранкица Јеремић.

Како јавља Танјуг, пројекат се реализује у складу с Националном стратегијом за решавање питања избеглица и интерно расељених и настојањима Владе Србије да затвори колективне центре и побољша услове за живот њихових корисника. Ужице ће обезбедити локацију и опремити је комуналном инфраструктуром, уз додатних 20.000 еуга из буџета, док ће АЦБ из претприступних фондова ЕУ обезбедити 265.000 евра.

ИЗБЕГЛИЦЕ ТРАЖЕ ДА ОТКУПЕ СТАНОВЕ

Пресс, Датум : 15.3.2010, Страна : 15

ЧАЧАК - Више десетина избеглих и расељених из Хрватске и Босне и Херцеговине из седам градова Србије који су раније добили на коришћење станове изграђене донацијама страних влада, а који се сада налазе у власништву стамбених агенција у тим градовима, протестовали су јуче у чачанском насељу Кошутњак захтевајући да им се омогући да откупе станове у којима живе.

Они ће преко Коалиције избегличких удружења упутити исти предлог надлежном одбору републичке скупштине у виду амандмана на нови закон о избеглицама. Према речима окупљених, то је једини начин да се трајно интегришу у друштво.

Потпредседник Коалиције избегличких удружења Дубравко Чеко рекао је да је Република Србија око 2.800 станова поделила избеглим и расељеним лицима, који ће ускоро постати и власници тих станова.

- Ми не тражимо ништа што већ није дато другим избеглицама. Ако нам стамбене агенције у нашим градовима не омогуће откуп станова у којима живимо, престаћемо да плаћамо закуп, као што се то већ догодило у Панчеву. Спремни смо и да кренемо и протестујемо испред Владе Србије - рекао је Чеко.

У станове који су највећим делом грађени донацијама страних влада у Чачку, Крагујевцу, Нишу, Краљеву, Панчеву, Ваљеву и Новој Пазови, усељено је 530 расељених и избегличких породица, које месечно за закуп плаћају 1,59 евра по квадрату.

- Власник свих станова у насељу Кошутњак, где је изграђено 76 станова средствима италијанске владе, јесте Стамбена агенција у Чачку. Иако у меморандуму уговора између Владе Италије и града Чачка стоји да 40 одсто станова може бити откупљено, 40 одсто дато у закуп, а остали део намењен је социјално угроженим лицима, који не могу да плаћају закуп, откуп никоме није омогућен. Не знамо ни где иде новац који сваког месеца

плаћамо, јер ми сами одржавамо зграду - рекао је Душан Рашковић који је са породицом дошао из Книна и живи у насељу Кошутњак.

Према речима станара, просечна закупнина за станове у насељу Кошутњак је око 70 евра. У њима живи велики број породица у којима ради само по један члан, са веома ниским примањима.

„ХЕЛП“ ПОМАЖЕ РАСЕЉЕНЕ

Блиц – Србија, Датум : 15.3.2010, Страна : 2

КРАГУЈЕВАЦ - Град Крагујевац и немачка невладина организација „Хелп“ потписали су три уговора вредна 160.000 евра, за подстицај приватног предузетништва, изградњу стамбених објеката избеглим и интерно расељеним лицима и социјално економску подршку угроженим категоријама становништва. Шездесет одсто средстава обезбедиће „Хелп“, а остатак од 40 одсто град Крагујевац из буџетских средстава.

Уговором о изградњи стамбених објеката предвиђено је да кров над главом добију четири породице, а 53 лица добиће средства за почетак сопственог бизниса. Кроз економску подршку угроженим категоријама становништва планира се набавка опреме, материјала и других основних средстава за лица која су започела бизнис, обука за почетнике у привреди, организација саветовања.

МРАЧНО СТАЊЕ

Дневник, Датум : 15.3.2010, Страна : 2

Трговина људима, случајеви политички и етнички мотивисаног насиља, неефикасно правосудје и велики број интерно расељених лица представљају озбиљан проблем на Косову, наводи се у извештају Стејт департмента за 2009. годину. Такође се указује на изражену антипатију према Србима и СПЦ, а у први план се стављају и случајеви корупције.

БОЛЕСНИЦИМА ОБРОКЕ НОСЕ И КУЋИ

Блиц – Србија, Датум : 15.3.2010, Страна : 8

Народна кухиња на услузи старим суграђанима

Од 850 корисника Народне кухиње у Пироту, 36 особа сваког дана добија оброк на кућном прагу

Једва чекам да добијем кувано јело. Да ми није те помоћи, била бих стално гладна и не знам како бих уопште живела - прича једна од социјално угрожених бака која сваког дана на свом кућном прагу добија порцију хране из пиротске Народне кухиње. **Од стотину корисника на почетку, сада се у овој кухињи храни 850 људи, а око 300 је на листи чекања. Од укупног броја корисника, 36 особа сваког дана добија оброк на кућном прагу.**

Реч је углавном о старим и инвалидним лицима која нису способна да долазе по оброк. Секретар Општинског одбора Црвеног крста у Пироту Мирољуб Мијић каже да се њима оброци носе на кућну адресу. За тај посао ангажован је Божидар Ђелић, који дневно пређе и до 35 километара.

- Већ осам месеци на кућни праг возим храну овим људима, а пре тога сам у пројекту "Брига о старима" био ангажован као мајстор у кући. Све те људе сам добро упознао. Они ме чекају на капији или на вратима са празним порцијама. Ако мало закасим, често знају да ме питају "зашто касним". Донесем им порцију кући и ставим на сто. Многи ме нуде да седнем са њима да мало попричамо. Обрадују се кад ме виде - прича Ђелић.

Сви ти људи кажу да им Црвени крст помаже да преброде болест, муку и немаштину. Пензионерка Љиљана Видановић живи сама са пензијом од 5.000 динара. Каже да јој није ове порције, да би била гладна.

- Имам скоро осамдесет година, болесна сам и ова помоћ ми много значи. Имам бар за два obroка дневно. Сваког јутра једва чекам да нам Божа донесе порцију јела - каже она.

На кућном прагу нас дочекује Младена Николић (75). И она живи сама.

- Да ми није ове порције, не знам како бих живела, јер сам болесна и морам да купим лекове који су јако скупи. Ова порција ми је довољна бар за један оброк у току дана - каже она.

Олга Митова (78) после смрти супруга сама живи већ десет година. Нема деце. Има пензију од 12.000 динара.

- Од тога не могу све да платим и да ми остане за храну. Кад би било неког поред мене да ми помогне, било би ми лакше. Не могу ништа сама да спреим.

Порцију из Црвеног крста имам за два obroка дневно. Задовољна сам што нам овако помажу и хвала им. Јело је добро и никада ништа нисам бацила - каже она. Бака Надица Спасић (70) годинама већ живи сама у маленој и скромној кућици на периферији града.

- Мени ова помоћ доста значи. Ово што ми донесу доста ми је за данас. Имам помоћ од 5.000 динара, али то ми није довољно ни за лекове. Не могу да платим струју ни воду. Нека секу. Шта ћу - каже она.

Помоћ много значи и Даринки Манић (63) која због болести и телесног оштећења не може готово ништа да спреми од хране.

- Живим са мајком Милинком (95) која је болесна. Имам малу инвалидску пензију од 6.000 динара, колико прима и мајка на име туђе неге и помоћи. Ова помоћ, доношења хране кући, много нам значи. Мајка је стара, а ја не могу да идем због болести - каже Даринка.

У насељу Радин живи Богдан Тркуља, прогнано лице из Врнгин Моста у Хрватској. Годину дана добија кувано јело из Народне кухиње.

- Нисам способан да идем по храну јер сам болестан. То ми је све што имам. Да ми није те помоћи, не знам како бих живео. Немам ни пензију ни било какву другу помоћ. Не могу ништа да радим - каже Богдан.

Иначе, Народна кухиња је почела са радом 11. јануара ове године, а у плану је да ради до краја јуна. Уколико се обезбеде намирнице, рад би био продужен. Намирнице је обезбедила Влада Србије из акције Б92 "Храна за све", а припрему obroка са три милиона динара за ову годину финансира општина Пирот.

ЗАЈЕДНИЧКИ УТИРЕМО ПУТ СРБИЈЕ КА ЧЛАНСТВУ У ЕУ

Блиц, Датум : 15.3.2010, Страна : 3

Штефан Филе, комесар ЕУ пише за „Блиц“

Као комесар Европске уније за проширење, радујем се унапређењу перспективе Србије у контексту чланства у Европској унији.

Успех проширења је имао снажан одјек. Проширење је моју земљу трансформисало, а средњу и источну Европу увело у ЕУ. Донело је стабилност, учврстило демократију и

створило веће могућности за развој привреде. Ја ћу се свим силама трудити да западни Балкан добије подршку, смернице и политички ангажман на свом путу ка приступању ЕУ. Процес приступања даје земљама западног Балкана снажан подстицај за спровођење политичких и економских реформи. Стога морамо да напредујемо са Србијом у том заједничком подухвату и наставимо да скупа промовишемо вредности на којима је изграђена Европа.

Србија је постигла задивљујући напредак током последњих неколико месеци на путу европских интеграција бољом сарадњом с Међународним трибуналом за ратне злочине у бившој Југославији (Хашки трибунал) и ступањем на снагу прелазног трговинског споразума. Либерализација визног режима за грађане Србије сада нуди нове перспективе за промене и сарадњу, као и више могућности за млађе генерације. Кандидатура за чланство у ЕУ доказала је да је Србија снажно посвећена постизању свог стратешког циља - чланству у Европској унији.

Ови конкретни резултати донели су нову динамику, нови европски замајац на којем сада треба градити и који треба искористити за суочавање са кључним изазовима.

Искуство из претходних проширења показало је да консолидација владавине права остаје од суштинског значаја за функционисање демократије и економије. Ово такође представља изазов за Србију, где се треба позабавити питањима функционисања правосуђа, његове независности, професионализма и ефикасности што је раније могуће у процесу приступања Србије.

Унапређена регионална сарадња и добросуседски односи представљају још један велики изазов којим се мора позабавити Србија, као и свака земља која тежи да се придружи ЕУ. Проблеми који су се јавили након распада Југославије, као што су избеглице, расељена лица и демаркација граница, не могу се оставити по страни.

Друго кључно питање је наставак привођења правди осумњичених за ратне злочине. Судови за ратне злочине основани у Србији остају суштински елемент тог напора. Трагање за истином је кључни корак ка помирењу.

Сада гледамо напред и ја се надам да ће Србија остати посвећена реформској агенди. Реформе користе свим грађанима Србије, и то не само због приступања ЕУ. Србија која је добро припремљена за приступање, неће Европску унију учинити само већом, већ ће је учинити и јачом.

НАРОД ПИТА ПОСЛАНИКЕ

Вечерње Новости, Датум : 15.3.2010, Страна : 3

ШТА значе споразуми о реадмисији које нашо земља има са европским земљама?

Пита: ЈОВАН РАДУЛОВИЋ, ПОЖАРЕВАЦ

Ови документи подразумевају повратак људи који незаконито бораве у тим државама. Води се статистика о томе колико је људи враћено из 18 земаља, са колико имамо потписане овакве споразуме.

Од почетка године, наша земља је добила 478 замолница за повратак на основу споразума о реадмисији. Позитивно смо одговорили на 304, а негативно на 156. Остатак се још проверава. Ових дана суочавамо се са проблемом да људи одлазе у иностранство да траже политички азил. Право је државе у коју оду да одлучи да ли им треба дати овакав азил или не.

PRESS CLIPPING

Уторак 16.03.2010. год.

НОВИХ 15 СТАНОВА ЗА СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ

Данас, Датум : 16.3.2010, Страна : 14

Донација немачке организације АСБ у Ужицу

Ужице - Захваљујући уговору који ће у априлу потписати представници града и немачке невладине организације АСБ, у Ужицу ће бити изграђен објект од 15 станова за избегла и интерно расељена лица, као и за социјално најугроженије породице.

Немачка организација, посредством претприступних фондова ЕУ, обезбедиће 265.000 евра, док је обавеза града да комунално опреми локацију у Севојну, где ће бити изграђена зграда, те да током ове и наредне године из градског буџета обезбеди 20.000 евра. У тај пројекат под називом Подршка избеглицима и интерно расељеним лицима у Србији укључени су Комесаријат за избеглице Србије и Центар за социјални рад Ужица.

- Пројекат је у складу са Националном стратегијом за решавање питања избеглица и интерно расељених лица и настојањима Владе Србије да затвори колективне центре и побољша услове њихових досадашњих корисника, објаснила је Бранкица Јеремић, помоћница градоначелника за социјална питања. Она се захвалила донатору и објаснила да ће тиме град успоставити нову услугу социјалне заштите, односно становање у заштићеним условима.

Предвиђено је да градња објекта, у коме ће бити 12 станова за избегла и интерно расељена лица и три стана за социјално најугроженије ужичке породице, почне половином ове и да се заврши до 31. јула наредне године. Према речима Ивана Марина, координатора АСБ за Србију, та организација ће обезбедити и подршку за економско оснаживање нових предузетника, тако што ће десет најбољих добити донацију од по 1. 200 евра.

СТАНОВИ ЗА СИРОМАШНЕ

Блиц – Србија, Датум : 16.3.2010, Страна : 1

УЖИЦЕ

Захваљујући донацији немачке НВО АСБ, вредној 265.000 евра, у Севојну ће бити изграђена зграда са петнаест станова који ће бити уступљени на коришћење избеглим и расељеним лицима и социјално најугроженијим Ужичанима.

Зграда ће нићи поред постојеће вишеспратнице коју је финансирала организација „Хелп“ и бити усељена до 31. јула 2011. године, а обавеза града Ужица у овом пројекту је да обезбеди локацију и комунално опреми објект.

PRESS CLIPPING

Четвртак 18.03.2010. год.

ПАТРИЈАРХ: НЕ МОЖЕМО СЕ ОДРЕЋИ КОСОВА

Блиц, Датум : 18.3.2010, Страна : 2

Мартовски погром је дан страшног страдања, можда и највећег страдања српског народа на Косову и Метохији. Никада се Косова не можемо одрећи и молимо се Господу да се сети свих невиних пострадалих оног страшног датума - рекао је јуче патријарх Иринеј у Саборној цркви после литургије и парастоса служеног жртвама терора марта 2004. године.

Његова светост патријарх Иринеј говорио је о вишевековној историји српског народа на Косову и „светињама којих се не можемо одрећи“.

- Светиње су порушене, али доћи ће време да их све обновимо - поручио је патријарх.

Администратор Епархије рашко-призренске, владика Атанасије служио је помену у препуној цркви Светог Николе у Косову Пољу, иначе храму који је био запаљен у мартовском погрому, али је потом обновљен. Владика је поручио народу да се „добро не може остваривати на недобар начин“.

- Ми смо народ вере и народ живота, не народ култа мртвих, не народ мржње, него народ широкогруд, народ који уме кадар да буде стићи, некада и кадар утећи, али најважније је на страшноме месту постојати - рекао је владика и додао да треба желети свима свако добро, у добру, у правди, у човекољубљу, у човештву, у хуманости и да ако имамо невоља, не кривимо за то другога.

Погром, који је јуче обележен у многим храмовима СПЦ, почео је 17. марта 2004. године када је у тродневним нападима албанских екстремиста протерано 4.000 Срба, убијено 19 људи, порушено и спаљено 35 српских православних цркава и манастира и преко 800 српских домова.

ПОГРОМ ОСТАО НЕКАЖЊЕН

Преглед, Датум : 18.3.2010, Страна : 2

Богдановић: Циљ мартовског насиља на Косову био етничко чишћење

Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић оценио је да је циљ „мартовског погрома“ пре шест година био даљи прогон српског становништва из покрајине, што доказује и етничко чишћење шест градова и девет села у које се Срби до данас нису вратили. „Главни инспиратори и организатори тог погрома до данас нису откривени и то је оно што је поражавајуће и што треба да забрине све нас.

Кажњени су само појединци који су учествовали у тој акцији, али не и организатори који су то припремали неколико месеци“, рекао је министар за Косово и Метохију. Богдановић је рекао да је у време уочи мартовског погрома боравио на Косову и да је безуспешно упозоравао званичнике међународне заједнице, између осталих и некадашњег високог представника ЕУ за спољну политику и безбедност Хавијера Солану, да се „нешто страшно“ припрема.

„Добијамо уверавања да су међународне снаге на КиМ данас боље оспособљене и обучене, да имају бољу обавештајну службу и да неће дозволити да се понови 17. март 2004.“, рекао је он. Министар ипак, позивајући се на искуство, страхује, посебно после смањења Кфора, да може нешто слично да се догоди, јер је очигледно да на КиМ постоје социјалне тензије, из којих може да се изроди нешто попут 17. марта. Влада Србије, како је истакао, жели да све проблеме на КиМ решава мирно, на конструктиван, прагматичан начин. Према његовим речима, Србија жели да на Косову буде успостављено просперитетно мултиетничко друштво, али да је један од предуслова за то повратак око 220.000 избеглих и интерно расељених грађана. Богдановић је указао да је косовска влада, под притиском међународне заједнице, почела обнову уништених кућа, али да још нису створени услови за повратак српског становништва на те просторе. Тањуг

ФИЛЕ: МНОГО ИЗАЗОВА НА ПУТУ ЗА ЕУ

Политика, Датум : 18.3.2010, Страна : А5

Европски комесар за проширење Штефан Филе изразио је јуче у Београду подршку Европске комисије процесу европских интеграција Србије.

Филе је после састанка с премијером Србије Мирком Цветковићем новинарима рекао да је разговарано о потреби да се одржи позитиван замајац у евроинтеграцијама Србије остварен крајем прошле године, а као други стратешки циљ навео је улажење у нову фазу евроинтеграција ове године. „Много је задатака и изазова на путу у ЕУ, али ако је Србија заиста решена да приступи ЕУ, ја сам уверио председника владе да је Европска комисија заиста решена да у томе помогне“, рекао је Филе на почетку своје прве посете Србији на функцији комесара ЕУ за проширење.

Говорећи о новој фази евроинтеграција Србије Филе је изразио наду да ће чланице ЕУ дати „зелено светло“ Европској комисији за израду мишљења о чланству Србије у ЕУ.

Премијер Србије је рекао да је Србија потврдила да наставља интензивне реформе и пуну сарадњу с Хашким трибуналом тако да очекује да у јуну почне ратификација Споразума о стабилизацији и придруживању, а да се до краја године или почетка следеће заврше послови око упитника Европске комисије тако да Србија добије статус кандидата.

Цветковић је казао да је разговарано и о проналажењу техничког решења да Косово као статусно неутрално учествује на међународним скуповима. „Полазећи од тога да наступ мора бити статусно неутралан, заједнички смо закључили да треба трагати за одговарајућим техничким решењима“, рекао је Цветковић.

Цветковић је оценио да је „састанак био свеобухватан“ и да је разговарано о томе шта је до сада учињено и шта треба урадити у наредном периоду.

Он је рекао да је у разговору констатовано да је „прошла година била једна од најбољих за Србију када се ради о европским интеграцијама“, при чему су издвојени либерализација визног режима, одмрзавање Прелазног трговинског споразума и подношење кандидатуре Србије за чланство у ЕУ. „Заједно смо закључили да је потребно искористити ту прилику убрзања које смо остварили претходне године и да исто тако наставимо с убрзаним европским интеграцијама у 2010. години“, рекао је Цветковић.

Он је казао и да је разговарано о опасности да смањење броја запослених у администрацији негативно утиче на административни капацитет Србије за евроинтеграције, али и додао да је пронађено решење за тај проблем.

Цветковић је навео да је било речи и о повећању броја људи с југа Србије који су тражили азил у Белгији и Шведској после укидања виза. „Према последњим информацијама које имамо, тај проблем се полако решава, захтева има све мање и мање, дошло се на неки нормалан ниво, с тим што је данас кренуо још један аутобус добровољаца из

Белгије који се враћају у Србију”, рекао је Цветковић и додао да је изражено „опште задовољство” начином на који је тај проблем решен.

ШИПТАРИ ОТИМАЈУ ГАЗИМЕСТАН

Правда, Датум : 18.3.2010, Страна : 6

Газиместан, једну од најзначајнијих српских светиња на Космету, од данас ће чувати косовска полиција, саопштио је КФОР. Српски званичници и представници опозиције огорчени су због такве одлуке, наглашавајући да се тиме крши Резолуција 1244 СБ УН-а, те да се Србији, на најболнији начин, отима њена јужна покрајина.

Наиме, у саопштењу КФОР-а се наводи да је ту одлуку усвојио Савет НАТО-а, као и да та „примопредаја одговорности одражава поверење које НАТО и нације које учествују у КФОР-у имају у косовску полицију и њену способност да обавља овај важан задатак”.

Министарство за Косово и Метохију захтева од КФОР-а да настави да обезбеђује српске светиње на Косову.

„Чување српских светиња и културно-историјских споменика не може се препустити онима који су их уништавали или немо посматрали њихово скрнављење и рушење”, наводи се у саопштењу које је Министарство за КиМ Републике Србије издало поводом одлуке НАТО-а, а Марко Јакшић, потпредседник Скупштине заједница општина КиМ, каже да није случајно што је као датум за преузимање надлежности чувања српских светиња са Еулекса на КПС, узет баш 17. март.

- Тиме се шаље јасна порука да за Србе живота на Косову нема. Огромно је огорчење код народа који гледа како Шиптари преузимају светиње да би их наводно чували, а зна се шта је крајњи циљ - протеривање и последњег Србина и уништење свега што је на Космету српско - категоричан је Јакшић.

Оливер Ивановић, државни секретар Министарства за КиМ, упозорава да постоји неповерење између Срба и Албанаца и да српска баштина на Космету више не сме бити угрожена.

- Срби неће веровати косовској полицији коју већином чине Албанци, а економски и политички мотиви који утичу на смањење броја војника КФОР-а не смеју да угрозе српско становништво, имовину и манастире - навео је Ивановић.

И Борислав Пелевић, посланик СНС-а, уверен је да нема поверења Срба у косовску полицију и да се она неће трудити да очува Газиместан.

- Сада је јасно да је то још један од споменика на КиМ који ће бити уништен. Већину КПС-а чине Шиптари и не верујем да ће Србима дозволити да буду близу тог споменика. То је подмукао потез међународне заједнице, која Шиптарима даје зелено светло да нападну север Космета - каже за Правду Пелевић.

Посланик ДС-а, Срђан Миливојевић сматра да је неопходно да КФОР поштује Резолуцију 1244.

- Лош је знак за Србе и неалбанце да косовска полиција чува светиње и споменике - оцењује Миливојевић.

Антрфиле : Раденковић: Ништа ново

Да чување српских светиња од косовске полиције није јединствен случај, рекао је Дејан Раденковић, посланик СПС-а.

- Не смемо заборавити да у КПС-у има и особа српске националности. Остаје да се види да ли ће се то одразити на безбедност српског становништва и светиња, али сада не бих ништа прејудицирао - рекао је Раденковић.

ИМЛЕК: НИЈЕ СВЕ У ПРОФИТУ
Економист, Датум : 18.3.2010, Страна : 10

Осим профита, ширења мреже, освајања нових извозних тржишта свуда у свету за компаније је постала неизбежна „друштвено одговорна ставка“ у извештајима. **Од сваког од милион продатих чоколадних млека са назнаком „школа без насиља“ компанија Имлек прошле године донирала је по два динара УНИЦЕФу за истоимену акцију.** Током протекле две године ова фирма испоручила је и 5000 пакета мајкама у породициштима у Србији. **Бригу о заједници у којој ради Имлек је проширио и на Свратиште за децу, Банку бране, избегличке кампове, здравствене и сличне установе за социјалну заштиту и децу са спедјалним потребама.** Недавно су тенисери играјући на турниру „Имлек трофеј Београда“ куповином цртежа деце из Тиршове донирали новац овој установи а у текућој школској години деца у двадесетак школа Београда, Новог Сада и Ниша добијају бесплатну „млечну ужину“.

ДАНСКА ВРАЋА АЛБАНЦЕ НА КОСОВО
Правда, Датум : 18.3.2010, Страна : 9

Нови споразум данских владајућих странака којим се поштравају имиграциона правила у тој земљи предвиђа и да ће се направити процена колико би избеглица из појединих земаља, посебно са Косова, могло да буде враћено кућама. Високи функционер десничарске Данске народне партије, која подржава мањинску владу у Данској, Петер Скаруп, изјавио је да та странка „посебно има у фокусу Албанце са Косова“.

ШВЕДСКИ АМБАСАДОР: СВИ АЗИЛАНТИ ЋЕ БИТИ ВРАЋЕНИ
Политика, Датум : 18.3.2010, Страна : А4

Амбасадор Шведске у Београду Кристер Брингеус изјавио је јуче у Бујановцу и Врању да ће свих 1.120 грађана Србије који су у овој години из економских и социјалних разлога затражили азил у Шведској бити враћени. Према речима Брингеуса, од укупног броја оних који су дошли у Шведску, 80 одсто су Роми са југа Србије, 10 одсто су Албанци и 10 одсто Срби.

PRESS CLIPPING

Субота 20.03.2010. год.

ПОМОЋ

Вечерње Новости, Датум : 20.3.2010, Страна : 35

ЗРЕЊАНИН - Повереник за избеглице у Градској управи Зрењанина Вјера Хрубик саопштила је да је јуче расписан оглас за доделу помоћи у грађевинском материјалу за адаптацију кућа, или завршетак градње стамбеног објекта за избегле и интерно расељене, са пребивалиштем у општини Зрењанин. Оглас је отворен до 1. априла, а заинтересовани додатне информације могу да добију у Градској управи Зрењанина.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ ЧУКИЋИМА

Правда, Датум : 20.3.2010, Страна : 51

КРАГУЈЕВАЦ – Представници Фонда дијаспоре за матицу уручили су јуче хуманитарну помоћ једанаесточлавној породици Чукић, избеглој из Зубиног Потока 1999. године.

Помоћ се састоји у одећи, обући, храни и хигијенским пакетима, а обезбедио је Фонд дијаспора за матицу у сарадњи са Министарством за Косово и Метохију (КиМ). Слађана и Драгиша Чукић са деветоро деце живе у крагујевачком насељу „Мале Пчелице“.

Супружници не раде и породица се издржава од социјалне помоћи која износи 8.500 динара месечно, а поменути помоћ пристиже од стране града Крагујевца и хуманитарних организација.

ДЕСЕТ СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 20.3.2010, Страна : 11

У Крушевцу ће у оквиру пројекта „Подршка избеглицама и интерно расељеним лицима у Србији“ бити изграђена стамбена зграда са 10 станова. Организација АСБ ће обезбедити техничку и финансијску подршку од 169.000 евра, а град Крушевац грађевинско земљиште са комуналном инфраструктуром и учешћем од 3.000 евра.

ВЕЛИКО ЧИШЋЕ ВЕЛИКО ЧИШЋЕ КРИМИНАЛНОГ НАСЛЕЂА

Правда, Датум : 20.3.2010, Страна : 30

ПРВИХ 45 ДАНА

Упркос оскудним финансијским средствима, нова власт је успела да се у кратком временском периоду лати посла и оствари добар део предизборних обећања, рекао је председник општине Вождовац, др Драган Вуканић (СНС), представљајући минуле недеље резултате новог општинског руководства у протеклих 45 дана.

Он, међутим, упозорава да се нова општинска управа свакодневно суочава са траговима јавашлука, расипништва, па и бројних злоупотреба у раду претходних органа власти.

– У „Пазл граду“ на Бањици, који је најављиван као модерно дечје игралиште, наследили смо нерегулисан правни статус, као и ненаменско трошење средстава. На њега је утрошено 24 милиона динара, а не ради! Не постоји чак ни пројекат за његову изградњу, већ је он руком нацртан. Као пример колика је пљачка спроведена у име деце, нека послужи податак да се само за обезбеђење „Пазл града“ издвајало 200.000 динара месечно, док се за струју и дан-данас плаћа 50.000 динара, а „Пазл град“ је затворен – упозорава председник Вуканић.

Према увиду у стварно стање, ништа мање јавашлука и малверзација откривено је и у Спортском центру „Шумице“, чијим се активностима ранија гарнитура власти хвалила на сва звона.

– Најмањи месечни телефонски рачун у Спортском центру „Шумице“ износио је 220.000 динара, а највећи 480.000 динара! За репрезентацију је 2008. године потрошено 850.000 динара, а 2009. године нешто мање, 750.000 динара. Вероватно због избора, расипници из ДС-а и њихови коалициони другари нису имали довољно времена да се посвете кафанама, па су мање потрошили. За разлику од њих, ми смо укинули репрезентацију и своје рачуне плаћамо сами, не само за мобилне телефоне, већ све. Па, ако странка жели да попије кафу са нама, платићемо је из свог џепа, а не из општинске касе – категоричан је Вуканић.

Са друге стране, због продужене и хладне зиме, најугроженијим грађанима подељено је више од 46 тона угља и 60 кубика дрва, а расељеним и избеглим лицима грађевински материјал.

– Нисмо ми шкрти, него, за разлику од расипника, послујемо домаћински. За кратко време потпуно смо реновирали свечану салу у „Шумицама“, а ту, у парку, у плану је градња мале летње позоришна сцене, за коју је идејни пројекат већ у разради – каже Вуканић.

Он ипак подвлачи да за нову вождовачку власт, коју предводе напредњаци, нема предаха у испуњавању предизборних обећања.

– Отворили смо Дом здравља у подавалском насељу Зуце, а управо смо у преговорима око отварања апотеке, да би тако заокружили тај део здравствених услуга. Кад су у питању Јајинци, ту се управо завршава решавање проблема недостатка комуналног простора, и у току је регулисање имовинско-правних односа за проширење гробља. За Стару механу се чека одговор града о реконструкцији и начину конзервације, јер је то споменик од посебног значаја.

С обзиром на то да је ова зима потрајала, најугроженијим грађанима смо поделили преко 46 тона угља и 60 кубика дрва! Такође смо дали и једнократну новчану помоћ угроженим грађанима, док смо грађевински материјал доделили расељеним и избеглим лицима – наводи председник општине Вождовац.

Поред тога, др Вуканић је најавио нове пројекте и инфраструктурне радове на територији целе општине, који ће се изводити током целе године.

– Асфалтирања која је претходна власт започела током кампање за изборе и која су прекинута на пола, ми ћемо довршити! Планирамо да по приоритетима асфалтирамо некатегорисане саобраћајнице у подавалским селима. Ту, пре свега, мислим на оправку оштећених путева, на пример, онај за Прњавор, где је вода однела и асфалтну подлогу и тротоаре, и где деца нису могла да прођу због блата. Тај проблем ћемо врло брзо решити и већ смо предузели конкретне мере.

Гасификација Јајинаца је у току, и биће реализована у најскорије време, бар онај почетни део, који је планиран. Санација улица и путева у централном делу, где је дошло до откопавања које је остало незавршено, као што су паркинзи у насељу Кумодраж, приводи се полако крају.

Кад је у питању сарадња са градом, председник општине Вождовац истакао је да је задовољан досадашњим односом:

– Већ смо имали контакте са градским секретаром за образовање, а очекујемо и пријем код градоначелника. Ми намеравамо да завршимо инфраструктурне радове које је

започела претходна власт, али је веома битна добра сарадња са градом да не би дошло до преклапања радова – упозорио је Вуканић.

Антрфиле : Програм за предшколце и основце

Председник општине Вождовац рекао је да ће ново општинско руководство посебну пажњу посветити најмлађима, па је са градским секретаром за предшколске установе већ постигнут договор око градње прва два обданишта.

– Тај пројекат управо креће ових дана, а за осталих пет вртића имамо програм до краја лета. Што се тиче школства, приоритет су нам школске сале у подавалским селима. Већ су урађени пројекти, а сала у Рипњу је на тендеру. За Кумодраж је у изради пројектна документација и овера правоснажних докумената, на основу којих ће се хала урадити, а планирамо и уклањање оне старе азбестне школе, јер смо у разговору са градским секретаром за образовање дошли до заједничког решења. Мислим да ће то ићи врло брзо и синхроно, како би се решио проблем школе у Кумодражу – закључује Вуканић.

PRESS CLIPPING

Недеља 21.03.2010. год.

ДОБАР ЛОШ ЈОСИПОВИЋ

Курир, Датум : 21.3.2010, Страна : 7

Нови хрватски председник у Србији је дочекан као неко ко ће поправити односе после несрећних и неспретних испада Стипе Месића. Међутим, онда је дошла његова изјава да ће се "радовати уколико Готовина буде ослобођен"...

Позитивне особине

Јован Кркобабић, потпредседник Владе, лидер ПУПС

- Још је рано да бих било шта могао да кажем конкретно. Ипак, изгледа ми да даје пристојније изјаве од његових претходника.

Жељко Томић, посланик ДСС

- Позитивно је то што је спреман да промени мишљење о Србији, о Србима.

Злата Ђерић, посланик НС

- Мало је времена прошло откако је постављен на функцију председника Хрватске да би га могли кудити или хвалити. Ипак, у овом тренутку могу да похвалим што је прилично одмерен.

Душан Марић, посланик СРС

- Поруке које шаље боље су од оних које је слао Месић, али тешко је веровати Хрватима, посебно хрватским политичарима, када је у питању њихов однос према Србима.

Александра Јерков, заменик шефа посланичке групе ЗЕС

- Могу да похвалим левичарско опредељење, што жели да унапреди однос између Србије и Хрватске и што је спреман први да пружи руку.

Есад Џуџевић, лидер БДСС

- Нова је личност, у неколико наврата је показао добру вољу за сарадњу. Од самог старта шаље позитивну енергију.

Негативне особине

Јован Кркобабић, потпредседник Владе, лидер ПУПС

- **На почетку, у припреми доласка, изгледало је као да ће Јосиповић бити политички умерен и да ће политика Хрватске према суседима, посебно избеглицама, бити умерена и оперативнија. Међутим, што време одмиче, све више личи на свог претходника**

Жељко Томић, посланик ДСС

- Осим декларативног залагања за сарадњу са Србијом, не пружа јаче аргументе томе у прилог. И у његовом деловању је више маркетинга.

Злата Ђерић, посланик НС

- Није још показао довољно чврст и јасан став који ће водити према Србији. Надам се да ће временом то ићи у нашу корист.

Душан Марић, посланик СРС

- **Нека Јосиповић и Хрватска, када су Срби у питању, пређу са речи на дела. Треба да омогуће да се пола милиона протераних Срба врати у Хрватску и да им се врати**

отета и уништена имовина чија се вредност процењује на 30 милијарди евра, укључујући 50.000 отетих станова. Да окупираној Републици Српској Крајини врате аутономију и коначно почну са процесуирањем стотина ратних злочина које је Хрватска починила над српским народом.

- Александра Јерков, заменик шефа посланичке групе ЗЕС

- Засад једино могу да му замерим недовољну критичност према десничарској влади у Хрватској.

- Есад Џуџевић, лидер БДСС

- Замерам му што хрватска мањина у Србији није прикупила довољан број потписа и тиме остала без права да упише свог припадника у Национални савет. Јосиповић је требало да учини нешто да се припадник хрватске мањине нађе у том савету.

ЦАКУЛА: НЕОСТВАРЕНА МАЊИНА

Политика, Датум : 21.3.2010, Страна : А5

Председник Српског демократског форума Вељко Цакула изјавио је Фонету да међу Србима у Хрватској расте незадовољство стањем у којем се налазе и да држава још није спремна да Србима дозволи права која им по Уставу припадају. „Срби су у вазалном односу у Хрватској, јер су наши представници власти створили такав однос са државом” у време премијера Иве Санадера, оценио је Цакула.

Он сматра да су Срби у Хрватској изгубили шест година драгоценог времена, јер нису решили ни елементарна питања.

Цакула верује да ће се ситуација у Хрватској поправити под утицајем новог председника Иве Јосиповића, али упозорава да су његове ингеренције мале и да би „требало бити скроман у очекивањима”. Према речима Цакуле, и Србија мора више да се интересује за Србе у Хрватској, што није дуго чинила, да би се клима у Београду променила тек пре неколико година. „Србија је, као матица, схватила да мора да покрене, кроз дијалог, да се то питање најзад реши, да се види колики је број избеглица, које проблеме имају Срби који су остали или се вратили и избеглице и који су рокови за њихово решавање”, рекао је Цакула.

Упитан како решити проблем спискова за хапшење Срба, Цакула је одговорио да „Хрватска, с времена на време, актуелизује проблем хапшења”, када осети да је појачан повратнички процес и да људи долазе да потражују нека своја права. Према његовим речима, Хрватска то не би смела да ради да су прави представници Срба у коалицији, који би за такве ствари требало моментално да напусте коалицију.

Као пример лошег положаја Срба, Цакула је навео и право гласа, напомињући да „све мањине имају двоструко право гласа, осим Срба”. „Срби су исто мањина, али неостварена”, оценио је Цакула и подсетио да „ми више нисмо народ, него мањина”.

„А све мањине имају двоструко право гласа осим нас, због тога што нас има превише. Значи кад и нас буде пет, шест или десет хиљада, а сад нас има 200.000 по попису, до тада ми то право не можемо остварити”, објаснио је Цакула. Они се стално боје освешћивања и оснаживања неке српске позиције у Хрватској, сматра Цакула, који мисли да ће тако бити све док „наша матица не буде аргументовано, преко међународне заједнице, стала иза нас”.

Цакула истиче да би Србија требало да помогне и економско оснаживање Срба у Хрватској и тврди да су српске фирме у ту државу улазиле „преко хрватских екстремиста”. „Они су мислили да ће са наводним хрватским националистима, генералима, моћи направити некакав продор на хрватско тржиште. То је била заблуда. Ако се вежете за криминалне људе, тако ћете и завршити”, оценио је Цакула.

Према његовим речима, српске фирме „у великом луку” заобилазиле Србе у Хрватској, „јер су мислили да ће, ако буду било шта с нама радили, изгубити утицај у самој Хрватској”. „С друге стране, хрватски генерали и из озлоглашене Лоре у Србији имају веома успешне фирме”, рекао је Џакула.

У АМЕРИЦИ ЖИВИ МИЛИОН СРБА

Вечерње Новости, Датум : 21.3.2010, Страна : 23

У априлу почиње попис у сједињеним америчким државама, што је прилика да се преброје и наши досељеници

Американци српског порекла моћи ће у формулару да се изјасне као Срби Лопушина

Стара дилема колико има Срба у САД може да се разреши током ове године ако наши људи у Америци попуне формуларе за попис становништва и ако их рођаци из отаџбине наговоре да то учине. **Може се догодити да попис покаже да у САД живи око милион Американаца српског порекла.**

Овако говори Славка Драшковић-Јовановић, директорка канцеларије Конгреса српског уједињења у Србији, организације која је у САД довела кампању за одзив америчких Срба на попис.

У поштанске сандучиће широм САД током протекле недеље почело је да пристиже више од 120 милиона формулара за попис. Одржаће се од првог априла до краја јуна. А резултати ће се употребити и за одређивање броја посланика у Конгресу, али и за утврђивање начина расподеле више од 400 милијарди долара савезне помоћи.

- Попис је не само прилика да се утврди тачан број наших људи у САД већ и да се одреди њихов статус, јер, зависно од броја Срба, у одређеним срединама можемо да имамо и јачи друштвени и политички утицај у Америци. Зато је наша делегација посетила Комисију за попис у Вашингтону и успела да се договори да Американци српског порекла могу да уписују да су пореклом Срби - открила нам је Мирјана Самарџија, председница Конгреса српског уједињења (КСУ), који је на адресе америчких Срба послао на хиљаде формулара за попис.

У позиву стоји да КСУ позива „све становнике наше нације“ да учествују на попису и да упишу и своје српско порекло.

- **Срби су Америку почели да насељавају пре 200 година. Прва истраживања показала су да нас је крајем 19. века било око 114.000.** Попис становништва у САД се врши сваких десет година, али у њему никада није било рубрике о националности житеља Америке. Једно време је само постојало питање „којим језиком говорите у кући“, па се на основу тога могао извући закључак да су неки Американци српског или југословенског порекла - објашњава Славка Драшковић-Јовановић.

Тако је, на пример, попис 2000. године показао да у САД има 140.337 Срба, али и 328.547 Југословена. Како тврди др Владимир Гречић, многи Срби изјаснили су се баш као Југословени.

- Сабирањем ове две бројке дошло се до чињенице да је крајем 20. века у САД било најмање пола милиона Срба. Многи наши људи, међутим, изјашњавали су се и као Словени, Балканци, као Крајишници или као Босанци. А њихови потомци као Американци. Зато је веома тешко утврдити тачан број житеља САД српског порекла - каже др Гречић.

Етничка карта САД, коју су Американци израдили 2001. године, показује да Срби углавном живе у северном делу земље, у државама Илиноис, Охајо, Њујорк и Пенсилванија. Али да Срба има и у Калифорнији, Флориди, чак и на Аљасци.

Антрфиле : САБИРНИ ЦЕНТАР

Током ратних догађања у Југославији, са наших простора, према подацима Министарства за дијаспору, у САД се иселило око 600.000 људи. Док су се млади дипломци запошљавали у Чикагу, Њујорку или Сан Франциску, за српске избеглице сабирни центар се налазио у Тусону, у држави Аризони. Избеглице су, када заврше курс енглеског, расељаване широм Америке. Зато се данас и претпоставља да у САД има најмање милион Срба.

PRESS CLIPPING

Понедељак 22.03.2010. год.

УПИС ПРВАКА ОД 1. АПРИЛА
Курир, Датум : 22.3.2010, Страна : 7

БЕОГРАД - Упис деце у први разред основних школа почеће 1. априла, а школске 2010/11. године у Србији ће бити око 79.600 првака, изјавио је Тањугу помоћник министра просвете Желимир Попов. То је 1.600 првака више него лане, а нова законска решења прописују да се сва деца укључују у систем образовања, без дискриминације по било ком основу, укључујући и лица без држављанства, стране држављане, прогнане и расељене.

У редован систем образовања укључују се и деца са сметњама у развоју, а новину у Закону о основама система образовања и васпитања представља одредба која се односи на инклузију, обавезу школе да донесе индивидуални образовни план прилагођен детету.

**У ИЗОЛАЦИЈИ ЋЕМО ЈЕСТИ КОРЕЊЕ
КООПЕРАТИВНИ СМО, А БЛИЗУ КОРЕЊА**
Политика, Датум : 22.3.2010, Страна : А4

ДУШАН Јањић
политички аналитичар

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ
политички аналитичар

Док смо са саговорницима „Политике”, политичким аналитичарима Ђорђем Вукадиновићем и Душаном Јањићем, у петак после подне разговарали о томе како би Србија требало да поступа у вези с регионалним скуповима на којима учествују и представници Косова, још није било познато да ли ће се председник Борис Тадића запутити на Брдо код Крања. Сличан изазов Србију чека ускоро на конференцији ЕУ у Сарајеву, али и на бројним регионалним скуповима. Иако се чинило да влада неподељено мишљење да Србија губи ако не учествује у регионалним форумима, један од саговорника сматра да у томе има и предности.

Вукадиновић: Прилично је јасно шта се губи, око тога нема велике дилеме, јер ако нисте за столом, онда лако можете да завршите на столу. Али не верујем да је велика срећа ићи увек и по сваку цену, поготово ако то присуство представља политичко или макар симболичко жртвовање националног и државног интереса. Ако није обезбеђен асиметричан статус председника српске и косовске стране, онда је боље не учествовати, јер се тиме шаље порука да се не пристаје на ту врсту уцене која вас де факто навлачи на признавање независности Косова.

Јањић: Сигурно је да нико не напушта неку политику све док има профит од ње. Тадић и круг око њега се не би тако понашали када би мислили да је штета од неучествовања већа

од, да кажем, добити. Е сада, питање је шта се калкулише, а ми то не знамо јер ово није демократска власт. У демократском друштву црта испод које се не иде, па макар трпели и штету, некако сазре као одлука грађана, а у недемократским друштвима то раде затворене елите, као што су то радили око Коштунице и Тадића, па сад само око Тадића.

Политика: Можда та елита ни нема намеру да пређе црту?

Јањић: Са овом економском кризом која је код нас специфична и која већ почиње да подрива унутрашњу снагу Србије, они су већ прешли једну црту, тако да тај тврди одговор у међународној блокади почиње да доноси контру. Ко је био по ушима Тадића да прихвати кипарски модел, што није прихватио македонски? Македонци не учествују где нису Република Македонија и они имају услов, али они имају разне флексибилне варијанте. Кипарски модел је чак тврђи од кинеског кад је у питању Тајван.

Политика: Како би изгледало неко такво креативно решење на нашем примеру?

Јањић: Видите, Дачић је био на састанку против организованог криминала у Тирани, на коме је морао да присуствује због сопственог интереса, интереса Србије и притиска Америке. У моменту када је ушао косовски председник, он је једноставно напустио салу. То је модел који је имала Коштуничина влада када људи с Косова нису имали потпис Унмик. Сада смо ушли у фазу у којој се и унутрашња и спољна политика воде по интересу врло уске групе људи, она де факто води ка изолацији, ка онемогућавању примене међународних стандарда, а нисам уопште сигуран да је патриотизам у питању.

Вукадиновић: Проблем је што су неке ствари наопако урађене. Реакција на независност није била оштра и јединствена и зато сада, када ова влада повлачи потезе који су елементарно неопходни или минимални, то се доживљава као скандал у делу међународне заједнице, а део гласача саме коалиције помало је збуњен. Дакле, неко је посејао нереално очекивање код међународне заједнице, као што је она претходна влада посејала нереална очекивања код људи на Косову да независност може бити спречена. Последице су врло сличне: разочарење и љутња, с тим што љутња косовских Срба не кошта много, а љутња ових западних фактора, богами, уме да заболи. Али ја не мислим да због тога треба одустајати од те политике.

Политика: Како би Србија требало да се понаша у вези са учешћем на самиту ЕУ у Сарајеву?

Јањић: Кад упаднете у ћорсокак свако питање се завршава на исти начин или се направити преседан, као што је урадио Дачић. Али није то проблем, проблем је добрим делом оно што је рекао Ђорђе, проблем је у зачећу. Осим у религији, не постоји безгрешно зачеће. У овом конкретном случају говоримо о властима које су инсталиране 2000. године. Тада је апсолутно пренаглашена улога амбасада на унутрашњополитичкој сцени Србије. Ви видите како бесно ти амбасадори дају изјаве. Мени је жао што се мени више свиђа, на пример, изјава руског амбасадора о непоузданости инвестирања овде, него изјава мог премијера Цветковића, јер је руски амбасадор убедљивији. Дакле, потпуно се слажем да су нека очекивања овде нарасла, не зато што су Руси или западњаци зли људи, него што су очекивали неки узврат за оно што су помагали или мислили да су помагали.

Политика: Па, не можемо сада само да говоримо о прошлости, шта даље?

Јањић: Ако вам је неко одсекао ногу, немојте да играте тенис, промените правила игре. Ако већ ова влада има обавезу према западу или према Русији (а видим по љутњи руског

амбасадора да Тадић има и према Русији), поштеније, боље и сигурније за вас и за државу је да отворите, на пример, преговоре с Бриселом о томе како ћемо даље да управљамо проблемом Косова а да нам не буде стално испостављан као услов за сваки корак ка ЕУ.

Вукадиновић: Мени се чини да је неопходна одређена врста одлучности, макар и закаснеле, с обзиром на нејасне сигнале који су слати или бар тако схваћени негде на западу. Знам да амбасадори у Београду неће бити одушевљени, али то ће постати нова политичка чињеница с којом ће морати да рачунају. Тачно је да ће се у нашој јавности онда махати страхом од изолације Србије, али та опасност, барем када је о региону реч, није превише реална. Уосталом, снови о регионалном лидерству свакако не иду преко пристанка на понижавајући третман у регионалним сусретима.

Јањић: Тадић се сада увезао у чвор и нема више избора. Он мора или да пресече чвор, или да, не знам шта. Можда се нећемо договорити око мера, али ја ћу рећи неколико конкретних ствари које треба урадити. Прво, треба коначно водити политику у интересу Срба који доле живе. Ако смо Србе доле продали за визну либерализацију, хајде онда барем да им омогућимо да с папирима који им се издају могу слободно да се крећу у неким земаља. Зашто не могу без виза да уђу у Словачку, када она већ није признала Косово. У њиховом интересу је и да коначно разрешимо цео онај пакет из 2003. о техничком дијалогу: струја, повратак, имовина, престанак тортуре нарко-мафије у Северној Митровици. Ако студентски град браните стрипрестена полицајаца, ако је мајкама главни проблем како да им деца не заврше као наркомани, како ће било шта даље.

Политика: Слажете ли се да разговори о овим темама не значе признање?

Вукадиновић: Разговори о техничким стварима као што су струја или борба против криминала јесу нешто што је потребно водити широм Србије и широм Балкана, а ја нисам сигуран да је Северна Митровица ту једино, а поготово не главно, жариште наркоманије. Мене мало брине, не мислим да то сада ради Душан, али често у нашем невладином сектору влада помало сумњива брига, односно да се под фирмом бригае за Србе на КиМ заправо предлажу мере које значе признање независности Косова. Када је реч о пасошима, рецимо Републике Косово, не би смело бити уступака јер је то пример мере која би ишла ка признању.

Јањић: Овде је само питање да ли ћемо ми и даље, у име великих прича, стално да демонстрирамо немоћ, да испостављамо полако да је све завршено, да постоји завера, као нешто се јогунимо а у ствари предајемо Косово, јер погледајте како ствари иду на терену. Политика о Косову мора да се извуче из уског круга људи који ову земљу трагично воде. Ако се та политика не промени Косово је изгубљено.

Вукадиновић: Ја мислим да је Косово изгубљено ако се прихвати тај капитулантски став по којем се сваки захтев сваког амбасадора сваке чланице ЕУ, а камоли неког секретара не дај боже европског, схвата као Свето писмо и објава божанске воље. Онда не да је Косово изгубљено, онда је изгубљено и много више ствари, пре свега и позиције Срба у Републици Српској, а вероватно је и питање шта ће бити с неким другим деловима земље. Може то неко звати паранојом или завером, али је потпуно јасно да сви ти амбасадори траже добросуседске односе, или питају где су нам границе с којима хоћемо да аплицирамо. Поента је у томе да се нама тражи де факто признање КиМ и да се свако противљење том имплицитном признању сматра јако лошим и погубним.

Политика: Шта бисте ви конкретно урадили?

Вукадиновић: Можемо сарађивати на конкретним техничким питањима, од криминала до струје и сличних ствари на терену, а када је реч о односима у региону и с Бриселом, онда се чврсто мора истрајавати на ставу, макар то понеки пут захтевало напуштање састанка или недолазак, да не могу делегације Београда и Приштине имати равноправан статус. Ако ЕУ није стало до Србије, неће нам помоћи и да прихватимо све услове.

Јањић: Мислим да би дипломатија требало да проучи искуство Македоније, да се не држе само кипарског модела у бојкоту институција и непризнавању. Кад је у питању унутрашња политика неопходна је реорганизација с фокусом на јачању људи који доле живе, а не викенд политичара, и да се заједно с њима уђе у решавање техничких проблема,

Вукадиновић: Ја бих рекао управо супротно: потребно је сада коначно показати мало чврстине да би се створио простор за неке озбиљне преговоре. Мислим да су владе у Београду у последњих 10 па и више година показале превише кооперативности не само када је реч о Косову него уопште.

Јањић: Добро, али онда не тражимо паре од ММФ-а за санацију буџета, не тражимо онда новац од ЕУ за помоћ, не очекујмо онда Цефту. Ако хоћете чврстину, онда поштено реците грађанима, као што је својевремено рекао председник СФРЈ Бранко Костић, јешћемо корење.

Вукадиновић: Последњих 10 година смо веома кооперативни, па смо опет близу тога да једемо корење.

PRESS CLIPPING

Четвртак 25.03.2010. год.

У ПАНЧЕВУ ПРЕТЕ ИСЕЉЕЊЕМ ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 25.3.2010, Страна : 11

Градска стамбена агенција Панчево запретила је тужбама и исељењем избеглица због неплаћања станарине. Седамдесет породица које живе у згради изграђеној из програма Уједињених нација за збрињавање избеглица (УН Хабитат) у Панчеву, дугују више од 1,2 милиона динара за закуп станова, изјавила је директорка ГСА Вања Ракићић.

Станари су одбијали да плаћају закуп последња четири месеца, захтевајући да им се дозволи откуп тих станова. Министарство заштите животне средине је дало тумачење да то, према уговору између станара, донатора и ГСА, није могуће.

ХИТНО ОТВОРИТИ ДЕСЕТ НАРОДНИХ КУХИЊА

Блиц, Датум : 25.3.2010, Страна : 11

Пакет мера за помоћ сиромашнима

Министарство рада припремило предлоге за које је потребно око 900 милиона динара

Министарство рада и социјалне политике припремило је комплекс мера за заштиту и помоћ најсиромашнијим грађанима Србије вредан око 900 милиона динара, сазнаје „Блиц“. Након консултација у извршној власти знаће се како ће тачно држава побољшати бригу о егзистенцијално угроженим грађанима.

Међу четири ургентне мере, прва се односи на народне кухиње за које је од априла до децембра, за 29.920 корисника у 69 општина, потребно 220.992.800 динара. Стање на терену је такво да је од 1. јуна потребно хитно отварање десет нових народних кухиња и то у општинама Бојник, Бела Паланка, Мало Црниће, Жабари, Босилеград, Кнић, Црна Трава, Рековац, Ражањ и Блаце. За то треба 32 милиона динара.

Стање је критично јер већина народних кухиња има залихе хране само до краја марта, док су у Зајечару, Бујановцу, Чоки, Туприји и Куршумлији престале да раде овог месеца, а исто се очекује у највећем броју народних кухиња у општинама југа Србије и у мањим општинама. Друга ургентна мера се односи на ланч пакете за које је потребно обезбедити 131 милион динара за куповину, паковање и транспорт.

У Министарству рада предлажу оснивање наменског фонда за помоћ породицама и појединцима кад им је угрожена егзистенција, а требало би спремити сто милиона динара. **Последња ургентна мера је оснивање наменског фонда за помоћ у 40 најнеразвијенијих општина, за пружање услуга и помоћи у области социјалне заштите. Ту би приоритети били обезбеђивање помоћи у кући старим и изнемоглим грађанима, финансирање дневних боравака за инвалидну децу и клубова и дневних**

центара за стара и изнемогла лица. За то треба спремити 400 милиона динара, односно по десет милиона динара за сваку неразвијену општину.

Антрфиле : Украдено дати сиромашнима

Министарство рада тражи да се новац добијен продајом имовине одузете по Закону о одузимању имовине проистекле из кривичног дела усмери за потребе социјалне заштите.

Групе сиромашних

- породице које се налазе у сивој зони сиромаштва јер немају социјалну помоћ зато што не испуњавају -неки формални услов као што је имају власништво над земљом већом од пола хектара**
- радници који су у процесу приватизације остали без посла а старији су од 55 година**
- самохрани родитељи са децом**
- сеоска старачка домаћинства**
- вишечлана домаћинства са децом**
- породице са инвалидном децом**
- интерно расељена лица и избеглице смештене у колективним центрима**
- пензионери са минималном пензијом**
- студенти и ученици из сиромашних породица**

СУБОТИЦИ СТИЖЕ ЈОШ 15.000 БЕСКУЋНИКА

Правда, Датум : 25.3.2010, Страна : 26

ИЗБЕГЛИЦЕ У СЕВЕРНОБАЧКОМ ОКРУГУ ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ ЧЕКАЈУ НА ПОМОЋ

СУБОТИЦА – Суботичко Удружење избеглих и прогнаних са територије бивше СФРЈ огорчено је што у овом граду ни до данас није формиран савет за миграције, кога има 108 од 140 градова и општина у Србији.

– Пре два месеца обезбеђено је 1,4 милиона евра намењених савету и помоћи избеглих. Али, наше избеглице неће добити ништа, јер локална управа и после две деценије одбија да формира савет. До данас немамо ни одговор зашто ово тело није формирано, иако је 11.480 избеглица у Суботици (по попису из 2002.) лишено помоћи. Ту је још и 6.000 расељених са Космета, чији су проблеми табу тема за Србију. Општинари не достављају њихове социјалне карте, па су избеглице у севернобачкој области остале и без помоћи у храни, коју ових дана нуди републички комесаријат – каже Верица Гргуровић, председница овог удружења.

Она каже да око 70 одсто избеглих и расељених није решило своје стамбене проблеме, иако су за то још пре 15 година предвиђени плацеви. Све су веће сумње да се њима увелико манипулише. Проблем ће бити још већи кад у Суботицу, по програму реадмисије, дође нових 15.000 избеглица.

ЗАГРЕБ ОНЕМОГУЋАВА ПРАВА ИЗБЕГЛИМ СРБИМА

Блиц, Датум : 25.3.2010, Страна : 7

Европски савет за избеглице и прогнанике

Европски савет за избеглице и прогнанике (ЕЦРЕ) оценио је у најновијем извештају да су и даље највећи проблеми за повратак српских избеглица у Хрватску то што хрватске власти онемогућавају остваривање ранијих станарских права избеглица или добијање обештећења за губитак тог права.

У извештају, који је у Бриселу представио Бјарте Вандвик, генерални секретар ЕЦРЕ, наводи се да у Србији и даље живи око 70.000 српских избеглица из Хрватске и 27.000 Срба који су у време ратних сукоба деведесетих година избегли из Босне и Херцеговине. Европска комисија је у извештају за 2009. указала на то да је за преговоре о чланству Хрватске у ЕУ један од услова и решавање питања повратка српских избеглица. Штефан Филе, комесар за проширење ЕУ, у уторак је, после разговора у Бриселу са Горданом Јандроковићем, шефом хрватске дипломатије, указао на нужност да власти у Загребу осетно побољшају реформу правосуђа, битку против корупције, да оснаже темељна, мањинска права и право на повратак избеглица. Указао је такође да Загреб треба да поспешу сарадњу с Хашким судом, као и истраге и суђења за ратне злочине. Према закључку ЕЦРЕ, који окупља 69 невладиних организација из целе Европе које се баве питањима избеглица и прогнаних лица, „политика власти Хрватске према избеглим Србима од завршетка сукоба 1995. до данас представља највећу препреку затварању избегличког поглавља у региону“.

„Одређени резултати у повратку урбаних Срба, бивших носилаца станарских права, постигнути су тек у последњих неколико година, пре свега захваљујући инсистирању представника међународне заједнице. Мере за решавање проблема повратка бивших носилаца станарских права у Хрватску нису засноване на примени међународних стандарда заштите људских права“, наводи се у извештају ЕЦРЕ.Агенције

КАКО ТРАЈНО РЕШИТИ ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА

Данас, Датум : 25.3.2010, Страна : 8

Јован Кркобабић, лични став

После скоро годину дана припрема, током које је одржано више састанака на експертском нивоу и три припремна скупа, у Београду се одржава Регионална конференција на министарском нивоу са темом „Трајна решења за избеглице - обавезе и сарадња држава у региону у процесу европских интеграција“. На конференцији учествују министри спољних послова Хрватске, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Србије, уз учешће високих представника међународне заједнице, једног броја амбасадора земаља ЕУ и представника дипломатског кора.

Циљ Конференције је да се сагледају проблеми и предложу конкретни механизми за решавање бројних отворених питања, као и да се подржи регионални приступ у решавању проблема избеглих лица уз подршку међународне заједнице. Идеју за Конференцију иницирао сам током посете наше делегације седишту УНХЦР децембра 2008. године. Она је уобличена током прошлогодишње августовске посете високог комесара за избеглице Антонија Гутереша региону Балкана који је овој идеји дао пуну подршку и помоћ. На скупу у Женеви Гутереш је Србију прогласио земљом са проблемом

дуготрајног избеглиштва, јединој у Европи и једном од пет у свету са тим трагичним статусом. Тада смо заједнички утврдили да Србија, од свих земаља бивше заједничке државе, носи највише терета када су избеглице и протерани у питању. **Избеглиштво и проблеми избеглих, протераних и расељених оптерећују и остале земље бивше Југославије. Уверен сам да је то основни разлог што су се све земље региона обавезале да ће на свом путу у ЕУ посебну пажњу и приоритетно посветити баш избеглим и протераним.**

Један покушај за коначно решавање проблема избеглих и протераних представљао је Сарајевски процес, замишљен као регионална иницијатива, у оквиру које је учешће УНХЦР-а, Европске комисије и ОСЦЕ-а, требало да обезбеди надзор над повратком и остваривањем припадајућих права. Нажалост, Сарајевски процес је заустављен, јер је Хрватска одбила да нека отворена питања уврсти у своју Мапу пута. Управо та нерешена питања навела су ме да у име Владе Србије иницирам регионалну конференцију, за што смо добили пуну подршку високог комесара УН и шире међународне заједнице.

Сарајевски процес је идентификовао проблеме и отворена питања, а циљ Конференције је да се установе конкретни механизми за правично и свеобухватно решавање проблема избеглица у региону, с посебним освртом на стечена права која нико не може ускратити, а нарочито не домицилна држава. Поред утврђивања механизма и прецизног одређења рокова неопходно је сачинити радне групе које би редовним састајањем пратиле спровођење преузетих обавеза и координирале потребне активности.

Кад говорим о окончавању дуготрајног избеглиштва у Србији, добро је подсетити се да је Србија интегрисала преко 250.000 избеглих лица, што представља најмасовнији процес интеграције у Европи. **Ми верујемо да је решавање питања избеглица и бивших избеглица и затварање избегличког проблема у региону условљено реституцијом индивидуалних, стечених права. Једино реституцијом индивидуалних стечених права или адекватном компензацијом за имовину, станарска права, радни стаж, пензије и сва остала права, избеглице могу остварити трајна решења, а државе у региону себи обезбедити европску перспективу.**

Обезбеђивање права свим грађанима без дискриминације је обавеза земље порекла. Уколико та обавеза није испуњена, избеглице немају могућност да се слободно одлуче за повратак или интеграцију, нити је било која од ових опција одржива. Разлог за то је пре свега чињеница да су ова два процеса међусобно повезана и међузависна. Дobar пример за реституцију је, по мени, Босна и Херцеговина. Република Србија гарантује, и те гаранције ће поновити и на Конференцији, да ће сва права која су неком одузета по основу избеглиштва из Србије - уколико таквих случајева још увек има - вратити у пуној мери и без икаквог условљавања. Али, Србија исто тако инсистира на преузимању обавеза сваке од држава учесница Конференције на изналажењу реалних механизма и одређивању конкретних рокова за решавање преузетих обавеза. Јер, Конференција не представља циљ сама по себи, већ је предуслов како за решавање поменутих питања тако и за испуњавање услова за приступ ЕУ.

Велики број лица којима је ускраћен приступ њиховим правима у земљи порекла још увек борави на територији Србије. Да подсетим, према Конвенцији о избеглицама из 1951. године избеглицама се мора омогућити да слободно бирају између повратка и интеграције. Моје је најдубље уверење да се због одлуке о интеграцији или повратку, коју слободно доноси сваки појединац, не смеју ни на који начин довести у питање њихова права у земљи порекла. Обезбеђивање приступа свим правима, свим грађанима без дискриминације обавеза је земље порекла, а приступ њиховим правима не може се условљавати повратком. Уколико избеглице не могу да се врате у државу порекла, мора им се гарантовати повратак њихових личних и имовинских права, а задатак међународне заједнице је да одлучно утиче на државе порекла да испуне

своју обавезу у погледу једнаког третмана свих својих грађана, а у складу с универзалним принципима поштовања људских права.

Влада Србије је свесна комплексности продуженог избеглиштва на нашим просторима и не очекујемо да ће се самим одржавањем Београдске конференције решити постојећи проблеми. Реч је о процесу. Међународна заједница, једнако као и Србија, схвата пун значај проблема који покрећемо и то објашњава присуство међународних институција на Конференцији на врло високом нивоу. Лично мислим да је ово последњи тренутак да све државе у региону учине напоре ка решавању отворених питања и испуне обавезе неопходне за приступање ЕУ.

Потребе 86.000 избеглица у статусу, и преко 250.000 оних који су узели документа Републике Србије, као и преко 200.000 интерно расељених лица са Косова и Метохије и даље су огромне. За решавање стамбених проблема оних који су још увек у статусу избеглице, за потребну инфраструктуру и помоћ најугроженијима, Србија би морала да обезбеди близу једне милијарде евра. То су огромна средства и Србија то не може сама да уради, мало је вероватно да међународна заједница може да их обезбеди. Из тих разлога, сматрамо да само повратком свих права избеглицама у државама порекла или њиховом реституцијом избеглице ће сопственим средствима решити егзистенцијалне проблеме. На тај начин ће се смањити број оних којима треба помоћ у обезбеђивању трајних решења.

На самом крају, али можда и оно најважније: једино праведно решење за избегле и протеране води ка изградњи поверења и добросуседских односа. Избегавање обавеза, стављање проблема под тепих, веровање да ће време донети заборав, погрешан су приступ и историјско искуство нам је у том смислу више него трагично. То се не сме поновити и то сви морамо имати на уму.

Аутор је потпредседник Владе Републике Србије

УХАПШЕН ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ НИКОЛА МУЊЕС

Политика, Датум : 25.3.2010, Страна : А2

У насељу Добре Воде код Бара јуче је ухапшен Никола Муњес, српски избеглица из Хрватске за којим је расписана међународна потерница због ратног злочина против цивилног становништва.

Муњес (42), родом је из Бенковца, а у Црну Гору је избегао за време напада хрватских оружаних снага на бившу Републику Српску Крајину у операцији „Олуја“ 1995. Према сазнањима „Веритаса“, Муњес, као и Бранко Бота (45) и Саво Шарић (61), такође из Бенковца, проглашени су кривим пресудом жупанијског суда у Задру марта 1995. године.

PRESS CLIPPING

Петак 26.03.2010. год.

ИЗБЕГЛИЧКА РАДОСТ У РУМИ Политика, Датум : 26.3.2010, Страна : A21

На периферији овог града, у некадашњим кукурузиштима, нови дом и пријатеље стекли прогнаници са Баније и Кордуна

Рума – Кад су избегличке породице на крају Руме, у Берку, куповале по десетак ари земљишта и почињале нове куће, мало ко је веровао да ће у некадашња репишта, кукурузишта и стрњишта стићи асфалт, струја, вода. Да ће Улица Алексе Шантића личити на булевар и да ће бити дуга више од две хиљаде метара са 73 избегличке куће и још педесетак плацева за градњу кућа за оне што су пре 15 година морали да напусте Кордун и Банију.

– Кад сам купио плац нисам ни помишљао да ће ово бити овако брзо уређено. Кад се сетим да живим у Улици Алексе Шантића, као да чујем себе како у школи, некад, давно, рецитujem његову песму „Остајте овде“. И ево ме, дођох и остах – прича бивши Кордунаш Жељко Летица, данас становник Шантићеве улице у Руми.

– Видите, ова улица је пре нашег доласка била дуга само стотинак метара, а онда смо ми кренули да на ораници градимо куће.

Ненад Боровић, председник Скупштине општине Рума, пратио је како избеглице купују плацеве, докле су стигле са градњом и обећавао да ће доћи и асфалт и струја и гас, телефони, канализација. Испочетка му нису баш много веровали, сматрали су то политичком пропагандом, а данас кажу у шали да је Ненад Боровић „крив“ што су баш на време добили све, и асфалтирану улицу – ма каква улица, кажу, булевар, а Боровић додаје:

– Људи су направили чудо, саградили цело насеље у Берку, хоће овде да живе, па смо и ми у локалној самоуправи погурали мало, а данас, кад пуштамо у саобраћај улицу са комплетном инфраструктуром, обећавам, у јуну почињемо, баш овде, градњу обданишта за 160 деце. Видите, овде свака кућа има двоје-троје деце.”

Рума је и данас пуна избеглица, јер, у таласу који је дошао са Кордуна и Баније 1995. године, многи су се овде брзо снашли, спријатељили се, па онда одлучили и да остану, почели да раде и да поново закућавају.

– Већина избеглица је овде стигла и – остала. Сналазе се, купују куће у селима, али и граде, као ови овде у Берку. Видите, град нам се проширио за 73 нова крова, а биће још. Тачно је да је Боровић „крив“ што имамо ову нову улицу, што ће се градити обданиште. Општина је пружала подршку за ова решења, а **Ненад је из Фонда за капиталне инвестиције Војводине успео да обезбеди 116 милиона за улицу, општина је уложила 25, а „Електровојводина“ око осам милиона – каже Драган Кардаш, заменик председника општине Рума.**

Један од нових становника је и Миле Пузић, са Кордуна, који потврђује Кардашову причу. Каже да је стигао у Руму, свидели му се људи, град, све му је деловало лепо, па је и остао.

– Нисам се покајао. Рума ми је баш град по мери. Румљани су гостопримљиви, честити и мени најдражи људи. Овде сам поново почео, и ево, мада је велика криза, некако се гура напред. И општина нам је помогла, види се по овом насељу да се овде води брига о људима – констатује Пузић.

На улици разиграна деца, куће су још готово све у градњи, а већ се лију темељи на новим градилиштима. Ненад Боровић само констатује да су ови људи имали среће, јер су плац на ораници плаћали по 2.500 евра, а данас кад је стигла инфраструктура, плац се већ цени на 13.000 евра.

ФОНД ЗА УГРОЖЕНЕ

Блиц, Датум : 26.3.2010, Страна : 3

Избеглице и расељена лица не смеју бити таоци наших политичких разлика и не смеју бити дискриминисани, рекао је министар спољних послова Србије Вук Јеремић, отварајући међународну конференцију која је у Београду окупила четири регионална шефа дипломатија Хрватске, Црне Горе, БиХ и Србије.

Министри су се договорили и да ће у року од девет месеци, организовати међународну донаторску конференцију са циљем оснивања мултидонаторског фонда, ради помоћи у процесима повратка или локалне интеграције избеглица и интерно расељених лица, затварања колективних центара и помоћи најугроженијима.

Министар спољних послова Србије Вук Јеремић изјавио је јуче на регионалној конференцији о проблему избеглица да је Србија међу првих пет држава у свету са дуготрајним избегличким проблемом и да у нашој земљи тренутно борави 86.000 избеглица.

ЈЕРЕМИЋ: СВИМ ИЗБЕГЛИЦАМА У РЕГИОНУ ВРАТИТИ ИМОВИНУ И ПЕНЗИЈЕ

Пресс, Датум : 26.3.2010, Страна : 3

БЕОГРАД - Министар спољних послова Вук Јеремић изјавио је јуче на међународној конференцији посвећеној решавању проблема избеглица у региону да нико од избеглих и расељених лица не сме да буде талац политичких разлика земаља региона.

Поред Јеремића, на конференцији су учествовали и шефови дипломатија Црне Горе, Хрватске и БиХ, Милан Роћен, Гордан Јандроковић и Свен Алкалај.

- Србија је данас међу првих пет земаља у свету када су у питању проблеми с избеглицама и код нас је регистровано 86.000 избеглица. Ми смо спремни да учинимо све да се људска и грађанска права свих избеглих и расељених лица поштују до краја, а то се посебно односи на право на повратак и решавање питања пензија и имовине - рекао је Јеремић, и додао да ће у решавању проблема избеглица имати помоћи ЕУ, УНХЦР-а и ОЕБС-а.

Хрватски министар Гордан Јандроковић рекао је да је „Хрватска установила систем који омогућава повратак свих избеглих и прогнаних који то желе“, и додао да проблеме избеглих треба решавати без политизације.

- Пред избеглим и прогнаним стоји избор - или повратак, или локална интеграција. Нека се што пре одлучи за нешто од тога - рекао је Јандроковић. Црногорски шеф дипломатије Милан Роћен рекао је да проблеми избеглих не смеју да буду злоупотребљени да би се суседима „забијао клип у тачкове на путу европских интеграција“.

- Не смемо да дозволимо да судбине несрећних људи послуже као монета за поткусуривање у нечијим политичким или било каквим другим интересима - рекао је Роћен.

Министар БиХ Свен Алкалај рекао је да је крајње време да се после више од деценије од рата омогући свима да се врате својим домовима. Он је подржао идеју организовања међународне донаторске конференције на којој би био прикупљен новац за решавање проблема избеглих.

ЉАЈИЋ: ИМОВИНУ КОЈА ЈЕ ОДУЗЕТА КРИМИНАЛЦИМА ДАТИ СИРОМАШНИМА

Пресс, Датум : 26.3.2010, Страна : 7

ЈАГОДИНА - **Влада Србије припрема пакет мера тежак 880 милиона динара за помоћ до краја ове године најсиромашнијим и најугроженијим грађанима** Србије, најавио је јуче у Јагодини министар за рад и социјалну политику Расим Љајић, и додао да ће у ту сврху послужити и имовина која је одузета од криминалаца или због неплаћања пореза и царина.

- Имовина, која је одузета од криминалаца, треба да се расподели најугроженијим слојевима становништва. **Имамо 6.000 грађана који живе у катастрофалним условима у колективним центрима, реч је о избеглим и интерно расељеним лицима, а видели смо златне каде и тушеве у кућама криминалаца. То треба продати и људе сместити у те објекте одузете од криминалаца - рекао је Љајић.** Он сматра да треба искористити све објекте при Дирекцији за имовину која је одузета у различитим поступцима због неплаћања царине и пореза и поделити је најугроженијим слојевима.

- Директно ћемо помоћи 40 најнеразвијенијих општина у Србији трансферима финансијских средстава, како би те општине могле да развију социјалне услуге за најугроженије. То су наше жеље, а видећемо какве су могућности - најавио је Љајић.

ДРЖАВЕ НИСУ КРИВЦИ

Вечерње Новости, Датум : 26.3.2010, Страна : 3

ШТА БИ ДОНЕЛО ВАНСУДСКО РЕШЕЊЕ ХРВАТСКО-СРПСКОГ СПОРА ПРЕД МСП

Отворено питање одштета, одговорност на појединцима

АКО би се Хрватска и Србија одлучиле да иду на вансудско поравнање, то би значило повлачење обе тужбе, процесуисање одговорних за ратне злочине, као и преговоре о статусу прогнаних и њихове имовине, враћању културног блага...

Ово је идеални сценарио "отопљавања" односа Београда и Загреба, чији су кроки на опатијској обали урадили челни људи две државе Борис Тадић и Иво Јосиповић.

Уколико би две владе заиста прихватиле идеју о вансудском поравнању, онда би се процес из хашке суднице преселио за преговарачки сто. Преговори би, по прогнозама стручњака, могли да потрају неколико месеци. Формално, термин поравнање у себи носи и захтев за надокнаду материјалне штете, па би и око тога могло да буде спорења.

Зато многи правни експерти, попут Радослава Стојановића, предлажу да се спор реши - националним помирењем.

- У парничном смислу поравнање значи материјалну одштету, и тај сценарио је у овом случају практично неостварив - објашњава Стојановић, који је био шеф тима СРЈ у спору

са БиХ. - Колико морате да платите, рецимо, неке ко је изгубио сина, мајку или оца у рату? Такви губици су неисказиви у новцу.

Наш саговорник каже да национално помирење подразумева да свака страна јасно именује починиоце злочина и да изрази кајање и извињење.

И професор Тибор Варади, некадашњи члан нашег правног тима, каже да је поравнање више правни термин који се односи на поступке у којима има имовинско-правних захтева, док је помирење термин више политичке природе.

- Можда је вансудско решење најбољи назив за оно што би требало да следи - каже Варади, за "Новости". - У том случају ће обе стране вероватно да инсистирају да се све сведе на индивидуалну одговорност, а не да се терете државе.

Адвокат Јован Симић, бивши саветник председника за хашка питања, тврди да захтеви наведени у тужбама неће бити од примарног значаја, ако се процес измести изван зидина Палате мира:

- Хрвати ће вероватно да траже процесуирање злочинаца и повратак културног блага, док би Београд, осим привођења правди појединаца, могао да захтева и отварања архива, решавање имовинско-правних проблема и станарских права. Симић сматра и да Загреб нема добру позицију у поступку, па сада тражи начин да елегантно изађе из процеса.

Антрфиле : ЦУРИ РОК

СУД је Хрватској дао рок до 20. децембра да одговори на контратужбу, после чега Србији следује исти период да реплицира на хрватске ставове - до 4. новембра 2011. године. Хрватска је своју тужбу поднела 1999. године.

ШТА СВЕ УСПОРАВА ПОВРАТАК НА КИМ

Политика, Датум : 26.3.2010, Страна : А15

Број прогнаних Срба и Црногораца, који су се за ових једанаест година вратили на КиМ не прелази ни три одсто од више од 200.000 прогнаних.

Косовске институције нису много заинтересоване, и да нема међународних хуманитарних организација и донатора, тога повратка скоро не би ни било. **Ако у четири косовскометохијске општине за две и по године треба изградити свега 180 кућа (многа српска села имају далеко већи број домаћинстава) а да у том пројекту Министарство за заједнице и повратак из Приштине учествује са свега 1,1 милион евра, онда о њиховој жељи да се прогнани врате нема ни говора.**

Додамо ли томе податак да ни половина ових 180 кућа нису намењене Србима и Црногорцима, онда је јасно о чему се ради. Па и када се протерани врате настају проблеми – нема посла, као ни искрене добродошлице, а комуналне службе (посебно електродистрибуција), замислите, загорчавају им живот настојећи по сваку цену да им наплате утрошак струје за последњих десет година који су направили други (Албанци). Нису нашли за сходно да дивљим станарима искључе струју или воду, али су несхватљиво упорни да је наплате од повратника.

Општинске структуре могле би дати много већи допринос повратку, посебно у смислу успостављања контаката између некадашњих комшија. Никако да преузму улогу организатора сусрета – трибина, где би присуством а још више својом речју дали пример тамошњем становништву за обнављање старих пријатељстава и искрене добродошлице некадашњим комшијама.

Пример Ђаковице показује нешто сасвим супротно, несхватљиво. У тој општини од протераних више од 10.000 Срба и Црногораца, за неверовати је, није се вратио ни

један једини!? Једноставно речено – не дају им да се врате. Све досадашње покушаје међународних организација да барем организују посете општинске структуре су одбиле. Истина, и да су посетили своја огњишта, протерани не би имали шта да виде – куће срушене, опљачкане, запаљене, гробља оскрнављена, споменици поломљени, све три цркве – Света Тројица (у центру града), Успење пресвете Богородице (у Српској улици) и Светог Лазара (на гробљу) срањене су са земљом. Нигде ниједног споменика, бисте, спомен-плоче погинулим Србима и Црногорцима у Другом светском рату, промењени називи улица. Као да никада ту нису ни живели. Пустош, туга, јад и чемер. Протерани православци, који су августа прошле године самоиницијативно присуствовали освећењу камена темељца срушене цркве Успења пресвете Богородице у Српској улици (у народу задржан стотинама година стари назив), само захваљујући снагама Кфора и полиције избегли су да их не линчују тамошњи Албанци. Каменицама, претњама и псовкама није било краја. Владислав Раичковић, Подгорица

ТАДИЋ ЈЕ ПОЛИТИЧАР КОЈИ ЗНА ШТА ХОЋЕ

Данас, Датум : 26.3.2010, Страна : 1

ЕКСКЛУЗИВНО: Председник Хрватске Иво Јосиповић говориза Данас о опатијском сусрету с председником Србије

Европско партнерство које смо договорили подразумева међусобну подршку на путу у ЕУ, као и то да се сва отворена питања решавају по европским начелима права и правде

Загреб, Београд - Сусрет с председником Борисом Тадићем у Опатији најављен је тек на дан одржавања јер нисмо хтели било чиме да угрозио његов резултат. Тадић је политичар који зна шта хоће и који зна да се проблеми могу решавати само сарадњом и уз компромисе. Европско партнерство које смо договорили подразумева међусобну подршку на путу у ЕУ, као и то да се сва отворена питања између две државе решавају по европским начелима права и правде. Тужбе за геноцид неће бити потребне уколико будемо решили проблеме из ратног периода који су до њих довели. Отворено питање демаркације границе на Дунаву могао би решавати Међународни суд правде или ад хок арбитража, а различита виђења статуса Косова не треба да буду препрека јачању билатералних односа - истиче председник Републике Хрватске Иво Јосиповић, у ексклузивном разговору за Данас поводом сусрета са председником Србије Борисом Тадићем у Опатији.

- Састанак је отворио пут тежем делу нашег дружења. Тужбе за геноцид биће непотребне ако решимо проблеме из прошлости. Гранични спор би могао да решава Међународни суд правде - Нема разлога да Косово буде препрека сарадњи л Нисмо раније најавили сусрет да не бисмо ризиковали резултат

- На почетку, какав је утисак српски председник оставио на вас и у каквој атмосфери је све протекло?

- Дојам с нашег првог састанка је одличан. Истина, сусрели смо се и прије него сам постао председник, али ово је ипак сасвим другачија прилика за упознавање. Ријеч је о изнимно образованој особи, политичару који зна што хоће, уважава суговорника и, што је данас најважније, зна да се проблеми могу рјешавати само добром вољом и спремношћу на компромисе. Сусрет је прошао у врло пријатељској атмосфери и мислим да је отворио

пут и нашем тежем дијелу дружења која нас тек чекају - тражењу праведних рјешења за нагомилане проблеме, рјешења која ће бити на добробит обеју земаља и народа. Сигурно, о неким питањима постоје разлике у мишљењима, али одговорни политичари морају наћи начина да се таква питања ријеше.

За јавност у обе земље, овај догађај је био изненадан. Како је све организовано и зашто се до самог краја држало даље од медија?

- Наш је сусрет и у домаћој јавности и у међународној заједници био дуго ишчекиван, за њега је владало велико занимање. Због осјетљивости тренутка нисмо ни с чим хтјели угрозити његово одржавање и резултат. Ипак, медији су на вријеме добили обавијест о састанку. Уосталом, видјели сте колико је новинара било у Опатији.

Шта подразумева најављено европско партнерство две земље?

- Еуропско партнерство подразумијева прије свега међусобну подршку на путу у ЕУ, без обзира што ће Хрватска у ЕУ ући нешто прије. Надаље, то значи да ће се сва отворена питања између наших држава рјешавати на еуропским начелима права и правде. Осим тога, многи интереси су нам заједнички. Друштва нам имају сличне проблеме и лакше ћемо их рјешавати размјеном искустава. Ево, сурадња полиција и државних одвјетништава, односно тужилаштава, најбољи су примјер. Криминал не познаје границе. Заправо, срамота је да криминалци сурађују боље од држава и да тако додатно угрожавају сигурност грађана у обје земље, па и сигурност самих држава. Излазак из економске кризе ће у обје земље бити лакши и бржи ако се развије трговина и економска сурадња, па и ако се крене у заједничке пројекте према трећим државама, и у инфраструктурне пројекте који су еуропског значаја... Сигурно, Србија ће од скорог уласка Хрватске у ЕУ профитирати, као што ће и Хрватска профитирати уласком Србије у Унију. Динамика је нешто различита, али је циљ исти.

Председник Тадић и ви изнели сте ставове да је могућа вансудска нагодба уместо тужби за геноцид. Шта би сада могло да уследи?

- Тужбе су произашле из одређених проблема, као резултат ратних догађања. Када се ријеше проблеми, отпасти ће и потреба за тужбама. Зато је најважније ријешити проблеме који су узроковали тужбу.

Да ли је на састанку било речи о Косову? Да ли сте се „сложили да се не слажете“?

- Нисмо посебно говорили о Косову. Знано је да је Хрватска признала Косово и да ту постоји разлика у односу на политику коју заговара Србија. Али, нема никаквог разлога да та разлика буде запрека јачању билатералних односа између Хрватске и Србије.

Какав је став Хрватске, и ваш лични, према начинима за учешће Косова у регионалним иницијативама?

- Мени особно, а и Хрватској, важно је да регионалне иницијативе крену. Хрватска је позивом премијерке Косор и премијера Пахора на сусрет у Словенији показала жељу да се ојача регионална сурадња. Али, очито је питање Косова још превруће. Србија сама процјењује каква јој политика одговара.

Проблем повратка избеглица оптерећује односе две земље. Има ли Хрватска план за убрзање тог процеса и у којим роковима ће га спровести?

- Нема никаквих дилема о томе да Хрватска жели што прије ријешити питање избјеглица. Претпоставка је да се коначно и недвојбено утврди тко има статус избјеглице и тко се жели вратити. Заправо, право на повратак и на своју имовину има сватко, без обзира у којем је статусу. Али, статус избјеглице је специфичан и зато треба утврдити тко га има. То није проблем, потребна је само добра воља да се то учини, и то у кратком року, врло скоро. Не видим запрехе да се практично одмах почне с повратком људи који се желе вратити у своје домове.

Да ли сте разговарали о проблему демаркације међудржавне границе и има ли назнака за решење?

- Да, питање границе на Дунаву је једно од отворених питања. Два су могућа критерија разграничења. Особно, сматрам да, ако се државе не могу договорити који ће критериј

примијенити, одмах предмет треба изнијети пред Међународни суд правде или пред ад хок арбитражу. Одгађање рјешавања проблема контрапродуктивно је и само јача напетости. Али, док граница није точно утврђена, а и након тога, грађанима с једне и друге стране границе треба омогућити да без сметњи користе своју имовину, да комуницирају, да границу немају као мјесто раздвајања, него као мјесто спајања. Трговање, дружење, културна и свака друга сурадња важне су компоненте рјешавања спорних питања.

Антрфиле : Месићева подршка

Бивши хрватски председник Стјепан Месић поздравио је састанак председника Тадића и Јосиповића, истакавши да подржава „релаксацију односа између две државе“. „Само уколико будемо сарађивали у региону, бићемо препознати као добри чланови ЕУ“, рекао је јуче новинарима Месић.

РЕШЕЊЕ У САРАДЊИ

Дневник, Датум : 26.3.2010, Страна : 2

ШЕФОВИ ДИПЛОМАТИЈЕ ДРЖАВА РЕГИОНА О СУДБИНИ ИЗБЕГЛИЦА

Шефови дипломатија БиХ Свен Алкалај, Хрватске Гордан Јандроковић, Црне Горе Милан Рођен и Србије Вук Јеремић договорили су се јуче у Београду да интензивирају сарадњу у циљу решавања проблема избеглица и расељених пошто нису решени ни у једној од тих држава. Такође су најављене даље консултације са међународном заједницом у циљу организовања међународне донаторске конференције ради помоћи у процесима повратка или локалне интеграције избеглица и интерно расељених, затварања колективних центара и помоћи најугроженијима.

Министри су саопштили да проблем избеглих и интерно расељених лица ни у једној од држава региона није у потпуности решен и да је неопходно интензивирати регионалну сарадњу у циљу постизања правичног, свеобухватног и трајног решења. Они су се договорили да се у наредном периоду интензивира та сарадња кроз надлежне националне стручне службе које ће се састајати два пута годишње, а по потреби и чешће.

Шефови дипломатија су се сложили и да је приоритетно неопходно решавати проблем збрињавања и помоћи избеглица и интерно расељених лица која и даље бораве у колективним центрима као и лица која су у посебно тешком социјалном положају.

„Истовремено, сагласили су се да је нужно спровести до краја и учинити транспарентнијим, постојеће програме у свим земљама у процесу повратка или локалне интеграције и увести механизме који би имали временске рокове и мерљиве циљеве“, додаје се у саопштењу, уз оцену да би то допринело даљем унапређењу добросуседских односа и стабилности региона, као и узајамној подршци у процесу европских интеграција.

PRESS CLIPPING

Субота 27.03.2010. год.

„СОЦИЈАЛНО СТАНОВАЊЕ” ПРЕД СУДОМ

Политика, Датум : 27.3.2010, Страна : A14

Панчево – После вишемесечног спорења са становницима зграде са 76 станова у панчевачком насељу „Стрелиште“, Градска стамбена агенција је Основном суду у Панчеву поднела тужбе против већине станара, тражећи да плате заостале кирије или буду исељени.

Реч је о згради са становима за „социјално становање“, који су усељени половином јануара 2008. године. Зграда је донација италијанске владе, преко УН Хабитата, а по изричитој вољи донатора станови се дају на рентирање социјално угроженима. Уговором између града и донатора предвиђена је цена закупнине од 1,6 евра по квадратном метру.

Од октобра прошле године, међутим, како каже Зденка Јокић, координатор за примену пројеката Стамбене агенције у Панчеву, 90 одсто станара зграде у улици Вељка Влаховића престало је да плаћа кирију. Данас је њихов укупни дуг достигао скоро два милиона динара и озбиљно угрожава неке делатности агенције. **Повод за бојкот плаћања кирије јесте неудољавање захтеву станара да им се омогући откуп станова у којима живе.**

Пред зградом смо затекли неколико станара који су били вољни да говоре о разлозима свог незадовољства, али не под именом и презименом. **Они тврде да им је својевремено обећавано да ће станове моћи да откупе, али не кажу ко је обећања дао. Кажу, „ако је зграда донација, онда је поклон“. Неки од наших саговорника тврдили су и да закупнина од 1,6 евра по квадратном метру није привилегија.**

Зденка Јокић, пак, тврди да су станови, вољом донатора, намењени социјалном становању и да се могу једино издавати под кирију. У Градској стамбеној агенцији се позивају и на писмено тумачење Маријерите Капирћи, шефа београдске канцеларије УН Хабитат, у којем стоји да спорни станови морају остати власништво града. Исти став имали су и представници Министарства за заштиту животне средине, урбанизам и просторно планирање, који су пре неколико дана боравили у Панчеву. Неки од њих посебно су инсистирали на нелогичности да је станарима ове зграде скупа станарина, а истовремено имају новца за откуп стана.

У Стамбеној агенцији кажу да су обавезни да туже ако се станарина не плати четири месеца у години или три месеца узастопно, док станари зграде „социјалног становања“ тврде да ће бојкот плаћања кирије наставити све док се њиховом захтеву не удовољи. Већину становника ове зграде чине расељена и прогнана лица, али има и домицилног становништва.

ДАЈТЕ ТЕ ВИЛЕ СИРОМАШНОЈ ДЕЦИ

Куир, Датум : 27.3.2010, Страна : 5

Велелепне куће и станови заплењени од учесника организованог криминала могли би ускоро да буду нови дом деци без родитељског старања, али и избеглицама ннн

БЕОГРАД - Виле и станови који су у акцији обрачуна с учесницима организованог криминала заплешени у последње време могли би да буду нови дом за малишане без родитељског старања, поручују домаћи политичари.

Посланик СПО Александар Чотрић сматра да је такву замисао требало спровести знатно раније.

- Уместо што је Шилерова срушена, у њу су могле бити смештене избеглице или деца без родитељског старања. Нема потребе продавати заплешене виле па куповати јефтине станове, већ директно угрожене и сиромашне сместити у заплешене објекте. Од тих вила могу да се направе и домови за незбринуту децу и бескућнике, али и сигурне куће - предлаже Чотрић.

Да је идеја и више него добра, тврди председница Скупштине Славица Ђукић-Дејановић.

- То што пре треба преточити у дело, да се тој деци и свим осталим људима омогући бар пристојан живот - каже Дејановићева.

Министарство рада направило је пакет социјалних мера, међу којима је и предлог да се избеглице из колективних центара раселе у објекте одузете Законом о одузимању имовине стечене организованим криминалом.

- Имамо 6.000 људи који живе у избегличким центрима на подручју Београда у јако лошим условима. У неким центрима и по осморо људи спава у једној соби, без купатила, воде, а некад и струје. Није реално очекивати да ће се ти људи сместити у одузетим објектима, али они могу се продају и добијеним новцем да се купе други објекти - каже министар Расим Љајић.

Мирослав Маркићевић из НС тврди да је идеја са моралне тачке у реду, али да је питање колико је то изводљиво с обзиром на то да су неки процеси још у току и да по њиховом окончању држава можда буде у ситуацији да заплешену имовину врати.

ВРАТИТИ СТАНАРСКА ПРАВА СРБИМА ИЗБЕГЛИМ ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 27.3.2010, Страна : А4

Бањалука, 26. марта – Док не буду решена имовинска и станарска права Срба избеглих из Хрватске, влада Републике Српске неће дати сагласност на Уговор о уређењу имовинско-правних односа између Босне и Херцеговине и Републике Хрватске, изјавио је данас у Бањалуци републички министар правде Церард Селман. Он је, на данашњој конференцији за медије, рекао да се „једностраном изјавом воље или једностраним актом било које државе не могу укинути права стечена на законит начин“.

„Ово ће бити једно од тешких питања приликом закључивања уговора, али влада Републике Српске гарантује да неће одустати од идеје да је и станарско право неприкосновено право, као што је и право власништва“, нагласио је Селман и додао да у Републици Српској живи 7.600 српских породица које су избегле из Хрватске.

Селман је говорио и о имовини предузећа, чије је седиште у Републици Српској, која је остала у Хрватској. „Вредност наше имовине у Хрватској процењена је на две милијарде марака (милијарда евра), а вредност имовине хрватских предузећа у Републици Српској је процењена на око 500 милиона марака.

„Ми ћемо тражити да се приватизације имовине предузећа из Републике Српске и БиХ у Хрватској пониште, јер она и није била власништво хрватских фирми, па се на њу није ни могао примењивати закон Хрватске о приватизацији. Исти принцип предложимо за имовину предузећа из Хрватске која је приватизована у БиХ“, поручио је Селман.

Он се осврнуо и на Предлог закона о забрани деловања фашистичких и профашистичких организација, који је – прегласавањем српских министара – усвојио Савет министара БиХ.

„Ми јесмо за усвајање оваквог закона, али смо против тога да се одлука о њему донесе прегласавањем представника Републике Српске у Савету министара.

НУДЕ ПОВРАТАК

Вечерње Новости, Датум : 27.3.2010, Страна : 5

канцеларија ЕУ у Косовској Митровици

ПРЕДСТАВНИЦИ Европске уније, Еулекса и Европске комисије отворили су јуче у Косовској Митровици своју канцеларију под називом "Европска кућа". Шеф канцеларије ЕУ за север Косова Микеле Ђифони изјавио је да је један од главних циљева да се "присуство ЕУ учини видљивим и да се Еулексу обезбеди делотворан рад на територији Косова, па и у северном делу".

- ЕУ је неформално присутна од 1999. године у целој бившој Југославији, а на Косову је да би интервенисала где год је могуће да дође до дијалога, да се деполитизују питања и пажња усмери на конкретне проблеме на терену - казао је Ђифони.

Према његовим речима, канцеларија ће радити на питањима имовине, повратку, економском развоју и социјалним питањима.

Шеф мисије Еулекса Ив де Кермабон рекао је да очекује да ће судије и тужиоци, косовски Срби и Албанци ускоро почети да раде у правосуђу на северу Косова.

Представник Европске комисије Кјатран Бјорнсон изјавио је да ће радити на успостављању бољег живота.

Антрфиле : НИЈЕ ПО ПЛАНУ

ОДГОВАРАЈУЋИ на питање - да ли почетак рада канцеларије ЕУ значи увертиру за спровођење Стратегије о интеграцији севера у косовске институције - Микеле Ђифони је рекао да то "нема никакве везе са тим планом или присуством других институција".

ПРВО ПОМОЋ ЗА ГЛАДНЕ

Вечерње Новости, Датум : 27.3.2010, Страна : 5

ИСТРАЖУЈУ КОЈЕ МЕРЕ САДРЖИ ВЛАДИН НОВИ ПАКЕТ МЕРА НАМЕЊЕН НАЈСИРОМАШНИЈИМ ГРАЂАНИМА

Скромније заплећене куће биће претворене у боравке за угрожене

ХИТНЕ мере Владе за помоћ најсиромашнијима почеће да се примењују већ од априла. За тај пројекат држава би у наредном периоду требало да потроши око 880 милиона динара. Део ових средстава биће обезбеђен и продајом имовине стечене криминалом.

У Министарству за рад и социјалну политику кажу да засад располажу минималним средствима, а да Влада тек треба да обезбеди највећи део потребног новца.

Одређено је девет категорија становништва, које ће, захваљујући овом пакету мера, лакше поднети немаштину. Помоћ је намењена породицама у "сивој зони" сиромаштва, које, на пример, зато што имају више од пола хектара земље, немају право на социјалну помоћ, радницима старијим од 55 година који су у приватизацији изгубили посао, самохраним родитељима, сеоским старачким домаћинствима и вишечланим домаћинствима са децом.

На листи приоритета су и породице са инвалидном децом, избеглице и интерно

расељени смештени у колективним центрима, пензионери са минималним примањима, студенти и ђаци из сиромашних породица.

- Ургентно је да помогнемо народним кухињама и обезбедимо ланч и хигијенске пакете за наугроженије породице. Већ постоји план да пакете добије 21.000 породица - објашњава за "Новости" Љубомир Пејаковић, саветник у Министарству рада и социјалне политике. - За народне кухиње, које у 69 општина користи 29.920 грађана, до краја године потребно је више од 220 милиона динара. И то за набавку десет основних намирница и пратеће трошкове. Неопходно је и да обезбедимо још око 32 милиона динара за храну за десет нових народних кухиња, које би од јуна почеле да раде у Бојнику, Белој Паланци, Малом Црнићу, Жабарима, Босилеграду, Книћу, Црној Трави, Рековцу, Ражњу и Блацу. Влада би следеће недеље требало да се бави овим питањем.

На народне кухиње укупно ће бити потрошено више од четврт милијарде динара. Ручак за најсиромашније је приоритет, јер већина кухиња има залихе само до краја овог месеца.

Део средстава биће обезбеђен од одузете имовине стечене криминалом, којом ће располагати Дирекција за имовину. Неке објекте уступиће центрима за социјални рад, дневним боравцима за децу или старе.

- Нећемо користити виле за потребе социјално угрожених. Исплативије је да се такви објекти продају или изнајме, па се тај новац уложи у неке скромније грађевине за угрожене - објашњава Пејаковић.

Међу мерама је и расподела хране и друге робе заплењене на царини. Њу ће да добију установе за бригу о деци са посебним потребама и старима. Фонд за помоћ људима на ивици егзистенције располагаће са 100 милиона динара. Свака од 40 најугроженијих општина добиће по 10 милиона динара за плаћање геронтодомаћица, дневне боравке за инвалидну децу и центре за старе.

Антрфиле : ПОДЕЛА ПАКЕТА

ПРЕМА проценама Црвеног крста Србије најсиромашнијима је потребно 50.300 хигијенских и пакета са храном. То ће државу да кошта 131 милион динара.

ПРЕДНОСТ ПРИ ЗАПОШЉАВАЊУ

ЗА јавне радове биће ангажовани угрожени становници из 40 општина. При захтевима за старт-ап кредите, приоритет ће имати млади са добрим идејама, који долазе из сиромашних породица.

40.000 корисника народних кухиња има у Србији. Пакети с храном, процењује се, потребни су за око 100.000 породица. Хитну помоћ добиће око 6.000 избеглица.

САРАДЊЕ И ДОГОВОРА МОРА БИТИ

Политика, Датум : 27.3.2010, Страна : А6

ИНТЕРВЈУ: Мирослав Шолевић, један од лидера Срба са Косова

Ниш – После тачно 20 година Мирослав Шолевић, један од најпознатијих лидера са Косова и Метохије, враћа се у политику. Он, Момчило Трајковић и Славиша Петковић најавили су оснивање Покрета за Косово и Метохију. Он каже да је доста било мировања и ћутања, јер је ситуација са Србима на Космету све гора.

Зашто се Шолевић враћа на политичку сцену?

Срби на Косову су најугроженији ентитет у Европи, можда и на планети. Окупацијом НАТО-а и тако угрожен ентитет је распућен. Данас око 130.000 Срба и даље живи на Космету, а 224.000 је прогнано. Нажалост, београдске странке су странчарењем разбиле јединство Срба на Косову и Метохији, а донекле и прогнаних из покрајине, који су сада у Србији. Тако су Срби престали да буду значајан политички фактор и са њима се поиграва свако и колико хоће.

Ко ће бити на челу Покрета за Косово и Метохију?

О том потом. Ја сам, али заиста без икаквих претензија на лидерство, изабран за координатора покрета, а све ће се већ детаљније знати највише за месец дана, рекао је за „Политику” Мирослав Шолевић.

Како функционише савез који сте основали?

Основали смо организацију „Опстанак” која се бори за побољшање услова живота свих опсталих Срба у покрајини. Формиран је и „Повратак” са основним циљем стварања услова за одржив повратак на Косово свих прогнаних који то желе.

Колико су ове организације на истом путу?

Ради јединственог деловања „Опстанка” и „Повратка” крајем априла формираћемо покрет за Косово и Метохију који ће обједињавати деловање обе ове организације.

Како ћете сарађивати са Славишом Петковићем, који је био у косовској влади?

Огромна већина Албанаца и привремене институције никада више неће прихватити да живе у држави Србији, а огромна већина Срба и држава Србија неће прихватити да Косово буде независно. Између та два жестоко супротстављена става треба да живе опстали Срби, повратници и Албанци. А како да живе боље ако ту не дође до неких договора и сарадње. Та сарадња је један од циљева покрета.

Који су још циљеви?

„Опстанак” и „Повратак” ништа не могу без државе Србије, али је илузија да и држава Србија може ишта корисно без „Повратка” и „Опстанка” да уради за њих. Заједништво је, дакле, један од основних циљева. Следећи циљ је обавезно повезивање међународне заједнице, Београда и Приштине, јер на Косову и Метохији данас ништа не може да се уради, а поготову је незамислив повратак прогнаних, без ова три политичка чиниоца. И, на крају, без јединственог става парламентарних странака у Србији, без њиховог мораторијума на политичко деловање међу Србима на Косову и Метохији не може се формирати и одржати јединство, без којег нема ни борбе за боље услове.

Како мислите да ће се све остварити?

Мора се хитно направити искорак из садашње ситуације и да сви који макар и минимално могу да помогну ураде то што могу. То ће за почетак бити довољно. Већ после тога могу се створити прави услови и за наше деловање, али и за бољи живот Срба на Космету.

PRESS CLIPPING

Понедељак 29.03.2010. год.

ЗАМЕЊЕН ИДЕНТИТЕТ

Вечерње Новости, Датум : 28.3.2010, Страна : 7

ВЕРИТАС О ХАПШЕЊУ МИЛЕТА БОСНИЋА КОД ЛОНДОНА

ПРЕМА сазнанима веритаса, српски избеглица из Хрватске Миле Боснић, кога је пре два дана ухапсила британска полиција, није човек за којим је биро Интерпола у Загребу расписао потерницу - изјавио је председник те невладине организације Саво Штрбац. Миле Боснић, син Миливоја (55) родом из Вуковара, ухапшен је 25. марта увече у Глочестеру, стотинак километара од Лондона, по међународној потерници због наводно почињеног дела злочина против цивилног становништва - изјавио је Штрбац.

Боснић је ухапшен у стану, а судија у Лондону му је, после саслушања, одредио екстрадициони притвор, објаснио је Штрбац.

Према сазнањима веритаса, кривични поступак против особе са истим именом - Миле Боснић, води се пред Жупанијским судом у Карловцу од 20. јуна 2003. године, и још је у фази истраге.

БИРОКРАТИЈА КОЧИ ПОВРАТАК СРБА

Правда, Датум : 29.3.2010, Страна : 5

Лоша вест

Министарство за Косово и Метохију је Србима повратницима наменило 111 милиона динара за подстицајне кредите, помоћу којих би они започели сопствени бизнис. У ужи избор је ушло 48 кандидата, али коначна одлука још није донета, јер је „процедура јако спора“, изјавио је државни секретар Оливер Ивановић.

Он је у интервјуу агенцији Фонет „са жаљењем признао“ и да је привремено косовско министарство за повратак направило много више кућа за Србе, у односу на Београд.

МИНИ САМИТ У БУДИМПЕШТИ О ИЗБЕГЛИЦАМА И РЕГИОНУ

Блиц, Датум : 29.3.2010, Страна : 3

У Будимпешти ће се данас и сутра одржати састанак министара спољних послова Србије, Грчке, Хрватске и Мађарске. На два одвојена састанка министри ће разговарати о питању проблема повратка избеглица и о европској стратегији за макрорегију Дунава.

Према најјавама из Будимпеште прво ће се састати Вук Јеремић, министар спољних послова Србије, са својим колегама Мађаром Петером Балашом и Грком Димитрисом Друкасом. На другом састанку са домаћином Петером Балашом разговараће Горан Јандроковић, шеф хрватске дипломатије, и Вук Јеремић, министар спољних послова

Србије. Заједнички састанак четворице дипломата планиран је на неформалној вечери другог дана мини самита у Будимпешти. на неформалној вечери. Министре Јандроковића, Балаша и Јеремића, како је планирано, примиће и Ласло Шољом, председник Мађарске. Како се очекује министри ће разговарати и о решавању грчко-македонског спора о имену Македоније.

ОСНИВА СЕ СРПСКА БАНКА У ХРВАТСКОЈ

Дневник, Датум : 29.3.2010, Страна : 21

ЗАГРЕБ: У Хрватској би ове године требало да буде основана српска банка "Тесла", која ће се, осим осталог, бавити подстицањем обнове и развоја подручја страдалих у рату, као и повратком избеглих и расељених лица. Српско народно веће (СНВ) већ је позвало заинтересоване улагаче на сарадњу, а огласом на свом интернет сајту тражи и сараднике за банку.

"Сматрали смо да је име Тесла сјајан симбол. То име значи пружање руке и пријатељство, значи развој и гледање унапријед, значи модернитет, све ствари које су итекако потребне овој земљи и овом региону", изјавио је за ријечки "Нови лист" заменик председника СНВ-а Саша Милошевић.

Према његовим ријечима, структура оснивача банке састојала би се од три групе деоничара. Прву би чинили хрватски и инострани улагачи, другу групу подuzeћа, установе и појединци са значајнијим уделитема, а трећу мали деоничари.

Још није одлучено колики ће бити минимални оснивачки улог, а коначна листа деоничара требало би да буде дефинисана најкасније до средине лета. Наклон тога од Хрватске народне банке биће формално затражено одобрење за рад "Тесла" банке, са седиштем у Загребу.

Оснивачки капитал требало би да буде минимално 100 милиона куна. Почетак рада банке Милошевић најављује за почетак 2011. "Тесла" банка не би требало да буде обична комерцијална банка, већ регионална развојно-комерцијална банка, чији су основни стратешки циљеви "обнова и развој привреде ратом уништених крајева, повратак избеглих и расељених особа, подстицање међурегионалне сарадње с привредним субјектима суседних земаља, као и усмеравање средстава ради уравнотеженијег развитка региона у Републици Хрватској".

С обзиром на то, клијенте би проналазила преко развојних и кредитних програма за подстицање малог и средњег предузетништва, извозних програма и породичних пољопривредних имања, пише "Нови лист.

ПОСЛЕДЊИ ПРИЗРЕНСКИ СРБИ

Политика, Датум : 29.3.2010, Страна : А19

У царском граду Призрену некада су сви као једно дисали: Албанци, Турци, Горанци, Хрвати, Роми и десет хиљада Срба, а сада их овде има само 19

Призрен – Што јаче можемо ударамо о тешка дрвена врата без броја, у некадашњој улици Ослобођење, где живи старина Милош Некић коме ниједан Албанац није могао ништа. Ни они из УЧК, ни они ТМК, ни разуларена дечурлија која је камењем ударала о прозоре, о дотрајале ћерамиде, ни они који су му четири пута преко крова улазили не би ли га натерали да напусти дом у којем су од давнина живели његови преци. Отвара се реза и на вратима се појављује Милош на штакама:

– Уђите – рекоше ми да долазе новинари.

Унутра тек изграђена кућа, још неограђене степенице, а у гостинској соби (с прозором који гледа на троспратницу, на имање које је Албанац купио од Србина) гвоздени кревет, пар ћебади, решо и управо отпакован телефон. Милош одмах започиње причу:

– Мислили су да ће ме отерати одавде. Нису могли. Насртали су, покушавали да ми запале кућу, и мене у њој, али, као што видите, није им успело. Ја одавде не идем никуда. Само сам се накратко померио 1999. године под оним налетом

Шипгара, мојих комшија и оних који су из Албаније дошли, као и пре две године, када су хтели кућу да ми обнове. Косовска влада преузела је на себе да ми изгради кућу, а онда су ме „вукли”, годину-две, док напокон добих кључ од своје куће, у којој су 300 година пре мене живели моји родитељи, дедови, прадедови – говори крепки старина.

Пребира по мислима, враћа се на дан рата, на 2004. годину када је разуларена маса јуришала на врата и прозор, па су га једва спасла четири полицајца и на силу га извукла из куће:

– И тада сам једва отишао. Морао сам, јер су ме извукли, а хтео сам да останем ту, да сагорим у мојој соби, јер ми је и тада као и сада душа сагорела. Али ја не идем одавде, никуд, јер хоћу овде да умрем, ту, на гробљу на којем су сахрањени сви моји ближњи и даљни.

Милош Некић, некада социјални радник, сада живи од социјалне помоћи која му једва пристиже за мало шећера, соли и хлеба. Вели да не бира када је храна у питању. О продаји не размишља, а каже да Албанци ко птице злослутнице, свакодневно, облећу око његовог прага да купе ово што је његово. Казује нам како се некада живело у Призрену, када су сви ко једном душом дисали – и Албанци, мада је увек било мешетарења с њихове стране, Турци, Горанци, Хрвати, Роми...

Сунчан је и топао пролећни дан на улицама царског града Призрена, на обали призренске Бистрице. Поред Милоша ту је остало још само 18 Срба, а било их је око 10.000!. У насељу Поткаљаја стоје нагореле српске куће, док је у центру града све што је било српско изгорело 1999. и 2004. До темеља је порушено или запаљено свих осам црква. Још понегде се виде нагореле стрехе и дократи и вире плитке ћерамиде.

Кривуда сокак, док под ногама шкрипи калдрма, а из дућана извирују докони продавци. У центру Призрена обнавља се Парохијски дом, црква Светог Ђорђа, Епископија, мало даље је Богословија која тек треба да дође на ред.

Поткаљајом зјапе уништене српске куће, порушена црква Светог спаса, Светог Пантелејмона, црква Свете недеље, али и Богородица Љевишка, драгуљ српске и европске баштине у којој је тек прошле недеље први пут после погрома 2004. године служена литургија. На улици срећемо Живку Јевтић. Неће да прича, одмахује руком. И она живи сама у Призрену. Ишла је до цркве Светог Николе у којој отац Михаило окупља српске вернике. У главној улици Камени мост, грађен кад и Синан-пашина џамија, ври од гужве. Кафићи и продавнице су пуни. На излозима пише „збртје” (снижење). Љубазно нам отпоздрављају Призренке,

Албанке. Рекло би се – слобода у Призрену. У кафићу поред Каменог моста Арсим Бићаку и Нури Шаљчини, Албанци средњих година, веле да се у Призрену некада лепо живело. Питају нас: Зашто се Срби не врате? – Када би Срби дошли, гарантујемо вам не би лоше живели. Осим што као и ми не би имали посла. Али посла нема ни у Србији – закључују.

Пред Богородицом Љевишком је петогодишња Милица, са мајком Евицом Ђорђевић, у пратњи чика Адама Мујовића (82). У овом граду она је једино српско дете. Нема њених вршњака, малих Срба, па су јој најбоље друштво монаси. Отац Михаило и они из манастира Свети архангели.

– Свих 10 година сам овде, Милицу сам родила у овдашњој болници. Нисам се плашила, јер сам хтела да дете буде рођено овде где сам и ја рођена пре 45 година – говори Евица Ђорђевић која живи од социјалне помоћи и од 50 евра које додељује косовска влада.

Социолог по професији, понекад држи часове српској деци која ту, у Епископију, долазе из повратничких српских села. Однедавно ниједно дете не долази. Нема их.

Евица каже да има проблема. Али, неће се померити никуд из свог стана који су јој родитељи оставили: – Не идем одавде, јер ко би мојим родитељима запалио свећу на Задушнице. Знам ја да ово није живот за Милицу, али за сада је овако. Богородица Љевишка, коју су спалили Албанци и дан-данас опасана је бодљикавом жицом. Адам је једини пријатељ двочланој породици Ђорђевић. Пре неколико месеци покрстио се, примио православну веру. Због тога има проблема, али Евици пружа сигурност, ону коју је некада имала код родитеља.

Напуштамо град који се угнездио на крају питоме Метохије, на обалама Бистрице на којој је некада било млинова и вуновлачара. Град у коме се некада једном душом дисало, где је живело десет хиљада Срба, а сада има места само за 19, међу којима једино српско дете Милица – има пет година.

ПОВРАТАК СРБА У ЖАЋ

Политика, Датум : 29.3.2010, Страна : А20

Исток – У село Жаћ код Истока враћа се 31 српска породица, иако су им куће порушене и мада ће бити смештени у шаторе које је обезбедио УНХЦР, најавили су представници породица који су јуче стигли у село које су напустили пре 11 година.

Прва група Срба, представника ових породица, који су самоиницијативно одлучили да се врате, стигла је јуче око 15 сати у Жач, потврдила је Фонету координаторка за повратак у овој општини Весна Маликовић.

Јуче ујутро је из Краљева, поред редовног, кренуо и један ванредни аутобус с повратницима ка општини Исток. Друга група Срба ће стићи у току дана јер су у Лешку код Лепосавића имали проблема са аутобусом који их превози. Куће ових људи су порушене али ће они бити групно смештени у шаторима које је обезбедио УНХЦР.

Повратници су рекли да до сада нису имали помоћ Министарства за Косово и Метохију као ни подршку намери да се, после 11 година избеглиштва, врате својим кућама.

Они намеравају да у Жач, чим се стекну макар основни услови за боравак, доведу и своје породице које су сада у Србији. У селу Жач живе и Албанци, али највећи део обрадиве земље, око 300 хектара у атару села, припада Србима који су избегли с Косова и Метохије.

И Н

Блиц, Датум : 29.3.2010, Страна : 6

„ТЕСЛА БАНКА“

Српско народно веће у Хрватској планира прву српску банку за помоћ у повратку избеглих и расељених лица

ЗОРАН ТОШИЋ

Српски фудбалски репрезентативац постигао је два гола, од којих је први права мајсторија, у победи његовог Келна у Бундеслиги

„ДАН И НОЋ У ПОЗОРИШТУ“

Акција поводом међународног дана позоришта привукла је у суботу велики број љубитеља театра у Београду

ПАКЕТИ

НИШ - Поводом ускршњих празника, Скупштина града, Епархија нишка, Коло српских сестара и Удружење Гњиланаца поделиће хуманитарне пакете избеглим и расељеним са КиМ и са осталих простора бивше СФРЈ.

УПИС ПРВАКА ОД 1. АПРИЛА

Пресс, Датум : 29.3.2010, Страна : 8

БЕОГРАД - Упис деце у први разред основне школе почеће 1. априла. Школске 2010/11. године у Србији ће бити око 79.600 првака, изјавио је јуче помоћник министра просвете задужен за предшколско и основно образовање Желимир Попов.

Првака ће за 1.600 бити више него лане, а нова законска решења прописују да се сва деца укључују у систем образовања, без дискриминације по било ком основу, укључујући и лица без држављанства, стране држављане, прогнане и расељене.

У редован систем образовања укључују се и деца са сметњама у развоју, а новину у Закону о основама система образовања и васпитања представља одредба која се односи на инклузију, односно на обавезу школе да, у случајевима када је то потребно, донесе индивидуални образовни план прилагођен детету.

НОВИ ДОМ

Курир, Датум : 29.3.2010, Страна : 14

Породица Нонковић из Бенковца у време „Олује“ пет дана путовала до Србије спасавајући живу главу. Данас су се сви лепо снашли овде и у свету

КУРШУМЛИЈА - Вихор рата донео је 1995. године породицу Нонковић из Перушића код Бенковца у Куршумлију, градић за који до тада нису ни чули.

Ипак, Ђуро Нонковић (71) био је тад пресрећан што се са супругом, два сина, две снаје, четворо унучади и ћерком, без ичега, у колони туге, после пет дана домогао Србије. **Данас, после 15 година, Ђуро са супругом Јеком (69) проводи старачке дане у Колективном центру „Селова“ код Куршумлије, док су њихова деца на три стране успешно започела нови живот.**

- Најстарији син Миливоје (47) са супругом и два сина живи у Апатину. Ћерка Ирена (46) се удала, живи у Београду и ради у продавници обуће, а најмлађи син Југослав (40) са супругом Далиборком, две ћерке и сином живи у Америци - прича Ђуро.

Нонковићи су некад живели на свом имању у селу Перушић, удаљеном три километра од Бенковца. Ђуро је радио у транспортном предузећу. Најстарији син Миливоје је радио у истој фирми. Ћерка Ирена је била трговац у „Борову“, док је најмлађи син Миливоје служио војску, некадашњу ЈНА.

- Кад је почела „Олуја“, муж и синови били су на фронту, а ја у кући с две снаје, ћерком и четворо унучади, од којих је најмлађе имало само седам месеци.

У септембру 2005. године дошао је неки човек у униформи и рекао да одмах морамо да бежимо. Нисмо имали времена да понесемо ништа, ни марамицу - прича Јека док јој од емоција дрхти брада. Са мужем и синовима срела се код Трпиње, а одатле су различитим возилима пуних пет дана путовали су до Србије и стигли у Батајницу. Ту се породица поново раздвојила.

Миливоје је са својом породицом отишао у Апатин код рођака. Ћерка је остала код тетке у Београду, док су Ђуро, Јека и најмлађи син Југослав са женом и двоје мале деце, преко Комесаријата за избеглице, доспели у планинско село Селова, двадесетак километара од Куршумлије, и сместили се у бараке. Међутим, није било новца ни посла у овом сиромашном крају. Ђуро је чувао овце и једног старца у оближњем селу Сагоњевићу за пристојну зараду, а Југослав је отишао у Приштину, где је радио као физикалац.

После рата на Косову Југослав се пријавио у УНХЦР и затражио да иде у Америку, па је убрзо отишао у Чикаго. Прво је радио у железари, а сада у хладњачи. Ђуро и Јека су 2008. године провели три месеца код њега у САД и уверили се да се одлично снашао, а и они су задовољни иако су већ петнаести Божић прославили у дрвеној бараци.

Антрфиле : Нема повратка

После седам година откако је избегао из Хрватске, Ђуро Нонковић је 2002. године отишао у Бенковац да обиђе породичну кућу и имање и да покуша да оствари право на пензију. Кућа и окућница су запаљени, а Ђуро је доживео такве непријатности од некадашњих комшија Хрвата да је после повратка у Куршумлију доживео слом живаца и 15 дана се лечио у болници у Прокупљу. Осим те непријатности, других проблема није имао, и данас добија пензију.

PRESS CLIPPING

Уторак 30.03.2010. год.

ПОСЕТА ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц – Србија, Датум : 30.3.2010, Страна : 3

СМЕДЕРЕВО

Марција Палота, делегат Европске комисије, посетила је јуче Смедерево и обишла локацију на којој се гради зграда за смештај избеглих и расељених особа у насељу Ковачићево. Палота се срела и са корисницима програма Европске комисије намењеног избеглицима и обишла колективни центар за смештај избеглих и расељених лица у Радинцу.

БЕНЗИН НАМ ЈЕ ПОСЛЕДЊА ОДБРАНА

Правда, Датум : 30.3.2010, Страна : 12

ПОРОДИЦА ГРАХОВАЦ КОЈУ ИЗ СТАНА ПОКУШАВА ДА ИСЕЛИ ЕДБ СРБИЈЕ, ПОРУЧУЈЕ:

Бензина просут из канистера по паркету стана на шестом спрату зграде у улици Младена Митрића број 7, одвратио је извршитеље општине Чукарица да присилно иселе Душана Граховца (48), његову супругу Зорицу и кћери Тамару и Татјану.

Они су из Приштине расељени августа 1999. године, а на улицу их истерује Душанова бивша фирма, Електропривреда Србије, у којој је Душан радио 23 године и из које је испраћен уз отпремнину, али, како он наводи, са лажним решењем за стан са правим печатима, и са потписом човека који није имао то право – некадашњег директора ЕПС-ове јединице у Приштини и заменика генералног директора Петра Костића.

– Да је решење фиктивно сазнао сам на суду. Правник ЕПС-а обавестио ме је да директор Костић није имао депонован потпис, да је решење које имам безвредно и да морам да напустим овај стан на Чукаричкој падини, у који сам бесправно уселио након смрти колеге из фирме. Све што сам од ЕПС-а тражио је да ме овде оставе до јесени, када би требало да се вратим на Косово, у Грачаницу, где се завршавају станови за расељене. Јасно је да ме је Костић преварио, али не схватам да садашњи менаџмент нема пет минута времена да ме прими и саслуша.

Све што смо на рецепцији дирекције добили је: оставите нам ваш број телефона – каже у једном даху, дрхтавим гласом Душан, пошто смо из стана, који је жестоко заударео на бензин, испратили једног од пет полицајаца који су били у пратњи извршитеља. Док смо разговарали, супруга је скупљала просути бензин са паркета у ходнику малог стана. Граховци су више пута подносили захтеве за помоћ. Узалуд. Генерални директор Драгомир Марковић је сваки позив одбио. Стан који је купио парама ЕПС-а, намењеним породици Граховац у стамбено пословном комплексу „Ењуб“, Костић је продао, баш као и онај у улици Рамиза Садика, и купио нови. Костић није тражио сагласност Управног одбора ЕПС-а из једноставног разлога – није је ни могао добити. У стамбеној евиденцији ЕПС-а, стога, о том стану нема ни трага, па отуда нису ни уплаћиване рате за стан у Приштини, у који Граховци никада нису уселили, јер су морали бежати са Косова,

спасавајући голи живот. Међу последњим Србима, уз пратњу ирског контингента снага КФОР-а.

– Позвао ме Албанац, брат жене која је уселила у „мој“ стан и рекао да је приштинске власти исељавају, јер ЕПС није уплатио ниједну рату. Рекао ми је: „За твој стан није уплаћен ни један динар“.

Наиме, по уговору са извођачем, прва рата, а и тај уговор Костић је потписао неовлашћено, требало је да буде уплаћена 15 дана по предаји објекта. У тој згради ЕПС је имао само један стан, остало су били станови других јавних предузећа Србије. Дакле, све је припремио да ме ојади – говори Граховац. Ни Душан а ни супруга Зорица, која је радила у приштинском позоришту, немају посао, и по повратку на Косово он се нада радном месту у Косовској Митровици.

Зорица само повремено уради неки хонорарни посао, када неко од београдских позоришта иде на гостовање. Како кћери студирају, отпремнина коју је добио од ЕПС-а брзо се истопила. – Људе који су дошли да ме исељавају ја разумем, они само поступају како им дужност налаже. Нудио сам да потпишем да ћу добровољно иселити чим заврше мој кров над главом у Грачаници или у Лапљем Селу.

Антрфиле : Директор на службеном путу

У кабинету генералног директора упутили су нас на Сектор за односе са јавношћу, где коментар о овом случају нисмо добили, „јер је директор Момчило Цебаловић на службеном путу“.

ЛОГИКА БЕДЕ

Пресс, Датум : 30.3.2010, Страна : 2

Да ли је то била та генијална идеја наше политичке елите или наших верних и вештих пријатеља са Запада, али углавном тај експеримент је успео. Србија је претворена у хипермаркет. Даље од тога и не планирамо. Размишљања Владе Србије иду очигледно у правцу новог хипермаркета.

На то ме подсети банална идеја министра Расима Љајића, који каже да Влада Србије припрема пакет мера тежак 880 милиона динара за помоћ најсиромашнијим грађанима Србије. Пројекат је маштовит и иновативан. Имовину одузету од криминалаца треба расподелити најугроженијем становништву. Имамо 6.000 грађана који живе у катастрофалним условима у колективним центрима. Реч је о избеглим и интерно расељеним лицима, а видели смо златне каде и тушеве у кућама криминалаца. То треба продати или људе сместити у те објекте и тако директно помоћи 40 најнеразвијенијих општина у Србији, каже Љајић.

Значи, виле са златним кадама и златним тушевима треба продати. Ко ме? Могу да их купе само они који већ имају у својим вилама златне тушеве и каде. Како су их они зарадили? Питајте истражне органе, они то сигурно знају. Све у свему, на помолу је чудесна размена златних када и златних тушева изнад златних када. Шта ће ови купци од толиког злата и позлата. Размишљају ли о томе да веома лако може доћи тренутак кад ће се њихове златне каде, и тушеви изнад тих златних када наћи на сличној аукцији.

Није министар Љајић главни кривац поменуте логике, јер такав начин размишљања је генерална политика неколико последњих влада Србије. Али, то је већ нека друга прича. Суштина је у томе што и кабинет премијера Цветковића размишља логиком беде. Не пада им на ум чиста логика којом се руководи сваки честит домаћин, да гладне и сиромашне можемо нахранити ако им обезбедимо посао, ако инвестирамо у нове фабрике, а никако у хипермаркете. Србија коначно мора да се определи који су јој правци развоја: Да ли су то

пољопривреда, путна привреда, електропривреда..? После тога сав расположиви новац инвестирати у те послове, рецимо, неколико милијарди евра из девизних резерви. Овај посао би нам добро дошао, ако ништа друго да проверимо знамо ли још нешто осим да уништавамо оно што смо имали.

Али, Влада сад даје потрошачке, а не инвестиционе кредите. Погледајмо у кристалну куглу, нема нам друге.

PRESS CLIPPING

Среда 31.03.2010. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ КОД ПРИЈЕПОЉА

Правда, Датум : 31.3.2010, Страна : 6

На локацији Равне код Пријепоља јуче је почела изградња 13 станова за избеглице и социјално угрожене грађане. У згради од 450 квадратних метара, 11 ће користити избегличке породице из колективног центра на Јабуци, а два стана ће припасти локалној заједници, за смештај социјално угрожених породица. Гарсоњере су од 19 квадрата и једнособни станови са 30-40 квадрата.

Средства за изградњу обезбедили су Хуманитарна организација „Дивац“, „Хаусинг центар“ и УНХЦР, а локална власт даје локацију са инфраструктуром. Камен-темељац положили су Владе Дивац и председник општине Пријепоље Драгољуб Зиндовић.

ИЗБЕГЛИЧКА ПЛАТА

Вечерње Новости, Датум : 31.3.2010, Страна : 5

БЕЛА ЦРКВА - Нови председник општине Бела Црква Жељко Црногорац обећао је да ће прву плату (70.000 динара) поделити на равне части свој избеглој деци из Босне и Херцеговине и Хрватске, која имају мање од 18 година, а која су настањена у овој општини. На такав потез одлучио се из личних разлога, јер је и он пре 17 година избегао из родног Тешња, код Добоја (БиХ).

СТАНОВИ ЗА УГРОЖЕНЕ

Блиц – Србија, Датум : 31.3.2010, Страна : 2

На локацији Равне код Пријепоља је почела изградња 13 станова за избеглице и социјално угрожене грађане. У згради од 450 квадрата, 11 станова ће користити избегличке породице из колективног центра на Јабуци, а два стана ће припасти локалној заједници за смештај социјално угроженог локалног становништва.

Средства за изградњу обезбеђују Хуманитарна организација „Дивац“ и америчка хуманитарна организација Хаусинг центар и УНХЦР. Камен темељац су симболично положили Владе Дивац, и председник општине Пријепоље Драгољуб Зиндовић. Рок за завршетак објекта је септембар, а извођач радова је предузеће „Кеј“ из Ваљева.

ПОМОЋ РОМИМА ПОВРАТНИЦИМА

Дневник, Датум : 31.3.2010, Страна : 9

Екуменска хуманитарна организација покренула је пројекат „Персонална асистенција Ромима повратницима“ који ће се остваривати у ромским насељима у Новом Саду, Зрењанину и Беочину.

Циљ пројекта је повезивање Рома повратника са ресурсима система социјалне заштите, а на пројекту је ангажовано 12 персоналних асистената, едукованих активиста и активисткиња.

МИЛКА ОД СРЕЋЕ ЗАПЛАКАЛА

Дневник, Датум : 31.3.2010, Страна : 10

ПОЧЕЛА МОНТАЖА КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ОПШТИНИ ШИД

КУКУЈЕВЦИ: Међу пет избеглица који су у последње време, од општине Шид, на расписаном конкурс, добили монтажне куће, је и Милка Бакић, сада из Кукујеваца. А дошла је са мужем и четворо деце из села Гложђе, општина Доњи Михољац у Републици Хрватској. Њен муж Гојко је радио у водопривредном предузећу у „ПП Карашница-Вучица“, Хрватску су напустили 1991. године, а након девет година умро је у Кукујевцима, где је и сахрањен.

Нисам имао дилему када је у питању било давање предлога за доделу кућа за најугроженије избеглице које живе на подручју Кукујеваца. Предложио сам Милку Бакић. Жену без мужа са четворо деце, која је конкурисала и, ето, имала среће да добије монтажну кућу - каже председник Месне заједнице Мирослав Стојчевић.

Повереник за избеглице општине Шид Ивица Јовић је рекао да је куће донирао је „Интерсос“ из Италије преко канцеларије у Крагујевцу по принципу „кључ у руке“. Вредност куће је око 12.000 евра, а кућа Милке Бакић је прва која је монтирана. Монтирали су је радници фирме „Тиса“ ДОО из Крушевца. Прво су монтирани спољни и преградни зидови монтажне куће коју производи власник фирме Новица Живковић и додао да су на кућу, површине 42 квадрата, већ уградили и ПВЦ столарију са ролетнама. Овај објекат су поставили на већ урађене темеље. а Живковић каже да и то они могу да ураде јер раде по принципу „кључ у руке“.

После смрти мужа, са Милком је остало четворо деце, Бобан, Стеван, те близанци Ненад и Мирјана.

Ја више у Хрватској ништа немам, ни стан ни посао, ни жељу да се тамо вратим. Прошле године, захваљујући председнику Месне заједнице, кога из миља ми у Кукујевцима зовемо шериф, ја сам конкурисала и успела. Када сам у фебруару ове године добила обавештење да сам добила монтажну кућу, нисам веровала.

Заплакала сам од среће. Мислила сам да ће ми пући груди, али остала сам на ногама, схватајући да сам добила највеће богатство на овом свету - кров над главом, који нисам имала од 1991. године - прича Милка увек бришући сузе када се тога сети.

Њен најстарији син се оженио, а ћерка удала, а у овој кући живеће она и њена два сина Стево и Ненад.

-Сада ћу се дефинитивно смирити, јер знам да се морамо усредсредити на рад, како бисмо живели сложније са мање брига и подесили себи живот да буде макар мало сличан ономе какав је био пре овог непотребног рата 1991. године.

НА СРБЕ 125 НАПАДА

Курир, Датум : 31.3.2010, Страна : 3

САРАЈЕВО - Министарство унутрашњих послова Федерације БиХ објавило је да се на подручју тог ентитета у три кантона током прошле године догодило 125 напада на Србе повратнике и њихову имовину, преноси Тањуг.

Највише таквих инцидената догодило се, наводи исти извор, у тузланском кантону, укупно 101. „Срби повратници у Федерацији БиХ живе у безбедносно лошем систему јер свако може да им баци бомбу на кућу, поруши споменике и гробље, а полиција ништа не предузима да открије починиоце тих напада нити да заштити Србе и њихову имовину“, изјавила је медијима заменик председавајућег Дома народа парламента БиХ Душанка Мајкић.

ИЗ КРСТУРА У ПАРЛАМЕНТ

Дневник, Датум : 31.3.2010, Страна : 2

Српски парламент је јуче отпочео нову скупштинску сесију на чије дневном реду ће се наћи нешто мање од стотину тачака дневног реда. Међу њима су измене и допуне закона о избеглицама, о регионалном развоју, о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације, о Агенцији за приватизацију... Готово две трећине дневног реда чине ратификације међународних уговора које је Србија преузела прошле, а неке и претпрошле године. Иначе, део јучерашње седнице пратили су с галерије ученици Гимназије “Петро Кузмијан” из Руског Крстура, који су били гости Скупштина Србије.

PRESS CLIPPING

Четвртак 01.04.2010. год.

УКИДАЊЕ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Данас, Датум : 1.4.2010, Страна : 4

Посланици Скупштине Србије о изменама закона о избеглицама

Београд - **Ивица Дачић**, заменик премијера и министар полиције, рекао је јуче у Скупштини Србије да у нашој држави живи **86.000** избеглица и да ће предложене измене и допуне Закона о избеглицама, које предвиђају решавање њиховог стамбеног питања, омогућити потпуну интеграцију тих људи у друштво. **Образлажући предложени закон министар је рекао да ће његово доношење побољшати права и положај избеглица и створити услове за њихову потпуну интеграцију.**

Према његовим речима, предвиђени су и начини решавања стамбених потреба давањем на коришћење или у закуп на одређено време непокретности у државној својини или њихов откуп, као и доделу средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала, сеоских кућа. „Србија пружа уточиште највећем броју избеглица у Европи. Једна смо од пет земаља са продуженом избегличком ситуацијом и једина смо таква земља у Европи“, рекао је Дачић.

Министар је додао и да је предвиђено укидање колективних центара. Посланици су се сложили да је неопходно решити стамбено питање избеглица у Србији, ради њихове потпуне интеграције, али и да је за решавање њихових проблема неопходно омогућити повратак на огњишта, пре свега у Хрватску. Посланици су истакли да Загреб треба да створи услове за већи и значајнији повратак Срба.

ТРАКТОР ЗА ПОВРАТАК

Дневник, Датум : 1.4.2010, Страна : 2

Опозиција је критиковала власт што је, како је рекао Алекснадар Пејчић (ДСС), „ова социјално одговорна влада готово две године на власти, а није имала овај закон у процедури“. Он је навео да овај закон трајно решава стамбено питање избеглица, али је у колизији са Законом о социјалном становању који не дозвољава да избеглице купују те социјалне станове. Лидер СДУ-а Жарко Кораћ питао је да ли наша држава подстиче и обавезује избеглице на то да се ангажују на остваривању стечених имовинских права у земљи порекла, што се пре свега односи на Хрватску.

– У медијима је била популаризирана акција повратка избеглица с „чувених“ 20 трактора. Колико је мени познато, три трактора су само у функцији, а око власништва над једним чак се води судски спор у Глини. Нема логике да се на тај начин помаже повратак избеглица – примећује Кораћ.

ВОЖДОВАЦ БРИНЕ О ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 1.4.2010, Страна : 26

ПРОЈЕКАТ ПОМОЋИ НАЈУГРОЖЕНИЈИМА

Дански савет за избеглице и Високи комесаријат за избеглице Уједињених нација, у сарадњи са општином Вождовац, представили су у просторијама Услужног центра „Бели Поток“ пројекат помоћи најугроженијим категоријама избеглица и интерно расељеним лицима на Вождовцу.

Пројекат има два дела: помоћ у грађевинском материјалу и изградња монтажних кућа. Рок за предају захтева и документације је 21. април 2010. године, а у просторијама повереништва општине Вождовац 7. и 14. априла, од 10 до 12 часова, боравиће представници Данског савета за избеглице, који ће заинтересованима пружити све неопходне информације. Захтеви за доделу помоћи могу се узети у просторијама повереништва општине Вождовац, соба 39.

Додатне информације могу се добити преко телефона Данског савета за избеглице: 011/344-35-74 и 011/308-66-88.

ЛИДЕРИ КОСОВСКИХ СРБА КОД ПАТРИЈАРХА

Правда, Датум : 1.4.2010, Страна : 5

Патријарх српски Иринеј примио је у Српској патријаршији четворочлану делегацију Покрета за Косово и Метохију, и благословио њихов рад на обједињавању опсталих и прогнаних Срба из покрајине.

У разговору са патријархом чланови делегације, коју је предводио Мирослав Шолевић, истакли су да је њихов крајњи циљ да се створе бољи услови за живот оних који су опстали и масовни повратак прогнаних. Поред Шолевића, у делегацији су били и Момчило Трајковић, Славиша Петковић и Небојша Петковић.

ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА 13 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 1.4.2010, Страна : 17

ПРИЈЕПОЉЕ - Камен темељац за зграду са 13 станова у Пријеполју, намењених избеглицама и социјално угроженима, јуче су поставили легендарни кошаркаш Владе Дивац, председник Олимпијског комитета Србије и оснивач хуманитарне организације „Дивац“, иначе рођени Пријепољац, и Драгољуб Зиндовић, председник општине Пријеполје.

Партнери у овом пројекту, хуманитарна организација „Дивац“ - „Хаусинг центар“ и УНХЦР, обезбедили су 25 милиона динара, па је на локацији, коју је дала општина Пријеполје у Равнима, надамак града, почела изградња станова, укупне површине 450 квадрата. Избегличке породице из колективног центра на Јабуци користиће 11 станова, а два стана ће припасти за смештај социјално угрожених породица. Градиће се углавном једнособни станови од 30 до 40 квадрата и гарсоњере, површине 19 квадратних метара.

- Жеља нам је да у наредних годину, или две, са свим другим структурама друштва помогнемо свима који су у избегличким камповима - рекао је Владе Дивац. Зграда за избеглице и социјално угрожене у Пријеполју биће завршена до септембра.

ПОЗИВ СРБИМА И ХРВАТИМА ДА ПРЕЂУ НА ИСЛАМ

Политика, Датум : 1.4.2010, Страна : А4

Бањалука, 31. марта – На улазним вратима у станове и куће већине Срба и Хрвата у општини Маглај, у Федерацији БиХ, недавно су осванули позиви да дођу „на јавну трибину о преласцима немуслимана на ислам”. Порука истоветног садржаја осванула је и на вратима Парохијског дома Српске православне цркве у Маглају.

Уз њу је био и плакат на којем је писала „Позив у рај – позив у ценет”.

Овај догађај као и бројни ранији напади на џамије, православне и католичке цркве и свештенство потврђује да се верска нетолеранција у Босни и Херцеговини не смањује, иако је од рата прошло непуних 15 година. Најдрастичнији случај забележен је у новембру прошле године, у Санском Мосту, у Федерацији БиХ. Реч је о постављању експлозивне направе коју је, отварајући врата на Парохијском дому, активирао свештеник Слободан Вишекруна. Срећом или, како је он рекао „милошћу божјом”, ниједан гелер га није погодио.

„Реч је о негативним појавама које су последица политизације вере, а свака политизација нас удаљава једне од других. По мом уверењу, сваки човек који провоцира и напада припаднике друге конфесије и руши храмове других конфесија уједно ради и против вере којој он припада. Свака верска заједница морала би оштро да осуди овакве појаве, као и нападе на свештенике и богомоље”, изјавио нам је парох сарајевски Вања Јовановић.

Генерални секретар Бискупске конференције БиХ монсињор Иво Томашевић за наш лист је рекао: „Неправедном поделом земље легализована је неправда. У БиХ су углавном обесправљени они који су у мањини у појединим деловима земље, без обзира о коме је реч. Без одговорности и равноправности није могуће ове ствари поставити на право место. Упркос свему, ми ћемо се молити да људи у овој земљи што пре једни у другима препознају брата и сестру, и да одговорни учине све како би БиХ постала земља у којој владају правда, мир, безбедност и поштовање.”

„Напади и провокације су неприхватљиви и одраз предрасуда или нетрпељивости према другом и другачијем. Надлежни државни органи би морали имати више слуха и сензибилитета према овим проблемима, јер се углавном ради о повратничкој популацији или мањинским заједницама на одређеном подручју, које су рањивији део нашег друштва”, став је Ријасета Исламске заједнице БиХ, који нам је пренео Емир Туцаковић, задужен за односе са јавношћу.

Професор социологије на бањалучком Факултету политичких наука др Брацо Ковачевић за „Политику” је оценио: „Постојање верског насиља не представља, како то неки мисле, последицу 'неправедне поделе територија', јер када би БиХ имала и три ентитета, верско насиље не би нестало. Чињеница да се ти напади дешавају у срединама у којима верници представљају конфесионалну и етничку мањину, у мањој или већој мери, показује постојање верске нетрпељивости, нетолеранције и великих проблема 'саживота' у БиХ. С друге стране посматрано, верско насиље представља и вид верског рата. Завршетак војничког ратовања уступио је место ратовању другим средствима: политичким, медијским, па и – верским. У ситуацији свеопште кризе, незапослености и пада животног стандарда, те осећаја свеопште бесперспективности, ситуација на подручју међуверске нетрпељивости, као и на другим осетљивим питањима 'паралелних светова' у БиХ, вероватно може бити још радикалнија и озбиљнија.”

PRESS CLIPPING

Петак 02.04.2010. год.

СЕСИЈА 7. АПРИЛА

Дневник, Датум : 2.4.2010, Страна : 3

Скупштина Србије рад ће наставити у среду, 7. априла, разматрањем измена и допуна Закона о регионалном развоју. Српски парламент је 30. априла отпочео нову скупштинску сесију на чијем дневном реду је нешто мање од стотину тачака дневног реда.

Посланици су, након усвајања Декларације о Сребреници, завршили још само начелну расправу о изменама и допунама Закона о избеглицама, тако да су пред њима још измене и допуне закона о регионалном развоју, о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације, о Агенцији за приватизацију...

ТРАЈНИ СМЕШТАЈ ЗА ТРИНАЕСТ ПОРОДИЦА

Данас – Санцак, Датум : 2.4.2010, Страна : 1

Владе Дивац у родном Пријеполу присуствовао почетку изградње станова за избегла лица

Пријеполје - **Изнад индустријског насеља на Коловрату почела је изградња веома значајног стамбеног објекта за избеглице, раније привремено смештене у угоститељском објекту на Јабуци, а сада на Златибору и социјално најугроженије грађане из општине Пријеполје. У згради од 450 квадратних метара биће углавном једнособни станови од 30 до 40 квадрата и гарсоњере, а предвиђено је да буду завршени у септембру.**

Вредност ове инвестиције износи око 25 милиона динара. Новац је обезбедила Хуманитарна организација Дивац (ХОД), са УНХЦР, Комесаријатом за избеглице Републике Србије и општином Пријеполје, као партнерима на овом пројекту.

- Опште је расположење у Србији да се избегличко питање приведе некако крају. У овом контексту је и покушај највиших представника власти наше и суседних држава да се ове активности искоординирају и можда у наредне две године заокружи проблем избеглих лица у позитивном смислу, истакао је Душко Куновски из УНХЦР, организације која је и за градњу станова за избеглице у Пријеполу издвојила око три четвртине потребног новца. Камен темељац су симболично поставили и залили га првим лопатама бетона легендарни кошаркаш и председник Олимпијског комитета Србије Владе Дивац и Драгољуб Зиндовић, председник општине Пријеполје.

Веома сам захвалан општини Пријеполје што се нашла међу лидере овог времена и што помаже да, уз сарадњу са другим партнерима на овом хуманом послу, након петнаест и више година, људи који су избегли са својих огњишта поново нађу свој дом. Још ми је драже што је уз овај пројекат стао мој град, моје Пријеполје. Захваљујем локалним властима и грађанима што су показали несебичну солидарност и препознали праве вредности овог друштва, рекао је Владе Дивац приликом почетка изградње нових станова за избегла и социјално угрожена лица.

Хуманитарна организација Дивац, коју је основао са својом супругом Снежаном, за нешто мање од две године обезбедила је кров над главом и трајни смештај за 202 избегличке породице.

НЕДОСТАЈУ НОВАЦ И ПАРТНЕРСТВО

Данас - специјални додатак, Датум : 2.4.2010, Страна : 13

Однос локалне власти према удружењима грађана

Највећи проблем удружења грађана на локалном нивоу је њихово финансирање, али и однос власти према иницијативама, акцијама и другим активностима. С једне стране, представници удружења грађана у Ужицу тврде да су са локалном самоуправом успели да остваре добру сарадњу, а с друге, кажу да у тој сарадњи нема партнерства. Има и примедби да је финансирање тих удружења нетранспарентно, па је, на пример у Пожеги, у току припрема одлуке о начинима на који ће се удружењима додељивати буџетски новац.

Драгомир Поп Митић, извршни директор Ужичког центра за људска права и демократију, каже да је то удружење са локалном самоуправом успоставило добру сарадњу и подсећа да је Ужице међу ретким градовима у земљи који има фондове за локална удружења грађана.

- Добро је што се политика додељивања средстава мења набоље, јер су успостављене прецизне процедуре, попут конкурса, именовања комисија које о томе одлучују уз поштовање утврђених критеријума, тако да је цео процес транспарентан и у складу са стратешким документима града Ужица, наводи Поп Митић. Он подсећа да је локална самоуправа била партнер том удружењу у пројекту „Путоказ“, чији је циљ био стварање нових услуга у месним заједницама, те да је обуку прошло око 150 људи, од којих су се неки и запослили.

С друге стране, Владан Синђић, председник Управног одбора Грађанске читаонице Либерграф из Ужица, сведочи да је од 2000. године однос ужичке власти према иницијативама те невладине организације био потпуно индиферентан, али не и однос чајетинске општине. Такав став илустрије чињеницом да га је Савет за социјалну политику, као представника Либерграфа, именовао за координатора Радне групе за управљање миграцијама, која је пре годину дана израдила Локални акциони план за интеграцију избеглих и расељених лица, али га ужичка власт још увек није усвојила. Истакавши да је такве планове усвојило 65 локалних самоуправа у Србији, али не и Ужице, он каже да због тога град неће моћи да конкурише за средства УНХЦР.

- За израду таквог документа ангажовала нас је и општина Чајетина и он је веома брзо усвојен, тако да ће та општина моћи да конкурише за око пет милиона динара за побољшање положаја избеглих и интерно расељених лица - објашњава Синђић и наводи да локална самоуправа у Ужицу досад није привратала иницијативе Либерграфа.

Зденка Ковачевић, председница пожешког удружења Сретење, каже да то удружење за осамнаест година постојања никада није било на општинском буџету, за разлику од других који су добијали новац јер су били блиски са владајућим странкама, а потом истиче да у сарадњи Сретења са локалном власти није било партнерства.

- За осамнаест година у Пожеги су на власти биле готово све странке и са свима смо достигли одређени степен сарадње, али она је увек била таква да смо ми морали да аплицирамо за пројекте, остваримо контакте и све остало, што није добар партнерски однос - каже Ковачевићка и наводи да је Сретење покренуло иницијативу о утврђивању начина финансирања удружења грађана из општинског буџета. Формирана је, каже, радна група коју, осим представника Сретења, чине и чланови Народног парламента из

Лексовца, Форум ИУРИС из Новог Сада и два члана Општинског већа. До краја априла они би требало да понуде предлог те одлуке, која ће бити на јавној расправи, а потом и у локалном парламенту.

Никада за 18 година СО Пожега није усвојила ниједну нашу иницијативу. Надам се да ће се та пракса променити, пошто решавање проблема од јавног интереса није само монопол власти, већ у томе треба да учествују грађани и њихова удружења, поручила је наша саговорница.

PRESS CLIPPING

Субота 03.04.2010. год.

СРБИМА НАЈТЕЖЕ У ЗАДРУ Политика, Датум : 3.4.2010, Страна : А2

Загреб, 1. априла – Потпредседник хрватске владе Слободан Узелац, који је на ту високу државну функцију дошао као представник српске националне заједнице преко СДСС-а, није задовољан стањем и праксом у заштити људских права, а посебно у оном делу који се тиче поштовања људских и мањинских права. Говорећи о томе у ријечком „Новом листу”, Узелац напомиње да при томе пре свега мисли на Уставни закон о правима националних мањина.

„Данас се по правилу не ради толико о отпорима на нивоу владе. Главнина отпора је на нижим нивоима власти, у главама неких тобожњих истинских домољуба који мисле да ће опструкцијом у спровођењу закона штитити и унапредити хрватске државне интересе. Због таквих Хрватска данас плаћа одштете обесправљенима и оштећенима”, каже Узелац и наводи пример Задарске жупаније где је жупан одбио да примени Уставни закон према којем је морао да промени статут како би припадници националних мањина могли бити бирани на функције поцупана и члана жупанијског већа. Тиче се то најбројније тамошње мањине, српске. Под притиском из владе жупан је на крају морао да попусти, али још увек то не желе да спроведу две општине и град Бенковац. Истовремено, указује Узелац, највише насиља над житељима српске националности има управо на подручју Задарске жупаније. За то је, сматра он, последња на листи одговорних полиција.

„Пре полиције одговорни су они који стварају климу толеранције на различите облике насиља. То ће, ако је реч о деци, понајпре бити родитељи, потом учитељ, вероучитељ и дакако носилац политичке власти. Јесте ли икада наишли на јавну осуду таквих инцидената од стране неког политичара, неког свештеника који је у проповеди осудио такво понашање?”, напомиње Узелац.

Као највећи проблем Срба у Хрватској Слободан Узелац означава одрживи повратак избеглица, о чему каже: „Велики део кућа је обновљен, одређени број станова је људима враћен. Ту се направио помак. Кључни су проблем материјални услови живота, значи недостатак запошљавања.”

СРБИ ХОЋЕ НА КОСОВО Пресс, Датум : 3.4.2010, Страна : 4

КРАЉЕВО - На Косово и Метохију се претходне године из Краљева вратило 110 расељених породица са више од 240 чланова, а ове године очекује се повратак још 300 породица, рекао је шеф Канцеларије УНХЦР у Краљеву Душко Куновски.

Према његовим речима, УНХЦР је заједно са Министарством за КиМ и Комесаријатом за избеглице почео регистрацију заинтересованих расељених особа за повратак својим кућама.

- До сада је регистровано више од 1.350 породица, односно више од 5.000 људи који желе да се врате - каже Куновски.

АЛБАНЦИ НА УСКРС ПРОТИВ СРБА

Ало!, Датум : 3.4.2010, Страна : 3

Албанци из Истока најавили су да ће протестовати у недељу, на Ускрс, због повратка Срба у село Жач, јавља КИМ радио.

Координатор за повратак у општини Исток Весна Маликовић демантовала је тврдње Албанаца да међу Србима повратницима у село Жач има ратних злочинаца. Она је истакла да су повратници у Жачу одлучни да остану у свом селу.

„Срби који су се вратили одлучни су да остану на својим имањима. Они су чврсто решени да тако учине без обзира на то што је за недељу, на Ускрс, заказан нов протест Албанаца“, казала је она. На протесту у четвртак, Албанци су прошли кроз део села носећи пароле на којима је писало „Нема повратка док се не пронађу нестали“, „Нећемо да радимо по српским плановима“, „Криминалцима нису потребне куће него ћелије“. Они су узвикивали „Идите одавде, са нашег слободног Косова“, „Ви сте нас убијали“.

ИЗМЕЂУ РАДОСТИ ВАСКРСА И ТУГЕ ИЗБЕГЛИШТВА

Правда, Датум : 3.4.2010, Страна : 36

Већ десети Васкрс Далибор Обрадовић из БиХ и Веселин Ковач из Призрена дочекују као становници избегличког кампа у Крњачи. Од око 2.500 избеглица, колико је овај камп примио, данас их је ту око 340. Пре две године требало је да се Центар расели, али је донедавна заменица градоначелника Београда Радмила Хрустановић одбила да обезбеди плац за зграду. Како је реч објекту већем од од 800 квадратних метара, град Београд је био надлежан, али овај модел решавања избегличких питања, иначе, успешно примењен у Смедереву, у престоници није остварен.

– Жена ће само да офарба јаја, немам ја услова да Васкрс обележим како би требало, да припремим печеницу – каже избеглица из Брода, градића који је данас у Републици Српској, али је почетком рата био у рукама Хрвата, Далибор Обрадовић.

Овај бегунац из хрватског логора, након годину дана заробљеништва, каже да је била идеја УНХЦР-а да се купи земљиште у Угриновцима и Бановцима.

– Та земља предвиђена за нас продата је неким приватницима, а требало је да сви који су тада били овде добију монтажне куће. Али власти размишљају да, ако нас стамбено обезбеде, остају без пара које за нас добијају из света и од УН-а.

Дан на грађевини за 650 динара

Обрадовић је у браку и има двоје деце, једно има тек 15 месеци, а друго иде у други разред основне. Да би се прехранили, Далибор ради на београдским грађевинама.

– Данас је премија ако човек заради 20 евра. Кад дођете код газде и тражите 20 евра као физикалац или 30 као мајстор, он каже: „Не може тако, већ евро и по на сат!“ Значи, 1.300 динара дневно, од чега пола донесеш кући – прича Далибор.

Уместо да се и убудуће потуца по градилиштима, решио је да живи на селу, у Алибунару, где је у оквиру програма Фондације „Владе Дивац“ добио кућу и земљиште, све у вредности од око 6.000 евра. Каже да ће на селу цела породица моћи да живи од 200 евра месечно. Огорчен је што избеглиштво траје тако дуго.

– Све ово може да се реши за 24 сата, али неко размишља овако: зашто бих се решио некога ко ми доноси паре! То је истина која никоме не одговара и врло се тешко пробија у

медијима. Ја сам увек говорио оно што мислим, али новинари не објаве то што кажем. Говоре ми: изгубићеш ово, изгубићеш оно! Људи се плаше, али ја се не бојим и стојим иза онога што кажем и урадим – исповеда нам се Обрадовић и наставља:

– Наша власт сада не функционише добро. Не функционише никако! Динкић изађе па каже: „Ја сам запослио 30.000 људи!“ А колико си људи, Динкићу, отпустио? Рачунам, само у Београду угашено је 2.500 градилишта... А да не говоримо о апсурду и глупости: која то држава још продаје срце привреде, ЕПС, па НИС, па „Телеком“...

Нужни смештај дуже од деценије

Некада становник Призрена, Веселин Ковач је 10 година становник Центра као и његова два сина и мајка, док је кћи удата и живи у Нишу. На Косову је радио у винарији „Косововина“ у Малој Хруши, а данас је портир у Водоводу. Тумарао је Србијом, са албанске на бугарску границу, па у Обреновац у сличан центар. Један син ради као трговац, други је у ПТТ-у. На питање како му је у кампу, одговара:

– Да кажем да је добро није, али још лошије сам пролазио у неким другим местима. То је нужност, али та нужност се одужила. Сада сам се мало средио, а изашао сам са Косова са најлон кесом. Почео сам нешто да правим. Кућу су запалили и мени и брату, али сам на све муке прод’о тај плац, па сам у Кумодражу купио седам ари, направио приземље и планирам два спрата, али то још није уселјиво. Е, сад треба на пролеће да довршимо, синови раде и узели су кредите. Малко смо се опасуљили, а до сада сам био без ичега. Доле сам имао пос’о, кућу, све... Онда, одједном, немаш ништа. Рат ти је то, губиш небо, губиш старину, кућу, пријатеље, брата... То ти је као лов на зечеве, рабежали се и нико ни за кога не зна. За васкршње празнике Ковачи фарбају јаја, сваке године, каже, слави и славу у собичку два са шест.

– Позовем најуже, па нас стане колико стане. Само да обележимо празник, да деца славу наставе. Ако су ми све уплаћивали, требало би да за годину дана идем у пензију – каже Веселин. Рамуш Харадинај убио је својом руком Ковачеву стрину.

Брат је био један од најбољих полицајаца у Приштини, погинуо је од НАТО бомбе која је погодила СУП, а његовог сина заклали су Шиптари и бацили га у језеро. Други брат живи у Панчеву, вози „паука“ за нерегуларно паркирана возила.

– Ја нисам ни храбар, ни паметан. То што сам жив само је срећа, „спортска срећа“. Пази, Харадинаја пустили и сада можда треба да се извињавамо и Харадинају као што смо се извинили за Сребреницу. А они тамо покладали села, све до Дрине. Нисам политичар, али стицајем околности морам се бавити политиком. Већ две године Ковач је шећераш, па узима таблете.

– И жену некада спопада нервоза, али она иде, ради, мучи се по ресторанима, кухињама, а када радиш не размишљаш о глупостима. Само да ту кућу средимо и већ једанпут „у људе да се унесемо“ – закључује Ковач.

Антрфиле : Највише ми се свиђа Вучић

– Опростите, највише ми се свиђа Вучић, он каже Ђелићу, оном малом лопову, ти си украо 11 милиона евра. Спавао си на теткином каучу, а? А сад 11 милиона евра. Ја волим кад тако човек отворено каже – прича Ковач Он не опрашта ни данашњем министру Ивици Дачићу на порукама којима је збуњивао Србе на Косову у периоду после Кумановског споразума.

– Биће мало вакум, знаш оно, дођу међународне снаге, будите ту на Косову. Али мени прорадило, бре, оно што ми је тата покојни причао, који је све прошао тамо по Црној Гори, Херцеговини, одакле смо стигли на Космет. Чим, каже, иде војска иди и ти.

Један од ретких блиставих момената у сивој избегличкој стварности Ковача јесте митинг за Косово.

– То ме је огрејало. Па сад неко каже „Косово за женске патике“. А оне женске, шта оне знају? Била гужва, па 'ајде да узмемо патике. А мени је НАТО запалио кућу, што не би његова амбасада горела овде. То је један – један у неку руку, ти мени – ја теби.

PRESS CLIPPING

Понедељак 05.04.2010. год.

ПРАЗНЕ ПАКЕТ ЗАКОНА

Вечерње Новости, Датум : 5.4.2010, Страна : 2

ПОСЛАНИЦИ ЗАВРШАВАЈУ УСКРШЊИ ОДМОР

ПАРЛАМЕНТ се протекле недеље бавио и усвојио Декларацију о осуди злочина у Сребреници, а ове седмице наставља редовним темпом. Посланици се са петодневног ускршњег предаха враћају прекосутра. Чека их наставак седнице са 94 тачке дневног реда. Прешли су само једну - Закон о избеглицама, који предвиђа олакшавајуће услове под којима избегли могу куповати станове или куће уз помоћ државе.

Парламентарци треба да расправљају и о изменама и допунама Закона о регионалном развоју, који уводи пет региона - Војводина, Београд, Шумадија и Западна Србија, Јужна и Источна Србија, Косово и Метохија.

Разговараће се и о изменама документа о праву грађана на бесплатне акције и новчану накнаду у поступку приватизације, као и о Агенцији за приватизацију. На дневном реду су закони о метеорологији, шумама, водама, пиву...

Јавност са интересовањем чека дискусију о Закону о заштити становништва од изложености дуванском диму. Овим актом се уведе строга правила, која предвиђају забрану пушења у јавним установама и угоститељским објектима. Они који конзумирају цигарете имаће посебне просторије или делове за дувански дим.

АРБОЛЕДА: НЕЗАВИСНОСТ ОКОНЧАЛА ПОВРАТАК СРБА

Политика, Датум : 5.4.2010, Страна : А5

После проглашења независности Косова, буквално је стао повратак расељених, изјавио је у шеф Представништва Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице у Србији Едуардо Арболеда. Према његовим речима, ове године 5,5 милиона долара је усмерено на изградњу кућа и друга трајна решења за проблеме избеглица у Србији, а око 4,7 милиона долара биће обезбеђено за исту врсту помоћи интерно расељеним лицима са Косова.

Уз ове програме које радимо, нагласио је Арболеда, покушавамо да омогућимо повратак расељених и сарађујемо са свим факторима да би се повећао број повратника, поштујући право сваког човека да се врати у свој дом. Такође, лобирамо код међународних донатора да нам дају што више новца који је потребан за Косово, рекао је Арболеда, истичући да је УНХЦР покренуо кампању регистрације расељених лица која желе да се врате на Косово.

Он претпоставља да су, када је проглашена независност Косова, избегли сигурно осећали да нису тамо добродошли, што је разлог ограниченог броја повратника.

Други разлог је тај што је повратак тежак процес, указује Арболеда и објашњава да многи не пристају да се врате под понуђеним условима, већ инсистирају да добију нове куће, што УНХЦР није могао да им обезбеди.

Према подацима УНХЦР, прошле године на Косово се вратила 631 особа. При томе, 184 особе вратиле су се уз помоћ УНХЦР, 447 преко других организација, али већина се вратила спонтано.

НАРОД ПИТА ПОСЛАНИКЕ

Вечерње Новости, Датум : 5.4.2010, Страна : 3

„Вечерње новости“, Трг Николе Пашића 7, 11000 Београд, „Народ пита посланика“
Преко сајта „Новости“: www.novosti.rs и на мејл: narodpita@novosti.rs

Какве новине доноси Закон о избеглицама?

Пита: МИЛАН МИЛИВОЈЕВИЋ, ВАЉЕВО

Овај закон треба да омогући да избеглице лакше дођу до крова над главом. Моћи ће да откупе и закупе државне станове, добијају помоћ од државе за куповину сеоских кућа и грађевински материјал. Обишла сам све колективне центре и видела да у њима деца шест-седам година нису пила млеко, већ су се хранила на казану, чорбом од купуса, уз мало хлеба.

Међу избеглицама је 32 одсто незапослених, чак трећина њих месечно прима мање од 48 евра. Пре избеглиштва 88 одсто људи имало је решено стамбено питање. Сада је проценат пао на 54 одсто. У државама одакле су побегли само четири одсто њих били су подстанари, а сада их је 26 одсто. Неких 25 процената укупног броја сместило се у станове рођака и пријатеља.

СНЕЖАНА СТОЈАНОВИЋ-ПЛАВШИЋ
ПОСЛАНИК Г 17 ПЛУС

Наша рубрика „Народ пита посланике“ изазвала је огромно интересовање читалаца. Позивамо вас да и даље шаљете питања народним посланицима о ономе што вас тишти. Тиме ћете их на најбољи начин подсетити и на њихова предизборна обећања.

ОСТАЛИ УПРКОС СВЕМУ

Вечерње Новости, Датум : 5.4.2010, Страна : 42

Малобројни Срби и даље преживљавају у древном Душановом граду Призрену

Фреску непроцењиве вредности из 13. века Албанци стругали до пола

Смештен у подножју Шар-планине, у Призренској котлини, древни град Призрен био је и остао стениште историјских, духовних и културних споменика. Кривудава сокаци, омеђени високим оградним зидовима, Камени мост који сија на сунцу, тврђава Каљаја и уништене српске средњовековне светиње указују на најстарије и највредније старо градско насеље на Косову и Метохији.

У центру града, својом лепотом и величином издваја се делимично обновљена Саборна црква светог Ђорђа из 19. века, која је, као и десетак српских светиња у овом граду,

страдала у мартовском насиљу 2004. године, када су хорде албанских екстремиста уништиле све што је српско.

Уз ограду цркве угоститељски објекти, из којих трешти албанска музика, пуни младих Призренаца. Пролазимо поред њих, уочени смо, али не реагују. У порти Саборне цркве, поред старе цркве из 15. века налази се обновљени парохијски дом и Величански двор, некадашње седиште последњег руског конзула Јастребова.

На улазу, припадници Косовске полицијске службе, Албанци. Добродошлицу нам је пожелео монах Михајло, духовник преосталих Срба у Призрену, који од прошле године живи у Призрену и надгледа обнову српских светиња.

- Благослов Божији и лепота је живети у Призрену, јер се осећаш као да си у средњем веку, занемарећи људе и околину око себе - каже отац Михајло показујући нам рушевине српских цркава подно тврђаве Каљаје.

- Није постојао ниједан храм у Призрену који није спаљен и уништен. Оне које нису рушили, уништавали су аутомобилским гумама и другим запаљивим материјалима, стварајући ломачу изнутра. То је најбоље видљиво у цркви Богородице Љевишке, где су фреску из 13. века стругали до пола, а све са намером да униште средњовековно културно благо. Они су једноставно покушали да нас збришу, и то се десило - каже отац Михајло. Он додаје да се кућа да обновити, али се тешко обнавља живот у њој.

- То је оно што боли и тиња у сваком од нас - тихим гласом прозбори Михајло. **У Призрену данас, међу више од 200.000 Албанаца живи 18 Срба**, од којих је најмлађа четворогодишња Милица Ђорђевић. Она, са мајком Евицом Ђорђевић, живи у стамбеној згради у граду. Уз њих је, као и претходних 11 година, најбољи пријатељ Аврам Мујовић (81). Чекају нас испред цркве Богородице Љевишке.

- Наш живот у Призрену у најкрећем гласи - кућа, црква, парк, а понекад одемо и до продавнице. Увек ми је на уму „немојте се злу надвладати, већ надвладајте зло добром“. Ја сам учинила све да задњих 11 година опстанем у овим условима, а ништа ме није мимоишло. И поред тога, за мене реч одлазак не постоји - каже Евица.

Она истиче да су гробови њених најмилијих, родитеља и деде, који је био парох љубиждански, у Призрену.

- О задушницама обилазим њихове гробове, а да ја нисам овде, ко би им запалио свећу - каже Евица и додаје да „док је добрих људи, као што је деда Аврам, бориће се да остане у свом граду“. Набораним старачким рукама, као своје најмилије унуче, пригрлио је деда Аврам малену Милицу.

- Ја сам хуманиста и моја породица одобрава ово што радим. Важно је бити човек и помагати онима који су у невољи. Екстремисти ми прете, али ја се не плашим. Човек се једном роди и умре, а ја ћу, док сам жив, бринути и пазити Евицу и Милицу - плачним гласом каже деда Аврам, који се прошле године, на Светог Илију, свестан својих корена, крстио у цркви.

Сећање на некадашњи Призрен, када је у њему било близу 10.000 Срба, чува и старина Милош Некић (82), који је једини Србин у улици близу центра града.

Преживео је многобројне нападе, покушај линча, свакодневне претње, којих и данас има, али на одлазак из Призрена и на продају своје имовине и не помишља.

- Овде сам се родио, овде одрастао, овде желим и да умрем. Кућу су ми палили три пута, седам пута секли телефонске жице, два пута ми кидали струју. Четврти пут су ми кућу запалили 17. марта 2004. године, а спасао сам се бежећи преко крова суседне куће. Био сам евакуисан у бази Кфора, живео сам и у селу Новаке, али и поред свих недаћа овде је најлепше - каже деда Милош и истиче да његова имовина, за коју се свакодневно распитују комшије Албанци, није на продају.

Одлазимо из древног Душановог града, остављајући малобројне, али веома храбре, Србе да трпе, тугују и уз много одрицања остану на својим огњиштима. Жеља нам је, као и

њима, да се у овај град, који се некада поносио мултиетничким животом, поново врате Срби и оживе српске светиње.

Антрфиле : КОНКРЕТНА ПОМОЋ

У могућ повратак већег броја Срба у Призрен верује и државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић.

- Призрен је био и остао урбана средина и зато сматрам да ће овде најпре да заживи међуетнички живот. У томе мора помоћи међународна заједница, Српска православна црква, држава Србија, а битно је успоставити и индиректну сарадњу са косовским властима. Малобројне Србе у Призрену тренутно одржава јака воља и вера у Бога, и зато у најкраћем могућем року морају добити конкретну помоћ - рекао је приликом недавне посете Призрену Оливер Ивановић.

СВИ СРБИ У ЈЕДНОЈ УЛИЦИ

Политика, Датум : 5.4.2010, Страна : А20

Од 6.000 Срба у Ораховцу остало их је 380 у сокацима око цркве, десетак година живе као у гету, тек недавно уклоњена је бодљикава жица која их је штитила од Албанаца

Ораховац – На тргу, у центру вароши, где вести прве стижу, уз саму ограду цркве Успење пресвете Богородице, четворо Срба загледаних у шаке. „Већ поодавно никог нема, заборавили нас изгледа сви. А ми, овде као у неком резервату, ослушкујемо хоће ли се нас ко сетити. Није, ко некад, али је тешко. Много тешко”, говори видно обрадован што нас види Златко Рашић, запослен у школи „Вук Караџић”, један од 380 преосталих Срба у овом граду.

Каже да је у Ораховцу сам јер жена и деца не смеју из централне Србије. Брата су му 2000. године, 19. фебруара, киднаповали у албанском делу Ораховца.

„Имао је поверења у Албанца. Позвао га један, којег је знао, да се нађу у кафани. Отишао и више се није вратио”, говори као за себе онижи средовечни човек док му поглед лута у даљину, у винограде које ни он, као ни остали Срби, поодавно не обрађује, а имао је Ораховац плодне винограде, најкрупније грожђе у Метохији, најбоље вино...

До њега Зоран Спасић, 40. му је година, живи са родитељима. Развео се, а дане, као и остали овде, који су остали без посла и живе од минималца, прекраћује поред цркве, где се звона огласе кад неко умре, али и кад се – роди.

Ипак, прошле године у Ораховцу, где је, пре ратних сукоба, живело око 6.000 Срба, заплакало је 18 беба. Причају о томе Благоје и Оливера Радић истичући да то улива наду осталима да овде ипак живота има. Оливера је професор српског језика у оближњој школи а Благоје ради у продавници коју је отворио уз саму кућу. Имају четворо деце, најстарији је ученик Црквене гимназије у Грчкој, а најмлађем је две и по године. Прича Оливера да је некада школа што средња што основна, у којој наставу похађају деца из Велике Хоче, имала 140 ђака.

– Писали смо Министарству просвете да се отвори нови смер, рецимо туристички, јер с обзиром на поднебље деца би нашла ухлебљење овде, али нема одговора – говори Оливера која у слободно време пише за једини српски лист на Космету.

Ту у Ораховцу, у српском делу, у једној улици, у делу вароши која се простире на око 300 метара, гостопримство нам пружа Славица Витошевић, радник локалне канцеларије. Живи с мужем, једно дете завршило ДИФ и не ради, ћерка запослена у Дому здравља у Ораховцу. Насмејана, ведрога духа, рекло би се да је тек стигла у Ораховац. Прича да су

људи још у страху од лета 1998. када је УЧК напала Србе а од тада, за ових 10 година, киднаповео је 66 Срба и убијено 18.

– **Још ми је ноћу пред очима слика разуларених Албанаца који су 17. марта 2004. јуришали на нас. Спасео нас КФОР и косовски полицајци. Не смем тога ни да се сетим. Људи су оболели, јер 10 година живимо у логору, без жица, доскора нас је бодљикава жица делила од албанског дела, тамо код, како кажемо, имагинарне линије код Ранкове кафане – прича Славица показујући руком ка албанском делу Ораховца.**

Већ пада први мрак, мукла тишина осећа се у српском делу Ораховца, у тесним сокацима. Замандаљене капије, а само се тек негде реза отвори и провири понека мала дечја глава. Иза тешких дрвених капија и високих зидина осталих из оног, турског доба, већ почео да се шири мирис тек процвалих љубичица.

Испред нас истрчава Бесмир Гаши. Мали Ром, ученик првог разреда. Србима каже да је Бесмир а када дођу странци представља се као Мили. Напуштамо варош и усамљене Србе док с минарета одјекује глас мујезина. Улазимо у албански део Ораховца, у гужву, у вреву, док за нама остају огромне тек изграђене куће. Нове на месту запаљених или порушених у којима су некада живели Срби.

PRESS CLIPPING

Уторак 06.04.2010. год.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 6.4.2010, Страна : 5

ВЛАСОТИНЦЕ - На локацији Стара циглана почела је изградња стамбене зграде са десетак станова за избегличке и расељеничке породице. Према речима Срђана Шушулића, председника власотиначке општине, средства у износу од 12 милиона динара обезбедили су грчка невладина организација "Европска перспектива", надлежно министарство и локална самоуправа.

У комшилуку је већ сазидана за ове потребе једна вишеспратница у којој се скућило осам избегличких породица, а у овој општини живи 150 избеглица.

ИЗБЕГЛИМ РОМИМА ЈОШ 10 КУЋА

Блиц – Србија, Датум : 6.4.2010, Страна : 2

НОВИ ПАЗАР - Председник муслиманског хуманитарног друштва „Мерхамет“ Исмет Суљовић рекао је да ће то друштво уз финансијску помоћ норвешке црквене организације НЦА ове године изградити десет кућа за Роме избегле са Косова. Око 150 Рома, који су смештени у Блажеву код Новог Пазара, већ годинама живе без струје, воде и елементарних услова за живот. Они немају посла и углавном се прехрањују скупљајући папир и метал и потом то продајући на отпадима.

- До сада смо направили 16 кућа од тврдог материјала, а ове године изградићемо још 10 кућа и 16 кровних конструкција као и 25 санитарних чворова за Роме у Блажеву - рекао је Суљовић.

СРБИ СА КИМ СЕ ПЛАШЕ ПОВРАТКА

Курир, Датум : 6.4.2010, Страна : 5

Недостатак безбедности и претње хапшењем због недоказаних оптужнића главни разлози због којих је заустављен повратак расељених на Космет

БЕОГРАД - Срби не могу да се врате на Косово и Метохију јер се плаше за своју безбедност, каже за Курир министар за КиМ Горан Богдановић! Министар истиће да постоји више од 1.000 породица које желе да се врате у покрајину.

- Прошле године урадили смо попис прогнаних, који су махом у центрима, и утврдили смо да има 1.274 породице које желе да се врате на Косово. Попис смо радили у сарадњи са УНХЦР. Пре неки дан двадесетак људи вратило се у село Жач, али су Албанци одмах кренули у протесте. То најбоље показује да они не желе Србе за комшије и то је главни разлог за неповратак. Ситуација подсећа на ону у Хрватској када је прећено неким тајним оптужнићама за злочине, а да нема доказа. Људи се плаше хапшења - истиће Богдановић.

Да је повратак расељених на КиМ буквално стао после једностраног проглашења независности покрајине, тврди и шеф представништва Високог комесаријата

Уједињених нација за избеглиће у Србији (УНХЦР) Едуардо Арболеда, према чијим подацима се прошле године на Косово вратила свега 631 особа.

- При том, 184 особе вратиле су се уз нашу помоћ, а 447 преко других организација. УНХЦР не може да реши проблем безбедности и јасно је да постоји фрустрација расељених - закључује Арболеда.

ХРВАТИ ДА СЕ ИЗВИНЕ ЗА ПАВЕЛИЋЕВЕ ЗЛОЧИНЕ

Правда, Датум : 6.4.2010, Страна : 10

ЏЕМС БИСЕТ БИВШИ КАНАДСКИ АМБАСАДОР У БЕОГРАДУ, ПОРУЧУЈЕ:

Хрватска би, пре уласка у ЕУ, поред формалних услова, морала да испуни и још један морални захтев - да се у потпуности и јавно извини за своју улогу у Другом светском рату, оценио је Џемс Бисет који је био амбасадор Канаде у Београду 1992. године.

У ауторском тексту у бостонском листу Кришчен сајенс монитор, он је констатовао да је Хрватска испунила већину формалних захтева за улазак у ЕУ.

- Ипак, постоји још један, морални захтев, који Хрватска, због себе, треба да испуни пре него што буде примљена. Хрватска треба да без ограда и јавно призна своју улогу у Другом светском рату, као лојалног савезника у остварењу циљева нациста, и своје ревносно учешће у геноциду над Србима, Јеврејима и Ромима - оценио је Бисет, познат по томе што је за избијање рата у БиХ оптужио америчког колегу Ворена Цимермана.

Он је упозорио да су досадашње ограде од НДХ биле недовољне и лажне, и да би Хрватска требало да се угледа на Немачку.

- Раштркана, неодређена и млитава порицања, под маском извињења, која је Хрватска користила да би поправила свој имиџ последњих година, се не рачунају. Та земља треба да се ухвати у коштац са својом геноцидном улогом на исти начин на који је то Немачка учинила са својом нацистичком прошлошћу - истакао је Бисет.

Академик Коста Чавошки оценио је да нема никакве сумње да је изјава Бисета оправдана.

- Оно што су хрватске усташке власти такозване Независне Државе Хрватске починиле, није ништа друго него најбезочнији геноцид. Стотине хиљада Срба, Рома и Јевреја је побијено том приликом. Како су тај злочин починили хрватски главари и њихови оружани одреди, они су тиме осрамотили и цео хрватски народ. Зато би било добро да се Хрватска као држава, у име свог народа, извини свима онима који су били жртве тог злочина, а то су, пре свих, Срби - рекао је Чавошки.

Председник Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске, Милојко Будимир, оценио је да је иницијатива бившег канадског амбасадора на месту, али да би за Србе протеране из Хрватске једино задовољење било да се Хрватска искрено извини и да то извињење прате конкретни потези хрватске владе.

- Немогуће је да се настави са једностраним извињавањима у наше име, што је учинио председник Борис Тадић, поготово што се то тражи од оних који су били жртве и у ратовима деведесетих и у Другом светском рату. Због Јасеновца и других страдања извињење би требало да стигне и из самог врха католичке цркве - рекао је Будимир. Он је сагласан са Бисетом у оцени да хрватски парламент треба да донесе декларацију.

- Осим извињења и ограда од злочина, Хрватска би требало да престане да слави празнике којима обележавају прогон једне трећине свога становништва, а то су били Срби. Не може „Олуја“ да буде државни празник у Хрватској. Без таквих промена, то не би било извињење од срца и биле би то само речи које ништа не значе - рекао је Будимир.

Антрфиле : Будимир: Срби и даље грађани другог реда

Милојко Будимир је оценио да декларативни чин извињења не би био оно што би задовољило Србе из Хрватске.

- Имали смо ми тога у прошлости. Сећамо се неких Месићевих изјава, након којих се у животу ништа није побољшало. Остајали смо грађани другог реда, без права на своју имовину, станове, пензије - закључио је Будимир.

СКУПО ОДРЖАВАЊЕ ЗАУСТАВИЛО УСЕЉЕЊЕ

Данас, Датум : 6.4.2010, Страна : 19

Иако је отворен пре четири месеца, Дом за старе у Ужицу још не ради

Ужице - Дом за старе, који су у насељу Забучје 10. децембра прошле године свечано отворили Расим Љајић, министар за рад и социјална питања и градоначелник Ужица Јован Марковић, у присуству мноштва званица, још не ради.

Два месеца после тога, усељено је тридесетак избеглих и расељених лица, али они су више боравили у безусловним баракама оближњег Прихватног центра, у којима су пре тога годинама становали, јер у новом објекту није било грејања. С друге стране, у нови објекат нису усељена остала стара лица из Ужица и околине, иако је то било предвиђено.

Градоначелник Марковић рекао је Данасу да су високи трошкови одржавања новог објекта, који нису били планирани за крај прошле и почетак ове године, основни разлог што та установа још не ради.

- Желели смо да у том периоду обезбедимо да се у тај објекат уселе избегла и расељена лица, која су изразила такву жељу, јер су живели у веома лошим условима у Прихватном центру. Наша идеја је била да се, након анкетирања заинтересованих, уселе и остали станари, али проблем је настао због великих трошкова грејања, који нису били предвиђени за крај прошле и почетак ове године. Да би локална самоуправа и Министарство за рад и социјална питања избегли плаћање вишемилионског износа за грејање, одржавање, али и запошљавање нових људи, одлучили смо да сачекамо почетак априла и да распишемо конкурс за пријем осталих станара - рекао је Марковић, додајући да је тај процес у току, те да би први станари требало да се уселе овог или током наредног месеца, што зависи од активности Центра за социјални рад.

Иначе, изградња Дома за старе у Ужицу почела је 2003. године, када је УНХЦР, преко Швајцарске организације за развој, за прву фазу обезбедио 400.000 евра. Три године касније, завршена је друга фаза, коју је са 48 милиона динара финансирало Министарство за рад и социјална питања, а након две година обезбедило је додатних 15 милиона динара и још толико прошле године, а у трошковима је учествовала и локална самоуправа. Дом за старе, прва установа такве врсте у ужичком крају, чине два објекта међусобно повезана површине од око 1.700 квадратних метара.

Има по 16 двокреветних и трокреветних соба, дневни боравак, кухињу, трпезарију, вешерницу и остале садржаје, а потребно је да се обезбеди и додатна опрема, која је неопходна за свакодневни живот будућих станара.

Антрфиле : Забрана запошљавања

- Знам да дом не ради. Поред осталог, имамо проблема са запошљавањем нових радника, јер је запошљавање заустављено у државним установама. Проблем недостатка стручних кадрова изражен је и у другим домовима и сличним установама, због ограничења у буџету, али надам се да ћемо изаћи из кризе, што ће омогућити да такве установе

нормално функционишу - рекао је Данасу министар Расим Љајић током недавног боравка у Ужицу.

ЕВРОПА ЈЕ НА КОСОВУ НАПРАВИЛА „ДРУГИ КИПАР”

Дневник, Датум : 6.4.2010, Страна : 2

И Н Т Е Р В Ј У: ОЛИВЕР ИВАНОВИЋ, ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР У МИНИСТАРСТВУ ЗА КиМ

Представници 26 српских избеглих породица пре неколико дана самоиницијативно су се вратили у етнички мешовито село Жач у општини Исток на Косову. У потпуно разрушеном српском делу села повратнике су дочекали представници УНХЦР-а у општини Исток, косовског министарства за повратак, Кфора и Косовске полиције. Поред разрушених домова повратницима су на три локације подигнути шатори УНХЦР-а, у којима ће боравити док се за њих и њихове породице не обнове старе или изграде нове куће. Нажалост, одмах по њиховом доласку почели су и протести тамошњих Албанаца, а у неколико наврата на камп су бачене и каменице.

– Људи из Жача су покушали да скрену пажњу, поручивши овим потезом да још увек постоје иако је прошло 11 година од када су морали да напусте своје домове. Код њих је јака жеља да се врате, чак и по цену да се изложе ризику, јер косовски Албанци их нису дочекали добродошлицом, напротив. У сваком случају, чињеница је да је ово порука и држави Србији и међународној заједници, али и Приштини, пошто је јасно да се и у овом, као и у свим сличним случајевима, заправо ради о политичком проблему, иако би требало да је реч о чисто хуманитарном питању – каже за „Дневник” државни секретар у Министарству за КиМ Оливер Ивановић, који је јуче обишао повратнике у насељу Жач како би их охрабрио да остану.

Да ли је реално очекивати да овакве поруке обичних људи представљају иницијалну капислу да коначно започне дијалог Београда и Приштине о тзв. животним питањима, а да она тешка, политичка, за то време остану по страни?

– Тешко, јер су на Косову и повратак, и имовина протераних, и кад нема воде, и када нема струје... пар екселанс политичка питања. Стога би такав покушај имао шансе на успех само ако би био искрено инициран од ЕУ и САД јер они, објективно, имају највећи утицај на дневна размишљања и одлуке власти у Приштини. Нажалост, до сада је свако њихово помињање тзв. техничких питања прелазило у чисто политичке захтеве, где се од нас мање-више тражи признавање косовске квазинезависности.

Може ли на сарајевској конференцији ЕУ – Западни Балкан, најављеној за 1. јун, у том смисли бити направљен помак?

– Чисто сумњам да ће и тамо бити нађен формат који би омогућио директне разговоре Владе Србије и косовских Албанаца. Једина могућ ност коју ја видим је кроз неки међународни форум, пре свега Европску комисију, Савет Европе... Али и тада ће ићи веома тешко. Нажалост, Европљани се и даље изненађују нашим оштрим реакцијама када им јасно кажемо да од Косова не можемо и нећемо да одустанемо. Јер то је осећај одговорности и према Уставу, али и према националној историји.

Очекујете ли да у Сарајеву буде пронађена формула која ће омогућити учешће и Београда и Приштине на том скупу?

– Унмик-Косово или Косово под Резолуцијом 1244 су за нас прихватљиви модалитети. Није нама проблем што се Приштина појављује на регионалним скуповима, већ нам је проблем да на њима фигурира као независна држава, јер ми то никада нећемо признати. И зато не сме да буде никаквих трикова. Формула мора да буде принципијелна и веома јасна; она треба да омогући косовским Албанцима приступ свим регионалним форумима јер то јесте најбољи пут да се решавају нека животна питања на Косову, али они на тим скуповима не могу наступити као држава.

Али на том „државном” њиховом наступу све више инсистирају земље које су признале независност?

– Њима је тешко објаснити да су направили трагичну погрешку јер је то сада укопало косовске Албанце у њихову позицију. Наиме, ма колико се Србија сада приближавала и нудила некаква конструктивна решења, косовски Албанци не могу одустати од инсистирања на независности јер више нису у томе сами; подржавају их и 22 чланице Европске уније, као и САД и још неке моћне земље које нису део ЕУ. Зато је јасно да решења неће бити све док не оживе ти регионални форуми, и то кроз формулу о којој смо говорили – под плаштом Резолуције 1244 која је још увек на снази.

Наша политика и даље инсистира на отварању нове рунде статусних преговора по мишљењу Међународног суда правде о легалности косовске независности, што Приштина и они који су је признали а приори одбацују?

– Представници држава које су признале независност Косова имају неколико мантри. Најпре, по њима повратак на старо није могућ. Друга је да није могуће ни некакво „замрзавање конфликта”. А трећа мантра је да нови разговори о статусу не долазе у обзир. Међутим, да је статус Косова баш тако зацементиран – па не би исте те државе наводиле моделе „две Немачке”, „Кине и Тајвана” или „Ирске и Велике Британије”. Дакле, и њима је сада јасно да заправо нису завршили посао, а није га ни могуће завршити све док се Србија не сложи с некаквим решењем. А Србија се никада неће сложити с независним статусом Косова.

Шта је онда излаз?

Па нови разговори о статусу. Али не форсирани, данас или сутра, дан или два по ставу МСП-а. Ми с проблемом морамо да живимо неко време. То не значи да у међувремену све треба да стоји, напротив. Наш циљ је Европска унија и ми ка њему морамо ићи убрзаним корацима. А све то да бисмо што пре постали део ЕУ, и то с Косовом и Метохијом, где се неко време неће примењивати правила Уније, једнако као што се данас не примењује визна либерализација. Могу из Брисела да стижу јадиковке типа: Не треба нам нови Кипар... али ако заиста желе регион под окриљем ЕУ, другог решења нема. Уосталом, управо су они направили тај ’други Кипар’!

Антрфиле : Мало пара за повратак

– Буџет нашег Министарства је око 40 милиона евра, али то ни изблиза није довољно пара јер највећи део тог новца одлази на плате великог броја запослених у локалним самоуправама на Космету и за социјална давања. Заправо, за читав сектор повратка у покрајину Министарство издваја око 2,5 милиона евра.

С друге стране, у косовском буџету је за те намене опредељено 6,5 милиона евра. У неком смислу и јесте у реду што они издвајају толико новца, јер су директно или индиректно и криви за рушење српских кућа и расељавање српског живља. Али није добро што ми не издвајамо више.

АНЂЕЛИНА И БРЕД ОБИШЛИ ИЗБЕГЛИЦЕ

Ало!, Датум : 6.4.2010, Страна : 10

НАЈПОЗНАТИЈИ ХОЛИВУДСКИ ПАР ИЗАЗВАО НЕЗАПАМЋЕНУ ПАЖЊУ У САРАЈЕВУ!

Први дан Ускрса, најрадоснијег хришћанског празника, донео је житељима Сарајева изненађење које ће памтити целог живота. Наиме, тога дана су Анђелина Џоли и Бред Пит буквално су банули у главни град Босне и Херцеговине и својим доласком пореметили мирну свакодневицу наших комшија. Како „Ало!“ сазнаје, познати пар је ноћ провео у америчкој амбасади, иако су босански медији извештавали да је закупљен хотел „Европа“, који је био даноноћно опседнут, како представницима медија тако и обичним грађанима који су хтели лично да виде овај чувени холивудски пар.

У понедељак ујутру, Анђа и Бред су у пратњи УНЦХРа отишли до Горажда, где су посетили избеглички камп „Сплавиште“, што је овековечио и фотограф листа „Дневни Аваз“. Тамо су два сата провели у разговору са избеглицама и интерно расељеним лицима са подручја југоисточне Босне, а циљ њихове посете је указивање на проблеме ових особа и налажење начина за њихово решавање.

Најпознатији холивудски пар слетео је у недељу после подне на сарајевски аеродром, где су стигли из Венеције након дана проведеног са Џонијем Депом и Ванесом Паради. Након обиласка Сарајева, Анђа и Бред су чартер летом одлетели у Дубровник.

Антрфиле : Пробали ћевапе и сликали се поред Дрине!

Како „Ало!“ сазнаје, познати пар је ручао у хотелу „Бехар“ у Горажду, где су имали прилику да пробају локалне специјалитете: - Они су нормалнији него сви ми. Јели су босанске специјалитете, а посебно су им се свидели ћевапи. Након тога су се сликали поред Дрине, али смо њиховом менаџерском тиму обећали да ништа неће изаћи у јавности - каже за „Ало!“ власник овог прелепог здања и додаје да је једва одбранио свој објекат од људи.

Још не верују да су Анђа и Бред отишли, па се не разилазе. Чекају у заседи да их виде јер им је пропао покушај да на силу уђу док су боравили овде - каже он за „Ало!“.

Холивудски глумци посетили Рази Бабић чије су близнакиње у Србији

Током боравка у избегличком кампу “Сплавиште”, Бред Пит је разговарао са Суадом Шехић, избеглицом из Вишеграда, која још у шоку, јер очекивала да стан главом и брадом банути баш овај глумац. Док је њен супруг боравио код Суаде, Анђелина је цело пре подне провела код Рази Бабић, слушајући њену тешку животну причу. Наиме, Рази су ћерке близнакиње још за време рата узете и усвојене од стране неке породице из Србије. Чланови УНХЦР строго станарима овог центра да новинарима не откривају детаље разговора са чувеним холивудским хуманистима.

PRESS CLIPPING

Среда 07.04.2010. год.

НОВИ ДОМ ЗА 68 ПОРОДИЦА Куир, Датум : 7.4.2010, Страна : 14

Све преостале избеглице у Пожаревцу биће збринуте изградњом станова, куповином сеоских кућа или доделом грађевинског материјала

ПОЖАРЕВАЦ - Градско веће одлучило је да у следеће две године стамбено збрине све избеглице. Усвајањем анекса Локалног акционог плана предвиђено је збрињавање 68 избегличких породица. Ове године почиње изградња 20 станова на локацији Расадник, на Лучичком путу, која обухвата површину од око 1.000 квадрата.

Потребних 50 милиона динара за ову инвестицију обезбеђено је из фонда Националног инвестиционог плана, а градска управа уступиће грађевинско земљиште са уређеном комплетном инфраструктуром.

- Осим изградње станова код Расадника, планира се изградња још 20 у Месној заједници Сопот. За 18 избегличких породица предвиђа се помоћ у виду доделе пакета грађевинског материјала за завршавање већ започетих кућа, док ће 10 породица бити збринуте куповином сеоских домаћинстава - најавио је градоначелник Пожаревца Миодраг Милосављевић.

Најугроженији су житељи дивљег насеља на Лучичком путу, познатијег као Картон насеље, које је подигнуто пре 11 година. У овом насељу живи 20 ромских породица избеглих с Космета. Породице који су прве дошле сместили су се илегално у баракама предузећа "Рад", а остали су подигли учерице. За збрињавање станара Картон насеља предвиђени су станови који ће се изградити у Сопоту најкасније до 2012. године. Међутим, за спровођење оваквог плана неопходна је помоћ домаћих и страних донатора јер је потребно обезбедити суму од преко 550.000 евра.

БЕЗ КВОРУМА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ Куир, Датум : 7.4.2010, Страна : 4

Одбор за интеграције

БЕОГРАД - Одбор за европске интеграције Скупштине Србије размотрио је јуче више законских предлога, међу којима и измене Закона о регионалном развоју, али се о њима није изјашњавао јер није било кворума за одлучивање.

У расправи, чланови Одбора из СРС оценили су да измене Закона о регионалном развоју деле ионако малу Србију и неће донети ништа добро јер праве „квазиадминистративне регионе“.

Одбор је размотрио и измене Закона о избеглицама о којима је већ обављена начелна расправа на седници Скупштине, чему су замерили радикали наводећи да је Одбор требало раније да размотри тај предлог.

ДЕСЕТ КУЋА ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 7.4.2010, Страна : 37

НОВИ ПАЗАР - У сарадњи са норвешком црквеном организацијом НЦА, Муслиманско хуманитарно друштво "Мерхамет" у Новом Пазару планира да, током ове године, у насељу Блажево изгради десет кућа за Роми прогнане са Косова и Метохије.

Председник "Мерхамета" Исмет Суљевић каже да прогнани Роми живе без воде, струје и најосновнијих услова за живот, да их је у Блажеву више од 150, да нико од њих не ради. Већина преживљава сакупљајући стари папир и метал по новопазарским депонијама. "Мерхамет" планира да изгради још 16 кровних конструкција и 25 санитарних чворова.

АРБОЛЕДА: РОМИ СУ ПОСЕБНО УГРОЖЕНИ

Правда, Датум : 7.4.2010, Страна : 7

Роми са Косова посебно су угрожена група међу расељеничком популацијом, оценио је за Фонет шеф Представништва Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице - УНХЦР у Србији Едуардо Арболеда.

Упитан шта се догађа са Ромима протераним са Косова и Метохије, који под најлонима живе у колективним насељима и нико не говори о њиховом повратку, Арболеда је одговорио да су Роми, „било да су на Косову или на билом којем другом крају планете, увек угроженији од других“.

УКАЗИВАЊЕ НА БЕДУ

Данас, Датум : 7.4.2010, Страна : 15

Анђелина Џоли о својој посети избеглицама

Сарајево - Високи комесаријат УН за избеглице (УНХЦР) јуче је саопштио детаље посете Анђелине Џоли и Бреда Пита БиХ, наводећи да су њих двоје, осим посете избеглицама у Горажду и Вишеграду, боравили и у Рогатици.

Џоли, која је амбасадор добре воље УНХЦР, накратко је прекинула рад у филмском студију како би указала на беду у којој живи 113.000 грађана БиХ који су расељени из својих домова и 7.000 избеглица из Хрватске, од којих су многи смештени у колективним центрима, често у ужасним условима.

Она је изјавила да су је породице с којима је разговарала веома инспирисале. „Они су невероватно истрајни у намери да својој деци обезбеде бољу будућност“, рекла је Џоли. Она је у Рогатици обишла расељене у колективном центру где недостају основна средства за живот, попут текуће воде. „Пошто сам видела ове људе и чула њихове приче, не могу довољно да нагласим колико је неопходно фокусирати се на добробит најугроженијих“, изјавила је глумица.

Особље УНХЦР-а Џолијеву је информисало на који начин се може помоћи у решавању проблема расељених. „Надам се да можемо да пронађемо решење за преостале десетине хиљада расељених“, рекла је Анџелина Џоли. БиХ, према њеним речима, има прилику да напредује решавањем проблема избеглица и приближавањем ЕУ. „Локалне вође су највише одговорне за налажење решења која ће омогућити да до тога и дође“, рекла је глумица.

ЧАК 670.000 ЉУДИ У СРБИЈИ ГЛАДУЈЕ!

Пресс, Датум : 7.4.2010, Страна : 5

Расим Љајић министар рада и социјалне политике

БЕОГРАД - Министар рада и социјалне политике Расим Љајић каже да у Србији данас има 9,2 одсто, или чак 670.000, грађана који буквално гладују! То су људи који живе испод границе сиромаштва са месечним примањима мањим од 8.300 динара!

Љајић у разговору за Пресс најављује да ће за најсиромашније грађане до краја године бити издвојено 880 милиона динара који ће бити распоређени на најугроженије категорије, као и да ће Влади предложити доношење уредбе којом се дозвољава да се унутрашње резерве користе у социјалне сврхе.

- Према подацима Републичког завода за статистику, у 2009. години била су 9,2 одсто грађана који живе испод границе сиромаштва, са приходом мањим од 8.300 динара месечно! Код старијих изнад 65 година тај проценат износи 10,1 одсто, а код незапослених чак 19,3 одсто! Међу најугроженијима су и деца до 13 година и самохране мајке, а на селу је проценат сиромаштва за три одсто већи него у граду.

То су, дакле, људи који гладују, али колико укупно има сиромашних?

- Постоје бројне породице које су у такозваној сивој зони сиромаштва, које имају плату само по 1.000 динара већу од граничне. Такође, има и старих сиромашних сеоских домаћинстава која имају 50 ари земље коју не могу да обрађују, али због тога не могу да примају социјалну помоћ. Ту законска регулатива мора да се мења...

Људи у унутрашњости живе знатно лошије него у Београду...

- Тачно је да многи људи у унутрашњости живе у катастрофалним условима. Социјалну помоћ у Србији прима 63.000 породица, а дечји додатак 202.000 породица. При том, та социјална помоћ се креће од 5.300 динара за једночлано домаћинство, до 10.700 динара за вишечлана домаћинства, што је јако мало! Редовни дечји додатак износи 1.800 динара, а увећани је 2.400 динара, што је такође катастрофално мало! Такође, око 500.000 пензионера прима пензије мање од 13.000 динара.

Чекајте, па ви сте већ годинама на власти. Јесте ли ви криви за такво стање у Србији?

- Не покушавам ја да избегнем одговорност, али Србији сада на наплату стижу економске и политичке фактуре из прошлости. Пазите, ми смо 2000. имали 13,6 одсто који живе испод границе сиромаштва, а онда је 2006. године тај проценат смањен на 6,6 одсто. Као последица кризе, у 2009. години имамо благи раст. Није ово од јуче... Влада Србије је спремна да помогне, потпредседник Божидар Ђелић је врло активан, као и премијер Мирко Цветковић. Разговараћемо и са другим министарствима да нам помогну.

Најављујете 880 милиона динара за помоћ најсиромашнијим грађанима. Где ће, конкретно, те паре отићи?

- Око 400 милиона динара бити прераспоређено на 40 најнеразвијенијих општина, тако да свака општина добије по 10 милиона динара. Око 232 милиона динара биће прераспоређено до краја године за 79 народних кухиња, а за поделу 51.000 прехранбено-хигијенских пакета даћемо још око 131 милион динара. Пробаћемо и да не трошимо паре, већ да за те пакете и народне кухиње нађемо донаторе и искористимо робу из Дирекције за робне резерве.

Антрфиле : Одузети мафији, па дати сиромашњима

Тражите уредбу којом би се омогућило да се унутрашње резерве искористе за помоћ сиромашњима...

- Рецимо, тражићемо да се повећа проценат који се сиромашнима даје од заплене имовине стечене организованим криминалом, да се та имовина прода или да се њихове куће дају избеглицама. Такође, да се сиромашнима подели роба која се одузима у поступку царинења, или због неплаћања пореза, а коју Дирекција за имовину одузима и складишти. Парадокс је да се та роба складишти јер нико неће да је купи, док људи гладују... - каже Љајић.

УЉЕЗИ

Курир, Датум : 7.4.2010, Страна : 15

Црвени крст Косова уселио се у кућу Момчила Дашића у Пећи. Полиција УН избацила узурпатора, али га је вратио Општински суд

ПЕЋ - Он већ 11 година живи као подстанар у оближњем селу, иако у самом граду има своју кућу, у коју му не дозвољавају да се усели.

Момчило Дашић (49) из Пећи саградио је пре двадесетак година кућу, али њу годинама без икакве надокнаде користи Црвени крст Косова - организација Пећ. И док су многи Срби успели да, посредством међународне организације УН Хабитат, остваре имовинска права, за Дашића је то готово немогућа мисија јер Црвени крст Косова у Пећи, као правно лице, користи своје везе у локалној власти и правосуђу, па правом власнику не дозвољава да се врати у своју кућу.

- Кућу сам напустио у јуну 1999. године, када и остали Срби из Пећи. Већ у јулу у мој стан на спрату уселио се радник пећког Црвеног крста, док су пословни простор у приземљу запослени у Црвеном крсту претворили у своје канцеларије и изнајмили Црвеном крсту Немачке, обманувши их да се ради о просторијама које су власништво ЦК Пећ. Када су се немачки хуманитарци иселили, пећки Црвени крст прелази у тај део куће, а своје просторије, које су у непосредној близини, изнајмљује трећем лицу - тврди Дашић, који је до 1999. био запослен у Црвеном крсту Пећи.

- Кућу сам изградио почетком деведесетих година, на делу плаца који ми је додељен на основу одлуке тадашњег Црвеног крста, ради решавања стамбеног питања. Уговором је предвиђено да реновирам постојећи помоћни објекат и над њим надградим за себе стан. Током градње испоставило се да је објекат трошан и да се мора рушити. Искључиво својим новцем саградио сам нов и надзидао стан, а све то уз одобрење надлежних - каже Дашић и показује документацију.

Организација УН Хабитат наложила је 2005. године да се објекат исели и додели Дашићу. Али, локални суд дозвољава исељенима да се поново врате.

- Када су се они вратили у приземље моје куће, обратио сам се полицији УН, која је одмах наложила исељење. У Косовској полицијској служби су тај њихов налог одмах спровели, али само док су били присутни полицајци УН. После тога представници пећког Црвеног крста разбијају врата, на којима сам у међувремену променио браву, и настављају да користе приземље куће. Од тада више не знам коме да се обратим - објашњава Дашић, који већ 11 година за своју породицу плаћа кирију.

Антрфиле : Тражим азил!

Момчило Дашић обратио се за помоћ Међународном комитету и Федерацији Црвеног крста, њиховим представништвима у Београду и Приштини, а затим и генералном секретару Међународне федерације Црвеног крста и Црвеног полумесеца у Женеви, господину Бекелеу Гелети, али већ пола године чека одговор.

- Од њих сам тражио да ми омогуће коришћење моје куће, јер на овај начин они подржавају узурпаторе који су део међународне организације Црвеног крста. У писму сам

тражио да, ако то не могу, мени и мојој породици обезбеде азил, јер смо једина породица на свету коју прогони Црвени крст - завршава Дашић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 08.04.2010. год.

ПРЕТИ СТВАРАЊЕ „ГАЗЕЛЕ“ НА ДРУГОЈ ЛОКАЦИЈИ

Данас - специјални додатак, Датум : 8.4.2010, Страна : 4

Локалне самоуправе у Бојнику и Лесковцу, при реализовању пројеката побољшања услова становања и живота повратничких породица из београдског насеља Газела, подржао је УНДП. У Бојник се вратило 20 породица са 92 члана. Од тога 15 породица је смештено у већ постојећим објектима који су у лошем стању, три породице немају никакав смештај, а две је збринуо град Београд.

Насеље где они живе нема никакву инфраструктуру, те је акценат на решавању проблема водоснабдевања и израде канализационе мреже. У Лесковцу, пројектом су обухваћене три од 11 повратничких породица. Приступило се адаптацији њихових стамбених објеката: изградња купатила, санација крова, зидова и столарије, као и увођење електричне мреже. Остале породице биће помогнуте из фондова Светске банке. Велики број ромских породица из бившег нехигијенског насеља Газела још увек је незбринута. Иако постоји подршка међународних организација, **Роми повратници, који досад нису збринуте, суочавају се са огромним егзистенцијалним проблемима од којих су највећи услови становања и незапосленост. Због свега тога постоји могућност да се ови људи поново врате у Београд и наставе да живе у илегалним и нехигијенским насељима као и раније.**

СКУПИ ПОВРАТАК НА ОГЊИШТА

НИН, Датум : 8.4.2010, Страна : 8

Ко је одговоран за то што су прогнани Срби практично престали да се враћају на Косово

Едуардо Арболеда, шеф представништва Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) у Србији, није рекао ништа ново, ништа неочекивано, али је тиме што је рекао овдашњу јавност подсетио на проблем о коме се не говори, или се говори тек узгред: повратак расељених Срба на Косово, нашу јужну покрајину.

„После проглашења независности Косова, повратак расељених буквално је стао,“ казао је Арболеда пре неки дан у интервјуу Фонету.

Цифре које је при том изнео алармантне су. Прошле године, навео је шеф УНХЦР-а у Србији, у покрајину се вратила тек 631 особа (од тога свега њих 184 захваљујући овом Комесаријату УН).

Зашто се Срби не враћају на Косово? Шта је узроковало очигледну пропаст настојања међународне заједнице да обезбеди повратак расељених Срба и успостављање мултиетничког друштва у покрајини?

И најновија, ускршња збивања на Косову демонстрирала су разлоге због којих се тако мали број Срба одважио на покушај повратка у своје домове. Каменовани су у Жачу надомак Истока, а сва је прилика и да ће локални Албанци протестима и претњама насиљем осујетити и трећи долазак Срба у село Драгољевац, такође у метохијској

општини Исток. Марко Јакшић, један од лидера Срба са Косова, за НИН подсећа да су у претходна два наврата, 1999. и 2000. године, Албанци у томе већ успели.

„Очита је намера да се застраше и обесхрабре повратници како би се вратили у избегличке кампове у ужем делу Србије,“ оценио је и Оливер Ивановић, државни секретар у српском Министарству за КиМ.

Не мисли много другачије ни Едуардо Арболеда: „УНХЦР не може да реши проблем безбедности. Јасно је да постоји фрустрација расељених због свега што се дешава у Жачу.“ **Додао је и да „УНХЦР не може да каже људима да се не враћају својим кућама, јер је то њихово основно право“, али је признао и да „с друге стране имате не увек идеалне услове“.**

Додатни проблем, осим овог безбедносног, према Арболедином објашњењу, јесте и недостатак новца за повратак – УНХЦР повратницима, којима су куће попаљене и срушене до темеља, може да понуди помоћ само за ситније оправке и привремени смештај у шаторима. „Због тога што се раније враћало мање људи донатори су заборавили да постоји проблем и да би средства требало да дају континуирано,“ казао је шеф УНХЦР-а у Србији.

Марко Јакшић, пак, указује на то да је на Косову реч о понављању „хрватског сценарија“: „Срби су најпре масовно протерани, а онда им се повратак, упркос свој реторици, омогућује само ’на кашичицу’. Иако то нико јавно неће рећи, ни властима у Приштини ни делу међународне заједнице који је признао независност Косова не одговара масовнији повратак Срба, зато што практично нема Србина на Косову који ће прихватити његову независност. Уосталом, да су хтели Србе на Косову, 40.000 припадника Кфора и 15.000 Унмик полицајаца могли су још 1999. године да их заштите и обезбеде им услове за опстанак на Косову, а ипак то нису учинили. Па зашто би данас поступали другачије?

АНЦЕЛИНА НАМ ЈЕ УЛИЛА НАДУ

Блиц, Датум : 8.4.2010, Страна : 24

Српске избеглице у Рогатици срећне

Анцелина Жоли и Бред Пит посетили су у понедељак избегличке центре у БиХ. Прво су обишли избеглички камп „Сплавиште“ у Горажду, потом и колективни центар у Рогатици где у веома тешким условима живе расељени Срби, да би на крају посетили и расељене породице у Међеди.

Холивудски пар прво је посетио дом сестара Лене и Маре Бабић, а потом су са осталим житељима стајали на ходнику центра и дуго су причали о свим недаћама које су захватиле породице. У центру живи више од петнаест расељених лица, већина људи је стара, болесна и онемоћала, живе у веома тешким условима.

- Нико није знао да су нам дошли Анцелина и Бред. Са њима смо разговарали путем преводилаца и тек када су отишли, преводилац нам је рекао да је у питању Анцелина. Имам седам њених слика у телефону и нисам је препознао. Много је лепа и добра, сасвим је природна и док смо причали нисам ни могао да наслутим да је велика холивудска звезда. Анцелина уопште није уображена, љубила се са бакама, свима нам је пружила руку, ма нико не би рекао да је то она - каже са великим усхићењем Горан Марковић који живи у колективном центру и истиче да је Анцелина била потресена условима њиховог живота.

- Рекли су нам да су у посету дошли без ичега, али да ће настојати да дођу поново и да нам донесу поклоне. Ништа конкретно нисмо договорили, али има наговештаја да ће нам

изградити кућу или зграду. И бака Мари је рекла да ће вероватно подићи објекат и тако нам обезбедити бољи живот. Нама заиста ништа друго не треба, осим пристојног места за становање. Уздамо се у њихову помоћ - искрен је Горан.

Лепа глумица и Бред су избеглицама улили наду у боље сутра, а за узврат су добили прегршт осмеха и неколико десетина ускршњих јаја.

Толико смо им јаја дали да не знам како је све понела. Била је пресрећна због тих поклона и рекла је да ће јаја однети кући и дати их деци - задовољно каже Горан Марковић, а бака Мара Бабић која је имала прилику да угости Анделину у својој собици, одушевљена је због пажње коју им је пружила „прелепа, zgodна и пријатна девојка“.

ШОКАНТАН ПОЗИВ СРБИМА

Куир, Датум : 8.4.2010, Страна : 4

Владика Василије

ЗВОРНИК - Владика зворничко-тузлански Василије затражио је од Међурелигијског већа БиХ да најоштрије осуди упућивање позива Србима и православним свештеницима у Маглају, у Федерацији БиХ, да пређу у ислам, преноси Танјуг.

- Ти позиви, упућени пред највећи хришћански празник Васкрс, шокантни су и представљају кулминацију зла и претњи - рекао је владика Василије.

Он је истакао да српски народ и Српска православна црква у ФБиХ стално доживљавају непријатности, разне притиске и провокације од Бошњака.

Почетком прошле седмице више Срба повратника, као и свештеник СПЦ у Маглају Далибор Ђекић добили су позив да присуствују јавној трибини о преласку хришћана у ислам.

PRESS CLIPPING

Четвртак 08.04.2010. год.

ПОМОЋ УГРОЖЕНИМ ПОРОДИЦАМА

Политика, Датум : 9.4.2010, Страна : A18

Прокупље – Шест најугроженијих избегличких породица у Прокупљу добило је грађевински материјал вредан 1,87 милиона динара, рекла је јуче повереница за избеглице у Прокупљу Гордана Јанковић.

Те породице добиле су материјал на конкурс на који се пријавило укупно 16 породица, рекла је Јанковићева за агенцију Бета. „Материјал ће породицама бити уручен током априла”, казала је она и додала да **неће све породице добити материјал исте вредности, већ ће се одлучивати на основу захтева за куповину потребног материјала за доградњу или адаптацију кућа и станова.** У општини Прокупље данас живи око 5.000 избеглих, прогнаних и расељених са подручја некадашњих југословенских република.

ПЕТ КУЋА ПОД КРОВОМ ДО 1. МАЈА

Дневник, Датум : 9.4.2010, Страна : 10

ЧЕТИРИ ПРОЈЕКТА СМАЊУЈУ БРОЈ ИЗБЕГЛИЦА У ШИДУ

ШИД: Интер СОС из Италије, организација која је прошле године направила монтажну кућу за избегличку породицу у Привиној глави, одлучила је да ове године изгради пет монтажних кућа у Општини Шид. Свих пет требало би да буде усељено до 1. маја.

- Први објекат је саграђен у Кукујевцима, јер је будући власник имао плац и урађене темеље куће. Интер СОС из Италије поново је условио учешће општине Шид која би требало да доведе воду, струју и ослободи наплате таксе. Исте услове као у Кукујевцима имају још две породице. Међутим, једна породица у Моровићу, а друга у Јамени немају ни плац ни темеље. Зато су надлежни у ова два села замољени да обезбеде парцелу и темеље. У обе месне заједнице тим породицама дати су плацеви на коришћење у трајању од 99 година.

Изабрани су зидари који би до 15. априла у оба села Моровићу и Јамени требало да излију темеље. Почетком августа ове године ти људи ће постати власници кућа – тврди повереник за избеглице и секретар Црвеног крста Ивица Јовић.

Покрајински фонд за помоћ избеглицима и интерно расељеним лицима у сарадњи са високим комесаријатом за избеглице при Уједињеним нацијама (УНХЦР) уврстио је и Шид међу шест општина које су ушле у програм откупа сеоских домаћинстава.

Вредност једног сеоског домаћинства је 600.000 динара са могућности да се доплати још 300.000 што би носиле саме породице које остваре право на откуп кућа имају од истог фонда још 100.000 за санацију радова или опремање кућа.

Породице које буду одабране по овом пројекту морају сами себи пронаћи куће, а потом комисија задужена за тај део посла излази на лицу места и даје своју потврду за откуп кућа. Обезбеђено је 3,5 милиона динара што значи да се ради о откупу пет кућа за пет породица. Досад се на овај конкурс пријавило преко 30 породица. Видећемо ко ће од њих испунити све услове.

Трећи пројекат који ће се реализовати у 2010. години је набавка грађевинског материјала. Ово је пројекат комесаријата и Владе Републике Србије. Вредан је за општину Шид у висини од два милиона и шездесет две хиљаде динара са 10 посто новца с којим учествује у овом пројекту општине Шид. По речима Јовића набавка материјала односи се на завршетак радова при адаптацији кућа. Тако да је максималан износ за појединца 375.000 динара у грађевинском материјалу или у једној палети. Ми ових дана истиче Јовић, обилазимо објекте избеглица да утврдимо бодовно стање. Од 82 пријаве девет смо одбацили јер немају потпуно документацију, а 73 прихватили.

Међутим, реално говорећи овог пута по једну палету могу добити шест до седам корисника, како би коначно завршили своје објекте, јер погрешно би било кад би та средства поделили на 73 породице. Са тим парама не би нико ништа могао да уради. Пара би нестало, а објекти би остали какви су и били, каже Јовић.

Четврти пројекат који тече од 15. априла проистекао је из нашег поновог конкурса код Комесаријата за избеглице за нова средства која ће бити употребљена опет за откуп кућа или њихову доградњу. На овом конкурсима имају право учешћа сви они који нису прошли на претходном. Овог пута очекујемо износ од 5 милиона динара, што значи да ћемо моћи откупити пет кућа и да им поделимо шест палета или пакета грађевинског материјала у максималном износу јер се објективно надамо да ћемо проћи на њему и помоћи нашим људима овде на терену.

Тако смо активирали после овога и шести пројекат. Одобрено нам је два милиона динара. Овај се пројекат зове доходовни. То значи да ћемо средства усмерити оним породицама које имају сопствену производњу у пољопривреди или занатству, а то је приход те породице која конкурише. Тако ће једна породица од ових средстава моћи добити 150.000 динара у против вредности материјала или опреме за рад те породице која је добила средства. Сваког дана очекујемо правилник за расподелу и расписујемо оглас.

ЛЕГАЛИЗАЦИЈА

Куир, Датум : 9.4.2010, Страна : 3

не пуцај, брате

Са петсто хиљада нелегалних кућа Београд је чудо на свету. Тога нигде нема. За тридесет година нисам упознао никога ко је добио грађевинску дозволу да зида.

До дозволе се долази преко неке тајанствене завереничке групе која зна коме треба дати колико да би могао да почнеш, па онда коме кад завршиш. Колико се даје за струју, колико на руке и где и коме да решиш водовод и да почнеш да живиш. У привременом објекту од чврстог материјала који си сам изградио.

Бирократија се не умањује. Она се увећава. Сама себе оплођује и прети да угуши сваки слободан дух који жели било шта да уради. Ако се она ту не угради, нема градње. Колико сам ја ту добар? То је питање које отвара сва питања. Како легализовати кућу кад не могу да легализујем себе? (У пет сати треба да устанем да бих чекао у реду за број уз помоћ којег ћу извадити личну карту.)

Држава и општина нису учиниле ништа да људима омогуће градњу. Да уреду урбанистичке планове, испарцелишу локације, препишу таксу, и од те таксе доведу људима воду, струју, канализацију, пут - то се у Србији може пребројати на прсте.

Како да легализујеш кућу кад не можеш себе да легализујеш? Онај прогнаник погорелац, којем је ђед зидао кућу која је изгорела, отац зидао кућу, па изгорела, он зидао кућу, па изгорела, сада је избеглица у свом народу, треба да легализује оно што је започео да гради ту на некој прдопољини и живобари у околини. Како да се легализује после сто година

борбе за своју државу? Како у нелегалној држави? Како у земљи где се долази на власт само путем државног удара?

Онај ко је читао “Теорију државног удара” Курција Малапартеа зна да је пети октобар био државни удар. Кад екипа са “калашњиковима” уђе у Народну банку и легализује себе, то су легализатори. Она екипа која упадне у царину и у телевизију путем државног удара зна да још има новаца по сламарицама. Сад хоће тај новац да легализују.

Неко има право на легализацију, неко не. Срушити превареним погорелцима куће које су саградили дајући новац за обећања оних који се на свакој муци уграде.

Онима којима је неки анонимни бели оковратник рекао: “Зидај слободно!” Пре ћемо легализовати бракове хомосексуалаца, пре проституцију, него што ћемо легализовати такозвану нелегалну градњу. Нико кога тешка мука није натерала неће зидати без невоље. Како ћемо ући у Европу са највећим дивљим насељем као што је Калуђерица?

Треба прво да се легализују они који су силом уз помоћ паравојних и параполицијских екипа дошли на власт. Кад се они легализују, легализоваће се и куће.

Пред историјом највећа нелегална радња је кад отмеш државу. Какав је то ратни плен? Каква је то пљачка?

Тек кад се све пљачке легализују легализоваће се и дивља градња. Кад Београд буде дистрикт, онда више неће бити нелегалних. Легализоваће се сви.

А Београд, град најлепших жена на Балкану, легализује се и тако што су се измешали гени Динараца са генима Шумадинаца, гени Мораваца и Романијаца. Била је велика понуда зетова са планина. Била је велика понуда дугоногих планинки. Све ће се то у овом лонцу за топлење легализовати.

РЕПРЕЗЕНТАТИВНА ГАЛЕРИЈА У ЦЕНТРУ ГРАДА

Данас – Браничево, Датум : 9.4.2010, Страна : 3

Поводом седнице Градског већа Пожаревца

Пожаревац - Једна од најзначајнијих одлука седнице Градског већа Пожаревца је да ће град коначно, у самом центру, добити репрезентативан галеријски и изложбени простор. Коментаришући поједине одлуке Градског већа, његов председник, Миодраг Милосављевић, градоначелник Пожаревца је рекао:

- Ових дана дошло је до исељавања из пословног простора мушког и женског фризерског салона „Украс“, који су се налазили на Старом корзоу у пешачкој зони. Разматрали смо на који начин ћемо искористити овај простор.

Дали да идемо на лицитацију? Определили смо се да испунимо једно од предизборних обећања и житељима Пожаревца, као и све бројнијим посетиоцима наше вароши, обезбедимо одговарајући изложбени простор, заправо галерију, пошто је постојећа неадекватна јер се налази у подрумским просторијама народног музеја па многи грађани за њу и не знају.

Галерија мора да буде на видном месту, у центру граду и то у партеру како би сви грађани који крај ње пролазе могли да виде да су ту изложене слике или друга уметничка дела те да до њих на лак начин дођу што ће знатно допринети културном уздизању житеља Пожаревца и задовољењу потреба у овој значајној области. Локале смо поверили Народном музеју и одлучили да уђемо у адаптацију, која ће трајати релативно кратко, па ће Пожаревац коначно добити праву галерију у урбаном језгру. Иначе, ово је само прелазно решење а коначно ће бити када Галерију сместимо у велику сали садашњег Дома војске након решавања међусобних имовинско правних односа са војском за коју смо

спремни да градимо станове а за узврат обезбедимо да бисер архитектуре припадне граду Пожаревцу како би у њему развијали разноврсне намене.

Говорећи о плановима који се односе на проблеме избеглих и расељених лица, градоначелник Милосављевић је навео: „- Постоји стална могућност измена и допуна Акционог плана кога смо сачинили као стратешки документ. Већ смо прилично одмакли у пројекту изградње станова за 20 породица у северном блоку „Расадник“ на Лучичком путу. Обезбеђен је 51 милион динара па предстоји потписивање уговора а сигуран сам да ће градња почети током ове године. Имамо потребу и за даљим збрињавањем тих породица па имамо понуду од надлежног Комесиријата да уђемо у даље пројекте сталног збрињавања. На Већу смо донели одлуку о проширењу Акционог плана за израду још 20 станова монтажног типа, који ће се наћи на локацији „Сопот“, где ће бити измештено такозвано „картон насеље“.

За 18 породица биће обезбеђени пакети са грађевинским материјалом, за оне који се јаве на конкурс, ради изградње или завршетка већ започетих стамбених објеката. Имамо у плану да се до 2012. године 10 породица збринемо куповином сеоских доманђинстава. Сматрам да у овој области радимо ефикасно као и да локална самоуправа озбиљно води рачуна о избеглим и расељеним лицима.

Кад је у питању социјала, имамо посебну комисију која се бави одобравањем једнократних помоћи и свих других давања ради помоћи социјално угроженим лицима. Прихватили смо тромесечни извештај да је за те намене реализовано безмало 400.000 динара чиме су куповане књиге за децу, основне животне намернице, набавка лекова, обезбеђивања документација, сахране и друге потребе наших најсиромашнијих грађана. Уколико се настави оваквим темпом, на годишњем нивоу би то износило 1,2 милион динара. Ми смо буџетом предвидели 2 милиона динара за сличне намене па постоји могућност да реагујемо и код накнадних случајева у области социјалних потреба.“

БЕЗ МАТИЧНЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ У БИХ

Дневник, Датум : 9.4.2010, Страна : 25

САРАЈЕВО: Министарство за људска права и избеглице БиХ и Представништво УНХЦР-а у тој земљи саопштили су јуче, поводом Међународног дана Рома, да су Роми међу најугроженијим становницима у БиХ.

"Свакодневно се сусрећу с проблемима у области становања, здравствене заштите, запошљавања и образовања, многи Роми још нису уписани у матичну књигу рођених и немају све потребне документе који су основа за приступ правима и пуну интеграцију у друштво", указује се у саопштењу Министарства. УНХЦР од пре две године пружа бесплатну правну помоћ Ромима како би се уписали у матичне књиге рођених и прибавили потребне документе. Министарство за људска права и избеглице и УНХЦР су одлучили да ромској деци која су се јуче, 8. априла, уписали у матичне књиге рођених, уруче "пригодне пакете добродошлице".

PRESS CLIPPING

Субота 10.04.2010. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛА И РАСЕЉЕНА ЛИЦА

Данас, Датум : 10.4.2010, Страна : 13

Акција СО Власотинце и грчке невладине организације „Европска перспектива“

Власотинце, Лесковац - У Власотинцу је почела градња нове стамбене зграде у којој је десетак станова намењено избеглим и расељеним породицама. Велику помоћ у обезбедила је локална самоуправа, али зграде не би ни било да се није јавила грчка неваљина организација „Европска перспектива“, која је обезбедила 12 милиона динара.

Ова зграда, ако не буде непредвиђених околности, требало би да прими станаре до краја ове године. У Власотинцу годинама живи око 150 избеглих и расељених лица. За њих је после сукоба на просторима некадашње Југославије привремени дом био хотел „Грозд“, а део избеглица скућио се код рођака и пријатеља. **Минулих година саграђена је и једна стамбена зграда у којој је трајни смештај нашло осам избегличких породица.**

СТАНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 10.4.2010, Страна : 26

ЗАЈЕЧАР - Комисија за избор корисника социјалног становања у заштићеним условима, објавила је оглас за подношење захтева за избор корисника преосталих пет станова за Интерсосову зграду у насељу Котлујевац. Станови, намењени социјално угроженим избеглицама, интерно расељеним и социјално угроженим породицама, површине су до 36 квадрата.

УСКОРО ПРВИ СТАНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 10.4.2010, Страна : 4

Трајно решавање проблема избеглица

РЕШАВАЊЕ имовинског права и запослење кључни су проблеми избеглица у Србији, чуло се на јучерашњој трибини "Како до трајног решења проблема избеглица".

Према евиденцији Републичког секретаријата за избеглице, у нашој земљи данас живи 86.000 избеглих и расељених лица, у званичним колективним центрима је око 1.100 особа. Од око 300.000 људи, којима је Србија после ратних сукоба постала дом, држављанство је добило 200.000 особа.

Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице, изнео је податак да се у БиХ вратило 70 одсто од укупног броја избеглих, а у Хрватску 60 одсто, што је око 130.000 особа.

- Комесаријат је израдио локалне националне планове, помоћу којих ће се реализовати трајни смештај и запослење избеглица. Планове су усвојиле 82 општине, а у наредних девет месеци одржаћемо донаторску конференцију и почети да градимо прве станове за избеглице у Србији.

ТАМО ГДЕ ЖИВОТ ВРЕДИ 41 МАРКУ
Вечерње Новости, Датум : 10.4.2010, Страна : 12

На лицу места

У ИЗБЕГЛИЧКИМ КАМПОВИМА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ И ФЕДЕРАЦИЈИ БИХ ПОСЛЕ „БРАНЂЕЛИНЕ“

У колективним центрима остали стари, напуштени и болесни. Глумачки пар делио новац најсиромашнијима. Храна само за празнике

Из Србије, највећег европског уточишта за избегле, расељене и протеране, „мека граница“ са Републиком Српском прелази се уз показивање личне карте, скоро неформално. На другој страни, налази се још осетљивија дејтонска међа код Горажда, између српског ентитета и федерације. Баш на овом месту, амбасадорка добре воље УНХЦР-а Анђелина Џоли, посејала је нову наду, међу социјално најугроженијим Србима и Бошњацима: да ће 15 година по окончању рата, добити сопствени кров над главом.

Тако је Босна, баш као и Сијера Леоне, Танзанија, Тајланд, Еквадор, Кенија, Намибија, Сри Ланка и Чад, уцртана на мапу места на којима је Анђелина била у функцији хуманитарца. Репортери „Новости“ су проверили како на међи ентитета изгледа „дан после“ Анђелине и Бреда.

- Данас није важно које смо вере, ми избегли смо „на исти калуп“. Молимо и преклињемо да нам неко помогне јер немамо куће, посао, надницом долазимо до хране - каже Суада Шехић (43). На почетку рата живела је у Црној Гори, после развода одлучила је да се врати у Босну, у камп „Сплавиште“, друго решење није имала. Ту је почетком недеље дочекала Анђелину. Глумица је помогла, оставила је коверту, новац ће Суада потрошити за храну. Још је важније било чути: „Како сте?“. То Суаду, пуних 15 година, нико није питао.

У трошним зградама „Сплавишта“ живи 20 породица. Хатица Саити (52) страхује од деложације, од исељења из рушевине. Власник је само четвртине обновљене, повратничке куће у Рогатици, па је решена да остане у кампу.

- Нема више отвореног непријатељства међу људима, али Рогатица је претежно српска. Овде сам у федерацији, како да ми син иде у школу тамо, у Републици Српској? - пита се Хатица. Решење је, тврди, останак међу зидовима у којима цигле има колико и буђи.

Амбасадорка добре воље најдуже се задржала у насељу Међеђа, у Вишеграду. Већина Бошњака овде се вратила, са комшијама Србима сада деле добро и зло. Са њима је 2003. стигла и Сабина Караман (31), живела је претходно у Горажду, у федерацији, у очевој кући без струје. Са супругом Сабахудином (32) и децом: Анесом (12), Неиром (10), Аднаном (8), Анелом (6), пребродила је најгоре током седам година у Горажду.

Хасиб Шишић (66) се, са супругом Неудином (63), међу првима вратио у Међеђу. Сређује кућу, одржава башту, прима пензију.

- Много је ово боље од потуцања у „привременом смештају“. Даване су донације шаком и капом, ми нисмо много добили, тек нешто материјала за кућу. Негде је све то отишло... - каже вредни Хасиб, усред новог воћњака. - И други би се вратили, али свако бира место где има ухлебљења, посла.

Холивудски пар је обишао и центар за расељене Србе у Рогатици, 18 душа без наде у бољитак, живе у урушеним, мемљивим учионицама некадашње средње школе. Једно купатило за све, два чувача постављена поред једине исправне славине где перу посуђе... Хране нема, само празником „Коло српских сестара“ нешто донесе. Слика иста као у „Сплавишту“, једино су станари друге националности: стари, болесни, остављени и усамљени, „они који се нису снашли“.

Горан Марковић (47) је 1996. изашао из изнајмљеног сарајевског стана у Цетињској 15, придружио се другом избегличком таласу, после Дејтона. Не верује да ће се из чемера колективног центра икада извући, овде је зарадио епилепсију.

Петар Кокошар (60) је у српски ентитет стигао са избегличком колоном из оближњег Горажда. Миодраг Чворо (54) је до 1991. био возач трамваја у Загребу.

Онда је почело потуцање по избегличким центрима, стигле су га болести. Ова три човека, а сви су инвалиди лошег здравља, живе од социјалне помоћи вредне - 41 марку.

- То је 20 евра за цео месец. Зато идемо у надницу, храна у центру није обезбеђена, сваки дан се сналазимо за мало хлеба - објашњава Миодраг. Анђелину није видео, каже, сигурно би јој продао макар једног зеца. Зато су сестре Лена (77) и Мара (72) угостиле холивудску лепотицу, заједничке фотографије освануле су широм света.

- У селу Војнин имале смо кућу, имање, све што човеку треба. Тамо је све сравњено са земљом, нико се не враћа. Дуго смо причале са Анђеином, рекла је да ће поново доћи, прича се да ће за нас бити изграђена зграда, да ми најстарији макар умремо достојанствено, као људи - каже Лена. - Оставила нам је Анђеина и мали поклон, обећале смо јој да нећемо рећи шта нам је оставила, а реч ћемо одржати.

Антрфиле : Зеца за хлеб

У дворишту центра Миодраг Чворо је направио кавезе, сада гаји зечеве. - Долазе деца, купе зеца, а ми се од тих пара наједмо. Плашљиве животиње је лако гајити, оне макар једу све, само што камење не загризу.

Сусрет

- Када су се појавили на вратима, Бреда и Анђеину нисмо ни препознали, јер у Горажду годинама нисмо имали телевизор - каже Сабина Караман. - Бред је питао: ако бисмо добили значајнију помоћ, да ли бисмо успели да се извучемо из немаштине? - каже мајка четворо малишана. - Шта ће даље бити, не знам. Знам једино да о усвајању деце са нама нису причали, поклонили су нам 500 евра и чоколаде за децу.

АНЦЕЛИНА И БРЕД

Политика, Датум : 10.4.2010, Страна : КД2

ИНТЕЛЕКТУАЛАЦ У ТРАНЗИЦИЈИ

Јунак револверашких, коцкарских, алкохолних и стоматолошких згода, славни дивљозападни праведник Док Холидеј, на насловницама сваке свеске непрегледног мноштва лаких вестерн-романчића, који су се некад продавали на трафикама као што се данас ту продају тешки романи класика, „с поносом“ је представљан као онај који – „дошао је тихо и ушао у легенду“.

У краткотрајну посету Босни и Херцеговини, с једним ноћењем и „у председничком апартману“ на црногорској ривијери, Анцелина Џоли и Бред Пит дошли су право из легенде. Што су они више настојали да буду тиши и неуочљивији, то се око њих у

вилајетима подизала све већа бука. Њихов унапред неразглашени долазак, његов необјављен циљ и скривена му маршрута, уродили су у имагинацији нашијенаца једним холивудским спектаклом којем не мањка акционости, љубавне афере, типских ликова и хепиенда. Илустрована снимцима једног сналажљивог фотографа аматера, за полумитским јунацима остала је полумитска фама.

Диљем бивше федерације самоуправљања, најпре се пронео глас да је најславнији пар-непар данашњег шоу бизниса, тј. бизнис-шоуа, слетео на сарајевски аеродром како би усвојио и једно дете „с наших простора“. То што је недавно у истим тим гласилима и на истим истакнутим местима штрчала обавест како су се „Анђа и Бред“ дефинитивно растали, како је, не могавши више да издржи хистеричне испаде своје невенчане супруге (због којих се она својевремено посвађала и са својим оцем, такође славним глумцем, Џоном Војтом), Бред отишао од куће и са собом одвео децу, а да је она поднела тужбу – није представљало никакву сметњу да се сада тврди како пар хоће да усвоји дете „с наших простора“. То је, заправо, схваћено као, из претходне, изведена тврдња. Наиме, пар ће своју дестабилизовану везу стабилизovati новим усвајањем детета, по принципу – за сваку брачну трзавицу по једно усвојено дете.

Убрзо затим пронео се нови глас да су Бред и Анцелина овде заправо *ex officio*. Да су ту по налогу својих хуманитарних вокација, јер је Анцелина амбасадорка добре воље УНХЦР-а, и далеко од тога да јој је први пут да обилази избегличке логоре (најзад, негде у време снимања првог и другог филма о „Лари Крофт – пљачкашици гробова“, у којем је играла насловну улогу, Анцелина је објавила књигу „Белешке с пута – посете избеглицама у Африци, Камбоџи, Пакистану и Еквадору“), а Бред Пит је, са Џорџом Клунијем, Метом Дејмоном и Доном Чидлом, оснивач невладине хуманитарне организације „Not On Our Watch“, која је досад била од помоћи сомалској ратној нејачи.

Вест о хуманитарном смислу посете, узгред буди речено тачна, разројила се убрзо у још две нове вести, вести кћерке. Прва је наговештавала да ће пар отићи у Поточаре да ода пошту сребреничким жртвама геноцида, а друга да пар неће посетити српске избеглице у Босни и Херцеговини. Међутим, ове гласине о намерама демантоване су поступањем. У Поточаре глумачко-хуманитарни пар није отишао, а после посете бошњачким избеглицама у Горажду и Вишеграду, посетио је у Рогатици и српске. Ту, у ускршњем дружењу с две баке, пар је, како је извештавано, провео добар сат и по, узгред се забављајући „туцањем јајима“.

После призора мучног избегличког живота, у којем су припадници различитих нација уједињени, као што су у истом животном стилу уједињени и њихови представници, овај холивудски спектакл у режији домаћих аутора, завршава се интимним призорима унутар стаклених зидова „председничког апартмана“ у Бечићима. Иако су се обавезале на тајност података, гласоноше хотела су се о својим славним гостима јавно исповедиле. Тиме је стављен поруб овом добро скројеном холивудском комаду, а Црна Гора је добила пропагандни слоган за наредну туристичку сезону. Кад би имао прилику да се поново роди, за то би одабрао Монтенегро, изјавио је Бред, ако је веровати сувласнику луксузног хотела.

На ову дводневну, хуманитарну и туристичку балканску посету, коју је брачно-ванбрачни пар предузео из оближње Венеције, где Анђелина са Џонијем Депом снима филм, страна штампа се осврнула углавном укратко, не пропуштајући, међутим, да пренесе као поенту изјаву глумице и хуманитарке: „Инспирисана сам овим породицама!“

У овој реченици с неубичајеном употребом, у Холивуду често употребљаваног, глагола ‘инспирисати се’, који се овде, дакле, везује не за неки леп, добар и узвишен предмет, рекли бисмо сам по себи инспиративан, него управо за нешто ружно, лоше и јадно – не, дакле, за некакво обиље, него за недвосмислену ускраћеност – одједном се унутар опчињавајућег, пасивниог доживљаја спектакла назире једна активна мисао.

Кад нас, наине, ускраћеност другог надахне, онда постаје потреба не само нашег духа, него и тела, као што то нераскидиво и јесте духовна и телесна потреба тог оскуђујућег другог. За жене је „мишљење неразлучиво од телесне чулности“, каже Јулија Кристева. Цинично тумачећи овај психоаналитичаркин увид, могли бисмо рећи како је Џолијева, којој су и Војт и Пит саветовали психоаналитички третман, до мисли о надахнућу оним ненадахњујућим дошла управо својом телесном чулношћу.

Искључиво уколико се муком другог, његовим депресивним положајем, инспирише – акција превазилази депресију. Да бих помогао другоме да изађе из депресије, ја не смем упасти у његову депресивност, а то могу само уколико ме његова депресија инспирише, уколико, наине, уживам у решавању његовог проблема, уколико уживам у мишљењу и акцији.

У Анђелинином и Бредовом, а пре свега Анђелинином, хуманитарном теферичу, скрива се, као оно несвесно, једна хумана моба.

PRESS CLIPPING

Недеља 11.04.2010. год.

ЛАЖНИ ХУМАНИТАРЦИ

Курир, Датум : 11.4.2010, Страна : 4

- “Уделите, дете је тешко болесно... Потребан нам је новац за борбу против рака...”
Пажљиво! Све ово могу бити преваре!

- Србе вара ко стигне: познате личности, министри, црквени представници, бивши полицајци, хакери...

БЕОГРАД - Опрез!!! Кад вам следећи пут затраже новац за “тешко болесно дете” или “борбу против рака дојке”, добро размислите!

Јер, нажалост, постоје шансе да нећете помоћи тешко болесном детету или лекарима који се боре против опаке болести, него ћете спонзорисати фрапућино и “крпице” неке од људских сподоба које на овај начин “зарађују” за живот.

Превараната има разних, увек их је било и биће, али посебна категорија су они који се богате на туђој муци, болести или беди. Без икаквих скрупула, “хуманитарци” користе сваку ситуацију и спремни су да ураде све да би се домогли новца. Поред анонимуса, на овој неславној листи нашле су се и познате личности, министри, црквени представници, бивши полицајци...

Преваранти “хуманитарци” су, показује статистика, у осамдесет одсто случајева мушкарци. Међутим, и жене знају да заблистају у овој “каријери”, што потврђује последњи пример бивше манекенке Катарине Ребраче, која се досетила да преко Фонда за борбу против рака дојке обезбеди себи новац за луксузан живот.

Само у последњих неколико месеци десила се права најезда разних “добротворних” организација и крађа кроз апеле за помоћ “оболелима”. Курир је протекле недеље раскринкао сајбер криминалце који су путем интернета од наивних и саосећајних људи успевали да извуку новац за операцију 18-месечног Страхиње Бојовића, наводно оболелог од непознатог вируса који га је приковао за кревет.

Иза потресног текста који се јуна прошле године појавио на интернету, а у коме се “сви људи добре воље” моле да материјално помогну болесном малишану, како се испоставило, стоје хакери из Војводине. Ови преваранти су скоро годину дана несметано пунили своје џепове, све док им наш и ваш лист није стао на пут. Нажалост, жртве ових превараната неће бити само они који су дали новац за “болесног Страхињу”. Српски народни покрет 1389, који је међу онима који су поверовали у причу и оглас објавили на свом сајту, огласио се поводом овог случаја и обавестио кориснике да више неће промовисати хуманитарне акције које организују приватна лица:

“Извињавамо се свим посетиоцима нашег сајта који су евентуално преварени током лажне хуманитарне акције ‘Апел за помоћ Страхињи Бојовићу’. Позивамо све симпатизере СНП 1389 и посетиоце сајта који су уплатили новац да се јаве у полицију и пријаве да су оштећени. Очекујемо од МУП да најбрже реагује и ухвати организаторе ове преваре.”

Без помоћи ће, нажалост, остати и они којима је она стварно потребна јер више неће моћи да на овај начин траже новац који живот значи. Због превараната, и сами ће бити посматрани као преваранти!

Братислава Морина - суђење у току

Од избеглица узети милиони и милиони!

У Вишем суду у Београду у току је суђење бившој министарки за избегла и расељена лица Братислави - Буби Морини, њеном заменику Милораду Козловачком и помоћнику Слободану Радосављевићу.

Оптужница их терети да су од децембра 1999. до октобра 2000. године ненаменски трошили средства намењена избеглицама и на тај начин себи и другима прибавили десетак милиона динара. Морина је негирала тврдње тужилаштва током изношења одбране, али је Радосављевић изјавио да је “министарка била бог” и да ниједна трансакција у Комесаријату није била могућа без њеног потписа. Такође је испричао да је једном приликом повереник Министарства преузео око 50.000 марака намењених избеглицама на КиМ и сакрио их у каросерију возила. Међутим, успут је доживео саобраћајну несрећу, у којој су страдале три особе.

Симеон Виловски - истрага у току
Проневера у име Бога

Против архимандрита Симеона Виловског, бившег игумана манастира Бањска, у току је истрага у Вишем суду у Београду због сумње да је проневерио 350.000 евра.

Највећи део тог новаца узет је из хуманитарних фондова Епархије. Виловски је побегао у Грчку 12. фебруара, али је непуних месец дана касније ухапшен у Солуну. Тренутно се налази у екстрадиционом притвору и ускоро би требало да буде изручен Србији. У Централном затвору се од 17. фебруара налази и његов најближи сарадник Предраг Суботички, бивши власник фирме “Раде неимар”, осумњичен да је као главни референт за финансијска питања Епархије утајио 300.000 евра који су му дати за реконструкцију манастира на КиМ.

ЕЈ, ДА МИ ЈЕ...

Куир, Датум : 11.4.2010, Страна : 6

Милан Живадиновић
фудбалски тренер

- Шта бисте урадили са 1.000 евра?
- Подржао бих акцију СОС канала, што сам и урадио, која сиромашнима омогућава да децу васпитавају кроз спорт, да им купе лопте и друге спортске реквизите.
- А са 100.000?
- Тај новац бих дао најугроженијим незапосленима. И свим осталим незапосленима поделио бих тај новац до последње паре.
- Како бисте потрошили милион евра?
- Узео бих тај милион, отишао у банку и узео кредит од 10 милиона евра. Онда бих од градоначелника Београда тражио да ми да земљиште да изградим станове за 10.000 избеглица и хиперсиромашних људи, да би могли да живе као људи. Кредит бих отплаћивао од кирије коју би они могли да плате, јер ми се срце цепа кад видим шта смо направили од наше државе и колико сиромашног и несрећног народа има.

PRESS CLIPPING

Понедељак 12.04.2010. год.

ОКС / БАН КИ МУН ДОЛАЗИ У БЕОГРАД

Данас, Датум : 12.4.2010, Страна : 19

Бан Ки Мун, генерални секретар Уједињених нација требало би да у новембру допутује у Београд. Председник Олимпијског комитета Србије Владе Дивац предложио је Ки Муну да уочи скупштине Европског олимпијског комитета, која ће се одржати у српској престоници, посети наш главни град и да том приликом обиђе избеглице у Србији.

САМИ НА БРДУ

Вечерње Новости, Датум : 12.4.2010, Страна : 2

ТЕЖАК ЖИВОТ ИЗБЕГЛИХ У КОЛЕКТИВНОМ ЦЕНТРУ

НИШ - Избеглице и интерно расељени са Косова више од десет година живе у одмаралишту "Трем" на сићевачком брду, од сеоске продавнице, аутобуске станице и школе удаљени чак десетак километара. Жале се на мале собе, хладноћу на високој надморској висини, покварени бојлер у женском заједничком купатилу...

Осећају се одбаченим и заборављеним и више не верују обећањима да ће бити збринути јер им је, како кажу, поверење више пута изиграно. **Од чланова Удружења Гњиланаца, Кола српских сестара и Скупштине града Ниша добили су ускршње поклоне.**

- Овде смо сами, упућени једни на друге, одсечени од цивилизације - причају ови људи који се поклонима нису много обрадовали. Брину за своју будућност, али као најважнији ипак издвајају проблем миљенице, петогодишње Саре Поповић, која овде живи без вршњака са којима би се играла.

- Како ће моје дете следеће године само ићи у школу, чак тамо, преко реке - пита Сарина мама Драгица показујући на суседно брдо.

Пешачење до села тешко пада и старој Милеви Будимировић из Косова Поља. Њерка је редовно посећује и доноси намирнице. Нада се да следећи Ускрс неће овде дочекати, као што је у посети овом колективном центру најавио Небојша Крстић, заменик председника Скупштине града.

СТИЖЕ БАН КИ МУН

Спорт, Датум : 12.4.2010, Страна : 30

ЗАНИМЉИВА И КОРИСНА ИНИЦИЈАТИВА ПРЕДСЕДНИКА ВЛАДА ДИВЦА

Лепо је рекао председник ОКС, Владе Дивац, у петак у Суботици, на својеврсној промоцији олимпизма, да спорт и уметност могу да промене свет. Врло је могуће да управо легендарни кошаркаш на јесен направи корисну промену и спроведе једну идеју

пре политичара. Наиме, први човек нашег олимпијског комитета, планира да у новембру, у Београд доведе генералног секретара Уједињених нација, Бан Ки Мун!

Као што је познато, наш главни град је на прошлој Генералној скупштини ЕОК у Лисабону, великом Дивчевом заслугом, добио организацију наредне седнице највећег европског олимпијског тела. Уједно, ЕОК има свог представника у УН и све то увећава шансе да Бан Ки Мун дође и на београдску седницу и детаљније се упозна са општом ситуацијом у Србији.

- Писменим путем смо већ упутили позив Бан Ки Муну. Он је на једној скупштини ЕОК у Данској говорио о томе шта спорт може да уради у зближавању људи. Једном приликом, када је био у избегличком кампу у Африци и добио лопту на поклон, такође је апострофирао наклоност спорту. Ову иницијативу ОКС, подржао је ЕОК и надам се да ћемо успети да доведемо уваженог госта у Србију- потврђује Дивац - Европски комитет је добио столицу у УН и верујем да ће то утицати да, уколико буде имао времена, дође код нас. Први човек ОКС се осврнуо на значај београдске Скупштине ЕОК.

- То је изузетно битан догађај за наш спорт и целу земљу. Велика је ствар што нам је пружена прилика да организујемо тако еминентан скуп - рекао је Дивац. Председник ОКС не крије задовољство урађеним током прве године његовог мандата, као и то да му пријају похвале.

- Има много ствари које желим да променим. Најбољи пројекат, који смо урадили, је категоризација, према којој спортисти и тренери примају стипендије. Да не буде да их се само сетимо пред ОИ, морају да имају сигурност да константно бринемо о њима. Годи нам похвала МОК за спроведене програме, пре свега ми је драго због сарадника, а и мени, као председнику, то посебно значи. Поготово сам срећан због комплимената, који су стигли од Америчког олимпијског одбора - поносан је Дивац.

Антрфиле : ПОСЕТА ИЗБЕГЛИЦАМА

ПОЗИТИВНО ЗА СРБИЈУ

Како Дивац истиче, то би била добра прилика да генерални секретар УН види и избегличке кампове у Србији, али и региону.

- Драго ми је да и земље у окружењу раде на решавању тог проблема. Приватно се бавим хуманитарним радом, жеља ми је да све објединим. Верујем да ће Бан Ки Мун посетити избеглице код нас и то би била веома позитивна ствар за Србију.

PRESS CLIPPING

Уторак 13.04.2010. год.

РЕШИТИ ПРОБЛЕМЕ ИЗБЕГЛИЦА

Преглед, Датум : 13.4.2010, Страна : 5

Удружење критикује Предлог закона

Коалиција Удружења избеглица затражила је јуче усвајање амандмана на Предлог измена и допуна Закона о избеглицама, како би држава била у обавези да решава стамбена питања избеглица. Предлог измена закона сада не предвиђа обавезу државе да решава стамбена питања избеглица, већ само оставља могућност да то учини.

Председник Коалиције удружења избеглица Миодраг Линта рекао је јуче на конференцији за новинаре у Београду да је Влада Србије 4. марта усвојила Предлог закона и упутила га у скупштинску процедуру, а да би за десетак дана о њему требало да почне и расправа о појединостима. **Линта је затражио да посланичке групе прихвате амандмане Коалиције избегличких удружења и на тај начин побољшају предлог измена закона. Он је оценио да је добро што се предлогом закона обухватају и избеглице са избегличком легитимацијом, али и лица која су поднела захтев за држављанство Србије, добила држављанство и узела личну карту Србије.**

ТРАЖЕ ПРАВО НА СТАН

Вечерње Новости, Датум : 13.4.2010, Страна : 4

ЗАМЕРКЕ УДРУЖЕЊА НА ЗАКОН О ИЗБЕГЛИЦАМА

КОАЛИЦИЈА удружења избеглица незадовољна је Предлогом закона о избеглицама, који је у скупштинској процедури. Највећа замерка је што 530 породица, које живе у седам градова Србије, у зградама изграђеним од донације италијанске владе, не могу да откупе станове.

- Каже се да Србија може да решава стамбено питање прогнаних. Ми сматрамо да држава треба да се обавезе, а не да то буде питање добре воље - рекао је Миодраг Линта, председник Коалиције.

- Постављено је шест услова за оне који имају право на решавање стамбеног питања, од којих су три лоша. На пример, избеглице не смеју да имају имовину у некој другој републици бивше Југославије.

Други споран услов, наводи Линта, јесте што су изузети из овог плана сви који имају приходе довољне за живот. И трећи је - да породица која жели да конкурише за стан мора да буде најмање две године пријављена у општини у којој се јавља на конкурс.

СТРЕПЕ ОД НОВИХ ЧУВАРА

Вечерње Новости, Датум : 13.4.2010, Страна : 10

Са мештанима штрпца, најјужније српске енклаве на Космету, после повлачења КФОРА

На Косову је као у Палестини - никада се не зна када може да ескалира насиље

НИСМО ми последњих једанаест година никада били безбедни, али смо уз војнике Кфора имали барем некакву сигурност. И мада смо готово оуглали на страх, сада поново осећамо неизвесност - стрепе мештани Штрпца због повлачења украјинско-пољског контингента Кфора из најјужније и најудаљеније српске енклаве на Космету.

У петак увече хотел „Брезу“ на Брезовици напустили су последњи припадници међународних снага. Њихове припреме пред одлазак у тишини посматра неколико мештана преко пута хотела.

- Безбедност на Космету је као у Палестини. Никада се не зна када може да ескалира насиље. Стрепимо, али знамо да смо своји на своме - као за себе прича Славиша Симић (47), власник угоститељског објекта, уверен да је кључ безбедности Срба на Космету, како каже, у рукама Србије. - Држава мора изнаћи неки модел заштите, јер Косовској полицији, каже, Срби не верују.

- То што у овдашњој станица полиције од 60 полицајаца 40 су Срби нас не умирује, јер они ипак слушају команду власти из Приштине, која нам није наклоњена - каже Звонко Михајловић, председник српске општине.

Упркос присуству међународних војника у претходних десет година у нашој општини убијено је десет Срба и исто толико киднаповано. Ипак, само присуство војника украјинског Кфора током мартовског погрома 2004. године, било је довољно да одврати Албанце од намере да нападну целокупни српски живаљ - појашњава Михајловић.

Он верује да је повлачење војника Кфора добро осмишљен план међународне заједнице и институција из Приштине како би Србе приморали да се интегришу у нелегалне институције.

- Прича да Косовска полиција може да преузме одговорну улогу у очувању безбедности је неозбиљна, јер за то немају капацитета, нити стручности!

Да је слобода кретања и до сада била горући проблем мештана насеља подно Шар-планине потврђује и Александра Дурлевић (21), студент Учитељског факултету у Врању.

- Наше кретање своди се на само неколико километара до Штрпца и околних села, пошто ни до оних удаљенијих није безбедно ићи - прича Александра, објашњавајући да ће када заврши факултет највероватније отићи из родног места.

Две године старији Илија Поповић, студент енглеског језика у Митровици, желео би да остане у својој кући, али то зависи од запослења. У Штрпцу се осећа сигурним, али признаје да тај осећај нестаје када крене до Грачанице или Митровице.

Поред проблема безбедности, који се одражава и на економски развој, јер је туризам, некада основни вид развоја општине, последњих једанаест година стагнирао, највећи проблем у општини тренутно су насилни покушаји тзв. Косовске агенције за приватизацију да нелегално приватизују предузеће „Ски-центар Брезовица“ чије је седиште у Београду.

Антрфиле : СОЦИЈАЛНА КАРТА

ОПШТИНА Штрпце је најјужнија, највећа и најизолованија српска енклава. Од 15.000 становника 12.000 је српске националности, које су од доласка међународних снага на Космету обезбеђивали припадници Кфора. Поред 2.059 запослених, 1.500 прима

тзв. минималце, 1.218 житеља су корисници пензија, док 450 користи социјалне и друге видове помоћи Центра за социјални рад.

На списку Црвеног крста налази се 250 породица са 720 лица који су корисници хуманитарне помоћи, док је на евиденцији незапослених око 5.000 особа...На подручју општине налазе се и четири колективна центра у којима је смештено око 320 избеглица и лица из других крајева Космета.

ПОЛИЦИЈА

ДОК нас у станици Косовске полиције у Штрпцу, где не желе да говоре без одобрења надлежних, уверавају да је безбедносна ситуација у Штрпцу добра, мештани подсећају на неповерење у албанске припаднике полиције који су предводили нападе на Србе у мартовским нападима 2004. године. Сумњају да су припадници Косовске полиције тада испред кућног прага у селу Драјковце, надомак Штрпца, убили Столиће, оца и сина.

PRESS CLIPPING

Среда 14.04.2010. год.

КОМИСИЈА

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 14.4.2010, Страна : 3

ОПШТИНСКА комисија у Шиду ових дана ће изаћи на терен и посетити 73 подносиоца захтева за доделу новца за изградњу и адаптацију стамбених објекта избеглица, који додељује Комесаријат за избеглице.

Тај Комесаријат даје 1.875.000 динара, док је локална самоуправа додала још 187.000. Повереник Комесаријата Ивица Јовић наводи да ће бити одобрена финансијска средства за најмање пет, а највише седам подносилаца.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц – Србија, Датум : 14.4.2010, Страна : 5

ВАЉЕВО

Градска управа је саопштила да избегла и интерно расељена лица која имају пребивалиште у Ваљеву, могу да добију једнократну бесповратну помоћ у грађевинском материјалу за изградњу стамбених објеката. Прошле године грађевински материјал за завршетак кућа добило је пет породица, које углавном живе у приградском насељима.

Овај пројекат финансира републички Комесаријат за избегла и интерно расељена лица, а заинтересовани грађани требало би да захтев за помоћ предају до 1. маја.

ДО САРАДЊЕ ОКОЛНИМ ПУТЕМ

Дневник, Датум : 14.4.2010, Страна : 3

СРПСКО-ХРВАТСКИ ОДНОСИ

Односи Србије и Хрватске, осим у прилично ефикасној сарадњи двеју полиција, тренутно се огледају и у односу председника Бориса Тадић а и Иве Јосиповића.

Незванични сусрет који су имали у Опатији крајем марта најавио је опуштање презатегнутих односа суседа, који су скоро до пуцања доспели након хрватског признавања независности Косова. Односе је додатно погоршала контратужба Србије против Хрватске због етничког чишћења.

Аналитичари су се после опатијског сусрета сложили у томе да су односи двеју држава на прекретници, чему је допринео и избор баш Иве Јосиповића за председника Хрватске. Убрзо после Опатије, шефови држава срели су се на једном од форума у Бриселу, а у петак би требало да се сретну на трилатералном састанку с председником Мађарске Ласлом Шољомом. После тога је планирана посета председника Јосиповића хрватској заједници у Сомбору, а истог дана и састанак с Тадићем у Бачком Моноштору.

– Низ сусрета два највиша српска и хрватска званичника увод су у билатерални сусрет који тек треба да буде заказан када се за то створе услови – сматра председник Центра за

регионализам Александар Попов. По његовим речима, овакви, неформални, сусрети увелико релаксирају презатегнуте односе двеју држава.

– Имали смо дуг период од преко две године веома лоших односа. Неформални, трилатерални и мултилатерални сусрети добро су дошли да се на неки начин припреми терен за даље продубљивање односа и за много озбиљније, званичне састанке који тек треба да се десе – каже Попов, и додаје да је потпуно свеједно где ће доћи до званичног билатералног сусрета званичника Србије и Хрватске. По његовим речима, после дугог периода захлађења у односима, потребно је да се јавно мњење у обе државе припреми за озбиљнију сарадњу:

– Сусрет у Опатији показао је с колико симпатија су људи с обе стране границе дочекали тај догађај. Тај сусрет у онако опуштеној атмосфери, без превеликих парола, био је добра слика опуштања односа – сматра Попов. – **Када коначно дође до званичног састанка, политичари на обе стране имаће спремну позитивну атмосферу па ће тиме лакше и отворати озбиљне теме, попут граница, повратка избеглица, привредне сарадње, односа на Балкану...**

Сусрете двојице председника још увек не прате и састанци извршних нивоа власти, на којима је да решавају базичне проблеме с којима се грађани двеју држава свакодневно суочавају, а који су последица нерешених међудржавних односа. Наш саговорник каже да таква питања не могу решавати председници јер они имају строго ограничена овлашћења.

– Они припремају терен за даље решавање проблема који ће остати председницима влада и министрима појединих ресора. Уосталом, већ је и најављено да ће се ускоро срести премијер Србије Мирко Цветковић и премијерка Хрватске Јадранка Косор и да ће направити некакву „мапу пута“ за решавање спорних питања у односима двеју држава – објашњава Попов.

Приликом састанка у Опатији оба председника су сарадњу двеју држава провукли кроз призму европских интеграција региона. Тадић је том приликом истакао да је „сарадња у оквиру програма европског партнерства формулација и садржај заједничког рада у будућности“. Јосиповић је нагласио да су „потврдили нови правац европског партнерства, те да се обојица залажу за исте европске вредности и решавање проблема“.

ГРАД ЗАМИРЕ, А ЧЕЛНИЦИ У СВАЂИ

Политика, Датум : 14.4.2010, Страна : А17

Од некада развијене привреде, у Краљевоу је све мање радних места и шанси за запослење, само се жестина борбе за власт не смањује

Краљево – Мало је градова у Србији где су „темељи“ власти тако нестабилни. „Клизав“ је политички терен као нигде у држави и нико од политичара није сигуран докле ће седети у функционерској фотељи. За две године мењају се три политичке опције, а ових дана се не зна ни која је групација владајућа па је градска скупштина у блокади. Ништа необично, јер овде је све то већ виђено, пробало је Краљево раније и безвлашће и принудну управу и превремене промене челника... Демократија „цвета“, рекло би се, и све би било добро да град не замире. Нажалост, као да су и Краљевчани навикли да у борби за влашћу партијама и коалицијама ни у таквој ситуацији главно оружје нису програми развоја и пројекти, већ афере и смицалице.

Стога је, ваљда, некадашњи регионални центар у индустријском, туристичком, географском, саобраћајном погледу... све више „предграђе“ Крагујевца, дојучерашње „долине глади“, или оближњег Чачка, Крушевца... Незавидна је позиција овог града са три реке, железничким и друмским „чвориштем“, познатим бањама и планинама у околини, шумом, рудницима и пашњацима када се са другим општинама упореди у

погледу привредних резултата, обима нових инвестиција, процента запослености, висине плата...

Подаци говоре да је током протекле године за 9,3 одсто смањена стопа запослености у односу на претходну, од 33.626 са радним местом у 2008. број тих срећника нижи је у 2009. години за више од три хиљаде. При том је незапосленост повећана и око 14.500 на списку Фонда запошљавања представља стопу од око 23 одсто. Просек зарада је за протекли месец био 27.846 динара, односно за око пет хиљада испод републичког просека, и нижи је од просека у другим, суседним општинама. Дознајемо, такође, да сада око шест хиљада Краљевчана чека на месечну исплату разних социјалних давања и, како је недавно изјавила Светлана Дражовић, директорка Центра за социјални рад, прималаца такве помоћи у Краљеву је три пута више него у суседним градовима сличне величине. **Број захтева за једнократну помоћ прошле у односу на претходну годину повећан је чак за 60 одсто. На терету градског буџета и социјалних фондова су и избегла и расељена лица којих је овде више од двадесет хиљада.**

Зашто је то тако одговор лежи у чињеници да је деведесетих година „на колена“ пала краљевачка тешка индустрија „Магнохром“, Фабрика вагона, „Јасен“. Одскора је „Магнохром“ на списку предузећа за стечај, „Јасен“ не постоји, а Фабрика вагона ради само уз помоћ новца из државне касе... Међутим, лека за краљевачку привреду, иако су у последњој деценији у фотељи челника седели и лекари, ни од политичара није било. Напротив, политика је утицала да овде буде мало примера добро обављене приватизације, а локалне власти нису ни створиле привлачан амбијент за инвестициона улагања. У Краљеву, као ретко где, нема плански и добро припремљеног, уређеног и омеђеног „плаца“ за подизање фабричких хала, великих маркета... Касни се или се и уз тешку муку усвајају урбанистичка документа, као и стратешки планови развоја... У поприличној мери томе су узрок стална политичка превирања, попут последњих. Дешава се, дакле, да чим нека власт бар најави бољитак, други доскоче деструкцијом и критиком у стилу „то је криминал, ми то можемо поштеније и боље“ и опет све из почетка...

Тако непрестано траје политичка „игра“ уз све мање „хлеба“ и све више привлачности за голом влашћу, јер је лична моћ већа кад је егзистенцијалних зависника од ње више.

Стога се за Краљево последњих година, уместо по индустријској производњи и производима из фабричких хала, углавном чује по „демократским“ променама, евентуално по некој манифестацији попут спуста, рецимо оног „веселог“ низ Ибар, али, судећи по свему, „и овог тужног...”.

Антрфиле : Скупштина на суду

После трећег неуспелог заседања градске скупштине Краљева, ДС, странке око те партије и социјалисти упутили су писмо локалним лидерима ДСС-а и Нове Србије за разговоре ради евентуалног стварања нове, треће коалиционе већине, превазилажења садашње „пат“ позиције и блокаде скупштине града.

Међутим, уместо одговора, коалиција радикала, Покрета за Краљево, ДСС-а и Нове Србије одрекла се досадашњег става да о мандатима одборника одлучује искључиво скупштина па је, уз превагу њихових чланова, скупштинска изборна комисија констатовала да престају мандати одборницима који су одбили да учествују у промени власти и предложила нове кандидате. Тако би се уз гласове тих „кандидата“ ускоро обезбедио кворум за хитно одржавање седнице скупштине. Међутим, противничка страна то сматра незаконитим и већ је надлежним државним и судским органима упућен захтев за благовремено правно реаговање.

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.04.2010. год.

КОСОВУ 110 МИЛИОНА ДИНАРА

Преглед, Датум : 15.4.2010, Страна : 2

Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић уручио је у северној Косовској Митровици одлуке о додели 110 милиона динара подстицајних средстава за отварање 170 нових радних места. Та нова радна места треба да буду отворена у 44 предузећа на Косову.

„Сврха ових кредитних средстава је, пре свега, развој српских средина и подстицање запошљавања младих“, рекао је Богдановић и додао да Срби на Косову и Метохији живе у тешким условима, па им свако ново радно место „значи опстанак јер им обезбеђује егзистенцију“. **Богдановић је обећао да ће Министарство за КиМ, уз помоћ ресорних министарстава у Влади Србије, учинити све да подстакне још јачи економски развој српских средина у Покрајини како би се створили услови за опстанак и масовнији повратак протераних.** Министар је додао да ће средства бити подељена по јасно прецизираним критеријумима и да ће бити контролисано како се оне троше.

ЈАГЛАНД: СРБИЈА ИЗВОР СТАБИЛНОСТИ У РЕГИОНУ

Политика, Датум : 15.4.2010, Страна : А5

Борис Тадић истакао значај статусно неутралне улоге Савета Европе на Косову и изразио захвалност због активности СЕ на заштити културног наслеђа Срба на Косову

Председник Србије Борис Тадић разговарао је јуче у Београду с генералним секретаром Савета Европе Торбјорном Јагландом о реформским процесима у Србији и доброј сарадњи земље с том организацијом, саопштено је из канцеларије српског председника.

Председник Србије је истакао значај статусно неутралне улоге Савета Европе на Косову и изразио захвалност због активности СЕ на заштити културног наслеђа Срба на Косову. Како се наводи, током сусрета било је речи и о „све бољој сарадњи Србије с државама у региону и у том контексту је поменуто недавно усвајање Декларације о Сребреници у Народној скупштини Србије”.

Торбјорн Јагланд је, после састанка у Влади Србије са потпредседником српске владе за европске интеграције Божидаром Ђелићем, оценио да су у Србији спроведене импресивне реформе и да је Србија сада извор стабилности у региону.

Генерални секретар СЕ је, како преноси Бета, оценио да је резолуција о Сребреници веома важан корак ка помирењу у региону. „Све у свему могу рећи да је Србија сада извор стабилности у региону, док је у прошлости била извор нестабилности”, рекао је генерални секретар СЕ.

Јагланд је рекао и да је обавестио Владу Србије да је савет министара СЕ одлучио да постприступни мониторинг у вези са Србијом замени редовним анализама што, како је навео, обележава нову фазу односа СЕ и Србије.

Он је рекао да је СЕ важан партнер Србије на путу у ЕУ, јер се Европска комисија ослања на оцене и анализе ове институције у домену кључних политичких критеријума за улазак у ЕУ попут права мањина, људских права, владавине права и правосуђа. **„Очекујемо да СЕ настави с политиком поштовања права и да неће прихватити било какву иницијативу за учлањење Косова”, рекао је Ђелић.**

Он је рекао да Србија сарађује с Банком за развој СЕ у пројектима вредним 30 милиона долара посвећеним питању избеглица, ванредних ситуација, економија знања и социјално угрожених група попут Рома. Ђелић је казао да је представио листу нових пројеката вредних 96 милиона евра и да ће када у Београд у јуну дође гувернер те банке Србија предложити пројекте вредне 300 милиона евра.

Председник Владе Србије Мирко Цветковић изјавио је јуче, током разговара са Торбјорном Јагландом, да сарадња коју Србија остварује са Саветом Европе резултира бројним реформским процесима у области правног и институционалног уређења земље, наводи се у саопштењу из Цветковићевог кабинета, које преноси Тањуг. „Сматрамо да ће 2010. година бити изузетно важна за процес европских интеграција целог региона. Такође, верујемо да ће Европска унија уважити наше напоре које улажемо у циљу приближавања ЕУ и да ће, у складу са тим, Србија у најкраћем року стећи статус кандидата за чланство у ЕУ”, истакао је премијер Цветковић.

Јагланд је након сусрета са председницом парламента Славицом Ђукић-Дејановић истакао да се Савет Европе на Косову ангажује у вези са људским правима, питањима релевантним за статусни процес и подизање стандарда. **Славица Ђукић-Дејановић је посебно истакла да „Савет Европе треба да се ангажује у заштити људских права у покрајини, јер је однос према неалбанском живљу цивилизацијска срамота данашњице”, пише у саопштењу.**

У разговору са шефом сталне делегације Народне скупштине Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе Драгољубом Мићуновићем, Јагланд је упознао чланове сталне делегације с планом и процесом којим би ЕУ као правно лице приступила Конвенцији о заштити људских права и раду Суда за људска права у Стразбуру. Како се наводи у саопштењу, које преноси Бета, Јагланд је нагласио да би се тиме све земље ЕУ спојиле у један правни оквир, чиме би се обезбедио јединствени правни простор и за велике и за мале земље.

Антрфиле : СЕ подржава борбу Србије против криминала

Генерални секретар Савета Европе Торбјорн Јагланд у јучерашњем разговору са министарком правде Србије Снежаном Маловић пружио је подршку Србији у борби против организованог криминала и корупције и похвалио све активности које српске власти предузимају на том плану, саопштило је Министарство правде.

Министарка правде Снежана Маловић упознала је генералног секретара Савета Европе о процесу реформе правосуђа у Србији и главним активностима које је Министарство правде спровело како би се правосудни систем Србије у потпуности унапредио и достигао највише европске стандарде.

ПОНИЖАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА
Данас, Датум : 15.4.2010, Страна : 6

У Београду онедавно сви грађани са пребивалиштем у Београду са напуњених 65 година имају право на бесплатан градски превоз без обзира на то одакле су и када су дошли у Београд. Нажалост, ово правило не важи за избеглице са избегличком личном картом, иако су уредно пријављени у Београду.

Изгледа да су за ову власт, а посебно београдску, избеглице ван људске категорије које треба угњетавати, понижавати и протерати јер, по њима очигледно избеглице не спадају у категорију Београђана без обзира на то што су пријављени са боравиштем у Београду. Онај део избеглица који су примили држављанство и извадили документа Републике Србије имају право бесплатног превоза, али зато имају огромних проблема око решавања станарских и имовинских права у Босни и Херцеговини, а посебно у Хрватској.

Избеглица може да се храни у народној кухињи, да пребира по контејнерима, али за градски превоз мора да испроси 1.000 динара да купи месечну карту, ако не, биће жестоко шиканиран, понижаван и контролори ће га избацити из аутобуса.

Наше избеглице очекиваше пуно од регионалне Конференције о избеглицама која је 26. марта 2010. године одржана у Београду. Нажалост, четири величанствена министра иностраних послова су се брже разишли него што су се састали, а о избеглицама ни речи. Ово нас подсећа на оне чувене састанке шест величанствених председника (такозвани путујући циркус) који су разбили СФРЈ, изазвали блесави ненародни рат у којем је на хиљаде жртава платило главом, где је око милион избеглица протерано са својих огњишта, на хиљаде разорених бракова, на хиљаде деце без родитеља, на хиљаде родитеља без деце.

Обратили смо се Комесаријату с обавештењем да избеглице немају права на бесплатан превоз са навршених 65 година, који су то питање проследили градским властима и ГСП-у још пре месец и по дана, али одговора још нема. Зашто? Да ли то градске власти потцењују Комесаријат, наше удружење и све избеглице?

Томо Купрешаковић, потпредседник Удружења избеглица и прогнаника у Србији

ЗА ПЛАТЕ У ОПШТИНАМА 2,7 МИЛИЈАРДИ ДИНАРА

Данас, Датум : 15.4.2010, Страна : 2

Извештај о раду Министарства за Косово и Метохију препун зачуђујућих података

Београд - Извештај Министарства за Косово и Метохију о раду у 2009. години достављен је јуче Скупштини Србије. Из буџета од 3,9 милијарди динара највише новца, 2,7 милијарди, отишло је на плате запослених у локалним самоуправама. Многе од тих општинских власти у ствари не раде ништа, јер је реч о срединама у којима више нема Срба.

За зараде запослених у Министарству за КиМ током протекле године издвојена су 94 милиона динара, док је за 25 особа које су ангазоване по уговору о делу уплаћено 17 милиона динара. Из извештаја се не види шта су они то конкретно радили. Трошкови телефонирања у фиксној мрежи, уз коришћење телефакса, износе 4,6 милиона динара, а мобилни телефони су коштали 1,8 милиона.

Значајан новац издвојен је протекле године за изградњу фискултурних и спортских сала на Косову, па испада да је грађанима КиМ највећи проблем што немају где да прате спортске манифестације или да иду на физичко васпитање. За изградњу хале у Лепосавићу Министарство је дало 53 милиона динара. У исто време, у последњих неколико година у овој општини са 14.000 становника изграђене су још две фискултурне сале, и то у месту Лешку (родном месту министра Горана Богдановића), за коју је издвојено 30 милиона динара, и у Сочаници. Ова три насеља удаљена су свега петнаестак километара.

У извештају Министарства за КиМ наводи се и да је за реконструкцију основне школе „Вук Караџић“ у Прилузју, општина Вучитрн, величине 1.600 квадратних метара и изградњу додатних 40 квадрата (и балон фискултурне сале) издвојено нешто више од 26 милиона динара, дакле око 260.000 евра. Посланици у Скупштини Србије тврде да је тим

средствима могла да се изгради нова школа, односно да се обави реконструкција више школа на подручју Покрајине.

Како Данас сазнаје, увидом у извештај Министарства, свега 35 милиона динара је у 2009. години отишло на „кредите домаћим нефинансијским приватним предузећима“. Циљ тих средстава био је да косовски Срби покрену производњу и одрже какав-такав бизнис. **Из извештаја се види да је Министарство за КиМ за једнократну помоћ интерно расељеним лицима издвојило 13 милиона динара, а осам милиона добиле су организације које се баве помоћи Србима с Космета.**

Поједини опозициони посланици наводе да, поред спортских објеката, Србима у Покрајини недостаје још много тога, да постоје општине у којима није решено водоснабдевање, али и општине које немају путеве. Наводе и да на Косову треба градити амбијент за привредни опоравак, јер је то једини начин за смањење огромног броја незапослених. Сматрају и да треба направити детаљну анализу трошења новца на Косову и одредити приоритете за будућа улагања, а један од приоритета могао би бити отварање мини-фабрика.

Посланица Г17 плус са севера Косова Стојанка Петковић каже да не постоји комуникација између посланика у надлежном скупштинском одбору и Министарства за КиМ.

- Немам информацију о трошковима Министарства за прошлу годину, али знам да у Лепосавићу имају три спортске хале, а да је у северној Митровици завршена тек прва, као и да се не зна ко је финансира. Такође, министар Богдановић није одговорио на више мојих питања о сумњивим трошковима - каже Петковићева. Овај извештај Министарства требало би ускоро да буде разматран на седници Одбора за КиМ Скупштине Србије.

ДОШЛО ЈЕ ВРЕМЕ ДА СРПКИЊА УЋЕ У БРИТАНСКИ ПАРЛАМЕНТ

24 сата, Датум : 15.4.2010, Страна : 5

Британцима је обећала да ће моћи да кажу шта мисле и да ће за многа питања организовати референдуме...

Јасна Бацак (37), избеглица из Мостара, кандидат је десничарске Независне партије Велике Британије за посланика у парламенту. Она је пре 17 година стигла у Британију, живи у Лондону, велики је британски националиста, а у предизборној кампањи обећава да ће Велику Британију ишчупати из канци ЕУ и да ће се, ако буде изабрана, одрећи 10 одсто посланичке плате у корист хуманитарног фонда за помоћ породицама британских војника.

- Јасна, која је по професији бизнис консултант, живи у Северном Вестминстеру, у Лондону, и политички је активна девет година. Британцима је обећала да ће од посланичке плате 10 одсто давати у Фонд хероја, којим се помажу породице рањених војника.

Заговорник је изласка Велике Британије из Европске уније.

- Шта је ЕУ урадила за нас (Британце), а одговор није то да нам само узалуд узима паре. Да ли нам је заиста потребна дадиља да нам каже како да живимо и да ли смо ми довољно одрасли да можемо сами да одлучујемо. Да ли заиста желите да трошите новац на то да се избеаве Португал и Грчка или желите да тај новац трошимо на изградњу болница, бољих школа за децу и домова за старе родитеље - каже Јасна.

Британцима је обећала да ће моћи да кажу шта мисле и да ће за многа питања организовати референдуме. Страствено се бори за достојанство старих људи, а у образовни систем Британије ће вратити гимназију.

- Зауставиће непотребно копање наших улица и увешће озбиљне санкције за све који крше договорене рокове, због чега испаштају обични грађани. Њен лични циљ је да очисти британску политику - пише на сајту Независне партије. Баџак је била члан Конзервативне партије, коју сада оштро критикује.

- Конзервативна и Лабуристичка партија су дуго биле на челу северног дела Вестминстера и ништа се није променило. И даље имамо висок степен криминала, економија је у слободном паду, а наше велике улице су све празније јер се мали предузетници боре да преживе - каже Јасна.

Јасна је најавила и да ће објавити рат криминалу. А, да ли ће ући у Парламент, знаће се 6. маја, када се у Британији одржавају парламентарни избори.

Антрфиле : Жели да се одужи Британији за савршен дом

Све што некадашња Српкиња, чији се деда „борио против нациста, а мајка, отац, брат и ујак били заточени у концентрационим логорима”, жели је да јој бирачи пруже шансу. „Желим прилику да узвратим заједници која ми је помогла. Ја сам дошла као избеглица, а данас сам поносна Британка, која обожава своју земљу. То је главни разлог за моје политичко ангажовање. Не жудим за политичком славом, али се трудим да узвратим земљи која ми је дала савршен дом“, каже Јасна.

PRESS CLIPPING

Петак 16.04.2010. год.

ДОНАЦИЈЕ ЛАКА ЗАРАДА

Вечерње Новости, Датум : 16.4.2010, Страна : 5

СЛАБА КОНТРОЛА ТРОШЕЊА НОВЦА ЕВРОПСКИХ И ДОМАЋИХ ФОНДОВА НАМЕЊЕНИХ ИЗБЕГЛИЦАМА

Комесаријат за избеглице нема увид у хуманитарни рад НВО сектора

Од деведесетих година, када је рат у Србију довео на стотине хиљада избеглица, почеле су да се “умножавају” хуманитарне организације и фондације за помоћ прогнанима. Док је већина гасила горуће проблеме избеглих и покушавала да трајно реши њихове муке, плодно тле за брзу зараду нашли су лажни хуманитарци.

У Комесаријату за избеглице не износе конкретне примере о злоупотребама невладиног сектора око помоћи прогнанима. Кажу, неправилности се поткрадају, а они немају контролу над донацијама које одлазе невладином сектору.

- Тражили смо више пута од невладиних организација да нам доставе извештаје о помоћи. Намера нам је боља контрола донација да не би исте породице добијале више пута помоћ, а друге остајале без ње - објашњава за “Новости” Владимир Цуцић, комесар за избеглице. - Индикативно је да нам управо неке од највећих нису доставиле извештаје коме су и колико помогле.

У области хуманитарне помоћи избеглима, сматра Раденко Попић, председник Регионалног одбора за помоћ избеглица Војводине, постоји много оних које нико не контролише.

- Немогуће је контролисати потрошњу страних донација, јер се за њих овде никоме не полагају рачуни. А домаћа средства су безначајна - тврди Раденко Попић.

- УНХЦР је током 2009. године само за једну ТВ емисију, која се бави проблемима прогнаних, потрошио пет милиона динара. Тада смо сакупљали новац за огрев најугроженијима, а из њиховог буџета нисмо ништа добили.

И у Асоцијацији избегличких удружења незадовољни су начином на који се (не)контролише прилив и потрошње новца.

- Нисмо до краја задовољни фондацијама које помажу избеглима. Не кажемо да не раде поштено, али било би добро да и то неко контролише са стране, да нам се не деси нека “нова Ребрача” - сматра Милојко Будимир из ове асоцијације.

Велика средства, додаје он, слила су се појединим организацијама и за збрињавање повратника из ЕУ, према споразуму о реадмисији. А мало је, додаје, учињено.

Антрфиле : НЕПОТРОШЕНО

- ГОТОВО половина новца у Покрајинском фонду, намењена избеглицама у прошлој години, остала је неутрошена. Још немамо одговор зашто је тако. С обзиром на многобројне проблеме избегличке популације, недопустиво је да се тако нешто догађа - сматра Раденко Попић, председник Регионалног одбора за помоћ избеглицама у Војводини.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Курир, Датум : 16.4.2010, Страна : 15

ПРОКУПЉЕ - Комесаријат за избеглице помаже расељеним и избеглим лицима са Космета и из Хрватске који живе у Прокупљу. Шест породица добиће помоћ у грађевинском материјалу како би завршиле започете куће. Вредност пројекта је скоро два милиона динара а општина Прокупље учествује са пет одсто средстава.

- У плану је реализација сличног пројекта у сарадњи са УНХЦР, којим ће помоћ добити још неколико породица, а ускоро ће стотинак породица добити пакете са основним животним намирницама у оквиру пројекта “Програм хране” - рекла је Гордана Јанковић повереник за избеглице општине Прокупље.

ДВА ПРЕДСЕДНИКА НА ЧЕЛУ ОПШТИНЕ БЕЗ СРБА

Политика, Датум : 16.4.2010, Страна : А16

Иако у Подујеву више нема Срба, а у целој општини има само десетак српских породица, води се битка ко је легални председник

Куршумлија – Прошле су већ многе године од када су из Подујева и околине протеране готово све српске породице. Оне су чиниле већину српског становништва у Репи, Бајгори, Крпимеју, Палатни, Тачевцу, Ливадици, Батлави, Турском Мердару и другим селима у овој општини. Сада још само у селу Медриговац, на крајњем истоку уз административну линију, опстаје десетак српских породица.

Српски део представника власти ове косовске општине, у лето 1999. године, избегао је у Куршумлију, као и више хиљада становника овог дела Космета. Овде је организован рад општине Подујево, са скоро свим службама, па и са руководећим људима. На изборима 2008. године, које је расписала влада Србије, са више од 70 одсто гласова победила је Српска листа (СРС, СПС). Она је добила 25 одборничких места, а опозиција 14. Обрен Анђелковић је тада изабран великом већином за председника општине Подујево. Неко се, међутим, сетио да ова листа нема законом прописани број жена са одборничким мандатима, па је она сведена на 21, један је одборник умро, а мандати председника и заменика су „угашени“, пошто су изабрани на поменуте функције. Тако је Српска листа остала са 18, а опозиција (СДП Небојше Човића) добила је 17 одборника.

На српску Нову годину, на захтев опозиционих одборника, заказана је ванредна седница СО Подујево, са једином тачком дневног реда – изгласавање неповерења председнику и заменику Скупштине. По тврђењу Анђелковића, на седници је присуствовало 18 одборника позиције и 17 опозиције.

– С обзиром да је један од одборника прешао на другу страну, ја сам активирао његову бланко оставку у овдашњем суду. Ипак, на гласању је избројано 18 гласова „за“, што је било немогуће, јер је и један од одборника опозиције гласао против. Свеједно, они су уместо Милована Тончића, изабрали „свог“ председника Скупштине, Миломира Јовановића, и заменика Зорана Јовановића, баш оног одборника који је од нас прешао код њих – каже за „Политику“ Обрен Анђелковић.

По његовим речима, на истој седници опозиција је организовала гласање за новог председника општине Подујево, иако, тврди он, на истој, ванредној седници то правно није било могуће. Тако је нови председник општине Подујево постао и Ивица Марковић. Дакле, тамо где су Срби присутни само још скоро симболично, сада постоје чак два њихова председника општине!

– Све док не добије решење, на основу објаве у Службеном гласнику РС, као што сам и ја добио и сви одборници, Марковић за нас није никакав функционер наше општине – каже Анђелковић. – Мислим да је све то ујдурма неких политичара са Космета, чије су странке одавно нестале са политичке сцене. Уосталом, до краја ове или почетком наредне недеље овамо треба да дођу представници Министарства за КиМ, када ћемо све да рашчистимо – уверен је Анђелковић.

Ново руководство остаје при тврдњи да су све одлуке донете легално, да за то имају потписе већине одборника и видео снимке, а да ће за непоштовање тих одлука „одговорност сносити они који се сада лажно представљају”. „Стари“, пак, упорни су да им не дају функције, јер, тврде, све је урађено нелегално.

PRESS CLIPPING

Субота 17.04.2010. год.

ДАЧИЋ: РОМИ ЛАКШЕ ДО ДОКУМЕНАТА

Правда, Датум : 17.4.2010, Страна : 7

Новим законским решењима биће поједностављена процедура пријаве места пребивалишта, што ће Ромима олакшати добијање личних докумената и решавање статуса, најавио је министар унутрашњих послова Ивица Дачић на скупу о одрживим решењима за интерно расељене Роме, Ашкалије и Египћане, и повратак оних који су враћени из западних земаља.

Дачић је навео да је од јуна до децембра 2009. у Србију, по споразуму о реадмисији, из земаља западне Европе враћено 405 особа, од којих су 285 Роми, а у прва три месеца ове године 45 Рома од укупно 83 враћене особе.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Блиц – Србија, Датум : 17.4.2010, Страна : 3

Приштина

Четрнасет интерно расељених српских породица уселило се јуче у новосаграђене станове у Лапљем Селу код Приштине. У питању је наставак расподеле 60 станова саграђених о трошку Министарства за повратак у Влади Косова. У предходна два наврата кров над главом добило 19 расељених српских породица.

У сарадњи са општином Грачаница и УНХЦР-ом инсталирани су механизми контроле повратка ,како би се како каже Министар за поврата Саша Рашић сасекла досадашња пракса фиктивног повратка-.

Станови се додељују на период од 99 година без могућности откупа. Предвиђена је конторла боравка лица која су добила станове јер је утврђено да велики број породица које су до сада добијале било куће било станове или пак средства за обнову кућа убрзо се враћају у централну Србију остављајући напуштену имовину –каже министар за повратак Саша Рашић уз тврдњу да ће без стана остати свако оно лице које не живи стално на Косову.

PRESS CLIPPING

Недеља 18.04.2010. год.

ИЗМЕНЕ ЗАКОНА О ИЗБЕГЛИЦАМА

Дневник, Датум : 18.4.2010, Страна : 2

Посланици републичког парламента наставиће у понедељак, 19. априла, другу седницу пролећног заседања разматрањем амандмана на предложене измене Закона о избеглицама. Текућа седница парламента почела је 30. марта са дневним редом на коме је 94 законска предлога и других аката које су посланици размотрили у начелу. Предложена законска решења омогућавају интеграцију оних избеглих који нису у могућности или због страха од прогона или дискриминације и не желе да се врате на територију са које су избегли. Изменама и допунама Закона о избеглицама предвиђено је да држава у складу са могућностима решава стамбене проблеме избеглица, тако што ће им на коришћење или у закуп на одређено време дати непокретности у државној својини или им омогућити њихов откуп.

ВЕЋЕ ИНТЕРЕСОВАЊЕ ЗА ПОВРАТАК

Дневник, Датум : 18.4.2010, Страна : 2

Министар за повратак и заједнице у Влади Косова Саша Рашић изјавио је да је у порасту интересовање интерно расељених Срба за повратака на Косово. Рашић је рекао да је број повратника смањен после проглашења независности Косова, али да се ситуација током 2009. године и почетком 2010. године поправила, као и да се све више интерно расељених лица региструје за повратак.

"Током 2009. године са укупно 5.000 представника расељених породица рађени су интервјуи и укупно 1.300 је изразило жељу за повратком", рекао је он за КИМ радио. Рашић је изразио наду да ће у овој години Министарство успети да врати већину интерно расељених лица која су се регистровала прошле године.

Охрабрује, навео је он, то што се "већи број интерно расељених враћа самостално, као што је то случај у селима Жач и Драгољевац у општини Исток, где се вратило 30 породица". " Свака породица поред стамбене јединице добија и стандардни пакет помоћи који обухвата храну за шест месеци и социјално-економску помоћ у износу од 2.000 евра у опреми", рекао је Рашић КИМ радију.

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.04.2010. год.

ПОЧИЊЕ РАСПРАВА О АМАНДМАНИМА

Дневник, Датум : 19.4.2010, Страна : 2

Скупштина Србије почеће данас разматрање амандмана на измене и допуне Закона о избеглицама које предвиђају да држава у складу са могућностима решава стамбене проблеме избеглица. Држава ће пружати помоћ избеглицама у решавању стамбеног проблема тако што ће им, између осталог, на коришћење или у закуп на одређено време дати непокретности у државној својини или им омогућити њихов откуп, предвиђено је изменама и допунама Закона.

Како је наведено, држава стамбено питање избеглица може решити и доделом средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала за започ ету градњу, куповином сеоских кућа са окућницама, као и доделом наменских кредита или кроз друге програме донатора.

Закон предвиђа да поступак за решавање стамбених потреба води комисија чији ће чланови бити бирани из реда запоселних у Комесаријату за избеглице, а њих ће бирати и разрешавати комесар. Скупштина је у петак завршила начелну расправу на све предложене тачке дневног реда. Седница је почела 30. март, а на дневном реду су 94 тачке.

ОПОЗИЦИЈА АМАНДМАНИМА НА ЗАКОН О ИЗБЕГЛИЦАМА

Грађански лист, Датум : 19.4.2010, Страна : 2

Скупштинска посла

БЕОГРАД – Посланици републичког парламента наставиће данас другу седницу пролећног заседања разматрајући амандмане на предложене измене Закона о избеглицама.

Измене и допуне тог закона предвиђају да држава, у складу с могућностима, решава стамбене проблеме избеглица тако што ће им на коришћење или у закуп на одређено време дати непокретности у државној својини, или им пак омогућити њихов откуп.

Такође, предвиђено је да држава стамбено питање избеглица решава и додељујући средстава за побољшање услова становања, купујући грађевински материјал за започету градњу и сеоске куће с окућницама, као и додељујући наменске кредита, или путем других програма донатора.

Усвајање предложених измена омогућиће, како Влада Србије очекује, интеграцију оних из-беглих који нису у могућности да се врате на територију одакле су избегли, или из страха од прогона или дискриминације – то не желе.

Садашње процене показују да је у Србији више од 300.000 избеглих, али ће се њиховтачан број знати по завршетку процеса регистрације из-беглица, навела је Влада Србије у образложењу закона.

Влада је, такође, подсетила да је важећи Закон о избеглицама усвојен 1992, када је број избеглих у Србији био 161.554.

Текућа седница парламента почела је 30. марта, а с дневним редом, на коме су 94 законска предлога и друга акта, друга седница пролећног заседања најобимнија је седница од конституисања актуелног сазива парламента. Посланици су у досадашњем току седнице предložене акте разматрали у начелу.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 19.4.2010, Страна : 3

КРАЉЕВО

У оквиру пројекта помоћи избеглицама и интерно расељеним лицима под покровитељством „Хелпа“ и локалне НВО „Интегра“, овог месеца биће представљен саветодавни центар за развој предузетништва који као један од првих послова спроводи пројекат набавке грађевинског материјала за завршетак започетих и доградњу безусловних кућа за избегличке породице. Презентације ће бити одржана у уторак у 10 и четвртак у 14 часова.

СРБИМА НЕЋЕМО ВРАТИТИ СТАНОВЕ!

Објектив, Датум : 19.4.2010, Страна : 13

Осим што су Србија, Хрватска, Црна Гора и БиХ потписале заједничко саопштење, недавно одржани састанак представника четири ех ЈУ државе у Београду о проблемима избеглица није ништа суштински променио.

Изневерена су и очекивања избеглих Срба из Хрватске који годинама без успеха траже повраћај својих станарских права. Марио Нобило, директор Управе за мултилатералу Министарства спољних послова Хрватске, тврди за Вести да Хрватска "по међународним стандардима" није у обавези да Србима врати одузете станове.

Српска страна мисли да је још могуће реституирати нека имагинама права из бивше државе, што није тачно каже Нобило, не базирући се на чињеницу да су станарска права у БиХ враћена свим избеглим и прогнаним људима јер по истим тим међународним стандардима нису сматрана имагинарним правом.

Зашто је избеглим Србима из Хрватске ускраћена могућност повратка или откупа станова у којима су пре рата живели? Станарска права су одузета судском одлуком, и то се не може променити. И у бившој Југославији, ако сте били носилац станарског права, по тадашњим законима сте то право могли да изгубите ако нисте у стану више од шест месеци, тврди Нобило.

ПОДЕЉЕН ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ

Грађански лист, Датум : 19.4.2010, Страна : 9

Помоћ за избегле и интерно расељене

Комисија за избор корисника за доделу помоћи избеглима и интерно расељенима донела је одлуку о расподели једнократне и бесповратне помоћи у грађевинском материјалу. Реч је о огласу који је објављен 19. јануара ове године, а у предвиђеном року стигло је 30 захтева. Републички комесаријат за избеглице обезбедио је за ту

намену 1.875.000 динара, али избегли и интерно расељени не стичу по аутоматизму право да од општине захтевају инфраструктурно опремање.

Комисија, на чијем челу је Светислав Ненадовић, донела је одлуку да помоћ у грађевинском материјалу буде додељена за четири породице за завршетак радова, док ће шест домаћинстава добити помоћ за побољшање услова становања.

Грађевински материјал за завршетак започетих радова добили су Марко Краљевић, Доситеја Обрадовића 16 – 350.000 динара, Марија Јанковић, Петроварадинска чесма 1а – 300.000 динара, Бранислав Бујачић, Чератска 18 – 230.000 динара и Милан Крајновић, Карловачког мира 60 – 100.000 динара. За побољшање услова становања грађевински материјал су добили Ружа Стојановић, Митрополита Стратимировића 141 – 180.000 динара, Бориславка Шаулић, Матошева 74 – 180.000 динара, Јовица Царевић, Патријарха Рајачића 6 – 160.000, Иванка Скулар, Матошева 54 – 160.000 динара, Марина Новаковић, Краљев брег 306 – 120.000 динара и Милан Павковић, Банстол, Цара Лазара 2 – 95.000 динара.

ПОМЕНИ СТРАДАЛИМА У „БЉЕСКУ“ 1. МАЈА

Куир, Датум : 19.4.2010, Страна : 8

Годишњица

БЕОГРАД - Помени страдалима у хрватској војно-полицијској акцији „Бљесак“ 1995. године биће служени 1. маја у манастиру Крушедол код Ирига и у цркви светог Марка у Београду, саопштила је Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске. Парастос ће бити служен и у храму Пресвете Богородице у Градишки, у Републици Српској, а са Моста спаса биће спуштени венци у Саву. На 15-годишњицу „Бљеска“ у манастиру Крушедол биће служен помен и свим страдалим Србима у ратовима деведесетих и у избеглиштву. У манастирској порти биће одржан традиционални сабор „Крушедолска звона“, јавља Тањуг.

ВОЛЕО БИХ ДА СЕ РАДИ НА ПОВРАТКУ

Куир, Датум : 19.4.2010, Страна : 4

Ламберто Занијер

БЕОГРАД - Шеф Унмика Ламберто Занијер каже да су се односи те мисије и Приштине побољшали, али да и даље постоје разлике које се односе на стратегију за север Косова.

Он је у интервјуу Политици изразио задовољство што је и шеф Међународне цивилне канцеларије Питер Фејт оценио да је потребно стрпљење да би се стратегија спрела.

- У неким областима било је неког напретка, као на пример у полицији. Постоје области којих нема у плану од шест тачака, као што је повратак, и волео бих да видим да се ради на томе - рекао је Занијер и додао да је врло важно питање и баштина СПЦ, преноси Фонет.

НИ ЦРНОГОРЦИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Курир, Датум : 19.4.2010, Страна : 4

Космет

ПРИШТИНА - Косовске власти смишљено опструирају повратак расељених на то подручје, а само прошле године огњишта је напустило око 300 Црногораца и Срба, оценили су јуче челници Савеза удружења расељених у Црној Гори, Црногорске демократске странке Косова и Удружења Црногораца Косова.

Они су на конференцији за новинаре у Приштини саопштили да је у питању „отворени покушај легализације етничког чишћења“, које на Косову траје непрекидно од јуна 1999. године, од када је тај простор под међународним протекторатом.

ОБРИСАНИ СА СПИСКА

Вечерње Новости – Србија, Датум : 19.4.2010, Страна : 6

СРПСКИ РАДНИЦИ ИЗ ПРЕДУЗЕЋА У ОРАХОВЦУ ДРАСТИЧАНО ДИСКРИМИНИСАНИ

У јеку најгоре нестабилности, Албанци их позвали да се врате

ГРАЧАНИЦА - Око 500 српских радника из два предузећа у Ораховцу, чија су имена јуна 1999. године избрисана са списка запослених, драстичан је пример дискриминације Срба на Космету.

По речима адвоката Миодрага Бркљача, заступника „избрисаних“, захтеви упућени такозваној Косовској агенцији за приватизацију, да се 335 бивших радника „Орвина“ и 161 радник предузећа „18. новембар“, уврсте у списак оних који учествују у подели средстава остварених приватизацијом, остали су без ефекта.

- Такозвана Косовска агенција за приватизацију још се није изјаснила, јер наводно није сачињен списак „подобних“ - каже адвокат Бркљач. - Без обира на легалност и легитимност приватизације друштвених предузећа на Космету, коју обавља ова Агенција, ово право радника утемељено је на Уредби Унмика 2001/2013. - Том Уредбом прописано је да радник има право на 20 одсто прихода од приватизације, ако докаже да је био запослен у време приватизације, и ако је на платном списку био најмање три године. Међутим, радници српске националности избрисани су са списка још по доласку међународне заједнице на Космет. Нови албански руководиоци фирми, јуна 1999, закључали су књижице српских радника, а као дан престанка радног односа, уписали 10. јун. У јесен исте године у дневним новинама које излазе на албанском језику, објавили су позив Србима да дођу на посао.

- Јасно је да због лоше безбедности то нису могли да учине, а ако се има у виду чињеница да се албанска штампа никада није продавала у српској енклави, а још мање у централној Србији, очигледно је да је такав позив био само формалност и изговор да се Срби избришу са списка - истиче Бркљач. - Током 1999. многи Срби напустили су Ораховац и Велику Хочу. Они који су остали у енклавама нису могли да се слободно крећу, па нису могли ни да се врате на посао.

Пример ораховачких радника, по речима представника Министарства за КиМ, пример је готово свих српских радника који су радили у друштвеним предузећима до доласка међународне заједнице. Осим нелегалних приватизација, јер је тзв.

Косовска агенција приватизовала више од 70 одсто друштвених предузећа насталих улагањем бивших југословенских република, а највише Србије, радници не могу да се врате на посао, али ни да остваре права од продаје предузећа у којима су некада радили.

Антрфиле : И ОД СУДА СЛАБА КОРИСТ

ОСИМ тзв. Косовске агенције за приватизацију, која због губитка посла покушава да кривицу пребаци на српске раднике, њима је готово ускраћена могућност жалбе због неефикасног правосудног система на Косову - наводе адвокати. - Неоправдано дуго трају судски процеси, односно нерешавање жалби српских радника. Према расположивим подацима, до доласка МЗ, на Космету је било 509 друштвених предузећа, у којима је радило 77.735 радника.

СИРОМАШАН СВАКИ ТРЕЋИ ПИРОЋАНАЦ

Блиц – Србија, Датум : 19.4.2010, Страна : 8

Повећан број захтева за социјалну помоћ

За петину више корисника материјалног обезбеђења него прошле године. Више од 3.000 људи зависи од неке врсте помоћи

Више од 30 одсто Пироћанаца живи испод границе сиромаштва, показују последњи подаци синдиката у овом граду. Број захтева за помоћ Центру за социјални рад повећан је за петину у последњих годину дана. Више од 3.000 људи зависи од неке врсте помоћи коју додељују Центар за социјални рад или град из буџета.

- Преспавамо пола дана како би прескочили бар један оброк дневно и тако из дана у дан - прича Пироћанац ког смо срели у Центру за социјални рад.

Број корисника материјалног обезбеђења у 2009. години у односу на 2008. годину повећан је за 19,3 одсто. Ову врсту помоћи преко Центра за социјални рад добија 800 породица у Пироту или око 2.140 чланова.

- Број захтева се стално повећава. У прва три месеца ове године имамо преко 30 нових захтева. Помоћ је од 5.500 динара за једночлану породицу до 10.870 динара за пет и више чланова - каже директорка Центра за социјални рад у Пироту Марија Васић.

У Центар за социјални рад све чешће долазе радници из пропалих фирми, али не могу да добију помоћ јер се фиктивно воде у радном односу - кажу у Центру.

- Они су најугроженији јер немају никаква примања, не могу да остваре право на здравствену заштиту, као ни право на материјално обезбеђење породице. Корисници материјалног обезбеђења имају право на бесплатне ужину и уџбенике за децу, бесплатан боравак трећег детета у вртићу, а ослобођени су плаћања рачуна за смеће и имају попуст од 20 одсто за утрошену воду - каже Васићева. Према њеним речима, посебно су мучне сцене кад у Центар дођу факултетски образовани људи који су остали без посла.

- Реч је о људима старости око 50 година који се у тој старосној доби тешко поново запошљавају. Долазе код нас, али не желе социјалну помоћ већ траже посао јер немају од чега да живе - каже Васићева.

О тешком социјалном положају мало ко жели да прича, што због стида, што због тога јер не виде никакву наду да ће им ико помоћи.

- Имамо једно дете које је завршило средњу школу. Нас двоје смо остали без посла и не радимо нигде. И син је без посла. Питамо се сваког јутра шта ћемо данас јести и да ли ћемо имати и за сутра. Бар кад би се син запослио. Куцали смо на многа врата, али се она

слабо отварају. Мораћемо да потражимо помоћ Црвеног крста и народне кухиње - прича један образован педесетогодишњак који је као и његова супруга већ дуже незапослен. Спас од сиромаштва многи су потражили у народној кухињи у којој се ове године храни знатно више Пироћанаца него раније.

- Право на народни казан имају особе које примају материјално обезбеђење, људи без прихода или пензионери са малим пензијама, избегли и расељени, самохрани родитељи... На нашој листи чекања је преко 300 људи за које тренутно немамо могућности иако сви они испуњавају услове да добијају храну у народној кухињи - каже секретар Општинског одбора Црвеног крста Мирољуб Мијић.

Председник Већа Савеза самосталних синдиката Родољуб Ћирић каже да је просечна фебруарска плата у Пироту била 23.543 динара и да је мања у односу на фебруар прошле године.

- Стандард је драстично пао. Министар рада и социјалне политике Расим Љајић изјавио је да у Србији има 9,2 одсто сиромашних. Мислим да је код нас ситуација много гора и да у Пироту више од 30 одсто грађана живи на ивици сиромаштва. Многа предузећа не раде или су отишла у стечај. Незапосленост се стално повећава - каже Ћирић.

Антрфиле : Колико људи добија помоћ

Корисника социјалне помоћи 1.741

Корисника помоћи из градског буџета 1.407

Корисника материјалног обезбеђења 2.140

Корисника народне кухиње 850

На чекању за народну кухињу 300

PRESS CLIPPING

Уторак 20.04.2010. год.

ИНТЕГРАЦИЈА ЈОШ АКТУЕЛНА

Преглед, Датум : 20.4.2010, Страна : 5

Завршена расправа о изменама Закона о избеглицама

Усвајање предложених измена треба да омогући, како Влада очекује, да Србија прихвати избеглице које нису у могућности или, због страха од прогона или дискриминације, не желе да се врате на територију са које су избегли

Посланици републичког парламента завршили су јуче разматрање амандмана на предложене измене и допуне Закона о избеглицама, којима је предвиђено решавање стамбених проблема избеглица. У преподневном делу седнице за реч су се највише јављали посланици СРС, коју су расправу искористили и за критику државне политике у погледу решавања питања избеглих лица у државама из које су избегли.

Радикали су протестовали што у закону није наведено да је над Србима у Хрватској учињен геноцид и етничко чишћење, те то тражили амандманом, указујући и да Хрватска ниједно од одузетих права Србима није вратила. Између осталог, посланици СРС су тражили да се избеглицама омогући закључивање откупа уговора о непокретности под условима које одређује закон.

Усвојен је амандман Г17 плус, који предвиђа да Комесаријат привремени смештај и помоћ у исхрани избеглицама може обезбедити организовањем колективног смештаја у колективним центрима, али уважавајући у највећој могућој мери најбоље интересе избеглица које су смештене или ће бити смештене у колективни смештај.

Такође је усвојен и амандман те странке који каже да се право на збрињавање избеглице које обезбеђује Комесаријат може умањити или престати. То је предвиђено када избеглица или члан његовог породичног домаћинства обезбеди запослење, обезбеди помоћ у збрињавању преко хуманитарне или друге организације, остварује приходе од покретне и непокретне имовине или по неком другом основу и има право својине на непокретној имовини којом може обезбедити смештај или му се обезбеди смештај.

Усвојен је и амандман ДС који каже да се избеглицама које су се определиле за повратак да би се настаниле у бившој републици СФРЈ из које су избегле Србија може пружити помоћ и то доделом повратничког пакета породицама које се враћају у места из којих су избегла или доделом помоћи у механизацији повратничким задругама које се баве пољопривредом и сточарством и чијих је више од две трећине оснивача избеглице које су се вратиле из Србије.

Изменама и допунама тог акта предвиђено је да држава у складу с могућностима одређено време дати непокретности у државној својини или им омогућити њихов откуп. Предвиђено је да држава стамбено питање избеглица може решити и доделом средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала за започету градњу, куповином сеоских кућа са окућницама, као и доделом наменских кредита или кроз друге програме донатора. Усвајање предложених измена треба да омогући, како Влада Србије очекује, интеграцију оних избеглих који нису у могућности или, због страха од прогона или дискриминације, не желе да се врате на територију са које су избегли. Тањуг

НЕМА ОТКУПА СТАНОВА

Блиц – Србија, Датум : 20.4.2010, Страна : 10

ЧАЧАК

Станови изграђени за избегла, прогнана и друга социјално угрожена лица у Чачку, Ваљеву, Краљеву, Нишу, Крагујевцу, Панчеву и Старој Пазови у оквиру УН Хабитат програма не могу да се откупе, изјавила је представница Министарства животне средине и просторног планирања Светлана Ристић. Део ових станара је недавно протестовао тражећи да изнајмљене станове откупе, али то није могуће по недавном донетом Закону о социјалном становању.

ДЕЖЕР ДАНАС У СМЕДЕРЕВУ

Преглед, Датум : 20.4.2010, Страна : 5

Шеф делегације ЕУ, амбасадор Венсен Дежер и Владимир Цуцић, комесар за избеглице, заједно са потпредседником Владе Јованом Кркобабићем, данас ће посетити Смедерево.

Они ће заједно лансирати програм „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“, вредан 4,2 милиона евра, који финансира ЕУ из фондова ИПА 2008.

Током посете, обићи ће колективни центар у Смедереву, а затим локацију на којој се гради стамбена зграда за избеглице у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“.

Главни циљ програма „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“, који се финансира из Инструмента за претприступну помоћ (ИПА), јесте налажење трајних решења за решавање стамбених проблема интерно расељених и избеглих лица.

ЕУ је схватила да проблем расељених лица мора да се реши, да би шири развојни циљеви програма за промоцију стабилности и развоја били делотворни.

У последњих неколико година Влада Републике Србије, посебно Комесаријат за избеглице, Европска унија и национална заједница предузели су значајне напоре да олакшају реализацију трајних решења за смештај избеглих и интерно расељених лица.

Ипак, процењене потребе расељених лица и даље су високе и кључне, па помоћ расељеним лицима остаје један од главних приоритета.

ОМОГУЋИТИ ИЗБЕГЛИЦАМА БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ КАДА НАПУНЕ 65 ГОДИНА

Пресс, Датум : 20.4.2010, Страна : 15

Удружење избеглица и прогнаника у Србији апеловало је на највише званичнике државе и градску власт да избеглицама с пријавом боравишта у Београду, када напуне 65 година, омогуће бесплатан градски превоз, изјавио је јуче председник Одбора за Хрватску тог удружења Томо Купрешаковић. Подсетивши да прогнани и избегли, који су социјално угрожени, могу да се хране у народним кухињама, он је нагласио да је несхватљиво да истовремено немају и право на бесплатан превоз. Удружење је зато упутило допис председнику државе, парламенту, премијеру и министру рада и социјалне политике, градоначелнику и шефу Канцеларије УНХЦР у Београду.

СРБИ ПОД ШАТОРИМА ЧЕКАЈУ НОВЕ КУЋЕ

Политика, Датум : 20.4.2010, Страна : А14

УНХЦР-у поднесено 370 захтева за изградњу повратничких домова од којих 31 у селу Жач код Истока

Косовска Митровица – У селу Жач, у општини Исток, у којем од 28. марта 31 српски повратник живи у два кампа, под шаторима, после прекјучерашњег протеста Албанаца, јуче је било мирно, али Срби и даље страхују. Наиме, група Албанаца из истог села, незадовољна што су Срби самоиницијативно поново дошли на своја огњишта, одакле су 11. јуна 1999. године под налетом албанских екстремиста протерани, претила је да ће „правду узети у своје руке“. Припадници Косовске полицијске службе даноноћно чувају 31 повратника, међу којима има жена и деце, где је просек старости мушкараца око 40 година.

Како за „Политику“ каже Вељко Коматовић, представник села Жач, Срби, посебно жене и деца, узнемирени су, али мушкарци се не плаше, јер су на својој земљи, а и добро је познато да у Осојанској долини којој припада и село Жач није било ратних дејстава, није долазило до сукоба између Срба и Албанаца, али су Срби сви, листом, 11. јуна 1999. године морали у страху и под најездом екстремних Албанаца да напусте своје село:

– На свом смо имању, код мушкараца нема страха, јер знамо да нисмо починили никакав злочин, и нисмо учествовали у рату. Свима је добро познато да овде није долазило до директних сукоба између Срба и Албанаца. Тражимо да нам се изграде нове куће, јер су старе порушене, живимо у два кампа у селу, помажу нам УНХЦР и монаси манастира Високи Дечани и Грачанице. Надамо се да ће Министарство за повратак у косовској влади услишити наше молбе, односно да ће УНХЦР учинити све како бисмо ми поново били на своме – каже за наш лист Коматовић наглашавајући да након самоиницијативног повратка староседеоци Албанци нису исказали нимало неповерења или незадовољства према повратницима, осим две албанске породице које су се осамдесетих година прошлог века доселиле, односно купиле српска имања, а чији су чланови и били главни организатори протеста.

И Драгољуб Репановић, председник општине Исток, очекује да ће српски повратници, који су поднели апликације у УНХЦР-у, и добити кров над главом. Он за „Политику“ наглашава да су 31 повратничка породица из села Жач и 15 породица из села Драгољевац (надомак Истока) поднеле захтеве како би им поново биле изграђене до темеља порушене куће. Они скоро месец дана бораве у шаторима. Он истиче да су у недељу „Албанци демонстрирали, како не би дозволили повратак расељеним Србима који већ 11 година живе у неадекватним условима у Србији или Црној Гори“.

Представник мултиетничке Канцеларије за повратак у општини Исток за „Политику“ каже да је састанак са представницима УНХЦР-а, који је требало да буде одржан јуче, одложен за данас, али и верује да ће састанку присуствовати и представници Албанаца како би се постигао договор и Албанци не би протестовали.

За „Политику“ наш извор, који из разумљивих разлога жели да остане анониман, вели да у Жачу треба да се изгради 31 кућа, колико је и поднесено захтева УНХЦР-у, као и 15 кућа у селу Драгољевац. Прошле јесени у Жачу је изграђено пет повратничких, српских, кућа, мада је и тада било проблема од стране дојучерашњих комшија.

Иначе, Канцеларији УНХЦР-а, као и мултиетничкој Канцеларији за повратак, до сада је поднесено 370 захтева а подносиоци су Срби из самог града Истока, из насеља Благача, затим из села Суви Лукавац, Кош, Црколез, Тучеп, Осојане, Мужевина, Опрашево...

У селу Жач које се налази на делу магистралног пута између Ђураковца и Клине до рата је живело 48 српских породица, а било је и око 10 у којима су живели Египћани али и неколико албанских кућа. Од староседелаца, наглашавају у селу, никада није било

проблема. Постојала је и основна четворогодишња школа „Милан Тепић“ а до осмог разреда српски ђаци су одлазили у Осојане.

Треба рећи и то да су Албанци из села Жач пре два месеца мучки напали Љубишу Степановића (45 година) који је кренуо у Осојане по хлеб, а од задобијених повреда, тупим предметом, опорављао се у болници косовскомитровачког здравственог центра.

ДОМ ЗА СТАРЕ ЗВРЈИ ПРАЗАН

Блиц – Србија, Датум : 20.4.2010, Страна : 10

Зашто Ужичани треће животне доби нису збринуте

Геронтолошки центар не ради јер је Влада Србије ставила вето на пријем радника у државну службу, каже Заим Рамовић, директор Центра за социјални рад

ВЛАДИМИР ЛОЈАНИЦА

Ужице

Иако је прошло више од четири месеца од како је на брду Забучје званично отворен Дом за старе, овај објекат још не ради јер Влада Србије не дозвољава пријем радника у државну службу. Домска зграда, додуше, није пуста јер је кључеве соба задужило тридесетак избеглица, али засад нема најава када ће кров над главом овде наћи Ужичани треће животне доби којима је овакав вид смештаја неопходан.

Свечану врпцу на Дому за старе 10. децембра прошле године су пресекли министар Расим Љајић и градоначелник Ужица Јован Марковић. Тада је саопштено да установа располаже за 110 кревета, од којих је осамдесет планирано за старе особе из ужичког региона. Преосталих тридесет места предвиђено је за избеглице из колективног центра смештеног тик уз домску зграду, од којих се већина у међувремену преселила у одаје Дома.

Заим Рамовић, директор ужичког Центра за социјални рад, објашњава за „Блиц“ да је један од основних разлога што Дом за старе не ради вето Владе Србије на пријем радника у државну службу. Због тога је, објашњава он, немогуће запослити и формирати тим људи који би бринули о корисницима Дома.

- Искуства из домова оваквог капацитета кажу да би објекат на Забучју требало да има 30 неговатељица и другог особља, а ми у овом тренутку имамо само четворо радника које плаћа Високи комесаријат за избеглице, што је премало.

Тражили смо од државе да нам ове године одобри упошљавање пет-шест радника, а онда би покушали да из текућег пословања Дома финансирамо и пријем осталог кадра - каже Рамовић.

Од осамдесет јединица предвиђених за Ужичане треће животне доби, напомиње он, смештајно је засад опремљено тек педесет места. За опремање преосталих тридесет ове године биће уложено два милиона динара.

- У сталном смо контакту са десетак старих лица која су одраније изразила жељу да овде буду збринута. Наравно да овај број није коначан, јер очекујемо да ће нам се по отварању Дома још многи јавити. Велики број Ужичана је смештен у другим домовима широм Србије. Предстоји нам да их обиђемо и понудимо им да се врате у Ужице, али тек пошто услови смештаја на Забучју, конкретно цена смештаја, буду познати. Њих би требало да установи Влада кроз одлуку о мрежи установа социјалне заштите коју ми жељно ишчекујемо - истиче Рамовић.

Изградња Дома за старе на парцели од два хектара почела је 2003, а радови и опремање коштали су милион евра. Објекат је површине хиљаду квадрата, поред двокреветних и

трокреветних соба, садржи дневни боравак, кухињу, трпезарију, вешерницу, две вишенаменске и неколико пратећих просторија.

Избеглице које су се из барака колективног центра преселиле у собе Дома имају само речи хвале на услове боравка.

- Још само да се неки технички недостаци реше и биће ово угодан кутак за боравак, далеко бољи од свих избегличких центара. Смештај засада не плаћам, а до када ће тако бити, не знам - каже Милорад Вујасиновић (61) избегао из Пакраца.

PRESS CLIPPING

Среда 21.04.2010. год.

САВЕЗ НЕЗАДОВОЉНИХ ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 21.4.2010, Страна : 14

Избеглице у Војводини нису задовољне радом покрајинских органа власти задужених за њихове проблеме, те су основале нови Савез у којем су удружења из седам војвођанских градова – Вршца, Куле, Зрењанина, Црвенке, Старе Пазове, Сремске Митровице и Новог Сада.

– У раду покрајинских власти, чији су органи задужени за проблеме избеглих и расељених, има озбиљних пропуста. Скупштински пододбор за избеглице није се састао пуних пет година, ресорни Савет Владе годину и по, Покрајина већ седам месеци нема повереника за избеглице, а и Управни одбор надлежног Фонда доноси непримерене одлуке – тврди председник Регионалног одбора за помоћ избеглицима Војводине Раденко Попић.

Он је најавио да ће новоформирани Савез тражити од Владе и Скупштине Србије оснивање комисије која треба да испита стање у тој популацији грађана, а од Покрајинске владе реконструкцију ресорних органа, као и утврђивање начина на који Фонд троши новац.

– **На подручју Војводине још је око 46.000 људи с избегличким статусом који мало кога интересују, при чему се заборавља на то колико су ти људи, макар они који су успели да у бившим животним среднима продају имовину, донели и да су порески обвезници ове државе – нагласио је Попић.**

ИЗБЕГЛИЦЕ ПРЕПУШТЕНЕ САМЕ СЕБИ

Политика, Датум : 21.4.2010, Страна : А14

Нови Сад – Савез удружења избеглих и расељених лица у Војводини, који је почео са радом почетком месеца, одржао је јуче прву конференцију за новинаре на којој је указано на низ проблема са којима се суочавају избеглице у покрајини.

Представници Савеза су оптужили војвођанске власти „да су избеглице оставиле на милост и немилост председнику Савета за помоћ избеглицима покрајинске владе Јанку Веселиновићу“.

– **Веселиновић је и народни посланик Демократске странке, и очигледно нема времена да се бави и избеглицима у Војводини, због чега одбија да сарађује са нама. Тражимо да се покрајински органи пробуде и почну да раде на томе да нама буде боље. На овоме нећемо стати. Обратићемо се и републичким органима и председнику Тадићу – рекао је председник Регионалног одбора за помоћ избеглицима Раденко Попић.**

Он је истакао да пододбор за избеглице Скупштине Војводине није одржао ниједну седницу за пет година. Такође, ни Савет за избеглице владе Војводине није се званично састао више од годину и по дана. Попић је навео да се три пута писмом обраћао председнику покрајинска владе Бојану Пајтићу, али није добио никакав одговор.

Представници избеглих и расељених лица из Куле, Црвенке, Зрењанина, Старе Пазове, Сремске Митровице и других места сагласни су да се избеглице у Војводини свакодневно суочавају са различитим проблемима, а нарочито егзистенцијалним. Савез избеглих и расељених лица у Војводини, најављено је на прес-конференцији, затражиће да се оснује комисија која ће испитати рад покрајинских тела задужених за бригу о избеглицама. Иницираће, такође, и смену председника Покрајинског савета за избегла, прогнана и расељена лица.

НАКНАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 21.4.2010, Страна : 5

НА шалтерима свих пошта у Србији данас почиње исплата редовне новчане накнаде, као и привремене накнаде расељеним лицима са подручја Косова и Метохије, саопштила је Национална служба за запошљавање. Те накнаде биће исплаћене за децембар 2009.

ПОДРШКА РАСЕЉЕНИМ ЛИЦИМА

Сремске новине, Датум : 31.3.2010, Страна : 7

ПОТПИСАН УГОВОР О САРАДЊИ СРЕМСКЕ МИТРОВИЦЕ И „ХЕЛПА“

Градначелник Бранислав Недимовић и представник мисије "Хелпа" у Србији Тимо Штегелман потписали су уговор о сарадњи и реализацији пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“, који се односи на територију Сремске Митровице. Пројекат финансира ЕУ, преко делегације Европске комисије, а вредност му је 213 хиљада евра, од којих је град издвојио око 24 хиљаде евра.

Уговор обухвата стамбену подршку у додели 35 пакета грађевинског материјала и изградњу три монтажне куће ради решавања проблема расељених лица.

Представник мисије ХЕЛП у Србији и регионални представник за Југоисточну Европу, Тимо Штегелман, рекао је да се овај уговор односи, пре свега, на стамбену подршку свим расељеним лицима и да је ово још једна успешна сарадња са Сремском Митровицом.

- Задовољан сам досадашњом сарадњом, верујем да ћемо и овај пут имати пуно успеха, јер то потврђује претходно искуство са Градском управом. Помоћи ћемо свим расељеним лицима којима стамбено питање још увек није решено нагласио је Штегелман.

Начелница Градске управе за општу управу Василија Броцић додала је да је ово само један у низу пројеката око решавања проблема стамбене подршке.

ПОМОЋ НАЈУГРОЖЕНИЈИМ ПОРОДИЦАМА

Народне новине – Ниш, Датум : 10.4.2010, Страна : 15

ПРОКУПЉЕ (Бета) - Шест најугроженијих избегличких породица у Прокупљу добило је грађевински материјал вредан 1,87 милиона динара, рекла је повереница за избеглице у Прокупљу Гордана Јанковић.

Те породице добиле су материјал на конкурс на који се пријавило укупно 16 породица, рекла је Јанковић за агенцију Бета.

"Материјал ће породицама бити уручен током априла", казала је она и додала да неће све породице добити материјал исте вредности, већ ће се одлучивати на основу захтева за куповину потребног материјала за доградњу или адаптацију кућа и станова.

Комесаријат за избеглице ће купити циглу, цреп, плочице, столарију, паркет, санитарије и све што је потребно за адаптацију стамбених објеката. Тај материјал ће бити уручен породицама изабраним на конкурс.

PRESS CLIPPING

Четвртак 22.04.2010. год.

КОНКУРС ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 22.4.2010, Страна : 3

ВАЉЕВО

До краја априла ваљевски Комесаријат за избеглице расписаће конкурс за помоћ избеглим и расељним лицима, првенствено онима који се баве пољопривредом. План је да десет породица добије по 150.000 динара које могу употребити за куповину стоке или пољопривредних машина.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 22.4.2010, Страна : 3

СМЕДЕРЕВО

Делегација ЕУ и град Смедерево заједнички финансирају пројекат „Програм помоћи избеглим и интерно расељеним лицима“. Корисници могу бити и социјално угрожено становништво, а одобрена помоћ биће дистрибуирана искључиво у виду опреме или материјала за почетак бизниса у просечном износу од око 150.000 динара. Предвиђена је и пословна обука у складу са потребама корисника. Готовинских исплата неће бити.

ПРОЈЕКТИ ЗА РАСЕЉАВАЊЕ

Правда, Датум : 22.4.2010, Страна : 26

ПРОКУПЉЕ – У сарадњи са Комесаријатом за избеглице, Повереништво за избеглице прокупачке општине реализује пројекат доделе грађевинског материјала избеглим и расељеним лицима са Космета и избеглицама из Хрватске. Повереник Гордана Јанковић каже да се ради о донацији у грађевинском материјалу којим ће избегли и расељени моћи да дограде или опреме већ започете грађевинске објекте. Пројекат је вредан 1,875 милиона динара, са учешћем прокупачке општине до пет одсто. Захваљујући овом пројекту, шест породица решиће своје стамбено питање.

СПАРКС: МОРА СЕ ДОЗВОЛИТИ ПОВРАТАК СРБА

Политика, Датум : 22.4.2010, Страна : А6

Поводом свакодневних узнемиравања и прексидноћњег поновног каменовања повратника у село Жач поред Истока, британски амбасадор у Приштини Енди Спаркс изјавио је јуче да на Косову мора да се поштује право Срба да се врате на

своја имања, а да они који су починили злочине треба да буду кажњени, али законским путем.

„Уколико је неко ко је оптужен за ратни криминал доступан за хапшење, онда тим људима треба да се суди и треба их ухапсити. Али ако нема знакова или имена тих људи онда је то мало теже и морамо да поштујемо права Срба да се врате на своју имовину коју су поседовали и истовремено да разумемо забринутост и узнемиреност породица које су изгубиле своје чланове”, рекао је Спаркс у Чаглавици.

Повратници су навели да је напад на њих почео око 22.30 и трајао до један сат после поноћи. Они су подсетили да им се исто десило и претходне ноћи и да су се током ноћи спаковали у намери да напусте камп и село, јер су од повратка у Жач били изложени нападима и притисцима.

Косовска влада осудила је јуче напад на Србе повратнике, уз оцену да се ради о кукавичком чину који је неприхватљив. Како је саопштено, влада је позвала општинске органе да одмах предузму адекватне мере како би гарантовали безбедност повратницима. Истовремено, упућен је позив свим надлежним органима да предузму све мере како би се нападачи извели пред лице правде и казнили.

Како је наведено, влада је „снажно посвећена подршци процеса одрживог повратка и у ту сврху најавила је улагање 100.000 евра за повратак у Жач”.

ЈАЧАЊЕ РЕГИОНАЛНЕ САРАДЊЕ

Преглед, Датум : 22.4.2010, Страна : 5

Дачић на регионалном „МАРРИ форуму“ у Бечићима

Бечићи/Београд

Министар унутрашњих послова Ивица Дачић изјавио је јуче, на скупу о сарадњи на пољу миграција, азила, управљања границама, визног режима и конзуларне сарадње, да Влада Србије посвећује велику пажњу успостављању што боље регионалне сарадње. „Сматрамо да на тај начин можемо ефикасније и потпуније да остваримо како наше националне приоритете, тако и да испунимо захтеве и стандарде у оквиру придруживања нашег региона Европској унији“, изјавио је Дачић. Он је на регионалном „МАРРИ форуму“ у Бечићима истакао да МУП Србије зато препознаје ову регионалну иницијативу као место где се сусрећу заједнички интереси свих држава нашег региона, саопштило је ресорно српско министарство.

„У наредном периоду активно ћемо учествовати у раду те Регионалне иницијативе по питањима виза, азила и миграција“, рекао је Дачић на конференцији, у чијем раду учествују и министри унутрашњих послова Црне Горе, Албаније и Македоније, као и представници Хрватске и БиХ. На Форуму државе чланице те регионалне иницијативе разговарају о регионалној сарадњи на пољу миграција, азила, управљања границама, визног режима и конзуларне сарадње.

Тема разговора је и повратак избеглица, „као и витални део процеса интеграција у ЕУ и посвећености влада управљању кретањима становништва у југоисточној Европи“. Црногорски министар унутрашњих послова Иван Брајовић је истакао да је ова регионална иницијатива „допринела унапређењу регионалне сарадње у циљу прихватања међународних стандарда и трасирала пут европским интеграцијама“.

„То нам је подстрек да останемо на том путу и да заједно корачамо ка квалитетнијем и сигурнијем животу“, рекао је Брајовић, наводи се у саопштењу.

ЧЕТРНАЕСТ АКЦИЈА УЗ ПОДРШКУ „ИНФОСТАНА”

Политика, Датум : 22.4.2010, Страна : А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: #КАКО КОНТРОЛИСАТИ ХУМАНИТАРНЕ ФОНДОВЕ

ЈКП „Инфостан” већ неколико година подржава хуманитарне акције и хуманитарне организације као што су Црвени крст, Фонд Б92, Уницеф и друге. Према јасно утврђеној процедури, уредно регистрована хуманитарна организација која жели да се уз уплатницу обједињене наплате дода и њен листић, прво мора да добије сагласност града. Затим хуманитарна организација склапа уговор са ЈКП „Инфостан” у коме се обавезује да нашем предузећу достави информацију о резултатима акције.

Тако је било и у случају хуманитарне организације Катарине Ребраче, која је била регуларно регистрована и која је сарађивала са здравственим институцијама, медијима и великим компанијама. Подсећам да су уплате намењене подршци хуманитарним акцијама и фондовима потпуно добровољне: наши корисници сами одлучују да ли ће и колико новца издвојити. Новац који грађани уплаћују за хуманитарне акције не уплаћује се на рачун „Инфостана” већ на рачун хуманитарне организације. Ни Град ни ЈКП нису надлежни да контролишу трошење средстава са тог рачуна, већ је то у домену пореских и других надлежних органа.

На официјелном сајту нашег предузећа www.инфостан.цо.рс, у делу „О нама – корпоративна друштвена одговорност”, објављени су резултати хуманитарних акција из 2009. године. Хуманитарне организације су нам доставиле извештаје у којима је наведено колико новца је сакупљено и на шта је тај новац утрошен.

Друге институције контролишу рад хуманитарних организација као и утрошак и контролу прикупљених средстава.

Овде наводим све хуманитарне акције у 2009. години које су реализоване у сарадњи са ЈКП „Инфостан”:

Јануар – Храм светог Василија Острошког У акцији је учествовало 5.227 домаћинстава, укупно је прикупљено 1.235.815,00 динара. Средства су утрошена за изградњу бетонских стаза око храма и парохијског дома.

Фебруар – Омладина ЈАЗАС-а Учествовало 10.475 домаћинстава. Прикупљено 1.890.725,08 динара, за активности у оквиру програма за вршњачко образовање кроз које је у Београду прошло више од 8.500 младих из 21 средње школе и са четири факултета, а на територији четрдесет општина Србије више од 22.000 младих из 70 средњих школа и са седам факултета.

Март – Хуманитарни фонд Ане и Владе Дивац Учествовало 16.282 домаћинства, прикупљено 4.529.278,42 динара, куповина сеоских домаћинстава за пет породица избеглих и расељених лица. Храм светог Симеуна Мироточивог Нису достављени подаци.

Април – Уницеф 8.534 домаћинства, 1.540.015,00 динара, остваривање програма „Школа без насиља”, у три основне школе, одштампано 26.000 приручника за родитеље. Министарство за дијаспору 19.174 домаћинства, 4.923.783,64 динара, десетодневни опоравак 229 деце из енклава са Косова и Метохије у одмаралишту Црвеног крста Србије „Криста Ђорђевић” у Баошићима.

Мај – Добротворни фонд Катарина Ребрача Учествовало 106.000 домаћинстава, прикупљено 1.280.000,00 динара, отплата дигиталног мамографа који је постављен у Институту за онкологију и радиологију у Београду. Мамограф са пропратном опремом кошта 26.000.000,00 динара.

Јун – Црвени крст Србије 17.878 домаћинстава, 4.112.893,31 динар, за боравак 345 деце и пратилаца у одмаралишту у Боговађи. Деца су из социјално угрожених породица, као и сиромашна деца са сметњама у развоју.

Јул – Храм Светог Саве на Врачару Учествовало више десетина хиљада грађана, прикупљено 6.939.618,20 динара, за каменорезачке и уметничке радове у ентеријеру Храма.

Август - септембар – Хуманитарни фонд „Ревида” 17.343 домаћинства, 3.042.845.00 динара – за метаболичку терапију деце са неуролошким обољењима, оштећењем вида, церебралном парализом, за аутистичну и децу са успореним психомоторним развојем. Храм светих Козме и Дамјана 15.600 домаћинстава, 390.540,00 динара – за грађевинске радове на обнови цркве.

Октобар – Уницеф 8.658 домаћинстава, 1.767.278,00 динара, за штампање приручника за родитеље 14 основних школа у Београду за које је управа Града обезбедила средства за увођење програма „Школа без насиља”.

Новембар – Телевизија Б92 13.077 домаћинстава, 3.844.057,98 динара, за акцију „Храна за све” (народне кухиње).

Децембар – Епархија рашко-призренска Акција је реализована у децембру 2008. Учествовало више десетина хиљада грађана. Прикупљено 10.000.000,00 динара, за отварање пекаре и кухиње у Косовској Витини. За 35 породица које су се нашле на улици због урушавања зграде обезбеђена једнократна помоћ од 1.000.000,00 динара.

*Представник за медије ЈКП „Инфостан”

PRESS CLIPPING

Петак 23.04.2010. год.

НИЧУ СТАНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 23.4.2010, Страна : 4

уговор од 51,4 милиона

У ПОЖАРЕВЦУ је јуче потписан уговор о додели помоћи у износу од 51.398.300 динара, намењених изградњи стамбене зграде за смештај 20 избегличких породица.

Уговор су потписали министар рада Расим Љајић, градоначелник Пожаревца Миодраг Милосављевић, комесар за избеглице Владимир Цуцић и директор Центра за социјални рад Мирослав Стојимировић.

ОДЛАЗАК

Вечерње Новости, Датум : 23.4.2010, Страна : 5

ПРЕДСТАВНИЦИ четири српске повратничке породице напустили су јуче ујутро село Жач и отишли у централну Србију, после каменовања њихових шатора у уторак увече. Одлазак четворице повратника потврдио је и министар за повратак и заједнице у косовској влади Саша Рашић, који је на јучерашњој седници затражио хитне мере за спречавање напада на повратнике. Он је додао да остали повратници, од њих 26, немају намеру да напусте село Жач и да су под обезбеђењем косовске полиције.

СТРАТЕГИЈА ПОМОЋИ ИЗБЕГЛИМА

Данас – Браничево, Датум : 23.4.2010, Страна : 1

Министар рада и социјалне политике у Влади Србије Расим Љајић у Браничеву

Пожаревац - У свечаној сали Градског здања у Пожаревцу потписан је Уговор о реализацији пројекта „Подршка интеграцији избеглих лица и побољшање услова живота интерно расељених лица у Србији“, а своје потписе на овај значајан акт ставили су: Расим Љајић, министар рада и социјалне политике у Влади Србије, Миодраг Милосављевић, градоначелник Пожаревца, Владимир Цуцић, комесар Републичког комесаријата за избеглице и Мирослав Стојимировић, директор Центра за социјални рад у Пожаревцу.

Још раније је градоначелник Пожаревца Миодраг Милосављевић, најавио изградњу 68 стана за избегла и расељена лица и почетак прве фазе градње 20 станова, до краја године. Прва фаза предвиђа изградњу 20 станова, у које ће бити уложено 51 милион динара (51,398,300), које су обезбеди НИП, Комересисјат за избеглице и локална самоуправа. Првих 20 станова у Пожаревцу градиће се на локацији „Расадник“, на Лучичком путу, а на површини од око 1000 квадрата.

Станови су намењени искључиво избеглим и расељеним лицима и ту не сме бити никаквих одступања. Оно што уноси оптимизам, иако се касни са почетком радова, јесте чињеница да је пројекат за зграду урађен, а завршена је и грађевинска дозвола.

ДАЧИЋУ НИЈЕ ДРАГО ШТО НОЋИ У „БРАНОВОМ ХОТЕЛУ“

Ало!, Датум : 23.4.2010, Страна : 6

Ивица Дачић, министар унутрашњих послова Владе Србије, који је протекла два дана боравио на регионалном форуму о миграцијама, азилу и избеглицама у Бечићима, изјавио је тамошњим медијима „да одлука да дође у хотел Сплендид‘ у Бечићима није била једноставна, имајући у виду све оно што се минулих месеци дешавало“.

Зар ви мислите да је била лака одлука да дођем после свега онога што се дешавало протеклих месеци, се у јавности Србије говори и о томе ко се налази у хотелу - рекао је Дачић.

Један од честих гостију „Сплендида“ је, како се протеклих месеци често калкулисало, Бранислав Брано Мићуновић, који се доводи у везу с нарко-мафијом и Дарком Шарићем, првоосумњиченим у случају шверца више од две тоне кокаина из Латинске Америке.

PRESS CLIPPING

Субота 24.04.2010. год.

ПЕДЕСЕТ МИЛИОНА ЗА СТАНОВЕ

Курир, Датум : 24.4.2010, Страна : 14

Брига за избеглице

ПОЖАРЕВАЦ - Потписан је уговор о додели 50 милиона динара за изградњу зграде за смештај 20 избегличких породица у Пожаревцу. Уговор су потписали министар рада и социјалне политике Расим Љајић, градоначелник Пожаревца Миодраг Милосављевић, комесар републичког Комесаријата за избеглице Владимир Цуцић и директор Центра за социјални рад Мирослав Стојимировић. Реч је о средствима НИП која су намењена за подизање стамбене зграде површине 1.000 квадрата. За збрињавање још 48 породица планира се изградња још 20 станова, куповина 10 сеоских кућа и додела грађевинског материјала.

БЕСПЛАТАН ГРАДСКИ ПРЕВОЗ

Данас, Датум : 24.4.2010, Страна : 13

Корак ка решавању проблема избеглих и прогнаних

Лица са избегличким легитимација старија од 65 година која имају пребивалиште у Београду, ускоро ће добити право на бесплатно коришћење јавног градског превоза у Београду - саопштио је јуче заменик градоначелника Милан Кркобабић после састанка са представницима неколико репрезентативних удружења избеглих и прогнаних.

- Почетком ове године увели смо право свим нашим суграђанима старијим од 65 година да бесплатно користе јавни превоз, а сада то право проширујемо и на избегла лица која имају пријављен боравак у нашем граду. Очекујемо да ова погодност у пракси заживи за неколико недеља, након што се реше правне формалности. Ово је само први корак ка системском решавању проблема избеглих и прогнаних. Приликом наредних сусрета, теме наших разговора биће запошљавање, социјална заштита и решавање стамбених питања - рекао је Кркобабић.

Заменик градоначелника истакао је да ће град Београд омогућити несметан рад удружењима избеглица тако што ће решити спорна питања у вези са закупом њихових просторија и помоћи им да набаве компјутерску и канцеларијску опрему. **Према незваничним проценама, у Београду живи око 70 хиљада избеглица.**

- У Секретаријату за социјалну заштиту ускоро ће бити формирана посебна организациона јединица која ће се бавити искључиво проблемима избеглих и прогнаних. Направићемо и саветодавно тело за миграције, а именовати ћемо и повереника за избеглице. Уверени смо да ћемо заједнички моћи да решимо већину проблема који већ скоро две деценије муче избеглице - истакао је Кркобабић.

ЦВЕТКОВИЋ: СПРЕЧИТИ НАСИЉЕ

Дневник, Датум : 24.4.2010, Страна : 2

Председник Владе Србије Мирко Цветковић позвао је представнике међународних мировних мисија Уједињених нација да спрече инциденте према српском становништву на Косову и Метохији. Притисци екстремиста на повратнике и укидање мреже мобилних оператера из Србије од привремених власти у Покрајини стварају нове напетости и атмосферу несигурности и страха међу Србима на Косову и Метохији, оценио је премијер.

Прекидање веза српских средина у Покрајини са светом представља покушај нове изолације косовских Срба, оценио је Цветковић у писаној изјави. Влада Србије инсистира на томе да мировне мисије Уједињених нација, Унмик и Еулес, предузму хитне мере на спречавању инцидената и допринесу успостављању трајног мира на подручју јужне српске покрајине, изјавио је премијер Цветковић.

ШИПТАРИ СРБИМА ИСЕКЛИ ТЕЛЕФОН

Правда, Датум : 24.4.2010, Страна : 2

Специјалне снаге косовске полиције демонтирале су предајнике и опрему „Телекома“, „Теленора“ и ВИП мреже, чиме је централно Косово остало без сигнала мобилне телефоније. Реч је о опреми на подручју Грачанице, Липљана, Обилића и Косовске Витине, која је демонтирана на захтев Косовске агенције за телекомуникације.

Министарство за Космет затражило је од Еулеса да косовским Србима омогући нормалну комуникацију и живот, и да упозори Приштину да такве активности не доприносе миру и стабилности.

– Еулес, УНМИК и међународна заједница не могу и не смеју више да затварају очи пред стварним намерама косовских институција - стоји у саопштењу. Додаје се да је укидање сигнала смишљени инцидент, који није само напад на својину српских компанија, већ намера да се пресече свака комуникација косовских Срба, али и везе са осталим деловима Србије и светом.

Министарство упозорава и да су укидањем сигнала угрожени животи многих болесника, као и рад хитних служби.

Управо да није било сигнала српских оператера јавност не би, или би са кобним закашњењем, сазнала за нападе на повратнике у селу Жач, али и друге многобројне инциденте, у којима су на мети били Срби - наводи се у саопштењу.

Менаџмент „Телекома“ издао је налог да се обустави доток „Телекомовог“ интернет сигнала провајдерима на Космету.

Директор косовске Регулативне управе за телекомуникације, Екрем Хоџа, упозорио је да ће та опрема, ако поново буде инсталирана, бити „сматрана илегалном и поново уклоњена“.

ОТИМАЈУ СРПСКА ПРЕДУЗЕЋА

Вечерње Новости, Датум : 24.4.2010, Страна : 7

ИМОВИНА на Косову и метохији годинама се отуђује без сагласности власника

До сада приватизовано 500 фирми и инкасирано око 430 милиона евра

ИАКО српска предузећа на Космету поседују око 1.350 објеката чија се вредност процењује на најмање милијарду и по долара, косовска Агенција за приватизацију последњих година продаје их мимо знања и сагласности власника.

Наиме, процесом приватизације који је формирањем Косовске поверилачке агенције под окриљем Унмика, започео у мају 2003. године, по речима Веселина Кочановића, начелника одељења за привреду у Министарству за КиМ, на Космету је до сада приватизовано око 500 предузећа од којих је инкасирано око 430 милиона евра.

- По подацима из 1998 године, на Космету смо имали 509 друштвених предузећа у којима је радило 77.735 радника. Међутим, осим што се предузећа чији је оснивач Република Србија отуђују нелегално, њиховом приватизацијом дискриминисани су и српски радници јер је већина остала ускраћена за надокнаду од приватизације - истиче начелник Кочановић. Наиме, Косовска агенција за приватизацију која је проистекла из Унмикове поверилачке агенције, донела је Уредбу о расподели 20 одсто средстава остварених од приватизације радницима, уз услов да се налазе на списку запослених у тренутку приватизације и да су најмање три године радили у предузећу, што већина српских радника из познатих разлога на Космету не испуњава.

- Уредба ове агенције је сама по себи дискриминаторска, јер се формирање списка запослених препушта телима, која, због протеривања више од 250.000 Срба са територије КиМ, јуна 1999. године, чине припадници албанске националности.

Ова пристрасност се само појачава нејасним навођењем рока од три године који мора постојати од момента запошљавања до момента приватизације, што значи да право на накнаду имају запослени после јуна 1999. године, а пре краја јуна 2000. године. Неправичност се огледа и у томе да се уопште не признају године стажа које су запослени провели радећи у одређеном предузећу - истиче Веселин Кочановић, начелник одељења за привреду у Министарству за КиМ.

Међутим, радници српске националности су оваквим начином формирања спискова дискриминисани али и зато што они могу остваривати своја права на тежи, дуготрајнији и неизвеснији начин, кроз судски поступак пред Специјалним већем тзв. Врховног суда Косова недоступним поготову избеглим и расељним лицима.

Антрфиле : НЕПОКРЕТНОСТИ

Осим многих предузећа, по речима Драгана Петковића, помоћника министра за КиМ у власништву Владе Србије налази се и велики број непокретности на Космету, око 24.500 хектара пољопривредног, шумског и грађевинског земљишта, 1,4 милион квадратних метара службених зграда, 145.000 квадрата пословних и 25.000 квадрата стамбених зграда уз још 750.000 квадратних метара других грађевинских објеката, чија се вредност уз привредне и минералне ресурсе процењује на најмање 5,5 милијарди долара, не рачунајући објекте и земљиште прогнаних, вредно најмање четири милијарде долара.

PRESS CLIPPING

Понедељак 26.04.2010. год.

ИЗГРАДЊА СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 26.4.2010, Страна : 11

У Куршумлији ће до краја године бити изграђена стамбена зграда за избеглице и расељене са Косова који живе у колективном центру „Селова“, најавио је заменик председника СО Куршумлија Бранислав Јовановић. Након изградње тог објекта, колективни центар биће затворен.

Изградњу зграде, чија је вредност око 300.000 евра, финансирају Републички комесаријат за избеглице, немачка хуманитарна организација АСБ и општина Куршумлија. Планира се да се у зграду усели 10 породица из колективног центра, док су два стана планирана за социјално најугроженије породице из Куршумлије.

ПОСЛАНИЦИ У СТРАЗБУРУ

Блиц, Датум : 26.4.2010, Страна : 3

САВЕТ ЕВРОПЕ

Стална делегација Скупштине Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе учествоваће на другом редовном заседању у Стразбуру од 26. до 30 априла.

Делегацију Скупштине предводи Драгољуб Мићуновић. Расправљаће се о последицама економске кризе, са освртом на њене социјалне аспекте, о положају жена, миграната и избеглица, као и о дискриминација на основу сексуалне оријентације.

ТУЖИЛАШТВА ДА РЕШЕ ОПТУЖНИЦЕ

Курир, Датум : 25.4.2010, Страна : 4

Наташа Кандић

БЕОГРАД - Тужилаштва Србије и Хрватске требало би да покрену иницијативу за решавање питања Срба оптужених или осуђених у одсуству за ратне злочине у Хрватској, изјавила је јуче директорка Фонда за хуманитарно право Наташа Кандић на консултацијама с ветеранима, избеглим и расељеним о иницијативи за оснивање Регионалне комисије за утврђивање чињеница о ратним злочинима на простору бивше Југославије (РЕКОМ).

Представник Удружења за прогнане и осуђене у Хрватској од 1991. године Јанко Радмановић рекао је да у Србији није ратни злочинац, али да у Хрватској јесте, и да годинама живи у “политичком кавезу” на територији Србије, јавља Бета.

ОДСЕЧЕНИ ОД СВЕТА

Правда, Датум : 26.4.2010, Страна : 6

ВИШЕ ОД СТО ХИЉАДА ГРАЂАНА НА КИМ И ДАЉЕ БЕЗ ТЕЛЕФОНСКОГ СИГНАЛА

Агонија око искључења мобилне и фиксне телефоније на југу Космета прети да наредних дана изазове још теже последице по локално становништво, које је већ три дана буквално одсечено од света! За разлику од представника тзв. косовских институција који сматрају да ти „законски кораци“ нису уперени ни против једне одређене националности или државе, већ против свих оних оператора који нису поштовали важеће законске норме, представници Срба мишљења су да је новонастала ситуација плански смишљена и да може довести до хуманитарне катастрофе.

Потпредседник Скупштине заједница општина Косова и Метохије, Марко Јакшић за Правду каже да су најновији догађаји око укидања телефонског сигнала у јужном делу српске покрајине доказ да је Приштина одлучила да у сарадњи са Еулексом заокружи своју лажну државу на Космету! – Ситуација је тешка и неизвесна; јужно од Ибра је становништво тренутно потпуно одсечено од мобилне мреже 063 и 064, као и од фиксне телефоније. Сигнал је доступан само у северном делу, али је то свега пет одсто целокупне територије Космета. Могу слободно рећи да је велики део Срба овим изложен могућој хуманитарној катастрофи, јер су онемогућени да позову лекарску помоћ или добију лекове, а без телефона су малтене одсечени од света – упозорава Јакшић

Он наглашава да сумња да Еулекс није знао да ће доћи до укидања сигнала.

– Мислим да Еулекс није искрен и да су веома добро били упознати са развојем догађаја. Подсетићу вас да је тај исти Еулекс прошле године бацио сузавац на Србе који су протестовали поводом градње албанских кућа, док сада, ево, мирно гледа аукидање неких основних људских права, као што је право на комуникацију путем телефона – изричит је Марко Јакшић, који додаје да је реакција званичног

Београда поново била недопустиво млака. – Све се своди на саопштења и осуде овог чина, а конкретни потези Београда поново изостају. Не би ме изненадило да све ово око укидања сигнала на КиМ има и неке индиректне или директне везе са најављеном продајом „Телекома Србија“! У сваком случају, овим су угрожени и Срби и Албанци на југу Космета.

Директор КБЦ „Грачаница“, Стојан Секулић, потез приштинских власти сматра варваризмом, неспојивим са данашњим временом.

– Буквално су нас исекли и сада смо потпуно изоловани од свега. Нема хитне службе, не можемо да комуницирамо са здравственим центрима у Косовској Митровици, Штрпцу, Гњилану, а изгубили смо контакт и са Београдом – каже за Правду Секулић, који напомиње да није случајно што се овако нешто десило баш за викенд. – Срећом, за сада се ништа озбиљније није пореметило, али свакако да термин није случајно изабран, јер за викенд сви раде смањеним темпом. С обзиром на то да ништа од нас не зависи, остаје нам да чекамо и да се надамо да ће се све вратити у нормалу.

И директорка Дома здравља у Грачаници, Рада Трајковић, оцењује да одлука привремених институција да искључе телефонске мреже српских провајдера на Космету представља репресију према косовским Србима.

– Стање је веома забрињавајуће. Овај континуитет инфраструктуралног притиска на становништво представља нови модалитет утеривања у приштински поредак, који иде паралелно са повлачењем Кфора, са каменовањем Срба повратника, са каменовањем аутобуса... Све то суштински представља једну страховиту репресију и најаву страховитог погоршања безбедносног стања за Србе и мотивисања Срба, па и оних који су изашли на косовске изборе, да се покрену са Косова – каже за Правду Трајковић.

Она додаје и да ће, уколико се деси било какав смртни исход, против привремене покрајинске владе и међународних институција на Космету, поднети кривичну пријаву јер је ово, према њеном мишљењу, потпуно нехуман и нецивизацијски акт према српској заједници.

Експерт за безбедност Зоран Драгишић сматра да је ово озбиљна провокација са јасном поруком кидања свих веза са Србијом. – Порука је јасна: „Или ћете бити део једне квази државе, или ћете бити санкционисани.“ Таква негативна порука може озбиљно да дестабилизује ионако лошу ситуацију. На врло ризичан начин се играју ватром, али сада је на потезу Србија. То не сме да се сведе на прост пословни однос, јер ни косовска влада није начинила потез који представља такво стање – каже Драгишић и додаје да би требало покренути демократску офанзиву и случај обелоданити Савету безбедности и свим одговарајућим институцијама.

Антрфиле : СНС: Онемогућен нормалан живот

Члан Главног одбора СНС-а Марко Ђурић позвао је надлежне да хитно реагују на искључење телефона косметским Србима.

– Српска напредна странка осуђује искључење фиксне и мобилне телефоније Србима са Косова и Метохије, и овакав чин назива антицивизацијским – нагласио је Ђурић. Он је рекао да би надлежни требало да реагују, јер су овим потезом становништву ускраћени нормални животни услови и комуникација са ближњима.

Тадић најављује међународну акцију

Председник Србије Борис Тадић изјавио је јуче да је запрепашћен мирном реакцијом Еулекса приликом рушења репетитора мобилног оператера „Телеком“ на Косову и додао да је српска власт „подигла узбуну у међународној заједници“ поводом тог случаја кршења људских права. – То не значи само штету за „Телеком Србија“ него, изнад свега, за грађане, за чију безбедност је Еулекс по јасном споразуму задужен – казао је Тадић. **Председник Србије је оценио је да је тај потез „такозваног регулативног тела Косова“ незаконит и да представља пљачку имовине „Телекома Србија“.**

– Ми смо подигли максималну узбуну у међународној заједници. Јуче смо имали неколико телефонских разговара са међународним посленицима. Данас, сутра, прекосутра, ми ћемо подићи у овом тренутку највећу могућу међународну акцију – нагласио је Тадић и додао да предстоје тешки разговори и са Еулексом.

Он је рекао да Србија неће оставити своје људе на Косову и Метохији и најавио да ће од институција у покрајини тражити да заштите изградњу нових репетитора.

– За седам дана, информисан сам, „Телеком“ је у стању да поново подигне опрему, само је потребно да нико не доведе у питање ту опрему – закључио је Тадић.

PRESS CLIPPING

Уторак 27.04.2010. год.

МЕМОРАНДУМ О ПОМОЋИ

Грађански лист, Датум : 27.4.2010, Страна : 16

ТЕМЕРИН

У Темерину ће данас бити потписан Меморандум о разумевању којим је предвиђена додела грађевинског материјала и средстава за унапређење животних услова и решавање стамбених питања избеглих и интерно расељених који живе у тој општини, у Кули и Бачкој Паланци.

Пројектом је предвиђена додела пакета грађевинског материјала породицама избеглих и расељених у те три општине да би завршили започете стамбене објекте или адаптирали неадекватне просторе за живот, а биће додељена и средства за покретање и унапређење сопствених послова. У општинама Темерин, Бачка Планка и Кула још увек живи 3.000 избеглих и интерно расељених. Србија је прва земља у Европи по броју избеглих и интерно расељених и једна од пет земаља у свету с продуженом избегличком ситуацијом.

ГОДИШЊИЦА ПРОТЕРИВАЊА СЛАВОНСКИХ СРБА

Данас, Датум : 27.4.2010, Страна : 13

Бањалука - У Градишци ће 1. маја бити обиљежена 15 годишњица егзодуса око 15.000 Срба из западне Славоније у операцији Хрватске војске „Бљесак“.

Председник Удружења протјераних Срба Крсто Жарковић рекао је, позивајући се на званичне податке хрватског Завода за статистику, да је од 1991. до 1995. на подручју западне Славоније живјело 106.000 Срба, док их тренутно на том подручју живи 26.000, али да је у стварности број српских повратника далеко мањи. Жарковић је рекао да је у операцији „Бљесак“ подручје западне Славоније напустило око 15.000 Срба. Он је рекао да су хрватске власти највише кућа обновиле на подручју Пакраца и Окучана, гдје се и највише вратило пријератних становника, углавном стараца, док су остале општине на том подручју пусте.

ПОРАСТАО БРОЈ СИРОМАШНИХ

Преглед, Датум : 27.4.2010, Страна : 5

Прошле године у Србији је, први пут од 2000. године, повећан број људи који живе испод линије сиромаштва, и то за око 80.000, на 6,9 одсто укупног становништва, изјавио је јуче менаџер Тима за социјално укључивање и смањење сиромаштва Жарко Шундерић.

Он је, на међународној конференцији о новим облицима социјалног предузетништва рекао да је прошле године проценат сиромашних износио 6,1 одсто и напоменуо да су неке

групе под већим ризиком од сиромаштва - деца и млади, особе старије од 65 година, а посебно они који немају завршену основну школу, Роми, инвалиди, избеглице и расељена лица. Шундерић је подсетио да су лане границу сиромаштва представљала примања од 8.022 динара и напоменуо да се велики број грађана налази непосредно изнад те линије.

СУБВЕНЦИЈАМА ДО НОВИХ РАДНИХ МЕСТА

Дневник, Датум : 27.4.2010, Страна : 4

ПОКРАЈИНА РАСПИСАЛА ДВА КОНКУРСА, ЗА ПОСЛОДАВЦЕ И НЕЗАПОСЛЕНЕ

Покрајински секретаријат за рад, запошљавање и равноправност полова расписао је конкурсе за доделу субвенција за отварање нових радних места и за samozapošljavanje. Реч је о јавном позиву послодавцима, као и незапосленим лицима са евиденције Националне службе за запошљавање у Војводини.

– Висина субвенција за послодавце је 160.000 динара по особи у најнеразвијеним општинама: Житиш ту, Пландишту и Новој Црњи, а 130.000 динара по особи у неразвијеним и недовољно развијеним општинама (Ириг, Ковачица, Опово, Сремски Карловци, Тител, Алибунар, Апатин, Бела Црква, Жабал, Мали Иђош, Нови Бечеј, Озаци, Сечањ и Србобран) – објаснио је покрајински секретар за рад, запошљавање Мирослав Васин.

– За остале општине предвиђен је износ од 80.000 динара, уз додатак од 50.000 динара послодавцу који упусти лица која се теже запошљавају, попут особа с инвалидитетом, самохраних родитеља, жена, Рома, избеглих и расељених, старијих од 50 и млађих од 30 година. Субвенција за samozapošljavanje додељује се незапосленом лицу у једнократном износу од 160.000 динара за обављање новорегистроване делатности. Уколико се више незапослених лица удружи (осим за оснивање задруга), појединачно се подносе захтеви за субвенцију од 160.000 динара.

Право подношења захтева имају лица која су на евиденцији Националне службе за запошљавање у Војводини а која су завршила обуку за samozapošljavanje.

– Покрајинска влада у овој години издвојила је 2,16 милијарде динара за решавање проблема незапослености, од чега ће 1,85 милијарда бити за финансирање приправника који су упуслени током прошле године. Остатак од 260 милиона биће усмерен управо у програме samozapošljavanja, односно новог запошљавања – казао је Васин, и изразио очекивања да ће овим програмима бити отворено 2.200 до 2.500 нових радних места.

Васин каже да очекује да ће у сарадњи с НСЗ-ом бити отворено између 8.000 и 10.000 радних места, а да ће преко Фонда за развој, Гаранцијског фонда, програма Секретаријата за науку и технолошки развој и парама које ће Министарство економије и регионалног развоја усмерити Покрајини, укупан број нових радних места достићи и 15.000. – Не знам да ли ће то бити довољно да нивелише број оних који ће у међувремену остати без посла јер нас у овој години очекују још два удара на повећање броја незапослених. То су окончање процеса приватизације и приватизација преосталих предузећа а и стриктна примена Закона о стечају, због чега ће значајан број људи доћи на евиденцију – рекао је Васин, и додао да, ако та два удара буду ублажена, очекује да ће 2011. бити година стабилизације тржишта рада. Пријаве на конкурс, који ће бити објављен данас у нашем листу и наредне недеље у листу „Послови”, примаће се од 4. маја.

Антрфиле : Влада даје 10.000 евра

Министар економије Млађан Динкић каже да ће од маја Влада Србије удвостручити подстицаје за запошљавање у неким од градова у Србији. Динкић каже да се то односи на градове који имају квалификовану радну снагу, а немају довољно инвестиција. Како је навео, неки од тих градова биће Ниш, Зајечар, Краљево и Нови Пазар.

"Подстицаји ће бити до 10.000 евра по сваком новозапосленом раднику, а износ ће зависити од гране индустрије и ефекта за извоз", рекао је он. "Нека нас критикују што дајемо подстицаје, али ми мислимо да је скупље када фабрике не раде и када људи немају посао, зато нећемо жалити да помогнемо запошљавање", рекао је Динкић. Он је рекао да ће Србија задржати атрактивне услове пословања и инвестирања и да намерава и да их побољша у условима кризе и да убрза привредни опоравак.

ИДЕЈА НАША, БЕНЗИН ВАШ

Политика, Датум : 27.4.2010, Страна : А26

ШТА ДА СЕ РАДИ: КАКО КОНТРОЛИСАТИ ХУМАНИТАРНЕ ФОНДОВЕ

Мирјана Радошевић*

Ових дана је код нас, и не само код нас, више него актуелан роман „Златно теле“ славног књижевног двојца из совјетских времена Иље Иљфа и Евгенија Петрова!

Ако и нису читали „Дванаест столица“ или „Златно теле“, свакако да су многи чули за чувени мото Остапа Бендера, главног јунака оба романа: „Идеја наша, бензин ваш“. Преведено, ми смислимо, ви дајете паре!

Нажалост, ову девизу користили су и разни хуманитарци, али и хуманитарне организације. Прошле године је у САД била велика чистка разних хуманитарних фондова, јер се открило да пошто намире порезе и део дају у сврхе за које су регистровани, највећи део оде у приватне џепове оснивача! И славни Боб Гелдоф, планетарно познат по акцији рок музичара за помоћ гладнима Етиопије са чијег је концерта Ливе Аид 13. јула 1985. прикупљено на стотине милиона долара, под ударом је истраге. Наводно, гладни су видели тек неко милионче, остало је отишло на нека друга места, чак и у фондове за – наоружање!

Пре десетак година, док смо још били цела земља и имали Југословенски црвени крст са седиштем у Симиној улици, избила је афера о невиђеним баханалијама тадашњег руководства, најчешће у „Чарапићевом бресту“ на Авали. Високи функционер те организације је увећавао своје килограме на облапорним гозбама уз певалке, од новца прикупљеног за оне којима је најпотребнији.

У времену медија и естраде, за хуманитарне акције се користе и познате личности, крунисане главе, глумци, певачи, сликари... Њима су се придружили и фото-модел, па и инстант креаторке моде. Оне које су биле ближе медијима умеле су да њима, нажалост, манипулишу. Зато су оштећени не само они који су давали новац, или своја дела као прилог за угрожене, оштећен је и углед новинара и медијских кућа које су им давале и неукусну подршку. Неукусну, зато што су то биле, углавном, личне промоције тих особа на разним „баловима“, никако онога што је било повод.

Прави хуманитарци требало би да дају из свог џепа. Уосталом, корени хуманитарног деловања, потреба да за собом оставе дубљи траг него што је ефемерно дејство новца, јавила се с краја 19. века у викторијанској Енглеској.

Џорџ Кадбери, Џозеф Раунтри и Џорџ Пибоди, богати индустријалци, основали су тада фондове за финансирање радничких насеља, школе и здравствену заштиту. Њиховим стазама у Америци су кренули Хенри Форд и Ендру Карнеги, познат по изреци да „онај ко умире богат, умире осрамоћен“. Тако је Карнеги своју империју насталу од производње

челика, у својим педесетим годинама, почео да дели сиромашнима... И Рокфелер је улагао у здравство и образовање... Данас су највећи филантропи света „папа софтвера“ Бил Гејтс и његова супруга Мелинда, која је, најзад, изашла из сенке овог финансијског могула, већма у цемперу. О овој новој филантропији 21. века пише Тереза Лојд у својој књизи „Зашто богати поклањају“. Далеко смо ми, и наши, понајчешће, контроверзни богаташи, од света. Некако су им најближи Владе и Снежана Дивац са својим фондом за помоћ избеглицама. Јер, Владе има „бензин“ свој, своје кошарком стечене милионе долара.

Пратећи медије ових дана, готово да нема оног кога није стид и због сопствене наивности. Као и оних, огорчених због манипулисања, зарад личне користи, најтежом од свих болести, канцером. Зато ће бити делотворна и више него актуелна, представа „Златно теле“ (роман је написан 1931) са Ланетом Гутовићем.

Премијера је у јуну. Горан Марковић је, сасвим случајно, купио код букинисте књигу Иљфа и Петрова да је поново, после 40 година, прочита. Ивана Димић, директорка Дrame Народног позоришта, после неколико дана, позвала га је да режира или Харвуда или Иљфа и Петрова. Горан се одлучио баш за авантуре Остапа Бендера. А док држава не покрене полуге система контроле разних фондова и хуманитараца, да не постанете нова, наивна жртва опскурних манипуланата, који мото „идеја моја, бензин твој“ тако лако спроводе у овој земљи сиромашних и лаковерних.

PRESS CLIPPING

Среда 28.04.2010. год.

НЕМА ПОВРАТКА

Вечерње Новости – Србија, Датум : 28.4.2010, Страна : 6

ШЕФ УНМИКА ОТКАЗАО ЈУЧЕ САСТАНАК СА СРБИМА

Албанци не дозвољавају ни сусрет

Косовска Митровица - **Отказивање састанка шефа Унмика Алберта Занијерија и представника албанске заједнице са челницима косовскомитровачког округа и општина са севера Космета у вези повратка Срба јужно од реке Ибар, који је према нашим сазнањима отказан под притиском Албанаца, представља још један доказ да Албанци не желе чак ни да разговарају на тему повратка, - рекао је јуче, на конференцији за новинаре у Косовској Митровици, начелник косовскомитровачког округа Раденко Недељковић.**

- Поставља се питање која је улога Међународне заједнице кад и по питању повратка, под притиском Албанаца, отказује састанке и не допушта српској заједници да изнесе своје проблеме и изнађе решење за повратак на своја огњишта. Очекујем јавно извињење Међународне заједнице и образложење за одустајање од овог састанка - рекао је Недељковић.

Он је истакао да се оваквим поступцима Србима и осталим неалбанцима шаље јасна порука да нису добродошли јужно од реке Ибар и да нису створени основни услови за њихов повратак.

- То је најбоље видљиво у селу Жач код Истока где су српски повратници изложени готово свакодневном каменовању и где се примењује пракса из Босне и Хрватске упирањем прста у Србе као извршиоце кривичних дела - рекао је Недељковић.

Антрфиле : ПРЕКРСТИЛИ СВИЊАРЕ

Покушаје Албанаца да униште и избришу све што је српско предочио је и представник Срба из села Свињаре Милорад Радивојевић који је новинарима показао слике са промењеним натписом села.

- Не знамо кад и ко је донео одлуку о промени имена села Свињаре у Фрашер, али то јасно говори да Албанци не желе ништа што подсећа на Србе, па чак ни назив села - рекао је Радивојевић и нагласио да Срби желе да се врате на своја огњишта али да за то не постоје елементарни услови, пре свега безбедност.

КОНСОЛИДОВАЛИ СМО И БУЏЕТ У УПРАВУ

Данас, Датум : 28.4.2010, Страна : 22

Милета Михајлов, годину дана након доласка на функцију градоначелника Зрењанина

Зрењанин - Годину дана након доласка на чело Зрењанина, кандидат Демократске странке Милета Михајлов оценио је да је годишњи учинак градске управе значајан

по томе што је дошло до консолидације буџета и управе. Према његовим речима, Зрењанин има традицију и озбиљне ресурсе, што све заједно захтева озбиљно руковођење. - Тог задатка сам се пре годину дана прихватио с пуном одговорношћу. Учинак је консолидација, не само буџета, већ и целе управе. У условима економске кризе и врло рестриктивног буџета успели смо да одржимо функционисање свих градских служби и ипак завршимо неколико крупних пројеката започетих у боља времена. Најважнији посао је нова индустријска зона „Југоисток“, према Ечки - објашњава градоначелник Зрењанина Милета Михајлов.

Према његовим речима, до 1. марта враћено је 600 милиона динара дуга, од чега 100 милиона из кредита, а највећи део обезбеђен је из буџетског прилива. Преостало је да се раздужи још 620 милиона динара.

- Све су то наслеђене обавезе које је Град преузео раније, у условима привредне експанзије и много већег буџета. У међувремену, озбиљна пажња посвећена је сређивању документације у домену имовинско-правних односа, јер то је темељ и услов да у будућности имамо стабилну управу и већи прилив инвестиција - каже Михајлов.

Он је новинарима рекао да ће завршетак индустријске зоне према Ечки, у коју је Европска унија уложила четири милиона евра, а Зрењанин милион, обезбедити долазак нових инвеститора, запошљавање и прилив новца у градску касу. За градњу погона на тој локацији до сада је потписано седам уговора са инвеститорима. Предвиђене се и друге инвестиције, као што су изградња путева и улица у граду и селима и реконструкција градског базена. **Михајлов је навео да је, уз строге мере штедне у буџету, у приоритетима и социјална заштита, па је тако, у партнерству са фондовима и другим институцијама отворен дневни центар за боравак деце са посебним потребама „Алтернатива“, почела је да ради сигурна кућа, обезбеђују се оброци у народној кухињи, а из буџета се финансира и наставак рада Свратишта за бескућнике. Град ће, такође, конкурисати код Министарства за локалну самоуправу и државну управу за адаптацију станова за 10 социјално угрожених грађана и њихових породица. Ове године наставиће се помагање избеглицама да трајно реше своје стамбено питање.**

Антрфиле : Форум Италија - Србија

Заменик градоначелника Горан Каурић и помоћник градоначелника Предраг Станков представили су капацитете Индустријске зоне „Југоисток“ на пословном Форуму Србија-Италија, одржаном у београдском хотелу Хајат у под називом „Нове могућности економске сарадње“. Зрењанин је један од три града који је имао свој експозе на овом скупу.

- Упознали смо заинтересоване италијанске привреднике са оним што наш град има и готово сам сигуран да ће наше учешће на форуму дати резултате и да ћемо ми врло брзо имати инвеститоре у Зрењанину који ће улагати у Индустријску зону „Југоисток“ - рекао је заменик градоначелника Зрењанина, Горан Каурић.

У Зрењанину су протеклих година две велике италијанске фирме из текстилне индустрије - „Помпеа“ и „Фулгар“, отвориле погоне. Запослено је неколико стотина радника а њихови брендови постали су заштитни знак Зрењанина.

ГАСИ СЕ НАРОДНА КУХИЊА НА СЕВЕРУ КОСОВА

Политика, Датум : 28.4.2010, Страна : А8

Косовска Митровица – После седам година народна кухиња Удружење жена „Сабор“, једина која на територији северног Косова храни најсиромашније, у суботу престаје с радом. Како за „Политику“ каже председница Удружења жена „Сабор“ Миланка

Ордић, за прошли месец представници привременог Већа уплатили су 30.000 динара, а за овај 20.000, а стигло је и нешто помоћи у храни од покрајинског Црвеног крста.

– Нама је само за хлеб и плаћање таксија који вози храну расељенима и најсиромашнијима који су у колективном центру на Малом Звечану потребно 12.500 динара, а за остале потрештине још 10.000 и то смо назначили представницима локалне власти. Међутим, 45 људи од суботе неће добијати ни парче хлеба. Јуче нисмо могли да добијемо одговор представника локалне самоуправе да ли планирају да нешто учине да се народна кухиња не угаси.

НАШЕ МАЛО НЕКОМЕ ЈЕ СВЕ

Политика, Датум : 28.4.2010, Страна : А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: КАКО КОНТРОЛИСАТИ ХУМАНИТАРНЕ ФОНДОВЕ

Снежана Дивац*

Фонд „Ана и Владе Дивац” основан је у децембру 2008. године. Циљ Фонда је да помаже незбринутим, избеглим и расељеним особама, без обзира на њихову националну, верску, политичку или било коју другу припадност. У оквиру пројекта „Можеш и ти” фонд је у различитим акцијама прикупио средства за трајно стамбено збрињавање 202 породице избеглих и расељених особа која живе у колективним центрима широм Србије.

Годишњи план нам је да збринемо 100 породица. Стамбено збрињавање подразумева доделу сеоских домаћинстава, социјално становање у заштићеним условима, доделу грађевинског материјала и изградњу монтажних кућа.

Пројекат Рурална и пољопривредна интеграција у подржавајућој околини (РАИСЕ) који финансијски подржава Унидеа фондација Уникредит групе, а реализује се у сарадњи са новосадским Хуманитарним центром, један је од ретких пројеката који помаже избеглим и расељеним особама да реше проблеме незапослености и социјалне искључености. Економску и социјалну помоћ у оквиру пројекта добија 100 породица избеглих и расељених особа, којима је кроз акцију „Можеш и ти” решено стамбено питање. Да би се економски осамосталила, свака породица добија бесповратну новчану помоћ за покретање и развој сопственог посла. У томе им стручним саветима помажу економисти, агрономи и други. Недавно је фонд у сарадњи са Евробанком ЕФГ, а под покровитељством Министарства просвете, покренуо акцију чији је циљ да прикупи средства за реконструкцију дечјих игралишта у обдаништима широм Србије.

Наиме, креирана је јединствена хуманитарна картица Велико срце, која свим корисницима кредитних картица нуди могућност да постану донатори за обнову дечијих игралишта. „Велико срце” функционише као стандардна кредитна картица, али банка се одриче дела своје провизије. Прошле године (октобар – новембар – децембар) покренули смо и акцију са рестораном Литтле Бау у оквиру које су гости сваког понедељка могли да за свој оброк плате колико су желели да донирају за пројекат „Можеш и ти” то јест за куповину сеоског домаћинства за једну породицу из колективног центра. Током акције прикупљена су средства за куповину сеоских домаћинстава за три породице. Организовали смо и неколико донаторских вечера у Чикагу и Сакраменту, а средства су употребљена за пројекат „Можеш и ти”. Донатори фонда су људи из земље и иностранства, компаније, државне институције, фондације итд. Сматрам да је обавеза сваког фонда и било којег примаоца новчане помоћи да обавести јавност како је утрошен новац. Та комуникација је покретачка снага нашег фонда.

Фонд је у свом раду отворен и сва средства се прикупљају наменски односно за конкретан пројекат. Сви донатори добијају извештаје у којима се описује како је пројекат реализован

и како су утрошена средства. Информационо, путем медија, и ширу јавност, посебно грађане који учествују појединачним донацијама, о резултатима пројеката.

У заједничкој акцији Фонда „Ана и Владе Дивац” и ЈКП „Инфостан” учествовало је више од 16.000 грађана који су путем уплатнице уплаћивали донације. Прикупљено је 4.500.000 динара и сва средства су утрошена за куповину сеоских домаћинстава за пет породица избеглих и расељених особа које су биле смештене у колективним центрима у Србији. РТС – Београдска хроника нам је омогућила да промовишемо ову акцију и саопштите резултате и имена породица које су добиле могућност новог живота. Реализовали смо и акцију са Информатиком Нови Сад. Грађани су донирали средства за куповину сеоског домаћинства за једну породицу у Војводини.

Организовали смо и акцију са ЈКП из Ниша и она још траје. Наше искуство је позитивно, већина људи с правом верује да је његово мало – неке све и желе да помогну, колико ко може. Хуманитарни рад је један од најодговорнијих имајући у виду то којим групама људи су средства намењена.

Вероватно, као и у сваком другом раду, неправилности и злоупотреба има, али не бисмо смели да генерализујемо ствари и кажемо да сви који се баве овим послом злоупотребљавају нечију доброту и вољу да помогну онима којима је помоћ најпотребнија. Саме организације би требало да буду отворене у свом раду и да информишу јавност о постигнутим резултатима. Такође је битно да партнери у пројектима траже извештаје о раду саме организације. **Наш фонд је партнер УНХЦР-у и Комесаријату за избеглице, који имају прецизно постављене процедуре у раду и мониторинг систем. Не постоји закон који неког на то обавезује, али мора постојати морална обавеза сваког ко се бави хуманитарним радом да буде отворен да се не би дешавало да због негативних примера људи изгубе веру у доброту.**

*Председница УО Фонда „Ана и Владе Дивац”

PRESS CLIPPING

Четвртак 29.04.2010. год.

ЗБРИНУТА БЕБА

Курир, Датум : 29.4.2010, Страна : 8

После смрти једногодишњег Ељмедина Мује лекари обишли ромску породицу и сестру близнакињу сместили у дечју болницу

БЕОГРАД - Сестра близнакиња једногодишњег Ељмедина Мује, који је, према тврдњама мајке, умро три дана пошто су запослени у Дому здравља Карабурма 20. априла одбили да га приме на преглед, смештена је јуче у дечју клинику у Тиршовој улици.

Она је, како Курир сазнаје, после кућне посете лекара педијатара и епидемиолога из Дома здравља Палилула породици Муја, која је донедавно имала 11 деце, колима Хитне помоћи превезена у болницу.

- Беба није животну угрожена. Нема ниједан већи здравствени проблем. Примљена је да би добила надокнаду течности. Прима инфузије и надамо се да ће са њом све бити у реду у наредном периоду. Не можемо сада да тврдимо колико ће остати код нас - кажу за Курир у дечјој клиници у Тиршовој.

Са друге стране, у ДЗ Палилула и даље тврде да мајка покојног Е. М. није довела дете на преглед 20. априла. Епидемиолог Дома здравља др Јасминка Милошевић каже за Курир да ће та служба организовати узимање мокраће осталој деци како би се утврдило да ли имају жутицу или не.

- Реч је о многочланој ромској породици. Живе у 16 квадрата. Немају најосновније услове за живот, ни воду за пиће. У просторији је мрачно и осећа се влага. Деца која су рођена после 2002. године нису примила ниједну вакцину.

Зато ћемо после тестова урина организовати и вакцинацију деце. Иначе, установили смо да деца немају симптоме заразних цревних и плућних болести - каже за Курир др Милошевић.

Према њеним речима, лекари нису установили ни промене на кожи које би указивале на богиње.

- Предложићу надлежнима да се што пре уради систематски преглед деце и родитеља, као и да се утврди њихов социјални статус, јер нигде нису пријављени - наводи она.

Центар за социјални рад „Палилула“ одлучио је да, уместо измештања деце из породице због изузетно лоших услова у којима живе, пружи подршку породици и покуша да их одржи на окупу. Општина Палилула, на чијој територији Мује живе, досад је уплатила трошкове сахране и спремни су да дају једнократну новчану помоћ.

- Постоје два модела решења проблема. Да се деца измeste из породице уколико су животну угрожена или да се пружи подршка породици како би остали сви на окупу. Одлучили смо се за другу варијанту. Породица Муја има социјалну заштиту која им по закону припада. Ми немамо станове да бисмо им обезбедили већи кров над главом, али покушаћемо, у сарадњи са општином, да им помогнемо - каже за Курир Биљана Вељић-Јовановић.

Антрфиле : Инспекторке у ДЗ Палилула

Здравствена инспекција Министарства здравља покренула је истрагу у огранку ДЗ Палилула на Карабурми како би утврдила да ли су тамошњи запослени одбили да прегледају покојног Ељмедина 20. априла, када га је мајка довела јер је „имао високу температуру и неке бубуљице по лицу“. Дете је после три дана умрло.

Како Курир сазнаје, извештај о томе биће завршен после истраге, а две инспекторке већ су разговарале са запосленима у ДЗ на Карабурми.

Деца непријављена

У Комесаријату за избеглице кажу да ће инсистирати да се деца што пре пријаве и да ће помоћи да добију легитимације расељених лица.

- Породица Муја се први пут обратила Комесаријату десетак дана пре смрти бебе и ми смо им одмах послали пакете хране и средстава за хигијену. Ипак, право решење за њих било би да их раселимо у неки од колективних центара који се налазе у Зајечару, Књажевцу и другим градовима. Друго решење је да се укључе у неки од програма социјалног становања - каже комесар за избеглице Владимир Цуцић.

ОДАЋЕ ПОМЕН ЖРТВАМА

Вечерње Новости, Датум : 29.4.2010, Страна : 4

ХИЉАДЕ ИЗБЕГЛИХ И ПРОГНАНИХ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ 1. МАЈА

САБОР ЗА СЕЋАЊЕ У МАНАСТИРУ КРУШЕДОЛ

ИЗБЕГЛИ и прогнани Срби из Хрватске и ове године окупиће се да одају пошту пострадалима у последњим сукобима на просторима ове суседне државе. Више хиљада посетилаца из Србије и региона посетиће фрушкогорски манастир Крушедол 1. маја где ће бити организован Црквено-народни сабор "Крушедолска звона 2010".

- У почетку се ова манифестација одржавала у Чортановцима, али је у договору са владиком сремским Василијем одлучено да то буде баш овај манастир - објаснио је Милојко Будимир, из Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске, која је са Завичајним клубом Славонија, организатор Сабора.

- Идеја нам је да се овим скупом обележи прогон Срба из западне Славоније који се догодио на овај датум, пре тачно 15 година у злочиначкој операцији хрватске војске и полиције. Тада је убијено више од 300 мушкараца, жена и деце и прогнано је 15.000 преосталих Срба.

Служиће се литургија и парастос за све који су настрадали на овим просторима током 20. века. После тога, културно-уметничка друштва, која и у избеглиштву негују фолклор и традицију завичаја, извешће програм, а на позорници испред манастира, мушки и женски хорови извешће изворне песме.

Долазак су потврдили и премијер Републике Српске Милорад Додик, амбасадор Русије Александар Конузин, представници министарстава, а говориће академик Василије Крестић.

Антрфиле : ПРИЈАВЕ

СВИ који желе да дођу на Сабор могу да се пријаве Удружењу Срба из Хрватске у београдској Дечанској улици 8/4 свакога дана од 10 до 14 часова или на телефон 011/3231-994. Превоз аутобусом је бесплатан.

PRESS CLIPPING

Петак 30.04.2010. год.

ОКОНЧАН СКУПШТИНСКИ МАРАТОН

Дневник, Датум : 30.4.2010, Страна : 3

Посланици Скупштине Србије завршили су јуче разматрање амандмана на законске предлоге који су на дневном реду друге седнице пролећног заседања парламента. Тиме је уједно окончана расправа о 94 тачке, а гласање је заказано за у среду, 5. мај, након чега ће истог дана започети нова сесија.

Скупштина би требало да се изјасни о шездесетак међународних споразума и више од 50 законских предлога из дневног реда маратонске седнице започете 30. марта. **Између осталог, посланици ће се изјашњавати о изменама и допунама закона о избеглицама,** о регионалном развоју, о праву на бесплатне акције, о предлогу закона о заштити становништва од изложености дуванском диму, о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма. На дневном реду нове седнице је 11 тачака, међу којима је предлог закона о спречавању злостављања на раду, измене закона о ДРИ-ју и о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Парламент ће и на овој седници ратификовати више међународних конвенција и споразума.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 30.4.2010, Страна : А16

Темерин – Петнаест избегличких породица из Куле и по осам из Темерина и Бачке Паланке добиће грађевински материјал за завршетак изградње започетих стамбених објеката или адаптацију постојећих, у укупној вредности од 160.000 евра обезбеђених из хуманитарних фондова Европске уније.

О томе су представници власти ове три општине потписали у Темерину меморандум са Комесаријатом за избеглице и Удружењем самарићанских радника (АСБ), а у оквиру великог међународног пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“. предвиђена је и обука 60 особа, по 20 из сваке општине, за израду пословних планова а за десет најбоље урађених биће обезбеђени бесповратни кредити, односно опрема у вредности од 1.200 до 1.500 евра. Онима који не добију помоћ из овог пројекта пословни план ће омогућити да конкуришу за повољне кредите код банака или донације других институција.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 30.4.2010, Страна : 55

КУРШУМЛИЈА – У куршумлијском насељу „Расадник“ ископани су темељи за почетак изградње зграде са дванаест стамбених јединица намењених расељеним и избеглим лицима, као и социјално угроженим случајевима.

Славко Милојковић, повереник за избеглице, каже да је десет станова намењено станарима Колективног центра „Селова“, у коме живи 70ак избеглица из Хрватске и

расељених са Космета, док ће два стана припасти социјално угроженим породицама. Вредност објекта, чију ће изградњу финансирати Комесаријат за избеглице у сарадњи са УНХЦР-ом, износи око 300.000 евра.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 30.4.2010, Страна : 3

СМЕДЕРЕВО

Град Смедерево је са немачком невладином организацијом АСБ потписао меморандум, а повод је донација ЕУ укупне вредности од 72 хиљаде евра.

У оквиру акције биће додељено 25 пакета помоћи, 15 пакета грађевинског материјала у вредности до четири хиљаде евра и 10 грантова за покретање и унапређење сопствених послова у вредности од по 1.200 евра.

ЖАЛ ЗА ЖРТВАМА „БЉЕСКА“

Правда, Датум : 30.4.2010, Страна : 55

КРУШЕДОЛ – Пети крајишки црквено-народни збор „Крушедолска звона“, обележиће у суботу 1. маја 15 година од страдања и прогона Срба из Западне Славоније у манастиру Крушедол на Фрушкој гори.

Долазак је потврдио председник Владе Републике Српске Милорад Додик, руски амбасадор Александар Конузин и академик Василије Крестић, а у Асоцијацији избегличких удружења из Хрватске кажу да очекују више политичких и јавних личности. У манастирској цркви Благовештења, у јутарњим часовима, биће служена литургија и парастос за Србе погинуле у ратовима од 1991. до 1999. године.

КОЛИЦА ЗА ИРИШКЕ ТРОЈКЕ

Политика, Датум : 30.4.2010, Страна : А16

Урош, Милош и Николина Глушац, тројке Бранке и Радована Глушца из Ирига, окружени су општом пажњом, јер се у овом месту не памти када су рођене последње тројке. Како долази лепо време, а тројке су већ напуниле осам месеци, председник општине Ириг Владимир Петровић је породици Глушац поклатио колица, да би мама Бранка могла све троје деце изводити у шетњу.

Поред новчане помоћи коју је породица добила од општине када су тројке рођене, председник је обећао помоћ и убудуће, па ће ова породица наредних дана добити на поклон пакет прехрамбених производа и кућних потрештина, као једнократну помоћ. Ова бивша избегличка породица поред тројки има и двоипогодишњег синчића Николу.

PRESS CLIPPING

Уторак 04.05.2010. год.

ЈОШ 170 МИЛИОНА ЕВРА ИЗ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Политика, Датум : 1.5.2010, Страна : А5

Крајем маја биће потписан споразум о коришћењу средстава ИПА 2010, на основу чега ће бити обезбеђен новац за 26 пројеката

После недавног потписивања Финансијског споразума о коришћењу 70 милиона евра из Инструмента за претприступну помоћ Европске уније за 2009. годину, Божидар Ђелић, потпредседник Владе Србије, потписаће, крајем маја у Нишу, нови финансијски споразум са Европском комисијом, сазнаје „Политика” од Огњена Мирића, координатора фондова ЕУ у влади и Ђелићевог саветника. Реч је о коришћењу средстава из програма ИПА 2010, на основу чега ће Србији ће бити одобрено још 170 милиона евра европске бесповратне помоћи, за 26 пројеката.

Из финансијског „пакета” за 2010. биће, између осталог, подржан друштвено-економски развој јужне Србије – Јабланички и Пчињски округ и југозападне Србије – Златиборски, Рашки, Моравички и Расински округ (за то ће бити одобрено 15 милиона евра). Средства ће бити обезбеђена и за инфраструктурна улагања у високо образовне институције (25 милиона евра) и супервизију извођења радова на путном Коридору 10 (10 милиона евра). Следи новац и за борбу против финансијског криминала и финансирања тероризма (2,5 милиона евра), али и за изградњу електричне подстанице Лесковац–Врање (28 милиона евра).

Институције Владе Србије до сада су „успешно одговарале на годишње припреме пројеката” који се финансирају из европских фондова. „Припремљени су пројекти за период од 2007. до 2010. године, укупне вредности од око 630 милиона евра и започета је реализација пројеката из програма ИПА 2007, 2008. и 2009.”, наводи Мирић, подсећајући да је Србији омогућено да из програма ИПА за 2009. усмери 100 милиона евра за директну буџетску помоћ.

Међу пројектима чија је реализација почела наш саговорник помиње програм подршке локалној инфраструктури (45 милиона евра), подршку формирању института за обуку судија, припрему програма обуке и спровођење обуке за судије, тужиоце и студенте (2 милиона евра), онда, набавку 200 возила хитне помоћи (10 милиона евра), подршку конкурентности привреде (3,5 милиона евра), али и унапређење социјалне инклузије и смањење сиромаштва (5,5 милиона евра).

Почело је, каже, и решавање стамбених питања избеглица кроз набавку грађевинског материјала и куповину сеоских кућа и домаћинстава и пружање бесплатне правне помоћи (10 милиона евра). Ту је и регулисање брзине, безбедности и ефикасности превоза на Дунаву изградњом одговарајућег информационог система (11 милиона евра), реформа средњег стручног образовања (4 милиона евра), као и усклађивање са правним тековинама ЕУ у различитим областима.

Србија, захваљујући ИПА средствима, учествује и у осам програма прекограничне сарадње. Од тога, шест програма се остварује са суседима, Мађарском, Румунијом, Бугарском, Хрватском, Босном и Херцеговином и Црном Гором. За то је из европске касе намењено око 30 милиона евра за период од 2007. до 2009. године, што је, како истиче Мирић, duplo више него у периоду од 2004. до 2006. године.

У току првих позива за припрему пројеката прекограничне сарадње достављено је између 58 и 170 пројеката за финансирање, у зависности од финансијске вредности самог пројекта.

„Број пројеката и њихово повећање из године у годину говори о напретку регионалне сарадње на Западном Балкану и значају прекограничне сарадње за стабилност, економску сарадњу и напредак региона”, наглашава Мирић, додајући да се очекује да наредни позиви за припрему пројеката прекограничне сарадње буду расписани у септембру 2010. године.

Србија данас има право да користи новац из два, од пет делова ИПА фонда – за помоћ у транзицији и изградњу институција, као и за прекограничну сарадњу. Мирић, стога, истиче да се српска администрација, иако Србија није формални кандидат за чланство у ЕУ, већ годину дана припрема за могућност коришћења и остале три компоненте ИПА програма – регионални развој, развој људских ресурса и рурални развој, који су доступни државама са кандидатским статусом. Тренутно се, објашњава он, ради на припреми одговарајућих стратешких докумената, као и на изради пројеката у области саобраћаја, животне средине, привредне конкурентности, запошљавања, образовања, социјалне инклузије и руралног развоја.

САМО СРБИ ИМА НЕМА ИЗВИЊЕЊА

Правда, Датум : 4.5.2010, Страна : 6

КРАЈИШНИЦИ У КРУШЕДОЛУ ОБЕЛЕЖИЛИ 15 ГОДИНА ОД ПРОГОНСТВА ИЗ ЗАПАДНЕ СЛАВОНИЈЕ

Паљењем свећа и литургијом у манастиру Крушедол обележено је 15 година од хрватске агресије на Српску област Западна Славонија и прогонство око 15 хиљада њених становника. Првог маја 1995. године, 16.000 припадника хрватске војске прогнало је око 15.000 становника Западне Славоније, а у том нападу на зону, која је формално била под заштитом мировних снага УН, подинуло је и нестало 283 Срба, међу којима 53 жене и деветоро деце.

Ово већ традиционално окупљање организовали су Асоцијација избегличких удружења из Хрватске и БиХ и Удружење Славонаца из Инђије, чији је председник Никола Вуколић истакао да је суштинска потреба прогнаних Срба да се редовно окупљају и одржавају везе, јер тамо „где има саборности, има и љубави, а где има љубави, има и вере“. Он је алудирао на недавно извињење хрватског председника Јосиповића босанским муслиманима.

– Претешка је ова тишина, свако се свакоме извињава, само Србима не – рекао је Вуколић. Пред неколико хиљада Крајишника говорио је академик Василије Крстић, који је изнео историјску генезу хрватске геноцидне идеје, која се може сажети у речи усташког идеолога Мила Будака: „Трећину Срба побити, трећину протерати, а трећину превести у католичанство“.

У току богатог културно-уметничког програма одушевљено су поздрављени драмска уметница Јелена Жигон и Бора Чорба са својим музичарима.

РЕПОРТЕРИ “НОВОСТИ” НА ЧЕТВРТОМ ЦРКВЕНО-НАРОДНОМ КРАЈИШКОМ САБОРУ У КРУШЕДОЛУ

Неколико хиљада избеглих Крајишника стигло на Фрушку Гору из свих крајева Србије

НА ХИЉАДЕ свећа запаљено је у суботу, 1. маја, у цркви сремског манастира Крушедол, чија петовековна историја је, заправо, историја сабирања Срба северно од Саве и Дунава. Више од 3.000 бивших Крајишника, расутих по свим деловима Србије, окупило се на четвртом народно-црквеном сабору “Крушедолска звона”, да се поклоним сенима оних који су, тог дана 1995. страдали у хрватском нападу на западну Славонију, али и свих жртава ратова од 1991. до 1999. и свих својих земљака који су, у међувремену, умрли у чемеру избеглиштва.

- Дошла сам да запалим свеће за жртве злогласног “Бљеска” који се догодио на данашњи дан, у мојој западној Славонији и за све моје претке који тамо и данас почивају - рекла нам је, обучена у дубоку црнину, Десанка Царић која данас живи у сремском селу Кукујевци, где је стигла из Грубишног Поља.

У препуној манастирској цркви, у којој су, уз остале, сахрањени краљ Милан и кнегиња Љубица Обреновић, патријарх Арсеније Чарнојевић и први војвода Српске Војводине Стеван Шупљикац, парастос свим српским жртвама је, иначе, служио епископ сремски Василије.

- Да нису, са 18 или 19 година, 1995. изгинули у “Олуји”, моји другови би данас, као и ја, имали своју децу - једва је, упола гласа и са сузом у оку, прозборио Владимир Комазец из Обровца који живи у Крушедолском Прњавору. - Зато сам и довео моју децу Лану, Лазара и Луку да све ово чују и да их ни они никад не забораве.

Са сличном жељом у Крушедол су дошли и Крајишници који данас живе у Крагујевцу, Београду, Суботици, Шапцу, Зворнику, Бору, Ваљево... Под крошњама расцветалих кестенова и раскошно разлисталих столетних липа у манастирској порти, било је, међутим, и оних који са Крајином немају никакве директне везе.

- Дошли смо да запалимо свеће и за наше живе, али и за све жртве нашег народа у страшном времену које је иза нас - рекла је Јованка Марковић из Београда која је у Крушедол стигла са снахом Наталијом, иначе Рускињом, и тројицом унука, Луком, Александром и Стефаном.

Сам сабор отпочео је благословом владике Василија који је, подсетивши “на све који су оставили своје животе у злогласном усташком ’Бљеску’ и ’Олуји’”, позвао Србе на слогу и саборност.

- Не смемо их никада заборавити и не смемо се никада одрећи наших белега и тапија ствараних вековима - рекао је епископ сремски. - Сабирајмо се и чувајмо нашу веру и наш језик, они су најчвршћи бедем за одбрану нашег народа.

У традиционалној саборској беседи, академик Василије Крестић нагласио је да се бивша Југославија распала због тежњи Хрватске да, по сваку цену, постане самостална држава, осврнувши се, истовремено, на положај преосталих Срба у њој.

- Срби су тамо обесправљен народ о којем нико не брине на прави начин - рекао је Крестић. - То не чини ни хрватска држава која се, штавише, са њима цинично поиграва, али, нажалост, ни њихова матична држава.

Антрфиле : САБОРОВАЊЕ

САБОРОВАЊЕ Крајишника у Крушедолу обележено је и културно-уметничким програмом у којем су, уз изворне певачке и фолклорне групе, учествовали и познати уметници Ивана Жигон, Петар Краљ, Бора Ђорђевић... Заједно са Иваном Жигон, учесници су отпавали, а велики део и отплакао, песму “Тамо далеко...”.

“БЉЕСАК” ОСТАО БЕЗ ИСТРАГЕ

ПРЕМА подацима Документационо-информационог центра “Веритас” у “Бљеску” је, 1. и 2. маја 1995. убијено или нестало 283 Срба, а више од 30.000 напустило је своја огњишта.

- Права истрага о тим злочинима, нажалост, никада није отворена - рекао је, палећи у крушедолској цркви свеће за помен страдалима, директор тог центра Саво Штрбац. - Ни велики број Срба који су, на више локација у западној Славонији, покопани као непознате жртве хрватског злочина, још није идентификован.

PRESS CLIPPING

Среда 05.05.2010. год.

КУЋЕ ДОБИЈА ДЕСЕТ ФАМИЛИЈА

Дневник, Датум : 5.5.2010, Страна : 11

ОПШТИНИ ШЕСТ МИЛИОНА ДИНАРА ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

КИКИНДА: Кикиндска општина добила је новац за куповину десет кућа за избегла и интерно расељена лица. Домаћинства са окућницом добиће седам породица које имају избеглички и три породице које имају статус расељених особа.

Новац је обезбеђен на основу јавног позива од 15. марта за учешће у пројекту „Подршка локалним акционим плановима”. Комисија састављена од представника Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) и Комесаријата за избеглице Републике Србије изабрала је тринаест пројеката који ће бити подржани средствима УНХЦР-а. Новац је намењен побољшању услова живота и становања интерно расељених лица и породица, као и интеграцији избеглих.

Локални акциони план кикиндске општине УНХЦР оценио је највишим оценама, те је за куповину кућа са окућницом опредељено више од шест милиона динара.

- Локални акциони план за унапређење расељених и избеглих лица општине Кикинда од 2010. до 2014. године је документ којим се локална самоуправа дугорочно опредељује за побољшање услова живота ових особа – каже стручна сарадница у Секретаријату за друштвене делатности Татјана Барбулов.

Најпре ће се на нивоу општине Кикинда објавити конкурс, а коначну реч о томе коме ће припасти ове куће даће Комисија заједно са УНХЦР-ом.

Локалним акционим планом предвиђена је и помоћ у грађевинском материјалу, такође за 15 породица – објашњава Татјана Барбулов. И за ову помоћ општина ће конкурисати код донатора.

ДАНАС ГЛАСАЊЕ И НОВА СЕДНИЦА

Правда, Датум : 5.5.2010, Страна : 3

Посланици Скупштине Србије данас ће се изјашњавати о 94 тачке дневног реда, након чега ће почети нова седница, на чијем су дневном реду, између осталог, и измене и допуне Закона о Државној ревизорској институцији (ДРИ).

Посланици ће гласати о изменама и допунама закона о избеглицама, о регионалном развоју, о сету закона из области пољопривреде и здравства, међу којима је Предлог закона о заштити становништва од изложености дуванском диму. Гласаће се и о 64 међународна споразума, а бираће се и повереник за заштиту равноправности.

РАЗГОВОРИ САМО У ОКВИРИМА 1244

Дневник, Датум : 5.5.2010, Страна : 2

БЕОГРАД ПРИСТАЈЕ НА ДИЈАЛОГ С АЛБАНЦИМА, АЛИ НЕ КАО ПРЕДСТАВНИЦИМА НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ

Министар спољних послова Србије Вук Јеремић изјавио је да су преговори о Косову и Метохији могући само у оквирима Резолуције 1244 Савета безбедности УН.

„Србија се одувек залагала за решење проблема Космета путем мирног дијалога, који би довео до компромиса, заснованог на међународном праву. Међутим, оквир за преговоре може бити једино Резолуција 1244 и они морају бити вођени на транспарентан начин, у складу са демократским мандатом који је Влада Србије добила од грађана”, изјавио је Јеремић агенцији Танјуг. По речима државног секретара у српском Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић, Београд је у основи спреман за техничке разговоре са Приштином.

Иако је упозорио на то да ће тема статуса Косова увек остати отворена за Србију, Ивановић објашњава да техничка питања морају бити решена јер су суштинска за нормалан живот Срба на Косову. „Не треба нам ни Брисел ни Вашингтон да би нам то казали. Просто имамо проблем са струјом, имамо проблем с телефонијом, проблем с повратницима... Значи то су нека питања која се могу политизовати, али су у суштини то ипак техничка питања”, рекао је Ивановић за Радио „Слободна Европа”.

Он је, међутим, оценио и да „Београд неће бити у директном контакту са представницима косовских Албанаца све док се они представљају као представници независне државе”. „Зато ће нам посредници бити од велике помоћи. Београд је спреман да техничке контакте на техничком нивоу, без помињања питања статуса, али уз јасну напомену да ће пре или касније то питање морати да се отвори онда када обе стране за то буду биле спремне“, поручио је Оливер Ивановић.

ГОДИШЊИЦА ОПЕРАЦИЈЕ „БЉЕСАК”

Политика, Датум : 5.5.2010, Страна : А24

Подручје Западне Славоније било је од почетка 1992. под заштитом снага УН (сектор Запад), које је обезбеђивао непалски и аргентински батаљон.

Против западнославонских Срба (око 15.000 становника са око 4.000 војника) 1. и 2. маја 1995. кренуло је више од 16.000 припадника хрватских оружаних снага, што значи више него што је ту остало да живи Срба. Пред тим нападом, а уз присећање на све оно што се Србима десило на овом подручју за време Другог светског рата, кренуло је у егзодус готово све становништво спасавајући голи живот. На том путу према „мосту спаса” до реке Саве сустизале су их авионске бомбе, топовске гранате и снајперски меци. **Од око 15.000 Срба, колико их је у то време живело у Западној Славонији, убијено је или нестало, према досад верификованим подацима Информативно-документационог центра „Веритас”, 283 људи, од којих 57 жена и деветоро деце.** Хрвати су покупили и покопали 168 убијених Срба, највише под ознаком „непознат”, који ни до данас нису ексхумирани ни идентификовани.

Покушај ексхумације у новембру 2007. године, на неколико оближњих локација (Окучани, Врбовљани и Цаге), није дао резултате што отвара питање где су посмртни остаци Срба у тој акцији. Око 1450 припадника Српске војске Крајине је заробљено на превару уз помоћ заштитних снага УН. Након заробљавања, хрватски судови су их осудили за разне злочине, а неки од осуђених Срба још увек издржавају дугогодишње казне затвора у злогласној казниони Лепоглава.

Цивили који нису могли, или нису желели да напусте своја огњишта, ако су имали срећу да преживе, смештени су у логоре за цивиле, а за то време српска имања су опљачкана, опустошена и уништена. Према евиденцији међународних организација, на овом подручју у октобру 1995. године било је само 800 Срба.

Ускоро су и ови цивили, уз помоћ заштитних снага УН и хуманитарних организација, превезени у РС и СРЈ. **За све ове године вратило се само око 1500 људи, углавном старијих.**

Међународна заједница није увела никакве санкције према Хрватској. Савет безбедности, Резолуцијом 994, од 17. маја 1995, затражио је од Хрватске да повуче своје снаге из зоне под заштитом УН. Како резолуција није имала ултимативан карактер, Хрватска није испоштовала своје обавезе. Хрватски генерали који су испланирали и извели акцију под звучним именом „Бљесак” још су на слободи, а ни Хашки трибунал се није интензивно бавио злочинима над Србима у овој акцији.

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске и БиХ, Београд

ОД ШВЕДСКЕ 12 МИЛИОНА ЕВРА ГОДИШЊЕ

Дневник, Датум : 5.5.2010, Страна : 4

ПОМОЋ СРБИЈИ У ВРЕМЕ КРИЗЕ

Министарка финансија Дијана Драгутиновић и амбасадор Шведске Кристер Брингеус потписали су јуче споразум о развојној сарадњи којим се обезбеђује годишња помоћ од 12 милиона евра до 2012. године. Споразум предвиђа подршку Шведске програмима и пројектима у области демократизације друштва, заштите људских права и животне средине. Такође, као кључне области сарадње Србије и Шведске, у споразуму се издвајају одрживи развој, родна равноправност и европске интеграције.

Министарка Драгутиновић је посебно нагласила да Шведска, која је од 2001. до 2009. кроз развојну помоћ уложила у Србију око 106 милиона евра, није смањила помоћ у време кризе. С друге стране, како је навела, наставак подршке говори и о задовољству Шведске начином на који се новац у Србији троши.

Она је навела да је развојна помоћ Краљевине Шведске, између осталог, уложена у развој статистике и усклађивање с методологијом Европске уније, направљен је регистар донација Србији, које су до сада износиле 3,2 милијарде евра, унапређен рад судства и полиције, спроведени пројекти заштите животне средине и помоћи избеглицама и Ромима.

Брингеус, који ускоро одлази с места амбасадора у Србији, рекао је да је став шведске владе да је Србији место у Европској унији, и додао да та земља и сама улаже напоре на остварењу тог циља. Он је истакао да Србију очекује тежак посао на путу ка чланству у Европској унији.

НА СПИСКУ ОКО 900 ОСОБА

Данас, Датум : 5.5.2010, Страна : 4

У Тужилаштво за ратне злочине стигла листа оптужених и осуђених у одсуству у Хрватској

ТРАГОМ

Београд - Тужилаштво за ратне злочине Србије добило је спискове особа оптужених или осуђених у одсуству за ратне злочине у Хрватској, рекао је за Данас Бруно Векарић, заменик тужиоца и портпарол Тужилаштва. Како објашњава, спискови су службена тајна, па не могу бити откривени јавности.

- Заинтересоване особе могу да се информишу у амбасади Хрватске, али не преко адвоката или телефоном, него лично, каже Векарић. Према његовим речима, на нивоу жупанијских тужилаштва у Хрватској, ради се на преиспитивању предмета, тако да већ има и неколико одустајања од кривичног гоњења.

- Са око 2.000 лица већ се смањио број на мање од 900 лица. Предмети се завршавају или пребацују нама. Већ постоји сарадња два тужилаштва, али има још места за наставак. Добили смо спискове по општинама и има између 700 и 900 лица. У обостраном је интересу Србије и Хрватске да се ово питање реши, јер су људи уплашени и не знају да ли могу да се врате својим кућама - објашњава Векарић.

Према његовој оцени предлог Наташе Кандић, председнице Фонда за хуманитарно право, да се покрене иницијатива за решавање питања Срба оптужених или осуђених у одсуству за ратне злочине у Хрватској, јесте конструктиван. Векарић додаје да се већ ради на томе на нивоу српског и хрватског тужилаштва, односно на нивоу Брионског самита.

Подсетимо да је Кандићева раније на консултацијама са ветеранима, избеглим и расељеним предложила да тужилаштва Србије и Хрватске покрену иницијативу за решавање питања Срба оптужених или осуђених у одсуству за ратне злочине у Хрватској.

Иначе, годинама се спекулише о броју осуђених или оптужених Срба у Хрватској.

Списак од 1.993 Срба који су у Хрватској под истрагом, оптужбом или су осуђени, пре шест година је објављен на интернет адреси Документационог центра „Веритас“ у Београду. Тада се спекулисало да осим тог списка постоји још један са 1.200 особа. Према подацима из Државног тужилаштва Хрватске из 2004, у Хрватској је до тада процесуирано око 4.000 грађана.

Саво Штрбац, директор „Веритаса“, каже за наш лист да списку који је достављен Тужилаштву за ратне злочине у Србији недостају особе које су обухваћене истрагом - истрагом у току и истрагом у прекиду.

- Упоредивао сам овај најновији са ранијим списковима. Има око 1.200 имена оптужених и осуђених. Од тога је 650 осуђених и то око 450 у одсуству. Није тачно да је драстично смањен број. Овом списку недостају предмети у фази истраге. Недавно је у једној од емисија на хрватској телевизији заменик државног одвјетника Хрватске рекао да је тренутно 450 особа у фази истраге - објашњава Штрбац. Он истиче да подаци из Хрватске говоре да је више од 3.800 особа процесуирано за ратне злочине, док је поднето око 5.000 кривичних пријава.

Он подсећа и на **извештај Државног одвјетништва Хрватске из 2008. године у коме се наводи да је покренут казнени поступак против 3.819 лица, као и да је под истрагом 529 особа, док је оптужено 1.826.** Он додаје да је пре оптужбе обустављен поступак против 1.466 особа, док је ослобођено или је промењена квалификација за 530 лица. Према том извештају тада је 669 особа било без пресуде.

PRESS CLIPPING

Четвртак 06.05.2010. год.

ИЗМЕНЕ ЗАКОНА О ИЗБЕГЛИЦАМА

Преглед, Датум : 6.5.2010, Страна : 5

Скупштина Србије усвојила је јуче измене и допуне Закона о избеглицама, којима је предвиђено да држава, у складу с могућностима, решава стамбене проблеме избеглица тако што ће им на коришћење или у закуп на одређено време дати непокретности у државној својини, или им омогућити њихов откуп.

Изменама је предвиђено да држава стамбено питање избеглица може решити и доделом средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала за започету градњу, куповином сеоских кућа са окућницама, као и доделом наменских кредита или кроз друге програме донатора. Поступак за решавање стамбених потреба водиће комисија чији ће чланови бити бирани из реда запослених у Комесаријату за избеглице, а њих ће бирати и разрешавати комесар. Усвојена законска решења омогућавају интеграцију оних избеглих који нису у могућности или због страха од прогона или дискриминације не желе да се врате на територију са које су избегли.

Предлагач је навео да је стамбени простор најважнији предуслов интеграције избеглих, од којих већина још живи у изнајмљеним становима, код рођака и пријатеља, у колективним центрима и установама социјалне заштите.

Измене закона су биле неопходне, како су објаснили представници владе, и због тога што важећи закон предвиђа смештај избеглица у колективним центрима, док је владином Стратегијом за решавање питања избеглих и интерно расељених из 2002. године предвиђено затварање тих центара и помоћ у решавању стамбеног питања, навео је предлагач и подсетио да у Србији сада има 74 колективна центра.

СКУПШТИНА УСВОЈИЛА 21 ЗАКОН

Политика, Датум : 6.5.2010, Страна : А5

Посланици Народне скупштине Србије усвојили су јуче 21 закон, потврдили 69 међународних уговора и изабрали Невену Петрушић, декана Правног факултета у Нишу, за повереника за равноправност, која ће се старати о примени Закона о забрани дискриминације. Међу усвојеним актима је Закон о заштити становништва од изложености дуванском диму. Од забране су изузети угоститељски објекти, где може бити дозвољено пушење, али у зависности од њихове површине. Усвојене су и измене Закона о регионалном развоју, а по новим одредбама Србија ће бити подељена, уместо на седам, на пет статистичких региона. Посланици су усвојили и Закон о избеглицама, законе о шумама, о водама, о пиву, о лековима и медицинским средствима, о органској производњи...

ЗАКОН ТЕРА ДИМ

Вечерње Новости, Датум : 6.5.2010, Страна : 5

Скупштина јуче усвојила више ДОКУМЕНАТА

ДУВАНСКИ дим забрањен је у јавном превозу, образовним, здравственим, социјалним, установама државне управе, биоскопима, позориштима, кладионицама...

Од ових правила изузимају се угоститељски објекти, где у зависности од површине може бити дозвољено пушење.

Све ово предвиђа Закон о заштити становништва од изложености дуванском диму, који је јуче усвојила Скупштина. Према том документу, казне су од пет хиљада до пет милиона динара за оне који пуше тамо где се не сме, или не означе место где је дозвољен, односно забрањен дим.

Посланици су међу 94 документа изгласали и Закон о избеглицама. Предвиђено је да они који су остали без својих домова лакше дођу до нових, па ће избеглице моћи да користе, закупе, или откупе државне објекте по повољним условима.

Међу усвојеним актима је и Закон о лековима и медицинским средствима, праву на бесплатне акције, Агенцији за приватизацију, о пиву, "Службеном гласнику"... Према документу о службеној употреби језика и писама, националне мањине моћи ће да се дописују са државним институцијама на матерњим језицима.

НОВЕ ОДРЕДБЕ ЗАКОНА О ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 6.5.2010, Страна : 7

Скупштина Србије усвојила је измене и допуне Закона о избеглицама, којима је предвиђена помоћ избеглицама у решавању стамбених питања. Законом је утврђено да ће избеглицама бити дате на коришћење или у закуп на одређено време непокретности у државној својини, или ће им бити омогућен њихов откуп. Како је наведено, држава стамбено питање избеглица може решити и доделом средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала, куповином сеоских кућа са окућницама, као и доделом наменских кредита.

ЈС: ХРВАТСКА И БИХ ДА ОСУДЕ ЗЛОЧИНЕ

Правда, Датум : 6.5.2010, Страна : 7

Лидер Јединства Србије Драган Марковић каже да је став те странке да треба тражити од парламената Хрватске и БиХ да и они осуде злочине над Србима на простору бивше Југославије.

– Ми ћемо да тражимо да у декларацији о осуди злочина над Србима пише колико је Срба живело пре рата у Сарајеву и у Загребу, а колико данас. Колико је муслимана и Хрвата живело пре рата у Београду, а колико данас – казао је Марковић новинарима у Скупштини, уз констатацију да „данас у Београду има много више муслимана, Хрвата и Албанаца него пре рата“.

ОПШТИ ИЗБОРИ У БИХ 3. ОКТОБРА

Политика, Датум : 6.5.2010, Страна : А2

Бањалука – Општи избори у БиХ, биће одржани 3. октобра, одлучила је јуче Централна изборна комисија.

Избори су расписани за Председништво БиХ, Представнички дом Парламентарне скупштине БиХ, Представнички дом Парламента Федерације БиХ, председника, потпредседнике и Скупштину Републике Српске и кантоналне скупштине у Федерацији БиХ.

Председник ЦИК-а БиХ Ирена Хациабдић изјавила је на конференцији за новинаре да је овим почео изборни период који ће трајати до потврђивања изборних резултата.

Према подацима ЦИК-а, у централни бирачки списак уписано је 3.120.778 бирача, од којих је 3.063.963 редовна, 23.161 расељена особа и 33.681 гласач путем поште.

PRESS CLIPPING

Петак 07.05.2010. год.

КАЗНИТИ ОДГОВОРНЕ ЗА ПРОТЕРИВАЊЕ ИЗ ВОЈВОДИНЕ

Политика, Датум : 7.5.2010, Страна : А6

Нови Сад – Лига социјалдемократа Војводине јуче је затражила да се казне одговорни за протеривање Хрвата из Војводине током распада бивше СФРЈ. „Претачно 18 година у центру Хртковаца, у присуству председника Српске радикалне странке Војислава Шешеља, прочитан је списак 'неподобних' Хрвата.

Овај догађај био је почетак малтретирања Хрвата у Војводини, а дванаесторо њих смртно је страдало само због своје националне припадности”, каже се у саопштењу ове политичке странке.

ЛСВ подсећа да је Шешељ, коме се у Хагу суди и по оптужници за етничко чишћење у Војводини, за кампању застрашивања имао „благослов” тадашњег председника Србије Слободана Милошевића. „Тога дана се Војводина, од простора на коме су различите нације и вероисповести складно живеле, претворила у простор у коме се живело у страху и неизвесности.

У страху су били припадници већинског народа који нису подржавали политику Слободана Милошевића и Војислава Шешеља”, наводи ЛСВ.

ШТА СЕ КРИЈЕ ИЗА ХРВАТСКИХ ПОТЕРНИЦА

Политика, Датум : 7.5.2010, Страна : А1

На списку је 1.000 људи због ратних злочина. Нема података о националној припадности, али су имена око 400 особа против којих се води истрага и даље тајна

Тужилаштво за ратне злочине Србије добило је од Државног одвјетништва Хрватске списак од око 1.000 особа које су у одсуству оптужене и осуђене за ратне злочине.

„Иницијатива је да се број људи који су на оптужницама смањи и да они знају у којој су фази поступци који се воде против њих. Тајне оптужнице не постоје ни у Хрватској, ни у Србији, али постоји нешто више од 400 предмета који су у фази истраге. Такви поступци су и по једном и по другом закону тајни и нико не може да очекује да ће бити обавештен да се против њега води истрага или преткривични поступак и да не треба да путује у Хрватску”, каже Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва за ратне злочине. Он наводи да је списак службена тајна и да га заинтересовани грађани могу добити у хрватској амбасади.

Према подацима тужилаштва, Државно одвјетништво Хрватске обуставило је 1.400 истрага. Оптужено је 1.800 особа, од којих је 550 осуђено, док су против 570 људи поступци у току. Против 700 особа обустављен је поступак. Достављено је више од 40 предмета, 20 је прихваћено, 12 одбијено, док је девет предмета у фази разматрања, на основу споразума о уступању доказа између тужилаштва Србије и Хрватске. Податак да ће људи који се јаве у хрватску амбасаду да би проверили да ли су на списку бити ухапшени и изручени Хрватској није тачан, истиче Бруно Векарић. Он додаје да ни

српско ни хрватско тужилаштво не воде евиденцију о националној припадности људи са списка.

„Ми не знамо да ли су они Срби, Хрвати или муслимани док се не изјасне пред судом. Не може се дати прецизан одговор на питање колико је Срба у овој или оној фази поступка.

На питање шта могу да очекују људи који живе у Србији, а који су у Хрватској у одсуству осуђени на затворске казне, портпарол каже да ће такви случајеви бити разматрани када министри правде обе државе потпишу споразум који би по принципу реципроцитета решили то питање.

Да ли у међувремену 1.000 људи који су на списку имају разлога за страх да ће бити овде ухапшени и процесуирани?

У Тужилаштву за ратне злочине кажу да ће у сваком случају прво утврдити да ли је реч о политичким оптужницама и да ће такве предмете одбити. Познато је да је у неким случајевима хрватско правосуђе подизало оптужнице и изрицало затворске казне, на пример, за ударање шамара и за инциденте који се не могу сврстати у ратне злочине. Због тога је хрватско тужилаштво дало налоге да се преиспитају сви предмети за ратне злочине. Резултат тога је 1.400 обустављених истрага.

Сада је суштина у томе да на политичком нивоу буде потписан билатерални споразум који ће омогућити изручивање наших држављана другој земљи за случајеве ратних злочина и организованог криминала. Предуслов за потписивање тог споразума су промене у хрватском Уставу који за сада овакву могућност искључује.

Документарно-информациони центар „Веритас” на свом веб сајту од краја 2009. године држи списак хрватског Државног одвјетништва, према којем је 1.191 особа оптужена, од тога 650 осуђено, од чега 438 у одсуству. То су, према речима директора центра Саве Штрпца, углавном Срби који су у избеглиштву и живе по целом свету. Том списку недостају истраге.

На сајту „Веритаса” објављено је и око 850 имена која су на Интерполовим потерницама. Према информацијама које добијамо из разних извора, то није коначна бројка јер је на потерницама тренутно 1.400 људи. Неке су у међувремену повучене, али су расписане и нове. Према речима Штрпца, око 2.000 људи је већ ухапшено на основу таквих потерница. Тужилаштва су, објашњава Штрбац, у многим случајевима одустајала од квалификације ратног злочина, када за то није било доказа, али су оптужбе мењала на оружану побуну. С обзиром на то да се за ово кривично дело може изрећи амнестија, многи су случајеви тако решени. После више година у притвору, ти људи остали су без могућности да добију одштету, јер су добили амнестију.

Подаци о људима који су под истрагом раније нису били тајна и „Веритас” је 2004. године објавио имена 930 људи. У међувремену, број људи под истрагом преполовљен је, али Штрбац каже да не може да добије податке о томе који су људи у међувремену скинути са списка.

„То што неко има писану потврду да није на списку процесуираних у Хрватској, не значи готово ништа. Дешава се да људи провере у конзулату или у „Веритасу”, добију уверење да нису на списку тражених, отпутују у Хрватску и тамо буду ухапшени. У Хрватској се хапсе и они који нису процесуирани јер је довољно да неки комшија на њега покаже прстом. На основу тога полиција може поднети кривичну пријаву. Забележена су четири таква случаја у марту”, каже Саво Штрбац.

Други проблем су, додаје Штрбац, кривичне пријаве из такозване сиве зоне. У Хрватској је поднето 5.000 кривичних пријава за ратне злочине, од којих су 3.800 процесуиране. **Преостале пријаве сада су у „сивој зони” и не зна се када могу да буду активирани, а подаци о њима нигде се не могу добити.**

PRESS CLIPPING

Недеља 09.05.2010. год.

РЕШЕЊЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Курир, Датум : 9.5.2010, Страна : 14

Планови

КИКИНДА - У последњих пет година државе Европске уније и хуманитарне организације донирале су за избегле и расељене у кикиндској општини око пола милиона евра, али и даље има оних који немају сопствени кров над главом. За десет таквих породица смеши се боља будућност. Куће са окућницом добиће седам породица које имају избеглички и три фамилије са статусом расељених особа.

Кикиндска општина добила је за куповину кућа више од шест милиона динара, а средства су обезбеђена на основу пројекта „Подршка локалним акционим плановима“, који је подржао УНХЦР. У општини Кикинда живи 1.166 избеглих који имају наше држављанство, док 120 лица има статус избеглих лица.

ТЕХНО БГ

Курир, Датум : 9.5.2010, Страна : 15

Суперкомпјутери у Раковици, којима ће баратати и првачићи, и врихунска технологија соларних постројења у Обреновцу позитиван су салдо четворомесечног улагања у ове општине.

Општина Раковица обезбедила је лаптопове свим ученицима првих разреда раковичких основних школа, који ће се користити за образовне потребе, а програми су на српском језику.

- Помоћу „суперкомпјутера“ прва генерација ђака првака и њихових учитеља прећи ће пут од првих корака писмености до нових научних радова. Свака наредна генерација првака такође ће добити лаптопове. Помоћу умрежених рачунара и надзора наставника основци ће радити тестове и нове лекције, док ће им интернет бити доступан за образовне садржаје. У циљу умрежавања, свим основцима биће подељени и модеми за приступ мрежи и интернету - саопштили су из информативне службе Раковице. За оне који су већ напредни корисници компјутерских технологија и програмирања обезбеђен је драги „тесла“ суперрачунар, који ће унапредити мерење загађења животне средине, УВ зрачења, временске прогнозе, као и геоинформациони и безбедносни систем општине Раковица. **Општина је, у сарадњи са градским Секретаријатом за социјалну заштиту, опремила контејнер за расељене Роме у Кијеву потребном опремом за допунску наставу за децу школског узраста.**

На крову Спортско-културног центра „Обреновац“ онедавно су постављени соларни колектори, који су се показали као веома плодносни.

- За пројекат смо издвојили три милиона динара, а истоветни системи би током године требало да буду постављени и на обреновачким базенима и Геронтолошком центру. Инвестиција ће бити исплаћена за мање од годину дана, а касније ће се употребом овог система само зарађивати. Постројење чине 27 колектора јачине око 30 киловата, које при осунчању од 1.000 вати по квадратном метру даје енергију од 150 гигацула, чиме се греје 3.000 литара санитарне потрошне воде.

На овај начин годишње се може постићи уштеда електричне енергије од 50 до 70 одсто. Сунчева енергија се у колекторима претвара у топлотну и загрева флуиде, који даље загревају воду у бојлерима у купатилима и свлачионицама за спортисте и глумце и у ресторанима објекта - каже Зељко Јоветић, председник општине Обреновац.

Антрфиле : **Мисле и на инвалиде и избегле**

- **Поред ограничених капацитета и ресурса, у Обреновцу смо показали спремност за решавање проблема избеглих. Циљ нам је трајно решавање стамбеног питања и побољшање услова становања за оне који на свом плацу имају започет стамбени објекат и то доделом бесповратних грађевинских пакета или доградњом грађевинског објекта у њиховом власништву - каже Јоветић.**

Применом система за амплификацију говора у згради општине омогућено је лицима са оштећеним слухом да директно у слушни апарат примају информације на шалтерима, а релефна табла омогућава лакше кретање слепим и слабовидим грађанима.

СТО БРИЖНИХ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Вечерње Новости, Датум : 10.5.2010, Страна : 4

ПРОБЛЕМИМА ИЗБЕГЛИЦА БАВИ СЕ 110 УДРУЖЕЊА ПОДЕЉЕНИХ У ДВА ТАБОРА

Коалиција и Асоцијација избегличких удружења - посвађане

СКОРО 20 година после ратова, у Србији живи 300.000 избеглица. Више од половине су подстанари, многи нису вратили своју имовину, остварили права на пензије, везали радни стаж...

Проблема много, а оних који се њима баве - неупоредиво више! Укупно 110 удружења прогнаних, подељених у два табора, и још десетине невладиних организација у чији рад нису укључене избеглице - бави се њиховом проблематиком. Статистички, на сваких 3.000 избеглица дође по неколико функционера. И сами се слажу да им ова разумењост само одмаже, да би боље било да се чује један глас.

Успели су да се групишу, али не у јединствен савез, већ у посвађане Коалицију и Асоцијацију избегличких удружења.

- Својевремено смо имали координацију свих избегличких удружења, а онда, када је Хрватска осетила да јој је корисно да се бави избегличком причом, пронашли су овде своје савезнике и тако је основана Коалиција избегличких удружења - каже за "Новости" Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења.

- Удружење Срба из Хрватске постоји од деведесетих година и било би природно и нормално да је остало само једно удружење. Међутим, с обзиром на то да је закон тако флексибилан да троје може да организује удружење, појавили су се многи са идејама, али и пуно оних који су ту видели могућност зараде. Будимир објашњава како су "најздравија" завичајна удружења прогнаних, јер су упућена у конкретне проблеме.

За то што су удружења прогнаних толико разуђена Миодраг Линта, председник другог "табора", Коалиције, криви државу. Он каже да је држава, уместо да потенцира стварање јаког и квалитетног удружења, које би било један глас за све избеглице, одлучила да "изазове" обрнут систем.

- Свакој партији која је имала ресор избеглица, одговарала је та исцепканост. Бирале су по три-четири удружења у којима би препознале подобност и гурале их напред - сматра он.

Коалиција је, тврди Линта, покушала да направи кровну организацију, у којој ће сви да имају по двоје представника. Из Владе, Комесаријата и супарничког табора добијају, каже, етикете "издајника", "шпијуна" и "непатриота". Нико неће да разговара или сарађује са њима.

Објашњење Милојка Будимира за овакав однос делом је и у томе што, према његовим речима, сви у Асоцијацији волонтирају, а у Коалицији људи имају конкретне финансијске интересе. Још гора је ситуација, према Будимировом мишљењу, у невладиним организацијама чији оснивачи нису избеглице.

- Сви они су на рачун избегличке приче потрошили огромна средства - тврди председник Асоцијације. - Да су сва та средства дошла до крајњих корисника, избегличка прича била би одавно завршена. Свака од тих НВО, међутим, 90 одсто новца троши на сопствену инфраструктуру, а само десет на пројекат.

Антрфиле : ЗАБОРАВЉЕН ПОЗИВ

КАДА смо пре скоро две године основали Коалицију избегличких удружења, на наш позив оглушили су се сви позвани из власти. Нису дошли ни потпредседник Владе Јован Кркобабић, који је задужен за ресор прогнаних, а ни комесар за избеглице Владимир Цуцић - прича Линта.

- Неколико месеци касније озваничена је и Асоцијација удружења избеглица. И Кркобабић и Цуцић били су на свечаности.

ЗАВИЧАЈНА УДРУЖЕЊА

У ОКВИРУ Асоцијације ради 34 удружења прогнаних из Хрватске, а онедавно још и 30 удружења избеглица из Босне. Они, према Будимировим речима, представљају 90 одсто избегличке популације. Већину представљају завичајна удружења. Коалиција је кровна организација за 48 удружења.

СЕЈДИУ ИНСИСТИРА НА РАВНОПРАВНОМ ТРЕТМАНУ

Политика, Датум : 10.5.2010, Страна : А2

Берлин – Председник Косова Фатмир Сејдиу изразио је спремност да Приштина учествује на самиту земаља западног Балкана и Европске уније 2. јуна у Сарајеву без обзира на форму тог скупа, али само уколико сви учесници буду имали исти третман. У разговору са дописницом Бете током посете Берлину, Сејдиу је на питање да ли је Приштина спремна да учествује на самиту по формули коју је предложио италијански шеф дипломатије Франко Фратини, рекао да „Косово неће учествовати само уколико не буде уживало равноправни третман”. „У сваком другом случају ћемо учествовати, јер је то

у нашем интересу и у интересу региона. Једино важно је да све почива на принципима равноправности. У том случају ћемо учествовати”, рекао је Сејдиу.

На Одбору Бундестага за питања Европске уније потпредседник владе Србије Божићар Ђелић предложио је да се у Сарајеву разговара о пет области, а то су „инфраструктура, екологија, енергија, социјална политика и економија знања”.

На питање да ли је то агенда која би била прихватљива и за Косово, Сејдиу је рекао да је Приштина „спремни да разговара о свим темама које су у заједничком интересу”. Запитан да ли се Косово осећа обавезним да, поштујући међународно право, предузме одређене мере после објављивања саветодавног мишљења

Међународног суда о законитости независности Косова, ма какво то мишљење било, Сејдиу је рекао да Косово „не жели да прејудицира какво ће бити саветодавно мишљење суда”.

У вези са могућим преговорима Приштине и Београда и питањем да ли су, ако до њих дође, потребни посредници и ко би то могао да буде, САД, нека од земаља ЕУ или из региона, Сејдиу је рекао да „нема неких посебних сигнала у том смислу”. „У нашем интересу је пријатељски приступ, и са наше стране гледано нема разлога за напетости. Ми смо спремни да разговарамо о различитим темама, једино не о статусу. Што се тиче могућих посредника, то спада у питања која треба да буду преиспитана”, рекао је косовски председник.

Навео је да Косово и Србија „као две суверене државе могу да разговарају о слободи кретања грађана, о корупцији и организованом криминалу, о привредном развоју или о искуствима балканских земаља у интеграцији у ЕУ. То је наш приступ, приступ пријатељства”.

На питање зашто и две године после проглашења независности Косова у медијима могу да се прочитају само негативне вести о животу српских грађана на Косову, председник Сејдиу је навео да „свакако има и медија који имају о томе позитивне информације”.

„Многи српски грађани су се вратили за то време на Косово, али на њих се врши стални притисак. Ми зато поново апелујемо на Београд, да остави косовске Србе на миру, да би могли да остваре своје циљеве у друштву у којем живе. Ми сигурно не желимо да они живе у систему апартхејда у којем смо ми пропали. Дошло је време за сарадњу и за међусобно разумевање”, оценио је косовски председник

PRESS CLIPPING

Уторак 11.05.2010. год.

СЕОСКЕ КУЋЕ И ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ

Данас, Датум : 11.5.2010, Страна : 18

Како Сремска Митровица збрињава најугроженије

Сремска Митровица - У сарадњи са немачком невладином организацијом „Хелп“, Републичким комесаријатом за избеглице и другим донаторима, Сремска Митровица реализује пројекте помоћи својим најугроженијим становницима. Избеглице, социјално угрожена лица и расељени исказали су велико интересовање за шансу која им се пружа у оквиру пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“. На две недавно одржане презентације које је организовао „Хелп“ и локална самоуправа, било је више од 150 заинтересованих. Већ тај податак говори о степену стамбене збринутости ових лица и њихових породица, јер многи живе у неусловним објектима, започели су градњу кућа тако да им је помоћ добродошла.

- Пројекат „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“ који финансирају Европска унија, преко „Хелпа“ и Град Сремска Митровица, биће реализован до пролећа наредне године. Подела грађевинског материјала је први део и вредност му је 157.500 евра. Други део истог пројекта односи се на изградњу три монтажне куће за избеглице, вредност је 55.000 евра, иначе учешће града у овом пројекту износи 23.000 евра - рекла је начелница Управе за општу управу Василија Броцић.

У оквиру прве фазе поменутог пројекта биће подељено 35 пакета грађевинског материјала, од чега је 20 одсто намењено локалном социјално угроженом становништву. Али, поменути пројекат је само један у низу оних које реализује Сремска Митровица са другим донаторима.

Преко Републичког комесаријата за избеглице град је обезбедио помоћ у виду 25 пакета хране за најугроженије суграђане, чија подела следи преко градског повереника. - Сремској Митровици је одобрен пројекат куповине седам кућа на селу, што ће значити збрињавање седам избегличких породица.

Завршава се нови пројекат доделе грађевинског материјала, вредан 2,6 милиона динара, који ћемо реализовати заједно са Републичким комесаријатом за избеглице - најавила је начелница Василија Броцић.

ПОМОЋ ЗА 25 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Дневник, Датум : 11.5.2010, Страна : 11

КУЛА: Немачка хуманитарна организација (АСБ) у сарадњи са општинама Кула, Темерин и Бачка Паланка и Комесаријатом за избеглице почела је реализацију пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“. За 15 породица из Куле обезбеђен је грађевински материјал за реконструкцију кућа. Још десет избегличких породица ће добити помоћ за покретање посла. Помоћ износи 72.000 еура, а АСБ учествује са 62.000 еура, док ће 10.000 еура обезбедити Општина Кула.

ТРИНАЕСТ КУЋА ЗА ПОВРАТНИКЕ У ЖАЧУ

Правда, Датум : 11.5.2010, Страна : 7

У селу Жач, општина Исток, ускоро ће почети изградња тринаест кућа за Србе повратнике, упркос противљењу Албанаца, јавио је КИМ радио. Повратници ће до почетка радова, уместо у шаторима, бити смештени у петнаест контејнера, које је обезбедио италијански КФОР. У село Жач прошлог месеца се самоиницијативно вратило 26 српских породица, и сместили се у шаторе УНХЦР-а.

Због повратка српских породица, Албанци из села су више пута протестовали, а било је и неколико случајева каменовања. Због таквих притиска Албанаца, четири српске породице напустиле су Жач.

ЗАСТРАШИВАЊЕ СРБА У МАГЛАЈУ

Правда, Датум : 11.5.2010, Страна : 7

Застрашивање и узнемиравање око 300 српских повратничких породица у Маглају, општини у Федерацији БиХ, наставља се, а локалне бошњачке власти ништа не чине да их заштите и да им гарантују безбедност, објавили су медији из Републике Српске. Као очигледна провокација, наводи се да су православни верници пред Васкрс позивани да пређу на ислам. Члан стручног тима југоисточне Европе за борбу против тероризма Џевад Галијашевић упозорио је да муслимански екстремисти у Маглају постају све агресивнији.

ШТА БИ СТАРЦИ ДА ЗОКИЈА НИЈЕ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 11.5.2010, Страна : 6

ИЗБЕГЛА Загорка Стаменковић (74) у куршумлијском селу Дегрмен има необичног „помоћника“ са гривом

Коњ од 40 лета једина је помоћ и веза са светом двоје несрећника избеглих из Подујева ратне 1999.

КурШумлија - Да нам није Зорана, не бисмо имали ни парче хлеба. Без њега би и ја и супруг у овој недођији умрли од глади - прича Загорка Стаменковић (74) док милује свог коња испред сеоске продавнице у Мердару. Иако се не сећа како и зашто су она и њен супруг Миодраг (81) баш поменутих именоном назвали коња, Загорка каже да им је ова животиња највећи помоћник у не баш лаком сеоском животу. Поготову од када су пре једанаест година из питомог подујевског села Ртица избегли у брдско планинско село Дегрмен у куршумлијској општини где бораве у кући рођака.

- Ма Зоки је и мом супругу спасао живот, јер је захваљујући њему избегао из села у коме смо живели до јуна 1999. године, док је мене избавио рођак пошто сам претходно била на лечењу у приштинској болници - присећа се Загорка док лагано руком мази животињу коју Стојановићи имају четрдесетак година. А управо по Зокију како од милоште зове животињу, Загорка је позната не само у Дегрмену, селу у коме су пронашли уточиште већ и суседном Мердару, где барем на коњу долази у набавку намирница.

- Да ми није Зокија не бих могла никако да сиђем до продавнице. Јер осим што је удаљен, до Дегремена се иде сеоским путем узбрдо, а мени су ноге одавно ослабиле. Ма једва се и

крећем тако да ми је Зоки буквално заменио оболеле ноге - са љубављу прича Загорка о животињи.

- Пошто ја и супруг немамо никаквих примања, деца, која су нам у расејању и која и сама тешко живе, пошаљу нам по неки динар, тако да ја прво дођем до поште где преузмем пошилку а потом у продавници купим најнеопходније намирнице, брашно, шећер, со... - објашњава бака Загорка у Мердару и околини позната по свом Зокију од кога се последњих једанаест година не одваја. Он јој је каже и једина „веза“ са околином јер у селу у коме су пронашли уточиште живе само још две прилично удаљене породице, тако да Загорка једину комуникацију са светом има када дође до продавнице у Мердару, где поразговара са пријатељима и познаницима који јој се како каже диве због храбрости да упркос годинама јаше коња по неприступачним брдско планинским путевима.

Антрфиле : ЖИВОТИЊЕ

Осим коња, Стаменковићи имају још две козе док им је једно јаре пре неколико дана, приликом Загоркиног одласка у Мердаре, појео вук.

- Окружени смо само дивљином јер је село у коме смо пронашли уточиште окружено шумом и веома је тешко до њега доћи јер је пут јако неприступачан - објашњава Загорка.

БЕЗ ИКАКВИХ ПРИМАЊА

- Пошто ми је супруг једва покретан а и ја се не осећам баш најбоље, не можемо да обрађујемо имање које нам је уступио рођак, али зато ја сама садим баштицу испред куће тек да обезбедим нешто поврћа како би што мање трошили новца на куповину хране - објашњава Загорка која највећом неправдом сматра то што су она и супруг без икаквих примања. - Одбили су нас и за социјалну помоћ јер су наводно деца дужна да нас издржавају а ни они нигде не раде.

PRESS CLIPPING

Четвртак 13.05.2010. год.

МИЛИОН И ПО ИЗБЕГЛИЧКИМ ПОРОДИЦАМА

Дневник, Датум : 13.5.2010, Страна : 11

ПЕЋИНЦИ: Повереништво за избеглице општине Пећинци расписало је јавни позив за доделу помоћи за економско оснаживање и осамостаљивање породица избеглих и интерно расељених лица, са боравиштем на територији ове општине, а милион и по динара, на захтев повереништва, обезбедио је Комесаријат за избеглице Републике Србије. Како каже повереник за избеглице и начелница друштвених делатности Драгица Петковић право на овај вид помоћ и, поред избеглих и интерно расељених, имаће и породице које су укинуле избеглички статус и трајно се настаниле у пећиначкој општини.

- Највиши износ појединачне помоћи може бити до 150 хиљада динара, тако да ћемо овога пута моћи да збринемо десет породица.

Конкурс траје до 11. маја, а корисници морају да имају јасну, реалну и одрживу пословну идеју (способност за рад, економска исплативост, спремност да региструје пословну активност, И одређено искуство...) и да, у односу на врсту тражене помоћи, има основне предуслове и могућности за ефикасно обављање активности. Тако корисници пољопривредног гранта морају способност доказивати потврдом поседовања одговарајућег земљишта или уговором о закупу или коришћењу земљишта на најмање две године, корисници помоћи намењене сточарству морају поседовати адекватне објекте за смештај стоке, а корисници помоћи намењене куповини прикључне машине морају имати трактор - истиче Драгица Петковић.

НОВА ЗГРАДА ЗА СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ

Политика, Датум : 13.5.2010, Страна : А22

Ужице – Меморандум о изградњи нове стамбене зграде за социјално угрожена, избегла и расељена лица потписан је јуче у Ужицу. У оквиру тог пројекта (финансира га ЕУ) ужичка Градска управа и Удружење самарићанских радника (АСБ) у сарадњи са Комесаријатом за избеглице обавезали су се да ће подићи објекат са 15 станова просечне површине од око 40 квадрата, како би се унапредили животни услови социјално угрожених категорија становништва.

Власник и корисник објекта биће град Ужице, за наменско коришћење одговара овдашњи Центар за социјални рад, а кориснике социјалних станова бираће комисија. Најављено је да ће градња те нове зграде (гради се у Севојну) почети у августу ове године и биће завршена до средине следеће. Усељење је планирано до краја 2011. Пројекат финансира ЕУ, а коштаће 270.000 евра.

РАМПА ЗА СРБЕ

Вечерње Новости, Датум : 12.5.2010, Страна : 8

И даље отежан прелазак административне границе са косовом

Превозници возе путнике само до прелаза на Мердару

ПРЕВОЗ путника преко административног прелаза на Мердару, који представља најближу везу између централног Космета и уже Србије отежано функционише већ неколико дана, а преко саме административне линије последња два дана саобраћају само аутобуси и комбији два српска приватна превозника “Адиотурса” и “Кимка”. Наиме, сваки прелазак српским превозницима преко овог административног прелаза косовске власти условљавају поседовањем лиценце косовског Министарства за саобраћај и транспорт.

- Иако су лиценце УНМИК-а на основу којих смо и до сада радили важеће до 2010. године, још прошле године представници привремених косовских власти захтевали су лиценце њиховог Министарства за саобраћај - објашњава Богољуб Маринковић, власник агенције “Кимко”, чија комби возила за разлику од осталих српских превозника поседују косовске регистарске таблице, неопходне за добијање лиценце.

И док са поменути таблицама, овај превозник функционише на Космету, приликом преласка “административне линије” на Мердару, за прелазак у Србију узима пробне таблице које на месечном нивоу плаћа око 30.000 динара. Међутим, за разлику од Маринковића који поседује пет комби возила (за добијање лиценце потребно је три) остали превозници имају по једно или два возила, углавном регистрована у Србији, због чега не желе додатну регистрацију и на Косову.

- Са српским таблицама нико не може да добије тражену лиценцу а дупла регистрација би премашила трошкове ионако скормне зараде - истиче Раде Ивић, један од аутопревозника, објашњавајући да овај посао и осталим превозницима значи само пуко преживљавање.

Због тога су ови превозници, како би и даље задржали путнике, претходна два дана, довозили путнике до једне стране административне линије да би их са друге стране сачекало друго возило са “косовским” или “српским” таблицама, док су они који поседују возила са шест-седам седишта, наставили несметано да превозе путнике. Такође, и аутобуси “Адиотурса” који поседује косовску лиценцу, саобраћају последња два дана преко административног прелаза у Мердару углавном мењајући таблице приликом преласка административне линије.

Антрфиле : Расељени

Комби превоз између Космета и уже Србије почео је да функционише од фебруара 2001. године после дизања у ваздух аутобуса Ниш-експреса у Мердару када је престао да саобраћа аутобуски превоз. Тренутно по сазнањима “Новости” десетак превозника чија возила поседују 12-13 седишта, превозе углавном Србе на релацијама Грачаница - Ниш - Косовска Митровица - Београд. Иначе, комби превозници су Срби са Космета који и даље живе у покрајини или расељена лица у околним градовима, најчешће Нишу.

САД НУДЕ ПОСРЕДОВАЊЕ У ДИЈАЛОГУ

Правда, Датум : 13.5.2010, Страна : 7

САД подржавају суверенитет и интегритет Косова и спремне су да посредују у дијалогу Београда и Приштине о техничким питањима, рекао је помоћник државног секретара САД Филип Гордон.

– Дијалог Приштине и Београда најбољи је начин за решење техничких проблема између две стране. Биће добро ако представници Косова и Србије буду спремни да се сретну и баве тим питањима – рекао је Гордон у Приштини. Он је као главна питања која треба решавати навео снабдевање струјом, правосуђе, нестале и избеглице.

ХУМАНИТАРНА ПОМОЋ ЗВЕЧАНСКОЈ И ТИРШОВОЈ

Данас, Датум : 13.5.2010, Страна : 17

Принцеза Катарина Карађорђевић уручила је јуче помоћ за Универзитетску дечију клинику у Тиршовој улици, Дом за незбринуту децу у Звечанској и још два београдска колективна центра за избегле и расељене.

Помоћ је обезбеђена захваљујући хуманитарној организацији Лајфлајн из Чикага. Универзитетска дечија клиника добила је четири апарата за аутотрансфузију крви, инструменте за торакоскопију - држаче за игле, маказе, пинцете и штипаљке за лигатуру, као и педијатријски вентилатор. Деца без родитељског старања у Дому у Звечанској од данас имају нови рачунар и штампач.

PRESS CLIPPING

Петак 14.05.2010. год.

ЗАТВАРАЊЕ КОЛЕКТИВНИХ ИЗБЕГЛИЧКИХ ЦЕНТАРА

Политика, Датум : 14.5.2010, Страна : А7

Изменама Закона о избеглицама прецизирани услови решавања њихових стамбених потреба и интеграције

Измене Закона о избеглицама, недавно усвојене у српском парламенту, требало би да омогуће побољшање положаја избеглица, лакше решавање њихових стамбених питања, чиме се стварају услови за потпуну интеграцију те популације.

Представници владајуће коалиције тврде да ће нова законска решења, која су социјално праведна, омогућити затварање 60 колективних центара.

Овим изменама прецизирана су нека решења, а, између осталог, прецизно је дефинисано да се „лицем које се определило за интеграцију сматра лице које је поднело захтев за пријем у држављанство Србије”. Поред тога, проширује се надлежност Комесаријата за избеглице на повратак и интеграцију избеглица, па ће то тело, између осталог, бити надлежно за признавање и укидање статуса избеглица, обезбеђивање смештаја, односно размештаја избеглица, решавање њихових стамбених потреба...

Изменама закона предвиђена је обавеза Комесаријата да старим, инвалидним и болесним лицима обезбеди смештај у установи социјалне заштите, другом облику социјалне заштите, или породици. Иста обавеза важи и за малолетнике без родитељског старања.

Избеглице, које се одлуче да трајно реше статус интеграцијом у Србији, држава може, у складу с могућностима, помоћи у решавању стамбених проблема и то давањем непокретности у државној својини на коришћење на неодређено време, или на одређено време с могућношћу куповине, доделом средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала за започету изградњу непокретности и куповином сеоске куће са окућницом. Стамбене потребе решавају се према броју чланова породичног домаћинства: за самца или два члана – непокретност површине до 30 метара квадратних, а за сваког следећег члана породичног домаћинства још по 10 квадрата. У случају да купац одлучи да купи непокретност коју је добио на коришћење, цена ће износити 50 одсто од тржишне.

Лица која стамбени проблем решавају куповином сеоске куће са окућницом, средствима из републичког буџета, не смеју да отуђе непокретност пре него што истекне пет година од дана закључења купопродајног уговора.

Према усвојеним решењима, непокретности, које су до дана ступања на снагу овог закона, прибављене средствима из буџета Србије, домаћих, или иностраних донација за решавање стамбених потреба избеглица, државна су својина. Лица која до дана ступања на снагу овог закона нису добила избегличку легитимацију, дужна су да у року од 30 дана од дана ступања на снагу закона поднесу захтев Комесаријату за добијање избегличке легитимације. Онај ко не поднесе захтев у датом року губи статус избеглице.

Када су посланици расправљали о овом закону, Ивица Дачић, министар полиције, казао је да у Србији живи 86.000 регистрованих избеглица, а „на врхунцу избегличког таласа било их је више од 500.000”. Дачић је, такође, рекао да само пет

одсто избеглица жели да се врате у земљу порекла и да је пре избеглиштва 88 одсто лица имало решен стамбени проблем, а сада је тај проценат пао на 54 одсто.

ИЗГРАДЊА СТАНОВА У СЕВОЈНУ

Данас, Датум : 14.5.2010, Страна : 17

Подршка избеглим и расељеним лицима

Ужице - Представници немачке невладине организације АСБ (Удружење самарићанских радника), Комесаријата за избеглице, градске власти и ужичког Центра за социјални рад, у оквиру пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“, потписали су Меморандум о сарадњи. Њиме је предвиђена изградња зграде у Севојну од петнаест станова намењених социјалном становању у заштићеним условима. Станове ће на коришћење добити тринаест избегличких и расељених породица и три сиромашне ужичке породице. Радови би требало да почну у септембру ове године и да се заврше у јуну наредне године.

Пројекат финансира Европска унија, а његова укупна вредност је 4,2 милиона евра. Током ове и наредне године стамбено ће бити збринуто и економски оснажено укупно 750 избеглих и интерно расељених лица у Србији.

Комесаријат за избеглице Републике Србије је, као корисничка институција тог пројекта, у сарадњи са Делегацијом Европске уније у нашој земљи и извршним партнерима, наменио та средства општинама и градовима у Србији у којима живи велики број избеглих и расељених лица. Како у Ужицу живи око 700 таквих лица, али и велики број бивших избеглица, који су веома сиромашни, одлучено је да се у том граду изгради зграда са петнаест станова, чија је укупна вредност 270.000 евра. Обавеза града је да учествује у тој инвестицији са 20.000 евра током две буџетске године, обезбеди локацију и комунално је опреми.

ПОДЕЛА КОСОВА ЈЕ РЕАЛНА ОПЦИЈА

Дневник, Датум : 14.5.2010, Страна : 2

ПРОФЕСОР ДР РАДОСЛАВ СТОЈАНОВИЋ ЗА „ДНЕВНИК”

– Међународни суд правде никада није одредио рок за давање мишљења о законитости проглашења независности Косова па су према томе само нагађања да он своју одлуку одлаже или да ће је донети за месец дана или на јесен. Извесно је само да ће мишљење бити изнето до краја године – каже за наш лист професор међународног права и бивши заступник Србије пред тим судом Радослав Стојановић.

– Иначе, нико у овом тренутку не може знати какво ће бити мишљење суда јер тамо се воде озбиљне расправе и у току разматрања никакве информације се не могу добити.

Он подсећа на то да је мишљење МСП-а о легалности проглашења независности Косова тражила Генерална скупштина Уједињених нација, тако да после њега питање усвајања нове резолуције о Косову мора покренути онај ко је мишљење и тражио.

– **Нова резолуција може бити донета само уз сагласност пет великих сила у Савету безбедности, и то је све. Мишљење суда нема везе с коначним решењем косовског питања.** Оно може евентуално допринети томе да се стави на дневни ред Савета безбедности и ништа друго. Међутим, важно је нагласити да је једна ствар стварање држава, а сасвим друга њихово разграничење. Наиме, Косово је прогласило независност, поједине државе су га признале и оно може бити примљено и у Уједињене нације, али границе се постављају касније, на посебној конференцији.

Разграничење и независност су две ствари. У том контексту се кроз разграничење може уредити тако да север Косова припадне Србији – објашњава професор Стојановић.

На питање да ли је то реална опција, он одговара да у политици ништа није нереално а још мање је реално и зависи од воље моћних.

–Да би се смирила ситуација и ако би се Србија тиме задовољила, подела Косова јесте реална опција јер би то био политички реализам који подразумева да се доносе одлуке које ће бити трајне и прихваћене од заинтересованих страна. Према томе, ако би споразумом о разграничењу, који, понављам, не треба везивати за статус, север Косова припао Србији, онда је то реално и нема ту шта даље да се прича. Говорило се да је касно за поделу Косова па се због тога таква опција одбацивала. Јесте да се касни јер ово питање није покренуто на прави начин на ранијим преговорима. На прави начин би било да је покренуто питање повратка лица расељених с Косова. Где да се они сада врате? Не могу својим кућама, могу само на север Косова, и то је било важно питање које је онда требало поставити као хуманитарни проблем, а не само проблем територијалног интегритета. Јер, велике силе једноставно резонују: дали смо вам територијални интегритет на Лондонској конференцији 1913. године на Косову. Пошто су силе Антанте дале Србији тај територијални интегритет над Косовом, оне га могу и узети. То је реализам – закључује професор Стојановић.

И ДАЉЕ БЕЗ СТРУЈЕ

Блиц – Београд, Датум : 14.5.2010, Страна : 7

Станари кампа за расељене са Косова и Метохије на Ади Циганлији и даље су без струје. Они тврде да наводи ЕДБ-а да за струју дугују скоро осам милиона динара, нису тачни, већ да је тај дуг дупло мањи. Како кажу, у Министарству за КиМ им је речено да постоји могућност да им ускоро поново буде прикључена струја. Они истичу да струју између осталог не плаћају и због тога што им се обрачунава, како кажу, индустријска цена струје, као и да у кампу већином живе социјално угрожени који нису у могућности да плаћају рачуне за струју.

Према речима станара, којима је у понедељак искључена струја, наводи Министарства за КиМ да им је Комесаријат за избеглице нудио смештај у унутрашњости Србије нису тачни и да их никада из Комесаријата нису посетили.

ТАДИЋ И АЛИЈЕВ: БРАНИЋЕМО ЗАЈЕДНО МЕЂУНАРОДНО ПРАВО

Политика, Датум : 14.5.2010, Страна : А5

Након разговора потписано шест билатералних докумената, који стварају правну основу за развој српско-азербејџанских односа

Баку – Промена граница суверених држава и сецесија делова њихових територија као што је случај са Косовом нису прихватљиви нити легални с гледишта међународног права, изјавио је јуче председник Азербејџана Илхам Алијев после разговора са председником Србије Борисом Тадићем у којем је констатован низ заједничких интереса две земље на међународном и на економском плану.

Тадић и Алијев оценили су у Бакуу да се односи две земље крећу у добром правцу, да је сталан дијалог Београда и Бакуа у интересу суочавања обе земље са сличним изазовима и да је од великог значаја међусобна подршка територијалном интегритету Азербејџана и Србије.

„Бранимо међународно право, Хелсиншку повељу и Повељу Уједињених нација заједно и ту можете да рачунате на нас”, поручио је председник Србије у заједничком обраћању новинарима. Алијев је истакао да је између Азербејџана и Србије успостављен снажан политички дијалог и изразио уверење да ће међудржавни и међувладини споразуми који су потписани током овог сусрета омогућити даљи напредак односа две земље. Он је указао да се Србија и Азербејџан узајамно помажу у међународној арени и да његова земља пружа снажну подршку територијалном интегритету Србије.

„Сматрамо непримереним мењање државних граница и неприхватљива је једнострано проглашена независност Косова. То је нелегалан корак”, истакао је председник Азербејџана и позвао све државе чланице УН да поштују међународно право.

Алијев је казао да је с председником Тадићем разговарао и о конфликту у Нагорно Карабаху и да је, том приликом, истакао да је 20 одсто територије Азербејџана под окупацијом, а да је милион људи избегло и интерно расељено. Алијев је истакао и да је Азербејџан мултинационална држава и да све националне и религијске групе које живе у тој земљи имају иста права.

Председник Тадић је нагласио да се Србија у потпуности противи сецесионистима који користе етничку мотивисаност за одвајање од својих држава које су чланице Уједињених нација.

Обојица председника су констатовали да су везе Азербејџана и Србије јаке и да оне нису од користи само за народе те две земље, већ и за регион Балкана и Кавказа.

Председник Тадић је подсетио да Азербејџан и Србија имају заједничке изазове, не само у одбрани територијалног интегритета већ и у борби против организованог криминала и наркодилера.

Српски председник је казао да је с азербејџанским председником разговарао и о сарадњи на пољу економије, посебно у енергетском сектору, и истакао да је Азербејџан један од „највећих играча” у енергетском сектору у свету и да је незаобилазан фактор енергетске стабилности.

Тадић је казао и да је Србија заинтересована да учествује у енергетским плановима Азербејџана, посебно поменувши план који енергетски спаја Азербејџан, Грузију и Румунију . „Азербејџанске компаније су добродошле да улажу у Србију и сматрам да можемо имати користи од заједничких улагања”, истакао је председник Србије.

Након разговора представници две земље потписали су шест билатералних докумената, који, како се оцењује у Бакуу, стварају правну основу за развој српско-азербејџанских односа, који се налазе у стадијуму изградње.

Два председника усвојила су заједничку декларацију којом су утврђени основни правци развоја билатералних односа.

У њиховом присуству, ресорни министри су потписали споразуме о трговинско-економској сарадњи, сарадњи у борби против криминала, као и споразум о избегавању двоструког опорезивања на зараде и имовину.

Потписан је и протокол о безвизном режиму за грађане са дипломатским и службеним пасошима.

PRESS CLIPPING

Понедељак 17.05.2010. год.

ОТКУПОМ ДО КРОВА

Дневник, Датум : 16.5.2010, Страна : 4

ИЗБЕГЛИЦЕ КОНАЧНО ДОБИЛЕ НОВИ ЗАКОН

После вишегодишње најаве измене Закона о избеглицама из 1992. године коначно су добиле зелено светло републичких посланика. Нови ће документ, очекује се, омогућити коначно гашење колективних центара, којих је у Србији остало 60, и умногоме допринети интеграцији избеглица и решавању њиховог највећег проблема – крова над главом.

Шта су најважније новине које је Скупштина аминувала?

Наиме, изменама старог закона утврђено је да ће избеглицама бити дате на коришћење или у закуп на одређено време некретнине у државној својини, или ће им пак бити омогућен њихов откуп. У новом документу стоји и да ће држава стамбено питање избеглица решавати и доделом средстава за побољшање услова становања, куповином грађевинског материјала започету градњу, куповином сеоских кућа са окућницама и доделом наменских кредита или кроз друге програме донатора.

Поступак за решавање стамбених потреба водиће комисија коју ће чинити запослени у Комесаријату за избеглице, а њих ће бирати и разрешавати комесар. Комесаријат ће имати обавезу да онима који због психофизичког стања не могу да користе колективни смештај обезбеде смештај у установи социјалне заштите или породици. Иста обавеза важи и за малолетнике без родитељског старања.

Избегличка удружења већ годинама указују на неопходност измене закона донесеног годину по почетку рата на овим просторима и првих таласа избеглица, али и на нови документ имају замерке.

Коалиција удружења избеглица, кровна организација 49 удружења која се баве овом проблематиком, сматра да оне нису у интересу велике већине од 350.000 садашњих и бивших избеглица. Потпредседник Владе Јован Кркобабић и комесар за избеглице Владимир Цуцић нису, наводе у Коалицији, показали спремност да се успостави дијалог с већином избегличких удружења како би се дошло до квалитетнија решења. Наводећи као добре стране закона то што обухвата и оне са избегличким статусом и оне који су добили српско држављанство, председник Коалиције Миодраг Линта напомиње да ће око 2.800 људи чији су станови и куће изграђени средствима страних или домаћих донатора и Владе Србије, добити право откупа под повољним условима. Међутим, Влада и даље није обавезна да решава стамбене потребе избеглица, а проблематична је позиција комесара и комесаријата јер се додатно централизује – мандат је комесару продужен са четири на пет година и повећане су му надлежности, вели Линта.

Уз замерку што се закон није бавио запошљавањем избеглица, у Регионалном одбору за помоћ избеглицама Војводине додају и то да у закону не пише ни какав је третман мањих стамбених јединица које не одговарају броју чланова породице, а предвиђене су санкције уколико неко има „вишак простора“.

Није испоштована ни наша иницијатива да се избеглицама које су по принципу самоградње и уз помоћ страних донатора добили на коришћење станове или куће, омогући откуп по одредбама уговора који су потписали са донатором на почетку градње. А посебан проблем је то што неће бити побољшана веома лоша

комуникација и сарадња Комесаријата за избеглице и покрајинских органа власти, јер се и новим законом на нивоу Покрајине оставља само функција повереника за избеглице – каже председник Регионалног одбора за помоћ избеглицима Војводине Раденко Попић додајући да није предвиђен ни било какав интервентни фонд унутар Комесаријата или Владе, којим би се решавали најхитнији случајеви сиромаштва.

КРИМИНАЛ И ТЕРОР ПОТРЕСАЈУ КОСОВО

Правда, Датум : 17.5.2010, Страна : 4

ГОРАН БОГДАНОВИЋ МИНИСТАР ЗА КОСОВО И МЕТОХИЈУ У ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Горан Богдановић, министар за Косово и Метохију, у разговору за Правду, казао је да је стање на простору покрајине од 1999. године синоним за насиље, криминал, терор и етничку дискриминацију, и да се до данас ништа није променило, осим метода. Како је рекао, за једну деценију ниједан злочин над Србима није расветљен, нити је иједан злочинац осуђен.

– **Са једностраним проглашењем независности, институционализовано је насиље над Србима, етничка дискриминација, отимање имовине Срба и спречавање повратка прогнаних на своја вековна огњишта.** Српска гробља се скрнавe, преоравају, етничко чишћење се примењује и на живима и мртвима; такав пример данас нигде нећете наћи у свету. Да не говорим фразе, политичке оцене, осврнућу се само на протекла два месеца, у којима се догодио низ инцидената, од ископавања гроба тек сахрањене Српкиње у Гњилану, константних напада на повратнике у село Жач, до укидања мобилног сигнала српских оператера. Значи, методи насиља се крећу од некрофилије до организованог насиља, а све са једним циљем – етничко чишћење преосталог српског живља јужно од Ибра.

Истовремено Приштина покушава, прави планове, да стави под контролу Север покрајине, где су Срби апсолутно у већини. Таква амбиција Приштине носи несагледиве последице по стабилност читавог региона. Срби на КиМ-у опстали су само у срединама где функционишу институције државе Србије. То је чињеница коју нико не може порећи.

Колико је тежак живот Срба на том простору?

– **У најтежем положају су Срби јужно од Ибра, посебно у изолованим селима, удаљеним од централног дела Космета и Поморавља. Буквално, то је живот у гету.** Србија и њене институције чине све да помогну и олакшају свакодневни живот тим људима, који, упркос томе што немају основна људска права, више од деценију опстају на том простору. У тим настојањима, и ми из државних институција, и ти људи који су остали у покрајини, сусрећемо се са бројним препрекама. Бројни су проблеми, очекивања су велика, а маневарски простор ограничен, али то нас не обесхрабрује – напротив.

Питер Фејт је изјавио да неће признати изборе на северу Косова које организују власти у Србији 30. маја. Да ли ће они ипак бити одржани?

– Приштина и Питер Фејт намећу „такмичарски контекст“ локалним изборима у Косовској Митровици. Намера им је да створе атмосферу „више од игре“, а онда да, у таквом амбијенту, мешетаре и лове у мутном. Очигледно да имају проблем са реализацијом тог сценарија. Зато адвокат Приштине и посеже за претњама. Фејт је, својом пристрасношћу, сам себе дисквалификовао. Овом и другим сличним изјавама он само потврђује чињеницу да је постао гласноговорник такозване косовске владе и протагониста нелегалног сецесионизма косовских Албанца. За косметске Србе и Београд нема дилеме који су избори релевантни – једино они који ће бити одржани 30 маја. Дакле, ти избори показују апсолутну озбиљност и државотворност Србије, на том делу своје територије.

Такође, избори 30. маја потврдиће једну неспорну чињеницу: да институције државе Србије немају и не могу имати алтернативу на северу Космета.

Плашите ли се да би могло да дође до сукоба на Космету?

– Сви релевантни међународни фактори оцењују тренутну ситуацију на Косову и Метохији, у најбољем случају – као привидно мирну, али крхку. Према томе, избијање сукоба, односно ново насиље над Србима, и те како је могуће. На то стално упозоравамо међународну заједницу. Приштина стално провоцира сукобе и тензије. У квазидржави, насталој на терору, коју воде бивши команданти ОВК, насиље је константа. За ново насиље над Србима неће сносити одговорност само екстремни Албанци, већ и међународна заједница.

Антрфиле : Кушнер демантован

Како гледате на то што је француски шеф дипломатије Бернар Кушнер рекао да „жута кућа“ није ни постојала, и питао шта је то?

– У прошли четвртак је Еулекс саопштио да је у Приштини ухапшен бивши припадник такозване ОВК, као осумњичени управо у случају „жута кућа“. Управо то на најбољи начин демантује Кушнера. Такво понашање је, благо речено, недопустиво за једног министра, који је још и лекар по професији. Можда таквим понашањем жели да прикрије грижу савести, за оно што је као шеф УМНИК-а урадио или пропустио да учини.

СКУПШТИНА ВОЈВОДИНЕ РАЗМАТРА ИЗВЕШТАЈЕ

Правда, Датум : 17.5.2010, Страна : 5

Посланици Скупштине Војводине данас ће расправљати о извештајима о раду више институција чији је оснивач покрајински парламент. На дневном реду биће Извештај о пословању Гаранцијског фонда Војводине за 2009. годину, као и годишњи Извештај о пословању Јавног предузећа Завод за урбанизам Војводине.

Посланици ће разматрати и финансијске извештаје Фонда за развој непрофитног сектора Војводине, са завршним рачуном, и Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, са завршним рачуном.

PRESS CLIPPING

Уторак 18.05.2010. год.

ГРАДЕ 15 СТАНОВА

Блиц – Србија, Датум : 18.5.2010, Страна : 1

УЖИЦЕ

Представници немачке невладине организације Удружење самарићанских радника (АСБ), Комесаријата за избеглице и града Ужица потписали су меморандум о сарадњи којим је дефинисана изградња 15 стамбених јединица у оквиру пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“.

Станови ће се градити у Севојну, почетак радова заказан је за септембар ове, а усељење станара за јун 2011. године. Инвестициона вредност овог посла је 270.000 евра.

У ДОМУ ЗА СТАРЕ ЖИВЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 18.5.2010, Страна : А16

Ужице – Прошло је пола године од свечаног отварања Дома за смештај старих лица на Забучју код Ужица, једине установе тог типа на подручју западне Србије. У овом крају, старијим особама и те како је потребан такав објекат, одавде се зарад домског смештаја одлазило широм Србије, чак и у Књажевац. Али, изузев избеглица из некадашњег прихватног центра на овом ужичком брду, других станара овде нема.

Разлог је, веле упућени, у радној снази. Ваља упослити стручна лица за негу старих и одржавање објекта, а испречило се и ограничење Владе Србије за пријем радника у државну службу.

Заим Рамовић, директор ужичког Центра за социјални рад, установе при којој овај дом за старе треба да постане домско одељење наводи да је у децембру дом на Забучју отворен пројектно, од тада је одрађено прилично ствари да би био потпуно спреман за коришћење.

– У собама дома већ су смештена 32 избегла лица и једно са статусом интерно расељеног, Комесаријат за избеглице је учесник у целом подухвату изградње и коришћења објекта. Иначе, зграда дома на Забучју располаже са по 16 двокреветних и трокреветних соба, а за сада је опремљена за 50 корисника, док за смештај још 30 предвиђених ваља купити део намештаја и опреме, за шта је министарство обезбедило средства – објашњава Рамовић.

На питање зашто се толико чека на усељење старих лица, директор Центра за социјални рад одговара да су о потреби запошљавања неговатељица, чистачица, техничког особља писали ресорном министарству.

Примили бисмо у почетку пет-шест радника за те послове, док би друге стручне (финансијске, рачуноводствене, правне) за потребе дома обављао наш центар. А ми идемо и у обилазак других домова по Србији да бисмо обавестили оне Ужичане који су тамо да ће ускоро и дом на Забучју прорадити – напомиње Заим Рамовић.

ПРВА ШАНСА ЗА ДОГОВОР СА АЛБАНЦИМА

Вечерње Новости, Датум : 18.5.2010, Страна : 2

Вук Јеремић, јуче у говору пред Саветом безбедности, изразио уверење за компромис после одлуке међународног суда правде

Србија спремна да се искрено ангажује, наша намера није да замрзнемо конфликт, нити да неког потчинимо

Министар спољних послова Србије Вук Јеремић поручио је јуче у Њујорку да, упркос негативним догађајима на Косову, долази "време које више обећава" и изразио уверење да ће мишљење Међународног суда правде створити прилику без преседана за постизање стратешког компромиса између Срба и Албанаца.

- Ова година може бити година заједничког успеха. Желео бих да уверим Савет безбедности да је Србија спремна да се флексибилно и искрено ангажује и да наша намера није да замрзнемо конфликт, да тријумфујемо, нити да неког потчинимо.

Он је на седници СБ УН о ситуацији на Косову, која би, како је рекао, могла да буде последња пред изношење мишљења МСП, подсетио да ће суд ускоро донети своју одлуку о независности Косова и да би судијама требало дозволити да ураде свој посао без политичких притисака, као што су нова признања.

Једнострано проглашење независности је поделило свет и довело у питање основне принципе савременог међународног система. Оно није допринело стабилности Балкана, нити је ојачало сарадњу у региону. Због тога је, како је оценио, једини пут напред постизање праведног компромиса који ће усагласити жеље и интересе два народа.

Јеремић је подсетио да се већина чланица УН и СБ чврсто противи напорима да се наметне насилна подела Србије и поновио став Београда да никада неће признати једнострано проглашење независности Косова:

- Принципијелни став Србије је чврст као камен. Ми ћемо наставити да енергично бранимо нашу позицију без конфронтирања, дипломатским средствима. Када је реч о ситуацији на терену, Јеремић је указао да је од кључног значаја да СБ настави да подржава Унмик као "главни стуб мира и стабилности" у покрајини.

Истакавши да неслагања о статусу не смеју да спречавају решавање практичних питања, Јеремић је подсетио да су албанске власти на Косову више пута одбиле да заузму прагматичан, статусно неутралан приступ практичним проблемима посебно у домену владавине закона. Он је подсетио на примере за своје тврдње: од одбацивања споразума о напретку у домену правосуђа, спречавања истраге о злочинима у вези са трговином људима, до протеривања и забране кретања.

Антрфиле : НЕМА ПОВРАТКА

Стање српског културног и верског наслеђа је, такође, дубоко узнемирујући део реалности на терену, који директно утичу на повратак 205.835 протераних косовских Срба колико их је регистровао УНХЦР - истакао је Јеремић, указујући да се током протекле године само пар стотина косовских Срба вратило кућама.

- То је мање од пола процента што је застрашујући податак. То је неуспех монументалних размера.

ЧЕДА ОЛАКО ЗАБОРАВИО НА НЕДЕЛА

Курир, Датум : 18.5.2010, Страна : 3

Директор Информационо-документационог центра Веритас Саво Штрбац опомиње лидера ЛДП да не хвали Хрватску јер не мисли добро Србима

БЕОГРАД - Идеална држава за Чедомира Јовановића је Хрватска!

Овај закључак намеће се након хвалоспева који је лидер ЛДП упутио властима суседне државе. Не само што је похвалио Владу у Загребу због европског пута него је и приметио да Србија дебело заостаје за Хрватском.

Саво Штрбац, директор Информационо-документационог центра Веритас, иако разуме потребу да лидер ЛДП захваљује Хрватима, не оправдава његов иступ.

- Као један од 400.000 избеглица из Хрватске коме су одузели сва права и који не може дасе врати, сматрам да је та изјава неоправдана. И даље није враћено најмање 40.000 станова који су одузети нашим људима, а има и много неисплаћених пензија. Само одузети српски станови са намештајем вреде око три милијарде евра! Постоје неисплаћени штедни улози, лица с Интерполове потернице за којима се још трага... Нека Хрватска реши прво та питања пре него што је било ко прогласи идеалом демократије - поручује Штрбац.

Председник хрватског Хелсиншког одбора Иван Звонимир Чичак подсећа на бројне проблеме који оптерећују односе две земље.

- Нерешена станарска права, повратак протераних Срба, Закон о националним мањинама који се примењује само у Истри... Тужбу и контратужбу не рачунам у озбиљне проблеме - каже Чичак.

КОНДУКТЕРИ ПОНОВО У ГРАДСКОМ ПРЕВОЗУ

Данас, Датум : 18.5.2010, Страна : 15

ГСП од 1. јуна уводи нове мере које би требало да допринесу бољој продаји карата

Због слабе продаје претплатних маркица и појединачних карата за превоз у Градском саобраћајном предузећу Београд одлучили су да поново врате кондуктере.

Тако ће већ од 1. јуна у 50 возила ГСП бити ангажовано 100 кондуктера, чија је улога да контролишу возне исправе и продају карте путницима који их нису благовремено купили. Цена карте у возилу остаје иста - 80 динара за 1 зону и 100 динара за 2 и 3 зону. Акција ће трајати најмање месец дана, а уколико покаже позитивне ефекте, прошириће се и на остала возила. Према подацима ГСП само у априлу продато је 3.300.000 карата ван возила и око 50.000 карата у возилу код возача, што је мање него раније. Са друге стране, све је више оних који се возе без карте. У последње три године број „шверцера“ повећао се за 20 одсто.

- Уколико се ова акција одрази на повећање продаје карата, а самим тим и на повећање прихода Градског саобраћајног предузећа Београд, онда ћемо размислити о њој као трајнијем решењу, бар док не уведемо модернији систем наплате, какав је тикетинг - рекао је помоћник директора Дирекције за јавни превоз Милан Јанковић.

За послове кондуктера ГСП неће упошљавати нове раднике, већ ће те послове обављати запослени у овом предузећу, уз одређену стимулацију. У возилима приватних превозника, који такође учествују у јавном градском превозу, кондуктери неће радити. Јанковић наводи да је разлог за то што су се приватници изјаснили да немају расположивих људских ресурса који би обављали тај посао, али ни средстава да за сада упошљавају нове људе.

- Уколико то буду касније хтели, имаће одобрење од Дирекције да то ураде - додао је Јанковић.

У Градском саобраћајном предузећу Београд не очекују да ће Београђани само због кондуктера избегавати њихова возила.

- Од 1. јуна појачаћемо контролу у возилима, тако да ће поред 164 контролора убудуће радити још 300 до 500 њих и они ће контролисати сва возила. Зато не верујем да ће бити великих миграција на тај начин, јер су путници нарочито у јутарњем и поподневном шпицу заинтересовани да што пре стигну на жељено место и не верујем да ће пропустити два ГСП аутобуса да би сачекали приватника, јер у њему нема кондуктера - рекао је директор ГСП Београд Радослав Николић.

Цена доплатне карте за путнике који немају оверену карту или важећу маркицу остаје 3.000 динара. Али се уводи попуст од 50 одсто за све оне који плате доплатну карту на лицу места или у року од 15 дана. По истеку рока следи утужење.

Антрфиле : Бесплатно за избегле старије од 65 година

На иницијативу заменика градоначелника Милана Кркобабића, сва избегла и расељена лица старија од 65 година са пријављеним боравиштем у Београду, од јуче могу бесплатно да користе градски превоз.

PRESS CLIPPING

Среда 19.05.2010. год.

ВАЖНА САРАДЊА СА УНХЦР
Преглед, Датум : 19.5.2010, Страна : 5

Кркобабић: Србија рекордер по броју избеглих

Београд

Потпредседник Владе Србије, Јован Кркобабић указао је јуче у разговору са представницима делегације УНХЦР-а из Женева, да је због бројних нерешених проблема везаних за избегличку популацију изузетно важна сарадња са УНХЦР и његово присуство у Србији, али да ништа мања није улога ЕУ и ОЕБС-а, саопштено је из кабинета потпредседника владе.

Кркобабић је рекао да је Србија једина земља у Европи и једна од пет у свету која је суочена с проблемом дуготрајног избеглиштва, да је рекордер, како по броју избеглих, тако и оних који су узели држављанство, као и да у решавању проблема избеглих и протераних рачуна на пуну подршку ОЕБС-а.

Говорећи о избеглицама и протераним Србима из Хрватске, Кркобабић је указао да је њихов статус међународна заједница дефинисала као дуготрајно избеглиштво, јер траје скоро двадесет година. У саопштењу се наводи да се Кркобабић осврнуо и на недавно одржани скуп министара спољних послова посвећен избеглицама и оценио позитивним што су Црна Гора, Босна и Херцеговина, Хрватска и Србија прихватиле да су избеглице заједнички проблем и да се заједнички мора и решавати. Кркобабић је саговорнике обавестио и о корацима Владе Србије који следе после министарског скупа и добио уверавања да ће међународна заједница подржати у пуној мери све активности везане за решавање преосталих проблема.

„Србија очекује донаторску помоћ, како је то и договорено са Високим комесаром УНХЦР-а, како бисмо заједничким снагама затворили и последњи колективни центар, а њиховим садашњим житељима пружили минимум достојанственог живота“, додао је Кркобабић. Према његовим речима, Србија инсистира да без решења проблема избеглих и протераних, нема ни зеленог светла за улазак у ЕУ, јер, како је казао, само враћање личних и имовинских права свим својим грађанима без обзира на њихову националност, јесте доказ пуне демократичности и владавине права у земљама кандидатима, и то су вредности на којима ЕУ инсистира.

БЕОГРАД, 18. маја (Танјуг)

Кркобабић: Важна сарадња са УНХЦР-ом

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић указао је данас у разговору са представницима делегације УНХЦР-а из Женева, да је због бројних нерешених проблема везаних за избегличку популацију изузетно важна сарадња са УНХЦР и његово присуство у Србији, али да ништа мања није улога ЕУ и ОЕБС-а, саопштено је из кабинета потпредседника владе.

Кркобабић је рекао да је Србија једина земља у Европи и једна од пет у свету, која је суочена с проблемом дуготрајног избеглиштва, да је рекордер, како по броју избеглих, тако и оних који су узели држављанство, као и да у решавању проблема избеглих и протераних рачуна на пуну подршку ОЕБС-а.

Говорећи о избеглицама и протераним Србима из Хрватске, Кркобабић је указао да је њихов статус међународна заједница дефинисала као дуготрајно избеглиштво, јер траје скоро двадесет година.

У саопштењу се наводи да се Кркобабић осврнуо и на недавно одржани скуп министара спољних послова посвећен избеглицама и оценио позитивним што су Црна Гора, Босна и Херцеговина, Хрватска и Србија прихватиле да су избеглице заједнички проблем и да се заједнички мора и решавати.

Кркобабић је саговорнике обавестио и о корацима Владе Србије, који следе после министарског скупа и добио уверавања да ће међународна заједница подржати у пуној мери све активности везане за решавање преосталих проблема.

"Србија очекује донаторску помоћ, како је то и договорено са Високим комесаром УНХЦР-а, како бисмо заједничким снагама затворили и последњи колективни центар, а њиховим садашњим житељима пружили минимум достојанственог живота", додао је Кркобабић.

Према његовим речима, Србија инсистира да без решења проблема избеглих и протераних, нема ни зеленог светла за улазак у ЕУ, јер, како је казао, само враћање личних и имовинских права свим својим грађанима без обзира на њихову националност, јесте доказ пуне демократичности и владавине права у земљама кандидатима, и то су вредности на којима ЕУ инсистира.

Кркобабић је изразио захвалност УНХЦР-у и његовој канцеларији у Београду на заједничком документу, који су после београдског министарског скупа потписали УНХЦР, ЕУ и ОЕБС, а који се односи на права избеглих и протераних Срба из Хрватске.

"Реч је проблему отетих станова, неисплаћених пензија, конвалидације радног стажа за Србе хрватске држављане, али и низу проблема, које Хрватска мора да реши и врати својим суграђанима - Србима грађанима Републике Хрватске", подвукао је Кркобабић.

ХРВАТСКА С ПРЕМНА ДА ВРАТИ СВЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Б92, 17. мај 2010., 23:38

Гостовање Жељка Купрешака у вестима ТВ Б92

Београд -- Хрватска је спремна да врати све избегле грађане, а једини проблем у том процесу је новац, каже за Б92 амбасадор Хрватске у Србији Жељко Купрешак.

Купрешак каже да ће уз подршку УНХЦР-а бити направљен нови попис Срба избеглих из Хрватске када ће се, како додаје, утврдити тачан број.

Он иначе мисли да је процена, да у Србији има 70 хиљада избеглих, претерана. Такође се не слаже са проценом српске стране да, по основу станарских права, Срби потражују око 50 хиљада станова у Хрватској.

Амбасадор Хрватске тврди да не постоје тајне оптужнице са именима избеглих Срба и додаје да је о свим процесима који се воде против Срба у хрватској обавештено правосуђе у Србији.

Амбасадор сматра и да питање међусобних тужби за геноцид треба препустити међународном правосуђу.

"Та тужба није темељни проблем хрватско-српских односа и неће бити ако је препуштена међународном правосуђу", рекао је он.

Купрешак каже да, међутим, постоји могућност и да две земље узајамно повуку тужбе једна против друге "ако се створе услови да дође до таквих околности који ће задовољити и једну и другу страну".

Говорећи о сусрету министара правде Србије и Хрватске у Загребу, он је казао да је најављени споразум о узајамном изручивању особа умешаних у кривична дела значајан корак у борби против организованог криминала.

НЕ ВЕРУЈУ НИКОМЕ

Куир, Датум : 19.5.2010, Страна : 5

Иако амбасадор Хрватске тврди да је његова земља спремна да врати избегле Србе, председници удружења избеглица кажу да пракса показује другачије

БЕОГРАД - Председници удружења избеглих Срба из Хрватске не верују да је та држава спремна да дозволи повратак свих избеглица, као што то тврди амбасадор Хрватске у Србији Жељко Купрешак.

Амбасадор чак сумња да је процена да у Србији има 70.000 избеглих претерана, уз напомену да по основу станарских права Срби потражују око 50.000 станова у Хрватској. Међутим, председник Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац тврди да у Србији тренутно живи око 300.000 избеглих и протераних лица из Хрватске.

- Много му је 70.000 људи?! Па број је око 300.000 протераних и изгнаних! По попису из 1991. године у Хрватској је живело 582.000 Срба. Њих 106.000 изјаснили су се као Југословени, а међу њима је, према речима демографа, 60 одсто Срба. Дакле, те 1991. године у Хрватској је било 650.000 Срба - подсећа Штрбац.

Пописом из 2001. године у Хрватској је живело 101.000 Срба и 76 Југословена, што значи да је за десет година Хрватску напустило преко 400.000 Срба. Штрбац наводи да велики проблем за повратак избеглица представљају непријатности које наши грађани често доживљавају.

- Недавно ми је био човек који је у центру Загреба имао стан од 84 квадрата. Сад му нуде знатно мање станове пуне влаге - каже Штрбац. **Он додаје да Хрватска избеглим Србима треба да врати станарско право које им је законом из 1995. одузето.**

- Стално позивају избеглице да се врате, али хајде прво нека нам врате наше станове и наша станарска права. Сад су то формулисали као социјалу и гледају да вам дају било шта јер се социјали у зубе не гледа - објашњава он.

И председник Хуманитарног центра за интеграцију и толеранцију Ратко Бубало каже да повраћај станарског права представља велики проблем јер избегли и прогнани немају где да се врате.

- Станови који би требало да се врате Србима подељени су прогнаним Хрватима из Босне и онима који су се борили у домовинском рату - истиче Бубало. Он такође тврди да је у Србији тренутно око 300.000 избеглих и прогнаних из Хрватске.

- Некима који су покушали да се врате каменовали су куће, а многима су куће и станови поново демолирани. Најчешће се враћају они који овде нису успели да се снају, пољопривредници - каже Бубало.

Антрфиле : Без политизације

На међународној конференцији посвећеној решавању проблема избеглих и расељених лица у региону, која је организована марта ове године у Београду, министар спољних послова Хрватске Гордан Јандроковић рекао је да проблем избеглих и прогнаних треба решавати на хуман начин и без политизације.

ИЗБЕГЛИЧКЕ „ИДИ-ВИДИ” ПОСЕТЕ

Дневник, Датум : 19.5.2010, Страна : 14

Покрајински фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима организоваће и ове године бесплатан аутобуски превоз за оне који намеравају да у местима Хрватске, где су раније живели, среде "папирологију". За тзв. иди-види посете Фонд је објавио јавни позив у "Дневнику" 13. маја.

На ову врсту помоћи могу рачунати избегли и прогнани из Хрватске с пребивалиштем у Војводини. **Први аутобус полази 30. маја, а заинтересовани би што пре требало да се јаве Фонду.** Као и лане, путоваће се на релацији Рума – Нова Пазова – Инђија – Нови Сад – Бачка Паланка – Илок – Вуковар – Винковци – Жупања – Поповача – Сисак – Петриња – Глина – Војнић – Слуњ – Кореница – Удбина – Грачац – Обровац – Книн. Четвородневни боравак у завичају подразумева бар два радна дана, да би избеглице могле решити своје проблеме око стечених и имовинских права.

Право на бесплатан превоз, једном годишње, има један члан породице, а у изузетним случајевима, због малолетних лица или неког неодложног процеса на обнови, Фонд одобрава да ту могућност истовремено користе два члана породице.

Пројекат „иди-види посете“ траје већ четири године, а лане је завичај посетило око 250 лица, највише из Обровца и Грачаца, а укупно више од хиљаду.

Ове године планирано је десет тура, заинтересовани се могу пријавити за јавни позив у просторијама Фонда у Новом Саду (Булевар Михајла Пупина 25), путем поште, веб-странице www.fondajnfors.rs или телефона 021/475–4295 до 31. децембра.

ИЗБЕГЛИЦА УБИЈЕНА У ЗАВИЧАЈУ

Курир, Датум : 19.5.2010, Страна : 10

Хрватска

БЕОГРАД - Милан Кнежевић (40), Србин повратник у Грачацу у Хрватској, ухапшен је због свирепог убиства комшинице Мирјане Николић (37). Злочин се десио прексиноћ око 21 сат у засеоку Томингај, када је Кнежевић упао у Мирјанину кућу и опсовао је с врата, а затим извукао пиштољ ЦЗ и пуцао јој у груди. Рањена жена је покушала да побегне, али ју је убица сустигао и испалио у њу више хитаца, после чега је пала мртва. Блиска рођака убијене потврдила је да су се они упознали пре годину дана, када га је Мирјана ангажовала у одржавању имања, те да је пре неколико дана дошла у Томингај да преузме кључеве обновљене куће. Она претпоставља да ју је убио због љубоморе, иако верује да нису били у вези. Мирјана је, иначе, са супругом и дететом живела у Суботици.

PRESS CLIPPING

Среда 09.06.2010. год.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Преглед, Датум : 9.6.2010, Страна : 2

Потпредседник Владе за социјалну политику Јован Кркобабић изјавио је јуче да је Србија посвећена обезбеђивању услова живота за најугроженије - избегле и расељене, како би се што пре решио проблем тих људи и испунио услов за улазак у ЕУ.

Кркобабић је у Палати Србија представницима 60 општина и градова уручио решења о новчаној помоћи за избеглице и расељене. Према његовим речима та средства, у укупном износу од 1,3 милиона евра, издвојена су из републичког буџета и биће довољна за збрињавање око 500 избеглих и расељених породица.

Пред виђена је куповина 310 пакета грађевинског материјала и обезбеђивање 165 економских грантова. Кркобабић је додао да ће средствима из домаћих извора и међународних институција од 12,6 милиона евра ове године бити збринута 2.000 породица.

ДОСТОЈАНСТВЕНО РЕШЕЊЕ ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ МУКЕ

Правда, Датум : 9.6.2010, Страна : 7

- Влада Србије, и ја лично, опредељени смо да уз помоћ међународне заједнице уложимо максималне напоре како бисмо на достојанствен начин решили питања избеглих и интерно расељених лица - изјавио је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић, приликом уручења решења о исплати новчане помоћи општинама.

Председницима општинама и градоначелницима 60 општина у Србији уручена су средства у износу од 1,3 милиона евра за куповину 310 пакета грађевинског материјала и 165 тзв. грантова за економско оснаживање избеглих и интерно расељених лица.

КРКОБАБИЋ: ДИГЛИ СМО СВЕ НА НОГЕ

Дневник, Датум : 9.6.2010, Страна : 3

Влада Србије, и ја лично, опредељени смо да уз помоћ међународне заједнице уложимо максималне напоре како бисмо на достојанствен начин решили питања избеглих и интерно расељених лица, изјавио је јуче потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић, приликом уручења решења о исплати новчане помоћи општинама.

Председницима општинама и градоначелницима 60 општина у Србији уручена су средства у износу од 1,3 милиона евра за куповину 310 пакета грађевинског материјала и доделу 165 грантова за економско оснаживање избеглих и интерно расељених лица. Покренули смо широку акцију и дигли на ноге све у Републици да обезбедимо што више средстава како бисмо привели крају дуготрајну избегличку кризу”, рекао је потпредседник српске владе.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 9.6.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Председницима општина и градоначелницима 60 општина у Србији јуче су уручена средства у износу од 1,3 милиона евра за куповину 310 пакета грађевинског материјала и доделу 165 грантова за економско оснаживање избеглих и интерно расељених лица. Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић рекао је да Влада и председник Борис Тадић улажу максималне напоре да се реши положај избеглих и интерно расељених.

PRESS CLIPPING

Четвртак 10.06.2010. год.

ПЕТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 10.6.2010, Страна : А19

Лозница – У Лозници је завршена изградња пет кућа за породице избеглих и расељених са простора некадашње Југославије, којима је заменик градоначелника Петар Екмешчић јуче уручио кључеве.

Избеглица из Вогошће, у БиХ, Лука Лазаревић рекао је Тањугу да је пресрећан, као и чланови његове породице – деца Лука и Дејана и супруга Бранка.

Он је захвалио свима који су помогли да добије нови дом и навео је да је као избеглица стигао у Лозницу 1997. године.

За подизање пет кућа, чија је корисна стамбена површина по 35 квадратних метара, уложено је по 12.000 евра, а изграђене су на земљишту које су саме избеглице обезбедиле куповином, или им је, као у случају породице Лазаревић, неко од Лозничана поклонито.

Тај пројекат, остварен у сарадњи Међународне организације за миграције и града Лозница, представља наставак раније започетог планског приступа локалне самоуправе трајном решавању проблема избеглих и расељених на подручју града, рекао је Екмешчић Тањугу.

Та активност ће бити настављена, а, како је рекао, има подршку Владе Србије, односно Републичког комесаријата за избеглице који је јуче неповратно уплатио 1.350.000 динара, што ће, са средствима локалне самоуправе, бити расподељено избеглицама, највише по 150.000 динара, за доходне активности.

Са продуженим избегличким статусом у Лозници има 1.644 особе и 170 интерно расељених, а процењује се да на подручју града борави око 4.700 људи избеглих са простора некадашње Југославије, рекао је координатор Републичког комесаријата за избеглице Драган Станић.

Према локалном акционом плану, у Лозници предстоји изградња још пет нових типских кућа за избегличке породице, а до сада је више од 100 породица, уз помоћ Владе Србије, међународних организација и града, на подручју Лознице трајно решило стамбено питање.

КОНКУРС

Вечерње Новости, Датум : 10.6.2010, Страна : 5

ШИД - Републички Комесаријат за избеглице доделио је општини 2.625.000 динара за набавку грађевинског материјала за избегла и расељена лица. По речима Ивице Јовића, општинског повереника за избеглице, конкурс ће бити расписан у јулу.

Подносиоци захтева, који су се пријавили на ранији конкурс, а нису добили грађевински материјал, могу поново да конкуришу. Услов је да обнове захтев, а раније поднета документација биће важећа.

ТЕРОР НАД СРБИМА

Правда, Датум : 10.6.2010, Страна : 22

ТЕРМИНОЛОШКА ПОДВАЛА АЛБАНСКИХ ТЕРОРИСТА НА КОСМЕТУ

Ускоро (20. јуна), навршиће се 11 година како исламисти под окриљем мисија (цивилне и војне) ОУН масовно и систематски, на најгрубљи начин крше људска и колективна права Срба, односно одржавају и повремено појачавају геноцидни терор у јужној српској покрајини. Да ће терор исламиста (албанских верских екстремиста) бити успешно настављен ради окончања планираног етничког чишћења тог српског простора од Срба, аргументовано указују многе чињенице.

Једна од њих, наизглед неважна, а у ствари суштинска, за исламисте је најуспешнија, а за Србе и нашу државу најпогубнија. Реч је о терминолошкој замци албанских екстремиста и терориста и њихових спонзора, у коју је неопрезно ухваћена национална безбедност Србије. Уколико у што скорије време не буде схваћена и елиминисана та евидентна (њихова) победа, може се очекивати ескалација терора на Космету.

О чему се, заправо, ради?

Чак и површна анализа терминологије у вези са уништењем инфраструктуре „Телекома Србија“ и „Теленора“ на неколико места на Косову и Метохији које су 24. априла учиниле тзв. „косовске власти“, потврђује остварену победу албанских терориста на српском политичком, дипломатском и медијском простору. Наиме, реакције попут „косовске власти искључиле српску мобилну телефонију“, „рат импулсима на Косову“, „борба против комуникацијског мрака“, „Срби остали без телефона, Еулекс подржао Приштину“ итд. стварају утисак да се ради о некаквој уобичајеној (легитимној) мери коју предузимају власти неке одговорне државе.

А реч се о типичној, дубоко промишљеној мери терора, која треба да у још већој мери погорша иначе крајње незавидну личну и колективну безбедност српских цивила на Косову и Метохији. Тој стратегијској мери терора претходила је једна мера тактичког нивоа (чланови четири српске повратничке породице у селу Жач у општини Исток, изложени претњама смрћу и узастопним нападима каменицама на своје домове, 22. априла напустили су то село), која такође у нашој јавности није ни политички, ни безбедносно ни медијски одговарајуће квалификована.

Терор подразумева систем власти на одређеној територији (на КиМ то чине УНМИК, КФОР, ЕУЛЕКС и тзв. косовске власти) који систематском применом безобзирних облика насиља против појединих категорија грађана настоји да оствари одређени политички циљ. У конкретном случају, на сцени је терор над Србима под окриљем ОУН, очигледно с циљем протеривања са тог (српског) простора.

Проф. др Милан Мијалковски, Факултет безбедности, Бгд.

PRESS CLIPPING

Петак 11.06.2010. год.

ТРЕЋИНА ОБНОВЉЕНИХ КУЋА – ПРАЗНА

Политика, Датум : 11.6.2010, Страна : А4

Бањалука, 10. јуна – Од 317.000 у рату разорених а затим обновљених кућа у Босни и Херцеговини, око 95.000 њихови власници или не користе никако или у њима борави само викендом, објавио је данас мостарски портал www.dnevnik.ba позивајући се на податке Уније за одрживи повратак и интеграцију БиХ.

Председница Уније Мирхуниса Зукић је коментаришући ову појаву рекла да се „с правне стране не може говорити о злоупотреби средстава за обнову, јер свака избегла или расељена особа има право на помоћ и обнову”.

Она је, ипак, констатовала да с моралне стране није коректно да кућу обнови неко ко је користи викендом или они који у њој проводе само годишњи одмор, на који дођу из иностранства, док, истовремено, на обнову кућа чекају они који би се вратили у места у којима су живели до рата. Зукићева је као један од разлога невраћања у обновљене куће навела недостатак других услова за нормалан живот – запослење, путеве и струју.

ПУНА ПЕНЗИЈА И ЗА СТАЖ У БОСНИ

Дневник, Датум : 11.6.2010, Страна : 4

ПОТПИСАН СПОРАЗУМ С БиХ

Од 1. јула 15.000 пензионера у Србији који су део радног стажа остварили у Босни и Херцеговини примаће пуну пензију без умањења које им се на име међусобних дуговања ПИО фондова Србије и Босне и Херцеговине одбијало последњих шест година. Наиме, овој групи пензионера је до сада одбијана трећина пензије на основу Споразума о социјалном осигурању који су 2004. потписале Србија и Босна и Херцеговина а који је садржавао “техничку грешку”, изјавио је јуче Јован Крқобабић, потпредседник Владе Србије приликом потписивања документа који је омогућио ову измену.

Документ о изменама Споразума о социјалном осигурању у име две државе јуче су у палати правде потписали министар рада и социјалне политике Србије Расим Љајић и министар за цивилне послове БиХ Средоје Новић. Како је рекао Љајић документ из 2004. склопљен у време Савезне Републике Југославије предвиђао је намирење дугова ПИО фондова две земље на штету пензионера. Ми сада практично уклањамо ту одредбу”, истакао је Љајић.

Средоје Новић казао је да је документ доказ колико је администрација спора. “Неоправдано се чекало шест година да се уочени проблем отклони”, истакао је Новић. Он је додао да у Босни и Херцеговини нити у јендом делу власти није било дилема да ли овај Споразум треба потписати.

Антрфиле : Словенија и Хрватска

„Ја не видим никакав разлог да се одуговлачи са потпуном применом Споразума о социјалном осигурању са Словенијом. Ово оклевање иде на штету једино пензионера који

су део стажа остварили у Словенији“, изјавио је Љајић. Он је додао да не жели да спекулише да ли се ради о намерном или ненамерном оклевању. Љајић је додао да има 10.000 пензионера који су део стажа остварили у Словенији али није могао да процени о ком се укупном износу ради.

Јован Кркобабић истакао је да је Споразум потписан и у Хрватској али има још нерешених питања попут признавања стажа или исплаћивања неисплаћених пензија која треба решити.

З И Д

Политика, Датум : 11.6.2010, Страна : А25

Ипак, најпотреснији зид кога се сећам јесте онај који опасује Црвени крст у Симиној улици.

Горан Марковић,
редитељ

Када су чувеног редитеља вестерна Џона Форда једном приликом упитали каква поруку носе његови филмови, он је одговорио: „Поруке се шаљу поштом а ја причам филмске приче“. Маршал Маклуан, чија се визија глобалног села након информатичке револуције ето коначно остварује, још шездесетих година прошлог века је рекао: „Медиј је порука“. Каква је ситуација данас у вези са слањем порука? Што се тиче овдашњих прилика, чини се да наш главни медиј за размену порука представља обични – зид.

При том не мислим на графите, они представљају неку врсту пучке уметности. У сваком случају, као и остала уметничка дела, графити не носе одређену, јасну поруку већ као хијероглиф или знак у кинеском писму представљају у исто време и цртеж и тајну. Међутим, у последње време, графити се, колико сам приметио, повлаче пред једном другом најездом. Зидови око нас су препуни писмених порука.

На стамбеним зградама, школама, установама, оградама, подземним пролазима и свему што може послужити као подлога за писање скоро да више нема места за нове поруке. Ако се и појави нека свеже реновирана кућа (а њих је мало) она одмах постаје идеална прилика за нове натписе (а први који ће осванути биће већ пословично циничан: „Џаба сте кречили!“)

Шта поручују наши зидови? Све што вам пада на памет, па и много више. Поруке су политичке, приватне, спортске, неспортске, љубавне, националистичке, простачке, пропагандне, хомофобичне, песничке, еротске... Изражавају љубав, мржњу, политичка и сексуална опредељења, јефтину филозофију, увреде, упозорења, апеле, претње, агресију, духовите опаске... Тешко да би се без озбиљног урањања у ту проблематику могло набројати шта све на нашим зидовима пише. Ако натписима додамо и плакате, налепнице, рекламни материјал и остало папирнато загађење које је посвуда излепљено, прелепљено или виси покидано, онда је јасно да са наших зидова поруке просто – вриште.

Прво што ће се свако упитати је: зашто људи овде имају толико изражену потребу да своја схватања, укус и опредељења поручују другима баш преко зидова? Зар не постоји некакав други, назовимо га „регуларнији“ начин да то учине? Мислим да се одговор сам намеће: изгледа да у овој земљи јако много људи живи веома лоше и да, изгледа, нема другог начина да то искаже.

И још нешто. Спољашњи зид, онај који је окренут ка улици, поред тога што не припада никоме (дакле, свачији је), представља, по свој прилици, и неку врсту архетипског места за слање порука. Најбољи пример за то је, свакако, најпознатији међу зидовима – Зид плача. У његове пукотине и уске прорезе између камених блокова, који су некада сачињавали Соломов храм, милиони посетилаца Јерусалима, тог најстаријег и најсветијег

града на свету, убацују поруке упућене Судбини. Чин гуркања папирића у Зид плача, са жељом која би нам, уколико се испуни, променила живот, представља у ствари слање поруке пошилаоцу, то јест нама самима. Жеља нам се, наравно, неће остварити али смо зато Фатуму бар послали глас о себи и то ће нас донекле умирити.

Или Берлински зид, онај кога више нема и који је, као код Маклуана, сам за себе постао порука, то јест парадигма подељеног ума. Када сам га последњи пут видео, са осматрачнице на западној стани града, недалеко од чек поинт „Чарлија”, с једне стране, источне, био је аветињски уредно окречен а са друге, западне, ишаран милионима порука. Оне су биле намењене онима преко пута, али ови их никада нису могли прочитати већ због саме чињенице што им прелазак у Западни Берлин није био дозвољен. Узалудност исписивања тих порука на Берлинском зиду је била више него очигледна, али је, претпостављам, такође служила као нека врста утехе.

Ипак, најпотреснији зид кога се сећам јесте онај који опасује Црвени крст у Симиној улици. Другог дана хрватске акције „Олуја”, којом су стотине хиљада Срба протеране са својих огњишта а овде од стране Милошевића дочекане крајње безосећајно, прошао сам поред тог зида. Призор је био нестваран: на њему су биле излепљене стотине, можда и хиљаду цедуља које су све одреда носиле поруку где је ко у том тренутку и како се може пронаћи. Изгубљени у најстрашнијем тренутку свога живота, ти људи су изабрали зид као последњу наду, какву-такву извесност. Када је следећег дана на Београд пао летњи пљусак, који је обрадовао његове житеље жељне освежења, киша је спрала све те поруке и оне су једно време лежале поред тог зида умрљане и неупотребљиве, све док их радници Градске чистоће нису почистили. Слична судбина је задесила и ауторе порука...

ТАЧИ: СРБИЈА ДЕСТАБИЛИЗУЈЕ КОСОВО

Пресс, Датум : 11.6.2010, Страна : 5

ПРИШТИНА - Премијер Косова Хашим Тачи оценио је безбедносну ситуацију на Косову као мирну и стабилну и рекао да су „инциденти који су се последњих дана догађали изоловани случајеви без утицаја на безбедност“.

- Ситуација је мирна упркос инцидентима међу којима су, онај у Истоку са српским повратницима, напад ручним бомбама у Зубином Потоку, дизање у ваздух антена легалних оператера мобилне телефоније и претње Кфору. Ти су инциденти оцењени као изоловани и без утицаја на безбедносну ситуацију у земљи - навео је Тачи.

Он је оценио да је „акт организовања и одржавања незаконитих избора од стране Владе на северу Косова наставак инструментализације Срба грађана Косова и покушај дестабилизације безбедносне ситуације на Косову“.

PRESS CLIPPING

Субота 12.06.2010. год.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, Датум : 12.6.2010, Страна : 28

ВАЉЕВО – Преко Комесаријат за избеглице из државног буџета, Ваљево ће добити четири милиона динара за интеграцију избеглица и побољшање животних услова интерно расељених. За грађевински материјал, да би седам породица завршило започете објекте биће издвојено око 2,6 милиона динара. Остатак средстава, око 1,4 милиона динара, биће подељено на девет породица. За побољшање економске ситуације, породице ће добити по 150.000 динара. Пројекте са по пет до 10 процената од њихове вредности финансира и град Ваљево.

ДОНАЦИЈА

Вечерње Новости, Датум : 12.6.2010, Страна : 5

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Међународна невладина организација "Хелп" из Немачке поклониће три монтажне куће за избегла и прогнана лица. Заинтересовани захтев треба да поднесу до 22. јуна Канцеларији за избеглице при Градској управи. Куће појединачне вредности до 20.000 евра, урађене по систему "кључ у браву", биће додељене на основу критеријума донатора.

УСЕЛИМО ИЗБЕГЛИЦЕ У УГЉАНИНОВ И БОГДАНОВИЋЕВ ДРЖАВНИ СТАН!

Курир, Датум : 12.6.2010, Страна : 3

САМО У СРБИЈИ 2 - АКЦИЈА КУРИРА

Министри за КиМ и без портфеља башкаре се у службеним некретнинама од 145 и 165 квадрата, иако многе расељене породице немају где да живе

БЕОГРАД - Уселимо по једну четворочлану избегличку породицу у службене станове министара Горана Богдановића и Сулејмана Угљанина!

У земљи која има стотине хиљада избеглица и расељених лица предлог Курира више је него хуман, јер је штета да се у 310 службених квадрата башкаре двојица министара! Већи део припада министру без портфеља Угљанину, који станује у 165 квадратних метара, док стан у коме живи министар за КиМ Богдановић има 145 квадрата.

Министар задужен за питања јужне покрајине, из које је присилно избегло око 200.000 Срба, признаје за Курир да службени стан користи сам.

- Наравно да ми толики стан није потребан, али то су била једина два стана на располагању, нису постојали други. Није била ни моја ни Угљанинова жеља да нам се доделе толики станови, али нисмо били у прилици да бирамо. Живим сам, а да ли сам смештен у 30 или 130 квадрата, исто ми је - тврди Богдановић и додаје:

- Радо бих делио стан с неком од протераних породица. Ретко сам ту, већину времена проводим на терену или у кабинету, битно ми је само да имам негде да легнем кад дођем. Потичем из мале средине и нисам навикнут на комфор - истиче Богдановић.

Многима од протераних Срба данас је дом у колективном смештају, с чим је упознат и сам Богдановић. У просеку, по особи иде свега неколико квадрата. Чак и данас, 11 година пошто су протерани, око 7.000 Срба живи у 74 колективна центра у којима су услови катастрофални.

Да ли би Сулејман Угљанин имао ишта против да му укућани постану расељени с Косова, нисмо успели да сазнамо, јер нам је речено да је министар заузет.

Антрфиле : Унета погрешна карта

Председник Србије Борис Тадић пријавио је сву своју имовину Агенцији за борбу против корупције, али у објављеном извештају нису приказани сви подаци због техничких недостатака компјутерског програма, речено је у Агенцији.

У извештају је наведено да Тадић нема депозита и штедне улоге у банкама и другим финансијским организацијама у земљи и иностранству.

Кабинет председника Републике саопштио је крајем јануара да Тадић нема покретне ни непокретне имовине, док му је уштеђевина 55.000 евра.

Из базе података повучена је погрешна табела, објаснили су у Агенцији, уз напомену да „није била ничија лоша намера да се тако нешто уради“.

НОВА ИНТЕГРАЦИЈА ПОСЛЕ КРВАВОГ РАСПАДА

Данас – Викенд, Датум : 12.6.2010, Страна : 2

Мост Радија Слободна Европа: Лидер СПО Вук Драшковић и бивши председник Хрватске Стјепан Месић о ситуацији у региону

Омер Карабег: Аналитичари се, мање-више, слажу да су Босна и Херцеговина и Косово у овом тренутку највећа кризна жаришта у региону. Које је, по вама, жариште опасније?

Стјепан Месић: Питање шта је опасније ја схваћам као питање које жариште може дуже трајати. Будући да Босна и Херцеговина још није ријешила многа питања, о многим се још расправља, та криза може трајати јако дуго. А што се тиче Косова, то питање је за мене релативно ријешено јер Србија није имала капацитета ни за успоставу власти на Косову, нити за наставак преговора, па се статус Косова морао ријешити. Он је ријешен онако како је ријешен. Србија не мора признати Косово, као што Западна Њемачка никад није признала Источну Њемачку, али нека комуникација се мора успоставити.

Вук Драшковић: Мислим да се не може рећи да Србија није имала капацитета да успостави власт на Косову. Не треба заборавити да је Кумановским споразумом Србији одузет сваки облик државног суверенитета над Косовом. По том споразуму Косово је формално остало у оквиру Србије, али је држава Србија морала да се повуче са Косова. Лично мислим да су неизбежни најбољи односи Србије са Косовом, без обзира како их ко називао. Ако државе које признају Косово кажу да ће то бити односи између суседа, онда ја не спадам у оне Србе који одмах скачу и кажу: „Такви односи никада не могу бити успостављени зато што Косово није сусед него део Србије“. Ја на то одговарам овако: „Ако је Косово део Србије, онда тим пре морају бити успостављени најбољи економски, културни, трговински и сваки други односи између Србије и дела Србије“. Мислим да ће то полако да дође на своје. Ми морамо у овом тренутку, кад је о Косову реч, да јасно

дефинишемо свој државни интерес, а он се своди на акције да се обезбеде највише међународне гаранције за тамошње Србе и за наше религијско, културно и историјско наслеђе на Косову. Не може бити државни и национални интерес Србије да влада над једним народом кога на Косову има више од 90 одсто. Што се тиче Босне и Херцеговине, како се ствари стишавају на простору бивше Југославије, како разум побеђује, како поново долази до помирења, јачања поверења и сарадње између република бивше Југославије, а сада држава, тако, чини ми се, неминовно долази и до стабилизације односа у Југославији у малом, јер како год окренете - по Дејтону, мимо Дејтона - остаје чињеница да у Босни и Херцеговини живе Бошњаци, Хрвати и Срби, дакле народи који су у оној великој Југославији чинили апсолутну већину њенога становништва.

Омер Карабег: Господине Месићу, ви сте недавно у једном интервјуу рекли да премијер Републике Српске Милорад Додик „разара Босну и Херцеговину, да је он данас најмоћнији играч и докле год се њега толерира, да нема помака у функционирању Босне и Херцеговине“.

Стјепан Месић: Он може дочекивати и хрватског председника и српског председника и Биљану Плавшић. Он може дочекивати кога год хоће, али његова политика је политика разарања Босне и Херцеговине. Ако неко не признаје Сарајево за главни град, ако не признаје Босну и Херцеговину, ако каже: „Ако ова два народа не прихвате ово што ја тражим, идем на референдум и Република Српска излази из Босне и Херцеговине“, онда он свакако жели остварити Милошевићев план, али другим средствима, а то значи поново кризу на нашем простору.

Омер Карабег: Господине Драшковићу, мислите ли и ви да је циљ Милорада Додика осамостаљење Републике Српске?

Вук Драшковић: Не. Ја не бих гледао тако зачуђено, нити бих делио такве квалификације кад је у питању Република Српска. И не само Република Српска. Падом Југославије, разбијањем Југославије пало је осећање Босне и Херцеговине. Ви не можете ни психолошки, ни у сваком другом погледу натерати Србе из Босне и Херцеговине да не гледају у Србију као у своју матичну државу, нити пак Хрвате да у Хрватској не виде своју националну државу. То је сасвим природно. Са друге стране, трећи народ, бошњачки, нема ту велику државу у комшилуку за коју би се везао, да то буде његова залеђина. То су специфичности Босне. И онда долазимо до садашње ситуације да, заправо, не знамо шта би било када би се међународни фактор повукао из Босне и препустио Србима, Бошњацима и Хрватима да сами уређују односе. Али мислим да се сада веома, веома важне ствари догађају на линији Загреб-Београд. Оне су од суштинског значаја за смиривање тих неких страсти, како их год назвали, у Босни и Херцеговини. Па, и сам Милорад Додик је заједно са председником Хрватске Ивом Јосиповићем упутио један заиста европски, људски позив Хрватима који су напустили Републику Српску да се врате. Изјаве, и његове и председника Јосиповића, биле су охрабрујуће. Ја мислим да уопште ситуација на простору бивше Југославије зависи пре свега од српско-хрватских односа. А ти односи, богу хвала, чини ми се сада улазе у нормалу. Схватамо и ми, схватају и Хрвати да смо једни другима тачка поређења у свему - и у ономе што је наопако и у ономе што је добро. Ја сам сада већи оптимиста него што сам био пре неколико година.

Стјепан Месић: На простору данашње Републике Српске било је 48 посто Бошњака и Хрвата. Данас их укупно има осам посто. И Додик се може љубити с ким год хоће и рећи: „Ја позивам Хрвате“, али ја сам прошао кроз Дервенту - сва хрватска села су спаљена. Гдје да се то Хрвати врате? Он треба рећи: „Изградићемо домове који су спаљени да се људи имају гдје вратити“. Хрватска је изградила куће свима који су прогнани, који су отишли,

који су избјегли. Рат је био ужас за све. Тко изазива рат? Па, они који се познају, а гину они који се никад нису видјели. И зато су и Срби жртве овог рата, али због тога што су прихватили погрешну политику Слободана Милошевића.

Вук Драшковић: Мислим да не треба уопштавати. Не треба заборавити да је Србија била место где се од 9. марта 1991. године, па чак и пре тога, сваки дан увелико демонстрирало и борило против те сулуде политике све до краја Милошевићеве власти. И та антимилошевићевска, демократска Србија платила је огромну цену. Кад је у питању моја партија, убијено је више од стотину њених чланова, а и ја сам био мета неколико атентата. Мислим да сва та борба служи на част демократској Србији. А, богами, и храброст, која је, посматрано са ове раздаљине, можда била и неразумна. Када су тенкови ишли ка Вуковару 1991. године ја сам отворено позвао младиће Србије да бојкотују војне позиве, да не иду у тај сулуди рат за разбијање сопствене државе.

Омер Карабег: Господине Месићу, да ли и ви мислите да ће ово побољшање српско-хрватских односа утицати на решавање кризе у Босни и Херцеговини?

Стјепан Месић: То би било могуће само ако се прихвати чињеница да је Босна и Херцеговина константа и да су сва три њена народа конститутивна на цијелом територију државе. Ако се ствари на тај начин поставе, ја мислим да се онда о унутрашњем устројству увијек може договорати. Али ако постоје пријетње да ће нетко зато што је незадовољан изаћи из Босне и Херцеговине, тешко је онда очекивати некакве озбиљније помаке. Наиме, ја морам поћи од суштине, од тога гдје је настао проблем. Проблем је настао онда када се почело говорити да сваки народ има право на самоопредјељење, а не само републике како је то било предвиђено Уставом из 1974. године. Ви се сјећате, то је проведено на неколико мјеста и то је било протууставно јер је Устав рекао да су републике државе. Своје самоопредјељење су искористили Срби у Хрватској, Црној Гори, Македонији, Словенији и у Босни и Херцеговини гдје су сва три народа конститутивна. А требало је идемо у нови споразум, кад се видјело да је модел из 1974. преживио, као што су то направили Чеси и Словаци који за то нису имали ни уставну подлогу. А ми смо је имали.

Вук Драшковић: То је тачно, много је тога требало урадити. И ја се слажем са господином Месићем да су пропуштене велике прилике. И Месићев предлог о конфедерацији био је један од предлога, а пре њега је био и предлог о асиметричној федерацији. Све су то били добри предлози, ја бих рекао најбољи јер су спречавали оно најстрашније - рат. Југославија се могла раздружити, а да не потекне ниједна кап крви и данас бисмо присуствовали процесима њене поновне интеграције по европским правилима. Али, шта нам смета да то радимо данас? Рат је прошао. Нека нам рат буде један велики наук да никад више не уведемо људе са простора бивше Југославије у ишта слично томе.

Омер Карабег: Да пређемо сада на Косово. Влада Србије инсистира на обнављању преговора о статусу Косова? Мислите ли да је то реално?

Вук Драшковић: Да ли ће доћи до преговора, зависи о чему би ко желео да разговара. Преговарати се мора због стабилности, због људи који живе на Косову, због људи који живе овде у Србији. Да ли ће то једни звати техничким, а други суштинским разговорима - то уопште није битно.

Омер Карабег: Ја, ипак, мислим да је битно. Технички разговори се односе на решавање питања која се тичу свакодневног живота људи на Косову, а разговори о статусу после

проглашења независности Косова, на којима инсистира влада Србије, јесу нешто сасвим друго.

Вук Драшковић: Као министар спољних послова, док је још постојала државна заједница Србије и Црне Горе, ја сам инсистирао на формули - више од аутономије, мање од независности, односно - једна Србија, два система. При томе се нисам залагао да односи између Србије и Косова треба да буду уређени као односи између Кине и Хонг Конга, него као односи између Кине и Тајвана. Неке државе на свету признају Тајван, огромна већина га не признаје, али то није важно. Кина води мудру политику - једна Кина, два система.

Свеколики односи између Кине и Тајвана су веома добри упркос неком нашем утиску би могло да дође до оружаног сукоба како би Кина успоставила суверенитет над тим острвом. Морамо да учимо од других. Не знам да ли је сада касно за то решење. Чини ми се да чак и у време, када се Марти Ахтисари појавио као посредник и специјални изасланик генералног секретара Уједињених нација, није било касно за формулу - једна Србија, два система, при чему би Србија формално задржала границу с Албанијом и Македонијом, без обзира на чињеницу што би та граница, заправо, била под контролом Албанаца, с обзиром да је Кумановским споразумом нашој војсци и полицији забрањен приступ тој граници.

А која је данас ситуација? После Кумановског споразума нема ниједних избора у Србији - парламентарних, председничких, па ни референдума - на којима су гласали косовски Албанци. Њих нема у бирачким списковима Србије. Са друге стране, Албанци не признају да је Србија њихова држава, не признају да је Београд њихова престоница или да је натпрестоница. Ако ствари стоје тако, а Србија је због религијских споменика и великог броја Срба, који још увек тамо живе, емотивно везана за Косово, онда мора да се нађе неко решење. И може да се нађе.

Омер Карабег: Господине Месићу, мислите ли ви да је могућно обнављање преговора о статусу Косова?

Стјепан Месић: Па, питање је да ли је више могуће преговарати о статусу Косова. Ја мислим да је сада важно преговарати о томе како комуницирати у овом садашњем времену. Западна Њемачка је рекла: „Источна Њемачка за нас никад неће бити иноземство“ и они су се тога држали до уједињења. Србија не мора признати Косово због својих повијесних разлога, због свега онога што се на том простору догађало у протеклим столећима, али треба дозволити комуникацију на читавом простору регије и не би се смјело догађати да Србија напушта скуп земаља наше регије зато што ће тамо бити представник Косова. А та комуникација је најважнија због људи који живе на Косову. Албанци, Срби, Турци и други народи, који тамо живе, морају комуницирати и међусобно и са сусједним земаљама. Не смију људи трпјети зато што једно политичко питање није ријешено.

Омер Карабег: Колико проблем Косова омета успостављање добросуседских односа у региону?

Вук Драшковић: Омета пуно. Србија се налази у тешкој ситуацији зато што јој се Косово појављује као препрека на путу европских интеграција. Реалност је реалност. Потписали смо Споразум о стабилизацији и придруживању који се не односи на Косово. Зашто? Па, зато што једна држава, кад потпише међународни споразум, мора да својом политичком, извршном, судском и сваком другом влашћу гарантује да ће примењивати тај споразум. Србија данас не може дати ниједну гаранцију - ни војну, ни полицијску, ни судску, нити било какву другу - да ће ишта од тог споразума моћи да обезбеди на Косову, зато што

српске државе тамо нема. Иста је ствар и са нашим приступањем Европској унији. Ми не можемо ући у Европску унију тако што ћемо тражити да истовремено са нама уђе и Косово.

Интерес је Србије да уђе у Европску унију са оним делом територије који у овом тренутку контролише. Дакле, Србија изван Косова ће ући у Европску унију. Нико из Брисела неће од Србије тражити да призна Косово као државу. Тражиће се најбољи односи са Косовом - економска, културна, привредна и свака друга сарадња. Када уђе у Европску унију, Србија ће доћи у прилику да, заправо, она буде та која ће пружити руку Косову да га једнога дана уведе у Унију. Пре свега Србија. Ако, пак, за циљеве постављамо нешто што је немогуће, онда ћемо се веома брзо наћи у ситуацији да ћемо почети да трпимо због тога.

Омер Карабег: У последње време се доста шпекулише да би поново могла ући у игру опција поделе Косова. Колико у томе има истине?

Стјепан Месић: Ја мислим да то није реално, јер ако би се ишло на то да се дио Косова припоји Србији, сутра ће се појавити захтјев да се Медвеђа, Бујановац и Прешево припоје Косову. То је нешто што би одударало од онога за шта се Еуропа залаже. Архитектура овог простора је довршена, сад треба отворати границе и сурађивати.

Омер Карабег: Господине Драшковићу, по вама, колико је реална опција поделе Косова?

Вук Драшковић: Онолико колико је 1991. године било веровање да се може мало ратовати у Словенији и да ће ту да се стане. Деоба Косова јесте могућа уколико Европска унија, НАТО и велике силе одлуче да се после тога или истовремено обави цео ланац деоба. Не верујем да је могућа деоба у томе смислу. Али мислим да се подразумева да људима на северу Косова, где живи 95 одсто Срба, нико неће наметати туђу полицију, као што исто тако мислим да не сме бити угрожен принцип позитивне дискриминације према албанској мањини на северу Косова и српској мањини јужно од Ибра.

Антрфиле : Замисливо никад

Омер Карабег: И на крају да вам поставим и ово питање. Господине Месићу, можете ли замислити тренутак у будућности у коме би Србија признала Косово и Београд и Приштина успоставили дипломатске односе?

Стјепан Месић: Па, ја то могу замислити у даљој будућности, али сада је најважније да се успостави комуникација, да то питање не оптерећује односе у регији, да сви заједно идемо према Еуропа и да се нађемо у тој великој обитељи, у данас најатрактивнијем клубу који се зове Европска унија.

Омер Карабег: Господине Драшковићу, да ли ће икада Србија признати Косово и успоставили дипломатске односе са Приштином?

Вук Драшковић: Никад. Али у животу се никад не сме рећи - никад.

PRESS CLIPPING

Недеља 13.06.2010. год.

КОМПАНИЈА ЗА ПРИМЕР ДРУГИМА
Пресс магазин, Датум : 13.6.2010, Страна : 22

Хумана страна бизниса

Учешћем у акцији „Очистимо Србију“ „Имлек“ је још једном доказао да је једна од наших друштвено најодговорнијих фирми. „Имлек“ стипендира ђаке и студенте, донира избегличке кампове, социјалне и здравствене установе, хуманитарне организације, а помаже и становништво угрожено поплавама

Наиме, запослени у „Имлеку“ масовно су се одазвали позиву Министарства заштите животне средине и учествовали у чишћењу Београда, Новог Сада, Краљева и Зајечара, у којем су били једина компанија која се није оглушила на еколошки позив у помоћ.

- У склопу ове акције, а у складу са бригом о заједници и подизању еколошке свести нашег становништва, наша компанија је, између осталог, тог 5. јуна организовала на Тргу Николе Пашића и наградну промоцију у оквиру које су грађани имали прилику да за донету празну ПЕТ амбалажу, која се одлагала у специјалне биоразградиве кесе, добију нови „Имлеков“ фета сир - напоменула је Тијана Тадић, директор људских ресурса у „Дунав храна групи“, у оквиру које послује и „Имлек“.

Један од разлога због којих се поменута компанија међу првима, и међу најмасовнијима, одазвала акцији јесте и свест о чињеници да се безмало 40 одсто укупног отпада одлаже на 4.481 дивљу депонију широм Србије, а остатак на 164 регистроване, које такође нису адекватно решење. Међутим, оно што у „Имлеку“ с нарочитим поносом истичу јесте чињеница да ово нити је прва, а свакако не и последња акција овог типа у којој ће учествовати, наглашавајући да су увелико ангажовани и на другим пољима, у којима као друштвено одговорна компанија могу да дају свој допринос.

- Слободно могу да кажем да спадамо у лидере друштвене одговорности и по броју и по значају социјално оријентисаних пројеката. За 56 година, колико „Имлек“ послује на територији Србије, урађено је много, а за минуле три можда и највише када је о заједници реч. **Наиме, поред редовне испоруке бесплатне млечне ужине за ђаке широм Србије током читаве прошле године, „Имлек“ и појединачно стипендира ђаке, студенте, донира избегличке кампове, социјалне и здравствене установе, хуманитарне организације, брине о својим партнерима и запосленима и изван оквира њихове радне заједнице - наглашава госпођа Тадић.**

А да је заиста тако говори и податак да је у јеку мартовских поплава, које су највише погодиле територију општине Зајечар, „Имлек“ међу првима пружио неопходну помоћ угроженом становништву. Ова компанија је из сопственог фонда солидарности доделила 400.000 динара и најавила помоћ у куповини беле технике и других уређаја за домаћинство. За више од 600 поплавом угрожених породица „Имлек“ је обезбедио помоћ у виду својих производа.

- Изузетно нам је жао због невоља које су задесиле грађане Зајечара, али важно је да у тренуцима када то можемо пружимо адекватну помоћ, као што сада и чинимо. С обзиром

на то да се у том граду налази наш погон за производњу сирева и млека у праху, из прве руке смо упознати са проблемима који муче становништво и то нас је додатно мотивисало да помогнемо - истакла је директорка, набрајајући сва признања која је „Имлек“ добио за бројне друштвено одговорне активности, што није нимало лак посао.

Антрфиле : Сарадња са Уницефом - „Имлек“ је у програму школе без насиља, а обезбеђује и помоћ породиљама

Још једна од ствари којом „Имлек“ може и треба да се поноси јесте и континуирана сарадња са Уницефом и залагање за подршку програму „Школе без насиља“, као и обезбеђивање поклон пакета за породиље у Србији.

Оно што се одавно зна, а није згорег поменути, јесте и да „Имлекови“ производи, на основу специфичних састојака, додатно унапређују људски организам, а тек неки од њих су, већ легендарна палета млека „моја кравица“, МК розе јогурт и још толико да их је тешко све пописати. Да није реч тек о празној причи сведоче и сертификати ХАЦЦП и ИСО 9001, који су предуслов за извоз на територију ЕУ.

ПРЕСЕДАН КОЈИ ЋЕ ДА КОШТА

Данас, Датум : 13.6.2010, Страна : 4

Европски суд за људска права у Стразбуру први пут пресудио у корист избеглице са простора бивше Југославије

Ниш - У Европском суду за људска права у Стразбуру донета је прва пресуда након ратова на простору бивше СФРЈ којом се налаже једној од новонасталих држава да избеглицама „врати“ узурпиране станове, тако што ће им исплатити њихову тржишну вредност. Пресуда је преседан зато што је прва ове врсте, али и због тога што је донета у корист бившег официра ЈНА (ВЈ), каже за Данас адвокат Небојша Станковић, који је у Стразбуру водио случај „Ђокић против Босне и Херцеговине“.

Овај суд недавно је пресудио да је БиХ обавезна да на име материјалне штете исплати 60.000 евра пензионисаном официру Војске Југославије Бранимиру Ђокићу (50), коме је „онемогућила да врати предратни стан у Сарајеву“, чиме је „прекршила одредбе“ о праву на имовину Европске конвенције о заштити људских права и слобода. Пресуђена цифра је садашња тржишна вредност тог стана у Сарајеву и мора се исплатити у року од три месеца од правоснажности пресуде.

Суд је обавезао БиХ и да Ђокићу, који је и бивши предавач на Војној академији у Сарајеву, исплати 5.000 евра на име нематеријалне штете, изазване ускраћивањем права на стан, као и 200 евра на име трошкова поступка. Пресуду је једногласно донело седмочлано Веће, у којем су биле судије из Велике Британије, Малте, БиХ, Исланда, Словачке, Албаније и Молдавије. Тромесечни рок за жалбу БиХ на пресуду је у току.

- Пошто су за Европски суд у Стразбуру пресуде извор права, на правоснажној пресуди у „случају Ђокић против БиХ“ засниваће се и пресуде у свим другим случајевима неправног одузимања станова избеглима у току и након ратова на простору ег СФРЈ. До оваквог заокрета у пракси суда било је скоро 300 сличних случајева који су одбачени, одбијени и пресуђени негативно. Реч је о такозваном војном стану, који је Ђокић претходно откупио, у потпуности исплатио и евидентирао се као порески обвезник, а Федерација га је решењем „доделила у власништво“ трећем лицу. У процес је била укључена и држава Србија, која је подржала ставове тужиоца, који сада живи у Нишу, као подстанар, а има супругу и двоје деце - каже адвокат Станковић.

У образложењу пресуде Европског суда оцењено је да је Ђокићу повређено право на имовину и право на „мирно уживање“ стана, те да он у тим правима, утврђеним

Европском конвенцијом, не сме бити дискриминисан, а цитирани су и Анекси 4 и 7 Дејтонског споразума у којима је наведено да се „све избјеглице имају право слободно вратити у своје домове“.

Адвокат Станковић оцењује да би ова пресуда, уколико ускоро постане правоснажна, што је „прилично вероватно“, могла „доста коштати“ државе на простору бивше СФРЈ, пошто ће служити као основ за будуће пресуђивање у свим сличним случајевима. Према званичним подацима у БиХ, само на простору Федерације пре рата је било скоро 13.000 станова којима је располагала бивша ЈНА. У српском Комесаријату за избеглице и избегличким удружењима процењују да је у Хрватској „Србима одузето између 30 и 50 хиљада станова“. Данас у Србији избеглички статус има 86.000 људи из Хрватске и БиХ, а по оцени већине избегличких удружења, њихов највећи проблем, и 15 година од завршетка ратних сукоба, јесте нерешено стамбено питање.

Антрфиле : Неправедно поступање према припадницима ВЈ

Европски суд у Стразбуру је у образложењу „приметио“ и да је „јакно изражено локално противљење повратку у предратне домове лица која су служила у снагама ВЈ, као што је случај са Ђокићем“. Такво противљење, према мишљењу суда, није оправдано, упркос учешћу снага ВЈ у војним операцијама у БиХ. „Нема индикација да је Ђокић учествовао у војним операцијама у БиХ, да не помињемо ратне злочине. С њим је поступано на другачији начин искључиво због тога што је служио у снагама ВЈ“, наводи се у пресуди., и додаје да суд „не може оправдати ни различито поступање са особама у зависности од њиховог етничког порекла“.

PRESS CLIPPING

Понедељак 14.06.2010. год.

МАТЕРИЈАЛ ЗА НОВЕ КУЋЕ

Блиц – Београд, Датум : 14.6.2010, Страна : 1

ЗЕМУН

Избегла и расељена лица са територије Општине Земун могу сваког радног дана од 8 до 16 часова поднети захтев за доделу помоћи у грађевинском материјалу и изградњи монтажних кућа Повереништву за избеглице у згради Општине. Документа се могу подносити до 25. јуна.

НЕДОСТАЈЕ НОВАЦ ЗА ПОВРАТНИКЕ

Политика, Датум : 14.6.2010, Страна : А7

Грачаница – Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Звонимир Стевић изјавио је јуче да недостаје око 80 милиона динара како би станови који су изграђени у насељу Бадовац крај Грачанице били уручени повратничким породицама. Стевић је обишао новосаграђене објекте у насељу Бадовац, које чине 72 модерне стамбене јединице изграђене средствима Министарства за инфраструктуру. Станови су првенствено намењени повратничким породицама и онима који дуго низ година живе у крајње нехуманим условима у контејнерском насељу у Грачаници. Ови људи, према оцени Стевића, могли би кров над главом да добију најкасније за месец и по дана, али се усељење пролонгира због недостатка око 80 милиона динара потребних за решавање инфраструктуре, попут воде, канализације, трафо-станице и прилазних путева. „Та средства ће после ребаланса буџета бити издвојена током септембра. Међутим, нужно је да се новац обезбеди што хитније, јер је захтеве за доделу тих станова поднело преко 300 породица”, рекао је Стевић. Он је упозорио да постоји опасност од нелегалног, односно насилног усељавања у ове станове, што би могло да изазове врло озбиљне проблем. Стевић је подсетио да су таква искуства већ забележена у другим деловима Косова и да реприза таквих проблема није потребна никоме.

КАСНИ ИЗГРАДЊА КУЋА У ЖАЧУ

Политика, Датум : 14.6.2010, Страна : А7

Жач – Изградња кућа за повратнике у Жачу неће почети 15. јуна, као што је било најављено, а у Министарству за повратак у Влади Косова су рекли да су разлози за то бирократски и да очекују да радови ускоро крену. Министар за повратак и заједнице Саша Рашић боравио је јуче у Жачу где је са повратницима разговарао о почетку изградње кућа. Рашић је за КиМ радио рекао да је пројекат у процедури и да се нада да ће ускоро почети. „Куће за повратнике у Зачу ће бити изграђене, то је оно што је апсолутно, релативно је само када ћемо почети, надам се ускоро”, истакао је он. Безбедносна ситуација у Зачу је мирна после неколико инцидената, а екипе Кфор и Косовске полицијске службе 24 сата обезбеђују повратнике који бораве под шаторима.

НОВАЦ, ШТО ХИТНИЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 14.6.2010, Страна : 4

НЕДОСТАЈЕ 80 милиона За станове у Бадовцу

ГРАЧАНИЦА - Да би станови који су изграђени у насељу Бадовац крај Грачанице били уручени повратничким и социјално угроженим породицама недостаје око 80 милиона динара - изјавио је државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Звонимир Стевић после обиласка 72 модерне стамбене јединице изграђене средствима Министарства за инфраструктуру.

Станови су првенствено намењени повратничким породицама и онима који дуги низ година живе у крајње нехуманим условима у контејнерском насељу у Грачаници.

Ови људи, према оцени Стевића, могли би кров над главом да добију најкасније за месец и по дана, али се усељење пролонгира због недостатка око 80 милиона динара потребних за решавање инфраструктуре, попут воде, канализације, трафо-станице и прилазних путева.

- Та средства ће после ребаланса буџета бити издвојена током септембра. Међутим, нужно је да се новац обезбеди што хитније, јер је захтеве за доделу тих станова поднело преко 300 породица - рекао је Стевић.

Он је упозорио да постоји опасност од нелегалног, односно насилног усељавања у ове станове, што би могло да изазове врло озбиљне проблеме. Стевић је подсетио да су таква искуства већ забележена у другим деловима Косова и да реприза таквих проблема није потребна ником.

PRESS CLIPPING

Уторак 15.06.2010. год.

И ДАЉЕ ВАЖЕ ЛЕГИТИМАЦИЈЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 15.6.2010, Страна : 27

Важност до сада издатих легитимација за избегла и интерно расељена лица продужава се до 30. јуна 2011. године, као и за све легитимације које се буду издавале у текућој години за ове кориснике.

За издавање легитимације потребан је попуњен образац захтева, једна фотографија, потврда о признавању статуса избеглог и интерно расељеног лица издата од надлежног органа за 2010, или избегличка легитимација, фотокопија личне карте, боравак на територији града Београда и 250 динара за трошкове израде легитимације.

ПРОДУЖАВА СЕ ВАЖНОСТ ЛЕГИТИМАЦИЈА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 15.6.2010, Страна : А19

Важност издатих легитимација за избегла и интерно расељена лица продужава се до 30. јуна 2011. године, као и за све легитимације које се буду издавале у текућој години за ове кориснике. За издавање легитимације за избегла и интерно расељена лица, потребно је имати попуњен образац захтева за издавање легитимације, једну фотографију, потврду о признавању статуса избеглог и интерно расељеног лица, која је издата од надлежног органа за текућу годину, или избегличку легитимацију, фотокопију личне карте, уз услов да имају место боравка на територији града, као и 250 динара за трошкове израде легитимације.

СЕДАМ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 15.6.2010, Страна : 3

КЊАЖЕВАЦ

Општина Књажевац добила је од Комесаријата за избеглице 7,5 милиона динара за куповину објеката и грађевинског материјала намењених избеглим и расељеним лицима. Од тога је 4,9 милиона динара намењено за куповину седам кућа са окућницом која ће бити додељена избеглицима, а из буџета града биће придодато још 250.000 динара за ову намену.

СТАНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 15.6.2010, Страна : 5

ПАРАЋИН - У овој општини градиће се још једна зграда за социјално становање у заштићеним условима. Од 15 станова, 12 је намењено избеглим и расељеним лицима, док ће се у три уселити друге социјално угрожене породице.

Зграда ће бити у Данкову, а средства обезбеђује Европска комисија преко грчке невладине организације "Европска перспектива".

У ПОЉАНЕ СЕ ВРАТИЛО ОСМОРО СРБА

Блиц – Србија, Датум : 15.6.2010, Страна : 3

ИСТОК

У село Пољане у општини Исток вратило се осморо Срба, самоиницијативно и упркос свему, јер за њих као да нико не хаје. Они су само део велике групе протераних Срба који желе да се врате у ово село, у своје куће и на своја имања. Група повратника је смештена у једну кућу на крају села Осојана, према Пољану.

ЖИВОТ НИ НА НЕБУ, НИ НА ЗЕМЉИ

Политика, Датум : 15.6.2010, Страна : А4

У 19 колективних центара у Републици Српској живи 412 избегличких породица, у условима који су, према речима Срете Симића, од њих направили грађане петог реда

Бањалука, 14. јуна – **Ми нисмо грађани ни другог, ни трећег него петог реда, кратко је и језгровито описао стање у којем живи девет породица смештених у колективном центру у селу Ровине код Градишке Срето Симић, избеглица из Травника. Ни у осталим колективним центрима у Републици Српској стање није много боље. Укупно у Републици Српској има 19 колективних центара у којима, непуних 15 година од завршетка рата у Босни и Херцеговини, живи 412 породица.**

Према званичним подацима Министарства за избеглице и расељена лица Републике Српске, у више од 30 одсто колективних центара нема воде, а 33 одсто их нема тоалете у просторијама у којима живе. У најтежем положају су деца школског узраста, која, због тога што живе у сеоским и приградским срединама и тешког су материјалног стања, немају услове да после завршене основне школе наставе средњошколско образовање.

„Наш живот би се најсликовитије могао описати као 'чардак ни на небу, ни на земљи'. Моја петочлана породица живи у једној просторији која укупно има 29 квадратних метара. Правило је да у колективном центру по глави члана породице можете да добијете максимално пет квадрата. Значи, тешки криминалци у затворима имају право на већи стамбени простор него ми који смо због ратних страха остали без игде ичега. Када, рецимо, кћерка треба да се пресвуче, ми морамо да изађемо из ове просторије. Нас 30 у овом центру делимо два купатила. Срамота је да на почетку 21. века људи живе у овако тешким условима”, резигниран је Сретко Симић, којем је у рату страдао тринаестогодишњи син.

Симић је председник кућног савета у колективном центру у Ровинама. Ратни је војни инвалид. „Овде смо од 2002. године. Живимо од 343 марке (170 евра) моје инвалидине. Да све буде још горе, одбијен ми је захтев за процену радне способности, тако да не могу да остварим ни право на пензију”, објашњава Симић и показује нам на плафон собе на којем су видљиви трагови прокишњавања.

Он каже да је у овом центру раније живело педесетак избеглица, али су се неки одселили, јер су на плацевима које им је бесплатно дала општина направили куће.

„И ја сам добио плац и почео да правим кућу. Али, немам новца да је завршим. Све би било другачије да су надлежни органи у Федерацији БиХ усвојили мој захтев и обновили ми кућу у Травнику. Међутим, ни на један захтев нисам добио ни одговор. Ја не желим да своје темеље продам за пет хиљада марака или 2.500 евра. Да ми обнове имовину, могао

бих од пара које бих добио за њу да завршим кућу коју сам почео да правим овде, у Ровинама.”

Симићеве комшије, Секула и Финка Чочобер, избеглице из Бугојна, кажу да ни њима није лако. „Живимо од 160 марка моје пензије. Син ради код приватника и заради око 400 марака. Кћерка иде у школу, тако да једва састављамо крај с крајем. Ни наша имовина у Бугојну није обновљена, иако смо подносили захтеве за њену обнову и враћање”, јада се Финка Чочобер.

Она подсећа да је „у Републици Српској враћена имовина – рачунајући и станарска права – свим предратним власницима. „У Федерацији БиХ је стање много неповољније. Нити власти хоће да нам обнове срушену кућу, нити да нам, на шта имамо право по Дејтонском споразуму, исплате надокнаду за уништену имовину. Најкраће речено, вртимо се у кругу немаштине”, разочарана је Финка Чочобер.

Према подацима Министарства за избегле и расељене, ове године ће око два милиона марака бити потрошено за решавање стамбених питања породица из колективних центара. Укупно ће бити направљено 105 станова у Братунцу, Сребреници, Котор Варошу и Источном Новом Сарајеву. Такође, планирано је да се у Добоју купи девет кућа или станова у које би се сместиле породице из колективних центара.

PRESS CLIPPING

Уторак 15.06.2010. год.

НОВА ЗГРАДА СА 15 СТАНОВА ЗА РАСЕЉЕНЕ

Пресс, Датум : 16.6.2010, Страна : 16

ПАРАЋИН - Општина Параћин, Комесаријат за избеглице, невладина организација из Грчке „Европска перспектива“ и Центар за социјални рад потписаће уговор о изградњи још једне зграде за избегле и расељене у том граду. Објекат финансира Европска комисија преко грчке организације, а градиће су у Данкову.

Према речима Бојана Вељковића, члана Општинског већа задуженог за социјалну политику, зграда ће имати 15 станова, од којих је 12 намењено избеглим и расељеним, а у три ће се уселити социјално угрожене породице из локалне заједнице. Општина Параћин је до сада стамбено збринула 64 породице избеглих и расељених.

ИСПРАВКА ПОВОДОМ НЕТАЧНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

Правда, Датум : 16.6.2010, Страна : 27

Редакција Правде извињава се свим својим читаоцима, избеглим и расељеним лицима, као и Комесаријату за избеглице, због вести објављене јуче на 27. страни, под насловом „И даље важе легитимације за избегле и расељене“, а која је непотпуна и узнемирила је многобројне наше суграђане.

Наиме, комплетна информација, преузета је од Беоинфо сервиса, и нигде у њој се не помиње да се ради о легитимацијама за градски јавни превоз, због чега су сви схватили да се ради о избегличким легитимацијама, и збуњени су позивали Комесаријат за објашњење.

ИЗБЕГЛИЧКЕ ИСПРАВЕ ЗА ГСП ВАЖЕ ДО 30. ЈУНА 2011.

Политика, Датум : 16.6.2010, Страна : А20

Избегла и интерно расељена лица моћи ће да користе старе легитимације за вожњу јавним градским превозом до 30. јуна 2011. године. Ову могућност користиће и оне особе које су или ће тек извадити легитимацију за превоз.

Да би добили легитимацију за вожњу ГСП ом неопходно је да попуне образац захтева за издавање легитимације, да донесу фотографију, потврду о признавању статуса избеглог и интерно расељеног лица, која је издата од надлежног органа за текућу годину, или избегличку легитимацију, фотокопију личне карте, уз услов да имају место боравка на територији града, као и 250 динара, колико су трошкови израде легитимације за превоз.

СЛОВЕНИЈА НЕЋЕ ДОЗВОЛИТИ РЕФЕРЕНДУМ О „ИЗБРИСАНИМА“

Политика, Датум : 16.6.2010, Страна : А4

Љубљана – Словеначки уставни суд одбацио је захтев за референдум о закону којим је враћен статус десетинама хиљада грађана из бивше Југославије који су 1992. године избрисани из боравишних књига Словеније.

Уставни суд је закључио да би одбацивање тог закона, односно амандмана на закон из 1999. године који су усвојени у марту ове године и којима је „избрисанима” враћен статус сталних становника, имало противуставне последице, пренела је словеначка агенција СТА. Захтев за референдум суду је упутио парламент на захтев Словеначке демократске странке коју предводе Јанез Јанша и словеначке националне странке.

Ове промене имају за циљ да ретроактивно врате боравиште грађанима који су избрисани из књига и који нису били укључени у прву групу од око 2.200 људи којима је Министарство унутрашњих послова вратило статус фебруара 2009. године.

Словеначка држава је 1992. године избрисала из регистра сталних становника готово 26.000 грађана пореклом из бивше Југославије чиме су им била ускраћена основна грађанска права попут права на лична документа, рад, здравствено и социјално осигурање и пензије.

PRESS CLIPPING

Петак 18.06.2010. год.

НОВИ ПРОГРАМ ПОМОЋИ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Данас, Датум : 18.6.2010, Страна : 15

Вилијам Инфанте, стални координатор УН у Србији, посетио општину Бујановац

Бујановац - Стални координатор УН у Србији Вилијам Инфанте током своје посете југу Србије разговарао је са председником општине Бујановац Шаипом Камберијем о сарадњи УН и локалних власти о помоћи за преостала 4.823 интерно расељена лица и избеглица које живе на подручју општине Бујановац. Од око 200.000 укупног броја избеглих и интерно расељених лица у Србији, око 10 одсто живи у Јабланичком и Пчињском округу, од чега највећи број у Врању, Лесковцу и Бујановцу.

Инфантеова посета је везана за нови заједнички програм УН на југу Србије под називом „Одржање мира и инклузивни локални развој“. Један од циљева овог програма је проналажење достојанствених услова за живот интерно расељених и избеглица. Због тога програм предвиђа три облика помоћи свима који желе да напусте колективне центре, и то једнократну новчану помоћ, грађевински материјал за довршетак градње започетих кућа и помоћ при куповини сеоских домаћинстава, као и бесплатну правну помоћ везану за поменуте пакете. За реализацију ових активности је издвојено 800.000 долара, а средства су обезбеђена из Фонда за достизање миленијумских циљева развоја које финансира Краљевина Шпанија.

- На југу Србије, у Бојнику, Медвеђи, Власотинцу, Владичином Хану, Врању и Лесковцу, већ су урађени локални акциони планови за помоћ интерно расељеним лицима и избеглицама у колективним центрима. Неки од тих планова укључују изградњу социјалних станова, док се други односе на помоћ при проналажењу дугорочног приватног смештаја, што овај програм обезбеђује. Драго ми је да је Бујановац на путу да усвоји локални план акције - рекао је високи представник УН у Србији.

Током разговора, Камбери је нагласио да Бујановац има много проблема, али и да верује да је направљен помак у пружању подршке интерно расељеним лицима и избеглицама.

- Није лако бити председник општине нигде где је стопа незапослености скоро 70 одсто и где имате оволики број интерно расељених лица и избеглица којима су потребни нормални стамбени услови и посао. Ипак, верујем да ћемо усвојити системски план за решавање њихових проблема и задовољан сам што имамо подршку УН кроз овај програм - прецизирао је председник општине Бујановац.

Стални координатор УН за Србију и заштитник грађана Саша Јанковић посетили су и насеље „Салваторе“, најбројнији колективни центар у Бујановцу и дом за око 200 интерно расељених лица и избеглица, а Вилијам Инфанте посетио је и породицу Надице Максимовић, интерно расељеног лица из Гњилана, која је искористила помоћ коју је обезбедио програм и купила кућу у селу Лопарднице, у близини Бујановца.

- Мислила сам да никад нећу доживети овај дан, да поново уђем у своју кућу - рекла је Максимовићева која је последњих десет година провела живећи у колективном центру са мужем и троје деце.

Антрфиле : Канцеларије у Бујановцу и Прешеву

Заштитник грађана Саша Јанковић најавио је да ће канцеларије омбудсмана почети да ради у општинама Бујановац и Прешево што би требало да убрза решавање проблема грађана у овим вишенационалним општинама. Јанковић је поздравио и чињеницу да је Врање иако међу последњим градовима у Србији напokon добило градског омбудсмана.

ДИСКРИМИНАЦИЈА ЈЕ НАЈЧЕШЋА
Данас – Санџак, Датум : 18.6.2010, Страна : 4

Људска и мањинска права у Санџаку

Нови Пазар - **Људска и мањинска права у Санџаку, у првим месецима ове године, имају помака на боље у односу на прошлу годину**, али бележимо и појаву да су неки стари проблеми попримили нову форму, оцењује Семиха Качар, председница Санџачког одбора за заштиту људских права, и додаје да „постоји велика разлика између оног стања у последњој деценији 20. и првој деценији 21. века“.

-Дискриминација, по разним основама је најчешћи облик кршења људских права. Посебно су дискриминисана лица са инвалидитетом која су радно дискриминисана, немају обезбеђен приступ институцијама нити организован превоз. **У тешком положају су избегла и расељена лица, посебно у тешком положају су расељени са Косова који не могу да остваре ни основна егзистенционална права, наглашава Качарова.**

У свом извештају Санџачки одбор за заштиту људских права апострофира нехумано поступање према затвореницима у Нишу и у извештају се позивају на породице тих лица које су се жалиле на „неадекватне претресе од стране затворских радника нишког затвора и да су брутални претреси уследили након жалби затвореника на услове смештаја“. У неким локалним и републичким медијима, евидентирани су говор мржње, национална мржња, нетрпељивост и неодговарајуће реакције државе.

Једна од тема је и кршење права лица која се враћају у Србију на основу Уговора о реадмисији и ту су најугорженије ромске и породице из општине Прибој, чије су куће попаљене деведесетих година због националне нетрпељивости, ратова у окружењу и етничког чишћења.

Када су у питању верска права и слободе, Качарова истиче да „државне институције и даље имају дискриминаторски однос према верским институцијама и установама“, јер је приступ често селективан и политички некоректан. Ову констатацију председница Санџачког одбора за заштиту људских права илуструје издвајањем финансијских средстава за рад верских заједница и повраћајем одузете имовине, а „Министарство вера је додатно радикализовало стање у Санџаку признавањем паралелне Исламске заједнице“.

PRESS CLIPPING

Субота 19.06.2010. год.

ДЕЛЕГАЦИЈА СРБИЈЕ НА ЗАСЕДАЊУ ПССЕ

Правда, Датум : 19.6.2010, Страна : 3

Народна скупштина Србије је данас саопштила да ће њена стална делегација учествовати на Трећем редовном заседању Парламентарне скупштине Савета Европе (ПССЕ).

На дневном реду заседања у Стразбуру, од 21. до 25. јуна 2010. године, биће и разматрање извештаја известиоца Бјорна фон Сидова „Ситуација на Косову и улога Савета Европе“. Најављено да ће се посланицима ПССЕ обратити председник Хрватске Иво Јосиповић, као и премијери Црне Горе и Македоније, Мило Ђукановић и Никола Груевски.

Скупштина ПССЕ ће на овом заседању размотрити и извештаје о положају Рома, реадмисији, која се односи на повратак илегалних емиграната, добровољном повратку илегалних емиграната и политичким последицама економске кризе.

ФОНД ЗА РАЗВОЈ АПВ И СНВ ФОРМИРАЈУ ТЕСЛА БАНКУ

Дневник, Датум : 19.6.2010, Страна : 3

ПАЈТИЋ НАЈАВИО УЧЕШЋЕ ПОКРАЈИНЕ У ОСНИВАЊУ СРПСКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ У ХРВАТСКОЈ

Председник Владе Војводине Бојан Пајтић најавио је да ће АПВ иницирати оснивање српске развојне банке „Тесла“ у Хрватској, која ће кредитирати српску заједницу у тој земљи у областима привреде и пољопривреде. Он је казао да ће оснивачи те банке бити Покрајински фонд за развој и Српско национално веће у Хрватској, те пословни људи из Хрватске српског порекла, због чега се у четвртак приступило изменама оснивачких аката овог покрајинског фонда.

Наиме, на прекјучерашњој седници Скупштине Војводине усвојене су измене одлуке о оснивању Фонда за развој АП Војводине, на основу којих овај фонд може бити оснивач финансијских институција и бавити се прометом хартија од вредности и тако стицати приходе.

– **Кад се говори о повратку Срба у Хрватску, мора се водити рачуна о томе да се обезбеде и услови за егзистенцију српских породица – рекао је Пајтић. – И ми ћемо, у сарадњи са Српским националним већем, ући у оснивање српске развојне банке „Тесла“. Ми ћемо уложити око 150 милиона динара као свој део оснивачког капитала, а тај новац ће бити пласиран српским повратницима под веома повољним условима да би им омогућило да живе достојанствено.**

ДЕЛЕГАЦИЈА СРПског ПАРЛАМЕНТА НА ЗАСЕДАЊУ ПССЕ

Политика, Датум : 19.6.2010, Страна : А6

Стална делегација републичког парламента учествоваће на Трећем редовном заседању Парламентарне скупштине Савета Европе, које ће се одржати у Стразбуру од 21. до 25.

јуна, а на дневном реду је извештај известиоца Бјорна фон Сидова „Ситуација на Косову и улога Савета Европе”, саопштено је јуче из Скупштине Србије, а преноси Тањуг.

Скупштина ПССЕ ће на овом заседању разматрати и извештаје о положају Рома и активности Савета Европе, Споразуме о реадмисији – механизми за повратак илегалних емиграната, програме добровољног повратка – ефикасан, хуман и економичан механизам за повратак илегалних емиграната.

Разматраће се и политичке последице економске кризе, ванинституционални актери моћи у демократским системима, као и стање демократије у Европи и напредак мониторинг процедуре скупштине.

Најављено је и да ће се посланицима ПССЕ обратити председници Хрватске, Црне Горе и Македоније, наведено је у саопштењу. У делегацији српског парламента, коју предводи Драгољуб Мићуновић, су посланици Милош Алигрудич, Томислав Николић, Жељко Ивањи, Драган Тодоровић, Елвира Ковач, Наташа Вучковић, Наташа Јовановић и Бојан Костреш.

ДУНАВСКА ВЕЗА

Данас – Викенд, Датум : 19.6.2010, Страна : 11

Мост Радија Слободна Европа: Сарадња регија Србије и Хрватске

Омер Карабег: Наши саговорници су Бојан Пајтић, председник Владе Аутономне Покрајине Војводине и Божо Галић, вуковарско-сријемски жупан. Шта је то што највише повезује људе са српске и хрватске стране Дунава?

Бојан Пајтић: Повезују их дугогодишње пријатељске и многобројне родбинске везе. Повезује их, свакако, и потреба да заједнички конкуришу за фондове Европске уније. Повезује их врло интензивна трговина. Људи често купују у суседној држави због разлике у ценама. Уосталом, повезује их и то што и са једне и са друге стране Дунава живе два сродна народа, живе у великом броју и живели су вековима.

Божо Галић: Поред пријатељских, родбинских и господарствених веза, највише их повезује потреба да граница не буде зид који раздваја него да то буде отворена граница. Ријека Дунав би нас требала спајати, а не раздвајати.

Омер Карабег: Какав је данас положај Хрвата у Војводини?

Бојан Пајтић: Хрвата има 2,7 посто, значи, негде око 55.000. Све националне заједнице имају могућност школовања на матерњем језику у основним и средњима школама. Националне мањине имају на Новосадском универзитету катедре за свој језик и књижевност, имају и своје програме на ТВ Војводине. Већина мањинских заједница, укључујући и хрватску, имају и своја позоришта. У покрајинској администрацији од 18 чланова чак двоје су Хрвати, што је више од 10 посто.

Омер Карабег: Господине Галићу, у којој мјери су представници Срба заступљени у органима власти у вашој жупанији?

Божо Галић: Припадницима српске заједнице гарантирано је, поред просвјетне и културне аутономије, и право да, без обзира на изборни резултат, имају замјеника жупана у Вуковарско-сријемској и Осјечко-барањској жупанији, као и високе позиције у рангу државних тајника и помоћника министара у влади Хрватске. У Вуковарско-сријемској

жупанији Србима је загарантирано основно и средње образовање на властитом језику, имају двије радио станице и издају своје новине.

Омер Карабег: Какве су шансе да се реши спор који се тиче српско-хрватске границе на Дунаву?

Бојан Пајтић: Наше се позиције разликују утолико што се српска страна залаже да граница буде на средини Дунава и позива се на законе који су донесени у бившој заједничкој држави, док је Хрватска за то да се поштују границе катастарских општина. Али тај спор не омета сарадњу између Србије и Хрватске која је последњих месеци кренула узлазном линијом.

Омер Карабег: Чини се да је главни предмет спора Шаренградска ада на Дунаву. Какве су шансе да се ту нађе праведно решење?

Божо Галић: Ми смо већ и без споразума о граници успјели да се договоримо о коришћењу Вуковарске аде, људи и са једне и са друге стране Дунава је користе, одмарају се, купају се. Очекујемо да ће тако бити и са Шаренградском адом. А, када се дефинира граница, онда треба разговарати о заједничким пројектима, да Дунав доиста буде ријека која спаја. Европска унија би идуће година требала донијети Дунавску стратегију и то је прилика да се и ми у њу укључимо заједничким пројектима коришћења Дунава и заједничком туристичком понудом.

Омер Карабег: Због чега Срби и Хрвати најчешће прелазе границу? Има ли случајева да људи живе у једној, а раде у другој држави?

Божо Галић: Има и таквих случајева. Иначе, границу највише прелазе они који имају родбину на другој страни или имовину. Многи улажу новац и развијају мале бизнисе на другој страни.

Бојан Пајтић: Моје прве комшије су Срби који су 90-их година дошли у Нови Сад са подручја Вуковара. Они сваког викенда одлазе тамо. Прекогранични промет је врло развијен зато што хиљаде људи, који су рођени на подручју Вуковарско-сријемске жупаније, данас живи на територији Војводине. Нису ретки случајеви да аутопревозници, таксисти, чак и неки просветни радници раде на једној, а живе на другој страни границе.

Омер Карабег: А граница се прелази само са личном картом.

Бојан Пајтић: Тако је.

Омер Карабег: Господине Пајтићу, да ли се вратила већина Хрвата која је за време рата избегла из Војводине?

Бојан Пајтић: Из Војводине је отишло тридесетак хиљада Хрвата. Није било већег одлива хрватског становништва са подручја Подунавља и северне Бачке, али је изузетно много Хрвата отишло из Срема. Знамо шта се тамо дешавало за време рата, каквим су притисцима били изложени, уосталом једна од оптужница против Војислава Шешеља у Хашком трибуналу односи се управо на те догађаје. Ми смо настојали да створимо услове да се ти људи врате јер они и својим рођењем и културолошки припадају Војводини.

Омер Карабег: У којој мери су се они вратили?

Бојан Пајтић: Као и када је у питању повратак Срба, све зависи од тога како се ко снашао у новом окружењу. И као што се огромна већина Срба, који су избегли у Србију, не враћа у Хрватску, такав је случај и са већином Хрвата који су отишли из Војводине и који су нашли свој дом на приморју, у Загребу или на неком другом месту. По мојој процени ми смо, 15 година након рата, врло близу краја процеса повратка и Срба у Хрватску и Хрвата у Србију.

Божо Галић: Ја се слажем са господином Пајтићем да је вријеме учинило своје. Наша жупанија је пред рат имала 230.000 становника данас их је 205.000, значи 25.000 мање, што погинулих, што несталих, што расељених особа.

Антрфиле : Ратне трауме

Омер Карабег: Рат је оставио дубоке трауме у односима Срба и Хрвата, посебно у национално мешовитим подручјима каква су Војводина и Вуковарско-сријемска регија. У којој мери су зацељене ране рата?

Бојан Пајтић: Рат јесте оставио дубоке трагове у људима на простору бивше Југославије. Војводина је, међутим, нешто другачија од већине мултиетничких делова бивше Југославије. Овде није било оружаних међуетничких сукоба. Војводина је једина регија у Европи са шест службених језика и ми врло интензивно негујемо мултиетничност и мултикултуралност. То је оно што нас обогаћује и што је права суштина Војводине.

Божо Галић: За разлику од Војводине, на нашем простору су се догодили рат и агресија. Вуковарско-сријемска жупанија је највише страдала и по броју погинулих и несталих и по броју расељених. Огромна су била разарања и стамбених зграда и укупне инфраструктуре. Оно што овдје људе највише боли је то што сви злочинци нису изведени пред суд. Када би правда била ефикаснија, када би била утврђена судбина несталих, када би се сви Вуковарци вратили својим кућама, лакше би ишао процес поновног успостављања суживота на овом простору. Али, с обзиром на оно што нам се овдје догађало, можемо бити задовољни међунационалним односима које имамо у нашој жупанији.

Бојан Пајтић: Наше се позиције разликују утолико што се српска страна залаже да граница буде на средини Дунава и позива се на законе који су донесени у бившој заједничкој држави, док је Хрватска за то да се поштују границе катастарских општина. Али тај спор не омета сарадњу између Србије и Хрватске која је последњих месеци кренула узлазном линијом

Божо Галић: Ми смо већ и без споразума о граници успјели да се договоримо о коришћењу Вуковарске аде, људи и са једне и са друге стране Дунава је користе, одмарају се, купају се. Очекујемо да ће тако бити и са Шаренградском адом. А, када се дефинира граница, онда треба разговарати о заједничким пројектима, да Дунав доиста буде ријека која спаја

PRESS CLIPPING

Недеља 20.06.2010. год.

КРКОБАБИЋ: ЧИНИМО СВЕ ДА ПОМОГНЕМО ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 20.6.2010, Страна : 6

БЕОГРАД - Србија је са 86.000 избеглих и 210.000 интерно расељених особа прва земља у Европи по питању присилних миграција и једина земља суочена са дуготрајним избеглиштвом, изјавио је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

Он је поводом обележавања Светског дана избеглица - 20. јуна, рекао да упркос 18 година дугој избегличкој кризи, Влада Србије чини све да се реше егзистенцијални проблеми и обезбеди достојанствен живот избеглим и интерно расељеним особама.

НА МУКУ ПАКЕТИМА

Вечерње Новости, Датум : 20.6.2010, Страна : 6

СРБИЈА И ДАЉЕ НА ПРВОМ МЕСТУ У ЕВРОПИ ПО БРОЈУ ПРОГНАНИХ И ИНТЕРНО РАСЕЉЕНИХ

У Србији живи 87.000 избеглица. Ради 60 колективних центара

РОЂЕНИ у колективним центрима, где су им родитељи пронашли уточиште са првим данима рата, данас увелико имају личне карте. Неке од ових ратних беба добиле су, можда, своју децу. Прошло је 18 година од почетка ратова у бившој СФРЈ, а избегличке бриге и даље трају. Збир од 900.000 прогнаних, колико их је у Србији било раних деведесетих, смањио се на 87.000. То што су многи од њих добили држављанство, не значи да су се лишили избегличких мука.

И данас, на Светски дан избеглица, и даље смо земља са највећим бројем прогнаних и интерно расељених у Европи. На листи земаља са продуженим избеглиштвом на неславном смо петом месту. Иако је одавно прошло време када је у помоћи прогнанима приоритет државе и међународне заједнице био дељење пакета са храном и детерцентима, оваква помоћ, због живота у тешком сиромаштву, и данас је актуелна.

- Управо сада имамо две акције - прва је подела 13.700 пакета са храном за најугроженије породице, за које су из државног буџета издвојена 33 милиона динара. Друга је подела заплењене гардеробе и обуће у вредности од 18 милиона динара, коју нам је дала Дирекција за имовину - прича за „Новости“ Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице.

- Поред ове помоћи на кратке стазе, Комесаријат је много више фокусиран на трајно решење и интеграцију прогнаних. Постепено затварамо колективне центре, тако да те људе селимо у бољи смештај. Некима купујемо сеоска домаћинства, други добијају пакете грађевинског материјала, правимо им монтажне куће, зграде у којима породице добијају станове...

Нико не може да одреди дан када ће да буде стављена тачка на избегличку причу. Пре 14 година имали смо 700 колективних центара у којима је живело 50.000 људи. Данас још

постоји 60 оваквих прихватилишта, који су дом за 4.700 прогнаника и расељеника. А још лошије живе станари 42 непризната колективна центра.

- Од 2003. године организовано затварамо колективне центре - објашњава наш саговорник. - Прошле године њихов број смањили смо за 14, а ове године план је затварање десет центара. Али, никоме не кажемо: „Разиђите се!“, него их све уселимо негде. И све што радимо договарамо са локалним самоуправама. Свака има своје планове, обавештава нас о потребама и проблемима. Обавеза им је да, рецимо, за решавање стамбених проблема избеглих, бар мали део средстава издвоје из својих буџета, а онда им Комесаријат надокнађује остало.

Ове и прошле године, додаје, издвојено је 3,5 милиона евра за помоћ у грађевинском материјалу, сировинама и опреми која би могла да помогне за покретање посла. Зато ће, најављује Гергинов, у готово 50 општина ове године бити окончан проблем и последњег избеглице. На овој листи су углавном мала места - Босилеград, Димитровград, Тутин, Сјеница, Гацин Хан, Сента, Чока, Кањижа...

Највише средстава за градњу станова за избеглице, куповину монтажних кућа и грађевинских пакета стиже из претприступних европских фондова (ИПА), за које Комесаријат конкурише сваке године. За протекле две године из ИПА фондова обезбеђена су средства за око 350 станова, купљено више од стотину монтажних кућа и око 800 грађевинских пакета.

Антрфиле : БОСНА

- СА Босном и Херцеговином је већина проблема решена - објашњава Ивана Анић-Ђурко, из Комесаријата за избеглице. - Недавно је позитивно решен и проблем око пензија за људе из БиХ који живе у Србији. Тамо је највећа брига обнова имовине. И даље 40.000 кућа чека поправку, јер Босна нема пара за тај посао.

ХРВАТСКА

ИЗБЕГЛИЦЕ из Хрватске и даље не могу да поврате своја станарска права. Не исплаћују им се заостале пензије, не враћа пољопривредно земљиште и не обнавља имовина.

НИЈЕ ЕУ РАЗЛОГ ШТО САРАЂУЈЕМО

Дневник, Датум : 20.6.2010, Страна : 3

Делегација Хрватског сабора на челу са председником Одбора за европске интеграције Невеном Мимицом боравила је протекле седмице, након вишегодишње паузе, у званичној посети Скупштини Србије.

Ово је узвратна посета делегације Сабора, након што је посланичка група пријатељства Народне скупштине боравила у Загребу крајем фебруара ове године. Две посете су, иначе, претходно неколико пута договоране, потом одлагане, да би напоскон уследиле у оба смера, уз констатацију да су односи двеју државе и двају парламената у успону. У ексклузивном разговору за „Дневник“ др Мимица одговара на питање да ли би наше две државе данас имале такве односе да није притиска међународне заједнице.

– У овом случају обновљене политичке воље за јачањем добросуседских односа Хрватске и Србије ипак се радило о унутрашњим проценама и унутрашњим подстицајима и у Хрватској и у Србији – каже др Мимица. – Наравно, међународна заједница има свој општи оквир. Поготово када се ради о ЕУ, где регионална сарадња представља не само политички критеријум за напредовање ка чланству у ЕУ, него и једну од темељних вредности на којима се Унија заснива.

Међутим, у случају Хрватске и Србије мислим да поштовање и испуњавање тих критеријума није био главни разлог. И када је реч о нашим парламентима, и председницима држава, и нашим владама, министрима... заједно смо дошли до уверења да морамо променити начин међусобног комуницирања и међусобног решавања отворених питања. Одавно се, наиме, показало да се до решења тих питања мора долазити не кроз горљиве поруке које једноставно не могу бити продуктивне, већ да то морају бити устаљени, редовни канали комуникације.

По његовим речима, Београд и Загреб су на добром путу да унапреде, односно да развију хрватско-српске односе.

– То је веома значајно и због тога јер ти односи никада нису били билатерални. Хрватско-српски односи увек су били више од тога, увек су утицали, добро или лоше, на стање у региону, а понекад и на прилике у Европи као целини. **Он ипак признаје да још увек постоји низ отворених питања, од коначног договора и утврђивања граница на Дунаву, преко питања повратка избеглица, њиховог интегрисања у нормалне токове живота и рада, до јачања положаја и права националних мањина.**

– Пред нама је, такође, и изналажење начина да обе наше државе испуне своју одговорност за стање у суседству, а ту је и питање међусобних тужби пред Међународним судом правде.

По његовим речима, кључна улога у проналажењу решења за та питања јесте на извршној власти, али парламенти имају начина да, кроз своје групе пријатељства, кроз сусрете највиших званичника, парламентарних председника и кроз друге форме међусобних конатаката, јачају политичку вољу и стварају атмосферу у којој ће се лакше разговарати и лакше долазити до доброг исхода.

– У сваком случају, очекујем да ћемо наставити да стварамо такво расположење које ће омогућити да се добри и развијајући политички односи прелију најпре на добре привредне, а онда и на међуљудске односе. Оно најважније је да политика не остане само негде изван оквира реалног живота, него да се увек осврћемо и видимо да ли нас људи следе, односно да ли има користи од политичких одлука и политичке воље – закључио је председник Одбора за европске интеграције Сабора.

БОГАТАШИ, ПОМОЗИТЕ ВЕЋ ЈЕДНОМ

Курир, Датум : 20.6.2010, Страна : 2

Све док у сендвичу „непристојно богатих“ и сиромашних буде једно избегло или интерно расељено лице, ми своју мисију нисмо завршили, каже Кркобабић

БЕОГРАД - Потпредседник Владе и лидер ПУПС Јован Кркобабић позвао је јуче „све оне са дубљим џепом“ у Србији да помогну у решавању избегличке кризе, која траје 18 година.

Поводом Светског дана избеглица 20. јуна Кркобабић је подсетио да је Србија са 86.000 избеглих и 210.000 интерно расељених особа прва земља у Европи када су у питању присилне миграције и једина земља суочена с дуготрајним избеглиштвом.

- Ворен Бафет и Бил Гејтс позвали су ове недеље стотине америчких милијардера да бар 50 одсто свог богатства дају у добротворне сврхе. Желим да верујем да ће у Србији овдашњи богаташи упутити сличан позив, макар он био мерен промилима њиховог богатства - истиче Кркобабић, уз напомену да држава помаже колико може, али да то често није довољно.

- Све док у сендвичу „непристојно богатих“ и непристојно сиромашних буде и једно избегло или интерно расељено лице, ми своју мисију нисмо завршили - поручује Кркобабић и додаје да дугу избегличку колону у Србији виде и они суграђани чија

„друштвена одговорност“ траје колико и присуство телевизијских камера. На путу повратка, како наводи, највише је препрека у Хрватској.

- Избегли и прогнани више од десет година не могу да се врате својим кућама, да уђу у своје станове, да добију заостале пензије, да им се обнови и врати имовина... Неприхватљиво је да у 21. веку националност буде пропусница за коришћење елементарних личних и неприкосновених имовинских права - закључује Кркобабић.

Током 2009. затворено је 14 колективних центара, док их у Србији има још 60, у којима борави више од 4.700 избеглих и интерно расељених лица. У протеклих годину и по дана из буџета је издвојено 10 милиона евра за финансирање Комесаријата за избеглице, чиме је омогућен завршетак или адаптација 940 стамбених објеката и економско оснаживање 475 породица.

ПОВРАТНИЦИ НАПУШТАЈУ КЛОБУКАР

Политика, Датум : 20.6.2010, Страна : А9

Разочаране условима живота, четири повратничке породице јуче су напустиле село Клобукар код Новог Брда, пренео је КиМ радио. Представник повратника Милорад Симијоновић је навео да су услови живота катастрофални.

„У селу нема водоводне мреже, пијаћу воду доносимо из околних села која су од нас удаљена и по неколико километара. У току је школски распуст, људи који су овде с децом одлазе, да ли ће се вратити то само они знају“, каже Симијоновић.

„Сви су нас заборавили, не сећамо се кад смо добили неки хигијенски пакет“, пренео је КИМ радио.

У ово место се крајем јула прошле године вратило 18 српских породица, са 32 члана, а данас је ту десет породица. Пре 1999. године село је имало 50 кућа, које су потпуно уништене током и након сукоба 1999. године. Клобукар се налази на тремеђи пута који води ка Гњилану, Косовској Каменици и Новом Брду.

САД ПОДРЖАВАЈУ ПОВРАТАК РАСЕЉЕНИХ НА КОСОВО

Политика, Датум : 20.6.2010, Страна : А9

Реч је програмима за поправке кућа, превоз, обезбеђивање хране и кућних потрепштина, као и помирења у заједници

Влада САД помаже људима који желе да се врате на Косово тако што финансира програме повратка које спровode УНХЦР и невладине организације. У овом тренутку подржавамо програме који укључују пружање информација о могућностима повратка, поправке кућа, превоза потенцијалних повратника како би могли да надгледају поправку и изградњу кућа, обезбеђивање хране и кућних потрепштина, програме помирења у заједници, пресељење породица и донације за доходне активности, каже за „Политику“ Ен Мари Мур, координаторка Програма за избеглице амбасаде САД у Београду.

– Када је реч о избеглим и расељеним амбасада САД блиско сарађује са Владом Србије, УНХЦР-ом и партнерским невладиним организацијама са циљем да се пронађу трајна решења, кроз пружање помоћи у процесу интеграције или повратка у земљу порекла. **Влада САД је за ову годину преко Бироа за становништво, избеглице и миграције обезбедила 12,8 милиона долара за рад УНХЦР-а у југоисточној Европи, као и 2,2 милиона долара за програме невладиних организација у региону – каже Ен Мари Мур.**

У Србији ове активности конкретно укључују правну помоћ и доделу донација за активности које омогућавају доходак избеглим и расељеним лицима која имају намеру да остану у Србији. По речима Ен Мари Мур, влада САД ће наставити да финансира активности којима се помаже избеглим и расељеним лицима.

– Планирамо да повећамо буџет за програме невладиних организација за 1,6 милиона долара у односу на текућу годину, тако да планирани буџет износи 3,8 милиона долара. Један од наших најважнијих приоритета ће бити обезбеђивање трајног стамбеног збрињавања за најугроженије људе, а пре свега за оне који још увек живе у колективним центрима – истиче координаторка Програма за избеглице амбасаде САД у Београду.

Ово дипломатско представништво блиско сарађује са колегама у амбасадама САД у осталим земљама у региону како би помогли владама да кроз регионалну сарадњу пронађу решења за дуготрајне проблеме избеглих и расељених.

– САД подржавају права индивидуалног избора избеглица како овде, тако и у целом свету и то: право на добровољан, безбедан и достојанствен повратак, право на интеграцију у земљи избеглиштва и пресељење у треће земље, уколико повратак у земљу порекла није могућ или пожељан – објашњава Ен Мари Мур.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ МИНИСТАР ЗА КОСОВО И МЕТОХИЈУ

Пресс, Датум : 20.6.2010, Страна : 4

„Запослени у седам општина на Косову, чије су управе распуштене одлуком Владе Србије, ништа нису радили на повратку Срба“

Горан Богдановић министар за Косово и Метохију

PRESS CLIPPING

Понедељак 21.06.2010. год.

КОМЕСАР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ: ХРВАТСКА НЕ МОЖЕ У ЕУ ДОК НЕ ВРАТИ СТАНОВЕ СРБИМА

Пресс, Датум : 21.6.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Имовинска и стечена права избеглица и прогнаних нису хуманитарно питање и не могу бити ратни плен, изјавио је комесар за избеглице Владе Србије Владимир Цуцић, јуче поводом Дана избеглих лица. Он је посебно затражио да Хрватска реши проблеме са становима који су одузети Србима и обезбеди услове за одрживи повратак Срба.

- Не можемо се претварати да проблем не постоји, јер 42.000 станова избеглих Срба у Хрватској не могу бити ратни плен. У такозваном источном лагеру, 350 милиона људи је живело у државним становима, што је мање од станарског права у бившој Југославији, па су сви откупили станове. У Србији никоме ништа није узето. У БиХ је свима све враћено, у Македонији то није било ни постављено као проблем, Словенија је узимала држављанство, али не станове. Ниједна земља, сем Хрватске, није свом држављанину ускратила основна станарска права. То је суштина свих препрека за завршетак избегличке кризе у региону - нагласио је Цуцић и додао:

- Хрватска је, нажалост, установљавањем низа легалних препрека направила дискриминацију међу својим држављанима. Од децембра 1991. до децембра 1998, око 40.000 избеглих Срба није примало пензије, у просеку по пет година, уз образложење да су били исплаћивани из парафонда бивше РСК. То није тачно.

Он је подвукао да „право на пензију није хуманитарно питање, већ чист дужничко-поверилачки однос“, а да се станарско право „не може компензовати стамбеним збрињавањем“ и да се објекти власницима морају вратити у стању у каквом су били, а не без крова, врата, прозора...

Цуцић је рекао да се не може говорити о озбиљним напорима Хрватске у стварању услова за одрживи повратак све док 300 повратничких насеља нема струју, комуникације, приступ здравственим службама.

- Питање права српских избеглица из Хрватске није ствар односа Србије и Хрватске. Око 50.000 избеглих из Хрватске је у Канади, Америци, Аустралији, па то није питање односа Хрватске са тим државама. То је искључиво питање хрватске државе и веома много погађа Србију која годинама носи терет зато што хрватским држављанима нису призната права - рекао је Цуцић.

Он је закључио да Србија неће сметати ниједној од суседних земаља на путу ка Европи, али да Србија мисли да нико не би смео са тим нерешеним проблемом да уђе у Европску унију.

ИМОВИНА ИЗБЕГЛИЦА НИЈЕ РАТНИ ПЛЕН

Пресс, Датум : 21.6.2010, Страна : 8

БЕОГРАД - Имовинска и стечена права избеглица и прогнаних нису хуманитарно питање и не могу бити ратни плен, изјавио је јуче комесар за избеглице Владе Србије Владимир Цуцић.

- Не можемо се претварати да проблем не постоји, јер 42.000 станова избеглих Срба у Хрватској не могу бити ратни плен - рекао је Цуцић поводом 20. јуна, Светског дана избеглица.

- У такозваном источном лагеру 350 милиона људи је живело у државном стану, што је мање од станарског права у бившој Југославији, па су сви откупили станове. У Србији никоме ништа није узето. У Босни и Херцеговини је свима све враћено. Словенија је узимала држављанство, али не станове - истакао је српски комесар за избеглице.

НОВАЦ ЗА КУЋЕ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц – Србија, Датум : 21.6.2010, Страна : 8

КРУШЕВАЦ

Град Крушевац ће од Владе Србије за решавање стамбених питања избеглих и интерно расељених лица добити седам грађевинских грантова. Укупна вредност је 2.625.000 динара или 375.000 динара по гранту, док је обавеза града Крушевца да донира један грант у вредности од 375.000 динара.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Блиц – Србија, Датум : 21.6.2010, Страна : 12

Избеглице и расељени са пребивалиштем на територији Ниша који би желели да се уз помоћ донатора опробају у бизнису или унапреде постојећи посао могу да конкуришу код НВО „Енеца“ за добијање опреме или материјала у вредности од 1.500 евра. Потенцијални корисници треба да предложе економски исплативе пословне идеје, како би остварили могућност да добију право на коришћење опреме или материјала уз лимитирана власничка права у периоду од две године.

Пријавни формулари ће се делити на информативним састанцима који почињу да се организују од данас на више локација. У Сали Скупштине града Ниша у Улици Николе Пашића 24 састанци ће бити одржани 21. и 30. јуна у 11 часова, 8. јула у 16 часова и 16. јула у 12 часова. У просторијама градске општине Пантелеј у Гутемберговој улици 4а - 28. јуна у 10 часова и 12. јула у 16 часова. Састанци ће бити одржани и у Медошевцу, Поповцу, Новом Селу, Нишкој Бањи, Паси Пољани, Лазаревом селу, Комрену, Брзом Броду, Трупалу, Горњем Матејевцу и Нишкој Бањи.

ЦУЦИЋ: СТАНОВИ ИЗБЕГЛИЦА ОТЕТИ САМО У ХРВАТСКОЈ

Политика, Датум : 21.6.2010, Страна : А4

Ниједна од земаља, сем Хрватске, није свом држављанину ускратила основна права, изјавио комесар за избеглице Владе Србије

Имовинска и стечена права избеглица и прогнаних нису хуманитарно питање и не могу бити ратни плен, изјавио је јуче комесар за избеглице Владе Србије Владимир Цуцић. „Не можемо се претварати да проблем не постоји, јер 42.000 станова избеглих Срба у Хрватској не могу бити ратни плен”, рекао је Цуцић у изјави поводом Светског дана избеглица. „У Србији никоме ништа није узето. У Босни и Херцеговини је свима све враћено, у Македонији то није било ни постављено као проблем, Словенија је узимала држављанство, али не станове”, навео је он.

„Ниједна од земаља, сем Хрватске није свом држављанину ускратила основна права. То је у ствари суштина свих препрека за завршетак избегличке кризе у региону”, нагласио је Цуцић. Не може се говорити ни о озбиљним напорима Хрватске у стварању услова за одрживи повратак све док, како је казао, 300 повратничких насеља нема струју, комуникације, приступ здравственим службама.

Цуцић је нагласио да питање права српских избеглица из Хрватске није ствар односа Србије и Хрватске. „Око 50.000 избеглих из Хрватске је у Канади, Америци, Аустралији, па то није питање односа Хрватске са тим државама. То је искључиво питање хрватске државе и веома много погађа Србију која годинама носи терет као и хрватски држављани избегли у Србију, зато што им у Хрватској нису призната права”, рекао је Цуцић. Он је нагласио да „завршетак избегличке кризе није ствар договора држава, већ повратак свих индивидуалних права, при чему је свака држава дужна да се суочи са својим обавезама”.

Колико је Србија учинила говори и чињеница, како је казао, да „овде никада није било протеста избеглица, иако је реч о земљи у којој сваки десети човек није живео до 1991. године”. Када је реч о будућим програмима збрињавања избеглица, Цуцић је истакао да је први циљ затварање свих 60 колективних центара, од којих је 17 на Косову и Метохији и у којима још живи 4.780 избеглих и расељених. Прошле године смо успели да затворимо 13 колективних центара, а до краја ове године требало би да буде затворено још 10 и укупно збринута 2.000 људи, казао је Цуцић. „Процене кажу да је за збрињавање 6.000 најугроженијих породица са око 30.000 чланова било потребно 100 милиона евра. За затварање колективних центара обећано је 12 милиона евра, а добићемо 1,6 милиона.

ЈОШ 2,7 МИЛИОНА ЗА ГРАДЊУ КУЋА

Дневник, Датум : 21.6.2010, Страна : 7

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА У КАРЛОВЦИМА

Тек што је завршен други круг поделе помоћи у грађевинском материјалу избегличким и породицама расељеним са Косова и Метохије, карловачка општина је добила додатних 2.625.000 динара од Комесаријата за избеглице за решавање стамбених проблема те категорије становника Сремских Карловаца. Обавеза општине је да до средине децембра утроши новац за набавку грађевинског материјала, који ће на основу конкурса бити додељен онима за које комисија одреди да испуњавају услове. Максимални износ појединачне помоћи је 375.000 динара.

У протеклих годину дана, Комесаријат за избеглице доделио је Карловцима 3,4 милиона динара за побољшање услова становања избеглих и расељених. Помоћ су до сада добиле 22 породице. Уместо новца, они су купили грађевински материјал у одобреној вредности, потребан за адаптацију или завршетак градње стамбених објеката. Оба пута, Стовариште грађевинског материјала „Драгојловић“ из Карловаца одабрано је за добављача. Та фирма је о свом трошку превезла материјал сваком од корисника помоћи.

ЗАМОР ДОНАТОРА И СВЕ МАЊИ ПРИЛИВ ПОМОЋИ

Дневник, Датум : 21.6.2010, Страна : 25

ЗАТВАРАЊЕ ИЗБЕГЛИЧКОГ ПОГЛАВЉА НА БАЛКАНУ

БЕОГРАД: Две деценије после оружаних сукоба на просторима бивше Југославије још траје избегличка криза с малим шансама да буде окончана крајем 2011. како је предвиђено последњом излазном стратегијом Високог комесаријата УН за избеглице. Према потврдама званичника земаља које су највише погођене проблемима избеглих и

расељених, на то утиче „замор донатора“ и све мањи прилив помоћи, али и актуелна економска криза којом су и саме погођене. Због тога су се министри Србије, Хрватске, БиХ и Црне Горе на регионалној конференцији 25. марта у Београду, између осталог, обавезали да ће коначно усагласити статистичке податке и до краја године урадити заједнички пројекат за убрзано затварање избегличког поглавља. Званичних и прецизних података још нема, а процене кажу да је током ратова 1991-1995 на просторима бивше Југославије, а потом и НАТО бомбардовања Србије и Црне Горе 1999. године, избегло и расељено више од четири милиона људи.

То потврђује и податак да је Високи комесаријат УН за избеглице (УНХЦР) 1991. започео „најобимнију и најсложенију операцију у својој историји“ која је током деведесетих година прошлог века требало да обезбеди помоћ за 3,5 милиона људи. Мада је у то време била изложена најоштријим санкцијама УН, а потом разорена интензивним бомбардовањем НАТО, које је трајало 78 дана, Србија је поднела највећи терет избегличке кризе јер је током четири године рата примила и збринула око милион избеглица. У огромној већини, били су то Срби из бивших југословенских република, али је међу њима било припадника и свих других националности, с тим што је за већину њих Србија била земља транзита. Према првом пропису из 1996. године, у бившу СРЈ, односно Србију из Хрватске је прогнано близу 300.000 Срба, а из БиХ 297.000, док је више десетина хиљада стигло из других бивших република.

Према најновијим подацима Министарства за људска права и избеглице БиХ, из Србије се досад вратило 110.000 избеглих, док је око 70.000 отишло у треће земље. По службеним подацима Загреба, у Хрватску се вратило 120.000 српских избеглица, али усаглашени подаци Српског комесаријата за избеглице и УНХЦРа показују да се стварно настанило само 60.000 повратника, што износи 18 одсто од укупног броја прогнаних. Досад је више од 250.000 избеглица стекло држављанство Србије, 86.000 људи још има избеглички статус, а интерно је расељено 230.000 Срба, Рома и других неалбанаца с Косова и Метохије. Србија је на првом месту у Европи и 13. на свету по укупном броју расељених и избеглих, а сврстана је и међу пет земаља света са продуженом избегличком кризом. Са највећим бројем избеглих и расељених суочила се БиХ из које је током рата између муслимана, Срба и Хрвата 1992/95. огњишта напустило око 2,2 милиона људи или више од половине становништва. Од тога је око 1,2 милиона особа избегло у више од 100 земаља света, док је милион људи расељено унутар БиХ, на подручја ентитета.

Највише избеглих примила је Немачка - 320.000, а након Србије и Хрватске, Аустрија - 86.500. Значајан број, претежно муслимана из БиХ, прихватиле су поједине скандинавске и друге европске земље, као и САД, Канада, Аустралија и Нови Зеланд. Више од половине укупно избеглих и расељених није се вратило својим кућама, а многи од њих још чекају трајна решења. Према званичним подацима власти у Загребу, Хрватска се током рата суочила са 550.000 интерно расељених, рачунајући и 70.000 Срба који су из других крајева земље избегли у бившу Републику Српску Крајину. Хрватски подаци говоре о прихвату 403.000 избеглих из БиХ, од којих је 200.000 углавном Хрвата остало у Хрватској.

Ови подаци далеко премашују службене податке Сарајева од 170.000 избеглих у Хрватску, од којих је 75.000 променило земљу, а 56.000 се вратило кући. Црна Гора је прихватила 28.000 избеглица из бивших република. За време напада НАТО суочила се са 130.000 расељених с Косова, али се после повратка Албанаца њихов број свео на 30.289. Тренутно у Црној Гори има близу 11.000 интерно расељених, а законом је тек прошле године избеглицама и расељенима признат статус странаца са сталним боравком на основу кога стичу право на рад, социјалну помоћ, пензионо и здравствено осигурање. Бивша југословенска Република Македонија је 1993. године прихватила око 30.000 избеглица из БиХ који се после пет година свео на 1.400, али је за време НАТО бомбардовања Србије преплављена таласом од перко 344.000 избеглица, углавном Албанаца с КиМ, који су се по уласку међународних група вратили у јужну српску покрајину.

Оружани конфликт с албанским сепаратистима на северу и западу земље у марту 2001. изазвао је унутрашње расељевање око 74.000 људи, највише Македонаца и Албанаца, али и Срба и Рома. По подацима УНХЦР-а, у Македонији сада има само 644 интерно расељене особе, а већина је из кумановских села у близини границе с Косовом. Од тога су 324 Срби и Македонци, који се још налазе у колективним центрима, док су остали смештени у породице. У свим земљама насталим после насилног разбијања Југославије, избеглицама и прогнаним призната су имовинска и станарска права, а БиХ је добар пример јер је овај процес завршила 2006. године.

Изузетак је Хрватска, која је донела дискриминишуће законе, на основу којих је узурпирала 42.000 станова избеглих Срба, отежавала признавање радног стажа стеченог у Крајини, ускратила учешће у приватизацији и улазак у посед пољопривредних имања законским власницима.

ПРВИ ПО БРОЈУ ИЗБЕГЛИХ

Преглед, Датум : 21.6.2010, Страна : 5

Јуче и у Србији обележен Међународни дан избеглица

Београд

Саша Јанковић, заштитник грађана упозорио је јуче, поводом Међународног дана избеглица, да је Србија по броју избеглих и интерно расељених лица и даље прва у Европи, а 12. или 13. у свету. Јанковић је указао да ће избегличко поглавље у Србији закорачити ускоро у другу деценију и да је „последње време да речи претворимо у акционе програме и дела, као што је то досад учињено у појединим општинама у Србији“. Он је навео да су у решавању проблема избеглица учествовале међународне институције које су пружиле финансијску и стручну помоћ, као и државни органи Србије и суседних земаља. Српски омбудсман подсетио да су Уједињене нације упутиле апел светској јавности да овогодишњи Међународни дан избеглица протекне у обележавању нове драме у којој учествује више од 300.000 људи на граници између Киргистана и Узбекистана.

Имовинска и стечена права избеглица и прогнаних нису хуманитарно питање и не могу бити ратни плен, изјавио је данас комесар за избеглице Владе Србије Владимир Цуцић. „Не можемо се претварати да проблем не постоји, јер 42.000 станова избеглих Срба у Хрватској, не могу бити ратни плен“, рекао је Цуцић у поводом 20. јуна, Светског дана избеглица. „У такозваном источном лагеру 350 милиона људи је живело у државном стану, што је мање од станарског права у бившој Југославији, па су сви откупили станове“, истакао је српски комесар за избеглице. „У Србији никоме ништа није узето. У Босни и Херцеговини је свима све враћено, у Македонији то није било ни постављено као проблем, Словенија је узимала држављанство, али не станове“, навео је он. „Ниједна од земаља, сем Хрватске није свом држављанину ускратила основна права. То је у ствари суштина свих препрека за завршетак избегличке кризе у региону“, нагласио је Цуцић.

„Хрватска је, на жалост, установљавањем три различита система и низа легалних препрека направила дискриминацију међу својим држављанима“, казао је он и објаснио да је „у Хрватској био један правни систем у подручјима посебне државне скрби, други ван тих подручја и трећи на подручју Подунавља“. Цуцић је подсетио да од децембра 1991. до децембра 1998. године, око 40.000 избеглих Срба није примало пензије, у просеку по пет година, уз образложење да су били исплаћивани из парафонда бивше РСК. „Није исплаћивана пензија, него помоћ и није исплаћивао онај ко је приходовао, јер новац је уплаћиван у Пензионо-инвалидски фонд Хрватске“, указао је српски комесар за избеглице. Он је подвукао да „право на пензију није хуманитарно питање, већ чист дужничко-поверилачки однос, да се станарско право „не може компензовати стамбеним

збрињавањем“ и да објекти власницима морају вратити у стању у каквом су били, а не без крова, врата, прозора...

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш упозорио да је све тежи повратак људи кући, због све дужих сукоба у свету. Број избеглица у свету је остао релативно непромењен и износи 15,2 милиона, а од тога се лани кући вратило само 251.000 избеглих, рекао је Гутереш.

Амбасадорка добре воље Високог комесаријата УН за избеглице, глумица Анђелина Џоли, поручила је да већина нас узима здраво за готово чињеницу да имамо дом, место где припадамо, место где се осећамо безбедним. „Међутим, они који побегну од сукоба и прогона више немају свој дом, а проћи ће више година док не буду могли да му се врате. У суштини, многи се можда никада неће вратити“, истакла је Џоли. Светска организација је на свом вебсајту известила да ће чувени њујоршки облакодер Емпајер стејт билдинг први пут бити осветљен плавом бојом поводом обележавања Међународног дана избеглица. Плавом бојом ће, између осталих грађевина у свету, данас бити осветљен и Колосеум у Риму, а први пут и мост на реци Ибар који дели Косовску Митровицу.

СРБИЈА ПРВА У ЕВРОПИ ПО БРОЈУ ИЗБЕГЛИХ

Правда, Датум : 21.6.2010, Страна : 10

По броју избеглих и расељених Србија је прва у Европи, а пета у свету међу земљама са продуженом избегличком кризом.

Србија, Хрватска, БиХ и Црна Гора недавно су се обавезале да ће коначно усагласити статистичке податке, и до краја године урадити заједнички пројекат којим би се коначно затворило избегличко поглавље на Балкану. „Србија је некада имала 700 колективних центара, а 2008. године ми смо затекли 72. За годину дана тај број је скинут на 60, од чега је 17 на КиМ. Број људи у њима је смањен за 1.200, што је неких 20 одсто, и сада је око 4.000 људи у признатим колективним центрима. Ми ћемо тај број смањити за још неких 10 центара и 800 људи до краја године“, каже Владимир Цуцић, комесар за избеглице, поводом Светског дана избеглица.

СРБИЈА ПРВА ПО БРОЈУ ИЗБЕГЛИХ

Курир, Датум : 20.6.2010, Страна : 2

Омбудсман

БЕОГРАД - Заштитник грађана Саша Јанковић подсетио је јуче, поводом 20. јуна, Међународног дана избеглица, да питање избеглица у Србији ускоро улази у другу деценију и да је Србија и даље прва у Европи по броју избеглих и интерно расељених, а 12. или 13. у свету.

- Ако је Међународни дан избеглица повод да се замислимо над положајем и судбином тих људи, последње је време да речи претворимо у акционе програме и дела, као што је то досад учињено у појединим општинама у Србији - навео је Јанковић.

ВИШЕ ОД 300 ЉУДИ ЧЕКА НА НАРОДНУ КУХИЊУ

Правда, Датум : 21.6.2010, Страна : 18

ПИРОТ – Више од 300 људи у Пироту испуњава услове да се храни у народној кухињи, али не добијају ту помоћ, јер за то нема могућности, рекао је секретар одбора Црвеног крста у том граду, Мирољуб Мијић. Мијић је рекао да се у пиротској народној кухињи тренутно храни 850 људи. Они ће до краја јуна добијати кувана јела, а у јулу и августу ланч пакете. **Право на исхрану у народној кухињи имају, између осталог, људи без прихода, пензионери са малим пензијама, избеглице и интерно расељени.**

СРБИЈА ПРВА У ЕВРОПИ

Данас, Датум : 21.6.2010, Страна : 4

Обележен Међународни дан избеглица

Београд - Међународни дан избеглица обележен је јуче, а тим поводом заштитник грађана Саша Јанковић упозорио је да је Србија по броју избеглица и интерно расељених лица и даље прва у Европи, а 12. или 13. у свету. Он је истакао да ће избегличко поглавље у Србији закорачити ускоро у другу деценију и да је „последње време да речи претворимо у акционе програме и дела, као што је то досад учињено у појединим општинама у Србији“. У извештају УНХЦР-а о ситуацији у Европи, наглашено је да је Србија једина земља са дуготрајним избеглиштвом. Како је наведено, Србија је проактивна у покушајима да затвори поглавље избеглиштва, а суочава се и са наглим порастом броја лица која траже азил, пре свега из Авганистана.

Комесар за избеглице Владе Србије Владимир Цуцић нагласио је да имовинска и стечена права избеглица и прогнаних нису хуманитарно питање.

- Не можемо се претварати да проблем не постоји, јер 42.000 станова избеглих Срба у Хрватској, не могу бити ратни плен - рекао је Цуцић.

Он је нагласио да „завршетак избегличке кризе није ствар договора држава, већ повратка свих индивидуалних права, при чему је свака држава дужна да се суочи са својим обавезама“.

- Србија неће сметати било којој од суседних земаља на путу ка Европи, али мислимо да нико не би смео са тим сетом нерешених проблема да уђе у ЕУ - закључио је Цуцић.

ВИДОВДАН НА КОСОВУ

Вечерње Новости, Датум : 21.6.2010, Страна : 2

Удружење ЗА ПОВРАТАК расељених СА КиМ

УДРУЖЕЊЕ за повратак расељених грађана са Косова и Метохије из Гораждевца организује прославу Видовдана у Грачаници и на Газиместану. У сарадњи са Министарством за КиМ биће организован аутобуски превоз, а заинтересовани могу да се пријаве у центрима за повратак у Београду, Новом Саду, Зрењанину, Панчеву, Смедереву, Чачку, Крагујевцу, Јагодини, Параћину, Крушевцу, Краљеву, Нишу, Лесковцу и Врању.

- Позивамо све грађане Србије, а нарочито прогнане и расељене, да присуством на прослави покажу да се никада нећемо одрећи наших огњишта и корена - каже се у позиву Удружења. - Обавеза свих нас је да на Видовдан будемо у Грачаници и на Газиместану и

тако пружимо подршку нашем народу на Косову, као и онима који намеравају да се тамо врате.

Све потребне информације грађани могу добити у месним одборима за повратак, или на телефоне 011/2560-767 и 011/2400-272.

Антрфиле : РАЗУМОМ ПРОТИВ ТЕНЗИЈА

У сарадњи са међународном заједницом покушавамо да пронађемо компромисно решење и у том смислу послали смо поруку да разговором желимо да дођемо до решења тог проблема - истиче Горан Богдановић, министар за КиМ, поводом најаве Косовске регулаторне агенције да ће извести нову акцију уклањања опреме српске мобилне телефоније.

СРБИЈА ПРВА У ЕВРОПИ ПО БРОЈУ ИЗБЕГЛИЦА

Ало!, Датум : 21.6.2010, Страна : 3

ПИТАЊЕ избеглица у Србији ускоро улази у другу деценију, а наша земља и даље је прва у Европи по броју избеглих и интерно расељених.

На Светски дан избеглица Бан Ки Мун поручио да избеглице не смеју да буду лишене будућности. По броју избеглих и расељених Србија је прва у Европи, а пета у свету.

СТАНОВИ НИСУ РАТНИ ПЛЕН

Курир, Датум : 21.6.2010, Страна : 4

Имовина избеглица

БЕОГРАД - Имовинска и стечена права избеглица и прогнаних нису хуманитарно питање и не могу бити ратни плен, изјавио је јуче комесар за избеглице Владе Србије Владимир Цуцић.

- Не можемо се претварати да проблем не постоји јер 42.000 станова избеглих Срба у Хрватској не могу бити ратни плен - рекао је Цуцић Тањугу поводом 20. јуна, Светског дана избеглица.

- У такозваном источном лагеру 350 милиона људи је живело у државном стану, што је мање од станарског права у бившој Југославији, па су сви откупили станове - истакао је српски комесар за избеглице.

PRESS CLIPPING

Уторак 22.06.2010. год.

ПАКЕТИ ЗА 339 ПОРОДИЦА
Дневник, Датум : 22.6.2010, Страна : 9

У ЦРВЕНОМ КРСТУ УРУЧЕНА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Избеглице и интерно расељена лица јуче су се у великом броју окупили испред магацина Црвеног крста града како би примили хуманитарну помоћ: прехранбених пакета које им је обезбедио републички Комесеријат за избеглице. Пакете је уручио Одсек за избегла, прогнана и расељена лица Градске управе за социјалну и дечју заштиту.

Ми смо се руководили тиме да пакети дођу у руке онима којима су најнеопходнији а то су пре свега породице са децом, стара лица и инвалиди који су материјално необезбеђени истакао је Повереник за избеглице Слободан Вукашевић. **Пакете је добило 339 избегличких породица.**

ХРАНА ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ
Грађански лист, Датум : 21.6.2010, Страна : 7

Пакети у храни избеглицама и интерно расељенима делиће се данас од 8 до 14 сати у магацину Црвеног крста у улици Филипа Вишњића 2а. Неопходне намирнице добиће они који су поднели пријавни образац с потребним документима.

Приликом преузимања пакета избегли и расељени морају приказати лични идентификациони документ. Пакете у храни обезбедио је Комесаријат за избеглице Републике Србије.

УГОВОРИ ЗА ПЕТ КУЋА
Дневник, Датум : 22.6.2010, Страна : 11

ПАЈТИЋ УРУЧИО ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА У ВОЈВОДИНИ

НАДАЉ: Иако то није у нашој надлежности, Покрајина је до сада обезбедила куће за око 590 избегличких породица у Војводини, што представља једно велико војвођанско село - истакао је данас председник Владе Војводине др Бојан Пајтић у Надаљу у општини Србобран, у оквиру обележавања Светског дана избеглица.

Овом приликом, уручио је и уговоре о помоћи за куповину пет породичних кућа и грађевинског материјала избегличким породицама настањеним у АП Војводини.

Средства која је обезбедила Влада Војводине у сарадњи са Фондом за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, додељена су породицама настањеним у Раковцу, Чортановацима, Раткову, Футогу и Новом Саду. **За куповину ових кућа издвојено је три милиона динара и још 500.000 динара за помоћ у грађевинском материјалу.**

У покрајини смо до сада помогли и 33 повратничке задруге у Хрватској и Босни, јер желимо да ти људи створе услове за егзистенцију. У току ове недеље потписаћемо споразум са Српским националним већем о оснивању „Тесла” банке.

Донели смо одлуку да 150 милиона динара преко Фонда за развој покрајине усмеримо као свој део оснивачког капитала и тако будемо један од највећих оснивач а и деоничара српске банке у Хрватској - истакао је још председник Пајтић. Председник Владе Војводине упутио је и позив најбољим средњош колцима из избегличке популације да конкуришу у оквиру понуђ еног програма покрајинске администрације намењеног за подршку њиховом школовању, како би лакше завршили школовање, односно стигли до универзитетске дипломе.

У Војводини постоје још само два колективна центра и, по речима председника Пајтића, покрајина је у том смислу далеко одмакла у односу на остале делове Србије. Рекао је да је стратешки циљ да се и они у наредне две године затворе.

Обележавање Светског дана избеглица и додела уговора о помоћи, одржана је на имању породице Љиљак у Надаљу, која је избегла из Сиска и која је, захваљујући помоћ и покрајине 2008. године добила новац за решавање стамбеног питања. Поред председника Пајтић а, свечаности су присуствовали и покрајинска секретарка за социјалну политику и демографију Новка Мојић, директор Фонда за пружање помоћи избеглим, расељеним и прогнаним лицима Радомир Кукобрат и председник Општине Србобран Бранко Гајин.

САНТОВАЦ: НЕЈАСНА ПАЈТИЋЕВА ИНИЦИЈАТИВА

Дневник, Датум : 22.6.2010, Страна : 3

Заменик шефа посланичке групе СРС-а у Скупштини Војводине Саша Сантовац сматра да је иницијатива председника Покрајинске владе Бојана Пајтића о оснивању српске развојне банке у Хрватској “нејасна и нелегална”.

“О оснивању банке у Хрватској, која би пружала помоћ Србима повратницима, као и о оснивачким улозима, може се изјашњавати само Република Србија, а никако Војводина као њен део, односно Пајтић као покрајински премијер”, додао је Сантовац на јучерашњој конференцији за новинаре у седишту Окружног одбора СРС-а за јужну Бачку.

По његовом мишљењу, никаква банка не може помоћи Србима који би желели да се врати у своје домове у Хрватској јер су они, како је истакао, “непожељни у срединама из којих су истерани”.

СРБИЈА И ДАЉЕ ПРВА У ЕВРОПИ ПО БРОЈУ ИЗБЕГЛИЦА

Грађански лист, Датум : 21.6.2010, Страна : 5

Заштитник грађана Саша Јанковић упозорио је на то да је Србија по броју избеглица и интерно расељених лица и даље прва у Европи, а 12. или 13. у свету. Јанковић је, поводом Међународног дана избеглица, 20. јуна, саопштио да ће избегличко поглавље у Србији закорачити ускоро у другу деценију и да је последње време да речи претворимо у акционе програме и дела, као што је то досад учињено у појединим општинама у Србији. Он је навео да су у решавању проблема избеглица учествовале међународне институције које су пружиле финансијску и стручну помоћ, као и државни органи Србије и суседних земаља.

ПОСЛЕ ОДЛУКЕ МСП СЛЕДИ ДИЈАЛОГ

Курир, Датум : 22.6.2010, Страна : 2

Шеф дипломатије Србије Вук Јеремић очекује да ће Генерална скупштина УН позвати Београд и Приштину на постизање договора о Косову и Метохији

БЕЧ - После одлуке МСП о Косову, потребан је договор!

Ово је, обраћајући се Сталном савету ОЕБС у Бечу, изјавио министар спољних послова Србије Вук Јеремић, изразивши очекивање да ће Генерална скупштина УН, након изношења мишљења Међународног суда правде, упутити позив свим странама на постизање договора о отвореним питањима путем консензуса и на миран начин, кроз дијалог.

Јеремић је поручио да Србија неће признати једнострано проглашену независност Косова и да ће такав став задржати заувек! Он је поновио да ће Београд наставити своју борбу дипломатским путем као и пред Међународним судом правде (МСП).

- МСП ће у скоријој будућности поднети извештај УН. Не очекујемо да дебата, која ће уследити у Генералној скупштини УН, изазове неке посебне поделе - рекао је Јеремић и додао да ниједно демократско руководство у Србији никада неће бити спремно да на било који начин прихвати једнострано проглашену независност Косова.

Говорећи о томе шта Србија жели, Јеремић је подвукао да се тражи решење прихватљиво за све стране.

- То је једини начин за добијање одрживог и мирног решења, и једини начин да се помогне у обезбеђивању регионалног добитка, подстицању заједничких стратешких приоритета и окончању европске трансформације Балкана - поручио је српски шеф дипломатије.

Он је навео да то укључује практична питања, од владавине права до гарантоване заштите српских светиња, али и питања као што су здравство, образовање, телекомуникације и електрична енергија, као и приватизацију јавних предузећа, реституцију приватне имовине и повратак преко 200.000 расељених Срба и Рома.

PRESS CLIPPING

Среда 23.06.2010. год.

СЕДАМ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 23.6.2010, Страна : 14

Повереништво за избеглице у Зрењанину расписало је оглас за доделу избеглим и расељеним лицима седам кућа с окућницом на подручју града. По речима поверенице за избеглице у Градској управи Зрењанина Вјерке Хрубик, оглас је отворен до 16. августа. – Примерак огласа може се добити у Повереништву за избеглице и у свим месним канцеларијама – прецизирала је Вјерка Хрубик.

Оглас је расписан на основу пројекта Комесаријата за избеглице Србије, који се финансира новцем Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице с 80 милиона динара. Зрењанин се нашао међу 20 градова и општина у том пројекту. На територији града куће с окућницом, укупне вредности 4,9 милиона динара, добиће седам породица. Детаљније информације и формуларе заинтересовани могу добити у градском Повереништву за избеглице, на Тргу Слободе 5, или на телефон број 023/560–050.

ТРИ НОВА ПАКЕТА ПОМОЋИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 23.6.2010, Страна : А18

Колективни центри затварају се уз финансијску помоћ програма „Одржање мира и инклузивни локални развој”

Лесковац – Захваљујући заједничком програму Уједињених нација „Одржање мира и инклузивни локални развој“ (ПБИЛД), интерно расељеним лицима у мотелу „Атина“, последњем колективном центру на подручју града Лесковца у којем је уточиште нашло 67 лица, на располагању су три могућности за проналажење трајног смештаја у Србији. Из средстава шпанског Фонда за достизање миленијумских циљева развоја ПБИЛД је обезбедио три пакета помоћи интерно расељеним лицима за Лесковац, али и друга места на југу Србије, посебно за Бујановац.

Први пакет је тзв. пикап који се спроводи у сарадњи са италијанском организацијом Интерсос. Реч је о новчаној помоћи од 40.000 динара по члану породице, при чему укупан износ не прелази 160.000 динара по породици. Пошто је реч о једнократној помоћи, „пикап” дозвољава расељеним лицима да део помоћи приме у новцу, а део у роби, под условом да су напустила колективни центар.

Други пакет, који се реализује у сарадњи са ПБИЛД-овим партнером – невладином организацијом Визија, дозвољава интерно расељеним лицима без поседа изван Косова да откупе сеоско домаћинство било где у Србији. Услов је да то домаћинство задовољава критеријуме достојанственог живота (да има струју, воду) и да је легално или да је у поступку легализације. Корисницима ће бити обезбеђено до 620.000 динара. Породица која се одлучи за овај пакет има право и на помоћ у роби у вредности до 80.000 динара.

Најзад, трећи пакет омогућава станарима колективних центара који су започели градњу или желе да реновирају своје куће да приме помоћ у виду грађевинског материјала у износу који процене представници Данског савета за избеглице који су

такође партнер ПБИЛД програма. Све опције подразумевају поседовање одговарајуће документације. Невладина организација Праксис ће свим заинтересованима за било коју од три опције обезбедити бесплатну правну помоћ за имовинска питања и лична докумената. Праксис ће обезбедити бесплатан правни савет и интерно расељеним лицима која се нису определила ни за једну од понуђених опција.

Сва три пакета помоћи обезбеђена кроз ПБИЛД програм на располагању су интерно расељенима у Јабланичком и Пчињском округу до јуна 2011. године. Канцеларија ПБИЛД-а је у Бујановцу, а сви заинтересовани могу да добију обавештења на телефон 017/654-705.

Како за „Политику“ истиче Дијана Елиот из ПБИЛД програма, уколико се за ова три пакета не јави довољан број заинтересованих из колективних центара, помоћ ће бити понуђена расељеним лицима која се налазе у приватном смештају.

На подручју Јабланичког и Пчињског округа тренутно има једанаест колективних центара (пет у Врању, четири у Бујановцу и по један у Лесковцу и Власотинцу).

Према подацима УНХЦР-а, на територији ова два округа налази се око 19.000 расељених особа, што је десет одсто укупно расељених у Србији. Само на подручју Лесковца је више од пет хиљада расељених.

ИЛИЋ НЕНАМЕНСКИ ПОТРОШИО 10 МИЛИОНА ЕВРА

Блиц, Датум : 23.6.2010, Страна : 2

Бивша влада оставила избеглице

Банка за развој Савета Европе поручила Влади да повлачи преостали део кредита

Почетком 2004. године Банка за развој Савета Европе одобрила је републичкој влади кредит од 20 милиона евра за трајну интеграцију избеглих и прогнаних лица на подручју наше земље. Према кредитном споразуму банке и владе (ЦЕБ број 12221), прича за „Блиц“ помоћник комесара за избеглице Републике Србије Иван Гергинов, требало је да се изгради око 40.000 стамбених јединица како би се трајно решило исто толико избегличких породица. Банка за развој Савета Европе недавно је поручила Влади и Комесаријату за избеглице да повлачи кредит.

По том пројекту највише станова је требало да се изгради на подручју Београда и Новог Сада. Грађевинска цена квадратног метра у то време, како је предвиђао план изводљивости, требало је да буде у просеку 500 евра. Јер, наводи наш саговорник, градске управе требало је да давањем грађевинских парцела учествују с једном трећином. Заузврат, локалне заједнице, градови и општине требало је да добију 20 одсто изграђених станова које би понудили тржишту на продају. А избегличке породице, прича Гергинов, добијале би станове на кредит с роком отплате на 20 година, с грејс периодом у првој години. Међутим, до данас није изграђен ниједан стан, тврди Гергинов.

- Станоградња није никад почела јер станове је требало да гради Републичка дирекција за грађевинске послове, која је у међувремену приватизована - објашњава Гергинов, па је пола кредита, 10 милиона евра, републичка влада, односно тадашње министарство за капиталне инвестиције, усмерила на санацију клизишта у западној Србији и решавање стамбених проблема након поплава у Банату.

Пошто преостали део кредитног новца већ шест година стоји неискоришћен, Банка за развој недавно је известила кориснике - републичку владу и Комесаријат за избеглице - да ће га, пошто се не користи, повући како би га усмерила тамо где је потребнији, наставља Гергинов.

-Током протекле седмице разговарао сам са представницима банке како би бар преостали део тих пара ипак искористили за збрињавање избеглица. Међутим, пошто је од реализације кредита прошло пуно времена, суочили смо се са новим тешкоћама. Пре три године са претходном градоначелницом Новог Сада Мајом Гојковић Комесаријат је потписао споразум о додељивању локације за градњу станова. А пре годину и по са градоначелником Игором Павличићем потписали смо меморандум о разумевању, према којем је Нови Сад требало да нам додели локацију површине од 35 ари, на којој је требало да се гради 150 станова, од чега је граду требало да припадне 30 станова по цени од 550 евра по квадрату.

Будући да је цена градње од тада драстично повећана, недавно нас је Сања Стојановић, члан Градског већа Новог Сада, обавестила да због пробијања свих рокова и економске кризе одустају од тог пројекта. Сличну судбину доживео је и пројекат станоградње у Београду, па нам се лако може десити да останемо и без преосталих 10 милиона евра, односно да их због некоришћења кредитор повуче - наводи Иван Гергинов.

У Градском већу Новог Сада његову тврдњу потврђују и кажу да су били вољни да доделом грађевинског земљишта у Ветернику, тик уз Цептер насеље, учествују у суфинансирању градње, али да су због пробијања свих уговорених рокова, новонастале финансијске кризе и поскупљења станоградње приморани да одустану.

Међутим, у странкама бившег председника владе Војислава Коштунице (ДСС) и комесара за избеглице из тог времена Драгише Дабетића кажу да је све то није тачно, већ да се ради о „ујдурми садашње владајуће коалиције ПУПС-а, у чијој је надлежности садашњи Комесаријат за избеглице“.

ИЛИЋ: КРЕДИТ ПРЕИМЕНОВАН

Блиц, Датум : 23.6.2010, Страна : 2

Бивши министар за капиталне инвестиције Велимир Илић каже за „Блиц“ да су „све одобрене кредитне линије потрошене“ и да ништа није остало неискоришћено, као и да комплетна документација постоји у министарству.

- Новац добијен по споразуму ЦЕБ број 12221 је потрошен, и то првих десет милиона евра за санацију клизишта на путевима, а других десет милиона за елементарне непогоде. Тај кредит је преименован. Станови за избеглице грађени су из програма Хабитас, а не од овог новца. Сећам се да је стално био неки сукоб између Комесаријата и неких невладиних организација које су биле против програма Хабитас - каже Илић за „Блиц“.

ФЕЈТ: ПРИШТИНА ЗА ДИЈАЛОГ СА БЕОГРАДОМ, АЛИ НЕ О СТАТУСУ

Преглед, Датум : 23.6.2010, Страна : 2

Брисел

Специјални изасланик Европске уније на Косову Питер Фејт оценио је јуче у Бриселу да очекивано „саветодавно мишљење“ Међународног суда правде може довести до „већих контаката“ Београда и Приштине. Али је предочио и да власти у Приштини не желе расправу о статусу и подели Косова.

Фејт је, у излагању и расправи с посланицима Спољнополитичког одбора ЕП, ставио до знања да он не може доносити суд о мишљењу суда у Хагу, али је закључио да Београд и власти у Приштини то мишљење „треба да виде као прилику за дијалог отвореним питањима за које имају заједнички интерес да их решавају“. Косово је „јасно европски

изазов“, али ЕУ има и све могућности да обезбеди кретање Косова ка укључивању у Европу, оценио је специјални изасланик ЕУ.

Фејт је снажно подвукао да би Срби на Косову морали имати јасну аутономију, у сагласности с планом Мартија Ахтисарија. А, како је истакао, Европска унија је у најбољем положају да олакша тај дијалог зато што има „много могућности да подстакне и инструменте да помогне двома странама да покрену и одрже постепено напредујућу везу“.

Словеначки посланик Зоран Талер је у расправи изнео да српска влада наглашава да „све док статусно питање није решено, ни велики број питања се не решава као што је, рецимо, заштита културног и верског наслеђа, заштита људских права, заштита имовинско-власничких права, повратак избеглица и расељених лица“.

Посланик немачких демохришћана Бернд Поселт је оценио да је неостварив повратак на стање пре независности Косова и да би подела Косова имала последице по суседне државе, док би „враћање Косова у састав Србије значио рат“. Фејт је изнео тврдњу да су владе у Београду и Приштини показале спремност за разговор што је показао „веома умешно организован сарајевски састанак“ ЕУ - Западни Балкан.

PRESS CLIPPING

Четвртак 24.06.2010. год.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 24.6.2010, Страна : 8

ВАЉЕВО

Избегла и интерно расељена лица у Ваљево могу остварити право на једнократну и неповратну помоћ за економско оснаживање породице. Захтев за остваривање права на ову помоћ избеглице могу поднети од 1. до 15. јула, а информације о условима могу добити у локалном Повереништву за избеглице у Ваљево.

ДАЧИЋ У АУСТРИЈИ

Курир, Датум : 24.6.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Министар унутрашњих послова Ивица Дачић и министарка унутрашњих послова Аустрије Марија Фектер потписаће у петак у Београду билатерални протокол о спровођењу Споразума о реадмисији. Јединствени споразум о реадмисији између Србије и Европске уније, којим је предвиђен повратак држављана Србије из европских земаља у матицу, ступио је на снагу 1. јануара 2008. године.

ГУБИТНИК

Блиц, Датум : 24.6.2010, Страна : 2

Велимир Илић
бивши министар за инфраструктуру

Ненаменски потрошено 10 милиона евра које је Банка за развој Савета Европе доделила Србији за изградњу станова за избеглице

СТРАТЕГИЈА ЗА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 24.6.2010, Страна : 23

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

САРАЈЕВО: Канцеларија високог представника у БиХ (ОХР) и УНХЦР позвали су парламентарце у БиХ да данас на седници Дома народа Парламентарне скупштине БиХ усвоје ревидирану стратегију о повратку избеглица.

Представници међународних институција су истакли потребу да се постигне договор о таквој стратегији, "јер су петнаест година након Дејтона проблеми са којима се сусрећу расељене особе и даље више него очигледни, а за око 113.000 интерно расељених особа и даље је потребно наћи трајно решење". Прошле седмице су представници Заступничког дома Парламента БиХ усвојили ревидирану Стратегију спровођења Анекса ВИИ Дејтонског мировног споразума о повратку избеглица. ОХР и УНХЦР су поздравили усвајање одлуке и позвали Дом народа да поступи исто.

"Стратегија представља свеобухватни оквир за постизање потребних трајних решења за преостале интерно расељене особе у БиХ будући да садржи мере неопходне за подршку одрживом повратку и препознаје потребу да се подржи локална интеграција оних расељених особа које се не могу вратити, укључујући и адекватну компензацију уместо повратка", саопштено је из ОХР-а.

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш изразио је подршку усвајању Стратегије током посете БиХ у августу прошле године, а Европска комисија је у свом годишњем Извештају о оствареном напретку истакла да Стратегија представља значајан корак ка окончању процеса повратка у земљи.

PRESS CLIPPING

Петак 25.06.2010. год.

ПОМОЋ ЗА РАСЕЉЕНА ЛИЦА Дневник, Датум : 25.6.2010, Страна : 6

Интерно расељеним лицима у колективним центрима на југу Србије понуђено је, кроз нови заједнички програм УН, да пронађу трајни и достојанствен смештај у Србији.

Програм се односи на особе смештене у колективном центру у мотелу „Атина“, једином преосталом на подручју Лесковца, и онима који су смештени у четири таква објекта у Бујановцу. Њима је невладина организација „Праксис“ понудила бесплатну правну помоћ при прибављању неопходне документације за конкурисање за неку од три понуђене варијанте за трајно решавање смештаја у Србији.

Први пакет помоћи је такозвани ПИКАП, у износу од 40.000 динара по члану породице. Укупан износ не прелази 160.000 динара по породици. Други пакет дозвољава интерно расељеним лицима без поседа изван Косова да откупе сеоско домаћинство било где у Србији. Трећи пакет омогућава станарима колективних центара, који су започели градњу или желе да реновирају своју кућу, да приме помоћ у грађевинском материјалу у износу који процене представници Данског савета за избеглице.

СПЦ: ФЕЈТ НИЈЕ НИ СПОМЕНУО ПОВРАТАК ПРОГНАНИХ Политика, Датум : 25.6.2010, Страна : А5

Свети архијерејски синод разочаран је приказом ситуације на Космету који је изнео Питер Фејт, шеф мисије ЕУ на Косову, пред Европском парламентом у уторак, саопштила је јуче Српска православна црква.

У писму шефу Канцеларије високог представника за спољну политику и безбедност ЕУ у Србији Питеру Соренсену, Синод је изразио разочарање што Фејт у свом обраћању ниједном речју није поменуо неопходност повратка више од 200.000 прогнаних, реституцију црквене и друге имовине, проблеме у остваривању имовинских права повратника, заштиту од етничке дискриминације, потребу за већом безбедношћу, нарочито светиња СПЦ.

„Оваква небрига и озбиљни пропусти изазивају озбиљну забринутост и доводе у питање поверење у искрене намере Мисије Европске уније на овим просторима“, истиче се у саопштењу. Синод је навео и да ће убудуће све одлуке у вези са горућим питањима на Космету бити доношене „у пуној координацији саборних тела наше Цркве и подручне епархије“, у складу са Уставом Србије и међународним конвенцијама, првенствено са Резолуцијом 1244.

Синод је дубоко забринут и због погрешног превода на српски језик једног дела обраћања шефа мисије ЕУ на Космету. Фејтова оцена да је „транзиција СПЦ према умеренијем приступу на Косову позитивна“, неправилно је преведена и требало би да гласи: „транзиција СПЦ према умеренијем приступу по питању Косова“.

У саопштењу СПЦ наводи се да „разлика између ’умеренијег приступа (понашања) на Косову’ и ’умеренијег приступа по питању Косова’ (да ли по питању статуса?) веома је велика и представља грубу грешку“, због које је патријарх Иринеј тражио јавну исправку и извињење Канцеларије ЕУ.

ОСНИВА СЕ ТЕСЛА БАНКА

Вечерње Новости, Датум : 25.6.2010, Страна : 6

НОВИ САД - Председник Владе Војводине Бојан Пајтић и председник Српског националног већа у Хрватској Милорад Пуповац потписали су јуче у Новом Саду Споразум о сарадњи, који представља први корак ка оснивању Тесла банке са седиштем у Загребу.

Будућа развојна банка имаће задатак да повољним кредитима и логистичком подршком омогући одржив повратак српских избеглица које желе да се врате у своја родна места у Хрватској и ту обезбеде егзистенцију за себе и своје породице, а покрајинска влада ће, преко Фонда за развој Војводине, с милион и по евра постати први акционар.

Тесла банка би требало да се формира током јесени, а да почне да ради почетком идуће године.

ПРОТОКОЛ О РЕАДМИСИЈИ

Курир, Датум : 25.6.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Заменик премијера и министар унутрашњих послова Србије Ивица Дачић и министарка унутрашњих послова Аустрије Марија Фектер потписаће данас у Београду билатерални протокол о спровођењу Споразума о реадмисији.

ПОСЕТА АМБАСАДОРКЕ САД

Данас – Браничево, Датум : 25.6.2010, Страна : 5

Поводом светскг Дана избеглица

Поводом Светског дана избеглица општину Петровац на Млави у четвртак, 17. јуна је посетила амбасадорка САД у нашој земљи Мери Ворлик, заједно са Едуардом Арболедом шефом представништва УНХЦР за Србију и Данијелом Поповић Роко заменицом комесара за избеглице Републике Србије.

Госте је у бившем колективном центру Касарна, испред недавно саграђене зграде за избеглице дочекао, председник општине Петровац на Млави Радиша Драгојевић са сарадницима и пожелео им добродошлицу. **Као што је и предвиђено протоколом посете гости су заједно са домаћинима обишли неколико избегличких породица које су смештене у нове станове изграђене уз помоћ америчке Владе која је донирала 700 хиљада долара.**

По завршетку посете избегличким породицама гости су дочекани у згради СО Петровац на Млави. После краћег пријема код председника општине Радише Драгојевића у Малој сали СО уприличена је конференција за штампу. Радиша Драгојевић је у име општине и у име породица које су збринуте, захвалио Влади САДа за указану помоћ, и набројао шта је све у овој општини урађено на помоћи и збрињавању избеглих и расељених лица. У две зграде нагласио је председник Драгојевић, збринуто је трајно 44 породице а више њих је добило помоћ за изградњу кућа и друге врсте помоћи. Ова општина ће и даље бити уз породице које чекају на решавање свог статуса, рекао је такође .

Едуардо Арболеда шеф Канцеларије УНХЦРа у Србији је говорио после краћег филма о хуманитарним активностима Анђелине Цоли која је амбасадор добре воље при УНХЦРу, о великом проблемима са којима се суочава преко 43 милиона људи у свету који су избеглице и којима ова светска хуманитарна организација пружа помоћ. Он је позвао

присутне медије да поводом 20. јуна Светског дана избелица помогну да се проблем на прави начин представи јавности.

Петровачка општина је блистав пример доброг духа и сарадње како је нагласио Арболеда. Посебно је указао на потребу да се и у Србији до краја реши проблем избеглих и расељених лица и у томе обећао помоћ УНХЦРа.

Амбасадорка САДа Мери Ворлик је изразила велико задовољство што се у Петровцу на овакав начин обележава Светски дан избеглица и нагласила да је овај град, управо право место за то. Њени утисци после обиласка породица које су се уселиле у нове станове су повољни, а посебно је истакла велику помоћ петровачке општине у изградњи инфраструктуре и обезбеђењу земљишта за изградњу и других услова. Србија има највећи проблем избеглица у Европи нагласила је амбасадорка Ворлик и обећала и убудуће подршку Владе САДа и америчког народа у решавању овог хуманитарног проблема, као и у остварењу права ових људи на добровољан и безбедан повратак у крајеве одакле су морали да се иселе.

СРЦЕ ПУНО ЗАВИЧАЈА

Данас – Браничево, Датум : 25.6.2010, Страна : 3

Стојан Шенк из Минхена до сада допремио 30 шлепера хуманитарне помоћи у Голубац

Стојан Шенк из Барича код Голупца за житеље у завичају допремио помоћ вредну око 150 хиљада евра - Ових дана стигла је нова пошиљка од десет тона помоћи за Спортски савез општине Голубац, православну цркву у Баричу и Црвени крст Голубац

Голубац - За последњих пет година чланови хуманитарне организације “За више солидарности и пријатељства међу народима” из немачког града Минхена, на челу са Стојаном Шенком, чији је отац из Барича код Голупца, допремили су 30 шлепера хуманитарне помоћи Црвеном крсту општине Голубац, здравственим, културним, образовним, спортским и другим установама, али и појединцима. Последња помоћ је стигла за Спортски савез Голубац, православну цркву у Баричу и Црвени крст Голубац.

Укупна вредност 30 шлепера хуманитарне помоћи је око 150 хиљада евра. Дародавци су немачки грађани, од којих су многи власници фабрика и болница. Сви они увек су показивали спремност да се одазову позивима Стојана, или су сами иницирали акције. Ипак, главни покретачи и организатори били су Стојан и председник ове организације Томас Кринг. Стојан је са својим оцем Борисавом пре 40 година отишао у Немачку, где је и данас са својом породицом, а нешто више од годину дана је и уживалац немачке пензије. Никад није заборавио своју домовину, у коју често долази, помажујући јој од срца.

- Једини мотив ми је да помогнем онима којима је то потребно. Наша организација броји око 180 чланова и помаже народу целе Европе. Као Србин настојим да прикупим и донесем све што је овом крају, овим људима, овој општини потребно.

Желим да помогнем нашем народу. То је моја дугорочна обавеза, каже Стојан. По његовим речима, немачки грађани су веома солидарни, али оправдано желе да знају да ли њихова помоћ стиже на праве адресе. До сада је увек, све што је тражио, добијао је на реч, и никад није окаљао образ.

Хуманитарна помоћ до сада је стизала до Дома здравља у Голупцу, манастира Тумане, православне цркве у Баричу, основних школа у Браничеву и Баричу, хотела “Голубачки град”, до дечје установе “Ласта”, Организације пензионера, Јавног комуналног предузећа “Голубац”, Месне заједнице Клење и расељених и избеглих лица које бораве на овом подручју.

Ова помоћ стизала је у медицинској и другој опреми, лековима, санитетском материјалу, креветима, канцеларијском инвентару, опреми за централно грејање, постелини, средствима за хигијену...

За све што је до сада урадио за житеље голубачког краја Скупштина општине Голубац га је пре пет година наградила Плакетом-највећим општинским признањем.

НОМАДИ ИЗ НАШЕГ СОКАКА

Печат, Датум : 25.6.2010, Страна : 18

ИЗБЕГЛИЦЕ

Шта говори чињеница да је Србија прва земља у Европи по броју избеглица, колико ће нови закон о интерно расељеним лицима променити филозофију да је избеглиштво бег у нигде, те да ли је на делу интеграција или нешто друго?

Избегличка историја Срба никада није написана. Или, ако је негде има, онда је то у фрагментима опште историје српске државе и њеног народа. Од прве сеобе са Косова на челу са патријархом Арсенијем Чарнојевићем, преко сталних пребега под отоманском империјом до солунског избеглишта војске, владе и народа у Првом светском рату и збегова у Другом светском рату исписана је избегличка епопеја.

Ништа мање драматична од две хиљаде година лутања јеврејског народа. Али никада се до ових времена избегличка трагедија није сручила на Србију тако снажно, тако недвосмислено, тако изричито и толико дуго. Чак је и лексика српског језика обогаћена новим цинизмом: интерно расељени!

НОЋ КАДА СУ ЛЕТЕЛИ КРОВОВИ

И док поводом Међународног дана избеглица, мост на реци Ибар који дели Косовску Митровицу, сврставамо тик уз њујоршки облакодер Емпајер стејт билдинг и Колосеум у Риму, осветљавајући га плавом бојом, у **Крњевцима код Старе Пазове дешавала се избегличка драма. У мраку, без електричне енергије. И можда баш док је генерални секретар УН Бан Кимун изговарао историјске речи да избеглице „не смеју да буду лишене своје будућности“, у селу Крњевци код Старе Пазове летели су кровови са импровизованих кућа.**

Вест о животу у оваквим околностима потиснута је чином дотеривања новог Закона о избеглицама и изјавама званичника које су се нашле у јавном дискурсу, а које говоре о смањеном броју колективних центара и утабаном путу ка интеграцији избеглица.

Раденко Попић из Удружења избеглица Војводине наводи да се из буџета Србије за избегла лица дневно по особи издваја 50 динара и да у таквим околностима, а без озбиљног ангажовања више министарстава, проблем интеграције остаје на нивоу реторичке фигуре политичара.

И можда баш док је генерални секретар УН Бан Ки Мун изговарао историјске речи да избеглице „не смеју да буду лишене своје будућности“, у селу Крњевци код Старе Пазове летели су кровови са импровизованих кућа.

„Питање интеграција избеглица могло би да се реши уколико би се за ова лица обезбедили неопходни кредити за смештај или за коначно решење стамбеног питања. До сада је била пракса да се избегличкој породици у замену за место у колективном центру понуди 120 хиљада динара за приватни смештај. **Нови Закон о избеглицама у већем делу бави се**

проблемом решавања питања становања, али на један накарадан начин који сведочи да новац пореских обвезника широм света није задовољио своју намену. Наиме, новац за решавање стамбених питања расељеним лицима који Влада пропагира као свој пројекат дошао је у Србију пре пет, десет година као донација страних влада, које најчешће и не знају на који начин се троше њихова средства. Сада овим законом држава је за почетак себе прогласила власником ове помоћи, регулисала да станови које избеглице могу добити по повољним ценама и уз кредитно задужење у коначној верзији могу постати и власништво ових купаца“, наводи Попић.

Представници Коалиције удружења избеглица у Србији поводом доношења овог закона изнели су став да је реч о дискриминацији, јер је њим предвиђено право на откуп станова за 2.800 расељених лица док 530 породица из Ниша, Ваљева, Чачка, Краљева, Крагујевца, Панчева и Старе Пазове, стан могу користити само на одређено време.

Питање избеглица овим законом се не решава. Због ратова вођених у земљама бивше Југославије, раних деведесетих у Србији је боравило око милион избеглица. И на почетку новог века у такозвану „ужу Србију“ (како је злурадо крстила бирократија умируће Југославије), стигло је око више десетина хиљада Срба са Косова и Метохије. Али задржимо се на питању избеглица из Хрватске, њих је, наиме, највише регистровано у Србији.

Довољно је погледати попис српског становништва из Хрватске у време бивше Југославије и упоредити га са данашњом статистикама, па закључити да упркос милостивом руковању званичника ове две земље питање избеглица нису решиле ни Дејтонским споразумом нити Сарајевском декларацијом.

Као такво ово питање, сматра Попић, остаје као баласт и озбиљна претња. „Ако је Босна успела да врати 95 одсто имовине избеглим лицима из ове бивше републике, зашто то исто није пошло Хрватској за руком која је ближа ЕУ, те какав је однос Међународне заједнице према тој чињеници. **И док УНХЦР у свом извештају напомиње да се у њиховој организацији у Хрватску вратило на хиљаде људи, ја понављам да избеглице нису задовољне њиховим радом, свестан да свака критика упућена таквој организацији значи јерес, по принципу код кога је врећа пара, те и не дирај“.**

А НЕКО РЕЧЕ ДА СМО КСЕНОФОБИЧНИ

Неколико година после доласка избеглица из Хрватске уредбама Европске уније о повратку емиграната, махом Рома и муслимана Бошњака у матичне земље, у Србију стиже нови талас од неколико десетина хиљада бескућника. На тај начин у Србији је створен, један до тада незапамћених сабирних центара, па тако Србија постаје држава са највећим бројем избеглица у односу на број становника.

Парадокс или не, тек реч је о држави и народу који, захваљујући суровој пропаганди протекле две деценије, бива обележен као геноцидан и ксенофобичан. Чудно, а Србија је препуна избегле браће Рома и Бошњака са Косова којима на памет не пада да се врате и живе са Албанцима. Из буџета Србије уредно се издваја новац за њихово збрињавање и нову социјализацију. Стално страхујемо да ће стране хуманитарне организације отићи услед таквих околности.

По броју избеглих и расељених Србија је прва у Европи, а пета у свету међу земљама са продуженом избегличком кризом. Србија, Хрватска, БиХ и Црна Гора недавно су се обавезале да ће коначно усагласити статистичке податке и до краја године урадити заједнички пројекат којим би се коначно затворило избегличко поглавље на Балкану. Тренутно 86.000 избеглих у Србији има статус избеглица, а остали, њих око 250.000, има српске личне карте.

Али, ни дугогодишњи присуство УНХЦР, нити других организација глобалног милосрђа, нису помогли да Србија скине са својих леђа терет масовног избеглиштва. Владајуће

коалиције примењивале су методу такозване репартиције (повратак кући), интеграције у срединама у којима избеглице иначе живе и помагање око одласка у неке треће земље.

Ни то није решило проблем.

Али, што су се више српске владе и политичке коалиције на власти трудиле да овај проблем реше, то их је бирократија из Брисела све више притискала да раде на пројектима подизања међуетничке сарадње, толеранције, разумевања и других облика прилагођавања чињеници да су избеглице у Србији све мање избеглице.

Тако је циљ скоро остварен. Оне које такозвана Европа не жели у свом дворишту, Србији намеће као обавезу. На сцени је нова прерасподела сиромаштва, а у мери у којој то Србија поднесе, глобални тугор даће овој напаћеној земљи за право да себе види у неком комонвелту повлашћених. Је ли у питању сан или јава, знаће се ускоро...

PRESS CLIPPING

Субота 26.06.2010. год.

КЉУЧЕВИ У ЈУЛУ

Вечерње Новости, Датум : 26.6.2010, Страна : 20

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ

ОЦАЦИ - После пуних 12 година подстанарског стажа, ускоро ће стамбене проблеме решити девет избегличких породица које су уточиште нашле у општини Оцаци. Њима је у решавању овог проблема са 150.000 евра помогао италијански "Интерсос". Ова хуманитарна организација ће купити монтажне куће величине 47 квадрата и платити њихово монтирање, што износи око 16.000 евра по једној породици.

У решавање ових проблема, укључила се и локална самоуправа која им је по врло повољним условима обезбедила куповину плацева од 10 ари које су платили само 7.000 динара. Општина се обавезала и да их комунално опреми.

Овај пројекат биће окончан најкасније до краја јула, када ће власницима кућа бити уручени кључеви. Шест кућа ће бити монтирано у Бачком Грачацу, а по једна у Оцацима, Српском Милетићу и Раткову.

Наставићемо да решавамо стамбене проблеме преосталих 70-ак породица које немају одговарајући смештај. У плану нам је да до краја године кров обезбедимо за још 50-ак породица - истиче Душан Плећаш, општински повереник за избегле и прогнане.

НАКНАДНА РЕГИСТРАЦИЈА ИЗБЕГЛИЧКА ОБАВЕЗА

Дневник, Датум : 26.6.2010, Страна : 10

У КАРЛОВЦИМА ПРИМАЈУ ЗАХТЕВЕ ДО 14. АВГУСТА

Избеглице из Сремских Карловаца које имају беле избегличке легитимације треба до 14. августа да поднесу захтев за накнадну регистрацију како би добили нове (плаве) легитимације.

У противном, престаће им статус избеглице. Они треба да се обрате повереништву за избеглице у Магистрату, где ће моћи да провере да ли су се регистровали 2004/05. године. Уколико им те године није укинут или потврђен статус избеглице, потребно је да попуне плави образац, који ће са фотокопијом легитимације бити прослеђен Комесаријату за избеглице. После ове регистрације, статус избеглице више неће бити ником признат, осим деци из таквих породица.

РАСЕЉЕНИМА КУЋЕ НА СЕЛУ

Блиц – Србија, Датум : 26.6.2010, Страна : 5

ЛЕСКОВАЦ

Колективни центар у депадансу мотела „Атина“ у Лесковцу требало би ускоро да буде угашен јер УН, преко програма ПБИЛД, расељеним и избеглим особама нуди пет пакета помоћи, међу којима и откуп сеоских домаћинстава било где у Србији, под условом да у кућама има струје и воде и да су објекти легализовани.

Корсницима таквих кућа биће обезбеђено и по 620 хиљада динара, као и право на помоћ у роби вредној 80 хиљада динара.

ИЗБЕГЛИЦЕ У МРАКУ

Вечерње Новости, Датум : 26.6.2010, Страна : 5

КОСОВСКА ЕЛЕКТРОКОРПОРАЦИЈА ИСКЉУЧИЛА СТРУЈУ

КОСОВСКА електрокорпорација искључила је струју колективним центрима у Штрпцу, у којима је смештено око 300 избеглих и расељених лица.

По речима Драгише Кузмановића, директора ових центара, струја је искључена одмаралишту Лахор, згради Електрокосмета и још три објекта у којима су смештени избегли и расељени. КЕК за поновни прикључак траже да се уплати аконтација од 2.000 евра.

ОКО 500 ГРАЂАНА СРБИЈЕ ЗА ДВЕ ГОДИНЕ ВРАЂЕНО ИЗ АУСТРИЈЕ

Данас, Датум : 26.6.2010, Страна : 4

Београд - У протекле две године око 500 грађана Србије враћено је из Аустрије на основу Споразума о реадмисији потписаног са Европском унијом, рекао је јуче министар унутрашњих послова Србије Ивица Дачић, након потписивања Протокола о спровођењу споразума о реадмисији са министарком унутрашњих послова Аустрије Маријом Фектер.

Министарка Фектер је нагласила да у Аустрији није било „негативних тенденција“ након визне либерализације са Србијом, као и да је смањена стопа криминала и илегалних миграција. Она је додала да скоро више уопште нема подносилаца захтева за азил из Србије. Како је објаснила, трећина грађана Србије, којима је одбијен захтев за азил, депортована је у Србију, док се остатак добровољно вратио. Према њеној оцени, сарадња са полицијом Србије је изузетно добра, посебно у области борбе против организованог криминала, спречавању „прања“ новца и покушаја убистава.

Министар Дачић је нагласио да Србију радује смањење стопе криминалитета у Аустрији у којој су учествовали грађани Србије или људи који су пореклом са ових простора. Као примере успешне сарадње полиција Србије и Аустрије, Дачић је навео акције „Шумадија“, у којој је откривено фалсификовање новца, и „Тиса“, акција спречавања илегалне миграције из Србије у ЕУ.

Министри су најавили да се у септембру у Бечу отвара Међународна антикорупцијска академија, под окриљем УН, на којој ће учествовати и Србија. Након потписивања Протокола министри су посетили базу Специјалне антитерористичке јединице (САЈ), где су присуствовали делу обуке њених припадника.

ИЗБЕГЛИ И ПОБЕГЛИ

Правда, Датум : 26.6.2010, Страна : 5

СА ВОЈНЕ ОСМАТРАЧНИЦЕ

Главна, најмобилнија и најборбенија снага наше стратегије у одбрани КиМ данас су избеглице (200.000), њихов повратак, јер би то битно променило однос снага на терену у нашу корист и омогућило, уколико до тога дође, ефикаснију употребу и

ангажовање и других снага (војска, полиција, привредни и културни субјекти, дијаспора итд). Избегли су битан чинилац борбе за КиМ. Држава ту снагу не употребљава, а, како изгледа, и неће. Власт их је умртвила, пасивизирала.

Гледа их као терет, бригу. Фразом „о одрживом повратку“ замајава нацију, јер је сваки повратак одржив ако смо спремни да се суочимо са свим његовим опасностима и опстанемо на своме. Они који се враћају, чине то самоиницијативно (Жач). Све говори да нема озбиљног разматрања стратегије одбране у Србији.

Шта је у питању? Очито да данашњој власти није стало до Косова. Оно јој је камен око врата, док плива ка обећаној земљи (ЕУ). Зато наставља да са својом пропагандном машинеријом разара патриотску свест становништва о могућности отпора завојевачима и сугерира му да је Косово одавно изгубљено (неки у томе иду чак до Тита), и да га треба што пре заборавити. О Косову се службено све мање говори. Тако државни секретар у МО Душан Спасојевић уверава наше „партнере“ у НАТО (полазници Краљевског колеџа одбране из Велике Британије) да су приоритети ВС „повећано ангажовање у мултинационалним операцијама, активно учешће у програму Партнерство за мир и јачање регионалних капацитета МО и ВС“. Косова нигде, ни од корова!

Нису сви Срби избегли из покрајине. Има их, и то не мало, који су побегли. Они су продали своје куће и имања, станове у покрајини (за добре паре!) и здимили ка Београду. Добили су паре, а изгубили душу и име. Носе ореол страдалника, најватреније су „патриоте“ у матици, заговорници мржње према албанској народности и противници заједничког живота са њом. Бежанију са Косова правдају измишљотином да је то због „оне проалбанске и антисрпске политике с краја педесетих па до краја осамдесетих прошлог века“. Њихов став кореспондира са ставом Владе.

Анационалност државне политике у односу на Косово одсликава и држање војске. Док Тачијеви гардисти ватром из аутоматског оружја туку преко глава Жачана повратника, најављујући им тако шта их на крају чека, припадници Гардијског батаљона ВС изводе атрактивне вежбе са пушком, односно „егзирцир“ на Панчевачком карневалу и забављају децу и доконе грађане, као и нашу и страну елиту. Шта би са оном славном Милошевом и Титовом гардом, створеном још пре 180 година?

Све је више косовских бегунаца и међу нама – „пета колона“ у Србији никада дужа! Народ који је вековима био етички оријентир света, налази се пред моралном катастрофом – да прода парче сопствене земље богатој Америци. К’о некад Русија Аљаску. Ипак, онај ко познаје српски народ, зна да до те катастрофе неће доћи. Прорадиће српски вулкан. Неће му бити први пут – под његовим пепелом леже кости давних и недавних освајача и петоколонаша. Тешка је српска земља за уљезе и издајнике!

Генерал Стеван Мирковић

PRESS CLIPPING

Недеља 27.06.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОВРАТАК НА ОСНОВУ РЕАДМИСИЈЕ

Курир, Датум : 27.6.2010, Страна : 4

Комесар за избеглице

БЕОГРАД - Комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић изјавио је јуче да у Србији тренутно живи 86.000 избеглица и 210.000 интерно расељених, а да ће у наредном периоду од 100.000 до 150.000 особа по основу споразума о реадмисији бити враћено из 29 европских земаља.

Цуцић је, обраћајући се учесницима петог састанка сталних одбора Парламентарне скупштине Медитерана, чији је домаћин Скупштина Србије, казао да је повратак особа, која ће у Србију бити враћена по основу споразума о реадмисији, тежак и болан процес, али да „Србија успева да с тим изађе на крај“.

УКЉУЧЕНА СТРУЈА

Вечерње Новости, Датум : 27.6.2010, Страна : 4

КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТАР У ШТРПЦУ НА КОСМЕТУ

ШТРПЦЕ - После дводневног искључења, Косовска електроенергетска корпорација укључила је струју колективним центрима у Штрпцу на Космету, у којима борави око 500 избеглих и расељених лица.

По речима Звонка Михајловића, председника српске општине Штрпце, дуг, који је износио нешто више од хиљаду евра, уплатила је управа „Лахора“, једног од пет објеката у којима су смештени расељени, али да очекују од Комесаријата за избеглице или других надлежних органа да им рефундирају овај новац.

РЕАДМИСИЈА ВРАЋА 150.000 ЉУДИ У СРБИЈУ

Блиц, Датум : 27.6.2010, Страна : 2

У Србији тренутно живи 86.000 избеглица и 210.000 интерно расељених, а у наредном периоду ће од 100.000 до 150.000 особа бити враћено по основу споразума о реадмисији из 29 европских земаља, изјавио је Комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић.

Он је, обраћајући се учесницима петог састанка сталних одбора Парламентарне скупштине Медитерана (ПСМ), чији је домаћин Скупштина Србије, казао да је повратак особа које ће у Србију бити враћена по основу споразума о реадмисији, тежак и болан процес, али да „Србија успева да с тиме изађе на крај“.

Повратак избеглица и интерно расељених на своја огњишта далеко је испод очекивања, а основна препрека за то јесте поврат права, рекао је Цуцић и додао да је БИХ у том погледу „најсветлији пример“, а да у Хрватској не постоји спремност да се људима врате нека од права.

Цуцић је учесницима скупа предочио и податке УНХЦР-а, према којима је Србија 13. на свету према броју интерно расељених, 12. по броју избеглица, а прва у Европи по броју избеглица и интерно расељених. Комесар за избеглице је напоменуо да Србија чини све како би тај проблем био решен, додајући да је један од начина гашење колективних центара.

Према његовим речима, тренутно у Србији постоји 60 избегличких центара, а влада се нада да ће и они у наредном периоду бити затворени. Цуцић је изразио задовољство што је, како је рекао, и ЕУ препознала тај проблем и што Србији додељује велики део средстава из претприступних фондова за гашење колективних центара, односно решавање проблема њихових становника.

НАРОДНА КУХИЊА ЗА 150 ЛОЗНИЧАНА

Блиц, Датум : 27.6.2010, Страна : 26

ЈКП “Наш дом” већ шест година свакодневно обезбеђује оброке за 150 корисника народне кухиње коју организује Црвени крст у Лозници, а међу њима су грађани који примају социјалну помоћ, материјално обезбеђење, као и особе испод границе сиромаштва и избеглице. Више од седам милиона динара за рад кухиње издвојено је из градског буџета, а Влада Србије, преко ресорног министарства, пружа тромесечну помоћ у животним намирницама.

Помоћ од акције “Храна за све” умногоме доприноси квалитету и разноврсности obroка, а у “Нашем дому” настоје да порције буду обилније и храна коју припреме што укуснија.

ХУМАНЕ ПАТРОЛЕ УКЛАЊАЈУ ПЕРАЧЕ ВЕТРОБРАНА

Политика, Датум : 27.6.2010, Страна : А8

Питање те деце мора се решавати у сарадњи Центра за социјални рад, МУП-а и школе, каже Тамара Лукшић-Орландић. – Кршење Конвенције о правима детета

У организацији Центра за интеграцију младих, Секретаријата за дечју и социјалну заштиту и општине Нови Београд почетком јула почиње реализација пилот-пројекта уклањања малишана који просе или перу ветробране на раскрсницама.

Како за „Политику” каже Љиљана Јовчић, градски секретар за дечју заштиту, посао око уклањања деце са улица биће поверен такозваним хуманим патролама, састављеним од представника невладиних организација, центара за социјални рад и полиције, а општина Нови Београд изабрана је због тога што се у овом делу Београда налазе највеће и најпрометније саобраћајнице, али и највећа нехигијенска насеља у којима живе ромски малишани.

Наша саговорница истиче да су деца просјаци и перачи ветробрана саставни део социјалне иконографије сваке метрополе, али додаје да се рад ове деце не може правдати чињеницом да је просјачење део животног обрасца ромске популације, јер представља радну експлоатацију деце која је по нашем закону најстроже забрањена.

Овом пројекту кумовали су трагични случајеви у којима су деца повређивана па и гинула под точковима возила. Недавно је тринаестогодишњи дечак, који је прао ветробране на семафору у Нишу, тешко повређен приликом судара аутомобила. У Београду својевремено је погинула ромска девојчица која је просила код Београдског сајма када је на њу налетео камион, а трагична судбина задесила је и младића који је прао ветробране на Новосадском путу, код насеља Галеника.

Тамара Лукшић-Орландић, заменик заштитника грађана за права детета, констатује да су институције система посредан кривац за чињеницу да се ромска деца радно експлоатишу,

односно да се велики број деце предшколског и основношколског узраста налази на улицама на којима проси, сакупља секундарне сировине или пере ветробране на опасним раскрсницама.

– Питање те деце мора се решавати у сарадњи центра за социјални рад, МУП-а и школе, а да би круг почео да се затвара држава мора да реагује. **Треба имати на уму да велики број ових малишана нема лична документа, било због тога што нису пријављена после рођења било зато што су дошла из избеглиштва, а то их чини „невидљивим“ за установе система.** Не постоје подаци да су радници неког центра за социјални рад покренули поступак против ромских родитеља за лишавање родитељског права због тога што они децу терају на просјачење – делимично због тога што су ова деца „невидљива” у очима бирократије, а добрим делом и због тога што стручњаци имају дупле стандарде када су ромска деца у питању и просјачење и живот на улици сматрају ромским стилем живота, што не сме да буде аргумент – категорична је Лукшић-Орландић.

Домаће институције толеришу то што се ова деца налазе изван система и дозвољавају им да буду „невидљива”, што представља грубо кршење Конвенције о правима детета која налаже да свако дете има право на документ, каже наша саговорница и додаје да држава мора да буде „трећи“ родитељ овој деци и да им омогући да уживају у својим правима.

Живојин Митровић, председник удружења „Ромско срце“, које је пре неколико година у сарадњи са саобраћајном полицијом и Управом за странце покушало да реализује пројекат уклањања ове деце са раскрсница, каже да је њихова пилот-студија показала да нека деца просе на улицама због тешке економске ситуације, а друга су део ланца трговине људима и нису грађани Србије.

– Наша је идеја била да их склонимо са улица, а не да против њихових родитеља покренемо поступак за лишавање родитељског права и на тај начин учинимо живот ове деце још компликованијим. Једини начин да се просјачење спречи јесте да се економски оснаже породице ових малишана, а они врате у обданиште и школске клупе. Међутим, многа од ове деце нису уписана у матичне књиге рођених па се врте у административном зачараном кругу из кога најчешће излазе на улицу – констатује наш саговорник.

А на питање – ко је надлежан да мале просјаче склони са прометних саобраћајница, бивши руководилац Управе саобраћајне полиције Блажо Милинић каже да је то питање формално неразјашњено.

– Саобраћајни полицајци треба да обезбеде безбедност и несметани проток саобраћаја и, широко посматрано, они имају право да склоне децу са раскрсница на тротоар. Међутим, то није њихова обавеза и одговорност, због чега је неопходно да они координисано раде у сарадњи са стручњацима центра за социјални рад а убудуће и са комуналном полицијом која се оснива – каже Милинић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 28.06.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОБРА ШАНСА ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 28.6.2010, Страна : 35

ПАКЕТИ ЕКОНОМСКОГ ОСНАЖИВАЊА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Комесаријат за избеглице купује опрему и алат за рад у вредности од 1.500 евра

БЕСПОВРАТНИМ средствима из међународних фондова, које добијају преко Комесаријата за избеглице, прогнани и интерно расељени започели су последњих година сопствене мале послове. Реч је о пакетима економског оснаживања, чија вредност је 1.500 евра. За протекле две године, у општинама и градовима широм Србије, подељено је 390 оваквих пакета.

Многи од њих потрошили су новац за куповину стоке, живине, пољопривредне машине. Нису покренули посао, већ само оснажили сопствено домаћинство. Али, неколико десетина примера показало је да са овим средствима може да се започне мали бизнис или се неколико људи са кредитима удружи у задругу.

- Модел за ове пакете економског оснаживања једноставан је. Избегли и интерно расељени поднесу захтев и, ако буде одобрен, у вредности од 1.500 евра добију тражену робу - објашњава, за „Новости“, Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице. - Људи се одлучују за различите послове, али углавном је реч о занатским делатностима.

Ова бесповратна средства многима су помогла да отворе фризерске салоне, мајсторске радионице или пољопривредна предузећа. Неки су, једноставно, купили живину или семе и опрему за баштованство, регистровали газдинство и почели производе да продају на пијаци.

- На јесен би требало да буде усвојен закон о социјалним кооперативама, што ће избеглицама које користе ову врсту помоћи олакшати удруживање и отварање заједничких послова - најављује Гергинов.

- Отварање кооператива значиће да удружени могу да обављају послове, зарађују за плате, али не и да гомилају профит. Све зарађено преко износа који се троши на плате, каже, мораће да буде уложено у развијање посла.

Засада се најбоље показало улагање у производњу хране и дефицитарне занате. Тако је неколико добитника помоћи изучило занат, купило опрему и сада раде као мајстори за клима-уређаје.

У Темерину је, рецимо, основана мала пољопривредна задруга. У пет стакленика, уз помоћ ове донације, гаје здраву, органску храну - парадајз и краставце.

Антрфиле : ПРЕКВАЛИФИКАЦИЈА

НЕКЕ општине одобравале су избеглима и интерно расељенима да средства пакета за економско оснаживање троше на преквалификацију. Тако су многи изучили занате који су тражени на тржишту.

Мевлут Чавушоглу председник Скупштине СЕ

Србија напредује у интеграцијама

СТРАЗБУР ОД СТАЛНОГ ДОПИСНИКА

НАЈВЕЋИ изазови на западном Балкану су недостатак дијалога и поверења, док Србија игра позитивну улогу у региону, истиче у интервјуу за "Новости" председник Парламентарне скупштине Савета Европе (ПССЕ) Мевлут Чавушоглу.

После вашег избора за председника Парламентарне скупштине, овде се много више говори о Балкану?

- Тачно. То помаже балканским земљама да се интегришу у европске и евроатлантске институције. Србија се последњих година веома много интересује за чланство у ЕУ и за испуњавање својих обавеза, а игра и веома позитивну улогу у региону.

Једном речју, подржавате европске интеграцијерегиона?

- Веома. Заиста сам срећан због визне либерализације и у потпуности подржавам њихову интеграцију у ЕУ.

Како оцењујете постигнуте резултате тих земаља?

- Неке земље су учиниле велики напредак, док друге имају тешкоћа, као, на пример, Босна и Херцеговина. Што се тиче Србије, остаје питање Косова, као и сарадња с Хашким трибуналом. Види се напредак и у тој области, иако задовољство није потпуно.

Шта су највећи изазови у региону?

- **Недостатак дијалога и поверења. Има још много питања која треба да буду решена, и многа од њих су хуманитарна, као, на пример, она која се тичу несталих особа, избеглица, расељених лица и сл.**

Како оцењујете ситуацију на Косову?

- Није много обећавајућа. Људи су сиромашни, а ту су и питања избеглица, несталих, илегалних активности, као што су трговина људима и органима... Зато наша резолуција препоручује дијалог између ПССЕ и политичара на Косову, наравно, уз поштовање Србије.

Није ли то начин да се на мала врата овде, у Савет Европе, доведу косовски парламентарци?

- Нема консензуса о томе у Парламентарној скупштини СЕ. Нису све земље признале независност. А кад је тако, онда је тешко имати земљу за члана у нашој организацији. Косовско питање је заиста деликатно, али ми пратимо ситуацију. Тако ће се овде, у октобру, водити дебата о још једном извештају, о трговини људским органима.

Да ли сте до сада добили било какав захтев из Приштине за чланство?

- Нисмо.

Антрфиле : САРАДЊА

Какав је ваш контакт са српском делегацијом?

- Лично познајем највећи број њених чланова и имамо веома добар однос. Све је у најбољем реду. Српска делегација постаје све активнија.

ИМАМ ПОДРШКУ ЗА МЕСТО ПОТПРЕДСЕДНИКА ДС

Блиц, Датум : 28.6.2010, Страна : 2

интервју Бојан Пајтић, премијер Војводине

Милан Лакетић

Ове године је статутарни рок за одржавање Скупштине Демократске странке. Председник војвођанске владе Бојан Пајтић у разговору за „Блиц“ истиче да ће се поново кандидовати за потпредседника странке и уверен је да ће поново бити изабран.

- Не сумњам да ћу добити подршку за то. У ДС се, пре свега, цени резултат. Године 2004, пре него што сам постао потпредседник странке, ДС је у Војводини имао најслабије резултате у односу на остатак Србије. Ми смо ипак направили драматичан преокрет. У последње две године у Војводини су у пет општина (Рума, Ковин, Оџаци, Врбас, Жабал) одржани ванредни локални избори, односно покрајински избори. У свим тим општинама Демократска странка је суверено победила. У неким од тих општина нисмо победили никада раније. На последњим покрајинским изборима ДС је освојио апсолутну већину у Скупштини Војводине.

Војводина има нови Статут, а шта грађани имају од тога, Пајтић објашњава:

- Формирана Развојна банка, преко које смо већ ка привреди усмерили три милијарде динара најповољнијих кредита у региону. Десетине хиљада људи неће остати без посла, јер су то средства за очување ликвидности предузећа.

Припремамо и мастер план за Национални парк Фрушка гора. Упркос кризи, прошле године смо кроз наше програме запослили око 24.000 људи. Покренули смо највећи инвестициони процес у последњих неколико деценија, припремамо и мастер план за Национални парк Фрушка гора и немамо право да станемо.

Ко је одговоран што још нема закона о имовини и приходима?

- Најважније је то да постоји политичка воља да се ти закони донесу. Питање је времена када ће бити усвојени, а ја очекујем да то буде што пре.

Имате ли самосталност у одлучивању у ком правцу ће се развијати покрајина?

- Како да не. Већ радимо просторне планове, индустријске зоне, бизнис инкубаторе. Добили смо механизме који стратешки омогућавају да се покрајина брже развија и да се решавају инфраструктурни проблеми важни за привреднике. Увели смо програм подршке развоју нових технологија и производњи нових материјала. Захваљујући том програму, до сада смо отворили 74 погона, у практично свим општинама и градовима Војводине.

Председник Скупштине Шандор Егереси инсистира на томе да се што пре отвори представништво у Бриселу?

- Пре него што Србија постане кандидат за чланство у ЕУ, не постоји економско оправдање за отварање тог представништва, јер то представништво у овом тренутку више би коштало него што би донело финансијских ефеката.

Јесу ли тензије на релацији ДС - СВМ спласнуле и како гледате на њихову сарадњу са СНС?

- СВМ је годинама партнер ДС на покрајинском нивоу. И на нивоу војвођанске администрације није било тензија између представника ове две политичке организације, нити је тензија било на нивоу руководстава две странке. Неспоразуми су постојали на нивоу две или три општине, али локалне размирице и анимозитети не могу битно утицати на односе између две партије. Што се сарадње СВМ и СНС тиче, то је, пре свега, тема коју СВМ треба да објасни својим бирачима, а ДС нема намеру да било коме условљава или оспорава право на политичку сарадњу.

Како оцењујете најаву економског патриотизма и позив с врха државе да га бизнисмени покажу инвестирањем у неразвијене општине и лоше стојеће фирме?

- Елементарна морална обавеза оних који су богатство стекли у овој земљи и захваљујући овој земљи, јесте да покажу социјалну одговорност и помогну неразвијеним срединама. Институт задужбинарства је, кроз српску историју, био изузетно развијен. Огроман број просветних, културних, здравствених, верских институција настао је захваљујући свести богатих људи да је улагање у друштво из којег потичу и у којем живе њихови потомци одраз њихове одговорности.

Стамбено сте збринули више стотина избегличких породица, иницирали оснивање прве српске банке у Хрватској.

- Иако то није у нашој надлежности, покрајина је до сада обезбедила куће за око 590 избегличких породица у Војводини, што је број породица које, на пример, чине једно велико војвођанско село. До сада смо помогли и 33 повратничке задруге у Хрватској и Босни, јер желимо да ти људи створе услове за своју егзистенцију. Потписали смо споразум са Српским народним вијећем о оснивању „Тесла банке“ у Хрватској. Донели смо одлуку да 150 милиона динара преко Фонда за развој покрајине усмеримо као свој део оснивачког капитала. Тиме смо постали први акционар српске банке у Хрватској. Основали смо је на иницијативу господина Милорада Пуповца, зато што није могуће замислити повратак и опстанак Срба на простору Хрватске уколико им се не обезбеде услови да зарађују за живот, развијају имања, радње, мала и средња предузећа.

Антрфиле : Устав омогућио нови Ургентни центар

Прошлог петка сте отворили нови Ургентни центар, кажу, супермодерно изграђен и опремљен?

- У процесу доношења новог Устава изборили смо се за гаранције много већег износа инвестиционих средстава. Захваљујући томе, изградили смо нови Ургентни центар који представља највећу инвестицију у здравству покрајине у последњих 30 година. Захваљујући томе, набавили смо најсавременију медицинску опрему и без лажне скромности можемо рећи да је овај Ургентни центар један од најмодернијих у свету у овом тренутку.

ЗАШТО СЕ ЋУТИ О КОСОВУ?

Политика, Датум : 28.6.2010, Страна : А12

Међу нама

Осим што званична власт говори да неће никада признати независно Косово, нигде, ни од кога другог у Србији скоро нећете ништа чути о јужној српској покрајини у којој Срби уистину немају елементарна људска права. Од доласка међународне војне и цивилне мисије јуна 1999. године, преостали Срби на Косову и Метохији живе у понижавајућим условима, а све што има предзнак српско уништава се и затире. Трагично је да о страдању Срба овде не говоре ни српски посланици у Скупштини Србије, мада је познато да они и не обилазе нити знају у каквим се све невољама они налазе у потпуном окружењу Албанаца.

Многе партије из Србије су у асоцијацији са бројним европским партијама, па би требало да их позову, али и званична власт да позове представнике ЕУ, Европског савета, Европске Заједнице, ОЕБС-а, НАТО-а... да посете јужну српску покрајину и да виде да на три четвртине (8.000 километара квадратних) од укупне површине Косова и Метохије (10.880 километара квадратних) нема ниједног читавог српског гробља, на којима је уништено више од 7.240 споменика. Тај вандализам је учињен у последњих десет година, и то пред очима читавог света. Уништење српских гробља се наставља, чини се по

злогласној Хитлеровој теорији из „Мајн кампфа” – ако једном народу уништите споменике, тог народа неће ту бити у другом колону.

Нико од садашњих међународних представника на Косову и Метохији не говори о томе. Требало би обићи и више од 650 изграђених кућа за српске повратнике које су све до једне опљачкане и поразбијане. Тако је празно 35 кућа у Новом Селу код Вучитрна, 36 кућа у селу Подгорце код Косовске Витине, 45 кућа у Зочишту код Ораховца, 80 у Обилићу, 120 у Свињару код Косовске Митровице, 30 у Бабљаку код Урошевца, 40 у Косовом Пољу... Све ове куће, чим су биле завршене, у следећих неколико ноћи су опљачкане и поразбијане. Жалосно је што наша власт и наше партије о томе ћуте.

Државе које су признале независност Косова легализују овај вандализам. Зашто се Срби приморавају да прихвате Ахтисаријев план, а тиме и независност Косова, који су одбачени у УН СБ. Битно је да и од укупно 6.750.000.000 (шест милијарди и седамсто педесет милиона) људи на овој планети 5.850.000.000 (пет милијарди и осамсто педесет милиона) не признаје независно Косово.

Може ли се говорити о независном Косову, или једној заједници, која 95 одсто производа увози, која има 53 одсто сиромашних, 72 одсто незапослених, или чијих држављана има у 27 земаља Европске уније чак 24.000 затворених због дроге.

Зар о томе треба ћутати.

О косовској стварности говоре и сви досадашњи годишњи извештаји омбудсмана за људска права, у којима се редовно констатује да је Косово црна рупа када се говори о људским правима. Такво стање легализују оне државе које признају независност Косова. Зоран Влашковић, новинар, Косовска Митровица

PRESS CLIPPING

Уторак 29.06.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАКНАДНА РЕГИСТРАЦИЈА ИЗБЕГЛИЧКА ОБАВЕЗА

Дневник, Датум : 29.6.2010, Страна : 8

Избеглице из Сремских Карловаца које имају беле избегличке легитимације треба до 14. августа да поднесу захтев за накнадну регистрацију како би добили нове (плаве) легитимације. У противном, престаће им статус избеглице.

Они треба да се обратe повереништву за избеглице у Магистрату, где ће моћи да провере да ли су се регистровали 2004/05. године. Уколико им те године није укинут или потврђен статус избеглице, потребно је да попуне плави образац, који ће са фотокопијом легитимације бити прослеђен Комесаријату за избеглице.

После ове регистрације, статус избеглице више неће бити ником признат, осим деци из таквих породица.

ОГРЕВ ЗА ИНТЕРНО РАСЕЉЕНА ЛИЦА СА КОСОВА

Данас, Датум : 29.6.2010, Страна : 17

Општина Савски венац ће данас у 11 часова организовати уручивање помоћи неформалном колективном центру у Рашкој улици бб, у коме је смештено 122 интерно расељена лица са Косова.

Акција се организује поводом Светског дана избеглица, а руководиоци општине Савски венац ће житељима овог насеља, који спадају у социјално угрожену категорију, уручити 22 тоне угља и пет кубика огревног дрвета које им је општина купила како би се благовремено припремили за предстојећу грејну сезону.

АЛБАНЦИ ДОБРО ПРИМИЛИ СРБЕ

Данас, Датум : 29.6.2010, Страна : 3

Исток - Комшије Албанци су добро примили Србе који су се вратили у село Мужевине код Истока, рекао је државни секретар у Министарству за КиМ Оливер Ивановић, после обиласка 11 Срба у овом селу, који са двоје деце, од десет и седам година, живе под шаторима УНЦХР.

„Комшије Албанци су долазили и разговарали с њима. За разлику од Жача овде није било никаквих напада“, рекао је Ивановић.

РОМИМА ГРАД КОД "МИН"

Вечерње Новости – Србија, Датум : 29.6.2010, Страна : 3

РЕАДМИСИЈОМ ИЗ ЗАПАДНЕ ЕВРОПЕ БИЋЕ ОБУХВАЋЕНО 150.000 ЉУДИ, ДЕО ЊИХ ЋЕ ДОЋИ И У НИШ

На овом месту ће се градити и школа и обданиште за досељене

НИШ - Град се суочава са великим проблемом Рома који немају пристојан кров над главом, а тек предстоји масовно враћање Рома, али и припадника других заједница по основу споразума о реадмисији са 29 европских земаља. Иако је према попису из 2002. године број Рома у Нишу тек нешто већи од 5.000, процене су да их реално има близу 30.000.

- У социјалној миграцији имамо 17.000 - 25.000 Рома - износи за "Новости" Зоран Јовић, директор Центра за социјални рад у Нишу. - Око 65 до 75 посто њих заступљени су у нашим службама као повремени или стални корисници социјалне помоћи или им се помаже у остваривању права по некој другој основи. **Роми су, дакле, већ у систему социјалне заштите. Засада нисмо добили конкретан план у вези са нашом улогом у реадмисији, али нас према најавама чека велики посао.** Није још увек познато колико ће људи од најављених 150.000 за Србију, доћи у Ниш путем реадмисије.

- **Тренутно је пред градоначелником предлог за формирање Савета за миграције, који ће бринути и о програму реадмисије -каже за "Новости" градска већница Душица Давидовић.**

- Требало би сачекати да се законска регулатива среди, па и да се донесе Закон о социјалном становању. Сигурно да ћемо бити један од првих градова који ће са саветом конкретно почети да решава овај проблем. Тренутно радимо на решавању стамбеног питања за Роме, који живе у неусловним насељима, Сточни трг, Јеврејско гробље, насеље Црвена звезда.

Према речима Душице Давидовић, град је определио земљиште код Машинске индустрије за подизање стамбеног објекта за социјално становање, како би збринуо део Рома одговарајућом квадратуром, а са УН ХАБИТАТ Градска стамбена агенција ради пројекат, који подразумева и изградњу пратећих објеката за ново насеље код МИН-а (школа,обданиште). Роми који живе на приватном земљишту у насељу Црвена звезда, напомињу у Градском већу, засада нико неће дирати.

- Преко програма "Ексчејнц 3" који вреди 12 милиона динара трудимо се да збринемо све угрожене социјалне категорије, тако и Роме у критичним насељима - истиче Игор Новаковић, који је обећао брзо решавање кључних проблема у овој заједници (струја, ургентно асфалтирање).

- Роми у насељу Црвена звезда годинама живе на приватној својини Фонда који је купио оближњу циглану. Они ће кад-тад затражити ово земљиште.

ЕУ подршка процесу реадмисије кроз одрживу реинтеграцију повратника из западне Европе у Нишу се одиграла уз помоћ НВО Протекта од 1. јула 2007. године до 30. августа 2009. године. Ниш је био један од 10 реинтеграционих центара.

- Више од 100 породица из Ниша, Прокупља и Алексинца добило је правну помоћ - каже за "Новости" Александра Аспровска,координатор програма. - Циљ је био да се повратници науче српском језику, упознају са заједницом, адаптирају на живот.

Највећи изазов је била правна подршка повратницима, који су од мобилних тимова Српског демократског друштва успевали да прибаве потребне документе, пријаве пребивалишта, упишу се у матичне књиге или обаве трансфер имовине из западне Европе.

Антрфиле : МОРАЈУ У ШКОЛЕ

РЕШАВАЊЕ стамбеног питања једно је од кључних, сматрају у Центру за социјални рад у Нишу.

- Не можете да очекујете да деца буду редовна у школи и постижу добар успех, а заједница напредује, уколико немају кров над главом или живе у крајње нехуманим условима - сматра Зоран Јовић, директор Центра за социјални рад.

PRESS CLIPPING

Среда 30.06.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КУЋЕ ПОД КРОВОМ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 30.6.2010, Страна : 2

СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Грађевински материјал, у вредности 2,6 милиона динара, добило је 20 породица избеглица и интерно расељених, као помоћ за решавање стамбеног питања.

- Овим грађевинским материјалом, у вредности 100.000 динара, коначно, кућу стављамо под кров. А, то значи и пристојне услове становања после неколико година мука и сналажења на разноразне начине - задовољан одлази кући Бранко Михајловић, опредељен да живот настави у Лаћарку. Интересовање за помоћ било је велико.

- На конкурс је поднето стотину захтева - подсећа Василија Броцић, начелник Градске управе за опште послове. - Нажалост, због ограниченог новца и строгих услова конкурса, свима нисмо могли да изађемо у сусрет.

Помоћи у циглама, црепу, шодеру, цементу, столарији и осталом грађевинском материјалу биће још, обећавају из Градске управе и Комесаријата за избеглице Републике Србије.

- Опредељење за трајни опстанак значи проналажење и других видова помоћи најугроженијим суграђанима, почев од здравствене заштите, школовања, до запошљавања - подсећа Срђан Козлина, заменик градоначелника.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Политика, Датум : 30.6.2010, Страна : А19

Зрењанин – Градоначелник Зрењанина Милета Михајлов потписао је јуче уговоре о додели помоћи у грађевинском материјалу за побољшање услова становања 15 избеглих и интерно расељених породица на подручју града Зрењанина, јавља Тањуг. Бесповратна средства за тај пројекат у износу од 2.625.000 динара обезбедио је Комесаријат за избеглице Србије, док је градска управа издвојила 200.000 динара.

ОГРЕВ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КОСОВА

Данас, Датум : 30.6.2010, Страна : 22

Колективни центар у Рашкој улици бб, у коме су смештена 122 интерно расељена лица са Косова, јуче су посетили представници Градске општине Савски венац. Житељима овог насеља, који спадају у социјално угрожену категорију, уручено 22 тоне угља и пет кубика огревног дрвета, које им је општина купила за следећу грејну сезону. Најмлађи становници овог центра добили су занимљиве књиге за читање.

Повод за ову акцију је обележавања Светског дана избеглица, а ГО Савски венац је од прошле године почела да помаже овај колективни центар. Бранимир Гајић, члан

Општинског већа, је расељенима са Косова рекао да ће им локална заједница и убудуће помагати колико је то у њеној моћи, без обзира на неформални карактер овог избегличког центра.

Центар су посетиле и Христијана Поповић, помоћник председника ГО Савски венац за социјалну и дечју заштиту, Зорица Штуловић, начелник Одељења за друштвене делатности, као и Иван Гергинов, помоћник секретара Комесаријата за избегла и расељена лица Републике Србије.

РОМИМА "ГРАД" КОД МИН

Вечерње Новости – Србија, Датум : 30.6.2010, Страна : 8

РЕАДМИСИЈОМ ИЗ ЗАПАДНЕ ЕВРОПЕ БИЋЕ ОБУХВАЋЕНО 150.000 ЉУДИ, ДЕО ТИХ ЉУДИ СВАКАКО ЋЕ ДОЋИ И У НИШ

Део ових људи стамбено биће збринут код МИН, а тамо ће се градити и школа и обданиште за њих

НИШ - Град се суочава са великим проблемом Рома који немају пристојан кров над главом, а тек предстоји масовно враћање Рома, али и припадника других заједница по основу споразума о реадмисији са 29 европских земаља. Иако је према попису из 2002. године број Рома у Нишу тек нешто већи од 5.000, процене су да их реално има близу 30.000.

- У социјалној миграцији имамо 17.000 - 25.000 Рома - износи за "Новости" Зоран Јовић, директор Центра за социјални рад у Нишу. - Око 65 до 75 посто њих заступљени су у нашим службама као повремени или стални корисници социјалне помоћи или им се помаже у остваривању права по некој другој основи. Роми су, дакле, већ у систему социјалне заштите. Засада нисмо добили конкретан план у вези са нашом улогом у реадмисији, али нас према најавама чека велики посао. Није још увек познато колико ће људи од најављених 150.000 за Србију, доћи у Ниш путем реадмисије.

- Тренутно је пред градоначелником предлог за формирање Савета за миграције, који ће бринути и о програму реадмисије - каже за "Новости" градска већница Душица Давидовић.

- Требало би сачекати да се законска регулатива среди, па и да се донесе Закон о социјалном становању. Сигурно да ћемо бити један од првих градова који ће са саветом конкретно почети да решава овај проблем. Тренутно радимо на решавању стамбеног питања за Роме, који живе у неусловним насељима, Сточни трг, Јеврејско гробље, насеље Црвена звезда.

Према речима Душице Давидовић, град је определио земљиште код Машинске индустрије за подизање стамбеног објекта за социјално становање, како би збринуо део Рома одговарајућом квадратуром, а са УН ХАБИТАТ Градска стамбена агенција ради пројекат, који подразумева и изградњу пратећих објеката за ново насеље код МИН-а (школа, обданиште). Роми који живе на приватном земљишту у насељу Црвена звезда, напомињу у Градском већу, засада нико неће дирати.

- Преко програма "Екскрејнц 3" који вреди 12 милиона динара трудимо се да збринемо све угрожене социјалне категорије, тако и Роме у критичним насељима - истиче Игор Новаковић, који је обећао брзо решавање кључних проблема у овој заједници (струја, ургентно асфалтирање). - Роми у насељу Црвена звезда годинама живе на приватној својини Фонда који је купио оближњу циглану. Они ће кад-тад затражити ово земљиште.

ЕУ подршка процесу реадмисије кроз одрживу реинтеграцију повратника из западне Европе у Нишу се одиграла уз помоћ НВО Протека од 1. јула 2007. године до 30. августа 2009. године. Ниш је био један од 10 реинтеграционих центара.

- Више од 100 породица из Ниша, Прокупља и Алексинца добило је правну помоћ - каже за "Новости" Александра Аспровска, координатор програма. - Одржали смо 373 радионице психосоцијалне подршке са децом адолесцентима и одраслима, као и семинаре за обуку запослених у локалним институцијама. Циљ је био да се повратници науче српском језику, упознају са заједницом, адаптирају на живот.

Највећи изазов је била правна подршка повратницима, који су од мобилних тимова Српског демократског друштва успевали да прибаве потребне документе, пријаве пребивалишта, упишу се у матичне књиге или обаве трансфер имовине из западне Европе.

Антрфиле : ШКОЛЕ

РЕШАВАЊЕ стамбеног питања једно је од кључних, сматрају у Центру за социјални рад у Ниш.

- Не можете да очекујете да деца буду редовна у школи и постожу добар успех, а заједница напредује, уколико немају кров над главом или живе у крајње нехуманим условима - сматра Зоран Јовић, директор Центра за социјални рад.

PRESS CLIPPING

Среда 01.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ УГОВОРИ ЗА СТАМБЕНО РЕШЕЊЕ

Данас, Датум : 1.7.2010, Страна : 18

Помоћ избеглима и интерно расељеним лицима у Зрењанину

Зрењанин - Градоначелник Зрењанина Милета Михајлов потписао је уговоре о додели помоћи у грађевинском материјалу за побољшање услова становања за 15 избеглих и интерно расељених породица на подручју града Зрењанина.

Бесповратна средства, у износу од 2.625.000 динара, обезбедио је Комесаријат за избеглице Србије, док је градска управа издвојила 200.000 динара.

На оглас за доделу грађевинског материјала јавиле су се 94 породице. Комисија за доделу помоћи одлучила је да 13 породица добије помоћ за адаптацију кућа, а две за завршетак започете градње.

У протеклих годину дана на територији Зрењанина, за побољшање услова становања избеглих и расељених лица, Комесаријат за избеглице доделио је у два конкурса укупно 4.125.000 динара, чиме је решено стамбени питање 12 породица.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ ЛИЦИМА

Грађански лист, Датум : 1.7.2010, Страна : 16

Комисија за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу расписала је оглас за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу за решавање стамбених питања избеглица и интерно расељених лица на територији општине Рума. Захтев за доделу помоћи са свим потребним обрасцима преузима се у Одељењу за друштвене делатности општине Рума, а рок за подношење захтева је од 28. јуна до 19. јула, до 14 сати.

ПОВРАТАК РАСЕЉЕНИХ ЗАМРО

Куир, Датум : 1.7.2010, Страна : 4

Комесаријат за избеглице

ГРАЧАНИЦА - Координатор Комесаријата за избеглице задужен за Косово и Метохију Драган Велић изјавио је јуче да је повратак расељених лица у покрајину последњих година потпуно замро и да се вратило само један проценат расељених и избеглих особа.

Велић је рекао да се од око 200.000 расељених у централном делу Србије и око шест хиљада унутар покрајине до сада вратило свега две хиљаде Срба, што је око један одсто.

- На територији Космета има 17 колективних центара и, осим Комесаријата за избеглице Републике Србије и Министарства за КиМ, овим људима нико не помаже -

рекао је Велић и додао да ће расподелом кућа у Новом Бадовцу на централном Косову многим од њих бити решен проблем трајног збрињавања.

„СРБИЈИ ФАЛИ ВОЉЕ ЗА ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЈУ”

Дневник, Датум : 1.7.2010, Страна : 2

ПРЕДСТАВНИЦИ САВЕТА ЕВРОПЕ У СКУПШТИНИ ВОЈВОДИНЕ

Известиоци Конгреса локалних и регионалних власти Савета Европе Кристофер Њубери и Од Арилд Квалој боравили су јуче у Скупштини Војводине где су се срели с председником Шандором Егерешим и потпредседницом Мајом Седларевић.

Циљ њихове тродневне посете Србији је израда извештаја о стању локалне и регионалне демократије у нашој земљи, који ће бити представљен на пленарној седници Конгреса. Говорећи о раду и надлежностима Покрајине и локалних самоуправа, председник Егереша је истакао да, и поред принципијелног става демократских снага у Републици Србији о регионализацији и децентрализацији земље, и даље недостаје јасно изражена политичка воља и конкретни кораци да би се ови процеси убрзали.

– Усвајање Статута Војводине је значајан први корак у овом правцу, али он сигурно није довољан. За његову пуну реализацију и преузимање свих надлежности које Статут предвиђа, неопходно је донети и законе о имовини и финансирању Покрајине и локалних самоуправа – истакао је Егереша, и додао да се не сме дозволити да нове надлежности Покрајине, као и веће ингеренције градова и општина, остану само „слово на папиру”. Одговарајући на питања чланова гостујуће делегације, председник Скупштине АПВ рекао је да покрајинска администрација и администрације локалних самоуправа негују партнерске односе, засноване на међусобном уважавању и помоћи. Егереша је говорио и о значају доношења, како је нагласио, најевропскијег закона који Србија тренутно има – Закона о националним саветима националних мањина, као и о важности избора за националне савете који сада морају да преузму одговорност за будућност очувања идентитета националних заједница.

Потпредседница Скупштине АП Војводине Маја Седларевић указала је на настојања покрајинске администрације да програмима и кроз институционалну подршку пружи помоћ најугроженијим социјалним групама у Покрајини, попут ромске популације и расељених и избеглих лица.

Ово је први мониторинг Конгреса локалних и регионалних власти СЕ од потписивања Европске повеље о локалној самоуправи 2007. године. Известиоци Конгреса Квалој и Њубери обилазе Београд, Нови Сад и Нови Пазар. Након посете, извештај ће бити достављен Институционалном комитету Конгреса. По речима директора Центра за регионализам Александра Попова, задатак представника Конгреса локалних и регионалних власти СЕ је да провере колико је овлашћења, не само формално већ и суштински, пренето на локалне органе власти.

PRESS CLIPPING

Петак 02.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 2.7.2010, Страна : 3

КРАГУЈЕВАЦ

Градска управа Крагујевца објавила је јавни оглас за избор корисника за доделу помоћи расељеним лицима са Косова у куповини и донацији кућа са окућницом. За реализацију тог пројекта Комесаријат за избеглице обезбедио је 3,5 милиона динара, а Крагујевац 175.000 динара. Заинтересовани документацију треба да предају до 25. августа Служби за заштиту избеглих у улици Цара Лазара број 15.

АЗИЛАНТИ СТИЖУ С ЈУГА

Вечерње Новости, Датум : 2.7.2010, Страна : 5

ПУН КАПАЦИТЕТ ЦЕНТРА ЗА ТРАЖИОЦЕ АЗИЛА У БАЊИ КОВИЉАЧИ

Пребегли Авганистанци лако би могли да стигну до Србије

БРОЈ азиланата у Србији могао би у наредном периоду значајно да се повећа. Недавно је у Грчку, илегалним путевима, стигло 15.000 азиланата из Авганистана. Многи од њих могли би да пребегну у Србију. Јер, одавде су на корак ближе западној Европи, која им је коначни циљ.

На овај проблем упозорио је недавно Владимир Цуцић, комесар за избеглице, на регионалном скупу “Избегла и интерно расељена лица у Србији 2010 - Прилике и ограничења”, организованом на Златибору.

Засад не постоји план где ће бити смештени тражиоци азила ако заиста успеју да са југа дођу до Србије. Наша земља има једно прихватилиште - Центар за тражиоце азила у Бањи Ковиљачи.

- Капацитети су скоро попуњени. Да бисмо били припремљени, требало би на располагању да имамо још један објекат - рекао је Цуцић.

У Центру у Бањи Ковиљачи могу да се сместе 84 особе. Тренутно, према речима Ивана Гергинова, помоћника комесара за избеглице, тамо је 76 особа.

Од када је објекат у Бањи Ковиљачи добио намену за смештај тражилаца азила, кроз њега је до краја прошле године прошло 516 особа. До данас, било их је више од 600. Гергинов објашњава да их је било највише из Авганистана - 198 особа. Смештено је и 25 тражилаца из Палестине, 19 из Обале Слоноваче, 17 из Сри Ланке, 14 из Ирана, 13 из Грузије... Сви ови људи, осим смештаја и хране, добију одећу и обућу и другу помоћ.

Како је проблем азиланата заједнички за све државе региона, већ пет година постоји и МАРПИ иницијатива, у коју су укључене: Србија, Хрватска, БиХ, Македонија, Црна Гора и Албанија.

Антрфиле : РЕКОРДЕРИ

ПРВИ по броју тражилаца азила у целом свету управо су држављани Авганистана. Само протекле године у развијеним земљама азил је затражило скоро 27.000 људи.

PRESS CLIPPING

Субота 03.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

МАЛТА РАТИФИКОВАЛА ССП Политика, Датум : 3.7.2010, Страна : А6

После Шпаније и Малта је ратификовала Споразум о стабилизацији и придруживању ЕУ са Србијом. Министар спољних послова ове земље Тонио Борг, који је јуче боравио у Београду, предао је српском колеги „копију инструмента ратификације” и поручио да Србија и даље може рачунати на пуну подршку Малте на путу ка ЕУ.

То је иначе први споразум који су две земље потписале након 20 година, чиме се, како је рекао министар Борг, отвара ново поглавље у односима Србије и Малте.

Госта из Малте примили су и председник Србије Борис Тадић, премијер Мирко Цветковић и министар полиције Ивица Дачић, преносе агенције. Током разговора са председником Тадићем, како је саопштено из његовог кабинета, било је речи о односима двеју земаља, европским интеграцијама Србије и могућностима продубљивања економске сарадње.

Министри Борг и Дачић потписали су протокол о спровођењу реадмисије. Они су указали на неопходност продубљивања полицијске сарадње двеју земаља и најавили отпочињање разговора о потписивању споразума о полицијској сарадњи у борби против организованог криминала и тероризма. Према Дачићевим речима на Малти живи око 4.000 српских држављана, што је један одсто од укупног броја становника у тој земљи.

ДОДИК: РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ МОЈ ЖИВОТНИ АНГАЖМАН Политика, Датум : 3.7.2010, Страна : А2

Бањалука, 2. јула – Република Српска је суштина мога политичког и животног ангажмана и због тога сам прихватио да на октобарским изборима будем кандидат за њеног председника, изјавио је данас новинарима у Бања Луци републички премијер и лидер Савеза независних социјалдемократа Милорад Додик.

„Институција председника Републике Српске у периоду који је пред нама биће највише у одбрани њених интереса. Пре свега, мислим на уставне промене које жестоко најављују странци и ми ћемо учинити све да прекинемо праксу да они овде одлучују уместо нас. Република Српска је за нас гаранција безбедности и она је неуништива”, рекао је Додик и додао „да без јаким институција нема ни јаке Републике Српске”.

Додик се осврнуо и на Предлог закона о попису становништва који је прекјуче усвојен у Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине.

„За СНСД овај закон је неприхватљив и ми ћемо у Дому народа гласати против њега, и тиме га ставити ван снаге. Суштина нашег незадовољства је у одредби да се до потпуног спровођења Анекса 7. Дејтонског споразума – потпуног повратка избеглих и расељених –за расподелу власти користи попис из 1991. године”, казао је Додик.

Он је рекао да Устав БиХ није предвидео да попис из 1991. буде основа учешће у власти конститутивних народа, већ су тај принцип наметнули странци „који у БиХ силу примењују годинама и домаћи полтрони који су се те силе бојали”.

„Ако би се власт делила према попису из 1991. године, озбиљно би био угрожен принцип ентитетског гласања, најснажнији механизам за заштиту интереса Републике Српске на нивоу заједничких органа БиХ. Жао ми је што посланици Српске демократске странке и Партије демократског прогреса, који су гласали за овај закон, нису разумели нашу аргументацију, нити су схватили у какву опасност доводе РС нарушавајући баланс успостављен Дејтонским споразумом на којем почивају оба ентитета”, нагласио је Милорад Додик.

PRESS CLIPPING

Понедељак 05.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 5.7.2010, Страна : 11

ЗРЕЊАНИН: Градоначелник Зрењанина Милета Михајлов потписао је уговоре о додели помоћи у грађевинском материјалу за побољшање услова становања 15 избеглих и интерно расељених породица на подручју града.

Бесповратна средства за тај пројекат, у износу од 2.625.000 динара, обезбедио је Комесаријат за избеглице Србије, док је градска управа издвојила 200.000 динара. На оглас за доделу грађевинског материјала јавиле су се 94 породице. Комисија за доделу помоћи одлучила је да 13 породица добије помоћ за адаптацију кућа а две за завршетак започете градње.

У протеклих годину дана на територији Гада Зрењанина, за побољшање услова становања избеглих и расељених лица, Комесаријат за избеглице доделио је у два конкурса, укупно 4.125.000 динара.

КАКО РАЗГОВАРАТИ СА АЛБАНЦИМА

Политика, Датум : 4.7.2010, Страна : А6

Ивана Анојчић

И после погибије Месуда Џековића у терористичком акту у Косовској Митровици јасно је да Срби и Албанци морају да разговарају. То „Морамо да разговарамо” изговарају политичари оба народа, али тему разговора одређују сасвим различито. Београд и Приштина разговарали су и током агресије НАТО-а, па је чак државна телевизија усликала Ибрахима Ругову у Београду.

Потом су Албанци и Срби разговарали од јануара 2006. до децембра 2007. године. Слободан Самарџић, потпредседник ДСС-а, сећа се: „Од лакших питања на дневном реду је била децентрализација, статус је остављен за касније.

Децентрализација је давала важна права Албанцима. О статусу се разговарало на највишем нивоу а Марти Ахтисари је рекао да га не интересује компромис, већ хоће само коначно решење. Следеће године су настављени преговори у Бечу, када није усвојен ниједан од 580 амандмана српске стране. Дошло је и до нове фазе у преговорима са америчко-европско-руском тројком и ту се разговарало о статусу, али се није дошло до решења. Завршило се Ахтисаријевом надгледаном независношћу.”

Душан Јањић, из Форума за етничке односе, објашњава да ова влада вуче континуитет с претходном. „Министар спољних послова Вук Јеремић био је координатор са Самарџићем. Преговарало се лоше и блокиран је процес. Нова влада није разговарала, али на пролеће је било неколико разговора о несталим лицима. Преговори су вођени преко посредника, Питера Фејта, и они су били релативно редовни, сваке недеље. Разговарало се с помоћницима и чиновницима. Преговори око визне либерализације подигнути су на виши ниво, али опет преко посредника.”

Да ли је било контакта званичника с једне и друге стране који су били ван видокруга јавности?

Самарџић каже: „Не апсолутно. Било је трећеразредних понуда, 'балона' да би Албанци можда прихватили поделу”. Јањић је ту скептичнији. Каже да је израелска фирма са седиштем у Београду радила Тачију изборе, а да су његова странка и ДС чланице Интернационале. „Ту је сигурно било комуникације, али не и организованих разговора. Било је ту разних међународних представника, лобирања после одлуке да Међународни суд правде оцени независност Приштине. Лобира се и за разговоре о статусу.”

А да ли званична Србија треба да разговара са званичном Приштином? Владислав Јовановић, амбасадор у пензији, каже да пошто је Косово производ Америке треба с њима да разговарамо. „Зоран Ђинђић је кренуо да с њима разговара 2002. године. Треба рашчистити да ли желе пријатељство с нама или независно Косово. Још није сасвим касно за разговоре с њима.” Самарџић каже да не треба јер би то било признавање Косова.

О чему би Београд и Приштина требало да разговарају?

Јовановић подсећа да имамо шест области о којима би требало да разговарамо. „О свему томе може да се разговара, али не и о статусу јер је то клизав терен.” Јањић каже да има хиљаде питања и докумената из свакодневног живота о којима се може разговарати: од права уласка у Србију, проласка аутомобилима кроз Србију с косовским таблицама, повратку, одузетој имовини. Јањић каже: „Треба да се разговара о свим питањима, али да се преговара само о техничким питањима. Не треба тражити разговоре о статусу, то је ризик за још горе решење од садашњег које је блокирано”. Самарџић каже да би и разговор о техничким питањима био признавање независности.

Значи ли онда да би сусрет Тадића и Сејдијуа, који је у интервјуу „Политици” предложио Томислав Николић, био фактичко признавање Косова? „Био би. Не би се тако звало али то би било то. Чак и да сусрет са Сејдијуом буде на нивоу као с приватном личношћу, Албанци би га представили као званичан”, каже Јовановић. И Јањић каже да би, ако би се то тумачило као службени разговор. „Протокол не би смео да буде исти као када се састају државници. А с друге стране ако је Косово део Србије како је могуће немати контакт са својим држављанима.” Самарџић каже да је признање процес, а не чин и да је растегнуто на време.

А да ли уместо Београда и Приштине о статусу Косова треба да разговарају Москва и Вашингтон, што такође предлаже Николић?

„Страхобална идеја, као комета. То су идеје из малог прста. Није за коментар. Нико није луд да преговара у туђе име. За Москву би то зависило од тога шта Београд хоће а за Вашингтон је ствар завршена. И за једне и за друге је ствар беспредметна”, каже Самарџић. Јовановић сматра да се тако опет стављамо другима у руке. „То је погрешно. Америка је дуго планирала политику за Косово и ми с њима треба да отворимо карте. Као велика сила они би се окренули и направили неку врсту компромиса. Они не би вратили Косово али би могла да буде деоба или унија. Неку варијанту могу да смисле. Треба показати да не могу свашта да чине с нама. Садашњом политиком незамерања нисмо много учинили.” Јањић каже да ће то на крају бити решење, јер смо то већ предали Москви. „Али, зашто би Москва водила технички дијалог с Вашингтоном?”, каже он.

PRESS CLIPPING

Уторак 06.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗЛОЧИН ОРИЋА ОСТАО НЕКАЖЊЕН

Правда, Датум : 6.7.2010, Страна : 9

ОБЕЛЕЖЕНА ГОДИШЊИЦА СТРАДАЊА СРПСКИХ ЦИВИЛА КОД СРЕБРЕНИЦЕ

СРЕБРЕНИЦА / БРАТУНАЦ – Служењем парастоса, полагање цвећа и паљењем свећа на спомен обележјима и гробљима у разореним српским селима Крњићи у општини Сребреница и Загони (општина Братунац), као и на војничком гробљу у Братунцу, јуче је обележена 18. годишњица страдања 38 српских цивила, које су убили припадници муслиманских оружаних снага под командом Насера Орића.

У нападу 5. јула 1992. на небрањена српска села у Крњићима је убијено 24, а у Загонима 14 Срба, међу којима је било највише жена, деце и стараца, који нису успели да побегну. У Крњићима је тада убијен и свештеник Бобан Лазаревић, непокретни 80-годишњи Васо Парача, који је био први учитељ у том селу, директор школе Рада Тримановић, као и још осам жена, које су запаљене у кућама. Све куће у та два села су опљачкане, разорене и запаљене.

У Крњиће се од 40 породица, колико је живело пре рата, вратила само једна српска породица. Тела убијених Срба из Загора су сахрањена на неколико локација, а посмртни остаци Михаила Михаиловића још нису пронађени.

За тај злочин, као и за све друге злочине почињене над Србима на подручју Сребренице и Братунца током ратних 1992. и 1993. године – када је убијено 1.500 српских цивила – нико досад није осуђен, а Хашки трибунал је Орића 3. јула 2008. ослободио оптужнице, наводећи да није било доказа за његову командну одговорност.

Антрфиле : Петровдански покољ

Напади на Загоне понављани су неколико дана да би снаге под Орићевом командом на Петровдан, 12. јула, 1992. године, упале и извршиле још један масакр у том, као и у селима Залазје, Сасе и Биљача, где је на најсвирепији начин убијено 69 српских цивила и војника. Јединице под командом Орића су током 1992. и 1993. на подручју Сребренице и Братунца разрушиле свих 156 српских села и заселака, у којима су убили више од 1.500 српских цивила, подсетили су организатори парастоса.

ВЕРИЦА КАЛАНОВИЋ МИНИСТАРКА ЗА НАЦИОНАЛНИ ИНВЕСТИЦИОНИ ПЛАН

Пресс, Датум : 6.7.2010, Страна : 6

„Развојем инфраструктуре у источној Србији требало би задржати становништво и вратити оне који су отишли из тог дела наше земље“

СУСРЕТИ СА КЛИНТОНОМ И РУГОВОМ

Правда, Датум : 6.7.2010, Страна : 9

ЕКСКЛУЗИВНО: ПОЗАДИНА УМИРОВЉЕЊА ЕПИСКОПА РАШКО-ПРИЗРЕНСКОГ

Данас „бранитељи“ владике Артемија преко антицрквених сајтова и коришћењем заборавља као методом покушавају да „оперу“ његову дипломатску биографију у најтежим годинама косовско-метохијске историје. Посета потпредседника САД Џозефа Бајдена Дечанима послужила им је да братство ове светиње са моштима светог краља Стефана Дечанског, у сврху даљег „прања“ дипломатске биографије владике Артемија, богохулно прогласе за „други Бондстил и бастион антисрпства“, а читаву Цркву клеветнички за наводну „издају православља и Косова и Метохије“, пошто је Сабор одобрио ту протоколарну посету. У посао прања биографије се, својом забраном да Бајден, након посете Београда, посети и Дечане, укључио и владика Артемије, заборављајући кога је све он примао по манастирима током претходне деценије.

Срби имају право да буду против Бајдена, али немају право да не буду исконски Срби у светињама. Они имају право и треба да изразе своје протесте због америчког признања лажне косовске независности, али се то не ради у манастирима. Не чуди ме што то не знају они којима је Црква само „национална институција“. Чуди ме да то намерно превиђају неки који су деценијама у мантији. Гостопримство представља једну од одлика Срба, без обзира на то ко је и одакле је гост. И ко од нас свештеника има право некога да врати са прага светиње у којој служи уколико не ремети основна правила реда, која важе за све посетиоце без обзира на веру, нацију, политичко опредељење или расу.

Са којим је моралним правом владика Артемије, који је после бомбардовања дочекивао Медлин Олбрајт у Грачаници, могао да буде против Бајденове посете која се разликовала од посете Медлин Олбрајт са којом је владика Артемије одржао више састанака него што се саветовао са својом браћом епископима око, на пример, потписивања Меморандума о обнови цркава са Заном Крејзију на Видовдан 2004. године.

Не памти се да је неки српски епископ имао толико сусрета са америчким председником и највишим функционерима Америке, НАТО савеза и земаља Европске уније као што је случај са владиком Артемијем. Очевици сведоче да је владика Артемије чак и без најаве могао да буде примљен у врху Клинтонове и Бушове администрације. Чини се да је некако пао у заборав сусрет владике Артемија са Клинтоном 23. новембра 1999. г. на приштинском аеродрому.

Дакле, после екуменског сусрета владика Артемија и Лаврентија са кардиналом Шенборном, рабином Шнаером, бискупом Сопијем и муфтијом Морином, а свега неколико месеци након завршетка бомбардовања и изгона Срба, владика Артемије се срео и са Клинтоном. Сусрет се догодио у време прве Клинтонове посете Косову и Метохији када су га Албанци дочекали „као ослободиоца Косова“!

Са њим је дошла Медлин Олбрајт, али и његова кћерка Челзи. Клинтон није одржао посебне састанке са Србима и Албанцима. На том састанку су, поред владике Артемија, присуствовали и протосинђел Сава (Јањић) и Момчило Трајковић, као и Ибрахим Ругова, Хашим Тачи и Ветон Сурои. Разговарано је о могућности повратка владике Артемија и Трајковића у Прелазно веће Косова, на чијем се челу налазио Бернар Кушнер. Протоколарни пријем Џозефа Бајдена у Дечанима није исто што и политички састанак са Билом Клинтом, Медлин Олбрајт и Албанцима на аеродрому. Владика Артемије је, према сведочењу његових сарадника, најпре одбио да се врати у тзв. Кушнерову привремену администрацију. Став је након разговора и обећања Медлин Олбрајт врло брзо промењен.

Протојереј мр Велибор Џомић

PRESS CLIPPING

Среда 07.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НЕВОЉНИЦИМА 100 МИЛИОНА

Вечерње Новости, Датум : 7.7.2010, Страна : 5

РЕПУБЛИЧКА ВЛАДА ИЗДВОЈИЋЕ СРЕДСТВА ЗА ПРВУ ПОМОЋ УГРОЖЕНИМ ПОРОДИЦАМА

Новац у случају пожара, одрона, изненадне здравствене угрожености...

ПОРОДИЦЕ којима се деси изненадна несрећа, а не пронађу начин да се саме са њом изборе, моћи ће да рачунају да помоћ Министарства рада и социјалне политике. Први пут ће се у планирању буџета „убацити“ и ставка за „ургентна давања онима који се нађу у ризику“ иза то ће се до краја године издвојити 100 милиона динара.

- Људима се дешавају разне ситуације које их доведу до драстичног осиромашења, а Министарство рада није имало законску могућност да додели новац онима којима је неопходан - објашњава Љубомир Пејаковић, специјални саветник министра Расима Љајића. - За такву помоћ била је задужена локална самоуправа.

Било је примера да се десеточланој породици одрони део куће и они остану без крова над главом, а општина нема новца да им помогне. У том би случају децу требало одвести у неки смештај што је лошије него дати новац породици да се скући.

Без обзира на то да ли је у питању клизиште, поплава, пожар, угрожено здравље или претња од драстичног осиромашења, у Министарству кажу да ће новац бити обезбеђен. Још, међутим, нису прецизирани критеријуми. Извесно је да ће се новац делити преко локалних центра за социјални рад. Састављачи овог документа пошли су од претпоставке да ће се они које погоди нека невоља најпре обратити социјалном раднику у својој општини.

На адресу Министарства рада и социјалне политике, иначе, свакодневно стижу молбе за помоћ. За већину, ипак, одговора у кратком року нема и потребан је ангажман осталих институција.

Антрфиле : СТИЖЕ ПОМОЋ

САМО последњих година Министарство рада и социјалне политике је помогло многим угроженим породицама, а све акције испратио је и наш лист.

Обезбеђене су стипендије за Јовану и Луку Булатовић, успешне спортисте и талентоване ученике специјалне школе за децу оштећеног вида „Вељко Рамадановић“, уручена је неопходна опрема за четворочлану породицу Тодоровић. **Помоћ је уручена и породици Тинтор која живи у избегличком кампу у Крњачи.**

ДАЧИЋ И РУМУНСКИ МИНИСТАР О ЈАЧАЊУ ПОЛИЦИЈСКЕ САРАДЊЕ

Данас, Датум : 7.7.2010, Страна : 5

Букурешт - Министри унутрашњих послова Србије и Румуније, Ивица Дачић и Василе Благеа, сагласили су се јуче о неопходности унапређења полицијске сарадње у борби против криминала, кријумчарења људи и наркотика и шверца цигарета и најавили потписивање протокола о реадмисији.

БЕНКОВЧАНИ БЕЗ НЕПОДОБНИХ

Политика, Датум : 7.7.2010, Страна : А24

Саво Штрбац, председник Информационо--документационог центра „Веритас“

У Шимановцима, код Београда, у хотелу „Европа“, одржано је недавно (19. јун) Завичајно вече Бенковчана, у организацији невладине организације „Бенковчани и пријатељи“, на којој је присуствовало више од хиљаду људи.

Иако нисам био на овом скупу, имам потребу да нешто кажем тим поводом, и то: зато што сам и сам Бенковчанин, зато што сам консултован од организатора у току припрема скупа и зато што су ме многи Бенковчани пре одржавања ове манифестације питали да ли ћу присуствовати, а после зашто нисам присуствовао.

Неколико месеци пре одржавања манифестације, организатори су ми изложили концепцију „завичајне вечери“: хоћемо да то буде другачије од свих досадашњих сличних окупљања Крајишника у избеглиштву, тако што ћемо на скуп позвати и Хрвате из Бенковца, хрватског амбасадора у Београду и репрезентативне представнике Срба у Хрватској. А да би све протекло у најбољем реду, на скуп нећемо позвати поједине бенковачке Србе (неке и именујући) који би могли, својим присуством или наступом, иритирати или повредити осећања присутних бенковачких Хрвата, односно хрватског амбасадора у Београду.

На овакву концепцију окупљања Бенковчана реаговао сам на следећи начин: Бенковчани, и Срби и Хрвати, треба да се окупљају првенствено у Бенковцу, њиховом завичају; на ваш позив ће се одазвати само они бенковачки Хрвати који на било који начин не партиципирају у власти; хрватски амбасадор у Србији представља хрватску државу која нас је протерала и која нам, и петнаест година по завршетку рата, ускраћује имовинска и стечена права, па ваш позив амбасадору има велику политичку тежину.

Морам признати да ме је највише погодила најављена селекција Срба. Био сам учесник на више сличних окупљања Крајишника и у Србији и Републици Српској и у Аустралији (где тренутно има највише Бенковчана), али нико до сада није правио селекцију међу својим сународницима.

Заиста нисам могао себе замислити на скупу на којем намерно, по унапред направљеном списку, није дозвољен приступ неким бенковачким Србима само због тога што су у последњем трагичном грађанском рату обављали одређене функције у Крајини. Због тога сам организаторима рекао да немам ништа против да господин Купрешак (хрватски амбасадор у Србији), или било ко од бенковачких Хрвата или било који представник било које нације присуствује скупу Бенковчана, нормално, уколико то заиста желе, али без селекције међу својим сународницима и суграђанима. Организатори су игнорисали моје примедбе. Завичајно вече је одржано. Главни гости су били амбасадор Купрешак и потпредседник хрватске владе господин Узелац. Реакције су различите, као што се и могло очекивати; већина оних који су присуствовали реагују као Гага на сајту „Бенковачко гувно“:

„Емоције, загрљаји, сусрети, одушевљења... сви са истим циљем, а то је Бенковац... несебична љубав према том граду огледа се у свим Бенковчанима... Овај скуп има велике шансе да постане традиција, у нади да ће се овакви сусрети организовати и у Бенковцу.”

Да, заборавих рећи да је идеја организатора и била да их догодине позову у Бенковац на сличан скуп. Дај Боже да тако и буде. Поменуто Гага каже и ово:

„Показали смо колики је наш праг толеранције изласком хрватског велепосланика Купрешака на бину: без иједног звиждука, негодовања, чак са аплаузом... показали смо да умемо праштати... Са нагласком да наше најмилије које смо због тога несрећног рата изгубили никада нећемо заборавити.”

Можда су организатори желели да направе аполитично дружење бенковачких Срба и Хрвата у Шимановцима код Београда, али су, по мом мишљењу, изазвали супротан ефекат.

У СРБИЈУ МИМО ВОЉЕ

Данас, Датум : 7.7.2010, Страна : 1

Депортована 53 косметска Србина из Норвешке, у Немачкој драма две Ромкиње са Косова

Београд - Норвешка је депортовала у Србију 53 српска држављанина, јер им није одобрен азил у овој скандинавској земљи.

Депортација, углавном породица са децом, Срба из централне Норвешке, који су раније живели на Косову, обављена је у суботу са аеродрома Квернебергет у Кристиансунду, чартер летом до Београда. Полиција је 20 косовских Срба купила у кампу Сундал, док је троје њих преузето у кампу Тингвол, а преостали су доведени из избегличких кампова Улстеин и Меракер.

Како преноси лист Тиденс Крав, већина депортованих је живела у Норвешкој дуго времена, а Ингрид Вирум, начелник полицијске јединице за имиграције, за овај лист додаје да је присилна депортација извршена без драме и да има разумевања за мучне сцене које доживљавају породице и деца који се депортују.

Присилна депортација је пројекат изведен у сарадњи полиција округа Сунмор, Нордмор, јужног и северног Тронделага. Како је објаснио Магне Лово, вођа ове полицијске акције, овај подухват је пажљиво планиран већ дуже време и сматра се највећим у овој категорији у Норвешкој.

Ђула Саити (70) и њена кћерка Селвија Ернст (49), косовске Ромкиње које 20 година илегално бораве у Немачкој, такође ових дана преживљавају драму. Над њиховим главама надвила се депортација у Србију. Саити и Ернст су још у априлу уточиште потражиле у парохијској цркви у Ротенбергу, чиме су избегле први покушај насилног пребацивања у Србију. Тамо су под заштитом свештеника и локалних бораца за људска права.

Власти округа Ротенберг суспендовале су одлуку о депортацији, али је нису укинуле, па би до насилног пребацивања могло да дође већ током јула што је ових дана узбуркало духове у Доњој Саксонији. На прекјуче одржаној конференцији за новинаре, којој је присуствовала и посланица парламента ове немачке покрајине Елке Твествен, иначе представница „зелених“, затражено је да се мајци и кћерки омогући останак у Немачкој.

Уплитање посланице „зелених“ могло би да се рефлектује и на политичке прилике, јер депортација прети да угрози коалициону власт у округу Ротенберг.

Ђула и Селвија, иначе обе хроничне болеснице, имају српске пасоше, а по споразуму о реадмисији, оне би требало да се врате у Србију. Породичну драму усложњава и чињеница да би се са њима вратио и Селвијин син Мирза Хаџа (22) иако испуњава формалне услове за останак у Немачкој где има регуларан посао. Хаџа каже да не жели мајку и баку да пошаље у средину где никога не познају и где не би имале никаквих услова да преживе.

PRESS CLIPPING

Четвртак 08.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАКЕТИ

Вечерње Новости, Датум : 8.7.2010, Страна : 5

ПАРАЋИН - Локална самоуправа и невладина организација Центар за комуникацију "Правда" поделили су три тоне помоћи у храни избеглим и прогнаним лицима. Материјално најугроженије породице добиле су по пакет од 22 килограма, а укупно је расподељено 122 пакета. Реч је о донацији Комесаријата за избеглице, која је стигла у овој количини захваљујући одличној сарадњи са општином и невладиним сектором.

ПОМОЋ У СТАНОВИМА И ГРАЂЕВИНСКОМ МАТЕРИЈАЛУ

Дневник, Датум : 8.7.2010, Страна : 11

ХУМАНИТАРЦИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У БАЧКОЈ ПАЛАНЦИ

БАЧКА ПАЛАНКА: Локалним акционим планом за помоћ избеглицама, предвиђено је да се годишње за избегла лица одваја по 2,55 милиона динара. Повереник за избеглице у Општини Бачка Паланка Радослав Милошевић каже да ће планирани износи бити двоструко већи, јер све је више хуманитарних организација које су вољне да помогну.

Најзначајнији пројекат је изградња зграде за социјално становање под заштићеним условима. Планирано је да се изгради 15 станова и у току је изградња пројекта. Предвиђено је да 12 станова буде намењено избеглицама, а три стана добиће овдашње породице које су социјално угрожене.

Пројекат финансирају међународне хуманитарне организације, а локална самоуправа обезбеђује грађевинско земљиште и инфраструктуру, док ће комплетно управљање зградом вршити Центар за социјални рад. Станови ће бити грађени на локацији Стамбеног насеља „Синај” поред православне цркве у изградњи.

Поред станова они који су започели изградњу крова над главом у сопственој режији могу се надати пакетима грађевинског материјала вредности до 4.000 евра, а најављено је да ће Хуманитарна организација „Европске перспективе” за ове намене обезбедити око 30 милиона динара. За све информације заинтересовани треба да се обрате поверенику за избеглице у приземљу зграде Општине Бачка Паланка.

ДЕПОРТОВАНИ ГРАЂАНИ СРБИЈЕ ТВРДЕ ДА СУ ПРЕПУШТЕНИ САМИ СЕБИ

Блиц, Датум : 8.7.2010, Страна : 4

На Аеродром „Никола Тесла“ у суботу увече депортовано је из Норвешке педесет двоје Срба са Косова. Њихов представник Јовица Максимовић тврди за „Блиц“ да их на аеродрому осим полиције нико није дочекао, нити понудио било какву помоћ.

У Комесаријату за избеглице, међутим, кажу да су смештај обезбедили само једној породици повратника, а другу одбацили на аутобуску станицу, док су остали одбили помоћ Комесаријата и ослонили се на помоћ родитеља или рођака.

У суботу у пола седам ујутро норвешка полиција закуцала је на врата стана Јовице Максимовића у Сундалу у Норвешкој. Максимовић прича за „Блиц“ да му је тада речено да се заједно са породицом спакује за три и по сата, када ће га напољу сачекати аутобус који треба да покупи остале Србе из овог града и одвезе их на аеродром.

- Били смо шокирани. У Норвешкој живим са породицом две и по године. Били смо у процесу за добијање боравишне дозволе. Имам само речи хвале за норвешке власти: дали су нам станове, бесплатне курсеве норвешког и месечну материјалну помоћ. А онда је у суботу полиција покуцала на наша врата. Речено нам је да истог дана треба да путујемо за Србију. Попили смо са њима кафу и покушали да објаснимо да нисмо из Србије, него са Косова, и да не би требало да се закон о реадмисији односи на нас са двоструким држављанством, будући да је Норвешка признала Косово - истиче Максимовић.

Следеће непријатно изненађење, како тврди, повратнике је чекало по слетању у Београд где у пола седам увече није било никога да их дочека, осим припадника Министарства унутрашњих послова. Неке породице, каже, нису имале где да преспавају.

- Од Норвежана смо добили брошуру у којој је писало да треба да се обратимо Канцеларији за реадмисију која се налази на аеродрому. У брошури је објашњено где се канцеларија налази и ми смо били тамо, али су врата била закључана.

Звао сам брата из околине Београда и он је дошао по мене и моју породицу, али неке породице нису знале где ће преспавати, мада у брошури пише да је Канцеларија дужна да нам обезбеди смештај у првих 14 дана при повратку у земљу. **Срећом, Норвежани су нам при поласку дали по 200 евра ако нам затреба за хитан смештај - каже Максимовић.**

Он се, како каже, привремено налази код брата у месту Пасјане крај Гњилана, али његовој земљакињи Наташи Јанковић је далеко теже. Она је у седмом месецу трудноће и налази се у избегличком кампу „Бањица“. У авиону је неколико пута пала у несвест.

Када смо јуче покушали да контактирамо са Канцеларијом за реадмисију, у кабинету потпредседника Владе Србије Јована Кркобабића, који је иначе и потпредседник Савета за интеграцију повратника, упутили су нас на Комесаријат за избеглице. Срђан Ристић из Комесаријата негирао је Максимовићеву причу. Он тврди за „Блиц“ да су људи из Комесаријата били на аеродрому и упоредо са полицијом обавили разговоре са свим људима који су у суботу депортовани из Норвешке. Према његовим тврдњама, само једна породица са троје деце је тражила помоћ, а једној је требао превоз до аутобуске станице и то им је обезбеђено. Остали су, како каже, имали у плану да затраже помоћ од чланова породице или родбине која живи у Србији. На питање да ли је тачно да нису помогли трудници Наташи Јанковић која је имала здравствених проблема, Ристић каже: „Знам за тај случај. Она је прво тражила помоћ, али се после предомислила и отишла у избеглички камп“.

- Нама је прошлог четвртка јављено да ће бити враћена група од 53 лица из Норвешке. Враћена су 52 лица која имају интерно избеглички статус. Ми смо све питали да ли имају код кога да оду. Оним породицама којима треба смештај или нека друга помоћ изашли смо у сусрет. Али они се углавном враћају на претходну адресу - тврди Ристић.

Антрфиле : Годишње у Србију врате 1.000 људи

Од јануара ове године укупно је у Србију депортовано 376 особа, од којих су 102 деца. Највећи број депортованих је из Шведске, Немачке и Швајцарске, а скоро 80 одсто њих је ромске националности. Како кажу у Комесаријату за избеглице, годишње се враћа око

хиљаду људи и то углавном преко Аеродрома „Никола Тесла“, а остали преко Келебије и Хоргоша.

НИЈЕ БИЛО ДОБРОДОШЛИЦЕ У СРБИЈИ

Данас, Датум : 8.7.2010, Страна : 4

Дејан Шарковић, косовски Србин који је депортован из Норвешке, говори за Данас

Тражио сам да ме депортују на Косово, али су ми у Норвешкој рекли да то није могуће јер не могу да ми осигурају безбедност, па су нам објаснили да нас депортују у Србију, зато што се тамо прича исти језик, а имамо српско држављанство

У ФОКУСУ

Београд - Пробудили су нас у осам ујутру и рекли да морамо да се спакујемо јер нас депортују у Србију. Објаснили су нам да нас депортују према важећим споразумима Србије и Норвешке о реадмисији. Међутим, у нашој земљи нисмо лепо дочекани, нису нам обезбеђена никаква права и препуштени смо сами себи, прича за Данас Дејан Шарковић, један од 53 српска држављанина који су током викенда из Норвешке депортовани у Србију, јер им је одбијен захтев за добијање азила.

Шарковић објашњава да је са супругом, малолетним дететом и мајком у јуну 2008. године са Косова и Метохије отишао у Норвешку.

- Када су рекли да ће нас депортовати ја сам тражио да ме депортују на Косово, али су ми у Норвешкој рекли да то није могуће, јер на Косову не могу да ми осигурају безбедност, па су нам објаснили да нас депортују у Србију, јер се тамо прича исти језик, а имамо српско држављанство, истиче Шарковић. Он додаје да су норвешки полицајци који су путовали са њима били изузетно љубазни, на аеродрому и у авиону су им давали храну и пиће, а у авиону пред слетање свима је подељен правилник о томе која су им права у Србији. Како објашњава, сваком одраслом члану породице дали су по 200 евра, а деци по 100 евра једнократне помоћи.

Међутим, према речима нашег саговорника, Србија им није указала добродошлицу, а права која су назначена у правилнику нису им омогућена.

- У канцеларији за реадмисију су били изузетно нељубазни према нама. Иако у правилнику пише да су у обавези да нам обезбеде две недеље смештаја у колективном центру, то нам није омогућено, а није нам указана ни било каква финансијска помоћ док у Србији не нађемо посао и смештај. Сада сам са супругом, сином и мајком код тетке у стану величине 34 квадрата, каже Шарковић.

Светлана Станивуковић, правна координаторка невладине организације Праксис, која пружа правну помоћ повратницима по реадмисији, каже за наш лист да сваки повратник према путном листу који важи 90 дана има право на социјална давања и једнократну помоћ, као и на лечење.

- Пракса многих држава се разликује, па тако неке земље, као Норвешка, не изручују држављане Србије на Косово, јер не може да им обезбеди безбедност, док поједине земље Косово третирају као независну државу и повратнике из Србије изручују на Косово, истиче Станивуковићева.

Антрфиле : Чиплић без коментара

До закључивања овог броја министар за људска и мањинска права Светозар Чиплић остао је недоступан за коментар да ли су нашим грађанима приликом депортације у Србију нарушена људска права.

Нема жалби код заштитника грађана

Саша Јанковић, заштитник грађана, каже за Данас да се грађани који су мимо своје воље депортовани у Србију нису жалили овој институцији.

- Од самог почетка депортације пратимо те случајеве и до сада нису примећене неправилности због којих би заштитник грађана самоиницијативно реаговао. Према нашим овлашћењима, у могућности смо да покрећемо поступке само против органа у нашој земљи, а ако су нашим грађанима у иностранству нарушена права, можемо само да контактирамо наше колеге у тој земљи како би они реаговали, истиче Јанковић. Он додаје да је према његовим сазнањима више од 1.000 наших држављана депортовано у нашу земљу из Европе и околних земаља.

ЉУБИЧИЋ: ИСКРЕНО, ПЛАШИМ СЕ ДА НЕ БУДЕ ИНЦИДЕНАТА!

Пресс, Датум : 8.7.2010, Страна : 36

Најискуснији члан хрватског Дејвис куп тима, Иван Љубичић признао је да се прибојава могућих инцидената током сусрета у Сплиту.

- Волео бих када би људи видели овај меч као обично тениско одмеравање снага и ништа више. Али истина је да то никада неће бити. Покушавам да пошаљем поруку Сплићанима и навијачима који ће доћи у Сплит да је ово прилика да покажемо свету да смо превазишли све проблеме из прошлости. Али се такође прибојавам, да будем искрен, пошто вам за инциденте није потребно 2.000 људи.

Потребно вам је само један или два лудака на овој или оној страни и да све крене по злу - искрен је велики ас.Љубичић не крије да у хрватском живљу и даље постоји велика нетрпељивост према „источним комшијама“.

- Ови момци који су дошли у Сплит немају никакве везе са ратом, па они су у то време имали између пет и 10 година! Тако да оно што су људи из Србије урадили хрватском народу нема никакве везе са њима. Ови момци су дошли да играју тенис - подвлачи Љубичић кога је Јанко Типсаревић позвао на своју свадбу.

„Иван велики“ је један од стотине хиљада несрећника који су почетком деведесетих година прошлог века остали и без земље и без дома. Међутим, он добро зна да не постоји колективна кривица за рат.

- Ако би ико требало да буде острашћен, онда сам то ја. Због рата сам морао да напустим кућу и постао сам избеглица. Али, ја све време покушавам да пренесем преко медија да су ова четири српска тенисера заиста одлични момци. Њих четворица су ми сигурно међу десет најбољих пријатеља из света тениса - рекао је рођени Бањалучанин.

Први рекет Хрватске, Марио Анчић једва чека да окршај са Србијом почне и сматра да ће публика бити одлична и поред очигледне тензије.

- Ово ће бити судар две велике нације! Ово је први пут у историји да Хрватска игра против Србије. Биће доста тензије у ваздуху, али се надам да ће се све добро завршити. Мислим да ће публика бити фантастична - сматра хрватски ас.

PRESS CLIPPING

Петак 09.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ШЕСТ ПОРОДИЦА СА КОСОВА ДОБИЛО НАМЕШТЕНЕ СТАНОВЕ

Блиц – Србија, Датум : 9.7.2010, Страна : 5

МЕДВЕЂА - Шест расељених породица са Косова и две социјално угрожене породице из Медвеђе уселиле су се јуче у нове опремљене станове у избегличком насељу у овој вароши изграђене средствима Европске уније, локалне самоуправе и новцем од игара на срећу. Кључеве новим станарима уручио је шеф делегације Европске уније у Србији Венсан Дежер, као и министри у Влади Србије Милан Марковић и Расим Љајић и комесар за избеглице Владимир Цуцић.

- Ван себе сам од среће јер сам 14 година била по колективним центрима. Коначно смо мој син и ја добили свој кров над главом - прича док брише сузе Госпава Јовановић из Приштине, самохрана мајка.

Срећни су и брачни пар пензионера Јанковић из Приштине, који су били подстанари у оближњем селу Гајтан. Добили су стан од тридесетак квадрата, као и Мирослава Баиновић, такође из Приштине.

- Први пут у животу имам свој стан. Хвала добрим људима што су ми под старе дане омогућили да уживам у овом предивном амбијенту поред реке - каже Баиновићева.

У стан, опремљен најпотребнијим намештајем, уселила се и шесточлана породица Недић из оближњег Гајтана.

- Имамо двоје болесне деце, а ниједно од нас не ради. Сада нам је лакше јер смо ближи лекару и школи - причају супружници Недић.

ЕУ је преко немачке хуманитарне организације АСБ уложила нешто више од 14 милиона динара за изградњу станова, Министарство за државну управу и локалну самоуправу два милиона за прикључење зграде на електричну енергију, а општина Медвеђа је обезбедила грађевинску парцелу и инфраструктуру. Истовремено је у Медвеђи отворен и Дом за дневни боравак старих и изнемоглих особа, а пројекат у вредности од осам милиона динара реализован је средствима Министарства за рад и социјалну политику, Координационог тела за југ Србије и општине Медвеђа.

УГРОЖЕНИ ПОД КРОВОМ

Вечерње Новости, Датум : 9.7.2010, Страна : 30

Станови за 40 избегличких породица

Првих 20 усељава се у септембру

СМЕДЕРЕВО - Од јесени шеснаест избегличких породица из највећег колективног центра на Балкану, у Радинцу, добиће кров над главом. Домови за становање у заштићеним условима донација су УНХЦР коју је спровео Комесаријат за избеглице Републике Србије средствима Европске комисије.

У Смедереву живи око 18.000 избеглих и расељених. У колективном центру у Радинцу тренутно је смештено 490 људи који немају куда. До краја ове и половине наредне године, захваљујући УНХЦР, најважније егзистенцијално питање решиће четрдесетак породица.

Кључеве нових станова избегличке породице могу очекивати најкасније у септембру.

- Породице ће ући у комплетно опремљене станове, а локална самоуправа ће им пружити финансијску помоћ у плаћању комуналија, јер су то људи који нису радно способни или имају болесне чланове породице. Зграда би требало да буде готова у септембру - каже др Весна Јеремић-Драгојевић, члан Градског већа задужена за социјалну политику.

Конкурс за избор корисника социјалног становања је ове седмице окончан. За 20 станова конкурисало је 70 породица, од чега 26 избегличких из кампа у Радинцу, 30 који живе приватно и 12 социјално угрожених породица из локалне заједнице.

Осим 16 избегличких, станове у новој згради у насељу Ковачићево добиће и четири смедеревске породице.

Оне који сада не буду имали среће, чека још једна шанса.

- У августу ће почети изградња још једног објекта са 20 нових станова. Тако, очекујемо да до краја ове године око 200 избеглих и расељених напусти колективни центар. Око 150 житеља кампа смо збринули, напомиње др Јеремић-Драгојевић. Нова зграда биће завршена вероватно до наредног лета, а исти услови конкурса важиће и за ове станове.

Антрфиле : Пуна брига

ЗГРАДА за становање у заштићеним условима имаће своје домаћине, породице које ће водити бригу о станарима и бити спона са локалном самоуправом. О станарима ће бринути и стручна лица - психолози, социјални радници и лекари, што представља вид нове социјализације и помоћи.

ПАКЕТИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Данас – Браничево, Датум : 9.7.2010, Страна : 8

Пожаревац - Комесаријат за избегла и расељена лица наставио је пружање помоћи најугроженијима па су за њих у Пожаревац допремљена 52 пакета са храном и основним животним намирницама.

Том приликом, заменица градоначелника Пожаревца, Вукица Васић, захвалила је Комесаријату на изванредној сарадњи констатујући да ће помоћ за најугроженија лица и даље пристизати у оним локалним самоуправама које имају јасно дефинисане пројекте и планове у овој области.

ДОМОВИ ЗА ПОВРАТНИКЕ У ЖАЧ

Преглед, Датум : 9.7.2010, Страна : 5

Почела изградња кућа за 14 српских породица

Приштина

Косовски министар за заједнице и повратак, Саша Рашић изјавио је да је јуче почела изградња кућа за четрнаест повратничких српских породица у селу Жач, код Истока, који су често били мета напада Албанаца. Рашић је рекао да је реч о изградњи кућа за 14 повратничких породица, а да се очекује комплетирање документације за још неколико породица како би и њима пружили такву подршку.

Он је казао да се тренутно у овом селу налази 14 породица и да број повратника у Жачу расте, с обзиром да се због летњег школског распуста вратило неколико деце. Рашић је казао да ће се наставити с подршком Србима у овом селу, који су често били на мети оних Албанаца који су се противили њиховом повратку.

Министар за повратак и заједнице рекао је да се на КиМ у првих шест месеци ове године вратило око 1.000 повратника, исто онолико колико током 2009. године вратило у покрајину. „Укупно 7,5 милиона евра са којима Министарство располаже у овој години је веома мало, али радује што постоји воља представника међународне заједнице да помогну процес повратка расељених“, рекао је Рашић.

ОСТАВЉЕНИ НА КИШИ БЕЗ ХРАНЕ И СМЕШТАЈА

Данас, Датум : 9.7.2010, Страна : 4

Тешка ситуација косовских Срба депортованих из Норвешке пре неколико дана

Београд - Са Косова сам дошао у Београд пошто су ми запалили кућу, а онда су ми овде кћерку деца малтретирала, ломили су јој прсте, ударали је циглом у главу, била је истраумирана и највише због ње смо отишли у Норвешку. Тамо смо провели три године, почела је да се лечи. **Млађа кћерка је рођена у Ослу, а онда су нас током викенда вратили у Србију где нам нису обезбедили ни смештај, ни храну, прича за Данас Сениша Јанковић, један од 53 српска држављанина који је из Норвешке депортован у Србију.**

Јанковић се са супругом која је у седмом месецу трудноће и две кћерке после доласка у Београд сместио у непризнатом избегличком кампу у београдском насељу Бањица. Зидови стана у коме сада живе прекривени су буђи, тоалет нема светла и деле га са најмање десет породица које живе у кампу. Торбе, још нераспаковане, јер немају где да оставе ствари, налазе се на поду спаваће собе.

- Нисам ништа јела, три дана само воду пијем, а шта деци да дам да једу?

Побегла сам са Косова, па сам морала да одем и из Србије, јер ме је мука натерала. Сада су ме у седмом месецу трудноће вратили. Немамо нигде ништа, кроз сузе прича Јанковићева супруга Наташа Јанковић док нам отвара врата фрижидера у коме нема ниједне намирнице.

Објашњавају да су у Норвешкој били лепо дочекани, да им је обезбеђен смештај, храна и новчана помоћ.

- Када су дошли по нас у суботу ујутро и тада су били љубазни, рекли су нам да имамо два сата да се спакујемо. Испратили су нас до аеродрома, дали су нам и храну и пиће и са њима нисмо имали никаквих проблема, истиче Јанковић.

Међутим, према њиховим речима, у Србији им није указана добродошлица, а на аеродрому „Никола Тесла“ у Канцеларији за реадмисију нису им обезбеђени ни превоз, ни смештај.

- **Врата Канцеларије за реадмисију била су закључана и чекали смо око пола сата да неко дође да нас прими. Када су нас примили само су нас испитали где смо били и ништа друго. Нису нас упутили ни где да преспавамо, ни било шта друго, само су нас оставили на аеродрому по киши и пљуску. Нису нам дали ни чашу воде, ни парче хлеба, а сви смо били гладни и жедни.** Морао сам да позовем брата који је инвалид од када је пао са шестог спрата да дође по нас, прича Јанковић док на поду поред њега седи старија кћерка Анђела која плаче, а млађа која има две године игра се испред куће.

Као једини излаз из тешке ситуације Јанковићи виде у повратку у Норвешку.

- Овде немамо никаква документа, жена је у Норвешкој водила трудноћу, старија кћерка не уме да пише на српском, већ само на норвешком. Тамо смо били смештени у кампу у

коме смо имали све, а у својој земљи немамо ни основне услове за живот. По стану шетају бубе, прича Јанковић.

Међутим, у Комесаријату за избеглице чији представници раде у Канцеларији за реадмисију са службеницима Министарства за људска и мањинска права, негирају ову причу.

Иван Гергинов, помоћник комесара, каже за Данас да су смештај обезбедили само једној породици повратника, а да су друге превезли до аутобуске станице.

- Из Норвешке је депортовано 12 породица, а 24 особе су биле малолетне. **Обавили смо разговор са њима и објаснили им која су њихова права. Већина њих је изразила жељу да се смести код родбине и пријатеља, осим једне жене са троје малолетне деце која је након прихвата о нашем трошку преспавала у Београду, а наредног дана је пребачена у прихватни центар у Шапцу, истиче Гергинов.** Према његовим речима, иако свака породица по повратку има право на 14 дана у прихватном центру, многи од њих због немогућности обезбеђивања смештаја у прихватном центру остају и по неколико месеци.

Антрфиле : Враћено 1.769

Према подацима Министарства унутрашњих послова Србије од почетка године у Србију је враћено 1.769 наших држављана за које је МУП дао сагласност, јер нису имали дозволу боравка у земљама Европе и околним земљама. Највише повратника је из Немачке, Швајцарске, Шведске, Белгије и Луксембурга.

Канцеларија пружа само иницијалну помоћ

У Министарству за људска и мањинска права за Данас истичу да се када се ради о заштити права и основних слобода повратника, скреће пажња да су они по изласку из авиона и проласка пасошке контроле потпуно слободни и могу да иду где желе, а Канцеларија за реадмисију на аеродрому „Никола Тесла“ пружа само иницијалну помоћ и подршку повратницима.

- Посебан проблем који се тиче повратника јесте тај што је наша земља у таквим економским приликама да не може сама, без помоћи земаља из којих се повратници враћају да обезбеди услове за социоекономску реинтеграцију, истичу у овом министарству.

PRESS CLIPPING

Субота 10.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДРЖАВА НЕМА ЗА ПРОБЛЕМ ДЕПОРТОВАНИХ

Данас, Датум : 10.7.2010, Страна : 4

Београд - Косовским Србима који су током прошлог викенда депортовани из Норвешке у Београд, јер им није одобрен азил, није се обратила ниједна релевантна институција у нашој земљи, а они су и даље препуштени сами себи.

Иако су многе породице тражиле да уместо у Београд, буду депортоване на Косово, Норвешка то није дозволила објашњавајући да тамо не може да им осигура безбедност.

Јовица Максимовић, представник депортованих породица, каже за Данас да их на аеродрому осим полиције није нико дочекао, а једину помоћ пружила им је Норвешка која је још у авиону сваком одраслом члану дала једнократну помоћ од 200 евра, а деци по 100.

- Када смо тражили да нас врате на Косово рекли су да не могу да нам осигурају безбедност и да нас зато враћају у Београд. **У авиону норвешки полицајци дали су нам брошуру о нашим правима, али ниједно од тих права није нам омогућено, истиче Максимовић.**

Максимовић, који је због немогућности обезбеђивања смештаја у Београду са супругом и двоје деце морао да оде код брата у село Пасјане код Гњилана, каже да га није контактирала ниједна институција из Србије, а на Косову су неми за њихове проблеме.

АЛИ ДЕДА И ШЕСТ ПЕНЗОСА

Куир, Датум : 10.7.2010, Страна : 2

Сви високи функционери ПУПС Јована Кркобабића у исто време примају и плату и пензију! Месечни приходи појединих иду и до 200.000 динара!

Милан Добромировић
milan.dobromirovic@kurir-info.rs

БЕОГРАД - ПУПС, партија потпредседника Владе Јована Кркобабића, и те како се бори за права пензионера - посебно за своје функционере!

Сви највиши функционери ове партије, од лидера странке Јована Кркобабића па до петорице посланика, истовремено примају и државну плату и пензију! Ову „привилегију“ користи и шеф Кркобабићевог кабинета Мирослав Копечни!

Кркобабић месечно инкасира 167.000 динара, док Копечни заради 146.000 динара.

Осим њих, ову привилегију користе и посланици ПУПС у Скупштини - шеф посланичке групе Момо Чолаковић (198.000 динара), његов заменик Константин Арсеновић (194.276), као и посланици Никола Крпић (140.000), Ђуро Перић (182.000) и Синиша Стаменковић (107.394). Простом рачуницом долази се до податка да један функционер ПУПС месечно кошта државу око 155.000 динара, што је чак шест пута више од просечне пензије, која износи око 26.000 динара!

Момо Чолаковић у изјави за Куир каже да нису они једини пензионери у парламенту.

- Постоји закон, нисмо ми криви што нам је запало да будемо посланици! Није све како се чини на први поглед, знатан део тих средстава дајемо у хуманитарне сврхе и за партију - истиче Чолаковић.

Никола Крпић такође се позива на законски основ.

- Он је такав какав јесте, нисам га ја писао! Многе ствари у парламенту на које имам право не користим, јер мислим да то није фер - каже Крпић.

Ђуро Перић наглашава да је ово јавна ствар и да ништа не крију.

- Не можемо толики посао да радимо волонтерски! Не иду сви износи у наш џеп, помажемо партију и неке социјалне институције - тврди Перић.

Јован Кркобабић није одговарао на позиве Курира.

Антрфиле : Наплаћивали и смештај!

Шеф посланичке групе ПУПС Момо Чолаковић, према скупштинском извештају о трошковима те институције за 2009, узео је и 254.755 динара за накнаду за одвојен живот и 420.000 динара као накнаду за смештај. За исту ставку поменути суму узео је и посланик те странке Сениша Стаменковић, који је наплатио и 112.964 динара као накнаду за одвојен живот.

PRESS CLIPPING

Уторак 13.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ Курир, Датум : 13.7.2010, Страна : 14

Изградња

ПАРАЋИН - Представници Комесаријата за избеглице Републике Србије, Невладине организације „Европска перспектива“ и општине Параћин потписали су јуче уговор о изградњи 15 станова намењених избеглим, расељеним и социјално угроженим породицама које живе на територији општине Параћин.

Средства за изградњу нових стамбених јединица биће обезбеђена из фондова Европске уније и општине Параћин, а вредност радова је 280 милиона евра. Иначе, ово је пета зграда која се у Параћину гради за избегла и расељена лица, а изграђено је и 10 кућа намењених збрињавању породица.

ЈОШ 15 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛЕ У ПАРАЋИНУ Пресс, Датум : 13.7.2010, Страна : 14

добра вест

ПАРАЋИН - Нова зграда са 15 станова за избегле и расељене градиће се у Параћину, захваљујући новим уговорима који су јуче потписани у тој општини.

Објекат ће се градити из донације која је обезбеђена преко грчке НВО, док је локална самоуправа обезбедила локацију и инфраструктуру. Зграда ће се налазити у Данкову, у делу града где су већ стамбено збринуте 64 избегле и расељене породице.

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ШЕСТ РАСЕЉЕНИХ И ИЗБЕГЛИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО ПО 150.000 ПОМОЋИ

Пресс, Датум : 15.7.2010, Страна : 15

ПРОКУПЉЕ - Повереништво за избеглице у Прокупљу одобрило је бесповратна средства, по 150.000 динара за шест породица расељених са Косова и Метохије и избеглих из Хрватске. По речима повереника Гордана Јанковић, новац су добиле четири породице са Космета и две из Хрватске.

- У питању је новац који обезбеђује Комесаријат за избеглице, а намењен је доходним активностима незапосленим особама како би отворили неку занатску радњу, односно створили егзистенцију за издржавање породице - истакла је Гордана Јанковић, напомињући да су недавно четири расељене породице добиле помоћ у грађевинском материјалу како би санирале и опремиле започете куће. Планирано је да у септембру још осам породица добије овај вид помоћи.

ОБИШАО ПОВРАТНИКЕ

Курир, Датум : 15.7.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Помоћник министра за одрживи повратак и опстанак у Министарству за КиМ Бранислав Ристић завршио је јуче тродневни обилазак повратника у неколико места на Космету.

Он је обишао повратнике у Зочишту, Ораховцу, Сиги, Левосоју, Гораждевцу, Жачу, Белом Пољу, Драгољевцу, Пољани, Мужевинама и Брестовику, саопштено је из Министарства.

САМО ПРЕКРШАЈ

Курир, Датум : 15.7.2010, Страна : 3

ЗАГРЕБ - Загрепчанин који је 8. јула у Водицама код Шибеника нокаутирао 33-годишњег повратника из Србије биће оптужен само због ремећења реда и мира, саопштила је јуче шибенско-книнска полицијска управа.

PRESS CLIPPING

Петак 16.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЈОСИПОВИЋ 18. ЈУЛА У СРБИЈИ

Преглед, Датум : 16.7.2010, Страна : 2

Председник Хрватске Иво Јосиповић боравиће у недељу и понедељак, 18. и 19. јула, у званичној посети Србији. Одмах по доласку Јосиповић ће се у Палати Србија састати са председником Србије Борисом Тадићем, а двојици председника касније ће се придружити и чланови делегација.

Истог дана поподне Јосиповић и Тадић присуствоваће у Суботици обележавању 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Другог дана посете, у понедељак, 19. јула, Јосиповић и Тадић разговараће у Београду са **породицама избеглица, повратника у Хрватску.**

Председници ће потом прошетати центром Београда и присуствовати сусрету уметника Србије и Хрватске на Калемегданској тераси.

Јосиповић би у понедељак пре подне у Београду требало да се састане са представницима невладиних организација, најавио је београдски Фонд за хуманитарно право. То ће бити прва званична посета Јосиповића Србији откако је изабран за председника Хрватске. Јосиповић и Тадић састали су се први пут 24. марта у Опатији, а потом и на више регионалних састанка. Хрватски председник и председник Србије су 16. априла, након заједничког састанка са председником Мађарске Ласлом Шољомом у Печују, заједно посетили Бачки Моноштор.

ЈОСИПОВИЋ 18. И 19. ЈУЛА У ЗВАНИЧНОЈ ПОСЕТИ СРБИЈИ

Дневник, Датум : 16.7.2010, Страна : 2

Председник Хрватске Иво Јосиповић боравиће 18. и 19. јула у званичној посети Србији, где ће се, у недељу, 18. јула, састати с председником Србије Борисом Тадићем, саопштила је јуче Канцеларија председника Тадића. Председник Тадић и његов гост присуствоваће у недељу у Суботици обележавању 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини, а окупљенима ће се обратити оба председника.

Другог дана посете, у понедељак, 19. јула, председници Тадић и Јосиповић разговараће у Београду с породицама избеглица, повратника у Хрватску, после чега ће прошетати центром града. После шетње, председник Тадић и његов гост присуствоваће сусрету уметника Србије и Хрватске у ресторану „Калемегданска тераса“ у Београду, наведено је у саопштењу.

КРЕДИТИ РАСЕЉЕНИМА

Правда, Датум : 16.7.2010, Страна : 28

ПРОКУПЉЕ – Повереништво за избеглице у Прокупљу одобрило је четири бесповратна кредита од по 150.000 динара породицама расељеним са Космета, и два избеглицама из Хрватске.

– У питању су средства која обезбеђује Комесаријат за избеглице незапосленим лицима, како би отворила неку занатску радњу и створила егзистенцију породици – истиче повереник Гордана Јанковић, напомињући да су недавно четири расељене породице добиле помоћ у грађевинском материјалу, како би санирале и опремиле започете куће. У септембру још осам породица треба да добије кредите.

ДОДЕЉЕНЕ ПАРЕ ЗА ПОКРЕТАЊЕ БИЗНИСА У СРЕМСКИМ КАРЛОВЦИМА

Дневник, Датум : 16.7.2010, Страна : 9

Шест избегличких и породица расељених с Косова и Метохије у Сремским Карловцима добиће новчану помоћ од Комесаријата за избеглице за започињање или унапређење сопственог бизниса.

Како сазнајемо од повереника за избеглице Наде Остојић – Агбабе, Комесаријат за избеглице доделио је 750.000 динара карловачкој општини за економско осамостаљивање те категорије становника, а комисија за доделу помоћи, расписала је оглас на који се пријавило 12 породица.

Највећи износ је 150.000, а најмањи 100.000 динара. Добитници помоћи бавиће се изградом обуће, одевних предмета, колача и торти и пчеларством.

ВЕЋ ВИЂЕНО

Политика, Датум : 16.7.2010, Страна : А20

Пре три године, када се спекулисало хоће ли у Београду уопште бити одржана Универзијада, као један од главних разлога кашњења почетка градње универзитетског села наведен је проблем расељавања ромских породица, махом избеглих са Космета, које су од 1999. године живеле у делу Блока 67, где се сада налази насеље „Белвил”.

Седамдесетак породица тада су се под нејасним околностима преселиле на оближње слободно земљиште у Улици Милутина Миланковића, али њихов проблем није тиме решен. Неколико дана по досељавању на нову локацију, многима је уручено решење комуналне инспекције Новог Београда на основу којег је требало да уклоне кућице са јавне површине. Неки од њих су се скућили испод „Газеле” и у Блоку 70. Како је тада писао наш лист, цитирајући житеља тог насеља, да би отишли са те локације добијали су од 500 до 1.000 евра. Наводно су имали представника који је преговарао у њихово име. Ко је тачно водио разговоре и у чије име, остало је непознато.

Живојин Митровић, тадашњи координатор Координационог центра за укључивање Рома при Скупштини града, рекао је да су ромске породице преварене и да су за мале паре отишле из Блока 67, а да „Координациони центар није учествовао у преговорима са инвеститором, као ни са људима из тог насеља”.

Прошле године у априлу, када су ромске породице из насеља код „Белвила” расељене, причало се да учерице по цени од 50 евра житељима наплаћује Енвер Коваци, тадашњи

председник Удружења Рома расељених са Космета. Он је упорно демантовао изјаве да управља насељем и наплаћује ренту. Тих дана, приликом једне од посете новинара, Ромкиња из Хрватске је са дететом у наручју истрчала пред камере и узвикнула: „Плаћамо 50 евра за смештај и 1.500 динара за струју. То што нико не сме ово да каже, друга је прича.”

Њене наводе потврдио је и градоначелник Драган Ђилас, који је рекао да су Роми под утицајем својих вођа који коче пресељење како не би остали без ренте. Био је изричит да неће дозволити да такви уцењују град и да ће онај ко се бави овим нелегалним радњама бити подвргнут судском поступку.

ХРВАТИ БИ ДА ХАПСЕ 433 СРБА!

Ало!, Датум : 16.7.2010, Страна : 3

ПРОГНАНИЦИ ТРАЖЕ УВИД У СПИСКОВЕ ОСУМЊИЧЕНИХ

Првог дана кад је Министарство правде омогућило увид у спискове особа које су у Хрватској осуђене, оптужене или под истрагом због ратних злочина, пријавило се више од 50 заинтересованих. Њима је на писарници министарства дат образац који су морали да попуне, а на одговоре у писаној форми сачекаће највише 15 дана.

Државни секретар Слободан Хомен објашњава да се захтев налази на сајту министарства грађевине треба да брину јер су сви подаци које оставе строго поверљиви.

Јуче је дошло педесетак, махом старијих људи, који су избеглице већ петнаестак година. Њихове реакције су врло позитивне јер су досад само у Амбасади Хрватске могли да провере да ли су на списку, а многи су страховали да ће их у том случају одмах ухапсити - каже Хомен за „Ало!“. Он сматра да је најважније што први пут грађани могу да провере да ли је против њих покренута истрага због сумње да су извршили ратни злочин.

Под истрагом је 433 људи. Не значи да ће против њих икад бити подигнута оптужница, али они могу бити ухапшени чим уђу у Хрватску - објашњава Хомен.

PRESS CLIPPING

Субота 17.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ГРАДЊА

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 17.7.2010, Страна : 3

ШИД - У току је испорука грађевинског материјала за шест избегличких породица.

Ову помоћ у вредности 1.875.000 динара, обезбедио је Комесаријат за избеглице, а општина Шид додала је још 10 одсто, односно, 187.000 динара. По речима повереника за избегле Ивице Јовића, корисници материјала, две породице из Илинаца, те по једна из Шида, Беркасова, Моровића и Вишњићева, дужне су да у року од 90 дана уграде овај материјал. Јовић најављује ускоро нови конкурс.

ТАДИЋ И ЈОСИПОВИЋ НА САЛАШУ У БАЧКОЈ

Данас, Датум : 17.7.2010, Страна : 3

Београд, Суботица - Председник Хрватске Иво Јосиповић долази у недељу, 18. јула, у дводневну званичну посету Србији. Првог дана посете, у Београду ће се састати с председником Србије Борисом Тадићем, након чега ће двојица председника отићи у Суботицу, на обележавање 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини (ДСХВ). У понедељак, Јосиповић ће у Београду имати састанак с представницима невладиних организација, након чега ће заједно с Тадићем разговарати с породицама избеглица, повратника у Хрватску.

Председници ће потом прошетати центром Београда и присуствовати сусрету уметника из Србије и Хрватске.

Челници ДСХВ изузетно су задовољни због одлуке Јосиповића и Тадића да увеличају 20. рођендан ове странке. За почетак, када двојица председника крену пут Суботице, њихови домаћини из ДСХВ одвешће их на један салаш у Ђурђину.

„Желели смо да наше госте одведемо у један аутентичан војвођански салаш, а Ђурђин је одабран као симбол нашег успеха, јер то је место у којем никада нисмо изгубили на изборима“, каже Петар Кунтић, председник ове странке војвођанских Хрвата. Председници ће затим у суботичкој Хали спортова присуствовати свечаности поводом јубилеја ДСХВ, а увече ће руководство странке и Хрватског националног вијећа, заједно с председником Јосиповићем, бити гости на вечери код председника Тадића у Београду.

ТРАЖЕ РЕШЕЊЕ

Курир, Датум : 17.7.2010, Страна : 2

Курир истражује који проблеми оптерећују српско-хрватске односе и да ли најављена посета Иве Јосиповића може помоћи да се они реше

БЕОГРАД - Најављен састанак председника Србије и Хрватске Бориса Тадића и Иве Јосиповића прилика је да се почне с решавањем проблема између две државе, којих нема баш мало!

Ово је порука потпредседника Владе у Загребу Слободана Узелца, који у изјави за Курир каже да је хрватски председник много урадио на успостављању добрих односа, не само са Србијом већ и са многим другим земљама.

- Најављен састанак два председника врло је значајан за обе земље јер има много проблема који оптерећују односе две земље. То нису само избеглице, граница и међусобне тужбе. Уверен сам, познавајући председника Јосиповића, да ће овај састанак бити користан за обе земље - оцењује Узелац.

Професор на Филозофском факултету универзитета у Загребу Жарко Пуховски сматра да је врло важно да своје добре односе два председника пребаце и на односе држава.

- Они могу, а надамо се да ће тако и бити, иницирати решење питања граница на Дунаву, што се, уз мало добре воље, може релативно лако решити. Требало би радити и на социјалним питањима, али и питањима избеглица и мањина - каже Пуховски и наставља:

- Када причамо о промени хрватског Устава у делу о изручењу држављана који имају везе с организованим криминалом, то је урађено, али можда је важније питање да ли ће се тај споразум односити и на ратне злочине. Када је реч о тужби и контратужби две државе, тешко је прогнозировать, јер је важно да се обе земље не плаше избора у тренутку када би се о томе одлучивало - поручује Пуховски.

И директор Веритаса Саво Штрбац очекује да ће председници иницирати решавање горућих проблема.

- Ту мислим на проблем српских избеглица из Хрватске, као и на њихову имовину, али и на пензије оних који су радили у Хрватској и тајне потернице за ратне злочине. О томе ће се два председника теже договорити - оцењује Штрбац.

Према његовом мишљењу, релативно лакши проблем јесте питање разграничења.

- Такође, ту су тужба и контратужба, али изгледа да може доћи до компромиса и њиховог повлачења. Међутим, требало би истаћи и то да су политички компромиси врло крхки и увек постоји опасност да се мењају када дође нова власт. Коначно, када причамо о тајним потерницама, помак је омогућавање увида у списак, али је проблем то што још постоји могућност покретања других поступака - закључује Штрбац.

Антрфиле : „Тежи“ и „лакши“ проблеми

- избеглице, њихова права и својина, пензије (теже решити, одлучује хрватска влада)

- граница на Дунаву (лакше решити, уз добру вољу)

- тужба и контратужба (зависи од страха две државе од избора)

- изручење хрватских држављана (промена Устава урађена, питање да ли ће се односити и на ратне злочине)

- тајне потернице (помак увидом у списак, али још нема коначног решења)

ЉУДИ КОЈЕ ЈЕ И БОГ ЗАБОРАВИО

Правда, Датум : 17.7.2010, Страна : 20

ЧАМОТИЊА, ЈАД И ОЧАЈ ПРИТИСЛИ ОПУСТЕЛА СРПСКА СЕЛА

КУРШУМЛИЈА – Док околном магистралом грабе возила према Космету, у селима куршумлијске општине наомак административне линије је тихо. Живот у Мердару, Преветици, Боровацу, Матарови, Васиљевцу и другим селима, као да је стао. Мердаре, некада најразвијеније село у куршумлијској општини, последњих година постало је опустошено, јер у њему готово да нема становника. На месту где су порушене куће у бомбардовању 1999. године, држава је саградила десетак нових, али у њима нико не живи. Празна је и новосаграђена амбуланта, зграда месне канцеларије, обданиште... У селу које је само три километра удаљено од административног прелаза са Косовом и Метохијом, на површини од око 1.000 квадратних метара, још увек нису очишћени остаци касетних бомби, и само упозорење ретких мештана може вам скренути пажњу да не пролазите непознатим тереном.

– Сви су нас заборавили. Последњих неколико година нико нас не обилази нити нас пита како и од чега живимо – прича Саво Пауновић (66), чија се кућа налази на улазу у село Мердаре, крај магистралног пута Ниш–Приштина. Иако је прошло више од десет година, он не пропушта прилику да се присети времена бомбардовања, када је ово село готово даноноћно било на мети НАТО авиона.

– Однело је бомбардовање и животе наших мештана, а најтрагичнија је погибија на кућном прагу Божине Тодовића и његове једанаестомесечне кћерке Бојане. Не зна се коме је тада било теже: нама раселинима са Космета, који смо, бежећи пред терором Албанаца, трагали за уточиштем, или старим мештанима, који су се, ни криви ни дужни, склањали од бомби и авиона – присећа се Пауновић, који је са породицом, супругом и двоје деце избегао са Космета. Услови за живот овде нема, па не чуди што су се сви који су могли одавде одселили.

– Због близине административне линије и опасности од Албанаца из суседне подујевске општине, не можемо да обрађујемо своје њиве. Албанци редовно прелазе на наш део и краду нам дрва, домаће животиње и беру воће. Држава ништа није урадила, иако је било обећања да ће помоћи овај неразвијени део – прича Сава, један од ретких мештана Мердара. И он нас подсећа да су људи који живе дуж административне линије чувари територије, јер, како каже, „тамо где има Срба, држава ће мирније спавати“.

Крајње је време да их се сети, а, уколико се то не деси, овај део територије остаће потпуно пуст, па ће Албанци моћи мирно да се шире и прелазе на поседе Срба. За сада су то мањи инциденти, али они су све учесталији. У само двадесетак дана, „комшије“ са друге стране административног прелаза украли су девет крава – пет из дворишта породице Гашевић у селу Секирача, три са ливаде наомак куће Кујовића у селу Матарова и једну краву из дворишта домаћинства Царичића у селу Мердаре. Већина становника се не осећа безбедно на овом подручју.

Дуж административне линије још увек постоје локације које нису сигурне за пролазак, јер има заосталих касетних бомби и мина. На појединим кућама се могу видети рупе од метака које су испалили Албанци са друге стране линије. На срећу, нико у тим нападима није настрадао, али је пре неколико година Милорад Кујовић (29) налетео трактором на нагазну мину, коју су „комшије“ са друге стране прелаза, вероватно ноћу, поставиле у близини куће.

У селу су две продавнице и школа, коју, у четири разреда, похађа око петнаестак малишана из пет села. И док магистралним путем кроз село Мердаре прође свакодневно на стотине возила и путника, сеоским путем и стазама прошета тек по који пас или понеко од мештана. Иначе, са подручја куршумлијске општине годишње се исели близу хиљаду становника – процене су надлежних из локалне самоуправе, који упозоравају да се тренд иселјавања становништва, пре свега младих, наставља и повећава из године у годину. Наиме, од последњег пописа из 2002. године, из општине

се иселило неколико хиљада становника, тако да је, од око 23.000 житеља, остало тек нешто више од 16.000 становника.

Антрфиле : Сиромаштва у обиљу

Због иселјавања читавих породица, које продају куће и станове, велике понуде а мале потражње, цена квадратног метра стамбеног простора у Куршумлији креће се свега од 250 до 300 евра. Такође, према подацима Републичког Завода за статистику, Куршумлија је са просечном платом од 16.764 динара била на претпоследњем месту у Србији, а према евиденцији филијале Службе за запошљавање на посао чека око 3.100 радника.

Обећања пала у заборав

Љиљана Гашић из Сиповца верује да би се многи вратили из града само да има услова за опстанак.

– Нас посећују политичари само у предизборним кампањама, а онда се, кад дођу на власт, више никада не појаве. Многи памте обећање од пре девет година, да ће се у куршумлијској општини отворити погон Фабрике дувана. До данас, све је остало мртво слово на папиру, а они који су то обећали одавно су све заборавили – каже Љиљана, која са својом породицом живи узгајајући и продајући овце.

КАКО ИЗ ЋОРСОКАКА

Политика, Датум : 17.7.2010, Страна : А22

Проблем је у томе што Београд и Приштина имају, барем јавно, полазно становиште од којег тешко да могу да одступе

Мирослав Лазански

Добро је да нам из Хага саветодавно мишљење о косовској самопроглашеној независности није одаслато на Видовдан, памтило би се. Следеће недеље ионако многи парламентарци, политичари, па и новинари иду на годишње одморе. Верујем да ће и чланови Међународног суда правде у Хагу одмах по изрицању свог саветодавног мишљења отићи на одмор. У Хагу ће остати „Пера писар” да бележи реакције.

Хоће ли, дакле, и како ће судије успети да суптилно избегну директан избор између силе и права, хоће ли то, ипак, на крају бити пуко питање између моћи и слабости? Хоће ли то бити и политичко мишљење које се заснива на интересима, а мање на лекцијама из историје? Хоће ли нас то дефинитивно уверити да живимо у хобсовском свету хегемоније и силе, у милитаристичком политичком дискурсу геоекономских мотива?

Но, како год то мишљење да буде, европска историја је показала да се сукоби не могу решавати без анализе њихових узрока, и да се мир и безбедност не могу наметати силом. А залагање за правни поредак захтева, поред признавања свега тога, и политички компромис за његову заштиту. Јер, није довољно само изабрати мишљење. Амерички и НАТО рат против СР Југославије 1999. године био је незаконит и према америчким и према међународним законима. Амерички Конгрес никада није гласао за такву одлуку, нити су УН икада усвојиле такву одлуку, Југославија није поседовала никакво оружје за масовно уништавање, ниједан југословенски војник, авион, или брод није прешао границе земље да би напао неку државу НАТО-а. „Преговори” у Рамбујеу

нису били преговори, анекс Б тражио је потпуну НАТО окупацију целокупне југословенске територије.

Оно што је Приштина једнострано прогласила долетело је на крилима НАТО авиона.

Поклоњено.

Но, како сада после свега изаћи из тог правно-политичко-стратешког америчко-албанско-српског ћорсокака? Је ли истина заиста у томе да су Албанци рекли и показали Американцима да би могли да са њима, Албанцима, у региону па и шире, имају великих проблема, док су Срби били конструктивни, мирољубиви и уздржани?

Другим речима, да су Албанци показали „већи реметилачки капацитет” од Срба?

Куда све то може да одведе?

Американци су пропустили да поводом Косова отворено покажу како цене достојанство српске државе. Прибежиште од етичког става моралности нашли су у крутом ставу ампутације дела српске државне територије. Очекивали су да ће бити довољно ако Србима дају довољно фармерки, довољно рок-музике и довољно Мекдоналдса. Погрешно. Срби нису учествовали у „хладном рату” да би завредели такав груб поступак.

„Нови албански простор”, термин који се у Тирани и Приштини користи од 1999. године, економско, политичко, културно, саобраћајно повезивање Косова и Албаније, потпуна интеграција, о којој сада наравно нико неће отворено да говори, поставиће врло брзо и питање територијалног повезивања с Албанцима у Црној Гори и у Македонији. А то је потенцијално ново „буре барута” на Балкану.

Нека о томе размишљају они у Вашингтону.

Дијалог између Срба и Албанаца није ни започео. Две нације, две културе, два језика, исти животни простор. И наслеђе неповерења и крвавих сукоба. Како то све превладати? Да би се кренуло напред прво је потребна заједничка визија тог простора, заједнички став о крајњем исходу. Са Запада се Београду и Приштини сугерише да се крене од обичних свакодневних питања и проблема – од струје, воде и саобраћаја. Историја „замрзнутих” сукоба показује да та метода никада није била успешна. Да се прво бавите комуналијама, а после ћемо о држави, то нигде у свету није успело. Уједињене нације на Кипру покушавају да примене ту методу већ 35 година, али без резултата.

Наиме, кад би постојао заједнички српско-албански став да ништа није договорено све док не буде договорено, онда би дијалог о свим осталим стварима – вода, струја, повратак избеглица, саобраћај – био далеко лакше изводљив.

И све би то било много брже да обе стране поштују осећајност оне друге стране. Ако постоји заједнички став о крајњем исходу, условљен општим споразумом о свим нерешеним питањима, онда ће и претресање тешких и компликованих проблема бити олакшано.

Проблем је у томе што Београд и Приштина имају, барем јавно, полазно становиште од којег тешко да могу да одступе. И што, највероватније, ниједна страна не очекује да се она друга страна одрекне својих виталних интереса. За решење ће бити потребно време, много јавне, а још више тајне дипломатије.

PRESS CLIPPING

Недеља 18.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РЕШИТИ ПИТАЊЕ ПРОГНАНИХ СРБА

Курир, Датум : 18.7.2010, Страна : 4

СРС

БЕОГРАД - Српска радикална странка питала је јуче председника Србије Бориса Тадића када ће у његовим „срдчним разговорима“ с хрватским председником Ивом Јосиповићем на дневни ред доћи решавање имовинских и стечених права прогнаних Срба.

У саопштењу уочи прве званичне посете Јосиповића Србији, СРС је навео да Хрватска спречава повратак прогнаних Срба.

„Подсећамо Тадића да ниједна земља сем Хрватске није свом држављанину ускратила основна станарска права. Хрватска тај проблем мора да реши и да обезбеди услове за повратак Срба. Такође, подсећамо Тадића да Хрватска избеглим Србима није исплаћивала пензије у просеку по пет година“, навео је СРС.

ПРЕДСЕДНИЦИ ЗАДАЈУ ДОМАЋИ ДВЕМА ВЛАДАМА

Дневник, Датум : 18.7.2010, Страна : 3

ИВО ЈОСИПОВИЋ ДАНАС ПОЧИЊЕ ПРВУ ЗВАНИЧНУ ПОСЕТУ СРБИЈИ

Председник Хрватске Иво Јосиповић долази данас у прву званичну посету Београду, мада су он и председник Србије Борис Тадић већ десетак пута разговарали од како се у фебруару ове године нови шеф хрватске државе уселио у резиденцију на Пантовчаку. Уосталом, управо као плод тих сусрета дошло је до више него видног отопљавања односа двеју држава, које је на крају кулминирало потписивањем споразума о међусобном изручењу криминалаца.

– Треба и с овом посетом наставити грађење добре атмосфере и политике разумевања и узајамног поверења, што је велика ствар након година неразумевања и неповерења. Уверен сам да председници Тадић и Јосиповић разумеју да је управо то претпоставка даљег унапређења односа двеју држава и у оним областима где се то не може урадити без појачане сарадње извршних власти, односно влада – изјавио је за „Дневник“ председник Српског националног вијећа у Хрватској Милорад Пуповац.

Он је додао да је управо у циљу даљег развијања сарадње Хрватске и Србије неопходно да се и представници двеју влада, ако не једнако често, а оно сусрећу барем упола толико колико и двојица председника. Јер, додаје, то је пут да се многа питања из различитих области живота што је могућ е брже решавају.

– Ефикаснију комуникацију Загреба и Београда чека, рецимо, питање евентуалног повлачења тужбе и контратужбе за геноцид, где су двојица председника свој део посла урадили. Ту је и даља разрада механизма заједничке борбе против организованог

криминала, као и чишћење спискова осумњичених за ратне злочине од спорних случајева уз истовремено усмеравање ка случајевима који јесу за процесуирање. Такође, и неке друге области су недовољно покривене активношћу представника једне и друге владе, попут образовања, културе... Рецимо, Загреб и Београд морају интензивирати разговоре о граници, али и о даљој либерализацији режима преласка границе, као и о сарадњи у инфраструктурним пројектима и на европским питањима. То су све области где двојица председника могу иницирати даље кораке, подстицати их, али где је операционализација на извршној власти – објашњава Пуповац. **На састанку председника Тадић а и Јосиповића биће речи и о питањима тзв. ратног наслеђа, као што су повратак избеглица и судбина несталих, али ће веома важна тема бити и положај мањина.**

Уосталом, двојица председника данас ће у Суботици присуствовати и обележавању 20. годишњице оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. – Мањински положај је увек отворен процес, увек има нешто што треба још направити. Важно је само да се та позитивна динамика и отвореност задрже, и у том је смислу посебно значајан интерес који за то питање показују председници Тадић и Јосиповић – закључује Пуповац.

– Наравно, нити је исти положај Хрвата у Србији и Срба у Хрватској, нити су иста мерила, нити политичка историја, и зато треба тражити решења која су специфична за сваку од ове две велике и значајне заједнице. Али кључно је то да смо прошли раздобље у којем је доминирало правило: што горе за једне, то горе за друге. Сада се усмеравамо ка раздобљу: што боље за једне, то боље и за друге.

Антрфиле : Избећи даље неспоразуме о Косову

Милорад Пуповац није желео да спекулише о томе да ли ће, током сусрета тет-а-тет, Тадић и Јосиповић разговарати и о корацима који ће се вући у региону након што 22. јула Међународни суд правде у Хагу обнародује своје мишљење о статусу Косова. **„Сигурно је само то да је и Хрватску и Србију, на различите начине, опекала политика признања Косова и мислим да су извукли довољно поука да се чувају нових негативних искустава. Како и на који начин ће се Хрватска понашати након става МСП-а, то је на хрватском председнику и Влади да дефинишу, али је битно да се интензивира ниво комуникације између Загреба и Београда, јер само тако се може наћи модалитет поступања којим ће се избећи неспоразуми”**, закључио је Пуповац.

ЈОСИПОВИЋ У ПОСЕТИ СРБИЈИ

Вечерње Новости, Датум : 18.7.2010, Страна : 4

председник Хрватске, **РАЗГОВАРАЋЕ ДАНАС И СУТРА СА СРПСКИМ ДРЖАВНИМ ВРХОМ**

Планиран и сусрет са породицама избеглица, повратника у Хрватску

Председник Хрватске Иво Јосиповић боравиће данас и сутра у првој званичној посети Србији, током које ће се састати са српским колегом Борисом Тадићем, премијером Мирком Цветковићем, представницима невладиног сектора и хрватске националне мањине.

Јосиповић ће данас у Палати Србије у Београду разговарати с председником Тадићем, после чега ће двојица председника присуствовати у Суботици обележавању 20-

годишњице оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Сутра, другог дана посете, премијер Цветковић састаће се с Јосиповићем у згради Владе Србије.

Истог дана, председници Тадић и Јосиповић разговараће у Београду са породицама избеглица, повратника у Хрватску, после чега ће прошетати центром града.

После шетње, председник Тадић и његов гост присуствоваће сусрету уметника Србије и Хрватске у ресторану “Калемегданска тераса”.

Током посете Србији, Јосиповић ће се сутра у просторијама Фонда за хуманитарно право у Београду састати и са представницима невладиних организација Србије.

Тема овог разговора биће “Нормализација односа и живота - нове стратегије и политике према прошлости и будућности постјугословенских земаља”.

Председник Хрватске Иво Јосиповић оценио је у интервјуу Тањугу да је неопходан повратак избеглица.

- Моја порука свима онима који су отишли из Хрватске је: вратите се, врата су отворена и учинићемо све што можемо. Мислим да је у последње време сарадња Хрватске и Србије на том плану на много вишем нивоу.

Када је реч о европским перспективама региона, Јосиповић је поручио да Хрватска по пријему у ЕУ неће ниједно билатерално питање ни са једним суседом учинити препреком у процесу европских и евроатлантских интеграција.

- Будите сигурни да ће Хрватска, а то је политика коју заговара и премијерка Јадранка Косор, помагати свим суседима, наравно и Србији, да што пре уђу у ЕУ.

Отворена питања ћемо настојати да решавамо уз свест да је некада потребан и компромис, и нећемо мешати билатерална и мултилатерална питања, односно приступ Србије ЕУ - рекао је Јосиповић.

Антрфиле : СУСРЕТИ

Председници Јосиповић и Тадић су се ове године неформално срели у Опатији, затим на самиту у Бриселу и на трилатералном састанку с мађарским председником Ласлом Шољомом у Печују, после чега су шефови две државе разговарали у Бачком Моноштору у Војводини. Последњи сусрет имали су у јуну на регионалном самиту у Истанбулу.

ВИДЉИВА УЗЛАЗНА ЛИНИЈА

Политика, Датум : 18.7.2010, Страна : А1

РАЗГОВОР НЕДЕЉЕ: Иво Јосиповић, председник Републике Хрватске

Подржавам идеју да грађани Србије и Хрватске прелазе границу само с личном картом, каже хрватски председник

Загреб, 17. јула – Председник Републике Хрватске Иво Јосиповић сутра долази у прву службену посету Београду, где ће водити разговоре с председником Борисом Тадићем и премијером Мирком Цветковићем о билатералним односима Хрватске и Србије. Он ће, током дводневног боравка имати бројне контакте с представницима друштвеног живота Србије.

Како види будуће односе наше две земље и шта очекује од своје прве службене посете Србији, председник Јосиповић је одговорио у интервјуу за наш лист уочи овог путовања.

После пет месеци на функцији председника РХ и, у међувремену, неколико сусрета с председником Србије Борисом Тадићем стижете у службену посету Србији. Како оцењујете односе две земље у последње време и шта очекујете од ове посете?

Као прво, мислим да је видљиво како су односи између две земље све бољи и бољи. Поправљање односа, њихово довођење на највиши ниво је један од најважнијих задатака свих нас који смо у политици зато што је то на добробит две државе, за развој политике регионалне сигурности и ради трговине, науке, образовања, па и људских односа оних који имају пријатеље и родбину с једне и друге стране границе. То је у интересу обе државе и зато мислим да на том путу сви морамо радити. Мислим да је важна прекретница био састанак председника

Тадића и мене у Опатији, а после тога смо се више пута срели. Оно што је важно, и две владе су почеле с интензивнијим радом, посебно на питањима која су отворена. Једном речју, мислим да су, без обзира на то што заиста имамо још доста отворених питања која морамо решити, односи у видљиво узлазној линији.

Који су, по Вама, приоритети у даљем унапређењу односа између Хрватске и Србије?

То су у првом реду они који су везани за решавање проблема људи. Ту издвајам проблем избеглица, несталих особа, затим проблем привреде, јер она је та која ће дати хлеб и с једне и с друге стране границе, па према томе отварање тржишта, отварање могућности да се привредно сарађује, па и према трећим земљама. Има, наравно, и других питања – од оних уметнина које су однесене из Хрватске, питање граница које морамо решити кад-тад, различитих других облика сарадње који су могући, а посебно оно што истичем и у чему су направљени велики кораци јесте борба против организованог криминала у региону. Та сарадња је добро почела и ја заиста подстичем и хрватску владу а позивам и српску владу да се та сарадња настави и даље унапређује.

Споменули сте питање граница. Хрватска је на путу да најзад разреши гранични проблем са Словенијом. Да ли је тако нешто на виду и са спорним тачкама на Дунаву са Србијом?

Ми смо са Словенијом већ решили тај проблем – осигурали смо сасвим јасан механизам који ће то у догледном тренутку, након што Хрватска уђе у ЕУ – учинити. То је резултат тог споразума о арбитражи. Са Србијом још имамо ситуацију у којој постоји заједничка комисија која се бави границама и ту видим да није било неког озбиљнијег помака јер је реч о томе да ли ће се применити једно или друго начело. За тражење неког компромиса можда има простора, али, ево, за сада се то још није догодило и оно што је увек моја препорука – ако имамо ситуацију у којој не можемо наћи договор, компромис, онда направимо нешто слично као и са Словенијом, има Међународни суд правде који је за то надлежан, а могућа је и арбитража. Према томе, битно је да се то питање не вуче унедоглед јер онда у једном тренутку може ескалирати из неких разлога које ми данас можда и не можемо сагледати.

Али у сваком случају оно што је исто тако важно да сада, док је то питање још отворено, има низ добрих потеза и примера који показују да се без обзира на границе – је ли она овде или онде – може сарађивати. Људи прелазе границу, иду на аду, купају се и друже итд. Ето има и добрих примера.

Потпредседник Владе Србије Ивица Дачић ових дана је изјавио да је хрватској страни предложио да грађани Хрватске и Србије убудуће прелазе границу само с личном картом. Како Ви на то гледате?

На то гледам врло позитивно и то је и моја препорука хрватској влади. Иначе, хрватска влада и премијерка Косор отворени су за сарадњу и веома доприносе тражењу најбољих решења. Колико сам чуо, и разговарали смо наравно о томе, постоји добра воља и мислим да ће се можда већ и сада када будем у Београду јасније то питање отворити и поставити неки облик решења. Са мношћом ће у делегацији бити и министар унутрашњих послова господин Карамарко и ту сам оптимиста.

До сада се показало да прилично лако успостављате контакте и дијалог с политичарима различитих погледа. Неки, на пример, сматрају да су Ваши односи с председником Тадићем чак бољи од тренутних односа Хрватске и Србије. Зашто је то тако?

Наравно да је лакше на личном нивоу с неким стварима ићи и пре службених односа, јер међусобно поверење које имамо господин Тадић и ја је заправо и претпоставка да би се и међудржавни односи боље решавали. Када је реч о државним пословима онда наравно морамо сваки водити рачуна о интересу своје земље. Мислим да добри односи на индивидуалном нивоу могу само помоћи у тражењу најбољих решења.

Све боље сарађују полиције, на том путу су сада и оружане снаге Хрватске и Србије, српски туристи су поново пожељни гости на хрватском Јадрану, сарадња напредује и на другим подручјима, али се стиче утисак да су и даље поприлично затворена хрватска врата за робу и капитал из Србије?

С једне стране бих се можда сложио, али бих истакао да то није питање односа према Србији и српским предузећима. Мени се врло често жале предузетници не само из иностранства него и из Хрватске. И заиста то је део проблема који Хрватска има, имамо веома много бирократских препрека за страна улагања и не бих рекао да је то дискриминација предузећа из Србије. Ево, баш недавно су ми се Италијани жалили, па Мађари... Дакле, има велики број тих проблема у нашем правном систему и надам се да ће се те ствари решити. У Србији има неколико стотина предузећа из Хрватске и то доста добро функционише. Међутим, и одатле ми се неки пут жале – „Кончар“, па тендер за трамвај итд., али се надам да ни то није питање дискриминације него напосто функционисања бољих или лошијих унутрашњих механизма.

Иако је прошло већ 15 година од рата његови „репови“ и даље оптерећују односе међу нашим грађанима па тиме и државама. У овогодишњем извештају о праћењу суђења за ратне злочине почињене у Хрватској организације за људска права указују на недостатак политичке воље и стратегије за ефикасно процесуирање тих злочина. Тиче се то углавном злочина почињених над српским грађанима Хрватске. Како гледате на тај проблем, поготово у контексту отварања последњих поглавља – међу њима и правосуђа – у приступним преговорима за улазак РХ у ЕУ?

Ми знамо да су Хрватска и хрватско правосуђе, што се ратних злочина тиче, прошли један пут од потпуног негирања злочина, с хрватске стране, па до нечега што бих ја данас рекао – суђење по оним стандардима који иначе постоје за све случајеве у Хрватској. Постоји већи број оптужница против припадника хрватских војних и полицијских формација управо због злочина. Ја сам видио тај извештај, то је радила Документа, штавише ја сам за њих радио упутства за праћење тих суђења. Рекао бих да су можда у неким својим закључцима појединих процесних ситуација мало престоги по начелу „Кога је змија угризла и гуштера се боји“.

Према томе, мислим да проблема има, али нису специфични, барем колико ја могу препознати управо за та суђења. Било је оних суђења која су некавалитетна – сетимо

како је текло суђење о „Лори“ и ту је Врховни суд својим интервенцијама ипак омогућио да се ствари доведу до разумног решења.

Данас ни у хрватској политици, без обзира о којој странци говоримо, не постоји ни амбиција, а рекао бих ни могућност, да утиче на правосуђе, посебно када је реч о предметима суђења за ратне злочине. Ако проблема има они су у правосуђу, а ја сам сигуран да та правосудна вертикала која завршава с Врховним судом има довољно и снаге и знања да сваки поступак доведе до краја. Али, истичем, против Хрвата је почињен велик број злочина за које очекујемо да буду кажњени пред судовима земаља у којима се злочинци скривају, па и у Србији.

Спорт је веома важан и као један од начина зближавања народа и земаља. Код нас, међутим, још има много тога ружног на борилиштима, што приређују тзв. навијачи, али не само они. На тениском мечу у Сплиту, на пример, звиждало се српској химни, а звиждало се и у Нишу хрватској химни на ватерполо утакмици Светске лиге... Није ли време да се ту нешто енергичније учини?

Да, спорт тако некада више раздваја него што спаја... Видите, у обе државе постоје они људи који нису способни да схвате да је дошло ново време и да је у интересу и Хрватске и Србије да се нормално комуницира, да се има поштовања за другу страну. Али, уверен сам да је и у Хрватској и у Србији то мањина. Велика већина људи то не подржава, а то уосталом показују и нека испитивања јавног мњења код нас да је заправо тај број који нису за поправљање односа, који нису за сарадњу, да је релативно мали.

На подручју културе је, срећом, другачије. Уметници су међу првима прелазили нову државну границу. Ипак, уметника из Србије скоро и да нема на већим међународним културним догађајима у Хрватској. Тако је и на Дубровачким летњим играма које сте недавно отворили (Стефан Миленковић гостује као уметник из САД), а које су некада биле омиљено одредиште и стваралаца из Србије. Као да некоме ту више нису пожељни?

Морам вас мало кориговати. Пре него што сам ушао у политику водио сам највећи европски фестивал савремене музике Музички бијенале Загреб. И не само да смо и за време рата имали контакт са уметницима из Србије, него одмах пошто се рат завршио су овде били гости из Србије. Истакао бих да смо практично након извођења премијере извели оперу Исидоре Жебељан на Музичком бијеналу, да смо имали клавирски трио из Београда, да стално имамо добру сарадњу с „Југоконцертом“, а и сам сам снимии компакт-диск са Иваном Стефановић. Према томе, мислим да ако има негде отпора то је спорадично или је напросто био такав програм. Ја не мислим да је то део неке „завере“ да не дођу људи из Србије.

Ако има негде тих препрека мислим да оне нису озбиљне. Сада, на пример, иде једна велика група културних делатника са мном у Београд и наћи ће се тамо с културним делатницима из Србије. Има ту и музичара, глумаца, режисера...

Срби у Хрватској с нескривеним симпатијама и великим очекивањима дочекали су Ваш избор за председника РХ. То је, наравно, повезано с још присутним проблемима у вези с повратком избеглих, али и уопште животом и интеграцијом у хрватско друштво. Како сарађујете с овдашњим српским политичарима и представницима у Сабору?

Одлично. С господином Пуповцем сам и иначе као заступник добро сарађивао у Сабору и сада је део моје делегације – недавно у Босни и Херцеговини, а сада иде и у Београд. Ту проблема нема. Напротив, била је ту занимљива ситуација: док сам ја био у

Сабору господин Пуповац је био на власти, а ја у опозицији. Мислим да је добро да је СДСС у владајућој коалицији и да је то добра порука.

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 19.7.2010, Страна : 8

ПРОКУПЉЕ

Повереништво за избеглице у Прокупљу одобрило је кредите од по 150.000 динара у виду бесповратних средстава за шест породица расељених са Косова и Метохије, као и избеглицама из Хрватске. По речима повереника Гордане Јанковић, средства су добиле четири породице са Космета и две из Хрватске.

БЕЗ МАЈКЕ И МАЋЕХЕ

Економист, Датум : 15.7.2010, Страна : 24

Исповест азиланта депортованог из Норвешке

То јутро и оно вече кад је почело на Косову, у Пећи, заувек ћу памтити. Потпуно исти шок. У пола осам полиција је упала у кућу и рекла да имамо два сата да се спремимо. У авиону смо добили по полицајца, преводиоца и три новинара. У Србији нисмо ништа добили, каже за Економист Дејан Шарковић један од косовских Срба који је срећу покушао да нађе у Норвешкој

Шта мени следује?

Ништа.

Како ништа, где ћу породицу, оволике ствари?

Не знам, где сте планирали?

Где сам планирао!?!

Овако је изгледао разговор Дејана Шарковића и службеника у Канцеларији за реадмисију. Шарковић је један од 53 депортованих косовских Срба из Норвешке. Био је затечен дочеком у Србији. Са женом, мајком и сином није знао где ће. У информатору о правима које су им Норвежани поделили у авиону наведено је да је Канцеларија за реадмисију дужна да им обезбеди смештај на две недеље и пут у једном правцу. Али ништа од тога нису добили. Узели су им основне податке, њега прегледали зато што је срчани болесник и оставили их да се да се сами сналазе. Ко је где и како умео.

“Ни паре да нам дају за превоз. Једва сам издејствовао комби да ме пребаце до аутобуске станице. Шта ћу, платим карту за све нас 2.500 динара до Краљева. Шта бих да нам Норвежани нису дали по 200 евра за старије и 100 за дете”, жали се Шарковић и даље у неверици. Каже, и према Норвежанима су били нељубазни. Једва су главном полицајцу и преводиоцу после силног натезања дозволили да изађу са њима, али не и норвешким новинарима. Српских није било на аеродрому. „Још кад смо кренули из

Осла, хтели смо да позовемо медије из Србије да нас дочекају овде. Али су нам норвешки новинари рекли да Србија не дозвољава да било која медијска кућа то испрати. И они су се чудили“, препричава Шарковић док се пита шта се ствари заташкавају.

Кувајт у Европи

Сада је у Лесковцу код шурака. Сећа се како се као и сви косовски Срби, свесни да боље неће бити, јуна 2008. Године. Дигао је тада руке од свега, спаковао породицу и упутио се за Норвешку да затражи азил. Тамо није имао никога, али и у селу Видање у коме је живео код стрица, од кад је морао да се исели из Пећи, није видео светло. Каже, није могао више да „гледа у боб“ која ће странка победити и кад ће се обећања да ће им држава изградити куће испунити. Није желео да његов син не може без страха ни 300 метара да оде од села. Није желео да му сина образују лоши наставници и да не може да му купи ни основне ствари.

У Норвешкој, чуо је, многи су добили заштиту. И кренуо...

У Ослу се пријавио, сместили су их у округ Соргентелаг, добили су кућу с двориштем и одличне услове. Добили су гардеробу, примали социјалну помоћ, нешто више од 1000 евра, што је довољно за храну и да претекне. Прича Шарковић како су их Норвежани одлично примили и бринули за њих. А сину, због кога је и отишао, све је било омогућено, разни програми, пливање, јахање, вожње бродом. Завршио је први разред тамо, био најбољи ђак, одлично научио норвешки језик. „Оно што је тамо доживео за две, у Србији не бих могао да му пружим ни за двадесет година. То је Кувајт у Европи“, каже Шарковић.

Азил им, ипак, није одобрен. Одбијени су једном, па други пут. Закаснили су. Напомиње како се пре њиховог доласка азил лако добијао. Само је било довољно да кажеш да си с Косова и да се то потврди. Потом су Норвежани, суочени са захтевима за азил из разних држава, а и пред признање независности Косова престали са одобравањем. „Знам момка који је отишао кад и ја и исто је одбијен, иако му је један брат погинуо на Косову а други рањен. Више нису давали азил. Једноставно, донета је политичка одлука“, прича Шарковић.

По другој одбијеници и кад је Србија потписала споразум о реадмисији са Норвешком упозоравани су да се добровољно пријаве за повратак или ће бити депортовани. Где, како? У Србију, на Косово? „Два дана пре него што се све десило читам изјаву Ивице Дачића да би требало да одаберемо да ли ћемо да се вратимо на Косово или у Србију. Кажем норвешкој полицији, ако је депортовање, вратите ме на Косово. А они ми одговарају да није безбедно. У Србију можеш, јер говориш истим језиком“, каже Шарковић.

Шок

Јутро кад је полиција упала у кућу да их депортује памтиће цео живот. „То јутро и оно вече кад је почело на Косову, у Пећи, заувек ћу памтити. Потпуно исти шок“, прича он. У пола осам полиција је упала у кућу и рекла да имају два сата да се спреме. У авиону су добили свако по полицајца, преводиоца и три новинара.

„Норвежани су хладан народ, али се тачно видело да им је жао што нас тако враћају. Јер, мој син с њима прича норвешки, виде сву ту децу и знају да их не враћају у боље. С нама су се чак и руковали, иако то никада не раде“, говори Шарковић. „А најжалије ми је кад се сетим те деце из авиона. Они између себе причају норвешки, кренули су и у школу заједно, сад су их расули свуда по Србији“.

И није му јасно зашто су их Норвежани тако пустили. Они да их пусте, а у Србији тако лоше да их приме. Размишља да би добро било и да су му вратили породицу, а њему дозволили тамо да ради, шаље новац и да се гради кућа. А одакле овде сад да крене?

Ове недеље ће за Београд, да прво нађе неку кућу, па да доведе породицу. И да тражи посао. Тешко му сва та пресељења падају. Од бриге се у Норвешкој и разболео. Овде не може ни да спава. „Док не ставиш памет на јастук не можеш ни да заспиш“, каже Шарковић.

Мисли да би требало да организују, да затраже помоћ од Амбасаде Норвешке, јер у програме Србије не верује. „Верујем да су хумани и да могу да изађу људима у сусрет, јер нас није много“, вели он.

Прича да би био најсрећнији човек да може да врати време пре '99 године. Одрастао је са Албанцима у центру Пећи. За време санкција на Косову се боговски живело. „Гледам на телевизији у Србији редови за млеко, ја сам се у млеку купао. На Косову је било свега. Ал' ето, пуче све. Сад немам ни једног пријатеља Албанца“, вајка се Шарковић и додаје да до последњег дана није веровао да ће бити рата. Сад о повратку на Косово нема речи. Због детета. „Кад једна Норвешка каже мени да ми доле није безбедно, а ја знам исто то, шта да тражим доле. Косово ме не интересује, ја сам завршио са њим. Знаш кад ти волиш мајку, али кад те мајка не воли. И молиш је годинама да се помириш са њом, а она неће. Каже ти да има другог мужа, другу децу. Шта да радиш онда?“

Антрфиле : Враћено више од 1.700 људи

- Из Норвешке је депортовано 12 породица, са 24 малолетне особе. Само једна четворочлана породица је смештена у прихватни центар у Шапцу.
- Према подацима Министарства унутрашњих послова Србије од почетка године враћено је 1.769 особа за које је МУП дао сагласност. Највише повратника је из Немачке, Швајцарске, Шведске, Белгије.
- У НВО Група 484 кажу да им се јављају, пре свега азиланти из Немачке, али да људи пореклом с Косова углавном зову из Норвешке.

Обезбедите нам нормалан живот

”Размишљамо о добровољном повратку, али стварно не знамо где, јер у Србији немамо рођака и пријатеља код кога би се могли сместити. Не видимо излаз сад кад је потписан Споразум о реадмисији. Наша влада није смела и није требала ово да уради. Прво ово је систематско чишћење преосталих Срба. Норвешка је један од фактора стабилности на Косову (КФОР) и ако неће да нас прими, онда нека нам обезбеде нормалан живот на Косову. Србија није ту требала да се меша, ионако визна либерализација не важи за грађане Косова, тако да и реадмисија не важи за грађане Косова, тако је изјавио и министар унутрашњих послова Ивица Дачић.

Друго, Србија је требало да услови земље чланице ЕУ које су признале Косовску независност да повуку своје срамно признање, па тек онда да нас грађане Косова приме у Србију. Овде су људи у већем страху него кад је било бомбардовање. **Реадмисијом нас Србија тера на три различита живота. У првом смо све изгубили, побегли од рата, тортура и прогона, дошли да тражимо сигурно уточиште, наишли на разумевање и хуманост норвешког народа, а Србија не пружа никакву помоћ и**

поред тога што је узела новац за нашу реинтеграцију по споразуму о реадмисији и то 15,000 евра по особи. Нека дају половину пара људима, а не да зарађују на нашој муци”.

ТРПЕ И НАДАЈУ СЕ

Вечерње Новости, Датум : 19.7.2010, Страна : 15

Са станарима контејнерског насеља у Грачаници који су у ”лименим кутијама” изложени додатним врућинама

Стотинак расељених из различитих крајева Космета, у 40 контејнера

МАДА је врућина упекла још у раним јутарњим сатима, надамак контејнерског насеља у Грачаници још је, чини се, топлије. Зато је и разумљива тишина која влада око четрдесетак контејнера постављених као “под конац” у четири реда.

Док неки од станара подносе врућину у својим “лименим кутијама” већина њих је испред својих “кућа”.

- Ево, видите шта радимо - готово нељубазно говори Наташа Виријевић (33) док покушава да у лавору са водом расхлади руке и ноге своје кћерке Драгане (13), оболеле од церебралне парализе. Иако болесна, девојчица је расположенија за причу. Објашњава да је са родитељима и млађом браћом Лазаром (11) и Немањом (9) као и сестрама, двогодишњом Јованом и четворомесечном Јеленом, тек неколико месеци у овом смештају где су се вратили из расељеништва.

- Живимо само од туђе неге коју примамо на име болесне кћерке - поново се оглашава девојчицина мајка, додатно револтирана што у контејнеру немају ни фрижидер, ни шпорет попут осталих станара, али и што их, како каже, иако јој је супруг незапослен и имају петоро деце, не следују ни бесплатни оброци.

Мада је, чини се, овој породици додатно теже него осталима, и у осталим контејнерима сличне недаће преживљава стотинак расељених из разних крајева Косова и Метохије. Сви са истим невољама, али и различитим животним причама.

- Свако од нас је преживео све и свашта почев од 1999. године, а посебно 17. марта 2004. године, у свеопштем нападу на све српско на Космету - причају станари овог насеља постављеног надамак болнице “Симонида”. - Мени су Албанци запалили кућу и узурпирали стан у Обилићу где нас је до мартовског погрома било око осамсто, а сада нема ни десетак Срба - прича Олгица Суботић (60) која живи у првом контејнеру на улазу у ово својеврсно насеље. Признаје да, иако је “у годинама”, све теже подноси животне неизвесности, због чега је додатно оптерећује и неизвештан завршетак кућа у насељу Нови Бадовац, намењеним станарима “контејнера”.

- **Иако нам је лично господин Велимир Илић, тадашњи министар за инфраструктуру, уочи проглашења независности обећао да ће куће бити готове до јуна исте године, ево прође и трећи јун, а ми смо и даље без крова над главом** - наставља причу ова жена која је једино срећна што су јој се деца скућила и признаје да је далеко теже породицама са малом децом. Попут њених суседа из контејнера преко пута, где са родитељима живе малена Емилија (9) и њен годину дана млађи брат Филип, који такође одрастају у овој “лименој кутији”.

- **Услови у којима наша деца уче и пишу домаће задатке веома су тешки. Чести нестанци струје, зими хладноћа, а лети несносна врућина и те како утичу на њихово одрастање и развој** - причају Соња (28) и Братислав (29) Стојановић који су јуна месеца 1999. године били приморани да напусте све своје у Урошевцу. Међутим, како у расејању нису могли да опстану, пре неколико година вратили су се у

контејнерско насеље али надају се да ће и њихова деца имати своју собу. Ништа лакше није ни Недељковићима, јер у просторији од неколико квадрата живи њих петоро.

Зоран (47) је са супругом Јованком (41) и децом Немањом (17), Петром (15) и Данијелом (18) у Грачаницу дошао из Ораховца. Шест година су живели у једној од многобројних ромских кућа, али су и њу морали да напусте. После вишемесечне потраге за новим смештајем “спас” су пронашли у контејнерима које је руска влада донирала косметским Србима после мартовског погрома 2004. године.

- Свесни смо да нисмо у прилици да бирамо. Живот овде је тежак, али не знам да ли је горе зими или лети - прича Данијела, студент Педагошког факулета у Косовској Митровици, напомињући да се и они као и остале породице надају завршетку кућа у околном насељу како би коначно прекинули расељеничке муке.

Антрфиле : ХРАНА

ГОТОВО све породице смештене у контејнерском насељу надомак болнице “Симонида”, добијају по један бесплатан оброк из предшколске установе “Ђурђевак”, што им умногоме олакшава живот јер је већина њих без икаквих извора прихода. Међутим, станари истичу да им помоћ последњих година све ређе стиже. Мада им помаже Црвени крст из Грачанице, надлежни истичу да је и њима смањена допрема хуманитарне помоћи.

КУЋЕ

ИАКО су куће у насељу Нови Бадовац крај Грачанице, чија је изградња започета фебруара 2008. године, намењене расељеним лицима из контејнерског насеља, по сазнањима “Новости”, још је неизвесно када ће се грађевински радови завршити, јер недостаје финансијских средстава за окончање комуналних прикључака. Зато расељене брине што радови на завршетку кућа касне и што се рок за њихову поделу све више продужава. Кажу да су конкурисали за доделу кућа, али не знају да ли ће морати још једну зиму да проведу у контејнерима.

ЈОСИПОВИЋ: ТАДИЋ ЈЕ МУДАР ПОЛИТИЧАР

Пресс, Датум : 18.7.2010, Страна : 6

ЗАГРЕБ - Председник Хрватске Иво Јосиповић оценио је да ће његова данашња посета Србији резултирати низом конкретних договора, и да ће бити велика степеница у унапређењу билатералних односа.

- Србија у председнику Тадићу има мудрог политичара који види да је будућност региона у сарадњи, не у надметању у оном лошем смислу, него у надметању ко ће више допринети миру и сарадњи и добрим односима - изјавио је Јосиповић Танјугу уочи дводневне званичне посете.

Он очекује видљив помак на пољу повратка избеглица, проналажења несталих особа, повратка културних добара, режима преласка границе, борбе против организованог криминала, односно сарадње полиције и тужилаштва.

СВЕЧАНИ ДОЧЕК ХРВАТСКОГ ПРЕДСЕДНИКА

Преглед, Датум : 19.7.2010, Страна : 1

Председници Србије и Хрватске Борис Тадић и Иво Јосиповић потврдили су јуче после разговора у Београду да су две државе, након осцилација у својим односима, нашле прави пут за решавање отворених питања који води најбољим суседским односима и заједничком путу ка Европској унији. Председника Хрватске су испред Палате Србија дочекали његов домаћин председник Тадић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова Ивица Дачић и вицепремијер Божидар Ђелић.

Два председника су на заједничкој конференцији за новинаре навели да су разговарали о свим питањима која су отворена после расправа заједничке државе, а председник Србије је прву званичну посету свог хрватског колеге Београду оценио као историјску. **Тадић је изјавио да се кроз форму отворених питања решавају проблеми на нивоу две владе. Он је указао да су међу тим питањима и изузетно важна, укључујући повратак избеглица, заштиту њихове имовине и решавање стамбених питања, заштиту писма и језика Срба у Хрватској, али и другим земљама региона, питање културног идентитета, међусобних тужби пред Међународним судом правде и дефинисања државне границе.** Тадић је оценио да би било добро када би се вансудским процесом решило питање међусобних тужби, али је подвукао да се никако не смеју занемарити судски процеси против криваца и оних који су починили ратне злочине.

Председник Србије је, такође, указао да је изузетно важно постићи атмосферу помирења, пронаћи нестале и ексхумирати гробнице и у Србији и у Хрватској. Српски председник је рекао да је са Јосиповићем разговарао и о економској сарадњи, а да предстоје разговори и о другим питањима, међу којима је и сарадња у области инфраструктуре. Председник Јосиповић се сложио са Тадићем о томе шта су кључна и отворена питања за обе државе, издвајајући проблем решавања судбине несталих. Он је нагласио да је у том смислу важно то што ће Србија предати Хрватској документа везана за догађаје у болници у Вуковару за време рата. Јосиповић се сложио са Тадићем да, када се ради о питању државне границе, треба постићи, како је рекао, можда и „нетипични договор“, не прецизирајући какве би природе он био, а, додао је, уколико се у томе ипак не успе - онда ићи на арбитражу. Јосиповић је нагласио да је са Тадићем разговарао и о регионалним питањима, културној, научној и спортској сарадњи Србије и Хрватске. После разговора у Београду два председника упутила су се у Суботицу, где су присуствовали обележавању 20. годишњице од оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Хрватски председник ће током дводневне посете разговарати и са премијером Мирком Цветковићем и другим српским званичницима о отвореним питањима, а сусрешће се и са представницима хрватске мањине и невладиног сектора. Уочи посете Јосиповић је у интервјуу Танјугу оценио да ће његов долазак у Београд представљати „велику степеницу“ и да ће резултирати низом конкретних договора, а најпре у сарадњи у борби против организованог криминала и у економским односима. Танјуг

Антрфиле : Хрватска се не меша у односе Београда и Приштине

Председник Србије Борис Тадић изјавио је да од земаља у региону очекује уздржан став у вези са мишљењем Међународног суда правде о једнострано проглашеној независности Косова, а председник Хрватске Иво Јосиповић поручио да се Загреб неће

мешати у то питање и изразио наду да ће Београд и Приштина у сарадњи с међународном заједницом наћи решење. На конференцији за новинаре после разговора са председником Србије, **Јосиповић је подсетио да је Хрватска признала независност Косова, и нагласио да званични Загреб нема амбицију да посредује у решавању тог питања.** Он није желео да пре саветодавног мишљења МСП говори о томе како ће се Хрватска понети према евентуалним иницијативама Србије у Уједињеним нацијама.

МИ РЕШАВАМО ПРОБЛЕМЕ

Правда, Датум : 19.7.2010, Страна : 2

БОРИС ТАДИЋ УГОСТИО ПРЕДСЕДНИКА ХРВАТСКЕ ИВУ ЈОСИПОВИЋА, ТОКОМ ПРВЕ ПОСЕТЕ СРБИЈИ

Председници Хрватске и Србије, Иво Јосиповић и Борис Тадић, после разговора у Београду, поручили су да се односи две земље побољшавају, али и да има још отворених питања које њих двојица настоје да реше. Тадић је истакао да у вези са предстојећим мишљењем Међународног суда правде (МСП) о независности Косова очекује уздржан став земаља у региону, док је Јосиповић, који је у првој званичној посети Србији, поручио да се Хрватска неће мешати у то питање.

Председници су поновили различите ставове о независности Косова.

– Косово за Србију није чланица УН, нити ће то бити, то је наша јужна покрајина, немамо ништа против својих грађана албанске националности, напротив.

Никада нећемо признати независност Косова, ни на имплицитан, ни на експлицитан начин. Од земаља у региону очекујем уздржан став у односу на тај проблем, и да узму у обзир предстојећу одлуку МСП-а. Никада не бисмо подржали став етнички мотивисане сецесије, у било којој држави – рекао је Тадић. Његов хрватски колега је рекао да је признање Косова елементарни став те земље.

– Сматрамо да Србија и Косово могу и морају са међународном заједницом да нађу решење, Хрватска ту нема амбиције да посредује нити да се посебно ангажује – каже Јосиповић.

Српски председник је нагласио да Србија жели најбоље могуће односе са Хрватском у свим аспектима. Он је казао да је задовољан сарадњом у борби против организованог криминала.

– Постоје отворена питања међу нама, као повратак избеглица, заштита имовине Срба који су избегли. Такође, ту су и међусобне тужбе пред МСП-ом, и било би добро да се то питање реши вансудским поравнањем, а да се при том не занемари судски процес против криваца за извршене злочине. Када су у питању границе, најбоље би било да пронађемо решење без међународне арбитраже – поручио је Тадић.

Хрватски председник је казао да је историја односа Србије и Хрватске тешка, али и да су актуелна руководства почела да их решавају. – Заједно улазимо у ЕУ, Хрватска нешто раније, али ћемо подржати све суседе да што пре буду део те заједнице народа – навео је Јосиповић и додао да се слаже са Тадићем да је остало много питања која тек треба решити.

– **Најважније хуманитарно питање је проналажење несталих особа. Важно је питање и повратка избеглица, понављам да су врата отворена за све. Разговарали смо о проблемима хрватске националне мањине у Србији, али и обрнуто. Постоји сет питања која се тичу граница, слажем се с Тадићем да је најбоље то решити**

договором – рекао је Јосиповић, који се посебно осврнуо на питање српске националне мањине у Хрватској.

– Хрватска се залаже за највећа права мањина, слично желимо да буде с хрватском Уосталом, СДСС је у владајућој коалицији, што је врло важно за српску мањину – навео је Јосиповић.

Антрфиле : Тадић: Идем у Вуковар

Председник Србије је рекао да је спреман да са Јосиповићем оде у Вуковар, као и на сва остала места страдања у претходним ратовима. – Не треба нико да ме зове, наравно да ћу доћи у Вуковар – рекао је Тадић и додао да је у том смислу важно то што ће Србија предати Хрватској документа везана за догађаје у болници у Вуковару за време рата.

Шетња Београдом

Борис Тадић и Иво Јосиповић данас ће прошетати центром Београда, а потом ће се сусрести са представницима уметника Србије и Хрватске у ресторану „Калемегданска тераса“.

ЗЕД: ОДШТЕТА ЗА РОМЕ НА СЕВЕРУ КИМ

Политика, Датум : 19.7.2010, Страна : А4

Вашингтон – Председник Универзалног друштва за хиндуизам у САД Рајан Зед изјавио је јуче да је „шокиран” извештајима да Роми на северу КиМ скоро једну деценију живе у камповима затрованим оловом. Зед је навео да су „шокантна сазнања да је свет допустио да се та хуманитарна катастрофа дешава у 21. веку” пренео је Танјуг.

Према извештајима, живот у камповима затрованим оловом проузроковао је озбиљна оштећења виталних органа, чак и мождана оштећења ромским и другим породицама расељеним у кампове на северу Косовске Митровице после бомбардовања НАТО 1999, навео је он. Зед је позвао УН, ЕУ и Светску здравствену организацију да се угроженим породицама формално извине и да им исплате појединачну материјалну одштету од по милион евра.

PRESS CLIPPING

Уторак 20.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИМА 3,5 ТОНА ХРАНЕ Преглед, Датум : 20.7.2010, Страна : 5

Центар за комуникацију „Правда“ из Параћина протеклих дана поделио је 3,5 тона хране најугроженијим лицима из категорије избеглих, прогнаних и расељених који живе у општини Параћин. Хуманитарне пакете добиле су 132 породице. Помоћ су добиле и домаћа најугроженија лица, изјавио је јуче Драган Секуловић, председник „Правде“.

У овој акцији, као и раније, велику помоћ пружили су нам Републички комесаријат за избеглице, општина Параћин и друге радне организације. Званично, у Параћину живи више од 3.250 избеглих, расељених и прогнаних лица. Међутим, тај број је већи, јер многи који дођу не пријављују се, осим кад им нешто запне, објаснио је Секуловић. Ова подела хране, а реч је о прехранбеним артиклима, није прва. Секуловић је најавио и акцију помоћи деци у школском прибору.

СРБИЈА ЗА ДОБРОСУСЕДСТВО И РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА Политика, Датум : 20.7.2010, Страна : А5

Могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката

Током другог дана званичне посете Србији, хрватски председник Иво Јосиповић састао се јуче са председником Владе Србије Мирком Цветковићем. Српски премијер је нагласио да Србија придаје велики значај добросуседским односима и регионалној сарадњи и да се залаже за решавање свих отворених питања између две земље у циљу развоја свеукупних односа.

На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица. „Влада Србије ће као и до сада наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији, што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској”, поручио је Цветковић. Цветковић и Јосиповић су се сложили да је веома важно и даље унапређивати економску сарадњу пре свега кроз повећање обима трговинске размене, али и у домену стварања услова за реализацију инвестиција.

Истакнуто је, такође, да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката.

На састанку је оцењено да стратешки интерес и Србије и Хрватске – приступање Европској унији – представља изузетно важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала.

Председник Хрватске Иво Јосиповић рекао је да је у Београду веома добро примљен и изразио оптимизам у погледу развоја будућих односа две земље. „Када је реч о председнику Србије Борису Тадићу, још једном морам да истакнем да су разговори протекли у атмосфери пуног разумевања, да смо начели много конкретних ствари, да наше владе врло добро сарађују и да сам велики оптимиста у погледу развоја будућих односа, иако сви знамо да има озбиљних проблема које треба решити”, рекао је Јосиповић после разговора у Фонду за хуманитарно право. Јосиповић је истакао да је веома задовољан не само гостопримством представника власти, већ и невладиног сектора.

На питање новинара, после сусрета са представницима невладиног сектора, да ли ће председник Тадић посетити Вуковар, Јосиповић је рекао да у то не сумња, јер му је председник Србије и раније најављивао тај долазак. „Није важно када ће се то догодити, али претпостављам да ће бити релативно скоро”, додао је хрватски председник.

Председници Србије и Хрватске Борис Тадић и Иво Јосиповић разговарали су јуче у Београду с породицама избеглим из Хрватске током ратова деведесетих година које су им изнеле проблеме у процесу повратка. Породице, које су посредством Комесаријата за избеглице Републике Србије укључене у програм повратка, указале су на следеће проблеме: враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација (озакоњење) радног стажа, проблеми у процесу стамбеног збрињавања. Ту су и немогућност откупа добијених станова, проблеми са добијањем држављанства и економска одрживост повратка. Састанку су присуствовале породице: Пожар, Грујић, Пјевалица, Анђушић, Ђурђевић, Драча, Лалић и Добрић које су избегле из Книна, Сиска, Доњег Лапца, Липика и Петриње.

Разговору су присуствовали и комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић, амбасадор Србије у Хрватској Станимир Вукићевић, амбасадор Мирослав Копечни, саветник председника Србије Млађан Ђорђевић, амбасадор Хрватске у Србији Жељко Купрешак, саветник председника Хрватске Сениша Таталовић и председник Српског националног већа Милорад Пуповац.

ИСХИТРЕНО О КУЛТУРНОМ БЛАГУ

Правда, Датум : 20.7.2010, Страна : 3

Желимо још једном да скренемо пажњу домаћој и светској јавности на исхитреност одлуке оних који учествују у преговорима са српске стране, да се културно благо врати у Хрватску, каже се у саопштењу асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске. Саопштење које је потписао председник Милојко Будимир, издато је поводом „изјаве хрватског председника Иве Јосиповића, приликом његове посете Србији, око враћања културног блага у Хрватску“.

Иако се овде ради о културном благу које је првенствено власништво Српске православне цркве, оно се приказује и води као културно добро хрватске државе. Да апсурд буде већи, оне који су пренели и тако од сигурног нестанка спасили то културно благо, Хрватска представља као „пљачкаше“, додаје се у саопштењу.

БОЉА ЕКОНОМСКА САРАДЊА

Преглед, Датум : 20.7.2010, Страна : 2

Српски премијер Мирко Цветковић с председником Хрватске Ивом Јосиповићем

Приступање Европској унији је стратешки интерес обе државе и важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, сложила су се оба државника

Премијер Србије Мирко Цветковић и председник Хрватске Иво Јосиповић сложили су се јуче у Београду да је веома важно даље унапређивати економску сарадњу и нагласили да је приступање Европској унији, што је стратешки интерес обе државе, важан подстицај за унапређење свих видова сарадње. Цветковић је истакао да Србија придаје велики значај добросуседским односима и регионалној сарадњи и да се залаже за решавање свих отворених питања између две земље у циљу развоја свеукупних односа Србије и Хрватске, наводи се у саопштењу из владе Србије после састанка Цветковића и Јосиповића.

На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица. „Влада Србије ће као и до сада наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској“, поручио је премијер Цветковић. Два премијера виде

могућност унапређења економске сарадње пре свега кроз повећање обима трговинске размене, али и у домену стварања услова за реализацију инвестиција, наводи се у саопштењу. Истакнуто је да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката. „Стратешки интерес и Србије и Хрватске - приступање Европској унији, изузетно је важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала“, речено је на састанку.

Јосиповић се јуче у Београду састао и с представницима невладиних организација и том приликом истакао да ће својим политичким ангажманом наставити да доприноси помирењу у региону. Наводећи да је његов став о помирењу у региону непромењен, као и да је у председнику Тадићу нашао партнера с којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама, Јосиповић је указао да правда и разумевање не долазе лако. Директорка Фонда за хуманитарно право, Наташа Кандић, изразила је задовољство што на улицама Београда српска и хрватска застава стоје заједно и да представљају „знак нових стратегија и нових политика у региону“.

ЈОСИПОВИЋ: РАДИМО НА ПОМИРЕЊУ У РЕГИОНУ

Блиц, Датум : 20.7.2010, Страна : 3

Други дан посете хрватског председника

Председник Хрватске Иво Јосиповић рекао је јуче у разговору са представницима невладиних организација из Србије да ће наставити да доприноси помирењу у региону, истичући да је у председнику Србије Борису Тадићу нашао партнера са којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама.

„Пре сам радио на семинарима и едукацији, а сада кроз политику могу више да учиним“, рекао је Јосиповић. Он је додао да је његов став о помирењу у региону непромењен, као и да је у председнику Србије Борису Тадићу нашао партнера са којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама. „Знам да време за жртве и страдалнике споро иде, али и да правда, мир и разумевање не долазе лако“, рекао је Јосиповић и додао да су односи у региону у последње време у успону.

Председник Србије Борис Тадић и председник Хрватске Иво Јосиповић разговарали су јуче у Београду са породицама које су током ратова деведесетих година избегле из Хрватске, а посредством Комесаријата за избеглице Србије укључене су у програм повратка. Породице су двојици председника предочиле проблеме са којима се већина суочава у процесу повратка као што су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, признавање радног стажа, стамбено збрињавање, немогућност откупа добијених станова, добијање држављанства и економска одрживост повратка. Састанку су присуствовале породице Пожар, Грујић, Пјевалица, Анђушић, Ђурђевић, Драча, Лалић и Добрић, које су избегле из Книна, Сиска, Доњег Лапца, Липика и Петриње, наведено је из Прес службе председника Србије.

Премијер Србије Мирко Цветковић и председник Хрватске Иво Јосиповић сложили су се да је веома важно даље унапређивати економску сарадњу и нагласили да је приступање Европској унији, што је стратешки интерес обе државе, важан подстицај за унапређење свих видова сарадње. **На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица.**

„Влада Србије ће, као и до сада, наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији, што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској“, поручио је премијер Цветковић. Истакнуто је да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката. „Стратешки интерес и Србије и Хрватске - приступање Европској унији, изузетно је важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала“, речено је на састанку.

Антрфиле : Косорова позвала Тадића у Вуковар

Премијерка Хрватске Јадранка Косор изјавила је да је председник Србије Борис Тадић добродошао у Вуковар, нагласивши да Хрватска очекује и хапшење оптужених за ратне злочине Ратка Младића и Горана Хаџића. „Српски председник Борис Тадић добродошао је у Вуковар и његов долазак свакако би био добар потез, али ми у Хрватској очекујемо да Младић и Хаџић буду ухапшени и доведени пред лице правде“, изјавила је Косорова, коментаришући Тадићеву најаву могућег доласка у Вуковар.

ПУПОВАЦ: ТРАСИРАЊЕ НОВИХ ОДНОСА

Дневник, Датум : 20.7.2010, Страна : 2

Посета председника Хрватске Иве Јосиповић а Србији требало би да отопли односе две државе, као и односе њених грађана, изјавио је потпредседник Самосталне демократске српске странке и посланик у Хрватском сабору Милорад Пуповац. Он је, у вестима ТВ Б 92, истакао да преседници Јосиповић и Борис Тадић трасирају нове односе између две држававе којима треба дати подршку. Пуповац је, поводом најаве Јосиповића да ће

се ускоро решаваати проблеми из прошлости, подсетио да би у наредном периоду требало да се регулише и станарско право избеглих Срба.

„У наредном периоду треба да се отвори нови рок за оне који желе ући у програм стамбеног збрињавања, што је нека врста замене за станарско право“, навео је Пуповац и истакао да ће људи који не буду могли да поврате старо станарско право добити нове станове и биће у прилици да их откупе. Он је додао да се управо воде преговори између хрватске владе и српске заједнице око откупне цене тих станова.

ОПТИМИЗАМ ДВОЈИЦЕ ПРЕДСЕДНИКА

Дневник, Датум : 20.7.2010, Страна : 2

ИВО ЈОСИПОВИЋ НАСТАВИО ПОСЕТУ СРБИЈИ БРОЈНИМ РАЗГОВОРИМА У БЕОГРАДУ

Председник Владе Србије Мирко Цветковић истакао је у разговору с хрватским председником Ивом Јосиповићем да Србија придаје велики значај добросуседским односима и регионалној сарадњи и да се залаже за решавање свих отворених питања између две земље у циљу развоја свеукупних односа. На састанку је констатовано да ће се у наредном периоду активно радити на решавању проблема повратка избеглица, остваривању њихових права и решавању питања несталих лица. „Влада Србије ће, као и до сада, наставити да даје пун допринос унапређењу положаја хрватске мањине у Србији, што очекујемо и од Хрватске кад је реч о нашој мањини у Хрватској“, поручио је Цветковић.

Цветковић и Јосиповић сложили су се да је веома важно и даље унапређивати економску сарадњу, пре свега кроз повећање обима трговинске размене, али и у домену стварања услова за реализацију инвестиција, наведено је у саопштењу из Владе Србије. Истакнуто је, такође, да могућности за сарадњу постоје и у спровођењу регионалних инфраструктурних и енергетских пројеката. На састанку је оцењено да стратешки интерес и Србије и Хрватске – приступање Европској унији, представља изузетно важан подстицај за унапређење свих видова сарадње, а посебно у домену безбедности и борбе против организованог криминала.

Хрватски председник разговарао је јуче у Београду и с представницима невладиног сектора. Јосиповић је изразио оптимизам у погледу развоја будућих односа. –

Када је реч о председнику Србије Борису Тадићу, још једном морам да истакнем да су разговори протекли у атмосфери пуног разумевања, да смо начели много конкретних ствари, да наше владе врло добро сарађују и да сам велики оптимиста у погледу развоја будућих односа, иако сви знамо да има озбиљних проблема које треба решити – рекао је Јосиповић после разговора у Фонду за хуманитарно право.

Председник Хрватске је рекао да ће наставити да доприноси помирењу у региону, истичући да је у председнику Србије Борису Тадићу нашао партнера с којим има исте циљеве када је реч о страдању, помирењу и жртвама. На питање о статусу хрватске мањине у Србији, Јосиповић је рекао да је важно што су Хрвати нашли своје место у политичком животу, што имају представника у парламенту, али је навео да је та чињеница „мање резултат институционалног решења, а више добре воље Демократске странке и председника Тадића“.

– Био сам на прослави у Суботици и био сам изненађен и бројем Хрвата који су се окупили, па и подршком коју су дали не само свом вођству него и председнику Тадићу

– рекао је хрватски председник. Тадић и Јосиповић су у недељу у Суботици учествовали на прослави 20. годишњице оснивања Демократског савеза Хрвата у Војводини. Јосиповић је рекао и да Хрватска има пројекте стамбеног збрињавања избеглица који су из економских разлога били успорени, и додао да сматра да ће тај процес сада бити убрзан.

Председници Србије и Хрватске разговарали су јуче с породицама, које су током ратова деведесетих година прошлог века избегле из Хрватске, а посредством Комесаријата за избеглице Србије укључене су у програм повратка. Породице су двојици председника предочиле проблеме с којима се већина суочава у процесу повратка, као што су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација радног стажа, стамбено збрињавање, немогућност откупа добијених станова, добијање држављанства и економска одрживост повратка.

Састанку су присуствовале породице Пожар, Грујић, Пјевалица, Анђушић, Ђурђевић, Драча, Лалић и Добрић, које су избегле из Книна, Сиска, Доњег Лапца, Липика и Петриње, саопштила је Прес-служба председника Србије. Састанку су присуствовали комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић, амбасадор Србије у Хрватској Станимир Вукић евић, амбасадор Мирослав Копечни, саветник председника Србије Млађан Ђорђевић, амбасадор Хрватске у Србији Жељко Купрешак, саветник председника Хрватске Сениша Таталовић и председник Српског националног вијећа Милорад Пуповац.

Антрфиле : Тадић предао Јосиповићу икону из даљске цркве

Председник Србије Борис Тадић јуче је, у склопу процеса повраћаја културних добара, председнику Хрватске Иву Јосиповићу предао Икону Свете Богородице својевремено однету из Цркве светог Димитрија у Даљу. Тадић је том приликом изјавио да питању заштите културних добара и културних идентитета придаје посебан значај, с обзиром на чињеницу да је у ратовима на подручју бивше Југославије на свим странама било масовног уништавања културних добара. “Овај симболични чин повратка културног добра које припада републици Хрватској и грађанима Хрватске зато сматрам и врло конкретним политичким чином“, рекао је Тадић. Јосиповић је констатовао да Мешовита комисија која ради на пописивању и повраћају културних добара однетих из Хрватске за време последњег рата обавља изузетно важан посао и за српску и за хрватску културу.

Ускоро у Вуковару

На питање новинара, после сусрета с представницима невладиног сектора, да ли ће председник Тадић посетити Вуковар, Иво Јосиповић је рекао да у то не сумња јер му је председник Србије и раније најављивао тај долазак. – Није важно када ће се то догодити, али претпостављам да ће бити релативно скоро – додао је хрватски председник.

ЗА 25 ОПШТИНА 17,5 МИЛИОНА ЕВРА

Данас, Датум : 20.7.2010, Страна : 16

Амбасадор ЕУ у Србији Винсан Дежер и министар Божидар Ђелић у Врању потписали споразум о реализацији програма „Прогрес“

Враће, Бујановац - У наредне три године на подручју 25 општина југоисточне Србије биће реализован програм „Прогрес“ у оквиру глобалног партнерства ЕУ са општинама, који има за циљ да подржи развој општина у овом региону и смањи разлике у регионалном развоју.

- Почетни буџет програма је 17,5 милиона евра, од чега је ЕУ обезбедила 13,5, Влада Швајцарске 2,5 милиона и Влада Србије 1,5 милиона евра, а цео програм ће реализовати канцеларија УН за пројектне услуге - рекао је министар Божидар Ђелић, позивајући представнике општина да „озбиљно крену у припрему документације, али и у прецизно позиционирање стратешких пројеката у својим срединама“.

Амбасадор ЕУ у Србији Винсен Дежер указао је на важност да се смање разлике између развијених и неразвијених региона што је и циљ овог пројекта јер, како је нагласио, „обично најразвијенији на северу и западу Србије успевају да створе и најбоље услове за привлачење страних инвестиција“. Одговарајући на питање новинара Данаса да ли су локалне самоуправе на југу Србије спремне за сложену процедуру аплицирања за средства из овог, али и других програма које финансирају земље ЕУ, Дежер је рекао да ће бити „организовани састанци како би се постигао консензус између локалних власти али и грађана око стварних потреба“.

- Значајно је да грађани партиципирају у препознавању стратешких потреба у својој средини и да то онда реализују кроз сервис локалне самоуправе. То могу бити проблеми у одлагању смећа, побољшању система водоснабдевања, али и пружању услуга грађанима - прецизирао је Дежер. Представник Швајцарске чија је влада један од већих донатора „Прогреса“ Беатрис Мајер указала је на спремност да се након деценије присуства разних донатора из њене земље, на југу Србије сада ради „конкретно и транспарентно на решавању проблема који би побољшали живот свих грађана“.

- **Имамо много проблема у образовању, али ту су и миграциони проблеми, који се могу решавати само побољшањем стандарда грађана - указала је Мајер.** Све активности на програму „Прогрес“ биће спроведене у складу са потребама, али и интересовањем општина. Радиће се и процена могућности да се за одређену активност постигне жељени циљ у средини где се проблем решава, и подразумева финансијску партиципацију сваке локалне самоуправе која аплицира за средства из буџета „Прогреса“.

Божидар Ђелић и Винсен Дежер разговарали су и са челницима Градске управе у Врању и обишли Услужни центар, а током јучерашње посете југу Србије разговарали су у Бујановцу са члановима Координационог тела за југ Србије и обишли су и избеглички камп „Салваторе“ у овој општини.

Антрфиле : Врањанци први добили ЕУ службеника

Враће је први град у Србији који је, уз подршку Сталне конференције градова и општина, добио свог ЕУ службеника - Ивану Нешић која је до сада радила у Канцеларији за локални економски развој.

- То што сам, условно речено, добила звање ЕУ службеник, само ће подстаћи у мени оне потенцијале који ће омогућити да град Враће буде што ближи бројним европским фондовима и донаторима - рекла је Нешићева. Меморандум о реализацији пројекта „Успостављање мреже ЕУ службеника у пилот градовима Србије“ потписао је градоначелник Врања Мирољуб Стојчић који је рекао да је овај потез још један од доказа колико су службе које воде овај град посвећене европским интеграцијама.

Партнерске општине у пројекту

За средства из буџета „Прогреса“ могу да конкуришу општине Ивањица, Нова Варош, Нови Пазар, Прибој, Пријеполје, Рашка, Сјеница и Тутин у југозападној Србији, као и општине Блаце, Житорађа, Куршумлија и Прокупље из Топличког округа, као и Бојник, Власотинице, Лебане, Лесковац, Медвеђа, Црна Трава, Босилеград, Бујановац, Владичин Хан, Врање, Прешево, Сурдулица и Трговиште из Јабланичког и Пчињског округа.

PRESS CLIPPING

Среда 21.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВА ШАНСА ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 21.7.2010, Страна : 8

У КАРЛОВЦИМА СЕ ГРАЂЕВИНСКИ ПАКЕТИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ДЕЛЕ ТРЕЋИ ПУТ

До 2. августа избегличке и породице које су раније имале тај статус, те интерно расељени с Косова и Метохије у Сремским Карловцима могу да поднесу захтев за доделу помоћи у грађевинском материјалу за адаптацију односно санацију стамбених објеката и завршетак градње кућа. Максималан износ по породици је **375.000 динара**. Образац пријаве и све додатне информације кандидати могу добити у канцеларији 4 у Магистрату или на број телефона 021/685-3075, а захтеве са траженом документацијом ваља предати у општинској писарници, у канцеларији број 2 од 8 до 13 часова.

Према речима повереника за избеглице Наде Остојић – Агбабе, Комесаријат за избеглице доделио је карловачкој општини у јуну **2.625.000 динара** за побољшање услова живота и становања избеглих и интерно расељених породица. За годину дана то је трећа и највећа свота коју су Карловци добили од Комесаријата за решавање стамбених проблема избеглица и расељених. До сада су **22 породице** добиле помоћ у грађевинском материјалу у вредности од **3.375.000 динара**.

Основни услов који кандидати треба да испуне јесте да живе у неадекватном простору или поседују плац с кућом у изградњи, а немају финансијских могућности за адаптацију или завршетак градње – каже Нада Остојић – Агбаба.

– У случају да су покренули поступак легализације, неопходно је да доставе и уверење о томе из Одељења за урбанизам. Све доказе кандидати треба да донесу само на увид, а дужни су да предају фотокопије избегличких и легитимација интерно расељених лица, личних карти, односно решења о укидању избегличког статуса. Приспеле захтеве ће размотрити петочлана комисија, коју је именовано председник општине и донети одлуку ко ће добити помоћ. Читав поступак, од расписивања огласа, преко избора корисника и добављача, те преузимање грађевинског материјала, треба да буде готов до краја године.

ИЗБЕГЛИЦЕ НЕ ВЕРУЈУ ТАДИЋУ И ЈОСИПОВИЋУ

Пресс, Датум : 21.7.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - За разлику од Бориса Тадића и Иве Јосиповића, који су све време посете хрватског председника Београду ширили оптимистичке поруке и обећања, избегли Срби из Крајине ни приближно не деле њихово одушевљење. Репортери Пресса обишли су јуче Бусије, избегличко насеље крај Београда, чији становници највећим делом нису уверени у то да ће Јосиповићева обећања у погледу остваривања њихових права заиста бити и испуњена.

Кад је 4. августа 1995. почела хрватска војна акција „Олуја“, простор између Батајнице и Угриноваца, на коме се данас налазе Бусије, био је ледина предвиђена за депонију. Петнаест година касније, на истом месту је насеље с једном црквом, четири кафане и око 4.000 становника, који су у међувремену изградили више од 1.000 кућа. Један од њих, средовечни бивши становник Коренице у Лици, који није желео да му наводимо име, није задовољан ефектима Јосиповићеве посете. Боље је Хрватима у Србији

- Све је постављено тако да испада да смо ми више дужни Хрватској, него она нама. Јосиповић и Тадић су обишли Хрвате у Суботици. Што нису обишли нас? Мало је пажње посвећено избеглицама, иако нас има неколико стотина хиљада. Немам ништа против Хрвата у Србији, али ипак им је боље него Србима у Хрватској.

Гледам нашег Тадића како је Јосиповићу вратио икону из Даља. Зашто Јосиповић није вратио мој телевизор из Коренице? Дајте нешто од чега ће заиста да буде неке користи, а не да све буде декларативно. Рекли су да ће Срби можда моћи да откупе станове. Зашто не донесу закон, а не да се све заврши на речима. Овај Личанин додаје да нема намеру да се враћа у Хрватску.

- Нема тамо живота за Србе. Нема посла, применила се национална структура, некад је Срба у Кореници било 95 одсто, а сад је 15. Продао сам то што сам имао тамо за 20 одсто стварне вредности и остаћу овде. Радим код приватника као електричар, ту су ми и жена, син и ћерка...Да ми врате 118 пензија

Његов отац пензионер још је огорченији на Хрватску:

- Нису ми исплатили 118 пензија. Тужио сам их суду и ништа ми нису одговорили. Нисмо ми криви Хрватима, више су они криви нама. Највише ме боли што смо ми сачували и угланцали оних 30 липицанера и вратили их Хрватима, а нико да постави питање шта је са наших пола милиона грла стоке.

Јосиповићеве поруке нису улиле наду ни избеглици из Подравске Слатине, пензионеру Н. Матићу.

- **Можда је Јосиповић добар човек, али не влада он, него ови по општинама, који раде шта хоће. Ја немам намеру да се враћам тамо. Двапут сам у животу бежао од њих и више нећу. Продао сам кућу и остаћу овде,** где су ми син и снаја - каже Матић. Током дана у Бусијама је немогуће срести барем једну целу породицу, јер су сви негде на послу. За разлику од времена пре деценију, кад су ово насеље пресецале улице насуте шљунком, а једини извор питке воде била чесма у центру, данас су главне улице асфалтиране, добар део кућа је завршен, а дворишта уређена.

Радове на завршетку куће јуче је приводио крају Чедо Веселиновић, који је у Србију дошао 1997. из Вуковара.

- Не могу да кажем да ме је неко отерао. Могао сам да останем, али сам остао без посла. Решио сам да дођем у Србију због рата и да све то заборавим. Можда се ствари и побољшају. Друго је време, а Иво Јосиповић је сасвим други човек од оних што су некад владали Хрватском - прича Веселиновић.

Помирљив по питању посете хрватског председника био је и избеглица из Глине, који живи са супругом, док су четири ћерке удате.

- **Иво је рекао добро, само ако буде тако. Било би добро да ствари мало крену набоље. Ја бих се најрадије вратио, кад би то било могуће. Тамо сам рођен, тамо сам живео, тамо су ми гробови предака. Само кад би могли да ми обезбеде елементарне услове за живот, да ми дају овце, краве, да могу од нечег да живим, јер ми је инвалидска пензија од 100 евра недовољна** - каже наш саговорник, који такође није желео да му наводимо име. Из страха, очигледно.

Антрфиле : Пусти Хрватску, дај да решимо пругу

Поједине избегле Крајишнике готово да није ни интересовала посета председника Хрватске Србији, већ размишљају једино о конкретним животним проблемима у Бусијама. Власница локалне кафане, иначе избеглица из Босне, признала је да не зна ко је Јосиповић. Слично су размишљала и њена два госта, избеглице из Далмације.

- Напиши тамо да нам реше проблем с пругом. Кад се спусти рампа пред Батајницом, сат времена чекамо да се дигне. Нас не интересује политика, него асфалт и пруга - каже некадашњи становник Врлике код Книна.

ДОНИРАЈТЕ СВОЈ СИТНИШ

Данас, Датум : 21.7.2010, Страна : 23

Хуманитарна акција „Можеш и Ти“ на аеродрому

На аеродрому „Никола Тесла“ путници могу да оставе свој ситниш у посебно означене кутије и тако се укључити у акцију „Можеш и Ти“, Фонда „Ана и Владе Дивац“. Сва прикупљена средства у потпуности ће бити уложена за решавање стамбеног питања избеглих и интерно расељених лица који и даље живе у колективним центрима широм Србије.

На аеродрому ће ускоро бити постављен и штанд Фонда на којем ће свако моћи да да допринос акцији „Можеш и Ти“, куповином једног од посебно дизајнираних сувенира. У понуди ће се наћи мајице, постери и привесци за кључеве. Једна од наших најпознатијих модних креаторки, Верица Ракочевић је дизајнирала украсне свеће које ће такође наћи на штанду Фонда.

- Захваљујемо се ЈП Аеродром „Никола Тесла“ што су нам великодушно уступили простор и помогли нам да у акцију „Можеш и Ти“ укључимо и све путнике који својим ситним новцем направе крупне промене у животима избеглих и интерно расељених породица. Великим делом су такве донације допринеле да кроз наше акције прикупимо средства за збрињавање 202 породице из колективних центара које сада живе у својим домовима. Зато све путнике који се затекну на аеродрому „Никола Тесла“ позивам да нам се придруже у акцији и донирају свој ситниш - рекла је Снежана Дивац, председница Управног одбора Фонда.

СНАЖНА ПОРУКА

Данас, Датум : 21.7.2010, Страна : 7

Борис Тадић и Иво Јосиповић, током два дана посете хрватског председника Србији, дали су све од себе да постигну максимум могућег на унапређењу односа две државе, два друштва, два народа.

Искрено, отворено и без предрасуда покренули су решавање бројних отворених питања, готово свих наслеђених из ратних деведесетих. Од политичких елита у Београду и Загребу зависи да ли ће се добра воља двојице лидера реализовати кроз међудржавне споразуме и бољи живот људи или ће се свести на привремену релаксацију односа и једнократни медијски спектакл.

У смислу реалних председничких овлашћења, дефинисаних уставом и законима, али условљених и унутрашњим политичким околностима, посета Иве Јосиповића, коју је Борис Тадић у два наврата окарактерисао као историјску, представља потпуни успех. Председници су без зазора говорили о свим најосетљивијим

питањима, од повратка избеглица и Вуковара, преко демаркације државне границе и повраћаја културног блага, до међусобних тужби за геноцид и Косова. Изузев природом усмереног тока Дунава, који је довео до другачијих виђења о томе где би гранична линија на тој реци требало да се повуче, сви остали проблеми имају корене у временима за која нису одговорни ни Тадић ни Јосиповић, али чије решавање су ове 2010. узели у своје руке.

На председницима је било да обаве оно што су обавили, отворили су зачепљене канале комуникације, не само за претходна два дана, већ и у бројним неформалним контактима, од Опатије преко Брисела до Суботице. Уз назнаку да је Тадићева (будућа) одговорност нешто већа. С обзиром на то да је уједно и лидер најмоћније политичке странке у Србији и неформални шеф Владе, од њега се очекује да буде нешто више од иницијатора нормализације. Тадић ће морати да буде и мотор, човек који ће доносити конкретне одлуке на што бржем приближавању Београда и Загреба. Јосиповић је, пак, у кохабитацији с владом ХДЗ, а ни у самој странци којој припада, СДП, формално нема значајнију функцију. Ипак, досадашњи потези хрватског председника указују на то да он од таквих унутрашњих прилика неће стварати алиби.

Тадић и Јосиповић су заједничких 48 сати прожели симболичким порукама, као што су шетња центром Београда, читање „Лексикона УУ митологије“, повраћај иконе отете из Даља, разговори с избегличким породицама, невладиним активистима и уметницима. Сваки од тих гестова садржи снажну политичку поруку. Дobar правац је зацртан.

ТАЧИ: МСП ЋЕ ПРЕСУДИТИ У КОРИСТ КОСОВА

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А7

Вашингтон, 20. јула – „Република Косово никада и на си ким неће преговарати о својој независности и територијалном интегритету“, поручио је данас, на трибини вашингтонског Института за мир премијер владе у Приштини Хашим Тачи. Он у америчкој престоници борави до петка, очигледно усаглашавајући са својим главним савезником реакцију на предстојеће обелодањивање саветодавног мишљења Међународног суда правде о легалности те самопроглашене независности.

Тачи је међутим признао да би после саопштења судија из Хага Косово могло да буде „суочено са новим изазовима“, али је изнео и очекивање да ће њихово мишљење бити „у прилог Косова и његових грађана“. Предочио је да „партнери“ у Бриселу у Вашингтону мисле да би то могло да пружи нови замајак „техничком дијалогу који би означио почетак нове ере у односима Косова и Србије“.

Трибину је искористио и да „први пут“ изнесе „оно о чему може и оно о чему не може да се разговара“, за случај да се тај дијалог покрене.

У том „оквиру“ су, према Тачијевом мишљењу, три групе питања. **Прву чини решавање проблема проистеклих из рата, као што су проналажење изгубљених особа, повратак избеглица, повратак архива из Србије, повратак пензионих фондова који припадају грађанима Косова, разграничење и слично.**

Друга област би био „дијалог о регионалној сарадњи“, у оквиру којег би према његовом уверењу најпре требало отклонити препреке за учествовање Косова на регионалним скуповима, омогућавање слободног кретања за грађане Косова кроз Србију и обрнуто, затим енергија, екологија и слично.

На крају, разговарало би се „о питањима од заједничког интереса“: полицији, правди, царини, транспорту, образовању и другом.

Тачи је енергично одбацио и могућност да се отвори питање евентуалног давања статуса аутономије за север Косова, а поготово о његовој подели, јер је то, по њему

„опасно за регион”, пошто „свако има своју Митровицу”. Он сматра да је постојећи косовски устав „резултат међународног консензуса”, и да због тога није подложен променама. Одговарајући на једно питање, поменуо је и како има информације да чак и у врховима власти у Србији има оних који су спремни да признају Косово, и изнео уверење да ће до тога доћи „брже него што се сада мисли”. Један од разлога је и што без тога Србија не може да се интегрише у ЕУ.

Иницијативе Београда за компромисним решењем, оне оцењује као „опасне идеје”, сматрајући да је „Србија само једна од држава у региону, а не његов центар”.

БОРБА ОКО КОСОВА ЈЕ БИТКА ЗА СЕВЕР

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А1

ИНТЕРВЈУ: Церард Галучи, бивши шеф Унмика за север Косова

Бивши амерички дипломата и регионални представник УН за север Косова Церард Галучи у чланцима који се баве Косовом скоро годину дана упозорава да би интеграција севера Косова могла да се догоди насилним путем. После бомбашког напада у Косовској Митровици Галучи је оптужио Американце да доприносе порасту тензија и да су чак спремни да прихвате и насилан исход.

На питање „Политике” како је дошао до тог сазнања, Галучи подсећа да америчка влада сматра да је суверено право косовске владе да прошири своју власт на целој територији, укључујући и север. „Али недавне изјаве америчких амбасадора у Приштини и Савету безбедности УН иду изван уобичајене дипломатске подршке.

Они дају 'зелено светло' косовским институцијама и албанским екстремистима да предузму једнострану акцију на северу, чији би једини ефекат био изазивање нестабилности и присиљавање Срба на северу да се 'предају' Приштини или напусте ту територију”, каже Галучи.

Да ли та опасност још увек постоји?

Могуће је да ће САД и остале чланице „квинте” (Велика Британија, Француска, Италија, Немачка) дозволити нове провокације како би унапред искључиле могућност било каквих преговора. Тако да могу да кажем: да, опасност још постоји!

Када се данас говори о решавању статуса, да ли се заправо говори о статусу севера Косова?

Суштински, да. Мада још има важних питања, попут оног како да се примени Ахтисаријев план јужно од Ибра. Фејтов МЦК (Међународна цивилна канцеларија) није показао интерес да увери Србе да су им дозвољене везе са Србијом, а уз то прилично манипулише локалним самоуправама у српским енклавама јужно од Ибра.

Али, у суштини, борба око Косова постаје борба око тога ко ће добити север. Срби на северу су задржали контролу на терену, тако да Београд има фактичку контролу. Приштина још увек само жели контролу и због тога настоји да тамо пошаље своје институције, званичнике, специјалце и „повратнике”.

Написали сте да је подела као слон у соби. Постоји ли боље решење за Косово?

Много је „мастила потрошено” због овог питања, а одговор би могао бити једноставан: дозволити Србима у четири општине на северу (укључујући и северну Митровицу) да остану аутономна регија у оквиру садашњих граница Косова и да функционишу као део Србије. Тај статус би био гарантован Резолуцијом 1244 (или неком новом уколико би

могла да буде усаглашена). Локалне институције и закони који би се примењивали формално би били под међународним кишобраном, а међународне институције би служиле као мост ка остатку Косова. Наравно, лакше је рећи него постићи такав договор. Али подела на Ибру је једно од решења.

Свако може да научи да живи са њом или сконча борећи се против ње. А живети је боље.

Чини ли вам се да су државе које подржавају независност спремне на било какав компромис?

Постоји подела унутар земља чланица ЕУ које су већ признале независност Косова, као и међу оних пет држава које још увек одбијају да то учине. Неке од тих земаља су вероватно спремније на компромис од других. До сада, међу чланицама „квинте”, САД и Велика Британија су главни тврдолинијаши и против су компромиса са Француском и Италијом, које су сумњичаве у погледу насилног решавања питања севера. Плашим се да би тврдолинијаши могли да прибегну другој рунди притисака, укључујући и оне на терену, пре него што изгубе контролу на политичком плану. Сматрам да је узнемирујуће што за многе људе у Приштини чињеница да Срби на северу одолевају независности захваљујући мешању Београда или негативном утицају радикалних лидера – представља опсесивну идеју. Ти људи верују, као што су веровали и они у марту 2008. године, да би примена бруталне силе или можда неколико хапшења разбили ову ситуацију и помогли Србима да прихвате предности „новог Косова”. То једноставно није тачно.

Шта по вашем мишљењу може да буде компромисна формула?

Поред компромиса о северу, то би био и договор да се остави по страни питање коначног статуса. Свака страна може да тврди оно што жели док ради на решавању неопходних практичних проблема како би се обезбедило потпуно и дословно спровођење Ахтисаријевог плана јужно од Ибра. То остаје добар план тамо где Срби немају избора него да прихвате реално окружење и уколико постоји јака међународна посвећеност да се осигура фер примена. Заузврат, од Београда се не би тражило признање независности Косова и зауставило би се његово прихватање у међународне институције.

Верујете ли да истинских преговора може бити и да ли ће се разговарати о било чему осим о техничким проблемима?

Разговори о техничким питањима могли би бити најбољи начин да се уђе у преговоре. Ако би се могла расправити практична питања као што су судови, полиција, телефонија, електрична енергија и сл., онда би било лакше сложити се око политичког оквира који сам малопре предложио. Кључ би могла да буде спремност Обаине администрације да покуша да постигне исту врсту међународног консензуса, укључујући и договор са Русијом, какав имају о питању као што су Иран и Северна Кореја.

Антрфиле : Унмик је 2008. радио за Приштину

Сада сте у пензији, па бисте могли отворено да нам кажете шта се дешавало тих дана на линији Приштина–Њујорк.

Нисам сигуран да има много тога да се каже. Једноставно, Унмиков штаб у Приштини је већ почетком 2008. године тесно сарађивао са земљама „квинте” у подржавању косовских институција које су прогласиле независност. Они су такође мислило да смо

ми (Унмик) у Митровици били упозорени на опасност од провокација – укључујући и поновно преузимање суда – зато што смо били просрпски оријентисани. Ми у митровичком региону смо давали све од себе да своје информације пренесемо даље. На крају, то ипак није спречило акције тог мартовског дана, што сам и тада и сада сматрао – дебаклом.

ПРЕДСЕДНИЧКИ ЈЕЛОВНИК

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А25

Филе од смуђа на смедеревски начин или филе од зубаца? О укусима, наравно не треба расправљати. Али, када „Јутарњи лист” објави упоредни, не само политички већ и гастрономски, јеловник, један из Београда, а други из Опатије који је био послужен двојици председника, Тадићу и Јосиповићу, један је од знакова да се нешто крупно мења у односима Србије и Хрватске.

Долазак хрватског председника у прву званичну посету Србији само је плодотворан наставак више неформалних контаката које су Јосиповић и Тадић у последњих неколико месеци имали од Опатије, преко Печуја, Брисела, Сарајева до Истанбула.

Зато двојица председника у Београду нису пропустила прилику да истакну да је заједнички циљ Србије и Хрватске и мир и стабилност у региону уз обострану сагласност да у међусобним односима треба неговати атмосферу помирења уз спремност да се озбиљно крене у решавање и свих отворених питања која постоје од трауматичног распада СФРЈ.

Наглашеним симболичким гестовима, који су били права посланица за српске и хрватске медије, двојица председника су демонстрирала да их осим истих европских вредности везује и нешто више од „политичког пријатељства“. Тако смо сазнали и не само шта су Тадић и Јосиповић ручали, већ и где су пили кафу са грађанима, али и које књиге су добили на поклон.

Доказ новог времена постао је чак и снимак незгоде из Суботице, на којем се види како се Јосиповић оклизнуо силазећи са бине на прослави 20 година од оснивања странке војвођанских Хрвата. „Акробација“ хрватског председника да задржи равнотежу побрала је симпатије на Интернету.

Иако су Тадић и Јосиповић дали нови замах међусобним односима, сви су свесни да је решавање отворених питања процес који ће потрајати. На том списку су и међусобне тужбе пред Међународним судом правде у Хагу. **Јосиповић је за међусобно повлачење, али се хрватска премијерка Јадранка Косор тим поводом није изјаснила. Затим је ту и решавање питања повратка српских избеглица, чији се број процењује на 70.000. А предстоје и преговори око границе на Дунаву.**

Али оно што може бити „кост у грлу“ у односима Србије и Хрватске јесте Косово. Хрватски председник је у Београд дошао у деликатном политичком тренутку када се ишчекује мишљење МСП-а у Хагу о Косову.

Јосиповић је рекао да је Хрватска признала независност Косова, али да нема амбицију да посредује у решавању тог питања. Тадић је рекао да очекује уздржан став суседних земаља поводом мишљења Међународног суда правде, али је Јосиповић одбио да отвори карте и саопшти како ће се Хрватска понашати према евентуалним иницијативама Србије у Уједињенима нацијама.

Али, колико је за нас важно Косово, толико је за Хрвате важна истина о Вуковару. Тадић је већ направио искорак тако што је предао пописе имена несталих из логора Стајићево и Бегејци, али и из вуковарске болнице. Тим гестом српски председник је себи отворио врата града, симбола ратних разарања у крвавом распаду СФРЈ. Већ сада је сасвим јасно да ће Тадићева узвратна посета Јосиповићу водити преко Вуковара.

БРУЦОШИ ПРВИ ЗА СМЕШТАЈ
Дневник, Датум : 21.7.2010, Страна : 14

У СТУДЕНТСКИМ ДОМОВИМА У НОВОМ САДУ, ЗРЕЊАНИНУ И СОМБОРУ
3.064 МЕСТА ЧЕКАЈУ СТАНАРЕ У 2010/11.

Иако је за бруцоше, тазе уписане на државне факултете и високе струковне школе, почео најдужи летњи распуст у целокупном школовању јер им школска година почиње тек 1. октобра, они који желе да станују у студентским домовима треба да воде рачуна о року у којем за то могу конкурисати. Министарство просвете недавно је објавило конкурс за пријем студената у домове у школској 2010/11. из којег могу сазнати све о условима конкурисања, потребној документацији, критеријумима за утврђивање редоследа кандидата..., а бруцоши за смештај конкуришу у првом конкурсном року, па би летњи одмор требало да посвете и прикупљању потребних докумената и потврда.

За смештај у домовима у Новом Саду, Зрењанину и Сомбору, који су у ингеренцији Студентског центра „Нови Сад“, бруцоши и студенти реконвалесценти пријављују се у првом конкурсном року од 1. до 15. септембра, а у другом, од 15. септембра до 31. октобра конкуришу студенти свих осталих година и нивоа студија. У осам студењака у Новом Саду расположиво је 2.713 места, у зрењанинском „Михајло Предић – др Миша“ 208 и у сомборском „Др Зоран Ђинђић“ 143, а услови смештаја у свим домовима су врхунски, искључиво прве и друге категорије, јер су сви стари домови темељно реновирани, а у претходне две године изграђена су и два нова, у Сомбору и Новом Саду.

Право на смештај у дому имају искључиво буџетски студенти уписани на факултет или високу струковну школу чији је оснивач Република, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, који су уписани први пут у 2010/11. у прву годину основних студија, као и они уписани на више године студија и апсолвенти, под условом да нису изгубили више од једне (ако су ИИ и ИИИ година), односно две године студија (ИВ, В и ВИ година и апсолвенти), као и они први пут уписани на академске мастер студије, специјалистичке академске, специјалистичке струковне студије, као и на докторске студије, под условом да нису у радном односу. Право на смештај у дому имају држављани Србије чије пребивалиште није у седишту факултета, односно високе школе на којој студирају, као и они с држављанством земаља у региону, под условом да у Србији студирају на терет буџета.

Студенти управо уписани у прву годину основних студија, као и они који индекс (и буџетски статус) стекну у другом кругу уписа (од 1. септембра), уз пријаву на конкурс подносе оригинална документа или оверене фотокопије: сведочанстава свих разреда завршене средње школе, уверење о упису прве године и да им се школовање финансира из буџета, те уверење о приходима по члану породице од 1. јануара до 30. јуна ове године, које издаје надлежни општински орган из места пребивалиш та кандидата.

Студенти из осетљивих друштвених група: из материјално угрожених породица, без родитељског старања, из једнородитељских породица, ромске националности, они с инвалидитетом, хроничним болестима и реконвалесценти, они чији су родитељи нестали или су киднаповани на територији КиМ и република бивше СФРЈ, избеглице и расељени, повратници по споразуму о реадмисији и депортовани студенти, остварују право на смештај применом блажих критеријума, а о свом статусу подносе одговарајуће потврде надлежних институција и органа.

ПОСЕТА ЈОСИПОВИЋА СРБИЈИ ДОБИЛА ПОЗИТИВНУ ОЦЕНУ

Политика, Датум : 21.7.2010, Страна : А4

Загреб – Хрватска штампа је јуче опширно известила о разговору председника Иве Јосиповића с избеглим Србима, као и о свим осталим темама везаним за одрживи повратак а објављује и позитивна реаговања хрватских политичара с премијерком Јадранком Косор на челу о најављеној посети српског председника Бориса Тадића Вуковару.

Многи медији дали су опширне изјаве избеглица из колективног центра Крњача који се, како су рекли, већ 15 или 18 година селе од бараке до бараке и који су се пожалили на отежан повратак.

Поједини интернет портали објавили су и изјаву потпредседника Самосталне демократске српске странке (СДСС) Милорада Пуповца шта се ради на остварењу стамбеног збрињавања за бивше носиоце станарског права. Дат је и приказ шетње двојице председника Кнез-Михаиловом, као и други детаљи дводневног сусрета, укључујући и предају даљске иконе, па и Јосиповићев пад са бине у Суботици првог дана посете. Што се тиче посете Вуковару, иако су навели Тадићеве речи да то не треба пожуривати, медији лицитирају о датуму посете.

„Нови лист” најављује могућност доласка Тадића у Вуковар на дан мирне реинтеграције подручја УНТАЕС-а, односно потписивање Ердутског споразума 12. новембра 1995. године, што предлаже председник СДСС Војислав Станимировић, као и изјаву вуковарског градоначелника Жељка Сабе, који иначе поздравља Тадићеву посету граду, али сматра да не би било добро да дође 18. новембра када је годишњица „заузимања града од стране ЈНА”.

Насупрот њему, председница Фонда за хуманитарно право Наташа Кандић, како преносе хрватски медији, сматра да би то требало да се деси баш између 18. и 20. новембра.

„Нови лист” пише и о разилажењу Јосиповића и хрватске владе око преласка границе с личном картом – док се Јосиповић сагласио с таквим предлогом министра унутрашњих послова Србије Ивице Дачића, хрватска влада изражава резерве.

„Јутарњи лист” под насловом „Историјско помирење Хрвата и Срба” истиче да је Јосиповићева посета значајна, али да Србија због случаја Ратка Младића и Горана Хацића, као и због Косова „није веродостојан партнер”, док коментатор Давор Бутковић пише да се Београд није дистанцирао од „Милошевићеве освајачке политике”. Овај дневник доноси и више позитивних реаговања хрватских политичара на посету хрватског председника Србији, укључујући и изјаву пређашњег председника Стјепана Месића да Јосиповић наставља његову политику у Србији.

PRESS CLIPPING

Петак 23.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИХ 10 СТАНОВА

Вечерње Новости, Датум : 23.7.2010, Страна : 22

ДОНАЦИЈА НЕМАЧКЕ

ТОПОЛА - Драган Јовановић, председник општине, потписао је са представницима немачке владе и организације АСБ меморандум о изградњи станова за избегле и расељене породице, као и за социјално угрожено локално становништво. Немачка страна улаже бесповратно 220.000 евра у изградњу објекта са десет станова површине до 50 метара квадратних. Општина је обезбедила плац и комуналну инфраструктуру. Рок за завршетак је јун наредне године.

ПРОГРЕС ЗА УБРЗАНИ РАЗВОЈ

Данас – Санцак, Датум : 23.7.2010, Страна : 3

Европска унија наставља да помаже развој јужне и југозападне Србије

Нови Пазар - Европско партнерство са општинама

ПРОГРЕС нови је заједнички трогодишњи пројекат који ће Европска унија, Влада Швајцарске и Влада Србије реализовати у 25 општина у јужној и југозападној Србији. Уговор о додели бесповратних средстава почетком ове седмице, у Врању су потписали шеф Делегације Европске уније у Србији Венсан Дежер и потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић. У овом пројекту вредном 17,5 милиона евра, Европска унија учествује са 13,5 милиона, 2,5 милиона је учешће Владе Швајцарске и 1,5 милиона евра обезбеђује Влада Србије.

На та средства за развојне програме у југозападној Србији рачунају Нови Пазар, Рашка, Ивањица, Тутин, Сјеница, Нова Варош, Прибој и Пријепоље, у јужној Србији Бојник, Власотинце, Лебане, Лесковац, Медвеђа, Црна Трава, Босилеград, Бујановац, Владичин Хан, Врање, Прешево, Сурдулица и Трговиште и у Топличком округу Блаце, Житорађа, Куршумлија и Прокупље. Циљ овог програма је да убрза развој комуна у јужној и југозападној Србији.

ПРОГРЕС ће наставити активности које се започете у минулих неколико година у оквиру Програма развоја општина у југозападној Србији (ПРО) и Програма развоја и опоравка општина у јужној Србији (МИР). Европско партнерство са општинама - ПРОГРЕС биће реализовано кроз неколико компоненти. Добро управљање подразумева унапређење принципа одговорности, транспарентности и учешћа грађана. Друга компонента је општинско управљање и планирање развоја која ће се бавити побољшањем квалитета општинских услуга, пружањем техничке и саветодавне подршке. Физичка, економска и друштвена инфраструктура је трећи део овог програма

и бавиће се побољшањем инфраструктуре. **Изградња позитивног имица јужне и југозападне Србије и иницирање позитивних друштвених промена кроз спровођење камапања заговарања које се баве специфичним друштвеним изазовима и израде стратегије и спровођење пројеката за брендирање дефинисани су као јавна свест и брендирање области и последња компонентна обухвата миграције чији је циљ побољшање положаја повратника по основу реадмисије, интерно расељених лица и избеглица.**

Све активности ПРОГРЕС-а биће спроведене у складу са потребама и интересовањима општина, а њихово учешће у одређеним активностима биће на конкурентској основи или ће бити условљено финансијским учешћем општина.

-Свих 25 општина моћи ће да добију финансијску и техничку подршку, а ниво успеха зависиће од њихове посвећености одређеној активности. Квалитет пројекта је услов за добијање финансијске помоћи, рекао је за наш лист Грем Тиндал, менаџер Програма Европско партнерство са општинама - ПРОГРЕС. Програм ће реализовати Канцеларија Уједињених нација за пројектне услуге (УНОПС), која већ ради у Новом Пазару и следи отварање још једне у јужној Србији.

СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ ПАЗАРА

Данас – Санџак, Датум : 23.7.2010, Страна : 3

Смењена правобранитељка и усвојене мере социјалне помоћи

Нови Пазар - Парламентарна већина у Новом Пазару, коју чине коалиције За европски Нови Пазар и Јединствена српска листа, сменила је Хедију Шкријељ са функције градске правобранитељке. У образложењу пише да није добро обављала своју дужност и да се то одразило на рад Градског јавног правобранилаштва.

Шкријељева је одбацила такве оптужбе уз тврдњу да је све радила у интересу града и грађана и за подробније информације о свом разрешењу упутила је на прве људе града, градског парламента и Санџачке демократске партије која предводи локалну власт. На јунским изборима за национални савет Бошњака, Шкријељева је била на листи Бошњачке културне заједнице муфтије Муамера Зукорлића, па се њена смена повезује са том чињеницом.

У последњих пет година Хедија Шкријељ је два пута именована и разрешавана са места општинске-градске правобранитељке. Први пут је именована 2005. године када су општински парламент предводили Санџачка демократска партија и Странка за Санџак, а извршна власт била је у рукама Странке демократске акције.

Разрешена је годину дана касније када је у тадашњој општини уведена принудна управа. Ново именовање уследило је пре две године када је апсолутну власт преузела Санџачка демократска партија са својим коалиционим партнерима. Хедија Шкријељ је оба пута на исту функцију именована на предлог Странке за Санџак, која учествује у локалној власти након потписивања споразума о сарадњи са Санџачком демократском партијом.

За смену градске правобранитељке гласала је само скупштинска већина, али су **сви одборници били једногласни када су усвојене мере помоћи најугроженијим категоријама становништва.** По тој одлуци породице које добију близанце имају право на једнократну помоћ од 20 хиљада динара. На једнократну помоћ од 10 хиљада динара имају породице са петим и сваким наредним новорођеним дететом и за ту децу обезбеђен бесплатан боравак у дечијем вртићу. Бесплатан боравак у вртићу имају и деца самохраних родитеља и право да два пута годишње из градске касе добију по пет

хиљада динара. **Повлашћени аутобуску превоз могу да користе лица старија од 65 година, ученици основних и средњих школа, корисници новчане социјалне помоћи и туђе неге и особе са инвалидитетом. За расељене и избегле ромске породице градска управа ће обезбедити до три кубна метра огревног дрвета.**

PRESS CLIPPING

Субота 24.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КРОВ ЗА СИРОМАШНЕ

Вечерње Новости, Датум : 24.7.2010, Страна : 19

ЗАВРШЕНА ИЗГРАДЊА ЈОШ 12 СОЦИЈАЛНИХ СТАНОВА

КРАЉЕВО - У станове поткровља стамбеног блока „Наша кућа“ у краљевачком насељу Берановац, чију је изградњу финансирала Европска унија, јуче су се уселиле четири избегличке и четири породице социјално угрожених мештана.

Прва фаза изградње овог блока са укупно 60 станова намењених избеглицама са Космета и социјално најугроженијим мештанима завршена је прошле године. Тада се у 48 станова, најпре сместило 38 избегличких и 10 породица најсиромашнијих Краљевчана, а сада је завршена и комплетна изградња додатних 12 станова у поткровљу.

Уз пригодну свечаност којој су присуствовали градоначелник Љубиша Симовић, представници локалне самоуправе, Центра за социјални рад и Комесаријата за избеглице, јуче су кључеве новим станарима уручили представници немачке хуманитарне организације „Хелп“.

- Станари ће три године овде живети бесплатно, уз обавезу да плаћају комуналне рачуне. До сада је на овај начин у Краљеву изграђено више од 100 станова који бар привремено решавају стамбене проблеме избеглица са Космета и најсиромашнијих Краљевчана. Социјални статус провераваће се за три године, а у случају побољшања, станове ће добити други угрожени - нагласио је градоначелник Симовић.

У изградњу „Наше куће“ на Берановцу уложено је око милион евра, углавном из „европске касе“, а само адаптација поткровља у стамбени простор коштала је 100.000 евра. Од тога ЕУ, односно хуманитарна организација „Хелп“ обезбедила је 52.000 евра, Министарство за рад и социјалну политику 30.000 евра, док је остатак новца, рачунајући и за инфраструктуру, обезбедила локална самоуправа.

ПЕТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 24.7.2010, Страна : 31

ЛОЗНИЦА - У Лозници је ових дана завршена изградња пет монтажних кућа за избегличке породице, површине од по 35 квадрата. У њихову изградњу уложено је по 12.000 евра, а изграђене су на земљишту које су обезбедиле саме избеглице.

Збрињавање пет избегличких породица у Лозници део је пројекта „Подршка избеглицама и расељеним лицима у Србији“, вредног више од милион евра, који финансира ЕУ преко Међународне организације за миграције. На подручју града Лознице живи око 4.600 избеглих и интерно расељених.

ГРАДЕ КУЋЕ ЗА РОМЕ

Блиц – Србија, Датум : 24.7.2010, Страна : 3

ПОЖАРЕВАЦ

На потезу Узун Миркове улице у Пожаревцу почела је изградња 20 монтажних кућа за интерно расељена лица са Косова и Метохије која сада живе у такозваном Картон насељу у Пожаревцу.

Радове финансира немачка хуманитарна организација АСБ, а локална самоуправа је обезбедила инфраструктуру. Изградња би требало да буде завршена до 31. августа ове године.

ДЕЦА С КОСМЕТА ЛЕТУЈУ У ГРЧКОЈ

Дневник, Датум : 24.7.2010, Страна : 13

У грчким породицама ће, у организацији Црвеног крста Србије и Црвеног крста Грчке, ове године боравити деца расељена са Косова и Метохије, из социјално најугроженијих породица, као и малишани чији су родитељи погинули у рату.

Из Црвеног крста Србије је саопш тено да програм обухвата 116 деце, узраста од осам до 16 година. Група деце која од 30. јуна борави у Грчкој у Београд се враћа у недељу, а, како се наводи, највише њих боравило је у Атини, Солуну и Арти. Акцију Црвени крст Србије и Црвени крст Грчке организују већ 18 година.

PRESS CLIPPING

Понедељак 26.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ТАТА, ИМАШ ТЕШКУ РУКУ

Вечерње Новости, Датум : 25.7.2010, Страна : 10

ЦЕНТРИ ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД УКАЗУЈУ ДА ИЗ ГОДИНЕ У ГОДИНУ РАСТЕ БРОЈ ЗЛОСТАВЉАНЕ ДЕЦЕ

Стручњаци: данас је теже бити родитељ, транзиција и криза

ГОТОВО да нема дана да се у „црним хроникама“ не појави макар један наслов о патњи деце - од ког се стегне срце. Случајеви злостављања, па и убистава, као и занемаривања најмлађих, или „само“ немара према малишанима, који се и не открију, најцрња су свакодневица. **Према подацима центара за социјални рад у Србији, током прошле године 3.321 дете било је жртва насиља.** У истом периоду, Београдском саветовалишту против насиља у породици јавило се 4.888 деце и жена. Какви смо ми то родитељи постали? Стручњаци сматрају да је злостављања било увек, али да се тек данас о дечјим правима и несрећама гласно говори. Са друге стране, економска криза, транзиција, егзистенцијални проблеми оставили су трага и на породицу.

Према речима Сузане Пауновић, помоћника министра за рад и социјалну политику, из Сектора за дечију и социјалну заштиту, центри за социјални рад последњих пет година бележе пораст броја злостављане деце и омладине.

- Разлог је међутим, што се тек од 2005. године ступањем на снагу Породичног закона може констатовати значајан помак у осетљивости заједнице на ове проблеме - каже Пауновићева. - Зато, тешко да може да се прича кроз призму данашњи и некадашњи родитељ. О тим стварима се тек сада заправо говори. Неки појмови, међу којима и занемаривање раније нису препознавани, а границе о томе шта је прихватљиво су се помериле.

Психолози и социолози тврде да је пре неколико деценија било лакше бити родитељ, а да су данашњи изазови родитељства постали много већи.

- У задње време се брзо живи, данашњица је много тежа и за родитеље и за децу - каже Радмила Вулић Бојовић, психолог и породични терапеут Београдског центра за социјални рад. - Добрим родитељем се некада сматрао онај коме је дете сито, опрано и иде у школу. Данас је све сложеније и критеријуми више нису исти. Мајка није само домаћица и као таква поштована, већ уз то и жена од каријере, и неко ко има сијасет личних интересовања. Има много више функција, захтеви према њој су порасли, а уз то дете данас и не мора да изађе на улицу да би било изложено ризику. Опасност ће преко реклама, телевизије и интернета сама доћи по њега.

Првослав Плавшић, председник Друштва психолога Србије каже, да сваки догађај злостављања деце не сме да се уопштава, и без обзира на учесталост - сваки разматра за себе.

- Најважније је пратити развој злостављаног детета, које је трпело агресију, јер таква деца и сама постају мучитељи - каже Плавшић. - Осим тога, постоји код нас велики правни проблем - немамо право да интервенишемо док се нешто не деси. Већина актера

црних хроника управо су повратници, који су већ силовали, убијали. На њих просто мора да се обраћа пажња, а полиција и надлежне установе да интервенишу пре него што се нешто деси.

„Ја сам те родио, ја ћу да ти судим“, одувек се говорило у Србији. И упркос све већем отварању према свету, ратификовању Декларација о правима детета, међународних правилника о браку и породици, комшије, пријатељи, околина, ретко ће реаговати и ако знају да се нешто лоше дешава деци у њиховом окружењу. Некако је најлакше да се зажмури.

Антрфиле : ПОРАТНЕ ТРАУМЕ

БРОЈНЕ су породице у Србији које једва састављају крај са крајем, које су преживеле ратове, избеглиштво. Такве околности узрокују разне патологије, и децу којој недостаје пажња или која расту уз трауме и немир.

- Око 400.000 Срба има неки трауматски стрес као последицу рата - учествовање, избеглиштво, исељеништво - каже Првослав Плавшић, председник Друштва психолога. - Кризне породичне ситуације опет за последицу имају несрећну и занемаривану децу.

БОРБА ЗА ОПСТАНАК

По правилу, деца из породица где мајка трпи насиље и сама су занемаривана - каже Весна Станојевић, координаторка Сигурне куће.

- Мајке немају никакав ауторитет, деца их јако ружно третирају, а оне се и не труде да побољшају тај однос. Често доносе одлуке мислећи на себе, желећи да заштите себе, што је уосталом неки биолошки порив сваког човека - борба за преживљавање. Те мајке уопште не чују своју децу. Не мисле о својој деци. Брину само како да реше свој проблем. Зато су неопходне школе родитељства, саветовалишта за мајке и пре него што роде дете.

ГДЕ ГОД ТАКНЕСИ, БОЛИ

Вечерње Новости, Датум : 26.7.2010, Страна : 15

У КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ СА ПРОГНАНИЦИМА ИЗ БОСНЕ, ХРВАТСКЕ И ЈУГА ПОКРАЈИНЕ

Потресне судбине избеглих и расељених Срба, гоњених разним „олујама“, до севера покрајине

ПРВА станица Косово Поље. Воз стаје, нас избацују. Ви, Маричићи, идете у Ђаковицу. Ви Чокоти у Пећ... Нисмо ми Чокоти, мада смо из Далмације, где ти, брате, најслађе грожђе рађа. Ми смо Чокори. А, он ми одговара: „Нисам ти ја брат“.

Сећање Душана Чокора, рођеног у Далмацији, надамак Задра, данас у Звечану у нечијем туђем стану, избеглица и прогнаник, свеједно је.

- Ни сам не умем да дефинишем, какав ми је статус, после деценију и по и оног воза од Руме до Београда, од Београда до Рашке и, коначно, Косова Поља. - Знам само да су ме, грешком, разместили у Мајино насеље у Ђаковици, е, ту смо у

пролеће пре 11 година дочекали бомбе, као да нам није било доста оних од којих смо умакли, четири године пре.

Био је август 1995, неко ће рећи - давно, а сећање је свеже. Србе је помела олуја са вековних огњишта из Лике, Крајине, Далмације. Београд је „имао стратегију“, да неке од њих насели на Косово, у Метохији. Да буду крајина у покрајини. Па су их, после Кумановског споразума, и одатле једва извукли. Али, Душан Чокор, није имао куд. Није имао ко да га са Космета, каже, избави.

- Ма, живу сам главу избавио - прича Душан - дабогда нисам - па сад морам све то да памтим.

Колико нас има, чија трагедија деценију и по траје? Не знам, али знам да оваквих као што сам ја, има и из Хрватске и из Босне. - Делимо невољу са овима што су протерани с косовског југа, који ће умрети, а Ибар прећи неће - говори Дара Васиљевић. - Кажем им: Препливала бих га, кад би ми тако била близу кућа, моја њива. Не бих ја, да ми копне очи. Копни душа.

Стара основна школа у Косовској Митровици, на северу. Затичемо људе о којима говоре Душан Чокор и Дара Васиљевић. Подупрли трошну школску ограду, на улазу. Изгубљени погледи, изгубљена нада.

Снежана Костић спушта кашику на тањир неког, не зна се каквог, куваног јела. И четврт хлеба, приде.

- И сад сам била до моста да видим где ми је остао читав живот. Сад живим од туђе помоћи и туђег казана.

Школске учионице - собе. Претрпане крпама и успоменама.

- Жена ми сишла с ума. Није издржала. Деца, три девојке, у прихватилишту, Берановац код Краљева - казује Алекса Дамњановић. - Живели смо у Сплиту, па у Осојанима код Пећи... И, сад, шта сад? Ништа! Деца плачу за мном, за мајком. За својом младошћу. Ето, шта.

Ред туге, ред тишине, пред ново косметско невреме.

- Шта год да удари, мени је свеједно - саставља Алексину причу Зорка Петровић из јужне Митровице, мирна и кад се из собе, одозго, проломи крик њеног унука.

- Криза му, нема пара за дрогу, а не може да умре. Ћути, и пропада. А све испродао што смо имали. Обећавао ми: лечићу се, па одустане. Био је у Црној Реци, па побегао. Не знам да ли њега или себе да смакнем. Отац? У Крагујевцу је, неће га таквог. Мајка? Одврнула плин, пре неку годину. И она и све око ње је букнуло. Тада сам рекла: Кад си ми ти, такав остао, не треба живот ни теби ни мени.

Милица Васовић, из Букоша код Вучитрна. Жали што није имала деце. Можда, каже не би данас толико патила, сама и од свих заборављена - није ми жао ни винограда, ни куће, ни воћњака, то је жалио мој покојни муж. А ја, само да сам децу имала, макар да имам због кога да патим, као Зорка - говори старица свој монолози. - Овде ти је, сине, где год такнеш боли.

Ови несрећни људи ускоро ће бити измештени из школе. Доле, на крају града, у улици која граничи са Ибром, за њих подижу нови кров. Зграда, је скоро готова. Мајстори журе, уверавамо се, да до краја августа буде спремна за уселење. Нови станови за несрећу која не пролази. Питамо се - да ли би их одавде преселили, да се неко није намерачио на добру локацију старе школе, у самом центру.

- По две породице уселиће у један стан - кажу нам људи. - Тако се каже, мада многи од нас и немају породице.

Одлазимо. Остају људи. И речи, које јече школским холлом.

“СУВРЕМЕНИ“ ТОНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 26.7.2010, Страна : 36

ТОПОВСКИ БАРУТ ВЛАДИМИР КЕЦМАНОВИЋ

Крајем прошле недеље окончана је посета хрватског председника Иве Јосиповића Србији.

Агенције преносе вест да су председници Србије и Хрватске закључили како је „дошло време да се сва спорна питања између Београда и Загреба најзад оставе историји“. Агенције такође преносе Јосиповићеву изјаву како „у Хрватској нема никога ко би желео из политичких, или неких других разлога да спречи повратак“ прогнаних Срба.

На страну могуће примедбе „непоправљивих националиста“ како остављање спорних питања историји, илити „повјести“, одговара само Хрватима који, заједно са спорним питањима, „повјести“ остављају и српску конститутивност у својој етнички очишћеној држави. И на страну скептично одмахивање главом вечитих „неверних Тома“, који нису сигурни да у Хрватској нема ама баш никога ко повратак избеглих Срба не би дочекао раширених руку.

На страну, чак, и питање размене књиге о екс ЈУ митологији за књигу о „истини“ о Вуковару, коју су два председника извршили, а која би могла да се тиче ове рубрике.

Нас - овом „пригодом“ - занима музика.

Јер Иво Јосиповић је композитор илити „складатељ“, савремене илити „сувремене“, озбиљне музике илити „глазбе“.

И ако се узме у обзир да су „тјеком“ међусобног ратовања Хрвати и Срби, пуцајући на „војишници“, навијајући уз телевизоре и „тулумарећи“ - неки јавно, а неки тајно - слушали народњаке - на прву лопту логично делује могућност да интерпретатор нових тонова у односима две државе буде човек који се бави управо музиком, али сасвим „другојачијом“.

Али, ту постоји квака.

Ни српски југоносталгичари и хрватски пацифисти, наиме, ни током деведесетих, а ни касније, у највећем броју нису практиковали слушање музике какву компонује Јосиповић. Као што је не слушају ни данас. Него су - у највећем броју - слушали, као што и данас слушају - забавне, најчешће приморске, лаке ноте.

Тако испада да би у „процесу помирења“ двеју држава - од композитора Јосиповића - био кориснији композитор Тончи Хуљић.

СРУШИЛИ ЛОКАЛ ДА БИ ГА ОДУЗЕЛИ

Вечерње Новости, Датум : 26.7.2010, Страна : 4

Албанци готово свакодневно узурпирају српску имовину на Косову и Метохији

Рушење српског локала у Липљану само је још један доказ да Албанци не бирају средства, ни начине у намери да заузму туђу имовину - истичу представници Срба са овог подручја...

- Да кршење власничких права над приватном, али и друштвеном, имовином на Космету поприма драстичне размере доказ је и рушење српског локала у Липљану крајем претходне недеље.

Мада је породица Тодоровић из овог града на централном Космету поседовала сву неопходну документацију српске општине Липљан, на чијем се земљишту налазио

објекат, локалне косовске власти су без икаквог упозорења или претходног обавештења порушиле њихов локал саграђен пре ратних дејстава.

- У питању је још један случај незаконитог поступка нелегалних косовских власти - истичу представници Срба, упозоравајући да је осим рушења локала, намера албанских власти да заузму простор на ком се налазио објекат.

У Министарству за КиМ упозоравају на бројне примере узурпиране имовине у српском власништву јер, осим имања физичких лица која и даље нису у поседу законитих власника, у готово свим албанским срединама на Космету узурпирана је имовина у власништву државе Србије.

- Поред милиона узурпираних катастарских парцела обрадивог земљишта, ливада и шума, углавном у власништву протераних Срба, а чија се вредност процењује на десетине милијарди долара, у државном власништву Србије налази се велики број непокретности на Косову и Метохији. Више од 24.500 хектара пољопривредног, шумског и грађевинског земљишта, 1,4 милиона квадратних метара службених зграда уз још око 750 хиљада квадратних метара других грађевинских објеката, при чему је укупна процењена вредност овог дела имовине још пре неколико година износила око 220 милиона евра - каже за "Новости" Веселин Кочановић, начелник за привреду у Министарству за Косово и Метохију.

Антрфиле : ПРИВРЕДНИ ОБЈЕКТИ

ПО речима Веселина Кочановића, начелника за привреду у Министарству за КиМ, предузећа из централне Србије уз имовину јавних предузећа на Космету поседују око 1358 објеката, од којих је највећи број узурпиран. Као посебан пример наводи да само објекти Електропривреде Србије на територији КиМ вреде више од три милијарде долара...

PRESS CLIPPING

Уторак 27.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗГРАДА ЗА ИЗБЕГЛЕ ДО КРАЈА АВГУСТА

Преглед, Датум : 27.7.2010, Страна : 5

Сремска Митровица

Зграда са 34 стамбене јединице у насељу „Камењар“ у Сремској Митровици за избегла и интерно расељена лица биће завршена до краја августа, потврдила је начелник Одељења градске управе за здравство, социјалну и здравствену заштиту, Наташа Копчић.

Тачније, 80 одсто ових станова је предвиђено за избегла и интерно расељена лица, а остали су намењени социјално најугроженијим породицама у овом граду. Подизање ове зграде заједнички реализују међународна хуманитарна организација ИРЛ у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, са градом Сремска Митровица.

Интересовање за ове станове било је изузетно велико, с обзиром да је поднето готово 100 захтева, а комисија Градског већа је већ донела решења коме ће они бити додељени. Крајем прошле године на градском подручју Сремска Митровица било је 1.415 лица са статусом избеглица, што је 1,6 одсто у односу на домицилно становништво. (ТАНЈУГ)

ЗАБОРАВЉЕНИ ОД СВИХ

Политика, Датум : 27.7.2010, Страна : А4

Бањалука, 26. јула – Више од 75.000 Срба, држављана Босне и Херцеговине који су до рата живели и радили у Хрватској, потпуно је – када је реч о остваривању њихових права – маргинализовано, како од босанскохерцеговачких тако и од хрватских власти, рекао је нашем листу Никола Пузигаћа, председник Републичког удружења радника и инвалида рада избеглих из Хрватске.

„Када се говори о Србима избеглим или протераним из Хрватске, најчешће се као њихов проблем апострофира невраћање станарских права и имовине коју су оставили у овој бившој југословенској републици. У другом плану је, сасвим неоправдано, једна друга групација – држављани Босне и Херцеговине који су до избијања рата живели и радили у Хрватској. Они су, осим за станарска и друга имовинска права, остали ускраћени и за остваривање права из радног односа”, казао је наш саговорник.

„Наше удружење има око пет хиљада чланова, а заступамо интересе око 75.000 људи који су услед ратних дејстава и дискриминације били принуђени да се из Хрватске врате у БиХ. Међу њима је три хиљаде инвалида рада, 30.000 пензионера који од осам до 10 година нису примали пензије. Ако пођемо од претпоставке да је најнижа пензија у Хрватској у току рата била око 200 марака (100 евра) лако је израчунати да је

пензионер који деценију није примао пензију оштећен за најмање 12.000 евра. У сличном положају су и инвалиди рада, који су противзаконито отпуштени у периоду од 1991. до 1995. године којима није исплаћена разлика у платама”, објаснио је Пузигаћа. Од њих су, каже, „сви дигли руке”. „Било је много обећања, али све је остало на речима и због тога смо незадовољни радом свих органа у БиХ.

У нашем случају највише су затајили Председништво БиХ, које води спољну политику, и Министарство иностраних послова. БиХ треба да захтева једнако поступање Републике Хрватске према свим избеглицама – како оним који су у БиХ дошли као хрватски држављани, тако и онима који су до рата били а и сада су њени држављани”, наглашава Пузигаћа.

„Нема ниједног разлога да БиХ својим држављанима који су радили и живели у Хрватској не помогне да врате стечена имовинска и права из радног односа. **Према нашим подацима, држављани БиХ, рачунајући и Бошњаке, изгубили су у Хрватској 36.000 станова”,** навео је Пузигаћа.

„**Нажалост, ми смо препуштени сами себи и вођењу скувих судских спорова, које најчешће губимо. Због тога је део наших чланова против Хрватске већ покренуо поступке пред Европским судом за људска права. Ми нећемо одустати од настојања да од Хрватске добијемо оно што нам припада, а то су компензације за незаконито добијени отказе, неисплаћене пензије, инвалиднине из ратног периода и враћања имовине коју смо стекли радећи у Хрватској”,** рекао је Никола Пузигаћа и додао да је у сличном положају и око 70.000 Бошњака који су се у рату из Хрватске вратили у БиХ.

Он је нагласио да у свему овоме **„постоји и објективна одговорност Канцеларије високог представника у БиХ, Мисије Организације за европску безбедност и сарадњу и Високог комитета Уједињених нација за избеглице у БиХ. „Они нам нису пружили одговарајућу помоћ, какву су пружале другим категоријама избеглих и расељених лица и повратника других националности”,** разочаран је Никола Пузигаћа.

PRESS CLIPPING

Среда 28.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ ДОБИЈАЈУ КРОВ

Вечерње Новости, Датум : 28.7.2010, Страна : 18

Почела градња монтажних кућа за породице из "Картон насеља"

ПОЖАРЕВАЦ - У Пожаревцу су почели радови на изградњи 20 монтажних кућа за смештај избегличких породица из "дивљег" колективног центра на Лучичком путу, које финансира Европска унија, са 250.000 евра. Куће ће бити подигнуте у Узун-Мирковој улици, у близини пожаревачке Опште болнице.

- Ово је почетак реализације уговора који смо потписали крајем маја, уз обавезу града да обезбеди земљиште, подигне темеље и изгради инфраструктуру, што ће износити око 37.000 евра. Стамбени објекти, по четири у пет ламела, треба да буду завршени до 31. августа, уколико буду повољни временски услови - рекла је на почетку радова Вукица Васић, заменица градоначелника Пожаревца Миодрага Милосављевића. Након припреме терена и земљаних радова, за два дана кренуће градња темеља, а онда следи постављање монтажних кућа. Уговор о њиховој градњи и финансијској помоћи потписали су представници града Пожаревца, републичког Комесаријата за избеглице и немачке хуманитарне организације АСБ, преко које Европска унија реализује ову своју донацију.

- Подизањем монтажних кућа за 20 ромских породица, у Пожаревцу се истовремено спроводе два национална пројекта. Реч је о подршци избеглим и интерно расељеним лицима у Србији и Стратегији за збрињавање Рома - рекла је Љиљана Драјић, повереник за избеглице у Пожаревцу. **Завршетком монтажних кућа, биће решен стамбени проблем 20 породица Рома, које су у Пожаревац пристигле 1999. године, током НАТО бомбардовања.**

Ове породице већ 11 година живе у неусловним објектима, склепаним од картона, линолеума и најлона, без струје и воде. Простор на којем сада бораве житељи овог "дивљег" колективног центра, познатог као "Картон насеље", након њиховог пресељења биће уређен и намењен за подизање стамбене зграде за смештај још 20 избегличких породица, које имају пребивалиште на територији Пожаревца. Средства за ову зграду, површине 1.000 квадратних метара, обезбеђена су из фонда НИП-а, у износу од 51,3 милиона динара. Стамбено збрињавање преосталих угрожених избегличких породица, биће решено куповином 10 сеоских домаћинстава и доделом осам пакета грађевинског материјала, за завршетак већ започетих кућа.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 28.7.2010, Страна : 5

- Избегличким породицама на подручју општине Бачка Паланка ове године је из више извора и кроз разне пројекте обезбеђена помоћ у вредности око пола милиона евра, изјавио је повереник Комесаријата за избеглице Радослав Милошевић.

Ради се, пре свега, о пакетима грађевинског материјала, откупу и уређењу сеоских и куповини монтажних кућа, изградњи станова, као и образовним програмима за младе.

PRESS CLIPPING

Четвртак 29.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ФАЛЕ ПАРЕ И ТАЧНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

Дневник, Датум : 29.7.2010, Страна : 14

ИЗБЕГЛИЦА ОПТУЖИО ДИВЧЕВУ ФОНДАЦИЈУ ДА МУ ЈЕ ЗАКИНУЛА ГОТОВИНУ ЗА КУЋУ

Избеглица из Сремске Митровице Милован Гуслов затражио је јуче од Владета Дивца да му фондација овог угледног спортисте исплати, како каже, остатак новца намењеног за куповину куће за његову деветочлану породицу. Гуслов је рекао да је Дивчева фондација, заједно с листом „Куир“, у емисији „Немогућа мисија“ ТВ „Пинк“, покренула акцију „Помозимо породицу Гуслов“, која је трајала до 31. марта 2007. године.

По његовим речима, од сакупљених пара добио је само 400.000 динара и процењује да му је у тој акцији закинуто још 12.000 евра. Председница Управног одбора Фонда „Ана и Владе Дивац“ Снежана Дивац негира Гусловљеве наводе, уверена да он располаже погрешним информацијама.

Она је у писаној изјави достављеној Танјугу навела да породица Гуслов из Сремске Митровице никада није била ни у једном програму Фонда „Ана и Владе Дивац“, да Фонд није прикупљао паре за ту породицу те да Фонд није био ни основан у тренутку када је у медијима покренута акција за помоћ овој породици. Снежана Дивац је потврдила да је њен супруг, као јавна личност, учествовао у програму ТВ „Пинк“ „Немогућа мисија“ и да се тада свог хонорара одрекао у хуманитарне сврхе.

– Организатор овог програма је усмерио новац за породицу Гуслов. Владе Дивац је на основу текстова у медијима о лошем материјалном стању породице и сам, лично, породици дао одређене паре – навела је она. Гуслов тврди да су му организатори хуманитарне акције тада рекли да пронађе кућу вредну 20.000 евра коју би откупио од сакупљеног новца, али како се нико није јављао након што се акција завршила, он је, каже, одлучио да сам „истражи“ шта се десило. На такав корак се одлучио тим пре што су до њега долазиле различите информације о сумама које су, наводно, стизале на хуманитарни рачун. Иако су му организатори хуманитарне акције отворили рачун у „Еуробанци ЕФГ“, остатак пара до данас није добио.

Гуслов се поводом овог проблема обраћао министарствима полиције и рада и социјалне политике. Министарство полиције му је, како је испричао, потврдило да је Петом општинском јавном тужилаштву у Београду поднета кривична пријава против директора емисије „Немогућа мисија“ Дејана Јеловца због наводних злоупотреба. Снежана Дивац каже да је Фонд у свом досадашњем раду имао велики број акција које су реализоване у склопу различитих пројеката. До сада је уз помоћ различитих донатора прикупљено и употребљено око 1,7 милион евра.

СТАНОВИ ЗА СРБЕ 100 МИЛИОНА ЕВРА

Данас, Датум : 29.7.2010, Страна : 11

Припрема се стамбено збрињавање избеглих из Хрватске

Загреб - У припреми је донаторска конференција на којој ће бити основан међународни хуманитарни фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, чиме би њихова судбина престала да буде политичко питање које би Хрватској могло блокирати преговоре с ЕУ, пише загребачки Глобус.

Тај недељник најављује да ће донаторска конференција бити одржана до краја године, највероватније у Београду, и да, по садашњим информацијама, код главних потенцијалних донатора, а то су пре свега САД, Европска комисија и УНХЦР, постоји спремност да се у тај фонд прикупи око 100 милиона евра.

Део новца у фонд би требао да стигне као класична донација, док би се значајан део обезбедио и кроз Развојну банку Савета Европе која за пројекте те врсте даје изразито повољне кредите. Хрватска би, као и Србија, морала дати свој прилог у фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, али партиципација двеју држава била би ипак на симболичном нивоу, јер се од њих не очекује да га пуне, пише лист, позивајући се на изворе блиске влади у Загребу.

Новац прикупљен на конференцији требао би да послужи за стамбено збрињавање Срба који не желе да се врате у Хрватску већ би остали да живе у Србији, али и за стамбено збрињавање Срба који хоће да се врате у Хрватску, али су изгубили станарска права. Ради се о Србима који су до рата живели углавном у градовима ван подручја од посебног државног старања и на које отпада и до 70 одсто бивших носилаца станарског права. Њима ће хрватска влада дати нови рок за подношење захтева за стамбено збрињавање, али и омогућити откуп станова под повољним условима какве су имали и други носиоци станарског права у Хрватској.

То најављује и Милорад Пуповац, саборски посланик и потпредседник Самосталне демократске српске странке (СДСС) која је коалициони партнер ХДЗ, истичући да у хрватској влади постоји политичка воља за решавање стамбених проблема избеглих Срба, бивших носилаца станарских права. ХДЗ и СДСС још се нису сложили око рока у коме би се могао подносити захтев за стамбено збрињавање. СДСС има став да тај рок не сме бити краћи од шест месеци како би људи имали времена да прикупе потребне документе, а морао би завршити најкасније до завршетка хрватских преговора с ЕУ, рекао је Пуповац, који наредних дана најављује разговоре унутар коалиције.

Рекавши да се не зна колико би људи поднело захтев у новом року, Пуповац сматра да је најважније да људи добију могућност да се одреде да ли желе стамбено збрињавање у Хрватској или свој проблем желе решити у Србији. Танјуг

Антрфиле : „Проблем Србије“

У хрватском министарству спољних послова истичу да је пре две године било притисака из света да Хрватска крене у разговоре са Србијом о могућој компензацији за имовину избеглица, што би Хрватску коштало стотине милиона евра, па је хрватска дипломатија уложила напоре да отклони ту опасност, пише Глобус и додаје да је хрватски став био да су избеглице у Србији проблем Србије, као што су избеглице из БиХ биле хрватски проблем. Хрватска формално нема избеглице на својој територији, док Србија има регистровано око 70.000, за шта у хрватском министарству кажу да је из политичких разлога како би се могло показати да су Срби из Хрватске једина нерешена избегличка криза у Европи.

ДОНАЦИЈЕ ЗА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 29.7.2010, Страна : 25

НЕДЕЉНИК „ГЛОБУС“ САЗНАЈЕ

ЗАГРЕБ: У припреми је донаторска конференција на којој ће бити основан међународни хуманитарни фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, чиме би њихова судбина престала да буде политичко питање које би Хрватској могло блокирати преговоре с ЕУ, пише загребачки "Глобус", истичући да ће фонд достићи и 100 милиона евра.

Тај недељник најављује да ће донаторска конференција бити одржана до краја године, највероватније у Београду, и да, по садашњим информацијама, код главних потенцијалних донатора, а то су пре свега САД, Европска комисија и УНХЦР, постоји спремност да се у тај фонд прикупи око 100 милиона евра.

Део новца у фонд би требао да стигне као класична донација, док би се значајан део обезбедио и кроз Развојну банку Савета Европе која за пројекте те врсте даје изразито повољне кредите. Хрватска би, као и Србија, морала дати свој прилог у фонд за стамбено збрињавање српских избеглица, али партиципацију двеју држава била би ипак на симболичном нивоу, јер се од њих не очекује да га пуне, пише лист, позивајући се на изворе блиске влади у Загребу.

Новац прикупљен на донаторској конференцији требао би да послужи за стамбено збрињавање избеглих Срба који не желе да се врате у Хрватску већ би остали да живе у Србији, али и за стамбено збрињавање Срба који хоће да се врате у Хрватску, али су изгубили станарска права. Ради се о Србима који су до рата живели углавном у градовима ван подручја од посебног државног старања и на које отпада и до 70 одсто бивших носилаца станарског права. Њима ће хрватска влада дати нови рок за подношење захтева за стамбено збрињавање, али и омогућити откуп станова под повољним условима какве су имали и други носиоци станарског права у Хрватској. То најављује и Милорад Пуповац, саборски посланик и потпредседник Самосталне демократске српске странке (СДШ) која је коалициони партнер ХДЗ, истичући да у хрватској влади постоји политичка воља за решавање стамбених проблема избеглих Срба, бивших носилаца станарских права.

Заштићени најмопримци Срби повратници који су стамбено збринуте по садашњим правилима имали би статус заштићеног најмопримца, а ако им се омогући откуп станова, то значи да ће остварити право какво су имали и други носиоци станарског права који су током 90-их јефтино купили друштвена станова у којима сада живе. ХДЗ и СДСС још се нису сложили око рока у коме би се могао подносити захтев за стамбено збрињавање. СДСС има став да тај рок не сме бити краћи од шест месеци како би људи имали времена да прикупе потребне документе, а морао би завршити најкасније до завршетка хрватски преговора с ЕУ, рекао је Пуповац, који наредних дана најављује разговоре унутар коалиције. Рекавши да се не зна колико би људи поднело захтев у новом року, Пуповац сматра да је најважније да људи добију могућност да се определе да ли желе стамбено збрињавање у Хрватској или свој проблем желе решити у Србији.

"Глобус" пише о спремности хрватских власти да се избегличка прича затвори кроз хуманитарни приступ, какав нуди и донаторска конференција.

Да би Хрватска доказала да је спремна да помогне у решавању проблема избеглих Срба мораће да донесе одлуке о стамбеном збрињавању и убрзати спровођење постојећег програма, пише лист и додаје да је хрватски председник Иво Јосиповић обећао Борису Тадићу кад је био Београду да ће Хрватска извршити своје обавезе.

Лист додаје да у сарадњи с УНХЦРом обе стране проверавају податке о избеглицама, јер је њихова тачност услов потенцијалних донатора и цитира Пуповца који каже да се на конференцију мора доћи с чистим и провереним подацима који ће бити усаглашени између Хрватске, Србије и УНХЦР-а.

МИЛКИН „ФИЋА“

Курир, Датум : 29.7.2010, Страна : 5

„Фићу“ 90-их из „Олује“ спасавају Срби избегли из Хрватске. Десет година био у гаражи „Југохемије“. Данас га поново у личком Србу вози Јован Милеуснић

БЕОГРАД - Како славље хрватских партизана и протест тамошњих фашиста претворити у причу о Титовом „фићи“? Позовите Милку Форцан!

„Најмоћнија Српкиња“, како је зове загребачки Јутарњи лист, успела је да у други план баца свечаност поводом Дана устанка против фашизма, која се сваке године на 27. јул одржава у личкој варошици Србу. И док су на једној страни биле партизанке у својим осамдесетим, а на другој „бранитељске удруге“ које баштине лик и дело Анте Павелића, шоу је украла Форцанова.

Тачније, „фића“ регистарских таблица БГ 454-996. Овај мали „тополино 500“ кабриолет далеке 1965. власник „Фијата“ Ђани Ањели поклатио је Јосипу Броз, који се тада једини пут појавио на сајму аутомобила. „Фића“ је, ипак, завршио у власништву Београдског сајма, од којег га 1981. откупљује Јован Милеуснић, отац Милке Форцан.

- Сећам се да сам с непуних 18 учила да возим на том дивном ауту. Прве две године пошто смо га купили био је у Београду, а онда смо га одвезли у Срб - каже за Курир Форцанова, чија породица Милеуснић вуче порекло из овог градића у Лици.

Кабриолет је наредних година био заштитни знак Милеуснића, све до 1995. и „Олује“. Све што је породица Форцанове имала у том крају запаљено је и уништено, али „фића“ је преживео. Захваљујући комшијама Србима који су га извезли из гараже, на њега натоварили оно мало својих ствари и у избегличкој колони дошли у Србију.

„Фића“ је враћен Јовану Милеуснићу, који га је наредних десет година чувао у гаражи „Југохемије“, фирме у којој је био директор и коју ће годинама касније откупити његова ћерка!

- И данас га возимо у Србу, у одличном је стању. Никома не сметају београдске таблице, напротив. Сви нашу породицу управо и знају по том „фићи“ - каже на крају Милка Форцан.

PRESS CLIPPING

Петак 30.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИСЕЉАВА СЕ СЕЛОВО

Преглед, Датум : 30.7.2010, Страна : 5

Јуче је почело исељавање избеглица и расељених лица из колективног центра Селово код Куршумлије. „Колективни центар ће бити потпуно затворен до 15. августа.

Неколико породица је отишло код рођака и пријатеља, а остали су морали да се одлуче за један од понуђених програма“, казао је повереник за избеглице Славко Милојковић. Милојковић је навео да од 55 корисника Селова, два нису пристала на исељење, док се један одлучио за одлазак у старачки дом.

Већина Избеглица из Хрватске и Босне и расељена лица са Косова, која већ десет година живе у колективном центру Селово, одлучила се за селидбу у колективне центре у Шапцу и Ужицу.

Комисија Комесаријата за избеглице одобрила је средства за куповину сеоских домаћинства за четири избегличке породице из овог колективног центра.

Сеоска домаћинства која коштају по 620.000 динара, налазе се у Ћићевцу, Ваљеву, а два у Алексинцу. Уз домаћинства, те породице ће добити по 80.000 динара за куповину ствари.

ИСЕЉАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ЦЕНТРА СЕЛОВО

Пресс, Датум : 30.7.2010, Страна : 16

КУРШУМЛИЈА - Исељавање избеглица и расељених из колективног центра Селово код Куршумлије почело је јуче. Колективни центар ће бити потпуно затворен до 15. августа. Повереник за избеглице Славко Милојковић каже да је неколико породица отишло код рођака и пријатеља, а остали су морали да се одлуче за један од понуђених програма.

Он је навео да од 55 корисника Селова два нису пристала на исељење, док се један одлучио за одлазак у старачки дом.

У СВОЈОЈ КУЋИ ПОСЛЕ 15 ГОДИНА

Блиц – Србија, Датум : 30.7.2010, Страна : 3

Шест избегличких породица добило смештај

Шест избегличких породица добило је јуче куће у Петровцу на Млави. Плацеве за куће поклонила је општина, нови власници сами су урадили темеље, а монтажне куће купљене су новцем Европске уније.

У просеку куће су површине четрдесетак квадрата и за сваку ЕУ је платила по 12.000 евра.

- У Петровцу на Млави са породицом 15 година живим као подстанар. Не могу да вам кажем колико сам срећан што супруга, моја деца и ја сада коначно имамо свој кров над главом. У сарадњи са општином купили смо плац, саградили темељ и ево сада се усељавамо у своју кућу, више нема кирије и лакше се дише. Супруга је почела да ради, а деца су нам одлични ученици. Ово је срећан почетак новог живота у Петровцу, месту у коме планирамо да заувек останемо - прича Стеван Тунић који је избегао из Книна.

За протекле две године у Петровцу на Млави за избеглице су изграђене две стамбене зграде у које је смештено шездесетак породица. Од око 500 избеглица које су биле у колективном центру касарне бивше ЈНА, остало је да се збрине још седам породица и око тридесет које станују приватно.

ЗАЈЕДНО СА ГРАЂАНИМА РЕШАВАМО ПРОБЛЕМЕ

Данас – Браничево, Датум : 30.7.2010, Страна : 5

Председник општине Петровац на Млави Радиша Драгојевић

Петровац на Млави - Да заједничким радом и слухом за свакодневне проблеме грађана може много тога да се постигне, доказ је општина Петровац на Млави.

Управо због свакодневних проблема грађана овде није било много места за високу политику, па је тако у Петровцу на Млави у Србији први пут формирана коалиција СПС-а и ДС-а. Такође, овде је први пут конституисан Национални савет Влаха. А о даљим плановима за Данас говори председник општине Радиша Драгојевић.

Предстоји пројекат реконструкције градског водовода који подразумева замену цевовода у дужини од 18 километара, изградња фабрике и резервоара воде. Инвестиција је вредна 4,5 милиона евра, од тога је 3,8 обезбедила ЕУ, а 700.000 евра општина. Затим следи регулација реке Млаве, која подразумева изградњу и реконструкцију моста у вредности од 2,5 милиона евра. Такође, предстоји нам модернизација путног правца према Жабару у дужини од седам километара. Ова инвестиција је вредна 120 милиона динара.

Крајем јула осам избегличких породица биће усељено у монтажне куће. У међувремену је завршена и изградња објекта са 24 стана за избеглице. У центру града у току је изградња стамбено-пословног простора са четири етаже, у оквиру којег ће за потребе библиотеке бити обезбеђено 350 квадратних метара. Од инвестиција бих такође издвојио и радове на три спортска терена, у селима Старчево, Панково и Бусару.

Како оцењујете сарадњу са локалним медијима и колико економска криза утиче на опстанак локалних медија?

- Имамо веома добру сарадњу са свим локалним медијима, а што се тиче кризе, она може и да утиче на локалне самоуправе, односно њихов опстанак. Подсетићу да је због кризе општини Петровац на Млави ускраћено 40 милиона динара, а то би сигурно отишло у још инвестиција. Ипак, истакао бих да смо захваљујући грађанима и издвајањима личног динара, успели заједно да завршимо неке инвестиције, као што је реконструкција Дома културе у селима Витовница, Дубочка, Панково и Трновче.

Недавно је формиран Национални савет Влаха и ви сте изабрани за председника. Који су даљи планови?

- До сада смо изабрали заменика и пет потпредседника Националног савета, а предстоји измена Статута и избор чланова Одбора, као и доношење програма рада.

СПС недавно је прославила 20 година рада. Потпредседник Владе Ивица Дачић је чест гост у Петровцу на Млави, а СПС традиционално има најбоље резултате у целој Србији баш овде. Како то објашњавате?

- Дачић је чест гост јер смо најбоља општинска организација по резултатима. Јединствена формула нашег успеха је то што смо оправдали поверење и испунили обећања. Осим тога, остали смо јединствени у партији.

ПОЧЕЛА ГРАДЊА СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас – Браничево, Датум : 30.7.2010, Страна : 1

Пожаревац - Заменица градоначелника Вукица Васић обишла је локацију у близини Градске болнице где су почели радови на изградњи монтажног објекта са 20 стамбених јединица у којима ће живети избегла и интерно расељена лица из такозваног „картон насеља“.

Уговор о изградњи објекта потписан је у мају ове године између града Пожаревца, Републичког комесаријата за избеглице и немачке хуманитарне организације АСБ. Цео пројекат финансира Делегација ЕУ у Србији, а укупна вредност пројекта је 288.000 евра.

ОСНИВА СЕ ФОНД ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Политика. Датум : 30.7.2010, Страна : А4

До краја године требало би да се одржи донаторска конференција за решавање стамбеног питања избеглих са подручја бивше Југославије

Загреб, 29. јула – **Иако се о томе јавно много не говори, проблем одузимања великог броја станова у Хрватској у којима су избегли Срби имали станарско право све је тежи терет у успешном привођењу крају преговора Хрватске о придруживању Европској унији. Док је тај проблем још пре више година, под притиском међународне заједнице, успешно законски решен у Босни и Херцеговини, Хрватској као да се у том погледу гледало кроз прсте. Невраћање тих станова првобитним корисницима у ствари директно је деловало на слабе резултате повратка, јер ту је реч о хиљадама породица које су пре ратног избеглиштва живеле претежно у градовима.**

Да је тај проблем и те како присутан у завршници хрватских преговора с ЕУ указују све отвореније иницијативе да се он најзад, колико је то могуће после 15 година опструкције, реши што праведније. Ових дана специјални извештач УН за стамбено збрињавање Ракул Ролник (именовао ју је Савет за људска права УН 2008), у интервјуу загребачком српском недељнику „Новости“, изјавила је да препоручује влади Хрватске да поново отвори процес подношења молби за програме који ће омогућити трајна стамбена решења за повратнике из избеглиштва који су изгубили станове на којима су имали станарско право. Такво решење, према њеном предлогу, требало би да садржи и могућност откупа додељеног стана под сличним условима какве су имали и искористили и остали грађани.

Да се заиста почело нешто дешавати на овом подручју, указује и најновија вест да би се до краја ове године на иницијативу високог повереника за избеглице УН Антонија Гутереза у Београду требало одржати међународна донаторска

конференција на којој ће се основати хуманитарни фонд за стамбено збрињавање избеглица с подручја бивше Југославије. У оквиру тога најзад би се решио тај проблем и избеглих Срба тако што би им се потребни станови додељивали и у Хрватској и у Србији, зависно од одлуке где ће се одредити да живе.

Како је замишљено, главни донатори на овој конференцији биће САД, Европска комисија и УНХЦР, а намера је да се прикупи око сто милиона евра. Од Хрватске се у томе не очекује неки велики новчани прилог, већ испуњавање претпоставки за остваривање плана стамбеног збрињавања избеглица.

Председник Српског народног већа Милорад Пуповац, поводом тога, у „Вечерњем листу” каже: „Од Хрватске се очекују тачни подаци о избеглицама и нови рок за пријаве оним избеглицама које нису биле укључене у програме стамбеног збрињавања како би могле да остваре право на откуп станова.”

Напомињући како са овом донаторском конференцијом Хрватска има прилику „да своје проблеме реши туђим новцем, а такве прилике су ретке”, Пуповац је такође изразио забринутост што је у Хрватској присутно „бирокупација, али недостаје и политичке визије и одговорности”.

PRESS CLIPPING

Субота 31.07.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

И ЕУ НА ДОНАТОРСКОЈ КОНФЕРЕНЦИЈИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, Датум : 31.7.2010, Страна : 4

Владимир Цуцић комесар за избеглице

Најављена за крај ове године, међународна донаторска конференција којом би требало да буде прикупљен новац за решавање стамбених проблема избеглица из Хрватске, највероватније ће бити одржана, како сазнајемо, почетком 2011. године. - Остало је да се види када и под којим условима ће Хрватска отворити рок за програм стамбеног збрињавања и дозволити откуп стамбених јединица као и за остале хрватске грађане. У току је размена података и рад на регионалном пројекту за помоћ најугроженијима. За сада имамо назнаке да ће помоћи Европска унија и велики међународни донатори - објашњава за „Блиц” Владимир Цуцић, комесар за избеглице.

Мада се спекулише са вредношћу од 100 милиона евра, тачно је да се не зна колико ће новца бити у фонду, као што није прецизирано ни за које намене ће бити опредељен. Тачније, не зна се како ће се помоћи избеглицама које не могу или не желе да се врате у Хрватску. Могуће су две опције - или кроз материјалну подршку за решавање стамбеног питања или директно доделом, односно изградњом станова.

ИСЕЉАВАЈУ ИХ И ИЗ "СЕЛОВЕ"

Вечерње Новости, Датум : 31.7.2010, Страна : 39

Због затварања Колективног центра надамак Куршумлије избеглице поново мењају пребивалиште

Људи без адресе жале што не могу да се врате у свој родни крај на Косову и Метохији

ПОМЕШАНИХ осећања, што ће поново мењати место пребивалишта, педесетак станара Колективног центра "Селова", надамак Куршумлије, избеглица из Хрватске и расељених са Космета, мораће да напусте и овај принудни смештај. Због затварања Колективног центра, јединог у Топлици, најављеног до 15. августа, исељавање мученика "Селове" већ је почело. Током претходна два дана иселило се десетак особа, углавном самаца и две двочлане породице.

- И ми чекамо превоз да дођу по нас - дочекује нас Бранко Гајић (29) из Лебана са Космета, који са супругом и двоје мале деце, четворогодишњом Маријаном и петомесечним Немањом у овом смештају борави од 2003. године. Претходно је са мајком, братом и сестом, живео у камп-кућици у Куршумлијској бањи, али од када је основао своју продицу, доселио се у "Селову".

- Другога избора нисам имао. Живимо од минималца који примам као радник ЕПС-а. Као што ни сада не могу да бирам, већ се са породицом селим у други колективни центар надамак Шапца - истиче Бранко, не знајући да ли да се радује или тугује што одлази.

Нада се да ће у већој средини имати више перспективе за своју децу. Истовремено жали што се удаљава од очевог гроба, кога су на радном месту у селу Пруговцу на Космету убили Албанци.

И породица Милована Воштића (54) који је са супругом Стојанком (54) и двоје деце, сином Мирославом и кћерком Миленом, избегао из Клине спрема се за одлазак у Ваљево где им је уз помоћ донатора купљено сеоско домаћинство.

- Иако нам је и овде било веома тешко и неусловно, јер смо животарили у радничким баракама, тешко нам је што поново одлазимо у расељеништво. Жељни смо родног краја где, нажалост, не можемо да се вратимо - истичу Воштићи.

Њихове комшије са Космета, Душевићи, смештени у суседној бараци - Миодраг (57) и Миланка (46) са троје малолетне деце очекују изградњу стамбене зграде у Куршумлији где ће се сместити двадестак станара из "Селове".

- Рекли су нам да ће нас до изградње станова, чији се завршетак планира за средину октобра, одвести у неки приватни смештај, али се бојимо шта ће бити - преноси мишљење родитеља Сања (18) која је пунолетство стекла у овом колективном центру. Девојка се ипак радује премештају у суседну Куршумлије и верује да ће се у предвиђено време уселити у стан који им је намењен.

- Ја само не знам где ћемо у међувремену, док нам не саграде станове - пита се Живка Влашковић (70), избеглица из Призрена, која истиче да неће напустити своју бараку и под условом да јој искључе струју и воду.

На исти начин размишља и Славољуб Арсић (37) из Обилића, који се са кћерком Сањом (13) налази на списку станара за доделу станова. Каже, да ће радије живети у мраку и без воде али бар да има кров над главом док не добије властити праг.

- Рекли су нам да сами тражимо смештај у Куршумлији. Како кад се станарине крећу око стотину евра. Одакле да платим стан када ми је пензија једва 15.000 динара - пита се и Даринка Шћепановић из Обилића.

Антрфиле : ОБЕЗБЕЂЕН СМЕШТАЈ?!

ДОК Славко Милојковић, повереник за избеглице у куршумлијској општини, истиче да је затварање Колективног центра у складу са одлуком Комесаријата за избеглице у чијој је надлежности, Миломир Николић, секретар Црвеног крста, који је снабдевао храном станаре "Селове" тврди да ће све породице бити збринуте.

- Десет породица ће добити станове, две ће бити смештене у згради у суседном Жучу, неколико породица и самаца већ је премештено у колективни центар код Шапца, док је за неколико старијих лица смештај обезбеђен у старачком дому.

ПОВРАТНИЧКА ГОЛГОТА ПОРОДИЦЕ УГРИНОВИЋ

Политика, Датум : 31.7.2010, Страна : А14

Изградњу кућа расељеним Србима у Шилову опструишу и српски функционери у албанској општини, тврди новинар РТС и уредник ТВ Пулс Боривоје Угриновић

Косовска Митровица – Уколико Министарство за повратак и заједнице у косовској влади у року од 15 дана не реши повратнички статус петочланој породици

Боривоја Угриновића, која се као расељена лица већ четврту годину налази у Шилову, у општини Гњилане, по други пут ће се иселити са косметске територије. Боривоје Угриновић, новинар, дописник РТС-а из Косовског Поморавља и уредник ТВ Пулс из Шилова, регионалне телевизије која програм емитује на српском језику, у протекле четири године обраћао се са најмање 50 захтева не само косовском министарству, локалној управи у Гњилану, него и Министарству за КиМ, тражећи да се реши његов повратнички статус, што му иначе по свим законима и следује.

Обећања су стизала и из Гњилана, где је челни човек из редова албанске заједнице, а потпредседник Србин, као и из косовског министарства за повратак, међутим, све је то пало у воду након успостављања нове локалне власти под управом Приштине, у марту ове године.

Како за „Политику” истиче Угриновић, опструкције су кренуле од стране Веска Савића, новопостављеног службеника за повратак при општини Гњилане (формиране након избора у организацији Приштине новембра прошле године), који „врло циљано ради да би ме конфронтирао са мештанима као и са локалном косовском самоуправом и косовским институцијама”:

– Од његовог доласка, изградња повратничких кућа за Србе је стала. Савић фаворизује породице са општинске листе за интеграцију, иницира градњу кућа на општинском земљишту, и то пре свега у атару села Доња Будрига, из њему сасвим знаних разлога. Добро је познато да су поједини Срби своју имовину распродали и купили некретнине у Србији, а иако сам прошле године био на листи приоритета, одједном ме Савић ставља на резервну општинску листу са још четири Албанца. Сасвим је извесно да се те куће неће градити ни у наредне две године – говори Угриновић, који већ четврту годину са породицом, у којој је и малолетно дете, живи као подстанар и плаћа кирију 100 евра.

Иначе, породица Угриновић је 1999. године избегла из Призрена, да би пребивалиште нашла у Нишу, а и поред воље и жеље да се поново врате у Призрен нису успели јер у том граду није било школе на српском језику:

– Од тренутка када сам поново дошао на КиМ, те 2007. године, ни од Приштине ни од међународне заједнице, али ни од Министарства за КиМ нисам добио никакву помоћ. Ни у храни нити било шта што би евентуално могло да поправи породични буџет, будући да имам троје деце које треба школовати, а жена прима минималац од 8.500 динара. Помислио сам да је мом „кућењу” дошао крај када сам дошао у Шилово и када сам имао тврда обећања да ће ми саградити кућу. Чак сам и испунио услове које су тражили, купивши плац од пет ари по цени по којој се продају плацеви, рецимо, у Крагујевцу или Нишу. Уписао сам и дете у вртић, што је био други услов – резигнирано говори Угриновић, напомињући да се 2002. године његов брат вратио у Штрпце, и да и он никакву помоћ није добио не само од косовских институција већ ни од државе Србије.

У Шилову, где се плацеви продају по изузетно високим ценама, а где у Косовско Поморавље већина Срба одлази, Министарство за повратак и заједнице изградило је око стотинак кућа у којима су смештени Срби, како тврди овај новинар РТС-а и ТВ Пулс, старијих година и социјални случајеви:

– Смишљено су ове Србе вратили, јер добро знају да су то стари, немоћни људи који већ са првим снегом немају од чега да живе. Водим, изгледа, борбу са ветрењачама, желим са децом да останем овде, али, ето, ти исти Срби опструишу мој останак – говори Угриновић.

Срђан Сентић, саветника премијера Хашима Тачија задуженог за заједнице, у разговору за „Политику” каже да се Угриновић налази на резервној листи, као и да је он

информације о његовом случају добио „лично од новинара, али и преко Министарства за повратак и заједнице, али и на основу увида у извештај општинске радне групе која је усвојила све захтеве оних којима куће треба да се граде”.

– Усвојено је неких 15 захтева, а оно што могу да кажем јесте то да ја нисам део радне групе, да она јавно ради, и да су у њој осим локалних Срба и Албанаца и представници УНХЦР-а, УНДП-а и Министарства за повратак. Уосталом, то није у мом мандату, мада сам се потрудио да видим о чему се ради – казао је Сентић.

На наше питање да нам објасни шта подразумева његов мандат и да ли су Срби као заједница у мандату саветника, одговорио је:

– Наравно да сам у позицији да премијеру пошаљем што више информација и да га упознам са ситуацијом на терену. Али, што се конкретно овог случаја тиче, покушао сам, међутим листа је направљена прошле године, а Угриновићима ће кућа бити саграђена следеће или најкасније 2012. године. – био је изричит Сентић.

СРБИЈА МОЖЕ ИЗ ИПА ПРОГРАМА ДА КОРИСТИ НОВАЦ ЗА ДВЕ КОМПОНЕНТЕ ОД ПЕТ МОГУЋИХ

Данас – Викенд, Датум : 31.7.2010, Страна : 10

Гордана Лазаревић, помоћница министра финансија у сектору за фондове ЕУ и развојну помоћ

Сваке године Србија из фонда ЕУ добије око 200 милиона евра бесповратне помоћи, пројекти одобрени у периоду 2007-2010 у фази су реализације, а пројекти за следећу годину спремни су и предати надлежним институцијама ЕУ које о томе одлучују - каже за Данас Гордана Лазаревић, помоћница министра финансија у сектору за фондове ЕУ и развојну помоћ.

- Откад Србија користи средства из европских фондова?

- До 2000. године Србија је највише користила фондове за хуманитарну помоћ, за збрињавање избеглица. После тога, у другој фази, почињемо да користимо средства ЦАРДС програма Тај програм је имао елементе хуманитарне помоћи, али се односио и на реконструкцију инфраструктуре. Тада смо користили и макрофинансијску подршку због великог терета нерепрограмираних спољних дугова, потребе убрзане приватизације и рехабилитације банкарског сектора, пореских реформи, смањења сиве економије. Помоћ је била бесповратна, а средствима је руководила Европска агенција за реконструкцију.

- Који пројекти су тада урађени?

- Реконструисана је термоелектрана у Обреновцу, обновљена је транспортна инфраструктура, изграђен је мост Слободе у Новом Саду, Дунав је очишћен од експлозивних направа, а део новца је одлазио и за директну подршку буџету ради финасирања спровођења реформи. Једна од највећих је била реформа банкарског сектора, увођење ПДВ, припрема предузећа за приватизацију, подршка финасирању развоја малих и средњих предузећа. Финасирана је реформа судског система, формиран је центар за обуку судија, радило се на информатичкој модернизацији судског система и реформисању система контроле преласка границе. Започета је обнова болница и школа. Много је урађено на реконструкцији путева и прављењу стратешких пројеката обнове инфраструктуре, из чега је касније настала Дунавска стратегија. Други велики сектор у који је улагано био је енергетика.

- У шта се још улагало из средстава ЕУ?
- У смањење сиромаштва, реформу система социјалне заштите, успостављање новог система социјалних бенефиција, па чак и директно измиривање заосталих социјалних давања сиромашним грађанима. Новац је коришћен и за реформу пензионог система.

- Какве услове ЕУ поставља?

- ЕУ усваја правни документ којим се успоставља одређени финансијски инструмент који дефинише активности које се могу финансирати. Тако је било и за успостављане КАРДС програма, а од 2007 године, и новог инструмента предприсупне помоћи ИПА. Доноси се индикативни плански документ за одређени период а затим се извршење постављених циљева прати кроз Извештај о напретку.

- За шта се користи новац из Претприсупног фонда?

- Из ИПА програма Србија може да користи новац за две компоненте од пет могућих. Новац се користи за изградњу институција и подизање капацитета. У оквиру ове компоненте морају да се финансирају пројекти који воде развоју демократије и владавини права, подстичу стварање тржишне привреде, а у оквиру друге компоненте за пројекте прекограничне сарадње. Од 2007. користимо око 200 милиона евра годишње, а новац се, између осталог, улагао у развој локалне инфраструктуре - модернизација водоснабдевања, прерада отпадних вода и изградња и припрема пројекта и делимично финансирање (МИСП - 45 милиона евра), подстицање економског развоја на локалном нивоу у североисточној Србији РСДП1 и његов наставак РСДП2 (осам и 21 милиона евра), континуирана подршка смањивању регионалних економских диспаратитета и сиромаштва у 25 најнеразвијенијих кроз пројекте ПРО 2 (12 милиона евра) и ПРОГРЕС (17.5), подршка развоју и раду организација цивилног друштва, суфинансирање радова на изградњи Жежељовог моста (36 милиона евра), реконструкција трафостаница код Врања и Лесковца (17 милиона евра), изградња фабрике за прераду опасног отпада (12 милиона евра).

- Да ли ЕУ одлучује о томе у шта ћемо уложити новац?

- Србија прави план потреба за међународном помоћи, и на основу тога се припремају пројекти. Кроз систем вредновања и консултација долазимо до листе пројеката који би могли да се финансирају из средстава ИПА. Листа се доставља свим чланицама ЕУ које одлучују да ли да такве пројекте препоруче Европској комисији за финансирање, која доноси коначну одлуку. Србија је успела да припреми пројекте за пет буџетских година и закључи четири финансијска споразума за њихову реализацију.

- Колико су у ЕУ задовољни како се спроводе пројекти код нас?

- **Управо се ради евалуација ИПА програма. Према првим информацијама резултати у програмирању су позитивни за Србију, јер је једина земља на западном Балкану која је успоставила јасан и транспарентан систем програмирања, надзор над реализацијом пројекта у сарадњи с Делегацијом ЕУ, функционално и брзо, ослобађање од плаћања пореза.** Такође, далеко су одмакли пројекти који се односе на развој стратешког оквира за регионални развој и развој људских ресурса, као и припреме за преузимање процеса децентрализације финансијског управљања и контроле у реализацији пројекта ЕУ.

- Шта је у плану који сте припремили за 2011?

- Планирана је модернизација железничког саобраћаја, пруге Нови Сад - Суботица, као и измештање теретног саобраћаја са пруге која пролази кроз Ниш, Дунавска стратегија, пројекти заштите околине у општинама, подршка развоју науке. Има и других пројеката, али није уобичајено да се о њима говори јер још трају консултације са надлежним службама у Европској комисији.

- Да ли смо за ову годину искористили свих 200 милиона евра?

- Остају само тзв. уштеде на пројектима и ми смо увек спремни да направимо преглед и видимо како да новац који смо уштедели на једном пројекту уложимо у неки други.

- Значи, вишак не мора да се врати?

- Настојимо да не враћамо, да заиста искористимо тај новац.

- Да ли то значи да није било неких већих проблема са пројектима, да су морали да буду стопирани?

- Није их било, али проблема ће тек бити када почнемо да сами радимо имплементацију. Тада ће морати да се ради много и у министарствима, па онда спровођење јавних набавки, ту би могло да дође до застоја. Зато сада инсистирамо да радимо што више паралелно са европским институцијама и да кроз рад, на неки начин, купимо знање. Морамо настојати да испоштујемо рокове. Неће се ништа десити страшно ако не успемо да уговоримо, само нећемо добити пројекат, који ће отићи неком другом, способнијем.

- Када почињемо сами да радимо?

- То је процес децентрализације који треба да почне, именовани су кључни људи, основали смо национални фонд који ће бити спрега између ЕУ и нас, али и јединицу за уговарање и финансирање пројеката. Мора да се успостави и ревизорско тело које ће бити независно.

- Да ли смо бољи у односу на земље у региону?

- Надам се да јесмо. Наш циљ је да што више послова везаних за фондове ЕУ радимо самостално, да обезбедимо добре и способне људе који ће имати снаге да овај процес „носе“.

Антрфиле : Ко све може да користи фондове из ЕУ

Сваке године правимо један фонд са отприлике два милиона евра за непрофитне организације којим управља ЕК и који се користи за цивилни сектор. Међутим, највише реформи мора да дође од државног врха и зато не могу да се користе у великој мери јер држава нема систем контроле. Држава још увек не може да финансира ни профитабилне организације, односно инвестиције, већ само, на пример, увођење стандарда или неку обуку. Највеће промене морају да се десе најпре у државној управи да би она могла да постане прави партнер ЕК.

ДИПЛОМАТИЈА БЕЗ КРАВАТА

НИН, Датум : 29.7.2010, Страна : 18

Има ли „пријатељство“ Тадић - Јосиповић подршку јавности и шта блиски председнички сусрети мењају у односима двеју земаља

Српском и хрватском председнику су састанци без кравата прешли у навику. Кад сваком свом сусрету, било у Опатији или Београду, долију још мало вина, ваљда желе да нам поруче да наступа ера опуштања. **Оних 60.000 избеглих који се још нису вратили у своје домове у Хрватској, не би се, међутим, одмах сложило са њиховим оптимизмом. Али, по први пут, лицем у лице хрватски се председник срео у Београду и са избеглицама. Први пут, уопште, хрватски је председник посетио српску престоницу и имао програм сличан другим државничким посетама - разговоре са расељеним, са хрватском мањином, са културним радницима.** Имао је и више од државничке посете - шетњу корзоом, разговоре с грађанима, па и дружење у кафани у којој му је пуштен снимак његовог хита „Samba de camera“ из осамдесетих. Осмишљавајући сусрет, председнички кабинети, замислили су да нам кажу - ми се дружимо, што не бисте и ви. Срби и Хрвати.

Било да је реч о додатку на копенхашке критеријуме који пред земље западног Балкана ставља Европска унија - пуној регионалној сарадњи као још једном услову, било да Борис Тадић и Иво Јосиповић пуну сарадњу прижељкују и без притиска Брисела, на њиховим, сада све интензивнијим сусретима, договарају се решења која нису договорена претходних деценију и по. Након првог сусрета Тадић - Јосиповић и преводи европских правних докумената су стигли у Србију иако је Хрватска била чврсто на ставу да их неће предати суседу. Србија је, с друге стране, убрзала процес повратка културног блага у Хрватску (око 20.000 предмета), а и делегација Народне скупштине посетила је Сабор. Шеф те делегације Драгољуб Мићуновић, чија је прва посета Загребу само годину дана раније такорећи пробила лед, али истовремено потпуно игнорисана у хрватским медијима, казао је за НИН да разговора на нивоу парламената тада није било због „прејакних речи које су долазиле са самог врха“, мислећи свакако на оштар језик и десну ноту Јосиповићевог претходника.

И колико год је Стјепан Месић кудио српску политичку сцену толико се Јосиповић труди да је похвали. Чак и када је у посети Суботици посрнуо са позорнице на којој му је хрватски живаљ у Србији уручивао слику на поклон, срећом се, каже, нашао у рукама свог српског колеге. Борка Павићевић, једна од званица на забави двојице председника пуној српско-хрватских културних посленика на Калемегданској тераси, каже да јој се чини да Јосиповић и Тадић покрећу процес деколективизације и да граде потребу за интеграцијом. „Олакшавајућа околност за обојицу председника је то што нису стварали раздор и нису лично били учесници у политици ратова. Ово су нове елите и нов тренутак. То цело вече било је нека нова комбинација. Било је ослобађајуће и осећала се добра атмосфера, а сад је важно да грађани дођу, буду, оду и врате се, онако како и њихови председници могу. Проблеми које имамо у међусобним односима нису технички, али кад има политичке воље, увек има и решења. Тактика увек зависи од стратегије. И овде и тамо има људи који тиме нису одушевљени, има и партија којима се то не допада, али друштво у целини, чини ми се, добро прихвата ову сарадњу“, каже Павићевићева.

Партија која се у Хрватској опире је случајно владајућа. Премијерка Јадранка Косор ни овога пута није дала Јосиповићу безусловну подршку мада га, додуше, није ни искритиковала као ономад када се у Босни извинио за хрватску политику ратних година. Јосиповић није добио подршку ни када су са Бриселског форума, одржаног само један дан након Тадићеве изненадне посете Опатији, двојица председника амбициозно обећали повлачења међусобних тужби пред Међународним судом правде. Иако се Јосиповић одрекао личног интереса који би могао да има као један од твораца хрватске тужбе против Србије, то се обећање није остварило. За разлику од Јосиповића, који тешко добија подршку владе коју води

противнички ХДЗ, Тадић има, мало је рећи велики утицај на извршну власт као председник странке на челу Владе. Не само када је о тужбама реч, хрватска премијерка Јадранка Косор није у потпуности подржала Јосиповићеве ужурбане активности у приближавању Србији, јер то пре свега не би било у складу са ставовима њених многобројних бирача у Хрватској, али је поздравила Тадићеву иницијативу да дође у Вуковар. Иако зна да би то за њу могао бити мач са две оштрице уколико би Тадић Вуковар посетио у време предстојећих парламентарних избора, а у режији Зорана Милановића из Јосиповићевог СДП-а, кога је уосталом већ једном јавно похвалио пре годину дана. С друге стране, због боље сарадње са српским министарством правде и полицијом у борби против организованог криминала, хрватска влада јесте предложила, а Сабор усвојио измене Устава којима је омогућена екстрадиција хрватских држављана другој земљи.

Са последњег председничког састанка, за разлику од бриселског, нису се чула обећања тако високих фреквенција. Јосиповић је осим заузимања за повратак расељених, за који тек од скоро постоје институционалне могућности и повратка блага Хрватској, са Тадићем разматрао путовање преко границе са личним картама и културну сарадњу. Хрватски писац Анто Томић, који је инсистирао да се његова дела у Србији штампају на ћирилици, јер му „не треба иста књига као у Хрватској“, такође присутан на забави, каже да му је драго да су се државе договориле да имају културну сарадњу, „мада смо ми снимали филмове и прије и без њиховог договора. Нису нам фалили, али лијепо је да су ту. На том сусрету ми се чак није чинило ни да нас је Брисел гурнуо у то, него да је тако пријатно и спонтано дошло од нас самих. И да би било добро сва спорна питања покренути на тој председничкој разини.“

А спорних питања је још увек много. Јер се чак ни евидентан полет привредне размене у региону не одвија без тешкоћа изазваних историјским разлозима. Са изузетком прошле године, робна размена између Србије и Хрватске се од 2002. године повећава. У укупној оствареној размени са светом Хрватска је у Србији на десетом месту, а обим те размене је 689 милиона долара. Улагања предузећа нису пропорционална, јер Србија чини 20 одсто укупног улагања Хрватске у иностранство, док је само једна српска кондиторска компанија успела да купи хрватску. Активности у привреди успоравају и нерешени имовински односи и изостанак примене Споразума о сукцесији. Према проценама Дирекције за имовину, у тренутку распада Југославије, вредност својине српских предузећа у Хрватској износила је 1,8 милијарди, а хрватских у Србији 800 милиона евра.

Од последњег сусрета Јосиповића и Тадића (а било их је три за три месеца) изгледа да је договорено да се спорно питање границе на Дунаву (Србија сматра да граница иде средином реке, а Хрватска по катастарском поседу) реши на билатералном нивоу. Потом, Хрватска је са Србијом иако последња у региону, потписала споразум о војној сарадњи, који је основа за заједнички наступ на тржишту војне индустрије.

За разлику од претходних сусрета на институционалном нивоу хрватски медији су овај преносили углавном афирмативно. Кажу „нема сумње да су добри односи са Србијом у самом врху хрватских националних интереса“ (Јутарњи лист). У Хрватској сматрају да је та земља, годинама ближа ЕУ него Србији, добила задатак који је Словенија изгубила покретањем спора с Хрватском због Међумурја-да буде татор другим земљама западног Балкана и да о њиховом напретку обавештава партнере у САД и ЕУ, што Јосиповићева шестомесечна турнеја по региону, наводно, потврђује. Хрватској свакако није у интересу да Србија постане централна регионална држава, а Србији није у интересу да Хрватска поновно постане центар за окупљање свих оних који се плаше Србије као централне државе. Али, Тадић и Јосиповић се силно труде да прикрију те „себичне“ интересе.

Чак и када би се сав оптимизам два председника аутоматски одразио на активности влада да реше сва друга питања, остаће кост у Тадићевом грлу сваки пут кад год буде испијао банатско или истарско вино са председником државе која је међу првима признала независно Косово. Сам Јосиповић је више пута наглашавао да не жели да то буде препрека проблемима који се дају решавати. Осим тога, садашњи хрватски председник, за разлику од свог претходника, истини за вољу, није отишао у званичну посету Приштини на велики православни празник, него се још и суздржао од присуства на прослави такозване независности у амбасади Косова у Загребу.

Да је учинио другачије можда ове године не би добио нових 100.000 српских туриста, који упркос скоро свакодневним инцидентима хрле у Хрватску. Носталгичари из Србије, попут самог председника који је Јосиповићу поклонили „Лексикон Ју митологије“, не обраћају пажњу на извртуте паролe „летујте тамо где су вам родитељи ратовали (летовали)“, путују дуж Јадрана и потврђују да се становништву Србије не може пребацити нетрпељивост због прошлости. Српски туристи потврђују, додуше, и да Тадић није омануо у процени да је овдашња јавност спремна да га види у Јосиповићевом загрљају. Да ли је Јосиповић омануо, показаће се на плећима Зорана Милановића на следећим изборима.

Односе између Хрватске и Србије, све у свему, оптерећује историја двадесетог века. Ти проблеми, међутим, задиру и у интересе трећих, а пре свега Босне и Херцеговине, у којој свако затезање на линији Београд - Загреб доводи у питање све, од уређења државе до осећаја сигурности становника БиХ. Тиме је пред Бриселом већа одговорност једних и других да скину кравате и прогласе опуштање.

PRESS CLIPPING

Недеља 01.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДА СРБИ ОТКУПЕ СТАНОВЕ

Куир, Датум : 1.8.2010, Страна : 6

ЗАГРЕБ - Хрватска ће ускоро морати да распише још један рок за стамбено збрињавање, а избеглим Србима биће омогућен откуп станова које добију под једнаким условима по којима су их својевремено откупљивали Хрвати, изјавио је Милорад Пуповац, саборски заступник и председник СДСС.

- Они који не буду могли или желели да откупе те станове, добиће статус заштићеног најмопримца и имаће право коришћења тих станова за себе и своје породице - рекао је Пуповац.

ПОКОРА

Политика, Датум : 1.8.2010, Страна : А22

Оне ноћи, 4. августа 1995. године – није пасало ни 15-ак минута како сам био устао из микрофона и изашао из просторија книнског радија – ушао сам, и не сањајући да је то посљедњи пут, ваљда је било око 21-22 сата, у нашу празну кућу на ужој периферији града да по ранијем савјету, буде ли „стани-пани”, понесем неколико „најосновнијих” ствари.

Знао сам да су се моји већ били ухватили пута и с те стране био сам миран (да је „у једном правцу”, сазнаћу тек много касније), али сам дрхтао од страха, јер је вани и даље тутњало и сијевало од експлозија граната чије је језиво шиштање, макар то био сигуран знак да неће спрашинати у нешто у близини, парало небо над мојим Завичајем и ледило крв у жилама (још нисам знао да се тај „страшни суд” зове „Олуја”).

Из витрине у дневној соби, журно сам узео тек два-три од десетак албума (зашто не све? – то сам се свих ових година често питао, али и до данас нисам успио одгонетнути), дјечије злато које су добијали за разне згоде, у оној кутији с металном плочицом „штедиша Сплитске банке”, а нешто скрајнутих пара (због нестанка струје?!) нисам успио да нађем, иако сам панично котиљао на све стране добрих неколико минута, које су, чинило ми се, трајале кд вјечност; видио сам спрам одсјаја пламена упаљача на собном столићу пасош, али знам посве поуздано да сам помислио: „Ма, који ће ми красни, па вратићемо се брзо” (!?), и посљедње шта сам у тој пометњи урадио, напипао сам у мраку неотворену штеку цигарета луцку, нервозно стргао целофан, распарао картон и извадио двије кутије (!?).

Тако сам кренуо.

С „јапанкама” на ногама и једном торбом у руци, у којој бијаху оне набројане „најосновније” ствари. (Лажем, у ствари! Латио сам се и дипломе – вазда је стајала иза

телевизора, могао сам је и жмирећи наћи – јер сам раније начуо да је мој факултет у Сарајеву гранатиран, па рекох, штоно веле, злу не требало!)

А, онда, у неко доба, можда уру времена касније, помажући у центру сабласно мрачног града некој старчади да уђу у аутобусе, припремљене за „привремену евакуацију”, кад ме је нека баба препознала и ударила ручном ташницом по глави рекавши: „Пизда ли ти материна, да сам слушала шта ти говориш на радију и сад би још била у кући и чекала да ме враг однесе!”, падоше ми на памет наше прве и једине комшије: тета Јованка и остарјели чика Пајо С.! Није им кућа била ни сто метара испод наше и, како то већ хода, годинама је било оно: „Зајмићеш ми зера соли, док ја не купим” или „Нестаде ми брашна, а мислила сам закувати фритула” и тако даље, и тако даље... Другим ријечима, упућени једни на друге, увијек смо се добро држали, а сад...

„Како ми се могло десити да заборавим да се свратим и позовем их? Како се нисам сјетио?”, ждерао сам се у себи те ноћи, док смо се у непрегледној колони аутомобила и трактора вукли ка Бањалуци, и сутра у неком прихватном кампу у Лозници, и прекосутра...

О догађајима из те ноћи наслушао сам се до дана данашњег невјероватних, наизглед посве сулудих, прича и прича, али ја никако да нађем оправдање што тада не одох да понудим тети Јованки и Паји да их повезем. Небројено пута, малтене из чиста мира, долазила ми је на ум та мисао, и вјеровао неко или не, и сањао сам то и будио се узнемирен ноћу...

Јест Пајо – строг, али правичан горштак, прекаљени првоборац из Оног рата, што обигра и издура и Сутјеску и Неретву – био у позном добу, разочаран у данашњицу, и јест га, као и све људе у његовим годинама, нагризала болест и вјероватно је одлучио да нигдје и не иде, па га ни тета Јованка, некадашња учитељица, жена благе нарави што се никада ни на кога и ни на шта није жалила, сигурно не би оставила сама, али опет...

Пробуде се успут и оживе тада у мени носталгична сјећања на давне дане дјечачке безбрижности кад сам као најмлађи, клапчић са сламом у коси, одрастао уз њихова два сина и ћерку и моје три сестре... Симо је најстарији – ’47. годиште, онда годину-двије млађи Бранко и још млађа Миленка ’53., па моје сестре Драгица, Емила и Невенка и ја ко на траци, у низу од ’54. до ’58... С њима, у том царству „у којем станује другарство” чувао сам краве, брао шпароге и оно цвијеће воли ме-не воли ме, шутао на мале и играо граничара и коле, а нешто касније, богами, пуштали су ме и да уз њих слушам плоче, почели су ме водити и у град, у кино, и једино сам у тим „магарећим годинама” кад сам кроз игру и машту стизао до на крај свијета, зебао због тога хоће ли Бен Квик и Клара Варнер у наредној епизоди „Дугог топлог љета” и даље бити заједно или да неће Зв(иј)езда, не дај Боже, изгубити... И сада, док ово пишем, препуштам се гласовима и сликама из тог земана, пресељавам се тачно у тај период и одједном, у неком спарном љетном дану, док крекећу жабе из оближње баретине испод наших кућа поред жељезничке пруге за Сплит и цврче цврчци с ниских грмова драче, јасно гледам и чујем како ме Бранко зове да пођемо у нашу Бишкупију, да се на извору код Морлаковог млина напијемо ледене воде; већ свјестан да је то неколико километара пјешачења одговарам да нисам жедан, а кад ми он објасни да ћемо ожеднити док тамо дођемо, ја питама матер за одобрење и, кад ми она каже да могу, ал’ да се чувамо змијурина, ја у црвено-бијелом дресу све скакућући, раздрагано крећем... Ево ме одмах на том истом путељку, идемо чопоративно, преко вошетина и мостића на Косовчици, купати се на Шареним језерима, а Симо виче за нама:

– Драгица, прикричила ти је матер – ако се утопиш, не треба ти се кући враћати! И сада се, дабоме, смијем тој Симиној досјетки, баш као и оној невјерици и очају кад сам му дјечачки наивно повјеровао да је Џајић прешао у љубљанску Олимпију! Шта сам ја тада могао имати, није ми било ни шест-седам година и грцао сам, јецајући, од плача

све док он, послјије пола сата, опет није дошао, ударио ми чвргу и казао да се само зера шалио. И, приде, да ћу – сад кад сам се добро исплака’ – мање пишати!

Ма, колико год да било празнина у možданој шкатулици гдје успаване чуче успомене, данас расањен закључујем да ти лијепи тренуци лепршаво промињају кроз читаво моје дјетињство. Па ми онда, баш због чаробности тих давно минулих дана, испуњеним невиним дјетињим заносима – кад очигледно још нисам могао у потпуности прихватити чињеницу да у животу постоји ишта сем радости – чини се, буде још горе! Ех, ко ће да ми врати све то, пријатеље, једно љето, вријеме срећом ношено...

*****

Низали су се у суморном сивилу дани избјеглиштва, а ја мало-мало, хватам себе да думам о оној ноћи и гризем цигерице због тете Јованке и Паје.

Истина, сазнао сам убрзо да их нико није „дирао” у тим данима „ослобођења”, али она кривња у мени није јењавала, штавише, постала је дио мене и зато сам једва чекао да све то исприповиједам њиховим синовима, чим их тревим.

И, јесам, првом приликом.

– Ма, мани то, био сам ја то поподне код њих, али они нису хтјели ни да чују да пођу – рекао ми је, можда мјесец-два дана по пресељењу скоро цијелог Нашег народа овдје у Матицу, Бранко.

Ал’, цаба, није ми то донијело утјеху и успокојило ме; сваки пут када бих у Централи сретао њега или Симу, ја сам, просто опсједнут, инстинктивно започињао и кô папагај понављао исту мору, не би’ ли је се ослободио...Јер, угасио се наш комшилук, али оно некадашње пријатељство није из нас истргнуто.

*****

Живот се тако постарао, или је, нажалост, прецизније да кажем смрт, да чика Пају више никада не видим; умро је, ако се не варам у зиму ’96 (ил’ бијаше ’97?

– Бог ме убио ако сад тачно знам), а и тета Јованка је, коју годину касније, дотучена годинама, тугом и болешћу, испустила племениту душу и отишла да заувјек почива поред њега на нашем бишкупијанском гробљу код цркве Свете Тројице. Њу сам још и видио једном, кад је дошла овдје код дјеце и унучади (сад су наше дике углавном у мало старијем добу од онога у којем смо били ми оних година и већ им се, срећа им пјевала, око ногу мотају њихова дјечурлија); док ми је јабучица испод грла подрхтавала, вилица се грчила, а сузе биле на вр’ очију, нисам могао да се и њој не исповједим...

– Немој се ти, јање моје, за то сикирати, нијесмо ми нијанци ни помишљали да идемо, а што се тиче тога да се нијеси сјетио, та, ка’ да ја не знам како је чељадима онда било – помиловала ме је благим погледом и старачком руком по влажном образу.

Одавно, дакле, и једно и друго нису међу живима, Бог им душу простио, ал’ мени и дан-данас, кад год наново сретнем њихове синове (или једном кад сам се телефоном чуо са Миленком), испод наслага прошлих година опет изрони догађај из оне кобне ноћи, који никако да потиснем у заборав и опет ми се почне позљеђивати та стара рана...

– Да имам неку моћ да командујем сјећањем, то бих заборавио – речем, по ко зна који пут.

– Дај не зајебавај, колико сам ти пута река’... – тјеши ме Бранко, или Симо...Само, залуд те њихове ријечи! Залуд.

Цаба!

Цаба и готово.

Ја, гријешни, раб Божји, кајаћу се и стидити због тога док сам жив.

Антрфиле : Белешка о аутору

Петар Б. Поповић, новинар, рођен је у Книну 1958. године. Факултет политичких наука завршио је у Сарајеву. Од августа 1995. живи и ради у Београду. Објавио је две књиге прича – Споменари подинарским Хазарима и Пићерин за Крајину.

НИКОЛИЋ, ТОДОРОВИЋ, 1244 И РАМБУЈЕ

Политика, Датум : 1.8.2010, Страна : А6

ОВДЕ И ТАМО

У резолуцији и два њена анекса територијални интегритет и суверенитет СРЈ (односно Србије) помињу се три пута, али се она у решавању статуса Космета чак пет пута позива на споразуме из Рамбујеа

У можда најмирнијој расправи о Космету до сада у Скупштини Србије двојица бивших партијских колега посебно су се позивали на Резолуцију 1244. Томислав Николић, шеф Српске напредне странке, рекао је: „Понављам, 2000. године казнили су власт која се, по њима, није довољно изборила за КиМ, а иако бомбардована и нападнута као недемократска, оставила је грађанима Србије Резолуцију 1244. Од тада до данас је прошло десет година, демократска власт, сарадник целог света, губи Резолуцију 1244 зато што је МСП рекао да ова одлука о проглашењу независности није супротстављена Резолуцији 1244”.

Драган Тодоровић, први радикал у одсуству Војислава Шешеља, поручивао је: „Ми треба да радимо у складу са Уставом, са нашим законом и Резолуцијом 1244. Оно што нам остаје то је да резолуцијом, коју намеравамо да упутите ГС УН, тражите поштовање Резолуције 1244 и то таксативно и све оно на шта су се обавезале УН”.

У свим разговорима о Космету српска страна је кључно упориште за очување територијалног интегритета и суверенитета налазила управо у Резолуцији 1244 зато што у њој управо пише да је Космет интегрални део Србије и она има суверености над Косметом. Није Србија била једина у позивању на овај документ Уједињених нација.

Проблем је, међутим, што се у Резолуцији 1244 налазе и делови који свакако не одговарају српској страни.

На почетку пише да Савет безбедности доноси овај акт „подсећајући на саопштење генералног секретара УН од 9. априла 1999. у коме се изражава забринутост због хуманитарне трагедије која се одвија на Косову” и да је доносилац резолуције „одлучан да разреши озбиљну хуманитарну ситуацију на Косову, у Савезној Републици Југославији, и осигура безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица њиховим домовима” и да осуђује „све акте насиља против становника Косова као и терористичке акте било које стране”. Савет безбедности дакле не крије да под хуманитарном трагедијом пре свега подразумева исељавање Албанаца са Космета. Ма шта да је мислила о исељавању Албанаца (беже од НАТО бомби, изрежирано за камере Си-Ен-Ена...) власт Слободана Милошевића је потписала и стала иза овог става Савета безбедности о хуманитарној катастрофи на Космету.

Тај документ изгледа како је написан и у њега је немогуће унети, на пример, сведочења која су се чула у Хашком суду. Као што је било сведочење Џона Кросланда, бившег

британског војног аташеа у Београду, у Хашком суду фебруара 2007. године: „(Председник САД) Бил Клинтон, (државни секретар) Мадлен Олбрајт и (главни преговарач за Косово) Ричард Холбрук донели су одлуку да мора доћи до промене режима у Србији и ОВК је била средство да се то оствари. Од тог тренутка, без обзира на резерве према ОВК које смо могли имати ја и други, то више није било битно. Став који је међународна заједница заузела у Рамбујеу 1999. био је у складу с таквом политиком”. О злочинима ОВК Кросланд је рекао:

„Мислим да је донета свесна одлука да се подржи ОВК. Можда због тога нисам упознат да је било ко из међународне заједнице постављао тешка питања Рамушу (Харадинају) у вези с телима пронађеним у каналима који су водили до Радоњичког језера. Ја то никада нисам учинио, иако сам се с њим нашао у неколико наврата”... и иако је, како је признао, браћу Харадинај сматрао криминалцима. Та љубав према ОВК није напуштала западне дипломате па Карла дел Понте, тужитељка Хашког трибунала, пише у својој књизи: „Изгледало је да се Јенсен-Петерсен више противи подизању оптужнице од самог Харадинаја. Јенсен-Петерсен имао је пријатељске односе с Харадинајом и то није крио у саопштењу које је издао одмах по објављивању оптужнице”.

Злочина ОВК нема у Резолуцији 1244 зато што је по сведочењу једног од бивших међународних представника Ослободилачке војске Косова (ОВК) Бардуља Махмутија у Би-Би-Сијевој серији „Пад Милошевића”, Ричард Холбрук обећао Албанцима са Косова независну државу за три до пет година ако следе оно што Америка и Запад траже од њих.

У резолуцији и два њена анекса територијални интегритет и суверенитет Србије (односно Савезне Републике Југославије) помињу се три пута, али се она у решавању статуса Космета чак пет пута позива на споразуме из Рамбујеа (С/1999/648) и то узимајући их у потпуности. Око тих споразума била је читава драма. Норвешки дипломата Кнут Волебек – који је са властима у Београду о Косову преговарао као председавајући ОЕБС-а – посведочио је да се у фебруару 1999. противио прекиду преговора у Рамбујеу у тренутку када је српска страна прихватила, а албанска одбацила политички споразум о Косову.

„Погрешно је тврдити да Срби нису прихватили извесно политичко решење у Рамбујеу. Они су прво прихватили политички део споразума, Албанци су то одбили, а онда су председавајући дали две недеље паузе, што је било противно логици...”, рекао је Волебек пред Хашким судом. Када га је судија Бономи упитао да ли је тачно да су Американци, после паузе, у последњем тренутку у нацрт споразума убацили за српску страну неприхватљив анекс о снагама НАТО-а на Косову и да је то довело до бомбардовања СРЈ, Волебек је узвратио: „О томе морате питати Американце”. По сведочењу Обрада Кесића, један Американац, и то Бил Клинтон је рекао неколико година касније да би на месту Срба урадио исто, одбио би да потпише споразум из Рамбујеа.

Али оно што Срби нису потписали пре бомбардовања потписали су после агресије НАТО-а, пристајући да у одређивању будућности Космета полазиште буде споразум из Рамбујеа. Николић и Тодоровић свакако да нису заборавили шта пише у том документу, а већина српске јавности свакако јесте.

У споразуму пише да ће Косово имати председника, скупштину, сопствене судове... Федералне (СРЈ) и републичке (Србија) снаге напустиће Косово, осим оних које су неопходне за минимално присуство у заштити границе. Косово ће имати устав, сопствени врховни суд, уставни суд, друге судове и тужиоце и имаће овлашћења да доноси законе који неће бити подложни ревизији Србије или СР Југославије, укључујући право на убирање пореза, на установљење програма за економски, научни, технолошки, регионални и социјални развој, као и овлашћења да успостављају

међународне односе у оквиру својих надлежности на исти начин као република и сва овлашћења локалних власти. „Стране” ће позвати НАТО да успостави војне снаге (КФОР), које ће бити овлашћене да употребе неопходну силу да би обезбедиле поштовање договора, да штити међународне агенције ангажоване на имплементацији и да обезбеде сигурност свакога на Косову.

И то није све. У тексту пише и следеће: „Међународни састанак ће бити организован после три године, како би се одредио механизам за коначно решење за Косово. Воља народа ће бити важан фактор на том међународном састанку. Да не буде забуне, реч је о вољи људи који живе на Космету. А каква је та воља одлично су знали сви политичари у Србији 1999. године када је потписивана Резолуција 1244.

Знали су, наравно, и Тодоровић и Николић за све то што пише у Резолуцији 1244. Међутим, пропустили су да саопште два-три важна детаља. Први је да су јуна 1999. године били потпредседник владе Србије (Николић), односно министар за саобраћај и везе (Тодоровић). Други је да су у Скупштини Србије били против плана Ахтисари-Черномирдин, који је био основа за Резолуцију 1244 (136 гласова „за”, 74 „против”). Трећи је да су у знак протеста, заједно са својим тадашњим шефом Војиславом Шешељем, поднели оставке у Влади Србије. Четврти је да се до Резолуције 1244 дошло не због Српске радикалне стране, у којој су били Николић и Тодоровић, него пре свега због социјалиста, ЈУЛ-а, Нове демократије и Српског покрета обнове... који су гласали за план Черномирдин–Ахтисари. Дакле, да је било по Николићу и Тодоровићу Србија не би имала Резолуцију 1244.

PRESS CLIPPING

Понедељак 02.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОВЕРЕЊЕ СВЕ ВЕЋЕ

Преглед, Датум : 2.8.2010, Страна : 6

Пуповац: Питање избеглица највећи проблем Београда и Загреба

Потпредседник Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац изјавио је да добри односи Београда и Загреба унапређују положај Срба у Хрватској. Он сматра да је одрживост повратка, који је угрожен економском девастираношћу повратничких средина, представља највећи проблем са којим су суочени Срби повратници у Хрватску.

У интервјуу бањалучким „Независним новинама“, Пуповац је навео да је, иако је годинама пружан отпор повратку, Хрватска данас у ситуацији да се и то мења, посебно зато што од тога зависи завршетак преговора са ЕУ. Пуповац, који је и заступник СДШ-а у Хрватском сабору и председник Српског народног већа, сматра да су односи Србије и Хрватске избором Иве Јосиповића за хрватског председника из „фазе нормализације прешли у фазу поверења и партнерства у многим областима“.

„Председник Јосиповић је отворио Хрватску према регији, посебно према БиХ и Србији“, рекао је Пуповац и додао да је блокада у односима у последње три године посебно штетила повратку избеглица и решавању избегличких питања.

Коментаришући недавну изјаву Јосиповића да тужбу Хрватске против Србије треба „ставити по страни“, Пуповац је рекао да је Јосиповић таквог мишљења био и пре него што је постао председник.

„Тужбе су реликти старих политика које спречавају истинско сагледавање оног што се у хрватско-српским односима догађало током 20. века. Тужбе су увреда за оне који су били жртве историјског геноцида, почињеног од НДХ и усташа“, казао је Пуповац који сматра да ће Хрватска повући тужбу.

ШТЕТА БЕЗ НАПЛАТЕ

Вечерње Новости, Датум : 2.8.2010, Страна : 5

НИ 15 ГОДИНА ОД “ОЛУЈЕ” О СРПСКОЈ ИМОВИНИ У ХРВАТСКОЈ НИКО НЕ ВОДИ РАЧУНА, ИАКО ЈЕ ЊЕНА ВРЕДНОСТ ОКО 30 МИЛИЈАРДИ ЕВРА

Срби оставили 600.000 хектара земљишта, 980.000 грла крупне стоке, 18 милиона чокота винове лозе...

Ове недеље навршава се петнаест година од последњег егзодуса Срба из Хрватске, али још нема званичног пописа шта су све избеглице оставиле на својим огњиштима. Извештаји сачињени још у време Савезне Републике Југославије, а у међувремену пресељени у Министарство финансија Србије, стоје - нетакнути.

У избегличким удружењима кажу да је вредност евидентиране приватне имовине остале из Срба на територији целе Хрватске чак 30 милијарди евра!

- Попис имовине избеглих Срба, у Србији је организовало 1996. године ондашње Одељење за сукцесију Савезног министарства правде СРЈ, одштампани су формулари, а избеглице из Хрватске, али и из других крајева, уписале су у њих своју имовину - објашњава Милојко Будимир, председник Асоцијације удружења избеглица. - Њихови формулари су после оснивања Државне заједнице СЦГ, а затим и њеног распада, завршили у Министарству финансија Србије, и то у Одељењу за заштиту правних лица у иностранству и алиментацију. Тамо их, међутим, за све ово време нико није обрадио нити је саставио званичан извештај о вредности имовине избеглих Срба.

Према незваничној статистици, у овом одељењу се налази 76.000 захтева приватних лица и фирми. У овим папирима стоји да су Срби у Хрватској до рата имали око 600.000 хектара земљишта, затим око 18 милиона квадратних метара грађевинског простора, од чега 14 милиона квадратних метара стамбеног и четири милиона квадратних метара пословног простора. Када је у питању непокретна имовина, Срби су остали без око 400.000 пољопривредних машина, 64.000 моторних возила, 440.000 опремљених спаваћих и дневних соба, кухиња и трпезарија, као и 760.000 разних кућних апарата и техничких уређаја. Остали су и без 980.000 грла крупне стоке, око 18 милиона чокота винове лозе, осам милиона стабала воћака, 120.000 кошница, и без уметничких предмета и злата, а имали су и око 24.000 бунара и цистерни површине од 960.000 квадратних метара.

Према подацима избегличких удружења, у Хрватској је уништено или девастирано око 40.000 српских кућа у Лици и Далмацији и још око 20.000 кућа у осталим регијама.

- Дошли смо и до података да су после завршетка војних операција у Хрватској уништени: 182 задружна дома, 56 амбуланти, 78 цркава, 29 музеја, 181 гробље, 325 трговина, 113 водовода, 167 споменика, 311 угоститељских објеката, 410 занатских радњи, 118 складишта... Хрватска, међутим, избегава надокнаду штете за уништену непокретну имовину Срба - додаје Будимир, и објашњава да се то чини тако што судови у Хрватској избегавају могућност да се као узрочник штете прикаже активност војске и полиције и сугеришу оштећенима да преиначе тужбе и у њима наведу како су им куће срушене у акту тероризма и насиља. За такву се штету, од јула 2003. године, примењује другачији закон. Њиме се прописује да се штета због тероризма надокнађује кроз обнову, али се многи тужбени захтеви одбијају.

И у Комесаријату за избеглице Републике Србије потврђују да око 7.500 српских породица још чека на обнову имовине, а повратници на окончање оваквих поступака чекају и по неколико година.

Антрфиле : МАРКЕ И ДИНАРИ

У Савезном министарству правде постојао је и податак да је приликом евидентирања имовине Срба укупно пријављено и 180 милиона тадашњих немачких марака и још три и по милијарде динара у хрватским пословним банкама, као и 600 милиона динара у хартијама од вредности.

УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ ОСУДИЛО ЕТНИЧКО ЧИШЋЕЊЕ СРБА

Политика, Датум : 2.8.2010, Страна : А7

Удружење Срба из Хрватске јуче је у Београду најоштрије осудило етничко чишћење српског народа из Српске Крајине и осталих делова Хрватске пре 15. година.

Удружење поводом прогона Срба у акцији хрватске војске и полиције „Олуја”, у августу 1995, најоштрије осуђује затирање српског народа и његових културних и духовних вредности, покрштавање, рушење црквених светиња, стамбених објеката, прогањање и систематско онемогућавање њиховог повратка. „За Србе у Хрватској ’Олуја’ није почела 1995. него још 1990, доласком Хрватске демократске заједнице и њеног тадашњег председника Фрање Туђмана на власт”, наводи се у саопштењу.

Основни циљ те политике био је и остао да Срби буду сведени на статистички и политички занемарљиву чињеницу што је био и основни разлог за почетак оружаног сукоба, наводи се у саопштењу. **Удружење Срба из Хрватске, које ове године обележава две деценије постојања, подсећа да је кабинет потпредседника владе Јована Кркобабића израдио докуменат „Нон-папер”, кога је усвојила Влада Србије и са њим упознала више од 80 држава у Европи и свету.**

Циљ тог обраћања био је да се још једном међународној заједници скрене пажња на неправду која је учињена Србима у Хрватској. Сви закони које је после „Олује” донео хрватски Сабор били су дискриминирајући и у функцији спречавања повратка и цементирања резултата политике етничког чишћења.

Удружење са друге стране примећује како је „тешко објаснити избеглим и прогнаним Србима из Хрватске зашто је у Народној скупштини Србије селективним доношењем Резолуције о Сребреници дошло до срамног раздвајања жртава, иако је позната чињеница да су баш Срби из Хрватске били највећа жртва ратова у току 20. века”

Од суштинске је важности да се при осуди злочина не прави разлика по месту злочина или на основу вере и националности невиних жртава, наводи се у саопштењу.

Удружење је поново указало да Хрватска свесно избегава да изврши преузете обавезе, чиме некажњено крши одредбе међународног права, а то су обавезе преузете из мултиратералних споразума, попут Споразума о сукцесији који су потписале све бивше чланице федералне државе, билатералних споразума и одредаба националних прописа. Хрватска треба што пре да донесе и Стратегију суочавања са прошлошћу и међунационалног помирења, далеко оштрије да санкционише говор мржње, нетолеранцију и нескривену србофобију, спроводећи међународне стандарде заштите људских права и основних слобода, закључује се у саопштењу Удружења.

ФОРЦАНКА ДИРЕКТОР "ТЕСЛА БАНКЕ"

Правда, Датум : 2.8.2010, Страна : 4

Милка Форцан, донедавно десна рука најмоћнијег Србина Мирослава Мишковића, а данас један од његових највећих противника, са којим је ушла у судску битку око поделе имовине у „Југохемији” и ланцу „Макси”, **најкасније до краја године постаће директор „Тесла банке” у Загребу у оснивању**, ексклузивно сазнаје „Правда”!

Наиме, Форцанка своју успешну каријеру наставља у оквиру пројекта „Југосфера”, чији су идејни творци представници Европске уније и председници Србије и Хрватске, Борис Тадић и Иво Јосиповић.

Како тврди наш одлично обавештени извор, банка којом ће руководити Милка Форцан, биће, између осталог, носилац обнове и развоја подручја настрадалих у

рату, те повратка избеглих и расељених особа, за које ће на донаторској конференцији на јесен у Београду бити обезбеђено 100 милиона евра, уз учешће САД, Европске уније, Србије и Хрватске. „Тесла банка“ замишљена је као регионална развојно-комерцијална банка, чији су основни стратешки циљеви, поред решавања стамбених проблема избеглица, подстицање међурегионалне сарадње с привредним субјектима суседних земаља, пре свега земаља бивше Југославије.

- Због тога је прошле године, на иницијативу представника Срба у Хрватској Милорада Пуповца и председника Извршног већа Војводине Бојана Пајтића, осмишљен пројекат „Тесла банке“, која ће деловати у простору некадашње „Српске банке“ у Загребу, у Прерадовићевој улици - тврди наш саговорник.

Дакле, како каже, ово је само један од разлога због којих је Форцанка напустила Мишковића и, под окриљем српске и хрватске политике, отиснула се у банкарске воде. Отуда више не чуди њено недавно појављивање у Србу у Хрватској, на прослави годишњице антифашистичког устанка. Била је у друштву хрватског председника Иве Јосиповића и Тадићевог изасланика Млађана Ђорђевића, што је заправо пробни балон за њен улазак у пословне и друге кругове у Хрватској. Форцанка, која по родитељима има и хрватско држављанство, била је, како сазнајемо, најзахвалнија личност за овај српско-хрватски подухват.

Антрфиле : Сибирски берберин

Говорећи о сукобу између ње и првог човека „Делте“, Милка Форцан је у интервјуу „Политици“, између осталог, рекла да се њен супруг Бранко Форцан, који тврди да има сувласнички удео у поменутој фирми, још 1999. године прилично бурно разишао са Мишковићем и да му је овај понудио радно место у Сибиру, где је температура бар пола године у просеку 40 степени.

- У том периоду имала сам дилему у вези са наставком мог рада у „Делти“, али сам то ипак превазишла. Бранко се тада није усуђивао да покуша да добије оно што му припада због политичке подршке и утицаја Мишковића у то време - одговорила је Милка.

Она је, такође, рекла да њен сукоб са Мишковићем нема политичку позадину и да нема утисак да је политичари користе у борби против једног од најбогатијих људи у Србији, додајући да „није опуштена када је њена безбедност у питању“.

После ратова „Југосфера“

„Југосфера“ је замишљена као привредни пројект за чији развој су потребне добре политичке претпоставке и стабилни односи бивших република и покрајина, данас самосталних држава, а ту сарадњу изнедрила је економска нужност.

Хрватска је прво укинула визе Србији, која је била у визној изолацији, а затим се сарадња наставила у правосуђу и полицији. Нова фаза те сарадње почиње идејама о великим заједничким инфраструктурним пројектима, као што је „СХС железница“, а криза авионског превоза подстакла је идеју о спајању словеначког „Адрија ервејза“ и хрватског „Кроација ерлајнза“. Није искључено да им се прикључи и ЈАТ. Лутрије су такође договориле заједничку игру, а бивша „лото девојка“ Сузана Манчић радо би опет доносила срећу свима у „Југосфери“.

PRESS CLIPPING

Среда 04.08.2010. год.

ИЗБЕГЛИЦАМА У ПЕТРОВЦУ ИСКЉУЧИЛИ ВОДУ

Блиц – Србија, Датум : 4.8.2010, Страна : 2

Петровац на Млави

Двадесетак избегличких и социјално угрожених породица у некадашњем колективном центру у Петровцу на Млави већ данима су без воде. Воду је искључило Јавно предузеће „Извор“ пошто је колективни центар званично затворен, па воду више нико не плаћа.

Породице које су остале у колективном центру после затварања, пошто нису добиле други смештај, кажу да су огорчене оваквим потезом и да искључењем воде на великим врућинама желе да их истерају. Сава Маринковић, избеглица из Карловца која у касарни живи са мужем, непокретном мајком и болесним сином, каже да су станари на великим мукама.

- Много је тешко у овим топлим данима без воде. Мајка ми је непокретна и треба свакодневно да се пере, а како ћу када нема воде. Идем код комшија у стамбеној згради и узимам воду, али је питање колико ће и они да ми дају - жали се Сава. Винка Колунџија, избеглица из Хрватске која у касарни живи са супругом мисли да је искључење воде нехуман гест.

- Ако нам воду не прикључе појавиће се нека заразна болест а онда нећемо бити угрожени само ми, већ цео Петровац. Иако у тоалет сипамо воду коју доносимо, због врућине већ је почео да се осећа непријатан мирис. Обраћала сам се да добијем стан у згради која је изграђена за избеглице, али га нисам добила, нити ми је одговорено зашто ми није додељен када имам болесног супруга и ћерку која студира у Београду - каже Винка.

Директор „Извора“ Радован Раковић каже да они тамо имају велики губитак воде.

- Нама воду нико не плаћа. Цеви у касарни су дотрајале и ми смо воду затворили због великих губитака. Видећемо да то некако решимо током идуће недеље али трошкове за воду неко ће морати да плаћа - каже Раковић.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

ПРОКУПЉЕ

Повереништво за избегла и расељена лица у Прокупљу помогло је седам породица расељених са Косова и Метохије са робом чија је појединачна вредност око 150.000 динара. Током ове и претходне године, прокупачко повереништво је већ помагало расељенима у виду грађевинског материјала, чиме је обухваћено десетак породица.

СРБИМА НАЈГОРЕ У БИХ, ХРВАТСКОЈ И ЦГ

Пресс, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

БЕОГРАД - НВО „Напредни клуб“ урадила је Извештај о политичким правима Срба у региону, који је показао да су она у 2009. погоршана! Извештај се односи на око два милиона грађана који живе у БиХ и РС, Хрватској, Црној Гори, Македонији, Словенији, Албанији, Румунији и Мађарској. Извештај је показао да су права српског народа углавном мања него што је то био случај ранијих година, а изузетак у потпуности представља Румунија.

У БиХ постоји снажан притисак ради лишавања права српског народа на конститутивност и укидање РС, док се у ту земљу вратио симболичан број прогнаних Срба. Српском народу у Хрватској нису омогућена најосновнија права на језик и писмо, а није започето ни враћање око 50.000 станова протераним Србима, док у Албанији и Мађарској нису испуњена сва права која су те државе законски омогућиле својим мањинама. У Црној Гори, где Срби чине трећину становништва, ниједан Србин није на челу неке од образовних установа, нема судија српске националности у вишим судовима, а на имовину и вернике СПЦ врше се константни притисци. **У Словенији и Македонији Србима није омогућена слобода вероисповести.**

МАЛОБРОЈНА СУЂЕЊА ЗА ЗЛОЧИНЕ НАД СРБИМА

Политика, Датум : 4.8.2010, Страна : А8

Ниједан поступак није покренут против оних који су Крајину у току и одмах после „Олује“ претворили у спржену земљу

Загреб, 3. августа – „Не дирајте Улицу Гојка Шушка!“ Овај позив премијерке Јадранке Косор упућен данас из Вуковара загребачкој Градској скупштини, који преносе сви хрватски медији, својеврсна је парадигма хрватског односа (барем оног његовог знатнијег дела, јер генерализације ни овде нису препоручљиве) према ономе што је постигнуто и учињено војном акцијом „Олуја“, којој се управо сада навршава пуних 15 година. Шта је у време недавног рата био Гојко Шушак и за шта је све био директно одговоран данас се већ довољно зна, као и чињеница да би због тога сигурно стигао до хашке клупе само да је поживео, али ипак то није довољно да буде постављен тамо где му је објективно и место.

Суочавање с пуном истином и у Хрватској одвија се веома тешко и преспоро. Најбоље о томе говори оно што се дешава на подручју правосуђа, односно истраживања и привођењу правди актера ратних злочина, наравно оних који су почињени с хрватске стране, док је за оне почињене са српске стране показана таква ревност да је међународна заједница често морала протеклих година да интервенише и упозорава на непримерену примену „етничког кључа“ како код покретања поступака тако и код изрицања пресуда.

Још ниједан поступак није покренут, а нити је на видику, против оних који су, на пример, Крајину у току и одмах после „Олује“ претворили у уништenu и спржену земљу иако је очито да се ту не може говорити о „појединачним инцидентима“. Уз то, 15 година после „Олује“, а 20 година после кржаве 1991, и даље се ништа не догађа у вези са већ одавно познатим масовним ратним злочинима као што су ликвидације неколико стотина српских цивила на подручју Сиска, уништавање 180 српских села у западној Славонији на подручју на којем и није било борбених операција, уништење 26 села на подручју Славонске Пожеге која су наредбом

Кризног штаба исељена, а затим потпуно уништена док је око 70 мештана који нису желели да напусте куће убијено.

Нико до сада такође није одговарао ни за присилне депортације и протеривања српских цивила из северних делова Хрватске где такође није било рата и о чему постоје документи, као и из других делова РХ одакле су аутобусима слани из Хрватске на присилну „размену”, о чему би штошта могао да исприча тадашњи ХДЗ-ов функционер Драго Крпина.

Ништа нема ни о збивањима у логорима за Србе попут она три позната у Сиску, у Керестинцу крај Загеба, на стадиону у Осијеку и на другим местима, као ни о бројним – очито организованим –минирањима српских кућа по многим градовима до којих рат није ни стигао и убијањима Срба у Вуковару, Винковцима, Вировитици, Карловцу ...

Уз тек неколико већих судских процеса против хрватских починитеља ратних злочина (у Госпићу, сплитској „Лори”, Паулин Двору, Осијеку и Новој Градишки), који се прекомерно експлоатишу као „звездани тренуци” хрватског правосуђа који показују да је најзад „стало на своје ноге”, и даље има примера који говоре нешто друго, што све заједно упућује на закључак да Хрватској тек предстоје дубљи захвати у стварно враћање те делатности на површину коју карактеришу објективност и правда.

У СРБИЈИ И ДАНАС 64.000 ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 4.8.2010, Страна : А8

Многи су узимањем српског држављанства тај статус изгубили, али су њихови проблеми остали. – Полако се затварају колективни центри

Прошла је деценија и по од када је хрватска војска спровела акцију „Олуја”, а у Србији још живи око 64.000 људи из Хрватске са избегличким статусом. Високи комесаријат Уједињених нација за избеглице је пописом из 1996. године утврдио да је у Србији тада живело око 600.000 ратом погођених лица. Иако је тај број данас далеко мањи, Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије, не крије незадовољство спорим решавањем избегличких проблема са Хрватском.

– Број избеглица данас је далеко мањи, али они који су узели личну карту и држављанство ове земље, нису решили егзистенцијалне муке. Бројке су ирелевантне, важни су проблеми који још нису решени – наглашава за „Политику” Цуцић и додаје да су неслагања између Србије и Хрватске у том смислу скоро иста као и 1996. године.

Може се рећи и то да је неспремност Хрватске да на задовољавајући начин реши проблеме, односно врати индивидуална права својим држављанима српске националности који као избеглице бораве на територији Србије.

– Осим оних болних питања, као што су питања погинулих и несталих лица, људима нису враћена есенцијална права чијим решавањем би изгубили статус избеглица. Нерешени су проблеми станарског права, обнове имовине, учешћа у процесу приватизације, повраћаја свих запоседнутих пољопривредних имања законским власницима, статус боравка и држављанство за повратнике... – набројао је Цуцић и додао да се напредак у односу на прошлу годину осећа кад је реч о повратку приватне имовине.

И проблем радног стажа, према речима нашег саговорника, могао би бити решен.

– Хрватска је вратила је скоро сву приватну имовину, али је проблем у каквом је стању она враћена. Дакле, обнова те имовине, затим инфраструктуре за

повратнике, обезбеђење запослења, главни су разлози због којих избеглице не желе да се врате у Хрватску – објаснио је Цуцић.

Он каже да се акценат посебно мора ставити на оне избеглице које се налазе испод границе сиромаштва, а њих је, процењује се, између 15.000 и 18.000 хиљада. **Један од важних задатака Комесаријата за избеглице јесте и затварање колективних центара. Од 700, колико их је раније било, остало их је 60, у којима живи око 4.000 људи.**

– Ту треба додати и 2.000 људи из незваничних центара. Ове године планирано је затварање 10 колективних смештаја. Битно је истаћи да те људе ми не исељавамо. Напротив, усељавамо их дајући им трајна стамбена решења – рекао је Цуцић.

АКТИВИРАТИ ПЛАН “3 4”

Курир, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

БАЊАЛУКА - Шеф Документационо-информативног центра “Веритас” Саво Штрбац рекао је јуче да је статус прогнаних Срба у Хрватској након 15 година егзодуса могуће решити једино активирањем и применом плана “3 4” с почетка 1995. године.

ТАДИЋ: ЗЛОЧИНИ НАД СРБИМА У „ОЛУЈИ“ ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВЕ!

Пресс, Датум : 4.8.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Председник Србије Борис Тадић изјавио је јуче да се злочин на Србима у Хрватској током акције „Олуја“ 4. августа 1995. године не сме заборавити. Поводом 15 година од овог злочина председник је у разговору са представницима Удружења погинулих и несталих у Хрватској рекао да „морамо гледати у будућност и решавати са Хрватском проблеме са којима се суочава већина породица у процесу повратка“.

- Ти проблеми су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација радног стажа, као и проблеми у процесу стамбеног збрињавања, немогућност откупа добијених станова и проблеми везани за добијање држављанства и за економску одрживост повратка - навео је Тадић, и додао да ће данас бити на парастосу убијених у „Олуји“ у цркви светог Марка у Београду.

Чланови удружења пренели су Тадићу да се ексхумација тела погинулих одвија веома споро и упозорили да није решена судбина више од 1.352 особе, које нису покопане у масовним гробницама, од 2.100 оних које се воде као нестале. Састанку је присуствовао председник Комисије Владе Србије за нестала лица Вељко Одаловић.

С друге стране, шеф Документационо-информативног центра „Веритас“ Саво Штрбац сматра да је статус прогнаних Срба у Хрватској могуће једино решити активирањем и применом плана „34“ с почетка 1995, којим је међународна заједница Србима у Хрватској гарантовала „државу у држави“. Штрбац је рекао да Срби у Хрватској верују да аутори овај план нису правили за једнократну употребу.

- Одлука Међународног суда правде од легалности независности Косова посредно потврђује легалитет и аката који су Срби из Хрватске почетком деведесетих година донели о раздруживању са Хрватском и проглашавању независне државе, јер су имали статус конститутивног народа - наводи Штрбац.

СТРАДАЊУ КРАЈА НЕМА
Правда, Датум : 4.8.2010, Страна : 5

НА 15. ГОДИШЊИЦУ „ОЛУЈЕ“, СВЕЋЕ ЗА УБИЈЕНЕ И НЕСТАЛЕ

Обележавањем 15. годишњице напада хрватске војске на РСК, познатог као акција „Олуја“, Србија ће се данас, уз паљење свећа, подсетити на убијене, нестале и прогнане Србе из Хрватске, као и на огромне материјалне губитке које су претрпели. Страдању Крајишника као да краја нема, јер су удружења прогнаних Срба ових дана упутила низ примедби на отежан повратак протераних, али и њихове имовине и пензија, на одлагање ексхумација и идентификација...

Обележава се и напад регуларне хрватске војске и тзв. Армије БиХ на 13 општина у западном делу Републике Српске. У овим акцијама убијено је 2.650 и протерале око 340.000 Срба. У операцији „Олуја“ на подручју РСК у Хрватској убијено је и нестало близу 2.000 Срба, а протерано око 220.000, а настављајући поход у БиХ, у акцији под именом „Маестрал“, хрватске снаге прешле су међудржавну границу и извршиле агресију на РС. У садејству са 5. корпусом Армије БиХ, којим је командовао Атиф Дудаковић, убијено је још 655 и прогнано око 125.000 Срба.

Хрватска је напала дан пошто је у Женеви, а затим и у Београду, српска страна прихватила мировни предлог. У РСК је до тада живело 230.000 Срба, међу којима 31.000 војника, које је напало 138.500 припадника регуларне хрватске војске и Хрватског већа обране, уз садејство око 15.000 припадника Армије БиХ. Мада постоји видео запис из тог времена, на коме се види како командант 5. корпуса Армије БиХ Дудаковић издаје наређења за ликвидације и паљевину српских села, тужилаштво Хашког трибунала није подигао оптужницу против њега.

Ово тужилаштво је одустало и од оптужница против генерала Петра Стипетића и Мирка Норца. У Хашком трибуналу у току је суђење генералима Анти Готовини, Младену Маркачу и Ивану Чермаку. У Хрватској су за ратни злочин оптужене 3.792 особе, против већине су донете пресуде, међутим, због ратног злочина у време и после „Олује“ тамошњи судови нису судили ниједном Хрвату, а 5. август је национални празник, који је јуче грађанима честитала хрватска премијерка Јадранка Косор.

Антрфиле : Тадић: Никад се не сме заборавити

Председник Србије Борис Тадић састао се јуче, поводом 15-годишњице акције „Олуја“, са представницима Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској и том приликом нагласио да се тај злочин никада не сме заборавити. Тадић ће данас у цркви Светог Марка у Београду присуствовати парастосу убијенима у „Олуји“.

Погинуло и нестало 1.922 Срба

Према подацима „Веритаса“, биланс злочина у „Олуји“ је следећи:

- Погинулих и несталих: 1.922 Срба (од тога 1.192 цивила)
- Неексхумирано: 438 Срба
- Неидентификовано: 268 Срба
- Пронађених тела: 894 Срба
- Деца остала без родитеља: 1.772
- Девастираних кућа: 22.000 (извештај УН)

Прогнано пола милиона

- Број Срба у Хрватској пре рата: 580.000 (плус већина од 106.000 Југословена)

- Прогнаних из целе Хрватске: око 450.000
- Срба у Хрватској данас: 200.000
- Убијено и нестало: око 7.000
- Неексхумираних (у познатим гробницама): 550 Срба

НА ПОВРАТАК ЧЕКА 340 ХИЉАДА РАСЕЉЕНИХ

Блиц, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

Годишњица акције „Олуја“

У Србији ће данас бити обележена 15. годишњица напада на подручје бивше Републике Српске Крајине у Хрватској и 13 општина у Босни и Херцеговини, у којем су хрватске и муслиманске снаге убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба. С друге стране, у Хрватској се приводе крају припреме за свечано обележавање војно-полицијске акције „Олуја“ која ће бити одржана 5. августа у Книну.

Напад је почео око пет сати ујутро артиљеријском ватром по Книну, тадашњем седишту РСК, а истовремено је нападнута већина других градова и села у Крајини. Хрватске снаге су у град ушле 5. августа око 12.30 сати, и на книнску тврђаву поболе шаховницу, а дан касније у Книн су стигли и хрватски званичници са Фрањом Туђманом на челу.

Савет безбедности УН, осим вербалне осуде, није изрекао никакве санкције Хрватској, а власти у Загребу тврде да су водеће светске силе одобриле напад на Крајину уз услов да акција буде „муњевита и без масовних злочина“.

У српским избегличким удружењима истичу да због дискриминирајућих закона који су на снази у Хрватској, расељеним није омогућен повратак, као ни остварење имовинских и других права. Како наводи председник Заједнице Срба Хрватске и Босне и Херцеговине Бранислав Швоња, погубне последице те акције по Србе још нису отклоњене.

Шеф Документационо-информационог центра „Веритас“ Саво Штрбац сматра да је статус прогнаних Срба у Хрватској могуће једино решити активирањем и применом плана 3-4 с почетка 1995. године, којим је међународна заједница Србима у Хрватској гарантовала „државу у држави“.

Дан пада Книна и РСК у Хрватској се иначе прославља као Дан победе. На свечаности у Книну присуствоваће председници државе и скупштине Иво Јосиповић и Лука Бебић, али и премијерка Јадранка Косор, која је међу првима грађанима своје земље честитала „велики празник“.

Антрфиле : Главни проблеми избеглих

- враћање станарског права
- обнова имовине
- неисплаћене пензије
- признавање радног стажа
- стамбено збрињавање
- немогућност откупа добијаних станова
- добијање држављанства
- економска одрживост повратка.

Тадић: Олуја се не сме заборавити

Председник Србије Борис Тадић нагласио је, у разговору са представницима Удружења погинулих и несталих у Хрватској, поводом 15.годишњице операције Олуја, да се тај злочин никада не сме заборавити и најавио да ће сутра у Цркви Светог Марка присуствовати парастосу убијенима у тој акцији.

КО ОНЕМОГУЋАВА ПОВРАТАК

Политика, Датум : 4.8.2010, Страна : А24

Петнаест година од егзодуса Срба из Хрватске

Милојко Будимир, генерални секретар Удружења Срба из Хрватске

За Србе у Хрватској „Олуја” није почела 1995. него још 1990. године, доласком Фрање Туђмана на власт. Основни циљ те политике био је и остао да Срби буду сведени на статистички и политички занемарљиву чињеницу. Што се тиче Туђманове политике етничког чишћења Срба, тзв. бриунски транскрипти нису никакво „откриће” него само још једна потврда стратешких циљева „Олује”.

Сваке године избегли и прогнани Срби из Хрватске молитвама и парастосима обележавају не само прогон Срба који се десио у „Олуји” 4. августа 1995. него и прогон Срба са подручја Западне Славоније 1. и 2. маја 1995. На Петом крајишком илинданском сабору, одржаном 4. августа 2009. избегли Крајишници су донели резолуцију којом су најоштрије осудили етничко чишћење српског народа из Српске Крајине и осталих делова Хрватске. Ради отклањања последица прогона усвојени су закључци који су нажалост што се Хрватске тиче остали мртво слово на папиру.

На основу ових закључака кабинет потпредседника владе др Јована Кркобабића израдио је докуменат Нон-папер, који је усвојила Влада Србије и са њим упознала више од 80 држава. Циљ овог обраћања био је да се још једном међународној заједници скрене пажња на неправду која је учињена Србима у Хрватској. Многи закони које је после „Олује” донео хрватски Сабор били су дискриминишући и довели су до спречавања повратка и цементирања резултата политике етничког чишћења. Уз ове законе Срби су постали грађани другог реда, а њихов број је сведен на три-четири одсто од укупног броја становника.

Избеглим и прогнаним Србима из Хрватске тешко је објаснити и зашто је у Народној скупштини Републике Србије селективним доношењем Резолуције о Сребреници дошло до раздвајања жртава. Од суштинске је важности да се при осуди злочина не прави разлика по месту злочина или на основу вере и националности невиних жртава. Ова обавеза је још већа јер су остали нерасветљени масовни ратни злочини почињени не само у „Бљеску” и „Олуји” него и у Сарајеву, Тузли, Братунцу и другде. Ни починиоци ових злочина нису процесуирани и кажњени. Сви наши напори које улажемо годинама да се у Србији формира институција која би се бавила истраживањем ратних злочина над Србима нису уродили плодом.

Помирење народа на западном Балкану је изузетно важно, али оно мора да буде засновано на научно утврђеној истини о свему што се дешавало у прошлости како се сукоби никад више не би поновили. То би свакако требало да доведе и до одустајања од пропагандног мита о домовинском рату у Хрватској, као и до тога да се „Олуја” више не слави као Дан победе и домовинске захвалности, јер је у њој, као и у „Бљеску” и другим операцијама, етнички очишћен српски народ из крајева у којима је вековима

живео. То недвосмислено показује и суђење које и сада траје пред Хашким трибуналом хрватским генералима Анти Готовини, Младену Маркачу и Ивану Чермаку за „удружени злочиначки подухват”. Нажалост, ово је суђење избегао политички врх и друге структуре које су у „Олуји” учествовале, а кривица је пребачена на другу страну. Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске стално указује на то да Хрватска свесно избегава да изврши своје обавезе преузете из мултилатералних споразума, као што је Споразум о сукцесији који су потписале све бивше чланице СФРЈ, из билатералних споразума и одредаба националних прописа. Хрватска треба што пре да донесе стратегију суочавања са прошлошћу и међунационалног помирења, далеко оштрије да санкционише говор мржње, нетолеранцију и нескривену србофобију, спроводећи међународне стандарде заштите људских права и основних слобода.

СЕЛО КОЈЕ ЈЕ ИЗГРАДИЛА „ОЛУЈА“

Данас, Датум : 4.8.2010, Страна : 16

Како се живи у Бусијама код Земунa, највећем избегличком насељу Крајишника прогнаних из Хрватске

Обележавање тог датума заслужује много друкчији однос. То данас добија једну другу конотацију, ми то више славио него Хрвати.

Одржимо парастос, и онда удри у тамбуре и трубе. Песма и игра. Па чему се ми веселимо и певамо? Нашој трагедији? - причају мештани

Милан Ћосић Ћоја био је репрезентативац Републике Српске Крајине у фудбалу. Играо је за Фудбалски клуб Шеовица из Пакраца. Сада, петнаест година пошто је РСК нестала, а самим тим и репрезентација, шета по порти цркве у земунском насељу Бусије, 99 посто насељеног Крајишницима, и повремено, каже, ради као портир.

- Ми смо имали тамо право фудбалско првенство - сећају људи окупљени у парохијском дому: „Прво финале за првака РСК играно је 1993. године.

Учествовали су Динара из Книна, Банија из Глине, Шеовица из Пакраца, Шпарта из Белог Манастира, Слога из Вуковара.... Победила је Банија. Други турнир за првака РСК одржан је у Белом манастиру, тријумфовала је Шпарта као домаћин.

Исте године игран је први Куп РСК. Освојила га је Буковица из Кистања. Они су касније одиграли два меча са прваком РС, Козаром из Босанске Градишке, за победника купа српских држава, и победила је Буковица. Планирано је да се игра и са једним клубом из Југославије, али с обзиром да је Звезда претходно гостовала у Вуковару и имала претњу ФИФА да ће их удаљити из свих такмичења зато што су играли са репрезентацијом РСК, непостојеће државе, како су говорили, одустали смо од те идеје. РСК је добила тада Звезду са 1:0, имамо и записник са те утакмице“ - сећају се Крајишници.

Насеље Бусије, неколико километара удаљено од Батајнице, настало је 1997. године, када је радикалска власт у Земуну продала избеглицима из Хрватске испарцелисане њиве. Стево Голијан из Пакраца забо је те године прву тарабу у ораницу и оградио свој плац. Није ни помишљао да ће ту, за петнаест година, из блата изнићи насеље поред пута Београд - Загреб. Данас је то село са више од 5.000 одраслих и око 500 деце.

- Општина Земун продала нам је овде 1400 плацева. Од поштарa сам сазнао пре неки дан да имамо 1300 плацева који су изграђени. Ово је био пољопривредни комплекс “Напретка” из Старе Пазове. Општина нам је то продала као

грађевинско земљиште. Ми смо добили таква решења. Међутим, ово се још води као пољопривредно земљиште, ми не можемо ни данас да добијемо уговор један кроз један. Моје је мишљење да ако смо већ добили папир да купујемо грађевинско земљиште катастарске општине Угриновци да је то тако. Међутим, ми ћемо изгледа платити пренамену земљишта из свог џепа - каже Илија Везмар, председник Удружења грађана Бусија.

Крајишници се сећају да су им земљу нудили под шифром - повољно.

- Јесте било повољно, али нама који смо избегли без игде ичега, 2000 марака за 6 ари плаца било је много. У то време се хектар продавао за 3.000 марака, тако да смо ми ту мало и преварени. Плус, наше учешће је овде било огромно. Ми смо сами финансирали комплетну изградњу водоводне мреже, општина нам је изградила довод до самог улаза у насеље, а ми све остало. Свака чесма коју видите је самодопринос самих грађана. **Давали смо и до 1000 марака за струју, неки људи самостално куповали бандере, посебно они који су први дошли. Дали смо преко 400.000 марака за завршетак електрификације. Сами смо финансирали 100 посто изградњу јавне расвете, напасање улица макадамом, имамо укупно око пет километара асфалта.** Имамо и аутобус на 45 минута Батајница - Бусија. Клинци су раније ишли пешке по три километра до главног пута - каже Илија.

Сад морају да размишљају где ће да праве вртић, школу, и све остало што им недостаје, јер је Општина својевремено продала све, видеља, кажу, да посао иде, па фактички у Бусијама немају више државног земљишта за било шта.

- Ми се боримо да Бусије буду Месна заједница, јер још нисмо добили тај статус - каже председник Удружења грађана Бусије.

Илија Везмар је из Пакраца у Србију стигао 1992. године, кад се Унпрофор распоредио. Живео је свуда помало па се после 10 година, преселио овде.

- Уселио сам се у кућу која није имала ни крова, право под плочу. Кад киша почне падати стављали смо шерпе - сећа се.

У Хрватску се, вели, из Бусија, не враћа се много људи, ни 10 посто.

- Многи су извадили личне карте и пасоше у Хрватској, и они их сада сматрају као повратнике. А ти људи живе у Србији и тамо оду један или два пута у годину дана. Било је и оних зелених картона. Оду тамо, узму неке паре као повратници па се опет врате назад. Само се стари људи враћају тамо. Да умру - причају становници Бусија.

Јован Вученовић из Книна, секретар Удружења, вели да му је фамилија из околине манастира Драговић, трећег по старини у северној Далмацији.

- Ово насеље важи за једно које има највећи наталитет у Србији. У претпрошлој години је 43 деце рођено у Бусијама - каже Јован. „Предуслова за повратак и оптимални повратак у Хрватској нема. Чланови смо удружења избеглица у Србији, али ту нема слоге, не постоји једна кровна организација, нема јединства. Немамо одговарајући третман ни у месној заједници Угриновци, ни у општини Земун, тамо нас представља човек који живи на Старом граду у Београду. Свака власт другачије се односи према нама. То су људи који имају више одела у орману, па које им одговара, то обуку. Једини град у овој држави које нема повереништво за избеглице јесте Београд. Немамо третман ни најугроженије категорије, Рома. То нам је и рекао претходни комесар за избеглице: „Да сте којим случајем Роми, ваши проблеми би били решени“. Ми немамо ништа против Рома, али желимо да неко погледа и нас“ - каже Јован.

Имају фудбалски клуб Бусије. Играчи су углавном пореклом из Босне и Хрватске.

Као домаћини играју у Угриновцима јер немају свој стадион. Било им је у посети пар ногометних клубова из Хрватске, углавном повратника.

- Нама није било омогућено да се сусретнемо са господином Јосиповићем кад је боравио у Србији. Јосиповић је рекао да нема ништа против да нас прими, али је

све у рукама протокола домаћина. Он је разговарао са људима из колективних центара, у којима живи три посто популације прогнаника. Нит знамо ко је био, нит шта су причали. А ми смо хтели да му изнесемо конкретне проблеме - педесет хиљада одузетих станова у Хрватској, педесет хиљада неисплаћених пензија...

Пензионери нису остварили право на пензије од 1991. до 1995. године. Мој отац није добио 120 пензија, прогласили су га за злочинца неког. Мени не признају 10,5 година радног стажа, мојој жени 6,5. Моју кућу су издавали шест година неким Хрватима, али ми нису плаћали кирију. Мој отац није могао да добије потврду о држављанству иако је рођен тамо. Он је тамо странац, као што сам и ја странац иако сам тамо завршио школе“ - прича Јован.

Има кућу на спрат у Книну. Два трособна стана по 75 квадрата, помоћне просторије, за њих, вели, нуде му 30 до 35.000 евра.

- Боље да је поклоним неком да би хрватски тисак написао: Четник је продао усташа кућу. Ишао сам тамо. То није моје место, нису моји људи. Ногометни клуб Динара за који сам играо, а касније био секретар, нема више историју иако је основан 1913. Сва историја почиње од 1995. Из тог клуба је поникао Илија Петковић и многи врсни фудбалери, а у витринама не постоје више ни пехари, ни слике... - каже Вученовић.

Био је свестан када је 4. августа увече кренуо с трактором и повезао 27 комшија на њему да ће се са Книном и РСК десити оно што се десило. Запалила му се гума на путу.

- Обележавање тог дана заслужује много другачији однос. То данас добија једну другу конотацију, ми то више слаavimo него Хрвати. Одржимо парастос, и онда удри у тамбуре и трубе. Песма и игра. Па чему се ми веселимо и певамо? Нашој трагедији? - пита се Вученовић.

Пољопривреде у Бусијама нема. Мали број људи је у радном односу, највише раде на црно. Седимо у самосталној угоститељској радњи „Вуковар“, кафана је празна око подне. Затворена је и месара „Четник“, у којој купују, веле, и партизани. Четник је иначе често презиме међу Крајишницима.

- Имамо и професора и инжињера који свој хлеб зарађују на лопати. Најтеже и најпрљавије послове раде избеглице. Ми смо овде у Србији угрозили само Румуне. Те послове су они радили док ми нисмо дошли. Политичари нас слабо обилазе. Задњи политичар који је био је покојни Ненад Богдановић - причају прогнаници и сећају се да је један други политичар, после обиласка Бусија, усхићено рекао: „Ви сте се, браћо, добро снашли. Овде је приоритет да се уништи амброзија!“

Антрфиле : Немају ни гробље

Немамо вртић, школу, пошту, гробље... Наши људи се сахрањују у Угриновцима, Батајници, Пазови, Бежанији, на Орловачи, Лешћу. Где ко стигне. Једног родитеља сахраните овамо, другог тамо, јер кажу – нема места. Овде су подземне воде високе, нема одводних канала, нема канализације, изливају се септичке јаме, проблеми су далеко већи него што се види голим оком - причају мештани Бусија.

Споменик са мапом „велике Србије“

Крај цркве у Бусијама крајем маја ове године неколико удружења и организација, међу којима и Равногорски покрет, те Влада РСК у избеглиштву, подигли су споменик погинулим Крајишницима. На једној страни је учртана и мапа „велике Србије“.

- Видите то. Мапа Србије од Триглава до Ђевђелије. Питање је да ли се овај народ залагао за такву идеологију и политику. Овде живи најмање 30 породица којима је неко погинуо и нестао. Нико од њих није позван на отварање - каже Јово Вученовић.

КРАМПОМ НА ЦРКВУ

Данас, Датум : 4.8.2010, Страна : 23

Екстремисти оштетили православни храм у Ораовици код Прешева

Прешево, Врање - У селу Ораовица, у којем је српско становништво некад било већинско, од 1996. године нема ниједног Србина. Иселили су се, а Албанци су, како наводе у Епархији врањској, после тога оскрнавили и порушили све српске гробове у овом селу надомак Прешева, тако да ниједан споменик није више усправан и читав.

- Албанци су поново оскрнавили цркву светог Ђорђа у селу Ораовица у општини Прешево. Прво су крамповима и металним пајсером развалили металне капке на прозорима. Пре тога су са храма ишчупали крст који је био забетониран у кров - каже секретар Епархије врањске, отац Владан Милутиновић, после последњег обијања и пљачке ове православне цркве код Прешева.

Милутиновић наводи да „Албанци на југу Србије говоре да су им угрожена људска права и слободе. Све чињенице говоре да су и Срби угрожени, јер како могу нормално да живе ако им богомоље и споменике оштећују и руше“. Он наводи да охрабрује то што су откривени починиоци вандализма на цркви у Ораовици и да Исламска верска заједница пружа помоћ у решавању ових проблема.

На удару екстремиста био је и објект светог пророка Илије код Врања, коју су албански екстремисти скрнавили више пута, чак је и олтар био миниран. Албанци су више пута уништавали и цркву светог цара Константина и царице Јелене у Великом Трновцу.

СРБИ НЕ СУДЕ У ЦРНОЈ ГОРИ

Дневник, Датум : 4.8.2010, Страна : 14

ПОГОРШАНА ПОЛИТИЧКА ПРАВА СРБА У РЕГИОНУ

Невладина организација „Напредни клуб“ представиће данас извештај о политичким правима српског народа у региону за претходну годину, који је показао да су политичка права Срба у осам држава региона погоршана. Како је саопштено из „Напредног клуба“, извештај се односи на око два милиона грађана који живе у Босни и Херцеговини и Републици Српској, Хрватској, Црној Гори, Македонији, Словенији, Албанији, Румунији и Мађарској.

Овогодишњи извештај је показао да су политичка права српског народа у региону, углавном, мања него што је то био случај ранијих година – изузетак у потпуности представља Румунија, док су извесна побољшања забележена у Словенији и Македонији.

У БиХ постоји снажан притисак ради лишавања права српског народа на конститутивност и укидање Републике Српске, док се у БиХ вратио симболичан број прогнаних Срба, наведено је у овогодишњем извештају.

Српском народу у Хрватској нису омогућена најосновнија права на језик и писмо, а није започето ни враћање око 50.000 станова протераним Србима, док у Албанији и Мађарској нису испуњена сва права које су те државе законски омогућиле својим мањинама. У Црној Гори, иако Срби чине трећину становништва, ниједан Србин није на челу неке образовне установе, нема судија

српске националности у вишим судовима, а на имовину и вернике Српске православне цркве врше се константни притисци.

У Словенији и Македонији Србима није омогућена слобода вероисповести, али постоје помаци када је реч о службеној употреби језика и финансирању, а почело је решавање статуса 25.000 „избрисаних“ грађана.

PRESS CLIPPING

Четвртак 05.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2010, Страна : 4

ИЗБЕГЛИЦЕ, Лесковац

Шеснаест избеглих и расељених породица добиће ускоро станове у оквиру пројекта изградње за социјално становање - изјавио је повереник Комесаријата за избеглице и расељене Игор Коцић.

У питању је двадесет станова, а четири преостала ће бити додељена социјалним случајевима. Повереништво за избегла и расељена лице приводи крају и пројекат оснаживања породица избеглих и расељених лица, у оквиру кога ће бити подељено милион динара.

„ОЛУЈА” ОД СЛАВЉЕЊА ДО ОСПОРАВАЊА

Политика, Датум : 5.8.2010, Страна : А5

Загреб, 4. августа – Хрватска је данас почела да слави 15. годишњицу од војне операције „Олуја” којом је срушена Република Српска Крајина и тиме практично окончана српска побуна, о чијим правим узроцима ни до данас није речена пуна истина. Источни крајеви су се процесом мирне реинтеграције у следећих неколико година вратили у уставно-правни систем РХ.

Акција је почела у рану зору 4. августа 1995. када је, према службеним подацима, око 130.000 добро опремљених и увежбаних војника са свих страна кренуло на територију РСК. Већ сутрадан је заузет Книн и тај дан се у Хрватској слави као државни празник, Дан домовинске захвалности, а коначни резултат ове војне акције је враћање тих подручја под хрватску власт и до тада на овим просторима у таквим размерима незабележен егзодус српског народа. За деценију и по у Хрватску се вратио тек мањи број избеглих.

Акција „Олуја”, коју су директно војно помогле САД, дијаметрално различито се доживљава и оцењује на хрватској и српској страни (а тако се тумаче и узроци збивања који су довели до ње), што се потврдило и поводом обележавања 15. годишњице од њеног почетка.

Велику пажњу хрватских медија привукла је кратка изјава председника Србије Бориса Тадића који је, како се преноси, тим поводом рекао да је „’Олуја’ била злочин који се не сме заборавити”. Одмах су на то реаговали највиши државни представници, али овај пут без жучи каква је била карактеристична претходних година.

Председник Хрватске Иво Јосиповић на то је синоћ одговорио: „Акција ’Олуја’ легална је и легитимна војно-полицијска акција у којој је Хрватска ослободила своју окупирану територију. Бранитељи, учесници ’Олује’, заслужују наше

признање и поштовање. Управо зато, с поносом и поштовањем сећамо се те акције. Наравно да се не слажем с тезом како је злочин карактеристика 'Олује'. **Њена је најважнија карактеристика њен ослободилачки карактер, као и то да је она зауставила тешка страдања Хрватске."**

Јосиповић је такође додао да се „Хрватска залаже за отклањање свих последица рата и кажњавање злочина који су се у њему догодили”, као и да је „решавање отворених питања које имамо са Србијом од интереса и за Хрватску и за Србију”.

Тадићеву изјаву данас је коментарисала и премијерка Јадранка Косор. После полагања венаца код Средишњег крста на Мирогоју на заједничку гробницу неидентификованих жртава рата и гробницу првог председника РХ Фрање Туђмана, она је изјавила да је „Олујом” коначно побеђена великосрпска Милошевићева политика и додала: „Било би добро да и у Србији тога коначно постану свесни.”

Премијерка Косор такође је поновила овде често потезану синтагму да су „из Србије кретали тенкови који су рушили наше градове и убијали хрватске цивиле и бранитеље” и да је „Хрватска била та која је брутално нападнута”, те закључила: „То је историјска чињеница и ми у Хрватској нећемо дозволити да се историјске чињенице ревидирају о било чему, а посебно о оваквим акцијама које су значиле коначно ослобађање Хрватске.”

ПАРАСТОС У БЕОГРАДСКОЈ ЦРКВИ СВЕТОГ МАРКА, СВЕЋЕ У БАЊАЛУЦИ

Политика, Датум : 5.8.2010, Страна : А5

Обележена 15. годишњица хрватске војне операције „Олуја” у којој је страдало око 2.650 Срба, а протерано око 340.000

У Србији и Републици Српској јуче је обележена 15. годишњица напада на подручје бивше Републике Српске Крајине у Хрватској и 13 општина у Босни и Херцеговини, у коме су хрватске и муслиманске снаге убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба.

Парастосу жртвама „Олује” у београдској цркви Светог Марка, који је служио патријарх српски Иринеј, присуствовали су председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе Јован Кркобабић, генерални секретар Скупштине Србије Вељко Одаловић и многобројни грађани и верници који су испунили цркву и простор испред.

Патријарх Иринеј је у обраћању после парастоса рекао да је окупљање одржано како би се молитвено сетили недужних, који су пре 15 година страдали, а чија је кривица била „прво што су били православни, а друго што су били Срби”.

Према његовим речима, тај злочин, који се наставља, дешава се крајем 20. и почетком 21. века, у временима у којем се гордимо и поносимо науком, демократијом, филозофијом, уметношћу... „Што је још најтрагичније, тај злочин се наставља и траје – свет то гледа и ништа не чини да се онима који су нестали нађу гробови...”, рекао је патријарх Иринеј и додао да су они који су протерани и данас на страшним мукама – „чезну да се врате својим домовима, али им се то не омогућава”.

На годишницу „Олује” огласиле су се и политичке партије. Српски покрет обнове саопштио је да сви који су одговорни за егзодус неколико стотина хиљада Срба и неколико хиљада несталих и убијених у хрватској акцији „Олуја” 1995. морају бити кажњени.

Лидер Демократске странке Србије Војислав Коштуница је у писаној изјави достављеној медијима навео је да је дужност српског народа да се сећа сваке жртве и да се само на истини може градити будућност и поштовање међу народима на Балкану.

Заменик председника Српске напредне странке Александар Вучић навео је да држава ништа није учинила за српски народ који је протеран из Хрватске и да „није показала бригу за Србе над којима је тадашња хрватска власт починила најтежи злочин етничког чишћења после Другог светског рата на територији савремене Европе”.

Нова Србија је указала да је несхватљиво и недопустиво да ни 15 година после „Олује” није обављена ексхумација свих жртава, да се у Хрватску вратио занемарљив број прогнаних и избеглих и да Срби у Хрватској још, страхујући за своју безбедност, морају да крију свој идентитет. Годишњица акције хрватских снага на бившу РСК обележена је и у Републици Српској. У бањалучком храму Свете Тројице одржан је парастос за убијене Србе у акцији „Олуја”, а на бањалучком гробљу положени су венци на спомен-облежја погинулих српских бораца и цивила.

Тим поводом, прексиноћ су у храму Христа Спаситеља у Бањалуци запаљене свеће за покој душа убијених крајишких Срба у акцији „Олуја”. Паљење свећа традиционално се одржава сваке године у Бања Луци у организацији удружења избеглих Срба, као и владиног одбора за обележавање значајних датума у РС из последњег рата.

У хрватској војној операцији „Олуја” убијено је и нестало близу 2.000 Срба, а протерано око 220.000, док су у наставку акције у суседној БиХ под називом „Маестрал 95” хрватске оружане снаге у садејству са Петим корпусом Армије БиХ убиле 655 и прогнале око 125.000 Срба. Тањуг

ЧЕКАМ ОДГОВОР МИНИСТАРСТВА О НАЦИОНАЛНОМ САВЕТУ БОШЊАКА

Политика, Датум : 5.8.2010, Страна : А7

ИНТЕРВЈУ: Невена Петрушић, повереник за заштиту равноправности

Од 10. августа изјаснићу се о националном савету бошњачке националне мањине.
– Острашћена кампања неколико НВО против мене

Након недавних инцидената у селу Јабука, када је после убиства седамнаестогодишњег дечака дошло до вишедневног каменовања ромских кућа, ситуација у овом панчевачком селу је стабилна и време је за отпочињање конструктивног дијалога у коме ће се искрено настојати да се нађе начин за унапређење односа у овом селу и избегну слични конфликти. Заједно са мештанима припремамо процес медијације у коме ће обучени стручњаци олакшати дијалог супротстављених страна и помоћи им да кроз разговор дођу до решења које ће вратити пољубљано поверење у комшије. Следећег понедељка имамо састанак с представницима ромске заједнице, том разговору ће присуствовати и жене и деца.

Идеја је да сви схвате колико је важно да се изгради поверења како се не би десило да ромска деца из страха за сопствену безбедност не пођу у школе 1. септембра, каже Невена Петрушић, повереница за заштиту равноправности.

Наша саговорница, која је на дужност ступила 5. маја, каже да је у претходна три месеца на адресу овог независног државног тела стигло 15 притужби због дискриминације које су се углавном односиле на дискриминацију у сфери рада и запошљавања и дискриминацију на основу националне и политичке припадности. Седам притужби је оцењено као основано.

А на питање – шта се налази у опису посла повереника за равноправност, Невена Петрушић одговара: „**Повереник за заштиту равноправности је самостални и независни орган који поступа по притужбама у случајевима дискриминације, али је ту да својим деловањем допринесе спречавању и елиминисању свих видова и облика дискриминације. Повереник је овлашћен да лицу које не отклони повреду права изда опомену, а ако у одређеном року не отклони повреду права може обавестити јавност о томе. Посебно бих апострофирала овлашћења повереника да подноси прекршајне пријаве против дискриминатора и да, уз сагласност дискриминисане особе, покреће судски поступак.**”

Ко је у нашој земљи су највише изложен дискриминацији?

Сва истраживања говоре да су дискриминацији највише изложени Роми, особе са инвалидитетом, старије особе, припадници мањинске сексуалне оријентације и избеглице. Они трпе дискриминацију у свим сферама друштвеног живота и у свакодневним животним ситуацијама. Веома су чести случајеви вишеструке дискриминације, а типичан пример су жене које су дискриминисане и по основу пола и по основу припадности ромској националној мањини. Сви ми желимо да Србија буде друштво које толерише различитости, али у реалности ствари тако не стоје. Сензибилизација јавности на различитост почиње са васпитавањем деце и наставља се адекватном школском едукацијом, а доказ тезе да је ова врста васпитања изостала јесте насиље међу школском децом које најчешће трпе ученици који су по било ком основу различити од својих вршњака.

Која је основна разлика у раду повереника за заштиту равноправности и заштитника грађана?

Омбудсман поступа у случајевима непоштовања права грађана и повреде учињене актима, радњама или нечињењем (пропустима у раду) органа управе, као и других органа и организација, предузећа и установа којима су поверена јавна овлашћења. Заштитник грађана спроводи контролу законитости, правилности и ефикасности рада органа управе, а овлашћен је и да самоиницијативно покрене поступак у случајевима кршења права грађана. **Повереник за заштиту равноправности поступа у случајевима дискриминације односно у свим оним случајевима када је неоправдано направљена разлика у односу на једно лице или на групу лица повезаних истим својством, при чему је дискриминација заснована на раси, боји коже, држављанству, националној припадности или етничком пореклу, језику, верским или политичким убеђењима, полу, родном идентитету, сексуалној оријентацији, инвалидитету, брачном и породичном статусу, чланству у политичким, синдикалним и другим организацијама и на основу било ког другог стварног или претпостављеног личног својства.**

Шта сте предузели поводом проблема са конституисањем националног савета Бошњака?

Ради правилног утврђивања чињеничног стања, затражила сам од Министарства за људска и мањинска права да се у року од 15 дана изјасни о свим релевантним чињеницама и околностима у вези овог случаја и овај рок истиче 10. августа. У међувремену, посетила сам Нови Пазар и разговарала с представницима свих организација које су истакле кандидате за избор чланова Националног савета бошњачке националне мањине, као и са невладиним организацијама у Новом Пазару. Након приспећа одговора Министарства даћу мишљење о томе да ли је дошло до повреде одредаба Закона о забрани дискриминације и препоручићу начин отклањања

евентуалне повреде права, о чему ће и заинтересоване стране и јавност бити благовремено обавештени.

Неке невладине организације оштро су негодовале због вашег доласка на дужност повереника. Да ли вам то отежава рад?

Веома ми је жао што неколико невладиних организација из Београда настоји да ме на сваки начин дискредитује изношењем неистина и острашћеном кампањом. Њихови мотиви и интереси су јасни и мени и другима. С друге стране, постоји пуно организација широм Србије које су подржале мој избор и то ме радује, јер је сарадња са организацијама цивилног друштва од изузетног значаја како у реаговању у појединачним случајевима дискриминације, тако и у раду на подизању свести, спречавању дискриминације и изградњу толерантног и инклузивног друштва које поштује различитости.

Да ли сте добили просторије за рад, имате ли довољно сарадника?

Просторије за рад још нису обезбеђене, али је недавно понуђен један простор који је за почетак рада задовољавајући. Очекујем да ће за кратко време он бити адаптиран и опремљен чиме ће се створити услови за ангажовање особља како би наша служба почела да ради пуним капацитетом средином септембра. Што се службе поверенице тиче она још није формирана, јер се чека да Народна скупштина да сагласност на акт о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, чиме ће се створити услови за запошљавање особља. У раду ми тренутно помаже пет сарадника и сарадница, који су посвећени обезбеђивању услова за рад службе повереника, укључујући и израду нормативних докумената, активирање буџетских средстава и израду веб сајта.

ПОСАО ЗА 460 МЛАДИХ

Преглед, Датум : 5.8.2010, Страна : 13

У Лесковцу успешно спроведен конкурс „Прва шанса“

После тромесечног пробног рада, већина очекује запослење и надокнаду, уз плаћене доприносе, од 16.000 до 20.000 динара

Лесковац

За младе, незапослене, а њих је највише у Лесковцу и другде на сиромашном југу Србије, „Прва шанса“ је била прилика да пронађу радно место. Многима се жеља испунила, јер је примљено 460 младих, углавном свршених средњошколаца и факултетски образованих радника, који посредствима Националне службе запошљавања две, три, а неки и више година трагају за послом. Конкурс је био расписан почетком године, али је његова финална реализација завршена недавно и сада новопримљени радници код својих послодаваца пролазе тзв. фазу пробног рада, која траје три месеца, а после тога – ако буду задовољили – могу се надати да ће бити у радном односу две године, а после тога све ће зависити од добре воље послодавца.

Сања Цветковић, саветник за развој предузетништва у Националној служби запошљавања у Лесковцу, очекује да ће послодавци, после обавезне тромесечне радне праксе, која је у току, засновати радни однос са седамдесет до осамдесет одсто пријављених радника.

У време радне праксе, кандидати добијају надокнаду од 10.000 динара, а после пријема у радни однос, зависно од стручне спреме, плата је од 16.000 до 20.000 динара, уз обавезну уплату доприноса за социјално и здравствено осигурање.

Послодавац је, иначе, дужан да исплати целокупну зараду, коју им, уз приложене потврде, надокнађује Национална служба за запошљавање у Лесковцу. На подручју шест општина Јабланичког округа тренутно је без посла око 35.000 радника, међу којима две трећине живи у Лесковцу. Велики број незапослених – више од 5.000 – евидентирано је у Власотинцу и Лебану, а на списковима НСЗ знатно је мање незапослених лица у Бојнику, Медвеђи и Црној Трави. **Поред овог конкурса, тренутно је на југу Србије најактуелнија реализација јавних радова где је такође до посла дошао један број младих, али је у овом случају ипак предност дата најсиромашнијима, припадницима ромске националне заједнице, избеглим и расељеним лицима.** У Јабланичком округу – од Лесковца, Лебана, Бојника, Медвеђе, Власотинца и Црне Траве - увелико се реализује 21 пројекат јавних радова укупне вредности 38,5 милиона динара. Међу пројектима, према оценама Националне службе за запошљавање, најзначајнији је реконструкција водоводне мреже у лебанској месној заједници Ждеглово. У реализацију тог програма биће уложено 2,8 милиона динара. Посредством Националне службе за запошљавање обезбеђено је 1.740.000 динара, а остала средства су из буџета лебанске општине. У јавне радове укључено је 313 лица са евиденције Националне службе за запошљавање, који ће примати надокнаду у наредних неколико месеци, односно до окончања јавних радова.

Антрфиле : Упозорење инспекције

Републичка санитарна инспекција донела је решење о забрани купања у реци Власини – каже др Горан Стаменковић, шеф Републичке санитарне инспекције за Јабланички округ. Инспекција је донела и решења о забрани коришћења воде са јавних чесама у Горњем Ораху, Бољару, Гложану, Батуловцу, Конопници и самом Власотинцу на локацијама „Бука“ и „Црквица“.

-Вода реке Власине, где је откривено присуство бактерија фекалног порекла је ван свих класа водотокова – оцењује др Горан Стаменковић, шеф одсека Републичке санитарне инспекције, одељење у Лесковцу.

ДОБРО ЈУТРО СРБИЈО

Ало!, Датум : 5.8.2010, Страна : 2

Срби, народ најјаднији

Било би за очекивати да се удаљавањем од ратних страхота и приближавањем ЕУ стање људских и мањинских права на Балкану постепено поправља. Можда када је реч о многим другим народима, па и онима који живе са нама, али са Србима ствар стоји потпуно другачије. **Према другом детаљном годишњем извештају који је саставио Напредни клуб, на Србе у већини земаља региона, поготово у онима бивше СФРЈ, гледају као на смрдљив сир. Отприлике као на Јевреје пред Други светски рат. Најгора ситуација је у Црној Гори и Хрватској. Грчевита борба црногорске власти да сопствени идентитет и право на државу докаже поништавањем свега што је српско довела је до тога да се већински народ осећа као туђин у сопственој кући. Генетским инжењерингом створена је нација која има измишљену цркву и говори измишљеним црногорским језиком. Ни долазак Ива Јосиповића на место**

председника Хрватске и његова учестала дружења са председником Тадићем прогнаним Србима (још) нису донели ништа добро. Српски језик и писмо у Хрватској су још забрањени, а 50.000 отетих станова нико и не помиње.

Срби у Словенији немају чак ни статус националне мањине, а тек прошле године започето је решавање статуса 25.000 људи којима су 1992. године одузета лична документа да би их потом наглавачке избацили из дежеле. Ни у Македонији, Албанији, па ни у Мађарској, ситуација са правима Срба није сјајна. Да не говоримо о преданом раду онога што себе зове међународна заједница на постепеном укидању РС.

Чињеница да је стање људских права Срба најбоље тамо где је наших сународника најмање говори довољно сама за себе. Ако је питање ко је крив за њихов овако срамотан и понижавајући положај, немогуће је не показати прстом на државу Србију, односно оне који је персонификују. Довољно је, за почетак, упоредити колико новца суседне земље издвајају за своје мањине код нас и много тога ће нам бити јасније.

Василије Паповић, новинар

ЗЛОЧИНИ У АКЦИЈИ „ОЛУЈА“ ЗА КОСОРОВУ ПОБЕДА НАД МИЛОШЕВИЋЕМ

Блиц, Датум : 5.8.2010, Страна : 2

У Цркви светог Марка у Београду јуче је служен парастос убијенима у хрватској оружаном акцији „Олуја“, поводом 15. годишњице те акције и прогона Срба из Хрватске. Истовремено у Хрватској се прославља Дан победе.

Парастосу у Београду, који је служио патријарх српски Иринеј, присуствовали су председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе Јован Кркобабић, генерални секретар Скупштине Србије Вељко Одаловић и многобројни грађани и верници који су испунили цркву и простор испред. Патријарх Иринеј окупљенима је поручио „да треба праштати јер је то хришћански, али не и заборавити“.

- Најтрагичније је што се тај злочин наставља и траје - свет то гледа и ништа не чини да се оним који су нестали нађу гробови... - рекао је патријарх и додао да су они који су протерани и данас на страшним мукама, „чезну да се врате својим домовима, али им се то не омогућава“. Парастосом и полагањем венаца на споменик погинулим српским борцима и у Бањалуци је обележена 15. годишњица прогона Срба из Хрватске.

Истовремено, премијерка Хрватске Јадранка Косор изјавила је да је акцијом „Олуја“ побеђена великосрпска политика Слободана Милошевића и да би било добро „да и у Србији тога коначно постану свесни“. Она је, после полагања венаца поводом Дана домовинске захвалности и Дана бранитеља, оценила да изјава председника Србије Бориса Тадића о „Олуји“, као злочину који се не сме заборавити, не представља ништа ново.

- Ништа ново и већ виђено - рекла је Косорова.

Председник Хрватске Иво Јосиповић рекао је да ће војно-полицијска акција „Олуја“ остати записана у историји као круна праведног ослободилачког рата Хрватске.

- Војно-полицијска операција „Олуја“ је круна праведног ослободилачког рата који је Хрватска водила за своју слободу и независност. С поносом ћемо истаћи наш барјак у Книну - рекао је Јосиповић у Башким Водама, где проводи годишњи одмор.

Коментаришући Тадићеву изјаву о „Олуји“, он је поновио да је та акција била круна праведног и ослободилачког рата и да ће „она као таква остати записана у историји хрватског народа“.

Председник Српског народног већа и посланик у Сабору Милорад Пуповац изјавио је да се залаже за „разговор у којем би Срби и Хрвати заједнички дошли до сазнања која би омогућила одговоре на питања шта се дешавало од 1991. до 1995. године у Хрватској и другим подручјима“.

НИСУ ПРИЗНАЛИ СТРАШАН ЗЛОЧИН

Куир, Датум : 5.8.2010, Страна : 2

Војислав Коштуница

БЕОГРАД - Председник ДСС Војислав Коштуница изјавио је јуче, поводом годишњице протеривања Срба у акцији „Олуја“, да Хрватска ни после петнаест година није признала „тај страشان злочин“.

- Петнаест година није избрисало страشان злочин етничког чишћења над Србима Крајишницима, већ је у памћење српског народа заувек утиснуто да су невини Срби смишљено и намерно убијани и сурово прогнани са својих вековних огњишта - оценио је Коштуница.

ИМА ПРОСТОРА ЗА РЕШЕЊЕ

Куир, Датум : 5.8.2010, Страна : 4

Милорад Пуповац

ЗАГРЕБ - Потпредседник Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац изјавио је Фонету да за Србе у Хрватској и оне који су избегли, упркос нормализацији односа Србије и Хрватске, нема унапређења односа без решавања избегличког питања, могућности откупа станова и листе за ратне злочине.

Он је оценио да је сусретом председника Иве Јосиповића и Бориса Тадића отворен велики простор за решавање ових питања ради стварања бољих услова за живот Срба.

"ОЛУЈА" ЗАПАЛИЛА СВЕЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2010, Страна : 9

У МНОГИМ ЦРКВАМА У СРБИЈИ И РС ОДРЖАНИ ПАРАСТОСИ НА 15. ГОДИШЊИЦУ СТРАДАЊА СРБА У ХРВАТСКОЈ

Што је најтрагичније, злочин се наставља и траје, рекао патријарх српски Иринеј

"Нек Бог не дозволи више 'Олуја', поручио је јуче у Цркви Светог Марка патријарх српски Иринеј, служећи парастос убијенима у хрватској оружаном акцији на подручју бивше Републике Српске Крајине, 4. августа 1995. године.

Поводом 15. годишњице од једног од највећих страдања српског живља на овом подручју, на платоу и унутар цркве окупило се око 4.000 махом прогнаних. Неки кажу дошли су из ината, а неки из немоћи да прежалe своје настрадале очеве, браћу,

стричеве... Дошле су породице из готово свих книнских засеока - Дрче, Шуше, Травице..., али и њихови сународници са Баније, Кордуна, Лике... Достојанствено и у миру, палили су свеће, крстили се, изговарали молитве упола гласа.

Уз вернике и породице оних који су своје најмилије оставили на спаљеним огњиштима, стајали су и председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе Јован Кркобабић, генерални секретар Скупштине Србије Вељко Одаловић, комесар за избеглице Владимир Цуцић... У тишини, погнутих глава сећали су се трагичних дана српске историје у којима је са кућних прагова прогнано око 200.000 Срба, а 2.000 их на довратку оставило животе. У наставку бруталне акције у БиХ, под називом "Маестрал", хрватске оружане снаге, у садејству са Петим корпусом муслиманске армије БиХ, убиле су још 655 и прогнале око 125.000 српских становника, чиме се црни биланс још више зацрнио.

- Данас смо се окупили да бисмо се молитвено сетили оних недужних, који су пре 15 година страдали, а чија је једина кривица била то што су православни, и што су Срби - рекао је патријарх српски, после парастоса.

- А тај се злочин наставља. И то у времену у којем се гордимо и поносимо науком, демократијом, философијом, уметношћу... Што је најтрагичније, наставља се и - траје. А свет то гледа и ништа не чини да се онима који су нестали нађу гробови...

Патријарх Иринеј је додао и да су они који су протерани "данас на страшним мукама јер чезну да се врате својим домовима, али им се то не омогућава".

Погинулих крајишких Срба сећали су се јуче и у Републици Српској. У бањалучком храму Свете тројице одржан је парастос убијенима, а на бањалучком гробљу светог Пантелија положени су венци на спомен-облежја погинулих српских бораца и цивила.

Славила је само Хрватска. Честитке и говори свих челних људи поводом "Дана побједе" обојени су весељем и ликовањем. У Книну је за данас заказан дефиле ветерана, подизање државне заставе на книнској тврђави, постројавање пред државним врхом на фудбалском стадиону, летачки слет ратног ваздухопловства, бесплатне порције пасуља за грађанство и вечерњи концерти. Програм, налик сваком претходном, биће "обогаћен" пријемом за све команданте и командире јединица које су учествовале у "Олуји". Само они малобројни, преостали Срби, данас ће у својим православним храмовима држати парастосе. И помолити се да се "Олуја" никад више не понови.

Антрфиле : ХРВАТСКА

Хрватска ће на изјаву председника Србије да је "Олуја злочин који се не сме заборавити" одреаговати - службено. Премијерка Јадранка Косор оценила ју је као "неприхватљиву и неистиниту".

- Акција "Олуја" била је славна ослободилачка акција на коју је Хрватска имала право јер је била нападнута и била жртва Милошевићеве великосрпске идеје, а велики део земље и окупиран - казала је она.

Хрватски председник Иво Јосиповић такође се не слаже са колегом из Србије.

- Наравно да се не слажем с тезом да је злочин карактеристика "Олује". Њена је најважнија карактеристика њен ослободилачки карактер као и то да је она зауставила тешка страдања Хрватске. Бранитељи заслужују наше признање и поштовање. Управо зато, с поносом и поштовањем сећамо се те акције.

СРБИЈА

Председник Демократске странке Србије Војислав Коштуница је, подсетио да Хрватска ни после петнаест година није признала тај страشان злочин.

- У памћење српског народа заувек је утиснуто да су невини Срби смишљено и намерно убијани и сурово прогнани са својих вековних огњишта - рекао је Коштуница и додао да "без обзира што нико други не признаје злочине над невиним Србима, дужност српског народа је да се сећа сваке невино пострадале српске жртве".

Ни председник, ни премијер Хрватске, не смеју да се поносе бомбардовањем и убијањем голоруких прогнанника, што се десило током акције "Олуја", оценио је Српски покрет обнове и затражио кажњавање одговорних.

ПУПОВАЦ: НЕОПХОДАН РАЗГОВОР О УЗРОЦИМА ЕГЗОДУСА У ХРВАТСКОЈ ЈЕДАН ДАТУМ ДВА СЕЋАЊА

Дневник, Датум : 5.8.2010, Страна : 23

ЗАГРЕБ: Председник Српског народног вијећа (СНВ) и посланик у Сабору Милорад Пуповац изјавио је јуче, на 15. годишњицу хрватске војно-полицијске акције "Олуја", да се залаже за "разговор у коме би Срби и Хрвати заједнички дошли до сазнања која би омогућила одговоре на питања шта се дешавало од 1991. до 1995. године у Хрватској и другим подручјима".

"Разговара се о повратку, избеглицама, суђењима за ратне злочине, о ревитализацији повратничких средина, односно како се носити с последицама рата и страдања, али се не разговара о ономе што је довело до егзодуса и ратним политикама које су то омогућиле", рекао је Пуповац после читања изјаве сећања на "Олују", на свечаној седници СНВ у Загребу. Пуповац је изразио наду да ће однос који се у задње време развио на релацији Загреб-Београд бити праћен и потезима владе двеју земаља јер би то довело до тога да се сва питања и проблеми лакше расправљају и решавају.

Поновивши залагања Срба "за Хрватску у којој нико неће бити заобилажен ни повређен и у којој ће бити места за свакога", Пуповац је рекао да у задњих 15 година нама таквих искустава. "У Хрватској се ни након 15 година не води рачуна о томе да су Срби у Хрватској заобилажени и повређени, већ се ради на продукцији митова и присилних истина о којима се не сме расправљати. Тако се неће доћи до помирења и до услова у којима ће сви бити равноправни", рекао је Пуповац.

Пуповац је напоменуо да се "Олуја" у Хрватској слави као војна победа и успех хрватске владе, а истовремено је то и узрок егзодуса размера који није забележен у европској историји након Другог светског рата и који Срби у Хрватској не осећају само данас већ и у будућности". Најавивш и да ће СНВ заједно с општином Кистање организовати изградњу споменика жртвама у селу Вариводе који ће бити откривен 29. септембра, на дан масакра деветоро стараца у том селу 1995. године, Пуповац је рекао да Вариводе нису највеће стратиште Срба у "Олуји", али да су "свакако пример да се под ослобођењем подразумевају палеш, пљачка и убијање". "Коме су сметале празне куће које су опљачкане и спаљене", упитао је Пуповац.

PRESS CLIPPING

Петак 06.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РАСЕЉЕНИМА ПЕТ КУЋА У БОРУ

Блиц – Србија, Датум : 6.8.2010, Страна : 2

БОР - До краја ове године пет интерно расељених породица са Космета решиће стамбено питање у Бору. Право да конкуришу за откуп домаћинстава са окућницом на територији борске општине, интерно расељене породице имају до 14. августа, под условом да не поседују непокретности ван места пребивалишта као и да нису укључени у неки други пројекат за трајно решење стамбених потреба као и да су смештени у неадекватном приватном смештају. Пројектом Републичког комесаријата за избеглице је предвиђена бесповратна помоћ за откуп домаћинстава са окућницом по породици од 620.000 динара.

ИЗБЕГЛИЦЕ ДОНАТОРСКА КОНФЕРЕНЦИЈА

Вечерње Новости, Датум : 6.8.2010, Страна : 4

Београд и Загреб управо припремају међународну донаторску конференцију на којој би се решавала питања стамбеног збрињавања српских избеглица из Хрватске.

Према најавама Милорада Пуповца, председника Српског националног вијећа у Хрватској, могући донатори били би САД, Европска комисија и УНХЦР. Ова би се конференција могла одржати већ крајем године у Београду.

- Међународна заједница жели да помогне обема државама и не сме да се губи време - рекао је Пуповац.

И у Србији се поздравља идеја о конференцији.

- Ми ћемо инсистирати да се отвори могућност откупа станова што до сада није био случај и да то буде под истим условима као што је било за остале хрватске држављане- објаснио је и Владимир Цуцић, комесар за избеглице.

ЈОСИПОВИЋ: СРБИ НЕМАЈУ ПРАВО НА ОСВЕТУ

Ало!, Датум : 6.8.2010, Страна : 2

Акција „Олуја“ је круна хрватске борбе за слободу и бриљантна војна операција, којом се треба поносити и која не даје право Србима да се свете - заједнички је став председника Иве Јосиповића, премијерке Јадранке шефа Сабора Луке Бебића централној свечаности у Книну 15. годишњице етничког Крајине од Срба. Занимљиво је да је јуче, први пут после 1995. године у Загребу, изнад споменика Олтар Домовин, истакнута ратна застава која се пре 15 година завијорила на книнској тврђави. Како преносе хрватски медији, грађани и гости Загреба само јуче су је могли „додирнути, поклонити јој се и пољубити на једнак начин на који су то 5. августа 1995. чинили Фрањо Туђман и бранитељи који су суделовали у Олуји“.

Јосиповић је на прослави у Книну истакао да је Хрватска војска у својој „бриљантној акцији успела ослободити највећи део окупиране хрватске територије и омогућила крај рата у БиХ“, истакавши да је „победа била часна“.

Победа је часна и победа не даје право на освету - рекао је Јосиповић. Јадранка Косор је истакла да „нико неће ревидирати хрватску историју и обрисати историјске истине да смо били жртва и да смо бранили своју домовину и свој дом“.

Прошла су времена кад су нам говорили шта ћемо славити. Славићемо „Олују“, јер тако славимо победу и мир. Да бисмо могли поштовати друге, прво морамо поштовати себе и своје хероје. Из Книна, места где је поражена Милошевићева политика, поручујем да ће Хрватска учинити све да укључи суседе у евроатлантске интеграције, али и поручујем да никоме нећемо допустити да ревидира историју и дира у наше светиње - додала је Косорова. У акцији „Олуја“ хрватске и муслиманске снаге су убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба.

СПОМЕН-ПЛОЧА ИЗВИЊЕЊА

Блиц, Датум : 6.8.2010, Страна : 3

Олуја

Иницијатива младих за људска права из Хрватске је, у знак сећања на хиљаде српских избеглица у акцији „Олуја“, поставила спомен-плочу крај пута на северном излазу из града, на којој стоји извињење жртвама. Испод тога стоји да је плоча постављена уз финансијску подршку Владе Републике Хрватске.

МРТАВ ПЛАН НЕМА КО ДА ПОНУДИ НИ ПРИХВАТИ

Дневник, Датум : 6.8.2010, Страна : 2

ГОДИШЊИЦА „ОЛУЈЕ“ ПОНОВО АКТУЕЛИЗУЈЕ ПРИЧУ О ПЛАНУ 3-4

Петнаестогодишњица војне операције “Олуја”, којом је Хрватска војска освојила Републику Српску Крајину протеравши више од 200.000 Срба из Хрватске, ових је дана поново отворила мноштво нерешених питања – од питања права прогнаних до судбине несталих. У обиљу саопштења и осврта, издвојило се и оно које је изрекао шеф Документационоинформативног центра „Веритас“ **Саво Штрбац, који сматра да је статус прогнаних Срба у Хрватској након 15 година егзодуса могуће решити једино активирањем и применом плана 3-4 с почетка 1995. године, којим је међународна заједница Србима у Хрватској гарантовала „државу у држави“.**

План 3-4, који су тадашњи челници хрватских Срба, под патронатом Слободана Милошевић а, одбили, касније је био један од омиљених аргумената опозиционих лидера када су желели да илуструју лоше потезе тадашњег режима. О њему се и данас повремено воде жучне расправе јер је чињеница да је данашњи положај Срба у Хрватској немерљиво неповољнији од оног који им је планом 3-4 гарантован.

Штрбац је у Бањалуци изјавио да Срби у Хрватској верују да аутори овај план нису правили за једнократну употребу или за тадашње челнике Хрватске, Републике Српске Крајине или СР Југославије.

– Овај план је рађен на основу оптималних историјских и тадашњих околности и чињеница, да би се убудуће за сва времена на најбољи могући начин решили дуги

историјски спорови између хрватског и српског народа на простору Хрватске и избегли крвави ратни сукоби – истакао је шеф „Веритаса“.

Он је рекао да Срби прогнани и расељени из Хрватске по белом свету очекују значајнију помоћ међународне заједнице у решавању својих питања, посебно статуса, јер би се једино тако донекле исправила велика историјска и људска неправда према њима, којој је и сама кумовала. Штрпчево инсистирање на томе да се план 3-4 васкрсне до сада није наишло на озбиљније реакције ни у Београду ни у Загребу.

Директор Центра за регионализам Александар Попов за „Дневник“ каже да тако нешто данас нема било каквог смисла.

– Срби су, неприхватањем плана 3-4, у Хрватској изгубили самоуправу, а то неко време нико није желео да народу објасни. Политичари у Републици Српској Крајини, али и у Србији, успели су се да убеду људе у то да је тај план неприхватљив. Нико се, од обичног света, тада није удубио у то шта је тај план заиста нудио. Да је тај план прихваћен, Срби би имали своју власт, своју монету и полицију и једино не би имали своју војску – објашњава Попов. **– То је нешто што сада Србија нуди косовским Албанцима, а они упорно одбијају.**

Попов каже да је после пропасти плана 3-4 уследила „Олуја“, иза које је у Хрватској остало мало Срба.

– Сада се, након 15 година, позивати на план 34 је више него бесмислено. Нема никакве реалне шансе да се тај план поново појави као релевантан. Питање је зашто је Милошевић преко својих људи у Републици Српској Крајини тада одбио план. Мислим да се он тада плашио да би се одмах повукла паралела између 3-4 и проблема на Косову. Дилема је била да, уколико Срби у Хрватској добију такву аутономију, слично би затражили и Албанци – каже Попов, уз напомену да је план 34 покојни већ више од 15 година и да стога не зна зашто би ико и покушавао да га оживи. План 3-4 је, иначе, у време своје актуелности био прихватљив неким опозиционим странкама, међу којима је највећа био Српски покрет обнове.

Директор СПО-а Александар Југовић за „Дневник“ каже да је једино СПО захтевао прихватање плана 3-4, док су се друге партије тој идеји подсмевале.

– Тиме су унесрећили пола милиона људи у Крајини – сматра Југовић. – Наравно да је 3-4 био најбоље решење за Србе у Хрватској, али је нереално очекивати његово прихватање и примену сада.

Милошевић је успео да пропусти све прилике. Па, данас када би неко понудио Рамбује у случају Косова и Метохије, оберуч ке бисмо га прихватили „Олуја“ је однела животе најмање 1.764 људи. Од укупног броја жртава до сада је решена судбина 894 лица, док се на евиденцији несталих води још 1.028, од чега 669 цивила, међу којима 342 жене. Срби данас у Хрватској чине тек 4,5 одсто укупног становништва. Већину чине у 17 општина и имају представнике Сабору и Влади. Што се плана 34 тиче, данас нема више ни ко да га понуди ни ко да га прихвати.

Антрфиле : Шта је 3-4 значио

План је укључивао потпуну монетарну независност, Крајина би била зона слободне трговине без царина, елементи државности би укључивали грб, заставу, химну и полицију, Источна Славонија, Западни Срем и Барања не би били укључени у аутономну Крајину, али би имали одвојене процесе реинтеграције уз присуство међународних мировних снага, Устав и закони Републике Хрватске би важили на територији Крајине, али би претходно морали бити одобрени од представника Крајине. Надаље, Крајина би имала изборе за председника, била би демилитаризована, а хрватска војска би могла ући само на позив председника

Крајине. Ни један званичник Крајине не би био одговоран нити једном званичнику Хрватске.

СЕЋАЊЕ НА "ОЛУЈУ"

Правда, Датум : 6.8.2010, Страна : 30

СУБОТИЦА - Удружење избеглих и прогнаних са територије бивше СФРЈ у Суботици подсетило је на 15. годишњицу од хрватске „Олује“, у којој је протерано око 340.000, а убијено око 2.650 Срба са подручја бивше РСК у Хрватској и 13 општина у БиХ. „Олуја“ је била завршница сукоба у којима је убијено и нестало око 7.000, а протерано 404.887 Срба, од тога 141.887 из градова.

Само 57.000 прогнаних до сада се вратило у Хрватску. „У Суботици је било око 25.000 прогнаних, а уточиште је овде нашло 11.480 избеглица. Међу њима је било највише Срба, а ЕУ је Хрватској и Србији као крајњи рок за решавање статуса избеглица, одредила 2011“, каже Верица Гргуровић, председница Удружења.

PRESS CLIPPING

Субота 07.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАКЕТИ ХРАНЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 7.8.2010, Страна : 7

У СРЕМСКИМ КАРЛОВЦИМА

Најугроженије избеглице у Сремским Карловцима могу да конкуришу за пакете хране, које додељује Комесаријат за избеглице други пут у року од три месеца. Потребно је да се до 27. августа пријаве поверенику за избеглице у карловачкој општини, у канцеларији 4 у Магистрату.

Тамо ће добити обавештења коју документацију треба да доставе, као и које критеријуме треба да испуне да би остварили право на ову врсту помоћи.

До 27. августа повереник је дужан да Комесаријату достави спискове с подацима о количини пакета, те правилник с критеријумима за и због корисника. Подела ће бити у другој половини септембра. У претходној тури пакете намирница од по 22 килограма је добило 20 избегличких породица.

ВИЗА ЗА ДОМОВИНУ

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2010, Страна : 5

СТРОГИ ПРОПИСИ ЗА ПУТОВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ СРБА И ГОРАНАЦА У ЕУ

За посету Србији: гарантно писмо и виза од 65 евра

СРБИ и Горанци који су са Косова побегли од албанског погрома и уточиште нашли у некој од западних земаља да би посетили Србију морају да обезбеде гарантно писмо и плате визу 65 евра. Са политичким азилом држава у којима живе, за Србију су странци, као и сви други.

Рођаци код којих долазе углавном живе по колективним центрима, па је немогуће да им пошаљу гаранције. А још већи проблем је да вишечлане породице издвоје неколико стотина евра само за улазак у Србију.

- Од када смо побегли са КиМ, па све до тренутка када је Косово једнострано прогласило независност нисмо ни могли да долазимо у Србију. - објашњава за "Новости" Саша Станојевић, један од азиланата, који живи у Салцбургу, у Аустрији. - Почели смо да посећујемо рођаке у Србији и једино што нам је било потребно је виза од 20 евра. Али, од првог јуна ове године све се променило. Сви ми имамо по неколико деце, и да платимо за сваког од њих превише је за наша примања.

Он објашњава да су у неколико наврата покушавали да добију објашњење у Министарству спољних послова и молили да се ова, како каже, неправда исправи.

У овом министарству, међутим, објашњавају да није реч ни о каквој неправди већ о сету нових закона, који су ригорознији од када смо на белом "шенгену".

- Они имају аустријски пасош за странце, уз који се у Србију улази само са визом - објашњавају у МСП.

- Раније је било олакшица за децу или за неке групне посете нашој земљи, али према новом закону о таксама и визном режиму то није могуће. Због пооштрених услова за улазак у Србију, каже наш саговорник, овог лета ће вероватно морати да прескоче посету рођацима. Његов случај каже није усамљен. Он лично их познаје неколико у Аустрији, а српских и горанских породица са КиМ, са политичким азилом, има више у Немачкој, Шведској, Норвешкој.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 7.8.2010, Страна : 5

Заступник српске мањине у Сабору Хрватске Милорад Пуповац најавио је да ће ускоро у Београду бити одржана донаторска конференција на којој ће се прикупљати средства за стамбено збрињавање српских избеглица из Хрватске.

– Представници Владе Хрватске раде на томе како би се с представницима међународних организација и Владе Србије дошло до решења – рекао је Пуповац.

„КЛАЋЕМО ВАС ОПЕТ“

Данас, Датум : 7.8.2010, Страна : 8

Демобилисани припадници ХВ напали српске повратнике код Задра

Бањалука - Председник Удружења избјеглих Срба из Крајине и Хрватске Петар Цодан сматра да инцидент у Доњој Суваји код Задра када су хрватски демобилисани борци напали српске повратнике представља јасну поруку Србима да нису добродошли у Хрватској. „Овај догађај на најбољи начин демантује велике приче Београда, Загреба и Сарајева ових дана о повратку, који засигурно неће задуго услиједити“, рекао је Цодан Срни.

Више од 50 хрватских демобилисаних бораца који су се у четвртак враћали са прославе 15 година од акције хрватске војске „Олуја“ напало је јуче десетак српских повратника у мјесту Доња Суваја код Задра.

Повратник у српско село Доња Суваја код Задра Раде Ђукић потврдио је да је група од 50 демобилисаних хрватских бораца дошла у колони од 20 аутомобила код кафића „Монако“ у којем су сједили Срби, након чега су их физички и вербално напали узвикујући „убиј четнике“, „клаћемо вас опет“, „идите у Србију, ово је Хрватска“ и слично. Хрватска полиција потврдила је инцидент наводећи да је истрага у току и да је „због свађе у просторије полиције приведено више особа ради провођења истраге“.

Саво Штрбац, шеф Документационо- информационог центра „Веритас“ рекао је Срни да је увјерен да Хрватска неће постати чланица ЕУ док не ријеша српско питање у Хрватској, које подразумева повратак српских избјеглица који то желе, враћање имовине, станарских права и свих осталих права која су им одузета, те стварање услова за безбједан живот повратника.

Антрфиле : Уклоњена плоча у Книну

Градске власти у Книну уклониле су спомен плочу жртвама „Олује“ коју је уз пут, на северном излазу из тог града поставила Иницијатива младих за људска права, рекао је јуче координатор те невладине организације у Хрватској Марио Мажих. Он је у телефонској изјави агенцији Бета казао да је градоначелница Книна Јосипа Римац наложила комуналним службама да уклоне спомен плочу пошто је она била постављена без дозволе.

ПУТ БЕЗ ПОВРАТКА ОСТАО БЕЗ ОБЕЛЕЖЈА

Правда, Датум : 7.8.2010, Страна : 13

ГРАДСКА ВЛАСТ У КНИНУ УКЛОНИЛА СПОМЕНИК ЦИВИЛНИМ ЖРТВАМА „ОЛУЈЕ“

Градске власти у Книну уклониле су спомен плочу жртвама „Олује“ коју је успут, на северном излазу из тог града, у четвртак поставила Иницијатива младих за људска права, рекао је координатор те невладине организације у Хрватској Марио Мажих. Мажих је у телефонској изјави агенцији Бета казао да је градоначелница Книна Јосипа Римац наложила комуналним службама да уклоне спомен плочу, пошто је она била постављена без дозволе.

– Истина је да је спомен плоча постављена без дозволе, али смо ми очекивали да ће ту остати као признање жртвама „Олује“ – казао је Мажих и додао да ће Иницијатива младих затражити од градске администрације да одобри да се у том граду постави нова спомен плоча. Иницијатива младих је спомен плочу у знак сећања на страдање цивила у хрватској војнополицијској акцији „Олуја“ поставила на 15. годишњицу те војне операције, која се у Хрватској слави као Дан победе, а после које су избеглице из Книна и околине бежале у колони и многе заувек напустиле то подручје.

СУЖИВОТ ЛАЛА И ЛАЛОША

Правда, Датум : 7.8.2010, Страна : 13

ПОДЕЛЕ НА СТАРОСЕДЕОЦЕ И ДОЂОШЕ У НОВОМ САДУ И ВОЈВОДИНИ КАО ДА СУ УТИХНУЛЕ

НОВИ САД – Ратне деведесете донеле су у Војводину избеглички талас од неколико стотина хиљада невољника који су, како су најпре мислили, нашли привремено уточиште у панонској равници, а за већину њих то привремено прерасло је у стално. Већина њих сместила се у Бачкој, пре свега у Новом Саду и околини, а пошто је то време било и време опште оскудице, неминовно је долазило и до српско-српских подела између такозваних староседеоца и дођоша, уз међусобна пребацивања да су једни нешто добили на штету оних других. Иако су и једни и други били губитници, осим неколико десетина оних, на обе стране, који су постали ратни, послератни и транзициони профитери.

О свим овим поделама тешко је наћи саговорнике који би пристали да им се име јавно помене у новинама. Како међу политичарима и јавним личностима, тако и међу обичним народом. Ваљда се сви прибојавају да не увреде оне друге.

– У Војводини се људи деле на оне који су дошли возом и оне који су дошли пре воза – написао је пре двадесетак година тада млади новинар Роберт Чобан, а сада један од највећих медијских магната у Србији.

Замерке које су староседеоци упућивали дођошима, онима који су дошли пре воза, затим онима који су дошли возом, па и овим најновијима, који су дошли на тракторским приколицама или аутомобилима „застава 101“ и „ југо“, најчешће су изгледале овако:

– **Са собом сте донели своје навике, довикујете се с краја на крај аутобуса, дебело сте наплатили своје избеглиштво, не поштујете ред, већ ако са друге стране шалтера имате земљака, послове завршавате преко реда. Ако неко од вас заузме неко руководеће место у фирми, одмах креће „јаранско“ запошљавање ...**

Ови „други“ би одговарали без пардона:

– **Не дао вам Бог да имате оно што смо ми добијали као помоћ, становање у колективним центрима и подстанарским собицима, за храну макароне, шпагете и конзерве, а за одевање изношену одећу и обућу из Црвеног крста. И не дао вам сналажење у (пре)продаји робе купљене на Панчевачком бувљаку да бисте прехранили децу. А ти које ви видите као богаташе само су десетак или двадесетак од око пет стотина хиљада, колико нас је стигло у Војводину.**

Проток времена однео је препуцавања; псовки и увреда готово да и нема на јавним местима, у продавницама, ходницима амбуланти или градским аутобусима, где их је раније највише било. Сада се то претворило у кафанско пецкање, али без злобе и пакости. Слично је и за пијачним тезгама, где повремено севне нека варница између староседелаца, Лала, и придошлица – Лалоша. Како је време

пролазило, све се мање чује и чувена псовка „ј*бо те воз који те дон’о“. Једни су престали да се довикују у аутобусима, а другима је завичајни акценат престао да смета и постао свакодневица на коју не реагују. И једни и други вратили су се својим поделама. Домороци на Сремце, Банаћане, Бачване, затим на оне из „ винског“ и „ свињског“ Срема, на Банаћане са севера и југа, на Новосаћане из старог и „ старијег“ дела града. Ови други деле се на Херцеговце, Крајишнике, оне са Романије и из Семберије, на Личане, Банијце и Кордунаше, на Приштевце, Пећанце и Призренце...

Један наш колега духовито је описао како разликовати Лале и Лалоше:

– Када видиш неког да пада са бицикла а сјајно јаше коња, онда знај да је то дођош. Ако пак неко добро тера бициклов, а када коњ лагано крене, бупне с њега, онда је тај овдашњи. Од свих подела, ова ти је најбитнија.

Антрфиле : Прекодрински корени, равничарски плодови

Двојица најпознатијих војвођанских аутономаша, Ненад Чанак и Бојан Костреш пореклом су „прекодринци“. Чанкови преци су из Лике, а Кострешови из Босне и Херцеговине. Бивша градоначелница Маја Гојковић на неки начин је земљакиња Веље Илића, јер је њен покојни отац, познати адвокат Мита Гојковић, родом из Горње Трпче, код Чачка. Некадашњи министар пољопривреде и један од лидера ДОС-а, Драган Веселинов је у једном интервјуу изјавио да су његови корени на Космету, у Призрену. Најпознатији војвођански спортисти, носиоци олимпијских медаља у боксу, браћа Слободан и Тадија Качар, дошли су у Нови Сад средином прошлог века из околине Дрвара. Власник „МК комерца“ Миодраг Костић Коле пореклом је из Никшићке жупе. Вреди подсетити да су стихове за две прелепе песме, које су аутономаша представљали као своје и „химне“ Војводине, „Осам тамбураша с Петроварадина“ и „Салаш у малом риту“ написали „дођоши“ Ратко Шоћ, Црногорац из Врбаса, и Слободан Петровић из Алексинца, са југа Србије.

ИВАН ЦИДИЋ

Данас – Викенд, Датум : 7.8.2010, Страна : 6

IN WHISKY VERITAS

сличице

Иван Цидић

У Србији и Републици Српској обиљежена је годишњица „Олује“. У Хрватској Дан побједе, којом приликом је државни врх Хрватске реагирао на Тадићеву изјаву о „Олуји“. Посебно Јосиповић, изјавом да је Олуја спроведена у складу са конвенцијама. На шта је Пуповац додао да ће до краја године бити одржана донаторска конференција за избеглице. А све послове касније обавиће он и потпредсједник Узелац, задужен и за повратак.

Кажу овдашњи да пара за повећање пензија и плата нема, да је још рано за одмрзавање. Иако поскупљују све животне намирнице. А и глад пријети и милионима људи у свијету. Па је из продаје повучена 1,1 тона свињетине, јер није ваљала. Осим млијека и хљеба, поскупљује и одјећа. Привредници се гуше у међусобним дуговањима. Хљеб изгледа не поскупљује, иако би било здравије.

Па наводно мишеви трче по Хемијском факултету, а у води за пиће у Новом Саду пронађени су ваљкасти црви. Али ће Принс можда ипак наступити у Београду, јер је динар ево ојачао за пуних 0,26 посто, а тужилаштво, из разлога штедње, а било би и цаба, неће улагати жалбу суду у Лондону у случају Ганић. Принс се нада да ће на његов наступ стићи и онај слијепи човјек из контејнера на сточној пијаци у Осечини.

Изгледа да ЕУ брутално урушава интегритет Србије, хоће још и договор око резолуције, јер их Генерална скупштина УН разматра по редослиједу. Па је организирана буди Бог с нама расправа Јеремића и Хисенија о тумачењу оцјене МСП. Родољуб Додик сматра да сјевер Косова мора остати у Србији, јер је каже:

- Одлуком МСП понижена Србија и васцијли српски народ. Нојкић ће на то да подјелу Косова заговарају Срби, а не странци, а Ивановић да то намећу странци. Шта ли им је Додик. Срећа да је Ахмадинецад неповређен у дочеку конвоја петардама, па је након позива на свети рат против Израела понудио помоћ у решавању спора између Србије и Косова

Тадић је обишао радове на тунелу Стражевица, изјавио да ће мост на Ади Циганлији служити цијелој Србији, потом обишао радове у Бешкој и Новом Саду, рекао да се нигдје не гради као у Србији, те да су градитељи мостова - понос Србије. Пред одлазак у Бугарску обећао је да ће завршити капиталне пројекте у наредних осам година.

Овдашњи су затражили од Русије информацију о азилу за Карића, а под упитником је и нестанак најстарија жена Токија, па је Медведев одмах рекао да он и Путин неће бити конкуренти на тамошњим изборима. Посебно јер је Вучић информацијом да ће овдашњи избора бити 2011., потврдио да је Николић ближи Тадићу него Коштуници. Чејни је кажу преживио пет инфаркта у три декаде. Мора да је умјесто здравствене књижице имао електронску картицу са чипом, какве ће и овдје грађани имати до 2013., па се неће плашити ничег. Тамо је код Амера фрка.

Ухапшена је ћерка бившег градоначелника Њујорка, краља козметику, јер је Сандра Булок најплаћенија америчка глумица, јер је Наоми признала да је добила дијаманте, а Вашингтон пост продаје магазин Њузвик, иако је поништена забрана геј бракова у Калифорнији, а амерички крадљивци аутомобила показали да су „велике патриоте“. А показано је и да су сви предсједници САД рођаци краља Јована без Земље.

Док се Ивана Јордан купала с погледом на Етну, Данијела позирала у сексепилном вешу, Џулија Робертс добила на килажи, Босиљчић и Кнежевићева прошетали Будвом, Аленица остала у другом стању, народ забринуто чекао хоће ли или неће Брена и Саша Поповић добити 15 милиона грчких еура, Шарићев брат, оног Шарића, нашао се усред пуцњаве . А Владу је баш брига што, тако кажу, крши законе, кад стигне, гдје стигне и колико стигне, без обзира на озбиљне приговоре независних тијела, које не ферма, уз „ми смо вас основали, ми ћемо и да вас укинемо“. Ево средићемо ово што ИНА не одустаје од 190 милиона еура, Србија тражи да се спор ријеши у оквиру сукцесије, а пружит ћемо правну сигурност свим инвеститорима. И сами видите да је БиХ најкорумпиранија земља Европе, у Србији тек петина грађана примала мито. Алкохол помаже против реуматских болова? Можда и осталих. Одох ја.

PRESS CLIPPING

Понедељак 09.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАСТАВАК ПОМИРЕЊА

Курир, Датум : 8.8.2010, Страна : 2

Иво Јосиповић

ЗАГРЕБ - Председник Хрватске Иво Јосиповић изјавио је Вечерњем листу да реакција Србије на прославу годишњице „Олује“ није била одговарајућа и да је била мотивисана потребама унутрашње политике, али да то неће и не сме спречити наставак процеса помирења и остваривања интереса битних за грађане. - Али, како је видљиво и из Владине реакције, све то неће и не сме спречити наставак процеса помирења и остварења интереса који су грађанима важни, од судбине несталих, питања повратка избеглица, имовинских питања и културног блага - нагласио је Јосиповић.

ТЕШКО, АЛИ НА СВОМЕ

Вечерње Новости, Датум : 9.8.2010, Страна : 10

Житељи Осојана, повратничког места у Истоку, прославили годишњицу повратка

Неке породице провеле су и зиму под шаторима, али нису одустале

Када сам пре девет година крочио на ово наше метохијско тле, затекао сам пустош и само врапце и мишеве од живих бића. Али, плодна метохијска земља била је довољна да нас призове да јој се вратимо и да останемо - овим речима је јуче Вучко Ђурић (63), из Осојана, први повратник у овом метохијском месту, евоцирао повратничке успомене.

Педесетак представника породица који су се уз помоћ УНХЦР вратили августа 2001. године били су, каже, први повратници у Метохији. Под ведрим небом и шаторима боравили су више месеци, чекајући обнову и изградњу до темеља порушених кућа.

- Неке породице провеле су и зиму под шаторима, али нису желеле да одустану од повратка - наставља причу Вучко, који са супругом Вукеном живи у свом дому, због чега је немерљиво срећан.

Једину тугу ствара му што му је двоје деце, због недостатка посла, отишло у Норвешку, али не губи наду да ће се и у овом месту створити услови за рад и запошљавање.

- Највише нам недостају инвестиције, које би допринеле отварању нових радних места - потврђује и Драгољуб Репановић, председник општине Исток, у којој у тринаест села тренутно живи око 2.000 српских повратничких породица. - Проблем нам је и неизграђена инфраструктура, али надам се да ћемо уз помоћ наше државе решити и те проблеме.

Да се многи од повратника суочавају с недостатком смештаја, потврђује и брачни пар Силвана (30) и Габријел (34) Тот, који са троје малолетне деце бораве у монтажној кући за коју немају средстава да плаћају кирију.

- Живимо само од моје плате, а све троје деце се школује, тако да првенствено морамо њима да обезбедио средства за школовање, па шта остане - прича Силвана, која као медицинска сестра ради у овдашњој амбуланти.

Ова млада повратничка породица вратила се у Метохију пре две и по године с намером да ту и остане, али се ипак нада крову над главом. **У Осојану је изграђена зграда са дванаест станова, али још нису уведене вода и струја.** Тотови се надају да ће добити један од станова.

- Волела бих да у селу имамо луна парк - прича десетогодишња Тамара Ђурић, која са братом Драгишом (6) и сестром Данијелом (3) седи на клупи испред Основне школе „Радош Тошић“. Иако мала, зна да живе само од татиног минималца и социјалне помоћи.

Већина породица је, ипак, задовољна, јер граде будућност на својим имањима и у својим домовима. У селу имају и основну и средњу школу, пошту, продавнице...

- **Недостају нам још центар за социјални рад и поједине институције, али оно најосновније имамо. Јер, осим примања од државе Србије, повратници обрађују и своја имања надомак села - каже председник Репановић.**

Антрфиле : МИНИСТАР

- Дошли смо да видимо с којим се проблемима суочавају повратници како бисмо пронашли најбољи начин да им помогнемо. **Ова метохијска земља веома је плодна, и Министарство за КиМ је издвојило десет милиона динара за куповину садница воћа и других засада како би повратници обрађивали земљу и живели од свог рада** - истакао је Горан Богдановић, министар за КиМ, који је, осим Осојана, јуче посетио и повратнике у суседном Жачу.

НИШТА ОД ТРАМПЕ

Курир, Датум : 9.8.2010, Страна : 5

Албанци тврде да Срби имају тајни план о отплати спољног дуга у замену за покрајину. Владајућа гарнитура тврди да таква опција никад није била на столу

БЕОГРАД - Србија неће трампити Косово за 31 милијарду долара.

Ово је порука представника власти и, према њиховим речима, јужна српска покрајина никад неће бити предмет трговине.

Како албански медији преносе позивајући се на извор из Владе Србије, наша земља је наводно спремна да, уколико резолуција о Косову не прође у Генералној скупштини УН, од Америке и ЕУ, у замену за КИМ, тражи отплату спољног дуга у висини од 31 милијарде долара.

- Овај план је већ на столу и председник Србије Борис Тадић ће га искористити тек на крају - пишу албански медији.

Са друге стране, потпредседник Владе Јован Кркобабић у разговору за Курир најоштрије одбацује поменуте наводе и тврди да је цела прича чиста измишљотина.

- Није имало шта да “процури” из Владе Србије, јер на њеним седницама никад није разговарано нити је разматрана могућност било каквог пребијања дуга са сепаратистима, те та информација заиста не заслужује коментар - каже Кркобабић и

додаје да је “уочљиво да тим истим круговима, који су пласирали овакву информацију, не одговара резолуција о Косову коју је Србија поднела Генералној скупштини УН”.

И државни секретар у министарству за КИМ Оливер Ивановић поручује да нико озбиљан и не размишља у том правцу.

- Таквих идеја није било у Влади. О томе једноставно нема ни говора. Верујем да Албанци овакве информације пласирају намерно, да би нас дестабилизовали - каже Ивановић.

Антрфиле : Никад чула

Према речима Славице Ђукић-Дејановић, председнице Скупштине Србије, наша земља нема “трговачки” приступ решавању питања Косова.

- Не знам да Влада има такав став, никад нисам чула ништа слично. Ми немамо такав приступ решавању проблема - каже Ђукић-Дејановић.

НИ ЕВРО ОД ЗАОСТАЛИХ СЛОВЕНАЧКИХ ПЕНЗИЈА

Политика, Датум : 8.8.2010, Страна : А12

Незваничне процене су да Србија због оклевања Словеније губи бар милијарду евра

Ни ратификација Споразума о социјалном осигурању са Словенијом, на коју је Србија чекала 18 година, а која је требало да буде зелено светло да се крене са исплатом заосталих словеначких пензија онима који су радили у овој бившој југословенској републици или неком њеном представништву овде, није, бар за сада, донела ништа ново. Осим продужења агоније. Словеначки пензионери, који живе у Србији, и даље не знају када би први новац из „дежеле” могао да почне да пристиже, иако су имали обећања ресорног министра Расима Љајића да би исплата њихових припадности могла да стартује током јуна.

– Остало је изгледа нејасно од ког јуна – каже за „Политику” др Гајо Голубовић, један до многобројних оштећених словеначких пензионера, који је скептичан да ће ускоро успети да наплати своје доприносе које је током радног века у Словенији редовно измиривао.

Он верује да без сталних притисака српске стране да се што пре размене ратификациони инструменти неопходни да би се кренуло са исплатама пензија – од тих пара неће бити ништа. Јер, словеначком пензијском фонду не иде у прилог да измири ове обавезе према Србији будући да је реч о великом новцу.

Незваничне процене су да Србија због оклевања Словеније губи бар милијарду евра. У Србији живи 10.000 људи који су стекли право на пензију у тој бившој републици СФРЈ. Просечан износ на словеначком чеку је око 500 евра. Наших 10.000 пензионера месечно не добија око пет, а годишње око 60 милиона евра. За 18 година, колико траје прегањање са словеначким властима и пензионим фондом, та сума је, вероватно, нарасла на близу милијарду евра.

Зоран Пановић, директор Завода за социјално осигурање, каже за „Политику” да је српска страна заиста урадила све што је било неопходно. Зато се и очекивало да ће се после ратификације у српском и словеначком парламенту одмах разменити ратификациони инструменти и кренути са исплатама, будући да се већ дуго чека на ову ствар.

– Србија је још лане у децембру ратификовала овај споразум у Скупштини, а Словенија у марту ове године. Дакле, политичка одлука да се ово питање реши

постоји. Зашто се, међутим, од априла до данас, пуних пет месеци ништа није урадило немам објашњења – каже Пановић.

Уколико би се ови ратификовани споразуми разменили у септембру реално би било да се са исплатом крене у новембру. Уколико се, међутим, ствари буду и даље пролонгирале и почетак исплате ће се одлагати. Пановић истиче да су пензијски фондови ове две земље у међувремену контактирали и када је реч о списковима оних који имају право на словеначке пензије и да су ту подаци утаначени.

Иначе, потписивање овог социјалног споразума, који је Србија оверила са свим бившим југословенским републикама, био је предуслов да се стекну услови за остваривање права на пензије грађана Србије који су део радног стажа остварили у Словенији и Словенци који су радни стаж остварили у Србији.

PRESS CLIPPING

Уторак 10.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАКЕТИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Грађански лист, Датум : 10.8.2010, Страна : 16

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

Комесаријат за избеглице Републике Србије наставља расподелу хуманитарних пакета хране најугроженијим породицама избеглих и интерно расељених, чиме обезбеђује додатну подршку Локалним акционим плановима за решавање проблема избеглих и интерно расељених.

Град је тим поводом позвао све заинтересоване социјално угрожене особе с боравиштем/пребивалиштем у Сремској Митровици да се јаве градском поверенику за избеглице најкасније до 25. августа 2010. године како би остварили право на хуманитарну помоћ у виду пакета с храном.

ЗАПОСЛИТИ БАР ЈЕДНОГ ЧЛАНА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Дневник, Датум : 10.8.2010, Страна : 11

АПАТИН: Државни секретар министарства за дијаспору Милорад Јакшић, боравећи у Апатину поводом „Личког вишебоја”, изразио је жељу да обиђе избегличку кућу са 30 станара у Улици Милоша Обилића. Међу њима је била и Мирјана Дивјак која са братом и ћерком живи од 6.100 динара социјалне помоћи.

Седам годинам смо без посла. Не можемо ни да се вратимо у Лику јер смо узелу српско држављанство. Имамо смештај али се само од социјалне помоћи не може живети, упознала је Јакшића породица Дивјак.

Локална самоуправа би највише могла да помогне. Обавестићемо министарство за избеглице и за социјалну политику о потреби запошљавања бар једног члана избегличке породице у Апатину. Људи у овој колективној кући имају смештај, елементарне услове за живот, воду, струју, купатила, али без посла, после 16 година избеглиштва, тешко могу да преживе - рекао је Јакшић, сматрајући да би модел малог занатства, уз подршку општине и државе, какав постоји међу избеглим у неким крајевима Србије, био добар вид самозапошљавања избеглих лица.

ТРАЈНА ИЗБЕГЛИЧКА КРИЗА

Политика, Датум : 10.8.2010, Страна : А24

Раде Дубајић*

Тог кобног 4. августа 1995. године започела је акција хрватске војске којом је из Републике Хрватске протерано око 200.000 Срба, убијено је преко 2.500 људи док се и данас више од 2.300 особа воде као нестале. Након завршетка акције „Олуја” наставило

се са уништавањем српске имовине, верских објеката и инфраструктуре, а уз благослов тадашњих власти Републике Хрватске вршена је узурпација српских станова, кућа и имања и све непокретне и покретне имовине.

После „Олује”, читаве области вековима насељене Србима остале су, а и до данас су, **пусте и у њима једва да се понеко може срести. Повратника готово и нема сем нешто стараца који су одлучили да умру тамо где су цео живот провели.**

Можете путовати километрима, из места у место, из села у село, и да не нађете ниједну насељену кућу. Још је тужније када у целом селу нађете једну страћару у којој живи старица...

У готово две деценије избегличке трагедије Република Србија је пружила уточиште свим избеглим и ратом погођеним особама, без обзира на вероисповест и националну припадност. **Према званичним подацима Комесаријата за избеглице и УНХЦР-а, Република Србија је пружила уточиште за 850.000 људи угрожених ратом.**

Треба посебно истаћи да је и након 19 година од избијања ратних сукоба на територији бивше СФРЈ, Србија и даље тринаеста држава на свету са преко 300.000 избеглих и расељених особа, дванаеста држава на свету са преко 86.000 избеглица и прва држава у Европи по броју избеглица. Од ових 86.000 око 65.000 су избеглице из Хрватске. Србија је и једна од пет земаља у свету и једина у Европи која носи епитет земље са трајном избегличком кризом.

Хрватска се упорно оглушивала о међународне споразуме који су је обавезивали на враћање права својим избеглим и протераним грађанима. **На обнову кућа још чека преко 8.000 породица. Око 40.000 носилаца одузетих станарских права чека реституцију. Више од 40.000 хрватских пензионера који као избеглице бораве у Србији чека на неисплаћене пензије док значајан број избеглица није извршио конвалидацију (озакоњење) радног стажа.**

Срби који су избегли из Републике Хрватске у потпуности су искључени из учешћа у приватизацији друштвених, државних и јавних предузећа, за чији су развој и просперитет дали свој пуни допринос. **Постоји хиљаде хектара заузетог пољопривредног земљишта, у чији посед не могу да уђу власници – повратници или избеглице.** Доскорашње постојање тајних оптужница за ратне злочине имало је за циљ застрашивање и спречавање повратка избеглица. У Хрватској се налази преко 500 регистрованих и документованих гробница у којима су покопане жртве, углавном српске националности, а напади су присутни и данас.

Треба истаћи значај разговора председника Србије Бориса Тадића и Хрватске Ива Јосиповића који су и охрабрили позитивне процесе у решавању ових проблема, што даје наду да ће се питања свих избеглица убудуће далеко ефикасније.

*Саветник потпредседника Владе Србије за питања избеглих и прогнаних и генерални секретар Југословенског Црвеног крста у време „Олује”

БОГДАНОВИЋ АПЕЛОВАО НА АЛБАНЦЕ

Данас, Датум : 10.8.2010, Страна : 2

Министар за КиМ посетио повратничка села уз одобрење Приштине и пратњу КПС

Приштина - Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић који је јуче и прекјуче посетио села у околини Истока, рекао је да су једностране одлуке неодрживе, као што је, како је казао, одлука косовских власти да прогласе независност. „Неодрживо је решење у којем су Албанци добили све, а Срби изгубили све. То вам је као у породици

када једно дете одстраните а друго фаворизујете. И ту настаје проблем. Зато ми инсистирамо на дијалогу, преговорима и на компромису“, рекао је Богдановић.

Он је из села Жач послао поруку Албанцима да су њихове комшије Срби повратком у своје куће пружио руку помирења и да је сада на Албанцима да то прихвате.

„Судбина нам је таква да нам је предодредила да живимо заједно или једни поред других. И што пре то прихватимо биће нам лакше“, рекао је Богдановић.

Претходно је саопштено да су институције Косова одобриле Богдановићу да посети Косово. „Дозволу за улазак на Косово Богдановић је добио од заменика премијера Косова Хајредина Кучија“, рекла је саветница за медије у МУП Косова Дафина Муртај. Портпарол Полиције Косова Арбер Бека је рекао новинарима у Пришини да ће полиција министру Богдановићу осигурати пратњу.

Богдановић је најавио да ће Влада издвојити 10 милиона динара за развој пољопривреде у повратничким селима општине Исток. „Намеравамо да збринемо 15 до 20 породица повратника, тако што ћемо покренути производњу јагода“, казао је Богдановић. У општини Исток, где је пре девет година почео организован повратак, до ове године вратило се око 1.700 Срба у 13 села.

PRESS CLIPPING

Среда 11.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КИКИНЂАНИМА ПРЕСКУПИ КВАДРАТИ

Дневник, Датум : 11.8.2010, Страна : 11

ЗАМРО ПРОМЕТ НЕКРЕТНИНАМА

КИКИНДА: У кикиндској општини промета некретнинама практично да и нема. Понуда кућа и станова добра је, међутим, нема купаца. Цена квадрата станова у Кикинди је од 450 до 500 евра и то за зграде које се налазе у Микронасељу. У центру града цена квадрата стана иде до 850 евра. Пре пола године на углу улица Ђоке Радака и Немањине у најужем центру града завршена је седмоспратница чију изградњу је финансирала фирма „АС пром” из Београда. У овој згради има 50 станова од којих је продато тек десетак.

- Цена квадрата је од 750 до 850 евра – каже Стеван Алања, власник зграде. – Тражња је изузетно слаба. Такође од три пословна простора у приземљу продат је један и то „Агробанци”. Ускоро ће ова банка изаћи са новим условима продаје станова. Власник агенције за промет некретнина „Тиме” у Кикинди Милан Веселинов истиче да су цене квадрата станова у Кикинди нереалне. Наиме за 75 хиљада евра колико стаје стан од 100 квадрата може да се купи кућа у строгом центру града која спада у топ понуде.

На заустављање промета некретнина утицали су скок евра, као и пооштрени критеријуми код банака које одобравају стамбене кредите. Да би млади брачни пар могао да подигне стамбени кредит мора да зарађује око 400 евра, а ретке су такве плате у кикиндској општини. У последње време све чешћа је појава да пензионери нуде куће на продају јер се селе у Нови Сад.

- На селима има велике понуде кућа – објашњава Веселинов – цене су смешно ниске. Примера ради у Банатском Великом Селу продаје се солидна кућа у центру места са свим прикључцима по цени од свега 3,5 хиљаде евра. Власник куће не може да нађе купца, па ће највероватније морати још да обара цену. Једино интересовање за откуп кућа на селу показала је Међународна агенција која жели да купи десетак кућа на селима које су намењене избеглицама.

БИХ ДУЖНА СРБИЈИ 20.000 СТАНОВА

Дневник, Датум : 11.8.2010, Страна : 25

БАЊАЛУКА: Влада Федерације БиХ закључила је јуче да би могло доћи до колапса Федерације уколико се одлука Суда у Стразбуру о “случају Ђокић” примени на више од 20.000 станова које би, према тој пресуди, Федерација БиХ требало да врати бившим српским власницима. Како је јавила је Федерална телевизија, Влада Федерације БиХ је, након седнице, задужила заступницу Савета министара БиХ пред Европским судом за људска права да поднесе захтев за

преиспитивање пресуде у предмету “Бранимир Ђокић против Босне и Херцеговине”.

Суд за људска права у Стразбуру је одлучио да БиХ Ђокићу, бившем официру ЈНА, мора у року три месеца, од дана када пресуда постане коначна, да исплати 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете, као и 200 евра за трошкове. Немогућност да се Ђокићу врати предратни стан у Сарајеву, према одлуци Суда у Стразбуру, представља кршење одредаба Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, односно кршење члана који се односи на право на имовину. У пресуди, која је изречена 27. маја ове године, наводи се да “ако се износи не исплате у идућа три месеца, каматна стопа биће повећана за три одсто”. Официр некадашње ЈНА и предавач на Војној академији у Сарајеву Бранимир Ђокић држављанин је БиХ и Србије, који тренутно живи у Нишу, а према тада важећем Закону о војним становима, који је донет 1990. године, откупио је стан у Сарајеву марта 1992. године. Сарајево је напустио 19. јуна 1992. године.

У августу 1998. године поднео је захтев за повраћај свог стана у Сарајеву, који је 30. марта 2000. године одбачен на основу Закона о реституцији станова из 1998. године, а надлежно министарство Кантона Сарајево потврдило је ту одлуку 30. марта 2000. године. Идуће године, Ђокић је поднео жалбу због угрожавања људских права. Ђокић, који није успио да врати власништво над станом у Сарајеву, до данас није добио ни стан у Србији.

У пресуди суда у Стразбуру се наводи да је јасно да је подносилац захтева у овом случају претрпио нематеријални губитак који произлази из повреде Конвенције, који је потребно надокнадити. Тај суд цитира део Анекса четири Дејтонског споразума, који је Устав БиХ, у којем пише да “све избеглице и расељене особе имају право да се слободно врате у своје домове”. Те особе имају право, у складу са Анексом седам, на враћање имовине које су били лишени током непријатељстава од 1991. године, као и право на накнаду за сву такву имовину која се не може вратити. Све обавезе или изјаве везане за такву имовину, под присилом су ништавне. Пресуда је у Суду у Стразбуру једногласно донета и она може, према писању босанских медија, да кошта Владу Федерације БиХ више од 2,5 милиона евра, због броја сличних случајева и тужби.

КАМЕНОВАН СТАН ПОВРАТНИЦЕ У ПРИШТИНИ

Дневник, Датум : 11.8.2010, Страна : 12

Стан Снежане Борзановић у Приштини је каменован јуче око 16 сати и на њему је причињена материјална штета, али је власница остала неповређена, јавио је јуче КиМ радио.

Седела сам у стану и одједном сам чула прасак и приметила разбијен прозор у спаваћој соби – рекла је Снежана Борзановић. Она је казала да је случај пријавила Косовској полицијској служби, која је извршила увиђај и, након тога, напад је окарактерисан као “уништавање имовине”. Она је репортеру КиМ радија рекла да сумња у ваљаност истраге коју спроводи КПС о том нападу, и истакла да је сигурна у то да је напад на њену кућу етнички мотивисан. Снежана Борзановић је нагласила да ју је овај догађај јако узнемирио јер живи сама, без телефона, а у Улици цара Душана, где се њен стан налази, нема Срба. Данас у Приштини живи око 40 Срба, а Снежана Борзановић се међу првима вратила 2003. године.

РУСКИЊА СНИМА ДОКУМЕНТАРАЦ О КОСОВУ

Политика, Датум : 11.8.2010, Страна : А22

Уместо два дана, колико је првобитно планирала да се задржи на Косову и Метохији, Анастасија Трофимова је тамо остала седам месеци. Ову Русињу која је као канадски студент пре годину дана први пут посетила Балкан, ситуација на терену инспирисала је да започне снимање документарног филма о српским избеглицама на КиМ, и да се у оквиру пројекта „Зависно Косово” бави стањем тамошње економије.

„Била сам изненађена обимом међународног присуства на Косову, од политике до економије и војске. Ништа слично нисам видела раније. И док су велике мисије УН и ЕУ на Косову, оно је и даље једна од најсиромашнијих економија у Европи. То ме је инспирисало да почнем документарни пројекат **’Зависно Косово’ који се осврће на економију и међународну корупцију у покрајини**. Овај пројекат треба да покаже како изгледа Косово данас, 11 година после рата”, објашњава Трофимова и подсећа да су светски медији престали да се интересују за Балкан и пре него што је ратни дим нестао. **Из разговора са бројним представницима локалних власти и медија, као и из оног што је затекла тамо, схватила је, каже, да су информације о положају српских избеглица оскудне или да их уопште нема.**

„Из контакта са Министарством за повратак и заједнице, увидела сам да им недостају рад и лична етика и да многи од надлежних нису свесни постојања избегличких кампова на Косову”, оцењује наша саговорница. Српске избеглице на Косову, према њеним речима, разапете су између супротстављених система – српског, албанског и међународног, али и подједнако запостављене од сва три.

„Живети 11 година у таквим околностима у Европи, тешко је и замислити, али то је оно што можете видети у школама у Северној Митровици, контејнерима у Грачаници или на другим местима на којима и даље живи око 4.000 интерно расељених”, каже Трофимова.

У овом пројекту учествује и неколико студената из Русије, Канаде, Пољске, Ирака, Литваније и Србије, који се баве постконфликтним темама. Људска топлина и љубазност коју су студенти показали према домаћем становништву, без обзира на националност, сасвим су изненадили Трофимову. Она истиче да су сопственим новцем омогућили седмдесетдогодишњем човеку да после 11 година отпутује у посету најближима, седмочланој породици купили су фрижидер и помагали на друге начине.

„Све сам то ставила на филм. **То ће бити документарца од 20 минута којим ћу приказати рад тих студената и рад Министарства за повратак како бих бацила ново светло на проблеме интерно расељених особа на Косову, 11 година по завршетку рата**”, наводи Трофимова напомињући да све финансира својим новцем и да би јој помоћ спонзора добро дошла. О њеној истрајности сведочи и то што се вратила у Канаду да би радећи истовремено два посла скупила средства за наставак пројекта.

У ЛОКВИ ВОДЕ

Данас, Датум : 11.8.2010, Страна : 7

Борка Павићевић : no longer and not yet

Извештавајући са поплаве, или из поплаве, у Баричу, новинар Б92 Стефан Горановић, изрекао је како се грађани, у Баричу, даве у „локви воде“. Та његова изрица „пала је“ непосредно пре и после приказивања филма Времена и Филипа Шварма „Пад Крајине“, августа 1995, на петнаестогодишњицу, на РТС-у.

Има, дакле, петнаест година од како су грађани Книна и Крајине море и камен попили и истуцали у колони, и у „локви крви“, у најдужој могућој колони кренули ка „локви воде“, док је тада, преко наших овдашњих ТВ канала, који су „преносили“ тај приказ текао кајрон са рекламама за летовање у Грчкој, информације и цене.

Досетио се ту пре неки дан неко, пре „спуштања реторике“ око „коначног решења“ за Косово спољног министра, како Вука Јеремића пацифицирајуће назива Басара, да помене план „Зед четири“, из 1995, за Крајину, као инструктиван за Косово.

Мало је то што судови у Хагу раде и пресуђују, мало је та правна истина у односу на правду која није стигла све монструме које су упаковали један народ у колону, исплели му смртни венац, исконструисали превару и издају, остварили оно што се остварити не може. под претпоставком да су у питању људи, па и у намери да успоставе своје државе, суверенитете по сваку цену, по цену оног дечака за воланом некаквог аутомобила, са краја Швармовог филма о Олуји. „Срам било оне писмене“, рекао је тада, пре петнаест година, један старац у колони ка обећаној земљи.

„Сео сам на праг куће и чекао сам јутро, чуо сам гранате у зору“, каже у Швармовом филму Драго Ковачевић, некадашњи градоначелник Книна.

Већ дуго познајем Драга Ковачевића, срећемо се у различитим, али готово увек у сличним приликама, можемо их назвати и приликама ожаљивања, или суочења, или збирања или консолидације у несрећи, или не знам већ више како то када се дели нешто као суђут, или нешто као поклон, као некаква топлина, емпатија, па и размишљање, можда сећање, истина, када се деле међу људима, преосталим, несuverене земље на територији истог становништва, то се ваљда дели, па вас то одведе, не у политику како то будале мисле, већ у најлепшу шуму, са свешћу да је била и може бити стратиштем, срећем Драга Ковачевића и увек ми треба један мали напор да погледам у његово лице тако пуно одговорног бола. Но, када некога срећете у животу, или га читате, није, наравно исто као када га видите кодираног на екрану. „Сео сам на праг куће и чекао сам јутро.“

Некако ми се, као што то већ бива, када не одолевате симболичкој радњи, која не мора увек бити сентиментална, већ се некако догоди у виду оног Ејзенштајновог „парс про тота“ преосталих наочара на катарци „Потемкина“, читава колона Крајишника, суверено лепих људи, старих и деце, жена и мушкараца, њихових руку и лица, сажела у болном и горком лику Драга Ковачевића.

Па сада знам шта је то, тај корак више који треба начинити да му се јавиш, да пружиш руку и поздравиш се. То је корак од града на мору и коња у планини до избегличког, или прогнаничког кампа који је још увек под Авалом. То је корак између срама и беса на „сувереној“ територији између мора, локве крви и локве воде, пут и поглед који се скратио на метар. До некадашњег градоначелника Книна у Београду, међу грађанима Београда. И сада ти дигни главу, погледај му у очи, и поздрави се.

Те сад када већ неко помену план „Зед четири“, а у вези са Косовом, петнаест година након Олује, може ли се мало стати, размислити, „спустити лопта“ (како су само ти спортски термини у моди и препуна су их уста, „победа у Хагу“, „намештена игра“, „наша прича“), све те скарадне глупости и издаје у језику, што ће рећи на делу, може ли се размислити када је рано, а када је касно, али тако да седнете на праг своје куће и чекате зору, као што то у овом часу чини неко ко се спремио да оде, или ко се, упркос свему, вратио. Због гроба или због камена, због неповратне и коначне лепоте ма какве своје куће, због неподношљивог односа ове средине, у који је дошао, призиван „подизањем лопте“, и осуђен на грађанина другог реда, на непостојећег грађанина, онога кога сматрају кривим за сопствену судбину, онога коме је требало дотурити чашу воде, тада и понеко, пре петнаест година, и никада више. И кога је требало скрајнути ван Београда, на Косово.

PRESS CLIPPING

Четвртак 12.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗА ПРЕДУЗЕТНИШТВО 60 ХИЉАДА ЕВРА

Преглед, Датум : 12.8.2010, Страна : 13

Крагујевац

Град Крагујевац и немачка невладина организација „Хелп“ доделиће ове године 53 донације за куповину опреме почетницима у малом бизнису или предузетницима који желе да унапреде свој посао, укупне вредности 61.600 евра, саопштила је градска управа Крагујевца. Члан градског већа за привреду Владо Вучковић је агенцији Бета рекао да ће средства у појединачном износу до 200.000 динара за куповину опреме бити одобрена у два програма - за локално становништво и за избегла и интерно расељена лица на подручју Крагујевца.

„Предвиђено је да 13 донација буде одобрено пријављенима из категорије локалног становништва, а 40 за почетак бизниса интерно расељеним или избеглим лицима“, казао је он. Према његовим речима, предузетници ће добити опрему према својим потребама, а како је додао, интересовање је велико о чему говори податак да се на конкурс пријавило три пута више лица од броја донација које ће бити одобрене.

Поред почетника у бизнису, пријавили су се и приватници који већ раде, а намеравају да прошире посао и запосле једног новог радника. У оквиру сарадње града Крагујевца и немачке организације „Хелп“ на пројекту подршке предузетништву у протекле четири године додељене су 152 донације у укупној вредности од 22 милиона динара.

ЗА СОПСТВЕНИ БИЗНИС -150.000 ДИНАРА

Данас, Датум : 12.8.2010, Страна : 17

Помоћ избегличкој популацији у Крагујевцу

Крагујевац - У Крагујевцу ће десет избегличких породица почетком наредног месеца добити грантове у вредности од по 150.000 динара за покретање сопственог бизниса. Члан крагујевачког Градског већа за социјалну политику Славица Савељић каже да су се на конкурс за добијање грантова, које обезбеђује Комесаријат за избеглице Републике Србије, у центру Шумадије јавиле 72 породице са избегличким статусом, да су 24 испуњавале све конкурсне услове, али да је надлежна комисија, с обзиром на обим одобрених средстава, морала да се определи за десет фамилија које ће добити бесповратну помоћ за покретање сопственог посла.

Овде је у току и акција откупа напуштених сеоских домаћинстава за избегличке породице које и даље немају свој кров над главом, те још увек живе у колективним центрима, или у изнајмљеним стамбеним објектима. Фонд ове акције износи 3,5

милиона динара, и тим новцем, према процени надлежних у крагујевачкој градској управи, у Шумадији може да се купи пет сеоских домаћинстава. До сада су се за решавање стамбено- егзистенцијалних проблема на овај начин јавиле свега три породице са избегличким статусом.

СРЕЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 12.8.2010, Страна : 20

ШЕСТ РАСЕЉЕНИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КУЋЕ У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ

– У присуству грађана, представника локалне самоуправе и ЕУ, италијанске хуманитарне организација „Интер СОС“ и Комесаријата за избеглице, предати су кључеви шест кућа које су изграђене за избеглице. Локална самоуправа обезбедила је плацеве и инфраструктуру, избеглице су изградиле темеље, а Европска унија финансирала куповину монтажних кућа. У просеку, куће су површине четрдесетак квадрата и за сваку је ЕУ платила по 12.000 евра.

– Ово је срећан тренутак за све нас – каже Стеван Тунић из Книна. Сви учесници у овом пројекту изразили су задовољство што је збринуто шест избегличких породица. Посебно су били срећни и узбуђени нови домаћини који су на коришћење добили нове куће. – У Петровцу на Млави са породицом 15 година живим као подстанар. Не могу да вам кажем колико сам срећан што супруга, моја деца и ја сада, коначно имамо свој кров над главом.

У сарадњи са Општином купили смо плац, саградили темељ и ево, сада се усељавамо у своју кућу, више нема кирије и лакше се дише. Супруга је почела да ради, деца су нам одлични ученици. Ово је срећан почетак новог живота у Петровцу, месту у коме планирамо да заувек останемо – прича узбуђено Стеван, који је добио инвалидску пензију. За протекле две године у Петровцу на Млави за избеглице су изграђене две стамбене зграде, у које је смештено шездесетак породица. Од око 500 избеглица, које су биле у колективном центру касарне бивше ЈНА, остало је да се збрине још седам породица и тридесетак оних који станују приватно у Петровцу на Млави.

СТРАЗБУР УСРЕЋИО 70.000 СРБА

Курир, Датум : 12.8.2010, Страна : 7

Одлука Суда за људска права да се Бранимиру Ђокићу исплати новац за стан у Сарајеву, пробудила наду осталим прогнаним из БиХ и Хрватске

БЕОГРАД - Уколико пресуда Суда за људска права у Стразбуру у „случају Ђокић“ постане правоснажна, око 70.000 избеглих Срба из БиХ и Хрватске моћи ће да тражи, и добије, своје станове или одштету за њих!

Небојша Станковић, адвокат Бранимира Ђокића, некадашњег официра ЈНА, каже да је ова одлука преседан и да ће и други моћи да се позивају на њу.

- Пресуда је донета 27. маја 2010. године и у њој се каже да Бранимиру Ђокићу Федерација БиХ треба да исплати 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете јер није у могућности да му врати у посед стан у Сарајеву од 60 квадрата који му је одузет 1992. године. Ова одлука је преседан, односно чињенично стање које представља принцип за будуће случајеве. Познато је да суд

у Стразбуру суди на основу Европске конвенције о људским правима и судске праксе тог суда. Дакле, сви будући исти или слични случајеви мораће да буду решени на истоветан или сличан начин - каже Станковић за наш лист.

С друге стране, Влада Федерације БиХ закључила је да би могло доћи до колапса Федерације уколико се одлука Суда у Стразбуру о „случају Ђокић“ примени на више од 20.000 станова које би, према тој пресуди, Федерација БиХ требало да врати бившим српским власницима. Према неким проценама, реч је о 2,5 милиона евра из буџета.

НЕ ДАЈУ СРПСКЕ СТАНОВЕ!

Вечерње Новости, Датум : 12.8.2010, Страна : 5

ФЕДЕРАЦИЈИ БиХ ПРЕТИ ФИНАНСИЈСКИ КОЛАПС ЗБОГ НЕРЕШЕНИХ ИМОВИНСКИХ ОДНОСА

БАЊАЛУКА - После пресуде Суда за људска права у Стразбуру да Федерација БиХ исплати одштету Бранимиру Ђокићу, бившем официру ЈНА, у износу од 65.200 евра због отимања његовог стана, овом ентитету прети финансијски колапс ако одлука буде примењена на више од 20.000 отетих српских станова.

Суд у Стразбуру је одлучио да Федерација БиХ Ђокићу мора у року три месеца, од дана када пресуда постане коначна, исплатити 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете, као и 200 евра за трошкове. **Председник Стамбене комисије у Удружењу војних пензионера РС Јово Вукобрат оценио је за “Новости” да, после ове пресуде, власт ФБиХ мора коначно престати да опструира решавање питања српских војних станова.**

- Правда је спора, али ипак достижна. Очекујемо да власт РС подржи наше удружење како бисмо успели да добијемо станове који су нам отети у Сарајеву и другим местима у ФБиХ - истакао је Вукобрат.

Он је подсетио да су чланови Удружења поднели неколико апелација Суду у Стразбуру против ФБиХ у вези са спорним становима.

- **ФБиХ годинама онемогућава око 300 бивших официра ЈНА и ВРС чији станови су станови у Сарајеву, Зеници, Тузли... да се обрате том суду тако што ове предмете враћа на Врховни, Уставни, кантоналне и општинске федералне судове -** рекао је Вукобрат.

Удружење је крајем јула упутило захтев високом представнику у БиХ Валентину Инцку у коме тражи да нареди ФБиХ да укине спорни члан 3а Закона о избеглим и расељеним лицима БиХ који је наметнуо некадашњи високи представник Карлос Вестендорп 1999. године, а којим се онемогућава да бившим припадницима ЈНА буду враћени станови у ФБиХ.

Наметнути члан бивше припаднике ЈНА не сматра избеглим особама, већ агресорима чиме им се онемогућава враћање станова.

И премијер ФБиХ Мустафа Муџезиновић потврдио је да ФБиХ може доживети финансијски колапс ако одлука Суда у Стразбуру у “случају Ђокић” буде примењена на више од 20.000 станова који су пре рата били у власништву Срба.

Немогућност да се Ђокићу врати предратни стан у Сарајеву, према одлуци Суда у Стразбуру, представља кршење одредаба Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, односно кршење члана који се односи на право на имовину.

Антрфиле : ВРАЋЕНИ СТАНОВИ У РС

ЗА разлику од Федерације БиХ, Република Српска је вратила свих 510 војних станова на својој територији бившим припадницима ЈНА из реда бошњачког и хрватског народа још 2002. године, а ови станови у међувремену, откупљени.

ЂАПИЋУ ЦРКВА СМЕТА

Вечерње Новости, Датум : 12.8.2010, Страна : 34

Живе ране олује
Др. Предраг Пејчић

Хрватска влада спроводи насељавање својих грађана у српске куће и на имања, а "Слободна Далмација" у броју од 20. августа пише да стамбени фонд грађана бивше Југославије, а који се сада не користи (војни објекти и одмаралишта, друга одмаралишта и викендице, стамбени објекти, итд.) јесте "прикладан смјештај за нове реке избјеглица и прогнаника", Хрвата али не и Срба. Лист је донео и одлуку Сабора по којима се овај стамбени фонд може узети на привремено коришћење.

Према листу, 21.841 хрватски избјеглица привремено живи у 176 хотелских и 599 других објеката. Тако је само 4.000 хрватских војника и избјеглица поднело молбе да се трајно насели у Книн.

Глас Славоније из Осијека доноси изјаву Анта Ђапића, лидера Хрватске странке права, који се залаже за укидање српске и формирање Хрватске православне цркве:

"Са великим задовољством гледао сам одлазак Срба, јер је део српске мањине био тумор који је у протеклих 100 година систематски спречавао консолидацију хрватског народа и формирање хрватске државе. Пружамо подршку Туђмановој политици, јер када је реч о Србима у Хрватској, важи правило: "Или се поклоните, или се удаљите"! Срби из Крајине су добровољно отишли, а ми смо свједоци невиђеног прогона Хрвата из Војводине и Бањалуке... Потребно је забранити рад Српске православне цркве и треба формирати хрватску православну цркву!"

Извештај Бутрос Галија Савету безбедности УН о понашању хрватске војске у Крајини нису били познати јавности све док их немачки лист "Берлингер цајтунг" није објавио у броју од 24. августа. У извештају се износи и понашање хрватске војске према мировним снагама УН, а посебно према српским цивилима.

Податке је прикупио на основу информација припадника мировних снага генерал Бернар Жанвије који износи да хрватски државни и војни врх и две недеље после "Олује" није спречио пљачку и паљевине од стране својих војника преко десетак хиљада српских станова у већим местима, домова и имања, чак и целих насеља. Ферал трибјун у броју од 24. августа пише да се "у Загребу до Книна спремају пљачкашки возови", док остали листови и даље преносе еуфорију због пада Книна и Крајине.

Бутрос Гали је изјавио да ће број плавих шлемова до средине новембра 2005. бити смањен на свега 2.500 војника и то само у источној Славонији. Тиме је УН омогућила несметани пут Хрватској и њеној оружаном сили да је нападне и води битку за Вуковар.

Прве процене о губицима у хрватској војној акцији "Олуја" изнео је Документационо-информативан центар Веритас. Према њима настрадало је 1.960 особа, од чега 1.205 цивила, међу којима су 522 жене и 12 деце.

Четири дана по завршетку војне офанзиве, 11. августа 1995. Министарство здравља у Хрватској је обавестило јавност да имају 174 мртва и 1.430 рањених, док је са српске стране убијено 560, а рањено 1.850 крајинских војника.

Документационо-информативни центар Веритас располаже у својој евиденцији именима 1.960 погинулих и несталих Срба, од чега 1.205 цивила, а међу њима 522 жене и 12 деце. Пре ове офанзиве у Крајини је живело око 450.000 становника. Подаци "Веритас" су указивали да је у Книну погинуло или нестало 362 особе, у Грачацу 169, у Глини 128, Вргинмосту и Бенковцу 110, итд. Заправо, за 749 је утврђено да су погинули, док је судбина осталих неизвесна. Међународни црвени крст регистровао је 550 гробних места, док је у Крајини остало да живе, у тешким условима, само 8.444, углавном старијих особа.

Према још неутврђеним подацима из Крајине је протерано око 250.000 становника, док је Ема Бонино, Европски комесар за избелице сматрала, да је око 10.000 особа из колоне нестало током бежања. Многа од тих лица завршила су у масовним гробницама. Преко 1.500 заробљених војника предато је судовима који су их осудили на казне од три до четири године.

Дан када је Книн пао, 5. август, Хрватска слави као Дан побједе и домовинске захвалности.

Двадесетак дана по престанку "Олује", тачније 26. августа 1995. у Книн је дошао воз, од Туђмана назван "влак слободе". Туђман је тада изнео своје право виђење Срба у говору: "Книн је сада хрватски и никада више неће бити повратка на оно што је било. Срби више немају гдје да се врате, а никада у историји нису ни били овдје дуже од двјеста - триста година...Позивам све хрватске домољупце диљем свијета да се врате у Книн у хрватску Крајину која је сада ослобођена, коначно ослобођени хрватски териториј... Дошли смо овдје с влаком слободе. Гдје су ти Срби, који су нам пријетили? Книн је постао ужас антихрватски који је и довео до тога да 1900. године Срби започну борбу против самосталне и независне хрватске државе. Тко их је довео до тога да неславно нестану из Книна и ових крајева, као да их никада није било"!

Антрфиле : МАРТИЋЕВА ОДГОВОРНОСТ

У Србији је 18. августа стигло 152.918 избеглица; напуштена је имовина вредна пет милијарди немачких марака, док су лидери неких странака у Србији, а и многи добронамерни грађани Србије и избеглице постављали питање одговорности Милана Мартића за насталу ситуацију и за сраман пораз Српске војске Крајине.

АКТИВНИЈЕ У ОДБРАНУ ПРАВА ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 12.8.2010, Страна : А29

Петнаест година после завршетка ратау Хрватској није учињен суштински помак у решавању бројних проблема преко 400.000 Срба и осталих грађана који су протерани из својих станова и кућа од 1991. од 1998. године. Проблем одузете, уништене, оштећене и нестале покретне и непокретне имовине, као и одузета станарска права, јесте једно од кључних. У претходном периоду потписано је неколико билатералних и регионалних докумената којима се, формално правно штите наша људска права, посебно право на имовину.

Прво, члан седам Споразума о нормализацији који је потписан августа 1996. године између СР Југославије и Републике Хрватске обавезује потписнике да обезбеде слободан и безбедан повратак избеглим и прогнаним у њихова

пребивалишта. Државе потписнице се обавезују такође да ће им омогућити враћање имовине или правичну надокнаду.

Друго, анексом „Г” Споразума о сукцесији, који је потписан 2001. а ступио је на снагу 2004. године регулисано је да ће права на покретну и непокретну имовину, а која се налази у држави наследници и на коју су грађани или друга правна лица имали право 31. децембра 1990. године, бити призната, заштићена и враћена од стране те државе, у складу са успостављеним стандардима и нормама међународног права.

Треће, у јануару 2005. године на трилатералној министарској конференцији прихваћена је Сарајевска декларација према којој су се Србија и Црна Гора, Хрватска и БиХ обавезале да ће решити питање избеглих и расељених лица до краја 2006. године. Нажалост, наведени документи су, у највећој мери, остали мртво слово на папиру што се тиче остваривања имовинских права протераних Срба из Хрватске.

Посебно истичемо Резолуцију Парламентарне скупштине Савета Европе, усвојене јануара ове године, у којој се каже да питање компензације имовине може доћи само у случају да њен повратак није могућ и да ни на који начин повратак имовине не може бити условљаван одлуком избеглица да се врате у земљу одакле су протерани или се определе за интеграцију у земљи у којој се налазе.

Протерани Срби из Хрватске који живе у Србији, Босни и Херцеговини и у трећим земљама нису у стању да сами заштите своја имовинска и друга права која се системски крше у Хрватској у последњих 20 година. Због тога захтевамо да Влада Републике Србије коначно дефинише питање протераних Срба и осталих грађана Србије који имају правне интересе у Хрватској, али и у осталим државама насталим на простору бивше Југославије, као једно од својих спољнополитичких приоритета.

Оно што је наше дубоко убеђење а то је да Србија треба далеко активније, кроз међународне организације и кроз своју дипломатску активност, да се позива на међународне и горе поменуте документе који представљају темељ за решавање питања станарских права, повратка имовине или правичне накнаде за уништenu, оштећену или несталу имовину, као и решавање осталих проблема протераних Срба.

Убеђени смо, такође, да остварење наших имовинских, стечених, статусних и других права јесте задатак и уставна обавеза Србије и кључни предуслов успостављања трајног мира, стабилности и поверења у региону западног Балкана.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица

СРБИ СА КИМ ПРОТИВ ‘ЧЕДИНЕ НЕЗАВИСНОСТИ’

Пресс, Датум : 12.8.2010, Страна : 3

БЕОГРАД - Апсолутно је неприхватљив предлог лидера ЛДП-а Чедомира Јовановића да Срби са Косова и Метохије сами изаберу независност која им је најприхватљивија, кажу српски лидери са Косова. Они наводе да је без обзира на стање на терену, признавање независности Косова незамисливо, а камоли оствариво.

Државни секретар Оливер Ивановић каже да за одбијање овог предлога постоје три главна разлога.

- Прво, то је супротно Уставу Србије и државној политици, друго, неспојиво је са нашом историјом и емоцијама, и коначно, питање је како би Срби живели у таквој независној држави. Ја верујем да би се 90 одсто њих одмах иселило - наводи Ивановић. Рада Трајковић, представница Срба са централног Космета, такође мисли да није могуће да „наш народ изабере било коју независност“.

- Ја не могу да говорим у име свих Срба са Косова, јер је свако од нас у другачијој позицији. Али мислим да би ми срце пукло када бих морала да се изјасним за независност Косова. Ја јесам да се окренемо реалности, јесам за дијалог, за сарадњу, договор, за политику могућег... Али сама помисао на изјашњавање за било какву независност цепа ми срце. Мислим да ће то можда моћи да ураде неке будуће генерације, а ми који смо све ово доживели, прошли, ми никако - прича Рада Трајковић за Пресс.

Марко Јакшић, лидер са севера Космета, каже да је предлог Чедомира Јовановића пласиран „након немогуће мисије Вука Јеремића“.

- Политика Косово и ЕУ је неостварива. За нас Србе на Косову, предлог Чедомира Јовановића, односно било каква независност, је неприхватљива. Он има легитимно право да из Београда прича о реалном стању. Али ми немамо право да заборавимо како је ово реално стање настало - на српској крви, на 10.000 убијених и стотинама хиљада прогнаних Срба. Прихватањем независности ми бисмо дали легитимитет убијању Срба - каже Јакшић.

PRESS CLIPPING

Петак 13.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ФРАНЦУСКА БРАНИ ПОЛИТИКУ ПРЕМА РОМИМА

Политика, Датум : 13.8.2010, Страна : А4

Женева, Париз

– Француски званичници су јуче пред Комитетом УН за искорењивање расне дискриминације у Женеви одбацили оптужбе о дискриминацији Рома и тврдили да је државна политика, посебно према тој мањини, у складу са европским правом. Стручњаци УН су изразили велику забринутост посебно за судбину више хиљада Рома пореклом из Румуније и Бугарске, чија се насеља од краја јула уклањају по налогу председник Француске Николе Саркозија.

Француска делегација је јуче објашњавала да је, према споразуму о приступању Румуније и Бугарске ЕУ, могуће задржати извесна ограничења у кретању држављана тих земаља. Они су такође рекли да је враћање људи у земље порекла у складу са европским правом које омогућава свакој земљи да ограничи боравак онима који су незапослени и представљају социјални терет. „Све предузете мере су у оквиру добровољног повратка уз хуманитарну помоћ”, рекла је званичница француског министарства за имиграцију Фредерик Дубле.

ЕУ ФИНАНСИРАЛА КУПОВИНУ КУЋА

Данас – Браничево, Датум : 13.8.2010, Страна : 2

У Петровцу на Млави избеглице добиле кров над главом

Петровац на Млави – Недавно су у Петровцу на Млави, у присуству грађана, представника локалне самоуправе, ЕУ, италијанске хуманитарне организација, Интер СОС” и Комесаријата за избеглице, предати кључеви шест кућа које су изграђене за избеглице. Локална самоуправа обезбедила је плацеве и инфраструктуру, избеглице су изградиле темеље а Европска унија финансирала је куповину монтажних кућа. У просеку куће су површине четрдесетак квадрата и за сваку ЕУ је платила по 12.000 евра. Сви учесници у овом пројекту изразили су задовољство што је збринута шест избегличких породица. Посебно су били срећни и узбуђени домаћини који су на коришћење добили нове куће. Ово је срећан тренутак за све нас поручује, Стеван Тунић из Книна.

- У Петровцу на Млави са породицом 15 година живим као подстанар. Не могу да вам кажем колико сам срећан што ја и супруга и моја деца сада коначно имамо свој кров над главом. У сарадњи са општином купили смо плац, саградили темељ и ево сада се усељавамо у своју кућу, више нема кирије и лакше се дише.

Супруга је почела да ради а деца су нам одлични ученици. Ово је срећан почетак новог живота у Петровцу, месту у коме планирамо да заувек останемо, прича узбуђено Стеван, који је добио инвалидску пензију.

За протекле две године у Петровцу на Млави за избеглице су изграђене две стамбене зграде у које је смештено шездесетак породица. Од око 500 избеглица које су биле у колективном центру касарне бивше ЈНА остало је да се збрине још седам породица и око тридесет које станују приватно у Петровцу.

PRESS CLIPPING

Субота 14.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРВО ПРИЈАВА, ПА ПОМОЋ У ХРАНИ

Дневник, Датум : 14.8.2010, Страна : 9

КОМЕСАРИЈАТ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ОБЕЗБЕДИО ПОТПОРУ

Најугроженије избегличке, прогнане и расељене породице добиће помоћ у храну, коју је за њих обезбедио Комесаријат за избеглице Србије, а о месту и времену доделе помоћи биће благовремено обавештени. Право на ову потпору имају породице које примају материјално обезбеђење решењем Центра за социјални рад Новог Сада, затим оне с више чланова, односно са троје и више деце, самохрани родитељи и породице инвалидских породица. У категорију инвалидских породица убрајају се старачка домаћинства (жене с више од 60 година, а мушкараци преко 65 година), затим породице са чланом који је телесни инвалид, ометен у развоју и болестан члан, и избеглице самци старији од 50 година.

Породице треба да до 27. августа поднесу пријаву од 7.30 до 15.30 часова Градској управи за социјалну и дечју заштиту и то Одсеку за избегла, прогнана и расељена лица, Улица краља Александра 14.

Уз пријаву треба да се приложи: потврда Националне службе за запошљавање за пунолетне чланове породице, затим потврда Центра за социјални рад да су корисници материјалног обезбеђења, пензионерима треба и чек од пензије, а запосленима потврда о висини плате. Они који нису на евиденцији Националне службе за запошљавање прилажу и изјаву о незапослености. Подноси се и фотокопија избегличке легитимације, легитимација интерно расељених лица, или фоткопија личне карте. Самохрани родитељи треба да имају изјаву (али не мора бити оверена) да брину о детету. За једночлано домаћинство такође треба изјава, такође не мора да буде оверена. Породице с болесним чланом треба да донесу и доказ о болести.

ПРИЈАВЕ ДО 27. АВГУСТА

Данас, Датум : 14.8.2010, Страна : 12

Додела помоћи најугроженијим избегличким породицама

Нови Сад - Комесаријат за избеглице Републике Србије обезбедио је помоћ у храну за најугроженије избегличке, прогнаничке и расељеничке породице која ће бити подељена преко Управе за социјалну и дечју заштиту Града Новог Сада

- Одсек за избегла, прогнана и расељена лица. Право на остваривање помоћи у храну имају: породице које су оствариле право на материјално обезбеђење породице решењем Центра за социјални рад Града Новог Сада, вишечлане породице са троје и више деце, породице самохраних родитеља, породице инвалидских пензионера, породице старих

лица (жене преко 60 година, а мушкарци преко 65 година живота), породице са чланом породице телесним инвалидом, ометеним у развоју и болесним чланом породице, за избеглице у статусу, ако и једночлана домаћинства лица старијих од 50 година.

Пријаве могу да се поднесу Градској управи за социјалну и дечију заштиту - Одсеку за избегла, прогнана и расељена лица, Краља Александра 14, до 27. августа ове године, радним данима од 7.30 до 15.30 часова. Уз пријаву (која се преузима у Одсеку за избегла, прогнана и расељена лица) потребно је приложити и одређену документацију, а обавештење о томе се добија приликом преузимања пријаве. О месту и времену доделе помоћи у храни корисници ће бити благовремено обавештени.

НА ДУГОМ ПУТУ КА БОЉЕМ ИЛИ РОМИ У СРБИЈИ

Данас – Викенд, Датум : 14.8.2010, Страна : 8

ПС: у сивој зони

Зорица Миладиновић

ПРАВНО НЕВИДЉИВИ

Лепа Брено, дај неки динар, да си ми жива и здрава, може се чути безмало у сваком граду у Србији, обично из уста мусавих малишана или омршавелих мајки са дететом у крилу. Мајке, очеве и децу видимо и на пијацама и буваљацима где продају робу нижег квалитета. Често приметимо да их има доста међу радницима градске чистоће. „Најупадљивији“ су када са коњима и дрвеним колима, или гурајући ручна колица, пролазе градом, ометајући саобраћај. Претходно су копали по контејнерима не би ли дошли до картона или гвожђа. Све то не значи да их добро познајемо, мада су наше комшије, свуда око нас и са нама.

Лига за декаду Рома оцењује да је упркос проблемима положај Рома у Србији бољи него пре пет година, када је Декада почела. Незванични подаци о успешности спровођења акционих планова Декаде сврставају Србију на друго место од 13 европских земаља укључених у овај процес, одмах после „најбоље“ Шпаније. Према овим резултатима, Србија је постигла напредак у лечењу, запошљавању и образовању ромске популације, али су њен велики проблем нерешено становање Рома, који су углавном сабијени у неусловне махале, као и упадљиви „недостатак“ Рома у државним институцијама. Проблем је и што не постоје статистички подаци којима би се мерили животни услови Рома и њихив напредак.

- Надамо се да ће после Другог европског самита ЕУ о Ромима у Европи, одржаног 8. априла ове године у Кордоби, Унија предузети конкретне кораке и захтеве према земљама које желе улазак у ЕУ. Представници Европске комисије су на том самиту јасно казали да очекују да се високи владини представници у Србији, као чланице Декаде, обавежу на конкретна дела, с циљем сузбијања дискриминације, друштвене искључености и расизма усмерених против Рома. А ми ћемо се залагати да ЕУ, у свим земљама које желе да буду њене чланице, инсистира на стандарду људских права, као и праћењу колико се он остварује - каже координатор Лиге за декаду Рома Осман Балић.

- Најбоље резултате у петогодишњем периоду Декаде постигла су министарства здравља и економије и регионалног развоја, као и Министарство просвете, мада ту нема прецизних података. На основу Акционог плана, Министарство здравља је од 2006. до 2008. из буџетске линије потрошило 61 милион динара, а у 2009. 15,5 милиона динара за чак 164 пројекта у 60 домова здравља, што је обезбедило да 41.908 Рома буде

„приведено лекару, прегледано, лечено или упућено на рехабилитацију“. Скоро 11.000 Рома изабрало је свог лекара, а 3.990 жена свог гинеколога. У сарадњи са ОЕБС, од 2008. до ове године у домовима здравља запослено је 60 жена ромске националности које као здравствене медијаторке, што је нека врста патронажних сестара, обилазе ромска насеља. Такође, направљена је нека врста здравственог картона за 33.958 ромских породица и здравствено су евидентирана 118.842 Рома. Обезбеђене су личне карте и здравствене књижице за 6.676 Рома, који су до тада били „правно невидљиви“, те стога нису могли ни да се лече, похађају школу или добију запослење - каже Балић. Он додаје да је Министарство економије, са своје стране, обезбедило успостављање базе података незапослених лица ромске националности на евиденцији Националне службе за запошљавање. Зато се сада зна: до 31. маја ове године на евиденцији те службе било је 14.769 незапослених Рома. Зна се, такође, да је током прошле године скоро 7.500 Рома позвано на разговоре за посао, преквалификовано, доквалификовано или упућено да заврши основну школу ради запошљавања.

Саговорник Данаса, ипак, наглашава да напредак није тако сјајан како би се могао чинити. Најгора ситуација је у Министарству животне средине и просторног планирања, које је донело солидне законе и планове, али не решава проблем око 300 нехигијенских ромских насеља у Србији.

- Начин на који је решено насеље испод Газеле није нешто што би требало препоручити - објашњава Балић. - Ово министарство би такође - процењује он - што пре требало да се ангажује и око решавања радног статуса сакупљача секундарног отпада, који су још увек у „сивој зони“. Немају радни однос, раде у немогућим условима и изложени су непријатностима како од грађана тако и од „органа реда“. Таквим послом бави се око 8.000 породица у Србији. Сакупљач секундарних сировина је доминантно „ромско занимање“, нарочито на југу Србије.

- Проблем је што и даље нема инклузије, односно активног укључивања ромске заједнице у друштво. Најгоре је што Рома нема у државним институцијама и органима локалне самоуправе. Закон о државним службеницима налаже да се мора водити рачуна о заступљености мањина приликом запошљавања, тако да би много више њих требало да буде, рецимо, у полицији или менаџменту здравства, становања и социјалних институција. Када их нема ни после пет година Декаде, онда се може говорити о патернализму државе, па и социјалном инжењерингу. И да у државној администрацији постоји дискриминација, које, иначе, у Србији суштински нема, упркос повременим случајевима, какви су, рецимо, Јабука или улица и споменик Шабану Бајрамковићу, који јесу лоши индикатори. У Србији још нису створени услови за остваривање права Рома, али они имају права као Срби - оцењује Балић.

За такво стање, међутим, одговорност не сноси само држава. Наш саговорник верује да и Роми морају да „промене понашање“ и културолошку свест, тако да им постане нормално да плаћају стамбене трошкове, сами уређују махале, замене коње малим камионима. Према његовој оцени, проблем је и ромска политичка елита, односно Национални савет, који је, као и сви други национални савети - „режимски и изабран на фалсификованим изборима“.

- Код Рома је почела да се буди грађанска свест, а Национални савет је гуши. Ипак, многе ромске невладине организације труде се да је унапреде. Наша Лига ће, рецимо, од 2011. започети обуку ромских активиста у писању пројеката за ИПА фондове. Заједно са локалним самоуправама, ромски невладин сектор ће настојати да обезбеди активније учешће србијанских Рома у процесу аплицирања код ИПА фондова. А садашња Влада Србије би требало да искористи вољу и ангажман европских институција за ромско питање као развојну шансу Србије - оцењује Балић.

Према свим показатељима, Роми су категорија која у Србији живи најтеже. У студијама о социјалној интеграцији Рома процењује се да је од укупног броја радно способних Рома само 20 одсто запослено, а само пет одсто од тог броја ради у државним фирмама. Извештај УНИЦЕФ о стању деце у Србији тврди да више од 60 одсто ромских домаћинстава са децом живи испод границе сиромаштва и да је скоро 70 одсто ромске деце сиромашно. Статистички подаци говоре да је нешколованих Рома четири пута више него осталих. Без завршене основне школе дупло више је оних у ромској него укупној популацији. Роми четири пута мање завршавају средњу школу од осталих. По службеним подацима из 2002, чак 37 одсто ромске деце уопште не говори српски језик пре него што достигне школски узраст, а 46 одсто има веома ограничено знање те врсте. Непознавање језика оцењује се као један од разлога што је, бар по подацима организације Саве Тхе Цхилдрен, међу ученицима који похађају специјалне школе чак 80 одсто ромске деце.

У Србији, иначе, по попису из 2002, живи 108.193 Рома. Незваничне процене међународних и невладиних организација су да је реална цифра и петоструко већа. Ипак, Влада и невладин сектор се слажу да у Србији живи од 450.000 до пола милиона Рома, што је шест одсто становништва. Та процена се, међутим, мења уколико се у њу укључе и Косово и Метохија, избеглице и расељена лица, као и повратници из земаља ЕУ, међу којима је, такође, највише Рома.

PRESS CLIPPING

Петак 16.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИ ТРАЖЕ ПОМОЋ ВЛАДЕ

Преглед, Датум : 16.8.2010, Страна : 5

Удружење избеглица, Регионални одбор за помоћ избеглицима у Војводини, позвало је јуче Министарство одбране и Владу Србије да оснују правни тим за помоћ припадницима некадашње Југословенске армије којима су одузети станови у бившим југословенским републикама.

„Пресуда Суда у Стразбуру којом је Босна и Херцеговина обавезна да бившем официру ЈНА Банмиру Ђокићу за одузети стан исплати 60.000 евра и 5.280 евра за нематеријалне и судске трошкове доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин“, саопштило је то удружење избеглица.

Регионални одбор за помоћ избеглицима у Војводини сматра да је та пресуда прилика да Србија помогне припадницима бивше Југословенске армије да врате своје станове који су изгубили током рата у бившој Југославији.

У саопштењу се позива и председник Србије Бориса Тадића да се као бивши министар одбране активно укључи у решење проблема са којима се суочавају припадници некадашње Југословенске армије којима су у бившим југословенским републикама одузета станарска права.

ИГЛА ЈЕДИНИ ТРОШАК

Вечерње Новости, Датум : 16.8.2010, Страна : 17

ЗАНАТСКА КОМОРА НИША НУДИ РЕШЕЊЕ ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ ТАКО ШТО ПОКРЕЋЕ БЕСПЛАТНЕ ШКОЛЕ ЗА ДОМАЋУ РАДИНОСТ

Да ли је могуће покренути посао са само десет динара и после живети само од њега? У Занатској комори Ниш тврде да јесте и кажу да је то - рекорд, а инвестиција од десет динара је - обична игла. Управо зато у овој комори од понедељка организују бесплатну Летњу школу за домаћу радиност.

- Велики број људи је у Нишу захваћен транзиционим синдромом. Ту су технолошки вишкови, привремено расељена лица, избеглице, незапослени, школовани дипломци - упозорава за „Новости“ Блашко Станисављевић, председник Занатске коморе Ниш.

- Ако на евиденцији међу незапосленима, којих је до 40.000, имамо више од 50 посто жена, њима би требало да се помогне у преквалификацији. На надлежним градским управама је да нађу тржиште.

Време редовних донација, субвенција, социјалних програма полако пролази - тврде у комори и додају да досадашњи напори у овом правцу дају само делимичне резултате. Отуда се развијање домаће радиности намеће као логичан избор.

- Нишлијке ћемо подучавати за вез, ткање, гобленарију, интарзију, уметничко штоповање - каже Станисављевић. - У исто време имамо и обуку за жене расељене с Космета у сарадњи са „Микрофондом“. Очекујемо да и локална самоуправа пружи подршку Летњој школи.

Љиљана Милић и Снежана Радојчић имају по 56 година, немају посла, немају пензију, па озбиљно размишљају о пријављивању за обуку.

- Можда тренутно у Србији није добра клима за домаћу радиност, али у иностранству ови женски занати ипак имају шансе - верују ове незапослене раднице.

У протеклих 15 година у Занатској комори Ниша преквалификовало се и стручно оспособило више од 15.000 људи! Научили су се старим занатима, радила је и Школа иконописа, па су обучене Нишлије уз помоћ подстицајних средстава, кредита и помоћи НСЗ, Микрофонда, Хелпа, успевали да се осамостале.

Један део преквалификованих мајстора је успео да замени старе занатлије у њиховим матичним радњама, док је добар део преквалификаната ушао у ортаклук са самарцијама, часовничарима, занатлијама свих врста.

- Око 200 кандидата завршило је обуку за мајсторе од почетка 2010. године - наводе у Занатској комори Ниша. - Шаљемо раднике код најбољих нишких масјтора да код њих изуче занат. Ту се сусретну са муштеријама и више од 50 посто њих је успело да се запосли, што је одличан резултат.

Антрфиле : ПРИЈАВЕ

СВИ заинтересовани за учење у Летњој школи домаће радиности могу да се јаве Занатској комори Ниш у Пријездиној улици број 4 или на телефон 018/241-543.

ПОМОЗИТЕ ОФИЦИРИМА ЈНА У СТРАЗБУРУ

Курир, Датум : 16.8.2010, Страна : 2

Удружење избеглица

НОВИ САД - Удружење избеглица, Регионални одбор за помоћ избеглицама у Војводини, позвало је јуче Министарство одбране и Владу Србије да оснују правни тим за помоћ припадницима некадашње ЈНА којима су одузети станови у бившим југословенским републикама.

„Пресуда Суда у Стразбуру којом је БиХ обавезна да бившем официру ЈНА Бранимиру Ђокићу за одузети стан исплати 60.000 евра и 5.280 евра за нематеријалне и судске трошкове доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин“, саопштило је то удружење избеглица.

ТРАЖЕ ПРАВНИ ТИМ

Вечерње Новости, Датум : 16.8.2010, Страна : 4

УДРУЖЕЊЕ ИЗБЕГЛИЦА ОБРАТИЛО СЕ ВЛАДИ СРБИЈЕ

Удружење избеглица, Регионални одбор за помоћ избеглицама у Војводини, позвало је јуче Министарство одбране и Владу Србије да оснују правни тим за помоћ

припадницима некадашње Југословенске армије којима су одузети станове у бившим југословенским републикама.

”Пресуда Суда у Стразбуру којом је Босна и Херцеговина обавезна да бившем официру ЈНА Бранимиру Ђокићу за одузети стан исплати 60.000 евра и 5.280 евра за нематеријалне и судске трошкове, доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин”, саопштило је то удружење.

Регионални одбор за помоћ избеглицама у Војводини сматра да је та пресуда прилика да Србија помогне припадницима бивше Југословенске армије да врате своје станове који су изгубили током рата у бившој Југославији.

PRESS CLIPPING

Среда 18.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОЧИЊЕ ОТКУП КУЋА И ИЗГРАДЊА СТАНОВА

Дневник, Датум : 18.8.2010, Страна : 15

АКЦИОНИ ПЛАН ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЧКИМ ПОРОДИЦАМА У БАЧКОЈ ПАЛАНЦИ

У Бачкој Паланци, по подацима повереника за избеглице у овој општини Радослава Милошевића, остало је још око 400 избегличких породица којима су потребне донације, односно помоћ у виду грађевинског материјала. Међутим, овде ускоро треба да почне и изградња зграде с 15 станова, од којих је 12 намењено избеглицама, а предвиђено је да се обезбеде и паре за куповину неколико кућа.

Комесаријат за избеглице Републике Србије доделио је локалној самоуправи за потребе избеглица 2,6 милиона динара. Тај новац, истиче заменик председника општине Зоран Јовичин, добило је 13 избегличких и расељених породица. Тачније, свака породица добила је по 200.000 динара да би убрзала решавање свог стамбеног проблема, а помоћ је у грађевинском материјалу.

- Локалним акционим планом за решавање проблема избеглица, односно оних који немају свој плац и кућу, општина Бачка Паланка ће у наредне четири године сваке године куповати по две куће – истакао је Јовичин. – Број купљених кућа могао би бити и већи, по систему динар за динар, а очекујемо и помоћ Покрајине и Републике.

Села, а у нашој општини их има 13, су нам празна, а то значи да се куће негде могу купити и за неколико хиљада евра. Такви људи не могу сада да добију помоћ у грађевинском материјалу јер немају ни плац ни кућу за адаптацију, па им је кућа у селу решење. Радослав Милошевић додаје да је предат захтев немачкој хуманитарној организацији АСБ за доделу пакета грађевинског материјала појединачне вредности од 4.000 евра. Очекују се и друге донације у виду грађевинског материјала, а овдашње Повереништво тренутно је ангажовано на донацији пакета за економске пројекте у појединачној вредности од 1.200 евра.

– Крајем месеца треба да се потпише уговор за изградњу 15 станова у стамбеном насељу „Синај“ у Бачкој Паланци, а финансијер је Грчка, односно Хуманитарна организација „Европска перспектива“ – каже Милошевић. – Предвиђена је изградња хиљаду квадратних метара стамбеног простора, вредног 350.000 евра. Ако наставимо овом динамиком, сасвим је оправдано очекивати да у оквиру Локалног акционог плана проблем 400 породица избеглица и расељених лица решимо за четири године.

ПРЕСУДА ИЗ СТРАЗБУРА ВРАЋА ВОЈНЕ СТАНОВЕ

Данас, Датум : 18.8.2010, Страна : 14

Регионално удружење за помоћ избеглицама у Војводини

Суботица – Пресуда суда у Стразбуру, којом ова европска правосудна установа налаже Босни и Херцеговини да једном од бивших официра ЈНА исплати новчану надокнаду у висини вредности стана који му је својевремено одузет, била је повод да се Регионални одбор удружења за помоћ избеглицама у Војводини обрати Министарству одбране и републичкој Влади и затражи да и они пронађу решење за незавидан положај у којем су се након ратова деведесетих нашли поједини бивши официри војске бивше државе. **Пресуда Суда у Стразбуру доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин, наводе у Регионалном одбору за помоћ избеглицама у Војводини, оцењујући да је пресуда управо прилика да и Србија помогне припадницима бивше ЈНА да врате своје станове који су изгубили током рата у бившој Југославији.**

Удружење је такође позвало и председника Србије Бориса Тадића да се као бивши министар одбране активно укључи у решење тог проблема.

ЕУ ДА ОБУСТАВИ ДЕПОРТАЦИЈУ РОМА НА КОСОВО

Пресс, Датум : 18.8.2010, Страна : 5

СТРАЗБУР - Комесар Савета Европе за људска права Томас Хамарберг рекао је да западноевропске земље треба да обуставе присилно враћање Рома на Косово и указао на проблеме који ти људи имају са личним документима.

- Велики број Рома са Косова био је приморан да побегне како би преживео, што је довело до губитка и уништавања њихових докумената. Многи Роми због непоседовања никаквих докумената и неупућености имају проблеме да добију неопходне личне исправе да би могли да живе и остваре права у земљи која их је примила - рекао је Хамарберг.

КО МОЖЕ ДА ПОМОГНЕ СРБИМА

Курир, Датум : 18.8.2010, Страна : 2

Пошто Босна и Херцеговина одбија да официрима бивше ЈНА исплати новац за станове који су им бесправно отети, на потезу је Влада Србије

БЕОГРАД - Српске избеглице из БиХ траже станарска права, Федерацији не пада на памет да им врати станове, а Влада Србије још не зна да ли ће се укључити у овај процес.

Овако изгледа „стање ствари“ након пресуде суда за људска права у Стразбуру у случају „Бранимир Ђокић против БиХ“. Суд у Стразбуру донео је крајем маја одлуку да Федерација БиХ треба да исплати 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете Бранимиру Ђокићу јер није у могућности да му врати у посед стан у Сарајеву од 60 квадрата који му је одузет 1992. године.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица, која окупља 52 избегличка удружења, каже за Курир да су затражили помоћ Владе и

Министарства одбране да се оснује правни тим за помоћ припадницима некадашње ЈНА којима су одузети станови.

- Око 98 одсто бивших носилаца станарских права у БиХ остварило је своје право. Фактички су остали само Срби, некадашњи припадници ЈНА. Број људи који желе да остваре права тек треба да се утврди и они ће вероватно покушати да свој проблем реше на исти начин као Бранимир Ђокић. Тражили смо од Владе оснивање експертског тима који би се бавио питањем имовинских и станарских питања наших људи. До сада нисмо добили никакав одговор - каже Линта.

Курир је покушао да у кабинету потпредседника Владе Јована Кркобабића, у чијој надлежности се налазе и избеглице, добије одговор на питање да ли ће се учинити нешто како би се избеглицама из БиХ које нису вратиле своје станове помогло. До закључења броја нисмо добили одговор.

НОЈКИЋ: ЗАМАГЉИВАЊЕ ЗЛОУПОТРЕБА НА КОСОВУ

Пресс, Датум : 18.8.2010, Страна : 3

ГРАЧАНИЦА - Председник Покрајинског одбора СПО-а за Косово и Метохију Ранђел Нојкић изјавио је да одлука Уставног суда Србије о укидању косовског додатка има за циљ да замагли испитивање злоупотреба тог новца протеклих година. Он је оценио да она неће изазвати масовније исељавање Срба са Косова.

- Чињеница је и да нико више не може да оспори да су се догађале малверзације и злоупотребе са средствима из тог буџета за Косово и да се практично ништа није десило у откривању злоупотреба. Буџет за Косово је разнолик и, осим плата, предвиђа и друге трошкове, на пример за инфраструктуру. То су огромна средства и могућност манипулације је велика - рекао је Нојкић.

ШТА ЈЕ БИЛА „ОЛУЈА“?

Данас, Датум : 18.8.2010, Страна : 6

Отворено писмо Борису Тадићу

Поштовани председниче,

Спадам у круг грађана ове земље који сматрају да Ваша спољна политика враћа углед Србији укаљан претходним режимом, и да тиме стичете све већу подршку и у земљи и у свету. Спајање европске перспективе са легитимним националним интересом, за Србију је веома одговарајућа политика којој се тешко може наћи нека боља алтернатива. Развијање добросуседских односа, особито у последње време са Хрватском, мало кога прави противником или оставља равнодушним. То стоји, без обзира на то колико та политика наилази и на неслагања у погледу Косова. Или око неких питања унутрашњег развоја Србије.

Али баш у односима са Хрватском још постоје озбиљна спорења из прошлости, чији је израз и тужба и противтужба двеју држава пред Међународним судом у Хагу, која захтевају пажљив приступ. Националисти обеју држава баш на том терену чекају своје шансе. Ви сте дотакли тај проблем изјавом поводом 15. годишњице егзодуса Срба из Книнске крајине, која је, нажалост, изазвала неповољне реакције у Хрватској.

Не знам да ли је нека грешка у интерпретацији изјаве, али нисте били у праву кад сте рекли да је „Олуја“ била „злочин који се не сме заборавити“. Јер „Олуја“ је по својој

природи била легални чин Хрватске за ослобођење дела земље од агресивних планова Слободана Милошевића. Међутим, под окриљем „Олује“ догодили су се и крупни злочини над српским народом у Хрватској. Поред убијених и несталих цивила, пљачке и паљевине кућа, око 250.000 грађана српске националности, који су у Книнској крајини живели неколико векова, били су приморани да напусте своја огњишта и крену у избеглиштво. То је ваљда највеће етничко чишћење у Европи после Другог светског рата, које баца велику љагу на ослободилачку акцију Хрватске.

Та трагедија изнедрила је два непомирљива гледања на карактер оружаног сукоба у Хрватској: за Србе је то био грађански, а за Хрвате освајачки рат, инспирисан Слободаном Милошевићем. Свестан сам чињенице да се истина о том сукобу пробија веома тешко и преспоро. Ипак, по мом дубоком уверењу, на српској страни је обавеза да се одбаци још увек присутно становиште у нас, које интервентни рат у Хрватској третира као грађански рат, у коме су Срби, без икакве своје кривице били страдалници. То није потпуна истина. Треба најзад признати да је то био рат за проширење граница српске државе, под изговором решавања „српског питања“. Али, с друге стране, не верујем да и хрватско славље ослобођења, може протицати чисте савести, без отвореног признања да тај врли чин има и своју тамну страну. Можда би иза дана славља требало да уследи и дан жалости због злочина над Србима. Скроман подстицај у том правцу дала је Иницијатива младих за људска права у Хрватској, која је поставила спомен-плочу у Книну у знак сећања на страдање српских цивила у акцији хрватске војске.

Господине председниче, далеко сам од помисли да се овај терет из прошлости може брзо и лако отклонити. Али ново поглавље добрих односа са Хрватском које сте покренули не би требало да се отежава неопрезним односом према том делу наше мукотрпне историје. Зато Вам се и обраћам, уверен у Вашу демократску отвореност.

Искрено Ваш Миленко Марковић, потпредседник Савеза антифашиста Србије

PRESS CLIPPING

Четвртак 19.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СРПСКИ ПОВРАТНИЦИ ЋЕ МОЋИ ДА ОТКУПЕ СТАНОВЕ

Политика, Датум : 19.8.2010, Страна : А4

Загреб, 18. августа – Српски повратници у Хрватску који су пре 1991. године имали станарско право па су избегавши из Хрватске изгубили станове, добиће могућност да откупе стан у који су добили на располагање од државе као заштићени најмопримци. Тако најкраће гласи договор који су ових дана постигли иначе коалициони партнери у власти ХДЗ и Самостална демократска српска странка.

То је потврдио потпредседник хрватске владе Слободан Узелац, који у данашњем „Новом листу” о томе каже: „Пошто се ради о врло сложеној материји још не могу са пуном сигурношћу да кажем хоће ли о томе влада расправљати већ на седници овог четвртка или ће о томе бити речи на једној од следећих седница. У сваком случају таква ће се одлука донети, јер је о томе постигнут одговарајући политички договор.”

Према објашњењу Узелца, који у влади представља СДСС, право на откуп станова добиће српски повратници који су већ обухваћени програмом стамбеног збрињавања и који се тренутно налазе у тим становима као заштићени најмопримци. „Они ће добити право да те станове откупе по релативно повољним ценама које ће мање-више бити онакве какве су биле деведесетих када је већина грађана који су имали станарско право откупљивала своје станове”, каже такође Узелац.

Ради се, додајмо, о становима изван подручја од посебне државне бриге, односно на оним подручјима где није било ратних операција. Таквих повратника, који су добили на коришћење станове на основу тога што су претходно изгубили док су били у избеглиштву, има око 4.500 (од 9.000 поднетих захтева), а програм таквог стамбеног збрињавања се наставља.

Сада такође предстоји битка српских представника у Хрватској да се обнови рок за пријављивање оних који желе да се врате и укључе у програм стамбеног збрињавања, што иначе подржавају и европске институције које делују у Хрватској. Укидањем станарског права док су били у избеглиштву (што им хрватски судови нису признавали као оправдано одсуствовање из стана дуже од шест месеци, док се Хрватима избеглиштво признавало као оправдано напуштање места пребивалишта) Србима у Хрватској је одузето према подацима ОЕБС-а око 30.000 станова, док хрватска влада тврди да их је 18.000.

ОСКРНАВЉЕНО ПРАВОСЛАВНО ГРОБЉЕ У БЕНКОВЦУ

Политика, Датум : 19.8.2010, Страна : А4

Загреб, 18. августа – Непознати починитељи током јучерашњег дана оскрнавили су православно гробље у Бенковцу тако што су оштетили неколико надгробних споменика. Према наводима свештеника православне цркве Светог Јована у том

равнокотарском граду, оштећено је шест надгробних споменика и неколико крстова.

Он сматра да се ради о национално мотивисаном вандалском чину, што повезује с недавним нападима на децу Срба повратника у Лишанима Тињским у истом крају, чему је и лично присуствовао. Полиција је, иначе, успела да идентификује и приведе тројицу нападача који су српске повратнике гађали јајима. Имена нису саопштена, осим података да се ради о једном малолетнику (17) и двојци младића од 18 и 20 година, против којих је поднета пријава за ремећење јавног реда и мира.

ДЕМОЛИРАНЕ ПОВРАТНИЧКЕ КУЋЕ У ЖАЧУ

Повратници, Датум : 19.8.2010, Страна : А6

Непознати починиоци демолирали су три куће у повратничком селу Жач, у општини Исток, чију изградњу финансира Министарство за повратак у косовској влади, пошто су се после 11 година Срби самоиницијативно вратили.

Вељко Коматовић, представник села Жач, за „Политику” каже да су три куће прексиноћ демолиране наочиглед КПС-а, а Срби с правом сумњају да су вандали албански екстремисти.

„Чули смо како Албанци целу ноћ дивљају, али нисмо смели да излазимо из шатора. Ово је унело велико узнемирење међу повратнике”, наводи Коматовић.

Он подсећа да су поједини Албанци од 28. марта, када су се Срби поново вратили у своје село, до данас шест пута каменовали шаторе и три пута отварали рафалну паљбу, наочиглед полиције и Кфора.

PRESS CLIPPING

Петак 20.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОДЕЛА ПАКЕТА ХРАНЕ

Правда, Датум : 20.8.2010, Страна : 16

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ И РАСЕЉЕНИМ НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНЕ ЗЕМУН

Комесаријат за избеглице јуче је позвао све избегле и расељене на територији општине Земун, који испуњавају прописане критеријуме, да до 27. августа поднесу захтев за доделу хуманитарних пакета хране.

Право на ову помоћ могу остварити породице и појединци уколико њихови збирни приходи нису већи од 45.033,00 динара.

Хуманитарну помоћ могу добити и домаћинства инвалидних пензионера и старих лица која чине жене од преко 50 година и мушкарци преко 55 година живота, домаћинства чији је члан болесна особа, као и самци старији од 50 година.

За доделу пакета хране, уз захтев је потребно доставити: фотокопије нових избегличких легитимација, личне карте или расељеничке легитимације.

Уз потребну документацију, писани захтев за доделу пакета хране треба поднети Комесаријату за избеглице при Општини Земун (зграда општине, први спрат, соба 17).

СРБИ ТРАЖЕ МИЛИЈАРДЕ ДОЛАРА ЗБОГ „ОЛУЈЕ“!

Ало!, Датум : 20.8.2010, Страна : 3

ЖРТВЕ ИЗ КРАЈИНЕ ЈУРЕ ПРАВДУ ПРЕД АМЕРИЧКИМ СУДОМ

Група Срба тужила је Федералном суду у Чикагу војно консултантску компанију МПРИ („Милитару Професионал Ресорсес Инкорпоратед“) као саучесника у геноциду и прогону Срба током „Олује“. Очекује се да одштетни захтеви у парници буду мерени милијардама долара, а у процесу су ангажовани неки од најбољих америчких адвоката! Како је за „Ало!“ потврдио Саво Штрбац, из „Веритаса“, та организација већ скоро годину дана ради с групом адвоката из САД на припремању тужби.

- Амерички адвокати су се одлично припремили и пронашли преседане за друге делове света. Треба истаћи да ће они Србе из Крајине заступати по систему кредитирања, то јест до окончања парнице неће ништа наплаћивати, а тада ће узети проценат. То нам даје право на оптимизам јер тако скупи адвокати не би прихватили посао да не верују у позитиван исход - објашњава Штрбац за „Ало!“.

Он додаје да је МПРИ организација коју чине високи официри војске САД и која је обучавала хрватску војску и испланирала „Олују“.

- **Ићи ће се најпре с породицама оних који су погинули у „Олуји“, са Србима који живе у САД, а „Веритас“ ће адвокатима пружити помоћ у вези с онима који живе у**

другим деловима света. Адвокати из САД су ме убеђивали да ово може да успе, а реч је о људима из познатих адвокатских фирми - објашњава Штрбац. Иначе, групна тужба која је предата суду у Чикагу има 40 страница и наводи да је циљ „Олује“ био „да се силом протера мањинска етничка група“.

„Операција ‚Олуја‘ као последицу је имала убиства и нехуман однос према хиљадама Срба, насилно протеривање 200.000 Срба из њихових вековних домова, пљачку и уништавање имовине вредне стотине милиона долара“, каже се у тужби и наводи да је Гојко Шушак, тадашњи министар обране Хрватске, на састанку с представницима МПРИ, у октобру 1994, када је склопљен мултимилионски уговор, изјавио да „жели да Србе истера из Крајине“.

Антрфиле : Продужена рука Беле куће

МПРИ је 1987. основала група пензионисаних официра свих родова војске, у својим редовима има и велики број обавештајаца.

Ова фирма је организовала „Олују“, а на челу акције био је генерал Карл Вуоно. МПРИ је позната и по наоружавању армије босанских муслимана. „Леђа“ МПРИ обезбеђују Бела кућа и Пентагон, без чијег аминовања ју је немогуће ангажовати. У деловима света, односно жариштима на којима САД има „виталне интересе“, америчка администрација врши наоружавање, а МПРИ обуку и војно консултантске послове. По том систему су 1996. у БиХ учествовали у програму „Опреми и обучи“.

ПОВРАТНИЦИ МОГУ ДА ОТКУПЕ СТАНОВЕ

Ало!, Датум : 20.8.2010, Страна : 7

СРПСКИ повратници добиће право на откуп друштвених станова у Хрватској, договор о томе коначно су постигли ХДЗ и СДСС, а одлука владе очекује се ових дана, пренела је јуче агенција Срна. До сада је у Хрватској решено око 4.500 захтева српских повратника за такозваним привременим смештајем, од којих се око хиљаду њих већ налази у државним становима које ће ускоро моћи да откупе. Председник Српског народног већа и посланик у хрватском парламенту Милорад Пуповац изјавио је новинарима да још трају разговори о условима откупа.

„Српска страна инсистира да ти услови буду што ближи онима под којима су станове откупљивали сви грађани Хрватске током деведесетих година“, прецизирао је Пуповац. Друштвени станови у Хрватској су се деведесетих година откупљивали у просеку за по 300 евра по метру квадратном.

ВЕЧЕРЊИ ЛИСТ: ТУЖБА ПРОТИВ АМЕРИЧКЕ ФИРМЕ ЗБОГ „ОЛУЈЕ“

Политика, Датум : 20.8.2010, Страна : А4

Загреб – Група Срба из Хрватске тужила је америчку приватну војно-консултантску фирму МПРИ зато што је, наводно, војно опремала, обучавала и осмислила план операције хрватске војске „Олуја“ 1995. године, пише „Вечерњи лист“. Тужиоци у том случају, који се води пред Федералним судом у Чикагу, траже милијарде долара одштете. У заједничкој тужби на 40 страница пише да је циљ „Олује“ био „силоу протерати мањинску етничку групу“.

Фирму МПРИ (Милитару Професионал Ресоурцес Инкорпоратед), коју су 1987. основала осморица бивших припадника америчке војске, а потом је 2000. купила фирма „Л-3 комуникејшен”, у тужби спомињу као „учесника у геноциду”.

„Операција 'Олуја' постала је највећа копнена офанзива у Европи од Другог светског рата, а као последицу је имала убиства и нехуман однос према хиљадама Срба, насилно протеривање 200.000 Срба из њихових вековних домова, пљачку и уништавање имовине вредне стотине милиона долара”, пише у тужби чији текст преноси „Вечерњи лист”.

У тужби се наводи да је тадашњи хрватски министар одбране Гојко Шушак, на састанку с представницима МПРИ-ја у октобру 1994. године, када је с том фирмом наводно склопљен вишемилионски уговор, рекао да „жели да Србе истера из Крајине”. Акција хрватске војске „Олуја”, извршена 4–5. августа 1995. године, довела је до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. Саму војну акцију, али и период потом, обележили су ратни злочини које су припадници хрватске војске, али и цивили, починили над српским цивилима. Због чињенице да као одговорне особе нису спречили злочине над цивилима током и после „Олује” пред Хашким трибуналом је у току суђење хрватским генералима Анти Готовини, Ивану Чермаку и Младену Маркачу, а одговорност за егзодус Срба из Хрватске приписује се покојном председнику Фрањи Туђману.

О УСЛОВИМА СЕ ЈОШ ПРЕГОВАРА

Дневник, Датум : 20.8.2010, Страна : 25

СРПСКИ ПОВРАТНИЦИ МОЋИ ЋЕ ДА ОТКУПЕ ДРУШТВЕНЕ СТАНОВЕ

ЗАГРЕБ: Представници Хрватске демократске заједнице (ХДЗ) и Самосталне демократске српске странке (СДШ) договорили су се да и српски повратници имају право на откуп друштвених станова, а о условима откупа још се преговара. До сада је позитивно решено око 4.500 захтева српских повратника за привремен смештај, а њих 1.035 се већ налази у државним становима које ће ускоро моћи да откупе, навео је радио Дојче веле.

Радио наводи изјаву председника Српског народног већа и посланика СДС С-а Милорада Пуповца да разговори о условима откупа још трају јер „желимо да ти услови буду што ближи онима под којима су станове откупљивали сви грађани Хрватске током деведесетих“. Председник Српског демократског форума (СДФ) Вељко Џакула рекао је да има још пуно нерешених питања.

На проблем стамбеног збрињавања и потребу јасне политике за решавање тог проблема недавно је у Загребу указала и специјални извештач УН Раquel Ролник, која је рекла да је, 15 година после рата, 70.000 хрватских држављана српске националности још у избеглиштву, подсетио је радио. Хрватски председник Иво Јосиповић је, током прве званичне посете Србији, позвао све који су отишли из Хрватске да се врате и обећао да ће се учинити све што може да се тај повратак олакша. Председник Одбора за људска права и права националних мањина у хрватском Сабору Фурио Радин поздравио је најаву да се српским повратницима омогући откуп станова на које су имали станарско право, али је упозорио да приликом откупа не би смело да дође до било какве дискриминације.

Данијел Срб, председник Хрватске странке права, међутим, сматра, међутим, да се ради о још једном случају у којем Влада прихвата захтеве СДС С-а који су „апсолутно неприхватљиви и правно неутемељени“, наводи Дојче веле. Српски

повратници ће, према његовим речима, за неколико десетина хиљада евра постати власници станова, а све то ће морати да плате хрватски порески обвезници.

PRESS CLIPPING

Субота 21.08.2010. год.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ И СИРОМАШНЕ

Датум : 21.8.2010

Новина : Пресс

Страна : 14

Аутор : А. П. М.

добра вест

ЗАЈЕЧАР - Интерно расељена лица и социјално угрожене особе јуче су добиле кључеве нових станова у улици Тимочки кеј. Стамбени простор је обезбеђен за 39 расељених особа и за осам особа са евиденције Центра за социјални рад. Станови су опремљени основним намештајем и кухињом, а зграда има и заједничку просторију за састанке опремљену телевизором. Ову инвестицију од 32 милиона динара су обезбедили Европска унија, Комесаријат за избеглице, „Интерсос“ и град Зајечар.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И СИРОМАШНЕ

Датум : 21.8.2010

Новина : Блиц - Србија

Страна : 2

Аутор : С. Б.

ЗАЈЕЧАР - У Зајечару су уручени кључеви нових станова за 13 избегличких породица и три социјално угрожене породице са евиденције Центра за социјални рад. Новоизграђена зграда налази се на Тимочком кеју, има четири двособна, 10 једнособних и две гарсоњере. Сви станови су опремљени најосновнијим намештајем, креветима, кухињом и ормарима. Изградња је коштала 32 милиона динара, а финансирани су је Европска унија, Комесаријат за избеглице, „Интерсос“ и град Зајечар.

ЖИГОШУ СРБЕ!

Датум : 21.8.2010

Новина : Курир

Страна : 4

Аутор : БРАНКИЦА РИСТИЋ

На интернет страни Петрињског радија отворено се позива на линч Срба, Хрвати траже да се „четницима“ ставе жуте траке на руке, како би их распознавали као Јевреје у конц-логорима!

БЕОГРАД - На интернет страни хрватског Петрињског радија позива се на линч Срба!

Повратници у град у коме је пре рата био исти број Срба и Хрвата називају се

четницима којима би требало ставити жуте траке на којима би била исписана четири „С“ како би их лакше распознавали! Наравно, све по угледу на нацисте, који су се сличним средствима служили приликом истребљења Јевреја. Ево неколико насумично одабраних порука које Хрвати шаљу својим комшијама Србима:

Торн2010: Таквима треба ставит жуту траку с СССР око руке, па кад прођу градом, да им сватко може пљунут у лице...

Штефо: Таквима треба ставити жуте траке са звијездом око руке нека се распознају у граду и да су поносни на своја (не) дјела која су починили од 91. - 95...

Торн2010: Па браћа Костићи су се одавно вратили. Мало, мало па су код куће. Старци им тамо живе већ годинама. Знам јер су ми сусједи. Никако ми није јасно ово што се догађа у нашој држави. Ја да отуђим јебену циглу неке испред куће завршио бих у затвору, а ови декларирани четници слободно шећу, долазе, одлазе, и нитко им ништа не може. Гдје је тому крај????

Купа37: Очито да је рат вођен против духова, а не људи и да су нам неке невидљиве силе рушиле куће и пресељавале ствари из домова у њихове домове...

Некимак: Силом смо хтјели похрватит наше католике ..али мо'ш ти њега из Републике Српске али Републику Српску из њега никада...

Даро: ма кужим те... но ја би волио да сте и остали на прљавцима... у рату се ћирилица није могла чути... данас је пјевају и бранитељи... јеби га... не могу то прогутати... с једне стране се заклинају у хрватство а с друге шарафе жаруље... не иде ми то скупа... није досљедно... стално пљују Србе а откидају на њихову глазбу... не волим недосљедност...

Читалац који нам је доставио ову информацију каже да је цео случај пријавио канцеларији Оебса у Загребу, али да никаквих реакција није било. Јуче нису реаговали ни представници Срба у хрватским институцијама, као ни хрватска влада.

Антрфиле : Директор радија: Бришемо шта можемо

Директор Петрињског радија Дарко Комлиновић каже за Курир да је у правилницима о порталима најстроже забрањено да се шири говор мржње, али да, по истим правилима, они нису дужни да прате шта грађани пишу.

- Ипак, ми то радимо и кад год смо у прилици бришемо непримерени садржај. Али, не можемо све да испратимо, па се десе и пропусти. Чињеница је да се не слажем с оним о чему су наши слушаоци коментарисали. Због свега што се дешавало у Петрињи многима је неугодно када виде да се неко ко је урадио нешто лоше у рату сада слободно шета. Но, без обзира на све, ми не одобравамо овакав начин говора и гледамо да то сузбијемо кад год можемо - каже Комлиновић.

ПОД ИСТРАГОМ УЛОГА ХОЛАНЂАНА У СРЕБРЕНИЦИ

Датум : 21.8.2010

Новина : Политика

Страна : АЗ

Аутор : Н. Р.

Тужилаштво у Арнему започело истрагу о улози холандске јединице „Дачбат”

Према извештајима агенција

Арнем, Хаг – Тужилаштво у холандском граду Арнему почело је, како јуче преносе холандски медији, истрагу о улози припадника холандског батаљона УН у Сребреници, 1995. године. Радио Холандија преноси да се, по захтеву породица жртава у Сребреници, истрага води против челних људи ове јединице, познате под именом „Дачбат”, тако да су њом обухваћени бивши командант „Дачбата” Том Кареманс, његов тадашњи заменик Роб Франкен и други у ланцу командовања – официр задужен за кадровска питања Беренд Остервен.

Холандски медији преносе да су поступак покренули Хасан Нухановић, који је за Холанђане радио као преводилац, и чланови породице Ризе Мустафића, који је радио као електричар, а води се као нестао. Према речима њиховог адвоката Лизбете Зегвелд, они терете руководеће људе холандског батаљона УН да су њихове рођаке препустили снагама босанских Срба које су их после убиле.

„Истрага је корак у добром правцу”, рекла је новинарима адвокат Лизбет Зегвелд, додајући да „рођаци очекују да то одведе до даље кривичне истраге и евентуално до судског гоњења”.

Према писању холандских медија, ово је први пут да је јавни тужилац пристао да покрене поступак у овом случају и подсећа да је суд у Арнему надлежан за кривичне поступке против војних лица. Из канцеларије јавног тужиоца саопштено је да се сада проучавају судска документа те да немају засад шта да изјаве.

Иначе, холандски суд у Хагу је у септембру 2008. године одбацио захтев рођака жртава злочина у Сребреници да холандска држава призна одговорност за геноцид почињен у том босанском граду у јулу 1995. године и исплати им одштету за смрт ближњих. Тада су тужиоци, такође, били Нухановић, који је у масакру у Сребреници изгубио родитеље и млађег брата, као и Мустафића удовица Мехида, и њихова деца Дамир и Алма Мустафић.

Тужиоци су ставили на терет холандским војницима, задуженим за заштиту сребреничке енклаве, да су предали муслиманске избеглице снагама босанских Срба и тако прекршили неколико националних закона и међународних споразума. Подсетимо, влада Холандије је пала 2002. године, након објављивања независног извештаја Института за ратну документацију који је утврдио да су одговорни политичари јер су лоше припремљене холандске војнике послали у „немогућу мисију” у Босну и Херцеговину.

ХАШКИ ТУЖИОЦИ НАЈВИШЕ ПРЕТИЛИ СВЕДОЦИМА НА СУЂЕЊИМА МИЛОШЕВИЋУ И ШЕШЕЉУ

Датум : 21.8.2010

Новина : Пресс

Страна : 3

Аутор : С. ВОЈИНОВИЋ

БЕОГРАД - Хашки истражитељи и тужиоци највише су претили и застрашивали сведоке на суђењима Слободану Милошевићу и Војиславу Шешељу, због чега је у Хагу покренут поступак против бивше тужитељке Карле дел Понте и њених сарадника. Адвокат Тома Фила каже да је најбруталнији од свих тужилаца био Цефри Најс, који је чак и на суду отворено претио сведоцима, док радикал Љубиша Петковић каже да му је хашки тужилац отворено нудио новац и лагодан живот у иностранству само да сведочи против лидера радикала.

Љубиша Петковић објашњава за Пресс како је у Хагу осуђен на четири месеца затвора јер није хтео да оптужи Шешеља.

- Позвали су ме 2005. у канцеларију Хашког трибунала у Београду да као бивши начелник Ратног штаба СРС сведочим о добровољцима. Дао сам изјаву и мислио да сам завршио са њима, али су ме годину дана касније позвали опет и рекли да сам сада осумњичен јер не говорим истину. Разговарао сам са истражитељем Паолом Пастореом и тужиоцем Данијелом Сектором, којима сам поновио све што сам рекао и први пут, али тада крећу уцене и подмићивања - прича Петковић.

Новац или затвор

Он додаје да га 2006. тужилац упозорава да му прети опасност од Шешељевих људи.

- Служили су се најпрљавијим триковима. Тужилац ми је казао да је Шешељ преко своје жене јавио да сам ја њихов сведок и да ми прети опасност. Пасторе ми је отворено нудио да моју породицу одмах склони код пријатеља у Словенију, а да ћемо, кад све прође, добити и новац. Није помињао суму, али је рекао да бих добио толико да можемо сви заједно да живимо негде у свету - прича Петковић и додаје:

- У мају 2008. ме позивају да сведочим против Шешеља. Када сам одбио, стигао ми је налог Судског већа да дођем у мају, али нису прецизирали датум. Пошто се нисам појавио 13. маја на суђењу, Претресно веће је издало потерницу за мном, а наша полиција ме ухапсила 27. маја. На суђењу сам се изјаснио да нисам крив, али су ме 11. септембра осудили на четири месеца затвора због непоштовања суда - каже Петковић.

Најгори је Џефри Најс

Врсни познавалац рада Хашког трибунала Љиљана Смајловић подсећа да је тужилац Џефри Најс у процесу против Милошевића у више наврата јавно признао да његови сведоци не говоре истину:

- Једном је чак тражио да, уместо већег броја сведока, сведочи истражитељ Тужилаштва који би „сажео“ њихове исказе. Милошевић је тврдио да су поједини сведоци починили кривично дело лажног сведочења, али је суд остао глув на његове примедбе - каже Смајловићка.

Адвокат Тома Фила каже да је застрашивања и претњи највише било током процеса Милошевићу и Шешељу .

- Тужилац Џефри Најс је у Београду отворено претио сведоцима да морају лажно да сведоче, притискао их, уцењивао, говорио им „видећете ви...“. Ти људи су ми причали да се Најс понашао изузетно бахато и осионо. Замислите човека који дође у твоју земљу, где си рођен, и прети ти да ћеш овако или онако проћи ако не сведочиш како ти он каже. Најс је и током суђења јавно претио сведоцима! Ја таквог човека у животу нисам срео - каже Фила.

Антрфиле : Хаг: Истрага против истражитеља, не против тужилаца

Портпарол Хашког суда Нерма Јелачић рекла је јуче да није тачно писање угледног британског листа „Гардијан“ да се поступак води против тужилаца.

- „Гардијан“ је погрешно интерпретирао одлуку суда у којој се наводи да је истрага усмерена против истражитеља, а не против тужилаца - рекла је Јелачићева.

Сведоци страшно лагали на суду

Новинарка Љиљана Смајловић каже да је на суђењу Милошевићу бар трећина од 300 сведока Тужилаштва променила исказ у односу на изјаву дату пре почетка процеса.

- Једна жена је у суду упорно тврдила да је видела ознаке југословенске војске на крилима авиона који је бомбардовао колону албанских избеглица, иако је НАТО још током бомбардовања преузео одговорност за тај „инцидент“, како су га назвали. Сведок Билај Авдиу је тврдио да је својим очима видео како српски полицајци живом Албанцу ваде ножем срце из груди у Рачку, иако су форензичари утврдили да су сви убијени страдали од ватреног оружја - наводи Смајловићева примере лажних сведочења.

СВИРКЕ И КОКТЕЛИ ЗА ПОМОЋ МАЛИШАНИМА

Датум : 21.8.2010

Новина : Дневник

Страна : 10

Аутор : Н. В.

У „ГЕРИЛА БАРУ“, У ОРГАНИЗАЦИЈИ „КОШНИЦЕ“

Удружење грађана “Кошница” до краја августа и почетком септембра у “Герили” организује серијал концерата ауторских и клупских бендова, а од прикупљеног новца на журкама биће купљен материјал за допунско образовање и креативан рад деце из Дечјег села у Сремској Каменици. Акција почиње овог викенда.

Синоћ је отворена изложба фотографија са Летњег кампа за децу који је одржан на Бегечкој јами, уз коктел парти. У клубу ће бити постављене кутије за добротворне прилоге, од којих ће бити купљен материјал за Дечје село.

Вечерас ће у “Герила бару” наступити новосадски електро-етно састав “Ортодоц гроове”. Реч је о бенду који је делом састављен од бившег “Грува”, делом од чланова групе “Јосип А Лисац”. На њиховом наступу ће такође бити постављене кутије за прилоге, а и приход од продаје коктела и “шутерса” ићи ће у

хуманитарне сврхе. Свирка почиње око 23 сата, а организатори истичу да је циљ манифестације да се сви добро проведу, али и да помогну у једној племенитој акцији. “Кошница” је позната по хуманитарном раду. Већ неколико година организују камп за децу без адекватног родитељског старања на Бегечкој јами.

Уз велики ангажман и ентузијам, ови људи су током јула у две смене успели да приреде летовање за безмало стотину становника Дечјег села у Сремској Каменици, децу избеглу и расељену са Косова и малишане из Босне и Херцеговине.

Већ више година организују школе пливања и клизања за децу из Дечјег села, прикупљају поклоне за клинџе који се лече у Дечјој болници и помажу још неким организацијама и институцијама.

PRESS CLIPPING

Недеља 22.08.2010. год.

УМЕСТО НА БРИОНЕ СТИГЛА У САРАЈЕВО

Датум : 22.8.2010

Новина : Политика

Страна : А15

Аутор : БОРО МАРИЋ

Анђелина Цоли дошла у БиХ с близанцима Ноксом и Вивијен, које је чувало десет телохранитеља. – Разговори са Харисом Силајџићем и Жељком Комшићем

Од нашег сталног дописника

Бањалука – Вест да је славна холивудска глумица Анђели Цоли прекјуче допутовала у Сарајево, јуче је и званично потврђена. Она се, наиме, састала с председавајућим Председништва Босне и Херцеговине Харисом Силајџићем и хрватским чланом Председништва БиХ Жељком Комшићем. У саопштењима Силајџићевог и Комшићевог кабинета наведено је да су они с њом разговарали о неколико тема – помоћи избеглим и расељеним лицима у БиХ, осавременавању образовања, уједињавању земље и снимању филма у БиХ у коме ће Анђелина Цоли играти. Силајџић је, наведено је у саопштењу његовог кабинета, рекао да је „питање подршке повратничкој популацији један од приоритета његовог деловања“. Он је Анђелину Цоли, која је уједно и амбасадорка добре воље Високог комитета Уједињених нација за избеглице, позвао да у октобру ове године присуствује Међународној конференцији о унапређењу дијалога међу културама који ће се одржати у Сарајеву, чији ће организатор бити кувајтска фондација Ал Бабтаин, а њен покровитељ биће Харис Силајџић. Такође, сложили су се да је едукација први приоритет у чему је будућност нових генерација БиХ.

Према извештајима сарајевских медија, Анђелина Цоли ненајављено је допутовала прексиноћ у Сарајево. Ово је њен други долазак у Босну и Херцеговину у последња четири месеца. Први пут је у БиХ била у априлу, са супругом Бредом Питом, с којим је обишла избегличке центре у Горажду и Вишеграду. Њиховим становницима обећали су помоћ у решавању стамбених питања. Њену прву посету БиХ организовали су Еуфор и УНХЦР, али су њихови представници прексиноћ сарајевским медијима рекли да са прекјучерашњим доласком Анђелине Цоли у БиХ немају никакве везе.

Према сазнањима „Дневног аваза“, глумица је у 17.30 часова слетела на сарајевски аеродром приватним авионом, „цесном“. С њом су били и њени близанци Нокс и Вивијен, које је чувало десет телохранитеља. С обзиром на то да ужива статус врло важне личности, са сарајевског аеродрома је отпутовала плавим комбијем са Еуфоровим таблицама, а то возило пратила су два ципа. „Све се десило изненада, када је Анђелина уместо у Хрватску одлучила да допутује у БиХ. Према нашим информацијама, допутовала је због снимања филма у нашој земљи чија радња ће се бавити ратним догађајима на Балкану деведесетих година прошлог века“, рекао је анонимни извор „Дневног аваза“ и додао да се од

тада изгубио сваки траг славној глумици.

Незванично је процурила вест да је славна глумица прексиноћ посетила египатску амбасаду у Сарајеву и да је била и у пакистанској амбасади у Сарајеву. Аднан Османагић, власник сарајевског Радија Стари град, рекао је да му је водитељ Емир Цоцалић јавио телефоном „да је Анђелина Цоли виђена на транзиту како фотографише панораму Сарајева“.

Анђелина Цоли је првобитно најавила да ће доћи у Хрватску, на Брионе, где је требало да се састане с глумцем Радетом Шербецијом. Међутим, све је било узалуд јер је холивудска дива, која је на позив колеге Шербеције требало да посети Брионе и задржи се неколико дана, долазак отказала, наводе хрватски електронски медији.

„Намеравала сам да отпутујем у Хрватску, како бих вечерас била на 'Краљу Лиру'. Због безбедносних пропуста речено ми је да то логистички неће бити могуће. Ја сам обожаватељка Радета Шербеције чула сам сјајне ствари о његовој продукцији. Надам се да ћу следећи пута моћи да присуствујем“, пренео је портал www.дневник.ba саопштење глумичиног саветника за односе са јавношћу Адама Валдмана.

Раде Шербеција је, према извештају загребачког „Јутарњег листа“, рекао да већ са Анђелинном одавно разговара „у вези са њеним новим филмом“. „Она је једноставна и паметна жена. Позвао сам је на Брионе, јер знам да воли позориште и мислио сам да би јој било занимљиво да види нашу представу 'Краљ Лир' коју успешно играмо већ 10 година“, казао је Шербеција.

АНЂЕЛИНА ЦОЛИ СЕ СУСРЕЛА СА БОСАНСКИМ ПОЛИТИЧАРИМА

Датум : 22.8.2010

Новина : Пресс

Страна : 19

Славна холивудска глумица Анђелина Цоли, која је у петак увече, после отказивања посете Брионима, дошла у Сарајево, јуче се сусрела са Харисом Силајџићем и чланом Председништва БиХ Жељком Комшићем. Састанак је одржан на иницијативу амбасадорке добре воље УНХЦР-а, којој је ово друга посета БиХ, а држана је у већој тајности него претходна.

Зграда Председништва БиХ била је центар медијског интересовања јер је Анђелина Цоли ту одржала одвојене састанке са Силајџићем и Комшићем. Она је исказала посебан интерес за унапређење одрживог повратка у БиХ, па је са Силајџићем разговарала о набавци сушара, хладњача, мотокултиватора, пластеника и друге опреме повратничким породицама.

Разговори о новим пројектима

Анђелина Цоли и Харис Силајџић сложили су се да је едукација приоритет за будућност нових генерација БиХ. Силајџић је изнео идеју да Сарајево и БиХ постану едукациони центар који ће привући хиљаде студената из целог света. Анђелина Цоли је исказала спремност да се придружи у промоцији ове идеје и да путем заједничких пријатеља раде на реализацији тог пројекта.

У разговору са чланом Председништва БиХ Комшићем амбасадорка УНХЦР-а је говорила о активностима које намерава да спроведе у БиХ и тако помогне расељенима и ојача уједињење и образовање. Комшић је изразио уверење да ће

и кроз њене активности доћи до реализације конкретних пројеката. На крају, у врло пријатној атмосфери, разговарали су о будућем пројекту америчке глумице - снимању филма који ће се делом реализовати и у БиХ, саопштено је из прес службе Председништва БиХ.

На крају је Силајџић позвао глумицу да у октобру ове године присуствује Међународној конференцији о унапређењу дијалога међу културама, која ће се одржати у Сарајеву у организацији кувајтске фондације „Ал Бабтаин“, а под Силајџићевим покровитељством.

Анђелина Циоли је у петак у поподневним сатима слетела на Међународни аеродром Сарајево. Стигла је приватним летом, потврђено је у Граничној полицији БиХ. У Сарајево је довела двоје од шесторо деце и десет телохранитеља.

Детаљи посете тајна

Глумица је у Сарајево стигла због снимања филма чија радња је смештена на подручју бивше Југославије. После кратког задржавања на аеродрому, одлучила је да неће преспавати ни у једном од сарајевских хотела, него негде ван града. Баш као и приликом њеног последњег доласка, локација на којој тренутно борави строго се држи у тајности.

Холивудска звезда је већ боравила у БиХ у априлу, када је са супругом Бредом Питом посетила источну Босну. Она се тада сусрела са повратничким породицама које су је, како је истакла, надахнуле јер „упркос тешкој реалности и неизвесној егзистенцији имају јаку вољу да изграде бољу будућност за своју децу“. Ипак, нагласила је да ће се вратити и сусрести с политичарима с којима жели да разговара о решењима проблема избеглица.

Антрфиле : Медији криви за недолазак на Брионе

Иако су сви екс-Ју медији брујали о посети Анђелине Циоли Брионима, где су је очекивали до последњег тренутка, посета Хрватској је отказана јер јој није могла бити гарантована сигурност. Иначе, мирно острво је током претходних дана окупирао гомила новинара, фоторепортера, обожаватеља и познатих личности, који су до хрватског националног парка дошли како би се само на тренутак сусрели са холивудском дивом. Ипак, Анђелина је отказала долазак у Хрватску, а кривица за то се сваљује на медије.

- Њено обезбеђење је проценило да неће моћи да јој осигурају мир и заштиту од медија, па су отказали долазак на Брионе - изјавила је Марина Вујчић, ПР хрватског позоришта Улисис.

PRESS CLIPPING

Понедељак 23.08.2010. год.

РАЗГОВОРИ О ПОВРАТКУ ИЗБЕГЛИЦА

Датум : 23.8.2010

Новина : Данас

Страна : 9

Холивудска дива Анђелина Џоли изненада током викенда посетила Сарајево

Сарајево - Амбасадорка добре воље УНХЦР-а глумица Анђелина Џоли састала се у суботу у Сарајеву с председавајућим Председништва БиХ Харисом Силајџићем и Жељком Комшићем. Анђелина Џоли је са Силајџићем разговарала о повратку избеглица, а посебан интерес је исказала за унапређење одрживог повратка. Силајџић је рекао да је питање подршке повратничкој популацији један од приоритетних задатака његовог деловања и упознао је амбасадорку добре воље УНХЦР-а с пројектима на којима ради.

Како је саопштено из Председништва БиХ, Анђелина Џоли и Силајџић су се сагласили да је едукација приоритет у којем је будућност нових генерација БиХ.

Силајџић је предложио да Сарајево и БиХ постану едукациони центар који ће привући хиљаде студената из целог света, а глумица је исказала спремност да се придружи промоцији ове идеје и да, преко заједничких пријатеља, раде на реализацији тог пројекта. Силајџић је позвао Анђелину Џоли да у октобру ове године присуствује Међународној конференцији о унапређењу дијалога међу културама, која ће се у Сарајеву одржати у организацији кувајтске фондације Ал-Бабтаин. **У одвојеном сусрету, члан Председништва БиХ Жељко Комшић разговарао је са глумицом о активностима које она намерава да реализује у БиХ како би се помогло расељеним особама, али и о активностима везаним за јачање уједињења у БиХ и осавремењавању образовања.**

Истичући значај и успешне резултате УНХЦР-а у БиХ, Комшић је захвалио глумици на њеном интересовању да помогне у решавању проблема са којим се суочавају грађани БиХ.

Комшић и Анђелина Џоли су разговарали и о глумичином будућем снимању филма који ће се делом реализовати у БиХ, саопштено је из Председништва БиХ.

Холивудска глумица је допутовала у Сарајево у петак увече, са двоје деце и десет телохранитеља. Глумица је у априлу ове године први пут посетила БиХ у пратњи Бреда Пита, када је избеглицама у Горажду обећала помоћ.

АНЂЕЛИНА ЦОЛИ ЋЕ СНИМАТИ ФИЛМ О БИХ

Датум : 23.8.2010

Новина : Политика

Страна : А11

Од нашег сталног дописника

Бањалука – Филмска дива и амбасадорка добре воље Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице Анђелина Цоли, отпутовала је прексиноћ приватним авионом из Сарајева у Америку, известио је јуче сарајевски „Дневни аваз”. Она је у главном граду Босне и Херцеговине боравила 24 часа и састала се са члановима босанскохерцеговачког Председништва Харисом Силајџићем и Жељком Комшићем. Српски члан Председништва БиХ Небојша Радмановић, због раније уговорених обавеза, није присуствовао састанку са Анђељином Цоли, која му је, према извештају агенција, оставила писану поруку.

Осим о снимању новог филма о ратним догађајима у БиХ, крајем деведесетих година прошлог века – у ком би требало да игра главну улогу, а незванично се прича и да ће га режирати, говорећи о филму, она је, према извештају агенција, рекла: „Иако се прича дешава у рату, рат није тема филма, већ љубавна прича. Реч је о пару који се сусреће непосредно пре почетка рата и последицама које рат има по њихову везу”.

Рекла је, такође, да ће глумачка екипа бити састављена од глумаца различитих националности из бивше Југославије као и то да би „желела да укључи што већи број домаћих учесника” у овај пројекат. Анђелина Цоли је упозорила да би се „због осетљивости овог историјског периода” могле појавити „гласине и објавити бројне неистине о томе шта је тема овог филма”. „У том периоду желим да будем отворена и доступна медијима како бих помогла у разјашњавању нејасноћа, које се могу појавити”, пренеле су агенције речи Анђелине Цоли.

Глумица је са својим домаћинима разговарала и о статусу избеглих и расељених.

Подсетивши да је више од половине становника БиХ током рата расељено, избегло и протерано Анђелина Цоли је, према сарајевским медијима, изјавила: „Иако се последице такве трагедије не могу отклонити, имамо одговорност да учинимо све што је у нашој моћи да умањимо њихову бол, тако што ћемо помоћи онима којима је помоћ неопходна. Тиме доприносимо превазилажењу разлика и изградњи боље будућности за све људе у овој земљи.,,

Анђелина Цоли је говорила и о ревидираној Стратегији примене Анекса 7 Дејтонског мировног споразума – посвећеног повратку и враћању имовине.

„Надам се да ће ускоро бити предузети конкретни кораци који ће много побољшати животе расељених људи. Политичке воље су постигле компромис да би дошли до овог тренутка. Сада је потребна акција”, казала је према извештају „Дневног аваз” Анђелина Цоли.

АХТИСАРИЈЕВ ПЛАН РЕШЕЊЕ ЗА СЕВЕР

Датум : 23.8.2010

Новина : Курир

Страна : 4

Рада Трајковић

ПРИШТИНА - Представница Срба из централног дела Косова Рада Трајковић изјавила је да је Ахтисаријев план добро решење за север Косова.

- Уколико Београд и Србија заиста желе стабилност остатка Србије, а свакако и стабилност остатка Срба на простору Косова и Метохије, у смислу броја који се задржао и тенденције повратка Срба, за коју треба да се боримо, мислим да решење за север Косова мора да подразумева неки ниво институционалних веза севера с Приштином - рекла је Трајковићева за радио Дојче веле, а преноси Фонет.

КРОВ

Датум : 23.8.2010

Новина : Вечерње Новости

Страна : 5

Аутор : Н. Г.

РАШКА - На основу уговора између општине Рашка и Комесаријата за избеглице Републике Србије, а по расписаном конкурс, комисија за избор корисника донела је одлуку да пет најугроженијих породица избеглих са Косова и Метохије на подручје ове општине добије помоћ у грађевинском материјалу у износу од 375.000 динара по породици за решавање стамбеног питања.

СТОП УСТАШАМА

Датум : 23.8.2010

Новина : Курир

Страна : 2

Европски званичници осуђују учестале нацистичке испаде у Хрватској и упозоравају да с таквим понашањем Хрвати немају шта да траже у ЕУ

БЕОГРАД - Усташтво не пролази у Европи!

Учестали инциденти у Хрватској, у којима су главна мета Срби, било туристи било повратници, упали су у око и европским званичницима. Посланица Европског парламента и известилац ЕП за визну либерализацију за западни Балкан Тања Фајон за Курир каже да такво понашање нема оправдања.

- Инциденте те врсте снажно осуђујем! Било какви напади на туристе, на људе уопште, недопустиви су. Искрено се надам да се нешто слично у будућности неће догађати јер мржња, било које врсте, проузрокује страх и несигурност међу људима, ружну будућност - рекла је Фајонова.

Она је, ипак, уверена да власти у Хрватској раде све што је у њиховој моћи да се људи у њиховој држави осећају сигурно.

- Хрватска је још мало па стигла на циљ у преговорима са ЕУ. Они морају

доказати да су одговоран и веродостојан кандидат за чланство. То им је досад у великој мери успевало и надам се да ће држава у наредним месецима коначно затворити сва приступна поглавља, и што пре постати чланица ЕУ. До тада Хрватску чека још доста озбиљног посла - нагласила је она.

Фајонова је додала да „мржња и националистички испади никако нису европске вредности“, али да верује да се ради о појединачним инцидентима, „који се у будућности не смеју поновити“.

- Унија веома пажљиво прати ова дешавања у Хрватској и све сличне инциденте осуђује. Било би штетно за младе генерације да се врате у време свађа и тензија - закључила је Фајонова.

Из делегације ЕУ у Хрватској за Курир поручују да се последња дешавања прате с великом пажњом.

- Европска унија с пажњом прати дешавања у свим земљама које су кандидати за учлањење у ЕУ кад је реч о питањима људских права - кажу у овој делегацији и наводе да су у извештају о напретку Хрватске из 2009. године истакли да је тада било напада.

- Што се тиче српске мањине, било је мање пријава етнички мотивисаних напада. Полицијска истрага у таквим случајевима је боља него раније, мада се мало случајева заврши кривичним гоњењем. Много случајева остане непријављено, због недостатка поверења у власти и постојања негативног става према Србима у широј јавности - наводи се у одговору Куриру.

Антрфиле : ЕУ: Бележимо све инциденте над Србима

Из делегације ЕУ у Хрватској поручују да ће се последњи инциденти над Србима свакако наћи у њиховом извештају за 2010. годину.

- Хрватска мора охрабривати дух толеранције према српској мањини и предузети одговарајуће мере заштите оних који су још жртве претњи и чинова дискриминације, непријатељства или насиља - истакли су у делегацији ЕУ у Хрватској, уз опаску да ће извештај за 2010. годину бити усвојен у новембру и бавиће се даљим напретком у овој области.

Курир их натерао да обришу нацистичке поруке!

Петрињски радио експресно је скинуо са свог портала нацистичке поруке у којима се тражи да се Србима у Петрињи ставе жуте траке са четири С око руке. Ово је урађено без посебног образложења уредништва радио-станице, непосредно пошто се Курир позабавио овим случајем. Неколико посетилаца овог сајта ставили су линк ка веб страници Курира, а један од коментара био је да је очигледно неко тужакао београдским таблоидима ове усташке испаде.

Датум : 1.9.2010
Новина : Вечерње Новости
Страна : 17
Аутор : Н. Г.

ИЗБЕГЛИЦЕ

РАШКА - На последњој седници општинског већа формиран је Савет за миграције општине Рашка. Ово тело ће радити на изради локалног акционог плана за побољшање положаја избеглих и расељених са подручја ове општине. Приоритет је трајно решавање стамбеног питања избеглих и њихова интеграција у локалну заједницу.

Датум : 1.9.2010
Новина : Вечерње Новости
Страна : 15
Аутор : НН

КНИНСКА СПОМЕН - ПЛОЧА

ХРВАТСКИ МУП И ИНИЦИЈАТИВА МЛАДИХ ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ЗАГРЕБ - Иницијатива младих за људска права у Хрватској, која је 5. августа поставила спомен-плочу на подручју Книна чиме је одата почаст и пружено извињење цивилним жртвама акције “Олуја”, односно српским избеглицама, затражила је објашњење од хрватског МУП о томе ко је и по којим законским прописима одлучио да се покрене испитивање активиста Иницијативе.

- Сумњамо да се у овом догађају крије покушај политичког застрашивања активиста за људска права, каже се у саопштењу и наводи да су припадници криминалистичке полиције на кућној адреси тражили координатора Иницијативе.

- Знамо да је једино Комунална служба у Книну реаговала на прекршај који смо направили јер смо поставили спомен-плочу без дозволе надлежних институција, истиче се у саопштењу и додаје да је Иницијатива још 5. августа јавно саопштила да је спомен-плочу поставила без одговарајуће дозволе, јер је није успела испословати. Поставља се питање како то да криминалистичка полиција интервенише у случају комуналног прекршаја!

Датум : 1.9.2010
Новина : Данас
Страна : 2
Аутор : ЈЕЛЕНА ТАСИЋ

ДЕБАТА: ШТА С РЕЗОЛУЦИЈОМ У ЊУЈОРКУ, А ШТА ПОСЛЕ

Радослав Стојановић, стручњак за међународно право
``Консултовати се са ЕУ, држати проблем у УН``

Слободан Самарџић, потпредседник ДСС
``Корак по корак до капитулације у Бриселу``

- Предстојећа седница ГС УН није пресудна, јер се том резолуцијом неће решити што до сада није решено. Генерална скупштина мора да одговори на мишљење Међународног суда правде, јер га је она и поставила, а не Србија. Зато сматрам да је предлог српске резолуције био непотребан, поготово што је поднет без консултација с међународним факторима. Највише што у овој ситуацији очекујем јесте да Генерална скупштина својом резолуцијом препоручи преговоре, а било би добро и да наведе о којим питањима да се преговара.

- Лично, више бих волео да се косовско питање реши у УН и да Савет безбедности донесе одлуку о томе, јер резолуција Генералне скупштине, чак и да донесе нешто ново, није обавезујућа за државе, за разлику од одлука Савета безбедности. УН су форум који у светским размерама решава ствари. С обзиром на то да води рачуна о светским проблемима, очекујем да би се у УН донело решење за Косово које би нама највише одговарало. Генерална скупштина и УН би се руководиле проблемима који могу да проистекну из косовског преседана, пошто таквих случајева има широм света. Водиле би рачуна да одлука или било какво решење донето у оквиру УН буде у склопу светских односа, што је за нас боље него да се све сведе на Косово. Што се тиче ЕУ, од почетка је направљена грешка што је Београд, ако је Брисел већ нудио некакво консултовање, унилатерално поднео резолуцију. Мада, никад није касно.

- Постоји још једно питање које би морало да се решава ако се сматра да је независност Косова завршена прича. То је питање граница између тог независног Косова и остатка Србије - где ће та граница да иде. У том погледу и данас видим могућност да се северно КиМ, ако би се граница поставила на Ибру, постави у нов положај у односу на садашње стање.

- Бојим се да су битни и пресудни кораци већ иза нас. Како ствари иду, ова ће Генерална скупштина представљати затварање косовског питања у УН.

Пристанком на ублажавање ионако разводњене резолуције Србија пристаје на диктат западних сила у вези с фактичким признањем Косова. И сама одлука српских власти да ово питање преместе са Савета безбедности на Генералну скупштину представља увод у капитулацију. Последњих недеља присуствовали смо припреми унутрашње сцене на овакав пораз. Све је деловало као да у Србији сви једва чекамо да се отарасимо те море.

- За тренутну политику западних сила према Србији, ово није искључујуће. План је да Србија са ЕУ докраја разводни резолуцију, да се она прихвати великом већином у Генералној скупштини и да се онда тотално пребаци на ЕУ. Шта би после тога УН уопште радиле на том питању? Оно са чим би Србија пред делом биначког тела могла да оправда овакву предају Косова и Метохије, биће у рукама ЕУ. То је

напредовање у процесу придруживања. Али, тога неће бити ни после предаје Косова. ЕУ ће се вратити на “класичне” услове које Србија за догледно време неће моћи да испуни.

- То је оно о чему ће се у ЕУ још неко време причати. Али, последњих десет година деловања Уније на Косову и поводом Косова говори нам о томе да је она неспособна и невољна да се ухвати у коштац и с најнижим нивоом овог питања. Ако десетине судија и хиљаде полицајаца и војника из њених држава чланица нису могли да реше елементарно питање враћања Србима узурпиране имовине, ако њени представници на терену десет година мирно посматрају најбруталнија кршења људских права, ако се за то време у Покрајину није вратило ни три одсто прогнаника, ако је у области економске обнове Косова којом је директно руководила ЕУ долазило до таквих подбачаја, шта очекивати надаље када се Србија као држава сасвим повуче с Косова и Метохије.

PRESS CLIPPING

Четвртак 02.09.2010. год.

Датум : 2.9.2010
Новина : Вечерње Новости
Страна : 5
Аутор : Д. З.

НОВИ СТАНОВИ

БЛАЦЕ - У насељу Илићи у Блацу јуче су завршени грађевински радови на згради намењеној избеглицама из Хрватске и расељеним с Космета. Према речима **Небојше Милосављевића**, председника Општине, изградњу зграде са дванаест станова финансирала је немачка невладина организација АСБ, а вредност радова је око 200.000 евра.

Датум : 2.9.2010
Новина : Курир
Страна : 2
Аутор : НН

НА КОНВЕНЦИЈИ СОЦИЈАЛИСТА У РС

Дачић и Кркобабић

БАЊАЛУКА - Конвенција Социјалистичке партије Републике Српске и Партије уједињених пензионера биће одржана у недељу у Бањалуци, а присуствоваће јој и лидери СПС и ПУПС **Ивица Дачић** и **Јован Кркобабић**.

Председник СП РС Петар Ђокић рекао је јуче да би за РС и њене грађане најбоље било да победе кандидати владајуће коалиције за председника РС и члана

Председништва БиХ Милорад Додик и Небојша Радмановић, додајући да ће кампању социјалиста и ПУП пред опште изборе 3. октобра водити под геслом „Правда за све“.

PRESS CLIPPING

Субота 04.09.2010. год.

Датум : 4.9.2010
Новина : Правда
Страна : 25
Аутор : М.В.

ДВАДЕСЕТ СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

ПОЖАРЕВАЦ - У близини градске болнице почели су радови на изградњи монтажног објекта са 20 стамбених јединица, у којима ће живети избегла и расељена лица из „картон насеља“. Уговор за изградњу потписан је у мају ове године, између града Пожаревца, Републичког комесаријата за избеглице и немачке хуманитарне организације АСБ. Пројекат финансира ЕУ, укупна вредност радова је 288.000 евра.

Датум : 4.9.2010
Новина : Данас
Страна : 3

РУСИЈА УПОЗОРАВА ОЕБС НА СИТУАЦИЈУ НА КОСОВУ

Беч - Мисија ОЕБС у српској покрајини Косово треба да обрати посебну пажњу на ситуацију с повратком избеглих и јасније реагује на изражавање међуетничке нетрпељивости и провокације албанских екстремиста, усмерених на дестабилизацију ситуације у Покрајини и потискивање српског становништва, изјавио је стални представник Русије при ОЕБС Анвар Азимов. Он је на седници Сталног савета ОЕБС у Бечу рекао да су успостављање стабилности и безбедности, решавање питања осигурања права неалбанских националних заједница, очување српског културног и верског наслеђа и успостављање процеса стабилног повратка избеглих и расељених, кључни задаци утврђени у Резолуцији 1244 СБ УН. Тањуг

Датум : 4.9.2010
Новина : Блиц
Страна : 3

ПОВРАТАК НА КИМ

ОЕБС

Мисија ОЕБС на Косову треба да обрати посебну пажњу на ситуацију са повратком избеглих и јасније реагује на изражавање међуетничке нетрпељивости и потискивање српског становништва, изјавио је Анвар Азимов, стални представник Русије при ОЕБС-у.

Датум : 4.9.2010
Новина : Курир
Страна : 3

БРИГА О ИЗБЕГЛИМА

БЕЧ - Мисија ОЕБС у српској покрајини Косово треба да обрати посебну пажњу на ситуацију с повратком избеглих и јасније реагује на изражавање међуетничке нетрпељивости и провокације албанских екстремиста, усмерених на дестабилизацију ситуације у покрајини и потискивање српског становништва, изјавио је стални представник Русије при ОЕБС Анвар Азимов.

PRESS CLIPPING

Недеља 05.09.2010. год.

Датум : 5.9.2010

Новина : Ало!

Страна : 2

Аутор : ДАНИЦА ЋУРУВИЈА

НОВА „ОЛУЈА“

Даница Ћурувија новинар

За који дан ће се навршити 17 година од хрватске акције „Медачки цеп“, у којој је 9. септембра 1993. код Госпића срањено са земљом неколико српских места. У Србији ће бити одржан још један парастос за 88 побијених Срба, док ће се у Хрватској служити „мисе захвалнице за погинуле бранитеље“.

За то време, Хрватска ту исту српску земљу, коју су „домољуби“ спалили у свом крвавом походу, претвара у ловишта. Као и скоро цело подручје Српске Крајине, из које је у „Олуји“ протерано 200.000 Срба. Уз то су по српским местима поставили табле са ознаком у којима неупућене обавештавају да се налазе у зони „ловишта на дивљач“.

Табле су постављене и дуж аутопута ка Јадранском мору, па туристи у „лијепој њиховој“, осим брчкања на мору, успут могу да нађу и додатну „забаву“.

Хрватска се новим законом побринула да Србима на перфидан начин одузме вековна огњишта. Наиме, новим „уредбама“ се предвиђа да ће свако необрађено земљиште или плац бити привремено одузети и дати на коришћење другом лицу, за шта ће прави власници добијати неку симболичну накнаду. У супротном, власници ће морати да плате огромне казне, и то за исте оне куће које су им порушене у „Олуји“, а које им хрватска држава није обновила ни после 15 година. Хрватска држава ће свој буџет попуњавати наплатом казни од оних Срба који не живе на адресама наведеним у „њиховим“ личним картама. Новим законом о пребивалишту, предвиђа се да „онај ко не живи на назначеној адреси“ мора да плати од 3.000 до 5.000 куна. У преводу од 400 до 680 евра. Све то треба помножити са десетинама хиљада хрватских докумената, које избегли Срби још имају. Комшијама, очито, добро иде математика.

Ћуте о томе српске власти. Важно је да је топ тема српско-хрватских односа међусобно изручење криминалаца крвавих руку. Оних 200.000 избеглих нико и не помиње. Осим на парастосима.

Датум : 5.9.2010
Новина : Блиц
Страна : 9

СРБИ НЕ ОДУСТАЈУ ОД СТАНОВА

Откуп станова из Програма владе Хрватске за стамбено збрињавање није и никако не може да буде, замена за узурпирана станарска права и другу имовину избеглих Срба, изјавио је председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир.

Спремност власти у Загребу да омогући повратницима откуп станова из тог програма, Будимир је оценио као "нови маневар којим настоје да уклоне једну од последњих препрека за пријем у ЕУ, а да при том избегну обавезе према изгнаним Србима". Представници хрватских власти и Самосталне демократске српске странке постигли су недавно договор о откупу станова из Програма стамбеног збрињавања, а преговори о условима откупа су у току.

"Откуп станова може бити решење за оне који су прихватили Програм стамбеног збрињавања, али никако замена за незаконито одузета станарска права", нагласио је он. Он је подсетио да је "Хрватска једина република бивше СФРЈ која је својим држављанима српске националности одузела станарска права, што је било у функцији спречавања повратка и етничког чишћења".

Будимир је апеловао на МЗ "да Хрватској не дозволи улазак у ЕУ, док не испуни обавезе из Поглавља 23. које се односе на поштовање стандарда у области правосуђа и људских права". "То подразумева да Хрватска Србима врати станарска права и омогући откуп станова под истим условима као и осталим хрватским држављанима, или да омогући реституцију и новчано обештећење", објаснио је он. Он је навео да је "за разлику од БиХ, у Хрватској Сабор донео одлуку да се избеглим Србима одузму станарска права на основу закона бивше СФРЈ по коме носилац губи станарско право ако у стану не борави дуже од шест месеци".

Датум : 5.9.2010
Новина : Курир
Страна : 6

НЕЋЕМО ОДУСТАТИ ОД СТАНОВА

Милојко Будимир

БЕОГРАД - Председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир упозорио је јуче да откуп станова из Програма владе Хрватске за стамбено збрињавање није и никако не може да буде замена за узурпирана станарска права и другу имовину избеглих Срба.

Спремност власти у Загребу да омогући повратницима откуп станова из тог програма Будимир је оценио као „нови маневар којим настоје да уклоне једну од последњих препрека за пријем у Европску унију, а да при том избегну обавезе према изгнаним Србима“.

Датум : 5.9.2010
Новина : Вечерње Новости
Страна : 6
Аутор : РАДЕ ДРАГОВИЋ

РАТ ТРАЈЕ ЗА НЕСТАЛЕ

ДЕЦЕНИЈУ ОД КРАЈА ПОСЛЕДЊЕГ СУКОБА, 15.000 ОСОБА ЈОШ ЈЕ БЕЗ ГРОБА И АДРЕСЕ

Хрватска још споро открива судбину више од 2.400 особа

Раде Драговић

РАТОВИ на простору бивше Југославије, иако је последњи од њих завршен пре деценију, још трају за готово 50.000 људи са ових простора. Отприлике толико је чланова породица који годинама траже најмање 15.000 својих најмилијих који су нестали у ратним сукобима у Хрватској, Босни и Херцеговини и на Косову и Метохији.

Овом брзином, судбина несталих из БиХ биће утврђена тек за 11 година, док ће све жртве рата на Косову и Метохији добити вечни покој за најмање - две деценије.

Хрватска је посебан случај - на вратима ЕУ још носи терет најмање 2.400 особа без гроба и адресе, а процењује се да је тамни списак дужи за још најмање 1.000 особа. Већина несталих су Срби настрадали у таласима “Бљеска” и “Олује”. Како се недавно чуло, приликом обележавања Међународног дана несталих, одговорност ове државе је највећа, јер је већина локација гробних места у Хрватској - позната. Неизвесно је, међутим, када ће у овој земљи сазрети политичка воља да се реши питање несталих.

Саво Штрбац, председник Документационо-информативног центра “Веритас”, објашњава да су хрватске власти последњих година процес откривања несталих свесно одуговлачиле и избегавале.

- Евиденције несталих су различите - указује Штрбац. - “Веритас” располаже податком од око 630 регистрованих гробних места, при чему је највише података добијено управо од Хрвата. Неке од локација су Слуњ, Шаш, Глина, Горње и Доње Селиште... На евиденцији Међународног комитета Црквеног крста је око 350 гробница, док су Хрвати утврдили око 300 места. У Хрватској је до сада ексхумирано укупно око 900 тела жртава, 600 је и идентификовано.

Како објашњавају у удружењима несталих, хрватска страна је као најчешћи разлог за одуговлачење потезала недостатак капацитета за смештај ископаних тела која чекају идентификацију, што је процес који може да траје и годинама. Тако и данас у мртвачницама у Загребу чека око 300 посмртних остатака за које је непознато коме припадају.

Поред тога, Срби из Хрватске истичу и да је питање несталих у “Олуји” везано за процес у Хагу генералима Готовини, Чермаку и Маркачу. У прилог томе наводе да је поступак против њих окончан на основу 300 ексхумираних жртава, иако се настрадали броје - хиљадама.

- Надамо се да Хрватској неће бити омогућен приступ ЕУ док не реши питање несталих особа - каже Штрбац. - Црвеном крсту и Међународној комисији за

нестала лица добро су познате све околности расветљавања судбине несталих особа и очекујемо да међународна заједница дигне глас због одуговлачења.

Иако су бројке другачије, ситуација је слична и у БиХ и на Космету, с тим што је локација великог броја масовних гробница и даље непозната. Примера ради, власти у Сарајеву не желе да потпишу међудржавни споразум о сарадњи. Због тога већ 10 година није могуће решити судбину 103 војника - држављанина Србије - који су побијени у колонама приликом мирног повлачења ЈНА.

У Међународном комитету Црвеног крста решење виде у сарадњи влада и размени свих расположивих информација.

- Државе западног Балкана морају да започну свеобухватну потрагу за информацијама о судбини несталих - каже Пол-Анри Арни, шеф регионалне делегације МКЦК. - То укључује коришћење свих докумената из полицијских, војних и судских архива које могу помоћи откривању масовних гробница...

Антрфиле : РЕШЕНО 1.200 СЛУЧАЈЕВА

ПРЕМА подацима Комисије за нестала лица Владе Србије, у централној Србији до данас је извршено 1.425 ексхумација, а идентификовано више од 1.100 тела жртава. Наша земља решила је укупно више од 1.200 случајева несталих.

- Нема аргумената ни оправдања због чега нема ексхумација на познатим гробним местима у Хрватској и што многе масовне гробнице још нису евидентирани - каже Вељко Одаловић, шеф владине Комисије.

Прошле године у Хрватској су ексхумиране само две гробнице. У њима је нађено 46 посмртних остатака.

PRESS CLIPPING

Понедељак 06.09.2010. год.

Датум : 6.9.2010
Новина : Политика
Страна : А12
Аутор : МИЛОЈКО БУДИМИР

ИЗБЕГЛИЧКИ АПЕЛ БУДУЋОЈ ЧЛАНИЦИ

Срби из Хрватске и даље потражују око 40.000 одузетих станарских права

Милојко Будимир*

До краја ове године најављено је одржавање донаторске конференције на којој би требало да буде основан међународни хуманитарни фонд за стамбено збрињавање српских избеглица из Хрватске. На овај начин судбина избеглих и прогнаних Срба из Хрватске престала би да буде политичко питање које блокира преговоре за улазак ове државе у Европску унију. Од потенцијалних донатора – САД, Европске комисије и УНХЦР-а – очекује се да се у тај фонд прикупи око 100 милиона евра.

Хрватска на разне начине покушава да заобиђе потписане билатералне и међународне споразуме на штету својих држављана српске националности. Она је најпре потписала Споразум о нормализацији односа са СРЈ (август 1996), затим Бечки споразум о сукцесији (јун 2001) и Сарајевску декларацију (јануар 2005), и ништа није учинила да испуни преузете обавезе и поништи дискриминишуће законе

на основу којих је избеглим Србима одузела имовину, станарска и друга права. На министарској конференцији која је у марту 2010. године одржана у Београду закључено је да се брже крене у реализацију договореног. Уместо тога сведоци смо да је Хрватска ових дана понудила само могућност откупа за станове који су додељени према Програму стамбеног збрињавања и најавила могућност увођења новог термина за тај програм на „подручјима изван државне скрби“ (изван Крајине).

Избегли Срби из Хрватске годинама указују на то да је Хрватска једина од свих република СФРЈ одузела својим држављанима станарско право, што је допринело спречавању повратка и етничком чишћењу. Програм стамбеног збрињавања који је донела влада Хрватске никако не може бити замена за одузета станарска права. Хрватска је овај програм очигледно донела да би заварала међународну заједницу и изиграла потписане билатералне и међународне уговоре. Слабо интересовање за тај програм довољно говори о његовој сврсисходности.

Срби из Хрватске потражују око 40.000 одузетих станарских права и очекују да институције у Србији које су задужене за ову област заштите њихове интересе.

Исто тако очекују и од међународне заједнице да пријем Хрватске у чланство ЕУ буде условљен поглављем 23 („правосуђе и људска права“) и да изврши натуралну или новчану реституцију бившим носиоцима станарског права.

Уколико се овај проблем не реши на задовољавајући начин Срби из Хрватске неће се моћи вратити ни интегрисати у новој средини.

Најаве које долазе са хрватске стране у којима, нажалост, учествују и представници Срба само су у функцији скидања одговорности са хрватске државе у циљу приближавања ЕУ. **Иначе, свакоме је јасно да је наведених 100 милиона евра износ који ни издалека не може задовољити потребе избеглих и прогнаних Срба чија се имовина у Хрватској процењује на око 30 милијарди евра.** Зато сада хрватска дипломатија ликује јер сматра да је тако успела да реши и последњи проблем који је стајао на путу ове земље ка ЕУ, а на штету дела својих држављана.

Зато мислимо да је ово последњи моменат у коме је још могуће утицати на пријем Хрватске у Европску унију позивањем на права избеглих Срба, јер када до тога дође мале су шансе да се ситуација поправи. А без правичног решења ових проблема не може бити ни трајног мира, стабилности и поверења у региону.

*Генерални секретар Удружења Срба из Хрватске

Датум : 6.9.2010

Новина : Дневник

Страна : 25

ПУПОВАЦ: УСЕЛИЛИ РОМЕ ДА СЕ СРБИ НЕ БИ ВРАТИЛИ

ЗАГРЕБ: Представник Срба у Хрватском сабору Милорад Пуповац сматра да су општина Земуник и начелник Јосип Маруш ић кренули погрешним и нелегалним путем кад су од власника српских кућа порушених у рату одлучили да затраже сагласност и пуномоћ да из њих избаце повремено насељене Роме који на том подручју прикупљају отпад за рециклажу. У недељу је у Земуну одржан протест против Рома.

"То се на такав начин не може радити. Као посланик и члан саборског Одбора за људска права и права националних мањина, знам да такав поступак није законит. Ако власници тих кућа, дакле, од рата расељени Срби, затраже деложацију из своје имовине, онда је у надлежности полиције да то учини", каже Пуповац и додаје да су му познате изјаве дела ромске заједнице у задарском залеђу која тврди да су 1997. године пуштени да користе, па и населе се у порушеним и празним српским кућама како би се отежао повратак Срба.

"Нажалост, те су тврдње тачне и основане. И то не само на задарском подручју, него и на карловачком, личком и неким другим подручјима Хрватске су власти толерисале или усмеравале Роме у простор где су Срби живели, у њихове напуштене куће. Још пре пет-шест година из задарског залеђа, па и Земуника Горњег, добивали смо притужбе да Роми додатно девастирају имовину Срба.

"Обратили смо се државним властима, па и Уреду за избјеглице, али ништа нисмо могли постићи. Не могу категорички да тврдим да су сви случајеви где су Роми или било тко други заузели напуштене српске куће подстакнути или усмеравани од стране локалних власти, али политика је у добром делу таквих случајева умешала прсте", сматра Милорад Пуповац и наводи случај општине Крњак с карловачког подручја, где су у напуштене српске куће насељавани Роми, али чак и неки мисионари из Јужне Америке. Као члан саборског Одбора за људска права и права националних мањина, Пуповац се противи и даљем заоштравању ситуације према

Ромима који на том подручју и нису трајно насељени, него углавном од пролећа до јесени скупљају метале и други отпад с подручја Задарске жупаније, продају га и од тога живе.

Пуповац је саветовао чланове СДСС-а у Општинском већу Земуника да разговарају с начелником Јосипом Марушићем и да се обуставе демонстрације против Рома, односно њихове колективне деложације с подручја Земуника.

"Није потребна кампања против Рома, него разматрање сваког појединачног случаја и поступање према важећим хрватским законима, које треба једнако примењивати према свим грађанима", нагласио је Пуповац. (Слободна Далмација)

PRESS CLIPPING

Уторак 07.09.2010. год.

Датум : 7.9.2010
Новина : Вечерње Новости
Страна : 5
Аутор : С. В.

СОЦИЈАЛНИ СТАНОВИ

ВРАЊЕ - Двадесет породица, углавном избеглица из Хрватске и са Косова, као и социјално угрожених из Врања, добило је јуче кључеве нових станова. Изградњу станова финансирала је Европска унија. Зграда је коштала 35 милиона динара, а општина Врање је са 8,5 милиона уредила грађевинско земљиште, обезбедила документацију и платила пратећу инфраструктуру.

Датум : 7.9.2010
Новина : Дневник
Страна : 10
Аутор : Н. ПЕРКОВИЋ

ПОМОЋ ЗА 26 ПОРОДИЦА

ТРИ МИЛИОНА УЛОЖЕНО У САНАЦИЈУ ИЗБЕГЛИЧКИХ КУЋА

ВРБАС: Комесаријат за избеглице Републике Србије доделио је општини Врбас 2,6 милиона динара за помоћ расељеним и избеглим лицима кроз куповину грађевинског материјала. На ову суму локална самоуправа издвојила је још око 10 одсто, тако да је избеглим и расељеним лицима, кроз грађевински материјал, додељено три милиона динара.

Помоћ је добило 26 породица. Уз ову помоћ, пет породица добило је по 150.000 динара за економско оснаживање и осамостаљивање. И ову суму обезбедио је Комесаријат за избеглице Републике Србије. Ово није крај помоћи овој категорији становништва јер ће Општинска комисија ускоро расписати конкурс за додељивање још 15 пакета помоћи у циљу економског оснаживања и осамостаљивања - рекла је чланица Општинског већа задужена за социјална питања Радмила Мусић.

Она је додала да ће у најкраћем року бити окончан поступак доделе сеоских кућа расељеним и избеглим породицама, чим буде завршено оцењивање пристиглих пријава. На помоћи се у име расељених и избеглих захвалио Драган Вујовић, који је истакао да је угроженим породицама свака врста помоћи добро дошла. Захваљујем се локалној самоуправи и Комесаријату за избеглице који су имали разумевања за наше проблеме. Помоћ ће бити наменски потрошена, за адаптацију објеката у којим живимо - рекао је Вујовић.

Датум : 7.9.2010
Новина : Преглед
Страна : 6

ПРОБЛЕМ КОЈИ ЈЕ СВУДА ИСТИ

После протеста против Рома у Земунику код Задра

Начелник општине Земуник Јосип Марушић позвао је Роме да се врате одакле су дошли јер мештани не могу да се помире са загађењем околине, а институције правне државе позвао да спрече бесправно коришћење туђе имовине и загађивање околине

Ненад Јовановић, Тањуг

Задар

Питање Рома који на подручју општине Земуник код Задра скупљају отпад и стварају велике депоније у селима и даље је један од разлога напетости на подручју општине. Медији су известили да се око сто мештана Земуника у суботу окупило на протесту да би јавност упозорили на проблеме које им стварају досељени Роми. При томе су нагласили да протест нема никакве везе с расизмом, већ да само покушавају да укажу на загађење околине и учестале проблеме које мештани имају с досељеним Ромима.

Начелник општине Земуник Јосип Марушић позвао је Роме да се врате одакле су дошли јер мештани не могу да се помире са загађењем околине, а институције правне државе позвао да спрече бесправно коришћење туђе имовине и загађивање околине. Становници Земуника се жале да Роми гомилају велике количине отпада и бесправно пале пластику и гуме чиме угрожавају здравље становништва, али и своје деце. Тврде да Роми често изазивају нереде, а оптужују их и да су заузели неколико кућа у власништву српских избеглица, што онемогућава њихов повратак.

Да избегну сукобе, Роми су се за време протеста, који је протекао без инцидента, склонили из кућа у којима живе.

Посланик и потпредседник Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац сматра да су општина и њен начелник Јосип Марушић кренули погрешним и нелегалним путем када су од власника српских кућа срушених у рату одлучили да затраже сагласност и пуномоћ да из њих избаце привремено насељене Роме. „Како би онемогућиле повратак Срба, хрватске власти толерисале су или усмеравале Роме у простор где су Срби живели и у њихове напуштене куће“, рекао је Пуповац медијима, истичући да као посланик у Сабору и члан саборског Одбора за људска права и права националних мањина зна да такав поступак није законит.

„Ако власници тих кућа, односно Срби који су те куће напустили у рату, затраже деложацију из њихове имовине, онда је у надлежности полиције да то учини“, рекао је Пуповац и додао да је упознат са изјавама дела ромске заједнице у околини Задра која тврди да су 1997. пуштени да користе, па и да се населе у порушене и празне српске куће да би се отежао повратак Срба. Пуповац је нагласио да су те изјаве тачне и истините јер се то види, не само на задарском, већ и на подручју Кордуна око Карловца, Лике и других подручја на којима су хрватске власти толерисале или усмеравале Роме у простор где су Срби живели.

Он је навео да не може категорички да тврди да су локалне власти у свим случајевима подстицале Рома да запоседну српске куће, али да је „политика у добром делу таквих случајева имала умешане прсте“. **Пуповац је упозорио да међуетнички осетљивим подручјима не треба додатна димензија етничког и расног заоштравања ситуације према Ромима, који тамо нису трајно насељени.**

Датум : 7.9.2010

Новина : Ало!

Страна : 4

СРБИ И ХРВАТИ У ЗАДРУ ЗАЈЕДНО ПРОТИВ РОМА

У општини Земуник код Задра јуче су први пут после рата заједно протестовали Срби и Хрвати, а против масовног насељавања Рома.

Историјски тренутак за овај крај свакако је био, како преноси хрватски „Јутарњи лист“, аплауз којим је у више наврата прекидан говор српског повратника Николе Трзина, који је такође демантовао и тврдње Милорада Пуповца да насељавани у српске куће. Окупљени су немају ништа против Рома, али да „не смећу“.

Датум : 7.9.2010

Новина : Курир

Страна : 5

Аутор : МИЛАН ДОБРОМИРОВИЋ

СЛОЖНА БРАЋА

Роми који су нелегално усељени у српске куће у хрватској општини Земуник ујединили Србе повратнике и Хрвате, који од њих захтевају да се иселе

БЕОГРАД - Роми ујединили Србе и Хрвате!

Нелегалним усељењем у српске куће у хрватској општини Земуник код Задра, локални Роми успели су да помире Србе и Хрвате, који су заједно организовали протест против њих.

Окупљени Срби повратници и Хрвати нагласили су, додуше, да немају ништа против Рома, већ против великог ђубрета и нереди који праве. Протест је протекао без инцидената, али су се Роми, за сваки случај, склонили из кућа.

- Немамо ништа против Рома, али имамо против оног што раде по Земунику. Они су грађани као и сви други, али начин њиховог живота је у потпуној супротности с нашим - рекао је начелник општине Земуник Јосип Марушић.

Окупљенима се обратио и српски повратник Никола Трзин, чији је говор неколико пута био прекидан аплаузом.

- Нисмо дошли да политизујемо. Многе куће су обновљене, а људи који су се вратили свакодневно живе у смећу и окружењу какво није достојно човека - поручио је Трзин.

Лидер СДСС у Хрватској Војислав Станимировић за Курир каже да није пратио овај догађај, али да не би ишао тако далеко и повезивао га с братским окупљањем.

- Сваки грађанин има право на своју имовину, а српска се стално узурпира.

Мислим да су и Хрвати то схватили, али да се плаше да се нешто слично не догоди и њима. Зато су се удружили. Не верујем да је то нека претерана љубав, али добро је што заједно решавају проблеме - закључује Станимировић.

Антрфиле : Пуповац: Хрватска власт толерисала

Представник српске мањине у хрватском Сабору Милорад Пуповац изјавио је да је начелник Јосип Марушић кренуо погрешним путем када је од власника српских кућа одлучио да затражи сагласност и пуномоћ да из њих избаце привремено насељене Роме.

- Како би онемогућиле повратак Срба, хрватске власти толерисале су или усмеравале Роме у простор где су Срби живели и у њихове напуштене куће. Ако власници тих кућа - Срби који су те куће напустили у рату, затраже деложацију из њихове имовине, онда је у надлежности полиције да то учини - каже Пуповац.

Датум : 7.9.2010

Новина : Данас

Страна : 11

Аутор : М. МИТРОВИЋ

ХРВАТСКА НЕСПРЕМНА ЗА МАСОВАН ПОВРАТАК СРБА

Протест против Рома у Далмацији сведочанство о нерешеним станарским правима прогнаних

АКТУЕЛНО

Загреб, Београд - На протесту мештана Земуника Горњег код Задра одржаном у недељу затражено је исељавање Рома из тог места због тога што је, како је рекао начелник Општине Јосип Марушић, „начин њиховог живота у потпуној супротности с нашим“. Марушић је рекао да мештани немају ништа против Рома, те да желе мирно решење, али да имају „против онога што раде по Земунику“.

- Ми не терамо Роме. Не видим овде паралелу с догађањима у Француској. Ми једноставно желимо да они оду - нагласио је Марушић и још навео да „ти исти Роми у северним крајевима Хрватске имају своје куће и нису бескућници те да немају право запоседати туђу имовину и бити изнад хрватских закона“.

Док је функционер Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац, коментаришући протест, изјавио да су хрватске власти толерисале или усмеравале Роме да се уселе у порушене и празне српске куће на задарском, личком, карловачком и другим подручјима Хрватске како би се отежао повратак Срба, хрватски медији пишу о „повијесном тренутку“ наводног уједињења Срба и Хрвата против Рома. За „историјски чин“, према писању Слободне Далмације и Јутарњег листа, заслужан је српски повратник Никола Трзин којем су демонстранти у Земунику Горњем аплаудирали, пошто је рекао да Пуповац не говори истину.

Саво Штрбац, директор Документационо - информационог центра „Веритас“ је мишљења да Роми који живе у кућама које су припадале Србима сами по себи нису проблем, већ је то што Хрватска, како наводи, генерално још није спремна да се суочи са масовнијим повратком Срба.

- Проблем је ускраћивање станова Србима који су у њима некада живели. Велики

број Срба се не враћа јер се, према програму стамбеног збрињавања, станови не могу откупити. Од 2004. када је програм покренут вратило се свега 1.038 Срба. За повратак се јавило више од 4.000 људи, али многи су одустали баш зато што нису могли да откупе станове - каже Штрбац за Данас.

Владајући ХДЗ и њен коалициони партнер СДСС постигли су средином августа, према речима вицепремијера Хрватске Слободана Узелца, политички договор око тога да се српским повратницима омогући откуп станова у којима данас бораве као подстанари. Реч је, према писању хрватских медија, о становима око 4.500 повратника. Договор још није озваничен кроз закон.

Саво Штрбац истиче да би кроз овај договор и најављену донаторску конференцију могао да буде решен проблем мањег дела Срба повратника, јер пре рата они су у Хрватској имали више од 40.000 станова. Званичници ЕУ, подсећа Штрбац, упозорили су да у преговорима са Хрватском неће затварати поглавље правосуђа и основних права док се не реше права Срба, али, према његовим речима, ставови временом омекшају, као што су УНХЦР и ОЕБС прихватили програм стамбеног збрињавања без права откупа, мада су најпре били против.

Антрфиле : Ко су пожељне комшије

- Домаћи Хрвати због разлика у начину живота не прихватају ни Хрвате из других крајева, а камоли Роме - каже Саво Штрбац. Као пример наводи тешко успостављање комуникације између Хрвата староседелаца у Далмацији и оних који су после избијања сукоба у бившој Југославији дошли из Јањева, са Косова, те између Славонаца и Хрвата који су избегли из Хртковаца или из Босанске крајине. Из такве перспективе, „домаћи Срби“ су често далеко пожељније комшије.

PRESS CLIPPING

Среда 08.09.2010. год.

Датум : 8.9.2010

Новина : Блиц

Страна : 6

ИН

ДИРЕКЦИЈА ЗА РОБНЕ РЕЗЕРВЕ

Интервенисаће наредних дана на тржишту са 5.000 тона уља које ће коштати 120 динара

ВЛАСТИ У ВРАЊУ

У сарадњи с ЕУ, УНХЦР и Комесаријатом за избеглице обезбедиле су станове за 20 избегличких породица

ВЕСЕЛИН ЈЕВРОСИМОВИЋ

„Комтрејд“ поново организује Фабрику знања, манифестацију посвећену информативним технологијама

Датум : 8.9.2010

Новина : Правда

Страна : 18

Аутор : Д.А.

ОТКУП СЕОСКИХ ДОМАЋИНСТВА

КРАГУЈЕВАЦ – У колективним центрима за избегла и расељена лица на подручју Шумадијског округа врши се анкетање о заинтересованости да се њихово стамбено питање реши откупом сеоских домаћинстава, изградњом монтажних кућа или социјалним становањем у заштићеним условима.

Датум : 8.9.2010
Новина : Преглед
Страна : 6

АПЕЛ СЕ МАКЕДОНИЈИ ПО ПИТАЊУ РОМА

Стразбур

Македонија треба да пронађе и примени трајна решења за интеграцију ромских избеглица са Косова, поручио је комесар Савета Европе за људска права Томас Хамарберг у писму упућеном премијеру Бивше Југословенске Републике Македоније (БЈРМ) Николи Груевском. „Око 1.500 избеглица са Косова живи у Македонији више од десет година. Многа деца су тамо рођена. Међутим, они и даље немају јасну и дугорочну перспективу за интеграцију и адекватан приступ основним људским правима, укључујући социјална и економска права“, наведено је у писму.

Хамарберг је поновио да морају бити примењена трајна решења за избеглице које се можда неће вратити на Косово и које желе да се интегришу, саопштено је из канцеларије комесара за људска права. **„Најбоље решење за Роме који не могу безбедно и достојанствено да се врате кући представља интеграција кроз процес који ће бити окончан добијањем држављанства“, закључио је Хамарберг. Тањуг**

Датум : 8.9.2010
Новина : Политика
Страна : А4

МАКЕДОНИЈА МОРА ДА УЧИНИ ВИШЕ ЗА ИНТЕГРАЦИЈУ РОМА

Стразбур – Македонија треба да пронађе и примени трајна решења за интеграцију ромских избеглица са Косова, поручио је комесар Савета Европе за људска права Томас Хамарберг у писму упућеном премијеру Бивше Југословенске Републике Македоније (БЈРМ) Николи Груевском. „Око 1.500 избеглица са Косова живи у Македонији више од 10 година. Многа деца су тамо рођена. Међутим, они и даље немају јасну и дугорочну перспективу за интеграцију и адекватан приступ основним људским правима, укључујући социјална и економска права“, наведено је у писму.

Подсећајући на препоруке из његовог извештаја, објављеног у септембру 2008, комесар Хамарберг је поновио да морају бити примењена трајна решења за избеглице које се можда неће вратити на Косово и које желе да се интегришу. **„Најбоље решење за Роме који не могу безбедно и достојанствено да се врате кући представља интеграција кроз процес који ће бити окончан добијањем држављанства“, закључио је Хамарберг. Тањуг**

Датум : 8.9.2010

Новина : Данас

Страна : 12

ПЛАН ЗА ОТКУП СТАНОВА НАСТАВАК ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

Вељко Џакула, шеф Српског демократског форума у Хрватској

Загреб - Председник Управног одбора Српског демократског форума Вељко Џакула оценио је да је одлука хрватске владе о могућности откупа станова за бивше носиоце станарског права и најави још једног рока за пријављивање „још један промашени покушај да се реши проблем избеглих Срба“.

Одлуком о откупу станова предвиђена је основна цена од 5.808 куна (798 евра) по квадратном метру која се може смањити за 1,5 одсто за сваку годину избеглиштва бившег носиоца станарског права и 15 одсто за куповину одједном, док би се стан могао купити на рате с тим да је најдужи рок 20 година.

Џакула је на конференцији за медије оценио да је коалициона влада ХДЗ-а и Самосталне демократске српске странке „сврха сама себи, а не народу који представља“ и да је порука коалиције да грађани не треба да буду једнаки пред законом јер су се деведесетих станови откупљивали по нижој цени и уз ниже рате.

Рекавши да би горња граница требало да буде 165 евра по квадрату или 200 евра уз откуп, али да би због патње тих људи морала бити мања, Џакула је најавио да ће СДФ од хрватског председника Иве Јосиповића тражити да се код владе заузме за решавање проблема српске заједнице у Хрватској.

Најаве о новом року у коме би бивши носиоци станарског права могли подносити захтев за добијање статуса заштићеног најмопримца у становима, по њему су само наставак дискриминације избеглих Срба.

Џакула је конференцију искористио и за вербални обрачун са СДСС-ом који је по њему главни кривац за лош положај Срба у Хрватској. „Влади и СДСС-у никад није био интерес да се људи врате“, рекао је и додао да за „то није толико крив ХДЗ, него СДСС-овци које занимају само позиције и који нема снаге, воље ни жеље да проблему бивших носилаца станарских права, али и другим мањинским питањима, приступи према европским стандардима и позитивним хрватским прописима, у циљу праведног и одрживог повратка и збрињавања избеглих Срба“.

Он је оптужио СДСС да за Србе у Хрватској ништа нису направили по питању запошљавања и да је због СДСС-а Уставни закон о правима националних мањина постао тек мртво слово на папиру. Тањуг

Датум : 8.9.2010

Новина : Дневник

Страна : 25

ЦАКУЛА КРИТИКУЈЕ УСЛОВЕ ОТКУПА СТАНОВА У ХРВАТСКОЈ

ЗАГРЕБ: Председник Управног одбора Српског демократског форума (СДФ) Вељко Цакула оценио је да је одлука хрватске владе о могућности откупа станова за бивше носиоце станарског права и најави још једног рока за пријављивање "још један промашени покушај да се реши проблем избеглих Срба". Одлуком о откупу станова предвиђена је основна цена од 5.808 куна (798 евра) по квадратном метру која се може смањити за 1,5 одсто за сваку годину избеглиштва бившег носиоца станарског права и 15 одсто за куповину одједном, док би се стан могао купити на рате с тим да је најдужи рок 20 година.

Цакула је на конференцији за медије оценио да је коалициона влада ХДЗ-а и Самосталне демократске српске странке "сврха сама себи, а не народу који представља" и да је порука коалиције да грађани не требају бити једнаки пред законом јер су се 90-их година станови откупљивали по нижој цени. Рекавши да би горња граница требала би бити 165 евра по квадрату или 200 евра уз откуп, али да би због патње тих људи морала бити мања, Цакула је најавио да ће СДФ од хрватског председника Иве Јосиповића тражити да се код владе заузме за решавање проблема српске заједнице у Хрватској.

Најаве о новом року у коме би бивши носиоци станарског права могли подносити захтев за добивање статуса заштићеног најмопримца у становима, по њему су само наставак дискриминације избјеглих Срба.

Цакула је конференцију за медије искористио и за вербални обрач ун са СДСС-ом који је по њему главни кривац за лош положај Срба у Хрватској.

"Влади и СДСС-у никад није био интерес да се људи врате", рекао је и додао да за "то није толико крив ХДЗ, него СДСС-овци које занимају само позиције и који нема снаге, воље ни жеље да проблему бивших носилаца станарских права, али и другим мањинским питањима, приступи према европским стандардима и позитивним хрватским прописима, у циљу праведног и одрживог повратка и збрињавања избјеглих Срба".

Он је оптужио СДСС да за Србе у Хрватској ништа нису направили по питању запошљавања и да је због СДСС-а Уставни закон о правима националних мањина постао тек мртво слово на папиру.

За разлику од Цакуле, Срби и њихови представници у Хрватској, али и УНХЦР(Високи комесаријат УН за избеглице) и ОЕБС поздравили су одлуку владе о могућности повољног откупа станова и најаве новог рока за пријављивање.

(Тањуг)

Антрфиле : Статистика УНХЦР

Према подацима УНХЦР-а у Хрватској, до септембра 2005. кад је истекао први рок за подношење захтева за бивше носиоце станарског права поднето је 4.581 захтева. До сада је позитивно решено 1.544 захтева, 1.326 је у поступку, а на 1.711 захтјева у првом ступњу одговорено је негативно. Физички је додељено 1.035 стамбених јединица на урбаним подручјима, а у оквиру сарадње с хрватском владом, УНХЦР активно учествује у ревизији првостепених негативних решења.

Датум : 8.9.2010

Новина : Данас

Страна : 4

Аутор : АЛЕКСАНДАР РОКНИЋ

СРБИ И КОСОВСКИ АЛБАНЦИ ДА РАЗГОВАРАЈУ О ПОМИРЕЊУ

Пјетро Марсенаро, извештач Парламентарне скупштине Савета Европе, који припрема извештај о помирењу и политичком дијалогу између земаља региона

Београд - Пјетро Марсенаро, извештач Парламентарне скупштине Савета Европе, који припрема извештај о помирењу и политичком дијалогу између земаља региона, каже у разговору за Данас да је последњих месеци дошло до значајног побољшања односа између земаља у региону.

- Савет Европе одлучио је да направи извештај о односима и о помирењу између земаља у региону западног Балкана. За СЕ је питање Балкана и даље централно питање. Када смо одлучили да иницирамо тај извештај у јануару 2009. дошло је до жестоке расправе око процеса интеграције земаља у ЕУ и око међусобних односа земаља у региону. Срећом, данас су се ствари промениле. О тој позитивној еволуцији сведочи неколико догађаја последњих месеци. Постоји читав списак тих догађаја. Реч је о процесу који се тиче свих земаља у региону.

Нарочито треба истаћи позитиван тренд у односима између Србије и Хрватске и два председника који су томе допринели - каже Марсенаро.

Он додаје да захваљујући таквом стању данас постоје основни предуслови да се оде корак даље у побољшању односа између земаља у региону и да Савет Европе може да пружи одређену помоћ и подржи тај процес.

Које су кључне тачке вашег меморандума који сте представили на седници Политичког савета СЕ?

- Реч је проблемима који су свима познати. Нисмо ми ништа креативно смислили. То су ствари које се догађају на терену. То је проблем избеглица. Било је 2005. године догађаја на основу којих се претпостављало да би наредне године ситуација могла да се измени, данас поново почиње та иницијатива са тенденцијом да се ствари поправе. Реч је о веома значајном проблему и данас је тренутак да се он и реши. Наша жеља је да чујемо шта о томе мисле српски функционери и шта намеравају да учине, као и да размотримо како да међународна заједница пружи подршку у решењу тог проблема.

Друго питање се односи на Босну и Херцеговину, јер ће 3. октобра бити избори у тој држави и тада ће ново руководство БиХ морати да се суочи са одлуком коју је донео Европски суд за људска права. Доћи ће до дискусије о уставним решењима БиХ, можда и о дискусије о Дејтонском споразуму, у светлу мишљења које је дао тај суд, по којем долази до противуречности између садашњих уставних решења и основних људских права и слобода. Дакле, у Босни се отвара питање дорађивања устава. Тај проблем је веома осетљив, јер треба пронаћи нову равнотежу у БиХ између федералне природе те државе, која се мора потврдити у смислу признавања плурализма на терену и са друге стране, једнакости, равноправности грађана. То рецимо онемогућује припаднику јеврејске или ромске заједнице да се кандидује за место председника државе. То је суштински проблем на који је суд указао и деликатно питање с којим се морамо суочити. Савет Европе је ту да помогне искуством у подржавању правне државе и равноправности свих грађана.

- Заложили сте се и за успостављање регионалне комисије за истину и помирење?

- Јесте, трећа тачка коју смо истакли је успостављање регионалне комисије за истину и помирење. То је предлог који је формулисан пре много година, али је та иницијатива заустављена, јер се сматрало да је немогуће доћи до позитивног закључка. Међутим, ситуација се променила. Невладине организације из региона су се мобилисале и ујединиле око тог питања и створиле повољну климу. Хрватски и српски председник су се усагласили око тог питања, што је условило могућност да се то данас конкретизује. Можемо да гарантујемо убедљиву подршку СЕ. Нужно је да државе успоставе такву комисију. То ће бити независна комисија иза које ће стајати институција државе, а друго је да сви одговорни људи из свих земаља у региону морају сести за исти сто. Дакле, сви протагонисти сукоба, а самим тим и сви неопходни протагонисти помирења. Око тог истог стола треба да седну и Срби и косовски Албанци. Није на нама да кажемо у ком облику ће бити ти разговори. На учесницима разговора је да пронађу форму, начин разговора. Сваки пут када се то питање постави, отвара се питање статуса. Ја не знам какво је формално решење, али га треба наћи, поготово оног ко је одговоран за проналажење таквог решења.

- Да ли сте приликом сусрета са највишим званичницима држава у региону учили код њих свест о потреби помирења у региону?

- Како да не. Управо догађаји из последњих месеци о томе сведоче. Знамо какву је одлуку донео српски парламент у вези са Сребреницом, знамо да су лидери свих земаља били на комеморацији у Сребреници. Чињеница да се без интервенције суда покушава политичким путем решити међусобно оптуживање за геноцид Србије и Хрватске сведочи о тој спремности. Има много примера за то. Следеће седмице идем у Босну. Имам утисак да су преузете обавезе и да постоји јака воља да се наставе разговори у смислу помирења. Треба искористити ту прилику. Не треба дозволити да време пролази, а да се ништа не учини. Нажалост, имамо искуство да ствари могу да се мењају. Свестан сам ограничења Савета Европе, који може да буде добар катализатор. У извештају који морам да саставим треба да буду истакнуте оне тачке које обједињују актере конфликта. Неприхватљиво је имати идеју да Савет Европе долази да би разједињавао било кога. Немамо идеолошких проблема на које бисмо се фиксирали. Ту смо да погурамо процесе који су већ кренули и да им помогнемо да иду у добром правцу.

- Једна од тачака у меморандуму је и могућност промоције и подршке јавног дискурса о протеклом рату?
- У том питању постоји културна димензија. Мислим да у процесу помирења вредност мира долази до изражаја. Данас када се у региону говори о рату, о томе говоре припадници различитих заједница, свака на свој начин. Свака заједница има своју интерпретацију рата. Срби једну, Хрвати другу... Дискурс о рату постаје потенцијални извор националистичке реторике. Сећање на рат постаје сећање против рата. Можда је дошао тренутак да се положи културно оружје, после полагања војног оружја. Потпредседник Владе Божидар Ђелић рекао ми је нешто што сам и ја мислио, али нисам имао храбрости да изговорим. Можда је добро размишљати о уџбенику за основне школе у коме би проблеми прошлих ратова били изложени на јединствен начин.
Али добили бисте четири различита тумачења догађаја.
- Управо тако. Био бих задовољан када бих у једном уџбенику наишао на сва тумачења, тако да ученици имају преглед - српско мишљење, хрватско, бошњачко мишљење... Када их поређате једно поред другог то је већ корак напред.

Антрфиле : Помирење и улазак у ЕУ

- Колики је утицај помирења у региону на улазак у Европску унију, јер је српска јавност и даље подељена око подршке према Хашком трибуналу, а националистичка реторика је и даље јака?
- Помирење и улазак у ЕУ су веома повезани. Знамо да постоје тешкоће. Када политичари дискутују морају имати у виду да постоји јавно мњење и да се нешто мора учинити на том нивоу. Предлог регионалне комисије иде у том правцу. Ако узмете становиште жртава, онда је лакше доћи до дијалога и правде за жртве.
- Да ли је могуће помирење у региону после свих страхота деведесетих?
- Могуће је, не и поред тих страхота, него управо због тих страхота.

PRESS CLIPPING

Четвртак 09.09.2010. год.

Датум : 9.9.2010

Новина : Блиц

Страна : 12

Аутор : МОМЧИЛО ПЕТРОВИЋ

КУЋЕ АЛБАНСКЕ, ПОДРУМ И ШАТОРИ СРПСКИ

Репортер „Блица“ у селу Жач на Космету у коме се повратници боре за опстанак

Четири пута су били засути камењем, три пута на њих пуцано, три пута се против њиховог повратка демонстрирало, два су повратника била нападнута и три пута рушене започете зграде

Момчило Петровић

Помислио би човек да је то неко рајско место, тај Жач. Нека плодна долина, извор лековите воде, рудник... чим се око њега толико бију.

У фебруару се, наиме, вратило у ово село поред Истока пет српских породица које су га 1999. напустиле. У априлу још 26... да поново изграде куће и наставе живот тамо где су живели до НАТО бомбардовања и онога што је уследило на Косову и Метохији.

Од тада, четири пута су били засути камењем, три пута се против њиховог повратка демонстрирало, три пута на њих пуцано, два су повратника била нападнута и три пута рушене започете зграде. А они не одустају.

Као у оној песми Љубомира Симовића у којој Стојковиће бију, растржу, спаљују... а они ујутру живи, спремни за ново убијање.

„Вешају нас брзо, вешто и лако./ Висимо тако обешени до мрака,/ време је вечери, скидају нас, - ми живи,/ сви нас туку и псују; али ако.“

Жач, па Жач!

Био сам у том Жачу. Лепоте, нека ми опросте сељани, никакве нема. Спечена земља, зарасла у дивље жбуње и трње, и куће, разбацане. Куће су албанске, а шатори, на једној раскрченој ледини, српски.

Сви су Срби у Жачу били у једном подруму. Што због кише која је изазивала nelaгоду подсећањем на блиску јесен, а делом и зато што је то једина зидана просторија и једина у коју могу сви да стану.

Али пре тог подрума... требало је да стигнем тамо. Жач је на западу Косова, близу Пећи, и с које год стране да му се прилази, треба Косово прећи. Љубазни

и предусретљиви Нецад Бехљуљи, власник бујановачке телевизије „Спектри“, уговорио ми је састанак са председником источке општине и довезао ме до њега. Бујановац, Гњилане, Грачаница, Приштина, Клина, Исток... Нека ми не буде приписан дефетизам и нека не будем проглашен издајником, од '99. године, када сам последњи пут овуда пролазио, до данас толико је зграда на Косову изграђено, стамбених и хала да ја ни предграђе Приштине нисам могао да препознам. То Србија, мислим, тешко да ће опет бити!

Председник општине Исток Хаки Ругова без премишљања је пристао на разговор за „Блиц“, уз извињење - испоставило се непотребно - што ће, можда, његов српски бити лош.

Сажето: и косовске власти и оне у општини чврсто су решене да омогуће повратак свим Србима који желе да наставе живот на својим огњиштима; нема ни говора да постоји неко опште антисрпско расположење; сељани у Жачу нису против доласка Срба, проблеме прави само једна породица која је у рату тешко пострадала; прво су тражили да се и њима изгради кућа, сад наговештавају и захтев за запослење једног члана... и то ће им бити удовољено.

„Ја сам“, каже још за „Блиц“ Хаки Ругова, „оптимиста. Мало помало, и решићемо проблем повратка у Жач. Нећемо дозволити да једна породица руши имиџ Истока и Косова“.

Једанаест Кељмендија из Жача убијено је током рата, а тела шесторо још нису пронађена. Кељмендијеви тврде да су међу повратницима и починиоци ратних злочина. Срби кажу да нису.

И још Срби, такође, кажу да проблеме изазивају само Кељмендијеви. Причамо у оном подруму...

Сви су они '99. године побегли у Србију и потуцали се по избегличким центрима и ко зна где све. Очигледно је да се у Србији нису примили, да их је ова одбацила као страно тело и да је то разлог што су се вратили тамо где су рођени.

Од летошњих инцидената чува их словеначки Кфор. Комесаријат за избеглице дао им је шаторе, спроведене су вода и струја и сада чекају завршетак градње кућа. Планирано је 19 зграда од око педесетак квадрата - толико има пара, и толико њих, кажу косовске власти, задовољава критеријуме, односно има истински решених на повратак.

Нисам их пребројавао тог дана, једни, кажу, дођу, други оду. Углавном су ту мушке главе, представници породица, жене и деца чекају у Србији да дођу. И они у Жачу чекају, нико од њих не ради, нигде. Живе од хуманитарних организација и наде, сви дисциплиновани држављани Косова.

Кељмендијеви јесу проблем, спавајте ви испод танког шаторског крила кад запрашти рафал или кад полети камење... али нису једини проблем. Тек је тринаест кућа започето. Осталих пет тек су на папиру, а јесен ће, и кише, и хладно. А онда, посао. У општини најављују помоћ и отварање радних места, али свака власт на сваком језику чини исто, знају то и Жачани.

Небојша Дрљевић, представник ових Срба, у Жач је довео целу породицу: жену, две ћерке од 12 и пет година и десетогодишњег сина. Кад би све породице дошле, било би 29 деце. Школа је у четири километра удаљеном селу Осојану, где постоји паралелна српска власт, финансирана из Београда.

„Безбедност и некако, али шта ћемо и како ћемо даље, не знам...“, каже Дрљевић.

Жач се и иначе нашао у процепу између Приштине и Београда. Први би да покажу да су способни да организују повратак и заједнички живот, други сваки инцидент дочекују са злурадошћу. „Кељменди баца камен, а Тадић одмах у Савету безбедности у Њујорку тражи заштиту...“, каже, помало резигнирано, Мухамед Гостуракај, портпарол општине, који нас је, заједно са Расимом Махмутовићем, задуженим за заједнице и мањине, пратио по Жачу.

Они су, у моје име, ушли у кућу Кељмендијевих да их питају јесу ли за разговор са новинарима. Нису били... Само сам видео кроз прозор ауто мушку прилику како промиче терасом испод крова на којем се вијорила албанска застава.

Говорљивији је био Авдуљ Шаља, председник села, или како се то већ зове...

Он нема ништа против повратка Срба у Жач ако нису злочинци, каже, и ако су пре рата живели ту. И још додаје да би било добро кад би се ови Срби оградили од злочина свих осталих Срба. Стојимо на улици и киша, изненада јака, у млазевима нам се слива низ вратове. Преводац Мухамед Гостуракај већ је побегао у ауто и ја стављам сквашен нотес у џеп и кажем Авдуљу Шаљи: Хвала. Он узврати на српском...

Киша после пљушти још дуго и ми пролазимо Клину, Скендерај, Дренас... и слива се вода низ ветробранско стакло и преко мрља боје којом су премазани називи на српском. А они морали у Жач...

Антрфиле : “Као да се нешто запалило...”

Григорија Миловановића 30. маја око пет поподне каменом у главу погодио је један од двојице чланова породице Кељменди који су претходно хапшени и били у кућном притвору због рафала испаљених на камп.

“Ишао сам путем, кад одједном мене су очи засветлеле као да се запалило нешто. И занесестио сам се. Кад сам се пробудио, полиција ми рекла да ће да ме вози у болницу у Пећ...” У болници је провео 20 дана.

PRESS CLIPPING

Петак 10.09.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 10.9.2010, Страна : 3

КРУШЕВАЦ

ЕУ ће преко организације АБС финансирати изградњу зграде са 10 станова за избегла и социјално угрожена лица.

Вредност инвестиције је 180.000 евра док ће град Крушевац обезбедити земљиште, комуналну инфраструктуру, неопходне дозволе и 3.000 евра. Завршетак радова очекује се јула 2011.

ПАРАСТОС ЖРТВАМА ЗЛОЧИНА У МЕДАЧКОМ ЦЕПУ

Политика, Датум : 10.9.2010, Страна : А8

Парастос, поводом 17. годишњице агресије хрватских оружаних снага на подручју Медачког цера у Лици, служен је јуче у београдској цркви Светог Марка.

Помен за погинуле српске цивиле, полицајце и војнике служио је протојереј ставрофор Боривоје Васиљковић, са свештенством храма, у присуству неколико десетина чланова породица жртава и избегличких удружења Срба из Крајине и Хрватске.

У име потпредседника Владе Србије Јована Кркобабића, помену је присуствовао његов саветник Раде Дубајић. Здружене снаге хрватске војске и полиције извршиле су агресију 9. септембра 1993. године на подвелебитска села, јужно и југоисточно од Госпића, која су била под заштитом мировних снага Уједињених нација.

Према подацима Документационо-информативног центра „Веритас”, до 17. септембра побијено је и нестало 88 Срба, од тога 46 војника, шест полицајаца и 36 цивила. Међу убијеним цивилима 26 је било старије од 60 година, од којих 17 жена, док рањених у овој операцији није било. Српска села Медак, Почитељ, Читлук и Дивосело, са засеоцима у којима је живело око 600 становника, од којих око 500 Срба, потпуно су етнички очишћена.

ПАЦОВИ, СВЕ ЧЕШИ СУСТАНАРИ ИЗБЕГЛИЦА

Данас – Браничево, Датум : 10.9.2010, Страна : 8

У бившој касарни ЈНА где живи двадесетак породица које је рат протерао и социјално угрожена лица

Петровац на Млави - Живанку Миливојевић, која са болесним сином живи у бившој касарни ЈНА, напао је пацов и огребао је по носу. Живанка каже да су се ови глодари толико намножили да је просто стах да легне у кревет.

- Док сам лежала у кревету пацов ми је скочио на лице и ноктима ме огребао по носу. Готово сам се обнезнанила од страха док сам са носа брисала крв која је текла. Ево видите на носу имам белегу од тог пацова, прича Живанка која са болесним сином живи у бившој касарни ЈНА од пензије која износи 7.000 динара и социјалне помоћи од 5.000 динара.

Услови за живот у бившим касарнама ЈНА су нехумани. У јануару, када је температура била минус 15 станарима је искључена струја а прошлог петка и вода. Драган Благојевић повереник Комесаријата за избеглице каже да је колективни центар „Касарна ЈНА“ затворен у децембру прошле године али да је у њему остало седам незбринутих избегличких и петнаестак породица које примају социјалну помоћ и који живе у неадекватним условима.

То што је Комесаријат понудио не одговара тим избегличким породицама и не знамо шта ће на крају крајева бити са њима. Није ми познат случај да је жену која тамо станује повредио пацов али док је функционисао колективни центар „Касарна ЈНА“ ми смо у пролеће и јесен радили дератизацију и уништавање глодара и све врсте инсеката. Сада је тамо стварно проблем јер тих глодара има превише и биће их још више. Требало би да се пронађе начин да се то и даље спречава али више нема ко то да финансира.

Комесаријат за избеглице више то не финансира а нико други нема новца да плати одржавање тих објеката. Поред избегличких ту станује и петнаестак породица које су смештене привремено од Центра за социјални рад. То привремено требало је да буде до децембра прошле године а видите то се и даље продужило и сви они живе у неадекватним условима, каже Благојевић.

ОД НЕМИЛА ДО НЕДРАГА И НАЗАД

Правда, Датум : 10.9.2010, Страна : 31

Избегли Срби из Хрватске надали су се да ће после посете председника Хрватске Иве Јосиповића Србији све кренути на боље, али после обележавања петнаестогодишњице егзодуса Срба, а и начина на који су Хрвати у Книну прославили свој „празник побједи“, нема ни наговештаја да ће се нешто променити на боље.

Сматрам да би председник Србије, а и Влада Србије требало нешто више да учине и да упорније преговарају са руководством Хрватске о проблемима избеглих Срба и њихових права. С тим у вези, проблеми би требало боље и брже да се решавају. Недаће с којима се суочавају избегли Срби из Хрватске, и после 15 година, велике су и тешке, али могу да се реше.

Србима који су живели у Хрватској одузета су станарска права, тешко иде са конвалидацијом радног стажа, многима нису исплаћене доспеле пензије за период од 1991. до 1995. године... Слабо иде и са обновом њихове имовине, не решавају се инфраструктурни проблеми у срединама повратка. Не решава се учешће избеглих и прогнаних Срба у транзицији и приватизацији, проналажењу несталих лица и суђења за ратне злочине. Многима није враћено ни пољопривредно земљиште.

Приступ инвалидним правима у земљи порекла за све избеглице без дискриминације од суштинске је важности и само на тај начин може да испуни своје обавезе и допринесе стабилизацији у региону.

Република Хрватска, и поред многих обећања, никако или веома споро та своја обећања испуњава.

Из разговора са већином избеглих Срба из Хрватске који живе у Краљеву и околним местима, може се закључити да се суочавају са бројним проблемима.

Илија Шекуљица, новинар, Краљево

РЕЗОЛУЦИЈА ЋЕ ОМОГУЋИТИ ОПСТАНАК СРБА НА КИМ

Политика, Датум : 10.9.2010, Страна : А6

ИНТЕРВЈУ: БРАНКО НИНИЋ, председник општине Лепосавић

Бранко Нинић, изабран на поновљеним локалним изборима у Лепосавићу за председника општине као члан Демократске странке, за „ Политику” каже да се заједничком резолуцијом Србије и свих 27 чланица Европске уније омогућава да дође до нових разговора чији је циљ да Срби опстану на простору Косова и Метохије.

Шта ће за Србе на Косову и Метохији значити усвајање заједничке резолуције Србије и ЕУ?

Резолуција коју је Србија у договору са земљама ЕУ осмислила повољно ће утицати на живот Срба на овим просторима. Омогућиће даље разговоре о питањима која се односе опстанак и останаk нашег народа на овим просторима.

Конфронтацијом са ЕУ и међународном заједницом ништа не бисмо добили. Овако, улазимо у дијалог. Што се тиче нас Срба на Косову, нарочито на северу, никаквих промена неће бити. Остаћемо овде а тражићемо као и до сада да будемо консултовани и имамо и даљу координацију са Београдом. Резолуција је висока политика, а оно што је битно је да ми не одустајемо од својих позиција.

Шта би конкретно Влада Србије требало да уради у вези са питањем српске заједнице након усвајања резолуције?

Владин примарни циљ треба да буде економско јачање српских средина, свуда где иједног Србина на Космету има, а све у циљу одрживог опстанка и повратка. Треба да наставе са улагањем у инфраструктуру, у изградњу стамбених објеката за интерно расељена лица, али и да улажу у мала и средња предузећа, јер је то искључиво услов да људи опстану. Нећу спомињати безбедност због које сви овде презамо, али економски фактор је јако битан. Уосталом, и то је један од начина где држава Србија показује своје присуство на овим просторима.

Висока представници ЕУ Кетрин Ештон најавила је дијалог Београда и Приштине. Шта би по вашем мишљењу требало да буде приоритет у дијалогу у којем ће такође посредовати ЕУ?

Што се нас тиче, питање статуса је суштински главна ствар, али не бежимо и од текућих питања. А то су питање електроснабдевања, инфраструктуре, водопривреде, што је на северу Косова донекле и уређено, али се дијалогом морамо више забавити људима који живе јужно од Ибра.

PRESS CLIPPING

Суботу 11.09.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ

Вечерње Новости, Датум : 11.9.2010, Страна : 17

СМЕДЕРЕВО - Комисија за доделу пакета хране најугроженијим домаћинствима упутила је позив избеглицама и интерно расељеним у Смедереву да се пријаве за помоћ.

Образац за пријаву може се преузети у Повереништву за избеглице Градске управе, а рок за предавање је 17. септембар. Право на помоћ имају најугроженији, они који немају приходе веће од 6.000 динара по члану породице.

НАМИЧУ ХРАНУ

Вечерње Новости, Датум : 11.9.2010, Страна : 19

НАРОДНА КУХИЊА ЧЕКА УПЛАТУ ИЗ БУЏЕТА ГРАДА

СМЕДЕРЕВО - Свакога дана у Народну кухињу у Смедереву по оброк дође 1.000 најсиромашнијих. Новац из градског буџета касни, па хуманитарци имају великих проблема због дугова према добављачима. Од почетка године уплаћена су тек три милиона од осам колико је планирано.

Иако се лети број корисника углавном смањује, то није био случај и овог лета. Због дуготрајне кризе, број корисника је порастао, па се тренутно овде свакодневно припрема око 1.000 obroка. Хуманитарци се сналазе, јер велики део намирница набављају са сопствене економије, а новац стиже од Владе Србије, Комесаријата за избеглице и из градске касе.

Када се прерачунају потребе из буџета града потребно је сваког месеца бар милион динара. Међутим, за протеклих осам месеци из градског буџета издвојена су само три милиона од осам колико је планирано за читаву 2010. годину.

- Имамо уверавања из Градске управе да ће уплата брзо стићи, и да ће се испоштовати све обавезе до краја године, када прилив у буџет буде мало бољи него тренутно - каже Томислав Живановић, секретар Црвеног крста.

Због беспарице, дугови се гомилају. Црвени крст највише дугује Пекарској индустрији Београд, више од милион динара.

Антрфиле : ЖИВОТ НА РУБУ

У Смедереву на граници сиромаштва живи 14.000 људи. Према подацима о социјалном статусу, број корисника бесплатних obroка Народне кухиње, уместо садашњих 1.000, требало би да буде двоструко већи.

КРОВ ДОБИЈА 10 ПОРОДИЦА

Вечерње Новости, Датум : 11.9.2010, Страна : 19

ЗГРАДА ЗА УГРОЖЕНЕ

КРУШЕВАЦ - Према пројекту вредном 180.000 евра биће изграђено 10 станова из претприступних фондова ЕУ. Уговор о изградњи у којој посредује Комесаријат за избеглице потписан је у Крушевцу.

Два стана су намењена за социјално збрињавање, а остатак да се скуће протерани. Уз симболичну надокнаду од 3.000 евра, град је у обавези да обезбеди документацију, техничку контролу пројекта, земљиште.

Усељење је планирано крајем јула наредне године. Иначе, на подручју града Крушевца, према подацима Комесаријата, живи 378 избеглих и 7.882 расељених.

PRESS CLIPPING

Уторак 14.09.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ У КОНТЕЈНЕРИМА, БЕЗ КУПАТИЛА И КРЕВЕТА

Пресс, Датум : 14.9.2010, Страна : 11

ПРЕСС НА ЛИЦУ МЕСТА

БУЈАНОВАЦ - У избегличком кампу „Салваторе“, надомак Бујановца, већ 11 година у нељудским условима живи око 350 избеглица, махом Рома, углавном протераних са Косова. Има их највише из Гњилана и Витине, нешто мање из Косовске Каменице и Урошевца. Многе породице су се прошириле у кампу, где људи умиру и рађају се у окружењу које се може видети још само у филмовима.

Иако му име у преводу са италијанског значи „спасен“, овај камп је далеко од тога. Његови житељи спавају на поду, у 11 контејнера и безброј шатора. Немају купатила, кревете, столове...

У обилазак нас води Гастер Абдулахи, незванични „шеф“ кампа. Ту је 11 година и познаје све становнике. Проводи нас кроз узане пролазе између шатора и лимених контејнера, где се у сваком ћошку осећа „дах“ несреће и беде.

Само једна чесма

Једина благодет цивилизације је чесма, негде на средини кампа, где затичемо Фериду Мемедовић из Косовске Каменице која пере веш.

- Не желим више да се сликам, сви долазе само да нас сликају и обећавају нам прелазак у нормалан смештај, а ми и даље живимо у најгорим условима. Ево, иде још једна зима, страх ме је шта ће бити - говори за Пресс разочарано Фериде, додајући да нико у кампу не ради и да већина деце не иде у школу.

Дневно следовање од Комесаријата за избеглице је векна хлеба по особи и порција неког јела. Уз то шоља-две чаја. Полугола дечица трчкарају за нама. Играју се на неки свој начин. Породица Мемеди има седморо деце. Ђемаљ и Љуида су из Косовске Каменице и са осмехом причају како им је овај камп донео срећу:

- Имамо шест ћерки и пре три године смо коначно добили сина. Често у шали кажемо како нам је Бујановац донео срећу, деца су нам жива и здрава, то је најважније. Па ваљда ће и на нас неко да се сажали и да нам нађе неки смештај - нада се Љуида.

Непокретна старица

У једној од лимених кућица стравичан призор. Болесна старица Доста Јовановић из Витине лежи на поду и дрхти, потпуно онемоћала. Њена ћерка је револтирана, каже да јој је доста обећања:

- Сви долазе овде да нас сликају, а шта ми имамо од тога? Шта мислите како је мени док гледам непокретну мајку како умире и не могу да јој помогнем. Немам шта ни да јој обучем. Нико не заслужује овакву смрт. Следећи пут кад дође неки политичар да нас обиђе гађају га нечим, јер ми им служимо само за рекламу - огорчена је старичина ћерка.

На излазу из кампа срећемо девојчицу која седи и игра се. Поред ње група деце полази у школу. Живот, како-тако, ипак станује овде. Испраћају нас и кажу: „Видели сте један обичан дан у кампу „Салваторе“...

Антрфиле : НА ПОТЕЗУ ОПШТИНСКО ВЕЋЕ

У Бујановцу је у колективном смештају укупно 406 људи избеглих са Косова. У кампу „Салваторе“ званично живи 240 њих. Још стотинак их се накнадно доселило из Македоније. Од Комесаријата за избеглице, кажу, добијају 57 динара по особи дневно за трошкове, док храну добијају од Црвеног крста.

- Ја сам урадио акциони план, који је основа за конкурс код донатора који би финансирани изградњу станова или неког другог смештаја за ове људе, али тај план чека следећу седницу Општинског већа у Бујановцу када ће, надам се, да буде усвојен - каже Синиша Ковачевић, повереник Комесаријата за избеглице у Бујановцу.

ПОМОЋ СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНИМА

Дневник, Датум : 14.9.2010, Страна : 11

ОЛАКШИЦЕ ЗА ДЕЦУ У ВРТИЋИМА

ВРБАС: На предлог председника општине Врбас др Жељка Видовића, Општинско веће донело је одлуку о измени правилника о регресирању боравка деце у објектима Предшколске установе „Бошко Буха”, према којем ће знатно више деце убудуће имати право на бесплатан боравак.

Према новом решењу, право на бесплатан боравак у објектима Предшколске установе „Бошко Буха” имаће деца без родитељског старања и деца са сметњама у развоју, за коју није остварено право на дечији додаток, затим деца из материјално угрожених породица, деца из породица које имају право на материјално обезбеђење, деца самохраних родитеља, палих бораца и војних инвалида, затим деца расељених и избеглих, која испуњавају имовинске цензусе који се примењују при остваривању права на дечији додаток и сви остали корисници дечијег додатка.

Целокупне трошкове боравка у ПУ „Бошко Буха” за све ове категорије сносиће општина Врбас, док ће за треће и свако наредно дете трошкове боравка у забавиштима сносити АП Војводине. Поред ових олакшица за децу из породица које спадају у неку од поменутих социјално угрожених група, Општинско веће донело је одлуку и о смањењу трошкова за породице које не спадају у ове категорије.

Тако ће од ове године пуна цена боравка износити 2.793 динара уместо прошлогодишњих 4.500 динара.

ГРАД ПЛАЋА ДЕО ПРЕВОЗА

Дневник, Датум : 14.9.2010, Страна : 9

ЂАЦИМА КОЈИ ПУТУЈУ ВАН НОВОГ САДА

Из буџета града и ове године је издвојен новац за месечне маркџе ђацима који из Новог Сада путују у школу удаљену од места боравка, под условом да је школа коју похађају основала Република, Покрајина или јединица локалне самоуправе.

Град ће учествовати у плаћању 80 одсто, односно 40 одсто трошкова. Ђаци до 25. септембра треба да однесу захтеве у Писарницу Градске управе, на шалтеру 12.

Информације се могу добити и телефоном на број Кол центра 0800021 -021 или у Градској управи за образовање на број 4882 - 900. Образац за подношење захтева за регресирање трошкова превоза може се преузети и са сајта Града, адреса је www.novisad.rs. Град ће регресирати трошкове пута до школе са 80 одсто, ђацима чија породица прима дечји додатак, ученицима без једног или оба родитеља, онима који имају избегличку или расељеничку легитимацију, деци палих бораца или ратних војних инвалида, те ђацима из породице где међуградским превозом путује, двоје и више ученика из породице. Онима који не испуњавају ове услове, Град ће платити 40 одсто трошкова превоза до школе.

Ученици треба да приложе потврде да редовно похађају школу, потврду о пребивалишту, изјаву о броју чланова породице, фотокопију умрлице за преминулог родитеља, за дечји додатак, избегличку или легитимацију прогнаних лица за све чланове породице, решење о праву на породичну инвалиднину, доказ да међуградским превозом већ путују двоје или више ученика из домаћинства.

PRESS CLIPPING

Среда 15.09.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

Преглед, Датум : 15.9.2010, Страна : 5

Сремска Митровица

У Сремској Митровици, у насељу Камењар, јуче је отворен објекат социјалног становања у заштићеним условима, у коме ће становати 34 породице избеглица, интерно расељених и социјално угрожених особа.

Кључеве станова породицама је уручио министар рада и социјалне политике Расим Љајић, истакавши да у Србији тренутно има 86.000 људи са избегличким статусом, што је највише од свих земаља Европе. Љајић је рекао да је направљен помак у решавању њиховог стамбеног питања, али да око 5.000 људи и даље живи у избегличким центрима, иако влада чини све да се ти центри затворе, а да се избеглице интегришу у локалне средине или да се врате на своја огњишта. „То не значи да одустајемо од Сарајевске декларације, нити од захтева према суседним земљама да се реши проблем избеглица и њихова станарска права, пре свега у Хрватској, и учинићемо све да се ти проблеми реше“, истакао је Љајић. Он је навео да је Влада Србије, заједно са Комесаријатом за избеглице и локалним самоуправама изградила више од хиљаду стамбених јединица, и додао да ће се та акција наставити. **Заменик комесара за избеглице Светлана Велимировић је рекла да је само за помоћ избеглицама које живе испод линије сиромаштва потребно 150 милиона евра, али да је то недовољно за решавање њихових проблема, попут запошљавања и стамбеног збрињавања. Заменик шефа делегације ЕУ у Србији Адриано Мартинс је казао да ЕУ улаже напоре да помогне Србији у решавању проблема избеглица и интерно расељених, као и социјално угрожених грађана.**

НЕМАЧКИ „ХЕЛП“ И КРАГУЈЕВАЦ ПОМАЖУ РАЗВОЈ ПРЕДУЗЕТНИШТВА

Данас, Датум : 15.9.2010, Страна : 15

Крагујевац - Немачка невладина организација „Хелп“ и град Крагујевац доделили су јуче **57** донација за куповину опреме за почетак и развој малог бизниса, укупне вредности **8,84** милиона динара.

Бесповратна средстава одобрена су предузетницима на основу два пројекта, за подршку избеглим и расељеним лицима и локалном становништву у Крагујевцу, речено је приликом склапања уговора у Скупштини града.

У оквиру програма „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“ додељене су **42** донације појединачне вредности **150.000** динара, док је локалним предузетницима у Крагујевцу одобрено **15** грантова од по **200.000** динара.

Члан Градског већа за привреду Владо Вучковић новинарима је рекао да су донације додељене подједнако предузетницима који отварају радње за обављање и услужних и производних делатности.

ЗАТВОРИТИ КОЛЕКТИВНЕ ЦЕНТРЕ

Данас, Датум : 15.9.2010, Страна : 14

Уручени кључеви станова за избегла и социјално угрожена лица у Сремској Митровици

Сремска Митровица - Свечаним пресецањем врпце испред новосаграђеног стамбеног објекта у сремскомитровачком насељу Камењар јуче су уручени кључеви станова новим власницима, а уручили су их заменик шефа Делегације Европске уније у Србији Адриано Мартинс, министар рада и социјалне политике Расим Љајић, градоначелник Сремске Митровице Бранислав Недимовић и заменик комесара Комесаријата за избеглице Србије Светлана Велимировић.

Реч је о укупно 34 стамбене јединице, површине од 20 до 48 квадратних метара, а добиле су их 24 избегличке породице, три интерно расељене и седам социјално угрожених породица са територије сремскомитровачке општине.

Пројекат изградње зграде социјалног становања у заштићеним условима је, у сарадњи са градом Сремска Митровица, реализовала Међународна организација за миграције (МОМ), а финансирао га је Европска унија са 520.000 евра. Град Сремска Митровица је донирао грађевинску парцелу опремљену неопходном инфраструктуром и финансирао прикључке на инфраструктурну мрежу у укупној вредности од 182.000 евра.

- Ово су ретки тренуци када човек осећа неку сатисфакцију за оно што чини и ради. Србија је прва земља у Европи по броју избеглица и интерно расељених лица, 13. земља у свету, и у Србији још увек живи 86.000 лица са избегличким статусом, а у једном тренутку смо имали и преко 600.000 расељених лица, тако да смо направили велики помак - рекао је министар Љајић.

Љајић је подсетио да у Србији још увек има око пет хиљада људи који се налазе у колективним центрима, и да је заједнички посао да се колективни центри што пре затворе.

- Желим овом приликом и да истакнем један партнерски, заједнички однос локалне самоуправе и централне власти, и међународних организација. То не значи да ми одустајемо од реализације Сарајевске декларације, не значи да одустајемо од наших захтева према суседним земљама да се реши проблем избеглица, да се реши проблем станарских права, и учинићемо све да се стратегија за решавање избегличког питања реши помоћу два елемента - или локална интеграција или повратак у земље из којих су избеглице дошле - рекао је министар Љајић.

Један од будућих станара је и породица Златице Скорупан са синовима Мирославом (11) и Давидом (8), који су добили стан од 41 квадрата.

- Немам речи захвалности, одушевљена сам - каже Златица. Сем овог великог поклона, министар Расим Љајић обећао је дрес Партизана млађаном Давиду, а градоначелник Недимовић компјутер јер је то дечакова највећа жеља.

Градоначелник Сремске Митровице Бранислав Недимовић изјавио је да постоје две компоненте на којима град интензивно ради - једна је социјална, а друга отварање нових радних места и једна без друге не могу. - Надам се да ће људи који су добили кров над главом бити задовољни и да ће им станови служити кроз живот - рекао је Недимовић.

Антрфиле : Помоћ Србији

- Велико ми је задовољство што сам данас овде јер ми из Делегације ЕУ помажемо Србији да реши и овај проблем са избеглицама и интерно расељеним лицима. Не смемо

заборавити да ЕУ није само једно заједничко тржиште, већ је заједница која подржава заједничке вредности, под којима се подразумева и помоћ оваквим групама људи. Ово није решавање само стамбеног проблема, него смо радили и на пројектима помоћи људима који су напустили место пребивалишта и нису имали документацију. Надам се да смо помогли надлежнима у Србији и грађанима, и надам се да ћемо и даље успешно сарађивати - рекао је Адриано Мартинс.

ПРОГРАМСКО ПРОТЕРИВАЊЕ СРБА СА КОСОВА

Пресс, Датум : 15.9.2010, Страна : 4

БЕЧ - Патријарх српски Иринеј изјавио је јуче у Бечу да би дијалог између Срба и Албанаца било најбоље решење за питање Косова, али да оно мора да задовољи обе стране.

- Сада очекујемо неко решење, али ако не буде Србима дато некакво право, то ће бити простор сталног раздора, неспоразума, који ће донети нове ране и нама и другим народима. Зато желимо да се нађе правилно, правично и праведно решење, где ће бити задовољни Албанци, а неће бити оштећени Срби. Решење зависи од САД и Европе - нагласио је патријарх Иринеј и додао:

- Нама је најбитније сада да сачувамо наше светиње и обезбедимо миран живот народа који је тамо и онима који желе да се врате. Косово није само географски простор, то је за Србе најсветија земља наша, колевка наше духовности, историје, где се налази преко 1.300 цркава и манастира, подизаних за 800 година и више нашег присуства. Од Призренске лиге дошло је до програмског протеривања Срба, а кулминација је достигнута током Другог светског рата, када су, користећи инвазију КиМ, протерали 200.000 Срба. Они који су хтели да се врате после ослобођења то нису могли јер је комунистичка власт законом забранила повратак Срба - подсетио је патријарх.

Он је подсетио да је за време комунизма, према идеји Коминтерне, граница према Албанији била потпуно отворена да би се наводно прихватили прогнаници и незадовољни Албанци из Албаније, тако да је број Албанаца на КиМ стално растао.

- Током трагедија 90-их година дошло је до нових протеривања нашег народа, којима до данас није омогућено враћање и они који се враћају доживљавају ужасне трагедије и шиканирање. Тако да се и данас све чини да се тамо нико не врати. Нажалост, на такво стање, Европа и САД су стале иза тих злочина - закључио је поглавар СПЦ.

СТАНОВИ ЗА 34 ПОРОДИЦЕ

Пресс, Датум : 15.9.2010, Страна : 15

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Зграда намењена смештају избеглица, расељених лица и социјално угрожених породица предата је јуче на употребу Центру за социјални рад у Сремској Митровици. Станови су обезбеђени за 34 породице, а у изградњу објекта Европска унија уложила је 520.000 евра.

Такође, град је обезбедио опремљену грађевинску парцелу и финансирао прикључке на комуналну мрежу у вредности од 182.000 евра. Стамбене јединице су површине од 21 до 48 квадратних метара, а добиле су их 24 избегличке породице, три интерно расељене и седам социјално угрожених породица са територије сремскомитровачке општине.

Свечаним пресецањем врпце стамбени објект су предали на употребу, а потом и новим станарима кључеве станова уручили заменик шефа Делегације Европске уније у Србији Адријано Мартинс, министар рада и социјалне политике Расим Љајић, градоначелник Сремске Митровице Бранислав Недимовић, заменик комесара Комесаријата за избеглице Србије Светлана Велимировић и шеф мисије Међународне организације за миграције Грегор Гудстаин.

Власник стамбеног објекта биће Република Србија, корисник град Сремска Митровица, а стамбеном зградом ће управљати Центар за социјални рад у Сремској Митровици који ће бити и одговоран за наменско коришћење зграде.

Обраћајући се присутнима министар Расим Љајић је подсетио да је Србија по броју избеглица и интерно расељених лица прва у Европи, а 13. земља у свету. У Србији још живи 86.000 лица са избегличким статусом, а у једном тренутку смо имали и преко 600.000 расељених лица, тако да је направљен велики помак у њиховом збрињавању.

- Нажалост, још имамо око пет хиљада људи који се налазе у колективним центрима, и наш заједнички посао јесте да колективне центре што пре затворимо, а ово је још један корак у том правцу - рекао је Љајић и поручио да ће се овакве акције наставити и у другим градовима Србије.

ХЕЛП ПОМАЖЕ РАЗВОЈ БИЗНИСА

Преглед, Датум : 15.9.2010, Страна : 3

Немачка невладина организација Хелп и град Крагујевац доделили су јуче 57 донација за куповину опреме за почетак и развој малог бизниса, укупне вредности 8,84 милиона динара. Бесповратна средства одобрена су предузетницима на основу два пројекта, за подршку избеглим и расељеним лицима и локалном становништву у Крагујевцу, речено је приликом склапања уговора у скупштини града.

У оквиру програма „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“ додељене су 42 донације појединачне вредности 150.000 динара, док је локалним предузетницима у Крагујевцу одобрено 15 грантова од по 200.000 динара. Члан Градског већа за привреду Владо Вучковић је новинарима рекао да су донације додељене подједнако предузетницима који отварају радње за обављање и услужних и производних делатности. Средства су, како је навео, први пут ове године одобрена и једном броју предузетника са искуством са циљем унапређења делатности и отварања нових радних места. Хелп и град Крагујевац заједнички финансирају програм развоја предузетништва од 2006. године откада је одобрено 209 донација, вредности веће од 30,5 милиона динара, рекао је Вучковић. Вучковић је истакао да је одрживост тако започетог посла у Крагујевцу изузетно добра и да је до сада опстало више од 70 одсто фирми.

PRESS CLIPPING

Четвртак 16.09.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СВЕЧАНА ДОДЕЛА ПРИЗНАЊА Дневник, Датум : 16.9.2010, Страна : 9

ПОВОДОМ ДАНА ОПШТИНЕ СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

Поводом Дана општине данас у 11 сати у великој сали Магистрата у Сремским Карловцима биће одржана свечана седница Скупштине општине. На свечаности ће бити уручена највиша општинска признања овогодишњим добитницима, повеље општине Сремски Карловци Комесаријату за избеглице Републике Србије и Архиву Српске академије наука и уметности, а награда новинару и уреднику “Карловачког листа” Браниславу Санчанину.

Сремски Карловци прослављају 16. септембар као свој дан у знак сећања на дан када су 1753. године стекли статус слободне војничке вароши – комунитета. До сада је додељено 38 награда, 17 повеља, а седморо људи је проглашено почасним грађанима Сремских Карловаца.

ВИТКОВИЋИ ДОБИЛИ СТАН НА ПОКЛОН Пресс, Датум : 16.9.2010, Страна : 16

Акција „Наше Србије“ и Интеза банке уз подршку Пресса петочланој породици Данијеле Витковић јуче у Јагодини уручени кључеви трособног стана

ЈАГОДИНА - Заједничком акцијом НВО „Наша Србија“ и Банке Интеза, уз медијску подршку дневног листа Пресс, петочлана породица Витковић, избегла са Космета, јуче је добила кључеве трособног стана у Јагодини.

Кључеве новог стана породици су уручиле директорка „Наше Србије“ Сања Пајевић Бундало и директорка сектора маркетинга и комуникација Банке Интеза Маја Колар. **Стан је површине 68 квадрата и вредан три милиона динара. „Цет компани“ из Кикинде је опремила стана.**

Данијела Витковић, мајка четворо деце, рекла је да не може да поверује да имају своју кућу, слободу и мир.

- Немам речи да захвалим „Нашој Србији“ и Банци Интеза што су за моју децу обезбедили кров над главом и бар некакву изгледну будућност. За нас је ово први радостан дан од када је мој супруг Дејан погинуо у НАТО бомбардовању 7. априла 1999. године. За једанаест година избеглиштва, од када смо напустили родну Приштину, променили смо седам градова и 18 пута се селили из стана у стан.

Живимо од помоћи коју нам обезбеђује „Наша Србија“. Ја не могу нигде да се запослим и немам друге приходе. Ни рођена мајка не би могла овако и оволико да ми помогне - прича кроз сузе Данијела Витковић.

У трособном стану од сада ће удобно живети живот достојан човека Дејана (11), Ивана (13), Христина (16) и Стефан (18) и њихова мајка Данијела (37). Деца су одлични ученици у школама, а књиге им обезбеђује „Наша Србија“.

Директорка „Наше Србије“ Сања Пајевић Бундало каже да ће помоћи мајци Данијели да сама покуша да издржава породицу.

- Потрудићемо се да Данијели омогућимо да пронађе посао и осамостали се. Створили смо породици базу из које може даље нормално да напредује. Ова донација представља нови почетак и највећу подршку која из основе мења и олакшава њихов живот, поготову Христину, чије је здравље нарушила астма и хашимото синдром, односно обољење штитне жлезде које се лечи доживотно. **За десет година рада, кроз наше програме помоћи прошло је 1.500 породица и више хиљада деце, казала је Сања Пајевић Бундало.**

Симболична предаја кључева новог стана измамила је сузе радоснице код Витковића. Мајка и деца били су одушевљени и частили донаторе тортом.

Антрфиле : донација и за куповину покућства

Маја Колар, директорка сектора маркетинга и комуникација Банке Интеза, каже да са „Нашом Србијом“ сарађују већ осам година.

- Са Витковићима и храбром мајком са четворо деце упознали смо се 2008. године. Тада се родила идеја о обезбеђивању стана. Поносна сам на све који су учествовали у обезбеђивању и опремању стана, који ће означити почетак мирнијег и лепшег живота за Витковиће. Због тога смо за њих обезбедили и још једну донацију у висини од 150.000 динара за куповину неопходног покућства - објаснила је Маја Колар.

ПОМОЋ ЗА СОПСТВЕНИ БИЗНИС

Блиц – Србија, Датум : 16.9.2010, Страна : 3

КРАГУЈЕВАЦ

Представници немачке НВО "Хелп" и града Крагујевца потписали су 57 уговора о samozапoшљавању у укупној вредности од 8,8 милиона динара, од чега ће из буџета бити издвојено 3,5 милиона. За ова средства од 150.000 до 200.000 динара појединачно могла су да конкуришу избегла и интерно расељена лица, али и локално становништво са добрим и одрживим предузетничким идејама за започињање или проширење посла.

ЈАЈЕТОМ ГАЂАО МИНИСТРА, ПА ПРИВЕДЕН У ПОЛИЦИЈСКУ СТАНИЦУ

Данас, Датум : 16.9.2010, Страна : 11

Срби повратници протестовали у Тузли

Тузла - Срби повратници са подручја Општине Калесија, у Федерацији БиХ, протестовали су јуче у Тузли испред зграде кантоналне владе незадовољни начином решавања свог статуса.

Један од организатора протеста, председник Удружења пољопривредника Агроразвој код Калесије Милисав Гарић, гађао је јајетом министра за обнову,

развој и повратак Тузланског кантона Сеада Мујановића. Гарић је због тога приведен у Полицијску станицу у Тузли.

Испред зграде Владе Тузланског кантона постављен је импровизовани шатор са трактором, где ће Срби повратници мирно протестовати до испуњења захтева. Гарић је рекао да су Општина Калесија, кантонална и федерална влада, „добро упознате са проблемима Срба повратника, о које су се оглушили“.

- Зато смо приморани да поново протестујемо, јер смо суочени са дискриминацијом, коју нам углавном намеће руководство Општине Калесија, рекао је Гарић за Срну. Он је нагласио да је неопходно решити питање приласка српском православном гробљу у Гојчину као и решити питање депоније смећа.

- **Поједини путни правци према српским местима тотално су пропали, а нико их не санира с циљем да се онемогући одржив повратак, док у општинској администрацији Калесија није запослен ниједан Србин повратник - рекао је Гарић.**

Он је истакао да се навршило 11 година од повратка Срба у то подручје и да су повратници приморани поново да се исељавају јер се проблеми гомилају уместо да се решавају. Гарић је додао да је у току рата на подручју Општине Калесија уништено око 1.300 кућа, а обновљено е око 300 стамбених јединица.

PRESS CLIPPING

Петак 01.10.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КРОВ НАД ГЛАВОМ КРАЈЕМ ОКТОБРА Данас – Браничево, Датум : 1.10.2010, Страна : 8

Успешно напредује градња станова за избегла лица у Пожаревцу

Пожаревац. Према садашњој динамици градње, до краја октобра биће усељиви станови који се у Узун Мирковој улици у Пожаревцу граде за интерно расељена и избегла лица, тренутно смештена у крајње неусловном „Картон насељу“ односно на локацији „Расадник -Север“ а ускоро ће добити свој „крив над главом“.

Радове на овим објектима обишли су заменица градоначелника Пожаревца, Вукива Васић, народни посланик Жарко Пивац и директор ЈКП „Водовод и канализација“, Ненад Ратић. Пројекат вредан 278 хиљада евра реализује се преко АСБ, немачке хуманитарне организације, средствима Делегације Европске уније у Србији, уз учешће града Пожаревца у изградњи темеља и инфраструктурним улагањима.

- Овај пројекат је део Националне стратегије за побољшање положаја избеглих и интерно расељених лица. То је значајна подршка граду Пожаревцу и Комесаријату за избеглице да реши њихов проблем и побољша квалитет њиховог живота, истакла је Вукица Васић. Да би ови објекти били изграђени и стављени у функцију било је неопходно инфраструктурно опремање што значи, довођење струје, воде и канализације.

Заменица градоначелника упознала је јавност са динамиком радова нагласивши да је урађена напонска мрежа и трафостаница, те да предстоји довођење струје до самих објеката.

- ЈКП „Водовод и канализација“ изводило је радове на изградњи канализације у дужини од 350 метара, као и секундарне водоводне мреже у дужини од 120 метара. Вредност поменутих радова је 4,5 милиона динара и финансирају се из буџета града, истакао је Ненад Ратић, директор ЈКП „Водовод и канализација“. Ово предузеће учествовало је и са донацијом у виду пројектне документације за водоводну и канализациону мрежу а обезбедило је и бесплатне прикључке на исту.

У оквиру насеља налази се двадесет стамбених јединица са по четири стамбена објекта, површине од 30 до 55 метара квадратних. У њима ће смештај наћи стотинак станара.

У СМЕДЕРЕВУ ЋЕ ГРАДИТИ 20 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Пресс, Датум : 1.10.2010, Страна : 15

СМЕДЕРЕВО - У Смедереву је јуче потписан Споразум за изградњу зграде са 20 станова у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, који се финансира новцем Европске уније, саопштио је Високи комесаријат УН за избеглице (УНХЦР). Корисници станова, 16 породица избеглих и расељених особа,

који тренутно бораве у колективном центру ОРА „Сартид“, имаће право да их користе док су у стању социјалне потребе. Сваки стан је опремљен основним намештајем и шпоретом „смедеревцем“ на чврсто гориво, а уз избегле и расељене породице, нове станове добиће и четири домаће угрожене породице.

Укупна вредност грађевинских радова и опреме износи око 35 милиона динара. У колективном центру ОРА „Сартид“ тренутно борави 410 избеглих.

ЗА СИРОМАШНЕ 43 СТАНА Курир, Датум : 1.10.2010, Страна : 14

Уговор

КРАГУЈЕВАЦ - У Крагујевцу ће до краја октобра 2011. године бити изграђена зграда са 24 стана за угрожене породице, а 19 станова биће додељено избеглим и интерно расељеним лицима, јавља ФоНет.

У згради, укупне површине 1.200 метара квадратних, пет станова намењено је локалном социјално угроженом становништву. Вредност инвестиције износи 500.000 евра, од чега ће град из свог буџета обезбедити половину средстава.

Уговор о изградњи јуче је потписан између града Крагујевца, Комесаријата за избеглице Републике Србије, крагујевачког Центра за социјални рад Солидарност и Групе 484 из Београда.

ДРЖАВА ПОМАЖЕ ДОЉЕВЦУ Пресс, Датум : 1.10.2010, Страна : 15

НИШ - Министар за рад и социјална питања Расим Љајић јуче је у Дољевцу најавио пакет мера помоћи становништву, јер су неки Дољевчани најавили да ће продавати своју крв и органе, како би обезбедили средства за живот.

Љајић је нагласио да сматра да Србија није толико сиромашна да би неко требало да прибегне овако очајничком потезу. Председник општине Дољевац Горан Љубић оценио је ову иницијативу као неумесан маркетинг појединаца.

Након састанка са руководством општине Дољевац, Љајић је саопштио да ће држава обезбедити средства за помоћ најугроженијим мештанима.

- Догађаји у Дољевцу, попут најављене продаје органа, по мојој оцени пре су начин да се скрене пажња на социјални проблем него нешто што ће се заиста остварити. Повод мог боравка овде нису ти догађаји, већ обилазак 48 најсиромашнијих општина, међу којима је и Дољевац. У разговору са општинским руководством договорили смо пакет мера за помоћ становништву.

Народна кухиња у Дољевцу обезбеђује 400 оброка, а с обзиром на велико интересовање, обезбедићемо новац за још толико. Обезбедићемо и огрев за избеглице, расељена и социјално угрожена лица и покренути акцију за изградњу кућа за четири најугроженије породице са подручја ове општине. Донирали смо и возило општинској организацији Црвог крста како би помоћ лакше стизала до становништва на сеоском подручју - казао је Љајић.

Председник општине Дољевац Горан Љубић изразио је огорчење потезом Драгића Неранчића, који је најавио да ће становништво из Дољевца, посредством агенције чије је оснивање најавио, продавати органе.

- Тај човек је овде направио скандал и нанео велику штету нашој општини. Није Дољевац једина сиромашна општина у Србији, па нико не продаје органе да би преживео. Многи од тих људи који су наводно нудили органе на продају због сиромаштва имају пољопривредна газдинства и нису социјално угрожени. Сам Неранчић је радник општинске управе и прима редовну и пристojну зараду. Овакво понашање једино могу назвати небулозом, која је нанела велику штету нашој општини - казао је Љубић.

Драгић Неранчић, који је ових дана био у центру медијског интересовања због своје иницијативе за оснивање агенције за продају органа, није се појавио пред министром Љајићем, а био је недоступан и новинарима.

САМО НАЈОСНОВНИЈА СРЕДСТВА

Правда, Датум : 1.10.2010, Страна : 15

ХУМАНТИРНА ПОМОЋ ЗА СРБЕ У ЖАЧУ, КОД ИСТОКА НА КОСМЕТУ

НОВИ САД – Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима Војводине обезбедио је хуманитарну помоћ за расељена лица са Косова и Метохије у виду ћебади, школског прибора, средстава за хигијену и основних прехранбених намирница.

Купљену робу, у вредности од око 200.000 динара, преузели су представници Савеза удружења расељених са Косова и Метохије у Војводини „Опстанак“, који су донацију доставили повратницима у село Жач, у општини Исток. Финансијска средства за набавку тражених артикала обезбеђена су путем субвенција из буџета АП Војводине.

– Неизмерно смо захвални фонду због тога што је имао воље да нам помогне, и то на начин који је у овом тренутку најпримеренији. Много расељених лица у Војводини живи у тешкој ситуацији, али је, ипак, најтеже онима који покушавају да се врате у своје домове, јер су им куће махом порушене, па спавају под шаторима и ведрим небом, без праве подршке. Због тога врло емотивно примају сваку помоћ, а посебно цене чињеницу да им у овом случају помоћ стиже од Војводине – изјавио је Драган Прелевић, председник удружења расељених „Опстанак“ .

ПОДРЖАТИ УЛАЗАК СРБА У ИНСТИТУЦИЈЕ НА КОСОВУ

Данас, Датум : 1.10.2010, Страна : 3

ДЕБАТА: ЦРВЕНЕ ЛИНИЈЕ СРПСКЕ ПОЛИТИКЕ

Небојша Човић, бивши председник Координационог центра за КиМ

Формат разговора Београда и Приштине треба да иде од простијих ка сложенијим темама, а томе треба прилагодити и састав учесника

Београд - Надам се да ће у тиму Београда за разговоре с Приштином бити људи који знају да пројектују будућност и изналазе прагматична решења. Обе стране имају црвене

линије, које су веома удаљене једна од друге. Сматрам неопходним да се те две линије међусобно приближавају - оцењује Небојша Човић, бивши потпредседник Владе Србије и председник Координационог центра за КиМ, учествујући у Данасовој дебати „Црвене линије српске политике“.

- Којим темама би требало да буде посвећен предстојећи дијалог Београда и Приштине? Да ли би и ко требало да посредује, и под чијим окриљем?

- Када почиње дијалог овакве врсте, требало би га започети лакшим темама, односно оним које се тичу побољшања услова живота грађана који живе на Космету, без обзира на њихову националну припадност. Реч је о телекомуникацијама, проблемима снабдевања електричном енергијом, економији, привреди, потом повратку интерно расељених и решавању судбину несталих. Након тога потребно је постепено достизати теме попут питања статуса. Формат разговора треба да иде од простијих ка сложенијим темама, а томе треба прилагодити и састав учесника. Што се тиче посредника у тим разговорима, нисмо у прилици да бирамо или значајно утичемо на то. С једне стране је Београд, с друге Приштина, а посредници би требало да буду ЕУ, УН, САД и Русија. Мислим да би окриље под којим би се разговори одвијали требало да буду УН.

- Како би требало решити „седење за истим столом“ представника Београда и Приштине у регионалним организацијама, имајући у виду да косовски званичници не желе да буду заступљени као „Косово/Унмик“?

- Ако постоји добра воља, онда је лако дати одговор на то питање. Међутим, ако је присутан елемент ината који произилази из унутрашњополитичких прилика обе стране у дијалогу, онда то отежава и оптерећује предстојеће разговоре Београда и Приштине. Ако људи желе да буду кооперативни, онда ће то питање третирати у смислу да табле не значе ништа. Оне су за сликање и снимање камерама. Сматрам да је без табла испред учесника разговора, дијалог сасвим могућ. Ипак се ради о препознатљивим личностима које учествују или ће учествовати у дијалогу.

- Под којим условима би Србија могла да прихвати улазак Косова у Савет Европе и ОЕБС?

- То је тема за дијалог. Не би било добро да јавност у Београду и Приштини прејудицира ставове. Све што се прејудицира, отежава разговоре и изналажење могућих решења, која би могла да проистекну. Морамо поћи од реалности. Обе стране имају црвене линије које су веома удаљене једна од друге. Сматрам неопходним да се те две црвене линије међусобно приближавају у циљу изналажења одрживог решења.

- Шта би Београд требало да учини уколико Приштина поднесе захтев за пријем у УН?

- Србија ће наставити да блокира пријем Косова у УН. То је, у овом тренутку, сасвим логичан и природан след догађаја.

- У случају поделе Косова, где би Србија требало да повуче границу?

- То је тема око које се дуже време води полемика. Много је рано сада причати о границама, односно о картама, линијама и оловкама којима ће границе бити исцртане. Препустимо то учесницима дијалога. Видим да ће у нашем тиму бити историчари који ће имати њима својствену перспективу проблема везаних за прошлост. Међутим, надам се да ће у нашем тиму бити и људи који знају да пројектују будућност и изналазе прагматична решења. Проблем Космета није такав да га је могуће решити преко ноћи и као такав захтева високо компетентне тимове.

- Да ли Београд треба да подржи улазак Срба у косовске институције на предстојећим парламентарним изборима на Косову?

- Треба, јер је то исправан пут и начин да се Србија преко тих међународно признатих институција избори за побољшање услова живота грађана српске националности на Космету. Простор Космета неће ништа значити без Срба који тамо живе. Услов да се

Срби врате да живе на Космету је да им обезбедите перспективу и безбедност. Без перспективе и безбедности живота није могуће замислити повратак.

PRESS CLIPPING

Субота 02.10.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ШЉИВЕ КРИВЕ ЗА НЕСТАНАК СТРУЈЕ

Дневник, Датум : 2.10.2010, Страна : 11

СТАНАРИ БАРАКА „ТЕРМОЕЛЕКТРАНЕ – ТОПЛАНЕ” ТРИ МЕСЕЦА У МРАКУ

ЗРЕЊАНИН: Станари барака „Термоелектране – Топлане” у Зрењанину, у улици Панчевачка бб, од 1. јула немају струје, а за та три месеца нико им није помогао да добију нормалне услове за живот. Они су јуче јавно апеловали на надлежне да их избаве из незавидне и тешке ситуације, упозоравајући да им је директно угрожена егзистенција. У поменутих баракама насељени су људи различитих узрасних категорија, који су деведесетих година у Зрењанин дошли као избеглице из ратом захваћених подручја у Босни и Херцеговини и Хрватској.

Комесаријат за избеглице тада их је упутио у бараке које се електричном енергијом и водом снабдевају из „Термоелектране – Топлане”.

- По налогу тог предузећа децембра 2009. је Електротехнички институт ДЕЦ проверио електричне инсталације. У стручном налазу је наведено да су инсталације које доводе струју до барака исправне, док су у самим објектима оне у лошем стању. Том приликом је констатовано да је из безбедносних разлога неопходно искључити струју, али да ће то, ипак, бити пролонгирано до пролећа ове године – прича један од станара Златибор Пауновић. Он вели да су се житељи барака обратили градоначелнику Зрењанина Милети Михајлову и поверенику за избеглице у Градској управи Вјерки Хрубик и предочили им проблем. У међувремену, снабдевање електричном енергијом било је уредно.

- Међутим, 30. јуна 2010. дете из породице коју је у бараке упутио Центар за социјални рад, убацило је незреле шљиве у разводну кутију од струје, што је изазвало варничење. Одмах смо пријавили Топлани шта се догодило, како би накратко искључили струју док квар не буде отклоњен, да не би дошло до горе хаварије. Струја је одмах искључена и тако је до дан-данас – појашњава Пауновић. Станари су добили допис у коме се наводи да је Електротехнички институт ДЕЦ прогласио инсталације потпуно неисправним. Обратили су се поново градоначелнику, по чијем налогу у бараке долазе социјални радници ради анализирања проблема и спровођења социјалне заштите. Након њиховог увида у реално стање, овдашњим мештанима није достављен никакав писмени, ни усмени закључак.

- Повереник за избеглице Вјерка Хрубик све време се оглушује о наш проблем, ограђујући се причом да нисмо признати као колективни избеглички центар и поред тога што већ готово две деценије ту живе породице избегле из Босне и Херцеговине и Хрватске. С обзиром да се ближи зимски период, велики проблем за нас представљаће и грејање – указује Пауновић. Од станара са којима смо причали сазнајемо да овде живи шесторо деце која похађају основну школу.

Хигијену, баш као и њихови родитељи, одржавају грејући воду у шерпама и лонцима на авлијским казанима. На тај начин углавном и спремају храну.

- Овако је било и 1946. године. Да немамо воде, знао бих шта да урадим, донео бих је у кантама. Струју не могу да донесем – вели Јово Мандрапа (73), кога затичемо за шпоретом, док на ватри од шапурика, пече паприку. До закључења овог броја нисмо успели да добијемо званичан коментар из Панонских електрана предузећа у чијем саставу послује Термоелектрана топлана Зрењанин.

Антрфиле : Опасно по живот

Повереник за избеглице у Градској управи Вјерка Хрубик одбацила је оптужбе да се све време оглушује о проблем станара барака. Она вели да је учинила све што је у њеној ингеренцији.

- Редовно обилазим становнике барака, иако већина више нема статус избеглица јер је прихватила држављанство Републике Србије. Од 37 станара, међу којима има и домицилног становништва, само је деветоро лица са статусом избеглица – рекла је Хрубикова и нагласила да је до нестанка струје дошло грешком самих житеља и да би поновно укључење било опасно по живот грађана и имовину.

МАТЕРИЈАЛ ЗА ПОПРАВКУ КРОВОВА, ПОДОВА И КУПАТИЛА

Дневник, Датум : 2.10.2010, Страна : 10

ЗА НЕДЕЉУ ДАНА ПЕЋИНСКИ ДВА ПУТА ПОМОГЛИ ИЗБЕГЛИЦАМА

ПЕЋИНСКИ: За само недељу дана општина Пећинци је по други пут доделила помоћ избеглим лицима у грађевинском материјалу. Овога пута четрнаест породица добило је помоћ за адаптацију стамбених објеката, у вредности од по 375.000 динара.

Уговоре о додели помоћи, корисницима је уручила повереник за избеглице Драгица Петковић. Комесаријат за избеглице Републике Србије је општини доделио милион и 875 хиљада динара, а на ту суму општина Пећинци је обезбедила још 10 одсто средстава.

- Највише је било захтева за помоћ у опремању купатила и реновирању кровова, а могла су да конкуришу само избегла лица и није свим корисницима додељен максималан износ, већ су пакети материјала дефинисани према потребама исказаним у захтеву - нагласила је Драгица Петковић. Раде Црнобрња, избеглица из Двора на Уни, каже да му ова помоћ много значи јер већ петнаест година живи у Србији, а нема хигијенске услове јер, најпре као подстанари, потом у старој кући коју је сам купио и обавио, није било купатила. Ова помоћ ће омогућити породици Црнобрња да уреди купатило и претресу кров.

СТАНОВИ И КУЋЕ ЗА НОВИ ПОЧЕТАК

Политика, Датум : 2.10.2010, Страна : А18

За избегла и расељена лица у Крагујевцу ће до краја наредне године бити изграђено нових 20 станова, а око 13.000 бескућника има могућност да добије кућу на селу

Крагујевац – Осим беспарице и затварања фирми, Крагујевац се, можда више него неки други градови, суочио са још једним великим проблемом. Деведесетих година, током

ратова на простору бивше Југославије, а и касније, после бомбардовања 1999, у овај град се слио велики број избеглица. Многи од 13.000 бескућника успели су да се снађу и скуће код родбине, али и данас велики број породица нема кров над главом.

У два преостала колективна центра у тешким условима живи више од 300 протераних из Хрватске, Босне и Херцеговине, а међу њима је највише оних који су се, углавном без икакве имовине, доселили са простора Косова и Метохије.

За неке од њих, после готово две деценије потуцања по избегличким центрима и неусловном приватном смештају, долазе бољи дани. **Град Крагујевац је, наиме, потписао уговор о изградњи нове зграде за социјално угрожене особе са 24 стана, с тим да је за избегла и расељена лица предвиђено 20 станова.** Остатак је намењен домицилном становништву, чији приходи нису довољни за живот. Нова зграда у насељу Аеродром биће завршена до краја 2011.

Уговор је склопљен између града, Комесаријата за избегла и расељена лица, Центра за социјални рад „Солидарност“ и Групе 484.

– **Вредност ове инвестиције је 500.000 евра, а град ће обезбедити половину планираних средстава. Такође, локална управа је уступила и грађевинско земљиште са комплетном инфраструктуром. Очекујемо да ће на овај начин бити збринуто стотинак особа** – изјавила је Славица Савелић, члан Градског већа, задужена за социјална питања.

За избегла и расељена лица у Крагујевцу је до сада изграђено 190 станова. Тиме, међутим, нису решени сви проблеми ових бескућника. Иако је кирија минимална, многи од њих желе да се врате у избегличке центре, будући да се у овом граду тешко долази до посла, а плате су минималне.

– Дешавало се да ми се многи пожале и замоле да их вратимо у колективне центре. Заиста је велики проблем како избеглицама обезбедити посао. То је други део наше бриге, који се не тиче процедуре, већ је реч о људској и моралној категорији. Суштина напора који локална управа улаже како би се помогло овим људима је у њиховој социјализацији, односно укључењу у нормалне токове живота – објаснила је Савелићева.

Уз помоћ УНХЦР-а и Комесаријата за избегла и расељена лица на територији Шумадије збринуто је више породица за које су ове организације, у сарадњи са локалном управом, откупили неколико сеоских домаћинстава.

До сада је на овај начин свој дом у Шумадији стекло десетак породица избеглих из бивших југословенских република. За Поповиће, Морачанине и Терзине, породице са укупно 11 чланова, усељење у куће у селима Драча, Ђурисело и Горње Комарице значило је нови почетак и покушај да се заборави изгубљено.

– До сада смо радили на туђим њивама, сада имамо шансу за нови почетак, у својој кући, на свом имању – рекао је Предраг Морачанин.

Према речима Ивана Гергинова, помоћника комесара у Комесаријату за избегла и расељена лица, у Србији је тренутно 138 градилишта на којима се зидају станови за бескућнике. Прошле године је на овај начин збринуто 1.350 породица, а намера Комесаријата је да ове године премаши тај број. У плану ове организације је и наставак акције откупљивања сеоских домаћинства, а на подручју Крагујевца ће до краја 2010. бити откупљено укупно 15 кућа.

Бескућницима су кроз различите пројекте подршке на располагању и средства за набавку грађевинског материјала и покућства, а циљ Комесаријата је, према речима Гергинова, да се у што скоријем року затворе колективни центри.

КЛИНА НЕКАД И САД

Политика, Датум : 2.10.2010, Страна : А19

РТС 2, 14.50 – Више од једанаест година косметски Срби нису успели да се врате у своје куће. Екипа емисије „Живот и стандарди” посетила је неколико села у тој општини да би се уверила како тече процес повратака. Мештани Доњег Петрича, Гугихњива, Биче, Видања и других села покушавају да створе нови живот али трпе искушења. Предах од проблема и центар свих дешавања им је једна продавница где се окупљају сви Срби из Клине.

PRESS CLIPPING

Понедељак 04.10.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КАКО СЕ ДЕЛИ ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 3.10.2010, Страна : 22

Позовите Ђуру

Слушалац Драшко из Београда пита да ли постоји могућност јавног увида у то колико и ко добија помоћ од Комесаријата за избеглице. Ко ме пријавити злоупотребу и који су критеријуми за добијање помоћи?

- Комесаријат за избеглице РС тренутно реализује неколико програма стамбеног збрињавања и економског оснаживања избеглих и интерно расељених лица. При додели било ког вида помоћи прави се селекција потенцијалних корисника на основу једнообразних и унапред утврђених услова и критеријума угрожености. При одабиру крајњих корисника, предност се даје социјално угроженим појединцима и домаћинствима, другим категоријама социјално угрожених породица, које због хроничних физичких или менталних болести или инвалидитета једног или више чланова породице не могу да обезбеде услове за пристојан живот, самохраним родитељима са децом млађом од 18 година или студентима млађим од 26 година - који живе у непотпуној породици без или са недовољним учешћем другог родитеља, старим лицима, породицама у којима су жене носиоци домаћинства, вишегенерацијским породицама са једним или више чланова старијим од 60 година, лицима без редовних месечних примања или са нередовним месечним примањима (до 50 одсто просечне нето зараде на територији РС по члану домаћинства), породицама са трудницама или са једним или више деце до пет година и жртвама сексуалног и породичног насиља.

При спровођењу програма финансираних средствима донатора, одлуку о одабиру крајњих корисника доносе комисије сачињене од представника Комесаријата за избеглице, Високог комесаријата за избеглице УН-а, међународних организација, општинских/градских повереника за избеглице и зависно од типа помоћи представника центра за социјални рад. Листе потенцијалних корисника се јавно истичу на огласне табле општина и градова.

Свако лице које сматра да је оштећено може уложити писани приговор у року од осам дана. Након достављања приговора Комисија разматра наводе истог, и на основу процене истинитост и релевантности навода доноси коначну одлуку о додели помоћи. У случају да постоје основане сумње да долази до било каквих злоупотреба при реализацији програма стамбеног збрињавања и економског оснаживања, треба поднети писмена пријава. Пријаве се, зависно од врсте помоћи, могу упутити општинском/градском поверенику за избеглице, Комесаријату за избеглице Републике Србије или Министарству за Косово и Метохију.

ХРАНА ЗА РАСЕЉЕНЕ

Дневник, Датум : 3.10.2010, Страна : 14

Одсек за избегла, прогнана и расељена лица при Градској управи за социјалну и дечју заштиту делиће пакете хране сутра од 8 до 14 часова, у магацину Црвеног крста Новог Сада, у Улици Филипа Вишњића 2/а. Пакете хране добиће избегла и расељена лица која су поднела захтев и потребна документа, а са собом треба да понесу лични индентификациони документ. Хуманитарну помоћ је обезбедио Комесаријат за избеглице Републике Србије.

ХРАНА И ОГРЕВ ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Дневник, Датум : 3.10.2010, Страна : 15

ИЗ ПОВЕРЕНИШТВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У КАРЛОВЦИМА

Избегличке и породице интерно расељених с Косова и Метохије које живе у Сремским Карловцима могу да се пријаве за једнократну помоћ за куповину огрева или лекова. Помоћ обезбеђује Комесаријат за избеглице, а они обрасце за пријаву могу да преузму у портирници или у канцеларији повереника за избеглице у Магистрату у Сремским Карловцима, на Тргу Бранка Радичевића 1. Попуњене формуларе са документацијом треба да предају до 8. октобра поверенику за избеглице Нади Остојић – Агбаби.

По њеним речима, избеглице и расељени с Косова и Метохије могу да конкуришу само за једну од понуђених врста помоћи, а не за обе истовремено. **Право на помоћ имају они којима укупни месечни приходи домаћинства не прелазе 34.591 динар, колика је висина просечног нето примања за јули 2010. године. Додатне информације могу да добију на број телефона 685 - 3075.**

ЈЕДНОКРАТНА ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ЛОЗНИЦИ

Блиц, Датум : 3.10.2010, Страна : 26

Повереништво Комесаријата за избеглице Републике Србије у Лозници примаће до 11. октобра захтеве за једнократну помоћ коју комесаријат додељује за набавку огрева и лекова. На ове припадности могу рачунати породице са статусом избеглих и интерно расељених лица, као и други који су евидентирани у овом повереништву из категорије најугроженијих – болесни, остарели, усамљени, породице са више деце, самохрани родитељи. Уз захтеве потребно је да у канцеларију бр. 18. Градске управе приложе избегличке или расељеничке карте, или медицинску документацију из 2010. године.

ИНФОРМАТИКА И ЕНГЛЕСКИ УПОЛА ЦЕНЕ

Дневник, Датум : 3.10.2010, Страна : 14

У НОВОСАДСКОМ ХУМАНИТАРНОМ ЦЕНТРУ

Новосадски хуманитарни центар организује курсеве енглеског језика и информатике, намењене избеглим и расељеним лицима као и незапосленим женама старијим од 30 година.

За курсеве који се плаћају по сниженим ценама могу се пријавити и лица која су имала избеглички статус а сад су држављани Србије. **Цена курса енглеског језика је 1.000 динара месечно, док се часови информатике наплаћују по модулу а сваки модул кошта 1.000 динара. Курс енглеског језика траје четири месеца, док ће часове информатике полазници имати током два месеца. Учесници покривају 50 одсто трошкова а остатак плаћа Новосадски хуманитарни центар. За додатне информације треба се јавити на бројеве телефона НСХЦ-а: 423021, 423-024 и 422-969.**

ЗАШТО НОРВЕШКА ДЕПОРТУЈЕ КОСОВСКЕ СРБЕ

Данас, Датум : 4.10.2010, Страна : 6

Отворено писмо председнику Владе Краљевине Норвешке, господину Јенсу Столтенбергу

ПИСМА : Дејан Караклајић

Разлог да Вам се обратим овим отвореним писмом је противзаконита депортација азиланата, косовских Срба, из Краљевине Норвешке у Републику Србију. У тренутку депортације Ви и наша норвешка влада започињете незакониту радњу. Краљевина Норвешка је признала Републику Косово 28. марта 2008. Косовски Срби долазе из подручја које тим признањем постаје Република Косово, траже политички азил у Норвешкој. Њихове куће су спаљене и/или уништене за време или по завршетку НАТО бомбардирања, у коме је Норвешка, као чланица НАТО-а учествовала. Након бомбардовања многим косовским Србима имања су одузета или су спаљена и уништена да се у њима више није могло живети. Они су били прогоњени, јер су Срби по националности, иако су на тој територији живели од 6. века. До дана данашњег ово по живот опасно стања, без основних грађанских слобода, није се промијенило за многе косовске Србе у Републици Косово. Упркос тим чињеницама, добро познатим нашој Влади Краљевине Норвешке, Ви и Ваши министри су одлучили да врате косовске Србе, али не у земљу из које су дошли, у Републику Косово, већ у „трећу земљу“, у овом случају Републику Србију. То је у супротности са Повељом Уједињених нација - В (пет), члан 32, чији је Норвешка потписник од 1951. године.

Према члану 32. Повеље УН, ако Влада Краљевине Норвешке одлучи да протера избеглицу, Влада треба да да избеглици одређени разуман рок у коме избеглица може да тражи азил или други легални статус у другој земљи. Наша Влада Краљевине Норвешке одлучила је да уз помоћ полиције у 3:00 ујутро покупи жене, децу и мушкарце из њихових кревета, дајући им два сата да се спакују. Потом су били депортовани, без икаквог права које им гарантује Повеља УН В (пет). Представник Владе Краљевине Норвешке који се појавио на ТВ, назвао је ову операцију „веома хуманом“.

Свестан сам да ће Ваше објашњење за ову бруталну акцију бити потписан уговор или меморандум између Краљевине Норвешке и Републике Србије о предаји и прихвату избеглица између две земље. Жао ми је што морам да Вас обавестим да се овај документ не може користити у случају косовских Срба. Они су дошли из Републике Косово, а не из Републике Србије. Република Србија признаје и прихвата да се избеглице косовски Срби врате натраг у Србију, јер су они по српском Уставу и даље грађани Србије, а Косово је још увек саставни део Србије. Влада Краљевине Норвешке не може у једном тренутку да призна Републику Косово као независну

државу, а у другом случају, као са депортованим азилантима/ избеглицама, као део Србије. Морате да се одлучите да ли признајете Републику Косово или не, и онда се понашајте у складу са том одлуком. У случају протераних косовских Срба, Ви и Ваши министри не можете се понашати опортунистички, јер, у овом случају, то је против Повеље УН - В (пет), коју је Краљевина Норвешка као високо цивилизована земља потписала.

Али, то није све. Поставља се питање зашто су само косовски Срби протерани из Краљевине Норвешке?

Нема извештаја о депортацији косовских Албанаца или Босанаца у њихове земље. Рат и опасност су завршени за њих. Косовски Албанци су добили своју независну државу, и уз нашу, норвешку помоћ, а такође и Босанци. Члан 3 Повеље В УН јасно говори да не сме да постоји дискриминација између избеглица и азиланата. Да не буде забуне, господине премијеру, ја не желим да се косовски Албанци или Босанци протерају и врате у њихове поштоване земље. Ако су већ успели да побегну, и они заслужују бољи живот, треба да се у потпуности интегришу у наше норвешко друштво, и да уз напоран рад одгајају своју децу у успешном и демократском окружењу. Верујем да Влада Краљевине Норвешке, иста влада која увек промовише себе и своју политику као социјалну, демократску и транспарентну, треба овога пута да призна своју погрешку коју је направила протеривањем косовских Срба, у име нас, грађана Краљевине Норвешке, пореских обвезника који својим тешко зарађеним новцем плаћају ваше плате. Потом треба да изнађете решење како да се овим азилантима на достојан начин помогне! Разлог што сам тако оштар према Вама, господине премијеру, јесте моја комшиница, Норвежанка, коју повремено срећем на улици шетајући свога пса. Она ми је пришла пре неки дан (што овде иначе није обичај) и питала ме о депортованим косовским Србима: где су, где ће се вратити, а посебно је интересовало како се осећају пошто су тако брутално избачени из наше земље, Норвешке. Казао сам јој да су се вратили не у земљу из које су дошли, већ у „трећу земљу“ где није њихова имовина, пријатељи или родбина, гробља са њиховим покојницима, већ у земљу која је веома сиромашна и економски уништена, делом и због НАТО бомбардирања у коме смо и ми, Краљевина Норвешка, учествовали. Она је била јако узнемирена овим објашњењем и закључила је: „Ти људи нас Норвежане сада највероватније веома мрзе.“

Дакле, господине премијеру, ово отворено писмо којим Вам се обраћам заправо је писмо о Норвешкој и Норвежанима, а не о косовским Србима. Реч је о нашој савести као народа и нашем националном моралу. **Ми, Норвежани, показали смо наше праве људске вредности током Другог светског рата, када смо спасавали логораше Србе из нацистичких концентрационих логора за време владе квислинга. То је био тренутак у коме се у правом светлу и конкретној акцији показао наш морал и људска брига. Данас, када наша норвешка влада хапси азиланте у раним јутарњим сатима са полицијским снагама, норвешки људи опет су показали исте моралне вредности. За време хапшења тридесетак људи, углавном деце успело је да побегне.**

И шта мислите ко их скрива и помаже им?

Норвежани, опет, упркос норвешкој влади. Норвешки морал и етика је изнад стандарда норвешке владе, на чијем сте челу Ви и ја сам срећан и поносан што сам део ове земље. Поносан сам због људи, али не и због Ваше владе. Ја чврсто верујем да имате прилику да спасете свој и ваших министара „образ“ ако признате своју грешку и пронађете начин да се помогне незаконито протераним косовским Србима. То би био разлог да ми Норвежани можемо бити поносни на нашу владу. Ви сте на потезу!

У очекивању Вашег цењеног одговора, срдачан поздрав.

Аутор је норвешки држављанин, филмски и ТВ редитељ/продуцент

МОЖЕМО И МИ

Вечерње Новости, Датум : 4.10.2010, Страна : 37

КИКИ ЛЕСЕНДРИЋ ПОМОГАО ФОНД АНЕ И ВЛАДА ДИВЦА

НА прексиноћном концерту у „Београдској арени“, пред 15.000 посетилаца, Кикију Лесендрићу су се у једном тренутку на бини придружили Снежана и Владе Дивац и отпевали песму заједно са дечјим хором „Чаролија“.

Тако су се фронтмену „Пилота“ захвалили што се придружио акцији „Можеш и ти“ њиховог фонда и омогућио својој публици да једном СМС поруком помогне избеглим и расељеним лицима која живе у колективним центрима широм Србије. Од 2007, када је покренут Фонд Ане и Влада Дивца, решена су стамбена питања за више од 200 породица. Циљ Фонда за ову годину је да се смањи број од хиљаду породица које живе у 43 колективна центра, њиховим пресељењем у сопствене домове.

БЕОГРАЂАНИ ИМАЈУ ПОСЛЕДЊУ РЕЧ

Дневник, Датум : 4.10.2010, Страна : 11

НЕ ЗНА СЕ КАДА ЋЕ СТАНАРИ БАРАКА ТЕ-ТО ДОБИТИ СТРУЈУ

ЗРЕЊАНИН: Непознато је још увек када ће станари барака „Термоелектране – Топлане“ (ТЕ-ТО) у Зрењанину, који већ три месеца живе без струје, поново добити минималне услове за нормалан живот.

„Дневник“ је у суботњем броју објавио њихов апел да им се помогне, јер су од 1. јула остали без електричне енергије, којом су се напајали из ТЕ-ТО и то услед квара изазваног дечијом непажњом и подметањем незрелих шљива у разводну кутију од струје. Од тада трају уверавања надлежних да су инсталације потпуно неисправне и да би њихово даље коришћење било опасно по живот људи и имовину.

Нико, међутим, не говори када би електричне инсталације могле бити поправљене и ко би сносио трошкове санације, јер је очигледно да ће житељи барака, међу којима има избеглица из Босне и Херцеговине и Хрватске, али и домицилног, социјално угроженог становништва, овде тешко да презиме. Сада се сналазе тако што воду за купање и одржавање личне хигијене греју у шерпама и лонцима, на дворишним казанима, на којима спремају и храну. Један од станара Златибор Пауновић упозорава да он и комшије у потпуности зависе од струје. Немају могућности да се у објектима греју на чврсто гориво, јер постоји опасност од избијања пожара, пошто не постоје димњаци.

Надлежни у „Термоелектрани – Топлани“ у Зрењанину нису желели да реагују на јавни иступ станара њихових барака који већ три месеца живе без струје. Покушаји „Дневника“ да ступе у контакт са директором Зораном Шушњевићем били су безуспешни. Његова секретарица нам је пренела директорову поруку да није овлашћен за давање било каквих изјава медијима, и да се за коментар обратимо челницима „Панонских електрана“ у Новом Саду, у чијем саставу послује и зрењанинска ТЕ-ТО. На другој адреси имали смо више среће. У „Панонским електранама“ нам је потврђено да су бараке у власништву предузећа „Термоелектро“ из Београда, уз напомену да су

њихови станари избегла и расељена лица, пензионери, радници поменуте београдске фирме, али и други.

Након избијања пожара и квара на инсталацијама у баракама, 30. јуна ове године, предузеће ДЕЦ из Зрењанина испитало је исправност инсталација у баракама и закључило да су постојеће електричне инсталације дотрајале и неисправне и због тога небезбедне за станаре. На основу тога, и опасности од избијања новог пожара, „Термоелектрана Топлана” из Зрењанина је била принуђена да искључи напајање струјом.

О свему овом је обавештен град Зрењанин, Комесаријат за избеглице, полиција, надлежни инспекцијски ограни, као и власник барака предузеће „Термоелектро” из Београда – речено је „Дневнику” у новосадским „Панонским електранама” и наглашено да до отклањања кварова на инсталацијама у баракама није могуће њихово напајање електричном енергијом.

На питање ко би требало да сноси трошкове санације, овде нам је одговорено да зрењанинска ТЕ-ТО није у могућности да поправља електроенсталације у објектима чији је власник „Термоелектро”. Трошкове би требало да сноси власник барака, станари или надлежне службе за решавање питања статуса избеглих и расељених лица.

Реално решење овог проблема је у довођењу посебног електро вода за сопствено напајање електричном енергијом из трафо станице „Електровојводине”, јер ТЕ-ТО Зрењанин није овлашћена за испоруку и продају електричне енергије на ниском напону домаћинствима – закључују у „Панонским електранама”.

Антрфиле : Школарци у мраку

Повереник за избеглице у Градској управи Зрењанина Вјерка Хрубик рекла је за „Дневник” да је у баракама тренутно настањено 37 људи, од чега само деветоро има статус избеглих лица. Од станара са којима смо причали сазнали смо да овде живи шесторо деце која похађају основну школу.

Бесплатна струја

У „Термоелектрани – топлани” у Зрењанину нашем листу је незванично речено да станари барака ранијих година нису плаћали струју која им је допремана из овог предузећа. Али, уколико и кад електроинсталације буду поправљене, може се десити да бројила буду регистрована на њих и да убудуће сами, као званични потрошачи, измирују своје режијске трошкове.

PRESS CLIPPING

Среда 06.10.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАГРАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 6.10.2010, Страна : 17

ЖАБАРИ - Октобарску награду, највеће признање поводом 8. октобра, Дана општине, према одлуци СО, добиће др Славица Ђукић-Дејановић, председница Скупштине Србије, Александар Радосављевић, саветник у Министарству за државну управу, и Љубиша Перић, власник фарме и највећи произвођач млека у општини. Октобарску плакету примају Комесаријат за избеглице Србије, "Гоша" АД, као најуспешнија фирма, и извозник из Симићева и МЗ Витежево.

ПОМОЋ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Вечерње Новости, Датум : 6.10.2010, Страна : 22

ЛОЗНИЦА - Избегле и расељене особе, које су у најтежем социјално-економском крају, већ од 11. октобра моћи ће, у Повереништву за избеглице у Лозници, да поднесу захтев за доделу једнократне помоћи за набавку огрева и лекова, коју додељује Комесаријат за избеглице Србије.

Они који се надају тој помоћи, како нам је речено, дужни су да, уз захтев, приложе медицинску документацију из ове године и избегличке, односно расељеничке карте. У лозничком крају живи неколико стотина избеглих и расељених особа, углавном из БиХ и Хрватске и са Косова.

ЉАЈИЋ: У СРБИЈИ ЈОШ ОТВОРЕНО ИЗБЕГЛИЧКО ПИТАЊЕ

Политика, Датум : 6.10.2010, Страна : А7

Велика Плана – Министар рада и социјалне политике Расим Љајић изјавио је јуче у Великој Плани да је избегличко питање још отворено, јер у Србији живи 86.000 регистрованих избеглица и више од 200.000 интерно расељених лица. Он је у Великој Плани присуствовао свечаној додели кључева станова породицама избеглих и интерно расељених лица.

Кључеве станова добило је 16 породица које су на тај начин стамбено збринуте у оквиру пројеката „Подршка избеглицама у Србији у побољшању услова живота и реализацији трајних решења” који је остварен у сарадњи са ЕУ и Данским саветом за избеглице. Према Љајићевим речима, од тада до данас изграђено је укупно 536 стамбених јединца у 26 општина у Србији.

ИВАНОВИЋ: ЈОШ ИМА ШАНСИ ЗА ДИЈАЛОГ

Данас, Датум : 6.10.2010, Страна : 4

Сада све зависи од Запада, од тога да ли ће да „попусти“ Тачију или остаје при досадашњој политици

Београд - **Унутрашњополитичка ситуација на Косову не би требало да утиче на почетак техничког дијалога Београда и Приштине, с обзиром на то да ће у њега бити укључени тимови стручњака, а не политичари.** Дакле, дијалог би могао неометано да крене и без разрешења тренутне ситуације у вези с могућим ванредним косовским изборима - каже за Данас Оливер Ивановић, државни секретар у Министарству за КиМ.

Ивановић објашњава да, с обзиром на потребу да разговори Београда и Приштине почну од такозваних животних тема, попут снабдевања струјом, телекомуникација, повратка расељених и решавања питања несталих, „јасно је да ту није неопходно присуство високих званичника“.

- **Највиши званичници ће се укључивати у разговоре постепено, како дијалог буде одмицао ка статусним питањима. Јасно је и да ће дијалог сигурно трајати неколико година** - оцењује Ивановић. Наш саговорник наглашава да је тренутна политичка ситуација на Косову компликована, али и да међународна заједница, односно ЕУ и САД, помно прате развој ситуације.

Да косовске власти намеравају да одложе почетак преговора с Београдом за наредну годину, супротно намерама ЕУ да „дијалог о унапређењу живота људи на Косову“ буде покренут што пре, можда већ крајем октобра, потврђује изјава Јакупа Краснићија, в. д. председника Косова и првог човека косовског парламента. **Потпредседник Тачијеве ПДК рекао је да ове године неће бити одржани ванредни избори, а да би тек нови сазив парламента требало да усвоји резолуцију „која ће служити као основна оријентација за даљи процес дијалога са Србијом“.**

Ипак, како се незванично оцењује, намере Приштине, или бар Тачијеве политичке опције, мање су важне од решености Запада, односно кључних чланица ЕУ, високе представнице Кетрин Ештон и САД, да преговори почну што пре. Сада све зависи од земаља Квинте, односно од њиховог става да ли ће им важније бити „конституисање институција у пуном капацитету“ на Косову, што је аргумент Приштине, или ће остати на досадашњој позицији да је апсолутни приоритет „дијалог две стране“.

С друге стране, како је Данасу рекао извор из врха власти у Београду, који је због осетљивости теме захтевао анонимност, све је већа могућност да половином 2011 и у Србији буду расписани превремени избори. „Врх власти би врло лако могао да се одлучи да половином наредне године распише изборе, одмах након добијања кандидатуре за чланство у ЕУ. До тада би требало да буде окончана и продаја Телекома. Борис Тадић би тада могао да изађе пред бираче и да каже да је испунио сва обећања, од укидања виза до добијања кандидатуре. Неће имати проблем да тражи мандат и да уведе грађане Србије у Унију“, закључује наш саговорник.

КАДА ЋЕ СЕ РЕШИТИ ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА ИЗ СЛОВЕНИЈЕ

Данас, Датум : 6.10.2010, Страна : 8

Приликом напада Словеније на бившу ЈНА, и разбијања бивше СФРЈ 1990. године, из Словеније је протјерано или избјегло око двадесет и двије хиљаде Срба који су тамо радили и живјели.

Тек 24. 7. 2010. године у Словенији је ступио на снагу ретроактивни закон о прогнаним и избјеглим Србима из Словеније. По нашој евиденцији у Србији има око једанаест и пол хиљада избјеглица и прогнаника Срба из Словеније. Због тога смо у неколико наврата звали Амбасаду Словеније у Београду, и питали да ли је Амбасада добила инструкције о спровођењу тог закона. Сваки пута смо добили одговор да још нису добили инструкције о спровођењу тог закона.

У последње вријеме када назовемо Амбасаду Словеније на број 303-84-71 (правна служба) шаљу нас на неке телефоне Телекома Србије. И док словеначка амбасада ћути, избјеглице и прогнаници у Србији трпе јер не могу да реше своје породичне, имовинско-правне и пензионе проблеме и остваре лична права која су својим радом стекли у Словенији прије овог лудог рата.

Наше удружење је сазнало из других извора да је прије извјесног времена словеначка амбасада добила инструкције од своје владе о спровођењу закона о повратку Срба прогнаних и избјеглих из Словеније, али то не даје у средства информисања. Вјероватно желе да се што мањи број избјеглица и прогнаника Срба из Словеније врати у Словенију.

Удружење избјеглица и прогнаника у Србији ПОЗИВА све избјеглице и прогнане из Словеније, а који се налазе у Републици Српској, да траже од Амбасаде Словеније у Београду рјешавање својих породичних, имовинско-правних и пензионих проблема.

Проф. др Милорад Муратовић председник Удружења избеглица и прогнаних у Србији

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРИБАВЉЕНА ПОМОЋ ОД 120.000 ЕВРА

Данас, Датум : 1.11.2010, Страна : 11

На подручју града Сомбора живи 2.500 избеглица

Сомбор - На подручју града Сомбора живи 2.500 избеглица, а повереник Златко Миличевић истиче да је кроз пројекте за ову популацију у 2010. години прибављено око 120.000 евра. Пред одборницима Градске скупштине ускоро ће се наћи Локални акциони план за унапређење положаја избеглих и интерно расељених лица којим је предвиђена куповина пет кућа са окућницом годишње, од 2011. до 2013. Сваке године обезбеђиваће се по 15 пакета помоћи у грађевинском материјалу, а у овом периоду планирана је и изградња 20 станова. Предвиђа се и едукација 15 избегличких домаћинстава годишње за самостално отпочињање бизниса, а у изгледу су и друге едукације. Финансијска средства за реализацију планиране помоћи избеглицама обезбеђивала би се конкурисањем на пројекте намењене овој популацији становништва, а буџетска подршка Сомбора по пројекту би износила пет до 10 одсто укупне вредности пројекта.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА СА КОСМЕТА

Пресс, Датум : 1.11.2010, Страна : 14

БОР - Шест домаћинства расељених лица са Косова и Метохије добило је једнократну бесповратну помоћ у грађевинском материјалу за адаптацију објеката у којима живе.

- Вредност пројекта је око 1,8 милиона динара, с тим што је по породици максималан износ око 375.000 динара. Породицама које су купиле стамбене јединице је пружена могућност да адаптирају недостатке на својим објектима - рекао је Славиша Станковић, повереник за избегла и расељена лица општине Бор.

„ЗИД ПЛАЧА” КОД СЕДМОРО ВИШЊЕВАЦА

Политика, Датум : 1.11.2010, Страна : А15

Ужице – Тек што је седмочлана избегличка породица Вишњевац, сместивши се прошле године у нови стан у Севојну, помислила да је једном већ одзвонило животним невољама које је одавно и упорно прате, нови пех ју је последњих месеци задесио. Стан, у поткровљу нове петоспратнице, прокишњава. Трагови минулих киша видљиви су на зиду њихове дневне собе.

– Погледајте, као „зид плача“, ето јуче сам читав дан купила воду која се одавде сливала на под. Да човек не поверује да се то у новом стану дешава – јада нам се Душанка Вишњевац, супруга главе породице Жарко и мајка петоро младих: студената Срђана (24) и Милице (19), средњошколаца Јованке (17) и Огњена (15), те основца Ђорђа (13). А, док мајка говори, најмлађи Огњен и Ђорђе те влажне трагове на зиду показују.

Невесела је животна прича Вишњеваца. Дошли су у ужички крај из Калиновика, рат у Босни отерао их је у избеглиштво. Потуцали се годинама којекуда. Жарко, некадашњи студент књижевности, и Душанка, која је студирала економију, од 2006. до 2009. године били су у избегличком насељу на Забучју, а онда им је, заједничком акцијом организације „Хелп“ и града Ужица, додељен стан од 75 квадрата на коришћење у новосаграђеној згради у Севојну.

Радост је тада ушла у живот ове скромне седмочлане породице. Срђан је, ево, већ догурао до четврте године ФОН-а у Београду, а Милица, ђак генерације у основној и са свим петицама у гимназији, уписала је студије медицине у главном граду.

Јованка је такође одликаш у гимназији, а и Огњен и Ђорђе су солидни у учењу. Родитељи се боре и довијају да деци обезбеде услове за живот и школовање. Жарко од књига и студија књижевности одавно нема користи, па ради разне физичке послове, иде у надницу, на грађевину, све то као повремено рад, без сталног запослења. Душанка је, после година сличног сналажења, недавно добила сигурнији посао на једној фарми кокошака у селу Дубоко. Борба је за сваки динар, два студента и три ђака треба издржавати, а предстојећа зима изискује још веће трошкове, каже она.

– И сада, у целој тој бризи, још нам зид прокишњава, и то на више места. Пријавили смо проблем, па је недавно долазио један човек из „Хелпа“, али и даље чекамо да неко нешто предузме и кров поправи – вели Душанка, не кријући још једну неизвесност: стан им је дат на трогодишње коришћење, а шта ће бити после тог рока и ако им се то не продужи куда ће, ни сами не знају.

PRESS CLIPPING

Уторак 02.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 2.11.2010, Страна : А15

Пећинци – Пет избегличких породица са подручја општине Пећинци добиће до краја ове године монтажне куће од 35 до 45 квадратних метара стамбеног простора.

Ове куће је обезбедила међународна организација за миграције – ИОМ, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Србије. Монтажне куће веће квадратуре од прописане добиће оне избегличке породице које саме саграде темељ на који ће се монтирати кућа.

ПОЗАЈМИЦА НА РЕЧ

Вечерње Новости, Датум : 2.11.2010, Страна : 4

НОВАЦ ЗА ПОКРЕТАЊЕ БИЗНИСА МОЋИ ЋЕ ДА ДОБИЈУ И СИРОМАШНИ

Кредит за покретање малог бизниса до краја наредне године могли би да очекују и они грађани који у "регуларним" банкама никада не би добили ни најмању могућу позајмицу. Новац за куповину основног алата, јефтених машина, различитих материјала... којим би могли да дођу до неке зараде, добили би на "часну реч".

Једини услов је добра идеја за започињање бизниса.

- Многи грађани немају приступ финансијским услугама јер не испуњавају услове да узму кредит у банци - објашњава Жарко Шундерић из тима за борбу против сиромаштва. - Међу њима је највећи број оних који припадају "рањивим групама" као што су избеглице, рурално становништво, жене... Микрокредитирањем баш ових група утицало би се на смањење сиромаштва, па је управо зато постигнут консензус у Влади да се крене у том правцу. Министарство финансија већ припрема нацрт закона који би установио покретање микрокредитних финансијских институција јер наш важећи закон то тренутно не подржава.

- Управо је и Европска унија издвојила 100 милиона евра за развој МФИ у земљама чланицама - додаје Шундерић и објашњава да ове институције нису конкуренција банкама. Оне би давале кредите, али не би постојала могућност ни депозита ни штедње. Кредити би достигали највише 3.000 евра. А новац би се обезбеђивао и из буџета и од "других лица".

- Одабир оних којима би се додељивали кредити радио би се на основу процене да ли је особа од поверења као и да ли је смислен план за покретање малог - објашњава Шундерић. - Пошто је у питању већи ризик од уобичајеног, јер се суштински све базира на процени, а не гаранцији, камате су нешто веће, али не много више од оних у банкама.

- Ово је веома популарна мера у многим земљама, а и код нас се већ годинама примењује. Додуше, у веома отежаним околностима - каже Милена Гојковић из Фонда за микроразвој.

ИЗБЕГЛИЦАМА 60 ВОЈВОЂАНСКИХ КУЋА

Дневник, Датум : 2.11.2010, Страна : 15

НОВИ КОНКУРСИ ЗА ОТКУП СЕОСКИХ ДОМАЋИНСТАВА

Избеглице које живе у Војводини поново ће моћи, под повољним условима, да откупе сеоске куће с окућницама у 13 овдашњих општина. Влада Војводине је одобрила Фонду за помоћ избеглим, расељеним и прогнаним лицима 57,8 милиона динара за стамбено збрињавање, које подразумева куповину 60 кућа у војвођанским местима, као и набавку грађевинског материјала за изградњу нових и адаптацију безусловних објеката у власништву избеглица.

Како је за "Дневник" казао директор Фонда Радомир Кукобат, на овај начин ће стамбено бити збринута 120 избегличких породица у 19 војвођанских општина, а цео посао би требало да буде завршен за пет месеци. За куповину сеоских домаћинстава Фонд ће на располагању имати 40 милиона динара, а 17,8 милиона ће бити утрошено за грађевински материјал на који могу рачунати они који су започели изградњу кућа у властитој режији, као и избеглице, прогнани и расељени који већ имају кров над главом, али је неопходна санација тих објеката. Фонд за пружање помоћи избеглицама, расељеним и прогнаним лицима расписао је крајем прошле недеље јавни позив за стамбено збрињавање, који ће бити отворен до 30. новембра. Онима који прођу на конкурс за откуп кућа с окућницама Фонд ће дати највише 6.000 евра, у динарској противвредности.

Половину те суме у обавези су да врате за највише десет година, а преосталих 3.000 евра добијају бесповратно. На помоћ у откупу сеоских домаћинстава могу рачунати сви који су имали статус избеглих, прогнаних и расељених лица с боравиштем, односно пребивалиштем на територији Војводине до 21. децембра 2006. године, када је основан Фонд, било да су смештени у колективним центрима или су подстанари. Наравно, под условом да имају намеру да остану и живе у локалној заједници у којој имају боравиште и да се баве пољопривредном производњом.

Јавни позив расписан је за избеглице с пребивалиштем, односно боравиштем у општинама Бечеј, Бачка Паланка, Врбас, Вршац, Жабал, Житиште, Зрењанин, Инђија, Кикинда, Кула, Рума, Србобран и Тител.

Конкурс за пружање помоћи у грађевинском материјалу намењен је онима који су започели градњу стамбеног објекта на територији АП Војводине и такође имају намеру да остану у тој локалној заједници. Довољно је да имају грађевинско земљиште и изграђен темељ за кућу, а највише ће, по кориснику, добити 5.000 евра. Од тога је 50 одсто неповратно, а преосталих 50 одсто се враћа Фонду најкасније у року од осам година од када новац добију. На овом конкурс у могу учествовати избеглице, прогнани и расељени који живе у општинама Апатин, Врбас, Озаци, Сремска Митровица и Темерин.

Избеглице, власници безусловних кућа, добиће од Фонда највише 1.500 евра, и то бесповратно, да би побољшали услове становање. На овај конкурс могу се пријавити под условом да је њиховим кућама неопходна санација, а не ако намеравају да дограђују спратове, уређују фасаде или декоришу ентеријер. Помоћ за побољшање

услова становања састоји се у основном грађевинском материјалу, столарији, дрвеној грађи и инсталационом материјалу и санитаријама, а не обухвата материјал за постављање подова и плафона. Овај јавни позив расписан је за оне који имају пребивалиште, односно боравиште, у општинама Бачки Петровац, Бечеј, Жабал, Зрењанин, Кикинда, Рума и Сомбор.

Све додатне информације у вези с овим конкурсима могу се добити у Фонду за пружање помоћ и избеглим, прогнаним и расељеним лицима, у Новом Саду, на Булевару Михајла Пупина 25, или на телефон 021/475-42-95. Такође, и i-mejлом fond@fondajnfort.rs.

НЕДОСТАЈУ И ПАРЕ И СТРУЧЊАЦИ

Правда, Датум : 2.11.2010, Страна : 18

ОМБУДСМАН КРИТИКОВАО СТАЊЕ У ДОМОВИМА ЗА ДУШЕВНО ОБОЛЕЛЕ

НОВИ САД (Бета) – Домови за душевно оболеле у Војводини раде у тешким условима, пре свега због недостатка новца и недовољног броја запослених стручњака и другог особља, саопштила је јуче Канцеларија покрајинског омбудсмана.

Један од основних проблема у раду ових установа је пренасељеност, па је број корисника у њима тренутно за око десет одсто већи од расположивих капацитета, наводи се у саопштењу за јавност покрајинског омбудсмана.

Недовољни капацитети ових установа, додају из канцеларије омбудсмана, доводе до тога да душевно оболели и њихове породице не могу да остваре читав низ законом гарантованих људских права у области социјалне и здравствене заштите.

Уочен је и недовољан број запослених социјалних радника, лекара опште праксе, лекара специјалиста, као и другог медицинског особља и неговатељица, што утиче на квалитет задовољавања потреба корисника и повећан степен ангажованости постојећег особља.

Због лошег смештаја, посебно када су у питању тешко покретни или непокретни пацијенти, дешава се да је особље принуђено да те кориснике смешта у заједничке просторије са превеликим бројем кревета, пише у саопштењу.

– Тиме се не само вређа људско достојанство корисника, него то представља и реалну опасност по њихову безбедност – наводи се у саопштењу. Услови за смештај корисника у већини оваквих објеката у Војводини су неодговарајући, додаје омбудсман, и оцењује да је неопходно обновити и уредити постојеће објекте или неке њихове делове.

– Упркос свим наведеним потешкоћама, за редовно функционисање ових установа заслужно је руководство домова и запослени, чији ентузијазам, мотивисаност и залагање на раду често превазилазе њихове редовне задатке – наводи се у саопштењу. Представници Канцеларије покрајинског омбудсмана обишли су домове за смештај душевно оболелих у Новом Бечеју, Старом Лецу и Чуругу.

Антрфиле : Избеглице у најгорем положају

У саопштењу покрајинског заштитника грађана пише и да су корисници са статусом избеглих и расељених лица, који немају могућности да прибаве лична документа, у вишеструко неповољнијем положају, јер не могу да остваре сва права из области здравствене и социјалне заштите, која су загарантована држављанима Србије.

АНЂА ОД БУРЕКА СЛАЂА!
Курир, Датум : 2.11.2010, Страна : 15

У трошној избегличкој згради у Рогатици 14 избеглица још не може да верује да ће добити нове станове захваљујући филмској звезди Анђелини Жоли

РОГАТИЦА - Када су их сви заборавили, стигла је холивудска дива. На вест да ће америчка влада, на инсистирање славног глумачког пара Анђелина Жоли и Бред Пит, у Рогатици градити 12 избегличких станова, у градићу на истоку Републике Српске већ су певали песму холивудској диви, а песма отприлике гласи: „Наша Анђа од бурека слађа, дао бих јој буре крушке (ракије) и још двије пушке...”

Мада, има и опрезнијих Рогатичана, који кажу да ће прво сачекати станове, а и да Анђелина заврши филм о љубави Србина и муслиманке у Сарајеву, па ће тек онда певати песму о Анђи и буреку.

Што се тиче избеглица у мемљивим собицама центра у Рогатици, оне су се нашле у чуду после вести да ће, захваљујући славној Американки, добити станове. Сестре Лена и Мара Бабић, које је на Ускрс ове године Анђелина посетила у собици у центру у Рогатици, изљубила их у образ, загрлила, фотографисала се с њима, још не могу да верују да ће и њих сунце огрејати.

- Ако нам верујете, Анђа је једина која нас је за ово 18 година, како смо без игде ичега избегле из Горажда, загрлила и пољубила... Немамо породицу, немамо никога, немамо ни слика из ранијег живота, све нам је то остало у Горажду, ова слика са Анђом сва је наша имовина. Оставиле смо аманет да нас сахране са овом сликом - кажу сестре, које су одавно закорачиле у осму деценију живота.

Сарајлија Горан Мрковић (47) уверен је да ће Анџелина испунити обећање, да ће се и он идућег септембра уселити у нови стан, да ће и њега бог погледати.

- Ја сам већ решио - пре него што се уселим у стан, на леђима ћу истетовирати Анђину слику. Има да буде преко целих мојих леђа. Видео сам је оног дана кад је била овде, кад је отишла у собу код Маре и Лене. Нисам знао тог дана ко је међу нама, али сад знам и хвала јој - вели Горан.

Комшиница по невољи Љиљана Видаковић (37) каже да ће, чим се усели у нови стан, отићи до цркве, да се помоли за здравље и Анђе и Бреда Пита.

- Живим у овој мемљивој собици са 10-годишњим сином и имам само жељу да одем одавде. Немам кућу, остала сам без мужа, оца, мајке, немам посла, немам здравља, ово је први трачак наде који се појавио у нашим животима после много, много времена - каже Љиљана.

Антрфиле : Станови до септембра

Према уговору о реализацији пројекта који је потписан у Бањалуци, станови би требало да буду завршени до 14. септембра идуће године и тада у старој избегличкој собици у Рогатици неће остати нико од 14 избеглица.

- Америчка влада даје 500.000 долара, локална управа 25.000 евра, земљиште и комплетну инфраструктуру, Влада РС још 25.000 евра - каже Миленко Јанковић, референт за обнову и реконструкцију у општини Рогатица.

PRESS CLIPPING

Среда 03.10.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ СТАМБЕНИ БЛОК

Правда, Датум : 3.11.2010, Страна : 18

БЛАЦЕ – У оквиру пројекта „Подршка избеглицама и расељеним лицима у РС“, коју спроводи немачка хуманитарна организација „АСБ“ у сарадњи са Комесаријатом за избеглице РС и Општином Блаце, у среду су уручени кључеви станарима стамбене зграде за социјално становање у заштићеним условима.

Зграда је саграђена средствима претприступних фондова ЕУ, а налази се у насељу „Илићи“. У присуству представника Европске делегације у Србији и Министарства рада и социјалне политике Владе РС, уручени су уговори и кључеви за **12 станова новоизграђене зграде. Вредност инвестиције износи око 220.000 евра.**

МУКЕ НА СТОЛУ

Вечерње Новости, Датум : 3.11.2010, Страна : 3

Очекивања Срба у Хрватској уочи посете Тадића

Ни пола расељених није се вратило кући

СУТРАШЊУ посету председника Тадића и Јосиповића Вуковару, Срби у Хрватској, а нарочито они у источној Славонији, виде и као прву прилику у последњих 19 година да се сва болна, али и егзистенцијална питања најзад ”ставе на сто”. А, то су: отварање хрватских архива о несталим Србима, повратак избеглица и надокнада имовине и регулисање пензија.

- Ово је историјски корак, битно ће померити живот који је за нас Србе у Хрватској заустављен пре готово две деценије - процењује, за ”Новости”, Милорад Пуповац, председник СНВ.

Два председника састаће се у Вуковару са представницима Заједничког већа српских општина, али и са породицама несталих са обе стране. Војислав Станимировић, лидер СДСС, најуглазније српске странке у Хрватској која је у власти са владајућим ХДЗ, каже да ће први пут највиши хрватски званичници имати прилику да чују како је у Вуковару, уочи почетка борби 1991, убијено или нестало 240 српских цивила.

Биће ово прилика и да се упореде статистике о живима. Наиме, у Хрватској живи највише 300.000 житеља српске националности, упола мање него уочи рата. Према хрватским подацима, у своју некадашњу домовину вратило се њих 130.000. Српски представници, међутим, тврде да се вратила само половина од тог броја.

- Повратак успорава нерегулисано питање српске имовине - каже Станимировић.

- Хрватска ће морати да врати, или барем надокнади Србима **25.000 станова**, у које су се уселили Хрвати.

ИЗ НЕМАЧКЕ НА КОСОВО ДЕПОРТОВАНО 450 ЉУДИ

Дневник, Датум : 3.11.2010, Страна : 25

БЕРЛИН: Из Немачке на Косово је од почетка ове године до краја септембра враћена 451 особа, од којих је 113 Рома, одговорила је Влада у Берлину на питање посланика опозиционе партије Левица о повратку Рома на Косово. Лане је, према истим подацима, на Косово депортована 541 особа, од којих је 76 било Рома.

Питање повратка ромских избеглица са Косова је актуелна тема нарочито организација за људска права, које указују на то да на Косову не постоје предуслови за сигуран пријем и интеграцију избеглица. Немачка влада је пре две године најавила повратак око 14.000 људи са Косова, а штампа је писала да се медију тим избеглицима, који имају обавезу повратка, налази око 10.000 Рома.

Према наводима Министарства унутрашњих послова Немачке, влада у Берлину је обећала да ће годишње постављати максимално 2.500 захтева за повратак и да ће водити рачуна о односу различитих ентитета, односно, пазити да се не изручују само Роми. Ови планови владе у Берлину о депортацији избеглица, изазвали су критике опозиционе партије Левица. Савезна влада, према писању штампе, сматра, међутим, да је на Косову етнички мотивисано насиље знатно опало.

ВЕЛИКА АЛБАНИЈА

Ало!, Датум : 3.11.2010, Страна : 2

Ратко Фемић новинар

Лидери Албанаца с југа Србије подржали су стварање „природне Албаније“. Иако би назив некога могао да завара, овде, ипак, није реч о еколозима, макробиотичарима, нудистима и осталима којима је природно да прдну када им је воља. Рагми Мустафа, Орхан Реџеџи и Јонуз Муслију се не заносе принципима Њу ејџа већ мисле на обједињавање територија на којима живе Албанци - југа Србије, Косова, делова Грчке, Македоније и Црне Горе. Дакле, природна Албанија је реинкарнација велике Албаније, коју није паметно помињати.

Интересантно је да се прича о модерној „великој Албанији“ до које ће се, наводно, доћи мирним путем, активира пред преговоре Београда и Приштине. Није тајна да Албанци увелико причају о компензацији територија и да би у случају поделе Косова захтевали да њима припадне територија прешевске долине. Да ли је случајно бивши амерички амбасадор Вилијам Монтгомери недавно изјавио да је подела Косова и БиХ најбоље решење? Да ли су се случајно десили инциденти у Санџаку у време када је Србија вагала да ли да повуче своју резолуцију о Косову из УН-а? Или смо огрезли у теоријама завере, или се ради о притиску и поруци Србији шта може још да је снађе ако не буде кооперативна, што значи да не треба да инсистира на преговорима о статусу. Преговори с Приштином могу да буду само о снабдевању струјом, несталим особама, повратку избеглих, али и о добросуседским односима, што свака земља која претендује на улазак у ЕУ мора да осигура.

Албански лидери могу да буду срећни што председник Борис Тадић не чује њихове претеће поруке јер слуша Северину. Да је чуо, одмах би им послао полицајца Сашу Чордића, награђеног за салву сочних псовки у обрачуну с хулиганима, да их прекори у свом стилу: “Моју си Србију дошао да рушиш. Марш, бре.”

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВИ ЖИВОТ ЗА ПРОГНАНЕ И УГРОЖЕНЕ

Правда, Датум : 4.11.2010, Страна : 16

НЕМЦИ ИЗГРАДИЛИ СТАНОВЕ ЗА 12 НЕЗБРИНУТИХ ПОРОДИЦА

КУРШУМЛИЈА – У зграду која је изграђена средствима немачке хуманитарне организације АСБ, уселило се десет избеглих породица које су донедавно живе у Колективном центру „Селова“ и две социјално угрожене породице из Куршумлије.

Кључеве је уручио председник општине Куршумлија Горан Бојовић, а нове станаре поздравили су помоћник комесара за избеглице Иван Гергинов и регионални директор АСБ-а за југоисточну Европу Елмир Бојацић.

Станови су намештени, али још увек немају струју коју је по уговору требало да обезбеди локална самоуправа. Међутим, породицама које су након вишегодишњег неусловног живота по колективним центрима напоскон добиле кров над главом, не смета што су станови тренутно без струје.

– Важно је да имамо воду и кров над главом, након петнаест година, јер сам избегла из Хрватске 1995. године. Прво сам била у Обилићу на Косову, а кад се тамо заратило, дошла сам у Колективни центар „Селова“ код Куршумлије - објашњава педесетогодишња Драга Марић, једна од оних који су добили кључеве новог стана. У локалној самоуправи кажу да ће струја бити прикључена наредних дана. **Проблем је настао са сандучићима за струју и бројилима, које је требало Општина да обезбеди, а који коштају око 150.000 динара.**

Струја ће бити прикључена привремено јер постојећа трафостаница није предвиђена за толики број корисника. Најављује се и потписивање уговора са ЕПСом о заједничком улагању за изградњу нове трафостанице на коју ће бити прикључене три зграде и спортска хала. Иначе, немачка хуманитарна организација АСБ је и у Блацу финансирала изградњу сличне зграде у коју су се такође јуче уселили нови станари.

ВИТАНОВАЦ - УКЛЕТО СЕЛО

Курир, Датум : 4.11.2010, Страна : 6

Село Витановац, у којем је био епицентар јучерашњег земљотреса, бомбардовано је више пута у НАТО агресији на Србију 1999. године. Тада су погођени далековод, десетине кућа, па чак и локални аутобус, у којем је повређено десетак путника.

У избегличком центру у овом селу свој мир су покушале да нађу и српске избеглице са Косова. **И поред тога што је избеглички центар тешко страдао у јучерашњем земљотресу, петнаестак избеглица које живе у њему одбило је понуду Комесаријата за избеглице да буду премештени у друго склониште, и одлучили да**

нигде не иду из Витановца. На згради избегличког центра у Витановцу тешко је оштећен плафон, а и зидови су попуцали.

ИЗБЕГЛИ ИЗ ХРВАТСКЕ ОЧЕКУЈУ РЕШЕЊА

Правда, Датум : 4.11.2010, Страна : 22

ИМАТЕ СВОЈ СТАВ?

Проблеми са којима се суочавају избегли Срби из Хрватске не могу лако да се реше. Одузета су им станарска права, пољопривредно земљиште им није враћено, тешко иде са конвалитацијом радног стажа, многим нису исплаћене доспеле пензије за период од 1991. до 1995. године. И даље се не зна судбина неких несталих лица...

Република Хрватска, и поред сталних обећања, не понаша се онако како се с правом очекује. Из разговора са избеглим Србима који живе у Краљеву и околним местима, сазнали смо да се они свакодневно суочавају са бременом проблема.

Надали су се да ће после посете хрватског председника Иве Јосиповића Србији све кренути на боље. Када је обележена петнаестогодишњица егзодуса Срба, односно после „празника победе“ у Книну, Хрвати нису пружили ни наду да ће у догледно време нагомилани проблеми почети да се решавају.

Очекује се да председник Србије и Влада нешто више учине и да упорније преговарају са руководством Хрватске да се избеглим Србима осигурају сва права, те да се њихови проблеми што брже и боље реше.

НОВИ ЖИВОТ У МРАКУ

Курир, Датум : 4.11.2010, Страна : 14

Избегличке породице из Куршумлије уселиле се у зграду коју је изградила немачка хуманитарна организација, али општина није прикључила електричну енергију

КУРШУМЛИЈА - У нови живот са свећама.

Десет избеглих породица које су донедавно живеле у Колективном центру „Селова“ и две социјално угрожене породице из Куршумлије уселиле су се јуче у зграду коју је изградила немачка хуманитарна организација АСБ. Станови су намештени, али још увек немају струју, коју је, по уговору, требало да обезбеди локална самоуправа.

Кључеве је уручио председник општине Куршумлија Горан Бојовић, а нове станаре пригодним говорима поздравили су помоћник комесара за избеглице Иван Гергинов и регионални директор АСБ за југоисточну европу Елмир Бојацић.

Педесетогодишња Драга Марић уселила се у стан са сином Александром и каже да је пресећена иако нема струју.

- Купила сам доста свећа, да имам за почетак. Важно је да је прикључена вода. После петнаест година потуцања коначно имам кров над главом. Ваљда ће бити и струје. Ја сам избегла из Хрватске 1995. године. Прво сам била у Обилићу на Косову, а кад се тамо заратило, дошла сам у Колективни центар „Селова“ код Куршумлије - објашњава Драга чврсто држећи за руку сина Александра.

Слично размишља и Милијана Воштић из Клине на Косову, која се уселила са супругом и троје деце.

- Починем нови живот са свећама, али је и то боље него по туђим кућама - каже Милијана.

Иначе, АСБ је и у Блацу финансирао изградњу сличне зграде, у коју су се такође јуче уселили нови станари.

Антрфиле : Светло стиже за неколико дана

Председник општине Горан Бојовић обећава да ће струја привремено бити прикључена за неколико дана.

- Дошло је до проблема јер се испоставило да општина треба да обезбеди сандучиће и бројила. То је нових 150.000 динара трошкова за општину, али ће и то бити решено за неколико дана. Струја ће бити прикључена привремено јер постојећа трафо-станица није предвиђена за толики број корисника - каже Бојовић.

ВЕЛИКА ПРИЛИКА

Курир, Датум : 4.11.2010, Страна : 2

Председници Борис Тадић и Иво Јосиповић данас би у Хрватској коначно с мртве тачке могли да покрену нека од горућих питања за српску мањину у суседној земљи

БЕОГРАД - Висока политика долази касније!

Данашњи сусрет председника Бориса Тадића и Иве Јосиповића у Вуковару, у друштву хрватске премијерке Јандранке Косор, биће искоришћен за решавање животних питања. Курир се позабавио питањем шта све Тадић данас може да тражи од домаћина, али и колико је реално да се у Београд врати (полу)пуних руку.

Према подацима документационог центра Веритас, Срби из Хрватске имали су од **42.000 до 50.000 станова**. Хрвати су им уместо станарских права понудили **стамбено збрињавање под веома строгим условима, уз могућност откупа**. У Србији постоји скоро **60.000 пензионера којима Хрватска дугује у просеку 80 пензија, што износи око 800 милиона евра**. Од око **14.000 захтева за обнову кућа више од 7.000 још чека одобрење**. На крају, чак 2.132 Србина још се воде као нестали.

Заступник Срба у хрватском Сабору Милорад Пуповац каже да се односи две земље одвијају на неколико нивоа.

- Састанак у Вуковару у функцији је односа према жртвама рата и дистанцирања од ратне политике. Бавиће се и правима избеглих лица. Када је реч о високополитичким питањима, тек се отвара пут за решавање проблема везаних за нестале особе, тужбе за ратне злочине и међусобне тужбе за геноцид - истиче Пуповац.

Градначелник Вуковара Жељко Сабо, који је иницирао сусрет у том граду, свестан је проблема који оптерећују српско-хрватске односе.

- Данашњи сусрет у Вуковару је историјски, два председника имаће прилику да иницирају решење проблема несталих лица. Овај тренутак треба искористити за помирење два народа, чиме би се показало да смо оставили рат иза нас - наглашава наш саговорник, уз напомену да ће сусрет двојице лидера омогућити да се пронађу посмртни остаци многих породица које још увек трагају за својим најмилијима.

ПРВА РАДНА МЕСТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 4.11.2010, Страна : А19

Ужички центар „Либерграф” основао социјално предузеће у коме избегла и интерно расељена лица зарађују за живот

Ужице – На крају макадамског пута што води кроз шумарак у селу Дубоко код Ужица однедавно ради невелика живинарска фарма у којој су запослене избеглице. За сада троје, а ускоро, кад се посао развије, биће их и више. Долазе они из града овамо на посао, рече нам један мештанин пред сеоском продавницом у Дубоком, додајући да је лепо што се неко коначно сетио да тим људима обезбеди радно место.

А тај неко је ужички Регионални центар за грађанску акцију „Либерграф“ који већ 12 година овде ради на пројектима за развој демократије и јачање грађанског друштва. Они су, уз финансијску подршку „Норвешке народне помоћи“, основали једно од првих социјалних предузећа у Србији, назвавши га „Либерагрос“, с намером да развију делатности у којима би запослили избегла и интерно расељена лица. Подухват са фармом кока носиља у Дубоком, где производе конзумна јаја за тржиште, први је у том пројекту.

– Улагањима од 15.000 евра изнајмљен је и уређен објекат, купљено 2.500 кока носиља и започета производња јаја. Запослили смо троје избеглица, оних који су социјално најугроженији. Рецимо, Душанка Вишњевац је из седмочлане породице у којој ниједно не ради, Дринко Матијевић издржава четворо. На фарми има могућности да се, уз коке носиље, узгаја још 2.500 пилића, ваља развити и продају произведених јаја, тако да на тим пословима у наредном периоду можемо још троје да запослимо – каже за „Политику“ директор „Либерграфа“ Владан Синђић.

У овом социјалном предузећу, напомиње он, профит који се оствари не дели се оснивачима, већ иде у нова улагања и делатности, ново запошљавање, све с циљем да се угрожене категорије становништва економски интегришу.

– Досадашњи покушаји разних организација да економски интегришу избеглице тако што су им давали мале донације (од 1.000 до 1.500 евра) да сами отпочну какав посао обично су остајали без дугорочних резултата. Велики порески и други издаци, неизвесност у пословању и друге тешкоће брзо су затварали те нове фирме. Ми смо се определили за окупљање више људи на једном месту и улагања у заједничку производњу која може одолети конкуренцији на тржишту – додаје Синђић.

За почетак, плате троје запослених на овој фарми неће бити високе, једва нешто изнад минималне зараде, али директор очекује да ће се и оне повећавати како посао буде растао. А запослени нам о платама нису ни говорили, за њих је најважније да им је сигурно радно место обезбеђено.

– У Ужицу, као избеглица из Книна, са мајком, женом и ћерком живим 15 година. До сада сам радио свакојаке послове, углавном физичке, сезонске, мука је то, а стан ваља плаћати и све трошкове подмирити. Ово ми је први стални посао, сигурна плата и доприноси. Овде хранимо кокошке, сакупљамо јаја, није тешко.

Осам сати радимо и имамо обезбеђен превоз из Ужица. Захвалан сам „Либерграфу“ – казује Дринко Матијевић. Послом је задовољна и његова колегиница на послу Маријана Угрчић, из околине Книна:

– Живим од 1993. године у Ужицу и радила сам у трговини, па остала без посла. Родитељи су ми се вратили у родне Ивошевце, у обновљену кућу, добили стадо оваца. Не жале се на проблеме с мештанима, али ја за сада не размишљам о повратку, јер је тамо тешко доћи до посла. Овде сам добила лепу прилику, а волела бих кад крене продаја произведених јаја да радим у тој продаји – вели Маријана.

НЕЗАПОСЛЕНОСТ НАЈВЕЋИ ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 4.11.2010, Страна : А8

Уништена имовина, страх од прогона, етничка дискриминација и лоша здравствена заштита главне су препреке за повратак избеглих и интерно расељених особа у места некадашњег пребивалишта. Према подацима Комесаријата за избеглице Србије само три одсто ових људи изразило је жељу да се врати у место претходног становања, а да би се повратак омогућио првенствено су неопходни обнова имовине, повраћај станарског права и програм стамбеног збрињавања. На територији Србије тренутно се налази 58 колективних центара, од којих је 17 на Косову и Метохији. У центре у јужној покрајини смештено је 658 лица (99 избеглих и 559 интерно расељених), док је у преосталих 58 уточиште пронашло 3.617 интерно расељених и 967 избеглих лица (укупно њих 4.574).

Избегличка популација смештена у колективним центрима знатно је старија од оне у приватном смештају, говоре подаци истраживања „Анализа стања и потреба избегличке популације и стање и потребе интерно расељених лица” које је комесаријат спровео у сарадњи са Високим комесаријатом Уједињених нација за избеглице и Програма УН за развој. Наиме, већина избеглих у центрима има између 19 и 59 година (65 одсто), али је и велики број лица старијих од 60 година (27,2 одсто). Интерно расељена популација у центрима је углавном у радно активном добу (19–64 године) и значајно је млађа од избегличке. Наиме, малолетника међу расељенима је 22,9 одсто, док они чине само 7,8 одсто избеглих.

Највећи проблем и једних и других је незапосленост. Наиме, скоро две трећине избеглих лица смештених у колективне центре нема посао, док је незапослених интерно расељених лица 40,7 одсто. Најчешћи извор прихода расељених је такозвана косовска надокнада за лица која су због расељеништва остала без радног места.

Планско затварање колективних центара започето је 2002. године, када их је на територији Србије било 388. Од тада је, како наводе у Комесаријату, њихов број смањен за чак 85 одсто. Ове године су, од планираних десет, за сада затворена два центра, док је 229 особа напустило овај вид смештаја.

Оно што се избеглим и расељенима нуди као алтернатива јесте откуп домаћинства са окућницом, донације пакета грађевинског материјала намењеног завршетку започетог стамбеног објекта или адаптацији неусловног. Осим тога, нуди се и смештај у геронтолошке центре за старије особе, једнократна робно-новчана помоћ или премештај у други колективни центар. Многи су, како се наводи, у оквиру понуђених програма напустили колективне центре захваљујући донацији монтажних кућа и изградњи стамбених јединица за социјално становање у заштићеним условима.

Приоритет комесаријата ће и даље бити затварање преосталих колективних центара, а ради се и на трансформисању ове институције у агенцију за миграције, азил и реадмисију.

У комесаријату истичу и да је у последњих годину дана унапређена регионална сарадња у процесу изналажења трајних решења за избегла лица. А да регионалне институције блиско сарађују, потврђује и републички омбудсман, Саша Јанковић, додајући да се избегли и расељени, као и сви други грађани, без обзира на држављанство могу обратити заштитнику грађана, уколико се правни поступак којим су штитили своја права покаже несврсисходним.

– Србија је прва у Европи по броју избеглица и расељеника, ада би се избегличко поглавље затворило, неопходна је ефикаснија и усклађенија акција надлежних

институција, као и финансијска и стручна помоћ међународне заједнице – објашњава Јанковић за „Политику”, додајући да му се избегли и расељени обраћају за помоћ индивидуално, али и да он често посећује места у којима су смештени.

– Притужбе се најчешће тичу лоших услова боравка, о чему омбудсман обавештава комесаријат и захтева побољшање, уколико је могуће. Ипак, до уклањања разлога због којих избегли у расељени не могу да се врате кућама, њихов људски проблем остаје нерешив – закључује заштитник грађана.

PRESS CLIPPING

Петак 05.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

У ПОНУДИ ПОСАО, КУЋА, АЛИ И ОПРЕМА ЗА ФРИЗЕРАЈ

Дневник, Датум : 5.11.2010, Страна : 11

ПЛАНДИШТЕ ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

ПЛАНДИШТЕ: Многи су се после егзодуса српског становништва у чувеној „Олуји” хрватске војске или бега са Космета скрасили у селима пландиштанске општине и ту мукотрпно почели да граде нови живот. Ту су никла избегличка насеља, од почетка Комесаријат за избеглице са Црвеним крстом и УНХЦР су редовно помагали храном, средствима за хигијену, а неке породице су добиле и куће. Ових дана завршен је локални пројекат за економско оснаживање породица и њихово радно ангажовање.

Општина је још пре две године на скупштини усвојила акциони план за трајно збрињавање избегличких породица. Наш стручни тимови при Комесаријату за избеглице раде пројекте за радно ангажовање свих чланова тих домаћинстава. Ради се о изузетно вредном и радном народу који се налази и налази посао, а уз нашу помоћ у стању су да крену са корисним пословима и обезбеде радно ангажовање целе породице. Помагали смо им око набавке грађевинског материјала за изградњу нових или реновирање старих кућа, да започну посао у пољопривреди, да отворе занатске радње - каже о активностима локалне самоуправе председник општине Зоран Воркапић.

Тако се за пројекат за пакете економског оснаживања домаћинстава пријавила 21 породица, услове је испунило 12, а седам је са јасним пословним циљевима добила те пакете. Укупна вредност је милион и 50 хиљада динара, а појединачно пакет вреди 150 хиљада динара, пет је за пољопривреду, а два за занатске радње. За набавку расне стоке пакете су добили Верица Јованчевић из Милетићева, Драго Павић из Великог Гаја, Горан Ђорђић из Милетићева, Милан Поповић из Банатског Соколца, Милан Ђукић из Милетићева набавиће е прскалицу са пумпом, Нада Вучковић опремиће фризерски салон у Планишту, а Жељко Рајић из дужина набавиће опрему за ТВ радионицу.

Антрфиле : Полако пуштају корење

У општини Планиште сместило се 208 избеглица из Хрватске, а седам их је са Космета. Рекоше да је током ове године хуманитарна организација „Интер-СОС” из Крагујевца помогла да још 14 породица добије пољопривредне пакете. Сада раде на пројекту за доделу грађевинског материјала ради адаптације дотрајалих кућа и завршетак кућа у изградњи. Комесаријат за избеглице са УНХЦР – ом обезбедио је 4,7 милиона динара, а општина 250.000 динара за откуп кућа са окућницом за седам одабраних породица. Рекоше да ће тим стручњака настојати да се што већи број избегличких пољопривредних газдинстава региструје и тако лакше дођу до подстицајних средстава и закупа државног пољопривредног земљишта. А

општински тим ће са Комесаријатом за избеглице, Црвеним крстом и УНХЦР наставити са новим пројектима, како би се тим породицама помогло да раде и пусте корење у овој средини.

СУСРЕТ НИЈЕ РЕШИО ПРОБЛЕМЕ

Преглед, Датум : 5.11.2010, Страна : 2

Директор Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац оценио је јуче да је добро да је дошло до сусрета српског и хрватског председника у Вуковару и Паулин Двору али да „сам по себи“ њихов сусрет и разговор неће решити ниједан проблем избеглих Срба.

У изјави агенцији Бета, Штрбац је рекао да је много боље да долази до таквих посета и узајамних извињења, као и да председници две државе разговарају „као присни пријатељи“, али да то неће решити бројне проблеме Срба из Хрватске попут нерешених станарских права, обнове порушених кућа, неисплаћених пензија и угрожавања личне и имовинске безбедности повратника.

„Тај проблем се не решава, или бар не онако како би ми хтели“, рекао је Штрбац. Он је изразио бојазан да ће, након што Хрватска постане чланица Европске уније, та држава престати да чини и мале кораке на побољшању статуса повратника Срба које тренутно чини, јер више неће бити никога да је на то присиљава.

Штрбац је изразио незадовољство због тога што се у званичним разговорима о проблемима несталих углавном помиње око 1.000 хрватских војника, полицајаца и цивила, а нико не говори о 2.132 српске жртве којима се не зна судбина.

Према његовим речима, Срби из Хрватске нису задовољни ни због најаве да би питање тужбе и контратужбе између две земље за геноцид могло да буде решено вансудским поравнањем јер се на тај начин никада неће сазнати пуна истина.

ТАЧКЕ СПОТИЦАЊА СРБИЈЕ И ХРВАТСКЕ

Пресс, Датум : 5.11.2010, Страна : 3

Тужбе за геноцид

Највећи камен спотицања јесу тужба Хрватске за геноцид против Србије и наша контратужба. У јавности се дуго спекулише о могућем обостраном повлачењу, али без конкретних резултате

Повратак и права Срба и Хрвата

Повратак избеглих Срба и њихове имовине и даље је отежан, а није решено питање одузетих станарских права Срба. Спорно је и питање заосталих пензија, као и суђења за ратне злочине и престанак етнички мотивисаних суђења...

Имовинска питања

Зауостављен је и процес повратка имовине великих компанија које су пословале на подручју бивше СФРЈ. Највећи спорови се воде око имовине бивших великих компанија

Нестали

И даље је непозната судбина више од хиљада особа с обе стране. Хрвати највише инсистирају на несталима у Вуковару, док је са српске стране највише нерешених случајева у „Олуји“

Гранична питања

Хрвати као нерешено питање наводе Вуковарску аду, која се још налази под контролом Србије

„Олуја“ и Косово

Хрватска и даље „Олују“ слави као велику победу, док је у очима и Срба та акција страшан злочин.

Хрватско признање Косова је такође велики проблем

Културно благо Хрвати инсистирају и на питању повратка културног блага, за које тврде да је отето за време рата, иако је углавном реч о православним светињама, пренетим из Хрватске у Србију

ИЗБЕГЛИЦАМА 27 ХИЉАДА ЕВРА

Правда, Датум : 5.11.2010, Страна : 26

ХУМАНИ ГЕСТ АМБАСАДЕ АЗЕРБЕЈЦАНА У БЕОГРАДУ

НОВИ САД – Амбасадор Азербејцана у Београду Елдар Хасанов уручио је јуче Црвеном крсту у Новом Саду хуманитарну помоћ вредну 27 хиљада евра, намењену избеглим, прогнаним и расељеним лицима.

– Желим да се захвалим на изузетној помоћи и људскости амбасадору Елдару Хасанову и држави Азербејџан, јер не памтимо када смо последњи пут добили толику донацију. Како време пролази, заборављамо неке ствари, а проблеми, нажалост, остају, **и веома ми је драго што ћемо на овај начин бар мало олакшати живот људима из 600 избегличких породица** – рекао је Игор Павличих, градоначелник Новог Сада.

Амбасадор Хасанов је рекао да му је драго што може да помогне избеглицима, јер су то људи који нису низашта криви, а протерани су са својих огњишта.

– Наше земље имају сличну традицију, обичаје, али и трагедију која нас је задесила. У Азербејџану такође постоји око милион избеглица. Србија и Азербејџан учвршћују сарадњу у свим областима, а наша намера је да унапређујемо односе и са Новим Садам – истакао је Хасанов. Помоћ која је у магацину Црвеног крста подељена избеглим, прогнаним и расељеним лицима са територије Новог Сада састоји се од прехранбених намирница, средстава за хигијену, дечјих играчака и огрева.

ДУХОВНО НАСЛЕЂЕ НАЈЈАЧА СПОНА

Правда, Датум : 5.11.2010, Страна : 25

У СОМБОРУ ОДРЖАН „САБОР МАТИЦЕ И ДИЈАСПОРЕ“

СОМБОР – И српским избеглицима из Хрватске мора да се омогући право на повратак и интеграцију у земљи из које су прогнани, као и право на повратак имовине, станарског права, право на неисплаћене пензије и сва друга лична права, порука је „Сабора матице и дијаспоре“ одржане током викенда у Сомбору.

Овај скуп организовало је Завичајно удружење Срба „Коријени“, а присуствовало му је више од 20 делегација из Румуније, Мађарске, Хрватске, Републике Српске... (Сантово, Темишвар, Бањалука, Теслић, Бијељина, Шамац, Челинац, Вуковар, Борово, Дарда, Књажевац, Београд, Суботица, Апатин, Пригревица) и други. Учесници Сабора дискутовали су на теме образовања, културе, привреде, омладине и пензионера. Други дан саборовања завршио се Пленарном седницом и потписивањем свечане Повеље

„Сабора матице и дијаспоре 2010. године“, у којој је наглашено да учесници скупа изражавају чврсту приврженост заједничком циљу, очувању српског националног идентитета, као и уверење да је наше културно и духовно наслеђе најјача спона између српског народа у матици и расејању, те да је брига о њему заједнички дуг према прецима и потомцима.

Сабораша су изразили забринутост због посебно тешког положаја српских заједница у региону. Стога су се обавезали да, уважавајући посебности и околности живота сваког дела српског народа, сложено и јединствено делују на позивању свих значајних друштвених чинилаца у матици и расејању да помогну. Као и да се међусобно ванинституционално повезују, организују и делују на пољима културне, просветне, привредне и сваке друге сарадње.

– **Избеглицима мора да се омогући право на повратак, право на интеграцију у земљи из које су прогнани, право на повратак имовине, повратак станарског права, право на обнову, право на неисплаћене пензије, право на повратак свих запоседнутих пољопривредних имања, право на учешће у процесу приватизације, право на накнаду штете, стоји у заједничкој изјави учесника другог сусрета „Матица-Дијаспора“.**

Учесници скупа траже од надлежних институција Републике Србије да у проналажењу свеобухватних и трајних решења за избеглице, своје partnere траже и у удружењима која се баве проблемима избеглица.

Иначе, сусрети су почели у Српској читаоници предавањем Милана Војновића на тему „Шта не знамо о Сомбору а ваљало би да знамо“. Гости су, такође, имали прилику да посете знаменитости Сомбора, да погледају изложбу карикатура Мирка Вуковића, књижевника и сликара из Челинца, и да присуствују промоцији књиге „Сачувано од заборава“ ауторке Гордане Анђелић из Теслића.

Народно посело одржано је ове године у мотелу „Бели двор“, а све Сомборце домаћине и госте из дијаспоре забављала је нова музичка група „Коријени“.

Антрфиле : Трајно решити проблем избеглих

Учесници скупа нагласили су потребу проналажења свеобухватног и трајног решења проблема избеглиштва. Они су подржали петицију „Коалиције удружења избјеглица“ у Републици Србији, којом се захтева поштовање људских права Срба у Републици Хрватској.

PRESS CLIPPING

Субота 06.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

УРУЧЕНИ КЉУЧЕВИ

Вечерње Новости, Датум : 6.11.2010, Страна : 5

НЕГОТИН - Двадесет интерно расељених, избегличких и социјално угрожених породица у Неготину добило је јуче кључеве нових станова, чију изградњу је финансирала Европска унија - саопштено је из УНХЦР Србија.

Општина Неготин поклонила је грађевинско земљиште и инфраструктурно опремила локацију, радове је извео Хаузинг центар - Центар за унапређење становања социјално угрожених група, а вредност радова и опреме је 378.000 евра.

СТРОЖА КОНТРОЛА НА ГРАНИЧНИМ ПРЕЛАЗИМА

Данас – Викенд, Датум : 6.11.2010, Страна : 10

Број азиланата из Србије, Македоније и Црне Горе драстично је повећан у Шведској, Немачкој, Белгији и Норвешкој

Број држављана Србије, Македоније и Црне Горе који у Шведској, Белгији, Немачкој и Норвешкој траже азил последњих месеци драстично је повећан и броји се хиљадама, сазнаје Данас у МУП Србије.

Од јануара до октобра ове године, за азил у Норвешкој пријавило се 178 особа из Србије. Највише апликаната је регистровано у марту, њих 87. Поређења ради, укупан број људи свих националности који су током 2010. аплицирали за азил у овој земљи износи 7.299, речено је новинару Данаса у норвешкој амбасади у Београду.

Ипак, како истичу у Амбасади, разлога за посебну бригу нема. „Статистички подаци показују да грађани Србије репрезентују малу групу људи која тражи азил и Норвешка није забринута у вези са српским имигрантима“, наводе у Амбасади. У марту ове године, норвешке власти су увеле дводневну процедуру разматрања захтева за азил за држављане Црне Горе, Македоније и Србије, чија је сврха била спречавање великог броја неоснованих таквих захтева. Практично сви захтеви су одбијени.

„По Споразуму о реадмисији Србије и Норвешке, од 30. септембра је укупно враћено 298 српских држављана. Сарадња с властима у Београду је веома добра“, речено нам је у Амбасади Норвешке.

Према подацима које је Данас добио у амбасадама Шведске и Белгије о лажним азилантима из Србије, највећи број њих је из сиромашних општина Бујановац, Прешево и Медвеђа. Углавном су то грађани албанске и ромске националности. Повећан број тражилаца азила из Србије регистрован је и у Немачкој и Француској, али и у још неким чланицама ЕУ.

Према незваничним сазнањима Данаса, ипак највећи број лажних азиланата пријављен је у Шведској. „Од јануара до 1. октобра ове године, око 5.000 држављана Србије тражило је азил у Шведској. Од тога, у периоду август - октобар имали смо око

3.000 апликаната. Број тражилаца азила наставио је да расте у октобру, тако да их је било око 850 у прве две седмице овог месеца“, рекао је Данасу Кристер Асп, амбасадор Шведске у Београду.

Надлежни у МУП Србије нису желели да одговоре на Данасова питања о томе шта се предузима против власника туристичких агенција које организовано воде људе, углавном с југа Србије и из Санцака, у земље ЕУ, обећавајући им азил и разне финансијске бенефиције.

Строже мере контроле путника из Србије на граничним прелазима према земљама потписницама Шенгенског споразума, које ће се спроводити због новог таласа лажних азиланата, не подразумевају увођење неких нових прописа и правила, већ стриктну примену оних која важе од почетка безвизног режима, објаснило је Данасу више саговорника из Владе Србије, који признају да би због ових контрола преласци границе убудуће могли нешто дуже да трају.

Како је Данасу објашњено из више извора у Влади, када је реч о контроли на прелазима, службеници са обе стране границе провераваће да ли се заиста ради о намери путовања на краћи рок, а не о жељи да се остане у шенгенском простору трајно. Наши саговорници истичу да је немогуће стопостотно спречити да неко злоупотреби безвизни режим. Ако неко жели да оде у ЕУ, тај ће се потрудити да прибави све потребне документе. Оно што је кључно јесте рад с људима који буду враћени и њихова реинтеграција у друштво, као и указивање на заблуде које им се сервирају о заради или луксузнијем животу у иностранству.

Владимир Петронијевић, директор Групе 484, каже да мере попут питања граничних службеника о дестинацији путника или количини новца нису нове и да сваки „граничар“ има дискрециону могућност да их постави, ако сматра за потребно, као и да се та пракса разликује од земље до земље. Петронијевић, међутим, упозорава да се применом стриктне регулативе и дискреционих овлашћења пограничне контроле лако може заћи у сиву зону којом се крше права на слободу кретања људи.

- У том смислу, „граничари“ и из Србије и из других земаља морају бити опрезни приликом одлучивања кога ће пустити да пређе границу, а кога неће. Најважније је радити на примени споразума о реадмисији и стратегије о интеграцији повратника. Системско решавање проблема је веома битно - каже Петронијевић.

КОРАК НАПРЕД

Блиц, Датум : 6.11.2010, Страна : 2

НИКОЛА М. ЈОВАНОВИЋ уредник

Председник Србије се извинио за злочине почињене у Овчари пред грађанима Вуковара, који су те речи чекали деветнаест година. Чекали су их и Срби у Хрватској, јер сада имају педаљ више простора да се интегришу у друштво после ратова који су вођени деведесетих, а који су оставили на хиљаде мртвих и несталих. Није битно да ли је Тадић у државној или неформалној посети. Он је председник Србије и повукао је још једна потез који ће поделити Србију на два таборе - оне који ће да кажу “шта има да им се извињава и докле ће то да ради” и оне који ће да кажу “коначно, јер Срби су чинили злочине”.

Идеја извињења није у брисању прошлости. Она не може бити избрисана. Реч је о покушају да се направи простор за суживот. После деветнаест година, Србима у Хрватској морају бити омогућена сва права, а избеглима повратак и право на имовину. Да би се то покренуло, неко мора да каже „извини“.

Добро је што се то извињење чуло у Овчари. Али сада прави посао следи. Како сами грађани Вуковара кажу, мора да се пређе са речи на дела. А то значи истраживање судбина несталих, масовних гробница, али и договоре о имовини, заосталим пензијама, становима... То ће бити прави испит за владе у Београду и Загребу. Тада ће се видети да оне раде у интересу грађана, уместо што на њима стичу политичке поене.

PRESS CLIPPING

Понедељак 08.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КЉУЧЕВИ СТАНОВА ЗА ПЕТНАЕСТ ПОРОДИЦА

Данас, Датум : 8.11.2010, Страна : 13

Неготин - Захваљујући средствима Европске уније, петнаест интерно расељених породица, једна избегличка и четири домицилне, социјално угрожене породице из Неготина добиле су кров над главом. Тиме се Неготин придружио списку 26 општина у Србији у којима је изграђено 536 стамбених јединица.

Нова зграда са двадесет станова изграђена је у оквиру програма социјалног становања у заштићеним условима. Реч је о делу пројекта „Достојанствена решења за расељена лица у колективним центрима или приватном смештају у Србији“ који се финансира из претприступних фондова (ИПА) за 2007, а реализује се у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Србије и УНХЦР-ом. Неготинска локална самоуправа поклонила је грађевинско земљиште и инфраструктурно опремила локацију на броју 36 у Улици Миомира Радосављевића Пикија, а радове је извео Хаузинг центар- Центар за унапређење становања социјално угрожених група. **Како сазнајемо, укупна вредност опреме и грађевинских радова износи 378.000 евра, а породице које су се уселиле имају право коришћења станова док год су у стању социјалне потребе.**

Иначе, овакав концепт социјалног становања унет је у Стратегију развоја социјалне заштите Србије и оцењен као најбоље и најтраженије решење за становнике који још бораве у колективним центрима. **Нову зграду у Неготину свечано су отворили председник општине Неготин др Влајко Ђорђевић, Ференц Симон, шеф Операција у Делегацији Европске уније у Србији, Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице и Ангелита Цецере, шеф одељења за програм УНХЦР-а.**

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 8.11.2010, Страна : 14

Ужичка невладина организација „Либерграф“, захваљујући новчаној донацији, основала фирму за производњу јаја у којој ће посао добијати избегли и расељени. Тренутно раде троје избеглих, а у плану је да се запосли још троје

УЖИЦЕ - У селу Добоко код Ужица отворено је прво социјално предузеће у Србији „Либерагрос“ у ком запошљавају избегле и расељене особе. У фирми, која се бави производњом јаја, запослене су три избеглице, а план је да до маја посао добије још троје људи.

Ужичка невладина организација „Либерграф“ добила је донацију норвешке владе од 15.000 евра за реализацију пројекта који подразумева отварање радних места за избегле и расељене.

Економски ојачати

Владан Синђић из „Либерграфа“ каже да се тај пројекат знатно разликује од претходних, јер су раније избегла и расељена лица добијала по 1.500 евра да би покренула сопствени посао, али да су након годину дана ти послови пропадали.

- Зато смо одлучили да сав новац уложимо у отварање социјалног предузећа и да то буде фарма кока носиља. У селу Добоко, на око осам километара од Ужица, нашли смо и изнајмили објекат који одговара тој намени. Купили смо 2.500 кока носиља и концентрат за исхрану. Запослили смо три особе, од којих су две старије од 50 година и припадају категорији теже запошљивих лица и жену од тридесет година. План нам је да до маја идуће године запослимо још троје избеглих или расељених особа. Циљ нам је да они економски ојачају - каже Синђић и додаје да је предузеће „Либерагрос“ почело да ради пре 15 дана.

Објекат предузећа се састоји од приземља и спрата. На спрату се производе јаја, а у приземљу се, према речима Синђића, планира узгајање кока носиља.

Профит од предузећа неће ићи оснивачу, већ ће се улагати у производњу и у пружање правне помоћи избеглим и расељеним лицима.

Први пут сигуран посао

- Уколико се предузеће буде добро развијало ми ћемо сигурно запослити још људи, не само избеглице и расељене, већ и оне који припадају категорији социјално угрожених - рекао је Синђић и додао да у земљама ЕУ око шест посто запослених ради у социјалним предузећима.

Отварањем „Либерагроса“ ухлебљење су нашли Душанка Вишњевац (51) и Дринко Матијевић (56). Душанка је са својом породицом из Сарајева избегла 1996. године. Од тада она и супруг нису имали сигуран посао да зарађују и издржавају својих петоро деце.

Душанка каже да је ово први пут да неко избеглицама пружи сигуран посао и да јој овај посао много значи, јер је пријављена преко Завода за запошљавање и има све, и пензијско и социјално осигурање.

- До сада смо и супруг и ја радили неке сезонске послове, он највише на грађевини. Зими није било посла, па смо једва преживљавали. Сада имам сигуран посао и зими. Имамо петоро деце, од којих је двоје на факултету у Београду и на буџету, двоје средњошколаца и једног основца. Надам се да ће ово предузеће успети, да више не мислимо шта ћемо за старост - истиче Душанка.

На фарми смо затекли и Дринка Матијевића који је 1995. године у Србију дошао из Книна.

- Од како сам дошао у Србију по четири, пет месеци радио сам на јавним радовима, али никада није било неког конкретног посла. Сада се већ осећам боље и сигурније. Живим са женом, мајком и ћерком. И жена повремено нађе неки посао, али ништа да буде у сталном радном односу - рекао је Дринко.

Антрфиле : Сву наду полагају у опстанак фирме

Запослени су плаћени по сату, а сатница им је 100 динара. Они кажу да недељно имају 40 сати, па тако месечно могу да зараде око 17.000 динара. Немају топли оброк, али имају бесплатан превоз. Њихова нада је да ће предузеће опстати и оживети и да ће почети да узгајају коке носиље.

СУРЧИНСКИ ХУМАНИТАРНИ „УСТАНАК ДОБРОТЕ”

24 сата, Датум : 8.11.2010, Страна : 2

Општина Сурчин покренула је 2007. године хуманитарну акцију „Устанак добротe“, чија је основна замисао да сви они који су у могућности помогну социјално угрожене суграђане, док половину средстава за помоћ обезбеђује општина Сурчин...

На иницијативу Војислава Јаношевића, председника општине Сурчин, коме се најсиромашнији суграђани свакодневно обраћају за помоћ, пре три и по године организован је сусрет за донаторе, а позиву се одазвао велики број организација и појединаца.

ПОМОЋ - Од тада се овакви сусрети одржавају на сваких шест месеци и у току је организација седмог сусрета. Акцију подржавају предузећа која послују на територији општине Сурчин, али и појединци који желе да помогну сиромашним суграђанима. Листа оних који примају помоћ ревидира се на сваких шест месеци, а формира се тако што они којима је помоћ потребна подносе захтев, а затим општинска комисија обилази домаћинства.

- У претходне три и по године акцијом смо обухватили месечно у просеку 120 социјално угрожених породица. Новчана помоћ је од 2.000 до 5.000 динара, у зависности од материјалне ситуације породице. Помоћ добијају особе са инвалидитетом, старачка домаћинства, избегли и расељени, самохране мајке и тешко оболела лица - каже Драгица Миловановић, задужена за спровођење ове акције у ГО Сурчин.

Акција се одржава под слоганом “Оно што је за нас мало, за неког може значити много”.

- Постоје породице које немају радно способних чланова, немају никаква месечна примања, а имају децу или нажалост трајно болесне укућане. Такво сиромаштво, без кривице, никога не оставља равнодушним. Питање је само колико себи признајемо да смо га свесни и да ли смо спремни и колико смо у могућности да помогнемо. Да "сузбијамо сиротињу“, како саркастичним афоризмом каже Павле Ковачевић - каже Јаношевић и додаје:

- Сиромаштво је "плева случајева“ и континентална појава. Оно је прелазно и планетарно нерешиво, али болест је само када је лажно или преварно. Све друго је део нашег живота и простор за хуманизам као један од најбољих одговора на питање смисла човековог постојања. Зашто се не би појавио талас добротe кад је толико таласа зла. Зашто не би моћ узмицала пред добротом или јој служила.

Педесетих година у Француској то је пошло за руком Аве Пјеру. И сам Де Гол је стао под његов барјак. Људи су открили вишкове и препознали да је доброта сигурна инвестиција у сопствено остварење.

Антрфиле : Помоћ за избегле, расељене, болесне, угрожене, децу...

ПОТРЕБА - Поред ове акције општина Сурчин, у сарадњи са Секретаријатом за избегла и расељена лица, обезбедила је грађевински материјал за 58 избегличких породица, док је 127 породица добило пакете хране са основним животним намирницама. Онима којим је било најпотребније општина је платила болничке трошкове и купила медицинска помагала и лекове. У овој години снабдевено је

струјом више од 50 ромских домаћинстава, а свим ученицима су купљене књиге и школски прибор.

ГИТАРОМ У СРЦЕ ДИРА

Правда, Датум : 8.11.2010, Страна : 18

УЛИЧНИ СВИРАЧ НЕВЕН КОГОВИЋ ГОДИНАМА УВЕСЕЉАВА СУГРАЂАНЕ

Невен Коговић (27), који већ две године увесељава пролазнике свирајући гитару и усну хармонику у подземном пролазу код пијаце Зелени венац, у музици је нашао спас од тешког, избегличког живота.

Након што му је породицу рат у Босни натерао да уточиште потражи у Србији и сазнао да је усвојен, напустио је избеглички камп у којем је живео са својим усвојитељима и посветио се изворној, народној песми. Већ десет година свира акустичну гитару, а од пре годину дана и усну хармонику. Ипак, каже да није он изабрао музику, већ да није имао избора.

- Изворне песме за које се не зна ко их је писао за мене су попут небеских лестви. То је врло личан начин сједињења са Богом, па не могу рећи да сам решио да свирам, већ сам само следио светло на крају тунела, које сам видео - прича Коговић. Пре повратка у Београд, Невен је свирао у многим градовима - Загребу, Сарајеву, Дубровнику... Повремено би одлазио и у Будимпешту и Беч, али се тамо није дуго задржавао. Јер, како каже, то је свет мало другачији од нашег. У Београду сам започео своје путовање и он је од тада за мене и полазна тачка и исходиште. Из њега сам одлазио када сам морао, али увек бих се враћао. Претпостављам да је то због београдског духа, који је јединствена мешавина аустроугарске отмености и турске обесности. Ко овде може преживети као улични свирач, може свуда, јер нам је горе него нашим европским суседима. Али ипак, наш народ има да одвоји који динар за свирача, што доста говори о нама - приповеда Невен.

Улични свирач из комшилука поред Београда издваја и Загреб, у коме је живео више од две године, и за који каже да по угледу на европске градове благонаклоно гледа на улично свирање и не сматра га за просјачење.

PRESS CLIPPING

Уторак 09.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗ РУИНИРАНОГ ХОТЕЛА У НОВЕ СТАНОВЕ

Блиц – Србија, Датум : 9.11.2010, Страна : 11

У Неготину збринуто двадесет породица у Неготину збринуто двадесет породица

Станови су опремљени и неопходним покућством: неопходним покућством: лежајима, кухињом са свим лежајима, кухињом са свим апаратима, машином за прање веша, пећима на дрва

Неготин Петнаест интерно расељених породица, једна избегличка и четири социјално угрожене породице из Неготина добиле су кључеве својих нових станова у новоизграђеној стамбеној згради у Улици Миомира Радосављевића Пикија.

Највећи број породица, њих 16, претходну деценију провео је у безусловном смештају јединог колективног центра у хотелу „Инекс Крајина“ у Неготину.

Станови су на задовољство станара опремљени и неопходним покућством: лежајима, комплетном кухињом са свим апаратима, машином за прање веша, пећима на дрва. У стану број један, специјално прилагођеном особама са посебним потребама, свој први прави дом добиле су самохрана мајка Драгица Радуловић и њена осмогодишња кћер Марија, оболела од церебралне парализе.

Још не могу да поверујем у овакву срећу. Уместо на улици, будући да нас је власник куће у којој смо становале осам година пре неколико дана избацио, ми се усељавамо у нови стан. Прелеп је и много ће нам значити. Надам се да ће се моја девојчица много брже опорављати него до сада, а посебно се радујем што ће јој детињство бити много срећније - поручила је Драгица Радуловић и изразила наду да ће се наћи и решење за превоз њене кћери до школе коју похађа, а која јој је сада много даља него раније. Драгичина кћер Марија која похађа ОШ “Вера Радосављевић”, са широким осмехом на лицу обилази своју собу, разгледа кухињу, купатило и са чуђењем посматра бројне госте који њој и њеној мајци честитају на усељењу.

- Претходних година, нас четворо, ја, моја супруга, трогодишњи син и бака која ме је чувала и са којом сам 2000. године дошао из Урошевца, живели смо у хотелској соби од десет квадрата. Сада ћемо се “башкарити” у 39 квадрата, чиме смо и решили наше животно питање - поручује Милош Столић. Најлепши детаљ на церемонији отварања зграде у Неготину којој су присуствовали високи представници УНХЦР и Комесаријата за избеглице био је смех и жагор малишана који су веселотрчкарали ходницима. Новоусељена зграда у Неготину у просеку има највећи број деце по броју станова. У 20 станова живеће 15 деце. Породица Богдановић, Славуј и Нада са своје две старије кћери Весном и Јованом у Неготин су из Призрена дошли 1999. Тада су се сместили у хотелску собу неготинског колективног центра, а пар година касније добили и трећу кћер Круниславу.

Сада имамо две собе, па ће коначно свако моћи да спава у свом кревету - пресрећне су њихове девојчице. Корисници зграде у Улици Миомира Радосављевића Пикија имаће право коришћења станова док год су у стању социјалне потребе.

Зграда има свог домаћина, породицу која ће живети са корисницима и чија улога ће бити веза између станара и Центра за социјални рад у Неготину.

- Наш задатак је да бринемо о кућном реду у згради и да нашим комшијама који имају неку потребу, а нису у могућности да је остваре, пренесемо Центру за социјални рад и помогнемо им - објашњава Милован Столић, родом из Косовске Каменице, домаћин зграде који се са супругом Гакмилом и сином Александром у стан на другом спрату новоизграђеног објекта доселио из колективног центра у хотелу „Инекс Крајина“.

Нова зграда од двадесет станова, изграђена средствима ЕУ за претприступну помоћ за 2007, реализује се у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и УНХЦР. Вредност грађевинских радова и опреме је 378.000 евра, а општина Неготин поклонила је грађевинско земљиште и инфраструктурно опремила локацију.

ДВАНАЕСТ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 9.11.2010, Страна : 11

ШИЂАНИ БРИНУ О ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

ШИД: Још 1991. године када је ратни вихор потерао Србе из Републике Хрватске и Босне и Херцеговине преко општине Шид, тада се у Црвени крст пријавило 43.000 лица, а два пута више их је наставило пут у Републику Србију. На територији општине Шид остало је 15.573 лица, од тог броја држављанство и личну карту, добило је 15.073 лица, а њих 500 има важећи избеглички статус који траје до наредне године - каже у шидском Црвеном крсту Душица Полетан.

Општина Шид у сарадњи са Комесаријатом за избеглице у протеклих година решавала је нека горућа питања избеглих и расељених лица са њене територије поднетим пројектима који су се односили на: помоћ у грађевинском материјалу, доходовна помоћ за покретање радне активности, помоћ у пакетима за храну, помоћ у огреву.

По првом конкурс за избегла и расељена лица у нашој општини додељено је шест пакета грађевинског материјала чија је појединачна вредност 375.000 динара. Тако је шест породица на нашем подручју имало прилику да реновира купљену кућу или догради нови простор и обезбеди породици боље услове за живот.

У другом кругу додељено је 17 грађевинских пакета за исто толико породица чија је вредност била од 100.000 до 150.000 динара.

У овој години изграђено је пет монтажних кућа и то по једна у Моровићу, Адашевцима, Кукујевцима, Јамени и Беркасову. За економско осамостаљење избеглица 14 породица добило је новчану помоћ по овом програму до 15 до 50.000 динара за куповину тракторских прикључака или стоке, краве или крмаче. Ту је постојао само један услов, а то је да започети бизнис избеглице морају водити најмање две године, што су они и прихватили - прича Полетан.

У наредни потез фонда за пружање помоћи избеглим и расељеним лицима из Новог Сада јесте откуп сеоских кућа. Купљено је седам кућа, а по завршетку конкурса те куће добило је седам избегличких породица. Тако су избеглице на подручју општине Шид добиле 12 објеката, за 12 породица које сада имају кров над главом.

Ако се рачунају и они који су добили грађевински материјал, њих је 31 породица, што је значајно за подручје ове општине. Избеглице су добиле и помоћ у храни, а расписан је и конкурс за доделу огрева.

СРБИЈА И ХРВАТСКА ТРЕБА САМЕ ДА СЕ МИРЕ

Данас, Датум : 9.11.2010, Страна : 2

Саговорници Данаса сагласни да наводни притисци ЕУ не могу довести до повлачења тужби за геноцид

Пусић: Проблеме решавати билатерално

Пуповац: Неће ни бити потребе за мешањем Брисела Кајин: Обе државе да одустану

Загреб, Београд - Сва отворена питања између Хрватске и Србије, укључујући међусобне тужбе за геноцид, морају се решавати билатералним путем - казала је Данасу Весна Пусић, председница Националног одбора за европске интеграције у Хрватском сабору и функционерка Хрватске народне странке, не желећи да директно коментарише спекулације појединих београдских медија да ЕУ „притиска“ власти у Загребу да одустану од тужбе пред Међународним судом правде.

Недавна посета председника Бориса Тадића Хрватској, током које је у друштву хрватског колеге Иве Јосиповића обишао места страдања у Вуковару и Паулин Двору, и извинио се због злочина у Овчари, отворила је и питања међусобних тужби двеју држава за геноцид. Како оцењују саговорници Данаса, Тадићева посета је отворила и пут ка решавању практичних проблема у односима, укључујући могуће међусобно одбацивање тужби. Познато је да Београд има добру вољу за одустајање од процеса пред МСП у Хагу.

Весна Пусић указује за Данас да је посета председника Тадића Хрватској била „веома успешна“, као и да је то почетак будућих односа између две државе по свим питањима. Наша саговорница сматра да је прекинуто „вечно натезање“ и да су оба председника имала на уму рашчишћавање догађаја из прошлости. Пусићева објашњава да је сада време да се почне радити на „главној политичкој задаћи“, а то је осигурати пристојан живот грађанима и у Србији и у Хрватској.

„Познато ми је“, истиче Пусићева, „да је председник Тадић предао документа хрватским званичницима о несталим лицима за време рата из деведесетих и то ће олакшати даљи ток овог процеса“. Како објашњава, управо је ова посета била важна и за даље напредовање Србије и Хрватске на путу ка евроинтеграцијама.

Милорад Пуповац, посланик Самосталне демократске српске странке у Хрватском сабору, истиче за Данас да није чуо ништа о наводном притиску ЕУ на владу Јадранке Косор, али верује да „неће бити потребно да ико врши притисак, него ће обе земље саме доћи до одбацивања међусобних тужби“. Како додаје, ЕУ би сигурно поздравила такве одлуке уколико до њих дође.

Пуповац оцењује да је посета председника Тадића Хрватској „историјски гест“, јер је до тога дошло „након много спутавања, сукоба и међусобног оспоравања“.

Он сматра да су председници двеју земаља „пронашли инструмент како на најбољи начин да се Срби и Хрвати ослободе политике из 20. века“. Како наводи, на састанку Тадића и Јосиповића разговарало се о практичним питањима, односно о томе да се цивилне жртве српске националности статусно изједначе са осталим жртвама, како да

се помогне повратак избеглица у Хрватску, и на који начин признати све елементе интеграције Срба у Хрватској, и обрнуто.

Дамир Кајин, посланик Истарског демократског сабора у парламенту у Загребу, указује за Данас да Србија и Хрватска треба да одустану од тужби за геноцид, и то без посредовања ЕУ, „кроз заједничку, усаглашену изјаву два парламента“.

- Билатерални односи Хрватске и Србије су све нормалнији из године у годину. Без обзира на то што је тадашња Војска Југославије разорила Вуковар и учинила енормне штете у Хрватској, као и што је Хрватска војска одговорна за инциденте над грађанима српске националности, данас, када знамо судбину захтева БиХ у случају геноцида у Сребреници, не видим сврху да Хрватска истраје у тужби против Србије - закључује Кајин.

PRESS CLIPPING

Среда 10.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ ЈОШ У МРАКУ

Куир, Датум : 10.11.2010, Страна : 15

Општина Куршумлија још није прикључила струју избегличким породицама које су се пре седам дана уселиле у нову зграду

КУРШУМЛИЈА - Струја стиже кроз прозор.

Ни после седам дана станари зграде коју је за избеглице изградила немачка хуманитарна организација АСБ нису добили струју. Зграда је уселина прошле среде, а надлежни из општине су обећали да ће струју прикључити у суботу.

- После свега што сам преживела протеклих десет година, ово је супер. Кувам на плин, а светло долази кроз прозор - каже Ружица Марић, избеглица из Приштине. С њом се слаже и Живка Влашковић, објашњавајући да светлост добијају од уличне расвете.

Ипак, кад су прошле среде десет избегличких породица и две социјално угрожене породице из Куршумлије, уз велику помпу, сликање и пригодне говоре, уселивали у нову зграду, надлежни су тврдили да струја није прикључена из техничких разлога и обећали да ће проблем бити решен.

- Струја ће привремено бити прикључена колико сутра - каже председник општине Горан Бојовић и објашњава да је до проблема дошло јер се испоставило да општина треба да обезбеди сандучиће и бројила. То је нових 150.000 динара трошкова.

Иако се уселила у стан, Милена Мијатовић из Куршумлије морала је са шесторо деце да се врати у подстанаре.

- Морала сам да се иселим јер нема струје па не могу да укључим инхалатор, који је неопходан мом осмогодишњем сину Срђану - каже Милена и појашњава да њен син болује од срчане астме.

НАЈБОЉЕ РЕШЕЊЕ ЗА СЕОСКА ДОМАЋИНСТВА

Политика, Датум : 10.11.2010, Страна : А4

Председник Инжењерске коморе Србије и некадашњи министар грађевине Драгослав Шумарац рекао је да је подизање монтажних кућа једно од најбољих решења за збрињавање грађана који су остали без својих домова.

– У сваком погледу јефтиније су него да се гради класично. Оне су енергетски боље од класичне градње. Повољније је такође што ће бити постављене на истом плацу где су се налазиле порушене куће. **Тешко је раселити људе са својих имања или их водити у колективне центре. Долази зима, треба обезбедити кров над главом** – указао је Шумарац.

Он је рекао да је Инжењерска комора послала искусну екипу у Краљево да процени објекте за колективно становање који су најугроженији.

Реч је о петнаестак вишеспратница које су прегледане и треба видети да ли уз реконструкцију могу да се користе или морају да се руше – додао је Шумарац, који је боравио у Краљеву са министром за локалну самоуправу Миланом Марковићем који у име владе координира све активности у пружању помоћи подручју Краљева.

У РОДНОМ ГРАДУ ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 10.11.2010, Страна : 10

У колективне центре привремено удомљено 130 краљевчана, а најмање још толико тражи какав-такав смештај

Више од 900 кућа и неколико стамбених зграда није више за становање

КАО што су пре петнаестак година дочекали и сместили неколико десетина хиљада избеглица из ратом захваћене Словеније, Хрватске и Босне и, неку годину касније, с Космета, Краљевчани су ових дана принуђени да из својих, земљотресом разрушених домова - расељавају сами себе!

После прексиноћне серије најновијих потреса и рушења, број оштећених објеката у граду и околним насељима попео се на 15.535! Од тога, стручне комисије и експертске екипе прегледале су тек 4.846 објеката и установиле да, засад, чак 900 породичних кућа и неколико стамбених зграда нису више за живот! Да ли ће све то морати да се руши или ће неке ипак моћи да се оспособе за нормално становање, одлучиће експерти. Засад, становање у овим кућама и зградама не само да није препоручљиво него је и - опасно по живот.

Иако је исељавање препоручено многим краљевачким породицама, у „сабирне центре“ на Гочу, Матарушкој Бањи, мотелу на спортском аеродрому на периферији града, па и у суседној Врњачкој Бањи, до сада је „расељено“ једва 130 Краљевчана.

- Неки од бескућника радије сами себи обезбеђују смештај код рођака у околини града, неки закупуљују мање оштећене станове, каквих је у граду, иначе, веома мало, док највећи број њих не жели, ни по коју цену, да се одвоји од разрушених домова, у којима остају на сопствену одговорност, пошто ми, иначе, никога не можемо силом да истерамо. Зато би нам ваљали топли шатори, камп-кућице - прича Јасминка Јовановић, члан кризног штаба, задужена за збрињавање бескућника.

Сва је срећа што упркос свим претњама метеоролога, бар до јуче касно по подне, осим неколико крупних капи, киша није падала. То су искористили многи домаћини, градитељи и њихови помагачи волонтери, трудећи се да препокрију што више оштећених кровова. О санацији бринуће касније.

Популарна фолк певачица Светлана Сека Алексић прва је звезда наше естраде, која је за минулих седам земљотресних дана посетила пострадало Краљево. Са супругом Вељком, она је јуче градоначелнику Краљева Љубиши Симовићу уручила помоћ од два шлепера пуна разноврсног грађевинског материјала и флаширане воде, обећавши да ће већ крајем новембра у „Београдској арени“, уз помоћ својих многобројних колега и пријатеља, организовати хуманитарни концерт са којег ће сав приход бити уплаћен у корист пострадалих Краљевчана.

- Осим неколицине колега који су већ прихватили моју иницијативу, убеђена сам да ће се одазвати и многи други, како бисмо приредили прави спектакл, напунили „Арену“ и тако помогли напаћеним Краљевчанима - појаснила је Сека, која је међу естрадним уметницима иначе позната и по хуманитарном ангажману.

Нажалост, осим Секе Алексић и Аце Лукаса који је пре неколико дана Краљевчанима послао новчану помоћ од 100.000 динара, друге естрадне звезде се још нису огласиле, па чак ни на естрадној сцени најпознатији Краљевчани - Тозовац, Лепа Лукић, Миша Мијатовић, Снежана Ђуришић, Весна Змијанац...

Али, зато се у међувремену Краљевчанима јавио некада изузетно популарни певач севдалинки - Нецад Салковић, изразивши жељу да у Краљеву одржи хуманитарни концерт.

Антрфиле : ОД ВЛАДЕ МИЛИЈАРДА

МИНИСТАР Милан Марковић, кога је Влада Србије именовала за координатора свих активности у пружању помоћи за санацију последица земљотреса, прекинута је Краљевчанима обећао приоритетну помоћ од најмање милијарду динара, које ће Влада, како је рекао, обезбедити до краја године - ребалансом буџета и изменама програма грађевинске индустрије. Помоћ Краљеву биће планирана и буџетом за наредну годину.

- С обзиром на то да се приближава зима, у име Владе могу да обећам и да се нико од погођених земљотресом неће смрзавати, и да ће имати услове да зиму преживи достојно човека у солидарном друштву - нагласио је министар Марковић, обећавајући да ће се до 15. новембра тачно утврдити колико је објеката оштећено земљотресом и шта ће све и како бити санирано.

ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА НЕИЗБЕЖНО

Преглед, Датум : 10.11.2010, Страна : 6

Хрватска мора да испуни и критеријуме у области људских права

У петицији коју су удружења избеглица потписала у име 404.000 избеглих и прогнаних Срба тражи се да се Хрватској блокира улазак у ЕУ, односно поглавље о правосуђу и људским правима док се не реше њихови проблеми и надокнади штета

Загреб

Хрватска је у приступним преговорима уз ЕУ, у поглављу о правосуђу и људским правима добила критеријуме које треба да испуни, а како су неки од захтева петиције избеглих и прогнаних Срба део тих критеријума, Загреб треба да их испуни, изјавила је председница Националног одбора за праћење преговора с ЕУ Весна Пусић. Она је Хрватској телевизији изјавила да су у критеријумима завршетак обнове имовине, омогућавање откупа станова за људе који нису поднели захтеве на време јер су били у избеглиштву и адекватна заступљеност националних мањина у јавним и локалним службама. У петицији коју су удружења избеглица потписала у име 404.000 избеглих и прогнаних Срба тражи се да се Хрватској блокира улазак у ЕУ, односно поглавље о правосуђу и људским правима док се не реше њихови проблеми и надокнади штета.

Они траже повратак узурпиране имовине, обнову имовине уништене у рату, повратак одузетог станарског права, исплату заосталих пензија, конвалидацију радног стажа до 1991. до 1995, исплату девизне и динарске штедње, као и новчане накнаде због тога што им није било дозвољено да учествују у приватизацији.

Избегличка удружења проценила су да је Србима опљачкана, узурпирана и уништена имовина вредна 30 милијарди евра. „Неким захтевима који нису део

критеријума и нису предуслов за затварање поглавља држава би у границама изводљивог требала изићи у сусрет, поготово где то значи нормализацију односа две земље“, рекла је и додала да хрватски преговори ипак не могу зависити о ономе што „није део критеријума“.

„Како велик део људи има и хрватско држављанство, у интересу Хрватске је да они реализују своја права“, рекла је и додала да питање уништене имовине након рата и ван ратних подручја није у критеријумима, али да је захтев оправдан, па би држава требало да реши и то питање. „Сви захтеви из критеријума биће реализовани, а остало ће се, ако је праведно, решити у некој будућности“, рекла је Пусић.

НАГРАДА СОЊИ БИСЕРКО

Данас, Датум : 10.11.2010, Страна : 5

Осло - Председници Хелсиншког одбора за људска права Соњи Бисерко је уручена награда Еитингер, коју Универзитет у Ослу додељује личностима ангажованим на одбрани људских права.

Бисерко је награду добила за неуморне напоре и активну међународну укљученост у људска права, а посебно за њене напоре у раду са избеглицама, документацији за ратне злочине и права жена.

„УСТАНАК ДОБРОТЕ“ У СУРЧИНУ

Данас, Датум : 10.11.2010, Страна : 23

Хуманитарна акција за најсиромашније

Како би помогли свим социјално угроженим становницима, општина Сурчин, већ три године успешно спроводи хуманитарну акцију „Устанак добротe“. Помоћ добијају особе са инвалидитетом, старачка домаћинства, избегли и расељени, самохране мајке и тешко оболела лица. Предходне три године акцијом је на месечном нивоу обухваћено више од 120. социјално угрожених породица, које добијају од 2.000 до 5.000 динара у зависности од материјалне ситуације у породици. Председник општине Сурчин, Војислав Јаношевић је због бројних захтева најсиромашнијих покренуо ову хуманитарну акцију за најугроженије.

- Много је оних којима је помоћ неопходна. Баш зато идеја је била да се организује сусрет привредника, организација и физичких лица са територије ове општине, који би својим прилогом помогли угроженим породицама. Овакве сусрете организујемо сваких шест месеци и тада правимо пресек приспелих захтева за помоћ. Тренутно се припремамо за седми сусрет.

Након тога општинска комисија обилази домаћинства и процењује најугроженије међу њима- рекла је за Данас Драгица Миловановић, задужена за спровођење ове акције

Поред хуманитарне акције „Устанка добротe“ општина Сурчин је у последње три године куповала је књиге за школску децу из угрожених породица, изградила и адаптирала преко десет кућа, увела воду у четири домаћинства, изградила ромски центар и дечије игралиште.

Роми који су некада живели испод моста Газела, данас имају своје контејнере у Бољевцима а општина се побринула да им догради и опреми санитарни чвор.

Куповина медицинских помагала за децу из угрожених породица, помоћ око трошкова сахране за социјално угрожена лица као и санација и доградња куће у

Јакову за избегличку породицу, пакетићи за новорођену децу, једнократне помоћи само су део онога што ова општина пружа.

Антрфиле : Информације

За помоћ грађани се могу обратити општини Сурчин, Војводђанска 79, писменим путем кабинету председника општине или одсеку за општу управу и друштвене делатности на тел. 8441 147.

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОБИЛИ КРОВ НАД ГЛАВОМ Курир, Датум : 11.11.2010, Страна : 15

Новац за куповину девет кућа намењених избеглим и интерно расељеним лицима у кикиндској општини обезбедио УНХЦР

КИКИНДА - Скућили избеглице.

Извеснија будућност коначно ће заменити дугогодишњу чамотну избегличку судбину људи који су на север Баната стигли после „Олује“ или „Милосрдног анђела“ и остали без муком стечене имовине.

Седам породица са избегличким статусом и две које се воде као интерно расељена лица прекјуче су потписали уговоре о куповини кућа, за које је новац обезбедио Високи комесаријат за избеглице Уједињених нација.

Свака кућа кошта по 620.000 динара. Изузев једне у Кикинди, све остале налазе се у околним селима. Породицама које су коначно добиле кров над главом и ратосиљале се киријања и потуцања од немила до недрага припада и 80.000 динара за набавку грађевинског материјала. Међу онима које су хуманитарци скућили налази се Јово Иветић из Босанског Грахова.

- Купио сам мању кућу у Накову. Досад смо супруга и ја живели код родбине. Услови за повратак у Грахово су никакви, па сам задовољан што смо након силних мука добили кров над главом - каже Иветић.

Подаци УНХЦР и Комесаријата за избеглице говоре да је у кикиндској општини од 1991. до 1996. године евидентирано 10.606 особа избеглих или прогнаних из Хрватске и БиХ, док су током 1999. с Косова избегле 234 особе. У општини Кикинда тренутно има 1.217 особа са статусом избеглица и интерно расељених лица.

СУСЕДИ ЗАБОРАВИЛИ ДА ДУГУЈУ НАФТОВОД

Правда, Датум : 11.11.2010, Страна : 6

ХРВАТСКИ МЕДИЈИ ТРАЖЕ ОД СРБИЈЕ ДА ВРАТИ ДУГ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДИ

БЕОГРАД – Питање дуга од 120 милиона евра „Електропривреде Србије“ према хрватској електропривреди, које је покренула штампа из некадашње републике неће се решавати независно од других потраживања, односно пребијања међусобних дугова, јер је постало саставни део корпе проблема о којима преговарају државне комисије Србије и Хрватске у оквиру сукцесије, још једном је потврдила српска влада у уторак, истог дана када се тај проблем у суседној држави покренуо.

Влада Србије, како истичу њене надлежне службе, не жели да износи детаље око тог дуга док трају преговори. Хрватски „Вечерњи лист“ је пре два дана оптужио тамошњу електропривреду што ништа не чини да наплати то потраживање. **Надлежни у Србији**

кажу да се преговори отежано одвијају, а да је у истом пакету враћање одмаралишта српских предузећа на Хрватској обали, 40.000 станарских права, обезбеђење услова за повратак избеглица, али и улагања од милијарду долара у сада, искључиво хрватски нафтовод. Предмет преговора биће највероватније и то што је Хрватска продала и десетак „Југопетролових“ пумпи, а Србија око 200 које су припадале компанији ИНА.

Према незваничним информацијама, „Нафтна компанија Србије“ затражила је извесна права управљања по основу тога што су НИС-ове рафинерије уложиле милијарду евра у нафтовод. После распада бивше заједничке државе нафтовод који је носио име Југословенски нафтовод, односно ЈУНА, Хрватска је преименовала у ЈАНАФ, односно Јадрански нафтовод, и искључила Србију из свих права.

Хрватски „Вечерњи лист“ иначе тврди да је крајем 70-их година хрватска електропривреда кредитирала изградњу шестог блока у Термоелектрани „Никола Тесла“ у Обреновцу и отварање рудника Тамнава са 120 милиона евра, а да су, на тај основни дуг, обрачунате затезне камате у износу од чак 150 милиона евра.

Хрватски лист наводи да је по тада склопљеном уговору један члан предвиђао да се хрватској електропривреди испоручује струја по повлашћеној цени. Лист не наводи шта то подразумева. Такође се не наводи колико је из „Николе Тесле“ испоручено струје, али се истиче да је то прекинуто 1991. године и да хрватска електропривреда има право да потражује испоруку још 12,5 година или 21,9 теравати струје. „Вечерњи лист“ наводи као илустрацију да Хрватска годишње укупно троши 18 теравати струје.

ПОВРАТАК, ПА УКИДАЊЕ ВИЗА

Блиц, Датум : 11.11.2010, Страна : 3

Штефан ФИЛЕ

Европска комисија је извештају о напретку балканских земаља изразила озбиљну забринутост за ситуацију на Косову, третирајући га и даље као територију под јурисдикцијом УН.

Комесар за проширење ЕУ Штефан Филе рекао је да је Комисија спремна да почне разговор о либерализацији виза с Косовом, али је то условио реинтеграцијом повратника.

PRESS CLIPPING

Петак 12.11.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КУЋЕ ЗА ЧЕТИРИ ПОРОДИЦЕ РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА

Данас, Датум : 12.11.2010, Страна : 17

Пирот - Четири породице расељених лица у Пироту јуче су добили куће у селима **Бериловац, Суково, Пољска Ржана и Велико Село крај Пирота**, углавном захваљујући сарадњи Комесаријата за избеглице и Скупштине општине Пирот. **Вредност пројекта је 2,8 милиона динара, највећи део средстава је обезбедио Комесаријат, док је СО Пирот учествовала са 200.000 динара.**

Председник општине Пирот Владан Васић је изразио задовољство што су ове породице добиле кров над главом и пожелео им да се осећају као Пироћанци.

Помоћник председника општине за ванпривреду Бобан Николић каже да су за ове породице купљене куће у селима. Комесар за избеглице СО Пирот Зоран Гогић каже да су се на расписан конкурс за решавање стамбених проблема расељених јавиле само ове четири породице и да још двадесет породица има исти проблем. Уговори су јуче потписани у згради општине Пирот.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ И РАСЕЉЕНИМ

Куирп, Датум : 12.11.2010, Страна : 14

Економско оснаживање

ЗРЕЊАНИН - Градоначелник **Зрењанина Милета Михајлов** потписао је јуче уговоре с представницима избеглих и расељених породица о додели помоћи за **економско оснаживање и осамостаљивање**, преноси Тањуг.

Комесаријат за избеглице Србије доделио је, на основу занимања и других критеријума, за **12 избеглих и две расељене породице** натуралну помоћ у износу од **80.000 до 150.000 динара**, за оснаживање пољопривредне, привредне и занатске делатности.

ДАНАС СБ УН О КОСОВУ

Пресс, Датум : 12.11.2010, Страна : 4

БЕОГРАД - У Савету безбедности УН данас ће бити одржана седница посвећена ситуацији на Косову на којој ће ставове Србије заступати шеф дипломатије **Вук Јеремић**. На седници ће бити представљен редовни извештај генералног секретара УН **Бан Ки Муна**, а на састанку ће учествовати и шеф Унмика **Ламберто Занијер**.

Бан је у извештају, у који је Тањуг имао увид, поздравио најаве скорог почетка дијалога између Београда и Приштине, али је и **оценио да је ситуација на северу Косова и даље нестабилна и прецизирао да су напетости порасле након изрицања**

мишљења Међународног суда правде. Генерални секретар оцењује и да је одсуство значајног напретка у помирењу и даље видљиво на Косову и да се **према подацима Високог комесаријата УН за избеглице, на Косово у последња три месеца вратило 706 особа, од чега су трећина Срби.**

НЕКА СЕ ЗЛАТНА КОКА ЈОШ ШЕПУРИ

Правда, Датум : 12.11.2010, Страна : 30

Ко оно рече да је суноврат Србије незаустављив? Изгледа да је човек 100 одсто у праву. Бар, судећи по потезима и акцијама мудрог руководства. Парада тзв. поноса, укидање војне обавезе, уништавање наоружања, привреде, сточног фонда, „приватизација“, тј. плачка националних добара и народне имовине коју су стицале генерације, отуђивање природних добара као основа егзистенције једне земље и свих народа који живе у њој, доношење идиотских „напредних“ закона, па онда њихово неспровођење, само су неки од њих. Не треба сметнути с ума ни продају „Телекома“, упркос упозорењима врхунских стручњака да је то чиста лудост, тј. клање коке која носи златна јаја, повлачење и иначе закаснеле тужбе против „пријатељског суседа“, и ко зна шта још све не...

И ево, после извињења у Вуковару, оптимистичке вести: Хрватска спремна да повуче тужбу. Каквог ли олакшања, које ли радости. А баш смо се препали да ће нам Европа одузети још који део земље. Хрвати широкогрудо поручују да ће повући тужбу, ако Србија испуни њихове захтеве из те исте тужбе. Ало, дечки.

Заиста, шта би још требало постићи том тужбом, ако се испуне захтеви?

Извесни Мимица такав оптимизам заснива на „развоју односа два председника“. И каже да су неки њихови захтеви већ испуњени, без навођења који су српски захтеви испуњени! Као отворено питање и обавезу Хрватске, мудро заобилази и уопште не помиње повраћај имовине Срба и накнаду штете. Срећом, сматра да је „могуће тужбе повући, ако су решена питања због којих су тужбе поднете“. Из тога произилази да српска тужба не може бити повучена, јер Хрвати вероватно никад неће испунити наше захтеве.

Али, не радујте се прерано. Мимица сматра да две владе треба да отворено разговарају и дају оцену. Да ли то значи да ће људске судбине и трагедије бити предмет трговине и непринципијелних нагодби? Нико нема право да повуче тужбу за геноцид, без сагласности целог српског народа, а посебно српских избеглица из Хрватске. Треба питати првенствено те људе. И тужбу проширити и на Јасеновац.

А то није нимало безначајно за Србију.

И какви су то „пријатељски односи са суседима“ кад нам не признају границе?

„Добри суседи“ пре уласка у ЕУ треба да реше питање повратка избеглица и враћања отете имовине и станова.

Повлачење тужбе није ствар односа појединаца, па ни влада. Зато је потребан консензус, односно, неопходан је референдум.

PRESS CLIPPING

Четвртак 02.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НА ПРОЛЕЋЕ ПОЧИЊЕ ИЗГРАДЊА 20 СТАНОВА

Данас, Датум : 2.12.2010, Страна : 16

Град, Комесаријат за избеглице, Градски центар за социјални рад и УНХЦР заједнички помажу избеглим и интерно расељеним лицима

На пролеће почиње изградња зграде са 20 станова намењених избеглим и интерно расељеним лицима, смештеним у колективним центрима на територији Београда, који већ две деценије живе без домова, најавио је јуче у Скупштини града градоначелник Београда Драган Ђилас, приликом потписивања меморандума о разумевању на реализацији пројекта „Социјално становање у заштићеним условима, првог такве врсте у престоници.

Овај документ потписали су и помоћник секретара у Комесаријату за избеглице Иван Гергинов, директор Градског центра за социјални рад Београда Снежана Стошковић и шеф УНХЦР-а у Србији Едуардо Арболеда. Укупна вредност грађевинских радова и опреме биће 550.000 долара, а пројекат финансирају Биро за популације и миграције владе САД а суфинансира УНХЦР. Град Београд ће обезбедити грађевинско земљиште и комуналну инфраструктуру.

- Сада ћемо решити проблем за 20 породица, и немамо намеру да станемо већ ћемо наставити са изградњом. Трудимо се да у Београду помогнемо свима онима који немају довољно. Кроз ребаланс буџета једина ствар коју повећавамо управо су средства за социјалну заштиту. До сада смо уселили више од 200 породица у социјалне станове, у току је конкурс за још 82 породице. Скоро 1.100 породица је непрофитним становима добило свој смештај, а уселићемо још 92 породице до краја ове године. Први пут смо ове године увели и то да лица која су некада имала избеглички статус, а сада га више немају јер су грађани Београда, имају посебну квоту од 50 станова у оквиру нашег конкурса за непрофитне станове - рекао је градоначелник Београда. Ђилас је додао да ће изградња станова за избегла и расељена лица бити мала надокнада за оно што су претрпели током прошлих година.

Тренутно на територији Београда постоји седам колективних центара са 780 корисника од којих су 247 избеглице а 533 интерно расељена лица са Косова и Метохије. Изградња стамбеног објекта омогућена је и захваљујући Хуманитраном фонду Ана и Владе Дивац. Пројекат је део напора Владе Србије да затвори колективне центре и побољша животне услове избеглица и интерно расељених. До сада је овај концепт реализован у 26 општина широм Србије, у којима је изграђено 537 стамбених јединица.

Антрфиле : Право на коришћење

Станови ће бити површине од 22 до 50 метара квадратних, а моћи ће да их добију на коришћење најугроженије породице. Корисници станова на територији града Београда имаће право да користе станове док су у стању социјалне потребе. Породица, која ће бити изабрана за домаћина зграде живеће са корисницима и њена улога ће бити да буде веза између станара и Градског центра за социјални рад, те да им пружа потребну додатну помоћ.

НА ПРОЛЕЋЕ ИЗГРАДЊА СТАНОВА ЗА РАСЕЉЕНЕ

Преглед, Датум : 2.12.2010, Страна : 4

Изградња објекта са 20 станова у Великом Мокром Лугу намењених избеглим и расељенима из колективних центара са територије Београда, који већ две деценије живе без домова, почеће на пролеће, најавио је јуче градоначелник Драган Ђилас. „Трудимо се да у Београду помогнемо свима који немају довољно и у време ове кризе кроз ребаланс градског буџета једину ствар коју малтене повећавамо су управо средства за социјалну заштиту“, рекао је Ђилас пред потписивање Меморандума о разумевању на реализацији пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, првог такве врсте у главном граду. Према Ђиласовим речима, град ће део кредита које добија за инфраструктуру издвајати за изградњу социјалних станова.

Градски секретаријат је први пут ове године за оне који су изгубили статус избеглица издвојио квоту од 50 непрофитних станова, рекао је он. „Ми смо у Београду у социјалне станове уселили више од 200 породица, у току је конкурс за 82 стана. Скоро 1.100 породица је кроз непрофитне станове добило могућност смештаја, а до краја године уселићемо још 92 породице“, рекао је он. Уговор су потписали и комесар Комесаријата за избеглице Владимир Цуцић, директор Градског центра за социјални рад Београда Снежана Стошковић и шеф УНХЦР-а у Србији Едуардо Арболеда. Изградњу је помогао и Хуманитрани фонд Ана и Владе Дивац.

Укупна вредност грађевинских радова и опреме биће 550.000 долара, а пројекат финансирају Биро за популације и миграције владе САД а суфинансира УНХЦР. Град ће обезбедити грађевинско земљиште и комуналну инфраструктуру. Бета

ЗГРАДА СА ДОМАЋИНОМ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 2.12.2010, Страна : А18

Градњу првих социјалних станова у заштићеним условима финансирају америчка влада и УНХЦР, а град ће обезбедити земљиште

Прва зграда за социјално становање у заштићеним условима почеће да се гради на пролеће 2011. године, имаће 20 станова и у њу ће се уселити избеглице и интерно расељене особе. Станови (22 до 50 квадратних метара) додељиваће се на коришћење и њихови станари моћи ће да их изнајмљују све док припадају социјално угроженој категорији. То је пројекат првенац у Београду који ће помоћи да ови житељи престонице дођу до крова над главом. Шансу да избеглице и расељени колективни центар замене топлим домом омогућили су финансијери: Биро за популације, избеглице и миграције владе САД и Високи комесаријат

Уједињених нација за избеглице – УНХЦР. Пројекат вредан 550.000 долара (грађевински радови и опрема) спровешће уз подршку ХВО Хаузинг центра и хуманитарног фонда „Ана и Владе Дивац”. У том послу град се, на јучерашњем потписивању Меморандума о сарадњи на реализацији пројекта „Социјално становање у заштићеним условима”, обавезао да прибави грађевинско земљиште опремљено комуналном инфраструктуром на коме ће бити сазидан објекат.

– Решићемо проблем 20 породица, али ту нећемо стати. Као што узимамо кредите за инфраструктурне пројекте, град ће их подизати и за градњу социјалних станова. Трудимо се да помогнемо онима који немају довољно и једина повећања у буџету су за социјалну заштиту. Ове године први пут смо увели да особе која су некада имале избеглички статус, а сада су грађани Београда, имају посебну квоту од 50 станова у оквиру конкурса за непрофитне станове – рекао је градоначелник Драган Ђилас и додао да се без упорности Ане Дивац овај пројекат не би остварио.

Изградњом социјалних станова у заштићеним условима, Београд се придружује групи од 26 општина у Србији, које су од 2002. године изградиле 537 станова.

За разлику од социјалних станова који се конкурсом додељују на коришћење, овај вид помоћи има предност – домаћина зграде. Реч је о радно способној породици, која ће као корисник социјалног стана надгледати објекат, и биће веза између Градског центра за социјални рад и станара објекта. Њу ће месечно, у висини износа социјалне сигурности за породицу од четири члана, плаћати град из буџета за помоћ коју буде пружала комшијама којима је због старости, болести или психофизичког стања потребна додатна брига.

Концепт становања у заштићеним условима који је пре осам година у Србији започела швајцарска Агенција за развој и сарадњу постао је део Стратегије развоја социјалне заштите РС и оцењен је као најбоље и најтраженије решење за становнике који још бораве у колективним центрима. Према најновијем попису, у престоници живи око 60.000 интерно расељених и око 24.600 избеглих особа. Смештени су у седам званичних и 18 незваничних колективних центара, а многи живе као подстанари.

Антрфиле : Ко може да конкурише

Осим избеглица и интерно расељених особа смештених у колективним центрима или приватном смештају са пријављеним боравиштем у Београду, право на социјално становање у заштићеним условима могу да остваре социјално угрожени појединци и породице са пријављеним пребивалиштем на територији града. Једини услов је да приходи по члану домаћинства не прелазе прописима социјалне заштите дефинисан износ који гарантује социјалну сигурност.

ПОРОДИЦА ПОЛИЦАЈЦА УСЕЛИЛА СЕ У ОПШТИНУ

Блиц – Србија, Датум : 2.12.2010, Страна : 1

Несвакидашњи протест у Рачи

Седмочлана породица Пашић тражи стан. На конкурс за социјалне станове одбијени пошто их има двоје више него што конкурс предвиђа

РАЧА : Радомир Пашић, радник полиције, заједно са супругом и петоро деце узраста од седам до 15 година уселио се у ходник општине Рача, испред канцеларије председнице општине, тражећи да му локалне власти обезбеде стан. Како каже, на овај очајнички потез одлучио се зато што већ 12 година нема стан, и не може да издржи још једну зиму у штали, коју је добио на коришћење, у којој нема ни купатила, ни грејања.

Он наводи да га је општина на конкурс за социјалне станове одбила “јер има вишак чланова породице”, пошто је конкурс био расписан за “породице које имају до пет чланова”, о ова фамилија броји седморо људи.

Свуда сам тражио помоћ, био сам и у колективном центру, где су моја деца, као бебе, спавала на поду. Онда сам прешао у напуштену шталу, у којој је један део и бивша кланица. Ту ми је и мајка која има 85 година. **Живели смо у Пећи, избеглице смо.** Општина је имала 12 станова за угрожена лица, конкурисали смо, али нисмо ушли ни у ужи избор јер, како су нам рекли, имамо “вишак чланова породице”. То значи да сам угроженији него што треба и опет сам остао без ичега. Био бих задовољан и са плацем јер ми људи из Црвеног крста и хуманитарних организација нуде монтажну кућу у којој бисмо нашли мир и смештај - каже Радомир.

Кућа у којој је ова породица живела нема купатило. **Газдарица, која им је своју имовину до сада давала бесплатно, тражи да се иселе јер јој је потребна.** Петоро деце је због влаге јер нема крова оболело у међувремену од астме. Супруга Аленка је због тешког живота и послепорођајног синдрома оболела и лечи се годинама на специјализованом одељењу Клиничког центра у Крагујевцу.

Имам наду да ће се појавити хумани људи који ће ми помоћи. Обраћао сам се свим министарствима, председнику Владе, али су сви рекли да је то проблем локалне самоуправе - каже Пашић. Председница општине Рача Драгана Живановић каже да је “упозната са проблемом породице Пашић, али да она није у категорији социјално угрожених“.

Они имају приходе који су већи од 40.000 динара месечно и зато не спадају у социјално угрожене. Смештај им треба, у прво време су добијали по четири хлеба дневно као помоћ за расељене. Радомир Пашић је конкурисао за стан у заштићеним условима, али ти станови су за оне породице које имају до пет чланова, а његова има седам чланова. Општина хоће да му помогне и тражићемо новац за још два стана који су већи и у које могу да сместе веће породице, и један од њих ће бити додељен њему - каже Драгана Живановић. Радомир Пашић каже да његова примања нису довољна да реши стамбено питање, пошто их са његовом мајком старом 84 године, која је непокретна, у породици има осморо. Он каже да његова породица не бира место где ће живети, само да имају свој кров над главом.

У општини Рача има 350 породица које се воде као социјално угрожене, али породица Радомира Пашића не спада у ту категорију. Постоји могућност и да им локална самоуправа додели плац, на коме ће направити кућу. До тада Пашићи ће боравити у згради општине...

ИЗБЕГЛИЦЕ МЕСЕЦ ДАНА БЕЗ СТРУЈЕ

Блиц – Србија, Датум : 2.12.2010, Страна : 3

КУРШУМЛИЈА - У Куршумлији 10 избегличких и две социјално угрожене породице месец дана живе у новим становима без струје јер општина нема новца за прикључак, рекао је председник општине Горан Бојовић.

Изградњу зграде где су смештене избегличке породице из колективног центра Селова финансира је немачка хуманитарна организација АСБ. Општина је тада преузела обавезу да финансира прикључење за струју и друге завршне радове. Међутим, општинска власт се у међувремену променила, а ново општинско руководство не признаје никакве обавезе које је преузела претходна власт. Бојовић (НС) је рекао да је неизвесно када ће избеглице у тој згради добити струју. Он је рекао да је у међувремену општина финансирала прикључак на водовод и канализацију, али да нема новца за струју.

С друге стране, бивши заменик председника општине Дејан Милошевић (Г17) каже да је претходна власт уложила велики напор да обезбеди донатора за изградњу зграде.

ПРИНЦИП ПРАЗНИХ ОБЕЋАЊА

Време, Датум : 2.12.2010, Страна : 26

Станарска права у Хрватској

Зашто су се избегличка удружења Срба из Хрватске негативно изразила о најави решења стамбеног збрињавања

Оптимистично су два предсједника, хрватски Иво Јосиповић и српски Борис Тадић, најавили рјешавање проблема станарских права избјеглих Срба. Усугласили су и принцип: сви Срби који се желе вратити могу се укључити у процес стамбеног збрињавања, а онима који повратак не желе стамбено питање ће се рјешавати помоћу донација. Тако је већ за другу половину идуће године најављена донаторска конференција у Београду, на коју ће бити позвана Европска унија и САД, а дотад ће на цијелој тој ствари и "принципу" вриједно радити обје владе.

Ријеч је о, најприје, око 4500 некадашњих станарских права, који су се пријавили за тзв. стамбено збрињавање. Њима би држава Хрватска требала у догледно вријеме осигурати станове, које би они могли откупити – још се не зна под којим увјетима – након што се одустало од првотне намјере да им се станови додијеле само на кориштење, без права на откуп и наслеђивање станарских права. Но, од тога још нема ништа, јер би се ти станови морали, или барем већина њих, тек изградити.

ДОНАТОРСКИ СПАС: Потом, ту је онај већи проблем: много је већи број грађана српске националности који су из својих станова у хрватским градовима отишли под притисцима или зато што су из њих насилно избачени, неријетко и без могућности да понесу и најосновније ствари и документе. Према подацима Владе Хрватске, таквих је станова 18.000, док подаци ОЕБС-а говоре да их је око 30.000.

Асоцијација избјегличких и других удружења Срба из Хрватске недавно се негативно изразила и о програму хрватске владе о стамбеном збрињавању: тај је програм Хрватска донијела да би заварала међународну заједницу и изиграла потписане билатералне и међународне уговоре. Избјегли и прогнани Срби из Хрватске годинама указују да је Хрватска једина од свих република бивше СФРЈ одузела својим држављанима српске националности станарска права, што је било у функцији спречавања повратка и етничког чишћења, оцјена је те асоцијације, која наводи и то да умјесто да Хрватска поштује преузете обвезе и врати Србима станарска права и другу одузету имовину, она нуди откуп који може задовољити само мањи број повратника који су се за програм стамбеног збрињавања определијелили. "Исто тако очекујемо од међународне заједнице да кроз поглавље 23 'Правосуђе и људска права' услови Хрватску да натурална или новчана реституција бившим носиоцима станарског права буде услов за њен пријем у чланство ЕУ", захтјев је те Асоцијације.

"Вјерујем да ће то постати хуманитарно, чак техничко питање – питање организације и provedбе! Сви они који се заиста желе вратити, хоће и могу добити своје укључење у поступак обнове и стамбеног збрињавања у Републици Хрватској, док се за оне који се немају намјеру вратити планира рјешење – посебице путем међународног донаторског фонда – за рјешење стамбеног питања у Републици Србији", најавио је након разговора с колегом Тадићем хрватски предсједник Јосиповић.

Без обзира на лијепе ријечи – вјеројатно и искрене намјере да се на то питање напакон стави точка – већ у првој Јосиповићевој реченици одговор је на питање да ли ће овога пута доиста проблем бити ријешен. Тешко да питање може постати техничко, питање организације и provedбе; **довољно је прочитати само документе јавног (пучког) правобранитеља Јурице Малчића, један о појавама дискриминације, други о опћем стању људских права у Хрватској у 2009. години, у којима су проблеми с којима се сусрећу власници имовине српске националности, који су се одлучили на повратак у Хрватску, у судару с хрватском администрацијом.**

ДОБРА ВОЉА И СТВАРНОСТ: "Велик број управних поступака води се ради рјешавања захтјева о стамбеном збрињавању и обнови кућа. Почетком 2010. године, било је преко 7200 неријешених предмета у поступцима ради обнова кућа. Административни апарат не удовољава професионалним критеријима модерне и ефикасне управе. Тежина повреда људских права је у томе што бројни поступци трају преко десет година. Програм стамбеног збрињавања бивших носитеља станарског права успорен је због недостатка финансијских средстава и несређених земљишних књига. Уочен је проблем повратника који нису регулирали свој статус (држављанство и пребивалиште), а имају право на стамбено збрињавање. Због неријешеног статусног питања, нису у могућности остварити сва права, попут других грађана Републике Хрватске", наводи се у извјештају о стању људских права за 2009. годину.

Ако са непрофесионалном и тромом управом, како то дефинира правобранитељ Малчић, не могу на крај нити они који имају право на обнову куће или стамбено збрињавање, што тек може очекивати оних 18 или 30 хиљада бивших носилаца станарских права, од којих многи

немају намјеру враћати се у Хрватску након ових силних година или чак десетљећа откако су избјегли?

Добра воља је, ипак, какав-такав почетак, али ваљало би да буде поткријепљена и неким конкретним, макар и малим корацима. На примјер, да попут хрватског исправљања неправде према глумици Мири Фурлан, којој је након два десетљећа враћен стан у родном Загребу, српска власт – у првом реду правосудна – напokon исправи неправду нанесену породици Барбалић. Сјећате ли се: то је породица коју су радикали из стана, у којем су живјели од 1931. године, избацили у јулу 1997. године, уз увреде због хрватског поријекла, и чији судски спор до данас није окончан.

На срамоту државе и српског правосуђа.

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА ДИЈАЛОГ

Вечерње Новости, Датум : 2.12.2010, Страна : 2

Председник Србије Борис Тадић, на Самиту ОЕБС у Казахстану поручио Очекујемо да не буде покушаја промене реалности на терену

ПРЕДСЕДНИК Србије Борис Тадић поручио је јуче у Астани да се нада да ће ускоро почети дијалог Београда и Приштине и да очекује да ће Мисија ОЕБС на Косову остати у потпуности статусно неутрална, у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности, као и да ће се више фокусирати на побољшање живота неалбанских заједница.

- Очекујемо да не буде покушаја промене реалности на терену док су разговори у току. Сваки покушај да се та реалност промени, кроз употребу силе, донеће хитан прекид дијалога - упозорио је Тадић на Самиту ОЕБС.

Тадић је рекао да очекује да ће престати континуиране тежње ка признавању независности Косова и подсетио да су се неке чланице ОЕБС, као и Европске уније, уздржале од признавања независности Косова, на чему им се захвалио. Он је апеловао на њих да остану при том ставу, јер ће тако допринети успеху мировног процеса који је у потпуности у складу са духом Хелсиншке повеље.

Председник је подсетио да је, упркос чињеници да регионална сарадња никада није била боља, ситуација постала компликована због једностраног проглашења независности Косова.

- Принципијелан став Србије остаје непромењен. Нећемо признати једнострано проглашење независности Косова, експлицитно или имплицитно - изјавио је Тадић.

Уз уверење да се нигде на свету не може наћи одрживо решење за тако осетљиво питање без сагласности свих заинтересованих страна, Тадић је нагласио да је свет акламацијом подржао став да је дијалог једини пут ка остварењу мира на Косову.

Демократски изабрани савети националних мањина у Србији и напори да се побољша квалитет живота Рома, како је рекао, могу да послуже као модел за низ других земаља чланица ОЕБС.

Тадић је нагласио да је ОЕБС у региону помогао остварењу права избеглица, укључујући станарска права, побољшању борбе против тероризма, трговине људима и организованог криминала.

- Наша политика нулте толеранције произвела је конкретне резултате. Крајњи успех, међутим, не може доћи без много јачег и координираног напора свих - рекао је Тадић, говорећи о борби против криминала.

Према његовим речима, ширење мреже билатералних споразума о екстрадицији је охрабрујући знак да је цео регион препознао значај борбе против организованог криминала као заједнички циљ.

Тадић је оценио да је посвећеност земаља региона решавању отворених питања у великој мери допринело изградњи поверења на регионалном нивоу, јер је почело "видно побољшавање" односа земаља на Балкану, што је подстицај да се заврши процес потпуног помирења.

Антрфиле : ПОДРШКА ЗА ПРЕГОВОРЕ О КОСОВУ

УЧЕШЋЕ на самиту у Астани српски председник искористио је да у низу сусрета са лидерима земаља учесница скупа обезбеди ширу подршку и разумевање за приступ Србије предстојећем дијалогу Београда и Приштине. Он је, на маргинама Самита ОЕБС, разговарао са замеником британског премијера Ником Клегом, казахстанским председником Нурсултаном Назарбајевом, као и са колегама из Аустрије Хајнцом Фишером и Бугарске Георгијем Првановом, Киргизије Розом Отунбајевом и Јерменије Сержом Саргасјаном.

НЕУМОРНО СЕ РАДИ НА ПОМИРЕЊУ

ПРЕДСЕДНИК Тадић је поручио да Влада Србије неуморно ради на томе да заврши сарадњу са Трибуналом у Хагу, а српско друштво је начинило велике кораке у превазилажењу трагичног наслеђа деведесетих година. Скупштина је усвојила историјску декларацију о Сребреници ове године, злочин је осуђен, извињење је упућено, као и саучешће.

PRESS CLIPPING

Субота 04.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАН ШЕСТОЧЛАНОЈ ПОРОДИЦИ

Курир, Датум : 4.12.2010, Страна : 14

Солидарност

СВИЛАЈНАЦ - Општина Свилајнац је шесточланој породици Симић из свилајначког села Мачевца дала на коришћење стан од 56 квадрата у оквиру акције „Станови солидарности“.

Стан се налази у згради која је саграђена уз помоћ Комесаријата за избеглице Србије и грчке владе, а у сарадњи са општином Свилајнац.

ТРИНАЕСТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас, Датум : 4.12.2010, Страна : 10

Сомбор - Фонд АП Војводине за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима доделио је 13 кућа избеглим лицима у сомборској општини. Куће су вредне по око 6.000 евра, а избегла лица нове домове добили су у Риђици, Светозару Милетићу, Чонопљи, Колути и у сомборским салашима, а уз уговоре и кључеве новим власницима кућа следи и помоћ у грађевинском материјалу.

Радомир Кукобат, директор Фонда АП Војводине за помоћ избеглим лицима, истакао је да је ове године додељено 35 сеоских кућа са окућницом, а да се на јавни позив јавило 600 избеглих и прогнаних лица. Програм пружања помоћи откупом и доделом сеоских кућа биће настављен и наредне године.

НОВ НАМЕШТАЈ ЗА НОВ ПОЧЕТАК

Пресс, Датум : 4.12.2010, Страна : 14

Компанија „Форма идеале“ јуче је уручила вредну донацију породици Ђурђевић у Борчи. Подсетимо, ова компанија недавно је донирала Комесаријату за избеглице Републике Србије намештај у вредности од 600.000 динара за опремање домова 20 избегличких породица у београдским општинама.

- Подршка „Форме идеале“ избегличкој популацији подстрек је за један нови почетак - рекао је Никола Ружичић, ПР менаџер компаније.

СРБИ ЈОШ ПОД ШАТОРИМА

Правда, Датум : 4.12.2010, Страна : 4

ПРИШТИНА – Командант КФОР-а, генерал мајор Ерхард Билер, посетио је српске повратнике у селу Жач, који у избегличком шаторском насељу од лета чекају на усељење у изграђене куће.

Куће је обезбедило Министарство за заједнице и повратак, али доста кућа још није довршено, и поред тога што је било довољно времена за њихово довршавање. У Жач се овог пролећа вратило 26 Срба.

PRESS CLIPPING

Понедељак 06.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАЈЕЗДА С ЈУГА СРБИЈЕ У ПОТРАЗИ ЗА БОЉИТКОМ

Политика, Датум : 5.12.2010, Страна : А10

Да би добила статус кандидата за чланство у Европској унији, Србија мора да испуни „десет европских заповести за 2011. годину”. Реч је о питању власништва над мандатом посланика, унапређењу интеграције Рома, заокруживању реформе правосуђа, довршењу сарадње с Хашким трибуналом, унапређењу регионалне сарадње, несметаном функционисању независних регулаторних тела, новом закону о финансирању политичких странака, решењу проблема повећања захтева за азил, усвајању закона о реституцији и наставку структурних економских реформи.

Ово су кључне тачке у којима представници Европске комисије очекују напредак од Србије да би могли да дају зелено светло за почетак преговора за њен улазак у ЕУ, а те теме, како каже потпредседник владе Божидар Ђелић, представљају „пре свега здраворазумске реформе за унапређење функционисања наше државе, наших односа са суседима и са Европом”.

„Политикина” рубрика Тема недеље десет недеља је резервисана управо за ове теме у покушају да сваку обради са што више аспеката и да њихов значај што више приближи својим читаоцима.

У Шведској је за првих десет месеци ове године добијање азила затражило између 5.000 и 6.000 људи, у Немачкој око 3.000, у Белгији између 600 и 700

Број такозваних лажних азиланата из Србије у земљама западне Европе нагло је повећан и то само неколико месеци пошто су средином децембра прошле године нашој земљи укинуте визе за улазак у државе ЕУ. Према последњим подацима, од почетка ове године, више од 8.000 људи из Србије је затражило азил у Шведској, Немачкој и Белгији. Назив лажни добили су због тога што су у ове земље услед незнања, необавештености или су били изманипулисани, кренули „трбухом за крухом”, иако се азил у овим земљама добија искључиво из политичких разлога.

За то пак, нема основа.

Невероватно звучи, али подаци указују да је у Шведској, једној од ове три најпожељније дестинације углавном Албанаца с југа Србије и Рома из Војводине, број српских држављана који аплицирају за добијање азила у последњих годину дана премашо број Сомалијаца и Авганистанаца. У овој земљи је за првих десет месеци ове године добијање азила затражило између пет и шест хиљада људи. У Немачкој је око 3.000 особа аплицирало за добијање азила, а у Белгији између 600 и 700 њих. Решавање проблема повећања захтева за азил постало је једна од десет тачака на путу Србије ка заједници европских народа.

Министар полиције Ивица Дачић недавно је изјавио да ће једна од мера, које ће наша држава предузети у сузбијању појаве такозваних лажних азиланата, бити појачана контрола на границама.

– Сви који буду сумњиви као потенцијални азиланти у ЕУ мораће на изласку из Србије да одговоре где и зашто путују и колико новца имају, али и да своје тврдње поткрепе доказима. На граници ће се највише контролисати организоване туре са подручја, која су позната по великом броју азиланата ка ЕУ – рекао је Дачић.

Министар је најавио и да ће полиција истражити да ли агенције које превозе азиланте до земаља ЕУ на било који начин раде незаконито. Док су званичници Србије све гласнији у тврдњи да ће држава стати на пут „лажним азилантима”, колеге из ЕУ им поручују да је решење немогуће без помоћи представника локалних заједница одакле потиче највећи број тражилаца азила. Представници општина Прешево и Бујановац су у ранијим изјавама за медије били сагласни у оцени да је решење проблема тешко могуће, а да се држава прво не заложи за побољшање економског статуса житеља југа Србије, наводећи да са приходима које они имају у иностранству, а овде нису у могућности да их стекну, прехрањују читаве породице. Председник општине Прешево, општине из које потиче највећи број азиланата, Рагми Мустафа није хтео за „Политику” да прича о овом проблему, образложивши то недостатком времена.

Антрфиле : Протеривања

Подсетимо, у марту ове године, из Белгије је стигао први аутобус којим је у Србију враћена група од 44 азиланта. Српски држављани, њих 21, враћени су тада заједно с македонским лажним азилантима. Објашњавајући начин на који су азиланти отишли, министар Ивица Дачић рекао је да „они иду аутобусима који полазе из Македоније и успут купе људе с југа Србије”. Убрзо је утврђено да су агенције преко који су ишли лажни азиланти регистроване у Македонији и да немају испоставе у Србији. Везу с путницима из тих агенција су успостављали појединци преко мобилних телефона.

Споразуми

Србија је од 1996. године потписала 16 билатералних споразума о реадмисији, којима је обухваћено 18 земаља. Споразум Србије и ЕУ о реадмисији ступио на снагу 1. јануара 2008. године. Наша земља усвојила је и Стратегију о реинтеграцији повратника, која подразумева прихват, смештај, обезбеђивање основних докумената, евиденцију у Националној служби за запошљавање.

Повратници се по овом споразуму шаљу у прихватно-транзитне центре у Шапцу, Белој Паланци, Зајечару и Обреновцу.

АЗИЛАНТСКА РАЧУНИЦА

Политика, Датум : 5.12.2010, Страна : А11

Осим тога што се надају да ће можда добити бољу животну прилику у „белом свету”, рачуница лажних азиланата је да самим одласком и повратком могу да зараде и то минимум 200 евра, у зависности од тога колико им за своју услугу наплаћују агенције које их превозе до жељених земаља.

Према речима једног од Албанаца из Прешева, који је протеран из Белгије после неуспелог подношења захтева за добијање азила, једна тура до Белгије или Немачке кошта између 70 и 300 евра. Рачуница је следећа, ако у Немачкој, поред

смешатаја добију и новчану помоћ од 400 евра за одрасле и 200 за децу, лажни азиланти су свакако на добитку неколико стотина евра. Управо због тога су неке државе ЕУ, међу којима је и Немачка, укинуле државну помоћ азилантима. То с једне стране јесте један од начина решења овог проблема. С друге, питање је шта се дешава са правим, политичким азилантима из других земаља, који су овако оштећени. **Поред тога, државе ЕУ су убрзале процедуре враћања лажних азиланата, а Србија је исто тако за свега неколико дана спремна да одговори на захтев о њиховом повратку, а на основу Споразума о реадмисији из 2008. године.**

Од јануара ове године у Србију је на основу овог споразума враћено више стотина држављана наше земље. Прецизни подаци о њиховом броју не постоје, јер осим депортованих особа има и оних који се добровољно враћају.

С ПРЉАМА НАТРАГ У КРАГУЈЕВАЦ

Политика, Датум : 5.12.2010, Страна : А10

Марјан Дуловић из села Шаљиновица код Истока на Косову враћен је из Норвешка после неуспелог покушаја да у Ослу добије азил, иако је, каже, тамошњим властима рекао истину о немогућем животу на светој српској земљи

Крагујевац – Шта је Марјан Дуловић богу згрешио да се потуца од немила до недрага, диљем Србије и Европе до далеке Норвешке!? Ништа, осим што је Србин, и то Србин са Косова.

Рат и бомбардовање 1999. отерали су га са свете српске земље и из родног села Шаљиновица, општина Исток. Под претњама шиптарских банди избегао је у „жу“ Србију. Повео је стару мајку и настанио се у Крагујевцу, код сестре и зета. Три године касније оженио се Невенком Радивојевић и заједно са њом и данас седмогодишњом ћерком Стефаном кренуо пут Норвешке, тражећи азил у земљи слободних људи и западноевропске демократије.

Његов боравак у Норвешкој није дуго трајао. Одговор на захтев за азилом био је негативан и после две и по године потуцања по гету у Трондхајму враћен је у Србију, са завежљајем одеће и обуће.

– Избегао сам са Косова као и сви Срби. На трактору, са мајком, браћом и сестрама. Дошао сам у Крагујевац, и сместио се код сестре и зета, а потом сам изнајмио стан у насељу Пивара. **Посла није било и вратио сам се у родно село, када су ми направили кућу као повратнику. У градњи куће учествовало је неколико хуманитарних организација, не сећам се тачно које. Мислио сам да почнем живот изнова, у свом родном месту, али нисам успео, јер ни тамо нисам могао да нађем посао.** Опет сам се вратио у Крагујевац, оженио се и размишљао шта ћу и како даље – прича Марјан, објашњавајући шта се све десило док од пријатеља није чуо да Норвешка прима азиланте.

Негде пред крај 2007. године Марјан је нашао човека који му је „средом папире“, а пут до Осла, аутобусом, трајао је нешто мање од 48 сати.

– Платио сам једном човеку три хиљаде евра да ме пребаци до Норвешке, заједно са породицом. Када смо стигли, одмах смо се пријавили полицији и надлежним службама, са захтевом да добијемо азил. У захтеву сам навео истину, написао све како јесте, да не можемо слободно да живимо и да радимо, да од страха не можемо да напустимо кућу, а да у Србију можемо да путујемо само под пратњом КФОР-а.

Били су љубазни и одмах су нас сместили у један гето у Трондхајму где су живели емигранти из целог света. Добио сам стан од шездесетак квадрата и хиљаду евра

социјалне помоћи. Од тога је могло нормално да се живи, а ја сам још додатно радио. Што на фарми стоке, што у грађевинарству. Чекали смо одговор на захтев за азил и размишљали да останемо у Норвешкој и ту започнемо нови живот. Размишљали смо, али цаба – каже тридесетчетворогодишњи Дуловић.

После годину и по дана норвешке власти су одговориле кратко и јасно: на Косову је ситуација мирна, а ако нећете натраг на Косово, можете да живите негде у Србији.

– Договор Србије и Норвешке о прихватању емиграната покварио је наше планове. Пре нас многи су у Норвешкој добили азил, после договора две земље готово нико. Овог лета вратио сам се у Србију, у Крагујевац. Мислим да је био четврти јун када су у наш гето у Трондхајму дошла тројица полицајаца у цивилу. Били су пристојни и замолили су нас да кренемо са њима. У тој групи било је 25 српских породица. Аутобусом до аеродрома у Ослу, а одатле авионом до Београда. На аеродрому у Београду норвешки полицајци су нас предали српским, који су нам после испитивања где смо били и шта смо радили једноставно рекли: идите куд вам је воља. Тако сам опет овде у Крагујевцу, с тим да је у Норвешку отишло нас троје, жена, ћерка и ја, а вратило се нас четворо. У гету у Трондхајму добили смо сина Милана...

Марјан је у Норвешкој уштедео нешто новца и мислио је да ће то бити довољно да преживи док не нађе посао у Крагујевцу. Међутим, и сад ради „на црно“, иако разуме норвешки и има и нашу и норвешку возачку дозволу за Б и Ц категорију. Стан у Крагујевцу плаћа 80 евра, ћерка му је пошла у школу, супруга не ради, мајка је у годинама, а синчић тек што је проходао...

Да ствар буде горе, на путу од Осла до Београда негде се загубио интернационални извод из матичне књиге рођених за сина Милана. Проблем је, ипак, решен, па сада цела породица Дуловић поседује сва српска документа, с тим да, како каже наш саговорник, не зна шта ће и куда ће са њима. У Крагујевцу је „земља тврда“, а норвешко, или неко друго европско небо – далеко...

ИЗБЕГЛИ ОПЕТ ТРАЖЕ ПОВРАТАК ИМОВИНЕ

Правда, Датум : 6.12.2010, Страна : 9

НОВИ САД – Коалиција удружења избеглица почеће 15. децембра прикупљање потписа са захтевом Хрватској да реши проблеме избеглих Срба, најавио је Миодраг Линта, председник Коалиције. Како је најављено, уз петицију ће бити предато и 12 захтева које Хрватска треба да испуни према избеглим Србима, пре него што буде примљена у Европску унију.

– Захтевамо повратак покретне и непокретне имовине, као и обнову оне која је ратом и терористичким акцијама уништена – каже Линта.

ВИШЕ ПАРА ЗА ПОВРАТАК ДАЈЕ РС НЕГО БИХ

Преглед, Датум : 6.12.2010, Страна : 6

Београд

„Федерација БиХ издваја десет пута мање новца за повратак у тај ентитет него Република Српска за повратак у РС“, рекао је секретар Министарства за избеглице и људска права БиХ Драго Ковач, пренео је портал ГласСрпске.цом. Ковач, представник владе РС Миладин Драгичевић и директор Фонда за повратак БиХ Младен Божовић разговарали су у петак са руководством општине Калесија, а после састанка посетили су неколико српских повратничких породица. Ковач је истакао да је

ово министарство путем Фонда за повратак у Калесију (град и седиште истоимене општине у североисточној Босни) у последње две године издвојило 1.563.000 КМ (801,5 хиљада евра).

„Чињеница је да општина Калесија издваја мала средства, али је исто тако чињеница да се ни друге општине у ФБиХ не понашају ништа боље. Ни Тузлански кантон не издваја много, као ни остали кантони, тако да се критика може упутити односу Федерације према повратку Срба“, казао је Ковач. Он је додао да је путем Фонда за повратак у последње четири године обезбеђено 153 милиона за повратак, од чега 63 милиона за Србе. „Од тих 63 милиона, општина Калесија се налази на осмом месту по висини издвојених средства“, казао је Ковач.

Он је рекао да је на састанку договорено да одмах послје Нове године један Србин буде примљен у рад органа управе у општини, а да се током године у општину прими онолико Срба колико их је било по попису из 1991. године.

„Договорили смо да у идућој години знатно више новца издвојимо за ову општину него до сада, како бисмо охрабрили друге који желе да се врате“, истакао је Ковач.

Додао је да је договорено да ће питање депоније бити решено јер би до краја године требало да буде завршена регионална депонија, после чега ће се ова у Калесији затворити. Председник Удружења пољопривредника „Агроразвој“ из Гојчина Милисав Гарић рекао је да је повратницима обећано да ће се почети радити на решавању њихових проблема, али да он није уверен да ће обећање бити и испуњено.

„Много пута до сада добили смо бројна обећања, али она нису испуњена. Ако власти не испуне обећање и не обезбиједо услове за живот српским повратницима у општини Калесија, поново ћемо 27. децембра пред зграду општине. Најважније је да нам се обезбеди одржив повратак“, казао је Гарић.

СОБЕ БЕЗ ПРОЗОРА „ДИВЉЕГ” ИЗБЕГЛИЧКОГ КАМПА

Политика, Датум : 6.12.2010, Страна : А17

Да нису сасвим заборављени, житеље „дивљег” избегличког насеља, привременог колективног смештаја, на макишкој страни Аде Циганлије спорадично подсети добротвори – пружајући скромну помоћ, и много чешће надлежни – намерени да искључе струју и воду.

Оронуло здање, некада напуштена зграда обрасла шибљем која је словила за станицу наркомана, дом је за више од 30 породица избеглих са Косова. Дели га око 80 станара, међу којима је 30 деце – већином предшколаца и школараца, неколико студената и пет, шест беба.

– Много је бракова склопљено и деце рођено у бараци у коју смо се давних дана бесправно уселили. Не из обести, него гоњени животним недаћама. Напуштене канцеларије градског водовода зврјале су празне. Средили смо их. Увели струју, воду, направили заједничка купатила. Обезбедили смо елементарне услове за живот 38 породица. Девет година смо ту – прича Ненад Ашанин.

Сетили су их се основци школе на Аутокоманди „Војвода Мишић” и за њих прикупили гардеробу, ђачки прибор, играчке, шампоне, сапуне...

– Уприличили смо акцију „Деца – деци”, сакупили и поклонили разне ствари које ће послужити расељенима са Косова у привременом смештају на Ади. Деца тамо одрастају у баракама, и нова се рађају, а заборављени људи никако да се преместе из нехуманих услова у којима живе – каже Зорана Војновић, члан школског одбора осмолетке.

Колико су могли уљудили су животни простор – углавном мале собе без прозора. Управо такав је собичак фамилије Зарић. Истовремено дневни боравак, трпезарија и спаваћа соба у којој се станари једва мимоилазе. Сувише места заузела су два кауча и фотелја на којима ноћива минимум пет чланова породице. У бившу канцеларију стали су и регал, трпезаријски сто, ормари... и укућани.

– Имамо макар какав смештај, кров над главом. Нису неки услови, али у поређењу са онима који немају ни оволико нама је добро. У оставама живе шесточлане породице. Нас је само деце седморо. Чекај. Не можемо ни да се пребројимо. Баба, мајка, отац, два брата са женама и децом, сестра са супругом... има нас 17. Не чекамо да нам биро пронађе посао. Нити да нам неко удели помоћ која је, да се не лажемо, добродошла. Сналазимо се, не остављамо породицу без хлеба – не кука Далибор Зарић (27).

– На смештај се не жалимо ни због локације. Трбухом за крухом у било који део града стижемо градским превозом са само једном откуцаном картом. Углавном смо занатлије и радимо грађевинске послове. А сав намештај који имамо дале су нам газде код којих смо нешто сређивали – додаје Давор Зарић (29).

Слуша их мајка Милица (58), седећи на кревету крај штака уз помоћ којих хода ноге завијене у гипс, поносна што су спремни да зараде и не чекају милостињу.

– Оперисала сам кук. Пре два дана изашла из болнице. дијабетичар сам и без инсулина не могу. Мој супруг Ранко (57) је још на болничком лечењу, па имамо место више у соби. Астма, плућа, секирација, све га стисло. Али деца су важнија од нас. Имамо четири сина и три ћерке. На располагању нам је једна соба и кухињица. А у нашем случају она стара – кад чељад нису бесна кућа није тесна – не важи. Златну децу имамо, али места не. Жеља ми је да зараде куће да не жале што немају где пријатеље да позову у госте – не крије Милица.

Њу и укућане привременог смештаја обрадовала је вест о градњи здања које ће, према пројекту социјалног становања у заштићеним условима, моћи да прими 20 породица из избегличких центара у исто толико станова.

Због тога што немају где да угосте пријатеље највише пате Александра (15) и Анђелија (19), кћерке породице Зарић. Прва је у априлу ове године понела награду „Херој Београда“ за изузетност. Тада је била осми разред школе „Стефан Дечански“ за глуву и наглуву децу. У истој образовној установи сада похађа први разред средње школе јер јој је слух, као последица бомбардовања када је имала три године, оштећен 80 одсто. То је није спречило да освоји друго место на републичком такмичењу из српског језика, награду „Пјер“ за карикатуру и многе друге. Анђелија је уписала Пољопривредни факултет, као самофинансирајући студент. Породица ће јој обезбедити око 77.000 динара за школарину. Не сумњају да ће суму Анђа оправдати оценама.

Избегли из Истока (околина Пећи) 1999. године, Зарићи су пет година живели у Краљеву, а од 2004. станују у бившим канцеларијама на „београдском мору“.

– Све нам је остало у родном крају. Једва смо главе на раменима донели. Бесмислено је да купујемо нов намештај за кућу из које могу да нас избаце кад хоће. Један од услова да овде останемо био је да плаћамо струју. За три месеца колико нисмо измиривали обавезу стигла нам је опомена да дугујемо више од 400.000 динара, као нека фабрика. Укључим шпорет да скувам макароне, а за то ми стигне рачун као да сам произвођач макарона – упркос немаштини шали се Далибор Зарић, али без шале негодује што је „недавно насељу искључена вода која живот значи за 80 душа“.

Зарићи су и раније срдечно примали новинарске екипе. Неке су из добре намере тражиле да станари растуре ствари по собама да то изгледа што драматичније и трагичније не би ли се неко сажалио да им помогне.

– То није дошло у обзир. Јесмо сиромашни, али ако немамо пара, не значи да смо прљави и да нам у кући није ред. Поражавајуће је и помислити да у 21. веку неколико

породица користи једно купатило, као ми. Али то није страшно, перемо га и одржавамо – закључује Далибор Зарић, који је за мајку, због њеног отежаног кретања са штакама, на зиду купатила уградио импровизовани држач за особе са инвалидитетом, па јој не треба помоћ друге особе да оде до тоалета.

PRESS CLIPPING

Уторак 07.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОБУКА НЕКВАЛИФИКОВАНИХ НЕЗАПОСЛЕНИХ ЛИЦА

Преглед, Датум : 7.12.2010, Страна : 12

Врање

У Служби запошљавања у Врању уручени су сертификати незапосленима који су се, обучавајући се пола године у фабрикама у Пчињском округу, оспособили за одређене послове. Ради се о људима млађим од 30 година. Притом, из групе су оних који се најтеже запошљавају будући да су завршили једино основну школу или делимично средњу; првенствено Роми, инвалиди, избеглице.

„Ово је њима једина шанса да стекну нека конкретна практична знања која ће им омогућити проходност код послодаваца”, истакао је директор врањске Службе запошљавања Зоран Антић.

Практичну обуку завршило је више од 150 незапослених лица. А пошто је реч о занимањима што се у Пчињском округу траже (обућари, конфекционари), Антић је уверен да ће сви они релативно брзо наћи посао. Известан број наставио је да ради код послодаваца код којих се и обучавао. Иначе, обука се спроводила у скоро 30 фирми у округу, у Врању у двадесетак. Акција је део програма „Запошљавање младих и миграције” који Национална служба запошљавања остварује заједно с Владом Србије, уз подршку Владе Шпаније. Програм ће трајати још годину дана.

СТРУЈА ЗА СЕДАМ ДАНА

Вечерње Новости, Датум : 7.12.2010, Страна : 19

ДОГОВОР ОПШТИНЕ И ЕДБ У КУРШУМЛИЈИ

КУРШУМЛИЈА - Станари новосаграђене зграде у насељу Расадник у којој живи 12 избеглих и расељених породица, добиће струју за недељу дана, јер су после потписивања уговора између куршумлијске општине и Електродистрибуције почели радови на изградњи трафостанице.

По речима Горана Бојовића, председника општине, радови коштају пет милиона динара. Половину ће издвојити локална самоуправа а другу половину ЕДБ.

Изградњу ове зграде финансирала је немачка хуманитарна организација "АСБ", а у њу су се уселиле породице из Колективног центра "Селова" пре више од месец дана. Била је неопходна изградња нове трафостанице за коју општина раније није имала новца.

ДРИНО, СВЕ НАМ УЗЕ!

Вечерње Новости, Датум : 7.12.2010, Страна : 10

РЕПОРТЕРИ "НОВОСТИ" У ВОДОМ ОКОВАНОЈ СЕМБЕРИЈИ У КОЈОЈ СУ ШТЕТЕ ОД ПОПЛАВЕ ГОТОВО НЕСАГЛЕДИВЕ

Оде имовина, одоше и године живота. Под водом 5.000 домаћинстава

ЉУДИ и машине против водене стихије у Семберији. Драматични тренуци у Новим Дворовима, надамак Бијељине. Из минута у минут расте и шири се насилно језеро. Радићима досегло до прозора. Они не излазе из куће.

- Све је, види се, отишло у бестрага - кажу нам. - Отишла нам деценија живота колико смо ову кућу градили. Добро... Није се срушила. А, и да јесте, подићи ћу нову. А шта ћу са животом?

Ово је, понајвише, избегличко насеље. Уточиште за породице прогнане из Сарајева, Тузле, и других места у Федерацији БиХ. Сад их и овде притисла невоља.

- Шта да из куће износим - говори Брацо Јањић из Олова. - Не могу ништа рукама да прихватим. Нек пропада све, кад је већ једном, за рата, пропало.

Седам семберијских села под водом. Дворови, Велино Село, Даздарево, Међаши, Трњаци, Амајлије, Попови. Дрина се помамила, разудала, ударила нагло, најпре на Амајлије и Попове. Чини ми се да је за десет секунди, све ово што видиш, било под водом - говори Марица Глигоровић.

Стоји испред своје, допола водом захваћене имовине: кућа, пословни простор, плац... Све под водом.

- Ма, док си ударио дланом о длан оде све. Три генерације су стицале ово што смо имали. Три генерације неће моћи то да надокнаде.

Недалеко багер продубљује канал преко друма. Подупиру и људи да вода не надире према граду. Причају нам: ослонили су се на вести, као, вода се повлачи и не треба народ да страхује. А, нису им јавили да је брана на Зворнику морала да се отвори.

- Морала... Знамо, само да су нам јавили: спасавајте главе, па и имовину ако можете - кажу огорчени људи.

Читаве оранице под водом, штрче бандере, хиљаде хектара под пшеницом потопљено. Потопљени млинови, трговине, предузећа. Пет хиљада домаћинстава дуго неће моћи да се опорави. Надлежни су проценили: пола милијарде КМ штете.

Штрче куће из непрегледне водене површине. Ту и тамо заустављени аутомобил, камион.

- За утеху је да није било људских жртава - каже Илија Томић.

- Није било, али ни ми нећемо више бити они људи од пре несреће - састави реченицу Марица Глигоровић. - Још смо у шоку, под "анестезијом". Видећеш Илија, када се вода повуче, а исплива пустош.

Људи узнемирени, сударају се сами са собом, стижу вреће са песком. Неко каже: чему сад песак... Ми, у чамцу са припадницима полицијске јединице за подршку, из Бијељине, пловимо према кућама у води. Неће људи из кућа - кажу нам полицајци. - Смењују се, спасавају што још спасти може.

- А шта да спасем - говори Славко Тиквеција.

Натоварио жену на леђа, па кроз воду. - Да је нешто од имовине на тавану било, а није, можда би се и могло спасти.

Четврти је дан од почетка поплава у Семберији. За ове људе - дани су као године. Кажу нам: само да Сава буде мирна.

Шта ће донети дани који долазе? А, почиње и киша.

Антрфиле : УТОЧИШТЕ У КАСАРНИ

ИЗ бијељинске касарне упутили су позив да народ из пострадалих села дође у касарну, и овде, где имају и грејање и струју, сачекају да се вода повуче. Људи, међутим, нерадо се одвајају од својих кућа, па најрадије траже смештај у близини.

ТЕЖЕ СЕ ЖИВИ НЕГО ДЕВЕДЕСЕТИХ

Ало!, Датум : 7.12.2010, Страна : 2

СИРОМАШТВО у санџачким општинама је толико порасло да је криза тежа него током трагичних деведесетих, ратних година. По правилу, требало би да су најтеже ратне године, али најтеже године су сада, рекао је агенцији ФоНет председник Хуманитарног друштва „Мерхамет“ Исмет Суљовић.

Он је оценио да „међународне организације сада мање улажу по питању хуманитарних донација у односу на претходни период, а становништво остаје без посла, тако да су ове године теже у односу на претходне“. **Суљовић истиче да су стандардно најугроженије категорије Роми и избеглице, али да је и локално становништво у све тежој ситуацији**“. У неким породицама оба родитеља су остала без посла, тако да су породице у класичном сиромаштву“, закључио је Суљовић.

PRESS CLIPPING

Среда 08.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НИЧУ КУЋЕ ЗА КРАЉЕВЧАНЕ

Преглед, Датум : 8.12.2010, Страна : 5

Марковић: Монтажни објекти биће постављени у року од 40 до 60 дана

Монтажне куће у Краљеву, ако временски услови то дозволе, биће постављене у року од 40 до 60 дана, изјавио је јуче министар за државну управу и локалну самоуправу Милан Марковић. Он је објаснио новинарима да би динамика била отприлике постављање 10 кућа дневно.

Марковић је нагласио да је тешко очекивати да ће куће моћи да се постављају сваког дана ако буде падала киша и ако је невреме и нагласио да због тога не може да прецизира тачан рок

Како је раније најављено, грађанима чије су куће оштећене у земљотресу требало би да до краја године буде изграђено око 500 кућа.

Марковић је истакао да је немогуће градити брже од темпа којим се сада ради и истакао да је за тај посао изабран највећи конзорцијум који постоји у Србији.

Он је напоменуо да је до сада за Краљево стављено на располагање милијарду динара, али није повучено више од 200 милиона, колико се налази на рачуну кризног штаба у Краљеву. На питање да одговори на критике опозиције да изградња објеката у Краљеву иде споро, Марковић је подсетио да је потребно за 16.000 објеката направити записнике о процени штете.

За тај посао било би потребно 200 до 300 комисија на терену, рекао је он, истичући да „цела Србија не може да скупи толики број људи“.

Такође, приликом те процене требало је утврдити да ли људи имају пребивалиште у Краљеву, да ли су избеглице, да ли се куће налазе на месту где су подземне воде, да ли је потребно радити пројекат санације, да ли кућу мора да руши држава или грађанин... Новинари су упитали и због чега су неки људи још увек под шаторима, на шта је министар рекао да је он сам ишао под шаторе и извлачио људе одатле, али да је остало 40 шатора у којима грађани седе и не желе да пређу у смештајне капацитете који су им обезбеђени.

КРОВ НАД ГЛАВОМ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Политика, Датум : 8.12.2010, Страна : А16

Шеснаест расељених и четири социјално угрожене породице, укупно 52 особе, добиле су јуче кључеве нових станова у лесковачком насељу „Славко Златановић“ чију изградњу је финансирала Европска унија.

Нова зграда са двадесет станова изграђена је у оквиру програма Социјално становање у заштићеним условима, као део пројекта „Достојанствена решења за расељена лица у колективним центрима или приватном смештају у Србији“ који

се реализује у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и УНХЦР-ом. Корисници станова имаће право коришћења све док су у стању социјалне потребе. У Србији тренутно живи **80.000** избеглица и **206.000** интерно расељених лица са Косова. Око 4000 њих је још увек смештено у 40 колективних центара.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Пресс, Датум : 8.12.2010, Страна : 14

ЛЕСКОВАЦ - У Лесковцу је 16 интерно расељених породица са Косова и Метохије јуче добило кључеве станова који су изграђени новцем Европске уније. Изградња стамбене зграде у насељу „Славко Златановић“ коштала је 370.000 евра, а грађевинску парцелу и комплетну инфраструктуру обезбедио је град Лесковац. Расељене породице су до сада живеле у колективном смештају, а међу станарима је 12 деце млађе од 13 година.

КОСОР ЋЕ СПРЕЧИТИ ОСНИВАЊЕ ХРВАТСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

Правда, Датум : 8.12.2010, Страна : 3

ИНТЕРВЈУ: МИЛОРАД ПУПОВАЦ, ПРЕДСЕДНИК СНВ

Донаторска конференција и оснивање посебног фонда дају нову наду избеглицама, поготово Србима из Хрватске, да ће њихови проблеми коначно бити решени, поручује Милорад Пуповац. Председник Српског народног већа у Хрватској, Милорад Пуповац, који је пре два дана добио награду „Константин Обрадовић“ за унапређење културе људских права у 2010, каже да после све чешћих сусрета српског и хрватског председника утицај Срба у политичком животу Хрватске ојачао.

– **Срби, избеглице из Хрватске, очекују да им се реше кључна питања – станови, пензије и запослење. Мало пажње се томе посвећивало, али дошло је време да се ствари промене,** јер после неколико разговора председника Тадића са Јосиповићем расте политички утицај Срба у Хрватској. Најважније је да је прихваћено да инструмент решавања буде донаторска конференција и фонд који би се формирао уз помоћ ЕУ, САД и УН.

Да ли је пренагљена иницијатива највећих избегличких асоцијација у Србији, које предводе Милојко Будимир и Миодраг Линта, да се Хрватској стопира пут ка ЕУ док не реши та питања?

– Разумемо да су незадовољни, да су недовољно укључени у послове који се њих тичу, али они ће убрзо бити укључени и верујем да ће њихове оцене бити другачије од изјава које спомињете.

Борац сте за заустављање асимилације Срба, како гледате на формирање Удружења хрватске православне цркве?

– Има и оних који не желе Србе у Хрватској. Негирање идентитета Срба у Хрватској, негирање њиховог права на верску аутономност, апсолутно се неће толерисати. Епископ далматински Фотије упутио је поруку председнику Јосиповићу, који је

реаговао као и министар културе Божо Бишковић. И хрватска влада Јадранке Косор ће, ако буде требало, реаговати и спречити оснивање хрватске православне цркве.

ОДЕ НАМ И ОВАЈ ДОМ

Вечерње Новости, Датум : 8.12.2010, Страна : 11

КАТАСТРОФАЛНЕ ПОПЛАВЕ У СЕМБЕРИЈИ: НОЋ СА ЉУДИМА КОЈИ СУ УТОЧИШТЕ НАШЛИ У БИЈЕЉИНСКОЈ КАСАРНИ

Потресне судбине избеглих из Федерације БиХ, који су поново остали без кућа

ИСПРЕД војничке спаваонице, на крају ходника, чизме... Гумене чизме, блатњаве до пола. Касарна у Бијелини, овде су нашле уточиште најугроженије породице, погођене катастрофалним поплавама.

Ноћ је, тишина. Куцамо и, полако, отварамо врата. Дочекује нас - немерљива туга.

Устају старци, жене, деца. Осамнаесторо њих, а, чини се, као да никог, живог нема.

- Када останеш без куће и свега што си у њу напобирчио, онда живиш, као да не живиш - каже, стојећи, Ратка Курета (66).- Све вода подави. Одједном. Оде све: покућство, храна, живина.

На столу између војничких кревета, сокови и мало слаткиша - за децу. Сва имовина ових људи, коју су им даровали војници.

Ратка је из Горњег Вакуфа. До Семберије и Нових Дворова дотерао је ратни вихор. Деценију и по је, каже, вукла циглу по циглу, да се скући. Сад ударила стихија из Дрине.

- Оста кућа у води, а зима иде, куд сад ја да идем - каже жена, тихо, снебивајући се као да је сама допринела својој невољи.

Вода је ударила нагло, пред зору, између четвртка и петка. За неколико минута Нови Дворови надомак Бијелине, у којима су, махом, избегличке породице бациле сидра, били су потопљени.

- Све се догодило у трену, као онда, у рату, када је стигла вест: или бежите, или гините - говори Миленко Ђокић.

У сећању Илијаш, зима 1995, ни тада Ђокићи нису успели да понесу ни најнеопходније. Као данас.

- Добро је, топло нам је, и суво, а и војници нас пазе - говоре људи и питају се: докле ће овде моћи да буду?

Ноћ, навиру успомене, навиру сузе, ко може да их заустави у овој несрећи?

- Да ми је син жив, да ми је барем муж жив, нек ђаво носи кућу - провали из Ратке Боројевић, некада из Доњег Вакуфа, данас из Дворова.

- Једино дете, мог Рајка, изгубила сам у рату 1992. Муж после умро од туге. Ја се зауставила у Семберији, као и ови невољници. Народ ми помогао да направим кућу. Сад сам овде, па све мислим: невоља кад те једном потера, не пушта те док не умреш. А да умреш на зло, не можеш.

Светлана Мирковић, каже да се некад лепо живело у вароши. Још би о томе да говори, па моли децу да изађу.

- Да ми није њих троје... знам шта бих са собом - говори ова мајка.

Несрећна судбина, ето, поново повезала људе, саставила их у избегличкој соби, као некад, кад су под силом рата одвојени од својих некадашњих кућа. Сад потерала сила воде.

- Само што се још на ватри нисмо пекли - додаје Боса Курета.

Душанка Глишић слуша Босу, па некако утешно, уместо свих, одговара:

- Нека су нам деца на броју - каже. - А страшно је и што морају да памте. Наша избегличка деца осуђена су изгледа да памте само невољу. У какве ће људе да израсту, е, то је питање.

Деца се савила на креветима, ћуте и слушају. Крију лица.

Не звучи утешно, али водена стихија, није бирала. А, чини се, као да јесте.

- Све удара по сиротињи - прича Радован Којић (60), из Старих Дворова. - Читав живот живим сам, на својој земљи. Надничим. Од наднице и куће сам, некако, мало подигао.

Није то нека кућа, на кант сам блокове зидао. Дај Боже да је издржала. Да је још жива.

Куће које су својим рукама подизали, овдашњи домаћини доживљавају као - жива бића.

- Зато и кажемо: дај Боже да је још жива - додаје Милош Милошевић из Амајлија.

Он нема где да се врати. Све што је имао, под водом је остало.

Одмиче ноћ. Сан не долази. А кад сване, ови људи обувају чизме и одлазе до својих потопљених кућа. Само Радован Којић, кажу нам, остаје у касарни. Сам, као читав живот што је био.

PRESS CLIPPING

Четвртак 09.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИ И РАСЕЉЕНИ У ЛЕСКОВЦУ ДОБИЛИ СТАНОВЕ

Данас, Датум : 9.12.2010, Страна : 18

Лесковац - У Лесковцу је прекјуче предата на коришћење стамбена зграда са двадесетак станова и подељени кључеви расељеним лицима и избеглицама, али и социјално угроженим породицама. Лесковачка локална самоуправа обезбедила је земљиште и дозволу за градњу стамбене зграде, а 370.000 евра су средства Европске уније. Међу станарима је највише оних који су годинама живели у привременом колективном центру за избегла и расељена лица „Атина“.

У лесковачком крају је пре десетак година било више од 2.000 избеглих и расељених лица, а сада их је око 200, што указује да су се многи вратили у завичај или да се интегришу у нову средину. Највећи број избеглих и расељених лица на стан чакају десетак и више година, а о овој лепој, функционалној згради бринуће Центар за социјални рад.

Градоначелник Лесковца Слободан Коцић истакао је на свечаности да су станари ове стамбене зграде заслужили да живе у условима који су примерени 21. веку и да ће локална самоуправа и даље чинити напоре на збрињавању социјално угрожених и расељених лица.

До краја ове године биће затворен једини избеглички колективни центар „Атина“ у коме је од почетка године боравило 70 особа. У време отварања, 2000. године, овде је било смештено 148 људи, али је годинама број домаћинстава смањиван пружањем разних врста финансијске помоћи, доделом плацева, станова, кућа и пољопривредних имања по селима.

ПОЧЕЛА ГРАДЊА ОБДАНИШТА У ИЗБЕГЛИЧКОМ НАСЕЉУ

Политика, Датум : 9.12.2010, Страна : А16

Рума – У румском насељу Берак, на периферији града, саграђено је више од педесет нових кућа, које су подигле избеглице из Крајине, а јуче је почела и изградња прве фазе дечјег вртића, у коме ће већ следеће школске године бити места за око 200 деце. Поред вртића биће изграђена и сала за физичко васпитање.

Посао у овом објекту добиће око 40 радника, васпитача и другог особља потребног за нормално функционисање будуће дечје установе. За изградњу овог објекта обезбеђено је и 127 милиона динара из буџета општине Рума и Фонда за капитална улагања Војводине.

У следеће две фазе, у наредном периоду, овде ће се изградити нови простор за вртић, али и за школу, на укупној површини од још 3.000 квадратних метара, јер се насеље Берак нагло шири. Поред педесетак саграђених кућа, постоје плацеви за још око седамдесет нових стамбених објеката. Од када је, пролетос, Улица Алексе Шантића у

насељу Берак са 500 метара продужена на 2,5 километара асфалта, доведена струја, вода, телефони, избеглице са Баније и Кордуна кренуле су убрзано да граде нове куће.

ВРАТИЛИ УГЛЕД СРБИЈИ

Курир, Датум : 9.12.2010, Страна : 24

Интервју
Владе Дивац

Срећан сам што смо свету представили нашу земљу у позитивном светлу, а не као домовину хулигана који прекидају утакмице

Враћају нам понос!

Недавно одржана седница Генералне скупштине европских олимпијских комитета у Београду вишеструко је поправила имиџ српског спорта. Председник Олимпијског комитета Србије (ОКС) Владе Дивац признање за свој једноипогодишњи ангажман на челу ове институције добио је избором међу три европска представника у Извршном савету Асоцијације националних олимпијских комитета (АНОК).

- Драго ми је да смо оставили добар утисак јер смо се сви у ОКС трудили да нашу земљу представимо управо тако. Људи у ОКС су радили даноноћно, као и волонтери. Захваљујући њима смо се представили свету у позитивном светлу.

Сада нас не доживљавају као хулигане, који прекидају утакмице - рекао је Дивац на почетку интервјуа за Курир.

- Какве утиске носе гости, међу којима је било много познатих личности из света спорта?

- Углавном су председници олимпијских комитета врхунски спортисти, попут Стефке Костадинове и Сергеја Бупке, док је као промотер кандидатуре Минхена за ОИ 2018. била и Катарина Вит. Било је лепо угостити све те људе, који су и мени били идоли.

- Шта конкретно значи ваш избор у АНОК?

- Пре свега, то је велика част за мене, али и признање српском спорту. Трудићу се да представљам Европу подједнако као и своју земљу. Што се Србије тиче, неће имати неку додатну корист, али ће од сада имати свог човека на правом месту у правом тренутку.

- Да ли је ово корак ка чланству у МОК?

- Није ми то нешто што бих јурио по сваку цену. Желим да се посветим спорту, који ми је много тога дао и који је, уз хуманитарни рад, нешто чему посвећујем све време.

- Једна од главних тема била је и борба против допинга. Како гледате на тај проблем код нас?

- Почели смо озбиљно да се бавимо тим проблемом јер желимо да спорт остане чист колико год је то могуће. Свестан сам да су деца под огромним притиском менаџера, тренера, родитеља... Међутим, нису свесни у какве воде упливавају, као и да је спорт пролазна ствар, а наш циљ је да их сачувамо и после каријере. Младе спортисте доживљавам као своју децу и жеља ми је да створим систем у коме ће бити свесни да неко брине о њима.

- Шта је рак-рана српског спорта?

- Фудбал, као и спортови у којима има много пара и где се повећава простор за манипулацију. То су и сви људи лоших намера који су годинама ту где јесу.

- И како реагујете на то?

- Страшно ме фрустрирају те појаве. За једне важе закони, за друге не. Надам се да ћемо у наредним годинама исправити такве ствари. Не треба одустајати, јер после свега кроз шта сам ја прошао, логично је било на одем из Србије. Нисам то урадио, то је најлакше. Ово је моја земља, мој народ, желим да помогнем.

Удомили још 14 породица

- Хуманитарна организација Дивац наставља мисију збрињавања избеглица. Какве су ваше активности на том плану?

- Пре десетак дана смо направили прву зграду у Пријеполу, у граду у којем сам рођен. Сместили смо 11 породица из избегличког кампа и две из социјалне установе. Слично ћемо урадити у Београду. Организовали смо и ове године донаторску вечеру у Чикагу, на којој смо окупили представнике српске дијаспоре око праве ствари.

- Имате ли представу када ћете успети да удомите све којима је помоћ потребна?

- Почели смо тиме да се бавимо пре две и по године. Сместили смо преко хиљаду људи, остало је још неколико хиљада и док то не урадимо, нећемо се зауставити.

РАНО ЗА ПОМИРЕЊЕ

Правда, Датум : 9.12.2010, Страна : 4

ИЗМИРЕЊЕ СРБА И АЛБАНАЦА ТРЕБАЛО БИ ДА ИНИЦИРАЈУ ПРЕГОВОРИ БЕОГРАДА И ПРИШТИНЕ

За историјско помирење Срба и Албанаца потребно је да што пре почну преговори Београда и Приштине. На помирење ће, ипак, морати још да се сачека, док се не испуне неки услови на којима две стране инсистирају. Тако је један од главних услова Срба повратак избеглица, што подразумева и поштовање њихових права, враћање имовине, док поједини албански саговорници инсистирају на претходном извињењу Београда.

Аналитичари, пак, сматрају да би најављени преговори Београда и Приштине требало да иницирају то помирење. Везе покидане ратом на Косову и бомбардовањем Србије, а нарушене много раније, неће бити лако успостављене, али, како је рекао председник Владе Србије Мирко Цветковић у интервјуу чешком дневнику „Лидове новини“, циљ дијалога с Приштином је управо помирење косовских Албанаца и Срба.

Оливер Ивановић, државни секретар у Министарству за КиМ, указује да има много ствари које косовским Србима загорчавају живот, одвраћају их од повратка и отежавају останак.

– Потреба за разговорима и помирењем постоји, јер ти нерешени проблеми стварају страшну тензију између Срба и Албанаца. Они који критикују разговоре и који су против помирења беже од суштински важних питања, као што су корупција и криминал, који, док год владају, слабе институције и одвраћају инвеституре – каже Богдановић.

Према његовим речима, Албанци немају начин да реше нагомилане проблеме.

– Треба знати да тамо има 350.000 незапослених. Зашто ми да се бринемо о томе? Па, зато што ће то и нас погодити. Ако остане како јесте, Албанци ће побеснети, најпре полупати сва стакла на згради владе у Приштини, а онда би и Срби могли постати колатерална штета – истакао је Ивановић.

Борислав Пелевић, члан ГО Српске напредне странке, упозорава да је грешка направљена „у старту“, јер је са српске стране укључен политички директор МСП-а Борко Стефановић.

– Уз дужно поштовање Стефановићу, Србија укључивањем МСП-а признаје Косово, јер га третира као државу. Да није тако, преговоре би водили Министарство за КиМ или МУП, јер је то по нашем Уставу, који, колико знам, још важи, унутрашња ствар Србије – рекао је Пелевић. Ваљдета Идризи, потпредседник и један од оснивача нове партије на Косову, ФЕР – Нови дах, сматра да је за основ за помирење поштовање људских права.

– До помирења треба и мора доћи. Много је отворених питања. Косово мора поштовати људска права, ако жели да га окружење сматра равноправним чланом – каже Идризи.

Марко Јакшић, потпредседник Заједнице општина севера КиМ, сматра да се разговори могу водити само о статусу, јер и прича о техничким питањима, попут личних карата, служи да би Србија помогла делу отцепљене територије да се осамостали.

– Помирење је апсурд, јер је 220.000 Срба протерано са наше територије. Такве разговоре нигде у свету нећете наћи и то српски народ никада у својој историји није имао. Нема лаких и тешких питања, сва су питања тешка и све ово је последица попуштања пред притисцима САД и ЕУ. Зна се да од те нове албанске државе неће бити ништа ако држава Србија не помогне и не направи јој пролаз у свет. А ако то учини, онда је реч о класичној издаји – каже Јакшић.

Муса Мустафа, новинар дневног листа „Коха диторе“, сматра да до помирења може да дође. – Предуслов за то је да се држава Србија извини за оно што је учинила Албанцима током последњег рата. Помирење Срба и Албанаца је јако битно за овај део Балкана, јер су Албанци и Срби најбројнији народи у региону. Помирење је кључни фактор стабилизације и уласка наших земаља у ЕУ.

Антрфиле : Повратника све мање

Током 2010, на Косово и Метохију вратило се 610 расељених лица, што је само девет одсто од укупног броја и знатно је мање него прошле године, изјавио је помоћник министра за КиМ Бранислав Ристић. Ристић је на Седмој годишњој конференцији Уније избеглих и расељених лица, под називом „Потребе интерно расељених лица данас“, истакао да је број људи који се враћају на КиМ у последњих неколико година у знатном опадању.

– Број повратника је у складу са ситуацијом коју имамо на Косову, где је да је од 1999. забележено више од 7.000 напада на повратнике, да је убијено око 1.000 Срба, а 841 лице киднаповано – рекао је Ристић у хотелу „Палас“.

Приштина да пружи руку

Садри Ферати, кандидат за посланика испред ЛДК, уједно је и председник огранка те странке у Косовској Митровици.

– Не само да је помирење могуће, већ сматрам да ће уследити брзо. Потребне су инвестиције да би се односи унапредили кроз економску сарадњу, запошљавање, школовање. Приштина треба да буде отворена и да пружи руку Београду, да Срби осете да могу добити исто оно што добијају остали грађани.

Окупациона сила

Мирослав Шолевић, некадашњи лидер косметских Срба, сматра да у начелу треба разговарати, па и о помирењу, али да је начин на који се припремају разговори неприхватљив.

– Не волим те разговоре где се унапред зна шта ће бити, зато што нам је исти газда, госпођа Клинтон, која је пренела ставове свог бившег мужа Била. Они, као и свака окупациона сила, гледају само своје интересе – рекао је Шолевић.

PRESS CLIPPING

Петак 10.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РАСЕЉЕНИ

Вечерње Новости, Датум : 10.12.2010, Страна : 24

ВРАЊЕ - Данас је у Врању потписано пет уговора о откупу сеоских домаћинстава у којима ће живети расељене породице. Овај пројекат збрињавања расељених реализоваће заједно Комесаријат за избеглице са 3,1 милион динара, УНХЦР са 400.000 динара и локална самоуправа са пет одсто од укупно одобрених средстава. Једно сеоско домаћинство кошта у овом пројекту 620.000 динара. Куће за расељене купљене су у селима Златокоп, Ћуковац и Александровац код Врања, као и у Врањској Бањи и насељу Доња Рашка у Врању.

ПОЛОЖАЈ РОМСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ У СРБИЈИ ЗНАТНО ПОБОЉШАН

Правда, Датум : 10.12.2010, Страна : 4

ДОБРА ВЕСТ

БЕОГРАД – Лига за Декаду Рома саопштила је, поводом Међународног дана људских права, да је положај ромске заједнице у Србији побољшан, али да се она и даље суочава са дискриминацијом, посебно кад је реч о учешћу у органима државне управе. Прва половина Декаде Рома у Србији резултирала је са око 1.000 студената и више хиљада средњошколаца, док је на терену ангажовано 83 здравствена медијатора, 178 педагошких асистената и 55 општинских координатора. Број физичких напада и случајева говора мржње према Ромима је смањен, а забележен је напредак по питању решавања статуса избеглица и интерно расељених.

БОЖИЋНИ БАЗАР У „ПРОГРЕСУ“

Блиц – Београд, Датум : 10.12.2010, Страна : 4

Традиционални Божићни базар рукотворина жена избеглица, под покровитељством Фондације Њ.К.В. принцезе Катарине, биће отворен данас у подне у галерији “Прогрес“. Сав приход намењен је женама избеглицама и њиховим породицама, као и социјално угроженим. Базар је до недеље отворен у периоду од 10 до 20 сати.

ИЗДАЈА ОРУЖЈА

Курир, Датум : 10.12.2010, Страна : 3

Небојша Јеврић не пуцај, брате

Љут је Ђед Бато Радовић, мој комшија из зграде. Никад га нисам видео тако љутог. А знам га петнаест година. Бато је Дубровчанин ког је рат довео у Београд. Један од триста хиљада прогнаника.

На целој територији бивше СФРЈ неоткупљени станови на које прогнаници имају станарско право добили су третман власништва. Осим у Хрватској. Влада Зорана Ђинђића и влада Војислава Коштунице бориле су се да се станарско право и у Хрватској третира као и у бившој Босни и Херцеговини. Успели су да се тај проблем интернационализује. Да се носиоци станарског права третирају као власници.

А онда је Борис Тадић почео да се извињава. А онда је отишао у Хрватску и договорио се са Јосиповићем да се ти станови сматрају власништвом Хрватске. Радио је Бато пун радни век и добио стан у Мокошици. Надао се да ће му тај стан кад-тад бити враћен или правично исплаћен. Његов отац је имао стан у Дубровнику. Умро је пре него што је то дочекао.

Љут је Бато, а љут сам и ја. Седимо поред реке и хранимо савске патке. Лако је поклањати туђе. Лако се са туђом муком играти. Хрвати су обећали да ће сазидати нове станове за Србе: у некој Циган-махали у Хрватској, или по Србији. Муку прогнаничку нико није помињао. Јад и беду.

Бато Радовић и ја шетамо поред реке. Патка се пење на насип. Не боји се. Да ли сте икада чули који је највећи грех жене на Романији? Није прељуба! Највећим грехом сматра се „издаја оружја“. Увек је било буна преко реке. А оружје се чувало под свим режимима. Крило се по шупљим буквама, по шталама и таванима.

Чувало се тако да само кад најстарији син сазри, њему се тајна одавала. Да се нејач одбрани. И увек је и свака власт купила оружје од народа. Жена која је „издала оружје“ свог мужа сматрала се најпрезренијим бићем.

Боса Младић није издала Ратково оружје. Зато јој суде. Стид ме је. Мука и брука. Да ли верују да ће доћи до Ратка Младића ако му ухапсе жену. Па, ко су ти људи?! Ко је потписао налог да се суди Боси Младић?! Није она „куја Видосава“ која је продала Војводу Момчила већ српска мајка којој је рат однео ћер и мужа.

Има ли краја српском понижењу? Не верујем да је суд у Хагу издао наређење да се тако поступа са ратниковом љубом. Само ми једно није јасно - зашто се без разлога брукају? Нисмо још окупирани сасвим, него онако, делимично! Скинули смо гаће само до пола. Примиће нас у Европску унију кад нас потпуно окупирају.

PRESS CLIPPING

Субота 11.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СЕОСКА ДОМАЋИНСТВА ЗА РАСЕЉЕНЕ ПОРОДИЦЕ

Пресс, Датум : 11.12.2010, Страна : 16

ВРАЊЕ - У Врању су јуче потписани споразуми за откуп пет сеоских домаћинстава са окућницом на територији града Врања, намењених расељеним особама које су била смештене у приватном смештају.

Вредност једног сеоског домаћинства је 620.000 динара, а у реализацији пројекта учествовао је Комесаријат за избеглице са 3.100.000 динара, УНХЦР са 400.000 динара и град Врање са пет одсто од укупно одобрених пара. Откупљена сеоска домаћинства налазе се у селима Златокоп, Ћуковац и Александровац, у Врањској Бањи и насељу Доња Рашка у Врању.

КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТРИ У МРАКУ

Блиц – Београд, Датум : 11.12.2010, Страна : 2

Избегличке породице без струје због дугова

У ЕДБ наводе да ће све неформалне кампове, где станари нису плаћали рачуне, искључити са мреже

Породице које живе неформалном колективном центру за избегле и расељене у Пионирском граду, од прекјуче су без струје због неплаћених рачуна. Оваквих смештаја, поред седам формалних, има још 16, а у Електродистрибуцији Београд кажу да ће свим оним неформалним центрима који не плаћају и дугују искључити струју. Код породице Гвоздевић, који имају “смедеравац”, пуна је кућа комшија који су ту како би се загрејали, али и направили ручак или угрејали воду, јер струје нема. Слично је и у породици Марице и Раде Штуле. У овом центру иначе живи 33 породице. Кажу да су струју престали да плаћају прошле године због превисоких рачуна.

- Потрошња коју региструју контролни сатови сваког павиљона није се поклапала са оном на главном сату. Сумњамо да су се други качили “на нас” и да су рачуни зато велики. Звали смо ЕДБ да то испита, али нам нису изашли у сусрет. Да нам и понуде да дуг отплатимо на рате, немамо одакле. Већина је незапослена, доста је старих, деце, студената прича Мирјана Станишић из колективног центра у Пионирском граду.

У ЕДБ-у кажу да овај колективни центар од јула 2009. за струју дугује око 7,8 милиона динара.

- Биће искључен и неформални центар у Улици краљице Ане јер струју не плаћају од фебруара 2005. године, а дуг је нарастао на чак 15,5 милиона динара. Али, и сви други неформални центри који не плаћају струју. Ако пристану да плате дуг омогућићемо им да га врате на рате и неће бити без струје - кажу у ЕДБ.

У Комесаријату за избеглице истичу да су децембра због најаве искључења, апеловали на ЕДБ и Министарство енергетике да се струја не искључује током зиме.

- Породице из појединих неформалних центара спремне су да дуг измире на рате. Покушаћемо да постигнемо компромис са ЕДБ и Министарством енергетике и предложимо да се оним неформалним центрима где породице немају новца да дуг измире ни на рате, тај дуг отпише, али да после тога редовно измирују обавезе кажу у Комесаријату.

У Комесаријату истичу да је у неформалним колективним центрима у Београду смештено више стотина избеглих и интерно расељених.

- У већини случајева реч је објектима грађевинских фирми за смештај радника где су се самовољно смештали избегли и интерно расељени. Улажемо велике напоре да са власницима тих објеката склопимо уговоре и тако преузмемо на себе обавезу да плаћамо смештаја, али и измиримо све трошкове, укључујући и струју, као што чинимо кад је реч о формалним колективним центрима. Али, због нерешених имовинско правних односа нисмо успели да склопимо уговоре кажу у Комесаријату.

У Фонду Ана и Владе Дивац такође кажу да не могу да помогну да се дуг врати, јер помоћ пружају само породицама у формалним колективним центрима. У Министарству за Косово и Метохију кажу да ће позвати Министарство енергетике и ЕДБ и тражити да се струја ипак укључи док се не пронађе системско решење.

Антрфиле : НЕФОРМАЛНИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТРИ

- Миријево, баракe „Поморавља“
- Борча, баракe на Партизанском путу
- Котеж, баракe „Градитеља Котеж“
- Вишњицка Бања, баракe „Енергопројекта“
- Гроцка, баракe „ГИК Банат“
- Савски венац, „Црнотравац Бањица“
- Вождовац, Авалска улица
- Барајево, стара школа Бачевац
- Барајево, Прогрес Пирот“
- Обреновац, „Хидроградња-Циглана“
- Чукарица, „Паркинг сервис Ада“
- Чукарица, Радничка 49
- Раковица, баракe „Прогреса Пирот“
- Ресник, баракe „Јастребац-Јастребац“
- Ресник, баракe „Јастребац-Градитељ“
- Ресник, баракe „Јастребац-Брвеник“
- Ресник, баракe „Јастребац-Дело“

ФОРМАЛНИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТРИ

- Палилула, ПИМ “Крњача”
- Обреновац, ПИМ “Ушће”
- Земун, “7. јул”
- Вождовац, Неуропсихијатрија “Авала”
- Гроцка, баракe на новом аутопуту
- Гроцка, баракe “Грађевинара”

ЧУВАЈУ СЕЋАЊА НА ИЗГУБЉЕНИ ДОМ

Правда, Датум : 11.12.2010, Страна : 19

Божји хуманитарни базар рукотворина, који већ 20. годину заредом традиционално организују удружења жена избеглица, отворен је у петак у престоничкој Галерији „Прогрес". Продајну изложбу су јуче свечано отворили престолонаследник Александар Карађорђевић и његова супруга, принцеза Катарина, која је уједно и покровитељ манифестације.

Представљању ручно израђених украсних и одевних предмета, чијом ће продајом бити прикупљен новац за помоћ породицама избеглим са Космета, присуствовао је и Владимир Цуцић, комесар за избеглице Републике Србије. Уникатни радови, минђуше, огрлице, ланчићи који су овде изложени требало би да дочарају домовину ових храбрих жена, земљу коју су биле приморане да напусте. Ове мајке, супруге и баке на овај начин чувају традицију и успомене из старог краја од заборавила је принцеза Катарина, објашњавајући да су своје радове у петак представила 72 избегличка удружења, од којих је девет удружења деце са потребним потребама. Како је објаснио престолонаследник Александар, овај догађај се организује сваке зиме, не би ли некако помогли избеглицама, људима са Косова и Метохије и њиховим породицама.

НЕЛЕГАЛНИ ИЗБЕГЛИЧКИ ЦЕНТРИ У МРАКУ

Политика, Датум : 11.12.2010, Страна : А17

Због милионских дугова, „Електродистрибуција Београд" прекинула испоруку струје житељима насеља у Пионирском граду и Улици краљице Наталије.

Маказе „Електродистрибуције Београд" ових дана прекратиле су дугогодишњу нелегалну потрошњу струје у два неформална избегличка центра у престоници, због укупних дуговања од 23,3 милиона динара. Светла су се угасила у бунгаловима Пионирског града у Улици кнеза Вишеслава 27 чији се рачуни воде на Слободана Живковића за кога је у ЕДБу евидентирано да није платио дуг од 7,8 милиона динара. Други центар у коме бораве избегли и расељени налази се у Улици краљице Наталије и његови житељи су, од последњег плаћања рачуна 16. фебруара 2005. нагомилали дуг од 15,5 милиона. Сандра Алагић, представник за медије ЕДБа, каже да су становници Пионирског града платили мали део дугова пре око годину дана, али да је то ситно покриће јер им месечни рачун у зимском периоду досеже до 300.000 динара, док је лети 100.000.

Када се урачунају камате, стиже се до милионских дугова. **Та насеља не сматрамо легалним јер нису на списку Комесаријата за избеглице, али ћемо им поново дати струју, као и другим нерегуларним потрошачима, чим плате заостале дугове.** То могу учинити и на рате истакла је Алагићева, додајући да ЕДБ поступа у складу са законом.

Неки од житеља Пионирског града тврде да већина њих једва саставља крај с крајем док им ЕДБ наплаћује струју по „индустријској тарифи", која је знатно виша. Младен Вујошевић, директор СРЦ „Пионирски град", објаснио је да је електромрежа која опслужује објекте избеглих и расељених у Улици кнеза Вишеслава већ шест година

раздвојена од спортског центра. **Погрешно је називати тај део Пионирског града избегличким насељем. Тај статус је важио од 1991. до 1993. године када је одлучено да се те породице иселе. Део њих остао је својеволјно и нелегално и отад се воде спорови.** Колико ми је познато, против већине су донета решења о иселењу. Има ту правих дирљивих, тужних животних прича, али има и превараната истиче Вујошевић. Власти су, како каже, 2004. одлучиле да тамо барем донекле уведу ред. Раздвојена је електромрежа насеља од спортског центра, а тадашње дугове станара је платио град. Они који су остали незаконито, колико ми је познато, обавезали су се да плаћају рачуне за струју објаснио је Вујошевић, додајући да би пут разрешења био да се једној по једној породици обезбеђује смештај.

Антрфиле : Комесаријат апелује да се струја не сече до пролећа

У саопштењу које је јуче стигло из Комесаријата за избеглице наводи се да у главном граду постоји неколико непризнатих колективних центара, али да се у њима налазе најугроженији корисници, болесни, стари и деца. **Комесаријат апелује на Министарство рударства и енергетике и ЕДБ да се у складу објективним могућностима одложи искључење струје до пролећа.**

ПРОТЕСТ ИЗБЕГЛИЦА – ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА

Правда, Датум : 11.12.2010, Страна : 8

Поводом Светског дана људских права тридесетак војних пензионера, прогнаника из Хрватске и Босне и Херцеговине на Тргу републике организовали су протестни скуп и изразили незадовољство због многобројних нерешених статусних питања избеглица и њихових породица.

– Желимо своја права, која су нам од стране државе и њених институција укинута по свим питањима. Желимо да на то скренемо пажњу јавности и да их надлежне учинимо одговорним, јер већ двадесет година чекамо – изјавио је организатор и члан Удружења војних пензионера Велизар Рубреновић.

Демонстранти су шетњу центром Београда завршили испред Градске скупштине и Председништва Србије, где су председнику Републике Борису Тадићу и другим органима власти, као и Савету Европе и међународним организацијама за људска права прочитали јавни апел за помоћ.

– Не тражимо ништа друго већ да се Министарство одбране стави под законске оквире. Ми смо све своје обавезе испунили до краја, а према нама ниједна једина, осим голог живота – изјавила је председница Главног одбора Удружења војних пензионера Нада Павићевић.

УХАПСИТЕ И МЕСИЋА

Правда, Датум : 11.12.2010, Страна : 4

САВО ШТРБАЦ ИЗ „ВЕРИТАСА“, ПОСЛЕ ПРИВОЂЕЊА МЕРЧЕПА, ТРАЖИ ОД ХРВАТА: Ухапсите и Месића

Томислав Мерчеп, у време рата у Хрватској заменик министра унутрашњих послова и налогодавац многих злочина над Србима, ухапшен је пошто су медији пренели део извештаја „Amnesti Internešenela“ (АИ). Саво Штрбац из „Веритаса“

од Хрвата тражи да наставе хапшења, чак и да приведу доскорашњег председника Стјепана Месића. Он упозорава да би требало очекивати нова хапшења, па чак и бившег хрватског председника Стјепана Месића.

– Било је за очекивати да после Главаша на ред дође Шекс. Очекујемо да се за ратне злочине процесуира и Стјепан Месић, који је био главни за подручје Источне и Западне Славоније. Иза Мерчепа је остао крвави траг у Вуковару, он је одговоран за многа убиства, због чега је унапређен у помоћника министра, да би затим формирао специјалну јединицу „Јесење кише“ – каже Саво Штрбац, руководилац документационо-информативног центра „Веритас“.

У извештају АИ, који је претходио хапшењу Мерчепа, каже се да ће Хрватској, ако буде држала садашњи темпо, требати 40 година да процесуира осумњичене за ратне злочинце. Штрбац сматра да је привођење Мерчепа очигледно „домаћи задатак“ који је ЕУ дала Хрватској.

– Имали смо у „Веритасу“, када је у питању Мерчеп, много материјала и доказа. Због тзв. излазне стратегије Хашког трибунала, тамо није подигнута оптужница, него је Мерчеп препуштен хрватском правосудју. Осим тога, и ЦИА је пре неколико година објавила извештај који је позивао Хрватску да Мерчепа процесуира – каже Штрбац. Према његовим речима, извештај АИ је важан, јер су први пут прозвана још двојица осумњичених за ратне злочине.

– То су Дамир Домазет Лоша, окривљен за Медачки цеп и Владимир Шекс, за кога се сматра да је директно наређивао Бранимиру Главашу – рекао је Штрбац.

Милојко Будимир из Асоцијације избегличких удружења упозорава да Хрватска хапси злочинце и поштује људска права само када под притиском.

– Убеђен сам да је све што Хрватска предузима око ратних злочина ради под притиском ЕУ. Сада очекујем да ће пажљивије размотрити иницијативу избегличких удружења да се Хрватској стопира даљи пут према ЕУ док не реши питање српских станова, пензија и осталих категорија из домена људских права – поручује Будимир.

Антрфиле : Логори смрти

Једно од највећих стратишта Срба у Хрватској је Пакрачка пољана.

– После хапшења и без судског налога, Срби су довожени у Марино Село и Пакрачку пољану и смештани у логоре, где су мучени по неколико дана. Ако нису подлегли мукама, одвожени су на стратиште и тамо ликвидирани. После три ексхумације, тек 3. децембра ове године идентификовано је пет жртава: Љубан Харамбашић, Дејан Кутић, Никола Огњатовић, Михајло Вучковић и Остоја Субановић – каже Саво Штрбац.

Мерчепови злочини

ВУКОВАР – нестанак око 30 Срба

ЗАГРЕБ – убиство трочлане породице Зец

ПАКРАЧКА ПОЉАНА – најмање сто, могуће и 300 убијених цивила

КАРЛОБАГ – непознат број убијених Срба

ПУПОВЧЕВИ ХРВАТИ

Данас – Викенд, Датум : 11.12.2010, Страна : 5

Милорад Пуповац - добитник награде за унапређење људских права „Константин Обрадовић“

Војин Димитријевић

Као и са многим интелектуалцима с нашега подручја и поднебља и са Милорадом Пуповцем се десило да политичка збивања нагло и упадљиво промене ток нечијег живота и поремете свесне и несвесне животне планове. Када је ситуација у социјалистичкој Југославији почела да се погоршава и када је распад те државе био на помолу, Милорад Пуповац се придружио онима који су на време, али безуспешно покушавали да спрече најгоре исходе, што је значило да се, ако је дезинтеграција државе била неминовна, на сваки начин онемогући да она буде ирационална, недемократска и брутална - каква је нажалост и била. Он се 1989. учланио у Удружење за југословенску демократску иницијативу (УЈДИ), прву општејугословенску политичку групацију која је имала обележје политичке странке (иако се странке још нису свуда толерисале) и остао јој веран све док је могла да опстане.

Неуспех УЈДИ-а на изборима у подељеној Југославији навео га је да покуша да се политички заложити за своја левичарска и социјалдемократска опредељења тиме што је основао Лигу социјалдемократа. У тешка времена националистичке помахниталости ни овај покушај није могао да успе.

Даљи пут Милорада Пуповца условљен је његовом мирноћом и умереношћу.

Познато је да у виолентним конфликтима, какви су дивљали широм целе бивше Југославије, а нарочито у пределима с којима је Пуповац био везан пореклом и пребивалиштем, умерени људи страдају више од неумерених и морају да трпе нападе и обеде са свих страна. Као припадник српског народа и српске интелектуалне елите у Хрватској, Пуповац је био у положају да од њега Срби у Хрватској, па и остали добронамерни грађани Хрватске очекују савете и путоказе.

Он се није устручавао да јасно каже шта мисли да је у интересу Срба у Хрватској, па и целе Хрватске у контексту поремећених међунационалних односа. Изразио се против екстремистичких захтева тадашњих вођа руралних Срба, који су тежили потпуном отцепљењу од Хрватске и тиме на себе навукао опасан гнев важних и правих родољуба. Тај гнев траје и данас па се, рецимо, Пуповац оптужује зато што су Срби у Хрватској изгубили статус народа и постали мањина, уместо да се одговорни за то траже међу онима који су се екстремистичким и шовинистичким снагама у Хрватској супротстављали сопственим екстремизмом, који је плановима за деградирање Срба заправо највише одговарао.

Политичко деловање Милорада Пуповца све више почиње да обележава потреба за старањем о интересима Срба у Хрватској, који су или тамо остали или намеравају да се тамо врате. После избора 1995. улази у хрватски парламент, а касније стиже на чело новооснованог Српског националног вијећа, с амбицијом да то тело постане главни заступник интереса српске заједнице у Хрватској. И опет се десило оно што се умереним интелектуалцима по правилу дешава: неки представници хрватских Срба (овог пута са стране ближе режиму у Хрватској, оспоравају му право да заступа интересе свих Срба, а друге са стране и представници католичке цркве и хрватски националистички политичари замерају му што је још 1992. открио податак да је током операције Олуја 11000 српске деце било покрштено.

Милорад Пуповац и његови политички сарадници и саветници сматрали су да ће интересима Срба у Хрватској и заштити њихових права највише допринети тиме што ће се поставити прагматично у односу на политичка кретања у Хрватској. Странка којој Пуповац припада закључила је да тим интересима највише одговара њено присуство у влади Републике Хрватске под условом да је чине представници легално изабраних странака које се издају за демократске и које имају упориште у изборним резултатима.

Тако се дешава парадокс да Милорад Пуповац не престајући да прокламује своје социјалдемократске ставове уђе у коалицију са ХДЗ-ом странком десног центра и да буде оптужен да је „Санадеров Србин,“ на шта је проф. Жарко Пуховски духовито одговорио да је онолико колико је Пуповац Санадеров Србин, толико Санадер „Пуповчев Хрват.“

Сва ова политичка довијања Милорада Пуповца, о којима свако може да задржи своје мишљење, морају се сагледати у светлу резултата које она доносе за права Срба у Хрватској и права припадника свих националних мањина у региону. С тим у вези и сам Пуповац често помиње реч „култура“ сматрајући да друштво треба да се промени ка јачем степену толеранције и ка грађанској заједници у којој национално порекло и верска убеђења не смеју да играју доминантну улогу.

Он ту културу дефинише као неку врсту категоричког императива, према коме једна заједница не може другој чинити оно што и сама не би пристала да поднесе. Поред тога, Пуповац инсистира не томе да поред државе у процесу остваривања људских и мањинских права треба да учествује и цивилно друштво и као један од чинилаца наводи научну заједницу, према којој, као њен припадник, не штеди критичке примедбе. У овом тренутку су циљеви које заступа Српско народно вијеће с Пуповцем на челу сасвим конкретни: међу њима се истичу стварање услова за повратак што већег броја српских избеглица, обнову порушених објеката, секуларних и сакралних, право да се стамбена изградња Срба оствари под најповољнијим условима који су давани почетком деведесетих година, накнада штете причињене дискриминаторним мерама и исплатом заосталих државних пензијских и других обавеза.

Делови излагања приликом доделе награде „Константин Обрадовић“ Милораду Пуповцу

PRESS CLIPPING

Понедељак 13.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

Блиц, Датум : 12.12.2010, Страна : 26

ЛОЗНИЦА - Комесаријат за избеглице Републике Србије уплатио је 580.000 динара на име помоћи у набавци огрева и лечења интерно расељених и избеглих особа која живе на територији Лознице.

За 17 избегличких и четири интерно расељене породице уручена је новчана помоћ за лечење у укупном износу од 300.000 динара, односно по 14.286 динара за сваку породицу, док ће 280.000 динара бити утрошено за набавку огрева. “Огрев ће добити 24 породице. Расподела ће почети у понедељак и трајаће до наредног петка”, каже Драган Станић, градски повереник Комесаријата за избеглице Србије. На територији Лознице живи око 2.000 регистрованих избеглих особа.

ПОРОДИЦЕ ДОБИЛЕ СЕОСКА ИМАЊА

Преглед, Датум : 13.12.2010, Страна : 5

За пет расељеничких породица трајно је решен смештај у Врању. Комесаријат за избеглице заједно са УНХЦР и градом Врањем откупио је за њих пет сеоских кућа са окућницама на подручју Врања. По уговору потписаном у Врању откуп сваке куће са имањем коштао је више од 600 хиљада динара. Град Врање учествовао је у томе са пет одсто подмирујући све административне трошкове преузимања кућа, како локалне, тако и републичке.

Комесаријат Уједињених нација за избеглице помоћи ће сваку породицу са 80 хиљада динара како би у потпуности опремиле своје ново домаћинство и створиле неопходне услове за живот. У Врању још увек постоје колективни центри. Ове године затворен је један. Двадесетак породица које су ту живеле преселило се у специјално за њих изграђене станове. Међутим, остало је још пет колективних центара. У њима борави 180 расељених лица. А три и по хиљаде расељеника у приватном је смештају на територији Врања.

Врањска самоуправа најављује изградњу станова за избегла и расељена лица и у наредној години. Иначе, Врање је с два и по милиона динара подупрло тридесетак избеглица да отпочну сопствени посао.

СМАЊЕЊЕ БРОЈА ИЗБЕГЛИЧКИХ ЦЕНТАРА

Пресс, Датум : 13.12.2010, Страна : 8

БЕОГРАД - У Србији тренутно има 58 колективних центара за смештај избеглица, а очекује се да наредне године тај број буде преполовљен, најавио је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић. Он је рекао да је током 2010.

године затворено **15** колективних центара, а да у преосталим установама овог типа сада живи нешто више од **5.000** људи.

- Колективни центри су један од најакутнијих проблема које треба врло брзо решавати, јер ти грађани живе у изузетно тешким и неприхватљивим условима. **Ја се надам да ћенаш Комесаријат за избеглице помоћу буџетских средстава и донација решити тај проблем. Моја жеља је да таквих центара уопште не буде - каже Кркобабић.**

КОНАЧНО ИМАЈУ СТРУЈУ

Правда, Датум : 13.12.2010, Страна : 17

СТАНАРИМА КОЛЕКТИВНОГ ЦЕНТРА ПРИКЉУЧЕНА ЕЛЕКТРИЧНА ЕНЕРГИЈА

Расељеним и избеглим породицама из Колективног центра на Кошутњаку коначно је прикључена електрична енергија, те имају разлога да се радују, јер је на иницијативу заменика градоначелника Милана Кркобабића проблем решен.

Наиме, становници Колективног центра за избегла и расељена лица, у Улици кнеза Вишеслава 27/3, дуже време су имали проблеме са електричном енергијом, јер им је Електродистрибуција искључила струју због вишемилионског дуга који, како тврде становници Центра, нису сами направили.

Недопустиво је да се више од 160 људи смрзава на овако ниским температурама. Међу њима су и бебе, стари и непокретни људи. **Најмање што можемо да учинимо је да саслушамо ове људе који су се нашли ту где јесу, и то не својом кривицом - рекао је Кркобабић и најавио за данас састанак са свим заинтересованим странама, представницима насеља, Комесаријата за избеглице, ЕДБа, као и са представницима Градске управе, како би се нашло решење за овај случај.**

Сумњамо да нам кафићи, који се налазе у околини Центра, краду струју. Ми смо у индустријског зони, рачуни за струју су огромни, иако се сви ми трудимо да је што мање трошимо. Заиста штедимо. Тражили смо помоћ ЕДБа, желели смо да нас раздвоје јер се струја за све нас води на само једног човека - објашњава госпођа Марина, једна од станарки Колективног центра, и додаје да им нико из тог предузећа није изашао у сусрет. Према њеним речима, дуг ових људи ЕДБу износи више од седам и по милиона динара са каматом.

ЦЕНТАР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ДОБИО СТРУЈУ

Куир, Датум : 12.12.2010, Страна : 14

Ипак има добрих људи!

Породице које живе у колективном центру на Кошутњаку ипак ће имати струју! На иницијативу заменика градоначелника Милана Кркобабића, Електродистрибуција Београд јуче је прикључила струју колективном избегличком центру у улици кнеза Вишеслава 27 на Кошутњаку.

- Недопустиво је да се 160 људи смрзава на овако ниским температурама. Међу њима су бебе и стари и непокретни људи. Хуманост мора бити на првом месту, као и наша спремност да људима пружимо помоћ онда кад им је најпотребнија - навео је заменик градоначелника Београда Милан Кркобабић.

- Чекали смо државу да измири своја дуговања, па можемо да прижимо шансу и овим људима, који су се, не својом кривицом, нашли ту где јесу. Најмање што можемо да учинимо је да их саслушамо и договоримо се. Сешћемо у понедељак са свим

заинтересованим странама и решење ће се сигурно наћи. Потребно је само да за столом седе људи добре воље - порачио је Кркобабић. Породице које живе у неформалном колективном центру за избегле и расељене у Пионирском граду рге неколико дана су остале без струје због неплаћених рачуна.

ДУГА ИЗБЕГЛИЧКА ПРИЧА

Вечерње Новости, Датум : 13.12.2010, Страна : 4

У КОЛЕКТИВНИМ ЦЕНТРИМА СРБИЈЕ И ДАЉЕ ЖИВИ ОКО 4.500 ПРОГНАНИХ И РАСЕЉЕНИХ

Остали стари и немоћни, за које је најтеже наћи трајни кров над главом

ГОТОВО 4.500 избеглица у Србији и данас, скоро 20 година од када су неки од њих отишли из својих домова, живи у колективним центрима. Њихов број се сваке године смањује, али и даље постоји 58 уточишта у којима прогнани и расељени живе у скученим собама а једини оброци су им они које добију на заједничком казану. Немогуће је, кажу у Комесаријату за избеглице, одредити датум када ће и последња породица напустити колективни центар и пронаћи бољи дом.

- Ранијих година било је лакше, јер су се из центара прво иселјавали људи који су имали било какву перспективу. Комесаријат им је помагао да се осамостале и започну бољи живот - објашњава Владимир Цуцић, комесар за избеглице. - Сада су остали они који имају слабу или готово никакву иницијативу, старији, немоћни и људи који нису у стању да сами учествују у проналажењу каквог-таквог решења.

До сада су ове породице, како објашњава Цуцић, налазиле сеоско домаћинство, за које би добиле донацију, а уз то и новац да купе домаће животиње или алат да обрађују земљу. Другима су давани пакети грађевинског материјала за куће којима су сами направили темеље. Међутим, већина оних који су сада у центрима може да се пресели искључиво у станове које Комесаријат, уз помоћ донатора, гради за ову угрожену популацију.

Претходних година урађено је доста. Са више од 700 колективних центара пре 15 година, у којима је живело 60.000 људи, број је смањен на испод 60 центара са око 4.500 станара. Годишње се, објашњава Цуцић, гаси од 10 до 12 центара.

Али, да би на избегличку причу била стављена тачка, морало би да се ради и више и брже. У Комесаријату се надају да ће новца да буде више, јер су средства европских фондова за наредни период намењена управо за затварање колективних центара. А и из државног буџета требало би до године да буде издвојено 20 одсто више новца за проблеме ове популације.

- Укупно 5.492 породице су, од 2008. године до данас, стамбено збринуте или економски оснажене. Неозбиљно би било да лицитирамо када ће и остали станари колективних центара да добију сопствени кров над главом, али као земља с најдужим избегличким проблемом у Европи, и њих ћемо морати да збринемо што пре - закључује Цуцић.

Антрфиле : ХУМАНИТАРНА ПОМОЋ

- МИСЛИЛИ смо да је време хуманитарне помоћи, пакета са храном и хигијенским средствима, увелико иза нас - каже Цуцић. - Претходних година нисмо делили ове пакете, јер није била толика криза. Ове године, хуманитарни проблем се „повампирио“. **Поделили смо 14.000 пакета, а и за следећу годину спремамо исту количину хране и хигијенских средстава. Најугроженијима смо обезбедили и огрев за зиму и лекове.**

КУЋЕ

ИАКО се прича другачије, цене некретнина у Србији уопште нису ниске, чак ни на селу. **Избеглице су, тражећи куће за 5.000-6.000 евра, колика може да буде донација, прошле целу Србију, али за тај новац нема објеката условних за становања. Монтажне куће које купујемо за неке од њих још су скупље - каже Цуцић.**

ЗА ПРОДАЈУ НАМЕЊЕНО СЕДАМДЕСЕТ СТАНОВА

Данас, Датум : 13.12.2010, Страна : 16

Шта предвиђа стамбена стратегија коју је недавно усвојило зрењанинско Градско веће

Зрењанин - Идеја да се у Зрењанину граде социјални станови отворила је бројна питања, почев од економске оправданости оваквог подухвата у време велике кризе до оних прозаичних о томе ко би их користио.

Свему томе треба додати и податак да последње три године влада застој на тржишту некретнина, а тренутно је понуда већа од потражње. Ипак, податак који иде у прилог оваквој одлуци градске власти јесте чињеница да се на тржишту некретнина у Зрењанину највише нуде, дотрајале куће и запуштени станови, који се продају по ценама и до 700 евра за квадратни метар.

Зато је Градско веће Зрењанина недавно усвојило стамбену стратегију, са Акционим планом социјалног становања, која треба да буде реализована до 2014. године. Реч је о непрофитном обезбеђивању стамбеног простора за људе који не могу да дођу до стана по тржишним условима. Град се одлучио за пројекат изградње 100 станова из кредита Централне развојне банке Савета Европе. По том плану 70 станова било би намењено за продају по непрофитним условима, а 30 за издавање у закуп.

Како је предложено у акционом плану, могуће локације су Панчевачка, Жарка Зрењанина и Улица Милана Станивуковића. Просечна површина стана биће 50 квадрата.

Финансијска конструкција предвиђа да у изградњи станова за непрофитну продају Министарство животне средине и просторног планирања учествује са 18 одсто средстава, Град Зрењанин са 32 одсто, а преосталих 50 одсто средстава ће бити обезбеђено из зајма Централне европске банке.

Антрфиле : Услови

Услови да се конкурише за социјалне станове су стамбени статус, висина примања, здравствено стање, инвалидност, број чланова домаћинства и имовно стање, а предност ће имати рањиве друштвене групе као што су млади, самохран

родитељи, породице са више деце, старачка домаћинства, особе старије од 65 година, избеглице, расељена лица и Роми.

ЧИНОВНИК КАО НАЈПОЖЕЉНИЈЕ ЗАНИМАЊЕ

Политика, Датум : 13.12.2010, Страна : А10

Иако је мање оних који желе да напусте Србију, већи број младих сели се из села у град. – Рад без уговора и ван струке

Током школовања највише младих машта о „сигурном месту државног службеника”. Када заврше формално образовање, тешко долазе до првог посла, прихватају да раде као непријављени, ван струке и за мале паре, а посебно су угрожене младе жене са децом и избегла и расељена лица. Ово су само неки од података који су се могли чути на недавном „јавном слушању” у Скупштини Србије на тему увођења предузетничког учења у Србији.

– Већина младих тражи посао у државној служби где је посао сигуран, ретко нешто предузимају, слабо креирају идеје или стичу вештине да би те идеје реализовали. Нашем друштву хронично недостаје предузетнички дух, јер се предузетништво у Србији не учи – сматра Милан Вучковић, председник скупштинског Одбора за омладину и спорт.

Ивана Ковачевић, државни секретар у Министарству омладине и спорта, додаје да иако већина младих жели да се запосли у државним институцијама, значајно је и то што два истраживања показују да 30 одсто младих од 15 до 30 година ипак жели да отвори своје предузеће.

– То је значајан потенцијал на који Србија треба да рачуна – указује Ковачевић. А каква је тренутна ситуација могло се прочитати у „Извештају о запошљавању и миграцијама младих у Србији 2010. године” који су објавиле Грађанске иницијативе, а који је у Скупштини подељен представницима универзитета, послодаваца, невладиних организација...

Неспремни млади

Према овом документу, стопа незапослености међу младима између 25 и 29 година је 26,5 одсто, док је у популацији између 30 и 65 година 13,5 одсто незапослених.

Као посебно угрожене категорије становништва издвојене су избеглице (број регистрованих избеглица у Србији је тренутно 86.000) и интерно расељена лица (подаци владе из 2000. године говоре о приближно 210.000 лица са Космета), као и млади повратници из иностранства по основу споразума о реадмисији (већину чине Роми са илегалним боравком у Немачкој који су школовани на страном језику и у другом образовном систему).

Иако је прошлогодишње истраживање Цесиде показало да је број младих спремних да напусте Србију пао у односу на 2007. годину, број миграција од руралних ка урбаним срединама и од мањих ка већим местима је повећан.

– Млади завршавају образовање неприпремљени за тржиште рада, често са превазиђеним знањима и недостатком вештина које омогућавају запошљавање.

Током образовања не стичу довољно практичног искуства, нити су охрабрени да раде без надокнаде како би га стекли. Средње стручне школе наставиле су да школују кадрове за профиле у индустријама којих више нема па се на тржишту створио вишак младих са квалификацијама које се не траже на тржишту рада – објашњава заједничке

налазе више организација и институција Марко Стојановић, иначе члан радне групе Пројекта за увођење предузетничког учења.

Подаци о запослености из октобра 2009. године показују да је више незапослених млађих жена него мушкараца (дискриминација на тржишту рада, тешко успостављање равнотеже између приватног и пословног живота, нарочито ако имају малу децу), затим да је мање незапослених у Београду и Војводини у односу на централну Србију, да је боља запосленост у граду него на селу и да је у популацији младих од 25 до 29 година највише запослених оних са дипломом факултета (77,3 одсто). Истраживачи сматрају и да релативно ниска стопа запослености старосне групе од 25 до 29 година након завршеног школовања показује тешкоће при уласку на тржиште рада и добијање првог запослења.

Анализирана је и запосленост младих према месту рада и типу уговора и утврђено је да се највећи број младих који раде без потписаног уговора налази у – Београду. Од укупног броја запослених који су радили на основу уговора, 14 одсто су чинили млади од 20 до 29 година, а у категорији запослених који су радили без уговора, тај проценат младих је био 38 одсто.

Без сталног посла

Када је реч о запослености избеглих и интерно расељених лица, званичних података нема, барата се резултатима истраживања Групе 484 из децембра прошле године: велики број младих до 30 година никада није имао стални посао, а већина се одлучује да не настави школовање јер су приморани да почну да раде док су још у средњој школи.

– Извештај о запошљавању и миграцијама младих у Србији 2010. године је сачињен у оквиру истоименог пројекта који се финансира из Шпанског фонда за достизање миленијумских циљева развоја. Извештај је први део фазе пројекта који има за циљ да се на основу прегледа постојећих политика и мера за запошљавање младих, као и кроз округле столове, утврде слабости и недостаци због којих су ефекти постојећих мера маргинални. На основу оваквих налаза, у наставку пројекта биће дефинисани наредни кораци у кампањи јавног заговарања, са циљем да се економски положај младих унапреди – каже Миљенко Дерета и додаје да овај извештај треба да подстакне и буђење свести да се хитно, организовано и системски приступи проблему незапослености младих.

НИКО НИ ДА ПИТА КАКО СМО

Вечерње Новости, Датум : 13.12.2010, Страна : 9

ТЕШКА СУДБИНА ЗАДЕСИЛА БОЈАНА НИЧИЋА (35), ИЗ ОКОЛИНЕ ПРИШТИНЕ, КОЈИ СА ПОРОДИЦОМ ДРУГУ ЗИМУ ПРОВОДИ У КОНТЕЈНЕРУ

Поред безусловног смештаја најтеже им пада болест 13-годишње Драгане, следе девојчице, пет пута оперисане

ПРВЕ снежне падавине као да су додатно оковале у хладноћу контејнерско насеље у Грачаници, надомак болице "Симонида", где у четрдесетак контејнера поређаних у низу бораве расељена лица из других крајева Космета.

Тескоба и хладноћа саставни су део свакодневице станара овог насеља, док је у контејнеру у коме је смештен Бојан Ничић, са невенчаном супругом Наташом Виријевић (34) и троје деце, додатно тешко... Поред безусловног смештаја и немаштине, највећи терет овој породици представља болест 13-годишње Драгане, следе девојчеце везане за инвалидска колица и пет пута оперисане од тумора мозга. Ту је и брига о осмомесечној беби у безусловном смештају...

- Имам утисак као да не постојимо и да никога не интересује наш живот, као да смо грађани другог реда прича Бојан једва пристајући да говори за новине. Шта да кажем? Да сам давно заборавио шта то значи, имати дом... И да сам због немаштине био принуђен да двоје деце дам на старање хранитељској породици.

Бојанове невоље почеле су јуна 1999. године, када је прогнан из родне куће у селу Златари надомак Приштине. Тада му је киднапован и отац Јордан (50), који је касније пронађен убијен у околини Призрена. Мајка му је, каже, преминула нешто раније, и, на њену срећу, није дочекала распад породице, јер су и његова три брата и две сестре били приморани да трагају за каквим-таквим склоништем...

- Са супругом и децом сељакао сам се од немила до недрага све док нисмо буквално остали на улици, а пре две године уселили смо се у овај контејнер од неколико квадрата тако да барем нисмо под ведрим небом - прича Бојан, док руком показује на унутрашњост "лимене кутије". Просторија од два квадрата представља улаз у другу, мало већу, где су једине ствари четири кревета на спрат, сто, столице и шпорет на дрва. Пошто нема ормана, на једном кревету поређане су дечије ствари.

Иако је радио у Управи прихода у Приштини, када је остао без посла није успео да оствари ни минималац, тако да сада живе од хуманитарне помоћи која износи 11.000 динара... Поред свих тешкоћа додатно их боли што немају права ни на бесплатне оброке које добијају остали станари контејнера.

Антрфиле : НЕМА ПРАВА НА ДЕЧЈИ ДОДАТАК

ЗБОГ недопатка новца не може да среди документацију деци и да оствари право на дечји додатак.

- Од социјалне помоћи купујемо лекове Драгани, која је кћерка моје супруге из првог брака, а због операција тумора на мозгу често је водимо и на контроле у Београд - прича Бојан, коме најтеже пада што их нико и не пита како су и могу ли да поднесу терет који им је наметнуо живот.

СИНОВИ

-ЗБОГ безусловног смештаја и недостатка средстава да деци обезбедимо најнеопходније услове за живот, двоје деце, синови Лазар (11) и Немања (10), налазе се у хранитељској породици у Краљеву, што нам као родитељима јако тешко пада - каже Бојан.

PRESS CLIPPING

Уторак 14.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОСЛЕДЊА ПРИЛИКА ЗА БРОЈАЊЕ ЖРТАВА РАТОВА ДЕВЕДЕСЕТИХ

Политика, Датум : 14.12.2010, Страна : А7

Иницијатива да пописивачи Републичког завода за статистику током пописа становништва грађане анкетирају и о ратним губицима

„Ниједна институција Републике Србије не располаже прецизним подацима о погинулима, несталима и рањенима у периоду 1990–2000. године”. Овом реченицом почиње писмо Ненада Ђорђевића, директора Музеја жртава геноцида, којим се тражи подршка државних органа за иницијативу да се у предстојећем попису становништва, попишу и рањени, нестали и страдали у последњим ратним дејствима на нашим просторима. Писмо ће бити упућено на адресе председника Републике Бориса Тадића, премијера Мирка Цветковића, председнице Скупштине Србије Славице Ђукић-Дејановић, али и представника других релевантних институција које би могле помоћи да се оствари ова иницијатива. Кустоси Музеја жртава геноцида, Драган Цветковић и Ненад Антонијевић, као и сарадник музеја, Божо Грбић, објашњавају да би за овај посао било потребно издвојити око 2,7 милиона динара, што је 0,08 одсто укупног буџета који ће бити издвојен за попис.

– Идеја нам је да пописивачи које ангажује Републички завод за статистику уз обрасце неопходне за прикупљање података за попис, имају и наш образац у који би уносили податке о жртвама рата деведесетих година прошлог века. Прошло је 20 година од почетка ратних дејстава, што је дуг период и ово нам је последња прилика да нешто урадимо – каже Цветковић.

Музеј је израдио образац на којем би пописивач могао да убележи да ли је страдали, на пример, био припадник војске, полиције, паравојних формација, да ли је припадао српским, хрватским, албанским снагама, од кога је страдао...

– У Србију је дошао велики број избеглица које ће такође бити пописиване и на тај начин могли бисмо од њих узети податке о страдалима и несталима на територији Хрватске и Босне и Херцеговине. Број до којег бисмо дошли на овај начин био би најприближнији и онемогућио би даља нагађања о броју жртава – каже Ненад Антонијевић.

Кустоси Музеја жртава геноцида наводе и да постоје појединачни подаци у државним институцијама, попут Одсека за борачко-инвалидска питања, податке о страдалим припадницима имају и српска војска и полиција, али они не постоје на једном месту. Цветковић истиче да се прикупљање података о жртвама рата путем јавног позива на који се јављају породице убијених и несталих или сами учесници борби који су рањени, не даје задовољавајуће резултате.

– На такав позив јави се мало људи и зато мислимо да је попис, који је планирано да буде одржан у априлу следеће године, права, али и последња прилика да нешто учинимо. Подаци о жртвама Другог светског рата, на пример, такође су прикупљани у

оквиру пописа становништва, 19 година касније и тада је скупљено око 60 одсто података – наводи Цветковић.

Музеј има свега неколико запослених и нема ни кадровских ни финансијских могућности да тако велики посао уради сам. Како објашњавају, да би уопште могли да покушају да нађу спонзоре који би све финансирали, неопходна им је подршка Републичког завода за статистику.

– Када би они пристали да користимо њихову логистику, да одобре да њихови пописивачи носе и образац о погинулима, рањенима и несталима, завршили бисмо највећи део посла. Попис ће радити више од 30.000 пописивача, они ће ући у сваки дом. Толики број људи ми не можемо да обезбедимо – истиче Божо Грбић.

План Музеја је и да одштампа 60.000 образаца за прикупљање података о жртвама рата, као и да, после пописа, унос и обраду података ураде сами. Драган Вукмировић, директор Републичког завода за статистику, каже да му је позната ова иницијатива, али да још не зна какве су могућности да она буде и остварена.

– Нисам сигуран да ли је могуће спровести скупљање података о жртвама рата кроз попис. Не знам колико је то у складу са међународним прописима, али све ћемо проверити, размотрити и требало би да следеће недеље одлучимо шта ћемо урадити – изјавио је Вукмировић.

ПОТПИСИ ЗА СТАНОВЕ

Вечерње Новости, Датум : 14.12.2010, Страна : 5

АКЦИЈА УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ

ПРЕДСТАВНИЦИ удружења избеглих Срба из Хрватске почеће сутра да прикупљају потписе за решавање имовинско-правних и других проблема расељених Срба и других чија је имовина уништена и недоступна.

Председник Асоцијације избегличких удружења Милојко Будимир је најавио је да ће бити прикупљено на хиљаде потписа којима ће исказати незадовољство Срба из Хрватске, јер се политика према њиховим проблемима није мењала ни пре ни после 5. октобра 2000.

- Хрватска мора да врати одузету имовину, станарска права, девизну штедњу и пензије Србима, а прикупљени потписи ће бити наш морални капитал на основу којег ћемо постављати питање Београду, Бриселу и Загребу - истакао је Будимир.

Петицију коју су потписали представници удружења и у којој указују на нерешене имовинске проблеме Срба у Хрватској, већ су послали на више од 150 адреса надлежних у земљи и иностранству. Ово писмо добили су званичници Европске уније, али и њених чланица појединачно.

Будимир је навео да је петиција организована јер у досадашњим сусретима српског и хрватског председника, Бориса Тадића и Иве Јосиповића, тим проблемима није посвећено довољно пажње.

PRESS CLIPPING

Среда 15.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

У ЧИКАГУ ДОНИРАНО ВИШЕ ОД 87.000 ЕВРА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 15.12.2010, Страна : 9

БЕОГРАД – Српска дијаспора из Чикага донирала више од 87.000 долара за помоћ избеглим и интерно расељеним лицима на донаторској вечери коју је 5. децембра приредио Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД).

Вечера је организована у оквиру пројекта „Можеш и Ти“, са циљем да прикупи средства за збрињавање породица које још увек живе у колективним центрима у Србији, саопштио је Фонд, а домаћини, Снежана и Владе Дивац, угостили су 120 угледних људи пореклом из Србије, који већ деценијама живе и раде у САД.

Сви гости су помогли акцију са 200 долара, колико је коштала улазница на донаторску вечеру, а најплеменитији међу њима био је Душан (Дуке) Петровић, председник компаније Вриглис који је поклонио 50.000 долара, каже се у саопштењу.

СРБИ ПРАВЕ ТАЧИЈЕВУ ВЛАДУ!

Пресс, Датум : 15.12.2010, Страна : 3

БЕОГРАД - Лидер Самосталне либералне странке која је освојила највише гласова од свих српских листа на Косову Слободан Петровић каже за Пресс да ће ући у власт са ДПК Хашима Тачија. Овим је практично разрешена и последња дилема да ће власт на Косову формирати Хашим Тачи уз подршку Срба.

- Да, улазим у Владу са Тачијевим ДПК-ом. Извесно је да ће је он формирати јер је победио на овим изборима. Те албанске странке које су рекле да неће власт са њим само заузимају стартну позицију за преговоре, а прве ће ући у владу. Владу могу да чине ДПК, СЛС и две албанске странке или у другој варијанти још три албанске странке. Преговори неће ићи глатко, али очекујем да ће влада бити формирана у јануару, како би преговори Београда и Приштине, на чему инсистира ЕУ, могли да почну у фебруару - каже Петровић.

Он додаје да је значајно да ће српска заједница имати добре позиције у новој влади.

- Од очекујућих 13 посланичких мандата, 11 ће припасти СЛС-у, а два „Јединственој српској листи“. У прошлој Влади Срби су имали два министарства - за повратак и заједницу, и за рад и социјалну заштиту. Сада очекујем још које министарство, рецимо пољопривреде, јер има доста Срба у руралним срединама, или неки ресор око заштите људских права - наводи Петровић.

Иначе, у Комисији за жалбе Централне изборне комисије расте број сведочења о манипулацији гласовима.

СИРОМАШНА ТРЕЋИНА ОПШТИНА У СРБИЈИ!

Пресс, Датум : 15.12.2010, Страна : 9

БЕОГРАД - Чак трећина општина у Србији спада у категорију неразвијених, а у њима живи скоро милион становника! Из ових сиромашних крајева људи се масовно исељавају, а само из Трговишта у претходних шест месеци отишле су чак 43 породице!

Ови алармантни подаци изнети су јуче на конференцији „Недовољно развијена подручја - шанса за инвеститоре“, на којој је државном врху представљена тешка ситуација у којој се налази 48 неразвијених општина, у којима је стопа развоја 60 одсто испод републичког просека. Председник општине Трговиште Дарко Томић упозорио је да су се из ове сиромашне варошице у претходних шест месеци иселиле 43 породице.

- Сви су отишли у Београд, што значи да су узели 100 радних места некеме у престоници - рекао је Томић.

Председник општине Нова Црња Пера Миланков каже да би председника Бориса Тадића, да може с њим да разговара у „четири ока“, замолио да одмах протера бирократију из државне управе, која је највећи разлог што их инвеститори заобилазе у широком луку!

- Пронашли смо озбиљног инвеститора из Немачке који жели да уложи огромна средства у нашу општину. Али, мука ме хвата паника када видим колика нам папирологија треба - истиче Миланков.

Наш саговорник упозорава да је ситуација тешка јер од 13.000 становника само 10 одсто има посао!

- Незапосленост је огромна, као и сиромаштво! Од 13.000 становника у Новој Црњи ради само 1.300 људи - упозорава Миланков.

Сулејман Угљанин, министар без портфеља, у чијој је надлежности Канцеларија за одрживи развој недовољно развијених подручја, поручио је да су неразвијене општине неоткривено благо и да представљају плодно тло за инвеститоре.

Он је најавио да ће држава у 2011. години, поред финансирања пројектне документације, почети да финансира и саме пројекте.

- Настојимо да побољшамо квалитет пројеката и да сузбијемо формалне грешке које се јављају при аплицирању за пројекте - објаснио је Угљанин и поручио да ће држава подржавати само оне пројекте који ће произвести домино ефекат у одрживом развоју.

Према његовим речима, приоритет, ипак, треба да буде едукација општинских управа за припрему пројеката који ће постати део развојних планова ЕУ. Скуп су присуствовали и председник Борис Тадић, вицепремијери Ивица Дачић и Божидар Ђелић, министри Слободан Милосављевић и Верица Калановић, као и шеф делегације Европске комисије у Србији Венсан Дежер.

Божидар Ђелић рекао је да је планом буџета за 2011. годину предвиђено повећање новчаних трансфера за локалне самоуправе за 28 одсто.

ПЕТИЦИЈА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 15.12.2010, Страна : А8

Акција прикупљања потписа за остваривање имовинских, станарских и других стечених права Срба из Хрватске почиње данас на територији целе Србије, Црне Горе и Републике Српске. Петицију ће моћи да потпишу и они који се налазе у расејању – у САД, Канади, Аустралији и европским земљама.

– Акција ће трајати до 31. јануара идуће године, а осим избеглих и прогнаних Срба, право на потписивање имају и грађани који су пореклом из Хрватске или у овој земљи имају било какву имовину. На петицију се могу потписати у најближој месној заједници, сваког радног дана од девет до 15 сати – казао је за „Политику” Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица, и додао да је акцију покренуло више од 100 избегличких и завичајних удружења.

Ова петиција је, како објашњава Линта, апел упућен Европској унији да не потписује уговор о приступању са Владом Републике Хрватске све док та држава „не достигне европске стандарде у правцу поштовања имовинских, стечених, станарских, статусних и других права у складу са бројним међународним, регионалним и билатералним документима”.

– То, пре свега, подразумева, враћање заузете покретне и непокретне имовине, њену обнову, повратак одузетог станарског права или правичну новчану надокнаду без икаквог условљавања и ограничавања. Захтевамо, такође, исте услове откупа за лица која су добила стан кроз такозвани Програм стамбеног збрињавања, исплату доспелих, а неисплаћених пензија, признање комплетног радног стажа до 1991. године и његову конвалидацију са признатим доприносима за период 1991–1995, исплату девизне и динарске штедње, новчану надокнаду за неучествовање у процесу приватизације, ревизију пресуда за ратне злочине донесених у одсуству окривљених; поштено и уједначено процесуирање ратних злочина и престанак етнички мотивисаних суђења, као и завршетак процеса ексхумације и идентификације несталих лица – набројао је Линта 12 тачака које чине садржај петиције.

Она је упућена на 175 адреса међународне заједнице и Хрватске, а уз текст молбе за подршку достављена је и на бројна имена званичника Србије.

– Писали смо и српским странкама у Хрватској. Није нам одговорила водећа Самостална српска демократска странка, као ни Српско национално веће. О нашим захтевима и акцији обавештене си и амбасаде 27 земаља чланица ЕУ. А када се акција оконча копије ћемо послати у Брисел, Хрватску и Београд, али и у Вашингтон, Москву и Пекинг – казао је Линта.

Више информација заинтересовани могу добити у просторијама Коалиције удружења избеглица у Улици краљице Марије 47/2 у Београду или на телефон 011/38-20-250.

PRESS CLIPPING

Четвртак 16.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РЕШЕЊА ЗА НОВЧАНУ ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 16.12.2010, Страна : 9

БЕОГРАД – Решење о исплати новчане помоћи намењене за решавање стамбених питања и економског положаја избеглих и расељених лица биће данас уручена председницима и градоначелницима 59 општина у Србији, најављено је из Комесаријата за избеглице, а помоћ у износу од 65 милиона динара представницима општина, на свечаности у Палати Србије, уручиће потпредседник Владе Јован Кркобабић.

Тим новцем обезбеђена је помоћ при решавању стамбених питања 120 породица избеглих и интерно расељених лица, као и економско оснаживање 150 корисничких породица, наводи се у саопштењу.

ЈОСИПОВИЋ И ТАДИЋ ГРАДЕ ЕВРОПСКО ПАРТНЕРСТВО

Данас, Датум : 16.12.2010, Страна : 13

Жељко Купрешак, амбасадор Хрватске у Србији

- Тешко је рећи излази ли Хрватска из кризе. Увећање БДП-а за 0,2 одсто неко може тумачити злонамерно и рећи да је реч о статистичкој грешци. Влада у томе, пак, види почетак излаза из кризе. Чињеница је да је Хрватска дубоко утонула у кризу, што је био шок за све слојеве друштва и што је изазвало бурне реакције синдиката. Ипак, кад се осврнемо на развој од успостављања независности до данас, рекао бих да смо учинили пуно. Од деведесетих, кад је БДП са 22 милијарде долара пао на 12 милијарди, данас смо стигли до БДП-а од око 50 милијарди евра, што је, ако преведемо у доларе, седам-осам пута више од нивоа из деведесетих - рекао је у разговору за Данас Жељко Купрешак, амбасадор Хрватске у Србији.

- Да ли ће разрешење случаја Санадер бити крај аферама које су већ дугоглавне вести из Хрватске?

- Корупцијске афере су дугогодишња малигна болест која је захватила сва транзицијска друштва, укључујући и хрватско. Биће потребно пуно година да се друштво од те болести излечи. Верујем да ћемо уласком у ЕУ ставити тачку на такве афере. Оно што је добро је да у овом тренутку нема недодирљивих.

Подсећам да су бивши министар одбране и његов заменик осуђени и да је бивши вицепремијер под истрагом. Битно је да у овим случајевима политика нема утицаја и да је хрватско правосуђе независно.

- На Бизнис форуму у Загребу крајем новембра изречена су очекивања да би трговинска размена Србије и Хрватске наредне године могла да достигне милијарду долара. Да ли је то реално?

- Јесте, јер већ смо имали близу милијарду евра размене 2008. Онда је дошла криза. Србија и Хрватска помало већ дижу размену и враћају се на позиције од пре пар година. Мислим да милијарда долара није крајњи циљ којем треба тежити, јер у СФРЈ, како је подсетио председник Хрватске привредне коморе Надан Видошевић, размена две бивше републике била је већа од 3,5 милијарде долара.
- Рекао је и да једва чека да Србија и Хрватска постану економски савезници...
- Потребни су нам „виши облици сарадње”, како се некада говорило. То подразумева стварање заједничких конзорцијума и заједнички излазак на трећа тржишта. Мислим да је Бизнис форум, у том смислу, учинио велики корак напред.
- Структура наших привреда је таква да смо међусобно више компатибилни него конкурентни и то треба искористити.
- Може ли се једног дана очекивати и политичко савезништво Србије и Хрватске? Понекад се стиче утисак да је међу бившим ЈУ републикама ривалитет снажнији од солидарности.
- Па једноставно, разум мора превладати. Мислим да су председници Јосиповић и Тадић отворили велике могућности за једно ново понашање које би се могло назвати европско партнерство. Хрватски стратешки интерес, без икакве дилеме, јесте да све земље југоисточне Европе уђу у ЕУ. Стабилизација прилика у региону је интерес Хрватске у политичком и у економском смислу.
- Како коментаришете коначну пресуду Шљиванчанину?
- Мислим да је то тужно. Јако лоше, јер сматрам да казна за такав злочин треба да буде виша. Наш став је да сваки ратни злочин треба да се примерено казни и, пре свега, треба да се рашчисти питање командне одговорности за све ратне злочине, како на Овчари, тако и у Вуковару.
- Случај „топнички дневници“ тужилац Брамерц је и у свом последњем извештају назвао сметњом у односима Хрватске и ЕУ. Може ли тај случај да „заглави“ Хрватску на путу ка ЕУ, као случај Младић Србију?
- Мислим да не може. Веће Трибунала одлучило је да топнички дневници не постоје. Суђење генералима у којем су дневници требало да буду део докумената је завршено. Не видим шта би достављање и проналажење значило након завршетка суђења.
- Ипак, Брамерц на томе инсистира.
- То је политички аспект суда који пре свега није добар за сам суд.
- Можете ли бити конкретнији?
- Ако неко тражи дневнике после суђења то је само доказ каква је оптужница.
- **Шта је са донаторском конференцијом за српске избеглице?**
- **О повратницима је дефинитивно постигнута политичка сагласност. Са хрватске стране нема, нити ће бити, политичких опструкција. Треба видети колико људи жели да се врати, а колико не жели да се врати већ да остане у Србији, и на основу тако припремљених података, организовати међународну донаторску конференцију.**
- Да ли је онда конференција прерано најављена?
- Сећате се да је требало да буде пре лета, па после лета. Сад се најављује за почетак пролећа. Мислим да ћемо до тада решити потребна техничка питања.
- Зашто досад нису решена техничка питања?
- То је питање упоређивања података које је српска страна дала хрватској и обрнуто преко УНХЦР-а. То је једини разлог зашто то још није учињено. Интензивно се ради и сигуран сам да ћемо врло брзо имати резултате.

Антрфиле : Шутановцу се верује

- Број српских грађана који путују у Хрватску пуно је већи од оног забележеног у званичној статистици. Исто тако, расте и број Хрвата који долазе у Србију, готово искључиво у Београд и Војводину. Обрадовао ме министар Драган Шутановац кад је недавно рекао да је био на Хвару и на Брачу и није могао да верује колико је Срба тамо. То је јако важно, јер Шутановцу се сигурно верује.

На 200.000 српских туриста у Хрватској 2009. била су три инцидента. Треба рећи да се ради о изолованим инцидентима, а не о озбиљнијем угрожавању свих оних туриста који долазе из Србије. Свако ко дође са добром вољом, а ништа се друго и не очекује од људи који долазе на одмор, може се осећати сигурним. Ако евентуално и буде инцидентата, одговорни ће сигурно бити процесуирани, а гости заштићени - истиче амбасадор Купрешак.

ОДЛОЖИТИ ПРИЈЕМ ХРВАТСКЕ У ЕВРОПСКУ УНИЈУ

Данас, Датум : 16.12.2010, Страна : 13

Почело потписивање петиције за права избеглих Срба

Београд - У Србији је јуче почело потписивање петиције за остваривање имовинских, станарских и других стечених права Срба из Хрватске.

Ова акција прикупљања потписа треба да оснажи петицију, коју је раније већ прихватило 100 избегличких удружења и завичајних клубова Срба из Хрватске, с циљем да одложе пријем Хрватске у Европску унију све док не уважи права својих изгнаних грађана српске националности.

Потписивање петиције организовано је у Србији, Црној Гори и Републици Српској, као и међу Србима у расејању - у САД, Канади, Аустралији, Новом Зеланду и европским земљама, и трајаће до 31. јануара 2011.

Право на потписивање петиције имају српске избеглице, затим Срби пореклом из Хрватске који су у Србији од 1918. године, као и други грађани Србије, који у тој земљи имају било какву имовину. **Сви заинтересовани за потписивање петиције треба да се обрате Коалицији удружења избеглица, улица Краљице Марије 47/2 у Београду, или на телефоне: 381/11-38-20-250; 381/063-76-86-837.**

Петиција је уследила пошто је 30. јуна ове године Брисел дао сагласност Хрватској да отвори Поглавље 23 које се тиче поштовања људских права, а да се у условима не помиње решавање проблема избеглих Срба. У петицији се од ЕУ тражи да у преговорима с Хрватском не дозволи затварање Поглавља 23 док не реши сва отворена питања избеглица.

- Петиција апсолутно није уперена против Хрватске, јер верујемо да је и у њеном интересу да нема незадовољних грађана, а истовремено треба да подстакне власти Србије да се адекватније заложу за права Срба - казао је председник Коалиције избегличких удружења Миодраг Линта.

Он је нагласио да српске избеглице из Хрватске нису задовољне што је на састанку председника Бориса Тадића и Иве Јосиповића „концепт темељних људских права замењен концептом основних потреба“. Тањуг

Антрфиле : Имовина или накнада

Председник Асоцијације избегличких и других удружења Милојко Будимир је истакао да се петицијом тражи обнова имовине уништене у рату и „терористичким акцијама“ или правична накнада, као и поврат насилно одузете и узурпиране покретне и

непокретне имовине. Избегли Срби из Хрватске захтевају да им се врате станарска права или исплати правична накнада за незаконито одузете станове, затим исплату динарске и девизне штедње и заосталих пензија, као и право на реконвалидацију радног стажа. Они не одустају ни од права на деонице и акције или накнаду за изостанак из процеса приватизације, а траже и ревизију пресуда за ратне злочине донетих у одсуству окривљених и престанак етнички мотивисаних суђења, као и завршетак ексхумација и идентификација несталих.

PRESS CLIPPING

Петак 17.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОПШТИНАМА 600.000 ЕВРА

Преглед, Датум : 17.12.2010, Страна : 5

Уручен новац за решавање проблема избеглих

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић уручио је јуче представницима 59 општина решења о новчаној помоћи у износу од 600.000 евра, која је намењена интеграцији избеглица и побољшању услова интерно расељених лица која живе у тим општинама. Средства су издвојена из буџета Србије, а њима ће се купити 120 пакета грађевинског материјала за завршавање стамбених објеката избеглих и расељених лица, а биће додељено и 145 пакета за њихово економско оснаживање. Потпредседник Владе истакао је да се мора обезбедити потпунија интеграција оних избеглих и расељених лица која хоће да остану у Србији, а онима који хоће да се врате у матичну земљу настојати да се обезбедити повратак.

„Влада Србе ће и даље, у сарадњи са међународним институцијама, наставити да ради на побољшању положаја тих лица, а настојаћемо да решимо и проблем колективних центара“, додао је Кркобабић.

„Већи део средстава за помоћ избеглим и расељеним лицама током протеклих година обезбеђен је из приступних фондова ЕУ, а остатак из Владе Србије и општинских буџета“ навео је комесар за избеглице Владимир Цуцић. „Током 2010. године обезбеђена је изградња кућа за 1.789 породица, 1.231 породица је економски подржано, а подељено је и 14.000 пакета помоћи“, навео је Цуцић и додао да је тим пројектима помоћи обухваћена цела Србија.

Заменик шефа мисије ОЕБС у Србији Томас Мур рекао је да су у протеклој години уложени заједнички напори како би се побољшао положај избеглих и расељених лица у Србији и како би им се обезбедио адекватан смештај и омогућио повратак.

У КУРШУМЛИЈИ ИЗБЕГЛИЦЕ БЕЗ СТРУЈЕ

Правда, Датум : 17.12.2010, Страна : 9

КУРШУМЛИЈА – Десет избегличких и две социјално угрожене породице, које су пре око два месеца усељене у новоизграђену стамбену зграду, ушли су јуче у канцеларију председника општине и затражили од њега да им се хитно прикључи струја. Те породице су пре око два месеца исељене из колективног центра Селова и усељене у нову стамбену зграду у насељу Расадици.

Међутим, у згради није укључена струја јер, како је раније изјавио председник општине Горан Бојовић (НС), општинска власт неће прихватити обавезе које је „штетним уговором“ преузела претходна власт, па ни део финансирања изградње нове трафо станице, која треба да кошта око пет милиона динара.

ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ 750.000 ДИНАРА

Пресс, Датум : 17.12.2010, Страна : 14

ВРАЊЕ - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић уручио је јуче градоначелнику Врања Миролубу Стојчићу решење о исплати новчане помоћи од **750.000** динара, намењеној економском оснаживању избеглих и интерно расељених лица.

Новац за исплату помоћи обезбедио је Комесаријат за избеглице Републике Србије, а примопредаји су присуствовали и представници делегације Европске уније у Србији и УНХЦР-а.

ДОБАР ОДНОС СА СУСЕДИМА

Преглед, Датум : 17.12.2010, Страна : 5

Регионална сарадња и толеранција су кључ у успостављању стабилности, мира и превазилажења неспоразума међу земљама у региону, рекао је данас шеф Делегације ЕУ у Србији Венсан Дежер. Дежер је на промоцији књиге "Управљање мултиетничким градовима у југоисточној Европи" истакао да су видљиви напори Србије у успостављању добрих односа са суседним земљама.

"Када се успостави добра политичка клима, то је прилика да се ради на решавању конфликта и њиховом превазилажењу, као што су проблеми избеглица или проблеми ратних злочина", рекао је Дежер и додао да је добро што је у те процесе укључен државни врх, али и невладине организације.

PRESS CLIPPING

Субота 18.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ТРЕЋИНА КОРИСНИКА НАРОДНЕ КУХИЊЕ У ЛОЗНИЦИ ДЕЦА

Данас, Датум : 18.12.2010, Страна : 13

Лозница - У Лозници се већ осам година оброцима из народне кухиње редовно снабдевају социјално угрожени грађани, а од садашњих 150 корисника трећину чине деца, док је приближно толико и старих.

Народна кухиња у Лозници се највећим делом финансира из градског буџета, за шта је ове године издвојено 7.220.000 динара, а њен рад помажу Влада Србије и локални дародавци, кажу у лозничком Црвеном крсту (ЦК).

Они наводе да се оброци за народну кухињу свакодневно припремају у ресторанима Јавног комуналног предузећа „Наш дом“, а корисницима се редовно обезбеђује пола литра куваног јела, 100 грама меса и трећина векне хлеба, а недељом суви оброци. **Заједничка комисија ЦК и Центра за социјални рад обављају избор корисника, а то су углавном породице без икаквих прихода, којима се пружа материјално обезбеђење, гранични случајеви у материјалном смислу, избеглице, интерно расељени и друге категорије социјално угрожених грађана.**

Народна кухиња у Лозници почела је да ради 2000. године, а након две године обезбеђен јој је стални рад.

ИЗБЕГЛИЦЕ ОСТАЛЕ БЕЗ СТРУЈЕ

Курир, Датум : 18.12.2010, Страна : 15

Свађа две политичке групације у Куршумлији скупо коштала избеглице, које већ месец и по дана у новим становима немају струју т т

КУРШУМЛИЈА - Због политиканства без струје усред зиме!

Обрачун између две оштро супротстављене политичке групације у Куршумлији скупо је коштао избеглице, јер већ месец и по дана од усељења у зграду немају струју.

Станове је саградила немачка хуманитарна организација АСБ, а општина је по уговору требало да обезбеди струју. Међутим, уговор је потписала власт коју су чинили ДС, Г17 плус и СПС-ПУПС, а пре пет месеци на власт је дошла коалиција ДСС, СРС, НС. Част да уручи кључеве припала је трећег новембра председнику општине Горану Бојовићу (НС), који је тада обећао да ће струја бити прикључена за неколико дана.

Директор куршумлијске Електродистрибуције Милан Ђурђевић отклања све дилеме.

- Да би струја привремено била укључена, општина мора да уплати милион динара за нову трафо-станицу. Њена вредност је пет милиона динара, а уговором је предвиђено заједничко финансирање, односно пола-пола. Међутим, општина је уплатила само 250.000 динара. Чим на наш рачун легне договорена сума, струја ће бити прикључена - каже Ђурђевић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 20.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

УСЛОВ ЗА ХРВАТСКУ

Вечерње Новости, Датум : 19.12.2010, Страна : 2

КОАЛИЦИЈА ИЗБЕГЛИЦА

КОАЛИЦИЈА удружења избеглица у Србији саопштила је јуче да није интерес Србије да Хрватска уђе у ЕУ пре него што испуни захтеве садржане у петицији избеглих и прогнаних Срба из Хрватске.

На тај начин манифестовала би стварну политичку вољу да се пронађе правично и трајно решење стотине хиљада Срба и осталих грађана који су избегли, прогнани или воде порекло из Хрватске.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 20.12.2010, Страна : 17

СМЕДЕРЕВО - Смедерево је из државног буџета посредством Комесаријата за избеглице добило **750.000** динара за побољшавање животних услова избеглих и интерно расељених. Кроз овај пројекат Смедереву је до сада припало укупно осам милиона динара. У колективном центру у Радинцу смештено је 350 избеглих и расељених особа.

СРЕДСТВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 21.12.2010, Страна : 5

КРУШЕВАЦ

Град Крушевац добио је од Комесаријата за избеглице из буџета Владе Србије **1.875.000** динара за подршку интеграцији избеглица и побољшању животних услова интерно расељених лица. Избор корисника и вредност појединачне помоћи, која неће бити већа од **375.000** динара, утврдиће град.

РОМСКЕ ПОРОДИЦЕ ДОБИЛЕ НАМЕШТАЈ

Пресс, Датум : 21.12.2010, Страна : 14

ПОЖАРЕВАЦ - У ново ромско насеље у Узун-Мирковој улици у Пожаревцу допремљена је донација Републике Србије за опремање **20** монтажних кућа. Реч је о насељу у које су се недавно уселиле породице Рома, избегле са Космета. Оне су од државе добиле намештај, душеке и постељину, како би опремили своје куће, површине од 30 до 55 квадрата. Рамадан Рустеми (на слици) каже да су захвални што им је омогућено да опреме куће.

ИЗБЕГЛИЦЕ У БЕЗНАЂУ

Правда, Датум : 21.12.2010, Страна : 8

АЛАРМАНТНИ РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА УДРУЖЕЊА

Удружење избеглица и прогнаника у Србији утврдило је у истраживању стања имовине и проблемима репатријације, односно интеграције избеглица да нема велике разлике у квалитету живота између оних који су добили држављанство Србије, и оних који нису, јер су обе групације „оковане тешким бременом немоћи, незнања и безизлаза“.

- Последњи је тренутак да Хрватска, Србија и БиХ предузму конкретне мере и пројектују путеве за излаз из постојећег, хаотичног стања - оцена је вође пројекта ИРИ (имовина репатријација - интеграција) Милорада Муратовића након истраживања које је обухватило 155 садашњих и 135 бивших избеглица, држављана Србије. Ово истраживање су уз сарадњу са Комесаријатом за избеглице Републике Србије обавили активисти Удружења.

- **Често се може чути од појединаца да ће групација миграната избеглица који су дошли у Србију ускоро изумрети. Они, како је показала анкета, нису укључени у решавање својих питања јер у институцијама нема њихових представника, у друштву су маргинализовани и немају утицаја на друштвену сферу и доношење закона који их се тичу** - каже Муратовић. Он пружа пуну подршку Петицији за поврат права и имовине коју су покренули лидери две највеће кровне асоцијације избеглица из Хрватске Милојко Будимир и Миодраг Линта, у којој се ЕУ позива да стопира улазак Хрватске у ЕУ док не испуни тзв. поглавље 23 које се односи на људска права и правосуђе.

- **Наши анкетари су утврдили да избеглице сматрају да ни под којим условима не треба прихватити пројекат стамбеног збрињавања, уместо поврата или правичне надокнаде имовине избеглицама из Хрватске. Све избеглице су једногласне да Хрватску не треба пустити у ЕУ док не реши питања имовине, пензија и осталих права - рекао је Муратовић.**

Он је похвалио Градску управу Београда укључивања избеглица у друштво.

- Добро је да делује Савет за миграције и решавање животне перспективе због не само 19.000 садашњих избеглица у Београду него и 220.000 оних који су деведесетих стигли да живе у престоницу, а још нису решили неке од својих основних проблема - каже Муратовић.

Приликом обиласка породица у кампу Радинац код Смедерева анкетари нису наишли ни на једног одраслог мушкарца који је нежењен и без деце што како сматра Муратовић треба да буде узор.

- Да је свуда тако, сасвим сигурно не би требало да бринемо за будућност - каже Муратовић.

Према речима Томе Купрешаковића из овог удружења, колико је тежак положај избеглица говори и то да су пре три дана у Нишу двоје избеглица умрли од глади.

- Стално нас зову и траже да им помогнемо да дођу до мало хране тек да преживе - каже Купрешаковић.

Удружење избеглица и прогнаника у Србији организује „сваког децембра од почетка избегличке голготе“ конференцију о избегличкој проблематици. Ове године тај скуп је заказан за 21. децембар.

Антрфиле : Милион прогнаних

У току сукоба од 1991. до 1995. године у Србију је избегло или протерано више од 800.000 грађана, држављана БиХ и Хрватске, а после бомбардовања 1999. године, са Космета се у Србију раселило око 200.000 људи.

Статистика показује да је Србија земља са најдужим избегличким стажом и највише избеглица у Европи.

PRESS CLIPPING

Среда 22.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАКНАДА ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ

Правда, Датум : 22.12.2010, Страна : 3

БЕОГРАД – Исплата редовне новчане накнаде за незапослене почеће данас на шалтерима свих пошта у Србији, најавила је Национална служба за запошљавање. Данас почиње и исплата привремене накнаде расељенима са Косова и Метохије, пише у саопштењу.

НОВА ПОД СВОЈИМ КРОВОМ

Вечерње Новости, Датум : 22.12.2010, Страна : 18

ПОКРАЈИНСКИ ФОНД ЗБРИНУО СЕДАМ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

СОМБОР - Седам породица са статусом избеглих и прогнаних особа, Нову годину дочекаће под својим кровом, у кућама које им је доделио Фонд АП Војводине. Куће са окућницама налазе се у Кљајићеву, Риђици, Станишићу, Стапару, Чичовима и Бездану.

Наиме, представници Фонда за помоћ избеглицама јуче су са овим породица потписали уговоре о додели кућа. За куповину објеката, бесповратна средства од 600.000 динара, за пет породица, обезбедио је УНХЦР, а две породице су добиле по 6.000 евра, од којих је 50 одсто неповратна помоћ, а остатак се враћа фонду најкасније до десет година од доделе.

Избегличке породице су добиле и по 100.000 динара за куповину грађевинског материјала или намештаја. Обраћајући се избеглицама градоначелник Сомбора Немања Делић је изразио наду да ће ова популација суграђана моћи потпуно да се интегрише у средину у којој живи дуже од деценије.

Избеглицама и прогнанима, ове године, додељено је 20 сеоских кућа са окућницама.

ШАНСА ЗА БИЗНИС ИЛИ ЗАПОШЉАВАЊЕ

Дневник, Датум : 22.12.2010, Страна : 8

ИЗ ПОВЕРЕНИШТВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У КАРЛОВЦИМА

Карловачка општина једна је од 59 локалних самоуправа у Србији које су добиле новац за економско оснаживање и осамостаљивање избегличких и интерно расељених породица. Реч је о суми од 750.000 динара, а решење о исплати уручено је председнику Савета за управљање миграцијама и члану Општинског већа Светиславу Ненадовићу у 16. децембра у Београду.

Како сазнајемо од повереника за избеглице у Сремским Карловцима Наде Остојић – Агбабе ово је други пут, у року од годину дана, да Комесаријат за избеглице

додељује карловачкој општини новчану помоћ за осамостаљивање и економско јачање избеглица и интерно расељених. Пре тачно годину дана исплаћена јој је иста свота, која је након конкурса подељена на шест домаћинстава за започињање и развој спонтаног бизниса.

Максимални износ који корисник може добити је 150.000 динара - каже Остојић - Агбаба.

– Поступак за расподелу помоћи треба да буде готов до 30. јуна следеће године. До тада општина је у обавези да формира комисију за избор корисника, која треба да донесе правилник, распише оглас и јавну набавку, донесе коначну одлуку о добитницима и о свему обавести Комесаријат за избеглице.

Протекле две године у Сремским Карловцима захваљујући Комесаријату за избеглице доста је учињено на побољшању услова живота и статуса избеглих и расељених. У том периоду Карловцима је додељено шест милиона динара за куповину грађевинског материјала за адаптацију кућа или завршетак градње. Ту врсту помоћи добило је 35 породица.

У локалном акционом плану за избеглице, који је усвојен крајем прошле године, зацртали смо као задатак обезбеђење помоћи у грађевинском материјалу за 20 избегличких породица, а ми смо до сада на тај начин помогли 35 домаћинстава – каже наша саговорница. – Други нам је циљ да помогнемо тим породицама да се запосле или започну неки бизнис, на чему сад радимо.

Антрфиле : Храна, огрев, лекови

Ове године Комесаријат је издвојио 224.000 динара за куповину огрева и 150.000 динара за лекове за избегле и интерно расељене у Карловцима. Такође, у два наврата 57 породица је добило пакете хране.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Блиц – Србија, Датум : 22.12.2010, Страна : 3

УЖИЦЕ

Удружење самарићанских радника из Немачке, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и локалном самоуправом, градиће у Севојну зграду са 15 станова за потребе избеглих, интерно расељених и социјално најугроженијих људи. Пројекат ће финансирати ЕУ, с тим што ће 12 станова бити уступљено избеглим и расељеним, док ће три припасти Ужичанима са социјално најтежим статусом.

МИЉКОВИЋИ ДОБИЈАЈУ КУЋУ

Блиц – Србија, Датум : 22.12.2010, Страна : 4

Стигла помоћ десеточланој породици са Космета

Уништену кућу у земљотресу породици са осморо деце обновиће Министарство за повратак у Влади Косова.

Са првим лепшим временом почеће зидање куће за десеточлану породицу Мирјане и Зорана Миљковића у селу Босце код Косовске Каменице.

Недавну причу у „Блицу“ о страдању ове породице прочитао је Саша Рашић, министар за повратак у Влади Косова и, како вели, без трунке размишљања

сазвао колегијум Министарства који је мимо административних процедура донео одлуку о издвајању средстава за градњу куће породици Миљковић.

На терен је изашла Комисија и обележила локацију на којој ће с првим зрацима сунца и температуром изнад пет степени Целзијуса, започети изградња куће површине 75 квадратних метара. Средства су издвојена, одређен извођач радова, остаје да сачекамо отопљење и могућност да грађевинци изађу на терен и да у року од максималних 40 дана предају кључеве Миљковићима - каже Рашић Он каже да одлуку о пружању помоћи породицама попут Миљковића није тешко донети.

Довољно је да сазнамо да таквих породица има, да желе да остану да живе на Косову и да им је потребна помоћ - каже Рашић додајући да је Министарство спремно да притекне у помоћ свим породицама које су се попут Миљковића нашле на ледини. Миљковићи су да подсетимо до 2003. године живели у селу Босце. У земљотресу који је те године погодио поморавски крај њихова трошна кућа распукла се. Беспомоћно су ишчекивали и од гладних уста деце одвајали парче хлеба, како би дочекали чланове бројних Комисија који су из месеца у месец свраћали, сачињавали записнике и обећавали да ће им дом бити обновљен. Пре пет година усред ноћи морали су изаћи на ледину. Кров се срушио. Избора нису имали - преселили су се код Мирјаниних родитеља у село Гризиме. Упркос томе што су геометри обележили локацију, Миљковићи још не верују да ће имати свој дом, да ће њихово осморо деце имати кревете и да ће за месец два погаче бити печене у њиховом шпорету.

Бог је услишио наше молитве. Парче хлеба нисам замесила да се нисам Богу помолила. Ето Бог вас је послао. Хвала вашој редакцији, министру Рашићу и свим људима - набраја Мирјана позивајући донаторе да дођу на полагање камена темељца.

Чекамо да сунце засија да и нас огреје - рече она убеђена да је мукама њених осморо деце дошао крај. Уз Министра Сашу Рашића, епископ рашко-призренски владика Теодосије, благословио је донаторство породици Миљковић. Двојица најстаријих Миљковића - Милош и Марко, надају се да ће људи добре воље попут Рашића и Владике Теодосија притећи им у помоћ да отворе аутомеханичарску радионицу, јер ће до краја ове школске године завршити занат и како рекоше време је да оцу Зорану помогну да одхрани нејач и изведе их на пут.

АРКАНОВ ОФИЦИР СЕ КРИО У АУСТРАЛИЈИ

Блиц, Датум : 22.12.2010, Страна : 16

Бивши официр спрске Српске добровољачке гарде Жељка Ражнатовића Аркана, који је после рата живео у Аустралији, сакривао је свој идентитет читавих десет година.

Суд за избеглице одлучио је да не може да добије статус избеглице, али аустралијске власти не желе да открију да ли је официр депортован или се још налази у имиграционом затвору.

Овај 40-годишњак ушао је у Аустралију пре десет година са лажним пасошем и живео под другим именом осам година, пре него што се сазнало за његову ратну прошлост. Држављанин Србије рекао је имиграционим властима да га је у гарду позвао Аркан, после разговора са њим, 1990 године. Србин, чији идентитет Суд за избеглице није желео да открије, доспео је до ранга официра у Аркановим "тигровима" пре него што је напустио јединицу после 1992. године. Тврдио је да се плаши за свој живот и да заслужује азил јер ће га бивши чланови гарде тражити уколико се врати у Србију. Изјавио је да је био сведок зверстава које је Арканова група чинила између 1990. и 1992. године, али да није учествовао у злочинима против човечности. Он се потом

оженио и добио привремену супружничку визу, али се развео пре него што је успео да добије визу за стални боравак.

Пре четири године пријавио се за статус избеглице у Аустралији под лажним идентитетом, али је био одбијен.

Када је признао свој прави идентитет, бивши министар за имиграцију Крис Еванс одлучио је да је у јавном интересу да поново затражи заштитну визу. У одлуци из априла, суд није разматрао да ли постоје докази да ли је бивши официр починио било какав ратни злочин, када је одлучено да не може да добије заштиту као избеглица. Арканова супруга, Светлана Цеца Ражнатовић, била је од 1. до 15. децембра на турнеји у Аустралији, а ускоро се очекује да тужилаштво против ње, њене сестре Лидије и функционера “Обилића” подигне оптужницу за нелегалну продају фудбалера, којом су нелегално стекли око 235 милиона динара. Медији су спекулисали да би Светлана Ражнатовић могла да остане у Аустралији и тако покуша да избегне кривичну одговорност.

PRESS CLIPPING

Петак 24.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Пресс, Датум : 24.12.2010, Страна : 16

УЖИЦЕ - Удружење самарићанских радника (АСБ) из Немачке у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и градом Ужице изградиће 15 стамбених јединица за избегле и расељене особе у Севојну.

Овај пројекат финансира Европска унија преко Делегације Европске уније у Србији. **Станови ће бити просечне величине 40 квадратних метара**, а три стана су намењена социјално угроженим породицама из локалне заједнице.

ОБРАЗОВАЊЕМ ПРОТИВ СИРОМАШТВА

Данас – Браничево, Датум : 24.12.2010, Страна : 8

Божидар Ђелић, заједно са представницима пожаревачке локалне самоуправе, обишао је ново насеље са 20 стамбених јединица у којима су смештене избегле породице

Пожаревац - Боравећи у Пожаревцу, потпредседник Владе Републике Србије и министар за науку и технолошки развој **Божидар Ђелић, заједно са представницима пожаревачке локалне самоуправе, обишао је новоизграђено насеље са 20 стамбених јединица у којима су смештене избегле и интерно-расељене породице.** Насеље се налази у Узун Мирковој улици, а уточиште у њему од 25. септембра ове године, нашло је преко стотину чланова породица које су донедавно неусловно живеле на локацији „Картон насеље“ на Лучичком путу.

У разговору са станарима, међу којима је велики број деце која не иду у школу, Ђелић, који је овом приликом уручио и пригодну донацију, потенцирао је значај образовања и најавио да је следећи корак Владе у сарадњи са локалном самоуправом, економско оснаживање ових породица и њихово образовање.

-Сиромаштво се најбоље лечи кроз знање и зато је неопходно да идете у школу, да учите да читате и пишете, да се образујете јер су овом друштву потребни образовани кадрови, основна је порука потпредседника Владе.

Координатор пројекта изградње станова за избегла и интерно расељена лица у Пожаревцу била је заменица градоначелника Вукица Васић која је у реализацију ове инвестиције уложила доста напора сматрајући да се избеглим и расељеним Ромима морају обезбедити нормални услови становања.

- **Потпредседник Владе је испред свог министарства обезбедио по две радне столице за сваки стамбени објект, ормаре и столове. Град је поклонии кревете и душеке.** Формирали смо тим који ће се бавити социјалном инклузијом ових породица и њиховим укључивањем у све процесе друштвеног живота, како би чланови ових

домаћинстава постали равноправни грађани наше локалне заједнице. Такође, формирали смо тим за израду акционог плана за Роме, који је у надлежности просветне инспекције. Министарство просвете настојаће да се ова категорија наших суграђана у што већем броју укључи у образовни систем, истакла је овом приликом Вукица Васић. Поред столица, столова, душека и кревета, гости су најмлађима даривали свеске и уџбенике.

ЈОШ СЕДАМ ПОРОДИЦА ПОД КРОВОМ

Дневник, Датум : 24.12.2010, Страна : 11

НАСТАВЉЕНА АКЦИЈА ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

СОМБОР: Потписивањем уговора о додели кућа са још седам избегличких породица покрајински Фонд за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима наставио је са пружањем помоћи овој категорији становништва у Сомбору. Јуче потписаним уговором обезбеђене су по две куће у Бездану и по једна у Кљајићеву, Стапару, Риђици, Станишићу и Чичовима, чиме се број кућа које су на овај начин добиле нове власнике само у овој години попео на 20, што је изузетно важно за средину у којој је својевремено (1995) сваки четврти житељ био избеглица.

За куповину кућа бесповратна средства, у износу од 600.000 динара за пет породица, обезбедио је УНХЦР, док су две породице добиле по 6.000 евра за куповину кућа, од којих је 50 одсто неповратна помоћ, а преосталих 50 одсто се враћа Фонду најкасније до 10 година од доделе новчане помоћи. Поред самих објеката, тачније средстава за њихову куповину, избегличке породице су добиле и по 100.000 динара за куповину грађевинског материјала или намештаја.

Обраћајући се избеглицама, градоначелник Сомбора Немања Делић је изразио наду да ће ова популација наших суграђана моћи потпуно да се интегрише у средину у којој живи дуже од једне деценије.

Настојаћемо да свим људима који живе на нашем подручју дамо шансу да се интегришу, а додела кућа је први корак ка томе. Време у којем живимо је време кризе, беспарице, недостатка посла, али надам се да ћемо у наредном периоду решити те проблеме и свима који то желе омогућити да напредују. Ви имате нови дом и желим да вас нове околности мотивишу да се и даље борите и омогућите напредак вашим породицама – рекао је градоначелник Сомбора Немања Делић.

ДОДЕЉЕНИ СТАНОВИ ПОВРАТНИЦИМА У ВИШЕГРАД

Данас, Датум : 24.12.2010, Страна : 13

Сарајево - Министар за људска права и избјеглице БиХ Сафет Халиловић јуче је у Вишеграду уручио бошњачким повратницима кључеве десет стамбених јединица за чију је обнову ово министарство издвојило 300.000 конвертибилних марака.

„Ово је један од 16 пројеката помоћи повратницима у општини Вишеград, за које је Министарство у посљедње вријеме издвојило 2.660.000 КМ, а путем ЦЕБ пројекта обезбедило је и додатних 1.230.000 КМ“, рекао је Халиловић.

СРБИМА У УПИТНИКУ ПОСТАВЉЕНА ЗАМКА

Правда, Датум : 24.12.2010, Страна : 8

ХРВАТСКА КРОЗ ПОПИС СТАНОВНИШТВА ПРИПРЕМА СТВАРАЊЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

На предстојећем попису становништва у Хрватској 2011. године све је припремљено за дефинитивно нестајање припадника Српске православне цркве, јер је у рубрици за вероисповест понуђена и непостојећа „православна црква“, што је припрема за увођење хрватске православне цркве – тврди председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске Милојко Будимир.

Тим поводом у разговору за „Правду“ он истиче да је реч о свесној манипулацији људском непажњом, из које би се касније извлачиле грешке политичке квалификације.

• Шта се крије иза формулације „припадник православне цркве“?

– Многи избегли Срби имају пријаву боравка у Хрватској и Срби који живе тамо могли би нехотице помоћи формирање хрватске православне цркве, јер се у **формулару за предстојећи попис лукаво наводе рубрике „Православна“ и „Српска православна црква“**. Људима морамо разјаснити шта то значи, јер иза формулације православна црква може стајати македонска, црногорска, а на крају ће испасти хрватска православна црква. Хрвати то вешто користе и успело им је да на попису 2001. године 90 одсто Срба изјасни за припадност православној, а само 10 одсто СПЦ. Сада је за очекивати да нас буде још мање.

• Покушаја формирања хрватске православне цркве било је више, недавно је формирано једно врло сумњиво удружење?

– **Покушавали су са формирањем хрватске православне заједнице, а сада вешто, испод жита припремају све за наш нестанак. Подмећу неко Удружење хрватских православца.** Ових дана била је делегација Срба из Задра у Београду и представили су институцијама Србије шта се тамо ради и траже помоћ, јер сами немају снаге да се одупру пошастима. Да би опстали као Срби, изложени су притиску да не буду православци, а знамо да мењање вере повлачи за собом мењање нације.

• Како гледате на то да католички веродостојници пред католички Божић, као успут, честитају и православни?

– Ових дана од својих пријатеља и познаника из Хрватске добијам честитке које најпре помињу Божић па онда Нову годину, а знамо чији се Божић слави пре Нове године. У томе има навођења на католичку веру, а сам долазак папе наговештава неку нову, универзалну, хришћанску веру која сигурно неће бити православна, већ подређена Риму. Наша православна вера нас је у Хрватској кроз историју сачувала као етнос и то изгледа сада морамо да платимо. Мени је такво честитање православног Божића тенденциозно. Једним хицем надбискупи у Бањалуци и Београду хоће да убију два зеца и да обадва буду у њиховој чорби.

Антрфиле : Заборављено 78.000 пријава за српску покретну имовину

• Хрват Ивица Бачић добиће ускоро надокнаду од Србије за аутомобил „рено 19“ који му је 1991. године бивша ЈНА посудила и уредно издала потврду. Како стоје ствари са српском покретном имовином у Хрватској и да ли је Збор народне гарде издавао Србима такве потврде?

– Знам да су Србима у крајевима који су били под хрватском контролом издаване такве потврде, али не знам никога ко је успео да буде обештећен од хрватске државе. Ако ће Србија да исплати одштету том Хрвату, онда реципрочно и Хрватска, ако желе

помирење, треба да плати Србима. Срби су поднели 78.000 пријава за нашу покретну имовину и то се сада налази у Министарству финансија. Нико није озбиљно узео у разматрање те наше предмете.

PRESS CLIPPING

Понедељак 27.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 25.12.2010, Страна : 3

У Кладову је потписан уговор о изградњи зграде са 17 стамбених јединица за социјално становање у заштићеним условима. Уговор су потписали општина Кладово, Комесаријат за избеглице Србије, Центар за социјални рад Кладово и Дански савет за избеглице. Пројекат финансира Влада САД са 500.000 долара. Општина Кладово је обезбедила земљиште, инфраструктуру и дозволе.

КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 27.12.2010, Страна : 17

ШИД - Покрајински Фонд за помоћ избеглима и расељенима, обезбедио је за шест избегличких породица куће, у селима шидске општине, вредне од по 6.000 евра. Нови станари половину од ове суме плаћају на отплату од 10 година. Покрајински фонд је у првој тури ове године већ обезбедио шест кућа.

ДРЖАВНИ КВАДРАТ ЗА 600 ЕВРА!

Пресс, Датум : 27.12.2010, Страна : 6

Министар за просторно планирање Оливер Дулић за идућу годину најавио почетак изградње 1.633 непрофитна стана у 12 српских градова

БЕОГРАД - Држава ће следеће године почети са изградњом 1.633 стана за социјално угрожене категорије, који ће се продавати по цени од 600 до 700 евра по квадрату, најавио је јуче министар животне средине и просторног планирања Оливер Дулић.

Он је навео да ће се станови градити у 12 градова у Србији - Крагујевцу, Нишу, Смедереву, Зајечару, Зрењанину, Чачку, Краљеву, Крушевцу, Ужицу, Пироту, Панчеву и Кикинди. Предност при њиховој куповини имаће особе са нерешеним стамбеним статусом и ниским примањима. Један део станова моћи ће и да се изнајми по месечној цени од 40 до 80 евра. Домаћинства која се буду одлучила за куповину стана на кредит, месечну рату плаћаће у просеку од 120 до 200 евра.

Каматна стопа за кредите на 24 године неће прелазити четири одсто.

Кирија од 40 до 80 евра

Укупно ће, према Дулићевим речима, бити изграђена 1.633 стана, које ће са 32 милиона евра финансирати Развојна банка Савета Европе. Највише социјалних станова биће изграђено у Крагујевцу, укупно 400.

- У Нишу ће бити изграђено 300, Смедереву 150, Зајечару 114. У Зрењанину, Чачку, Краљеву и Крушевцу биће изграђено по 100, у Ужицу 80, Пироту 65, Кикинди 60, а у Панчеву 64 стана - навео је Дулић за Пресс.

Од укупног броја јефтиних, непрофитних станова, 626 ће бити изнајмљено социјалним категоријама становништва, а 1.007 биће продато.

- Прошле недеље потписан је споразум са Развојном банком за суфинансирање пројекта социјалног становања, а следеће године почеће градња јефтиних, непрофитних станова. Станови из тог пројекта, који би уз учешће општина требало да вреди око пет милијарди динара, биће продани по значајније повољнијим ценама него што постоје на тржишту тих градова у којима ће се градити - рекао је Дулић.

Он је објаснио да ће право на куповину ових станова имати социјално угрожене категорије, а да су критеријуми дефинисани Законом о социјалном становању.

- Ранг-листе на основу економског статуса, броја чланова домаћинства, броја деце и инвалидитета у породици правиће локалне непрофитне агенције. Посао ће добити фирме које понуде најбоље услове на конкурсима какав је био расписан за пројекат на месту бивше касарне „Степа Степановић“ на Вождовцу, а локалне фирме имаће предност - рекао је Дулић.

Министар не верује да ће изградња социјалних станова утицати на тржишне цене квадрата.

- Они се граде пре свега због једне категорије становништва, којој ће на овај начин држава помоћи да дођу до станова, које никако не би могли да купе по тржишним условима - каже Дулић.

Грађевинце плаше мегапројекти

Катарина Лазаревић из Агенције за некретнине „Алка“ сматра да је оваква помоћ државе и те како потребна, али да на овај начин она не сме да „убије“ тржиште некретнина.

- Такође, треба омогућити свима да зидају под истим условима - каже Лазаревићева.

Грађевинци истичу да изградња непрофитних станова не може да утиче на тржишно пословање, али то могу велики пројекти државе попут оног на месту бивше касарне „Степа Степановић“ на Вождовцу.

- Цене квадрата у унутрашњости никада се до сада нису рефлектовале на оне у већим градовима, а поготово не у Београду, па тако неће ни ова која је намењена за социјалне категорије становништва. На пословање у грађевинарству више могу да утичу нови пројекти Владе Србије са нижим ценама у односу на тржиште, као што је пројекат на Вождовцу - рекао је за Пресс руководиоца радова Грађевинског предузећа „Неимар“ Јован Ристић.

Антрфиле : Ко ће моћи да купи социјални стан

По Закону о социјалном становању који је усвојен у августу 2009. године, право на непрофитне станове имаће особе без стана и које од прихода које остварују не могу да обезбеде стан по тржишним условима. Основна мерила за утврђивање приоритета за решавање стамбеног питања на овај начин биће - стамбени статус, висина примања, здравствено стање, инвалидност, број чланова домаћинства и имовинско стање. У закону пише да ће предност имати млади, деца без родитељског старања, самохрани родитељи, породице са више деце, самачка домаћинства, лица преко 65 година старости, особе са инвалидитетом, избеглице и интерно расељена лица, Роми и припадници социјално рањивих група.

Много јефтине од тржишне цене

број тржишна цена
Град станова евра/м²
Крагујевац 400 700-1.100
Ниш 300 600-1.200
Смедерево 150 700-800
Зајечар 114 500-700
Зрењанин 100 500-800
Чачак 100 600-1.000
Краљево 100 800-1.000
Крушевац 100 750-800
Ужице 80 600-1.200
Пирот 65 600-650
Панчево 64 650-700
Кикинда 60 650-700

ДОНАТОРИ ГУБЕ ИНТЕРЕС

Вечерње Новости, Датум : 27.12.2010, Страна : 4

Едвардо Арболеда, из комесаријата УН за избеглице

СРБИЈА се окреће европским интеграцијама и нема више рата на њеном подручју, па донатори губе интерес за решавање проблема избеглих и расељених, пошто се и ратни сукоби јављају у другим крајевима планете, изјавио је у интервјуу ФоНету шеф канцеларије Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) Едвардо Арболеда.

Он је напоменуо и да је средстава све мање, објашњавајући да је “можда главни разлог за то што се Србија, релативно говорећи, не сматра тако сиромашном земљом, попут многих других широм света”. С друге стране, Арболеда је, позивајући се на незваничне резултате истраживања Републичког завода за статистику, указао да у Србији 97.000 интерно расељених лица има потребу за неком врстом социјалне помоћи.

- Следећи логичан корак је да, у сарадњи са властима у Србији, испланирамо решења за проблеме интерно расељених лица. Паралелно са тим наставићемо да радимо и на повратку на Косово свих који то желе - најавио је Арболеда, и истакао да би “свако требало да има право на избор места становања”.

УМИВАЊЕ НАД ДВОРИШНИМ ЧЕСМАМА

Дневник, Датум : 27.12.2010, Страна : 14

КАКО ЖИВЕ СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНИ ЗРЕЊАНИНЦИ

Избеглице, расељена лица и Роми само су неки од оних који имају проблема са нерешеним стамбеним питањем у Зрењанину. Одређени број грађана, и поред завршеног радног века, није успео да се скући, а у истој ситуацији налазе се и самохрани родитељи и инвалиди минулих ратова. Такође, једна од рањивих друштвених група су и деца без родитељског старања.

У овој години, на евиденцији Центра за социјални рад у Зрењанину, било је 175 такве деце, од чега је 90-оро смештено у хранитељске породице, где држава плаћа надокнаду до завршетка редовног школовања. А након тога опет остају без решеног стамбеног питања. Радна група за израду Стамбене стратегије града истиче да ће, осим на њих, у наредном периоду посебна пажња бити усмерена и на ромску популацију, због општих, лоших услова становања, “дивље” изграђених објеката, који су при томе неприкладни за живот. У граду на Бегеју постоје три нехигијенска насеља Рома. Најстарије је Дудара, у коме има 49 домаћинстава, у просеку са седам чланова.

Већина становника прима материјалну помоћ. Насеље нема пут, канализацију и тротоар, док поседује воду, захваљујући и систему дворишних чесми, као и електричну мрежу. Насеље је предвиђено за рушење и расељавање, због промене намене простора, али није познато када ће ова намера бити спроведена у дело.

Други нехигијенски квартал је у Сурдучкој улици и сличан је Дудари. Овде су стециште пронашла интерно расељена лица. Укупно броји 145 домаћинстава са просеком од седам чланова. Од инфраструктуре има тврд пут, тротоар, водовод и струју, а недостаје канализациона мрежа. Треће насеље је у Босанској улици са 11 домаћинстава, од по пет чланова. По животним условима оно је на вишем нивоу у односу на претходна два. “Свакако да ће и ова циљна група, у будућим програмима социјалног становања, бити један од приоритета, како бисмо им створили повољније услове за живот”, поручују из Радне групе за израду Стамбене стратегије.

Зрењанин је минулих година пружио уточиште и великом броју избеглих, прогнаних и расељених лица. **Локална самоуправа се кроз наменске програме труди да им трајно реши стамбено питање и побољша услове становања. Један од планова је и да у периоду од 2010. до 2013. године за најмање 30 фамилија обезбеди бесповратну помоћ у грађевинском материјалу за адаптацију старих кућа или завршетак започете градње.**

ПОКЛОНИ ЗА ИЗБЕГЛУ ДЕЦУ

Блиц – Србија, Датум : 27.12.2010, Страна : 8

КРАГУЈЕВАЦ

Поводом новогодишњих и божићних празника, градска управа поклонила је деци у колективном центру Трмбас поклон пакете са слаткишима и играчкама. У овом центру тренутно је 278 станара, углавном расељених са Косова и Метохије, а међу њима је 73 деце.

PRESS CLIPPING

Среда 29.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА ПОРОДИЦЕ ПАЛИХ БОРАЦА И ИНВАЛИДА РАТА

Данас, Датум : 29.12.2010, Страна : 22

Сомбор - Министарство за рад и социјалну политику Републике Србије, сарађујући са градом Сомбором, омогућило је да три породице реше стамбени проблем. Јованка Кончар и Милка Ловрић, као чланови породица палих бораца и Ђуро Пешут, ратни војни инвалид добили су кључеве станова у згради у Улици ВИИ војвођанске ударне бригаде у Сомбору.

Ове породице већ ових дана почеће усељавање у нове станове. Иначе, овог месеца избеглим и прогнаним лицима у сомборским селима и салашима додељено је 20 кућа, па је стамбени проблем за ову популацију ублажен.

А ОД ГРАДА - ПОКЛОНИ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2010, Страна : 26

ПОЖАРЕВАЦ - Вукица Васић, заменик градоначелника, уручујући новогодишње пакетиће обрадовала је 48 малишана из ромских породица избеглих са Косова, које су се недавно уселиле у нове, монтажне куће у Узун Мирковој улици.

Истога дана, пригодне поклоне предала је и штићеницима Центра за дневни боравак деце и омладине ометене у развоју, који су се дародавцима одужили новогодишњом приредбом. Пакетиће је добило и 140 малишана, корисника Народне кухиње Црвеног крста, за које је из градског буџета уплаћено 50.000 динара. Осим новца за поклоне угроженој деци, град је издвојио и 300.000 динара за куповину електричних колица Маријани Перовић (27), незапосленом трговцу из Пожаревца, која болује од мултиплекс склерозе.

У ХУМАНИТАРНЕ СВРХЕ 10 МИЛИОНА

Дневник, Датум : 29.12.2010, Страна : 9

НОВОГОДИШЊА АКЦИЈА ГРАДА

Како је и најављивано из Градске куће, 10 милиона динара прослеђених од прославе новогодишње ноћи биће расподељено у хуманитарне сврхе. Милион динара добиће 200 породица са статусом избеглица, по 5.000 динара за сваку.

Институт за здравствену заштиту мајке и детета добиће два и по милиона динара, а 578.000 динара намењено је за помоћ центрима за рехабилитацију бивших зависника. Новогодишњом хуманитарном акцијом обухваћен је и Геронтолошки центар те ће са два и по милиона динара бити финансирана набавка постелине и друге неопходне

опреме, а 3.444.000 динара биће искориштено за набавку два возила прилагођена за превоз особа с инвалидитетом.

КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2010, Страна : 22

НОВИ САД - У Војводини ће од данас још 68 избегличких породица добити жељени дом. Они су добили куће, обезбеђене посредством покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним људима. Ове године је тај фонд обезбедио 47 милиона динара за откуп 73 куће у Војводини, у које су усељене избеглице.

МЕНТОРИ ЗА РОМСКА ПИТАЊА У НАЈСИРОМАШНИЈИМ ОПШТИНАМА

Политика, Датум : 29.12.2010, Страна : А8

Они ће побољшати приступ младих Рома образовању који ће, по завршеном школовању, стицати занимање и тако се укључити у свет рада

У први разред основне школе уписује се од 10 до 20 одсто ромске деце из једне генерације. Неки од њих напусте школу већ после неколико месеци, а већина не дочека пети разред. У одељењу су „невидљиви” за другу децу, а наставници се труде да „проблем” што пре пребаце у следећи разред, тако да је чест случај да ђаци стигну до петог разреда а да не знају да читају нити пишу.

Да би се изменила оваква образовна статистика ромске популације, а у оквиру увођења инклузивне праксе у школама, у 58 најсиромашнијих општина у Србији ускоро ће почети са радом 28 ментора за ромска питања.

– Пројекат „Пружање унапређених услуга на локалном нивоу” (Delivery of Improved Local Services – DILS) финансира се из средстава зајма Светске банке и обухвата четири компоненте међу којима је и подршка увођењу иновативних решења заснованих на Закону о основама система образовања и васпитања, преваходно у делу инклузивног образовања (образовања ромске деце, деце са инвалидитетом и сметњама у развоју, сеоске, расељене и сиромашне деце).

Пројекат иначе истовремено спроводе министарства здравља, просвете и рада и социјалне политике. Планирано је да се побољша приступ образовању тако што би се створило окружење у коме ће се деца уписати у школу, добити квалитетно образовање у складу са њиховим потребама и способностима, остати у систему и стећи одређено занимање које води укључивању у свет рада – објашњава Зденка Миливојевић, координатор за ромске грантове ДИЛС/ РЕФ пројекта Министарства просвете.

Када је реч о образовној инклузији Рома, општине које су изабране добиће и финансијску и стручну подршку.

– Дужност ментора биће да у прва три месеца ангажовања дају подршку општинским тимовима како би се дефинисале које су то потребе на локалу и да се тако направи предлог пројекта за који ће Министарство просвете одвојити одређена средства за наредну годину. Тачно је да на локалу већ постоје, да тако кажем, „ромске структуре” – педагошки асистенти, рома координатори, постоје ромски медијатори везани за здравље, национални савет у већини општина има своје канцеларије, а ментори ће радити заједно са њима, као и са ромским родитељима – објашњава Миливојевић.

Радиће се у седам области: потпуни обухват ромске деце, квалитет образовања, смањивање осипања деце из школе, десегрегација, решавање проблема дискриминације, увођење ромског језика у образовање и стварање локалних акционих планова.

– Обично се у једној генерацији која је стасала за полазак у школу упише 10, највише 20 одсто деце. Циљ је да ромска деца буду уписана 100 одсто. Идемо на то да добију једнак квалитет образовања као и остали ђаци и да се индивидуални образовни план користи онолико колико је потребан за свако ромског ученика, било да је у питању надарено или дете које има проблем са српским језиком – објашњава саговорница.

Она каже и да подаци показују да деца већ после првог разреда, а често и после првих месец дана напуштају школу и да најчешће након четвртог разреда просто „нестану” из образовног система.

– У овом тренутку имамо 2.300 ромске деце уписане школске 2010/2011 у ових 58 општина, а више од 10.000 ромске деце узраста за први разред је остало ван система. Они су наша циљна група. Желимо да се то осипање сведе на минимум.

Радићемо и на десегрегацији. У Србији имамо школе са одељењима у којима су само ромска деца, чак имамо и етнички чисте школе. На пример и једној школи у Нишу је 95 одсто ромске деце, а осталих пет одсто уђу па изађу кад виде да су ученици Роми у већини. Такође ће се радити на стварању могућности да се ромска култура и идентитет ромске националне заједнице препозна и прихвати и тиме што ће се ромски језик и студије ромологије, које су већ развијене на одређеним универзитетима у Србији, укључити на одређени начин у образовање – каже Зденка Миливојевић.

Она појашњава да је тачно да су циљна група ромска деца од три до 19 година, али да то не значи да ће се правити нова сегрегација. Поента је да ромска и неромска деца буду укључена заједно, како кроз школске, тако и кроз и ваннаставне активности – утакмице, игре, забаве, целодневне боравке...

Миливојевић каже и да је у школама заправо најмањи проблем са децом, већ да је главни проблем у наставницима, који имају ниска очекивања од ромских ђака (превођење из једног разреда у други по систему „само да те не гледам” или „ево ти два само да прођеш”), а посебно осетљиве категорије са којима ће се радити су ромске девојчице.

PRESS CLIPPING

Четвртак 30.12.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КРОВ ЗА 20 ПОРОДИЦА

Вечерње Новости, Датум : 30.12.2010, Страна : 21

ЗАВРШЕНА ЗГРАДА ФИНАНСИРАНА СРЕДСТВИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

СМЕДЕРЕВО - Кључеве нових станова изграђених средствима Европске уније за социјално угрожене породице јуче је добило 15 породица расељених, једна избегличка и четири социјално угрожене породице.

Зграда са 20 станова изграђена је у оквиру програма за становање у заштићеним условима, а део је пројекта ЕУ за претприступну помоћ, реализованог у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и УНХЦР.

Вредност радова је 375.000 евра, а град је поконио и опремио земљиште.

- Ово је најбољи новогодишњи поклон и један од најбољих начина за решавање избегличких питања. Србија је, нажалост, и даље прва у Европи по броју избеглих. Имамо близу 60 колективних центара у којима живи 4.700 људи. До сада су изграђена 682 оваква објекта за 2.000 избеглих и интерно расељених - изјавио је Расим Љајић, министар за рад и социјалну политику.

Поред ове зграде, ускоро ће почети и изградња још једне са 20 станова у оквиру истог пројекта. Према најавама, требало би да прими станаре најкасније у ово време наредне године.

Уручењу кључева новим станарима присуствовали су и Томас Њоки, представник делегације ЕУ у Србији, Едуардо Арболеда испред УНХЦР, Светлана Велимировић, заменик комесара за избеглице, и Предраг Умичевић, градоначелник Смедерева.

Антрфиле : УТОЧИШТЕ

У Смедерево се после ратова на простору бивше државе доселило око 18.000 избеглих и расељених. Још око 350 избеглих смештено је у колективном центру у Радинцу, некада највећем избегличком кампу на Балкану.

КУЋЕ ДОБИЛО 68 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 30.12.2010, Страна : 15

НОВИ САД - Председник Владе Војводине Бојан Пајтић уручио је јуче у Новом Саду кључеве од кућа за 68 избегличких породица у покрајини, које су обезбеђене посредством покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима.

У оквиру покрајинског програма трајног збрињавања породица избеглих и расељених откупљене су куће у општинама Сомбор, Суботица, Апатин, Шид и Панчево, а та акција остварена је уз помоћ београдске Канцеларије УНХЦР-а.

Напоменувши да су хуманост и брига о људским животима били пресудни мотив када је пре неколико година донета одлука о формирању тог покрајинског фонда, **Пајтић је рекао да је тим програмима у Војводини до сада обезбеђено 668 кућа и збринута 3.000 људи.**

Следеће године, како је планирано, требало би да буде додељено још 120 кућа широм покрајине, од којих ће половина новим власницима бити предата већ у првом кварталу, рекао је Пајтић.

Републички комесар за избеглице Владимир Цукић, на свечаности одржаној у холу Владе Војводине, истакао је да је, захваљујући сарадњи између покрајинских органа и УНХЦР-а, омогућено да за 970 милиона динара буде купљено 570 кућа, као и да се обезбеди грађевински материјал онима који су сами купили куће, али нису имали довољно новца за њихово реновирање.

Директор покрајинског Фонда за избегла, расељена и прогнана лица Радомир Кукобат рекао је да је ове године тај фонд обезбедио укупно око 47 милиона динара за откуп 73 куће у Војводини за трајно збрињавање избегличких и породица расељених и доделио два пакета са грађевинским материјалом, вредна по 5.000 евра.

УГАЉ

Вечерње Новости, Датум : 30.12.2010, Страна : 21

ПОЖАРЕВАЦ - Привредно друштво "Термоелектране и копови Костолац" поклонило је јуче 60 тона угља ромским породицама, које су недавно усељене у нове куће у Узун-Мирковој улици у Пожаревцу.

Реч је о 21 породици избеглица са Космета, за које је ново насеље подигнуто сарадњом ЕУ и локалне самоуправе. Угаљ су добили на иницијативу начелника Браничевског управног округа, Горана Петровића. Влада Србије обезбедила им је намештај и постељину, а град пакетиће за 48 малишана.

ПОКЛОН ЗА ОБОЛЕЛЕ ОД ПАРАЛИЗЕ

Данас – Браничево, Датум : 30.12.2010, Страна : 4

Пожаревац - Заменица градоначелника, Вукица Васић је Маријани Перовић, оболелој од церебралне парализе, уручила нова инвалидска колица са сопственим погоном, вредна 300 хиљада динара, поклон града Пожаревца, као наставак кампање подршке лицима са посебним потребама.

Такође је деци смештеној у Центру за децу ометену у развоју уручила новогодишње поклон пакете, као и свим малишанима у новосаграђеном насељу за избегла и прогнана лица са Косова и Метохије. Деца су овом приликом извела пригодне новогодишње програме.

ВРАТИЋУ СВЕ ПРОГНАНЕ СРБЕ НА КОСОВО

Политика, Датум : 30.12.2010, Страна : А6

ИНТЕРВЈУ: БЕЏЕТ ПАЦОЛИ, председник Алијансе за ново Косово

Север Косова требало би да има економску аутономију. – Дика Мартија нисам видео две деценије

Лидер Алијансе за ново Косово и по многима најбогатији Албанац на свету Беџет Пацоли, са сталним боравком у швајцарском Лугану, наметнуо се на ванредним косовским парламентарним изборима као кључна фигура у конституисању нове власти чији се епилог очекује у другој половини јануара нове године.

Са освојених 7,1 одсто гласова, са својим АНК, на петом је месту међу албанским странкама и у прилици је да поставља постизборне услове у покушају да формира коалицију са прворангираним Хашимом Тачијем.

Пацоли који каже да ће се у формирање нове косовске владе удружити са премијером у оставци Тачијем, али не и са онима који немају чисту биографију својевремено је био означен као један од највећих спонзора ОВК.

Овај албански тајкун, којем је својевремено швајцарска тужитељка Карла дел Понте упала у компанију „Мабетекс”, спреман је, каже, да све паре уложи у независно Косово, које без одуговлачења Београд треба да призна. Србе не види као мањину, јер по њему сви су – једнаки. Пристао је на разговор за „Политику”, иако се са породицом налази у Алпама где је на одмору.

Говорите како хоћете у владу са Тачијем и његовом Демократском партијом, али не и са Харадинајем. Да ли је то због тога што је лидер Алијансе за будућност Косова поново у хашком притвору због тешких оптужби које му се стављају на терет?

Спреман сам да после 9. јануара седнем са победником избора и разговарамо као професионалци, који имају снагу и вољу да раде за добробит државе. Немамо црвену линију, без обзира на то о којој је партији реч. Немам проблема са Рамушом, већ са корумпиранима и онима који заузимају фотеле и злоупотребљавају их за личне интересе. Такви људи нису само у Алијанси за будућност Косова (АБК), већ и у свим косовским партијама. Није искључено да и у мојој странци има таквих. Али не бих да будем за истим столом са људима који имају мрљу у својој биографији. Не спомињем имена, али сматрам да уколико и Харадинајева алијанса буде у коалицији са нама, наш простор за деловање ће бити јако сужен. Наглашавам, нама није стало до фотела, али нам је стало до пуног доприноса за све грађане, без обзира на то о којој је националности реч. Али у случају такве коалиције бојим се да бисмо били само део свега тога на уштрб оних који треба много боље и пристojније да живе.

Да ли се колебате у удруживању са Тачијем, посебно након објављивања извештаја специјалног известиоца Савета Европе о трговини органима који је узбуркао јавност?

Не, барем док не постоји бар једна судска одлука, која би за мене била важна.

Уверен сам да од тог извештаја, у којем је Тачи означен као централна фигура, нема ништа. Живим на Западу и уверавам вас да ту нема истине.

Препознајете ли себе у изјави одлазећег премијера, који каже да ће открити бројна имена Албанаца који су посредно допринели појави Мартијевог извештаја?

Читао сам о томе. Али не верујем да ће изаћи са тиме. Чак и не размишљам да би се моје име могло наћи на том списку. Уосталом, први сам подигао глас након те афере. Тачно је само, да сам у својој књизи „Са изазовом на изазов”, која је недавно изашла писао о добром понашању Дика Мартија. У књизи сам упозорио да Марти може направити скандал, с обзиром на његову репутацију комунисте. Грешка је што моје

упозорење на Косову нису озбиљно схватили, а биће потребно пуно времена и залагања да се исправи велика штета после његовог извештаја.

Прича се да у Лугану станујете на само седам стотина метара од Дика Мартија?
Мартија нисам видео последњих 20 година. Уосталом и Карла дел Понте је у мом комшилуку.

Шта ћете тражити у новој власти?
Место председника државе. Без тога не улазимо у коалицију. Али и министарства економије, здравља и најмање још једно, јер смо сведоци да ту ништа није урађено.

Колико ћете Срба вратити, ако се зна да је за десет година од 250.000 враћено тек негде око 10.000?

Вратићу на Косово све Србе. Косово мора бити мултиетничко и оно ће само као такво бити занимљиво за страна улагања. Али само јака држава биће спремна да прихвати све оне који би се вратили и који ће заједно са Албанцима и осталима, делити добро и зло. Наглашавам морамо много да уложимо у економију, али и у владавину закона, који мора бити једнак за све.

Да ли то значи да ћете као председник Косова кривично гонити и Тачија, ако се покажу тачним наводи Дика Мартија?
Закон ће бити једнак за све и нико не може да буде изнад закона.

Северни део Косова снажно се одупире укључивању у косовски систем, како видите његову будућност?

Волео бих да то буде слободна економска зона, у коју би јаки инвеститори улагали. Планирамо да се уложи велики капитал, где би за почетак било отворено најмање две до три хиљаде радних места. Север би имао економску аутономију.

Али ипак под ингеренцијом Приштине?
Не говорим политички, већ из економског угла. Моја партија има веома добар план у вези са тим питањем.

Шта очекујете од будућних преговора Београда и Приштине?
Још пре три године сам рекао да је срећа да људи разговарају, а не да ратују. Очекујем пуно од разговора. Али Београд мора да прихвати реалност да је Косово држава. Отворена је за све добронамерне људе, а у Србији верујем да су то одавно схватили. Шаљем јасну поруку да са признавањем не треба више одуговлачити.

Срећете ли се пословно или приватно са српским политичарима или онима који су у свету бизниса као и ви?
У последњих десет година нисам се ни чуо, а ни видео са људима који у српској политици или бизнису нешто значе.

Али зато у амерички „Бондстил” улазите, што би се рекло, без куцања?
Не, јер ја сам човек од градње, а не од продаје. Они имају своје канале. Не бавим се трговином, јер ја све чиним да иза мене остане нешто што ће се видети. У трговини никада нисам себе нашао. А у плану ми је да изградим и Приштину и Грачаницу, да повежем Београд, железнички и друмски и са Дечанима и Пећи, Урошевцем, за добробит свих грађана који живе на Косову. А који ће се слободно и без трунке страха

кретати и по Косову и по Србији. Спреман сам сав новац који имам, да уложим ту, где сам рођен.